Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Reductorium morale (sive Moralisationes bibliae)

https://hdl.handle.net/1874/327724

Nr 15

Behandeld met 'Cire 212'

Sept. 1988

(Eccles. 125)
III. H. 3

150 *(Eccl. 125, antea 286c.) Charta. fol. 233 ff. 2 col. Saec. XV.*
(Petrus Berchorius s. Bertorius), Reductorium morale (sive Moralisationes bibliae).

Fol. 233a. Explicit liber reductorij moralis quod in auinione fuit finitum, parisius vero tabulatum et correctum Anno dni M° CCC° xlij°. Quem sibi procurauit scribi Johannes Oversteghe curatus in Hasselt.

„Pertinet ad Carthusienses prope Traiectum."

Hs.
3 H 3

Kash no III
plank H
no 3

n°. 246. c.

N° 206. c.

~~A 132. C~~

Eccl. 125

Dum ita p opata
natie silua floret
spectatu lectuq; pau
ceri. et ppo ceu
natie miestate so u
tura po labor et su
dor molestias ia
aggmquem ad litus

Restat po moralizatis spetutes cultuq;
figuras lectionis addituis exposes modes
enigmatu poetaq; moalizad et exponē
figuras et pabolas sptuq; Quia em
spūs s q auditor sapies alacriter pabola
et intpte; verba sapientu et enigta
eor occulta q; pubior exqrat et ab
scondit pabolaq; gustabit sic po. pu. i
et em vivi. Dignu michi visu est
unu tractatu de moalizatde aliquatq;
figuraq; bublie huic opi meo inserere et
pauras e multe eligere et spūe exponere
omes q; polte st a doctoribq; et a glosis
aliqua moalit exponem ad creatoris laude
et glam ordinatq; Protestor q; q no itendo
me intromittere vel aliare de vero et lrali
intellat figuraq; hystoriaq; et enigmatu
Cui reuda tenuitate ingenij mei no deerat
q; mittat ad tu ardua manu sua. sptim
ad ss et doctores nichil intacti voluerunt
dimittere. Nec iusti est q; nitur solem facibq;
adiuuare. si solu ergo aliqs figuras nobiles
magis nobiles eligere intendo quas solu st
finaliter q;ter ad simpliaq; mfemaq; utile
indiculo ad mores applicare ipono. Nec
dea q; ponā hic m attribuo quicquid multoq;
dda me qfitear et i multe passibq; ipoz me
fallis vel fefellerit uti fuerit cognosco.
Michi m placuit aliena gloriam m attribuere
nec alioq; ingenijs derogare. Ego em q;
minimus sq;, i suo sensu habundat st aplm Ro. xiij
et do no ignoro q; hoi nali displicet si alig
alq; labores et opa sibi attribuat a asserat et
alieno pallio fese tegat

Genesis

Sub m mundi creatione
ante omia tamq; magis nata
primo die fecit omn lucē fecit
tenebras effugauit effugauit Tande vero die 2a
firmamētū i medio aquaru
constituit quo aqs superiores
ab inferioribq; diuisit Aqs ei die 3a i locū unu
congregauit et arida apparuit vocauit
terra aquas at congregatas maria uocauit
posuit at iussit terra herba virente et ligna
fructifera germinare ligna q; et herbe exierunt
fructus et semina genere Deinde die 4to deq; duo
luminaria magna i firmamto posuit duo q; lumi
naria magna sc; solē et lunā ut alt diei alter
nocti preesset fecit insuper Quinto vero die aqs genuit
pisces q; m aq; ambulauit et volucres q; sup
ad alta volauerunt Sexto vero die deq; m terra
animantia reptilia et bestias et terre de terra formauit
animantia ipsumq; in paradiso locauit et sic i sex dieb
sua opa consumauit et mundū fm; creatore distinc
tionem perfecit In 7mo vero die legit deuisse et
incepit sc; ipm diem et aliq; sanctificare fecisse
Recte videt q; singul deq; sue gust in istis mundi
maioribus creatis sic si habes i istis mundi minor
sc; hoiem creatum et immortalē hoiem appropiare
Dico q; q; huc 2 fides firmamentū 2 spes aque
superiores sc; a deo dimisse tribulatoes aq; vero inferiores
sc; a carne nascentes temptatoes Terra 2 carnes
herbe et arbores sc; bona opa fructus et semina sc;
virtutes et multa iudicia fm; distinctione sol et
oratio scripturam luna ecclesiā notiaq; pisces q; sc;
ni aqua gnt deuotos Volucres vo celestium
speculatores quoddā parum adultos et subiectos
Reptilia aliaq; dolos oppressiones bestie fm; dm
et vitioq; assidua Homo vero ad ymagiem dei
fidei designat mdū hoiem quoad et mentem mode
lem pfectum Quidā vo dicūt finalē beatitudē
et gliā speciei Dico sc; q; mens mudā i vir
tutib mdaliter affectat sc; natia a luce fidei
ut sc; mētes illuiet et vitutes ordinet et errores
tenebras dissipet et affugat Ar q; declaresset
paulus lucē de celo Ro debet in ipso fieri firma
mētū i spes q; q; firma et solida sc; unanimi et
omes aqs superiores dilatatiū et aqs inferiores

Iste liber pertinet ad [illegible]

BIBLIOTECA PUBLICA

temptacionu ⁊ mobilit⁹ ⁊manẽ spes ẽm ⁊ dñm
ubiq; uiuat ⁊ ⁊a sicut ⁊ ⁊ra 30 ⁊ Qui timet
dñm michil trepidabit qm̃ ipe ⁊ spes eiꝰ ⁊
ꝓtector sapie ⁊manentiu ⁊tutꝫ ⁊ regnũ ardoꝝ ⁊m
bꝝ aculũ meridianu ⁊ ibi debꝫ cappare aridꝫ
⁊ pallidꝫ et abstinẽs aridit⁹ et aq̃e ⁊ dñi
nazu tumultuꝫ debꝫ cohibẽ ſtuꝫ ⁊ligiꝫ qꝫ ꝺ-
cto aq̃ mſtoẽs ⁊ tumꝰ delatoẽs mala uocãt
ꝗ eo q̃ ꝑas milte amicitiaꝝ uolũt⁹ ſit pat⁹
in luxꝰ qui ꝗ tumꝰ delatoribꝫ ꝓdis mltas
molestias patiũt ⁊ quos ꝺ ⁊ milti ꝯm mortu
ſt̃ eꝫ aquis ꝺa amicie ſtre ſt ⁊rida uꝺ tra
q̃ mtitudie ⁊ ſolida ꝺ ꝗ eo q̃ ꝑme ⁊ridit⁹ in
mentib⁹ ſſiſtit⁹ mũtat⁹ In q̃ntu ſꝫ ut git ille
q̃ ꝗ abstinẽcia ⁊ ꝑmaz a tumꝰ uoluptatibꝫ
⁊ aridꝫ fructꝰ ⁊ ⁊ ſtabilit⁹ ꝑ ſfundau tra ſuꝫ
ſtabilitate ſua ⁊ 4to Dñt in isto mũdo ſꝫ in hoie
pomi luiaria clarꝫ et luculẽta distinctꝰ q̃ ſꝫ ibi
debꝫ ⁊ ſol ⁊ ſapia ⁊ ſpualibꝫ luna ⁊ ſtra ⁊
tẽpalibꝫ ⁊ stelle ⁊ ſtre ⁊ naturalibꝫ q̃ ꝗ cto
ad uir⁹ ꝓfm̃ ꝓhet q̃ ipe ſt illuiatꝫ et mſtrtꝫ
in ſpualibꝫ tpalibꝫ et naturalibꝫ ⁊ 2ª ⁊ Sol et
luna ſtrtꝫ ⁊t in firmamẽto suo ⁊ 3tio Dicto q̃ ibi
debẽt ⁊ pistes qui ualde ſt̃ vigiles ⁊ diligẽtie
actie ⁊ luces volantes ⁊ sublimitas ⁊plantine
q̃ ꝗ cto iste debꝫ ⁊ diligẽs et mobilis q̃ntꝫ ad
ꝺmiñstrone ⁊ uiose actꝰ ⁊ alty uꝺ uolucꝰ
et sublimis q̃ntꝫ ad volatu ⁊ placꝺ ꝓ ⁊ Volu-
ucꝰ celi et pistes malꝰ q̃ pabulat semitas malꝰ
⁊ pabulatꝫ dñt semitas cõsilie amal⁹ ⁊ dauste
⁊ 4to ⁊ dñt ⁊ ⁊ ũmẽta ⁊ aduncꝰ ⁊ ꝓtulꝰ
gpas ⁊ reptilia ⁊ uicꝰ q̃ in nob ⁊ ꝓtulꝰ me
ditatio ⁊ bestie ⁊ ꝺemõ crudelis timoꝰ ⁊ gsiꝺ⁊
ut sic dicat ꝺs ⁊ Deut⁹ 32º ⁊ nec ſt omẽs fere
ſilueꝰ ⁊ umẽta ⁊ montiũ et boues ⁊ alibꝫ
⁊ra ⁊ ⁊ catulꝰ ſpualibꝫ ⁊ambul⁹ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊
ꝺs ad ymaginẽ dei ꝺs dico mltas ⁊ mltor-
⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊

ſt̄ viri iuſti qui ſup̄ celos ſpe et ꝯtemplacõe
morant̄ et qui p̄ ſcripturam lucid̄ et p̄ ſtantiaꝝ
ſolidi dinoſcunt̄ ꝯ benedicite aque q̄ ſup̄ celos
ſt̄ dño ⁊ aque r̄ aut̄ infidēs q̄ a rectitud ſt̄ ꝯgrue
et materia ab amaritud̄ ſt̄ dñe et fluctuoſe et
tumultuoſe ſp̄t̄ potēres qui ſ̄z p̄ malā amicitiā
fluct̄ ꝯgregat̄ p̄ liuidā amaritud̄ p̄ ꝯtentionē
ſt̄ fluctuoſi et p̄ diſcordiā tumultuoſi vſq̄ ꝯſ
Impij q̄ mare ſuens ab q̄ſtē nō valt̄ ſtinā
malū ē r̄ bonꝫ ſplatꝫ debz̄ vſos ab vtere dñe
et mīt̄ eos diuidere et diſtinguē et ab vtere
eos ſeparare vſq̄ ꝯ Diuidet aquas ab hedis et
ponet quidē aquas a dextris edos et a ſiniſtris
Vel dic q̄ aq̄ de quibꝫ tā piſces q̄ volucres
ſt̄ creati ſunt vſta mōſtē vita vel ecc vſtius
ſecti voluptatē q̄ ſ̄z a principiū et aqua piſces
r malorꝝ et volucres r bonorꝝ ⁊ ꝯto piſces
r voluptuoſi m vſtis aq̄s p̄ oppaciora ſ̄ndſeu
volucres vō r ꝯtemplatiū et vſti ſūſli ad
bona ſpūalia et etn̄a p̄ affectū aut̄ auezue
et aq̄s voluptate ſtū m̄ ſtig nati ſuant ſ̄ligue
ſyali ēm nō ſolūt̄ loca natiuitate ſue r mudū
dimittē ſi vbi gaudet mare piſcū creatꝝ
Iba ⁊ ſtaries hoīs ſic piſces malis vbiꝫ nō
vſtū locū ſolet fugē et ſiniſtra ad padiſi gdꝫ
euolare Dñs ꝯmīt̄ iſꝫ ſp̄m q̄ ex aq̄s ortū
ſolis grecꝫ ph̄ mittē gr̄ gilti ph̄ leuab r
acta Vel ſi vis dic q̄ illi qui ſt̄ volucres r ſi
entifica et ſpūales libent̄ relinquūt patrā ſua
et locū natiuitate ſue ſtrictes q̄ nemo ydōa ac
ceptꝫ ē in patrā ſua luc ⁊ Piſces dr̄ r volup
tuoſi et ſecūlari et ignari neſciūt patrā di
mittē et exole ⁊c ¶ Deus i p̄ncio ſcripſit luce
p̄mordiale De q̄ dr̄ p̄ hiſtō ſcolaſtica q̄ ſpūs
matia i ſole reſſit ſtaq; de ea ſol pgea ſtus
fuit Iſta ꝯ q̄ uis ſole ēt ſplor i tpe fuit tn
minor i ope q̄ ſ̄z nō ēat ita clara vſta luce
p̄macia q̄ p̄ceſſit ſc̄t ſol pg̃ q̄ ſucceſſit ⁊ alt
luc vī fuiſſe bta vīgo q̄ ſcūda fuit puiſſima
more luce Dñs ꝯ vidit deꝰ lucē q̄ ēt bō
De vſta ēm fuit ſtus ſol iuſtitie ꝯ et ab
ipa fuit ꝙuanitꝫ ſtrancta illa gr̄ q̄ uis tpe
ipo ſole ꝑpo hoīe fuit ſplor ſp̄n vtute tn et ef
ficacia fuit mīor Dñs de vſta ſc̄dia d̄ ꝯſt
d̄ ſſtans pug creauit i flumiū magn̄ et i ſole
lucē q̄ queſ ꝯ Vel dic q̄ iſta luc q̄ p̄ceſſit
ſolem et ante ſolis ꝛ creacōem vices ſpūg ꝯſeruabat ſp̄
lectē an ḡnā Johēm an ꝯſpm dr̄am an ēſtas ⁊ maud
an p̄ſtolam Johēm an ſaluatorē q̄ ſ̄z vſta tp̄ ondra
et i p̄fūda p̄ſſerūt illa vēo tp̄ ondra et magn
vtilia ſucceſſerūt Dñs Augy in onē ſ̄mittit̄ mgt
Johēs an ꝛm p̄ampligg an ſponſū ſpūg an Dn̄m ꝛc
Genaꝝ nūs vī in hoc ce priuilegiatꝫ q̄ dec̄ dia
opa ſtituēs et ꝛcreatōis ordīdi ſcz dieby opleū
ſp̄n q̄ ecc q̄ ꝯpus 6to die et 6ta hōa diei mortuꝫ fuit
q̄ ecc 6to die hō fuit ꝛcreatꝫ ⁊ ſa dieꝰ vſte ſm̄e
diei qui ſp̄at reſem fuit quietꝫ p t̄ nūm poſſid
mte laborē bone opacōis Ypoc 23 Hec dieby
opabilis q̄ p̄ ter to ie mūs r bonꝫ labor hīs nūatꝫ
et maſſiatꝫ nob m hoc gmdat̄ q̄ deꝰ ipm mudū
a ꝛcando ſtituit et ipm mundū ꝛcando p̄ſue pat̄ne
miſterio bndix̄. Iſtū ecc dies ſm̄a r etna regēs
dñe ſcāt̄ q̄ ſ̄z ꝑ honeſtū laborē iuſtū ē q̄ rēi
regēs hēat̄ q̄ꝑ ꝑ amodo ad dr̄ ſp̄s vt ꝛq̄ſtat
a laboribꝫ ſuis Hexota gr̄ die fuit hō ēatꝫ ad de
cōnd q̄ rpe debz̄ ēē labal bonorꝝ opm dedicatꝫ
ēcla ſt̄ Luce Hec dies ſp̄m ſ̄z opati ex Job ꝛo
ꝛta hōnō naſtitui ad laborem 2m capl̄m
Gen 2o Dñs a p̄ncio paradiſū
voluptē m orientali plaga plantauerat
et ꝑpoſuit hoīem q̄ formauerat Arrat
autē paradiſū ille t̄ reſtri locꝫ amenſſimꝫ tpe ſto
bū lunare ꝑdito et t̄ ſcreta mundi pte locatꝫ
Diuīs arboribꝫ onſitꝫ fontibꝫ et fluuibꝫ irrigatꝫ
Ibi em̄ ē fons de tra q̄ aſcendit̄ irrigat̄ ſt̄ faciē
paradiſi qui inde m̄ quat̄ fluīa diuidit̄ q̄ ad diuſas
mūdi ptes mittent̄ Ibi ēat lignū vite de cui
eſu vita poterat ꝙtinuari Ibi ecc ēat lignū ſcie
boni et mali p̄ cui eſum mte tm̄ potat̄ diſcerni
Hec ꝯ formatꝫ ibi poſ̄t et i vt paradiſū operet̄ et ſruet
ibid dñs deputet Paradiſꝰ iſte ſt̄ m ſ̄z vīgiꝫ
groſſā q̄ paul dubio i oriente fuit gr̄e fuit ſita ſcſſo
ſurſū ad celeſtia ꝑ affectū i ꝛtemplatiuōz ꝛrecta
a mundo p̄ ꝛtemplū diuiſa et i ſe ſolitaria et
ſcreta aq̄s gr̄atiū irrigata et vtutū arboribꝫ ſe
cundata in ꝑpa ei et i cui me fuit lign̄ vite r cu
tas lignū ſcie r vitas fons cuncta irrigat̄ r pietas
quadruē fluuiꝫ ſue pietate quadruē ꝑpetus
fons ē mīe vīginis bndē i ptes q̄t ē dſſ 2
i q̄t fluīna diſſpitꝫ q̄ ſ̄z vnꝫ de ſuis fluuiis
cadit ad angelos et ad ſcos vt letificent̄ alij
ad iuſtos vt m bonꝫ ſtrictificent̄ alij ad miſeros

vt in tribulacionibus ostendit. Alios ad predicandum vt a[d]
nobis releuent. Bernardus ait dicit q[uo]d ista debet esse
fra[ter]na[m] et q[uo]d in ista angelica inuenit leticia iusti gaud[ium]
misteria ostendit. Predicandi venia [illegible] fluuius
aqua manabat in circuitu eius. In[ter] hortu[m] orto delitiarum po-
suit deus hominem quem fecerat maledicat. Deum et ipsius
fecit ipsum principalem custodem et dominum quasi finem
cui debuit existere rationabili homo natus est in ea et
ipse fundauit ea altissima. Vel dic q[uo]d paradisus est
ecclia sca alta et sup alias sectas eleuata et in oi
cultu fidei constituta vbi sc[ilicet] est fons sapie verbum dei
sc[ilicet] xp[u]s qui p[er] 4or fluuios. i. p[er] 4or euangelia. aqua
sue gr[ati]e nobis influit vbi lignum vite. i. crucem q[uo]d
viuificat predices vbi lignum scie. i. fides q[uo]d sanc-
tificat ignorantes vbi g[ratia] p[ro]p[ter] ho. i. debilis fidei vt
nutriat et viuat. qua alibi non est salus vel ecclia vbi
debet poni et officia in platea et dominus ho. i. p[ro]p[ter]
inhabitat et iusta vt eum oret et adoret vt eum
iuuet et custodiat. Homo ei debet esse et non feza
i. animalis et gloria qui paradisus committit et cu
custodia et regnum esse promittit. Vel dic q[uo]d
paradisus est consita viri iusti alta secta illustrata
irrigata. vt sc[ilicet] fons sc[ilicet] est gr[ati]e et 4or fluuius
i. 4or virtutes cardinales. lignum vite. i. medicina
scie. aurum ecclia lignum vite. i. medicina scie. i.
virtutis fidei. Et sic homo. i. xp[u]s iste paradisum
p[er] gr[ati]a libenter intrabit. quem q[uo]d custodiet et quare
[illegible] dominus custodit te dominus pro[tector] tuus. Quatuor
fluuius fuerunt in paradiso terrestri q[uo]d p[ro]p[ter] diuersas
orbis partes se vndique diffundebat. Phison est physon
q[uo]d circuit terram vbi est aurum optimum. Bdellium et om-
chinum. Gyon q[uo]d circuit ethiopiam. Tygris qui vadit contra assyrios. Et at est eufra-
tes. Ista 4or fluuia possunt significare 4or virtutes
q[uo]d in paradiso cordis nri sunt ea. Phison est q[uo]d circ-
uitus oris nutritio fit. ofectus q[uo]d sc[ilicet] terram emulat
q[uo]d intellectus debet. i. confessione debet irrigare vbi
sc[ilicet] aurea. i. sapia. Bdellium fugiens. i. abstinentia
a malignis qui ordos fuit. h. emulos. i. timor
et castitas. Gyon q[uo]d intellectus lucratur. est ofi
dilectio q[uo]d sc[ilicet] cum spualem hostes debet lucrari q[uo]d
debet ethiopiam. i. vitia. et infirmi caligines
fruire. Tygris q[uo]d intellectus velocitas. et diligen
q[uo]d de bona opa velocit. et est. Eufrates q[uo]d
intellectus frugifer. et ecclia q[uo]d fruge sua debet
pauperes enutrire. Ista 4or fluuia. i. 4or virtutes p[ro]p[ter]
tutas debet a fonte prime deriuari vt inde
possit paradisus esse irrigatus. Et sic de
quatuor similiter. Ca[pitulum] 3[um]

Homo posuit in paradiso ois lign[u]m fruit
in sua pulte et ipsum lignum vite qui
erat i medio paradisi excepto tm ligno
et fructu scie boni et mali. Et q[uo]d solum sibi
interdixit precepti sic sum. et q[uo]d de nullo li-
gno edisse nisi de illo q[uo]d sibi fuerat interdictum.
Ad 2m ad q[uo]d obiicitur q[uo]d ho naturaliter mouetur in
appetitu mimo et appetit ho illa q[uo]d sensibiliter
et grossa lignis pleb valeat. q[uo]d illa q[uo]d sibi fuerit
denegata quia vmo rem corpo gaudebit. q[uo]d
denegat. Dicit narrat de quodam q[uo]d tentans
virum vicinum nec vmq[uam] tentare inuenit q[uo]d
rem admirabilis vocauit eum et sibi interdixit
quitibet tentare. q[uo]d stabilis ecclie temptatus fuit nec
quicquam illius rei. quod eum licere sibi dedit
gratis. q[uo]d. 4 tulit ea q[uo]d sibi sc[ilicet] nocua. cupiuit
vim sibi illam. Permissione accepta prem p[ro]p[ter] mul-
datis opatus est me dem gaudet. Vel dic
q[uo]d lignum vite est diuina sp[irit]a. lignum scie est
rei notitia q[uo]d sc[ilicet] p[ro]p[ter] eo hoc. i. dicat q[uo]d sc[ilicet]
non est bonum q[uo]d ex[tra]neas edi pleb debito or-
gan[um] quimo nitet est q[uo]d a nimio scie appe-
titu p[ro]p[ter] debitum prudem refrenet. Non est
Non pleb sapet q[uo]d os sapet. et q[uo]d q[uo]d stilla mplat
castras aut edificat. sit. s. i. cap. 8. Precepti q[uo]d
sc[ilicet] sciat adam qui pleb diligit scie q[uo]d vnus et
eius ad stam q[uo]d ad vitam vel gloriam eius et
pocius appetit fieri deum q[uo]d hominem esse sanctis illi
qui quam quam sanctas adoptat et adoptatas. Dic
ere sc[ilicet] alii. q[uo]d p[ro]p[ter] scia dimittit goas et stia et
gr[ati]as. q[uo]d tales de paradiso i. de statu salutis eiciat
et a ligno vite qua contemplant. i. a vita eterna
gladio diuine ire et igne gehenne finali. ex-
cludat. Et sic Non pleb sapet q[uo]d nitet est. Vel
dic q[uo]d lignum vite est sapientia. lignum vo scie
est mundi scia. i. doctrina. h[ec] est vera q[uo]d adam. i. eua
q[uo]d erant in paradiso et in statu ecclie militantis eius
cupiunt ad lignum scie mundane. i. luctuose q[uo]d ad
lignum vite suaue sapientie. i. gratie diuine. qui q[uo]d digni
fuerint ab inde eia et bonis ecclesiastici spolian-

Osee 2° Qa tu filiam repulisti expellas te nec sacerdocio fungatis m. Deg de uto 1° de limo tre fm scdm vite sex die fo'uit ada que no volebat de solu decuit gn sibi dat adiutoiu simle sibi et do m ipm sopore misit et de costa eiq cula fo'uit qua vxore et socia dedit sibi Terra ipm diolatu a bto virgo i maclata de q sz 2° adam sz 6° sm vite scdm sex die 1° sex etate fuit fabs Pn 4° exc 3ti 36° silia tra inulta e qa ozty voluptr Tande vo sopor mortis i ipo imittit et cua 1° sua mater oim fideliu cula de eiq costa 1° de eiq late gstituit et formal q cu ipo p fide socialit despsat osee e Ponsabo te mi in fide Vel dic q m lr q mulier e frat de viri late vel de capite vel de pede dr intelligi q vir debet vxore sua tp sibi collatrale et socia diligr et ea non sibi ppria nec ei obedie qa de viri capite no e fta nec ea plg debito vili pendr q de pedibz no e creata Ez ad dalz qi sibi equale gonodze et ad sotiad reputat q de medio sz de late e formata Gen 2° Eliez qua dedisti mi socia Vel si vis allegri cu logicitate mulier q vir creatr e de tra q e mutu et no sonora aqulier vro fta e de osse de re sz q e sonora et dura Plena ei sacra tre no sonat plena vro sacra ossibz tumultuat Et inde fit q mulier q de ossibz fre gn sz logetes viri vo de tra fortis sz tacitin Ois ada et eua edent e padiso poin et ad pducend gle duce quigti ppens q dr sapcior cuctis animantibz tre accepit de fructu ligni vetiti Et p2 decepit omlem ymitr ei q si q medr sciam et ere aliqlr deitate dices frie mst sicut dij scientes bonu et malu Eliez cu decepta q medit et viro suo ponu q medendu tradidit qui ere ad mulier vocr cu precepto dni manducauit Vbi qd vrtz maledictu dr et de padiso eicty fuit Et dic ere an padisu deliu et igne 1° mucrone igneu et gladiu ebullire ad custodiendu ianua collocauit Allego 2° p ada principe vel platu magnu intelligo p eua vxore eiq aliq consiliariu et collatrale opi assimo Serpens at misticos balluos denot ponu vro vetitu scam designt Dico 2° q ada e qn m padiso 1° princeps vel platy e suo delicia rio palacio vel sue auctoritat fastigio ubiq certo ait gn ligni cui quigr 1° aliquis magnu consiliariu 1° collatrale sibi i et collaterali suo a deo oia rapina mlicit et ne q medat poma ligni scr 1° ne deuoent vel rapiat bona subditor et maxie clerog religiosor et sanctificor virore eisde denegat exc 2° Sufficiat nob princeps ist mistice et rapiam i mittite iudicia et iustia facite Ps q p vro spectes venenosi 1° infidelis ballini ligni stic ad fra sua pulcro et ad vescendu suauu 1° dim demittes subditos dites cu suis diis p2 eue 1° illi principali assiliado mgri sui defecit et ad poma 1° ad bona 1° pcr rapienda eu induxit occasiones q frendi ejulationes et affligendi ipm ipis sigt et induxit illis dicetes ipis illud qd ibid scr Di q medelte neq; molemini 1° si rapuerit bona talia nequaq; peccabitis q sz in gn et in gn delinquit qa ere bona subditor i mutate sn nra et ere gn imo dicunt si sic fecerit eltis sicut dij 1° appebit alios dm et mgr thus i altare et delere eua 1° malg assiliadi ade vro suo 1° pncipi vel plato i ipm 2° Et sic de q medendo poma vetita 1° exigendo de subdit debita subsidia de ponendo falso crimine mlr eor assentit dni et ppes defens et eua gsulens et adam gsen riens et aucte pstab 1° ballim et assiliary et mgris a deo maledict 2° erupnis culpe et pene finalit supponit et a padisi gaudijs excludit Apoc 2° Et si vis dilati bene cu stellatis officialis et principes qui consilia fatal no tassat quo bona relatore q tri eis st vetita q medat et gstimant Vel dic q adam e caro vel spiritu Eua i quieta e caro sensualitas siue corpus Domu e tpal delect ppens vro e diabolus et temptat Egit 2° dico q ada et eua 1° caro et spiritu iuxte quigrent 2° et vt solem bonor opm eua 1° caro patat cui caro seu corpus sit principiu operandi iuxte despsent Ps q p vetito ppens 1° diabolus pomu vetitu 1° malam delectr ps mulieri 1° carni primat q viro suo 1° spiritui statim ut gsensit posuit Hic gn adam eua omente q medit qn ad mus carne i stigade male delectrom gsentit q vbi padisi 1° salute et pdc statu pdit et maledictu vbi scribit qa et spiritu 1° malitiam caro vro miseriaz inde sentit regnis vo gladius 1° guerre et despcr ipis oppo vt que ab ingressu padisi 1° a cultu ad gna secludat Hec In igne iuxtes eos i miserijs et no subsistet Constat ei q ada et eua 1° aia et caro pqi ppetui diabolo assentiunt et pomu vetitu q medat 1° opa prohibita faciut no solu padisi

r statu salutis et gr̃ie ꝓduit ꝓmo miserã mẽte et corpis corrupcionẽ et iacundiã tũ ignie et gladii nec non difficultate penitendi et ad padi sui gr̃ie reuertendi sencuit ita ꝙ labo⁹ et miserijs exp̃s subsistit et ir̃uit deũ xc̃m Abrahã ait i malũ parabat ignẽ et gladiũ ¶ Postq̃ adam et eua peccauerũt apti sũt oculi eor̃ et cognouerũt se nudos et a voce dñi timuerũt et se ꝙ nudi erant abscon derũt et folijs ficꝰ suas ꝓpudicas obtexerunt ¶ Reprehensi vẽo a dño venia nõ pecierũt ꝑ se ex cusantes eua adam i ꝑpetron adam vẽo eua et eor̃ in deũ culpas suas retorserũt ꝓ ꝙ ꝓfecto ꝓ padisi ꝓdiderũt ¶ Dic vẽ ꝓdi videns se ꝓpre hensũ et cultis gr̃ijs vdualũ et nudatũ mortẽ et ꝑsonaꝝ honore metuit q̃ꝫ q̃ntũ ꝑ ꝙ ualuit obtendit sub diuĩe palliatõe folijs se abscondit Necnon cũ redargu⁹ venia nõ petit ꝑ ꝓm suũ in alios reꝓnit et refundit q̃ꝫ venia nõ mer̃ ꝓmo padisi gr̃am ꝓdit iuste ꝙ ꝓfuldũ ꝙ tp̃aliũ mẽs suas abscondit occultat et zelat et de prẽs suis venia nõ patit ꝑ ea ꝑcij optit et ꝙ ualet iustꝰ ẽ ꝙ padisi gr̃am amittat et ꝓdat ꝓuꝫ 28ᵒ ¶ Qui abscondit scelꝰ suũ a dño nõ dirget⁹ q̃ꝫ cõfessꝰ fuit et dimissa ea mĩaꝝ obtẽꝑat ¶ Angelꝰ qui custodiebat viã ligni vite et iaculũ padisi gebat gladiũ igneũ et versatile ad ꝓhibendũ ne adam ꝙ ꝓm de ligno vite sumẽt et ne ad ꝑs padisi intr̃et ¶ Dic vẽ angelꝰ i ꝑlatꝰ cui cõmittit⁹ custodia padisi tũ esto i cõe militãte ꝑsona debꝫ caue ne adam ꝙ ꝓm i ne q̃dq̃ padi aut indignꝰ ingrediat⁹ ibidẽ et ne quoadq̃ modo sumat de ligno vite i de officijs vel bñficijs q̃ꝫ in ẽo padiso et ꝓpt ẽo tal angelꝰ vel ꝑlatꝰ debet ẽe gladiũ ꝑue iustitie q̃ tũ debꝫ ee igneũ i caltratiuũ et debꝫ ee vsutil i vertil et discretus vt sit ꝑssit indignos ab ingressu cõe cohibẽ et ipũ ligniũ vite i si cõis cõe de negud gladiũ ei iustitiã ꝑat q̃ delinq̃tes punit et tribuat ista tũ debꝫ ee igneũ ꝙ caltratiuũ vsutil vẽo ꝙ multa ciones diuĩsitatũ ꝑlatꝰ cũ q̃ iustitiã vel scientiã facit vel q̃ aliq̃ gladio ꝓuisit semꝑ ẽ dꝫ eo caltratiuũ facit ꝑm q̃ gladiũ iustitie nõ semꝑ equalit⁹ infligit ymo tribulũ nũc vnõ nũc aliõ nũc mitigando nũc ꝑmittendo debꝫ ei valere sic q̃ gladiũ iust⁹ vsutil dr̃ q̃n fr̃m q̃dr̃ locare tpm et ꝑsonaꝝ diuĩsitate valat⁹ 2 ¶ Ro lo Vari q̃ ei cuilꝫ bello et nũc hũc nũc illũ ꝙsuit gladio Cᵃ ᵐ Gᵗᵘ

Adam et eua ꝓmo genuerũt caym qui fuit malꝫ ꝓpea abel q̃ fuit bonꝫ deꝫ eis munda caym ꝓmpsit. ad abel vẽ et ad eiꝫ munda respexit ¶ Tande vẽ caym inuidia mouꝫ abel occidit ꝙ ꝓm dñs maledix⁹ et signauit sꝫ tremore capite in facie eiꝫ posuit ¶ Ipse vẽ ex tũc vagꝰ et ꝓfugꝰ factꝰ fuit ¶ Adam ẽ pater nr̃ deus ¶ eua ẽ synagoga q̃ fuit ꝓmula eiꝫ vxor ¶ caym ꝓmogenitꝰ fuit ꝓpius iudeor̃ de q̃ ꝓpo ꝑ ꝓmogenitꝰ meꝫ ipse ¶ abel vẽ innocẽs fuit ꝙ ꝓ Dico allegorice ꝙ adam i deus ꝓ eua i synagoga fuit in vxore ¶ Scꝛe ꝓ Accipe vxorẽ fornicatã et fac⁹ filios fornicationũ et ꝓ i ⁹ vxore sua pessimũ caym filiũ i duxissem⁹ ꝓpm iudaym genuit ¶ Tande vẽ si ẽm ꝓpꝫ caym sꝫ abel i ẽm innocentissimũ ꝙduxit ad eꝫ sꝫ apa sacrificia et munda respexit deus ipsa ꝙ ꝙ redemptore abrahã gñis acceptauit. caym vẽ i ꝓpꝫ ꝓpũ iudaym munda i sacrificia et opa q̃ nouꝫ iustificabat ꝙtempsit ¶ Isa. 1ᵒ Non offeratis m̃ sacrificiũ ꝙ⁹ incensũ abhoĩatio ẽ mihi ¶ Caym i ⁹ i ꝓpũ iudaym abel fr̃ suo i ꝓpo eiꝫ qi sitibat et multũ diuidet dñs de plato scripsit ẽ act 25. ¶ Dicebat eis q̃ ꝙ diuidia ꝓdidissent eũ ꝓpm ꝙ ꝓcurit et occidit et mordꝫ ¶ Quasi ꝓfectꝰ caym iudaym ꝓpꝫ vagus et ꝓfugꝰ sꝫ tra ad li⁹dem efficit⁹ ¶ Et sup eiꝫ põ in facie vt ab oĩbꝫ cognoscat⁹ iudei et ad ꝓram cognoscat⁹ in facie et ꝓpꝫ ꝓcul morte fr̃is sui xpi vagi et ꝓfugi sꝫ i orbe dicens ¶ Ubicuꝫ eos dñs deꝫ q̃ non audiuerũt eũ et vagi essent in nacionibꝫ ¶ Vel si vis dic ꝙ abel ẽ spũs eua carꝰ ista go an abel ꝓducit caym ꝙ sꝫ ꝓpũ ꝓducit mala opa q̃ bona et nũqꝫ male ẽ onabũ fruct⁹ q̃ honestũ vñ sctũ et q̃ virtuꝰ negꝰ indiget sed negꝰ vicia destruit ¶ Vel dic gñaliꝰ eoꝝ iudeos esse q̃ videt alios magꝫ acceptos iudeꝝ eis et vel q̃tũ ad vitã vel q̃tũ ad famã occidũt eos ¶ Vel dic ꝙ caym ꝛeꝓbat⁹ possessor ẽ auarꝰ cuiꝫ caput ẽ tũ emulũ ꝙ sꝫ auarꝰ semꝑ ẽ m timoꝛ ꝓꝫ ꝑ senectã q̃tũ accessimꝰ ad successũ nr̃ accessimꝰ ad metũ Tales ecce sũt vagi sũt tũ ꝙ nudi sũ solidi nec ẽ aliquo statu fixi ¶ Vel dic ꝙ adam ẽ deꝰ ꝓmogenitꝰ eiꝫ lucifer. q̃ ẽ ꝓscripsit vidit deꝰ Iob vel Ista go iudeus 2ᵐ filiũ sꝫ Iudam occidit ¶ Ipse vero nũc vagꝰ et ꝓfugꝰ ꝙ ꝗr mundũ discurrit. Cᵃ ᵐ Gᵗᵘ

Genesis 6to 2m q. Videntes filij dei filias hominū q̄ erant pulchre acceperūt sibi vxores ex oībꝫ quas elegerant &c. Unde aūt geniti sūt gigantes qui in scō fuerūt viri famosi et potentes. Filij dei sūt viri ecclie qui p̄ spūale vocationē a deo sūt in ecclia ꝓmoti sicut vident q̄dā filias hominū ad pulchras et exinde acceperūt sibi q̄cubinas filij aūt sui adulterini gigantes sūt in q̄bꝫ sic p̄ces carne de bonis ecclie aliq̄ bona dicunt ea sta q̄ in scō magnifiunt. Vel dic q̄ filij dei sūt q̄dā fideles filie hominū sūt carnis delectatōes quas ex cto duxerūt acceperūt gigantes .i. mala et monstruosa opa generant et educant q̄ ex cto oēs filij .i. oēs fideles ome opus q̄d a carnis delectatōe ꝓcedit natura gigantea .i. enormē et irrōnale sapit.

Josue diluuiū diminut sed tm̄ incepit noe q̄ fecit archam de lignis lenigene vt saluaret vnusq̄sq̄ semen suū ea. sua. e archa ad mansionē et refectōem. et q̄dr̄ centos cubitos i longitudine q̄q̄ginta cubitos in latitudine et triginta i altitudine limita fuit bitumine intrinsecꝰ et extrinsecꝰ hostium fuit in latere. sursū vero fuit fenestra cubitalis i summitate archa ecclie deorsū erat lata sursū aūt stricta. et i cubito estimata erat de omni ꝓrie viuencū et reptilium atq̄ volucrū in archa introducunt. Percepit deorsū animalia sursū vero volatilia statuit. De istis ecclie viuentibꝫ posita sūt in archa de mundis septēn de immundis aūt bina sc masculꝰ et femina tm̄ de volucribꝫ reptilibꝫ iumentis et ceteris ecclie congregatis sūt i archa ꝓ animalibꝫ mutandis. Dic q̄ ꝓm e q̄ animalia q̄ in archa fuerūt sūt saluata. electa vero alia i aqs diluuij sūt delecta. tamē vero diluuiū q̄d vocat diebꝫ incassum diuidat eam q̄ carnis q̄sup sūt cessat incepit archa at sup montes i ariemme exequit. sicut ois ponit. ꝓm b. ad explanandū quā ponit magr in historia scolastica. Dicamꝰ i allegoria q̄ archa ista fuit contemplatiue q̄ sc de lignis lenigene et de ꝓbis hominū delate et a fidelibꝫ viuentibꝫ obseruāda ꝓ constituit et i q̄ noe ad filios .i. ꝓpos vel bonos platos ad subditos dirigat et ab vno ꝓ viribꝫ ad saluationem efficit fidelium et formal q̄ quod dubio bitumine

cuiuslibet et ꝓprie mitelus q̄ntū ad affusionē et exterius q̄ntū ad operimentū iunxit et limit. Deo. 2o. Facies ei archam de lignis leuigatis mansiunculas et exteriꝰ deaurabis. Ista archa habet cenacula mansiuncularū et triplicia .i. diuersas statuit distinctiones sc officia beneficia diuersorum collegia religiones. Ista sūt 3a. Ioh. 14o. In domo patris mei mansiones multe sūt in vita triplici postea ꝓmittit sūt in vita triplici postea ꝓmittit sūt ei q̄ndā aialia .2. volatilia .1. ex oī q̄drupedū. Ista sūt vbi inuenit aialia munda et immunda .i. bona et mala sc volatilia viri q̄templatiui iumenta .i. viri actiui reptilia .i. predones et defectiui. Dic de iste istud et istud q̄ i triplici .i. statibꝫ ecclie aialia reptilia debet ea deorsū in statu subditorū volatilia vero .i. viri spūales et q̄templatiui sūt ea sursū in statu ꝓlatorū. Ista zenula dignū e q̄ i ordinibꝫ ecclastice ille qui plus valet sit superior ille vero qui minus sit inferior. Vel aialia sūt actiui q̄ occupāt deorsū circa terrena. volucres sūt q̄templatiui qui occupāt circa celestia et sursum. Ps. 22o. Bestia sursū tria deorsū. Iste ista archa ecclia habet hostium in latere quod mittit ad fidem et festinū sursum q̄ quod lux voluit videt. Ho est visionis spes. Hic ad inferiora ambulamus q̄ fide sursū aūt i ꝓla ambulamus q̄ speculum et enigmate. Tunc at facie ad faciē i claritate sicut dicit sc cor. 13o. Iste ista archa habet longitudinem fidei hic habet trecentos cubitos q̄ limitatē quia credit vltimū in spē in triginta cubitos q̄ trinū trinitatis sexagesimum et centesimum .i. q̄ celeste premium qui expectant latitudinem caritate q̄ habet quadragesima q̄ ad inflamat. Epi 3o. Possitis mitti q̄ sit longitudo latitudo sublimitas et profundū iste ista archa ecclie in fide fuit lata et sursum stricta pri nota q̄ deorsū a lata i militante in quātū milites sūt vocati sursum stricta i triumphante in quātū pauci sūt electi. Vel ecclie dic q̄ ista deorsū a lata i militante in quātū milites sūt subditi milites actiui multi i ꝓfectu sursum vero stricta in quātū pauci sūt prelati q̄tum platiui pauci ꝓfecti. Ps. 72o. Multi filij dextre magis q̄ eis q̄ habet vite

Dreuit archa ista ecclia cunctar valucro grapla
tinos Frulia actiuos · mastalos pfidos · fetas ip
fectus et mundos bonos ∫mundos malos Lebu
tri bancz tempalui et ſpitule et grie habz ꝑ odz
mutendis et ꝑ electe et reybis educendis Dan⁹
Ista vmiſſe in ea ∫ſta ē go q vi albito a dño
gſtinat et ꝓfitat et q in diluuio tbulacionū
et temptacionū ꝑ quadragena vite ꝑſte fluctuat
et amautis vbi ecce ſamaz in fuꝺ ꝑ fꝺe z grā
tuenty fuerit ſaluabit quicūq vēo ꝑ ꝓfidiam
vel pcm eē manſerit pelbit et dampnabit Fina
tri ſup montes armenie i in paradiſi mōtibz ſituabit
et quietabit ſz in iudicio qm ꝑſto tbulacionū
diluuiū auferā ꝑo Fꝺdaenta eig dmōtibz ſcīe
diligit dñe pentas ſuam Vel dic q arca dei archa
vel ecce vir ꝑfecty q debz hꝫe longitudinez fidei
altū ſpei latū caritate ꝛc · ſeut ſuꝑ · q bituminē
dīne gr̄ie debz ee limita mtz in oſtia et extig
dappendicia q de lignis lenigate i de bonis affec
tionibz debz oſtiu Infelue quitū ad eccliā debz
ee lata · ſurſū vēo quitū ad ſe ꝑ abſtinendā debz
ſtuigi Infelig debet hꝫe hoſtiū hoſpitalitate ad
pauꝑes introducendi ſeu · ſū vēo debz habā
feneſtū diſcretōis ad lucē vitate ſpeculandā
In hac q debet ee volue · ei i · mūde cogita
ciones i vane operatiōes · ſcīma i ſāe z virtutes
et ſic diluuiū tbulacionū et tēptacionū oſtā
arcā non ſubūtat ꝑ finalr dquadrāſi mōtibz tēq
ſta allega vt ſupra Cap⁹ 8⁹

QUom diluuiū ceſſaſſet dimiſit noe colūbā
q an ſit aquis munda et nō ſuiſſet vbi
reqeſceret pes eig niſi forte ſup fluctuātia
ſatuncia cadauera q ſz tanq nō volebat ſuſtā
z ad noe iterq q aptā feneſtē ꝓpāz ſēdūt it
in archam Tandē vēo emiſit corūū q ſuccēdo
ſūlam quā cadauera ad archa redire noluit
ꝑ ea cadauerū ſcīs manſit Noe ꝑ dei
pcm q aqua et colūba et corūū i bonos
et malos ꝑ eandem emittit ſpos q ad ſgn
omnīū diluuiū i ad fluctū tēptationū et tbu
lationū dīgit et trāſmittit nec ꝓpter q mēte
iſto tēptationū vel tbulationū diluuio ꝑſi totq
mūdy plenq z cadaueribz i mūdicijs z car
nalitatibz ſo colūba i ꝓſō bona ſimē vt to
tumba nō ſuadens i mūdo i mūdalis negocijs
et delicijs vbi pes affectionis eig ꝛqeſcē debeat
ſuꝑ i arche z Surgite et ite q nō habēt
hīc ꝛqm volūtate redit ad ꝓrem ſuū deū
ſz ad ſecretū qēte ꝑ q ꝓuidē ad bona eterna
ꝑ gr̄e plēs affectum et ordem refugies deliciaz
cadauera negotioꝝ q et viciorū diluuiū vite
pendens dicens i ꝑ ſalū 16⁹ Repleti a ꝓte z vem
i mundū et vade ad ꝓrem Q⁹ cauda corui
i bodes carnium carnales et mundi de reditu
ad deū vel ad qēte ſecretū nō adant ymo
ceptibus i cadauerib⁹ i i mūdi mundicijs et
carnalitatibz ſe delectant q ip archa ſalute
et ꝑadiſi vbi expectant nūq intrāt et ad
noe i ad deū qui ipas ꝑ eandem emiſerat
redire ꝑ ꝑmittz refutat dicētes i ꝑ 12⁰ Indica
uerūt fructū ſuā ſup petrā Voluerūt ſūli
ſti ē archam ꝑadiſi ſeu ſtatū ſalutē intrare
aſſutāt et i ſuis delectabilibz z vicijs eē vagat
ꝑſb Quibz inuani i iuramea ſi tribuā i ꝓ m
Iſta potiſſīe appent de religioſis q de archa
i de claſtro emittūt ad ꝓfana negotiāda car
nales vēo et carnium q ſz more corui ſemp
ꝑ ſtant dicētes o · as o · as ep toto ꝛmanēt
i mundo cum vēo i mūdi negocijs i delicijs
ꝛcessem aut delectā nō ſuadet. q̄n redeūt ad
deū ordem et ad claſtra qui ſuā deſeruit ramū
oliue i m ſe bonū op Vel dic q apoſtate
quaz quidā ē ep toto ꝛmanēt ē cadauera
i ē i mundicia lapſe Alij vēo redeūt ad
noe i ad ꝓlatū i archa i dcētes vt claſtra
Tales q ramū oliue q mitz ꝑ at ſuā por
tā dicūt q eo q iſti qui ad ꝑnaz ꝛdeūt
mitz et pacē mēnt Iuc 12⁰ Surge et tbo
ad ꝓrem meū et dicā patri ꝓ mū i ſalū
et corā te Et Io dñe q noe extenſa manu ap
ꝓhendit colūba ꝑ eo q ꝓlatū dñi ſcīs mi
ſericordie ꝛqte et ipſo gaudē vidz z tutele
ſue ꝑ 12⁰ ſecuta et ēq ago ꝛcipiā te Et
dcit 2⁰ Vem ecclā mea colūba Colūba
fuit emiſſa altera ad videnda ſi ceſſaſſet
aq diluuij ſup terā q veſpe ꝛdūt ad noe
fūbus ramū viridis oliue i ore ſuo et
diluuiū ceſſaſſe ſignis et pacē ꝛdita Qua
no ꝓpriā deſignans Dic vē dudū ad

tam diluuiū pñs et dampnacois gen̄ hūanā
sit hūanū missa ē noe .i. a deo pīe de ipa arca
pdixi rebellia .i. ppus benignissimꝰ atq; mitis
qui sīt qđ in medio ramꝰ olive viridis .i. pa-
cione nre humanitatē assumpsit quia tande
in afflictione in archa pdixi ad noe deū
pacē detulit et eis vitare cessisse .i. qđ mari
fuisse victorū diluuiū intimauit. Qñ ꝑ tēpꝰ
dei Tempꝰ ē vt ēdem ad eū q̄ misit me.
Volens deꝰ mire pactū cū gñe humano q̄
de cetero nō erit futurꝰ diluuiū. Ner ostendit
p̄ diluuiū ois caro ꝑ misit corā suū ponē
i nubibꝰ vt erit signū fedꝰ pactꝰ. Arcū
meū ponā i nubibꝰ et erit signū fedꝰ
int me et tra. Sic deꝰ volens humanū gen̄
assecurare q̄ diluuio etne dāpnacois nunq̄
mundū soluet vnisso arcū suū tetendit
et posuit illū sīt filiū hōnis .i. ꝑm q̄ i nubibꝰ
i pulsimis nocte vistalibꝰ posuit sibi q̄
colores duos principales rubeū sīt et celestē
assumpsit. Rubeū vō colorē .i. carnē celestē
vō .i. deum. Sic ḡ fuit deꝰ ꝑ mēte ista
arcu humano genꝰ q̄ fedatū. Qđ vō a dāp-
nacois diluuio ē saluatū. Ihū de ꝑ. ē cōe
q̄ ipe ē q̄ arcu refulgens de nebulas gñe
et sue arcu iste designat plumid. vide
in titulo suo Ca. nonū

Hic incipit ed̄ vir agricola et .i. ꝑ
tram plantauit q̄ vineā bibit
vinū et inebriatꝰ ē et nudatꝰ iacuit
in tabernaculo suo. Qđ cū vidisset cham filiꝰ
suus verēda ꝑris discooperuit. q̄ deridens
patrem nudatū hoc fratri et duabꝰ suis fratri-
bꝰ nūciauit. q̄ statī pallium humeris suis ꝑ ponētes
a tergo facie vsq; ad pedes incessere .i. ꝑm q̄ re
operuerūt et eis t̄pitudinem nō viderūt
Qui cū euigilasset. cham cū potestate sua fuis-
sette et maledixit dāpnāq̄ ē ab ipo. sem vō
et iapheth benedixit gratiam ab eo meruerūt.

Istud ꝑ applicat q̄ vtile ē q̄s vicia et defectꝰ
hoīm dissimulare. p̄terea vō ipa dicta vt videt
Qñ ei noe .i. a deo plātq; vel pincipe vino
in q̄ ē luxuria .i. vicijs et cārnalitatibꝰ ebrius
in tabernaculo domꝰ sue deiecit et detexit t̄pudi-
nē q̄ luxurie sue et aliorū vicioꝝ suoꝝ. Ita q̄
bonꝰ manifestat q̄ nudꝰ sīt velamēto caritatis videt
et qđ detectū ē ab aliis vidi nullatenꝰ opinat. cū
in vicia cōe nuda ab oībꝰ videant. Ne ꝑ. Iudam
femora tua q̄ fame tua et apparuit ignominia tua
Dz q̄ cū talē nullo mō voluit videl n̄ exp̄lere
q̄ymo si ad noticiā sīa venit q̄ deo bꝰ de facilis
sue t̄pitudis vidit solet dolē et ipsum pubē vel
occulte malededem vel pūcione infre et max̄
q̄n̄ sciunt q̄ ille qui vidit delet talia qui fra
sua mitit aliis publicat. Vñ et .i. Nam ē ei
nate ea q̄ abscondita sīt vide saā tuis et io illi q̄
sīt sapientes filij q̄ tales t̄pitudines et infamias
de magnatibꝰ et matre de suis patrꝰ .i. de suis
plate principibꝰ audiūt ipsas vide vel exp̄lere
non q̄rat. Qui ḡ. Non q̄as ingratē i domo ipi
mo pallū dissimulacois induit et ab ingressione
ecclie cessat ipsas q̄ntū pōt exp̄sit ne appeant
atq; tegūt. Ut. qđ tales a talibꝰ defectꝰ maḡtibꝰ
bonitates et gñus acq̄runt. mali ei superiōs vicios
potissime solēt diligē qui cōmia sua studet absconde
et celare et sub dissimulacois pallio tēnere et ne
appeant exp̄sse. Vel dic q̄ noe ē pat et plātq;
nr̄ qui sīt si i deliciis dormiat ita q̄ t̄pitudo de
fectuū suoꝝ ꝑ aliquo appeat. sem et iapheth .i. bonꝰ
filij et subditi ipm opire et exp̄ssa mitūt cham
vō .i. mali et ꝑtui subditi ipm deride t̄pitudines
defectuū suoꝝ aliis ꝑdē et eas ꝑ bāl et appel
lacois reuelare cōsat. q̄ tales fuerunt .i. adhuc
dampnāt. bonꝰ vō et pacifici ꝑfectibꝰ fruūt
cū spūs sīt lucis ex. q̄ q̄ reuelauerit t̄pitudines
pr̄is sui mortē molit. Vel dic q̄ noe desig
ab adam q̄ int ꝑtas regēs ꝑm sequit q̄ decē
logū legis ꝑplevit et regem ꝑadisi donauit vi
nea q̄ plantauit dominꝰ ysa. .i. ysa. Ista
ens ē q̄ exp̄sse ē ut faceret vuas fecit at spinas
qđ sīt istu vinū gsolacois deo debuit offre ipsa
in ipm spinis voluit cōmixt at acetū mordace
tribulacois eidē studuit gymnad et eū in cru-
acetū potād. ꝑa. In sitī mea potauerūt me aceto
.i. ꝑta ꝑ ēo ē ista q̄ ipm creatorē et plātatorē
suū ꝑm vino tre mixto tribuauit ista q̄ ipm
i lecto crucis ꝑ morte mudo dormīe fecit ista
q̄ cham filiꝰ eiꝰ .i. malꝰ ꝑtui iudaicꝰ videns
tre pitudinē eiꝰ .i. humanitatē eiꝰ mortuā ipm
deū risit. Sed q̄ in .12. Marcꝰ q̄ destruis templū dei

salua temetipm Vexcepti bom filij eiꝰ sem et
iapheth et apli et ysaie vere erdia pfe. et morte et mor
talitate ipius operuerunt in ipm ipsam dignis
roibꝰ ee nrm monstruerunt q̄ ip canaā filiꝰ cham
maledixit. qa sic iudeꝝ positus ip ꝑ pas. ma
ledic̄e dampnat. sicut ipius dic̄t Benedictus
eiꝰ sit. nos et sit filios nros dñs. ysa. Vbom vo filij
sic ysaac et apli benedic̄e tā tpali q̄ ip̄etia fruit
sio de ipm vinea q̄fuit dñs ysa. Ego plantauite
vineā eleā et ome semen verꝝ quo ip ipsa ee
t pcipui vinea alienā Ca.m ii.m

QUom gigantes essent sup tra. dece. ueru
in campo senaar edificare turre aiq
summitas celos tangeret. vt sic in celū as
cendent et nomē suū int gentes celebraret. ha
buerunt ip latere p saxis et bitumen p cemento
sicut edificarent et iam tra. i citate habilonica
usq; ad duoꝝ miliaria extulerunt altitudinem
ip. orosius et ip. solinus. ip visa ꝑ indignatꝰ
dns lingua eoꝝ confudit ita q̄ alter alteri uba
nullatenꝰ intellexit et egypt ab unitate separat sut
et p mundū ip lingua diuersoꝝ se diuisit de
diuisere. Tales gigantes sp superbi qui tra.
et fastigiosū et altū statū in capo senaar: q̄ de
struxit fetor. et pesto mundo feruido edificare inten
sum q̄ ad celi altitudinē. et ad astros ppinq; et
statu vltiꝰ q̄ ascendit ut ipoꝝ metu ascendere moliuit
et vt ipm metu frangat pluies q̄s i cande sonare
queruꝰ et ad ip̄s q̄s occupauit q̄ sepe fit q
dns eoꝝ eos indignat ipoꝝ q̄s mala cordia
sumpsit et ipos ab unitate sibi p morte vel p
fortuna grauat et sic occulte friente dño malu
q̄s capiunt ipedit. Job. v. Dissipat consilia malig
norꝝ ne possint manꝰ eoꝝ iple q̄d capiant Ca.m iii.m

QUom abraham esset in ur q̄ est citra iii.m
caldeoꝝ. apparuit ei dns dicens egredere
de cognatione tua et de domo patris tui et
veni in tra. quā monstrabo tibi. et faciā te i gentē
magnā. Abraham i.m in tra. canaā duxit ubi
altare dño edificauit et ubi dilatōi sui semini tuo
q̄ tibi dabo possessionē sibi promittit atq; dat. Ve
qui destruxit ignis sanctificat mundū qui sic ur. cal
deoꝝ de q̄ eo q̄ igne quoq; modo extinctus ipsa
mat. Abraham. ut a termino q̄ tra. a tyberina possessio
cognatio. a canaā deleā. domq; patris sue penitꝰ
et amicorū affectio. tra vero q̄ qua deꝰ nob
indit. a dura speciali religio et affectio. Dico
t q̄ abraham. i. quilibet pfectꝰ q̄ in ur caldeoꝝ
i. i mundo vel in igne corpis existat a deo pa
pit q̄ inde q̄tū ad effectū egerat q tra. i. tyre
norū amorem cognationem. ip carnis delec.
et dulcedē patrie sue domū. i. ip̄i generis nobilitate
et honore detrahat penitꝰ et dimittat. q ip ad
tra. quā ip deꝰ monstrat. i. ad statū pfectionis vel
ad vitā spiritalē se transferat et transducat. Dic
unt sibi promittit dilatatio ecclie xpi. et amoris et apal
tatio gloie et possessio celeste patrie sicut ecclie
ubis q̄ dicit apli ps. Ubi q̄ ydmāsse
dia at secuti estote me sedebitis sup thronos C
Vel dic allegorice q abraha. i. xpūs. tra. est
iudea. cognatio eiꝰ fuit iudeoꝝ pplus domus sua
templū et synagoga. egrit ipse ad uba posuit
ad dei pfectionē ad xpm dicentē egr. edē q̄tū ad
fidem et q̄tū ad credulitatē de tra tua
cognatione et domo. i. de synagoga. i. templo
tuo iudaico pplo et veni i tra. canaā. i. ipsum
gentile q̄ monstrabo tibi sic altare tuū. i. ecclia
edificabilis et ibi p fidem baptismalis. i. valet
ysa. ii. in illo tpe erit altare dño in egipto C
Vel dicit q talia uba dt diabolo cor q̄ videt
in statu religionis vel ecclie ponere. i. horum
q tra. sua. i. stabilitatē deserat et q cognatio
suā. i. honore suoꝝ societatē dimittat et de
domo pfectionis sui. i. de religione p apostasia fu
giat et recedat et ad tra. canaā. i. mundū mente
et corpe se deflectat. et ibi promittit sibi diabolꝰ
p vana spem q faciet eū i gentē magnā
i. q faciet ipm talibus dñio et potestate q ip ipm
in talibus dilatabit et q tra. canaā. i. mundi
i possessionē etnuo sibi dabit sicut fuit vide
batꝰ dicisse multicia q̄dāp die q medietate altre
sicut dixi ibi C Fame tualestide i tra. ca
naā. fugit abraha. i egiptū ut peregrinet
ibi. pharao at rex sibi sua uxorem abstulit
sed tandē sibi i mundo restituit eā sibi. ipse
vero fame cessante i tra. promissionis diuinit
Dic ve ai quis urgente aduersitate tra. promis
sionis. i. celestis vel deuotionem fugit at. i. egiptū
i. i mundū et mundi negocia. Unde. sicut
adest pharao. i. rex egipti. i. diabolꝰ pilatꝰ mundi

qui vxorem eius sc̃z dñaꝫ gr̃am sibi tollit ve
rũptemen ꝙq; deꝰ ipm ad pñm reduxit
et vxoꝛi i gr̃az suã sibi reddit et cessante
fame auaria itaq; a tria ꝓmissionis a statu
salute religionis vel ad claustꝛa ꝓducit sta
vt dicã possit i ꝓ 2o Deꝰ mactificat et
vuiuificat deducit ad mfeas et reducat Ca'm

LOth et alcalya quæ erat fidei 13
et amia nequibat tñ gratiaꝫ qñ ꝙ erat
possessꝰ eoꝝ omnia loth ꝛ diuisit ab
abrahã regione tr̃ cadaueꝛ in damꝫ qui nr̃i
gabat3 vt padisi eligit vbi cito ꝓ tñ alijs
capta fuit Ctuz eñ reges tñ sodomã vbi
ḡ habitat venerãt qui ipm cũ ipso captiuauerũt
Abrahã tñ oct3 26 adustrijs obuiauit et loth
de eoꝝ manibꝰ liberauit Hic vẽ cotidie
fit q illi quoꝝ ꝙ possessio omnia sc̃z dicaꝫ ḡ
mundi simul seu gaudia gñal nõ pñt ymo
ab duct ꝙ litꝛas et contubernia deuit3 Trena
eñ possessꝰ ꝙ diuisionis occasio Hepe eñ fit q
loth qui int ptat3 declinare i ꝙs qui ab abrã
i a bonaꝝ vicinaꝝ societate declinat et ex ḡ
tr̃ iordanis mudane ꝓsperitat posse gustare
se putat qui tñ ab hostibꝰ i a vicijs et tbu
lacionibꝰ captiuat3 sta q az ad abrahã que
dimittat i ab illo fide socio vel alio cuꝝ
societate deliciat et gremptelit adunet2
Ygit3 non e bonũ bona societate i gaudia
dimittã nec sibi seu solitudo manã nec
mundi ꝓspa vltꝛ debitũ affectꝛa ꝑ simul
ꝙ gaudiam q̃ese et manẽ tñ 4o Non e
bonũ hoiꝝ ee solũ Ve soli Ca'm 17

DOmino ꝓcepit abrahe q sacrificaret
sibi vaccam tr̃pm et tricẽ tr̃ienes
columbã q et tres cm Abrahã
ḡ et adulta diuit volucres sñi diuisõe ad
ptem posuit Unde aues celi cadaueꝛa sac
ficij volebãt qmedã ꝑ abrahã eas abegit
In sero vbi celebrãg ei dñs apparuit sacrm
ꝙsumpsit dñs vbi multa bona abrahe tẽpe
misit et sibi secreta plñia reuelauit Ffe
uena vẽ q diuit sacrificijs sñificat illi omes
q sibi spualit volt dñs imolari sibi ei sñ aues
i gremptelium adulta i actiũ aues i ꝑ
pñs nõ dñi ꝙ eo q gremptelium nr̃ ꝙ mundi
negocia nec ꝙ affectꝰ valeãt sc̃ dñi ymo ꝙ eo
tẽptacionẽ in deũ tendut integrũ et ꝓfectꝰ leui ꝑ
diuc nõ scrabit nec fi.o dicet Iste ee aues
sc̃z gremptelium dicat3 fruges ꝓ castitate qua
habent. diam3 columbe ꝓ simplicitate qua habent
Iseri cũ ꝙ duo diales oblati sc̃z per turturẽ aut
duo pulli columbꝝ Talia at sicut dñi e sñ actiũ
sc̃z tr̃ia i tr̃ena negocia solet occupaꝛ
at mane In ipse eñ e vacca iugo subdita q ꝑ
subditos Arias duo gr̃egal q ꝑ platos. cap
macilenta q ꝑ paꝛtes luxũosos Ygit3 quibꝰ
vsuꝝ debet ee tẽmis qñ videlicꝫ vacca i subditi
debent ee tẽmes ꝙ fide tñitate quã debent
sñm3 creatꝛ vel ꝙ tñ vota religiois obsum pau
ꝓtate et castitatẽ q dñt sñmi3 continẽ Deq
art. 4o ffruticuly sñt difficile rũpit Arias i
plati debent ee tẽmes ꝙ tres virtutes theologi
cas. fidem sp̃em et caritatẽ qs debet velatus
habeꝛ De quibꝰ i cap. 4o Iuc at manꝰ spes fides
caritas tñ. q. Cap vẽo i paꝛtes debent ee tẽ
nes sñm tres ptes paꝛtis sc̃z gr̃atiam qfessꝰ et
satisfactionẽ quas debet velare ipse De qbꝰ 3o.
3o Diam tñm dicꝛe ubimq i solitudine vt et sc
quibꝰ vsuꝝ dicat d ezt 27 In tbꝰ implacitu
e spũ meo Talia go sacrificia i tres ꝑsone ab
alijs i a dolorib tẽptacionibꝰ ꝙtalit. ꝑ ab
abrahã i a deo vel a bono plato defendit Cli
bang acc ardes i caritas ꝓsens tales ꝛplanat
ipse q deꝰ imolat et ꝓsentat Ca'm 16

QUm sara vxoꝛ abrahe sterilis se videret
ti.adidit agar ancilla sua alñ abrahe
viro suo ut sibi filiũ ee gñaret q tolde
mt genua sua pariet et asserit sibi ꝓle agar
aũt ꝛepisse se videns ꝛtepsit dñm quã cum
affligeꝛet fuga mũt agus qua tande in deserto
angelꝰ vagantẽ et fugiente duxit sibi q dixt
Agar ancilla sarai vñ venis et q vadis Con
silit go angelꝰ q rediret et q sub manu dñe sue
ciuitem supponeꝛet et ne amplꝰ fugeret cũ ea
filiũ ee q ipa gñaret ꝓdixt et ab ipo xꝝ duces
ꝓgenies ꝓmisit Istud ꝑ eapoꝝ mdalitꝰ et
dia q abrahã e homo qui renea tñ vocat
et ancillam qa sc̃z sara vxoꝛ sua ꝑ3 adiuꝛ Agar
velo amalla ꝑ3 cunẽ Sara i dia de se stilis vi.
q sc̃z aia de se nãt ꝙ se nil ꝑ3 apal vl fugit vl ꝓle

aligandq; bom opis gendare ei non ḡeat organa
Et io o; q; ancilli eiꝰ caro pulat sibi filiū i faciat
sibi opus bonū. sa liz a monte ycadar bom opus ordi
nato siaut a dño. tñ a carne ycedit exercicio boi opis
siaut ab ancilla Recepti q; ista ancilla i edo comor
pisse et adq; bom fecisse se videns q̄dq; i sybilla ezi
gitꝭ Dnam q; sua qtempnēt in deserto mudi ꝛ bō
opa tñena vagat. so angelq i deq vel bong pdi
catoz aut plato spam ꝛphondit tam de qceptu dñe
q̄ sz de fuga Dicit go se agar ancilla sarae. Un
venis aut quo vadis O tulagar q; mi spūlis sopnū
vigilie i o ceto q; semp sompnas vigilias et tidi
bria ḡmundi q; es ancilla sarae i aie rogo vm
venis adulte et quo vadis. qualis ē natiuis tua
et quāl mazs vm nascalis q̄t molalis q̄ vir ipe
diendo et q̄ flebilis mouendo et caue q; de cato
tua dnam aliam no qcipnas. ſ ei fuias obediat
et itendas. q; sr̄ā m ſbe Oculi ancille dnę ad
manꝰ dñe sue Vel dic q; qn dna ala lac at
si enū ancille i eam sta q; spam cato dño ptitit
concubē catnalit ad abraham i aqua catnali
vel tpali voluptate tūc stati cepit ismaelē
i malid ypocrin q; sz cotī vsuar i cotī vlutus
cotidie fert bellū Lonaipit vel qnz dicias delicias
et fratres strias et alia mudi bona Ista q; tūc sr̄ā
supbia afflicit m tm q; dñe sue aie nec̄q obedie
dignat qnymo si dna ala valit spam a sybilla
refrenare repmē et p abstinencia affligē statim
solet ad defm vicioz tūcie et a iugo virtu fugā
et abīa Ja ꝛc̄ Sītō affi egisti iugo supisti virtia
dixisti non fuiam Ista vel p angelu et p pcem
vel religiōz vel qfessare ad reducendā et sibi di
cendā agar ancilla mea p ora sr̄ā sup Vel dic
q; sara m sufficat aliquos magnos q̄silicios
pncipū vel magnatū qui qnz ḡnt aliqua dalla
i aliqua p̄sonā vilē et fuilā sz de ḡulī plebe
natā qua diligut et ad spam abrahā vlo suo
i dño et mḡro suo supponūt et i eiꝰ fuicio po
nāt ut spā ep mde filiū suscipiat i ut spi
ep mde luce et obseqū ḡdeat spōs cū mḡro
ꝓmouēt et exaltat qui tñ stati vt cepint p
dilas i pcepnal ierpuit supbie et sara dnam
sua et illū q̄ spas ad offiaꝝ ꝓmouēt iḡte solet
qtēpnē et de eo nō curare. q̄p sepe fit q; tales so
lēt spōs affligē et m mḡi attitudinem ad fuga
i ad amissionē statꝰ q; eis p̄cauerūt appellē
et vn gre Et io rē p̄ talibꝰ qsulē q; ergo
dnm i ecclā bn̄ fraxem ḡulielmꝰ et q; cant
spm misurgē non cōmenit Ertō c. magnato
ḡallia caput tuū Vel dic q; sara ꝑ platū
qui ancilla sua i subditū suū p̄mittit primo
ac̄ p̄cipat obedientē dñio et bñficijs ꝑpetuā
q̄p̄t sepe fit q; tāl ꝓcepisse se videt et dñias
vel strias acq̄sisse cant cū supbit spm q;
et eiꝰ mandatū qtempnit Sm tm q; si sara spm
affligē vel cū ipō mitiꝰ stati ꝑ apostasiam
vel ꝑ appellaꝰ ad defm mūdi vel ad cōma
nacula cito fugit et vagabūdq ꝑ mūdū ꝑabu
lat et redit Angelq i i. q̄dq bong debet
talibꝰ qsulē q; redeant et q; sare i plato suo
obtēpent et q; ḡulī pluia spūq̄ pare q̄at
dicendo i pe zi ſbaulē ad cratres tuas. vsq;
deliqs dissolucis filia vagā Vel dic q;
pma vxor abrahe fuit synagoga q̄a pl
fuit sybis et in fine vsuar i ꝑ q̄ sr̄ā ꝓ
ſtauit Anulla sua ē gentilitas vel cōia
collēa de gentibꝰ q; ꝓcepisse spm saluū videt
dnam sua i cetam de iudeis natā ꝑ eo q;
dñm i sua sr̄ā ꝓcepit q̄ ꝓmittat sr̄ā ꝑ
ſilla go tā dnam ab aly hondare uolent
et cū ea sybile volant Dn ꝛō ꝑ pq̄ ep̄s
dixit q; i cetā nō ē dīa iudea et gren sr̄ā
Quid go habz iudeq; gr̄eco ap̄lq; milui ꝑ ora ꝛ
Vel dic q; nos ā sumꝰ ex gentibꝰ non
dāmꝰ synagogā q̄uis mdulata et stile nli
pendāt ꝑ ea quada ludouica hondare ꝑ eo
q; ab spa scīpture et fidei pīa ḡuimꝰ cū ea
papa facē dē qui sz totulū legē moysi a
iudeis oblatū m dic q̄ccles sue q̄saliā
nullatenꝰ dedignat. Ca m 11 q 18

Abraha ꝓcepti fuit q; octauo die
masculi omē circūcidē et q; eta
pcepto de sui carne spuali affice
vt sic pp̄ dei a gentibꝰ distinguē

Octaua dies ē tempꝰ ḡre q̄s ꝑ sēm
legē sunt dicte Nos i q; sumꝰ i isto octauario
q; i statu et i ipe ḡre dāmꝰ ee a cete
rīs ꝓfluctuatibꝰ crucistis. mazie a ꝓcio

carnis mē. ⁊ a omni pollūtiōe eternali. ⁊ fiant sole masculi non femine circūcidebāt. Sic et hodie masculi. ⁊ pfūi non femine. ipse a vicijs se cōtinent. ⁊ sicut i circūcisione nr̄a ponebat sic homi quia vicijs carnalis pl̄s nomē bone fame p alijs assequit. ⁊ tm̄ sc̄t Noie etc. ⁊ ediderit illu Ds deꝰ mi. Ita dic q octenarius ⁊ tempꝰ fuit resurrēcois vbi p ēto cetro nra a mortuis sit futuꝝ passionibꝰ cruciat̄ et a mortuis resurgēs festiuit luc 2o. Octauo die venerūt circūcidere puer. Interea abraham et sarai ysaac genuit papit Ds q nomen filij circūcisōis et dixit abrahā Sarai qꝫ nomen suū minuit et dicit Sara. Ꝑ abraha mīe intellectus p sarai āt voluntas intelligo voluntate. Isti ei duo simul Ds ysaac ⁊ bona ꝓlem et bona opa pacē et fr̄em virtutū Deo generare. Et reuera ad hoc rexit ꝑ abrahā ⁊ intellectꝰ cōfert voluntate cognoscendo sarai ⁊ voluntas deficit se a corruptis affectib⁹ cōtrahendo intellectꝰ eni debꝫ quilibet sc̄t motu suo ⁊ i agnitione virtutis cōfert voluntas āt actu suo ⁊ i actibꝰ sua acquisitōe bonoꝝ se debꝫ cōtinere mandare spūi ꝰ ei cōtra ꝑ. Post acquisitōes tuas nō cab a voluptate tua auctē si p̄cepta dei tui cū cupiscētijs tuis faciat te in gaudiū inimici tuis Debꝫ go dicē sarai de abrahā ⁊ voluntas de intellectu ꝑ quē ꝫ illi ei cōfert me ut minuā. Vel dic de quibꝫ q̄ qñ vir accepit ꝑ uxorē tuc fuerūt ysaac ⁊ risu et gaudiū p eēm ioad dicitur tuc cū quibꝫ ysaac qñ mulier subiicit et homo dnatē etc. Et tm̄ ē cōis multis dnat hodiernis q̄ virib⁹ dnari nituntur. ysaac ꝫ quidē ceteꝝ dnatē sc̄i ei. Vel dic q vir ē platy q debꝫ cōfert virtus auctē mulier ē subditꝫ q debꝫ minui hūilitate vt sic simul gnient ysaac ⁊ risū. hoc ē Deū vt sic ꝓficient in gaudio in ꝓsperitate Debet ei platy cōfert et se magnū onde ne familiaritas palat ꝓemptū subdite subditꝫ vēo debꝫ humiliare et minui ne fidia palat despectū. ꝰ ꝫ humiliate sub manu dnē tue etc.

Cap. 11

Sodomite ipi pessimi dicebant̄ qui sc̄t ꝑ hoc ⁊ ibidem infectione lupuric virib⁹ abutebant̄ aduenas et pauper recipe dedignabāt̄ et hūdāi panis et vite superbia fluebant̄ sic dr̄ ezec 16. Hoc q̄d et Ds ipos delē decreuerat loquꝫ fuit Ds abēse dicens q̄ dnē volebat et vdē vt vidēt si cōmen illoꝝ fame et clamoꝝ ho m̄ mouebat Abraha aut audita Dī voluntate ꝑ loth nepote suo q̄ habitabat in sodomis sollicitꝫ cū Ds allegare cepit et q̄ non decebat q̄ pdēt iustu cū ipio Cui dr̄ Ds vē q̄ ꝑ dr̄ decē iustos si inuenirent ibi totī ciuitati ꝑcē benignitate Ista pmt exoplanē allegari quo mundi ꝓsperitas cāū a malor̄ malor̄ q̄a sc̄z sicut dr̄ ezec 16. fuit iniquitas sodome sororī tue ipsa superbiendā panis et sūbia vite et omniū paupi no porrigebat Ite pt allegare q̄ iudex non debꝫ vbis ꝛedē ymo ad resp̄endū equitatē omnis debet ꝓsonalit dr̄ē. sic tñ priuatꝰ ꝓsonā facti q̄rigēt virtute ipsam scīe sc̄z constet q̄ Ds cōmen istoꝝ scribit et tñ velle Ds ꝑ virtute sn̄. ultimo se dicebat Ite pt allegare q̄ qñ infortuniū a futuꝝ q̄bꝫ debꝫ ac sollicitꝫ de amicis q̄ abrahā qui amore loth cū Ds disputabat Ite pt allegare q̄ iustꝫ no debet dare ꝑ iusto q̄ libēt a pena q̄ sit ꝓximꝫ q̄a abraham non legit sodomā ꝓ loth nī ꝑ ipsū supponebat eū iustū Ite pt allegare q̄ pauci iusti sp̄ q̄dē cāū salutē magni ꝓfūt sicut ꝑ hoc vbi Ds se ꝓmittebat ciuitati ꝓē si decē iusti inuenī ibidem Istā alit exponē nō cūrō. Et ego dr̄ a deo missi ꝑ sodoma destruēde iudicī sc̄t ad abrahā et ad quiniū ciuitati qui sc̄z sub arbore q̄euerūt pedes lauerūt et panes subcinericios et viticulū comederūt qui tende sibi gratiam ysaac ꝓmisit Dic vē q̄n abraham ⁊ homo offert deo sacrificiū et quiniū spūale sc̄z lotura pedū ⁊ confessione mūdificatōem. umbra arboris ⁊ arcus nēoziū refrigeratiua subcinericiū panis ⁊ mortificatiua mirrhatiua. lac ⁊ deuotōem vitulī ⁊ spūale cor. q̄ vltiō tūr ꝑ ēto ysaac ⁊ risꝰ eēm effectū ꝓmittit et sibi a deo et angelis et mū gaudiū et leticia ꝓpinat ysaac ꝫ leticia semp̄itna erit eis et equalitatem opticebat Vel dic q̄ pater abraham ē deꝰ pr̄ vel platy qui sc̄z duitat angelos ⁊ viros angelicos et iustos ad confessois lotura. ad arboris arcus nēoziū. ad lac deuocois ad recordatōne futule trinitatis et cognitionē virtuli ꝑ in sacrificio altaris. lauerūt mīt pedes suos et refocillate sub arbore etc. Qñ duo an geli sodomā in foꝛ ingressi aduenisset et i platea masisset loth recepit eos hospicio Et ei mira virtute

vt ipse uacuabq abutent fores domq irrupent
lotq vero p angelis quos credebat se hospes a tali
immundicia libidinoso vxore et filiabus virginibus ipse
malis hortabq ad faciendu sua libidinem offert ad
recipe non volebat imo fores ipius effringebat. tande
percussi sut ab angelis cecitate ita q hostiu inuenire
no valebat sm cassinu vero angeli lotq vxorem
et filias eduxerut. sz duo gnra lotq salutiferu in
uiis fuisse credi noluerut imo ad eis dicut
a lotq q exirent ipm loqui delinitole ediderut
dnz et ciuitas et pri cu illo igne et sulphure in
cassinu precipit Quod pt allegari sm alia expone
ad ta videlicz q i pcto cu natura mens plg q
aliis viciis exercat. Tales em dicunt cecitate p
cui p eo q sup omes homines tpis sut cu isti ecc et
hostiu no cucurrit. sz p eto isti hostiu pdisti
m sut lotq et angeli non mittut. Vsq bq palpa
uerut qi cu pacientia et ppt hoc sodoma bene
meritat multa dna sz tales i iudicio multi erunt
p eo q excusa sz aliqua no debut. ps ayuta fratr
labia doloso Ite pt allegari q ming malu tollera
ndu e p maiori malo vitandu sicut lotq ypstitudes
vxoris et filiarz pstimet volebat vt omen sodomitaz
vitaret Ite pt allegari q ipse de eis a morte
eripe que ecc occulta dei iudicia deuerut pulse
sicut ps de ista generatiõe lotq qui noluerut credere vt
ayerent dissonante dño q cu aliis cu q dag delinquat
omittent Item pt Nemo pt cum impio q dag desperat
hoc em cotidie patit quasi sz duo homo duobus
tarius in fatu ruit ita q no obstante offitio
ad infortunia lotq cecidit p q occulta dei iustitia seu
prudentia ipm duxit Quod allegat ista explanatur
ad bonu hospitalitate q fidelitatem sui et suoz mer
uit apud deu pt Hospitalitate nolite obliuisci
p hanc em quidã angeli placuerut hospitio recepti

Quom deus ciuitate sodome Cam pt
cu aliis 4or ppt hoc vrbe dna sua igne
sulphureo delendas decreuisset dñs fuit
lotq q vna cu vxore et filiabus ciuitatem exiret. q
q in omi cir regione nullatenus remanet sz in
monte pergi se saluaret. dum ecc fuit eis q no
respicerent retro cu recedent sz q ad montem recto
itinere pgerent Deceptis cu ita pmitteret fulgura
et audirent tonitrua et ignis et fulgur de celo
mittunt in urbem sicut et testat scriptu q de sodo
ma loqns dt q ipsam de celo tacta testat fumu mitti
Uxor lotq causa retro respexit. q ppt q iubedus
fuerat statim in salis statua versa fuit Ostendit
tatem iste mundo designat et ecclesiastici status ubi
prima omia fundare nostre ppt q dag subuersione
et igne et dampnacionem eisde ammat consulit
dñs deuotis suis q inde quitu ad affrm expectant
et in monte religionis vel pfectionis et ecc speculacionis astendat. q q in regione omi i. i mundi
negociis et officijs et delicijs non maneat sz se
cadant et q omo caueat ne retro se respiciat
et q sz ad vicia q pfessi fuerut p recidiuacionem
non redeant nec ad mundi bona q hoc inuidia
uerit p desidia retradant nec p apostasiam
ab itinere salutis qua pfessi sut retrocedat q sut
dt luc q Nemo mittens manu ad aratru respiciens
retro aptus e regno dei Et em non debz respicere
penitens recidiuando religiosus apostatando qui
ipse debz gemitus itus sui in bona pficiendo
et emplatiuq i mundi se negocijs no implicando.
Sed p eto quida sut sicut vxor lotq q sz tamen
temptacionis audietes ignis gaudia sentiebant
fulgura tribulationis videntes retro respiciut ad
vicia seu bona terrena que dimiserant se queruli
itus quas irruperat dimittunt et p dyssenteria vitam
retrocedit. Sicut ecc de infidelibus comicis ps qui
sz audita modica tribulacõe vel difficultate ab accepta
fidelitate desistit Tales em sut religiosi qui sz
ad bona mundi quibq renunciauerut libenti animo
retrocedut emplento religionis et emplacitis
modis vsus valle mundi negocijs respicit et
accedut Tales em in statua salis mutant in qtuor
sz pcedes insensati duri et obstinati officium ne
i qnqz i vitus inquas ruunt ps dt dns luc sic
qui in agro e non respiciat retro ayones astute
vocis lotq Quid lotq de sodomis fugerit ne
igne et sulphure depiret pcipit a dño q licet sibi
ciuitate segor parula intrare. sz qa ubi fiebat
crebri ing tre motq unde gebat ayende fugit et
ad montem astende et ibi se saluare Sodoma
e vita carnal q igne et sulphure iuste fetet.
segor vita quigal q tre motq intrare tribulacionu
sustinet sollicitudinu. ayone vero e vita emplatiua
et ecclastica vel claustris q stabilit et tuta manz
lotq i qui interpretat declinans e ille q ut ps te
gabulu declinat a malo vt faciat bonu qui sz
igne et sulphure carnal vite fugit et i segor
et i statu quigali tuto manere credit. sz finaliter
attento motu tptacionu tribulacionu et miserie

ustig mundi ciuitatib ad montē eēm astendit et
sic a carnali inflammacōe se libēat et euadit
Visa 2o pmitte astendaz ad montē dm Loth
in sodomis legit bang fuisse nec umq luxie
et ebrietati uacasse in monte tñ vbi q se saluādo
fugā iniit legit se mebriasse ad q⁹ filiabz
incestu et adulteriū q̄misisse Sic ut hodie
st multi alij qui de valle ad montē i de mūdo
ad religione vel de statu statu ad cōtinētiā as
cendut et sic paulū dāpnacōis euadē et ibi
se saluare credut qui tñ ibi ebrietati i luxe
uacātes detiores fiunt et dāpnacōis pculū
incurrut De q⁹ q̄qit dns Ie. xl. Quid e⁹ i equit
q dilectꝰ meꝰ in domo mea fuit scelera multa

Ca^m 21

Abraham duos filios habuit
sc ysaac de libēa et ysmael de ancilla
ysmael at fuit furꝫ homo venator
et sagittarius De q⁹ dr supi 16. q mang eiꝰ q
omēs et manꝫ omi cōi dei et i regione
fr̄m suoꝝ figet tabnacula. ysaac at fuit
bonꝫ mansuetꝰ et letꝰ Decepit ysmael p aplm
gal 4o semp ysaac oppimebat et eōd molestiaz
infligebat. quapp⁹ ei sara mater ysaac hoc
quada die carnāl dixit ad abraha Eice ancillā
et filiū eiꝰ Non erit hēs filiꝰ ancille cū filio
libē Egit agar cū filio ysmahel eiciē aquis
aque et panis sibi ab abraham i scapulā impsit
et dimissa p deserta ficiens q aq consūpta vagat
angelꝰ vēo dñi appādno audit puteū fodit
et sic eam cōsolat Abraham pat bo^m placuit
q remāda in domo sua q e ancilla habz duos gra
filiazoꝝ quasda bonos more ysaac quos sz diua
gra generauit quasda vēo malos mō ysmael
quos sibi vxa ancilla i diabolꝰ vel symoniaca
ambitio vel carnāl affectio pcreauit Sed
remāda mīe in istis solent ad iurgia q ysmahel
qui fr̄ malos et maxie discolos et pulsos qui
remāda p contūdiem et rebellionē muidia et
dei dēi odiū se obiciūt et e regione fr̄m suoꝝ
tabnacula sua figūt in q̄ditu oēs alios volū
tatibz ꝺdicūt Itaq; manꝫ eozū cū omēs et
manꝫ omi cont eos eis obst i tñ ess 2o Deū vo
amant et cunctis hominib adulant Ish dico
semp solet ysaac ysmahel q. sz mali sp solliciti
bonos offendi et eis inimicāi Tertio 3o cont
bonū malū e et cont vitā mors Dic et cōi
uiz iusti pcede Sed quid q eto usti no debet

ad hēdū in ēmia q̄tū ad hostia tualia nec
q̄tū ad bona spualia Ideo abraha i sarā
debet eos eicē et filiū suū ad matrē sua symo
nia vel affectione carnali ab eccia segregare Hoc
illud Iudith xi. Hezech in domo mea ea no po
tuis q. de adultera nati es Vel dic cū
omalin legit Due iste mittūt sua libēa agar
ancilla fuit adam et carne et dic ysaac filiꝰ
fuit bona opa q ab ala pduxit ysmahel aut
filiꝰ ancille fuit opa mala q a carne quapiā
pcreauit ysaac i ab ysmahele impugnari dicit
q̄ constat q carnis opa solet spualibz opib
inimicari et cōi ea pliari Gal 5o Hāc quapiā
aduersa spm et spūs aduersa carne q. cōi sibi inuā
cōtrariant q. malefica sc opa carnis ut Videns
g⁹ i homo qui videt istos duos filios i ysmahel
et ysaac i malos affectꝰ cogitatꝰ et opa afflige
cōi bonos i in domo eius sui vidz opa opa car
nis opa spūs molestare stare debz ancilla et filiꝰ
eius i eccie et opa carnalia deicē et de pme i
ad baptū p me mitte et pane et aqua p abstī
nētia sibi ipone i ubi angelū testamūi ei
potūt muenire q puteū mīe sibi potū demōstare

Ca^m 22

Deinde deꝰ temptare abra
ham decrepit sibi q filiū suū q diligē
bat ysaac tollat i in monte quē sibi ondēat ascendat i ei i molāt
Tulit g⁹ abraha sc filiū suū ysaac una
cū duobus iuuenibz quos sz ad pedē monte
dimisit Ipse aut et filiꝰ qui ligna quibz cer
sacrificandū portabat montē ascendit ignem
et gladiū i manibz tenuit et ligna sacrificio
ꝑparauit Tertius g⁹ lignis arripuit abraham
filiū suū et ducit sc̄d aram Quid q manū ad gla
dium extendit i filio occidendo i
deo i molando stabi affuit angelꝰ qui q̄bz
et q arietē q i monte mīe vepres hebat cornibz
loco pueri mactare sibi iubet Dic g⁹ fit q cū
aries occidit ysaac liberat Sicut q ad imolā
dū a quibz misterij aduentū mundi exspectabat
Abraham i deꝰ pr. ysaac dei filiꝰ sc̄d
ipius dei filiū crucifig ligna vepres et ara cru
cem designat gladiꝰ lancea et clauos ignis
ere passionis ardore significat Duo iuuenes re
manentes duos populos fidēm no credentes iudeos
sz et gentiles Sicut aut q eos cōtrariet fr̄ spiritual

qua mo edulij abstenet Dico ē q abrahām dñs deus pbt ysaac filiū suū immolando ē ara crucis dñe cuius vā q gladiū et ignē et ligna passois assistente cōi eū ascendit Audit tñ q ysaac v filij deitas nil patit Caret vēo v ꝙ sola humanitas immolat Dū sz cornua arietis v manus ad onadū cornuū extentē mō vepres v ille lignū crucis claudunt nō aliqua et crucē cornibus astringūt Alba ꝙ cornua i manibꝫ eius duo vēo iuuenes v duo pplī iudei videlicet et gentilis in infidelitate sua q maiori pte manserūt i ꝙ ad montē fidei non ascendunt nec incarnatis aut passionis misteriū agnouerūt qui cū asi v stultitia quasi dicāt ꝙ eo q ysac i sua stultā obstinati legūt Nec ei edidisse q ei edēda sua erat planē liu 2° O stulti et tardi ad credendū huius q locuti st Ysaie Lōi dicātes se ee sapientes stulti fr st

Postq abrahā Ca'" 24'" De uxōe sua sara filiū suū ysaac genuisse vpm q filiū immolāe tempsisse et loco filij arietem occidisse filiū vō nichil mali passū fuisse audit q sara eius uxor martua ē Quā videns abrahā st 2° huc usq 24° suū suū eliezar misit in mesopotamiā trā sz gentilium ut ei filio suo ysaac ꝙreret uxōe Venit i ciuitatē nachor vbi erat puella pulchrima Rebecca filia bathuelis q audit ad fontē ut ꝙplet ydriā suā de qua aquā sibi dari petit q non ei solū sz et camelos suos adaquāt Iste go eiꝰ legatus sue rebecce pntibꝫ aperit et eam filio dñi sui tāq saluator duxit in uxōrē Dixe q sibi armillas et ornamēta ad donū dñi sui duxit i uxōrē vbi ysaac meditāte i agro cepit q viso eo statī de camelo audit et pallio se inuoluit Que vēo puella facte nupcijs sibi matrimonialit cōsiluit ea q in tabnaculo matris sue sare introduxit et ea tantū dilexit q amore eius mortē matris sue obliuioni dedit et tandē duos filios esau sz et iacob genuit quorū esau malus fuit iacob vēo stulto z optimꝰ homo fuit Hec vēo postq abrahā de pce uxōe sua sara v de synagoga genuisse ysaac v vpm filiū birdon Arietis q v eius humanitas immolata fuit in cruce Vide q ysaac v ipsa filij deitas nō passa fuisse Audit q uxor sua synagoga ꝙ infidelitate martua fuit sn qñtū sz fidem incarnatis filij non recepit Isa 1° In Ysa vellet et sui eū nō receperūt Et ego 24 Quartua ē uxor mea vsqꝫ hūc abrahā deꝰ misit filiū suū v apostolos et predicatores eius ad tras et ciuitates gentiliū ut sz puellā nobilē sz ipsam eccliā de ipa gentilitate natā filio suo ꝙ in uxōrē acciperet i uxōre q sz hac predicādo cognouit ut de puteo et ydria nālis phie quā hebat et de aq̄ sapiē qua crimine hauriebat camelos suos v fideles ꝙpos adaquaret et nouā ecclā collād de gentilibꝫ puteo suo v sacrīs phie mlto adaquāt fideles et mlto ecclā fugauit hēticos infideles Quia in Augo apuit qui ecclā de fide ecclie magna mā gentiles fuit Egit q sua v pīore cura iste puelle ecclie p̄mittit armillas z ornamenta grātie et virtutū donauerunt ysaac vō v xpō q ea ad meditandū d ag̃ padisi ꝙ ascensionē ascensurā ipsam puellā sibi mat modalit desponsauit ad q i tabnaculū matris sue v ꝙ sacrā scripturā ad que sua tabnacula synagoge mat mōdalit introduxit in qbꝰ sibi scripturē dogmata nouā lauit Ipsa vēo ecclā puella viso ysaac v cognito ꝙ maiestate de camelo v de superbia gentilis fastu se humiliando dixit q et pallio honeste se inuoluit Ho Gesi q viso assurio dixabat Gesi 12° Videte dñe sicut angelū dei cantuariensis ē cor meū et timoꝰ glorie tue valde ab admirabil ut faciem tua plena ē gratie Hic i sit ab ysaac et rebecca v a xpō et ecclā plebes filij v plebes dñi gignūt quorē quidā iacob q bonī alij vēo esau q mali dicī mānt qa nouella filij ꝙ ecclie dicūt in duo qa quidā sc iacob v bonī deo amabiles alij vēo sc esau v mali deo odibiles Vñ mal Iacob dilexi esau aut odio hūi Ca'" 27'"

Cum rebecca sm q dixit huc 24° ea duos filios gessisse sz esau malū iacob bonū et tempꝰ partꝰ instaret ꝙ colliderēt se inuicem pueri in vtēo ac si iniuicē dimicarent dixit ecce nascētes duos. tñ sm ē q esau q malꝰ erat nas

natus ē ꝓmus Iacob vō hanc natꝰ ē vltimꝰ
fuit ḡo esau venator et ō ipm pr̄ amabat
eo q̄ de venationib⁹ ipi⁹ q̄medebat Iacob vō
qui ēat ſm̄ et agrola qui venandi nō po-
tabat ad p̄dam Dicit⁹ in thi nō ſic ēat ¶
Pater iſte yſaac ē pl̄ato mater vō eius vo-
ſta Dico q̄ q̄ iſta mater i vtēo ſuo i cōce
ptio vel in clauſ⁹ q̄q; recipit pl̄es filios
i pl̄es ſubditos quoſda ſz ſtes esau i
malos ⁊ltios vō ſtes Iacob i bonos Dic ḡo
ſit q̄ q̄ tāpe p̄t⁹ aggrād̄ vt pote q̄ vacat
aliquod b̄ficiū ītra q̄ ād ymoueat⁹ et q̄ exti⁹
patat⁹ et p̄ ymodēm ad exti⁹ b̄ficiū emit-
tat⁹ ꝓcipiāt ītra iſti pueri ſz ſubditi collida
et pugnates alt⁹ altez impugnāt et ḡ q̄ vlt
q̄libz p̄ma ad ymotionē exīe ds q̄ p̄ exo
esau qui fuit p̄ioꝛ p̄ma exiſſe dicit⁹ q̄ ſz
hodie illi q̄ p̄cēs exeunt dū tñ ſint p̄ioꝛes i
diuites p̄mi ad b̄ficia ymouent⁹ Iſti vō q̄
ſt⁹ Iacob i bon⁹ et ſimplices ymoti et clauſ⁹
vtēo dimittūt⁹ vel ſalte aliꝰ ꝓponūt⁹ Dic
uitur em iſtud ē verū hodie q̄ illi q̄ ſt⁹ mali
dū tñ ſint venatores et exactores et de vena
cionib⁹ diuiciaz ſuaz ip̄is mgr̄is ſuis mu
nera oblatores ſt⁹ ab eis p̄dilecti Illi vō qui
mane Iacob ſt⁹ ſimplices et pl̄ dicitur ſtudi
ose venandi rapinaz deditⁱ ab eis ſt⁹ ne
glecti ¶ Plato em et p̄ncipes nullū ſubditū
officialem vel familiarē diligūt niſi illū de
cuius venacōe gmedūt vel a quo munꝰ
munera vel emolumenta accipiūt et de eo
rapina p̄dam ſibi aſſumūt Nec aliud in of-
ficijs ſuis libenē tenent ꝓmouēt ā exaltāt
Nec ⁊ Hi q̄ non dedit in ore eoz quicquid
ſcripturē ſup eū p̄lū Vide ſup Ca. 2. ⁊. ¶

¶ De vipera de quāda fit mentio Gen. 26. De
puteis q̄ abraham et filij eius yſaac et ſui eis
fodezūt q̄ eis pp̄listei p̄ viribus obſtruebāt
Ipe dicit⁹ q̄ abraham ē deꝰ pat⁹ ſui eius fuerūt
apli et euangeliſte Ihc dicit⁹ q̄ iſti putei ſpi-
rituāliz ſcripture q̄ illi vetꝰ teſtamēti Iſti vō no
ui ꝓſuerūt ds ⁊ ē dicit⁹ ꝓphetāt i iudeu iſtos
puteos nros mūdi⁹ ītra obſtruē dū ipi ſcripture
p̄ ītrinſ ſenſū et p̄cipuū eā ponendo eā
nantur occupare Ca. 26. ¶

¶ Iſaac ſenex et ceciderūt eius duos fi
lios habūt ſz esau p̄mogenitū et Iacob
vltimo genitū et p̄mogenito ſuo benedixit
deꝰ eius ſz vocauit eū ſapiens et q̄ actiꝰ et
p̄dator atq; ſuis ſemp̄ et q̄ i venacōem iret et
cibos ſibi ḡtos p̄parāt de quib⁹ q̄medēs benedicēs
ſibi ḡtā daret Ihc deꝰ esau p̄ioꝛ ad venacōnem
ſeris ydeans miſſa p̄ce ap̄ecāt⁹ Iacob ſr̄i⁹ eius inuio
dom̄ remanens benedixit ei ſicut ſcripſit et ſtāt⁹
De conſilio emonāt⁹ ſue rebecce duos edos p̄ul-
cherrimos optimis esau ſe ornat et manꝰ ſuas ve-
ſtib⁹ optimis vidēt⁹ pilos⁹ odoꝛu pelliculā indūgat et ſic cibos
more esau p̄ri⁹ p̄ſentat ¶ cui tangens manꝰ eius
pilos⁹as ea fidē p̄mogenitū ipm p̄dixit dicēs q̄ his
habet vocem Iacob et q̄ manꝰ ſunt esau ſtridim
clamat Vox maſt vox Iacob ē manꝰ at esau et
cū benedixiſſ parand benedictōem patrē ſibi et ſuo
ſanctissimi ſtatū donauit ¶ primogenitꝰ vō qui iuſſu
p̄tis venebat in agro poſtea veniens mīe reperiat
Dic ḡo ſtus ē q̄ virtute benedictōis iuniꝰ p̄mogenitꝰ
ē pl̄ati et iuniori ſue p̄mogenitꝰ ē ſubiectꝰ ¶ Vñ
q̄ p̄ſ ſeruiens dñi iuniori ſibi p̄mogenitꝰ ei⁹
dedit vnū q̄ alio benedixit ¶ Et ſic Iacob benedictōem
esau virtute cuius in ītra ymissionis q̄ de iure debe
bat⁹ p̄mogenito nop̄ ſeruāſſe ſucceſſit et ſic Iacob
i ſupplantator dict⁹ ē q̄ ſupplantauit ſibi ſtem tulit⁹
iuſte maſt vocatꝰ ē nomē eius Iacob ¶ p̄ iſtum
yſaac ſenectute p̄ſſū mīe p̄dam carnale pl̄atū
et ignorante et pace p̄ ordinē vendēte p̄ vnole
ens rebecca q̄ mīt⁹ ſimulāt⁹ accepit mīe carnis
affectio ſeu ambitio q̄ ſz hodie decipit omniū
albā ⁊ Cotic in hamo ſubleuabit p̄ duos vō ſt⁹
mīe ſubditoꝛes ſuoꝛ duc⁹ q̄dicio q̄ ſz quidā p̄mo
genit⁹ i bon⁹ qui ſt⁹ filij ecclie ſanct⁹ et matur⁹ i
exterioꝛ venationi dediti i i negociis ecclie occu
pati ¶ alius vō ſt⁹ innocens et ſimpl⁹ ſicut ſt⁹
agnati et nepotuli intꝰ in domo ecclie q̄ſtates
et ōnes p̄dam et pl̄atū i aliqſq; officijs ꝓmotos
vid⁹ dico q̄ q̄n accidit q̄ yſaac i malꝰ pl̄atꝰ p̄
carnis affectōe ſeu p̄ ignorantiā tacꝰ factꝰ vel
aliquid benedictōem i aliquā ymoꝛdem i perdē et
p̄mogenitꝰ filiꝰ i aliq; antiquā q̄ ſancte ſuiuit
ecclie intendit p̄ma felicie ymouē ita q̄ ſibi p̄cipit
q̄ venatōi et negociōe admiſtrōm vacꝰ et bñ
dictōem i ymoꝛdem reportet dicēs ē ⁊ tpi ⁊ labida
ſiant boni milites ꝙ dña ſt⁹ ſapiēs ⁊ Bonoꝛ

labou glosos est fraus. Decumpti sepe fit q̃ dū
tales p̃mogenit exting ussa pie et vbertate cūie
facun̄. tūc instigante mr̃e sua ⁊ carnali affone
et ambicōne uolentes dom̃ manere se p̃mogētos
ee dicūt. In quib̃ sc̃z sibi debel ymagines assecut q̃
cibos ⁊ munera symulate patri ⁊ plato offerūt et
manq ⁊ opa obsequa et fticia q̃ faciūt indut ma
ci pelle carnal affirmāt vel effingnee quicq̃ quā
p̃tendūt. Dic ḡ fit q̃ talit decipiūt p̃em ⁊ pre
latū q̃ se faciūt p̃mogētos ⁊ magis bn̄ meritos
credūt et sic solet bn̄dcōem ⁊ p̃mogenit q̃ debebat
p̃mogenie et antiquitus reportāt. Dic q̃ in malis
antiquitus ꝓfert. p̃mogeti vēo bona ⁊ laboriosi
p̃q venacōis et laboris studia q̃ remuneratōe rāt
tūt ad p̃em. In sublimē remanēt et subplātato
reḡ et ꝑpij p̃mouent et trāsit p̃missiōs ⁊ bona
et p̃mgnia bn̄ficia consequūt. Ista ꝛ. Vidi puos
in equis et p̃incipes ambulantes sicut seruos sup̄ terā
Sumat ēm ecc ⁊ ambitio q̃ optime scit pce cibos
quibus plurimū libent̄ vesatur̄ duos edos ⁊ munera
duplicata et magna accipiēs mandat vestis q̃ op
timas ⁊ ethēron pompe recipi assūlit et tandem
manq pilis ⁊ dirois et munerib̄ dulc fraudulen
ꝑcipit. quib̃ tacte manualit ⁊ applianꝫ isse p̃
⁊ plato ꝛpm ad p̃mogenit assūlit atq̃ dicit. Nūq̃
tu⁹ es filius meus p̃mogenitus esau q̃ ꝛ. Tu es filius
meus dilect̄ in quo mihi applacui. Tactui ei magis cre
didit q̃ auditui. q̃a sc̃z ysti volut̄ pleḡ munera talia
q̃ ymmolauas audire sibi ꝛpi accedē ad me ut ta
ctem te et sē tue mūst odor filii mei sic odor agri
plen cui bn̄dixit dn̄s. fluiat ē tibi ex ꝓsto dn̄s fim
tuoz ē. ꝓde ibi. Vel dic q̃ ex ysaac ⁊ malis
plato velut deo bn̄dcōem ⁊ bn̄ficiū vel sibi enda
vocat p̃mogenitū p̃dilectū et ali eo plenū et sibi
sc̃z q̃ ad venacōem vadat et sibi cibos offerat ⁊ q̃
munera sibi ꝓcurat et q̃rat vt bn̄ficiū q̃s vocat
det sibi q̃ bn̄dcōe ⁊ q̃ munera. Decepti sepe fit
q̃ dū p̃cūrat venacōne sua ⁊ munera q̃ debet
sibi offrē ab alio anticipat qui obtulit cibos ⁊
munerib̄ q̃ p̃mogenito acceptat̄ et alij spe fraudat̄
Dic q̃ fit q̃ ille qui sua cibos offert et q̃ sua
munera symulata patri ꝓfert bn̄dcōem et p̃ma
cionē alio sua refert vt q̃ placet appetit placi
bilia et q̃ placet offerat reliqua placi tangat. Dolet
ḡ ysti malis supiacēs alios fraudantibus se q̃rūsq̃
dicētes. Venit iste germanus tuus fraudulēt et abstulit
bn̄dcōem tuā benedixi ei et erit benedict⁹.
Vel dic q̃ iste pater. ē iudeus qui scripta illius
non vē cognoscit quē mēte pilo ⁊ mēntibus
muneribus vel affone q̃rebat atq̃ talgit. Et ideo
fit. q̃ tal bn̄dcōem alteri ꝛpit dū q̃ ipe iudeus
iuste iudicat et alijs iusticiā sibi donat. Iam q̃
ysa⁹ ꝛ. Ipe q̃ iustificat ꝓpter q̃ munera et
iusticiā iuste iusti ab eo. Vel dic q̃ ysaac
ē deus qui sc̃z duos filios habuit ⁊ duos pcepit ⁊
iudaycā plem p̃mogenitā tc̃o ⁊ p̃mogenit
manus ipsi et gentilis erit iumore q̃z secuta
dū estu iudayce exting cū sensū litale scripture
remanet sumica gentil dom̃ remanēs ⁊ mysti
sensū scripture penetrūs. patris bn̄dcōem sc̃z fidei
q̃rit habet et celi bn̄dcōem finaliter percipiat
iste cū dū pcl suo deo ad instructū mūdo sue
grie cibū q̃situ ad pallidū bonore exp̃ placere
p̃curat bn̄dcōem fidei et ofic q̃ fr̃i suo p̃mogenito
⁊ ipsi iudayce debebat ꝛportat. q̃ d. q̃ulti
ci vident ab oriente et occidēte et recūbet cū
abraha ysaac et iacob filij aut ⁊ regni cicte
soris. Esau at ysegit iacob bn̄dcōem et iu
dayca ipsius odit et ysegit q̃ando. Vel ipsud
pt allegoric de scripta dei gratiā q̃ pl̃ et cōm
voluntate hom̃ et spem. suū intr̃oducit affirm
Deū. cuilat cūi deo se iacob bn̄dcōem dature
ꝛpe ꝛpe facit et q̃ cōm̃ q̃d intendēs ꝛpm
ysaac bn̄dicat. et q̃ frat suus tūc tyus fore
dat q̃ sc̃z sepe fit q̃ deus ipsum pl̃ intendem
tyū mīstro suo vtic⁹ vt finis quē intendit efficā
cit assegit. Vel allegoria cōm ypocritas q̃ filios
sc̃ iacob q̃ sc̃z manq ⁊ opa sua coopatur
pallidū ⁊ ficte publicandū ꝛpe sepe fit q̃ bn̄
dcōem ꝛpiant. Vel dic q̃ de ypocrita pt dici
q̃ vox mīst vox iacob fr̃i manq esau q̃ sc̃z
vocē habet bona et bla bona honesta fr̃e iacob
q̃a fuit bonis manq hūs impias et opa mala
sicut esau qui fuit malus. Cap̃ 28

Sicut dr̃ Gen 28. Iacob fugiens iram
esau fr̃is sui recessit ī mesopotamiā
ad labā auunculū suū vt sic a fr̃is
impetu saluaret. Dū ē ret ī via supposito la
pide capiti suo obdormiuit et ī somnijs stellā
celos tangentē aspexit et angelos p̃ stellā
ascendētes et descendētes. Dūm q̃ dimissā stellā vid.

Tandē vēo venit ad puteū aq̄ ois grēdi la
pide claudebat vbi ouēs et camelī adaq̄bāt
Ppq hoc lyam et rachelē moēs accepit et
ppr labā dierās mltās acq̄sīuit ¶ Secūda
sic debz fier iacob supplantatur a quibz q
vult dyabolū supplantat Et ī vider q esau
fr̄ suus a dyabolo vel ab ip̄o corpe ipm ppe
quat ī patrā p̄ris sr̄i ī mundo et ab p̄ diuīsa
vicia comet acūdā debz studi patrā et mūdū
p̄ tempus exīe a et ad labā a ad deū p̄ oracōs
et ad matrē sue a dīne grie mandata debz in
tra alienta sr̄z ad religionē vel ecclīa vel ad
mozē p̄fradm tēdere ¶ Exiēs de tra tua
et de cognacōe tua et veni ī terrā quā mōst
bo tibi Dū gō tāl via p̄fessionis aggredit
mte a q a mundi tumultibz cessare volens
capiti suo lapidē supponat a xp̄m q̄ pet
fma p̄ spem et desideriū imitat qb si fedt
in pace p̄ manū trīq̄litate q̄escat ¶ cala
plena deo et angel p̄ quā in celū ascēdit ī
p̄ viam vtutū q xp̄us e et vbi vis-i agelia as
cendēt in celū agnosca ¶ Tandē puteū sac septā
qui grēdi lapide a grēdi difficultate deuscī e et
qui p adq̄rendis et potrendis camel et ouibz
a magnis et p̄uis ꝓfert ¶ et tandē duas fi
lias labā rachelē et lyam a duas vitas fi
lias dei contemplatiuā et actiuā ī vxores
accipiet et ppr labā dierās a vtutes 2 mltā
et gl̄iam etnā a deo propriet et acq̄ret ¶ Et sic
potīt dīre ꝑ j 41 Creastē me fecit Dns ī tra
p̄egrinac mee Ex sicut videns q iacob q̄uis
esset valde ditatus esau tn fr̄em suū sr̄z sibi ob
rēte timebat nec ipm voluit osculo vel vi
sitare ¶ Sic dato q ho vtutibz sit dotatus semp
debz fr̄em sr̄z corpa vel dyabolū timē et ocūsu
eius sr̄z temptacōnū suarū ꝑpetuā formidare p̄
quod debz dīnī exorare ꝑ ps̄ j 32 Libera me
Dne de manibz fr̄is mei q valde
ipm timeo // Vel dic q iacob ad eū qui sr̄z
ad instinctū et p̄ces matrē sue sr̄z synagogā
patrā sua p̄adisū dimisit et ad labā a ad
mundū p̄ duas xacōdam venit vbi scalā q celos
tengit a eius tectū et vbi supposito lapide se
pulcrū dormiuit fructū q ē q duas filias
mundi sr̄z liam et cazne sibi copulauit modo
duas et tuzmas omū a gentes duplicē populū
sibi acq̄sīuit iudeos sr̄z et gentiles ꝛc Iste e ego
qui dr̄ ī 32 In baculo meo trānsiui iordanē et nūc
cū duabz turmis egredior q sr̄z xp̄s iordanem
mortis trānsiuit et tandē cū duabz turmis a fidelibz
vtusq; ppli ad patrē in astensione rediuit Dicēs
ad Luc ult Burgū et ibo ad p̄rem meū ꝛc // Vel
dic q scala qua vidit iacob ē hec vīgo q stetit ī
tra corpalē celos tangebat cordialit p̄ qua et q
mūte angeli ad nos dñe nostē at ab dño p̄ beā
mām incarnacōem ī nos fluxe q̄bat // Vel dic q scā
la ista ē xp̄us cui sr̄z dns p̄sonalē fuit innixus
et qui angelos a vicos angelicos in spa p̄ deū
declinātes q̄rit et stans mr̄ celos ascēdit trāgit
et optinet ¶ Angelq volens dīe lucta ab iacob
ne esau fr̄m occidēt p̄ nocte cū eo luctatq ē sr̄z tam
ipm superare nō posse sicut faciebat p̄tendebat
tetigit angelq femur eius et statī emarcuit nerui eius
sicq q ep̄tūr iacob claudus fr̄is fuit Et dīa
angelū videāt de iacob ista sr̄z nomē tuū dīt
Et mūt eīm deū fortis fuisti q̄tumcūq cūm homīe
fortis alīs ēsse valeat q ē stat videns deū fr̄ ille
qui ꝓtempla vel brīsia visione iacob vēo illū
qui adhuc habz p̄ntē luctā et huic vite tribulā
gīt Dico q q̄n iacob a homo mortal et pedes
qui sr̄z ē sollicitz de euadendo pcūlo et tēptā
esau a diaboli fr̄ād sui ab eodē p̄ce genit et
a cati placeq̄ accidit q angelq a deo luctat
cū eo sr̄z aliquas tribulacōes īmittit et sic de
meritū sui fomitis a carnis cui potīm macerāt
ipm q debilitat et refrīgit Et ita q̄tū ad car
nale vtute ipm claudicare appellit fortitudīem
ad assistend de esau dyabolo sibi tr̄ad Et q finalit
de iacob ī ista mutat q̄n p̄ luctā hui vite cele
ri visione sibi dat vel ī q̄tū p̄ ꝓtempla ipm ad
deū mēdēdū elevat et mutat tūc ei nomē
de iacob ysrahel a de viatā q̄hensā vel
de actiuo ꝓtemplatōe efficit q̄n nequā fomitis
a fortitudo carnis et voluptas ipā macerat
a carē p̄. Lū add ista mā hūc sortē sū // Vel
dic q angelq ī admo iacob corpa q fuere
pugnant Ista sit ꝺ q̄ dr̄ Et sibi tunc q̄d
Preceptū angelq a spūs sīus cetera super at

qñ femur alicui⁹ ex carnis voluptate debilitat
Tunc ecc̃ iacob iste ifm dicit⁹ et ad videndū
deū ꝑ fidem et ꝙ̄placidem mīstrat⁹ qñ nerui
femoris i⁹ voluptas carnis ipi⁹ macerat⁹ nō ꝺ
et ipm ſpūs ſc̄i carnis mortificatiōe mouet Cō xxix

QUom laban ꝓmiſiſſ iacob filiā ſuā
ꝑ ſeruitio ſ̄c̄e amore ꝺ̄ō faceret ſic fm
d̄m ꝙ ei dic⁹ nupciare rachele ſibi debat
reddē ꝙ erat pulchꝛior ma ſuppoſuit ſibi liam
q̄ erat teripis et lippa ſn aliqs ecc̃ mōrē ſis
ꝙ ouibꝫ ſibi ꝓmiſſ fuit ſibi ſua mēs mūta
ſta ꝙ laban nullꝫ libenē volebat i⁹ reddē ꝙ ꝑ
ipm fuerant ꝓmiſſa Immutaſti d̄ō ſ̄ſt mer
cedem meā ꝺ̄ō viabꝫ ſic ꝺ̄ō Ꝛ xxxi
Laban q̄ mīſtrat⁹ ſtrūdario ſ̄ſt mundū qui
more ſui ſtrahit de viſu diſtrahit obtundit
Vel ecc̃ ſpe ꝺ̄ō diabolꝫ q̄ ꝑ delectamēta dulce
et ſtrahit ſe audit Iſti i ſ̄ſt quida dñi q̄
nullꝫ ꝺ̄ō ꝓmiſerant aſſueuerit reddē ymo
ſeruitore ſuo ſolet ſtipendia ꝙmūne q̄ ſic
ꝑ rachele reddit liam ꝑ ꝓmio reddit pe
na ꝑ albis ouibꝫ reddit mḡōs ꝑ virtutibꝫ
reddit ruſpas Et ſecūda cotidie ꝛcipit⁹ q̄ i⁹
qui mundo ſuit nullꝫ attigit ad bonū quod
ab eo ſperabat Nulla ē cū i⁹ rebꝫ ſortune
conſtantia ymo qñ ſit q̄ vltra videndo bona
ꝓmiſſa reddit mala ſo ſcs mūdi dilectoꝛ
ꝑſt dicē i⁹ vſq̄ ꝙ̄ ꝑ ſtrauimꝰ lucē eſſe
tenebre Et ſe ꝺ̄ō Nullꝫ reddit ꝑ bono malū
Vel ſi vis iſta allega cōm modū ꝺ̄ōr
qui ſuis rebꝫ ſeruo reddit ꝓmiſſa q̄ ſic ei ꝺ̄ō
ſuiſſe ꝑ rachele i⁹ ꝑ bono bñficio finaliꝫ
ꝛcipit liam i⁹ ꝺ̄ō quod bñficiū pcze valeno
et qñ ꝙ ꝺ̄ō detius michil habi ſta q̄ tam
ipſe ꝑ dicē vſq̄ ꝙ̄ In vanū laboraui ſn ca
et vane aſſumpſi fortitudinem meā Qñ
ſacob ꝑ ſuiſſ ꝑ lya et tandē ꝑ rachele
ꝺ̄ō ibi q̄ amore ſeqꝫ plal ſtitulit Dic
Vel hodie ge ē cuiꝫ q̄ ſi ꝺ̄ō erat aqua me
ore i⁹ aliqs amicꝰ vel familiaris et ſibi
ſtuerat aliq̄ magſ noua ꝑ̄m quozdāmo
raſpat alteriꝫ contemnet et vltimo ꝓdiget
artꝫ volet Deꝰ ꝙ̄ Iuſert ſmōi vt ſeqꝫ ſtatuat
ſtonē quod ꝺ̄ō ſtūi ꝙ̄ ſic delinquas amicꝰ amicū
Nouus cōm non dic⁹ ſimilis illi Vel dic q̄
lya lippa ſ̄ fecunda ē vita actiua q̄ eſt fructuoſa
Rachel pulchra ē vita contemplatiua q̄ ē ſpeoſa
Igit⁹ dico q̄ qñ iacob i⁹ mortalis ḡō qui ē m
hoc mundo luctat⁹ de lya quibꝰ tūſit ad ea
rachelis amplexus i⁹ de vita actiua tūſit ad
ꝙmplatiuā et de ſcalis negociis ad celeſtia ꝙm
planda tūſſert⁹ Conſtat q̄ prima vxoꝛ i⁹ vita
actiua et ſecularē pcīl reputat qñ ad rachele
i⁹ ad vite ꝙmplatiue brachia ſe tūſportat
pacē q̄ reputat terrena qñ guſtat q̄ ſ̄ē celeſtia
vilipendit q̄ vite ſeculaꝛis bona qñ ꝑ ꝙ̄plac⁹
celeſtia guſtat Ieuite xl⁹ Nouus ſm̄ uel ueteꝛa proiicietis Cō xxx

QUom laban conceſſiſſ iacob ſoꝛdo ſuo
ꝑ ſtipendio ſuiaꝝ ſuꝝ oues q̄ in ḡrege
ſuo q̄ſq̄ naſcebant⁹ mḡre q̄ſq̄ naſ
cebant⁹ albe q̄ſq̄ naſcebant⁹ varie ſicut ꝺ̄ō
ꝛo Iacob magna cautela vſq̄ ē q̄a ſic ei oues
tempe ſpḡnacōis ad cauales aquāt ꝺ̄ās
venirent ſi volebat q̄ ſetꝰ albos gꝛipebat v
gas ex toto decorticabat ſpās q̄ i⁹ cauallis
in oculos aſpicientiū ponebat ſic ouis ad
aſpectū albe virge ſemē albū concipiebat Et ūm
q̄ volebat fetus mḡos trāe ſolebat vḡas ad
pelle in cauallis ponē ꝺ̄i vēo varias q̄e
rapiebat ꝑtim virgas decorticabat et ꝑtim
ei cortice dimittebat Ymaginacio ei ꝺ̄alis
ad aſpectū virge mouebat⁹ et ſic quali dat
virga talis ꝑtus gꝛipiebat⁹ Dic q̄ ia
ab ſeḡt deū virga qua mēte paſtor deus
regit mundū ſḡficat ſtatū Oues vēo ſm̄
eccl̃am vel collegiū Filij vēo ouiū deſignat
ſubiectū ſpīm Igit⁹ dico q̄ a q̄litate vḡtuū
i⁹ ſtatuꝝ ſeqꝫ qualitas agnoꝝ ſubiectoꝝ oues
cū i⁹ erūt tales ꝑtus i⁹ tales ſubditos gꝛipuit
quales virgas i⁹ quales ſtatos conſpiciū
et ſa ſecūda agni i⁹ ſubditi tales afficiūt⁹ q̄les
virge i⁹ quales ſtati vel ſuperiores vel eccl̃aſtica
cōe aſſpectibꝫ offerunt⁹ Cū virgis ei mḡs
fiuꝰ mḡri cū albis albi et cū varijs varij
cū bonis bon cū malis mali cū mediocꝛibꝫ medij
ꝑō cū ſeꝛ ſuis cis Vel dic q̄ oues ſ̄t ſm̄ ac

qui reuēa dñi ad caualles ⁊ ad ptores sacre
scripture veniunt vtpote qñ ad audiendos ſmo
nes attendut solent tales sctg ⁊ talia ydola
et opa concipe qualeꝯ vgas ⁊ ales exempla
res regulas sibi solent vidē ſm̄ cñi virgā
⁊ ſm̄ exm̄ qđ m caualli ⁊ i predicatiōe cñi
sctg opus vel ydoli in auditoribꝫ generat ¶
Vel dic q si virga ⁊ ptor vel plato sit cor
tice bonoꝝ tpaliū et oīb male gūsationē
nudato et m dñi affectu bñ enoꝛ ſpiatus
solent oues ⁊ simplices q eos aspiciut cōcipe
albos sctg ⁊ sine bonos actg et rōn̄ vō qñ
plati male gūsacōis cortice ſc̄ vestiti tūt
sctg ⁊ actg omiū ⁊ simplicū subditoꝝ viderē
nigredine ſc̄ fedati Rau 2o Facies eoꝝ
sicut nigredo olle ¶ Vel dic q vgē ſignificat
opēa et rigorē dine ſcrie et iustitie quibꝫ
verberat filios pestilentes p̄ virgā virtutē
sue emittet dñs ex syon iste ē vgē qñ sue
nude et cortinate in q̄tū manifesta ē dei
iustitia q̄nq; cortice ſc̄ opte in q̄tū dei iu
dicia ſc̄ occulta Dico ē q solo aspectu talium vgare
⁊ ex sola ostentatōe dei iudicioꝝ et sue iustitie
opm̄ oues ⁊ boni simplices debēt hm̄ p̄ceptū
concipe et bona opa ptruire ¶ colg cñ aspectu
iustitie et vigoꝛ rigoꝛis sui et tribulatōnū q̄s
immittit facit eosdem concipē ſm̄ salutē et
finaliē pacē opa ſcrie et veritatis
¶ Ad ecc de bonis subditis apparet q si non
bellent expectat q a plato virga pcussiōis ymo
solo aspectu bñ operari tenent ipse vō Dñe a face
tuo concepimꝰ Ec̄ 32ꝰ

Dina filia iacob volens vidē mulieres
regionis emanentes exiuit ad videndū
Quā cū vidisset sychem filiꝰ emoꝛ prin
cipis terre adamauit eā rapuit q̄ et dormiuit
cū illa vi opprimens virginē ¶ Reuēa dina filia
iacob p̄ adam filiā dei p̄ sacrificio ysa ē midy
bi sc̄ emanei gentiles ⁊ p̄dones moꝛant
sychem dñt ē dyabolꝰ et emoꝛ ē lucifer pat̄
eiꝰ qui in hō sctō principat̄ solꝫ ꝫ Venit cñs
princeps omnīū huiꝰ ꝛ legit deus q qñ filia
iacob alia q̄lis vel cuiꝰ alt̄ psona religiosa
rapit videt mulieꝛ emanentes sc̄ delectabiles lu
dibria et mollicies pterē et sc̄ De domo religio
nis vel de sctō etō q̄stit ad mundi regionē p
aliquā malā q̄lacunā tristit et i desiderio mundi
negociis non credens male fuisse si bñ estimans sua se
uaꝫ benignitatē ⁊ sue conscie integritate se mgit et
dimittit statim adest sychem ⁊ dyabolꝰ qui p malos
assensus eam rapit et p mala opa violat ⁊ corrūpit
et vgnitatē spūalis pudicitie sibi tollit ea q; sed
ad domū pris sui sc̄ ad infimū p̄tigit atq; duat
Vtile ē q ala domū sc̄e non exeat q; q; exeūtq
ad mundi negocia non tñscat ne sicut dyabolꝰ ipsā
rapiat et corrūpat Luc 10 sm̄ q̄ndā domū intraūt
ibi manete et inde non exeūte ¶ Vel dic ad bñm
cōm iuuenculas q̄ domū pris exeūt p videndis
mundi lucribꝰ ad mundi festa et quinta vadūt
vbi sc̄ a iuuenibꝰ luxuriosꝰ facile decipiūt̄ et inde
vel corpe corrūpūt Idem vō ē de nolentibꝰ q̄
plꝰ volūt p mundū penes amicos cñuere q; i domo
clausi; manē vñ sepe fit q corrūpūt̄ et castitate
pudē priuant̄ i regi ē Discurre causze domoꝝ et
cū luxuriāte facient quezit nubē Ec̄ 37ꝰ

Dom̄ Joseph filiꝰ Jacob humor a patre
plꝰ aliis fribꝰ diligēt̄ ꝫ qđ tunicam
talarē sibi fecerat ipm̄ q; secū dom̄ fres
irent ad pascua detinebat Et sim ē q sompniauit
q sol et luna et stelle dī ipm̄ venerabant et q ma
nipuli filiū suū manipulū adorabat ꝫ qđ ipi
fres sibi q; plus irridebat ꝫ ꝫ aū patet ipm
m pastus ad fres visitandos missus ipos q; de
sychem in Dothayim trānsisse exploratꝰ statim ei eū
viderūt in monte ntīq; conspirare cepere ipm i
talari tunica aduertūt et in cisterna vetꝰ eū includūt
et tunicā eiꝰ in sanguine statim tingūt et ea ad
patrem mittentes pcurē a feris actum fingūt ipm
vēo pueri ysmahelite mercatoribꝰ vendūt q trāde
m egyptū eū deferūt vbi deo operante dñs egyptī
efficitur ita q pater et fres ꝫ ꝫ seruā suā le
uandā ad eū finaliē descēdūt et vadūt et ut̄ sompnij
visionē sibi obediūt et fuit Ista allegorice
qđ exponit̄ de xpo esse cū ē Joseph filiꝰ Jacob
i dei pris ab ipo sup̄ alia p̄dilectꝰ ap̄t 3o Hic ē filiꝰ
meꝰ dilectꝰ vestitꝰ ab etno sacerdote ⁊ pudēs
qui a stellis et fribꝰ i ab angelꝰ et hoībꝰ dat mitꝰ
adorandꝰ fres i ipsis quos pater ad pascendos
gregꝰ misit dant phariseꝰ quos sc̄ deꝰ ad sim
plicis instruendos in scīe pastus ordinauit ipsi
tñ de sychem q̄ interpretat̄ cā in Dothayim q̄ interpretat̄
defectio trānsiuerūt sm̄ q̄tū de bona ea in defectū
defectū de lege in peccū de bono intellectū i malū

mybe se mutuuerunt Ioseph ꝛ xpus
m passiõ mundi huig ꝑ suos fr̃ibꝫ visitandis et
ꝑ hostib ꝫ edimendis ihesos m dolorꝫ repsit i ꝑtu
sc̃i m defectione plm eos mlsos iuenit ꝓ in
uenit eos m tra deserta in loco horroꝭ et vaste sol
litudinis Isti dudeꝭ sibi tumultu hiantes xpm
cpuerut occidendo et cum sanguine cruentu xpm
flagellando sp̃n risum ei ponũt arundo sepeliendo
vsq; labelle tri ꝛ aspe ei omut xpm ꝑ fidem ꝛ
piendo sp̃n egiptu ꝛ m gentilitate ꝑplm eu defe
cuerut ꝑdendo vbi tande dns efficit fidem sua
et eccl̃am dilatando Ista q̃ fr̃es sui sc̃i iudei qui ꝓ
ei vendidꝭ finalit ad xpm uenerut sc̃i ad
xpm gutendo et ḡ opi fame ꝛ paupte et lopa
labꝫdauerut et ꝑ mundu vagando ꝓ fame
parent vt ederet et exhibuit ei uictu ip̃i gutat
ad manducandu Vel allegrãi pnt exemplat
quo pudẽ dei hab; diuisos modos occultos sua
opa faciendi et quo non ẽ possibile q̃ possint ꝑ
hostem dmutu qrymo sepe fit ꝑ casũ vias q̃b
homo dei ordinatõe ipedit mitt ad plenu effm
xpi q̃uent Isti ei visione sompnij sui ne adoraret
eu impedie volentes xpm exulu vendidert vbi
tande pg labaõ et exacto dns egipti fruit ꝛ Ista q̃
xpm vbi no spabat adoraturu Dns ad mittas tbu
lationes et miserias q̃ps dimittit nec cũlat si hostes
vel ad pna legal vel tbulacoibꝫ fungũ ꝑmittit
sa qr et qualis fuit consc̃a dat xpe sentit et
celsi ei dns et gaudia respexit et alia a lege gsst
Dñi erc xpc dns Ioseph dicit fr̃ibꝫ ī vlo
Nolite timꝫ nigt nuq̃ possumꝫ resiste dei volũ
tati q̃s cogitauit de me malu et dns vtit i bõ
ut exaltet me Duodeci filij iacob
qui fontes in helym Duodeci lapides pciosi i veste
aaron qui lapides insecti in aurif qui panes ꝓpo
nis qui lapides de iordane sumpti et ī signũ
posiꝫ qui boues sub mari eneo sustinut qui stelle
in corona milicie qui portꝰ qui angeli qui fu
daenta nome ciuitatis qui hore diei qui musas
anni qui fr̃es dñi qui signa cel Reuela
ꝑ istu nim Duodeci sunt intelligi qui apli vel erc
quiq; fideles qui artifices ad credendu et qui apl̃os
ymitates Cla ꝑ etro isti sũt qui predicãe qui alios
spualit ḡhauerut Sunt qui fontes qui alios ḡna
et doctna irrigauerut Sunt qui pciosi lapides
qui vestes sacerdotes ꝛ eccl̃am ornauerunt
Sunt qui insecti altare erãe lapides q̃ xpm
altare ꝛ fidem eccl̃e sustinuerut Sunt qui panes
qui famelicos satiauerut Sunt qui boues qui
sub mari sacre scripture tritulauerut Sunt qui
stelle q̃ mundu illustrauerut et ī corona milicie
ꝛ eccl̃e relucerut Sunt qui angeli qui fida
mentu ciuitatis eccl̃e stabilierut Sunt qui fu
daenta qui eccl̃am fortificauerut Sunt qui hore
q̃ diem dñice gr̃ie distinxerut Sunt qui musas
q̃ solem xpm ꝑ gr̃am genuerut Sunt qui
fr̃es q̃ doctna sana alios nutrierut Sunt qui
signa q̃ gr̃am hostis pena regib significauerut
Isti go potuerũt dici ī q̃ly fr̃es sumo
filij viri vnus Ca^{m} 38^{m}

QUom thamar in habitu meretrio se
dẽt in limo Audit q̃ pararetur
uidas tristicia cu ea gauisuru qui sc̃s
pro arrabone anuli armilla et baculu
q̃m sibi dedit qui sc̃z duplice ꝓle sc̃z zaram
et phares in ea genuit Et cũ q̃ adulteriu
dicat ad ignoe ondendo sibi data pignora q̃ sibi
uidas dederat liberata fuit De viro mstr ea
q̃ sc̃a concepit et Vide plenu hystoriã gen 38o
Iudas iste ꝑ^{t} x^{m} qui leo de tribu uida d^{r}
Ista vero mlier ꝑ^{t} dicit q̃ ex hystu mtrio ꝛ
cu mltiplici peto et ad male q̃factoꝛ ota
gnio in limo mundi sedz qui mundu recte
limus d^{r} q̃a ibi homo facile deuiat^{r} dz q̃d
ꝑ cto placet q̃migit q̃ vocat m^{r} uidas xpc
ista ꝑ nũaz recipiat et iuuent sed ꝑ gr̃am
ihsu et q̃rit anulu q; fidei baculu spei
seu medicie ꝙ crucis et armilla cultus sibi
ꝑ arrabone credit Duplici q; fetu sc̃z bona
actione mtrius et bona operatõe actiꝫ ad
ipregnat Et vbi dr̃ones ista ad ignoe adspe
et pene mittit trahit mor dicit ista saluat
sa ꝙ cto nũq̃ ada male q̃rit m pntu ybu
ris vel ecc ignis iehene nuq̃ pg morte
dampnat Du tu fidei arrabonas s armilla
baculu et anulu ostendat male ista q̃ potest
dici ī fuit ꝛ^{a} In baculo isto trisitia iordanis
et nisi ad duabꝫ tuis regredi In baculo
eni crucis vel spei iordanis ꝛ pleni misericordie
nie pt ada tute trisitie et duc pter duc ꝙ
tuum bonore xpm sc̃z ihm ꝛ eternoꝛ potest

m ca ptũm

m ea pturi-ri. Vel dic q tali mlier
a falso consiliatus vel ypocrita q ne cog
naret pallio falsitatis palliatorum et p frau
du se velat vt sic grubatrum inde i. fili
calitate habeat dnbz et vt ab eo diuertat
impregnet et mulo pastedali quado q spali
ar milla q dignitate dicat. Vel dic q hodie
dato q aliqua psona gburi meruerit si tame
ar rabone ostenderet i. si bona munda iudicibz
o ptuleit salua sit. Est em vna lapis offensi
qui gburi vel punire hodem non permittit dicit
illud ysa 42. Cu ambulauerit p aias tuas eto
ai tristicie p igne non gburiet. Vel dic q
udas a maq iudex qui sepe alios punit m
tit de eo cmme quo ipsemet modic. vereat
qz timet m ipm mfectis grius homo sit ad
palibil ipm libidine ruat. Legit q hu vxor
putifar oculos iecisse in iosep sta q ipsq pe
tisset gabitu. qd ai et ille negasse et fugiet pal
lu dimisse. Illa vo se videns crempta cortiu
vicio suo dixit et q joseph ipam appmit voluerat
acrusse et pallu dimisso in argumentu fidei
ostendisse. Illi qd vir illa mmis vsol credulg
joseph carcri mancipasse. Sz q tande dns ipm
mirabiliter expediuit. Vel allegat cm falla
cia mulieris q non qnqz timet pudice sibi
ipam appetit nec timet ipm cmem dpnd ar
ar guento fidei multa fingit. Nec facit ad ipm
innocentis dampnat. tm 27o. Non e malicia
sz malicia mulieris. Vel arc allegat cm vi
ros maginos qui sz mmis credut vxoribz suis
et magis vbi agit de pudicicia quig alii.
Vel arca allegatu q quamuis iustus eo joseph
se posit debz ymitari diffimari et itaretur
q legem dm sitire et magis q dns solet fi
naliter tales expedire et ad maiora sublimare gmo
ud sicut patuit in susanna vel i esto. Vel sit
allegat q veritate et innocen q si aliqs stupe
mitur finaliter tn vincit et esse q. Sup oia
vincit veritas. Ca'''. Lo'''.

Duo familiares regis pharaonis. egipti
ni carcri regis ad quos joseph positus sz ma
gister pincernaru et magist pistore
viderut sm̃ pniu vna nocte. Egit et pmus
ai videbat coram se vitem in qua erant tres
gragines in quibz vue florebant 2 matuescebat
ita q cuppis pharonis accipiebat et ibi vuas exsti
mebat et pocula regi debat q magister vo pistore
tria canistra farine portat se sopniabat et m
supios q omes cibos q fiat solet arte pistoria con
tinebat. Illis q excelsus geminebat aues cibos
qmedo conspiciebat. Ista go sompnia fuerut a
joseph exposita talit. Pincerna mis tres dies de
bebat ad pristinu officiu restitui et poti regi por
ar rigo. pistor vo debebat pendi et aues carnes
eig qmedo. Pharao rex egipti deu sic regi
rebi tarcus ar eig sigt ustu mundo qui grief pm
cna et pistore. i. pharaonem bonu et pium malu ypte
desim em pompe bonu et mali de domo pharaonis
a de paradiso fuerut electi et in hoc mundi carcere
positi. i. vtiq cogitat de futuris. Boni ei q in pin
pincerna significant. videt vite. i. deu qui habz tres
gragines. i. tres psonas a quib accipiut vuas
i. fide de qua scz ipi expimut vinu. i. bona opa
q ristendut in calice regis. Do in quibz iusti letificat
regem dnm. pincerna. Primu letificat cu habz equali vo
cu p pistore destruat. videt q ipi habet ea
ministra. i. hpitie gaudiu et omne genus cibor. i.
celestis et eris angelicam et aues desup volatres
i. et vanitate et superbiam. Haru vtiq in auibz reb
ludut. Quid go simile cu pincerna. Paul dubio sit
pmus expodem joseph. i. pmus sidz doctrinal. boni st
pmiandi. q scz pincerna. i. celestis bonor pg tres dies
i. pg tra tpa huius vite scz in die iudicij ad gdu
pristinu scz ad beatitudinem et imortalitate restitu
ent in domo regis in paradiso recipient et ad
pfruendu vinu letitie cu angelis admittent. Sed
vero mali pg eosdem tres dies scz in die iudicij ad
vltimu patibulu suspendent et aues eor ab
auibz. i. a demonibz qmedent. Deut 21o. Consu
ment scelus et deuolabut eor aues maxu arcassio

Sedit pharao sompniu. Ca'''. &'''.
scz septem vaccas pinguissimas que pas
cebant in locis paluster. Post eas ascen
debat septem alie macie gsecte q consumpte et de
uorate prioribz nullu saturitatis dedit vestigiu p sui
macie et in scalore torpebat. Vidit arc q septem
spice pullulabat culmo vno atq pulcherrime
Alie vero septem priusse vredine arebant e stipula
q prior pulchritudinem deuorabat. Primo sicut
est q mus septenarius simplicitate significat sm

Gregorius eo q̄ vmissa tpa p̄ septenariū ꝛ̄ erunt
et sic dicit q̄ septem vacce pingues signt vmissos
diuites. st̄e vō spūs stipul plene sufficiat vmissa
autē tempa bona. Vacce vō macre signt dēmi
vmissitate septē aut spūs squalide designāt illa
quā designant et infecut vmissitē cōsolatē. Et sr
go dico q̄ in tripa plurimis pspitate mundane lucent
hodie st̄e vacce i mundi diuites diuīs pinguati q̄
septē plenis spūs i vmissitate bonor tempalia st̄
reflecta. Hoc reuelā eis alia ptē sr pq̄ morte ysti inue
nim septē vaccas macies i vmissitate tenentes
a quibꝫ iste vacce pingues cū spūs suis deuōrabūt
et ex hac assumēt dēmones cū diuites deuōrabit
et sēptēs adūsitates p̄cedente pspitate vastabūt.
Dn̄s sēqt sibi q̄ venient st̄e dīn tante sibitate
tā q̄ obliuion dēt actā i cet hūdātia ideo dīn
ystas vaccas lō. Amos. c. 4. Audite vbū dn̄i vacce
pingues q̄ est in samaria monte samarie q̄ calūp
nia facitis egenis et cōfrigitis pauperes dicētes
ad seruos vt bibamꝰ. sa cet. Dies dicit dn̄s et ele
uabūt vos in cōtcūs et reliquas vr̄as i ollis fer
uentib. Vel dic q̄ iste vacce pme st̄r aliqs
bones pingues diuites et sibi sufficientes sicut st̄
quida qui in ripa huiꝰ mundi tenentur de suis
reddibꝫ bonos status. st̄e vō macie sēptēs designāt
malos eoꝝ filios et successores qui sic q̄s
st̄ pauperes macie et insufficientes infortunati q̄
pinguedinem p̄decessor suor et bona q̄ acquisierūt
assumūt deuōrant atq̄ vendūt et in nulla sanctate
aut sufficiencia p̄side recipiūt aut acquirūt et sic
fit q̄ squalor et vredo macies et infortunium ipor
tunitas q̄ stipulabꝫ i pauptas et tenuitas bone
fame aliorꝫ plenitudinem deuōrat et q̄dā hoīes aliq
p̄decessor sui cumulauerant malicie successor infor
tunitas deuastat. Iō q. Alij laborauerūt et vos
in labores eoꝝ introiistis. Vel dic q̄ iste vacce
macre st̄ auari ballini et officiales vel p̄cipes
raptores et vōatores qui sic tante st̄ tenuitate
et pauptate tenentꝫ q̄ ex hac sēptēs et insatiabilitate
q̄ nichil penitꝰ sufficit eis q̄ vnq̄ dato q̄ dēt
vaccas pingues patre i omēs diues hoīes sibi
subiectos soleat rapinis et q̄ actionib deuōrā
et assumē et vastat. nullū in structate vel sufficiē
cie vestigiū in eis appaꝛt vnde pauptate
et miseria semp squalent. Vn̄ vñ vel Alij addu
ptia et dicores sunt. Alij rapitime non sua et
semper in egestate sunt. Ca. iii. q. 3.

Genesis Ca. 42. dicit. Cū fr̄es Ioseph
in egiptū vbi dñabat venissēt ipse
fr̄es suos cognoscēs non a egipcijs ab
eis fuerit q̄ eis quicqd̄ ait q̄a fingebat qui dicit
p̄mogeniti fecit eos ad mensam sedē p ordō fr̄m
q̄ dicit antiquōs. Et dato q̄ ibi dicit Beniamin
adolescentulꝰ ab eo scripte dilecto eo q̄ frater
dicat ipsi q̄ videmus ipsum tm antiquōrū fidē nō
suscipit. Imo q̄ dicit omnes vbicūq̄ locū sibi dedit
Cū alios Ioseph a xp̄o p̄ xpm filios accedēs Ioseph
fr̄es sui st̄ omnes q̄m Iō. 8. p̄mogenitꝰ i mūdo
fr̄ibꝫ virtūm et magē dilecti st̄ religiosi et alia
qui sibi spūalit̄ st̄ quincti. Dicit ē q̄ Ioseph &
q̄uis hodie sit a fr̄ibꝫ a a fidelibꝫ abscondita
et ignota ipos tm diuicum diligit et cognoscit
et q̄ sit eoꝝ creator. i eoꝝ p̄fido optime iudicat
et discernit. Et eis cui virtute et p̄fidem sufficiat
in qua q̄libꝫ a quocūq̄ tanto honore gradi
gradi ē dignus. Iapsite q̄ Iami ad st̄ senectē
hoīs et etas senectutis vitā inmaculata duxit
fr̄es ipsi xp̄i fideles i quinto Ioseph. i. i paradiso
st̄ lacrymis optime considerat. Iste & etatis i.
melius singulos ipos q̄ fr̄m p̄mogenita sua i.
fr̄m virtutes quas gerit solet admirā. p̄mos et vltimos
collocat et hoc sic quadā assumpte p̄sonarū q̄
q̄a p̄ dicto fr̄es virtūm i. viri ecclastici ai d̄ci
aliis p̄figurāt. quinimo si melius st̄ cuius minoris
virtutes ponit ibi eis nō a accepit seu distri
uidet et q̄ vera q̄nimo sepe fit q̄ p̄mi st̄ nouissimi
et nouissimi primi. Vel dic q̄ Ioseph a
plato qui veritā sūme debꝫ cognoscē atq̄ta
i. melius subditos et dato q̄ xp̄i eū nō q̄s
nouerit. i non visitauerit nec mundū ob
tulerit nec adulterio appetierit ipse tm dr
eos agnouit et sufficientes cognitā fecit q̄m ipse
fecit quicqd̄ i. pulsione aliquā ipse debꝫ in
mensa beatitudinis eterne ipsos collocare sedet q̄ in
etate i. in virtutibꝫ st̄ maiestis. q. vē dato q̄
ibi st̄ Beniamin i. q̄ illi q̄erant alios fr̄es vi
nos i. aliquos q̄sanguineos nepotulos vel alios
si tm st̄ innocētes i. melius ipsi nouit debꝫ
eos bonis et pulcre ipsum fr̄ dimisit p̄dictis ipsi
vltim locū dat. ipse ibi Beniamin adolescentulꝰ &c
Vn̄ hoc i. subiebat omnes auctis pecū et omq̄
q̄q̄ fr̄m sua habebat etatis. Ca. Dato q̄ Ioseph
fr̄es suos ordinate fr̄m etates suas collocasse ad

Iacob in br. eius moritur. q voluit
bñdicl duobq filijs Ioseph scz effr aym
et manasse. Cui cet in leo seruiens
adduxit eos Ioseph sibi bñdicendos ad lectu
Cui qo primogenitu posuisse ad dexterã et 2m ge
nitu ad sinistrã patri. manq supponentes con
cellauit et dextram 2genito q erat sinistr. impo
suit. Sinistrã vero pr primogenitu assignauit. et sic
cotrecallando et mutando manq. dexter filios
sinister. sinister vero dexter. factq e et bñdixit
primogeniti ex portauit. Reuela iste facob
patriarcha fuit in tr. Dan Ioseph vero pr mundi
rex aut princeps qui alios habz gmand principa vel
platu. p dextrã intelligit. p sinistrã vero
aduersitas. q ustrq constat q Ioseph. r mundi
aliquos posuit ad dextrã. aliquos ad sinistrã. qr scz ditas posit in dextra. p spitate
pauper vero i sinistr aduersitate. Dan. Reuela
facob ppha in die iudicij qn bñdicendi dabit
legislator sibi de tribu i tribu et videbit deq
dacre in syon tuc manq sue munificentie cacul
labit et ecce eas pmutabit. Hic q fiet q dep
talem spiritu illis dabit q nut. sc. i aduersitate
sinistra. Sinistrã vero aduersitate ipis dabit q
nunc sc. in spiritu dextra. Et sic fiet q dexti
fient sinistri et ag. et q primi erunt nouissimi
et nouissimi primi. Luc. 9. Pscientes ipleuit
bñdis et ditas dimisit eos. Dan. 10. Voluit sepeli. i egipto
Ioseph sicut dr Gen. 50. Imo rogauit. q rpm intra promissio portarent
ad finalit sem. e sicut dr Exo. 13. Hic vel
oer nos dñm velle sepeli. p mala assuetu me
in terra imo dñm rogare fideles r religiosos
et iustos q de suis doctrinis accepit. r exemplis
nos eduxit. pli. Duc de custodia aliq mea

Incipit moralizatio sci Exodi

Duxerit ioz nouus sr
egipti. q non nouerat opa
Ioseph seu beneficia. q egipto
contulerat. pr filios isr
p magistros operis. q plinu
oppimebat. Ipos. q sibi in
luto et latere et palcis ad di

ficatione fuerat verbi faciebat. Decepti sic fiebat q̄ q̄nto plg̃ affligebant tanto coꝛe ꝑ plg̃ crescebat. Quapꝛ ad gen̄g oppꝛssionis cogitauit qđa sg̃ vocate obstetricibg̃ ome qđ masculū nasceꝛ̄ masculū sꝛg̃ submĩgi fecit. feđas vō reꝛuari mandauit. Tales vidēt ee regeꝛ mī plati et iudices nouī et pncipes nouī. et de nouo ꝑ nati vel nouī inuenes et nouicij. vel nouī ꝑdecessibg̃ suis dissimiles et in viciis innouati q̄a retrō ista tā nota ē filias isꝛl. et bonos ꝛē ditos suos rapinis et quadrimbg̃ et tbute et fruitibg̃ oppꝛmē et eos ꝑ suos mīstꝛos oppꝛm sg̃ suos ballinos et officiales gꝛuat. et affligē. et q̄ se bñficia ioseph. et ab aliqbg̃ coꝛe armas ipi vel coꝛe ꝓgemtas ꝛecepit. solent ꝑ mgĩtiadiem cuncta abluiom dare. Istud pat de multe pncipibg̃ qui si ꝓcedat aliq̄ ioseph. et aliq̄ magnū cōsiliū vel mīstꝛm a q̄ ꝛecꝛpecuit et consilia et obsequia bñ solēt dñi viuū suis amicis ab exactoꝛibg̃ ꝓpꝛ. Et eo mortuo solet illos de aliq̄ gen̄g plg̃ q̄ alias mīstꝛare. Et breuit mali ꝓpꝛiores hodie ī regno. z unusquisq̄ sua masculas filios. et bonas. z vtuosas ꝑsōas mittunt submigē. et extinguēdas. feđas vō. et malas et defiosos et ad bñ opandū inutiles solēt ꝛefutare et eos plg̃ q̄ alios supportare Ruiꝛ. Cur feđas ꝛefutaste. Vel dic q̄ pharao ē dyabolg̃ qui sg̃ filias isꝛl. et fideles quos ꝑ prīm subiugat. in tbg̃ spūalē occupat. videlicet in luto inficiente. et in luxuria. et palea de lenī voluptate. et in superbia. latē ignē diuine. et in audacia. Istos em ꝑ essē. et ꝑ capitalia vicia vel ꝑ malos platos vel ꝑ ꝑlatos hodie solet affligē. et sexꝰ masculos. et bona opa ē eis destruē. ipa q̄ in fluuio ecclīe volūtate submigē. feđas vō. et molles actꝰ. z ꝛeplas sobꝛ. hale vegetare. Vult ē dyabolꝰ q̄ nulla opa ē nobis pullulet. z succꝛescat bona vō destruat. z destruat.

Vel dic ad literā q̄ pharao dyabolꝰ ꝑ ob stetrices egipti. et ꝑ malos platos hodie de ecclīa hodie ei adiciat masculos. et bonos ad tuos sōs. feđas vō. et carnales et defiosas foueat nutꝛiat et plantet. Vbi iste vī dicē ē illuꝰ. Et finit finitꝛe qđ ꝑ genesis masculum. Vel dic q̄ pharao ē dyabolg̃ qui semp̃ habꝛ odio filios isꝛl. et ꝛpīfideles. potissime masculos. et bonos vtuosos ꝑpos ē pnitiua ecclīa vocabulo et dilectos multiplicat ꝑ pfectos opm. et p mundi viciā mos faciebat affligi. et sic nomē ē et fidem eis putabat posse destrui vel subiici. Decepti sic fiebat q̄ q̄nto plg̃ affligebant. et q̄nto plg̃ ē mazio molebant tanto fidelius mīs amplig̃ multiplicabat. et statu ecclīe melig̃ augebat. Dicat am ē pū. 2ꝛ. Non ē sapa. non ē sal. no ē consiliū cont dñm. Et in Gestis ꝓpꝛie lē q̄ iulianꝰ apostata volens destruē fidē ē. sicut q̄ consueuat fabulatoꝛibg̃ ꝓpꝛ. dereliquit non fabulatoꝛibg̃ sē oblectatoꝛibg̃ sedē. al̃ mōs mūie

Vel posset allegaꝛ ꝑ gꝛiali q̄ dabat eīi. ut ticos q̄ sg̃ si pmittꝛ callidꝛ. et suppeditꝛ melig̃ fi-afficiat ad modū vince q̄putanꝛ ꝛē. Cl'''2...

Quom pharao rex egipti mandasset omes hebreoꝛ filios submigendos Accidit vt moyses nasceꝛ. q̄ tꝛib mensibg̃ occultassꝛ. et ipm amplig̃ suas non possꝛ sustinꝛ. sumpsit sibi fiscellā tirpeā q̄ posuit in q̄ paludē vagientem ligauit. ipm q̄ ꝑ fluuiū fluctuare ꝑmisit. q̄ ad ꝛegnū filia pharaonis q̄ ad fluuium lauandi se gꝛa veniebat. venit. et ancillas suas circa eā ambulare iussit. et ad coꝛpe elegentē videns. matꝛē puerū q̄ spectabat in littꝛa vocauit. sibiq̄ puerū nutꝛiendū ꝑmisit. ipm moysen. et de aqꝛ assumptū vocauit. q̄ tandem adultū in filiū adoptauit.

Ꝑ regem egipti mīt ꝛetoꝛ mūdi. q̄ sg̃ a pncꝑio ꝑm ade decꝛeuit electas filias ḣēam ḡnis diligenti vbiq̄ pquirendas. ꝑ nullam habitā intelligo sꝛiem certam matꝛē nostꝛā q̄ sg̃ habitā ī tꝛiens dꝛ. ꝑ eo q̄ non habꝛ hic manendi certā ꝛō ad fluuium mouet. Egꝛ dicꝛ q̄ quasdā matꝛes ysꝛl ecclīa ꝑtulit moysen. et aliq̄ nouit matꝛē ꝑ deū ad tbg̃ mensiliū tenē sacꝛe. et in tribg̃ theologice mīstꝛe. tandem deū ad fluuiū baptismi mergē. et fistelle spei. et dīne mie. q̄mitte. et tāc ꝑ undas stans adest filia regis. i. diuina gꝛia q̄ sg̃ fluuiū baptismi fi-aptꝛat q̄ ipm de gꝛauib⁹ libꝛat. et ī filiū ꝛeū pīe et adoptatiꝰ. et matꝛi sue ecclīe sg̃ ecclīe suscꝛpe nutꝛiendū q̄mittit. Et sic moysen. i. de aqꝛ assumptū. ꝑ aqꝛ baptismū saluatū mīto ꝑ

Del dic q̄ ista mater significat carnalem
genitam que filiū suū peccatem thy mēsbig
fluat In quiet peccatē sibie lupicie et auaī
cie ipm ligat Tandem vēo ipm in fluuio pōit
qn̄ fluxu mundi negocijs et tpāl ꝓsperitate
ipm accepant filia vēo regie i dicit gracia
vel ecc̄lia ego ipm de fluuine mundi liberat
qn̄ a mundi fluxu ipm dirigit et ꝑ pmās
ipm saluat et in filiū ꝑ caritatē adoptat et
karte sāne doctrine nutriendū ꝓcurat et muliēr
hebree i pmie vel religioni q̄ tristit de hūmodo
ad ꝑiem nutriendū pueru assignat vt dicat
Dine ḡrie id est leg ig mulier ecce filiꝰ tuꝰ fili
a ecce mater tua Del dic q̄ puulꝰ iste
fact volgū hebreū subditorū filia regis ecciaꝰ
fiat q̄ sic in fluuine dine ḡrie vel penitēcie karꝰ
mose ipm baptizat non cessat Ista i filiū suū
i fidelem volgū matat ecce sic rebus et dictis
cetib nutriendū sc̄a karte doctrine et ecc̄le subuen
cionis ꝑpetue q̄mittit et meritū eterne glie
ꝑmittit Pn̄ ista i q̄ dicit scīa accipe puerū
et nutri mi et ego reddā tibi mercedem Del dic
Ioseph̄ fuit filius pharaonis moysen nepotē
fluuine primo cuidā mulieri egiptie nutriendū
dedisse puer de karte eius bibē nō volebat
q̄ thie vocata i mater eius hebrea q̄ forte
expectās in littore residebat soror eius dic
isse li Exo 2o Vis vt vocem mulierem hebream
aut mittere possit infantulū Vomit ecc̄ Dom q
dū puer aliq̄tulū creuisset pharao diadema
sui sup caput moysi posuit i cui statim illud
de capite suo proiecit i ꝑcussit frem ire
q̄ssdam ipm occidere voluit si ad planū vire
puerilit hec fecit carbonē ardentē sibi addit
qui mutu dīno ipm in ore posuit et linguam
sibi abusit et inde fm̄ q̄ semp ꝑpediciosꝰ
et tarde lingue fuit sic̄ q̄ dicit obsc̄ Dne
non sū eloq̄ns ie Dic vē debz fuit loq̄
moyses i bonꝰ religiosꝰ de aīe mutāde fluxi
bilitate assumpto q̄ reuela karꝰ egiptiace mu
liere i dulcedines mundi scīaꝰ delicias ꝑ
hanc adulatrice ad delectationē non debz fugere
Iuxta id ꝑ pl s̄ Filii si te lactauerit parentes ne
accipiatis eius si lac mulieris hebree matris fue
i dulcē nouercalis doctrine et ḡrie quā s̄ dat
ecc̄a vel religio mater sua debz fugere i gustare
i pe 2o karꝰ capistrate ornabilis Diadema aīe
i honore et dignitatē qua pharao i mundꝰ
vel diabolꝰ sibi ꝑ vias iustas vult ipōne
debz refutare i karbones ardentes i accensa caritate seu
dīni timoris et penitencie debz eligere et linguā
sua cū eo debet temperare Vñ de moyse li Exo 4o
q̄ ipe bearis repūit i ꝓperiū ē q̄ eloquentie
egiptiace Io s̄ aliud tibi dicā vsq̄ 4o dicit Habēs
carbones ignis sede sup eos et erit tibi in zelū
gelo Debet ē talis vir ꝑfectꝰ ad linguas tractandas
Iuxta id vsq̄ ps Exit ois ho ad operandū
tuā ad lucē Del dic q̄ videns moyses quādā dīcā
videt virū egiptiū qui vnū hebreū percutiebat
et eidē iniuriam faciebat accidit cū et i subito
supeliuit Deinde q̄ timore exiuit i publicā fugit
et in tra madyam vbi ietro sacerdote madyan
oues pauit cuius filiā vxorē accepit et dū oues
pascebat in deserto visiones mirabiles ibi vidit
Istud exponit ser moyses qui mirabiliter assumptꝰ
ex aqis significat hominē penitentē qui si in aqs
karis mose ꝓfectionis debz ingredi venire et ibi
a mūdi sua i a pmā vt a filia regis i ad dīna
ḡra recipiat debz assistere et i pam egiptiacā fugere
pcōm vel carnis hebree nēs fugere aliꝰ sine medio
fugit dico q̄ moyses i penitens videt q̄ frēs
suos spūs seu alma qui debz dici hebreus i tristis
ꝑ eo q̄ ad deū et ad paradisū debz tristis festinā
ꝓmittere vel diuertere ab aliq̄ egiptio i a gressu
corpe vel a pace stabili debz cū eo mistagē et
ipm ꝑ confessionē accidē et ꝑ satisfactionē sub fabulo
et asperitate pmie abstinendē vel celare et tute potest
fugere ad ietro sacerdotē i ad deū ꝑ deuotionem
et filiā eius in vxorē accipere sic sibi in disciplinā
seu ḡrā et deuotionē et sic pascit oues i ꝑ
fideles pastā ꝑ ꝓdicationē et erudiōnē et visiones
celi videt ꝑ celestiū gratiā Exo 3. Apparuit
me spūs in ignē in visione dei Del allegat
ista q̄litē q̄ de lege natie quilibz tenet oppressos
et tribulatos defendere et eis cū ꝑiculo subuenire
ꝑ 2a libera eos qui ducunt ad mortē et eos
qui ducūt ad mortē liberare nō cessas

Moyses pascēs gregē cū duxisset oues ad desti
mitlena ascendit sibi dns in rubo ardente Vidit

chi m monte oreb i rubo ardente q̄ nō ḡbulebat
Qui ad q̄ppinquā vellet vt q̄ hoc erat vidē
precipit sibi dñs q̄ calciamēta de pedibus suis tollāt
eo q̄ locus ille tra sca erat Cauda sic videt se
esse dñs pater q̄ ex filiis isti i fideles suos de
spetto pharaonis i diabolo et de egipto i de ipso
liberare decreuit vnd signū mirabile p̄mittit de
monstrat sic signū bīssime trinacrie quo mente
suā ip̄m liberauit Per q̄ rubus arboꝛ spi
nosa i in tra virginē spinis p̄me crudelitatis moysi
i q̄uis q̄m vel videre ip̄m ḡlo apparuit ip̄am q̄
arborē igne sc̄i spūs inflammauit et minime
ipugnauit Quid̄ tn ista arbor tra virginitate
virginitatis fuit mutata Nec p̄ mirandū carnē
ḡbusta fl semp virgo et integra reperta Decepto
ad q̄ moyses i iudayca ꝑfidē mittit ista visione
cōē et trinacrie sacramentū ḡnosce Nam q̄ p
de pedibus affectionū suarū calciamēta carnalis cog
nitionis sensū q̄ libāle auferat et q̄ inde p̄ fidei cog
mandat qui cū calciamēto carnalitatis sapie duxit
ad tantā visionē et ad tanti sacramēti cogn
ptingē non meret Vere d̄ qz p̄ fidem tale calcia
mentū solue et dem mundi sapiam amoue q̄
sc̄a tra in qua stamus sc̄a est catholica
constat ee Iosue tu solue calciamēta de pedibus
tuis loco cū in quo stas scūs e Vel si vis dic
q̄ ad hoc q̄ homo diuas reuelationes videat nec
e q̄ ad antiqua desti i ad secreta cognōe gressū
affectionū suarū ducat et q̄ calciamēta ferrenee
bonore de pedibus affectionū suarū tollat Cap̄m q̄m

Vltra signa q̄ fecerit dñs frāt coram
populo p libertate ꝑfidie ꝑfectionis p̄m
fuit de virga versa in colubrem Vñ
Exodi 4° dr q̄ virga quā tenebat moyses in
iecta fuit in tra i facta vsa e in colubre ista
vt timēt moyses nō solū virga illā recipe
ri ee hanc vidēt dñs tn sibi precipit q̄ cauda
draconis arripiat q̄ cū fecisset in virga itez e
quersa Q̄ istud applicatū ad statū ꝑfidei iudaice
virga ei qua mundi regit sīgt filiū dei patris
ꝑfectos eos in virga ferrea dyoysce vō q̄ istud
tang ip̄m iudayci significat qui cauda in pte
ostam virgā sc̄i dei in manu sua tenet tenuit
in q̄ntū ip̄m credidit et amauit p colubrū q̄
de rubo corpali et viua intē q̄ ḡlamata q̄ si
fuit corpoꝛea et mortalis Dicat i p q̄ virga
quā tenebat moyses i deo q̄ credebat ip̄m
videre in tra fuit missa tūc vanū dubio
in draconē i in mortalē ḡlem de quib ista
q̄ moyses iste sc̄s ip̄m videre facta i tremē
bundo et a fide matris natalis dñi fugitiuo
Judeo et virga i colubre mutauit dū dei filius
ꝑsonā ḡlem sc̄am abhorruit et ad eam
accipē et recipē reassumit Log Qui eā
non recepit et illa caro sum a deceptū
de dñice dispensationis mandato sic fieri
q̄ moyses iste i iudayca ip̄m istud ꝑpetuā
xp̄m cauda i p adulitate accipiat tūc
sibi vtrāq̄ in virgā in q̄tū xp̄m simulat deū
credēs ista q̄ tūc ꝑfecte dicē potuit i de pa Virgā
virtutē tuā emitte dñs ex syon dñare i me
i inimicis tuis i i medio videre q̄ nō sc̄a
et fidei i ima Vel dic q̄ moyses i deo
q̄ aliqs i manu sua tenz aliq̄ virgā i aliquā
bonū ꝑsōm quā sc̄a in statu ecclie malū tenī
et ee in bono retinet atq̄ fouat Decepto in
sepe accidit q̄ deo lauat manū suā et p in
cautā sue dispensationis ip̄m pectatē ꝑmittit
in tra cū placuit dō ad amorē tyrannie p
auaritiā vel apostasiā cadē cū finit qui
cauda in draconē virtutē in q̄tū i vtē pos
sinud omnīū Ad vtriq̄ ad literam de mulie
ribus q̄ in ecclia vel religione dñi ad
tra pcedūt dñi ad tyrannia ministēda p mo
nent dant virge i ꝑsone iuste et recte ad
regend alios optime qui tn pḡi ad tra
i ad tyrannia ministēda directe vepote q̄n
ad aliquod officiū vel dignitatē ꝑmouent
tūc dracones i appares et crudelius affligunt
et i malos ḡlos gmūt Quid refert
mgr tullius aut qs in bellū se ꝑcipitat aut
p ꝑfectate femas mores induat sit tn
q̄ntū de talibus q̄ moyses i deo ip̄os in
cauda i in sinectute ad mās reducit et
eos p pnās ad statū salutē reducat et
sic in virgas i in viros iustos mutāt et a

draconina et seuicia et negocia gutturis tres
ipsa gemens quia a vetustate ¶ Vel dic q
moyses a plaga de cuius manu quinq; virga
i. religiosis apostotando at ad tra i. ad seculi
redeundo fit q draco venenosis multiplicat
petendo sta q moyses plagis ipm timet longe
malis vitam ipsis abhorrendo ¶ Cauda tu
ipse in fine ¶ moysen i ¶ plagis capit ab
ipso q punit ita q sepe fit q vnus in virgam
i in bonum vice mutat. i. tres. quinq; a m
vice altera ¶ Moyses faciens signa coram
pharaone manu sua in sinum mittebat et
q; diu ibi stabat lepra dat eis at ipsam coram
pharaone extrahebat leprosa fiebat q; vero
ipsam iterum in sinum reponebat ad sumptam pris
nam redibat ¶ Mang in scripta sit bona
operatorem Ding significat consilio secretus et
intentione Dico go q qui moyses i. vir iustus
tenet manum suam in sinu suo i. in consilio
secreto ipa q; in abscondito et occulto sibi
tuit vel ipa opa pseudant vitia atq; stulta
Si vero ipa de sinu secreti sui ¶ extraheat
extrahat et coram pharaone i. coram mundo de
monstrat ipa gaudeat tunc vero lepra sanis
gratie pollunt et ¶ lacrymis deleant
quasi nive a q mang operatoris vite ad
sinum vitam i. ad secretu redeat alias a sumitate
et mundicia numq; apud deu ¶ pseudat
et do homo qui gaudet suis opa sua habe
coram hominibus vt videantur ab eis reprehendit
in ps. vbi d. Ut quid aultis manu tua et
dextram tuam de medio sinu tuo in finem
¶ Vel dic q moyses i. plaga eis sing a
claustro et mobe eis a quibus subditos regit
dico dato q moyses habeat mang suas i.
subditos suos bonos et sedos spiritus sanctos et
mundos. qui tm ipas emittit de sinu claustri
sui extrinsecus ad terrenas ministrationes vel
mi. strates eos mittendo facilis solet lepram
luxurie et auaritie mittere et q diu ei fuerit
immundi et luxuriosi manet ¶ Si q eto tres
tra stant efficiunt qui ad sinum claustri ¶
plagis industriam retinere ps dicat bonis
religiosis fratribus in tribulationibus compatiar ? Deus ¶
Faciat ad domum meam vbi exeunt ¶ Vel
dic q tra mang a homo q de sinu diue gratie
et caritatis emissus leprosi efficit et potest quitti
et tempore spiritualis sanat qui ¶ primas ad hunc
finem recipit ps. xxxiiii. Faciat ad vagina tua o
mucro ¶ Vel dic de apostata qui tunc leprosi et
pessimus fuit qui de sinu moysi i. de claustro
apostotando vel in publicum mundi stratas vadit
Tunc vero spiritualis iam efficitur ad ad claustra
et ad q vel plagis sui gremium recipit ad
horam pr de religiosis et sermocinabis qui qui
nimis frequentat domos vnius et ecclesias se
ipsas vel domos ecclesiarum plateas stare cum solent
mirabiliter lepram auaritie adulatoris et scribe et
ypocrite detrahendo ps. xxxi. Faciat ad auriculam tuam vbique
delirye dissolucte filia vagabunda Canon xl.

Et erit signum quod locutus ¶ moy
sen fuit de aqua quia in sanguinem de
capit cum aqua de flumine et fundit
super aridam et fiet a sanguis ¶ Dic vel loquendo
spiritualiter sepe fit q deus aquam i. aqua sancte ¶ sona
de suo statu me i. de statu religionis deuotionis
vel oppressionis durate extincte et sup aridam affec
tum i. ad administrandum terrenaque officia vite de
sanguis i. carnalis et luxuriosi afficiet nisi cui dili
gencia caueat ne labatur. ps. Lauabit manus suas
sanguine vel exponet stare. Luce 8 et 16 ¶ Vel
dic q talis aqua significat vitiatos et effectos
auaros malos officiales et ballinos qui de ter
ram effunditur. i. qui in tra vel patria diuant in
sanguinem i. personas crudeles et sanguinas quia
tantum Canon xl. Dicit ps. Exodi 6. plaga
aaron fecit virgam suam in tra coram pharaone
et versa e in colubrum. Monuit pharao miranda
terrores et malefitia et sapientes et prestigiatores fingit
virgas suas et fiet in carbones sed quiete in colubros
virga tua aaron virgas deuorauit magnae ¶
Istud ps. allegat q magi i. hostes ypocrite et ficte qui
cta bona sua opa in apparencia fraudi sed aaron
i. sancti boni Deo plenum ista e dra qa virga aaron
superstat alias deuorate i. opa iustorum pseudant
opibus ypocritarum assumpte qa secula miseria. i. mi
bilia et singularia opa q fecit iusti sed mirabilia
illa vero q fecit ypocrite seu mali sed detestabilia
dam nichil ad stabilitatem et fictum est ad duritiem
¶ Vel dic q aaron summus sacerdos significat magi
nos duces et plagas magi vero signat inferiores balli
uos et senescallos qui ? vel q habent virgas vsus
in colubrum i. in malum et i. aptum familia vel ad

vtrag virgam iuxta deos siue in celubrū a rapacitate quitat In quib⁹ tū maior q̄ minor reperim⁹ et exactoribus caret Legem tñ aaron regis magnē dicat In quib⁹ officiales maiores officialibus minores ministrāt Et in quib⁹ p̄ unūquodcūq; papē vel regē vassallos dīa cordia reperiūt et tales ille oracōnē dicat q̄ vng malū aliud malū dīg uat bn illud ferrū ferro tollitur

Dixit dñs aaron dicēs Tolle virgam tuam et extende sup̄ fluuios et riuos et lacus et paludes egipti et cōuertā in sanguinē et sit cruor in oī tra egipti tū i lignis vasis q̄ in lapideis Fecerūt q̄ ita⁹ et exten sup̄ in sanguinē et aput⁹ fluuios et pisces q̄ erant in fluuiis mortui sūt et nō potuerūt egipcij bibē aquā fluuiorū et fuerūt sibi aquā p̄ circuitū fluuiorū ad bibendū

Aqua i septēa vnē pessima etiam et ī q̄ erat aqua extinguit ignē sic ista extinguit flamā potū p̄ cruore intelligo crudelitatē rapinā q̄ et adulterium Deut 23 Inebriabo sagittas meas sanguine et gladius meus q̄ hodie p̄ totū egiptū i p̄ totū mūdū tota aqua pietatis gustū et in sanguinē adulterine crudelitatē et ḡ nō solū in lacubus et paludibus i in stabulis stratis imo et in riuis et fluuiis et in cellarijs et regulabus Vasa lignea i platearū in vasa lapidea i principes plateas et lapideos plenos sūt crudelitate cruoris Michol q̄ ipse rex pietate aut benignitate cruoris Hodie pisces eius i viri fluuiales i deuoti et pij qui erant in fluuiis cordis mortui sūt ipsum q̄ flumen q̄ iam et sum putridū p̄ pena et vt in cuius celebrum quocūq; se vertat egipcij i pauperes siue ad clericos siue ad plateas lapideas siue ad officiales principū siue plurimos totū reperiunt crudelitate et cruore plenū Ita q̄ non reperiunt quid possint bibē i a quo possint aquarum beneficij refrigerium reportare Sō oēs talibus sit dicī i ysaie Sō aquas tuas sanguine plenas sūt

Vel dic q̄ aqua figit p̄ ipsi⁹ aquā mundi q̄ fluit et deficit sicut dī q̄ aqua in sanguine eternal infectionis Hodie vbiq; tra q̄ pisces huius fluuij sc̄ mundani diuitis p̄ eum lucrare nō volunt

Vel dic q̄ quia fluuij religionis vasa q̄ lignea et lapidea i cenacula debilioēs et fictioēs plenā sūt sanguine i pcto sūt q̄ iam totū i putridū et corruptū Pisces q̄ i viri pij et molles et benigne et deuoti iam penitus deficiūt Sō egipcij i sapientes iam non reperiūt q̄ ibi de aqua bone doctrine vel de puritate exemplaris vite bibere possint bibē vel haurire quappē in vera et eos deficit vel pene et p̄ mala exempla cenaculorum multiplicitē a fluxe sanguis ei et non aqua i eternal vita et non pura mala doctrina et non bona q̄ turbida et nō sana p̄ hodie i fluxe cenae reperiri et in vasis i in constructis hominū Apparet sō sanguinis vsq; ad frenos aquarū egipcij ante i religiosi et penitentes id non reperiūt in fluxe ḡ mundi q̄ possint tute bibē q̄m vere i cius tra q̄ corpis p̄ primas fidei vt aqua viuā sc̄ gratiam diuinā valeat accipere sed de diabolo p̄ri i p̄ Et cui gutt aquas eorū in sanguinē et vmbres eorū ne bibant

Quinta plaga fuit de ranis precepit dñs aaron q̄ extenderet manū sua sup̄ fluuia et sup̄ riuos et paludes q̄ducās dicās sic Exhibet mare fluuios ranas et ascendet domū tuā et cubiculū lecti et sup̄ stratū tuū ingredient domos famuloꝝ tuoꝝ Vernū et i populū tuū et in furnos tuos et et i conspectu cibarioꝝ tuoꝝ Sicq; fuit et q̄ rane tra egipti oc cupauerūt et vsq; ad lectos et cubilia regum introierunt

Rane loquēs sūt detractōs q̄ seculi q̄ hodie occupat totū mundū In domibus eius regū et superoꝝ et principū platearū et maioꝝ et minoꝝ imo in vrbis cubiculis et secretis cameris eorū q̄ hodie bullunt Tales rane i viri detractōs et garrulosi adulatores magniloq̄ et verbosi fluuij eius mundane ypocrite ranas proferat in aures filios magniloquos detractōs litigiosos et clamorosos generat Sō sup̄ dicī q̄ p̄ psalmū eructauit fluuius ranas in interiorē

De pulueribus terre pcussi nati sūt cinifes i tenta q̄litate q̄ tota tra occupauerūt et regem et ppm̄ mirabiliter afflixerūt

Mosi ait alia die in egipto in tenta q̄litate nate sūt q̄ domos egipti q̄ penitus repleuerunt

Dic vel de repo pulueꝝ tre i de misso sancti

et humili plebe nascent q̄ntꝫ cymiſtes et
alie muſce ꝛ. pu ballim et grūlatoꝝ qu
q̄uis nullig ſm valoꝝ ſolent tñ omē gen
hoīm infestāt et repū et ꝑtim ꝛ maiorē
et minores indebite plagellāt ¶ Diem
tum dicꝫ petebāt filij iſrl in deſto ire
ut ſacrificārent dño in ſolitudine q̄ ſtꝫ ſuf
ficiū i egipto non audebāt int ydolatꝝ do
mino imolare et ꝺ ſe uolebāt ꝙ eius
ſacrificiorū in ſolitudiem elongāt ¶ Dic
nō digne et tute uolumꝰ ſacrificāt dño
et laudē et ſpūs gl̄ulati nō ſacrificiū imo
lās Ante oīa dicꝫ apparet q̄ de egipto ꝛ
de pctō vel mundo mentalit exeamꝰ et q̄
p uiam tñ dicꝫ ꝛ p rubꝝ glādem oris cō
fessionē et op̄is ſatisfactionē deſtruā ꝑme ſub
intrēmꝰ et ibi deo p bona op̄a imolemꝰ
Homo cū numq̄ digne dño imolat et
ſe pharaonis ꝛ diaboli dnio p quē uiuꝝ
tum ſpacū non elongat et qui deſtruꝫ pēl
tēne nō ſubmittit dicēs ꝺ ſᵇᵉ Exte Exclan
gauī fugiens et mansi in ſolitudine ¶ Vel
dic q̄ egipti ꝺ mundū deſtruꝫ religio tñ
dicꝫ tua tñ religionis vota q̄ p ſto dō
homo ē in egipto ꝛ i mundo et mūdi ne
gociis egipcijs peruersis ſociatꝰ uiuꝫ ſit
p bona op̄a dño imolāt Et ſo merē ꝺ q̄
egiptū ꝺ ꝛ mundū et ſua negocia fugiat
et q̄ p uiā tñ dicꝫ ꝛ p tñ religionis vota
p obiam cōi ſrbiā et p pauptatē cōi aual
ciā p caſtitatē cōi luxuria ꝺ religionis
pmā et ſolitudiem ſe q̄rat Ad 2ᵘᵐ Aspir
ſonas mētis in deſtō ꝛitatē itinā ſuū dicꝫ ꝛ

Erut pol Exodi q̄ et ſo En ⁊ ſo
Ante cutēas egipti plagas una fuit
adalia p tēpestate ocisio Altera
fuit vlcꝝ et veſicarū p cinerē ſpſionē ſup
Alia tonitrui uocꝝ et ḡdinū emiſſio Alia lo
cuſtarū ortus Alia tenebrarū oculos exp̄cārid p tōnū abſtul
Alia tandē pmogenitorū mortē q̄ſumptio
¶ Dic nō egiptij ꝛ pcussos plagā milti
plicid viciorū ledūt q̄ ſtꝫ an adā tempestatis
temptacois acrdit in eis adalia ꝛ adalitatē
ſpūalem ſtꝫ diſtinctiois ſenſū at motū bone op̄a
cionis 2ᵒ cinerū i ventū ſpſio ꝛ bonorū op̄m
ſi q̄ ſūt in ventū alacio ſeu uentoſa oſtentatio
efficit in eis veſicas tumoris ꝛ ꝑſumptionis
3ᵒ acrdit in eis tonitruū ignium et ḡdinū
ꝛ diſcordiarū rudiarū turbarū tribulationū et laudū
Tandē p locuſtas ꝛ p malū cornalis acrdunt
in eis amicicias uiriditas et omē fructū et uiuere
bone q̄ſtionis q̄ſumptiones 4ᵗᵒ ſuccedūt tene
bre ꝛ mentis exp̄cationes et obſtinationes Vltio
nem ſūt pmogenita corū ꝛ ade p cinerē ꝺāpna
tionēs et afflictiones Et ſic uere ꝺ ꝺ ſᵗᵉ
aultā flagella petrē ut ſic petri dicat dnō
ꝺ Ad 5ᵘᵐ plaga inimici ꝑcuſſit caſtigatōe crudeli
¶ Vel dic q̄ tenebre ſtē ſᵗᵉ in egipto ſibi diebꝰ
ſtis ut nemo uidēt fratrē ſuū Fraudū
tenebre ꝑ ſpūlē mentē exp̄catōem ſolāſtꝫ
qua homo non ꝑmittit uidē celeſtū felicitatē
ſuperiū mansionē et ſtabilitatē ſupnoꝝ ꝑtim
et arbitratē Cū ēnī in egipto ꝛ i tenebre perdrē
iſti tres dies tenebre ꝛ uſtā t̄ exp̄catio
nēs precedūt Haſtat q̄ pmogenitū eiꝰ ꝛ adā
p uicia molat et ab angelo ꝑcutēte ꝛ a deo
ſūma afflictiē accidat ¶ In plagis egipti ubi
aqua conuſa ē in ſanguīē adalia mortua tenebe
facte pmogenita occiſa ē ſtilla Rana grassan
tibi dant filij iſrl De hijs dibꝰ fuit inumis
ſa ibi dat ſanctitas ad egiptū obtenebratē ibi
dat ſanctitas ad egyptum turbibꝰ pmdē ibi dat
ſanctitas cū pmogeniti egipti necant ¶ Rana
grassan ꝑt ſufficat ſtatū ecclē vel religionis
q̄ recuſa ab egipti ꝛ a mundi cladibꝰ ē inumis
ſa ſtꝫ ꝓ filios iſrl ꝛ p uſtas q̄ ibi ſē uſta tēra
non patiē tribulandi et temptandi equatō
nēs et ordē obtenebrationes nīs pmogēi
torē ꝛ adarē mortē et dāpnationē q̄ patiē
mundꝰ egipti ꝛ mundꝰ q̄ſtmo ſepe ſit q̄
iſti ſūt quiete cū alij tribulant ſtā ſplendorē
cū alij p obſtinationem et ingratitudinē exp̄cant
ſanitatē et pacē cū alij tribulatibꝰ inſtant
¶ Vel ſi uis dic q̄ p egiptū impij et p gaſſen
intelligit padiſꝫ ubi ſᵗᵉ filij iſrl ꝛ angeli et
ſcī qui deū contemplant et uidēt q̄ ſtꝫ nulla
egipti tribulatōe vel temptatōe leduntꝰ ſimo

in luce et ylaritate gaudia qui sant. Ho egip
cijs i mundanis predicbz vel dampnat. ui
Dns dicit. Vsq; Qo. Ite filii mei q medet
et vos esurietis. filii mei bibet et vos sitietis
filii mei letabit et vos confundemini. filii
mei laudabit et exultabit et vos clamabitis
p dolo. Et breuiter magna et dira ptra filios
isti et egipcios fiet. acquiadet et lauabit
sut. bonos et malos fut. saluatos a damna
tos. luc. 16. Agnu ergo q manducatis de intes-
nos et vos ac. Ca. iii.

Quia deq dereliquisset primogenita egip
ciozu tu homi q; iumentoz occidet
primogenita vero filioz isti intacta
dimittet et a morte eripet et saluabit. Ipsos q
filios isti de egipto ad tra promissionis educt
Accipit agnu seu edu occidet et domus sue
ebreoru in superliminaribz et in utroq; poste sigui
Dic q factu e q angelq domus sanguine signatas
non tetigit nec in eis primogenita occidit. Sumo
pulm ubi egressus de pharaonis dnio p mare rubru
ad deserti eduxit. Domus vero egipciorum q; sic sen
guine tacte vel signate. non fuerant. ibi fuerat angelq
et ibi primogenita interfecit. Ipsos vero egipcios
tande in mari rubro submisit. Dic ne cui a deo
sit ordinatu et decretu q primogenita egipcioz
i pdictis mortis etne debant subire periculu. Non
stat q alibi sua ulli soli mebuit saluari qui
sanguine agni immaculati ysti noluerit p sue
passionis memoria consignari. Sole ei ipsone
q domus postes suos isto sanguine consignauerit
et p morte et secuturam eternam supuenit postem
tardis et ozis ipsu sanguine fecerit a prudente
angelo i. a iudicante ipso p damnatis no tan
gent. Et posq a morte etne periculo saluabit.
Egipcij vero i. pdictis qui nichil de isto sanguine
fecerint et mortis et sanguinis et miseria et
deuordem et assignacionem non acceperit. ab
isto angelo punient. i. a dna et sua furente
et mortis etne periculo supponent. Deq ei illos
solos a morte etna saluabit in quoz domibz
i. postibz sanguinem agni. i. sanguinis et miseria
videbit. Ezech. 16. In sanguine tuo tuue ipsos q
de pharaonis diabolici ipio liberabit et ad tra
promissois sic paradisi p deserti pmic destinabit. Illos
vero qui isto cruent sanguine in mari rubro i. in
misti amaritudine suffocabit i. pcl. Preciosu sanguine
agni empti estis. Vel isto applica realit
ad passos. et dic q in egipto i. a mundo et
de dei mandato et ordinacoe occisus e. ut sic
virtute sui sanguinis hebrei qui intrinsece misse
unter qui sic hic manebit citato non gustet a
passione mortis etne saluabunt. et mente
mari rubro i. amara oppunctioe depto q
pmic conducunt ad tra promissionis. i. ad cele
stem ducunt. Egipcij aut. i. infideles qui
istius agni sanguinem. i. p passionis fidem
nolunt accipe. nec habebunt etne dampna
et passionis premia sustinet. Vn Exo. xij. dr q
angelq omnes illos percussit et occidit quos no
signatos inuent. Vel dic q egipcij sic vita
q tuc tempus subsequit qui filij isti. i. hom p
mare rubru. i. p miseria dolore passionis vel
p amaritudinem pmic subeunt. Filij isti
fru. ina de egipto tulerut et inde panes azimos
confecerut. Dic ne catholici de farina egip
ciaca. i. de farina et gentilitate sua vera doctina
conficiut et panes tres inde componut.
Ca. vi. Quia filij isti mare rubru debent
subire et ad tra promissionis venire. precipit dns
q dom. et familie insimul quemlibet. q; q
agnu paschale comedent. Erant tn i. quolibet
agnu multe ceremonie notie. q; sic. ossa non
debebant frangi. Nec a q; vsq; ad mane quod
igne debebat coqui assatu et no lactu. aqe subq;
arrinctis renibz manducatu. Calciamenta in
pedibz et baculi in manibz debebat gsti. postea
domus sanguine debebat tingi. Et ipse agnus
cu intestinis capite et pedibz debebat festina
tissime manducari. Ista ois pnt applicari ad
ipsu agnu immaculatu. i. ad xpm predem corpis ipsius
dn. q; venia ad ipm q nos qui dnica ei veri ebrei
i. p mundi tribulantes et non manentes ac
dnica filij isti. i. deu p fidem et exemplarem
videntes quia illud ad sic in xp ad nra. Nos
huius mundi non sumus incole p aduene et ad
hoc in mundo venimus ut nobis ibidem no liceat
p sistere. Et tristes possumus mare rubru. i. mortem
amaritudinem seculi tristes et p deserti peregrinos
ad tra promissa sic ad paradisi patriam. nec
q simul p caritate et unitate fidei quemus

et q agnū paschale ē in sacrāmento altaris
dignissīe qmedam ¶ Est go nām ad ipius
dignam sumptionē q ossā ipīg nō aminuat
et q micūl de eo sīfluū reīuet ⁊ q micūl
cedat de eo sīfluū nec ādī diminuat
Ossā em integra seruant qui qdī ē nām edit
Micūl vēo superfluū seruat qui nullū errorē
sīuanus admisit ¶ Ctm 18 Nec adiectū ē
nec minuit Iste go debz manducari assatū
igne ꝙ feruore dilectis cū acutis dentibz ⁊
cū meditatione gtemie et lucīe celestīcole
cū pedibz calciatī ⁊ cū monte meditīcole
cū baculis in manibz ⁊ cruce spe ⁊ deuotīe
cū sanguīne in postis ⁊ morte xī et sue pascīs
et sanguīnis recordatīe et ꝓpassione Lumba
menta aūt q fiūt de pellibz aialiū mortuoꝝ
signāt mortis mortificationē baculi signāt cruce
sanguis dñici passionē ¶ Jandiu cāī et
recipī debz iste agnus ⁊ qđiu sacmētū cū ca
pite ⁊ cū viscere ¶ Iste ē ad esse vī ¶ caput ē
Deus cū mīssimus ⁊ cū humanitate cū pedibz
⁊ cū sacrīficīo et articulo sepulture et mūdītate
Iste cūī agnus numq̄ digne recipīt nisi hu
manitus et articulatīe vītas ꝓ fidem integre
qmedat Ctm 36 Quīn esūī manducabī vent
festinant aūt debz qmedī ad denūdū q cū
missīdem istīg sacmēti non debz homo mītu
dinarī Nec cū cū missē celebratīonem vel
eucharistie sumptionē me forte venie rogitī
vel dubitatīes possīnt mīsurgē quibz possīt
veritus fidei vacillare Et sicut nullū ñ cōr
tristīg dubabit de isto agno qmedē Dic nec
de sacmēto altaris dēmq̄ gustare nisi fidēs
ꝓ primā a vitīoꝝ sīfluis tristīs Vñ Ioēl
2° Scindite corda vra Ca'm 13'm

QUom filij Israel mari trāsacto ꝓ deserta
tēsient voluit illis dñs cōī omia
cōmoda de remedio prudē Et qa af
fligebant aspu ꝓ diem obscūritate ꝓ noctē q ecc
aspus nostrabat viam et poterant errare panē
non habebant et poterant esurire aquas nō habe
ant et poterant sitire ei sī illa pars tūī erat ut gle
ī q nec panis ubi crescit nec aq̄ fluit Nec ecc
arbor vir esset cū erat pars sterilis atq̄ sterī
Quatuor speciālia remedia gressisse videt ꝙ sī
iste prudit eis de colūpna nubis ꝓ diem q estū
obscūritatē sua temperaret et de colūpna ignis
ꝓ noctē q sua claritate totū illustraret Israel

Ihc prudit eis de manna q famē releuaret Israel
De aqua de petra fluente q sitim temperet Israel
pn 15° Iste de angelo q eos gduceret et ne errarent
caueret sicut Israel pn 23 ¶ Dic vē cū filij Israel ⁊
sancti viri in deserto huīg mūdi dī ad viā celestīs
⁊ ad paradisū pugnando pīcul multa et magna
habent īgnoda sī ardore quippe tenebras ignoran
tīe et sitim qualīe Nacīs ignorantīa vie rec
⁊ iustīcie prudit eis dñs de remedijs opportunis
qa sī ipse omisit nubem ⁊ cū filiū suū pueꝝ et
nubes q̄ p̄dicando refrigerauit quippe ardore
ignem ⁊ sitim sīm qui illuminauit errorē et tenebre
gressoꝝ manna ⁊ sacmēto altaris quo saciauit
desideriū amoris Aquā de petra sacre scripture qua
repauit mali appetitū feruoris Angelū duīt ⁊ diuī
gratīa qui demōstrauit vie vītate splendore ¶ Vel dic
moāliter q nubes ē scripturā pietatē ignis īcēdū
caritatē manna dulcedo deuotīe Aqua lacrimose
compūctionis Angelī intellectūs rectī cognitionis et discre
tionis malachie 3° Ecce mitto angelū meū q̄ parabit
viam ante faciem tuā ꝛc ¶ Nubes q̄ precedebat filios
israel in deserto erat ad modū columpne Unde
ista dicebat columpna nubis de die ad refrigerandū
eoī ardorē Columpna ignis de nocte ad illuminandū
eoī tenebras Quarecūq̄ sī Spūs dei ibat ibat ad
ista nubes sī Spūs at q̄diu stabat īmobilis pilus
filij fixis tentorijs qestabat ¶ Cū ad nubes ista mo
uebat et eleuabat at pilus filij tentorijs mobis
nubem sequebat sequē efficiebat Ipsam q̄ a motu
spūs stare sequebat quo fīo ubi ipsam videbat stare
ipō filij sistebat sicut dr mūi 11° Vñ ibid dr Ad ipsum
dñm figebat tentoria et ad ipsius dñm deprecabat ꝛc
¶ Per istā nubem pt intelligi pluīa q̄ ēto iste
debz e filijs israel ⁊ fidelibz subdite et ī principem
et in ducem qui sī ipos q̄ desertū huīg mūdi dīgat
et ad vīa celestīs remissionis ⁊ ad paradisū filios ducat
educat q̄ ēto iste debz de columpna sue stabilis
simplicitatis nubes sue melliflue pietatis ignis illustrans
sue limpidissime sīe et vitate sīa columpna debz
alios corporalīt spūalīt et temporalīt sustentare q̄
nubes debz alios doctrinis et beneficijs irrigare
q̄ ignis debz alios ꝙ caritatē accendē et ꝙ sapīa
illuminare Ipo de tali spūto dr in ps Expādit nube
m ptectōis opīs et ignē vt luceat eis ꝙ nocte
Quid go Iste debz pīld ⁊ subdite supportare ⁊ eis
psonaliter opāri ꝙ vim dilectionis ac excellentiam
seminē et ꝙ exemplorū datorem sī eos et eorā
eis prīcipalīt se monstrare pīlī vēo subditos

se debet confirmare penitq; ysti nubi & bono plato
distracto et spuali Et ro ad xpo moto p bona opa
debet mouei Qui xpo elevato p exemplu debz le
uari Qui psistente debz struibz p fidei Qui xpo fulte
et manente sz in bono proito debz stabz. prq; i mobiq;
et fide stabiliri Vn de sibz adiabz & de
rebz & de subditz Exe. Qui eunctibz obsat et ad
seruitiu stabat et ad elevantibz a tra pie elevabat
et ad ambulandu q; pma dat sequantz ar
Vel
dic q; columpna de p; qui sz in die pnie vie
nubeus pluuiosq; et nsuetas tuemit In nocte
vero & in fulgure iudicio vel de morte ignea et seuera
justus et rigida in nocte & erga ipsos et obstantes
Ipse de eis qui fm diuina psonat et fm diuina tepa
diu sistebat sentiz ipm Et ita de nub nubes meam
pluendo Nub ignis iustitia exequendo Sta q; sibi
pt dici ybe illud Exe. Apposuit & ignem et aquam
Vn ipse de qui dr. Deut. 4. Ego in altissimis habito
et throng meus in columpna nubis Ide xpo erat dicit
Paul. 1. Deus nr ignis consumens
Vel si vis
dic de malis q; nubes de malis qui dr columpna nu
bea ypd instabilis vanitate columpna ignea ypd
ardente cupiditate Et dr sequi a pplo qui sanctu
malorz suoz exemplare assuetudine populu de
nubem & plurii qui sibi p mitu permittit solet seq
et eis malis moribz assuescit qd sit dr Exe. p.
Qualis rector ciuitatis talis populus q; habitat in ea
Talem eni ducat ducatum hodie multi q; sz hodie
tendit pernitiosa ad mundi
Qu populus dm
in egipto tuis mare rubru deducto vellet ad tra
promissionis ihm p prade et p regione philistiee
breuiq; et facilq; et plenis prade incede passent
Deus noluit ne forte ppls philistinoz sibi bella
mouet at tedio affectu uni in egiptu redier Ducit
go eos Deus p deserta q; difficil est via q; eo q; ibi
non erat homo non timebant plia seu bella
Dic vel ppls nouicios egiptiacos & de nouit de egipto
& de statu infidelitate vel de pred seu de mundo
egressos et ad fidei seu penitencia gressos deliz a
via philistinoz & a spiritu mundano & pecuz
subtrahat ne forte p ipsoz malos exempla dicta et
facta bella temptacionu insurgat q; ysti facili
ad egiptu & ad vicia retro olim Nouit em ad
fidem religionis seu ecc ad primos gressus bella tenta
tionu insurgentibz ad vomitu reuertit si pbi
listeus & predatibz et infidelibz miscat Et ro
nre & q; talis ad infida desiti durant & in
reuustris & quentibz necnon ad alios homes et
fidelibz et in quib; vis pne difficilibz teneat
vt ad celeste ihm sine periculo pduc Et inde
& q; religiosi solent nouicios suos de via pfi
ctionis & stabilitu et carnaliu amicoz tolle
et eos quietu pnt ab eis abstendo et longius
Ne forte ipos ingrat ad egiptu & ad seculu
retrale spectantes q; fm doctrina xpi luce q; Nemo
mittens manu ad aratru et respiciens retro
aptus e regno dei
Vel si vis dic q; pp
fidelibz qui p mare rubru & p baptismu pfecto
mb & diaboli euasit dominu debz pfectionis
& mundanoz vel pedoz aspectu fugere et p
dapnd religionis vel penitencie ad p missionis
paradisi premia dicendo fm Exe.
Cap. VI.
Egypcij et sibi ipsi intulit mare
rubru et hoc p egypcij persequtes se
hebreos ipsos occidere voluerut Recepti
et ab vtroq; late retrorsu et diuisis tribus unus
egipcij vel remansit
Dic malis q;
egipcij qui hebreos mitti in fruitute tenebat
sed pena q; mitent duas subuigat Recepta
ysti hebrei ad mare rubru & ad pne amaritu
dines sed q; ysti libet et salui euadut aquis
vel q; pdictis mantibz egipcij & pena diu pe
rant et succumbut
Vel dic q; mare rubru
& mundi spiritalis vel ecc vita pnt vel mundi
qui dicit mare ypd fluctuosa tribulacionis rubru p
carnalitate hebrei go. & viri iusti p ysti
mare pnt sine periculo trisse. q; sz aq; voluptu
ose solent ysti solent p strictate paupitate et pne p
fine penitere et illesi ad ihm celeste feliciter
pduisse. Ide filij dr ysti ambulauerut p siccu
o medio mar egipcij dr & mali non dicit
vel q; ysti mare rubru vite pne sine periculo ma
trisaut qa sz aque deliciaz et voluptatu
ipos circuiuit et sic p diuersa vicia ipos de
struxit et confudit Ide inimicos dr ecc dim
sit in mare Exa breuit & de pena q; homes
districti viri solent q; p mundi fluxu et
tpalia negocia bn utendo illesi trisse vitia

tyrannis mali qui bñ ꝓsperis uti nesciut solet
ꝑ uiria succumbẽt et ꝓpe Eoli ad filij r
soli dissoluti uinci solet q̃q; ꝑ mundi fluctu
dau uidentes et ꝑ deuotionem z exemplũ
ad dau̇ mentalit. a mari fluctuoso sed no
le dum̃ ubi bñ alij naufragant ¶ In ipo
actu ꝓsecutois q̃ egipcij filios isrl̃ ꝙcũq;
bant exle dicites omes moriem̃ ꝑmuluit
Dns egipciorũ uoluntatẽ dedit q̃ filijs isrl̃
ꝑsam̃ in cõspectu eorũ ita q̃ uasa aurea et
argentea q̃ ab eis ꝑciperũt habẽt libẽti
aio egipcij ꝓcessũt et sic uelũ mare rubrũ
et ipsũ egipcios egipciis ꝙcũq; ornatibus ad egipcij
spoliis ꝓcessũt ¶ Istud ꝑt ꝑ exemplũ
applicat ad actiuã dei ꝑuidẽtiã q̃ occulte ꝑt
uoluntatẽ hoim mutat et ex cõi ꝓcessu
in cõmodũ applicat q̃ ex bonis de bonis
malos ꝙ solet aquorũs dirat et mercedem
quã merebant ex alio latu q̃ ꝑabat eũdo
ꝙdãte ¶ Constat ei q̃ filij isrl̃ fruebant egip
cijs multis ꝑbis nec ꝓcipiẽt dlõ ꝙ mãde
Et do q̃n ꝓcessũt uoluit Dns ꝙ ꝑ tale
modũ ex uasis egipciorũ fiat eis satisfactio
ut ꝙsequẽt mercedẽ de fructu ¶ Capitulũ v
Iusti tulerũt spolia ipiorũ ¶ Vel dic q
idcirco uoluit Dns egipti ꝙsl̃ spolia deportari
ut tabernaculũ dõi fieri decenter ꝑsit
ex inde fabricari ¶ Sic uel q̃n spolia egipti
r sede mundi ꝑtia sũt poetis et alia scripta
ad ꝙdem artis ꝙsl̃ ꝙ uult Dns ut
a fidelibus studeant et ꝙ alibi ꝓtenditur ¶ Vel
dic de bonis ꝑtalibus q̃ ꝙ ꝙ uita ꝑsit nõ ꝑmittit Dns
ꝙ ꝑmittit q̃ a filijs r a religiosis et
ecclasticis acquirantur ¶ Cap̃m 17

EGressi filij isrl̃ de mari ambulauerunt ꝑ desertũ et uenerũt in
mara ubi aque dare ita amare
q̃ ꝑsa bibẽ ꝑ amaritudine nõ ualebat de
quo ad ꝑsũs murmurauerũt ꝙ uit moyses ad
Dñm̃ qui ondit ei lignũ q̃d cũ missũ in
aquas in dulcedinem ꝙsl̃ mutate ¶ Inde ad
uenerũt in helym ubi erant duodecim fon
tes et septuaginta palme ¶ Hic uel cui
quis de mari r de mundo uel de pace ecc̃e
diens desertũ religionis uel prime ꝓbulat

Constat q̃ ubi uenit aquas amaras plurimũ
tribulationis et grauissimeq; displicentie
q̃ ꝙsl̃ sibi amaras r difficiles atq; duras q̃ ꝑas
nasci bibẽ r in pacia sustinẽ ꝑ q̃d ꝙsl̃ de
statu illo conq̃ri et q̃ desertũ huius mutauit
mutatione ¶ alibi dicit dau̇ in ꝙsilio q̃ lignum sc̃e
crucis x̃ꝙ ꝙsidẽtibus accipiat et q̃ dulcedo
et amaritudines terrene uite uideat ꝑ in q̃
in aqua amara qua bibũt r in tribulatione
amaritudine qua sencut misceat. unde q̃ ad
alio rõ pensent ¶ Et sic ꝑ eto quis amaritudo
in dulcedinem eis uertit et q̃q̃ erat difficile
leue et facile reꝑiet ¶ Unde ꝑ eto ꝙ lignũ obdul
cauit ẽ aqua amara ¶ Ita ꝑ̃m Gregoꝝ̃ Pulcre
ꝙ dicit tollitur si ꝙsidẽmus q̃ bibit ad patibulũ
ꝙ ꝑ us ¶ Cũ enim nec amaritudines q̃s ꝑ desertũ
primo uel religionis ꝙstitemus ꝙspicimus amaritu
dinis a cruce et passionis x̃ꝙ nichil ꝙ ꝙ si q̃s
lignũ appetit dulcas fiunt ¶ Sciant de nouicio
le̅ aui asperitate religionis affecto uoluptati ꝙdã
apposuit in cruce ꝙ̃ ardens plaga latus et
dicens sic dic falsa pacis uiam ordinauit q̃ q
medi nõ potes ¶ Et exinde ꝙcessit temptatio
de ꝙcessu Undon q̃ lignũ ꝑ q̃d fit iustitia
sapiẽ ¶ Dic q̃ uelut hõ finalis in helym q̃
interpretat fortis r ad fortitudinem et ꝙstantiam
omente ubi sũt duodecim fontes r duodecim apostoli ꝙ
tuaginta palmas sũt septuaginta q̃ discipuli
potiti fuerũt quare uita et soliditas sua ꝙstabat
potiti stabilita ¶ Vel dic q̃ amara aũ ẽ fortis
temptatio uel gradus q̃dq; tribulatio q̃ tunc
facilius sustinet q̃n ad lignum r ad crucem modo
uid recipit q̃n ad ẽ passos et indocta uenit.

POpulus adhuc murmurans Cap̃m 16
uidens q̃ panes et carnes ad quẽ
dendũ non habet cepit cũ dño murmu
rare. egipti q̃ q̃o dimisisti deliciis indocta
dicẽs ¶ Cur eduxisti nos in solitudinem ut mo
rifiãt nos fame ¶ Illam mortem dicũt egipto
q̃n sedebamq; sup ollas carnium r comedebamus
panes ꝙ satietate ¶ Quod audiens dns pluit
illis et carnes et panes ¶ Colligens cum sic̃ ꝙsl̃
more in multitudine missit rendentur et de quibus
singuli q̃ntũ uoluerũt accꝑerũt egenus ad modũ
primum de celo cecidit q̃s ꝑ q̃ panis huius r colligit

et murmurauerunt contra deum et cessauit. Hic ue
plectens contingit q̄ pro aggressione alicuius arduu
ꝓfecti pro q̄ ingressu dñi religionis populo adue
nanalis dolet de esu carnium dimisso et de pane
defectu. et de fame vel abstinencie infortunio ali
quociens immisso. Recordat. q̄ carnes et panem
et carnales delicias et tales q̄s in egipto mundi
dimisit et cum stelitate paupertatis et pe
nitencia quā intuit. Deus qui quos tribus et sua pa
stabili ꝓuida mittit volatilia p̄ carnibus et celestium
ac templariorum. mittit ac manna dulcissimum pro
panibus et dulcedinem deuotis. Et sic isti filij israel
dñi pene assuefiunt. Deq; desidia q̄ carnium et
delicie carnalium dissuescunt. et contenti statu
suo a dñi pene nullatenus aspirant. Si ibidem
pacifice aptum. vixerunt. Pro pluit illis manna ad
manducandum. cibaria misit eis in habundan. Et ibid
pluit illis sicut arena maris volatilia penata
Vel si vis dic q̄ carnes fugit eukaristiam
animam vero sacra scripturam que sit cibus viuentium
in deserto. Manna quod pluit dns filijs
israel in deserto fuit quidd cibus qui ad modum pruine
albe tiram oriebat. Erat q̄ qui semen coriandri
albū gustu q̄ eius qui simule cū melle colobis vel mellij
sicut dicit. Et sicut dicit nūs. Nichil gd̄ aliud colli
gens in mane in mane cotidie. et panes vel cibos ex inde
confitiebat. Erat aūt cibus iste dulcissimus et in habet
q̄ ad quemq; saporē volebat homo quilibet sicut
dicit sapie. Erat enim in hoc mirabile. q̄a cū singuli
ut mensura p̄ singulos dies debent colligi sic mensura
gomor. Dato q̄ quidq; aliqui plus aliq̄ minus col
ligent. sic fiebat q̄ nec qui magis paucior repe
riebat nec q̄ minus colligebat reperiebat minus. Residuum
gomor quod manebat in campo oriente sole dissoluebat
ad usq; mane quod debebat. Quod vero recolligentes
usq; mane quibant scaturiens vermibus putrefiebat
Preterea dicit moyses q̄ irritatus est
ad q̄ eis ad petram dei nocia in tribulacione quadr
ginta mensibus vas unum et pone in mari testi. Quod abun
dans filijs israel in deserto habuerunt. Ipsum vero qui ad terram pro
missionis eis promissa venerunt et de terra fertilis gustum
runt optimum p̄ diderunt sicut ps̄ hic et ecclesiastes
Sicut sancti doctores exponunt. Iste cibus scilicet manna
fuit corpus dñi in sacramento altaris et q̄ primo vocatur nobis
agnus seu multum mirabitur. quid hoc. q̄a sicut dicit
habuerunt videtes manna de celo unde dixerunt multum
quid hoc. Quia mirative loquendo Hic ut quilibet videat
quid cibus sit vocatur. et sacro altaris mellito ꝑ mixti et dicit
mirum. quid hoc. q̄a sicut ibi fuit tot mirabilia q̄
mixto fuit finaliter dicto de eodem. Quia primo dicitur
et quod et mirabile in oculis nostris. Ita q̄ manna
mirificum eukaristie vocabulum. q̄ super de celo venit a
potestate diuina non humana. Ideo q̄ panis meus
vobis panis de celo vere. Iste vocabulum modi quadra
gebat qui multum sicut qui parum colligebat. quasi i
qualibus periculis a toto corpore et a cibo nocumento
mum. Ioh 18 Nec aduectum a nostris minuit quan
tum plures hostias assertas accipit non magis ho
de corpore quam ille qui solummodo accipit unam unus ore
tum accipit sicut centum et aliquando. Et ideo de eo dicitur
dicitur unus sumunt mille quidem illum tum ille ac
cipit. Iste vocabulum quia sicut manna dum saporem habet
et quisque volebat quemadmodum sapiebat. Sic eukaristia
omnem habet virtutem et ad omnia quidquid homo voluit pos
valet. Ad tam homo sicut quam debite et digne sumpse
et virtute sapie et quam huius virtutis omnia quisquis
vult illud a simula cui melle et cibo cui dinitate
vel panis species ad corpus et humanitatem Christi. Ioh
Simulum et mel et oleum quemadmodum. Iste de primo
quo tum dulauit quidem fluxum in via. et in deserto
et defecit eis in loco. Hic vero sacramentum altaris
a institutum quo via huius vite et quo visitu de fine q̄
mundi. quia securum qui venienti ad tempus huius vite et
ad viam promissionis et ad habitaculum paradisi tue
defuit nobis nubes et manna. et ignorantie ob
scuritas et sacri huius difficultas nobis quo
tidie quemadmodum de fructibus tue promissionis. et quo tidie
gustabimus suauitatem gloriose paradisi quapropter
videmus quo nunc videmus quo fidem et tue amit
temus unum qui plene videbimus veram lucem quo te
fruire ad faciem. Iste vocabulum fidei tue aut
videmus nunc quo seculum et confirmate tue aut
fruire ad faciem. Iste vocabulum fidei tue quo nunc
sicut dicit scilicet coriandri quod a moyses terminus
et medicina habitus quem dicit. quia sicut in
a moyses et dapnatio ipsius vita et medicina
habitus. et rationabilibus et bonis. Dicit a vocabulum
quo a gutta amara quo quidem amaritudinem
qua quemadmodum debuit habet. Et sicut primi electus
quo dei unius qua quemadmodum debuit spectare. Quid
quo. quo duo dicunt. Quod manna natura sua quo
ostendit ad mane mensuram et quo ad quotidianum
mandum in urna aurea ponendum. Hic vocabulum de
ipso sacramento unde a quo quo mi usque ad mane quo
medendo non recipiendum. et quo in spiritali mysterio
dispositum et post mutationem quidem non minus duo
rem. Ne forte timeres errorem et dubitaremus
id in mentibus cordibus alienis. Non plus super

q̄ oparet et sup̄ vq. Non remanebit de eo q̄q̄ vsq̄ mane Debet g̃ vltarie q̄modi ar simpliciter ostiri et m vrna aurea .i. in tribe mundo ar sño p̄ fide et de vsq̄dem reponi vñ lx. Joseph ar nūcio sym dono sublauit eū et posuit i monumento Vel si vis dic q̄ manna e celestis vel celestis gracia q̄ de celo venit ar q̄ si mimis sit q̄nestione .i. sñ bom opis exercicione fuer̄ puta-estr̄ et bmodi .i. virys et malis cogitacois defuit q̄ sueuit Vel dic q̄ tūc manna denocois ar celestis dulcedis filijs isti .i. fidelibz defecit q̄n fruit̄ terre .i. boz fr̄enore suauitas eis sapuit statq; spūalia dulcedinem p̄dūt q̄rūtq; fruct̄ terre .i. fr̄enare delitie ar dilitare dulcedinem affrū perpuit ar attingit q̄d .2o. alia sacriata celebrit fr̄uū Vel dic q̄ aaron .i. deg p̄ in vrna aurea .i. in vtero v̄gis manna de celo missū .i. filiū sui posuit ysm q̄ in tabnacls eccie petrus p̄ fidem custodiēd mādauit Vel dic q̄ manna e sac̄ sp̄ūs q̄ p̄ studiū tui tus ist̄ et p̄ disputac̄s ar ueram exp̄cem p̄ dorīnd in tr̄culiū reposit̄ sic ista e silue vdellio ysl̄ asperitate ar amalitudiem exp̄gensiois .i. pam oleastro ysl̄ dulcedinem gsolacois ista e similis existendo ysl̄ ih̄o q̄ ista e manis iudeis ar hēticis ysm male intelligēribz et e aie vita bonis q̄ sic semen conservādi mazis e canibz et madrina hoibz ista de celo venit ostendit i q̄tū sic inspirata e a deo .2. ab angelis p̄ic Panem angelor̄ mādūcauit homo Ista deg ostituit sabbatū custodie et in eo recessū decrevisset voluit die veneris duplicē porcionē mane filijs isti in deserto mitti et plūd duplicē porcionē mandauit eis colligi vt sic posset i die sabbati q̄scē et a quocūq; mandati q̄ porcio cessabat ista vō die sabbi manna bidē cessabat q̄ in die veneris ip̄sius in duplo colligebat ysa cre die veneris q̄s dar coquend coquebant ar q̄s frel debuerat faciebat ar post in die sabbati penit̄ q̄scebat sicut p̄ hic Ostendit p̄ applicati ei gr̄iā dat q̄ bonū e bonos labores p̄cipiad antq̄ veniat tempo quo laborand non e et bono labori forcia ifundat Ex̄p an sabbum .i. an festa dēng actei vtios actalēcie ar ecc̄ si sit ei duplicē laborē vt in festo passim q̄scat et tripliciē dño fruct̄ Vel dic q̄ sabbatū sit regem mortis. septa vō dies sit labore et egritudi q̄ mundi sup̄ i p̄ncip̄ deo .2. q̄ die bus operibz ir

Egit̄ ei sabbatū requi mortis futur̄ non sit tempo mādi vel opandi q̄ ecc̄ tūc dño cessabit manna .i. dulcedinem gr̄ie nobis mittat Nos q̄ exortū nitre hebrāg ab oi opre meritorio q̄escat ar cessat̄ p̄ porta q̄ dū dūat ista sēx dies .i. tempo vite p̄nt̄ cibos duplices colligam̄ .i. q̄ gr̄ia p̄ p̄nti ar gloriam p̄ futuro nobis bona opa acquiram̄ Dic vt .i. isto sabbo sq; i tpe p̄ morte ihēam̄ quo m̄ patia viuē valeam̄ Nunc ei a tempo quo p̄ grēdam ar denoco cultate coḡm̄ delicta ar facinora bō opa colligam̄ q̄ manna denocois sc̄z in duplici mensura patris ar futuri saluacois q̄ vō nisi manna celestis dulcedinis nat̄ p bona opa ar mita colligat̄ Nota e q̄ ei sabbatū mortis venerit colligat̄ minime vō bn̄ q̄sulit̄ Et vñ Quecūq; sit manducatia ari morte opare qa nec opq nec racio e apud inferos quo tu p̄eas

Cap. 11

Dum populq ist̄ p̄ desertū raphidim venisset in raphidim penet̄ssi ar q̄ aque penuria murmurare cepisset̄ p̄cussit moyses de p̄cepto dñi petrā oreb ar egr̄i esse sc̄ aq̄ vive Vide pa Nūi xx. q̄ in deserto syn indigens aqua p̄plus murmurabat cōt moysen .i. dicebat Cur educisti ecclām dñi in solitudinem vt ar nos et iumenta nra moriam Cur ascendā fecisti nos de egipto ar adduxisti in locū istū pessimū q̄ nec frad gignit nec vineas nec malogranata ar misit q̄ aq̄ ad bibend non habet Quod videns dñs p̄cepit q̄ egredet ad petrā ar p̄cussa dabit aquā p̄cussit go bis moyses sollicitum ar egressus sit aq̄ largissime ista vt bibat p̄plus ar iumenta Ista deserta raphidim q̄s mīstat̄ temptacio et p̄ deserta syn q̄s mīstat̄ meritorū sit q̄modo sumi mundi vbi sc̄z meritoria ar temptacoes habundat ar vbi sicq cultate .i. dilectio vinca q̄solacois malogranata frar̄e scripture ar leccionis narrationū aq̄ gr̄ie ar denocois deficiunt atq; cessant esse .i. dulcedo meritorū fructus ar puritas tendat̄ sit hamec Petr̄ oreb q̄s mīstat̄ ari dei vel scripture ar petr̄ sym q̄s mīstat̄ odiū significat ei qui rudis fuit petr̄ ide similare ari dei ide cultare scripture ide plantare eduisti rudem ide sue ruditosse plantare .i. cognoscere p̄ dat ei p̄plus Igit̄ dico q̄ si i deserto hui⁹ mundi sue amalore ardore ar tēptacoīb̄ plenitudo q̄s bonore spūalia nos affligant Non cessat il ap ad petrā oreb .i. ad ih̄m p̄ denocois cultatū p̄plm q̄ ei

vñ gñ oracionis bis vel ter pruriam ꝯ la
reuela aquas ḡtie et deuocois aquā q̄ bñficꝫ
tpalia et ſpualia nob̄ fundet ſm q̄ hoies et ia
menta ⁊ ſapientes et ſimplices docet et ḡtis
imbuet et infundet p̄s p̄cuſſit petrā et fluxer
aq̄ et torrentes inundauerūt ¶ Vel dic q̄ ſm
tempꝰ ſicitatis et ſtilitatis habiturꝰ ille q̄ volu
aquā aut pluuiā ſpetre debet ad petrā ⁊ ad
ꝓpm vel ad beatā vīginem recte ille q̄ vī ſm
⁊ oralibꝰ ꝓtulit et ſic ab ipſo petra aquā et
pluuiā impetrare facit ¶ Dauid et alii dicꝫ plu
uiam ¶ Vel q̄ petrā intelligas hoc patꝫ vel ecc
q̄libet ſm a quo q̄ ḷto aqua ḡtie ſpualis et tpal
exoto⁹ quer. q̄n ad vīgā aſſumis et oroīs ſcripꝫ
ſtimulat ¶ Act. vij. pcuſſo q̄ latā pat exhibuit eu
¶ Vel dic q̄ pet⁹ a petēdo durꝰ et obſtinatꝰ q̄
cū moyſe ⁊ deꝰ ſpiritꝰ vel p̄dicator vīgā tribula
cionis vel correccionis ꝓtulit ipm aquā lacrimose
q̄ p̄dicois vel ecclie emittā corrit ¶ Vñ q̄ arc eu
aquā doctrine et ar. uditionis diſtillare appellit
¶ Sicut apparuit in paulo ſm q̄ hoies et iumenta
⁊ bonos et malos inebriat et p̄fundit Conſtat
aūt q̄ pcuſſio tribulacois vel ardue inſpiracionis
q̄ntū ad deū pcuſſio correccionis q̄ntū ad ſtatū
pcuſſio redarguciois et monicois q̄ntū ad p̄ticā
diſcretā fuit petrā ⁊ duros et obſtinatos pcū
cies aq̄s lacrimaꝝ fluere ¶ aquas etiaꝫ emittā et
aquas ſtille aliquociēs diſtillare et magis q̄n
bis ⁊ pluies ſi reqrāt pcuſſio ardue ſcē q̄ ab ipſo
tam hoīes q̄ iumenta potāt ⁊ boni et mali di
uīs eius et ſtrenuis auxiliat. p̄s poſuit deſtrue
in ſtagna aquarū tra ſm aquā in exitu iſrāel
¶ Vel dic q̄ pet⁹ a ſuā ſcīptura ex Diffidentia
et dulcia non ſtatim q̄ fluxit aquā doctrine emitte
fundē. ymo oportuit hoc vel pluies ſtudendo et
exponendo ſudare ¶ Ibidē ſupra dcō iij. ſubiūxi
in hiſtoria quō amalech venit ad pugnandū cū
iſrahel in raphidim cū moyſe ait et aaron et
hur aſcenderūt ſup vticem collis ad dmm q̄
bellantibꝰ deſuper. Cūq; leuabat manū moyſi
vincebat iſrāel ¶ Si vō manū paululū admi
ſiſſet tūc iſrāel vincebat ¶ Cūq; moyſi ſūt lapides
ſedem fecerūt ei vt vō et aaron manū alīq
q̄ grues erant uſq; ad veſperā ſuſtentauerūt
¶ Et ſic factū ē victe amalech q̄ mīs ꝑtus q̄
lamberā ſanguīa ꝑt dēones vel ecc quoſlibꝫ
malos motꝰ carnis et cordis qui ſanguīe
cr. udelitatis lambē et affectās noſtre
ſti ḡo cōtra iſrahel ⁊ cōtra ꝓpm nō ceſſant
bellū facē et ipm in raphidim qui interp
tēptacio ⁊ in mundo tribulacois et tēp
tacois impugnat ¶ Cōtra 2ū malū
bonū et cōtra vitā mors et cōtra vitā uſtū
ꝓtēdit ¶ moyſes ꝑt bonū ſtatus vt ar aaron
ſūt vir. as uſtas qui ſtꝫ vtrīq collis ⁊ calſtatu
diem ꝑtemplacois aſtandū ut q̄ fideli ſtatū
deſtruāt ſigt iſtud a vera q̄ multū ꝓfuit oīo
moyſi iſrahelite oīō ſtati ſubdite oratio
uſti pugnantibꝰ deſuper facit ¶ Aquilo valꝫ
deſtruās uſti aſſidua q̄ videlicē q̄diu ſtatus
et alij uſti ſtant tam diu alij cōtra inimicos
ſpuales victoriāt ſi vō ſtare remittūt
tūc adulſarij ſuas vmaut ¶ Stat go moyſes
⁊ ſtatus ſup lapidē ⁊ ſup hāc ꝑdti ꝑmittūt
ſumunt cū ea et aaron ⁊ viri uſti q̄ mutuā
caſtatā ꝓtendūt manū necessant q̄ oroīs
ꝑtinuitas ſit inimicꝫ ꝓdi aīq ſpualiū
vanitatū ¶ Vñ go ſt iacobꝰ ꝑtat q̄ ſtatus
ut ſaluādi ¶ Vel dic modalit q̄ q̄diu
moyſes ⁊ oratio et voluntas ad vītā mōre
et ad deſiderā eternā ꝓdant et manū q̄
oratiōem ad deū laudē ifert ⁊ motꝰ ſpuales
in corde carnales ſupant ¶ Si vō elevandes
manū ⁊ oroīem remittūt tūc amalechite
⁊ motꝰ carnales ſpuales ſupant alīq vmaut
¶ Vñ 18o cap nō ꝓ̄ miſi de ictu moyſi ad
ſtitucōem ꝓbi vidiā q̄ſulte et q̄ nō tollat
q̄ timent dñm adeunt altaria ꝛc Ad
magē vīl modale q̄ figurale ꝓ obmitto et
tranſeo in hoc Cap'm nonū 12'm

QUi dūs vellet duc legē ſpūlē ſuis
ſtꝫ in monte ſinai ardente ⁊ fu
mante vocibꝰ q; et tonitruis 2
voce tube paulatī acclamante duo pulā pulis
ſūt eis iuncta ſtꝫ q̄ ſe ſtificarent ⁊ veſtimenta
ſua lauarent et q̄ tres ipſis ē monte aſſūg
rent quos nullatenꝰ ſtigere ¶ Solis cū moyſi
et aaron licitū fuit monte aſcendē et ē alii
gne nō dūs ſuperād ſtat mutatenꝰ ſūt dimiſſi
¶ Contestāt nāq; ꝑdm ne velit tristendē timo

ad videndū dñm et ꝓcant ¶ Sacerdotes ault
qui accedūt sanctificēt ¶ Cui ait moyses
populus ne ausus sit ascendere montem nec scrutari
que sub nebula latent periculum namque
ne forte morte inruat repentina ¶ Sacerdotes
quoque qui accedunt sanctificent se ne
percutiat eos ¶ Dixit autem moyses ad dñm
non potest populus ascendere montem sinai
testificatus es nobis dicens pone terminos
circa montem et sanctifica eum ¶ Cui
respondit dñs vade descende tu et aaron
tecum sacerdotes autem et populus ne
ascendant ad montem ne forte irruat in eos
ira domini ¶ Descendit ergo moyses ad
populum suum et locutus est ei

¶ Locutusq; est dñs omnia verba hec
dicens ¶ Ego sum dñs deus tuus qui
eduxi te de terra egypti de domo
seruitutis non habebis deos alienos
coram me non facies tibi sculptile
neque omnem similitudinem que est
in celo desuper et que in terra deorsum
nec eorum que sunt in aquis sub terra
non adorabis ea neque colas ¶ Ego
sum dñs deus tuus fortis zelotes
visitans iniquitatem patrum super
filios in tertiam et quartam generationem
eorum qui oderunt me et faciens
misericordiam in multa milia his
qui diligunt me et custodiunt
precepta mea ¶ Non assumes nomen
dñi dei tui frustra dñs enim non
habebit insontem eum qui assumpserit
nomen dñi dei sui frustra ¶ Memento
ut diem sabbati sanctifices sex
diebus operaberis et facies omnia
opera tua septimo autem die sabbatum
dñi dei tui est non facies omne opus
in eo tu et filius tuus et filia tua
seruus tuus et ancilla tua iumenta
tua et aduena qui est intra portas
tuas ¶ Sex enim diebus fecit dñs
celum et terram et mare et omnia
que in eis sunt et requieuit in die
septimo propterea benedixit dñs
diei sabbati et sanctificauit eum
¶ Honora patrem tuum et matrem
tuam ut sis longeuus super terram
quam dñs deus tuus dabit tibi
¶ Non occides ¶ Non mechaberis
¶ Non furtum facies ¶ Non loqueris
contra proximum tuum falsum
testimonium ¶ Non concupiscet
uxorem proximi tui non desiderabis
domum proximi tui non agrum non
seruum non ancillam non bouem non
asinum non omnia que illius sunt

¶ Omnis autem populus videbat
uoces et lampades et sonitum buccine
montemque fumantem timensque
et pauore perterritus steterunt
procul dixeruntque moyse loquere
tu nobis et audiemus non loquatur
nobis dñs ne forte moriamur
¶ Dixitque moyses ad populum
nolite timere ut enim probaret
nos deus uenit et ut terror eius
esset ante facies uestras ne
peccaretis ¶ Stetit ergo populus
de longe moyses autem accessit
ad caliginem in qua erat deus
¶ Dixitque dñs ad moysen hec
dices filiis israel uos uidistis
quod de celo locutus sim uobis
¶ Non facietis mecum deos
argenteos nec deos aureos
faciatis uobis ¶ Altare de terra
facietis mihi et offeretis super
eo holocausta uestra et pacifica
uestra oues uestras et boues
in omni loco in quo memoriam
fecerit nominis mei ueniam
tibi et benedicam tibi ¶ Quod
si altare lapideum feceris non
edifices illud de quadris lapidibus
si enim cultrum tuum posueris
super eum polluetur ¶ Non
ascendes per gradus ad altare
meum ne reueletur turpitudo
tua coram eo

¶ Hec autem sunt iudicia que
proponere debes eis ¶ Si emeris
seruum hebreum sex annis
seruiet tibi in septimo egredietur
liber gratis ¶ Si cum uxore
ingressus fuerit uxor quoque
eius egredietur ¶ Si dominus
dederit uxorem et genuerit
filios aut filias mulier et liberi
erunt domini sui ipse autem
exibit solus ¶ Si autem dixerit
seruus diligo dominum meum
et uxorem meam et liberos
non egrediar liber ¶ Adducet
eum dominus suus ad iudicium
et statim adhibebit ei ad ostium
et ad postem subulam perforabitque
aure eius dextera et erit seruus
illius in perpetuum ¶ Si quis
uendiderit filiam suam in
famulam non egredietur sicut
egredi solent serui ¶ Si displicuerit
oculis domini sui et noluerit
eam sibi copulare faciet illi
redimi nec habebit potestatem
populandi eam postquam
contempsit eam ¶ Si filio suo
sponsam aptauerit iuxta
ritum filiarum faciet illi ¶ Si
alteram uxorem filio suo
acceperit priorem non fraudabit
cibo uestimento et debito
coniugali ¶ Si tribus hec
minora neglexerit rea exibit
absque pecunia et absque ullo
pretio ¶ Qui percusserit hominem
uolens occidere morte moriatur
¶ Qui autem non est insidiatus
sed deus illum tradidit in manus
eius constituam tibi locum ad
quem fugere debeat ¶ Si quis
per industriam occiderit proximum
suum et per insidias ab altari
meo auelles eum ut moriatur
¶ Qui percusserit patrem suum
aut matrem morte morietur
¶ Qui furatus fuerit hominem
et uendiderit eum siue in manu
illius inuentus fuerit morte
morietur ¶ Qui maledixerit
patri suo aut matri morte
morietur ¶ Si rixati fuerint
uiri et percusserit alter proximum
suum lapide aut pugno et ille
mortuus non fuerit sed cecderit
in lectum ¶ Si surrexerit et
ambulauerit foris super baculum
suum qui percussit innocens erit
tantum operas eius et impensas
in medicos restituet ¶ Si percusserit
homo seruum suum aut ancillam
uirga et mortui fuerint statim
sub manu eius rei erunt ¶ Si
autem uno die aut duobus
supersteterint non erit reus
quia pecunia illius est ¶ Si
rixati fuerint uiri et percusserint
mulierem grauidam et abortiuum
fecerit non uitam autem eius
ceperit ¶ Ipse mulctabitur
pecunia quanta ei uir mulieris
imposuerit et dabit arbitris
¶ Si uero uitam eius ceperit
reddet uitam pro uita ¶ Oculum
pro oculo dentem pro dente
manum pro manu pedem pro
pede ¶ Adustionem pro adustione
uulnus pro uulnere liuorem pro
liuore ¶ Si percusserit homo
oculum serui sui aut ancille
et luscos fecerit dimittet eos
liberos pro oculis quos eruit
¶ Si dentem serui sui aut ancille
excusserit similiter faciet ¶ Si
bos cornupeta fuerit hominem
aut mulierem et mortui fuerint
lapidibus obruetur et non
comedentur carnes eius dominus
autem bouis innocens erit
¶ Si autem bos cornupeta fuerit
heri et nudiustertius et contestati
sunt dominum eius et non
custodierit eum sed occiderit
virum aut mulierem bos lapidibus
obruetur et dominus eius morietur
¶ Si pro redemptione fuerit
impositum ei dabit pro anima
sua quicquid fuerit impositum
¶ Sive filium sive filiam cornupeta
fuerit simili sententia punietur
¶ Si seruum aut ancillam
cornupeta fuerit triginta siclos
argenti dabit dominus eius
bos autem lapidibus obruetur
¶ Si aperuerit homo cisternam
et non operuerit eam et ceciderit
bos aut asinus in eam ¶ Dominus
cisterne reddet pecuniam
iumentorum mortuum ipsius
autem erit quod mortuum est
¶ Si bos alterius bouem
proximi sui cornu ferierit et
mortuus fuerit ¶ Ipse uendet
bouem suum et pretium eius
diuidet pariter et mortuum
quoque diuidet ¶ Quod si
manifestum est quod bos
cornupeta fuerit heri et nudiustertius
et non custodierit dominus eius
¶ Reddet bouem pro bouem
et mortuum quod ipse percussit
suum faciet ¶ Si furtum
sancietur in manu fodientis
et percussus fuerit et mortuus
non erit homicida ¶ Si autem
sol ortus fuerit super eum
homicidium perpetrauit ¶ Qui
furtum fecerit reddet quod
tulit quod si non habuerit
uendetur pro furto ¶ Si inuentum
fuerit furtum uel bos uel asinus
uel ouis uiuens duplum exiget
¶ Si quis pauerit agrum uel
uineam et dimiserit pecus
suum ut depascatur alienum
de optimo agro suo et de
optima uinea sua ¶ Si
segetes incenderit ignis et
spinarum densitate comprehensa
cumulos frugum aut stantes
segetes uel totum agrum
consumpserit ¶ Reddet damnum
qui accendit ignem ¶ Si
commendauerit quis proximo
suo pecuniam aut uasa
custodienda et furtum factum
fuerit de domo ¶ Si fur inuentus
fuerit reddet duplum ¶ Si
latro non inuentus fuerit
dominus domus ad deos
adducetur ¶ Si iurauerit
quod non extenderit manum
in substantiam proximi sui
in omnibus rebus quas
possidet ¶ Stabit utriusque
sermo apud deos et quem
deos iudicauerint damnare
duplum restituet proximo
suo ¶ Si quis commendauerit
proximo suo asinum uel
bouem uel ouem uel omne
animal ad custodiendum
¶ Et mortuum fuerit aut
membrum debilitatum aut
captum ab hostibus nullus
testis fuerit ¶ Iusiurandum
erit inter eos quod non
extenderit manum in
substantiam proximi sui
dominus suscipiet nec ille
reddere cogetur ¶ Si autem
furto ablatum fuerit reddet
damnum domino eius ¶ Si
comestum a bestia non
reddet quod captum est
¶ Si quis commodauerit
proximo suo aliquid et
debilitatum fuerit aut mortuum
dominus non presente
¶ Reddet omnino si presente
domino non reddet ¶ Si
mercenarius est non reddet
nisi mercedem operis sui
¶ Si seduxerit quis uirginem
nondum desponsatam et
dormierit cum ea dotabit
eam et habebit uxorem
¶ Si pater mulieris dare
noluerit dotem pecuniam
reddet iuxta modum dotis
quam uirgines accipere
consueuerunt ¶ Maleficos non
patieris uiuere ¶ Omnis
qui dormit cum iumento
morte moriatur ¶ Qui
immolat diis occidetur
preter domino soli ¶ Aduenam
non contristabis nec affliges
eum peregrini enim fuistis
in terra egypti ¶ Uiduam
et pupillum non nocebitis
¶ Si nocendo eis clamauerint
ad me exaudiam clamorem
eorum ¶ Et indignatus furor
meus occidet uos gladio
et erunt uxores uestre
uidue et filii uestri pupilli
¶ Si pecuniam mutuam
dederis populo meo pauperi
qui habitat tecum non
urgebis eum quasi exactor
nec usuris premes ¶ Si
pignus tulerit a proximo
tuo ante occasum solis
reddes ei ¶ Pallium enim
solum est quo operitur
uidetur ¶ In quo ergo
dormiet nisi mihi clamauerit
et exaudiam eum quia
misericors sum ¶ Diis non
detrahes et principi populi
tui non maledices ¶ Primitias
frugum tuarum et liquorum
tuorum non tardabis reddere
¶ Primogenita filiorum tuorum
dabis mihi ¶ Sic facies de
bobus et ouibus septem diebus
sit cum matre sua octauo
die reddes illud mihi
¶ Uiri sancti eritis mihi
carnem que a bestia
preoccupata fuerit non
comedetis proicietis eam
canibus ¶ Non loqueris
contra proximum tuum
falsum testimonium ¶ Non
dices malum pro bono
nec nequam pro iusto
¶ Non sequeris turbam
ad faciendum malum nec
in iudicio plurimorum
acquiescens sententie
pluribus ut a uero
declines ¶ Non misereberis
inopis in iudicio causa
eius ¶ Si occurrerit bos
inimici tui aut asinus
errare uidebis reduces
illi ¶ Si uideris asinum
odientis tui succumbere
sarcinis quas portat
non pertransibis sed
leuabis cum eo ¶ Non
declinabis in iudicio
pauperis causam ¶ Uerbum
mendacii fugies ¶ Insontem
et iustum non occides
quia abominatus est
apud me deus impium
¶ Non accipies munera
que excecant etiam
prudentes et subuertunt
uerba iustorum ¶ Aduenam
affligere non debes
¶ Scitis enim animas
aduenarum quia et ipsi
fuistis aduene in terra
egypti ¶ Sex annis
seminabis terram tuam
et congregabis fruges
eius ¶ Septimo autem
anno dimittes eam et
requiescere facies ut
comedant pauperes populi
tui et quod reliquerint
edat bestia agri ¶ Sic
facies in uinea tua et
in oliueto tuo ¶ Sex
diebus operaberis septimo
die requiescere facies
ut requiescat bos et asinus
tuus et refrigeretur filius
ancille tue et aduena
¶ Omnia que dixi uobis
obseruate ¶ Et nominis
alienorum non eritis
memores nec audiatur
ex ore uestro ¶ Tribus
festis diebus celebrabis
mihi per singulos annos
¶ Solemnitatem azimorum
custodies septem diebus
comedes azima sicut
precepi tibi tempore
mensis nouorum frugum
in quo egressus es de
egypto non apparebis
in conspectu meo uacuus
¶ Et sollemnitatem messis
primitiuorum operis tui
quecumque seminaueris
in agro ¶ Sollemnitas
autem exitus anni quando
congregabis fructus tuos
de agro ¶ Tribus temporibus
anni apparebit omne
masculinum tuum in
conspectu domini dei tui
¶ Non immolabis super
fermentum sanguinem
hostie mee ¶ Nec remanebit
adeps uictime mee usque
mane ¶ Primitias frugum
terre tue offeres in domo
domini dei tui ¶ Non
coques hedum in lacte
matris sue ¶ Ecce ego
mittam angelum meum
qui precedat te et custodiat
in uia et introducat in
locum quem parauit
¶ Obserua eum et audi
uocem eius et ne contemnas
eum quia non dimittet
cum cum grauis sit
enim nomen meum in
illo ¶ Si audieris uocem
eius et feceris omnia
que loquor inimicus
ero inimicis tuis et
affligam affligentes te
¶ Et ibit angelus meus
ante te et introducet
te ad amorreum et
hetheum et ferezeum
et chananeum et eueum
et iebuseum quos ego
disperdam ¶ Non adorabis
deos eorum nec colas
eos neque facies opera
eorum sed destrues
eos et confringes statuas
eorum ¶ Seruietis autem
domino deo uestro et
benedicet panibus tuis
et aquis et auferam
infirmitates de medio
tui ¶ Non erit infecunda
nec sterilis in terra
tua numerum dierum
tuorum implebo ¶ Terrorem
meum mittam in faciem
tuam et occidam omnem
populum ad quem ingredieris
dabo omnes inimicos
tuos fugientes ¶ Et
mittam crabrones qui
fugabunt hiuheum et
chananeum et cetheum
¶ Non eiciam eos a facie
tua in anno uno ne
forte uastetur terra
et crescant contra te
bestie agri ¶ Paulatim
eiciam eos donec augearis
et possideas terram
¶ Ponam terminos tuos
a mari rubro usque
ad mare palestinum
et usque ad desertum
fluminis ¶ Tradam
enim in manu uestra
habitatores terre huius
et eiciam eos de conspectu
tuo ¶ Non habitabunt
in terra tua ne forte
faciant te peccare in
me si seruieris diis
eorum et hoc tibi
fuerit in scandalum
¶ Dixit autem moyses
ad dominum non poterit
populus ascendere ad
montem sinai testificatus
es nobis dicens pone
terminos circa montem
et sanctifica eum
¶ Cui respondit dominus
vade descende tu et aaron
tecum sacerdotes autem et
populus ne ascendant ad
montem ne forte irruat in eos
ira domini ¶ Descendit ergo
moyses ad populum suum et
locutus est ei

¶ Locutusque est dominus
omnia verba hec
dicens ¶ Ego sum dominus
deus tuus qui
eduxi te de terra egypti de
domo
seruitutis non habebis deos
alienos
coram me non facies tibi
sculptile
neque omnem similitudinem
que est
in celo desuper et que in
terra deorsum
nec eorum que sunt in
aquis sub terra
non adorabis ea neque
colas ¶ Ego
sum dominus deus tuus
fortis zelotes
visitans iniquitatem
patrum super
filios in tertiam et
quartam generationem
eorum qui oderunt me et
faciens
misericordiam in
multa milia his
qui diligunt me et
custodiunt
precepta mea ¶ Non
assumes nomen
domini dei tui
frustra dominus enim non
habebit
insontem eum qui
assumpserit
nomen domini dei sui
frustra ¶ Memento
ut diem sabbati
sanctifices sex
diebus operaberis et
facies omnia
opera tua septimo autem
die sabbatum
domini dei tui est non
facies omne opus
in eo tu et filius tuus
et filia tua
seruus tuus et ancilla
tua iumenta
tua et aduena qui est
intra portas
tuas ¶ Sex enim diebus
fecit dominus
celum et terram et mare
et omnia
que in eis sunt et
requieuit in die
septimo propterea
benedixit dominus
diei sabbati et
sanctificauit eum
¶ Honora patrem tuum
et matrem
tuam ut sis longeuus
super terram
quam dominus deus tuus
dabit tibi
¶ Non occides ¶ Non
mechaberis
¶ Non furtum facies ¶ Non
loqueris
contra proximum tuum
falsum
testimonium ¶ Non
concupiscet
uxorem proximi tui non
desiderabis
domum proximi tui non
agrum non
seruum non ancillam non
bouem non
asinum non omnia que
illius sunt

¶ Omnis autem populus
videbat
uoces et lampades et
sonitum buccine
montemque fumantem
timensque
et pauore perterritus
steterunt
procul dixeruntque
moyse loquere
tu nobis et audiemus
non loquatur
nobis dominus ne forte
moriamur
¶ Dixitque moyses ad
populum
nolite timere ut enim
probaret
nos deus uenit et ut
terror eius
esset ante facies
uestras ne
peccaretis ¶ Stetit
ergo populus
de longe moyses autem
accessit
ad caliginem in qua
erat deus
¶ Dixitque dominus ad
moysen hec
dices filiis israel uos
uidistis
quod de celo locutus
sim uobis
¶ Non facietis mecum
deos
argenteos nec deos
aureos
faciatis uobis ¶ Altare
de terra
facietis mihi et offeretis
super
eo holocausta uestra et
pacifica
uestra oues uestras et
boues
in omni loco in quo
memoriam
fecerit nominis mei
ueniam
tibi et benedicam tibi
¶ Quod
si altare lapideum
feceris non
edifices illud de
quadris lapidibus
si enim cultrum tuum
posueris
super eum polluetur
¶ Non
ascendes per gradus
ad altare
meum ne reueletur
turpitudo
tua coram eo

¶ Hec autem sunt
iudicia que
proponere debes eis
¶ Si emeris
seruum hebreum sex
annis
seruiet tibi in septimo
egredietur
liber gratis ¶ Si cum
uxore
ingressus fuerit uxor
quoque
eius egredietur ¶ Si
dominus
dederit uxorem et
genuerit
filios aut filias mulier
et liberi
erunt domini sui ipse
autem
exibit solus ¶ Si
autem dixerit
seruus diligo dominum
meum
et uxorem meam et
liberos
non egrediar liber
¶ Adducet
eum dominus suus ad
iudicium
et statim adhibebit ei
ad ostium
et ad postem subulam
perforabitque
aure eius dextera et
erit seruus
illius in perpetuum
¶ Si quis
uendiderit filiam suam
in
famulam non egredietur
sicut
egredi solent serui
¶ Si displicuerit
oculis domini sui
et noluerit
eam sibi copulare
faciet illi
redimi nec habebit
potestatem
populandi eam
postquam
contempsit eam ¶ Si
filio suo
sponsam aptauerit
iuxta
ritum filiarum
faciet illi ¶ Si
alteram uxorem
filio suo
acceperit priorem non
fraudabit
cibo uestimento et
debito
coniugali ¶ Si tribus
hec
minora neglexerit rea
exibit
absque pecunia et
absque ullo
pretio ¶ Qui
percusserit hominem
uolens occidere morte
moriatur
¶ Qui autem non est
insidiatus
sed deus illum tradidit
in manus
eius constituam tibi
locum ad
quem fugere debeat
¶ Si quis
per industriam
occiderit proximum
suum et per insidias
ab altari
meo auelles eum ut
moriatur
¶ Qui percusserit
patrem suum
aut matrem morte
morietur
¶ Qui furatus fuerit
hominem
et uendiderit eum siue
in manu
illius inuentus fuerit
morte
morietur ¶ Qui
maledixerit
patri suo aut matri
morte
morietur ¶ Si rixati
fuerint
uiri et percusserit
alter proximum
suum lapide aut pugno
et ille
mortuus non fuerit sed
cecderit
in lectum ¶ Si
surrexerit et
ambulauerit foris
super baculum
suum qui percussit
innocens erit
tantum operas eius et
impensas
in medicos restituet
¶ Si percusserit
homo seruum suum aut
ancillam
uirga et mortui fuerint
statim
sub manu eius rei
erunt ¶ Si
autem uno die aut
duobus
supersteterint non
erit reus
quia pecunia illius est
¶ Si
rixati fuerint uiri et
percusserint
mulierem grauidam et
abortiuum
fecerit non uitam
autem eius
ceperit ¶ Ipse
mulctabitur
pecunia quanta ei uir
mulieris
imposuerit et dabit
arbitris
¶ Si uero uitam eius
ceperit
reddet uitam pro uita
¶ Oculum
pro oculo dentem pro
dente
manum pro manu pedem
pro
pede ¶ Adustionem
pro adustione
uulnus pro uulnere
liuorem pro
liuore ¶ Si
percusserit homo
oculum serui sui aut
ancille
et luscos fecerit
dimittet eos
liberos pro oculis quos
eruit
¶ Si dentem serui sui
aut ancille
excusserit similiter
faciet ¶ Si
bos cornupeta fuerit
hominem
aut mulierem et
mortui fuerint
lapidibus obruetur et
non
comedentur carnes eius
dominus
autem bouis innocens
erit
¶ Si autem bos
cornupeta fuerit
heri et nudiustertius
et contestati
sunt dominum eius et
non
custodierit eum sed
occiderit
virum aut mulierem
bos lapidibus
obruetur et dominus
eius morietur
¶ Si pro redemptione
fuerit
impositum ei dabit
pro anima
sua quicquid fuerit
impositum
¶ Sive filium sive
filiam cornupeta
fuerit simili sententia
punietur
¶ Si seruum aut
ancillam
cornupeta fuerit
triginta siclos
argenti dabit dominus
eius
bos autem lapidibus
obruetur
¶ Si aperuerit homo
cisternam
et non operuerit eam
et ceciderit
bos aut asinus in eam
¶ Dominus
cisterne reddet
pecuniam
iumentorum mortuum
ipsius
autem erit quod
mortuum est
¶ Si bos alterius
bouem
proximi sui cornu
ferierit et
mortuus fuerit ¶ Ipse
uendet
bouem suum et
pretium eius
diuidet pariter et
mortuum
quoque diuidet ¶ Quod
si
manifestum est quod
bos
cornupeta fuerit heri
et nudiustertius
et non custodierit
dominus eius
¶ Reddet bouem pro
bouem
et mortuum quod ipse
percussit
suum faciet ¶ Si
furtum
sancietur in manu
fodientis
et percussus fuerit et
mortuus
non erit homicida ¶ Si
autem
sol ortus fuerit super
eum
homicidium perpetrauit
¶ Qui
furtum fecerit reddet
quod
tulit quod si non
habuerit
uendetur pro furto ¶ Si
inuentum
fuerit furtum uel bos
uel asinus
uel ouis uiuens duplum
exiget
¶ Si quis pauerit
agrum uel
uineam et dimiserit
pecus
suum ut depascatur
alienum
de optimo agro suo et
de
optima uinea sua ¶ Si
segetes incenderit
ignis et
spinarum densitate
comprehensa
cumulos frugum aut
stantes
segetes uel totum
agrum
consumpserit ¶ Reddet
damnum
qui accendit ignem
¶ Si
commendauerit quis
proximo
suo pecuniam aut uasa
custodienda et furtum
factum
fuerit de domo ¶ Si
fur inuentus
fuerit reddet duplum
¶ Si
latro non inuentus
fuerit
dominus domus ad deos
adducetur
¶ Si iurauerit
quod non extenderit
manum
in substantiam
proximi sui
in omnibus rebus quas
possidet
¶ Stabit utriusque
sermo apud deos et
quem
deos iudicauerint
damnare
duplum restituet
proximo
suo ¶ Si quis
commendauerit
proximo suo asinum uel
bouem uel ouem uel
omne
animal ad custodiendum
¶ Et mortuum fuerit
aut
membrum debilitatum
aut
captum ab hostibus
nullus
testis fuerit ¶
Iusiurandum
erit inter eos quod non
extenderit manum in
substantiam proximi sui
dominus suscipiet nec
ille
reddere cogetur ¶ Si
autem
furto ablatum fuerit
reddet
damnum domino eius
¶ Si
comestum a bestia non
reddet quod captum est
¶ Si quis
commodauerit
proximo suo aliquid et
debilitatum fuerit aut
mortuum
dominus non presente
¶ Reddet omnino si
presente
domino non reddet ¶ Si
mercenarius est non
reddet
nisi mercedem operis
sui
¶ Si seduxerit quis
uirginem
nondum desponsatam et
dormierit cum ea
dotabit
eam et habebit uxorem
¶ Si pater mulieris
dare
noluerit dotem
pecuniam
reddet iuxta modum
dotis
quam uirgines accipere
consueuerunt ¶ Maleficos
non
patieris uiuere ¶
Omnis
qui dormit cum iumento
morte moriatur ¶ Qui
immolat diis occidetur
preter domino soli
¶ Aduenam
non contristabis nec
affliges
eum peregrini enim
fuistis
in terra egypti ¶
Uiduam
et pupillum non
nocebitis
¶ Si nocendo eis
clamauerint
ad me exaudiam
clamorem
eorum ¶ Et
indignatus furor
meus occidet uos
gladio
et erunt uxores uestre
uidue et filii uestri
pupilli
¶ Si pecuniam
mutuam
dederis populo meo
pauperi
qui habitat tecum non
urgebis eum quasi
exactor
nec usuris premes ¶ Si
pignus tulerit a
proximo
tuo ante occasum
solis
reddes ei ¶ Pallium
enim
solum est quo operitur
uidetur ¶ In quo ergo
dormiet nisi mihi
clamauerit
et exaudiam eum quia
misericors sum ¶ Diis
non
detrahes et principi
populi
tui non maledices
¶ Primitias
frugum tuarum et
liquorum
tuorum non tardabis
reddere
¶ Primogenita
filiorum tuorum
dabis mihi ¶ Sic
facies de
bobus et ouibus
septem diebus
sit cum matre sua
octauo
die reddes illud mihi
¶ Uiri sancti eritis
mihi
carnem que a bestia
preoccupata fuerit non
comedetis proicietis
eam
canibus ¶ Non
loqueris
contra proximum tuum
falsum testimonium
¶ Non
dices malum pro bono
nec nequam pro iusto
¶ Non sequeris
turbam
ad faciendum malum
nec
in iudicio plurimorum
acquiescens sententie
pluribus ut a uero
declines ¶ Non
misereberis
inopis in iudicio
causa
eius ¶ Si occurrerit
bos
inimici tui aut asinus
errare uidebis
reduces
illi ¶ Si uideris
asinum
odientis tui succumbere
sarcinis quas portat
non pertransibis sed
leuabis cum eo ¶ Non
declinabis in iudicio
pauperis causam
¶ Uerbum
mendacii fugies ¶
Insontem
et iustum non occides
quia abominatus est
apud me deus impium
¶ Non accipies
munera
que excecant etiam
prudentes et subuertunt
uerba iustorum ¶
Aduenam
affligere non debes
¶ Scitis enim animas
aduenarum quia et ipsi
fuistis aduene in terra
egypti ¶ Sex
annis
seminabis terram tuam
et congregabis fruges
eius ¶ Septimo
autem
anno dimittes eam et
requiescere facies ut
comedant pauperes
populi
tui et quod reliquerint
edat bestia agri ¶ Sic
facies in uinea tua et
in oliueto tuo ¶ Sex
diebus operaberis
septimo
die requiescere facies
ut requiescat bos et
asinus
tuus et refrigeretur
filius
ancille tue et aduena
¶ Omnia que dixi
uobis
obseruate ¶ Et
nominis
alienorum non eritis
memores nec audiatur
ex ore uestro ¶ Tribus
festis diebus celebrabis
mihi per singulos annos
¶ Solemnitatem
azimorum
custodies septem diebus
comedes azima sicut
precepi tibi tempore
mensis nouorum frugum
in quo egressus es de
egypto non apparebis
in conspectu meo uacuus
¶ Et sollemnitatem
messis
primitiuorum operis
tui
quecumque seminaueris
in agro ¶ Sollemnitas
autem exitus anni
quando
congregabis fructus
tuos
de agro ¶ Tribus
temporibus
anni apparebit omne
masculinum tuum in
conspectu domini dei
tui
¶ Non immolabis super
fermentum sanguinem
hostie mee ¶ Nec
remanebit
adeps uictime mee
usque
mane ¶ Primitias
frugum
terre tue offeres in
domo
domini dei tui ¶ Non
coques hedum in lacte
matris sue ¶ Ecce ego
mittam angelum meum
qui precedat te et
custodiat
in uia et introducat in
locum quem parauit
¶ Obserua eum et audi
uocem eius et ne
contemnas
eum quia non dimittet
cum cum grauis sit
enim nomen meum in
illo ¶ Si audieris
uocem
eius et feceris omnia
que loquor inimicus
ero inimicis tuis et
affligam affligentes te
¶ Et ibit angelus meus
ante te et introducet
te ad amorreum et
hetheum et ferezeum
et chananeum et eueum
et iebuseum quos ego
disperdam ¶ Non
adorabis
deos eorum nec colas
eos neque facies opera
eorum sed destrues
eos et confringes
statuas
eorum ¶ Seruietis
autem
domino deo uestro et
benedicet panibus tuis
et aquis et auferam
infirmitates de medio
tui ¶ Non erit
infecunda
nec sterilis in terra
tua numerum dierum
tuorum implebo
¶ Terrorem
meum mittam in faciem
tuam et occidam omnem
populum ad quem
ingredieris
dabo omnes inimicos
tuos fugientes ¶ Et
mittam crabrones qui
fugabunt hiuheum et
chananeum et cetheum
¶ Non eiciam eos a
facie
tua in anno uno ne
forte uastetur terra
et crescant contra te
bestie agri ¶ Paulatim
eiciam eos donec
augearis
et possideas terram
¶ Ponam terminos tuos
a mari rubro usque
ad mare palestinum
et usque ad desertum
fluminis ¶ Tradam
enim in manu uestra
habitatores terre huius
et eiciam eos de
conspectu
tuo ¶ Non habitabunt
in terra tua ne forte
faciant te peccare in
me si seruieris diis
eorum et hoc tibi
fuerit in scandalum
¶ Dixit autem moyses
ad dominum non poterit
populus ascendere ad
montem sinai
testificatus
es nobis dicens pone
terminos circa montem
et sanctifica eum
¶ Cui respondit
dominus
vade descende tu et
aaron
tecum sacerdotes autem
et
populus ne ascendant
ad
montem ne forte
irruat in eos
ira domini ¶ Descendit
ergo
moyses ad populum
suum et
locutus est ei

¶ Locutusque est
dominus
omnia verba hec
dicens ¶ Ego sum
dominus
deus tuus qui
eduxi te de terra
egypti de
domo
seruitutis non habebis
deos
alienos
coram me non facies
tibi
sculptile
neque omnem
similitudinem
que est
in celo desuper et
que in
terra deorsum
nec eorum que sunt
in
aquis sub terra
non adorabis ea
neque
colas ¶ Ego
sum dominus deus
tuus
fortis zelotes
visitans iniquitatem
patrum super
filios in tertiam et
quartam
generationem
eorum qui oderunt me
et
faciens
misericordiam in
multa milia his
qui diligunt me et
custodiunt
precepta mea ¶ Non
assumes nomen
domini dei tui
frustra dominus enim
non
habebit
insontem eum qui
assumpserit
nomen domini dei sui
frustra ¶ Memento
ut diem sabbati
sanctifices sex
diebus operaberis et
facies omnia
opera tua septimo
autem
die sabbatum
domini dei tui est non
facies omne opus
in eo tu et filius tuus
et filia tua
seruus tuus et ancilla
tua iumenta
tua et aduena qui est
intra portas
tuas ¶ Sex enim
diebus
fecit dominus
celum et terram et
mare
et omnia
que in eis sunt et
requieuit in die
septimo propterea
benedixit dominus
diei sabbati et
sanctificauit eum
¶ Honora patrem tuum
et matrem
tuam ut sis longeuus
super terram
quam dominus deus tuus
dabit tibi
¶ Non occides ¶ Non
mechaberis
¶ Non furtum facies ¶ Non
loqueris
contra proximum tuum
falsum
testimonium ¶ Non
concupiscet
uxorem proximi tui non
desiderabis
domum proximi tui non
agrum non
seruum non ancillam
non
bouem non
asinum non omnia que
illius sunt

¶ Omnis autem populus
videbat
uoces et lampades et
sonitum buccine
montemque fumantem
timensque
et pauore perterritus
steterunt
procul dixeruntque
moyse loquere
tu nobis et audiemus
non loquatur
nobis dominus ne forte
moriamur
¶ Dixitque moyses ad
populum
nolite timere ut enim
probaret
nos deus uenit et ut
terror eius
esset ante facies
uestras ne
peccaretis ¶ Stetit
ergo populus
de longe moyses autem
accessit
ad caliginem in qua
erat deus
¶ Dixitque dominus ad
moysen hec
dices filiis israel uos
uidistis
quod de celo locutus
sim uobis
¶ Non facietis mecum
deos
argenteos nec deos
aureos
faciatis uobis ¶ Altare
de terra
facietis mihi et
offeretis
super
eo holocausta uestra et
pacifica
uestra oues uestras et
boues
in omni loco in quo
memoriam
fecerit nominis mei
ueniam
tibi et benedicam tibi
¶ Quod
si altare lapideum
feceris non
edifices illud de
quadris lapidibus
si enim cultrum tuum
posueris
super eum polluetur
¶ Non
ascendes per gradus
ad altare
meum ne reueletur
turpitudo
tua coram eo

¶ Hec autem sunt
iudicia que
proponere debes eis
¶ Si emeris
seruum hebreum sex
annis
seruiet tibi in septimo
egredietur
liber gratis ¶ Si cum
uxore
ingressus fuerit uxor
quoque
eius egredietur ¶ Si
dominus
dederit uxorem et
genuerit
filios aut filias mulier
et liberi
erunt domini sui ipse
autem
exibit solus ¶ Si
autem dixerit
seruus diligo dominum
meum
et uxorem meam et
liberos
non egrediar liber
¶ Adducet
eum dominus suus ad
iudicium
et statim adhibebit ei
ad ostium
et ad postem subulam
perforabitque
aure eius dextera et
erit seruus
illius in perpetuum
¶ Si quis
uendiderit filiam suam
in
famulam non egredietur
sicut
egredi solent serui
¶ Si displicuerit
oculis domini sui
et noluerit
eam sibi copulare
faciet illi
redimi nec habebit
potestatem
populandi eam
postquam
contempsit eam ¶ Si
filio suo
sponsam aptauerit
iuxta
ritum filiarum
faciet illi ¶ Si
alteram uxorem
filio suo
acceperit priorem non
fraudabit
cibo uestimento et
debito
coniugali ¶ Si tribus
hec
minora neglexerit rea
exibit
absque pecunia et
absque ullo
pretio ¶ Qui
percusserit hominem
uolens occidere morte
moriatur
¶ Qui autem non est
insidiatus
sed deus illum tradidit
in manus
eius constituam tibi
locum ad
quem fugere debeat
¶ Si quis
per industriam
occiderit proximum
suum et per insidias
ab altari
meo auelles eum ut
moriatur
¶ Qui percusserit
patrem suum
aut matrem morte
morietur
¶ Qui furatus fuerit
hominem
et uendiderit eum siue
in manu
illius inuentus fuerit
morte
morietur ¶ Qui
maledixerit
patri suo aut matri
morte
morietur ¶ Si rixati
fuerint
uiri et percusserit
alter proximum
suum lapide aut pugno
et ille
mortuus non fuerit sed
cecderit
in lectum ¶ Si
surrexerit et
ambulauerit foris
super baculum
suum qui percussit
innocens erit
tantum operas eius et
impensas
in medicos restituet
¶ Si percusserit
homo seruum suum aut
ancillam
uirga et mortui fuerint
statim
sub manu eius rei
erunt ¶ Si
autem uno die aut
duobus
supersteterint non
erit reus
quia pecunia illius est
¶ Si
rixati fuerint uiri et
percusserint
mulierem grauidam et
abortiuum
fecerit non uitam
autem eius
ceperit ¶ Ipse
mulctabitur
pecunia quanta ei uir
mulieris
imposuerit et dabit
arbitris
¶ Si uero uitam eius
ceperit
reddet uitam pro uita
¶ Oculum
pro oculo dentem pro
dente
manum pro manu pedem
pro
pede ¶ Adustionem
pro adustione
uulnus pro uulnere
liuorem pro
liuore ¶ Si
percusserit homo
oculum serui sui aut
ancille
et luscos fecerit
dimittet eos
liberos pro oculis quos
eruit
¶ Si dentem serui sui
aut ancille
excusserit similiter
faciet ¶ Si
bos cornupeta fuerit
hominem
aut mulierem et
mortui fuerint
lapidibus obruetur et
non
comedentur carnes eius
dominus
autem bouis innocens
erit
¶ Si autem bos
cornupeta fuerit
heri et nudiustertius
et contestati
sunt dominum eius et
non
custodierit eum sed
occiderit
virum aut mulierem
bos lapidibus
obruetur et dominus
eius morietur
¶ Si pro redemptione
fuerit
impositum ei dabit
pro anima
sua quicquid fuerit
impositum
¶ Sive filium sive
filiam cornupeta
fuerit simili sententia
punietur
¶ Si seruum aut
ancillam
cornupeta fuerit
triginta siclos
argenti dabit dominus
eius
bos autem lapidibus
obruetur
¶ Si aperuerit homo
cisternam
et non operuerit eam
et ceciderit
bos aut asinus in eam
¶ Dominus
cisterne reddet
pecuniam
iumentorum mortuum
ipsius
autem erit quod
mortuum est
¶ Si bos alterius
bouem
proximi s

vel tēpalib⁹ p̄atis aliq̄lit⁹ attendend⁹ q̄ eis
hodie multis magis placeat cantica q̄ dud q̄ ēo
cumq; aliud officiū dīm. ¶ Vel dic q altare ſ̄t
mentis q̄ndā vbi sacrificū laudis et spūs q̄bu
lati deo īmolat⁹ lapides qui illud altare constituūt
ſ̄t opa sectio aut seu politio q̄ solū ad hoc fiūt
vt videant⁹ Cuius signū ē q̄a fundamēti lapides
q̄ videl non fiūt nullatenꝰ politi ſ̄t nudi status
vel appetitū humane laudis Vñt g⁹ dns q
altare suū i. cōstrūa viri iusti lapides sectos no
habeat i. q opa oīm hom placētia nō ēgrat
ſ̄ poſig de tra i. de misectis lapidib⁹ i. de gui
bus sine curiosa vanitate opeibꝰ altare hoc sibi
faciat xx⁹ t⁹ Attendite ne iustitiā vrām faciat
coram hoīb⁹ vt videant⁹ ab eis ¶ Vel dic q
altare ē fides ad quā ſ̄z non ē p̄ gradꝰ ascen
dend⁹ īm q̄ntū ſ̄z ēdē maiolitat⁹ et misoritate no
ſ̄t in t̄nitate ponendi Aliut fuit arcius q̄ po
suit p̄rem deū et filiū creatura Cuius ſ̄z tur
pitudo apparuit īm q̄ntū ſ̄z ſ̄t⁹ Epistolam i ſ̄tita
constantinopol⁹ in latina uent⁹ recepuit et p
cupit Vel cuius turpitudo talium i. hoīm manifes
tat⁹ et coꝝ vituperiū q̄batur Cap⁹ 21

Receptū fuit in lege q̄ sui p̄ḡi ſer
annis suissent in septīo libert gratis
dimittēd⁹. q p eū quali veste mūe
rant ad tali dimittēd⁹ Et ſ̄t 8⁹ Deut⁹ 15 Neq;
varius ſ̄ cū uario et ai vñdicare dīm coꝝ p
sos dimitti tenebant⁹ Hoc ēm aut ſi quid a p̄ḡ
habuerat poterat sed ducē at ere libeos suos quos
voluit sua sibi dñi suitute potēat reposse ¶ In
septīa p nūm sen̄ciū mēt⁹ labor et opacio ipſ
23⁹ Hoc diebꝰ opabeis p̄ septim⁹ vbo mēt⁹ ocio
et ostiario Cap⁹ 1⁹ Recedit dic ſ̄ ab oī ape p̄
suitute vbo designat⁹ vel culpe vel miſie subu
gacio Ho 8⁹ Vanitati subiecta ē omīs creatura
Dicamq; i. q̄ hūg ē homo in mōrli miſia asſi
tuty dns g⁹ suus mundꝰ vel ere ybi corpꝰ vel
ere t̄palis dns vel plato Istud ē g⁹ vere q̄ ſer
āmis i. q̄diu duat tempa labois et opacionis
ſ̄z q̄diu duat miſia vita p̄s nre ē q̄ hūg
i. homo mortalis fuiat dño suo i. plato p̄rio
corpe siue mundo īm q̄ntū ſ̄z nre ē q̄ corpis
passionib⁹ et mundi t̄bulacōib⁹ plati q; tpal
ibꝰ debitis se submittat Recepti q̄n ſ̄m⁹ āmo
i. dies mortis vel futue vite venerit tūc hūg
suitꝰ cessabit et spūs et āmo a cūctis passionib⁹
carnis et a cunctis mundi t̄bulacōib⁹ liber
erit ſ̄z 8⁹ Creatura liberabit⁹ a suitutibꝰ cor
ruptionis Talis g⁹ de suitute mūdi et
corpis p mortē habiens duo debz attendā
vt ſ̄z viaticū i. dīnā ḡtiā vel cultū ſ̄m
scām habeat et vt veste quale in mundo porta
uit⁹ p baptiſmū attulit ſ̄z mororū scām tol
lat⁹ Cui quilli alīs veste mortalis mētis bap
tis
mū q̄tingit ingredi cū tali nōte ē cū me
ſma egredi vt ſ̄t ingressꝰ ſ̄z no deuiat
ab egressu q vt ad baptiſmale mororū ad
quā in ingressu fuit redeat p̄ p̄dās in
egressu Deut⁹ 28 Benedict⁹ eris ingrediēs
et egrediens Vnde ēt ei i. ḡtia seu cul
pa ſ̄z ei filijs i. eid operib⁹ quos dñs in hac
vita fuiet fuit eid p̄ḡ mortē sequēt⁹ īm q̄ntū
ḡtia seu culpa vel ipſ bona vel mala
opa pena vel p̄mio assequ⁹ Apoc 14⁹ Opa
enī illoꝝ sequunt⁹ illos ¶ Vel dic q septima
aīa ē status q̄etis contemplacōis Sexo vbo
āmi designat⁹ statū actiue vite et laboꝝ
seu operationis Dic g⁹ ſit q habēs mores de
actionis suitute ad ipſ⁹ q̄n ad gr̄e placitis sep
tenariū p̄uenit⁹ vnde in sua sibi āmas q̄n
p̄stina ḡtia et cultus ad suos filios i. ad suos
bonis ōtibꝰ et mitis sed manet ¶ Genus
hebreus debebat liber ee anno septīo vt dñr
dictū ē vnde q; suū quod habeat et habeāt
ad suum facto fuit debebat sed ducē de
vbo dns suus sibi vnde dedeat illa ad suos
libeis debebat dns remanē ¶ Sic vē ad
homo de mundi et diabali suitute i. de statu
peri ad anno septīo i. p̄ septa sacramenta egredi
debz p̄mo vnde quā ad suitutē peri ha
beat ſ̄z ḡtiā et cultū et eis libeat ſ̄z
bona opa sed tradi ad edificat⁹ et ill⁹ qui p̄
suitutē peri mortificata fuerant ramificatōis
concede dignitate Vnde enī quod habeat q
libeū eat i. ḡtia et bona opa q habeat ad
suitute peri mortificata fuerant no mortua
p̄ q̄ntū ad meritū Et do ista sibi ſ̄z libeo
restituunt⁹ īm q̄ntū p̄ p̄mā remiſiste q; habe
Vnde vbo quā sibi dedit dns iste ſ̄z diabo
lus siue mundꝰ ſ̄z carnis qualibet vel ādi opib⁹
malis debz iste dīs dimitti et liber egredi

et expie dicens dyabolo vel mundo ꝑ ab eo
Tolle quod tuū ē et vade ¶ Si quis
hebreus pessū ano septio liber egredi si velit
ꝑi ipe diligens dñm suū egredi nollet
ꝫ magr in fruitute manē vellet debebat
ad hostiū tabnaculi ad dyū adduci et de
bebat ꝓforari auris eiꝰ subula et sic fiebat
huꝰ eiꝰ sempiterna ¶ Hic vē ad religiosꝰ
qui in fruitute dñi mnuit possit ꝓ amꝰ q
uacionē liber egre et vestes et vxorē
quā plus diligit et libertate et si quā bona
q̄ secū apportauerat reportare ꝑi in vet
mane in fruicio dñi nec velit ad mundū
retrohere debet applicari ad deos et ad sedes
pōes et ꝓlatos qui dñt eū ad hostiū tabna
culi siste et ad consideās et affrōne migsse
ꝓdixi multā aurē q̄ eiꝰ debet subula
dñi trnosse ꝓ fidicadem sue et sic amisso
ꝓfessionis voto debz huꝰ ꝓpetuꝰ dei ēt ꝓpo
eq ēt fieri sacerdotes dñi in religione ꝓpetua
¶ Hic videt supponē q̄ aī ds eau vel
sñ deliberacōe occidit hoīem magr debz
ee dine occulte quidecie assistendi q̄ ma
licie occidere ꝑi ds ꝓsuit mist hoīem
volens occidē eū morte molat ꝑi vō no
e insidiatꝰ si deꝰ tradidit eū in manibz
eiꝰ constituā loād vbi fugē debeat ꝑe si
vō dicet q̄ tal non debet capi tale pum
ꝑi vī supponē q̄ deꝰ vtit tāq̄ instrumento
q̄ ꝓ vt ayt debz eccē iuxta vel translato
huc ꝓpit q̄ si ꝓlatꝰ fuit hoīem quicq
noxe morte molat ꝓpit ecc q̄ qui ꝓ
industriā et insidias hoīem occidit ab al
tari dñi ꝑ debebat vt moꝛet ē uelli ¶
Dic vō hetia qui simplices dño fidant
ꝫ eo q̄ in fruitute pcī deprimūt q̄s ecc de
alys malis suggestionibz ꝑt dicā q̄les sū
verde neffiane q̄ vbie et ī duabz fidant
uuenaulas castitati et subeant voluptī vō
10° ꝓ blandos ꝓmones deripiūt mentes
mortaū ꝑ sed non valet nisi ut fiat
Altare ecc et statu ecclastico non debz a cā
tione seu a pumice hoīem eripe q̄ fiez
sui et ꝓ deū spm vel ꝓximū ꝓ mala ecclia
q̄ sueuit ꝓ mē vel ēmalis enecare ꝑi si
minus sñ debent ab altari et a statu eccle
sie et cuelli et ab ecclastica libertate fieri destitui
et de pomel luce ꝑ Deposuit pote de sede et
exaltauit humiles ¶ Si q̄s habat bouē
aīnu pcī debebat eū occidē alias si hoīez
occidēt tenebat bos vō lapidibz obruī mē
bat ¶ Talis bos et malꝰ subditꝰ et dissꝰ
ꝓximosꝰ ꝓtinus et ēmicosꝰ q̄ ꝓ eto dño suo sz platꝰ
vel iudex debz occidē nisi claustre refugio
q̄ statutoꝝ regulariū vel ecc si sit neē in
bono et forti certē ne noceat ecclie Alias
si suis malis exigētiis et facte aliqs noceat
vel spūal vel tpal occidit scandalisauit
vel lesit dns eiꝰ sz iudex vel ꝓlatꝰ de
pcō tenebit et a deo q̄ ipm no exclusit
de manu tenuit punier ꝑ sic vō bos cor
nupeta et malꝰ subditꝰ lapidibz obruī et
exhabit et ēmalis castigat michelosꝰ ꝓmitt
ecc hely ꝑ Si q̄ qui ꝓ filioꝝ suoꝝ ēminus est
punitꝰ vñ tali dño videt dns loq exe ꝑ ꝑ
miq in ministrie sua noluit adam et eiꝰ de ma
nu tua requiā ¶ Vel dic q̄ tal bos ē mulier cor
nupeta curiosa et ornata q̄ vagabē et discta
delectat ut aspicientes pulchritudine mal tempo
tationibz et oblectacionis foueat dñm qꝰ talium pa
rentes vel mariti debent tales exclude et ne dissi
pant q̄ libito ad festa et curia vicos et plateas
spectacula rogā Alias si quos ꝓ suas temptacōes
spūalis occidit apud deū tenebit ꝑa vō bos
mala et fatua mulier etna damnacōis lapidibz
obruet ¶ Si quis mulierē pgnante percutiebat
et abortū faciebat tenebat noxe q̄ntū mariti
sui exposcit ¶ Hic vē si qs vel fecte
pcussit consilium mulieris pgnantis et alicui sim
sutu boni ꝓdi impgnati ꝓtū q̄ boni opis ope
dier et abortū pcī ꝓcauerit tenebit de pcō
et iuxta mariti et ꝓlati vel stipidis arbitriū iste tene
bit in foro consciē salue et satisfacē ꝓ primo de
delicto Magnū em pcm a simplicib scandalizare
et furū boni ꝓdi qd quidā enecare ¶ 18 ꝑi
qs scandalisauerit unū de pusillis iste minimis
qui in me credunt expedit ei ut suspendat mola
asinaria in collo eiꝰ et submigat in mari vbi
ei q̄ mola asinaria trahit sumat et ut in mari
i. in amaritudinem pene submigat ¶ Si qs fodit
foueā vel aperuerit sistrinā et no operuerit ea
ceciderit q̄ bos vel asinꝰ in eam reddet q̄ fecit foueā

fouea plau immentoz. ¶ Cisterna vel fouea
e prim qđ dato q̄ nulla debeat fieri si tñ fieri
ppm debet absq̄ dē & relāe & a conspād hom
ne scandalū vel malū exemplū patāt operīe
q̄ si cōmūiū fecit fouea & q̄ p̄i pōt pub̄ q̄uela
uerit & cyst̄nā alīq̄ delicti diffamando & dēi
gendo aperuit & eis occasione & sui mali ōnsio
ne aliquis bos vel asin⁹ & ād̄s sim⁹ intꝛo cadit
& eis exemplo delīquit mortis & dampnacionis
ppīq̄ reus erit. Ille enī qui fouea apta dimittit
& qui petrā pub̄z facit non solū tenet̄ de petrā qđ
q̄mittit ymo ecē de petrā qđ exemplo & occasione
ipius alīs homo facit. Ptile ē g̃ non solū petrā no
facē ꝫ ecē si fieā st̄ ipa a conspād hom ne forte
scandalū patiāt operīe ¶ Hon g̃ Quore 50 Titulo
qui custodit vestimēta suū ne nūdꝰ ambulet & dī
n non faciūt nulla qui non solū petrā sua non
opelimt neq̄ relāt ymo eā destruūt pubicāt at
tractāt vsq̄ 70 Petrā sua sicut sodoma pdicauerūt
nec absconderūt ¶ Vel dic q̄ cyst̄na & sic̄ scīa
vel fides nra cuiꝰ sīt intrīsa secreta non debent
bobꝰ et asinis & simplicibꝰ pdicā manifestāt et
aperiri si porꝰ p̄ simplicē exposēm aliqđ aptū
aliās si p̄ sēnsū pauld errorē ibi pclitent atq̄ cadāt
de morte et dampnacōe eoz tenebit̄ qui sīt occa
dēlinqđi ipis dedisse videt̄ ¶ Doctor g̃ vel doctri
debet g̃ plā aperīe tred celū nubibꝰ et dād ī
pluuiā ¶ Non ē em tuta cyst̄na fidei talibꝰ aperīe
et de secretis dei coād eis disputāe ymo nocē ē ad
quoda opaūo simplicē doctrīe talibꝰ pdicāe Iuge 60
Lorē 70 Tenuit populus in ēpo lac dedi vob̄ cēde
non esam ¶ Si bos alicui bouē alīq̄ occidit ven
det bos viuus et pauld eiꝰ ād̄ caūabit bouis mortui
mbr̄ vtrīq̄ dīm dīuidēt ¶ Dic vel si subditꝰ vnīꝰ
subditi alīq̄ offendit debet duo dñi pallāt ēsiter
sñi acceptōne ad iustīā faciēdā intendē Pdauū
q̄ & illud qui lesus ē p̄ gēm q̄assionē mē se diuidē
illud velo qui lesit debet vendē & pūcionī submittē
et ecē de q̄ assensu pauld mortis vel lesionis alīcuiꝰ
mē se ptīri et in ēsecutione iustīe cōis assentīe
Lra 20 cuīa duo dñi p̄icipes vel plāti vtrīq̄ sōm sīt
q̄ pacē a vtre patiēte iuriā & pūcionē a vtre fa
ciēte debet gīt̄ psequi et ad qđm ēsecutōem iust̄
cōtra inclinatu ille q̄ cuiꝰ ē bos cōsumpta & subditꝰ
qui facit iuriā non debz ppm defendē si vendicīā
et pūcionē exponē Vñ Aug⁹ dī q̄ iustīa cōmu
nis ē virtus. Ca'm 22m

Quum quis furari vebat nocte
si deprehendebat̄ et vīndicāe nolē
bat̄ posse de homicidio non tenebit̄
si velo fur volebat de die fūtu si qđ eū occidē
debebat tñ homicida puniri Et sic apparet q̄
mina pēt̄ furi nocturno q̄ diurno et q̄ magna
priuilegiat̄ latro publicus q̄ occultus ¶ Dic vel au
mt̄ nos sint multi spāles fures sīt debitores q̄
fulanē fama hominē q̄ fulanē p̄sumd rapuerit
qui furauit̄ sēam hēticī qui furant̄ fidē vel ānes
spūd & vere q̄ magī sp̄ capēnsibilēs illi q̄ occidī
sp̄ q̄ illi qui sp̄ manifesti Et sic dico q̄ magī ap̄
visibilibꝰ delictis occultis q̄ furātur manifestis
ra sicut 80 Ezē v Quadrupēs si mordeat p̄ponē
m absconditō nocīuo eo mīng qđlīs qui occultē
delīquit Ite zapator absconditis sīaut cōsuēuit vel
equator dñs vel plātꝰ q̄ sīt cautꝰ & sub spē ustē
alīena capit q̄ zapator publicus Ite homicida sīt
sīt & ille qui occidit veneno q̄ aptus aliq̄ aptus
Ite occultē sīt nocens sīaut hēticus q̄ q̄dāq̄ mīsdet
at patrē natalīus Ite pdictus et dogmātizq̄ illis
notalīus ītimicꝰ q̄ hēcuit a quibꝰ non p̄ cautel
et qui sīt nasutꝰ cē ītimici at qui ille de vente
fulatē et non de die & q̄ nocet absconditē nō apte
sp̄ magī pīcāsī at ēo debet magī ēē deo et hēticis
odiosī Et ēo de iste 80 Ie v Parē ad amicū suū
loquit̄ et occulte ponit ei insidias ¶ Ite ībidē 80
q̄ si qs voluerit ignē accēnsīnas et posuerit sīb
ignem et ignis exp̄ssīt segetes seu sīnas ignis
cēt dampnū qui ignē posuit emendāe debebit
¶ Dic vel si plātꝰ vel iudex voluerit ignē accēn
nas & pareres punīē sīne debz cauē ne ignis
cōtrīonis metus iustīcie tīmeridāt et q̄ segetes
ad sp̄inas & ustos cū bonis pereūtibꝰ nō dissoluat
pelīg & cū malis pēt̄ q̄ bonos ad mālū dissolue
qđ 130 Ne forte colligentes zīzaniā eradicāe
simul & tritīcū ¶ Vel dic q̄ spīne sē mala q̄
si ignē & euellē ad ignē cōtrīonis cupias
cauē q̄ cōtrīonis tibi nō ēcedas aliās segetē
vtutē possīt in eo p̄ desperōē ignē & sic dīe
eiꝰ & deꝰ dampnacionis sue dampnū possīt a
te repetē et sic oportēt te dampnacē eiꝰ p̄
ēcessū cōtrīonis tue frā in die iudīcī tēmpe
qñmo melīg cēt aliqua vīcia in ipō dīmitte
q̄ ipm nimis assue cōtrīgendo ad deteq̄ frūte
allega vt supī ¶ Si qs alīs mutuauit vel
quodāmodō vel scīo qđuolt aliquid et petit dās

rei debilitatē fuerit vel alicui⁹ priuatus no
tenebat⁹ qui mutuo accepat emendaē ¶ Si vēo
pns non erit dns dom̄ rei tūc reseruabit⁹ dapnū
mutuantis tenebat⁹ ¶ Istud pt applicari q cuilibz
pt ee arca de sua ꝛc et q magis punit⁹ ille
qui sciens et prialit⁹ permittit rem sui dapn̄
fieri⁹ q qui absens vel ignorans⁹ ¶ Vel pt alle
gari q plus q̄nq valet absencia q̄ priuacio ꝛc ¶ Vel
istud a qbusdā exponit⁹ m̄aliter ¶ Sic enī deꝰ
accōmodat rem sua pt̄z ydolum cuilibz pximo sub
dito cuilibet pximo sub tali pacto q ea teneat⁹
custodire debat et de alia tpe exhibē Exo xxᵒ
Custodi viz istud q si lapsa fuerit alia tua
q alia eius ¶ Nec pt̄z si iste cōmodatarius pximo
fecit dn̄m q dns pt̄z pnē vtpote q tutor dn̄i ha
bit m rem tpe perdēt et denuntiat ei viam a viru
tat⁹ et ei⁹ tpm admonet ne delinquat si tūc cō
tingat tpm rem vel tpm subditū q vicia debitoꝝ
non tenebit⁹ iste pximus ipi pnē dno vel tpi deo
sic malo subdito pximo de alia tpe non tenebit⁹
exhibē ¶ Si vēo ista res sic amissa vel subditus alia
fuit amissa pximus q vicia dicto nō pnē vel deo
q tpm pximi subdito non pximo vel tm̄ō tpe
non intrusso vtpote q pximus eū non docuit nec
redēre quit nec correxit tūc teneā tenebit⁹ et
ad emendandū vel ad penitendū vel hic vel i tpe
veniet⁹ Exo xxᵒ vbi dr sic ¶ Si dicat⁹ me impio morte
morietis non denūciaueris ei ipse tu impietate sua
morietur⁹ impius autē eius de manu tua requirā Si
vēo denūciaueris ei ipse impietate sua morietur⁹
Tu ad literam tuā liberasti ¶ Dns precepit q
primicie et decime sibi fructuū nr̄oꝝ eidē offe
rent⁹ Decimas tuas et primicias tuas no tardabis
offere dicam⁹ ge ptem debem⁹ dño deo nostro
vēo ptes possum⁹ nobis licite reseruare ¶ Ipsum
ne sequit bonoꝝ opm michaelem Dicens q
T numerū pfecto designat opm applendū et p
frēm Iouenalem ad qui dicendū no attingit
significat ¶ Frēm sequit deus q primicie et decime
in rem nr̄am i michaelis et pfectū bonoꝝ opm
deo sūt offende et eidē penitū assistendo q
uenā malis sūt vel bn̄ meritis vel bn̄ pfecti
nisi a deo fuerit sibi datū Unde Apūs phūl 2ᵃ Dei
q qui operat⁹ in nobis velle et perficere Quis enim
credidit pelagius q dicebat q ho potest
michaelē i deū estimare ista q iste q credebat
deo debita et no primicias offerebat Ne tu lector
3ᵒ dicat⁹ q caput cū cauda hostie i principiū
et finē opis deo debz offeri et deo libū et sacrifi
cia sant⁹ Io xvᵒ Non e volentes neq; currentes
sed dei miserantis Unde phūl 4ᵒ Deus cepit in nobis
bonū opus perficiet Nouenarius num⁹ i perfectionē
nr̄oꝝ opm nobis retineamus et nob assumamus
dadam vēo i complemētū et perfectū carnis dñe
offeramus unde Deut⁹ xvi offerēt holocaustū dño
decimas et primicias ¶ Precepit dns sibi offeri
primogenita ois animalis Septē tm̄ diebz debe
bat ee ad mātē sua die aut octauo debebat dño
offeri ¶ Si vēo erat dimid⁹ sanus et azim de
bebat ad ouē ipi⁹ primogenitū gnūi ¶ Si vō ille
aug̃ et primogenitus azim redimē vel gnūre no
debebat sanus ipm asinū primogenitū mactari vel
necari debebat Unde sup̄ ti⁹ primogenitū asini mu
tabis oue q si non redimēdo interficies ¶ Ip primo
genita mea possū mte⁹ bona opa q ꝑ eo primo
genita mea dicat⁹ q hereditas eterne glie talibz
operibz sunt vera et primogenite hiis debz debet⁹ Talia
ge primogenita i bona opa mea debet deo offeri
et ad dei laudem et gram ordinat⁹ ¶ Si at aliqui
q hoc ama primogenitū asini i aliquod bonū opus
qd habeat aliquid assiduitatē vel soliditatē ad
mixtū vtpote qñ sim̄ e medius etc vel ad aliq
vane glie intentōe quod deus nos teneā ipm
ad ouē i ad bona et simplicia opa mutare et bonā
animā et simplicē intentionē ubi apponē et sic
potit illud quod asininū fuerat dño placere
¶ Si ipm mutare nolueri⁹ ipm p certo mactare
i penitū submouē debem⁹ Verbi gra ¶ Si de
iejunat vel aliud bonū opus fuit ad vanā glām
illud e primogenitū asininū si vēo mala et
vane intentio submouet⁹ tūc asinū primogenitū
ad ouē spūalit⁹ mutat⁹ ¶ Si vēo intentionem
tollē renuit tūc suū asinū primogenitū i bo⁹
opus stolide et vane sum⁹ redimē no dignat⁹
Quapr⁹ istud opus tāq̄ in nullo meritale et pretij
michael valens debz mactari et destruere
et apud deum et homines odemptionē q̄ retinēa asinus
non e offerēdus nisi mutata ad ouē vtr bonū opus
mala intentione vel sic distincte sicut deo placē insi
stendo bona et simplici voluntate q sic p ouem
in sacra pagina designat⁹ Unde de amico Job ul⁹
Dederunt sibi unusquisq ouē vnā ¶ Vel dic q
primogenita plateare sc̄i q se debet p bona ex⁹
operare et donanda deo offere ¶ Si vēo habet
aliqd primogenitū asinū i aliq malū subditū spi

p̄ ea to debent eū pro viribꝫ ad ouē mutāē ꝛ
bonū ſimplicem eſſicē ¶ Si negant debēt eū
mōſicē ꝛ dicē corrigē et punire ¶ Vel ecc̄ſi ſua
t̄mina exigat q̄m debet vel carcel mancipā
¶ Non ſ̄ deus ca. ¶ Malefactor non patiēs viuē. dig
nus ē em̄ de medio tolli qui ſua ſhdicia 2 mali
cia noluerit q̄mutā ut poſſit ſpūalit̄ deo īmolā
et digne ad ip̄ius fruitū applicari ſicut de animalib⁹
⁊ ſapie vij ¶ Qđ ē nacio cōis et naturalis mal⁹
cōis et non poſſ mutari in ꝓfectū // Vel dic q
ſi aliquis p̄lat vel religioſus habet p̄mogenitū aſim
ꝛ alīq̄ malū ſubditū vel ſocū debz ſi p̄t ip̄m
mutā ad ouē ꝛ ad alio ſimplici vel honeſto ¶ Si
ſi p̄lat ſuperior noluit facē hoc p̄t ad eig ꝺ
ſtrōne ꝛ ad eig rigoroſū p̄ūdem et corr⁹
cionē ¶ Turig ē em̄ ſi p̄t q̄ de eo ſe expediat
¶ Si non poſſit nisi ē q̄ ſua aſſimilatē affligat
¶ Deus p̄cepit non q̄medi carnē q̄ a beſtijs fuit
p̄gustata ꝑ cornibꝫ calcibꝫq; ¶ Non q̄medet h̄ꝫ
carnē q̄ a beſtijs fuit p̄gustata ꝑ vicietē cornibꝫ
¶ P̄ q̄medi in ſcīptūa mīte imitatio ¶ Ille em̄ aliud
q̄medē dicit qui vitā et exp̄ſſ mentaliter cor
pōat et qui mores ip̄ius ymitat̄ ꝑ beſtias vel
ligiū motꝰ brutales et carnales ꝑ carnē vēo
mīte ꝓſona luxuriosa ¶ Igit caro ꝛ carnal et luxu
riosa ꝓſona q̄uis beſtie ꝛ motꝰ carnales p luxu
riā ſuffocauerūt et ſpūalit̄ q̄mederūt eos
dem̄ non debet a nobis q̄medi ꝛ p ymitatē
aſſumi et recipi q̄m̄o talis ꝓſona debet cornibꝫ
ꝛ alijs p̄cedibꝫ q̄medenda et ymitanda ꝛlīq;
et cornibꝫ eaꝝ ꝛ inſm̄i demonibꝫ q̄dempnat
¶ Feuca ſtrūd ē vere q̄ tales ſic carnales et īmū
di non p̄ digni mandūcat ꝛ amat vel imi
tat ab hoībꝫ ſi porcꝰ a beſtijs et a cornibꝫ q̄ ſic
mores cōis non ſ̄ rōnabiles aut ḡuni ſi porcꝰ
beſtiales inutiles et carnini ⁊c ꝓ p̄ ¶ Canes q̄me
dent iezabel in agro iezrahel ¶ Vel dic q beſtie
ſ̄ gētici vel alij p̄cedes qui ſi q̄ attractauerint
et cōmaculauerint non ē digna ab alijs mandūcari
ſicut ſup̄ ¶ Qđ dū p̄mogenita cēnt d̄ni cō
cessit d̄ns q̄ quodlibꝫ aīal p̄mogenitū poſſ ſ̄t
diebꝫ ad matrē ſua ēe octaua aut die ſcripſit
ſibi adduci et reddi ¶ Septem dies ſ̄t vitul⁹
p̄ſte q̄ ſis ſ̄t die cultui voluit octaua vēo
dies tēp⁹ ē futuri ſtēd vbi ſis corpꝰ ēſtitue
celebrat q̄ in octaua etate applebit ſiat ⁊c
octaua die reſurrexiſſe p̄bat ¶ Igit ad dā p̄mo
genitū ꝛ omēs iuſti deo debeat īmolā et
ſpūalit̄ dedicā ſtrūd ſcripſe fiet i octaua
die in reſurrexione q̄n ſis corpa et die ſimul
glorificabunt ¶ Septē em̄ diebꝫ ꝛ p ætatē ſ̄t
etatis ad mīe mēa ꝛ ad mundo viuimꝰ ſn ec
taua vēo die ꝛ in futura reſurrexione ad deo
cīmꝰ ¶ Vel dic q octaua dies ſ̄t cruciſſionis
victorie ſis p̄ſens in qua ſis homo deo offert
et reddit qui p ſeptem dies ꝛ p ſeptē p̄cā
ad matre ſua ꝛ ad mundo mēabat q̄a ſis n̄
homo p ſeptem dies quibꝫ fuit ad mīe ſua
ꝛ ad mundo mēabat ꝛ ſeptem p̄cā mortalia
vīſicit et ad octaua diem ꝛ ad cruciſſione
p̄me attigit offēri ſacrificijs non potuit nec
debebit ¶ Iuuite 22o ¶ Septem diebꝫ cetꝰ ſub vbi
octauo offēri poterūt d̄no // Vel dic cōi nimis
iuuenes qui non ſ̄ p̄mouendi vel i ſtatu cete
quousq; ſeptenariū vitule q̄leuerit et octauū
cruciſſione p̄me attigerit offendi ¶ m 23

¶ Precepit d̄ns q ſi quis iuuenat aſinū
vel bouē inimici ſui errantē debz
eū reducē ¶ Si vēo in foueā ip̄m
cadiſſe repert debet eū ſubleuā ¶ Inimicꝰ
noſter ē diabolꝰ vel p̄cm q̄ ꝛ inimicꝰ homo
q̄ facit eos vel aſinꝰ ſ̄t p̄dicte qui ſis q̄n de
errāt q̄n p ignōrantiā vel infidelitatē peccat
q̄q; d̄ē in foueā q̄n ſis p ꝓfunde obſtinacie
delinq̄t ¶ Si q̄ talem bouem vel aſinū ꝛ ſi
que diaboli ſiue vel p̄cōris erronei vel in
vicijs ꝓfundati videmꝰ ſpūi ꝑ cto expedire ſub
leuā et a vicijs elēuare d̄mꝰ q̄a ſis ex empl
monitis et inductionibꝫ ip̄m d̄nmꝰ de foueā
vicioꝝ eruē et adiuuā monitis et inductionibꝫ
et ad vitā reducē virtute // Vel dic q talis foueā
ē mala mulier q̄ in ē foueā ꝓfunda et alienā
aīa latā ē d̄ns ſuadē in illā ¶ Alibꝫ ꝑ ſic ſi
ueat et i p̄cto luxurie calūnatis et obſtrepat d̄nus
ꝓpati et eos iuuā ꝙ virib⁹ q̄ poſſint ad vitā
ſalutē reuerti q̄d ꝛc ¶ Vere eos qui ducūt
ad mortē ¶ Multa ꝑiculoſa ſcripta reuera
ſ̄t filijs iſtl cum affirmatiue q̄ negatiue et do
ḡ dē ſic ¶ Ter in āno appārebit oē maſculū tuū
cor̄ d̄no deo tuo ¶ Tribꝫ vicibꝫ p ſingulos
annos michi feſta celebrabitē ¶ Non immolabis
ſup̄ fermentū ſanguinē victime mee ¶ Non coques

edu in lacte matre sue ¶ Non appebis in conspectu
meo vanus ¶ Reuela talia mandata spualia
dant nobis deus cū velit q̄ ter d'ano coram
ipo compadamꝰ sc̄z in nativitate xpi et in ei
fessione eius in sacrificio apis Pe q̄ supi t
¶ Iam tu dicꝰ ubinā ut sacrificemꝰ deo stem
p ebg uiribꝰ sibi festa celebremꝰ sc̄z in fidei
sinceritate in cultu caritate et in spei iocunditate
Dñi etc 2° ¶ Illo bñ placitu et spui meo sce
nte ē q̄ ab hostia dñi et ab immolatione bonoꝝ
op̄m nr̄oꝝ p̄mendi hēsis malicie et ij p̄sis
Deponamꝰ nam offlamꝰ q̄ hedi et agni nr̄i
in lacte matris sue ¶ in oblectatione carnis tē
cupiscētie non coquamꝰ q̄ vacui vtutibꝰ coram
dño non appadamꝰ sī q̄ semp plenī et opulēti
virtutibꝰ et meritis p̄sistamꝰ Ruth 2° Nolo te
varium reuti ē ad soacū tuā ¶ Vel dic si tue
p eduta ē ppius qui sc̄z in lacte matris ī d'uide
tute non debebat deo q̄ vel orandi sī tempꝰ
virilis etatis poterit expectare Vnd ypomer
St Ioh 2° Nondū venit hora mea Vel dic q
adi ī religiosi non debent nimis iuuenes ad
religionē adduci sī fuerit q̄ant discretꝰ ¶
¶ Promisit dñs ihū dare ductorē angelū
dicens sc̄e Ecce ego mitto angelū meū q̄ pa
ret te et custodiat te in via et introducat ad
locū q̄ parui obedia ei et audi vocē eius obe
ditemptnendi putes q̄a non dimittit cū p̄ca
tuis at ē nomen meū in illo Si ad audieris
eū et feceris q̄ ego loquar inimicis eroꝝ inimicꝰ
tuis et affligam affligentes te ¶ ¶ Quis
istud possit intelligi de ō qui ē angelus testa
mēti p̄ quo q̄ a p̄re missus ī mundū fideles
custodit et eos ad patriā p̄cessit et eos illu
minatiue introduxit Vs p̄ns ti p̄ angelū dē
angelicā et deuotā q̄ sit a deo dari et mitti
ut p̄ ipm ihm expiatis p̄cedat illuminatiue ad
ducat et ad locū patrie sc̄z ad paradisū finā
introducat q̄ tenuda talis angelus dicit ad a
deo missus et dato ¶ Non affricione bl̄ symbola
p̄ceptoꝝ Debet aut ihūs p̄cedē in obsequio tuo
rum operibꝰ exemplariter Debz insup ihūs
ad ab aduersitatibꝰ et a dēmonibꝰ tuēdos et ty
rannis defendē et viam salutē oī ihūs p̄cedat
et sic ipso ad paradisū introducē et suis
monitis et p̄dictionibꝰ pectus suis deuote
obedientibꝰ celeste gaudium gratie dignat ostē

ego mitto angelū meū et ipabit viā ante faciē
tuā et ō q̄ certo iste angelus ī ipsius angelicus
debet a ihūs obseruari Vox eius cū audientia audiri
multū mō attendi si sibi humiliter obedi ¶ Nomen
enī dei in ipo ē sc̄m in quātū ipsona dei expiritat
et in quātū ab dei audientia aīa obedit in quātū
cū qs peccat ad pūiendū emma ordinat ¶ Non
dimittit enī peccatis Ista ē ac quidā q̄ ad
ppm bene audit angelū istud p̄ssorie ī cui quis
bene obedit et rendit sibi placitū et rectoꝝ ūimicꝰ
ipius sibi ūimicus eū q̄ ab afflictione liberat et
tuet et ab affligentibꝰ et rigo dñi ḡ dos apli
coll 2° filij obedite p̄ceptibꝰ ī placet vrbi ḡ
cū iustis ē ¶ Quid filius istī fiducie p̄missū
p tuas enei gressi et cananei et aliorū infideliū
adie et corripiat possent sup ea p̄cepit ē eis q̄
deos eoꝝ non colerent at q̄ fedꝰ cū eis non inirent
q̄ p̄ opera eoꝝ non facerent sī q̄ lutos deos et sta
tuas eoꝝ destruerent et delerent ¶ Dic iuda cū
stingit q̄ filij istī ī homines ecclīa vel religiosi
ad tuas cananeoꝝ ī homines p̄dicē destinat
utpote q̄ ad aliquod bñficium vel officium mk sīta
rel ymouent in quo nrm ē cū strictibꝰ viuere
et eoꝝ negocia tractare et nr̄oꝝ ḡsortia p̄cauere
¶ Hinc caue dñr ne deos talium ī vicia q̄ colūt
velint colere opera eoꝝ et eis federa male foedare ī
iugū vel ligamē q̄nimo isti debent deos eoꝝ ī
vicia destruere et eos mente iustitia submouere
Sed tu ē cū multos p̄dicatores q̄ mittit ad
cananeos ī ad p̄dones delendos et corrigendos
et gentes qui tu deos eoꝝ adorant ī vitia eoꝝ
dissipant Opa eoꝝ prauā ista q̄ quātū ad auaritiā
et adulationes ipius strictibꝰ detestores fuit fedꝰ
cū eis inire in quātū nuptial ad q̄ sibi fidelitate
iurat Ecce vij fedꝰ ad assirios missi et oleū
in egipto portat ¶ Ne dic de plete q̄ non colant
cananeos ī tyrannos eradicare ymo studeat se
eis ofedarare et ciuitē in obsq̄ placet p̄ fuoꝝ
nephandū nr̄oꝝ sc̄ā cū eis femīliter colligare
¶ Dicit dñs iustitie ihūs q̄ hostes eius nō deū
debeat primo vno ano dele ne forte tra ī solitudinē
redigat et bestie cāpi eū multiplicent sicut
ac 5 iudicū 2° Dñs tamē ihūs cananeos a facie
filioꝝ istī dele noluit ut in ipis filij istī ad
usū ar̄oꝝ exercitarent si tñ ḡ precepit ut sub

tributo viuā cogēt. ¶ Per hostes tbulacōes
intelligo q̄ sc̄z q̄cūq nos molestent p̄ bestias
aut motus carnales assumo q̄ brutalit nos ifes
tant ſſtud ē go vere q̄ deꝰ de tra ntra sc̄z de
corpe hostes mōr os sc̄z omūdi tbulacões pcūty
et subito non euellit q̄ymo ipas nobād viuē
et manē p̄mittit qđ vtiq; faciāt ne bestie carna
lid motuū et temptationū cont nos crescat
et ne vtutū solitudo et cadencia in tra nra cor
pale dualescat constat aīm q̄ ad qđs sn tbōne
in ȳspitate viuit tra sua et pona sua ad so
litudiam et stabilitate vtutū scalit tendit et
bestia deuocāt et carnis temptatio ipm contrā
pit fraudi et duadit ista q̄ dyabolꝰ dicit ꝯ Deut
22° Dentes bestiaꝝ dmittā in eos ad furore ſ
hanaud sup tra ſpenaud Vtile ē go vīo ut
hec tales hostes sc̄z mundi tbulationes vt
eis adcrēat et ne pcedēs hostes sc̄z bestie et car
nis bestialitates et imundicie cont eid aug
mentēt ſo in pōs q̄ulte tbulacões ut ſtoꝝ ¶
Vel ista pōt allegari q̄ melig ē p̄mouēs ma
los q̄ nullos et in tra p̄missionis et in cetera
cananeos et patres ad tēpꝰ dmittē q̄ bnfica
uacua relinq̄re q̄a sc̄z bnficia in solitudinem
redigūt q̄n sine cultoꝝ diuīq; dimittūt pau
latim ecc et sumptuose debēt mali de cetera
uri q̄ sc̄z melig ē ibidē malos mmistr ad tēpꝰ
dimittē et eoꝝ vicia sub dissimulacōe tristie q̄
mmistꝰ ceram totalit vidual ¶ Vel vtiq; ē
cōi multos plātos qui sc̄z bnficia vacācia
deꝰ dimittit p̄ eo ut aliud q̄ nullū dignū
ueniē pōt ista q̄ p̄ defm rōne ipsa bnficia
desiderāt et petūt ¶ Vel dic q̄ ad filij ifirt
et viri q̄templatiui et iusti vadit ad ocu
pandū tra sua et ad domandū et subiugandū
carnē suā deꝰ bestias hostes eoꝝ et carnis
temptacões non solū statī dēbē mittit sic ut
possint ad humilitatē viuē et vtute sue ostensiōe
cont eas adōd qa sc̄z nulla virtꝰ sn hostē dg
nat ſpōs tn hostes et ipas carnis temptacões
vult ad eis subtributo et subiectōe viuē et ma
nē ¶ Vn 2° Subite elt appetitꝰ tuꝰ et tu
malicia ipsi q̄ al bestie et pcā spūalia sicut
abas

2 superbia clario manus q̄a cōi tales multi
plicāt et sic i solitudinem spūalē redigūt
et vtutū opulenā puacūt q̄ reuā sepe
fit q̄ illi qui carnis tbulacões et temptacões
non sentiūt de sua castitate p̄sumūt et sic mlt
tiplicāt in eis bestijs et spūalibꝰ vicijs no
uissima eoꝝ peiora p̄cedūt vtile ē go
hostes et tbulacões et temptacões sentire ut
discamꝰ vtile humiles fieri et nullatenꝰ sn
bie q̄ē i deū ē dicit q̄ hijs q̄ passꝰ ē
obiciam et i eoꝝ ē q̄uos ē dixi sathane ut
in mtiā carnis sue ut sp̄s saluꝰ fiat ¶ Vel
ad dīam q̄ dīna q̄uidē nūq; dimittit hostes
sn hostē ut semp̄ hēat qđ timeat et exercē
tationē et cautionē de fiat sicut ecc videꝰ
de alijs dnijs et regnis q̄ vt ghī sc̄z ghīt
aliquos q̄tuus hostes ad qđq; q̄ uenerūt
bella q̄ siat p̄z de hispanis q̄ pugnat
ad affricās de latinis q̄ pugnat ad sc̄z
de anglicis qui pugnat ad scotē de gallicis
qui pugnāt ad flamingos et sic vidz cōi
dīna q̄uidē q̄ vtq; aliqs eoꝝ pe sc̄z. si ipsi
hostes cōi quos vnes exercēat non hēret
¶ Quarti hostes hōiēs occulte sustinēt et ho
regnis et psonis bonū et vtile fuē putāt
sicut pōt orosius de cartagine vrbe sc̄z
rōnis rebellissima quā ad rōni p̄ssimas
cades et clades viassent et expugnassent deꝰ de
libērand ē a senatu rōno utq; illa vrbs delēd
debēt assentibꝰ pluribꝰ non ē utile q̄ delēd
vt in vrbe rebellionibꝰ dedita virtꝰ rōna
bellū exercitēt q̄ alias sn hostē et timoꝝ uinct
p torporē et desidiā frāhāt exercēt ē ista sc̄z
sicut d vegecio sine exercitio ingenia in artibꝰ
et brachia ad corpoīb⁹ in regēstrue ¶ Hic
scripsit p̄bo ysidorus q̄ cauanees p̄bus sc̄z pcēd
et miscē fedā non deāt et q̄ i tra sua manē
eos nullatenꝰ finat Non tñ ēt sāt i tra tua
one forte pcēd te fiant i me si p̄uidēt dīne eccē
¶ Dic ve 2 nos nūq; dēmo ifidelibꝰ sc̄z iudeis
turcis acquis et hēticis ofēdam vt ad eis admicias
ihē vt nobād mōdi p̄mittē ne forte ofīgat sc̄z me
et roīb⁹ eoꝝ decipi et ad addend deos eoꝝ ad
credēd ipsoꝝ p̄sidia mchinal ydem dic de vsuarijs
et aliis publice p̄cātibꝰ p̄s no ihēs i me dōna
¶ onec q̄ fiat sibi

Cum moyses ac Ca^m 23^m
ceptu⁹ est legem a dño ascendit
in montem ipse et aaron et nadab
et abiu filii aaron sacerdotes septu
ginta seniores de ysrael Dic q sin
e q moyses sup sid ad montis vticem ascendit
ppa vo in monte late manserut milis vo
isti quia in pede montis ds moyses solu ascē
dit ubi pl diebus et noctibus iejunauit et in
duabus tabulis legem scripsit dei digito exportauit
predicti aut aaron filij et seniores dñi ipsi
venerut de videre ut et sub eius pedibus ei opus
sapphiri ad modu celi do sereni et aspere
tue sup ipsum eius fed e mang dñi et videre
dñi maiestate et ad leticia q medu ut C Dic
ve ad hoc q aqs digne meat accipe legē dei
et fiel legislē et plenu ipm dñi et ipsum scripsit
et multa sc̄a sibi nūcia qs ipe debet
dei moyses assumpsit et aquis qs debet et de aqs
pluuialibus deleturand abstersit et spaze addicit⁹
debet ascendi in montē celestiū ut templū
debz esse quod aaron et seniores et turbe prude
nūd assocīacōem debz intre caligine nubis et cond
consule q eadem debet duas tabulas ligne pulc
lectu et soliditate seu eadem et asperdem vt sit pos
sit ibi deus scribere et eruditis assistere et gl̄iam et
insplandem debet pl diebus ie et noctibus iejū
nare et ipse eternis mandatis dem Dic et faciens
legem dñi suscipiet in q̄tū diuā voluntate ag
nostet dñs et ipse ipsi videbit sapphire q sub pedibus
eius e et stabilitū pedū suoꝝ sit fulgentis veritas
exemplaris et gustabit Nullus ad vidē deū in pa
tria nec cognoscē legem ipius in via melius q
in q abstinentia contemplatiōs et seniore et bonore
plene assocīacōem spectat Ego d Dedebā in
domo mea et seniores iuda sedebāt coram me C
Vel si vis allegia illud q tres sc̄i principales ipius
et scripture ecclie sc̄e suprema media et infima su
prema e prelatore qui figurant in moyse sup sid as
cendente ad deū e prelatore q et religiosos qui
qui figurat e in aaron in late monte cū suis re
manente infima e laycos qui figurat e in
populo infra residente Ung̃ste cū dñi ascēdit
debz deo appropiare et monte ipsius ascendē
et dñi mādā et omnē visionē dei ipsi participare
et legē diuinā notitia accipere et habē p fidei
cām sinistū ad veritatē exemplaria noscitur as
cendi ad predictū vbi sufficit latebat ecclie sup
mis vero ppl̄ibus nōn e infimus ē temporalia
accipere et pace de tpalibus degustare Unoquisq; hi
fm q̄dū suū solet ppl̄acōem a dño recipe et fidei
notitiā possidē 1 corr xv Distinctio prima

Idem aut dic de sūa scriptura sicut apicem scri
scientifica in qua a caligine ministraze intrat
alij ad m late 1 latebat et certius historiare
imolant alij vbi sc̄i seniores de longe venerat
et assistut obiect thi ex inde ppl̄acōes primas ex
sequit C Idem ecc dic de monte ecclie dignitatū
m quibus sc̄i alij sc̄i superiores alij medij et inferiores
alij mistici Vel aut idem dic de monte padri
et de dignitatibus ecclie sempiterne Joh 14 In domo
patris mei mansiones multe sc̄i C Moyses legis
acceptu⁹ fidei mt dei et ppl̄i mittere voluit mice
Et io xcv vitulos imolari fecit corr q sanguine
ppl̄i aspersit et sic ppl̄atus a dño pl̄s et legis
eius susceptit et q eq⁹ dñs pepigit se seruaze promis
dia mīqd q lauter a dñs faciens C Dic ve
in carta primitiua moyses 1 xp̄s volens legem a
pre acceptu ppl̄s fidelius dari fidei q ad eius
fidē xcv vitulos 1 xcv agnos vel gnāliter oēs
agnicias eorū occidi mandauit et p martiriū imo
lari voluit in q̄tū sc̄s xcv agnos loco iohīs
paulo substituto p martiriū ad se vocauit Dic
go sum e q pp⁹ istoꝝ sanguine aspersus 1 agnoze
et martire morte et passione firmatus fidei
et fidelitatē accepit legem et fidelitate credi
dit et suscepit et voluntati dñi obediuit exact⁹m
chū fidei fidelitatē fuit sanguis apl̄oꝝ et martiꝝ
q a nouo ppl̄us in fide firmat et cū deo fe
dat qui videt et considerat q talium tot et ta
torū sanguis p fide dño imolat in q̄tū sc̄s nō e
verisimile imo nec possibile q tot boies p fide
voluntate moriendi nisi ipa fides et lex vē sc̄a
veritate solida fundatū fuit Luc 22 Hic e calix
sanguis nouū testamenti mistice fidei q p multē
effundet⁹

Caplm 25^m

Dominus volens tabernaculū fidei ec
clesie primo voluit eius materias sibi p
ordinate edificande specialiter dedicare Precepit go
q filij ipsi sibi voluntarie et voluntate offerent
aurū argentū es lacinctū purpura coccū
bis tinctū bissū pilos caprē pelles arietū
rubricatas pelles iacinctas ligna sethim oleū

ad luminaria aromata in unguenta tymiamata
lapides onichinos et gemmas ad ornatu
ephot et rationale et superhumerale De ipse aut
vltro oblate premisit se Dns velle sibi fieri edificium sibi
edificare vt sic possint mr habes ihesu exemplar
vero istius domus edificande moysi Dns in monte
synay ondit qn Dni ostiam vidit Sic vero ad
spuale edificandum tabernaculi die consule vel
ecce in quo sit deus spualis qndat nre de pelis
gris sit pelles bruti q npd deo vltro z voluntarie
debemus offere et spualiter dedicare Esse gra nob
petit aurz z supne celitatis argentu z electoz
suauitate meritorum Eo quod asse ipsor dul
cud suue repphensionis sanctu z celeste olfactu
et apparentie venustate purpuram z vndicie
grossitate Coctu bis tinctu z duc Dei et ypi
caritate byssu retorta z cordis et oris candida
castitate Et deus hic pelos caprar z eoz pel
tariu et hemitariu pelles rubricatas arietu
z eoz & martiz & fide ostiaz pelles iacintinas
q sit in celis sit celestis z eoz & ostiaz et celeste
vitaeud Ite nos debemus habe ligna sethim
q dant incremabilia z incorrubilia z stabilitate
pseudarie oleu oliuar z suauitate pietatis
et clemencie aromata z tymiamata fragrantia
fame bone et spualis redolentie lapides
onichinos qui respectu oculor tremit fruor z
consideratem morte et dnic iustitie hyb em
eelig et btudig tabernaculu fidei z sti et
mundi corpis constituit et inde rationale in
dicij z vita canalis ornat et sic ibi deo glorifice
imolat dd tm ista vlt et voluntarie a nobis
deo offerant qa sit melius et melioriu nisi qd
e vltroneu et voluntariu so dicebat po Volui
tale sacrificiu tibi Suscepit dns archam
fiei de lignis sethim q sit firm stabi dant ligna
ad stitudiem alie spine q nec a qua portant
putrefiei nec igne cremat q ect dant alba z
lenia et albe spine statu tm archa qdri
gula et sti pedibz firm Josephd puriz z exteriz
deauratu quadd corona seu quodd caulo seu
labio aureo desup circucincta 4or caulor in 4or
angulis habebat in quibz interclusi vectes qui
a qs ad deportabat Quedd tabula aurea q

dicebat propiatoriu archam tegebat et hz in
longitudine duos cubitos ad dimidio in
latitudine vero cubitu ad dimidio possidebat
et inscripta se tabulas legis vnaq ad manu
libru deutoni virgad q pro ruat grebat
duo vero cherubi desup sedebat q alas alter
ad alterz extendebat sicut dr hic et inscru
33o et deutoxo Et sic pz q ista archa q ad
ornatum dat aurea et sacrinea q ad formam
quadangula qdricaula et ornata quo ad ad
comitancia habebat propiatoriu et cherubi
quo ad contenta habebat tabulas manna et
librum et virgam Ista aut archa mirabil latu
nense fim quos dd hodie e inclusa Allegoice
ista archa e ecclia q p tanto archa dr q inscr
eam cauta q ad salute plicent reponunt
Quod Construat archam de lignis laborate
vt saluet semen vniuersu semen Ista i de lign
mis sethim et de stis quibz quos sit aqua vo
luptatis non corrumpat et ligna cupiditate
non vrat et quos albedo castitate lenitatis
pauptate et spinositas asperitate mundat
debet ea constructa et mira et exteriz et asperi
one et obscurde debet ea p sapias z scientia
decorata qz psone ecclam constituentes dnt
ea p sapiam splendentes et aurea p ide
fectibilis caritatem pmitate debet ea sethinea
Lam 3o Reclinatoriu aureu fecit sibi rex
salomon Ista i dabi ea quadrata p ea stabilitate
immutabilem quadangula p 4or cardinales
virtutes 4or ligni caulos et 4or evangelicae
doctrine in quibz sit vectes dant q dant de
lignis sethim et spinosis et q dant exteriz de
auratis et pdicatoribz et doctoribz q doctrina
sint aurea et correctem spinea pseudonima
sethinea ingnis dnt miseri in qbz sit npd sint
evangelice doctrine contre meditat Iste ih
mantibz archa portabat ad denotandu q p
stos pdicatores ecclia in fide et i moribz sus
tentat dnus de multis vectibz et modmo
pticibz possit hodie dici q npd no st vectes sentes
sethinei fi vilesq debiles et fragiles de sibz
dyabz vsq qz portas arcas contra et malos

ſpiritualē ſplatos vectes ſ̄reos configam i
ꝑdictos ꝛc. ¶ Iſte archa ſ̄t ſpūalē dimſ
ſione ſ̄z longitudiem fidei ¶ altitudiem ſpei
et latitudiem caritat̄ ¶ Recepti q̄libz iſtaz
habet aliq̄d ꝑſm et aliq̄ i ꝑſond ¶ ubitz
cui ꝑſone ſ̄t dimdius vel arbitz i ꝑſonaz
deſigñ ꝙ regula longitudo fidei duos habz
cubitos i duc̄ ꝑſone ¶ in q̄ñ ſ̄z deitatis
et humanitat̄ credit ¶ una tñ dimidiata
i ꝑſonam habz ¶ in q̄ñ ſ̄z non ſeparabilit̄ ꝑ
angelica cognoſcat̄ caritat̄ ꝛc latitudo i
ꝑſone i portat ¶ in q̄ñ toto corde et tñ alia
deū et ꝓx̄m nūq̄ amat ſpes ꝛc ad ſua al
titudine dimidiū cubiti i ꝑſonā patit
¶ in q̄ñ ſpes vna ſemp ad aq̄uo timoꝛ miſ
cat̄ ¶ et bibit non ē hic aq̄a mensiū ꝑ
ſonis q̄ habeat aliq̄ defectū i ꝑſonis
¶ in paradiſo vbi nulla defect̄ ſupplebit q̄ ꝑ
titudiem ſua applebit̄ i. corp̄ ſ̄t̄. ¶ Hoc pte
cognoſcimꝰ et ex pte ꝓgamꝰ cui ad ve
nit̄ q̄d ꝑſm ē euacuabit̄ q̄d ex pte eſt
¶ Iſte iſta archa ſ̄z certa habz ſuſ̄ſe ymaginē
in q̄ñ in ipa ꝛuenit̄ ꝓpiciatio et ſ̄m̄ꝰ
pretoꝛ habz ꝛc cond aureā in q̄ñ in
ipa ꝛuenit̄ ratiōa miſtoꝛ habz cherubi
i ſpūalē ſtoꝛ et angelꝰ et ꝙnaud ſa
pientiā et iuſtoꝛ ¶ Cherubi q̄ſ̄ꝰ Joſephꝰ
dicit̄ formā volatilē nulli alti aſſignauit
quas moyſes in ſede dei vidit q̄ plenitudo
ſ̄ce mīſ̄ꝓtat̄ ſ̄t̄ ideo iuſtos ſanctificatos
et diſcretos volatilēs et ꝓplatias et
in ſede dei ꝑ ꝓtemplandem aſſuetos dñs
regula archa erāt et religiosos dz ſ̄ſe
in ſtatu plāriois habit̄ et ſcand ut eoꝛ
regat̄ q̄tinꝫ ¶ Hec i. ſtendunt cherubi
alas ſuas et ex altata ſ̄t̄ ¶ Iſte tā archa
debet cōtinē tabulas et libꝛ i legem
dīnā et ſanctam manna dulciſſimū q̄d de
celo plucāt i deuotiōem et ſtenuā regi
oꝛon q̄ ꝓcurāt i ſeruend eoꝛ ꝓtem
et luſtraū. legem ſ̄z ad fin̄ꝰ ꝛeuerendi
q̄ ſ̄t̄. ¶ Dabo legem meā in viſceribꝰ eoꝛ ꝙa
mea dulcedinis ad delinq̄tibz oportuna et
indigentibz dulciꝰ ſubueniendi ꝑ̄. pluit illis
manna ad manducandū vir ꝙa vēo iuſtitie ad ꝓ
uos ꝓcurandū et ad oues dñe paſcue diligendū
¶ Virga dirōnis virga regnitu ¶ Vel dic
q̄ archa iſta ſ̄t̄ dicam bona vel q̄libz bona ꝑſonā
et mal̄e bonū ecclaſticū vel platū q̄ ſ̄z nāt̄
debet ꝛc ſcripturas et ꝑuilegia ꝑ oſtendat ꝑ
partam debet ēe aureus vitro ꝑ diuā ſapiam
et cū ꝑ honeſta apparēt̄ ¶ Iſti dñt̄ ſpē ꝙ ad
gulos i ꝙoꝛ bonas affectiones ſ̄z dolorē de ꝑteritis
malis q̄miſſis gaudiū in ſpū ſc̄o de ꝑteritis bonis
fructis ſpem in deo de futuris ꝑmiſis timoꝛē vanē
de futuris penis ¶ Cum ſſ. ſ̄t̄ corde ꝙa dulcit̄ lō
et malū vita et mors bonū mīſt et malū et
vita et vitaū in ꝑti q̄ñ ad gaudiū et dolorē
vita et mors i ꝑmiū et tormentū q̄ñ ad deſi
derū et timoꝛē ¶ Iſte iſte debet ſ̄z ꝙa calos i ꝑdu
plicē cardinalē virtutem Debet ſ̄z duos vectes de
auratos i duplicē fortitudiem et ſpūtalē ſ̄z i oꝛ
de cōi tribulatiōe et i corpe cōi tribulationes
ecc̄ Debet ſ̄z labiū aureū i cibū q̄dam mūdiaū
et vitalem Debet ſ̄z ꝓpiatoriū aureū i cherubi
et ꝓcatā et Debet ſ̄z cherubi aureos i vi
ſoꝛid ſapientie ſoꝛietate ¶ Vel cherubi q̄ mīſt̄ plē
plenitudo i ſcām et ſublimitate ¶ Iſta cū alia ꝓti
net ad platū vel ecc̄ ad q̄libz ꝛuc ecclaſticū ſiue
iuſtū fidelia q̄ ſterilē ꝓmitentibz ꝓpiciat̄ ꝑ
Apud te ꝓpiciatio ē. que q̄ a cherubi i a vir
gine templatibz ꝓmittet ¶ Ita q̄ ad ſapientibz
ambula q̄ a ꝙ ſtrubz cardinalibz doceat̄ ¶ Hoc
ꝙ ſtricē vm et duobz vectibz i duobz latenbz
fortitudinis ſ̄z a dextꝛ et a ſiniſtꝛ i myſtice et
in aſpectū zobedē ¶ Hui ſſ. palmite portauerūt
in vectē duo viri ¶ Iſte iſta archa i platū deb
continā tā ſ̄z tabulas ad libꝛ i dīnā legē cū
diſcione aganna dulce i charam et ſubuenientem
vel benignitatē et conſolationem et apaſ̄ regā
florida i iuſtitia et correctionē ¶ Iuꝰ i. ꝛepaſſi ē
Corripe meſtos conſolando puſillanimes ſuſ
pecte infirmos q̄ ſ̄z platō debet rudes informando
inſectos corripe puſillanimes conſolando ꝛ affectoꝛe
miſericoꝛs ¶ Vel ſ̄t̄ vis allega de hoc ſtaut ſuſ ad.
Dehz ecc̄ hic dimſionē t̄plicē i tres virtutes
theologicas ſ̄z longitudiem fidei altitudiem
ſpei et latitudiem caritat̄ q̄ ſ̄t̄ ſ̄m̄ ꝛ. ¶ Aut
aut manet tā ḡ fides ſpes caritas ꝛc dilatat vt ſ̄t̄
¶ Vel dic q̄ archa ē ecc̄ſia q̄ ex auro i ligno

dictam aureolā et in 4or angulis 4or ānulos
fecit in singulis pedibus sibi ut vectibus ipo
sute possit mensa portari Vectes vō de lignis
setthim fieri voluit quos auro pulissimo deaurari
mandauit Posuit autē voluit mensā in tabnā
ad aquilonē et pones panes ppositionis ad tholē vasa
insup et vasa libandi scz acceptabula phialas
turibula et crateres ordinauit et mensa stetit
suppositā Et mensā ꝑ suos mites sac scīptura q
scz in tabnaculo ecclie ad aqlonē v cont sligg
tbulationē ponit aut sz mundi tbulationes
et misteria ꝑ gtemplationē et gsolationē scīptur
tangunt Ps Parasti in conspectu tuo mensam
aduss eos qui tribulāt me Ysta ꝙ ē de lignis
setthim sca ē imputribilis ꝑ ꝑpetuā dilatione
Ps Inclinauit dne ꝑmanet sibi tuū Turo pu
rissimo ꝙ deaurata ꝑ excellentiā ostendat
ꝙ sz aurū liberalitatē ardet v aurū ecclie seu
moralis scie ē puritatē aurū vō scīptule est
pulissimū ꝑ sermones et pulissimi fidus aug
labio aureo v munda doctor et ꝑdicatore
eloqcia ꝙ scīptura Ps Et labia mea detes
tabūt impietatē quatuor angūl et 4or pedibus
v 4or exponendi generibus dicit adornata
sz hystolaco mistico allegorico et tropologico
Exc 1o Quatuor facies vni et 4or ānulis v
4or doctine ptibus munit Distincta ꝙ sz sc
dare qd ꝑtinet ad scientiā Ps Audē qd ꝑtz
ad utilitatē Arguē qd ē male dom corrige
Ps Ad tpo 2 tbi 3o dicit ꝙ sic doctrina diuitz
inspirata utilis ē ad docendū ad arguendū
ad erudiendū ad corrigendū Sed ꝙ? Re
uela vlt ysta 2a lge corona aurea sup eā ꝙ
ipsam scientibus ꝑmittit primū cancialē 2o
eandem habē corona aurea ꝙ ipsam
doctoribus ꝑmittit vlt hoc primū acultale
Ps Corona aurea sup caput eius Corona no
ysta aurea v primū cancialē et dignitas
tholē ꝑdisti 4or ā dignitoz ꝙ eā
habet 4or quia principalia primoz ꝙ sz sc
visio sc ucio transitio et gustatiue ꝙ gtempla
Exc 1o Quatuor pene vni et ibis ꝑ 4or
ꝑtes ādres vlat Quid vlt Reuela ysta
mensa dne scīptule habz sua mensuraz sz lon

gitudiem duoz cubitoz v sciam nouī et ve
teris testamenti et latitudiem vnius cubiti et se
missem v densitatem sciz ꝙ sz cubitus habet
in quitū videat credit semissem tanz in quitū
sz de bonis fatuis aliq vlcis sentit ꝙ tñ no
ē aplend si ī effectu existit v corpe Ps Ecce ꝑte
cognoscitis et ex ꝑte ypocrisim Ysta ē ī ꝙ qtz
duodecī panes pōsitionis arcularoz qui ꝙ vita si
delium sc nitēs habz ecclie libamina sciz
vasa vō subsistentia habz multa v multitudo
doctoz sc ad libamina doctrine fundenda
a deo sc ordinata dū ecclie dant ubi acceptā
bula q dicit vasa ꝙ arcto guando et usti sc
q docent ad aedificationē corrigendos Fiant ꝙ sc
vasa rusticoz Et usti suffragat illos qui docet
ipsos ad quada suppositande oppressionis
phiala q dant vasa vitrea dnō a philis qs
a vitro Et usti sc illi q gsolant pusillanimes
q sc sc agit et vitrea qdicūdo Turibula q
dant ad thimiandū Et sc illi q docet alios
monendo ad offrandū ostiis et deuotis Deo
de ustis 4or generibus vasoz v doctoz videt ap9
Dicit ī epistola Dicens sic Rogamus vos fres
corripite mōentes sustipite imbecillos consolami
ni pusillanimes patientes estote ad omnes
semp gaudete sine intermissione date et Et sic
a mensa dnī ubi deuoti nutriunt ps 16o qla
catelli edunt de micis q cadunt de mensa dnoz
suoz Et ubi supbi videi esuriem patiūt ps
16o Ps Fiat mensa eoz coram ipis in laqueū
Vel si vis dic ꝙ ī ysta mensa sūt 4or ḡna va
soz v 4or genera doctrinaz ac sc supa Vel
dic ꝙ in ysta mensa 4or vasa v libri ypocrisim
minaz 4or pedes v 4or ypocrisis malorum duc
ōnē v Iob et psalmi seu lex et hystoria
libri Vel dic ꝙ mensa ē fides mea ꝙ ē sacrā
nea et incorruptibilis qz nūq deficiet
Ps 22o Non deficiet fides tua 2a aurea qa
semp milaū splendet 4or ysis ānulos q 4or
euangelia gerit ad vectibus ipositū v ad por
tissimis cultoribus quos habz ysta ecclie Duodecī
habet panes v multitudinē articulorū vasa
libandi v multitudinē sacīductoz ornam
interexellatā v multitudinem utriusq mitoz

coronula resplendente et fructuosam primicie
Vm anal Hod fidei &c. Unde 2° Esto fidelis
usq; ad mortem et dabo tibi coronam vite
Vel dic q̄ mensa tabernaculi fit pietatis qua
debent hic viri gaui et castissimi esa 56 isti dnt
habē panes ad assidentes pascens a thus odo
ferū et uba odolifera et dulcia ad tres ordines
coronā aureā et bñficiencia ad dignos sum
anal q̄ sit in pte aquilonal et in frigore ēstā
mis et in sterilitate pauperies debet principa
liū inueniri ad indigentibz subleuandos Vnd
ps Numes potit parat mensā in deserto &c
Dic q̄ talis mensa est homo pius et misericors
ar̄ sc̄ sup Scribit scripsit hic et lxxiij 24°
panes de simila purissima de duabz decimis
debebat fieri qui ingrue cocti sup mensā purissimā
sup et sex alios sex debebat ponere statim in pu
rissima aurea ad thure limpidissimo sup quibz
debat poni quatuor uino Die sabbati debebat
mutari et nouis substitui panibz et mensa
primi panes a sacerdotibz in loco scō debebat co
medi thus uino sup altare debebat incendi
Duodecim panes st̄ duodecim apud qui sex fue
runt de sita q̄ et flos farine significat in quod
apd st̄ fuerunt flos et alibi frumenti Vbi 2° flo
res apparuerunt in terra mad Iudicū 12° et ga
udebit vos de mundo ingne &c tribulationib
cocti st̄ in quib tormenta et martia sustu
lerunt vsq; 24° dilectionis sed et cibi panes
in mensa erāt sex et sex altitudo st̄ positi
in quib p caritate semp fuerunt uncti gliti
et numq̄ p̄ hēsm aut fastidio ab inuicē st̄
distincti vnd cantica hec a vita finitas q̄
nullo potit separari tribulatione &c Igit̄ isti st̄ qui
thesaurū Dalocorū et dariorū huiusce in mensa
legis dñe primum pseudauerunt quesuisse ad
uidendū sabbato et ante resti primo aperiendo
p mortem subtracti meruerunt qui st̄ sacerdo
tes et sed angeli in loco et p̄ paradisū p caritate
eas quiescunt et sibi intimauerunt Vnde q̄
in suum bñm collegium acceperat Alij uero pa
nes et alij viri sed sc̄ martires et confessores
pq ecce decessit locus ecce in mensa actie vel
fidei successerunt Hab 2° Auferat primum ut sequ
statuat Vel dic q̄ xij panes fuerunt
patres veteris testamenti qui xij principaliter
successores fuerūt Alij uero q̄ substituendi
fuerūt illos scdm nouū testamentū qui xij dei st̄
q̄ xij apud successores vel q̄ xij apostoli
erūdauerunt Igit̄ istud 2m uero q̄ in mensa
nouo septile lege dñe et fidei ordinem
primo fuerunt xij primi panes a patribus veteris
testamenti qui sex ibi statuerunt et usq; ad sab
bathū et ad resem et libertatis nouē legē
mibi permanserunt et thus oraculi significat
q̄ doctrine desiderio cocti et exusti fuerunt
Sex uel adiudicante sabbato legis nouē seu
libertatis gratie tunc isti panes et cere picta
defiant et alios nouos panes et nouū testamē
apponat et ordinatio mox fuerunt quos sex
picta et dictio usq; ad aliud sabbatū et usq;
ad paradisi resem a diabolica et tue ambitie
subtrahet et gloriole claritas successibz pp̄ q̄ pribz
tuis nati st̄ tibi filij ipse et lxxiij 26° nouis
succedentibz vetera placet Vel si nec dic
q̄ isti panes dant de simula expecti ad
thurē &c Dic isti &c sic supra Vel si nihi
dic q̄ panes primi st̄ doctrine et admonitionis primi
patres qui xij dicūt q̄ a duodecim primis ef
nati sex a iudeis obseruate et ecclesiam date
fuerūt Et alij xij st̄ doctrine et admonitionis
apostoli et successores sequentes sequacium q̄ sex loco
rum successerunt et mensā sacre septile a fidei
implerunt &c Precepit dns frē caudē
labre ad tabernaculū illuminandū productile de
auro purissimo Cuius sex fistule erant erecte
in pte australi tabernaculi et habebat unū hastile
in medio et a quolibet latere tria brachia curua
reflecta q̄ a moyse calami st̄ vocata aut
de calamis aureis geminis simul iunctis erant
pdicta brachia fabricata In quolibz vero brachio
in tribus siue pribz striis erant ad mod
et speciem volubiles et lilia q̄ in iunctura
calamoz ad ornatū et pulchritudinem erant
posita In ipso vero hastili in 4or locis fistule
speciem et lilia sibi erant iuncta Istud 4or cau
delabra septem lucernas seu lampades desup
habebat in quibz oleum gemine accendebat ha
bebat eadem emunctoria et vasa ad exigendos
emunctos q̄ oleo et auro purissimo erant fac

Istud candelabrū quod tabernaculū illustrabat fuit fidem q̄ certam seu mentē lucis veritate illustrat q̄ sic de auro purissimo fuit dicit ad q̄ michi michaēl aut ut ronald in ea scripsit Ad austrū erat posita dicit ubi et cellitas ut ea q̄ in hac michi et sibi q̄ virtus .i. vel vis et apud nos candelabre lucis .i. lucerna ejus ista enī duas habz partes sic dicit unitate et trinitate et quamtate ut ita ista ab utrisq; parte tribus ejus calamos seu brachia i uno hastili posita q̄ sic docetur dicit unitate habet tres personas in una natura dicit unitate vero trinitate hz tres naturas in una persona et sic bñ dicit ioh. Tres sunt qui testimoniū dant in celo .i. in deitate patrem verbū et spūm sanctū et hi tres unum sunt et tres sunt qui testimoniū dant in terra .i. in humanitate spūs aq̄ et sanguis. spūs dicit .i. deitas aqua sacramentis .i. aduc sanguis .i. corpus q̄ sic dicit sunt in una persona filij tres naturę sup̄dicte sic dicit unitas dicta et corpus ista arce q̄ que habet hastile i medio .i. mediocritatem et rectitudinem veritate. habz scyphos i quibus sunt .i. plenitudinem ustrinę et bonitatis habet speculos .i. oculos aureos .i. spem futurę eternitatis q̄ sic in oculis radiantis fine et principio designat habet arce lilia .i. candorē innocentie et puritatis habet septē lampades .i. septē sacramenta ecclesiastica habet sancte lucernas .i. septē spūs sancti dona habet aliud dicit genus habet emunctoria .i. dextrocas qui significantes errores et dubietates que ponit actiue solet abstergi habet arce vasa plena aqua sine .i. sedes apostolorum et profetarum vel corū libros in quibus significantes ystorie aut verę passionis extinguūt in quibus possitis ne utentem eum capere ipsius et quo dicit facies .i. fiere candelabrū autem totū et lampades eius sicut caput eius et sancte lucerne sue. Dicit dicit q̄ candelabrum dicit significat ejus ad suum corpus ministrandū sic ecclesiam militantē ut sic dicit q̄ istud candelabrum habz hastile .i. spūs personā deitatis tres ramos fraudacium et caput eius sancte ad apicē dicit caput enim deitas habz duas partes sic tempa ante legem et post et sic dicit q̄ iste habet tria brachia ab utroq; parte .i. .i. phas et fidales nouū et veteris testamenti qui sic tres dicit q̄ ea q̄ fidem trinitatis habuisse nostidē. vel q̄ ea q̄ theologice sic fide spe et caritate fuerūt sustulit. vel q̄ ea q̄ de ecclia sancta doctore sic contemnūt et nubemnūt qui sic significant in hoc dānel et job et q̄ ea scripsisse memorant. Hoc genuit tres filios et sic dicit q̄ ab utroq; parte sic et ad materialem et pq tres calami siant tria brachia .i. fidelia tria genera ab isto hastili sic a q̄ fidem processerunt q̄ sancta et spem et desiderū eterni se ad ipsum q̄ caritatem utrū reflexerunt et sic singuli eius flamma .i. sūa fidem spem et caritate ea sue discipline ordine habuerūt ea de ista reflexione qua sic sūa ad hastile sunt dicit vel q̄ creatori ejus exierunt resurrit et q̄ concordem et caritate remuneratione reflectuit pt dicit dicit et Ad lucē vel ejus fluenta recipiūt et tria scyphi dicit et Ad lucē vel ejus ibant et recipiebant. De istis brachijs candelabri et de istis fidelibus et sic additum q̄ ipsi dicit tibi calamis confecti tribus cyphis ornati tribus speculis volubilibus circuncti et in quibus unicula capitibus libris sic vallati. Sic. q̄d sicut q̄ ipsi tres calami q̄ sunt concauū resonātes et solidi utpote q̄ aurei significat tres ptes pme sic concauitatem ontiore et trionis hi et ad que cauat et pfoat cor habendū. resonando confessionis auriad asse sacrificiū ipsi enī sic illi tres dies de quibus .i. pal no. et dicit pq tres dies recipiūt tres tres cyphi qui sic sui natura ignē atque liquores et effundere signūt tres pres salutaris doctrine. pie sicut moralis et theologice Ipsi enī sic tres cyphi quibus bami fudendo libamant et quibus simplices inebriat dicit liquidē. Cyphus enī doctrina dicit q̄ sic inebriat alz potat pōs dicit meq inebriabo q̄ pclarg est Vnd ipsi sic illi tres panes de quibus dicit luc. xo. xxi. In persona simplicis indigentis Amice accomoda michi tres panes. Tres speculi annuli seu oculi pie et fine carentes et volubiles cyclos mobiles significāt tres pres libr spei q̄ sic visat ea ea arbitrate pie et fine carente sic spem libr visionis spem libr fruitionis et spem libr tensionis Ista enī sic ita spectanda e dicit de volucra q̄ mouc

meditanda ℞ So Spas zotas cand me vocavit vo
bubiles. Lilia que sc̃ pura et candida sm̃ honestate
et castitate q̃ sc̃ debent vivere usti in aiuste suscepti
habe vt sc̃ in omnib̃ q̃ dicat aut faciat posset casti
tas seu mundicia q̃ntu ad se p̃tinet vel q̃nd ad pxi
mos ꝛeluce ℞ Lau 2o ℞ in dilatio meg pastit me lilia
et sic go dico q̃ bracchia candelabri mei i fideles ei
nau q̃ verbis testamen debet hꝫ tres calamos i
tres pres pme tres cyphos i tres scias salutales
tres speculas i tres spes thalie feliciter vitia
i candore eo modo pdicte Vsti ei debet hꝫ usti
exemplo seu hastilis q̃ sc̃ calamos cyphos spe
culas i pdcas virtutes iuxt exemplar sicut ipse
dr̃s ℞ Ps 118 ℞ exemplu dedi vob vt qd̃m ego feci ita
et vos faciat ℞ Quid plura. Quidubio dico q̃ istud
candelabr̃ i eccla cu bracchijs i ad pssonis et fide
libꝫ suis debet lampades bono exemplo oleu
q̃ passionis pictur̃ et aliaz et brittaz lucnas
bonoz doctoz habe quibꝫ possint cete tabna
culi spualit illustre ℞ Ps 2 Prudentes virgines
accepe vt oleu in vasis suis ac lampadibꝫ Vsti ecc
debet habe emuctoria i largitate et time opa q̃ sc̃
emundat et abstergat sordes pcedentiu spꝫlia Necnon
vasa aurea plena aqua i bonos pauperes pfectos
misera seu debet hꝫ in quibꝫ extinguant et ex
pendant diuinoz spꝫlia vt sc̃ i sic emuncta
extincta in expensa fructu possint coram deo et
hoibꝫ fieri et dici hꝫ videntibꝫ dispsatio q̃ remota
spꝫlentias lucnaz vtriq candelabri et spꝫlia di
cie ecclastice fiere in membris homis nasidi q̃n
aqua misericordie pauperes mulatosq extinguit
Vñ i Ps 73 ℞ Pauperes semp habebis vobiscu et cu
volueritis potestis eis bñfacere ℞ Quia p eto eccl
tia multi geant hodie sordes spꝫlentias et dicta
alias emuctoria sc̃ malos officiales et seculares
qui sc̃ a suis dñis i ab ecc subdit exigut et ra
pina dcs pnc vilio ℞ Qui vehementer emungit
elicit sanguinem qui ecc hodie hoc alia vasa q̃
pauperes in quibꝫ sua superflua extinguat sc̃
negotiatores et carnales amicos malas 2 milites
et cetera talia in quibꝫ bona sua expendat ℞
non sic bone lucne candelabri mei q̃ seu cete
corpis sui mystica Ps 4 ℞ candelabro tuo de quo
supꝫ dixi ℞ ℣ Vel dic q̃ candelabro ecclie q̃ y
eo q̃ ductilis ℞ qa diuꝫ tunsionibꝫ et grossi
oibꝫ recudit̃ et ducit ℞ sic pfect̃ et formatꝫ
tuiq sc̃ hastile i flatu debet ee in medio p
ussiad et pectatem estate et grossa et grossa
cuiq ee diussa bracchia sc̃ diussi brittaz segm
tatas et offing ꝛeta sicut sc̃ Ps 14 ℞ in domo pre
mei mansiones multe sc̃ ℞ et ista q̃ eto hꝫe
debet calamos i vitos pulsantes mensuan
tes alioz multa ℞ Ps 150 ℞ laudate eu in timpano
in manu eius ℞ cyphos sc̃ doctoꝛs alios doctos
illuminantes inhabitantes ꝑ ℞ alios meg debeant
q̃ pdicta q̃ speculas volubiles i vitos dei
gentes et obedientes ℞ Ps 20 ℞ filij amon
obedientes ei lilia i vitos cyphos et grossos
℞ Ro ℞ Si lilia q̃ sc̃ in tristitia aq̃ odoris i
vitos pios et pacientes ℞ Mt 6 ℞ oleu de ca
pite tuo non deficiat. lucnas i vitos doctos
et exemplis alios illuminantes. luc̃ q̃y lucne
ardentes in manibꝫ vre ℞ mulcta i vitos
alioz vitia et spꝫlentias modales et emungen
tes et corrigentes. i ecclie ℞ Cor regite ecclesia
ter. Vasa cyphicula i sacerdotes alioz vitia i
q̃ssione exhigentes et in aquis lachrimaz
ora subingentes ℞ Mt 25 ℞ Prudentes autem ei
p strate et ad austr̃ claritatis porti p sciam
Mystice. Q̃ p mundi claritas et splendor luminis
ignis et sole sinceritate ℞ Ps ℞ Vnde adriana
citate ingrediet ad austr̃ ℣ Vel dic q̃ candelabr̃ habz hastile modale sc̃ rectu vnu et modale
ecclastice vel flatu. qui rectus istr̃ debz ee ad
rectus p strate et ad austr̃ portu p sciam Mystice
qa austr̃ alis p a regio luminis. Ductil p pa
cientie similitudem p tribulationem et adustionem
hoc hastile in me i fidei stabilitatem a diabolice
et a simplici i ypocrisi et adulis. debz hꝫe lucna
chia i hꝫ ℣ bonoz opm ymitatores q̃ sc̃ ad vitia
pte debeant ee ita in quib debz tres theologicas
virtutes habe sc̃ fidem spem et caritatem Ipse
ysti debet hꝫe cyphos i scias sc̃ libros et alias
p doctrinam melioratis Debet hꝫe speculas volu
biles i diligenciam ad auctu officia sedulitat
exercend et ad obtic obsequia exequend Vasa
mos sc̃ quibꝫ cantet i laudem dei ad gratu
pacend lilia i innocentie et grisenas ardo
candore ad castr et honeste gustand Oleu
pietatis ad indigentibꝫ opacient lucnas
supne et virtutis ad alios illuminand Emuctoria

prudencie pme et largitatis ad sfl̃a vi
cior̃ et diar̃ abstergend et emungend vasa
extinctoꝝ emuctor̃ v tpalia pauptate vel
offensione ad sfl̃uitates ḡ offensend dom̃s
sm extinguit vicia q̃ a contagione seu pma
emungunt. Pauptas extinguit diuias sfl̃ua
q̃ p largitudinem sbigunt. Tpalia vo exti
guit sfl̃uos mores q̃ p prudẽtia euellunt
Vel cera dr q̃ emuctoria vicior̃ v sapie aug
mẽta et lucẽte sl̃ actus sfl̃e vasa vbi
emuncta extinguit sl̃ corpa cera fragilia ssi
dlata q̃ sb q̃ sfl̃a emergit et redargui
tur. nãe fragilitatẽ extinguit. vnd q̃ sl̃
bne et lucide ḡ a sfl̃ula redarguit. on gsidꝝ
ista vas fictil emũgit extinguit et auferẽ. Dic
t̃ aũt homo euidelabr̃ pfectus vbi lucerna ḡtie
et ẽfide gstituet. et sic in templo dñi et celest
regis quisq colocet. Vel Posuit candelabr̃
in tabnaculo testimonij ex regione mense i pte
aust̃li locauit p eadem lucẽtis usũ preparet dñi
et dixerit q candelabrũ stabat e regione et
q̃ in textu dr ut luceat ego addidi Ad denõnd
q̃ vir iustus magis stabit vel pficiet debet
stare ex adusso alioꝝ sc̃ vicia ea corrigendo
et arguendo non palpando Vbi sup. Et regione
fenestr̃e silor̃ figet tabernaculũ Vel si vis dic
q̃ septem lucerne sl̃ septem spũs sc̃i dona vel
septem virtutes &c sicut sup. Ca. 26

Tabernaculũ e factũ a filijs isr̃l
in deserto in quo propue dns colit
fictile e aut istud tabnaculũ de
tabulis de lignis sethim factis
lamnis aureis coopt̃ sensib̃ et arcẽt
duabꝫ basibꝫ argenteis singul̃ sustentat̃ in
latibꝫ in cuiꝰ te aci dat ung paries sit iunct
et vectibꝫ amissis p langui tabnaculi p anu
los aureos quos habebat fortissime robolare
et habebat tabula in longitudine decẽ cubitoꝝ
in latitudine cubiti et semissem in spissitudine
quor̃ digitoꝝ et erãt aũt ste tabule vigint a
pte meridiei et xx a pte aquilonar et sex
a pte occidentis et sic tabnaculũ a meridie e
ab austro et ab occidente dat clausũ Ab oriente
vo vbi lux sublimẽbat apud erat gr̃ longitudo
tabernaculi cubitoꝝ xxx latitudo et altitu
do cubitoꝝ x Karissimi p tabnaculũ
in deserto intelligit ecclia q̃ militat in hoc mũdo
cui q̃s longitudo fidei habet xxx cubitos pr̃
fidem trinitat̃ quã credit latitudo caritat̃ x cu
bitor̃ pr̃ decem mandata q̃ pficit altitudo spei
tricenor̃ cubitor̃ pr̃ simia q̃ oplento decẽ mãdator̃
q̃ expectat et sentit Ista ecc debet de clausa ob
structa et obfirmata a pte austri i eñ psputates
a pte aquilonali cũ dilectione adiutrice Ad pte
orientem i cũ ministres Ayta vo debet ee a
pte oriẽtis i ad diuina officia et fructus et ad af
ferendas aĩe ẽfidei firmitates Istud ar potissie
quit ecclia ni pri suu statu q̃ sic tuc p̃spera con
templebat. tuc occasu hereticor et vicior̃ statu
penit ũfirmabat q̃ respicit istor̃ omn clausu
dat xxvi. Vide porta in domo dñi clausa
Nupsse ne mirer cum tri-i-or adiutrid dul
cor̃ psputand et fetor ministrand Ad pte vo orientẽ
i ad dona spualia et divina et ad spũs solem
iustic̃ p resideñ aquebat et ad solid amoꝛa
celestia quẽ debat xxvi. Porta hui ayta cdr
principi Sicut dicit q̃ tabnaculũ eccie vel religio
nis debet construi de tabulis humilibꝫ et
sectilibꝫ i de psonis sufficientibꝫ atq; iustis q̃
sic debet ee sectilibꝫ pr̃ humilitate pfecte
caritat et mansuetudine pacis deauratis p
claritate sapie. sursũ erecte p eleuatiõ ascẽsio
nis p fortitudinem pmanentie subtilis et ca
strate et illecte p ligamen caritat et amicicie
et unite in unũ proximũ ligate p unitatem
pacis amoꝛis et gratie &c xxvi. Duc perme
simplices iungebant duo q̃d multa mebra
unũ corpus sicut in spõso Ita iste tabule i castis
tice vel religiose psone debet habe singule du
as basis i duos testamenta q̃ sic p eloquia et doc
trinã sũt argentea p fundamento debet ee anu
los aureos i spem etne retributois p supplendo
Annuli end aurei et ad retributionem significat
cum pri et finis et sic designat etnitatẽ. sic dr
aurei designat principalitate. et q̃ assistit in dia
a corpe do obtinet duplicitatẽ. et do tabule taber
naculi i bone operationes psone fortes cũ iustis
temptationes et tribulationes reddit q̃ lapidi
stabili fabricate et q̃ vectibꝫ i sedr̃ 2 doctor̃ ec
clesie 2 auctoritatibꝫ 2 armis spũs i de ecclia Rebu

mensionem faciendo statuerit. qui sex vectes et sex
dorsales de lignis sethim et spinosis resplendendo
albi caste viuendo et populibus prosequendo debet
esse ad et anno tercio in quinto debet p septuam ysrl
de sup. xxv. fruges et vectes de lignis sethim eo
modo eos anno debent qo iste tabule. f. veru iusti
esse dece subitos in longitudine et prosequendo
mandatoze oplis 4or digitos on superfluitate et 4or
cardinales virtutes in latitudine vero cubitus dup
esse cubiti et pmi et sm plicem assidem et semisse
et aliquale celestiu ejus ipsam degustare debet
ad ab utroq; pte vigint qui constet qo q nalo
quatuoz et 4or quadgalioz et quinq; libroz legis
esse spualis ad placend. superaddendo sex tabulas
qui ad mus perfecti et honoze opis pfidem vid de
tribus tribus de mpl' z b. fiant tabulas tabernaculi
de lignis sethim stantes Tabernaculu sedis
quod fecit et filius ysrl in deserto quinq; ad forma
erat oblongu ab oriente apud et ab occid a latis pribus
cudclausu et desup coopt in duas ptes sex in sud
et in sud sedz distincte patria ysrl tabernaculi fue
runt tabule de aurate q steterunt erigebant coztine
omnidissime q cadaquaq; duabus pellis erecte
subtate et intextine quibus tabernaculu operiebat et
desup sagumina vel quibus tabernaculu tegebat 4or
and habebat opimentu sex coztinas lissimas pelles
subeas iacinctinas et sagi in tabernaculo vero
principales erant 4or sex arcta ad finis adiacentibus
sex pricatoio et cherubi et contente in ea altare
thymiamatis q erant in sud sedz mensa ad
offeris panibz et candelabz q erant in sud recte
Altu vero 4or cubor q a summo usq; ad deorsu pe
debat et sud statz tanq; pes erioze erecta a sinis
et a pte tabernaculi alia dividebat pte q ffuerunt sud
statz in longitud et in latitud et in altitud decem cubitor
erant altaria vero pro vigint subitos in longitudine
primebat Opponatur ysrl pe modulis a diuoz
q ipsud tabernaculu fugerit adam virtuosa vel genialis
quibz vite iusti ad dei habitacionem q sit p gradu
spualis ordinatu Ipoze 2o dice tabernaculu dei
ad hominib et habitabit ad eis et qui offeus eis erit
Deus et tabernaculu mundialis hoiis sex mensis vel cen
stria ac oblonga p parte longitudinis ad orientem
et ad deu et ad bona eterna ludosa et clara Aptus
p affectione et cultare aliude vero mundus clausus
p diligenter custodia et sedulitate q sit a meridie
et a pte septentrionali amictoz Ab austro et a pte
occidentali bonoz Ab occidente et a pte orientali
vitioz sc. dei claudi p obtemperatu A pte vero
orientis et ad bona spualia et eterna dei. aptus
p desiderii et affectione pte Ipe meu aperui et dixi
spm q mandata tua desiderabam vsq; hoc ad
In tabernaculo tuu claude hostia tua stupte excepiend
ecc dei ac quaduplicamento sex coztinas bissi
nas et castitate circumdare pellibz subtilioz et cu
rzdoz q sex coztinas operit multitudinem pecoz et
pec q pellibz celestis colois et iacinctinis et
honeste visionis splendoze sex iacinctu et
purpuli mdilentu coloz Magnis de pilis caprie
seu cilicinis et pmis diuna et ingred sob pe Magni
ysrl sex cubitu med Magni end oi pmam q sit e
p oim ingressione p mandatoz sufficere p eo q e
decalogoz et oi ingressione significat ipse Magni
vero aspectu pmam designat tali q quaduplicatu
opimento sex castitate coztitate honestate ad
se debet homo tegere Ne veneris cherubis et plumis
coztinalitate delectatis possint in eis subintrare
Ait Egipcia varia de egypto texta et ibi in vestib
Iacinctu et purpura de insulis clisis sted sex opi
mentis tuis Egipcia enim pte coztitate purpura
pte coztitate Iacinctu celestis qui eadem vel sibi
Insula q in mari caudat pme amictu dei
et aspiritum Dico qo q ad officiu mdalis tab
naculi et consecrationem dei debet conferre mulier
Lignu et sine imputridu ligna sethim imputribilia
et pcide fortitudo tabule sex cubitor erecte et grossi
eiusdem altitudo vectes recti fortes et longi et
ysrl sine imputridu vestimenta bissina mtia et mundicie
pulchra et stabilitu coztine seu tentorii vocabula
azotabus et stibenite mundicia et pulchritudo
q sex dei ac 4or colore et In quinto ibi dei appare
4or virtutu cardinalium multitudo Et do ade sic
apostle ste dicit Ezec 16o in persona dni dicentis sic
Induite bissu coloris iacincto Induis te sub
tilibz vestimentis te discoloribz simulq; a mel et oleo
unxisti et decora facta es vehemens Nec mtis
in corde suo debet ac arcta ad obediendu et
et angelor spes mediocria et dulcedo altaria
incensi et fercules aptus deu clauso candelabr
lucis et sinu et discretio mensa ad panibz et pietas
divina et apparatus ut sic de deo et de tali tabernaculo dicat
dns ihs xps vol Lucas tertius arcana celestia aperit

ante ꝓpm velū posuit et mensā et candelabr̃ posuit et altare aureū sub tecto ¶ Vel
sī vis dic q tabnaculū i hoc dicit ego q archam
testi i ꝓpm ꝓmunt candelabr̃ ad septē luc̃
nis i spm sīm eid septē domꝰ quib altare
aureū mensā q̄ appositōis ꝛ sic sup
¶ Vel dic allegorice q tabnaculū i ecclia
vel religio q̄ debet ee cū clausū an aptū
de tabul̃ dealbat̃ fond̃ pellibꝫ et sagijs opti
mis texta in q̄ prudenti sn hꝰ go quōd de
bent ee onulti q̄a ꝛc i spūalib ꝓsonare
sc̄ tabule plane recte et dealbate sn sc̄ illi
qui in rectitudine iustic̃ et in fulgore sapie
sc̄ splendebat ¶ Hec velū de bysso retorta sn sc̄
illi qui honestā q̄ sancte aliꝰ exemplis sc̄ pla
centes ¶ Aliud exoptoriū de pellibꝫ rubricate
sn sc̄ martires sanguinē ꝓpos ꝓ sanguine rubricates
¶ Aliud optoriū de pellibꝫ iacinctinis i confes
sores celestia tm̄ia appetentes ¶ Aliud de sagis
de pilis caprinis sn sc̄ illi qui de seculo fugere
potuꝰ penitentes ¶ Item sn debet ee archa i
vas celeste ꝓprie contentiui ¶ Cherubin i viri ce
lestiū contemplatiui ¶ Altare mensā i viri ordi
nati eruditiui ¶ Candelabr̃ i viri lucentes et aliꝰ
eruditiui ¶ Lucerne i viri pij et aliꝰ nutritiui
¶ Tales ꝛ ecc i tales ꝓpone debet tabnaculū
ecclie constituī et ꝛ eo ecc̃ habitāt ꝓ Deꝰ quis
habitabit in tabnaculo tuo aut sc̄ requiescit i monte
sco tuo ¶ Qui ingredit sn macula et operat̃ iusti
ciā ¶ Vel dic q tabnaculū i predicti vbi sc̄ ta
bule dolate i martires lucēt vela et tentoria
i virgines quasi optima i multimod confes
sores sc̄ bissum i ꝓle celestis martificatiui ru
bricati i cruciatiui iacinctini i celestes i contem
platiui de pilis caprē i prime ꝓfectui vbi est
archa i etn̄ reposuit infinitus ¶ Cherubin i an
gelorū societas ¶ Altare i deuotionis fratꝰ ¶ Cande
labr̃ i hec oratiōis claritas ardens i hec fruc
tionis sanctitas et ligna setthim q̄ incorrupta i
in ecclia militātis ꝑfectibilis eternitas ¶ Et ꝛo istud i
illud tabnaculū de quo sc̄ hab hꝰ q̄ i dꝰ tam
plici et ꝑfectius tabernaculū non manu fim
i non huius creationis ¶ Tabernaculū fedis
duas habebat ptiales ¶ Quōd sn veritatem et
intuitum a ꝑte occidentis q̄ ꝰ habitacō habet
in longitō a tot̃ in latū et totidem in altum
et sic quadrata ad nostrā habitō et ista sīm̃ scīm

dicebat vocabat sn qua sn archa ad cherubin et ꝓpi
ciatoriū mensa vitis et tabule ornebat̃ sub qua
etiam altare mensi struebat̃ ad ds̄ ꝓpiciandū
i mduz non sīm tegere vel sanguine ingredi ꝑmit
tebat iubebat̃ ¶ Potior velo et prima ꝑs q̄ in du
plo longior erat q̄ ista. dicebat sacerdotibꝫ erat quia
et ꝓ velū mīt medium erat a sīm sede distincta ibi
q̄ erat candelabr̃ ad suos lucernas a meridie mensa
velo ad suos panes ab aquilone ¶ Quid tabnaculū
sc̄ intelligi ecclia sīm̃ dei q̄ paul̃ duas habz
ptes sc̄ militantē q̄ ꝛ in ingressu et oriente q̄ sīm
ad debet dici et ꝛc ¶ Triumphante velo q̄ ꝛ recessu
at occidente i ꝓ ꝓ mortē q̄ sn sīm sede ꝓ exclu
sū ad ꝑ dicī ¶ Iste ecc sc̄ duc ptes distincte q̄re prima
in duplo maior ꝛ q̄ ꝛ. plurib q̄ liatur ꝛ militā di
cram militante q̄ ait ecclam triumphante q̄ sn
nunc bon et mali mitit sīmul ibi velo sibi intra
huc q̄ sacerdotes i sacri ducēs prut dicī et q̄ utrumb
cruū ornati sanguine i ꝓ passionib medoia et ihu
ꝛc i crucis fragilia ꝓmunit ¶ Et ꝛo omes sacerdotes
sīm̃ potēant intrare vng velo solū sīm sacio in sīm
sede potēat intrare ¶ Ad denotā q̄ multi sn vocati
pauci velo electi ¶ Duo ¶ Istas cui duas hystoriā di
velū depictū i velū stellatū dicit illuc q̄ nullus
intrat nisi q̄ sīm̃ velū transcendit ¶ Continet quoq̄
mitior i domꝰ paradisi altare aureū i dignitate
archam testi i hūmanitate et duos cherubin i
i angelorū societate ꝓpiciatoriū i pacē
remissionē ¶ Sus ad anteriꝰ tabnaculū continet
candelabrū fidei ad septem lucernas donare spūs
sīm̃ mensā scripture ad ꝓpositionē panū et ad ꝓpositō
et articulorū doctrinā ¶ Ad vasa libamina i ad
ordinē ecclastice sacramēte ꝓpiciatoriū ad anteriꝰ
et non aptius struebat ¶ Ad denotā q̄ pacē
ꝓpiciatio et remissio ad ecclā triumphante q̄ est
intra velū mīt velū principalis duct̃ qui sc̄ sicut
in ꝓ sc̄ ¶ Aqueū dimidia et coposā aqua
ad redemptō ¶ Vel dic q tabnaculū i bonus
duces q̄ntū ad duas ptes i ad duas status
pt ꝓsidēti videlicet q̄ntū ad meridiem ꝓstitue
vel q̄ntū ad aquilonē adiustate ¶ Istud i ꝙ vere
q̄ istud tabnaculū i bonꝰ duces debz hꝰe ad meri
diem i ꝑ vigeat ꝓsperitate opulētie tempꝰ custo
diē i virtutem prudētie ¶ Ad aquilonē velo i ꝑ
vigeat frigus paupt̃ ꝰ et caliginis tēpꝰ debz hꝰe

mansum ad panibꝫ ⁊ virtutem pietat⁹ et clemẽc
vt sit ꝓ prudenaꝫ regat ꝑ ysaiã ꝓ clemenaꝫ
vẽo sustentat⁹ alios ꝑ adiũsio vt sic de pietate
taliu dicat⁹ paup ysaiã ꝓ ꝓpaganꝫ ꝑ conspicuos
mensã aduꝫ eos qui tbulat⁹ me ¶ Velũ inter
stã et stã stage appensũ sunt ꝛ de 4or ꝓmo colobꝫ
sic bissũ retorta purpura sacineto et torto bis tincto
et grano et ꝓmo ysaiã coccũ phenicio et hyac tybate
grauedꝫ nullore tñ aliũ ymaginibꝫ pictũatũ
¶ Velũ ysaiã ꝓ virtũ iustã et mysticã plantũ vel
ecclesiã q sic de 2or colobꝫ ⁊ de 4or cardinalibꝫ
virtutibꝫ vndeꝫ bissũ fortitudinis sacineto celestis prudẽe debꝫ
ac apostol⁹ et ornatꝫ mr̃ eccl̃ie et tyrum ꝓ celestiũ
grauitatione sustinẽs mr̃ fidei et stã ⁊ inter
aduersa triumphantẽ et certam militantẽ seu mr̃ dei
et ꝓximũ medio ꝑ quã sic ysaiã lig⁹ carpalis sit m
fide tamẽ mentalis ꝛ m ratio sapie 18 vsq ad
celos attingebat stans m tbꝫ et deut⁹ 7 ego ad
dñm stetj et medius fui ꝛc̃ Xaldeꝫ ⁊ aquilonalibꝫ colore
dñi vel ad mundi tbulacõem debet ad purificatus
¶ Ita sanct⁹ ꝑ⁹ ayalta tbulacões ecclie Bissũ
albũ seu lineũ q de terra nascit⁹ et cuꝫ vitea ⁊
auditus ꝓ certificat⁹ tpat fugit tempanaꝫ ꝓpter
q deꝫ regem ꝓ ecclia ꝓpaganꝫ Purpura colore ignis q fortis
sanat ⁊ clarificat ꝓ fortitudinem sacineti vẽo colore
celestis ꝓ prudenaꝫ q sic mr̃ alias virtutes magis
appropinquat ad celestem et ad ꝓpriã mr̃ Xalcis
go colores debet velũ talmandi ⁊ plantũ vel ysaiã
ecclie opponẽ Lanx dñm tenẽs vel ysaiam tbulaõem
debet ad pungẽ et depingẽ et ni ꝛpo plures virtutes
mysticas adalia vẽo ⁊ bestialia et carnalia vana
abdicat contempla debꝫ ad m aliũ suspendẽ Ca
ritas vẽo et concordia debꝫ ad medium mr̃ dei et
ꝓximi collocãe Et sic ecclie ponit dicit ꝛ 22 ubi
dñs laqse ecclie dicit sic Bissũ vaiã ex egipto tex
ta ꝛ tr̃ velũ vt ponẽt m malo nauis ⁊ pu
pura de insulis elisa Velũ cum sacineto et bissi
nũ m malo nauis ꝓpt̃ qm̃ iussit ad placendũ
deꝫ vel ꝓ exemplũ leuat ¶ Vel si vis dic q
bissũ candidꝫ ⁊ castitas q sic debꝫ ac bis tincta m
spũ ad dei et ad ꝓxm̃ ⁊ extenta ꝓpter ꝛoseam
⁊ pacem q nasce ꝛose spũs pleꝫ tale magis sacineto
sacineto celestis colore ⁊ celestis quisquis seu hyacin
thus ꝛc̃ ꝓ oĩa sanct⁹ supꝛ ¶ Cortine que
et tentoria quibꝫ dicunt stare st̃ decani de 4or ꝑdictis
colobꝫ q sic simul ad angelic⁹ exercitum et dñm
aureos duxerũt iuste dant ysa q se dñm glorificat
ysaiã et purgatissima vndeq dñm suppedita sic
dant⁹ ⁊ sic simul unctꝫ tabernaculũ unctꝫ tegu
lat⁹ 4us q̃ de modo regendi vacue mr̃ ecclie
scribit ꝛo omitto q solũ addens ꝙ cortine q
decem dant sibi mensũ 28 in altitudine et
gritudine et 4or in latitudine plagis vẽo q sunt
vndeq nũo 30 cubitos longitudes habet 4or
vẽo in latitudine gradiant ¶ Istri duo sic cortine
et plagis ꝓpt̃ duos status hominis q st̃ in tali
naculo ecclie militantis videlicet ꝓphete et ꝓphe
tici ejusdem ꝓfectꝫ st̃ q̃ cortine qui sic de 4or co
lobꝫ ⁊ 4or ꝑdis sibi opponẽt. vide supꝛ ꝑ⁹
q sic decem dicit⁹ ac ꝙ decẽ mandatoꝝ opa ꝓfe
quunt⁹ dicit⁹ ysaiã 2 et vnũ cubitus longitudis
qui nũs constat ex vij et sexies ad denõnãs ꝙ
vij actualis vit⁹ creãt et sexies mille opa fide
4or ac cubitos habet longitudinis latitudis in
quitu ysaiã ꝑ⁹ euangelice agilia adimplẽs ysa
ac ampliat⁹ precetmas ⁊ banas 2 celestes af
fectiones habẽ nostri⁹ quilibꝫ animũ aureũ ⁊
desideria exaltatiua mentibꝫ sibi dicũt ꝙ pace
et concordia unũ et ꝓximũ amicaa zuin
gunt⁹ Job pleꝫ vna vm quidqid⁹ et nec spũs
aliud quasi mandat ꝙ eas. Dñi et ꝓxi rubeo
et hyacinthi designant⁹ ꝓ saga ⁊ aspida alis grassa
qui hñt ꝙ mũm qui tissũ edit⁹ baculogni ⁊ ꝙ
vndenariũ designat⁹ ac ꝙ ysi mandata plene
tissũ edidit 30 tri hñt cubitos longitudinis
ꝙ eo ꝙ fidem credit⁹ simpliciat⁹ unitatis 4or vel
cubitos in latitudẽ hñsse dicit⁹ ꝙ eo ꝙ 4or
euangelior⁹ doctrina sum⁹ ꝓfitent⁹ Istri go aut
ardũ optatiũ qd plg ꝙ cortine mysteria nanc
et pluuias dat exponẽt ꝙ eo ꝙ tales stipites
agricultur⁹ et laboriosi agricolã exponũt⁹ cortine
vẽo ⁊ vici ꝓfectꝫ et religiosi et claustrales intꝫ ad
ꝓximos officia referent⁹ Istri ac plagis vel
tecta dicit⁹ ac ꝙ eo ꝙ tales simplices ꝙ cal
cumctiũ debãt se ducam colligat ꝙ deus
sancte sit contẽt⁹ sine sugud ⁊ sine ꝙ sit ꝓfectꝫ
vel ꝓfectꝫ vel layc⁹ ꝙ religios⁹ vel stabilis dñs
templatiũ vel actiũ ꝙ caritate dei simul
uniri et ꝓximũ et concordia copulari sui
dei mei mandata sint m cubitis

Del dic q̄ ſtruxit ꝯtola tabnaculi ſ. cortine
ſagꝝ pelles rubee pelles tahetine ſ. ⁊
ſibilū ſtatis ſortine eni deſignat lignes et
nocentes ⁊ agra deſignat habitas et pel
tantes. pelles rubee martiles et ꝙ ſanguie
ſuſtinentes. pelles vō pacientine confeſſores
et doctores et celeſtia ꝙtemplantes ꝛc.

Precepit dns fieri tentoriū m̄ tabnaculi
⁊ ptē olente ⁊ velū aliud de ⁊ ꝑdas colūbq
ſ. purpla. cocto bis tincto pacincto et biſſo re
torta. Precepit q̄ fieri q̄q; colūpnas de lignis
ſethim. quas q̄ anno veſtit. mādauit. ꝙtege
capita. ꝙcepit fieri aurea baſes vō ereas.
velū q̄ vī colūpnas appendi. 2 duas ꝙcepit

Dic ꝙ ꝙ ſtruxit tentoriū mōſ lex dīna vel
ecc̄ ſcīa. ſcīpta q̄ ſ. ex ⁊ ⁊ conſtat colūbq 20
q̄ ⁊ deputat mtallabq. q̄q; vō colūpne pa
tri⁹ veteris teſtamēti et omes iudeos deſignāt
qui q̄q; libroz doctrīa aſſiteūt et tenēt qui
ſ. de lignis ſethim. ⁊ foztes et ſpuſtabiles fue
runt et auro tecti dicūt ꝙ eo q̄ ꝙ ſapiā ſpleā
habuerūt. ſi. go ſ. qui m mtiratu tabnacli. ⁊
in pn̄o ecclie militaūt fuerūt tentoriū ⁊ legē
dīne ſuſtentatōis. ſ. ꝙ cto mō ſ. npi. ⁊ ybi de
ſtruxit q̄ ſ. iudei ꝑmixti bonis fuerūt mul
vō mali et obſtinati ſ. ſcī. et ꝙ ybi dicūt
iſte colūpne habuerūt capita aurea. i. bonū
principiū et mgreſſū. baſes at habuerūt ereas
in q̄bꝰ ipſi ſunt recepti tm̄ et egreſſi. caput
aūt aureū m baſibus ereis tm̄ dicit. q̄d q̄d bn̄
incipit mag bn̄ finit. ſ. iudeis ſit dicū

Dic ſtultū eſſe inſenſatū gulate ut
ad ſpm̄ capiēdū cerne aſſumam. Del dic
ꝙ q̄q; colūpne ſ. ptes ⁊ ꝑdicātes q̄ ſ.
q̄q; ſenſus corporales bn̄ cohibēt. ⁊ regut.
q̄q; libros moyſi ſpualit̄ intelligūt. ⁊ ex
ponūt. q̄q; ꝙ rubrica dulcore meditant
et recolūt dn̄ de mechatra q̄ ex̄ deſignat

1 Mach 2° ſ. ipſe habuit q̄q; filios ſ.
ecc̄ colūpne ducunt ꝙ eo q̄ ipſe ad mōd ex
ſtūpne ꝙ ſtabilitate firm. ꝙ veritate plem
ꝙ uſtitia cecti. ꝙ pacien. ꝥbulatiōe ſcīpti
et ꝙ ſtabo ex̄ y magiſtq; parti. ꝛc tanꝫ et ſic
ꝙ eos alij m fide ⁊ modeſtia ſuſtinent
Ego q̄ſtituā colūpnas eoꝝ. ſ. dicit deus q̄

ante tabernaculū ecclie debent q̄q; colūpne
⁊ ꝑdicatōes ſtare et tentoriū ſcīpti
legē vel ecc̄ dei ſuſtinē. ſed q̄ capita ecc̄. ⁊
ꝑcipia dñt. q̄ aurea ſ. ꝙ ſapiam. baſes
vō. ⁊ finē debāt. q̄ ereę ꝙ doctrīa et
eloq̄a. in pſo. q̄ ꝙ ſapiā colligēda. tamē
vō doctrīa et eloq̄a. q̄ hodie. ſuntū. ad ſa
piam ſuffi. ꝛc. vō quos ſonor. q̄ eloq̄a ſuffi.
dicūt de ſtatua nabuch. d. q̄ caput habebat
aureū. ventē vō habet ereū. velū go m
talibꝰ colūpnis debet pendē. i. nocēn et mū
dicia ꝙ eo ſ. q̄ ꝑtor et platy tenent. q̄ alios
mundi caſti et innocentes ꝛc. ex. 25°. biſſi
vela de egipto tecta. q̄ tibi m velū. ſonāt. q̄
ꝓphetoꝝ ꝑt hodie dicta. de mulie. jud. 1° reg. 23°
velū templi. ⁊ caſtitas ſcīpti. a ſūmo uſq; deorſū

Precepit dns fieri. Ca. 24.

altare holocauſtoz. ſ. q̄a mgreſſū
tabernaculi. ad offerendū. in tantū ꝙ
d. comeſtor. q̄ ſacrificantes poterāt
vide. ad mīola tabnaculi. ſ. uſq; ad velū. erit
aūt iſtud altare. ad mōd vnīs arce quadrate
ſiue ex ⁊ lignēis ꝓtectū. ſ. de lignis ſethim
q̄ꝓdūt lammas ereas. eisq; endquaq; veſtitū. erit
ecc̄ q̄q; cubitoz. m longitu et q̄q; cubitoz. m
latitu. ſiem vō cubitoz. mtiq; grauū et mane
et vacuū. et non ſolidū. m ex̄ angul. q̄. ex̄cornua
cornibꝰ. ex ipſo procedentibꝰ. inſignitū et q̄uoz
cubitoz. ereis ex vtēſilia aurea
parata. ſ. ad ſacrificia. ⁊ carnes ꝓpōtas
combibebat. ignis ecc̄ ſibi ungit. ardebat. et ſ.
S. leuite. q̄. Bardos. nom. de lignis ꝓpone. ꝙ dies
ſingulos ungit. nutrebat. Ungit. dicitur. medul.
q̄ altare ſ. vite uſtu. vel ecc̄ oz. et mentē ſeu
conſilium viri uſti. et ꝓmo quidē illud debēt. ad
ad tabnaculū. p̄dicti ꝙ exemplaꝝ. et aſſidue
Debet. ꝛc. de lignis ſethim. incremabilibꝰ. et
deputabilibꝰ ꝙ pacham ꝙ ꝑſuaſionē. et dilectōē
debē. q̄ ſum. ad modū arce ꝙ altare. capacitatē
et contentionē. q̄. ſ. altare continet. inſ. ſe. deū
a ꝙm. debē. ꝛc. concaūū ꝙ yſſopū habet. 2 ſubie

Debet ee manud p spualem pauptate et fre
noze abdicationem debet ee non solidu p sñ
tatis psumptione sz poiq lane p timoze et p
suisq; iudiciu sz qntu ad ꝙd reputa⁹ debet
ad lamina crois vestitu p honoza alioz ap
hensione ad bonoz vocabulu et ꝓdicandu
Ad istud enī ptinet sonare alios ad iusticiam
ꝓdicando trahe a vocabulo exemplo philippi q no
cauit nathanahel Joh i Et meritho q vocat malam
Jo xl Dñs d se ad clos meū ad moab q; fistu
la cruis sonabit stam istud altare q⁹ debz habe
cornua et q⁹ ututu cardinaliu laude et gliam
q sz ex eo debet ad verticia In qntu cornua
sue uirtutis et glie misit ei ꝓpt ꝙam iusticiad
Non ꝓpt ypocrisim aut fictionem facinus debet
ee et in se reflexa p siu reduc⁹ ad ꝙam
constantiam et p oīs aduersis cessum et tyrannidem
Quatuor debz hre angulos et q⁹ euangelioz
doctrinu et stiam Et sic quadratu debz ee p
stabilitate et constantiaꝫ q; caruca cornua iusti
tie et glie et honoz cozis De qbz in ꝓo Et al
tabulatu cornua iusti debz ab ysto et a ꝙa utute
et iusticia ꝓcedē et numq; ad mundi laude se
extendē si in sinistram ad consilia reflectē et
in sensu qsul et abstrondendo sibi iustitiaꝫ se
cruce Decet enī tabulatu stat sub sagi et oīs
gntia fidei recte abinte Unde ꝓo Constituitur dic
solepne in gdensib⁹ usq; ad cornu altaris Unde
d augg⁹ in sermone Tunc imolabit tbi i se habit
gliam et non in altario Et istud altare debz hre
craticulā fi eam ad modu retis et dolore et
confusionem contritionis q nō debet suspendi ad
catenulas spei vane et remissionis debet hre
frenesim ab aliente et aptaꝫ fidei et disciplinis
sz ut ibi recipiant ligna bone doctrine et exem
plaꝝ aliene glutionis et ut sic ibi accendat⁹
ignis dñe caritatis et dilectionis et ut sic ibi cre
mentu⁹ et castigent carnes cuiuscuq; carnalis
delectationis homo q in altari xpi coram de sensu fi
at holocaustu spualis oblationis Ne q in ꝓo
sacrificiu deo spiritu gtribulatu Craticula enī sup
quā carnes assant dolore gritionis designat que
ad modu retis oculata dicit p eo q purgatu
ꝑ spuales feras auoluit et discrete venat⁹ et
ligat Hec sñ cathene et dñe vite sustinent ne
p desperationē cadat ex⁹ lauzencij q dicebat
In craticula deū non negauit ꝓpe nrē Et q
istud altare coīs habet debitas dimensiones
utrum ut sz habet quatuor cubitos in longitudine
et quatuor plagaz et mensuram et grassione
quatuor cubitos in latitudine et quatuor sen suū cor
pulū debitū capien et cohibitiuū tres vel
cubitas in latitudine et sic limitat fidem ve
ritatis utrum theologicaꝫ eadem et ꝓpriaꝫ ec
clie go ecclesiarū debet ee edificatu altare eccl
siū et talibz utentibz ꝑtinens ut ibi fiat sacrifi
cium bonoz apez deo gratū Unde Exo xx Altare
fecerunt altare ibi deo et appellauit nomen
loci illi⁹ dom⁹ dei In isto g⁹ altare et m caute
et constitu vir iusti debet ignis caritatis ꝑpetue
viue et numq; ibi deficere qđ ut melius fiat
sacerdotes et plati a ꝓdictis debent ligna
et exempla et accidentia vel alia subuenientia
et alia beneficia continue ministre ut sz
possint istud caritatis ignem in maiore caliditate amo
tricē Leui G⁹ Ignis in altari meo sz ardebit
que multet sarcinas subiciens ligna ꝑ singulos
dies Et sicut veteres retia dimittebāt ad ventos
ꝓte in anulis altaris quibz portabāt altare sic
nos iusti debet hre duplicē vectem et duplicē
iustitie rectitudinem Unā sz ad primum bonum
Aliud vero ad puniendū malos et hoc a dextris et
a sinistris et mittent⁹ respice diuina et respice
pauperē sine acceptione ꝑsonaz ut fiat a nō
mittēs et angelis in celū facilius deficiat quia
recta isti duo vectes sz duē iusticia qm in
anulis assidend corda misit⁹ et radicat facit
fidem in celū portare et corda duo ab angelis
portari et ee in patria principū et magnatū
ꝑ fortitudinē et optione dextri et in statu be sine
debite sz offendiculo sustinere ꝓpter In manibz
portabunt te ne unq; offendas ad lapidem pe
dem tuū lapidem dico et ad lapidandū mun
dū Circa altare holocaustoꝝ alient multa
instrumenta nētia sz vectes ad altare portandū
forcipes ad ignē ꝓpiandū et fidens ignitū re
ceptacula ad ignē ad altare tñminandū asse
rens labentes ad cineꝝ accolligendū fusmulū
seu tendentes ad carnes sacrificiorū sup ignem
regendū et ordinandū Sermon ad eos de caldu
riis aquarijs Dic ne ct altare corda nra nūa

mstr̃ia sua spūalia ⁊ multe vtutes nr̃e
ca ꝓbant. Et ꝓmo quide forcipes q̃ sign̄t dolo
ram q̃tionis. q̃ sz duo habet more forcipis bra
chia In q̃nd debet de omissione mali et de cōm
sione bon. vnd ḡ duūm in medio ⁊ spem ve
nie seu gr̃ie ad nam retinendā. Tertio ad 4m. Dupli
ci q̃tione contē eos dr̃e. 2o ibi. Dat de incep
tacula ignīd q̃ fiūt mdoriā cultatē martiziū
sōz et magie lurcncy et aliōz ignē ꝑ deo
glūstore. Vel ecl mdoriā ignīs ⁊ passionis ꝑ
et aliōz ignē ꝑ deo glūstore vel ecl mdoriā
ignīs ⁊ passionis et aliōz. 3o dr̃t ꝑ ad fus
timule seu tridentes q̃ fiūt ministrum dm̃ tribꝰ
et ecl exthole carnis affliōis. q̃ sz timor et
pena carnes ⁊ carnis voluptatem solet purgā
et eas de caldaria carnalie exthē et in ignē
cōtritionis spūalis gauemā. Et ecl tres fu
tus hr̃e dicr̃. In q̃nd pme tres ptes habē
gbuat sz contritione confessiōis et satisfactionis
quibꝰ sunt quibusdā dentibꝰ carnes ⁊ carnā
les de caldaria diabōli exthūnt. 4to mr̃ie
sūt hebetes q̃ fiūt mortē memorie. q̃ sz ci
nēs nr̃e resolutōis debet ꝑ mdoriā intelligi
et in loco mundo ⁊ in mundā consrā. Quom
dr̃it ibi sūt nr̃i vertes ad ipm portandā sz
spes ethne salutationis q̃ sz deꝰ. In q̃nd
sz nr̃a de spēdare euasionē pene mstri et
tentrimenī passionis ꝑ et satisfactionis secundarie
acquisitōem gr̃ie predicti. Et sic si altare cor
ned habeat ista q̃tuor mstrumenta sz dolorē et
contritionē passionis ꝑ et satisfactionis secundar̃ia
seu carnis mactationē mortē nr̃e considēa
salutē fiunde spem et affidam. Digne potenī
ubi sacrificia spūtis tribulati assūi et bona
apa deo immolāt et igne caritatis et spūtis sc̃i
tonacmāt. ita q̃ tūc potimo deo dicr̃ illud
ps. Lauabo mr̃ innocentiā manū meaꝝ et cir
dabo altare tuū dr̃e. Vel si vis dic q̃ altare
d vir. iusti ad immolandum bonoꝝ opm spūal
deo dedicatū ⁊c. ꝑ ostia sic sup̄. Vel dic
in malo q̃ altare ꝑt fier̃ malū principem
vel plurēs in quo tū caput q̃ aliōz carnes
cremant. et penis et cruciatibꝰ affligūt.
Ssi q̃ sūt multas subiuentes sibi. Et ꝑ
quide forcipes ⁊ puncs hallimos q̃ nō sinūt

missi ignem capinas et exactionē sacrificiū
illi sūt ignīd receptacula ⁊ iudices vel maio
res q̃ accusationes acceptas solent audīe et
recipe et ad maiores defr̃e. Illi sūt sicut fusti
mule ⁊ mali delinquentes q̃ carnem ⁊ subditos
subinas sūt exthē et accipe. capē. Illi sūt sicut
hebetes sz notarii vel consiliarii q̃ cineꝝ sūt
plurē ⁊ mdoriā accusationū sūt. Et scripsisse vr
non obstante pudōre ea fra possint aliaꝝ si sic
nata ipsos ꝑ ḡ utare impugnā. finaliter ad vltī
alii qui sūt sicut vertes qui portant eos ⁊ adula
tores et mali confessati q̃ sz istos non solent
corrigē si posit supportare et malefra eoꝝ vel
dissimulare vel emendare et sic solet eos spūalit
pduat ad mstrū et portat. Zach. 5o. Et mulier ista
dixit. in fundo ut edificet ei locū suū. Et
sic ē ipsa altare diabōli multe mal. mstr̃iente
mstruit. et a multe ac malis familiaribꝰ fi-
tat. Ipsa dr̃ q̃ altare cornutū mane ꝑ sūbrium
mane ꝑ vesp̄a q̃lam. vesp̄a ꝑ thuribulū calefiat
et incendat et sonare ꝑ iactemā et ipsaꝝ ignē
repletū ꝑ cucūmā. Cornibꝰ q̃buādā aptatis
ꝑ carnales luxūam ⁊c. Unde tex. q̃ precedenti
ꝑ de templo et altaribꝰ. ⁊ de medīa cētia et
multe mal. principibꝰ sūt dicti. 2. Mach. 6. Templū
luxūa plenū erat et cōmessationibꝰ et altare illicite
q̃ legē ꝓhibebant. Vel dic q̃ altare ꝑt cētis
q̃ dēbz hr̃e q̃tuor angulos. q̃tuor cornua ⁊c. Pone ista
q̃ sūt sup̄ⁱ. q̃ sūt mr̃ia. Et ⁊c. sic debet hr̃e multa mstra
⁊ multitudo ꝑsonaꝝ grandia sz forcipes ⁊ pūncs
qui ignem caritatis hr̃t facē in aliis ande et lucē
qui hr̃t duo brachia ⁊ stilam vbi ipsa tractentur
ad vnū clauū ⁊ consonantiā. Thuribulū ignīd ⁊c
captacula sūt illi qui ignem ꝓbris ꝑ et mr̃ie
ignem q̃ mstrālia tractatoꝝ recolūt. Hebetes
sūt illi qui cineꝝ hr̃e maxie attendūt. Fustimule
sūt boni iudices qui carnes et carnales pūgūt
et exthūnt de caldaria pcī. Vertes nēo qui ista
supportant. sūt plures q̃ altare actiue sustinent atq;
portant. Omnes aūt isti debet ea ⁊ſm ⁊
solidi. In q̃nd sz in bono sūt ꝓficiare dr̃t. Vel
3o. Nichil ad eo fulciatq; es celos. q̃ solidissime q̃
ea ⁊c fiūdati sūt talia q̃ mstra ⁊ tales ꝑ debet
altare dr̃i ⁊ erigi vel offriand seu sac̃dotē erigi
fi. cōstitui dr̃t. ⁊ ꝑ. Ascendēs ad altare meū ad deū

qui letificat iuuentutē meā ¶ Deinde duo
duo altaria fieri mandasset sc̄z altare holocausti
et thymiamatis ꝑm exitū vbi carnes immolabāt
et cremabant ⁊ m nitū sc̄z nisi tabernaculū vbi
mensa et thymiamatis adolebāt ¶ Dic tu sc̄z
bat q̄ de altari exterioꝛi pꝛocedebat ignis ad interi
ꝛa vt inde adoleꝛet interiꝛa ¶ Dic vt ad deū ꝛe
diuertit duo altaria ⁊ dux eccl̄am sc̄z militātē
vbi carnes illatꝛ ḡemq̄ ꝑ pmaz obuiā et affli
gē et miꝛozem q̄ ē in tabernaculo ꝑ ꝑdisi ⁊
eccl̄am triumphantē vbi thymiama
odoꝛoꝛe suauissimo deo offeꝛebat ¶ Istud tu vide
q̄ ignis caltatis et dilectiōis de q̄ exitū tribꝰ
ad mꝛozē et de altari holocaustoꝛ ad altare
thymiamatis et odoꝛoꝛe q̄ sc̄z caritas ꝑ aplm
nūq̄ excidit. ymo illa caritas q̄ hic ꝛeceditq̄ fi
delis inꝛipit vbi dilat et ꝑfect⁹ et q̄ in eccl̄a
militātē nascit⁹ in triumphante applet⁹ ¶ Et nō
si vis q̄ mitra fuerit q̄ ista duplex eccl̄am
significabat sc̄z ꝑ defectū et ꝛa ymissionē 2ª ta
bernaculū in defectu laudis ¶ Et tunc templū
fuit in loco patris et sancti. 3º nim tabernaculū
sigñt vtriusq̄ videlicet q̄ntū ad duas siue ꝑtes sc̄z
stat et sta stabit. 4º duo altaria stant hic ⁊ to
atrium exteriꝰ et tabernaculū intꝰ sicut ꝰ patet
et multa alia valde ꝛe ¶ Vel dic q̄ ista sc̄ duo
caltatis mandata sc̄ vel duo eccl̄ testamenta q̄ re
sc̄z vnum ꝛ altero ꝑfectius et vnum se habiz ad
ꝑfectū sicut exteriꝰ aliud ad deū sicut intꝰ de
testamento eccl̄ vetꝛi se habiz sicut exteriꝰ et ꝑce
dens spūs ad sensū litꝛe. nouum vero sicut
intꝰ et dignius et succedens spūs ad ideam
spūalē ¶ Ista sc̄ eccl̄ duo cherubin ꝛe
¶ Et dixit sc̄ 3ª ad 2ª ¶ In ḡis duobꝰ pendet tō
lex et ꝓphete ¶ Vel dic si vis q̄ tales duas
litates designāt duplex status eccl̄e militātē
sc̄z status laycoꝛ q̄ d exteriꝰ et status clericoꝛ
intꝰ vel eccl̄ duꝝ clericoꝛ status sc̄z clericoꝛ ista
eccl̄ et clericoꝛ regulaꝝ ꝛe ¶ Dicit deus
fieri aliud ius tabernaculū ad mundū ꝛemit
tendū et longitudo et q̄dꝝgitu tabernaculi
D latitudo applicabit sc̄z de tentoꝛijs ⁊ colūp
nis ¶ Erant aut tentoꝛia ꝑ circuitū de bysso ⁊ texta
que sc̄z ꝑ circuitū supꝛa colūpnas stabāt et a su
mo vsq̄ ad deoꝛsū q̄libꝫ subtilis dependebant
¶ In circuitu vero ab vtroq̄ latꝛe cortinę subtilis et
ab vtroq̄ capite ꝑ q̄dꝝgintu cubitꝰ ab vtroq̄
vero latꝛe viginti erant colūpne lumine q̄
grossis coopte capitellis argenteis re alu
tuis variis adoꝛnate basibꝫ aut eneis sup
tantate et in altū q̄libꝫ cubitꝰ mensuꝝ ¶ In
latꝛe vero decem columpne statuebāt ⁊ quaz
4ª in introitu orientali cortis pendebat ꝑ
quibꝫ quoddā velū de ꝑdicta 4ª colobꝫ pe
nebat ¶ Dic si vis q̄ aliud ius tabernaculū
sigñt religione ius eccl̄e sc̄e sedem colūpne
aliq̄ sigñt ꝓlatos ¶ Cortine vero seu tentoria
sigñt subditos ¶ Debet q̄ iste cortine de
bysso retorta ꝑ randoꝛe duplicē castitatē de
bent ꝛemdā aliū religiosis ꝑ officiū bone
sedulitatē ¶ Debent dependē a colūpnis ꝛ.
ꝓlato ꝑ subiectōs ad sedulitatē ¶ Debet habē
q̄libꝫ subitos in aliū ꝑ q̄libꝫ sensum custodiā
¶ Debet hic cortina subitus in longitudine ꝑ sedem
ꝑseuerandi ¶ Debet hic q̄dꝝgintu cubitos in
latitudine ꝛ. in nubibus seu eneis cortis sperā a latitud
ante vero mille cos debebāt ad q̄ velū pertig
re ¶ pictila tocis honestatē 4ª colozē ⁊ 4ª vbi
nū cardinaliū debet pulcꝛitudinem et decꝛē
sta q̄ de istis religiosis posse dici ad sc̄z supꝛa dꝛ
cendum ¶ Vbi dꝛ sanctus cortinas de bysso re
torta ¶ acincto et purpura recto q̄ tincto vari
atus ¶ Colūpne aut iste sc̄z ꝓlati vel ꝑfecti
et fundatoꝛes religiosi debent ee vestiti lamina
argentea ꝑ puꝛe intentionis mentē basi su
ꝛeā ꝑ constantię pēnitatē uignē q̄libꝫ cubi
toꝛ altitudinis ꝑ q̄libꝫ sensum custodiā et
tenoꝛē celatuꝝ et studiū debitū ꝑ humane
exemplaꝛ oꝛnationē et splendoꝛē ¶ Inde ꝓlati
eccl̄ ꝓlatos debent ee 4ª altitudo ꝛ. alij altio
ꝛes ministeriales et ꝑfectoꝛes ¶ In q̄bꝫ sc̄z velū ma
ziatū diuisuꝝ ꝑtiū ꝛ. regula hoꝛ vel diuisiōe
obseruāda debz principali pendē ꝑ dimidiū ⁊
et rigoꝛē ut sit cubitꝰ tali colūpne ꝛ. cubitꝰ
ꝓlato vel eccl̄ solido vel pmo dicit ¶ Ideo
¶ Dedit te hodie ciuitate munitā ⁊ colūpnā ferꝛ
⁊ muꝛo circū sc̄ā eccl̄am et pluabit ⁊ adiuꝛe

et pceuale non potuit ¶ In tabernaculo
dant columpne in hoc loco. 4as pilas in
stibio q sustinebat velu. Ite quas ex tigno tab
naculi fusto que sustinebat tentoriu. Ite fenes
tinta foris in atrio que sustinebat cortinas
bissinas ambitu. Istud tñ adiute q pme 4or co
lumpne stabant q dant 4or dant deaurate ad
capitibz ereis et bases habebat argenteas. 2as
q dant columpne tabernaculi q dant quatuor dant
deaurate ad capitibz aureis et bases habebat
ereas. Tertie columpne atrij dant ere mdute
ad capitibz ereis et bases habebat ereas ¶
Hic aduertendu q columpne quite dant in loco dis
mori et fabricari tanto dant min pauciores si
tanto dant grossiores. Ite pz q pme columpne
stabant non fuerut plus q 4or. tabernacli quatuor
atrij sexaginta. Pme ait bases habebat argenteas
2as ereas. 3as tertie ait erate vel ere sicut dictu
est. Dicunt q columpne fuerut vasos ustos atque
tui vicit fama illud columpnas in templo Dei
mei Dz. Ex eo pz q st tres locaz distinctas
fuerut q pt istarz columpnaz sz ustoz diuisa con
dinacio. Et ideo ad ea sunt propria signa loca sz
stabuli pads tabernaculi cultus et religio. Illud
et arcula scalaris. Constat q pauciores fuerut in pte
q in 2o. et 3o. et in 2o q in 3o. qz sz in stibio
pads ioram pte in 4or. et in illi q 4or arcubz
Doctrina tenuerut. Quia 4or ventus cardinalis
habuerut et q ignis dator corpore mezuerut in
tabernaculo officiorum seu pfectu religionis pte pilaz
sz quia sz ordes illi qui quia sunt debite co
habel noluerut. Vel q quia libros moysi spualit
impleuerut. vel q quia de vmbra et memoria
tenuerut. In alto aut arcule pte sexaginta et quia
ordes illi qui sexies decem libr. et q sex pcte
ora habt. Vel qui sex diebz bonos laboris sustu
nent et qui decalogi bis vnuendo co
plent. Istud i. e. vaz q pmi pte pilaz 2as et
2i 3as hic. pilares sunt tres q 2i et 2i arc q
pmi qa sz pilares continet arcula q cambiat pars
et pilares habet stabulu q dicu arc q officiu
religio vsq; ta. Multi filij depta magis q
ing que habet vnc. Et q. 20 multi pte vocati
pauci vo alii ¶ Sicut pz hic et in capo
precedenti. fuerut ita vela de 4or pilaz colubz

facta sz bisso retorta octo bis tincto ppura et
iacincto sz vnu q pendebat ad aream stabuli
2m q pendebat ad mensa et candelabra sz
ad tabernaculi introitu. 3m q pendebat pte 4or
altaris columpnas ad ali q intrat ingressu. ¶ Hic
ve ad ecclia militat. Dat tres pilas sz stabuli
tabernaculi et altaris religiosi q dabat
ad stabulu pastoris ad arcta clause humilitate
et altaris dni cultu ordis et bonitate. Ite arcula
q dabat ad tabernaculu q debz q tinu mensa
pcturis et candelabro doctrine et vitaz. Ite
stabulu quu debz ad tabernaculu q tinus
q sz debet habi columpnas sz pdu plantaria
et tentoria bissina. i. cassie et mundicie pul
tatem. Illud tñ ve vaz q in utroq statu ejdu
et loco duraut vela picta. i. coloribz pciosis
consuta. i. viri ipsu 4or cardinalibz ventis
adornata. qa sz et apud religiosos et apud
clicos et apud laycos pnt vela q dr. coloria
zaphiri. i. viri virtuosi honesti mundi. sic pz
qz de quolibz statu fuerut martires et cu
fessores. Ho 2o. Aud q videoz tñ ad deu nome
et gratia. q. d. Non pt vnq statu aliq sic
sumi qa vbiq potens ad deu stud gratia et stud
et sua vela quadricoloria signare. ¶ Vel dic
q iste tres loca pnt tres saluandoz status sz ad
tinentes prelatos et quietatos vel religiosos
doctores et laycos ait sic sup. ¶ Vel dic q
ista tria sz tabernaculu stabulu et stabulu sede pnt ea
saluandoz status sz status pma status iustitie
status glie exemplo ciuitatis ubiu q primo fuit
deu habz i. conciliatu ecclie premie tandem
salem i. pacu ecclie usq tandem ubiu i. visio
paris ecclie bti. Et sic quo ad ista tria sumunt
alia illud vsq vno. Bi reuelabit et declarat
salutu alios. Reuelabit enim pt pmaz declarat iustitiam
in q sz homo declinat a vicijs in cassie tribulatio
saluus ab ingt gladiu malu ecclie. Et si vo
lebatu sic sup. ¶ Vel dic q ita vela q in
ingressu pte columpnas stabat ingt prelatos q
custodiut ecclie ingressu. In quibz ecclie debat
qui ingredit vel q exit. Istis go suis in religio
ne sive i mundo sive in ecclia debt de ventibz
partis et 4or ventibz cardinalibz declarati. Ho q

tabernaculū nullū habebat hospitū ymo ab oriente
erat vbi pendebat vnū velū. Dic
vt supra que non claudit quemuis penitus sumpt
se debet et mūtribus et vicinis et indigentibus
aperte et nulli beneficiū vel misericordiā denegare. Vel
Dic q iustus semp debet se aperta facere p ospitē
et pauperē p aliam hospitalitatē et opassionē sibi
p nullā fictionē seu simulationē dicens ⁊ Job
31° Foris non mansit peregrinus viator hospitū meum
patuit. Hic 8° q in arto quātū erat pedes aplona
vias tantū erat australis. In quo notat q i supra
nulla debet se accepcio psonarū et q tm debz i pu
tazi et ita bn ymonel pauper vt diues. Iustitia vt
nobilis. Aquila sunt austur. Ita stat de culpis
aust' eiusdem erant fabrice vel structure. Et om
nes tribule vel cortine qa strictē sibi q erant i tab
naculo inter se erant sutta et conformia in quē suo
Dic vel in tabernaculo erāt illi q st' virgo ⁊ pfes
sionis et quia debebat se virgo conformitate
et statu vt sz in moribus et in gestibus inter se con
uenirent et ita in vnū cōcurrat. Tm in ra° predicti
8° q vna cubitalis erat sugrū situ. Et Apore
21° 8° q latera tēte erant equalia. Et 2° tm ⁊
hodie cont' multos qui sz tam in orta q' in re
ligione alios non curant se in bono statu si magis
et in moribus et in gestibus st' ipsis dissimiles et
dissormes et potissime bonis dissormes ꝑsōis
q' eos in suis statibus precessur. Leō quos. Dan
4° 8° Bestia qua vidi dissimilis erat bestijs qua
ante videra. Cū. Pavilli et alia vasa altaris
circa erant vt 8° hic. In quo notat² q omnes
pavilli qui tabernaculū circūdāt firmitas ꝑ stabilitatē significat. Et plati. Vasa q alia
religiosi vel ecclia debet se circa ⁊ p cōfirmi
ꝑdicatorem et ignitas actiones suas ⁊ Et nō
q pavilli in tabernaculo erant nūq ad suspendē
ad dilatandū seu extendendū ad stabiliendū
seu figendū. Dic vel ꝑdicatores vel pluti dnt
alios p exemplaritatem et spem celestium sursū
suspendē dicentes i° Psal 2° Quare sursū se quis
debet attollere augere et extendere et arcē p celestia
dilatare et diffundē dicentes i° Ysa 54° Dilata
locū tentorij tui et pelles tabernaculorū tuorū ne
parcas. Debet arcē et attollere et ꝑsonā figere et
in fide et moribus confirmare et statu eorū stabilire
et temporalia solidare. Dicentes illud ibidem
longos fac funiculos tuos et clauos tuos co
solida vt de tali pavillo dicat i° Psal 2°
figat² pavilla in loco fideli. q. d. talis pa
villa debet se in fide et in fidelitate figere
vt alios melius figat et firmet. Dñs
dixit ad moysi. Dic precipe filijs israel vt adfe
rant mihi oleum olivarum purissimum. pro q glosa
et ardeat lucerna in tabernaculo meo extra
velum et collocabit eum aaron et filij
eius ꝑ dies singulos usq mane in vespe
ra ardebat² lucerna in tabernaculo ꝑ tm
mortem ardebat et tabernaculū illustrat. In
mane vero adducenta lucerne extinguebat
Ps oleum in spūla mee² dicta vel quidditas
quoq pietatis opus. q. d. sz sicut oleum aliquā li
quoq supnatat. lapsos confortat. cibat
ribat. lucerni pabulum ꝑstat. tumores sedat.
pugnatores unguit et eo amara olive re
dita stringit. Dic ale. Sina aliqs bonis operib
supnatat et pualet. lapsos et offendentes
refitit et refouet. lumen boni exēpli aliqs
ꝑbet. tumore aliene superbie cōi se sedat et
ad pugnandū cant' diabolū sedme ꝑ imitat
dñm tm eo radicē amoris. i. eo vere debet
et opassionē ycadat vt sic homo plus
mente sit pauper effundat ꝑ manū ad
subueniendū extendat. Iste dicit q moyses
i. ꝑdicator debet ꝑcipue filijs
israel. i. ydelibz q ipō offerant oleum olivo
i. opa pietatis et q inde sint lucerna bone
exemplaritatis in tabernaculo ecclie militantis
quod sz aaron et filiorū eius. i. ecclie sanctorū
debet ꝑcipue accendē et p altare subuiēs
quod fuisse debet totū tabernaculū ecclie lucē
bonorū exemplorū declarare et aliorū errori
illustrē. e qa sz tempe nocturno. i. in tpe
tribulationis et pauptatis eis ꝑcipue fuit. q.
sz qñ dies ydelitatis vel fidelitatis aufert nū
ꝑt usta lucerna intrinsi et secludi quousqi
iterū mortem. i. tempus meritis extinctis sibi
ꝑri. q. sz iusti debēt in nocte. i. in nūbe ꝑse
cutionis abstinere. dicit 21° Non exterm
quiet² in nocte lucerna eius. Vel dic q lucerna

significat fidem que vbo sole dicente extinguit
& fides quamlabit lumine patefiente et splen
dore vaitatis q̄ aūt in effia absorbebit ¶ Nocte
enī quis vite mēria a lucina fidei. tūc enī ad
ētna die affulsēit non ait nōie credē p̄ ridēta
clara luce patrie videt et cognoscē. Vsa ¶ Non
ait tibi sol amplig ad lucend nec splendor lu
ne illūiabit te p̄ ait tibi dñs in luce sēpiterna
&c

Non occidet vltr sol tuus et luna
tua minuet ¶ Hic quidā notatū q̄ mons
oliueti antiqtus mons lucinū vocabat & eo
q̄ ibi nascebat oleū quo lucernala nutrīde
& eo q̄ ille mons ede altitudinis a sole plg
illūiabat ¶ Dic vbi tua lucina sp̄ale mēria sp
lux sēpe & p̄ oleū lux ēpie q̄ & p̄ lucem templi
lux ēsse q̄ & p̄ lucem solare notat ¶ Ca^m 28^m

Accepit & movsi q̄ applicaret ad
se aaron et filios eius de medio fi
liorū isr̄l ut sacerdotio fungent̄ ¶ et
Nūi 3° scripsit vt leuite de medio
aliorū sep̄arent̄ et oblati dño ofterent̄ ¶ Dic
vbi aliqui sacerdotio ignt fungi et in statu reli
gionis vbi eccle dño ofterri et sibi spūaliter
dedicari stant & aaron et filij eius et ecc omes
leuite hoc & dño exp̄d et eccl̄i et q̄libz re
ligiosi et ecclastici debent ad ois sep̄arci de me
dio aliorū & sūt vite singularitate et & sp̄ualis
sanctitatem et bonitatem ¶ et ecc ad vitā & status
et mores et ecc & ignis ofterri et sanctare dif
ferentie. q̄ sc̄z isti dñt aliis melioēs & et
sic sc̄ debent a q̄ vita aliorū separe Vnd pet^o
dam & Diligite me plg ignis zelū ¶ Spūs ecc
dom & ¶ Nisi iustitia vra plg
& scribaz et pharisēoz non abūdauit i regnū celoz
amplius ecc q̄ misit tardis legunt fuisse de
optimis hoc ē fugibz Vnde 42ª Lectulū ecc sa
lomōis legunt ambisse fortissimi de fortibz ¶ Can
3° Vt et sic ipi sūt sep̄ati & sēcularibz in statu
& passione ita ecc sepelit in more p̄frone
Nūi 16° Separati de medio multitudis isti dñt
ad moysen i ad filiū supiorē applicari &
examinacōem ut sc̄z cognoscat vsqz sūam vitā
et dispōcionem ut si digni sūt assūmēde ad
q̄ placidum & sc̄z stant illi si sūt lusti
mutilati et male formati a sacerdotio repel
lebant̄ et ab applicabant̄ et examinabāt ¶ Dic
vbi ecclastica si sūt in moribz male formati a mi
nistio officioz et beneficioz ecclasticoz debent
repelli et ab vsu ecē ad supiorēs applicari
et diligēt̄ exāiari ¶ Eos q̄ Aaron et filios
eius applica ad hostiū tabnaculi ¶ Hic agit
de vestibz sacerdotū Vocatio sūt dicit comes
tor et sūt elicit ab hoc loco. minorēs sacerdotes
et maiores quedam habēt ala et quedā dūcia ves
timenta vnd ait gūalit & omnes sacerdotes q̄ vesti
mente vtebant̄ Quando enī sacerdos ēp̄ et ante
oēm manū aqua lauabat. deinde femoralia lineā
ducebat. quibz dimissis pedibz et sūris cū veneri
pudibundis celebat. quod quidē mīsterū solū vsqz
ad genua dēstendebat Tandē vbo induebat̄ tuni
cam lineā longā vsqz ad talos ptensa et corpi et brachijs
adaptata. postea vbo sūmebat balteū seu cingulū q̄m
digitē latū floribz purpureis coloratis et aureis
textis nitentē. quo sc̄z sacerdos cingebat̄ et quo tuni
cam lineā ne deflueē sūngebat̄ Quarto vbo indūtus
erat tyara q̄ ēt mediocris capitis quasi vitta
erat undiq; circūvicta et quasi bissino velamine
vsqz ad barbā desup coopta isset qo q̄m ornamēt
ministres sacerdotes induebant̄ et qd ministrabat i
tabnaculo p̄bant ¶ Tercio vbi post gestatē sac
dotū mēte et q̄libz omni ecclasticoz sūgitur
q̄a p̄ eto vbi debet et ad ois femoralia linea plg
genitalia tegāt̄ et vbis purissime castitatē ēpe
q̄ sc̄z et renes et genua et omnes acty venēos dy
bagi et sūgi ne turpitudo aliqua honestatē appa
reat dalg ad alia castitatis opera. Hec vbi debet
ēsse tunica linea longa ex bisso honestate q̄ vsqz
ad pedes et vsqz ad vtra sūne artingat & ēpeue
rantia ad ēsentie langūmitatē vt sic de vbis dū
vestis linea femoralibz et tunica et omnibz castitate
et exoticis castitate et mundicia dicat̄ ē leuite sc̄o
Tunica linea vestiet̄ sacerdos femoralibz lineis
vestendus celabit sūt vbi ēsse balteū seu cin
gulū pictulatū de q̄m sericis coloribz sūnd et q̄m
digitē mensūlatū et illud sc̄ q̄m vtrūq; cardinalem
ligaturā. quibz sc̄z tota mole corporis cingit̄ sūgit
et arnat̄ et inde q̄sdā ē sc̄ptum calcibz sic ps
Justicia cingit renes eius ¶ Iste cingit renes suos
lapicitatem. prudēn cingit lenitatē. temperācia
cingit voluptatem Et vide sūp Tunica q̄e applica
bat̄ ad q̄m colores sūt ¶ Indues lineis tunicā

humeroꝝ ſꝫ intelligi bona vita et patientia
ꝫ rōnale vēo ſꝫ intelligi bona ſciā i doctrina
qa ꝫ cto ſacerdos ſeu pontifex vel emiſtiq
debet ḡre principaliꝫ iſta duo ornamēta ſcz
paadam ad ſuſtinēd ſeu ſtutē ad bñ operand
et ſidem ad bñ iudicand vt ſic in pectore
ſtr ſcia iudicii ſeu zelo ſn ḡlitez vēo pana
et bonitez oꝝ exercitio Nūc ſꝫ Omēa por
tant in ḡlib ḡlitez Igit iſta duo debet eſſe
de qbꝰ ſꝫ de auro dine ſapie de ꝓpria uſu
de biſſo tpantie de cocto ſeu igne ſcrutrōe
et de iacincto prudētie qꝰ zelus de iſtis ꝓp
tinēbus debet oīnaꝝ ſacerdoꝝ pectꝰ i ſacerdoꝝ
vita et pana Debent aūt iſta duo calthenis
et anulis ſibi iungi i qꝫ aſſonātia ſeu gra
dus qꝫ ſꝫ nr rōnale pectoris ad ſuphūeralē
iungit qꝫ aſſtia et vita cogitatio et operatio
ſenſꝰ et actꝰ nr̄os ordinatē et qꝫ bonū
qꝫ ſit et dicat operē ꝓfitet Nec ꝫ qꝫ calt
thenis a vita non diſtendat Ita ſi nr̄a mēs
amandet non a aſſonātia Et gaudiꝰ in ſuꝑ
mēali ſꝫ duo lapides omichim qꝫ ſꝫ bona
vita aſſiſtat in duobꝰ ſcz in declinando a malo
et faciendo bonū Omichim ad lapis ad
mādi vngnis qꝫ a carpit extremitas habet
colorē ad denotand qꝫ iſta duo ad extremi
tez ꝫ ꝑfectionē debet duci et nunq
deſiſtat vel ceſſāt Vel aūt ad denōnd qꝫ ad
vnguem et diſtincte debet ſcā duo ſuaziſ
bonū fiat et a malo cauet Addūtend aūt qꝫ
iſti duo lapides debebāt meludi auro et
auro mēnte ad ſuphumēali ꝑtin ſtabilitā
qꝫ ſꝫ aurū dine ſapie debz iſta duo i nob
tenaciꝰ conſtitui ne poſſint ꝑ prauā cupā
vel pigriciā ꝑdi Declina a malo et fac bonū
ſcihre pacem et ꝑſequere eā pace dico i ꝑ
ſeuerancie ſtabilitate Sn rōnali ſeu i orna
mēto pectoris xꝰ erant lapides preciosi qꝫ ſꝫ
mente et rōne pontificē debet ſuemi
xꝰ actuali fidei ſpūs ſꝫ ſculpti tenant et
mclusi Apoc xij ſn capite eius i corde
ei ſtellaꝝ xꝰ Et ſic fiet qꝫ ſacerdos vel
ſplatus debz ſcire in pectore ſeu i corde pa
tre noīa ꝑdeceſſoꝝ ſuoꝝ et memoria ſtoꝝ patꝝ
ut eos ymitet noīa qꝫ filioꝝ iſrl i ſubditoꝝ
ut de eoꝝ zelo ſcire et ꝑ eis ad deū ſibi
net ſn humilis erit ſuis i cura et ſollicitudine
debz ꝑdecessoꝝ ꝓtrahē noīa ſꝫ ſtoꝝ opa i eis
ut ſic populo ſibi dato exemplar demonſtrent
et ꝑ imitanda ꝓſentent Apoc xxi habebat por
tas xij et xij noīa inſcripta qꝫ ſūt noīa xij filioꝝ
iſrl Iſte erit in ſuo pectore ſeu in ſuo pec
tore rōnali ſeu rōne debet ḡre noīa ſcōrū ſꝫ iudi
cii et vitas ut ſꝫ ſemꝑ habeat in corde iudicandi ꝑfm
ad ꝓximū veritatē quo ad ſcipm iuſte iudicando
veritatē recte diſcernendo iudicia quo malū pellat
veritatem qui bonū eligat ut ſic de tali pontifice
poſſit dici illud ſcōrum ꝓpa manuū eius veritas i iudi
cium Et ſic ſcōbrevit ſcripturā qꝫ ſacerdos ſꝫ pontifex
vel ꝓlatus debet habē rōnale iudicij i doctri
et diſcretionē ut ſit ſcīa vitas et iudicii qꝫ vel
xij lapides habeat i xij actiuitatē fidei ultimatē
et cognitionē qꝫ et xij ordinibꝰ et in xij ſolidis
mclusis ſint i ut habeat xij virtutū cardinaliū ꝓfectꝰ
qꝫ vel anulos et cathenas i catenatē i delectem
habeat ſcē Iſte debz ḡre ſuphumēale i ang bone
vite qꝫ ſcīt humeros portare ubi ſūt duo omichim
i bona factio et mali declinatio qꝫ principaliꝰ mā
dat in nobis filioꝝ iſrl i ad bonis ſtoꝝ patꝝ
exemplis qꝫ ymitanda alijs demōſtrant et ſic de
duct i ſapie ſꝫ qꝫ i veſte eius ſplendoꝝ cū
tintē et ꝑpetui magnalia Vel dic qꝫ omichim
qui ſūt caulos tremē i timor vel oſtendit qꝫ duc
ad ſcīpm ut ſꝫ de amiſſione ḡre macūlone
qꝫ miſerie timeat Rōnale erit diſcretionis ſuꝑ
qꝫ ſꝫ duc ad debet ꝑ eos qꝫ ꝓlatus diſcretus in ſpi
tualibꝰ et temporalibꝰ debet ad Rationale
iudicij quod ornabat ſacerdoꝝ pectꝰ xij lapides
preciosi habebat qui xij diſtinguebant ordinibꝰ
videlicet in primo ruſſus ſeu rubeus thopasius et ſmarag
dus in ſecundo carbunculus ſapphirꝰ et caſpidē in tercio
ligurius achates achates ameſtus in quarto chrolitus
onichinus et berillus in iſtis ergo lapidibꝰ noīa
xij filioꝝ iſrl ſculpebāt et ſibi ordinate ſm
ordinē ſue ordinis ponebāt ſcīa qꝫ ꝓmogenitꝰ
in ſpūs uſu i ſcōrū lapidibꝰ ꝑ ordinē locabāt
Sacerdos i ſcīt ſuꝑior e ꝓlatus qui zelū ha
bēs lapidū preciosoꝝ ꝓpria qꝫ habz officia vel uſus

et tot habet scat simul filios quot habet bonos subditos et perfectos Legit ad ista qdam in vestimento posse sionis suae istos suos lapides preciosos i ista sua bñficia dulcissime distincta Ista q an q vtibz i vacuis ordinibz sint diuisa Verumptñ illud debet cõ vere q primogenit i seniores prudentiores et meliores filios ist i subditos debet in ipo ptrue et affinone pilati pmi stare et in pmis lapidibz sculpti et pmis officijs vel st bñficijs assignari et in pmis honore et dignitatib vtibz et qdibz collocari Vñ q fm ordinem statute et ypotimis et vtute qua hñt plus vel postcutis collocari Hest i Ribebat omes aureis ponit vnguis fm ordinem statis sue qa sic illud debet cõ vere q pilatq in affinone et mente sua debet primo et principaliº ponere et ihc melioes et eos and in dignitatibz et gradibz collocare pares et frez portiones

Vel dic q qm ordines seu versq in cõnali seu in pontificis pectore fm qm affiones in cuqbz iusti corde videlicz gaudiu de pñti merito seu bono et dolor de pñti vicio seu malo spes de futuro primo et timor de futuro tormento Duodecim lapides preciosi fm doctores vtutes fm q sic in mente et in pectore cuqbz debet cõ que fm deos qm versq i fm qm affiones predictas ad iuicem fm distincte Legit primo versq i gaudiu seu letitia spualis hz tres lapides i tres theologicas vtutes sic scdm q cõ spes q scdus pellit timore Smaragdq q cõ fides q sic smaragdus caut visu splendorem Topazius q cõ caritas q topazion excedit odm valorem pr Dilexi mandata tua supz aurez et topazion q di Nichil in thesauris regni fm pli priosiz recipit De caritate ait Dr i corp hz q vtutes odm hñt Q vero sic dolor vel tristitia pmalis simul habz tres priosos preciosos lapides vel vtutes sic rubinaldu qui ignem habz calorem hoc contrio Sapphirus qui fm dias hostia rationis apellt hoc confessio Jaspis q stringnem i voluptate stringit hoc fastidio seu absticie machario contrio cui simul ignis vrit confessio odiu odis et corde apellt et fastidio seu afflic voluptate constringit Tertio vero versq sic spes hz tres vtutes sic ligustrum qui florem verno cõ stringit hoc castitas seu mundicia Achatem q tempestate auris et piacula vmat hoc stabilitas vel patiẽ Ametistu qui hoiem vigilẽ facit et mala cogitacionem tollit hoc cõtemplacio sublimitas et celestiu sapia q zelo vtutis spei debet geminare corde mundicia pania et celestiu contemplacio et noticia Zirz versq sic timor tormentoz debz istis habe tribz vtutes videlicz onichinu qui demones fugat et hoc humilitas onichinu qui ymagines mare spectabi repñtat hoc vitas hyacinthu qui ipos plus pallet tanto cõ melior hoc cõ abstinencie sc pietas istos pr duodecim lapides i istas tres vtutes debet contine vestis pontificis i gustario et pectoris cuiuslibet fideles istos q debet in suo pectore gẽre ut possint exemplariter zelare et si vis applica nota predictas fm interpretaciones suas ad nota lapidu et vtutu pr de talibz dr vel lapidibz dr Ypocr cap q nuncq citatur i vic iusti Gabaon vel fundamenta

Cyprianus dat ornamenta pontificis et dat de ipso ad modu piramidis surgit erecta in fronte ad dat lamina aurea ad modu litere medie figurata cuiz cornua dant su pulus elevata q sic sup frontem pontificis pendebat et nomen dei tetragramaton grimebat Illud pr allegat q quinq ecclastici pontifices vel sacerdotes debet in capite corde seu ipe duo spualia ornamenta sic vtid bussinu i coccine purpuree purpuree et lamina aurea i capite ecclastici Sm vno mundicie sancti debet p exemplarem mundicie et ab ista debet ipa dme semper ladna depende q videlicz nomen dei i reuerencia et timore ipoz debet pectus continere cornua q elatoes et ferocia q habet debet sanctu in deu reducere i locum pr altabule cornua iusti Ca xxix

Quando sacerdotes consecrari debuerunt precepit dr q ad moysen applicarent aqua lauarent pdicte mdumte ordinem vestimentoz ac Nota vestimenta sac sup pz hic et lauit dr Si vis dic ystam sue historiam

Dic vel and ecclastici si volut deus consecrari debet primo ad tabernaculu applicari p maiore exactitudem debet lauari p lachrimas debet tunica linea indui p discretam intrare debent hec pecunialia i cohibencia exteriora debent hec baltheu et thecanulas et mitras i ornatu et vmore cultribz et diligem et debet hec tunica parietina i celestem qualitatem q sic habz tintinabula i diuina laudem ozoz q sup

et ẽgriam actionẽ ꝑ̃ habẽ debẽ cõnale ⁊ ꝑ̃
denaꝝ et dispreciem sẽ q̃ habet q̃q; calices
⁊ q̃q; sanguis cõfessionẽ et sic dicẽ ꝑ̃ spualiu
et tẽporaliu cognitionem ẽcclesiaꝝ et sic q̃dm
ꝑ̃ iustiam et equalem sui et aliorꝝ mensiadem
et habet pij lapides pciosos ⁊ pij articulos
fidem et cognitionem et nouã filiorꝝ isrl ⁊ sue
patrꝝ exempla et dra et ymitationem et canti
cũ at iudiciũ virtutem et cõnionem ꝑ̃ debẽ habẽ
sup humerale ⁊ ũtutem fortitudinis et constãtie
ad duplicẽ amicũ qui fac oculos tremẽ ⁊
ad duplicẽ timorẽ culpe sẽ et omisse et ad noui
tũ filiorꝝ isrl ⁊ ad recordacõe et apassione
alienẽ et pene indigente Tandẽ ungat oleo
letitie et vngento dñe gñie ꝑ plenitudẽ et
suauitatem assignat ꝑ virtutẽ sacrũ q̃ ꝑ pas
recordacõem et sic ait dñs affectꝰ ꝑ sinceritatẽ
et ꝑfectionẽ et sic digna patrie mitrã ⁊
ipse honestẽ et splr at lamẽ nomẽ dei
ghentem ⁊ spualem dei dedicationem ꝓpo
posuit sibi dñs dicẽs ꝓ̃ Lege ꝓ̃ Lauu te aqua
mundi te bisso calciauit te iacinctho Induit te stola
tribꝰ vestibꝰ te discoloribꝰ cõ Oleo erat lar
gissime et mire sup ipsius capita debebat poni et
ꝑ eius ritu debebat dñs offerri et ad ministrãd
in tabernaculo ⁊ in officijs artis ad offẽdẽd
ꝑ manꝰ et sacrificia sic in sacrãrio altaris
poterunt dñs dedicari fruitionẽ ⁊ longã teneãs
sic ꝑ bñ dicẽs ꝓ̃ Lego 2ꝰ Lib lauabis eos aqua
Induces eos vestimentis suis oleo q̃ fecit ipsũ
dns sup caput eius et ꝑ eius ministeriũ Volẽs
dñs dedicare et consecrare sibi sacerdotes suos
scripsit arcdi vnũ vitulũ et duos arietes et
altaris carnua spargẽ sanguine tuigi Aaron ꝑ
et filios aurem dexterã pollicẽ q̃ pedis et
manꝰ dextre sanguine ꝑfundi et mortuos eoꝝ
sanguine aspergi et reliquũ sanguinẽ iuxta basim
altaris effundi Primo vero vitulũ pro eis caste
debebat cremari sicut dicit habẽ pij Hic ve
ro qui deum pro uoluit sacerdotes et fideles populi
dedicat facit occidi christum ꝑ moysen ⁊ ꝑ ipm
videre q̃ sic christus dicit vitulꝰ significat ꝑ ipm
tritum passione dicit arietes ꝑ biformitatẽ
natuꝝ Quid enim valuit carnalis occisio et ef

castꝝ et ex ipsorũ immolatione Igit si dñs spualis de
dicari voluerit quia ẽ q̃ sanguine passionis sue
ꝑ aperas tangam et pollex pedis ⁊ affectio pol
licis ⁊ manꝰ operatio exterminũ auris ⁊ auricula
rectis exterioꝝ ⁊ quasi mdo spualis aspergant
et q̃ iste sanguis ⁊ iste sanguis aspersio sup cor
nua altaris ⁊ sup affectiones et desidia cordis
vel sup carnua ⁊ sup basim ꝑ ⁊ sup fluxiones
et misericordias spualis effundat Dic cui cõma
dñs consecrari et ad ministrãd sibi in arcta seu ad
immolandum honore apm dignũ sui pr hoc sic ꝑ q̃
quis ꝙ emundauit constitit mala ab aquis mortuis

Caput dñs fiet altaris Cam 3ꝰ
thimiamatis seu incensi de lignis se
thim auro mundissimo vnũ cubitũ longũ
et latũ et sic in eodẽ ptam quadratũ
in altitudine tri cubitꝰ mensiadis habebat
illud altaris 4or carnua cornicula aurea ex me
et ex eisdem cõnata aurea seu labia possidebat
illud q̃ in structio latebat et desup fluxiones tri
miama seu tegus singulis diebꝰ mane et vespe
re offebat q̃dm cui ex sanguine ad hoc altaris mitebat
et cornua eius sanguine ꝙmigebat sic semel in
anno sicut dicit lauuꝰ 22ꝰ Dic q̃ illud altare
a homo iustꝰ et maxime religiosꝰ qui de lignis
sethim ⁊ ꝑpetibilis ꝑ ꝓsecrationẽ debet cõ
et auro sapiẽ tecto structure q̃ et sapia totꝰ
electꝰ significat isste debẽ cõ quadratꝰ ꝑ constãtiã
longꝰ ꝑ fidem latꝰ ꝑ caritatẽ et altꝰ ꝑ spem
et 4or ligni cornua sic 4or virtutes cardinales opu
lenta ambitu circumcolã i medio ⁊ ꝑfulgurata et ac
dente constitutã glorioꝰ desup ⁊ futuꝝ celebri
tatis contemplationẽ isste gr debẽ cõ in structio
padisi ꝑ bonã actionẽ et exemplaꝝ in sancto
debet offere thymiama et tegꝰ ⁊ deuotionem et
ardorem et q̃dm cui sanguinem ⁊ dñi sanguinis cũ
passione et sui passionis recordationẽ Dic q̃
ait altaris dñi et arcꝰ spualis dñi dei nri Ubi
vis dilatari vide sup de altari holocausti c. 26ꝰ
et dic si vis q̃ altaris illud ꝑfectꝰ cui cõ vide ibi
Vel dic q̃ illud altaris q̃dm dicit absconditi in
structio sicut vide q̃ sic in padisi qui sic ꝑfectꝰ auri
clari et ꝑcertibiles sertimei impetibiles immuta
biles q̃ sic bimensione ⁊ tres ale dotes sic

altud tristonis latud fiducionis longud tenuonis
ligni Item q̃ cornua i q̃ cubi dotes sic agilit
celeritatem subtilitatem impassibilitatē illud
go altaꝛ thymiamatis cui ꝑ qd sed etne gloꝛie
oculis ꝛeꝛcant Precepit dns fieꝛi labud
seu lauatoꝛiud in mgrio tabnaculi de speculis
mulieꝛ qui ad fores tabnaculi excubabant qd sic
intellexit comestoꝛ q specula eꝛudq; illi lauatoꝛio
eꝛeo dent mysteꝛio ut dei sacꝛdotes se lauare
possent unde si forte in facie ꝛubent deformitatem
erat ea illud labud eꝛeum in quo sic sacꝛdotes mundi
sacrificia oblituri manꝰ pedes tabnaculum ꝓsus
ingressuꝛi lauabant Leuita istud labud sacꝛdotale
statuit q sic de speculis mulieꝛ ad tabnaculi
excubantiu fuit de simili statu cultu seu ꝑsonaꝛ
nitoꝛe in ꝓdicto ꝓtestauit constat ex ꝓcepto ista
e quodda lauatoꝛiud ubi quilibꝫ ꝑ maculas
defectus sue speculaꝛis cognoscꝛe et eas mundare
et abstergeꝛe nullo q debet ad altaꝛe accedeꝛe
nec ministeꝛio tabnaculo submoueꝛe nisi prius ibi
se laueꝛ Dicit q illud lauatoꝛium fuit pelucidum
seu ex lachmatione seu aliqꝛ
applicꝰ ex qꝛ sic qui ꝓpe ueꝛe uult altaꝛe dei seu
ad sacꝛmentu altaꝛis seu ex ad sacꝛmentu eu
haristie secretiꝰ coꝛdis sui ꝑ deuotionem debet ex
ad tabnaculu ꝓdicti ꝑ ecclie ꝓximoꝛem ꝑ eccl
lauaꝛ lachmate ante oꝛa se debet lauare et
speculis bonaꝛe exemplaꝛe se debet unde ꝑ eo
pumicꝰ et suiꝛpꝰ ꝓfidelaꝛem Iuꝛ ꝑ ps lauabo
me innocentes manꝰ meas et circudabo al
taꝛe tuu dne Fuit statu ꝓmulgatu ita dent
lauatoꝛia ad tabnaculu sic unu sacꝛdotu et
aliud uiꝛoꝛe et aliud mulieꝛe Hic nd i eccl
sc ita gentes lachmate sic unu ꝓ q mulieꝛ
i ꝑfroꝛe ꝓpiciendu ꝓ fit ꝑ pene timoꝛe
aliud quod ꝑ uiꝛoꝛe i ꝑficiendu ꝓ fit ꝑ
culpe omisse dolod aliud ꝓ q sacꝛdotu i
homi ꝓfectꝰ ꝓ fit ꝑ sponsi amoꝛ et ꝑ pre
mij desideꝛio et ardoꝛ Secundo ꝑ tribulatio ꝑ
gratione et longoꝛ ꝑ Seu ut ita uolutu meꝝ
plogatu Dicit ecclie pour ysse sacꝛdos tabna
culud mgꝝdiens nudꝰ et loꝛ pedibꝰ subnitebat

Ad denoñd q ecclastica dñt calciamenta
tpaliu honeꝛe de pedibꝰ affiendu deponeꝛe
et se ꝑ pmam ablue ut sic possint in ipso
tabnaculo digne ad Josue v Tolle calciamentu
de pedibꝰ loco eid in quo stas tra sc est
Dns precipit ꝓpm q nem uideꝛi etmigꝛa
bat dal pnd ꝑ adibꝰ suis sic medui fioli
ꝑ ꝓpo qui ad nomen tñ sibaꝛ et sic ꝓpo
ꝓtagi saluadoꝛ ꝑmittebat qd q nō sciat
dauid magnꝰ ꝓp ꝓpd mdati pecꝛt sic ꝑ
2a Q nūm in septula mee ꝑdestinatiōis
dina et sue dispoſ° uoluntat ꝓpd ad ꝑ
pelli capiꝛe nd omes mdati sc et mde q ꝑ
in septula mali non diadꝛ in nūo gtem ꝑ
multiplicati sc sil nūm et 4tū q Multoꝛ
mfirmoꝝ Cui 4toꝝ de iuste dr Iaquic ꝑ
Este q̃d nolati sc mi filios dei ignt Duo
q omes illi qui a deo sc nolati i eccl et ꝑ
destinati debet pnd bonoꝛe opeꝛe ꝑ adibꝰ
suis solue et dimidiu sicli qd constat ex
2 obolis qꝛ circ uigiti obolos sic 2 Deꝰ
mandatoꝛe legis impleꝛem dnt ꝑ pno
ade sue dal ut sic ꝓpm uelit dnꝰ a plagis
dampnatiꝰ ꝑpetue libeꝛe et saluare
Fiat q dr Dns precipit moysi oleu unctiōis
omis fieꝛi ad sacꝛdotes unguendi Ad tabna
qsecrāi sic de mirra ꝓma et aliis calamo
cynamomo et casslo et oleo oliuaꝛ et po
liuit q nullo alio tale unguentu fiaꝛet qd q
cuꝛo quisq; tali unguento se non ungeꝛet
Sic ꝑ tabnaculo arcꝛa et altaꝛe aaron et filios
suos ungendis et qsecrandis ꝓpm attenuq
custodiet Leuita tale unguentu ꝑficiendu
q sic constat ex mirra amaꝛe gttaꝝ et ca
lamo assumit ꝛubꝝ ꝑ lingua mea calamꝰ
scribe ex cynamomo odoꝛose et fumose vapo
ꝛationis et opionis 4tū 2q Fiat cynamo
mu et balsamu aromatiꝛ ad odoꝛe suꝝ
ex casslo q fm ꝓpi confect pectoꝛis caldaie
ad ꝛem et bullidi et oleo puriꝛe a ꝓpaꝛat
ꝑ mirra et gutta et casslu a uestimentis mis
a domibꝰ ebuꝛneis ex quib end et qꝛ spaꝛs

habent sñ q passionē dilexerē fronte sñ opio
nem ordinē et amarā contrariē ppē q cto
pont munigē et sacerdotem ad suos filios
1 ordinē nō opibz suis homis potēt dño con
ferre. q° 2° Unguento et vasis odoribz
delectat cū. Vel dic q unguentū ē sc̄ pfidē
dine doctrine qua q cto caro luxuria 1 cupia
lia vel sñdria vita non ē p dulcis unguē
da q̄mo in usū tabnacli et ad utilitatē ecclie
et laudē dei et sñdie ē solidus q̄ expendēda
Vel dic q unguentū duorū 1 dūne
gratie nō ē cuiuslibz volētē sñ q̄bz datū fuit de
sup. Caro dotes end tabnaculū et vasa 1 vi
sū tali unguento unguēt illi vō ad q̄s nul
late admittūt. Decipit dns sñ tymiama
dotis suauissimi de diuīs arōtīc spēbz sñ
tymiate sancte omixta et galbano maduus
ita in pulueē redigi et exinde densū sibi
fieri ppm q sñt altāe aureū in studio offeri
Voluit q talis incensū vel nulli talis
puluis in usū suos redēt q̄ mo pcep
q quicūq tali puluē odoē sē delectē vel
de suo ppō deperiet. Omendū mīc orō
vel dm aliqz exhibē filiis dñi apōs. quā sñ
sibi dño specialē volt cepuat et nulli alēi q
tali vsū q̄ gram meā alii vsū dño nō laudē
meā sculptilibz. Non vult go q̄ gulosa caro 1
q̄uis homo mortalis tali incenso 1 cultu
dño sibi exhibito utat nō in eo quoḡ delectat
q ad hoc facit alleuat. q sē facit sicut deū adōari
Et gravius castīt. qui statuē siue pcep tymiati
cū q̄ reuocā oīs tāl incēsū petit spūm q deū
destruit et q̄sidit hic Theodor de q° dicit dñs
q stimulāte ipō et sñ voces dei 2 nō gōdē
derelinquāte 1 laudes dīnas sñ dicēde et ī eo
talibz efficiāte pcussit eū angelo dñi et q̄sūpsit
a vermibz exsplauit. Dubitē dī q id mēsū
oīoīs ipōis constitē q̄ thure et fumo sacrificia
ascendāt 1 eo stimplacāde. hic galbano q gut
ta ignee ē natale 1 eo fluenti dulcedē sancte
q ē idem q̄ myrra dicit 1 eo amicta consi
derātione et contrōde et onicha q sñ comestibz
ē ostreola medica ad suffitū diem hūanū unguis
q̄sq ē corpe exēmitas 1 ex pseudanacie cor
tmuare sūc id thesū ē semp sñ mīmis. dicte

ārc. Et sic de tali tymiamate dicit id ecclē 38°
Unguentarij fiēt pigmenta suauitatis. Et bñ
suauitatis. Ozua vere talis orario dño est
suauis.

Exo. 32.

Dm moyses cōt in monte ad dñm
legem accepturo ipōis quadraginta die
bz et noctibz ieiunasset. videns ipōs
q non redibat. peiit ab aaron q faceret
sibi deos q̄s cos precedēt in deserto. Accepte go
m auribz mulierū et filiōrū preceit in ignē. Et
fusū quo dā opē diabolico vitulū affatilis vel sculp
tū vitulū in igne formāt. Q° videns ipōs
ipm adorat et lactē. et lusibz et conuiuijs delectē
dicit. mōs ipōis maledicē. et libē. et sup ē. ē. et
laudē aaronē go videns ipōs idolatrisse et suis vesti
mentis nudatū ē. vitulū in pulueē comminut et in aquis
potāri populū libē precepit. Et fr̄m comestione. fratrem
in barbis vitoḡ q principalis ei erant signū idolatrie
apparuit. ymo q3 moyses vocāt leuat ipos ad cor
dand filios suos sc̄s illos q miraculose signū idolatrie
sue portabāt mīst. Ponat mīst vir gradū sū sūm
et tūsēat q medius exīstē et ordinē fidem et amici
tiā ī sñs go q̄bz amicis et fidēbz non pdēs eos
occidat et sic crimen idolatrie vindicatū. Ipsi
vitulū mōlit lapidē mīc pcepit lugē. q sc̄s vitulū
adāt 2 lasciū. Ip moysen mīc plāctū supuen. q̄ fornā
cem mīc diabolica tēptāc. q in auribz mulieru
mīc intelligūt ymaginatōe et obscurā fidē. Ipse
Deo q dū moyses 1 plāctū bonū ē absentē ira q p̄ē
dicēs 1 magna tpa mānt q non visitat plebem suā
Idolatria sepe fit q ipōs fulminē se cultū ad deos alie
nos 1 ad vana et prāua ipos q adāt et delegit et
cultū dñi dēlinq. Constat aut q absentia bonoḡ pla
cere. Aliq q ex cā legitima sūt absentes tñ ē sepis
sime cā crimis fulminē. Ita nec ista q̄ vitulū
adāuit si moyses pns ēt tūc cū magōe diabolo
m furnace tēptacōis et in auribz mulieḡ. Da
mat mulieḡ tēptacōibz vitulū 1 pcēm lugule
ais cōplat q sc̄s ipōs libēt adāt. Ita q ludis et
quinys vacāt et virtutē vestibz se denudāt. q. Juda
q lugē familiat et fuit libēt quinys et ludis dā
et virtutē et honestatē vestimēti sublimāt. suas q̄ ignō
minias ydolat fratrē et ordē. Ipse ipōs lugē. pe ipi
dicē lugēdo i dē sē. Audauit femina tua cū fratre
tuo et apparuit ignominia tua adultera tua 2 mmtr
tuus scelus fornicationis tue. Moyses go 1 plāctū

radiens et fulgurū ppm in absencia dimq̃sse
videns soler virilē i pcm luxuriē vilipendē pul
chritudē et ere vilig pulue demonstrē ppm q̃ debz
ad aquā et ad petrā lacmare diuinā et sic fracē q̃ m
lieribus corp i m exteriōr apparentia possit corp pcm
sīz p̃ penam et displicentiā appare Et sic debz hu
tas i fraternitatē mitta quisq̃s suos q̃ declinq̃nt
delect gradio vie dei pauce et arctam i angustiatā
in eis ordē ut possint ipm sustinē Isti ere salute
i fraternitatis nulli alio dnt pcm Nec frem d omnē
palpat p̃ omes in quib signū pdi videt debet
negue vel pmie Sic q̃ Cristie pritatē et pauce
Non pcr dabiq̃ vester neq̃ misericordi senem et
adolescentē et virginem puellā et mulierē mitē fiate
Del dic q̃ vbi de fide agit nulli debz ee ymago
indulgē p̃ z eis zelare et z iustina diuinitus
Del dic q̃ aqua p̃ mundi status q̃ sīz publicē utilz
i auarā et eludē sibie seruī pauce pulueris ad
auarā utilq̃ vdo supbie p̃ illi q̃ ex talib aqis
i mundi strīs inebriant similiter corp lacrimis i corp
prudēn signo supbie consignant q̃ p a fribz suis
i ab angelis in vdē finaliē ordē ꝛc

Exm 32m

QDm moyses ascendiss in montē ad
dnm et legem ab eo suste pisi et tradē
ad ppm descendēt tanta gria in vultu
suo apparuit q̃ pplus ipm respicē non valebat
ppter quod faciem ei velare debuit ex assiduo dni ad
tri cū moyse cōmunicatione Radij enī splendoris
de vultu ipi emanabāt qui cornuti similitudinem p
tendebat Cumq̃ moyses velamen ad faciem sua
poslet nō prius loqī cū ne sīz tam amabili claritate
faciē intuentib redderet sicut dr exo 34o Cui
dic q̃ sic accidit ppter loquelā spūalē moysi q̃ mē
strat assumpta de aqua i alias q̃ de aq̃ mundane
fragilitatis ad religionē vel ecclām assumuntur
sīz veris pfectis et religiosis Ecclā enī sepe fit q̃
de monte contemplationis descendūt et cū deo conser
tiū et familiaritatē cum gratie ignis et q̃dā splendoris
altē et honeste affectionis ex inde accipiūt et accipiūt
ppter q̃dā fit q̃ ipsi i facies in valle sēcī terra
nēcis tales splendoris insolite affectionis respectū
non pōt p̃ porcis spūs carnalis i sūpbas et elatos
y pocrtas suppositos ad credūt sicut in vitatē
ipi carnis p̃bie non gradūr Nec se carnalis affec
ment seu credat Imo sine p̃bia radios virtutū &
se eciant et emittant q̃ preter illud d vel
q̃ bonā religiosā et humilis q̃q̃ simplicē
qui virtutē et singularē quisq̃ dicit de ipso
dicebat dr dñi vbi d q̃ venit tollens no man
ducans neq̃ bibens dicit demonū habz quia
gn q̃ preter talis moyses i talis nō perfecte ad
eundā mala malorū iudicia debet splendoris
carnalis et virtutū suarē abstondē et pallio
quodā affabilis exterioris vite induē ut sic pos
sit se alijs conformare et splendoris sue claritate
abstondē vel velare Dicens de talibus male in
dicentibus illud Deut 32o Abstondā faciē meā
ab eis considerabo eorū nouissima Del dic q̃
multis sīz fuit moyses q̃ sīz qui assuescunt in mente
contemplationis et diuinis q̃ssoribus se fouere q̃ de
uotionē habūsse solent carnalis effici et simplici
in tm q̃ alios solent exemplē et se fedē p alijs
reputē et pallio pompe exterioris virtutū suarē
o pīze Alij i tales non soler libenē respicē
sīz eos procq̃ abhorrē Del dic q̃ moyses
fuit legem q̃ sīz duo carnua i duo testamenta
continet que tū ppq videre non valet ppter mo
dicum et misticum legis vidē non ponit sī
pocq̃ ma edilitatē velatē se vestiuit vñ 2o
cor 3o Vsq; in hodiernū diem tanta cecitas mentis
sēs velamen ē positū sī corda eorū Del moyses
lē habūsse faciem splendidā et p splendorē
lucidā carnalē mentē tū lē habuisse legem
sanā supā Dic vt porte sanē quisquis
ignē splendidē et honestē et p splendorē qui
faciem quod ignē carnua sūpbie pstendentē
et alios ex sūpbie ostentatiōe et alios ydio
carnibz fulgentem Et nō construit q̃ manū ope
rationis ignē le prosp i ipsa et inundā sanat
pz ad literam de multis malis cōmissis z alijs
qui q̃to sī m facie i i apparentia pulchrioris
vel i mente quo ad literam claritatis tanto sī
m oculis i operationib turpiores Vñ 2o
Cor quisq̃ vox tacab ē p manū manus sī ejus

Exm 33m

Prodi dō dr q̃ tabule
alio opleto precepti ē q̃ eisdē q̃ p
motionis oleo ungēt prosint go may
ses m certo tabernaculo archā tū propitiatoriū
z duobz cherubin et altarē incēsi velū et arche

labrū lauāis et mensam ponis contra tabna
culū vbi ponit labrū ad aquā ultrō ad ignē
altāre ut tanto⁹ et celebrius quibꝫ sanctis
operant⁹ nubes tabnaculū et gla dñi ipleuit d⁹

Dic q tabnaculū e ara vbi sc̄s post
e applata vtrumꝫ moyses e deꝰ ipam m celū
eligit oleo ꝑpetue consolacōis mūgit ꝑs ꝑ
sole ponit tabnaculū suū ignē vsq; aduingit⁹
altāre e xp̄s arcā e bñd vngo Cherubī e
angelī ꝓpiciatoriū e dei misterio velū e du
ptertio candelabꝝ e dei cognitio aperit e
bñd fructo lauatoriū e ꝑpria reſrigerio
altāre ad ignē e fluens diebꝰ tantorū sue
altāre e cena mansio et hēbitio Del dic q
tabnaculū e homo iust⁹ vbi e arcā ꝑfudē
hostiaꝝ ꝓpiciatoriū plenū altāre incensi
oris Cherubī qm̄ plausibꝰ candelabꝝ de
ceteris agenti alia et fructus qm̄ ꝑfectꝰ altāre
hospitalitatē ad lucrandū construere e ꝑficere ꝛc
sic⁹ sup̄ dict⁹ Del dic q tabnaculū e cor
vbi sc̄s e arcā e bon plen⁹ tribul⁹ legis virga
iustice et manna dulcedis repletꝰ et ꝓpiciato⁹
misericordie optū altāre mentis holocaus
Cherubī holocaus sanctificā candelabꝝ vir
luminosi agentis vir⁹ pij pauperū nutritiū la
uatorū et confessōis altāre holocaustū vbi
cruces crucifixū et penitentie altāre et alios
hospitalitas Tale q̄ tabnaculū et tal⁹ ꝑsona
sūt et ꝑfect⁹ a moyse et a deo vel plato mlt⁹
ꝑ domosdam templū et cibū arcā et oleo
consolationis ungi et ꝑ honorē et lucrandā
talē ita q̄ gla dñi tale implebit et ipso me⁹
aliq⁹ apparebit ita q̄ de eod dicā patet d exporc
ad ēntre tabnaculū dñi ad hoc

Incipit liber leuitic Cap⁹ 1⁹

Holocaustū dicebat
antiquit⁹ sacrificiū ꝑ quod totū
dño offerebat⁹ nichil q̄ sacerdotib⁹
relinquebat⁹ aut sibi debebatur
Debebat q̄ ad aīa lomundū et sibi macula
carnis qualiacūmq; q̄ sic non fiat nō sanctū
non ꝑticipabit ꝛc Dicit ꝓpt̄ debebat q
animā sacerdoti offerri et pellē sua excoriari
et ꝑ membra debebat diuidi et ipa membra ad ca
pite pedibꝰ cauda et intestinis debebat lauari
et tendam sc̄i altāre accendi Cp̄ tale holocaus
tū q̄s ab alio q̄s e totū et carnes q̄s e mansio
dei mandū q̄ totū mansio pme mitt⁹ illi q
se deo totos offerut et qui de gla voluntate sua
michi sibi reddent q̄ totū cor et corpꝰ deo ꝓbuit
et ꝑmittit sicut ad hāc sc̄i boni et ꝑfecti religiosi
q̄ vocāt ꝑmo dñt et mundi ꝑ quā intendēs
nulla ex sua sibi vocāt q̄libet macula
ipocrisim vel mise⁹ Sacerdoti dñt offert⁹ et ꝑ pdē
suoꝝ confessm pellem dñt deponē et dem mala
precedentē maculā confessionem et mala⁹ sua et
malitia sue vite debet confundē et dicā ꝑ q̄libet
eadem et continuā et ꝑ eam malitiaꝝ suoꝝ ocu
pationē aīa debet lauari et ꝑficiā ꝑ lacrimosā
quinq; caput cogitationis pedes affectionis intes
tina detractiones cauda mali ꝓpositi et delectatio
dñt ablūgi et aīa ab eo pcul sordes lauāde et
abstergi et cuncta sup̄ cauda altāre ꝑ cultum dño
cena emal holocaustū et dño i odore suauit⁹
reddit q̄d tota vita hois m altari religionis ꝑ
petuo dño dedicat⁹ et q̄d sibi michi rectius ꝑ manū
sacerdotē et ꝑfecti deo totaliū dedicat⁹ ꝑ holo
causta medullata offerā⁹ Del dic sic⁹ q̄d⁹
Oblato alicui sacerdoti dñt manū sū caput
hostie i ponē sanguinē fundē pellem detrahē
victu in usus⁹ conscindē et suū structuram lignoꝝ
aīa dño gubernāde ꝛc sic⁹ Dic vē q̄d hō
se offert sacerdoti ut manū ꝑ absolut⁹ sibi i ponat
utpote q̄d venit ad confess⁹ quidā sacerdos ad
aīa dubitauit q̄ sanguis et pecud ꝑ quas⁹ fidat⁹
q̄ pellis et alia accessaria tollat⁹ q̄ aīa multa pec
scindant⁹ dividant⁹ et distinctū discerpat⁹ q̄ sup̄
ligna et sc̄i cruris mactād vel sc̄i strag⁹ et ꝑpla
ta construat⁹ et q̄ caput intestinoꝝ pedes affec
nis ꝓtestini intestinoꝝ delectatiois mundet⁹ et q̄ sic
victu dño talis offat⁹ et ꝑ cultum mandū q̄libet⁹
Del dic q̄ sacerdotes sa q̄nē hostie dñt sc̄i altāre
fundā ꝑ ignē ꝑ pcē q̄ficiens debet carnē altāri
ꝑ dandā et eadem mittēdē et mstrā ignē q̄
Sanctificat sacerdos de sanguine mūdans illud e tibi
Cap⁹ de carnib⁹ et quib⁹ fiebat holocaustū.

mundicia quacūq; causa pfectionis nō ē hō
quis vlo sēpe modernā ex pfectionis ē opīa
dogā Tollēs de altēre adipem z cruda z anima
¶ Deus spāliē oēm adipem hostiaē sibi vo
luit retinē et pessime tā grecā adipē sē adi
pem vitulū adipem arietis adipem agni
ubi adipes volut deg de sacrificio sibi debet
inde ignem sui in altāi mittī Renes aūt sūa
et sanguinem sibi retinuit et hoc alia sibi cōe
mādauit mandauit cuncta vēo alia aliis delīqt
Et sic pz q deus in sacrificio eligebat hostiaē
mūdā et alijs dimittebat exteriora ¶ Sic re
uēa deg in hoīe mūdicia eligit exteriā vēo fi
cūt permittit q sē deū mūdā mūdā dnō cōue
nit suis de exterioribus mōs volutate istam
suā possiōnē Per indignat dnō si exterius
accipim aliquā cōsolōem deū tm ordinēm ad
deū totū mētalem affectionē Iste gō volt q illi
offeram oēm adipem vitulū z amorē vite
hūe adipem arietis z amorē filiorē a nob gnātoē
Pecūs aūt quadrupedū constitit in animib Adipem
arietis quē sē animal cogit z affectum et amo
rem soriaē et amatoē Et hoc uit q̄dē mētis
animal totū dnō offīe et ad eū ordinat Renes
Renes aūt et crumē delicatē ¶ Aliquis insup
quicūq; diuersitē mōtis at nēsūmatio debet
p pīas grauāmē et ignē dīm timoris cōtritōis
et dolorē ad deū dīe dilectōis gratiē et dnō
offīi et ad eū ordinat ¶ Deps cū bone affectiō
nis ignem cultatis in altāi cordis solet mittī
et id ipm sibi volt dīa specialiē reseruat Dn̄s
salutē ¶ Dīa adeps deū aūt unde pcessit Vel
dic q triplex pmissionis triplicem acquisitionē
deuotae quā sē dīo dmolat qualēq; ad amorē
dei dimittit et inde p cultatē mandati se se quat
¶ Leuit 6 et alijs plurib locis dr q sacerdos q
offert sacrificiū debet hīe pellem eius et inf ss
aūt dr q renes qui offeūt sine fuerit ē sterta
sine sine extrario sine in crauia cocti sac dote
aūt a quo offeūt ¶ Pellis ē sūma tpalis
arietis ¶ Prudēs tollit pellem cum dr sac
dotē pz q ar sacerdos z deps sac dos suis pdica
tionib et inductionib offert deo aliqs sacrificiū z conūtit ad deū aliquē pcedē Ranēa
ipe debet hīe ar ab eo uerepe pcipē pellem et
substantie tempal q sē p̄ aptim q̄ui spūalia sēi
nat non magnū ē q p sustentatōe sua tempalia
metat et cetō q ¶ Quid sacerdos petrabat et deū
placare volebat accipiebat vitulū et eū dmolabat
q̄ sanguinē eius intincto digito cornū altāis
aspgebat et eod cornua altāis mensi intrō
mittebat Reliquū vēo sanguinis p̄ altāe holocaustū
fundebat et una cū renibus adipes ofīebat cru
mēq; vēo cū pelle et fimo extra castra portabat et cō
bibi in loco mundo ubi mfundebant cinēs mundebat
Idem aūt q̄ dīa fiebat qñ synagoga vel ppls
delinquebat et sic quotiens sanguis hostie in sanc
tuū offebat michol de hostia accipiebat et foris
dnō dabat ¶ Allegorice p sacerdotem p̄ntat
adam p synagogā ppls ab eo deriuat p vitulū
vēo intelligit deps Igit studē et curā ē q̄ p tollendo
pcā sacerdotis et synagogae z ade et ppli nra
fuit occidi vitulū z ipm sanguinē q̄ eius sup al
tāe crucis fundi et ibi adipem et renes sua de
uicio affectionis igne cultatē accendi Nulla ei
culpa fuit maior q̄ q̄ uellet pati deg p hoīe
innocens pro peccatōe justi p iniust bonis p mal
lois sēr Apaiorē cultatē ouerno habz q̄ ut adam
sua peccata q̄s p amicis suis valeū cū tabnā
z ipm tabnaculū padisi isto sanguine aspersis fuit
aspsū In q̄tū ipm calidū p̄ sanguinē mētis
quid septēplicis fuit a ruina angelica z patu
pde ac altāe incensi z deg pd tangit In q̄tū
isto mēte sanguis peccatōis applicat Iust p̄
pificans p sanguinē crucis eius siue q̄ in tra p̄
siue q̄ in celis Iste gō ad crucē et ad ciuitatem
fuit p passionē cremata et ibi q̄ igne a q̄ sole
fuit assata et q̄ oībus malis passis ē ꝑ dīa
tuta mensa et obusta ¶ Vel dic moraliē q̄ qui
quis pcm suū uult redimē et dnm placare spe
p cto debz uitulū z abstinentiā carnis sue deo
p peccatis immolare sanguinē suū z pcm p effusi
fundē uelū z deū supplicē z p septēplicē mūdicia opa
isto sanguine et p isto pcto aspgē at altāe tēsi
z eodem isto sanguine in q̄tū debz p suo pcto
oīb locis et officiis suscipiat q̄ sit iste altāe
incensi p sanguinē tangit qui p pcto suo ad al
tāe accedit et eodem facit Igit tal debz cruci
fixis voluptatē adipem fortis affectionis et sanguinē

deponebat et ꝙ̄ cast cinerē deportabat ppar
ꝑ in loco mundo extra ⁊ ponebat ¶ Dic q
ligna q̄ m altaꝝ corde cremāt m pabulū igne
cultare ſ̄ opa bona q̄ cinis ē ep̄oz memoria
Sardos g̃ ⁊ quicunq; uſtꝰ ſ̄ debet veſtibꝰ
ſacris ⁊ ritualibꝰ induē et de altaꝝ corde ſuū cinē
⁊ honoze opm ſuoz mēoria recolligē ſ̄t ne
inde ſupbiat deponē ſuis veſtibꝰ ⁊ amictꝰ ꝙ
ꝙ ſibi cōde ſtrictꝰ ſue debꝫ tales cinēs ⁊ tale
honoze opm ſuoz mēoria ꝙ̄ ꝑre et de corde
pmitꝫ abdicare ¶ Si q̄ ſ̄ ſui ola bñ ſcāt
dicta ſuū duplex ſumꝫ ¶ Si ſanguis hostie
rediſſet ſup veſtem ſacerdos debebat ad la
uacꝝ et a tactu et iudicia ſ̄ctoꝝ deputare
¶ Dic vē q̄ hostia ⁊ p̄cor eoꝝ ſacerdote ſū
dit et confitet̄ ſanguinē ſuū ⁊ p̄cor. q̄ntꝫ q̄ti
ſit ꝙ veſtis ſue conſpſ̄ē at ſ̄ affirmāt tali ſ̄d
fine ꝙ aliquā malā delectacōem at ymaginē
tangit̄ et mſſit̄. d̄ꝫ et ipa ſe lauare ꝙ oſpſor
tenet ¶ Hic fuit mentione de libamēt
ſacrificij ¶ Nota quod nota q̄ m ad dādū ſac
ficiū offebat̄ libamen ⁊ aliq̄s liquidū ad eos
ſc oleū et farina et vinū vel farina oleo diſpſ
pasta et m ſartagine cocta ſicut ex ſ̄ḡ q̄
In oī ſacrificio dū ponendꝫ ſal tribus et q̄nq; ad
ſacrificiū offebat̄ Nullꝰ aūt fermētū aūt
m dei ſacrificio ponebat̄ ſi inde amouat̄ pcep
tū habebat̄ ¶ Ita ex ſicut ¶ Deo xij ſ̄ ⁊ cū q̄libꝫ
debat̄ agnꝰ paſchalis ꝙ ſ̄ta dies fermētū
non habebat̄ in habitacōe rabbinaūl inuenit
ſi ſolū de pane azimo debebat ꝙ̄ tres mitti
¶ Mica ſic debet ac m oī ſacrificio bonū
opis quod patrimꝰ vel q̄ſ̄ noſtros in ecclā
vel caritate dño immolamꝰ multa nos dñs
premittꝫ ſc ſal diſcretionis oleū cultꝰ at
dilectōis farina bñe legis et fide meditacōis
vinū ſpūalis gaudij q̄ſolacōis nec non tribus
ordis et deuocionis. ſacrificiū aūt ꝙcūq; bon
opis ſeptē reddit et tactū affirmat̄ mſi
cū ſale ⁊ cū discretione at ſapiā candidat̄ at
mſi oleo cultꝰ vngit. q̄ vīmo unde opꝫ q̄
uis de ſe ſit bonū et utilē ſi nō ſal ⁊ oleū
⁊ discretio et cultꝰ defuerit affirmat̄ mſi
pitū et mſſū ei⁹ ¶ Si ſal euanuerit i q̄
ſaliat̄ ad michilū valet vltr ¶ Duo ait principalit
nobis interdicunt̄ ſc fermētū malicie et mel
adulacionis at blandicie ¶ q̄ reuera q̄ſ̄ boī
ſacrificiū ab iſtis duobꝫ ſtrenue ſāmo vt ſc ſacrifi
⁊ opi nō fermētū malicie miſcq; mel vēo adula
cionis q̄talibꝫ mullatenꝰ miſtrameꝰ ſi ⁊ vē et
ſimplic et ſine adulacōe et mala ītencione q̄ſ̄
facrimꝰ faciamꝰ ⁊ corā ¶ Nō in fermento mali
cie et nequicie ſi in azimis ſinceritatis et veritat
¶ Vel dic q̄ mel ſ̄gnt dulcedinē ſanctoꝝ ſpūa
fermētū intencionē alicui⁹ et vicioꝝ mali ſ̄ta cum
duo ſ̄t ab oī bono opē ꝑhibenda ſc ¶ Vel dic
q̄ q̄ſ̄ ſ̄ſpm deo offert in altaꝝ ꝑ pmiam
gaudiū debꝫ adūgē mordacē q̄cionis ſi
mulā bone et munde affectionis oleū q̄paſſionis
et tēpꝰ oroīs ſc ¶ Siquis ꝙ̄ hic duo ḡna
panū ſuscipiebant̄ dño offerri ſc corti in celibano
corti in ſartagine corti in ēticula Dic ſi uis
q̄ tres iſti panes ſ̄t tres theologicē virtutes ſc fides
q̄ē panis corti ⁊ ēticula q̄ ſc ubi ſ̄t multi oleū
⁊ multi articuli ſpes q̄ē panis corti ⁊ ſartā
gine q̄ ſc ubi ē ardor desiderij oleū q̄ſ̄ſionis
caritas q̄ē panis corti in celibano q̄ ſc eſt
ardor ꝑfectꝰ et ḡnalis dilectōis ⁊ ſic iſti ſ̄t ubi
tres panes de quibꝫ dñs cuilibꝫ mādat ꝙ̄ duo
dicit ⁊ mitte acrimodia mi tres panes ¶ Vel dic
q̄ panis celibano ē dolorosa ꝙfessio in ēticula
ubi ſ̄t diuſa fomina et aptura ē adapciens
culpā q̄fessionis ſartago vēo ubi ē oleū opm
pietatis ē ſacrificiū ſſtos g̃ tres ē panes deo
offerūt et allegat ut ſupꝰ ¶ Volens dñs offerre
aaron et filiis eiꝰ ſcripſit eos lauari indui ꝛ
vide exo 29 ubi inuenit ola poſita a deo mā
data et q̄ peterent exp̄ſita q̄ ei ſc leuite ſ̄t et q̄
fecerit ꝙ moyſen exequta Deinde ad abmḡ
leuite ꝑ ignē q̄buſte vide ⁊ c. 6. Cap̄m 11m

Animal nō ꝙpūtabat̄ mundū in lege
moyſi niſi ruminabat et ungulā di
debat ¶ Lia vēo q̄ non ruminabat
nec ungulas fixas habebat nō debe
bat a filijs iſrl q̄medi nec ecce cadauera tangi
ſiant ſua at lepꝰ vtrq; mundꝰ ꝙ eo q̄ vnū liꝰ
ruminat ungulā non diuidit ¶ Aliud vō q̄ dato ꝛc
q̄ ungulam figat ruminare tamē non nouit

Karissim p̃ ruminacionē int̃ cham̃spec̃
delibēcio pcēdē contrio ungula aūt q̃ runat
ē et extremitas pedū et manū ē bona opa
et affec̃ Diuisio vēo ſpūs q̃ gladius sagitt̃ distinc̃
et distinctio ſgit̃ ſtud ē vere q̃ nullū debet
reputāl mundū nec ab aliq̃ qmedi p̃ ymitac̃
vel tangi p̃ associacionē ē digna miſi q̃ p̃ deli
bēcionem passi ruminād et p̃ discretionem opa
sua dīa distinguē et tēnere Ad q̃ end q̃ ab a
filijs ſpūl i. a bonis ꝑſonis qmedi recipiāt ymi
tac̃ tangi sacrāl Signū habēt. nāt ē q̃ sit ho
debēdātuq̃ et ruminans et q̃ ungulē sua i. opa
p̃ discretionē debita distinguāt Alias si unū
istorū duorū deficiat dignū ē q̃ nūm homo spūal
non qmedū nec tangat ſi tū immūdū fugiat
et dimittat Et talis p̃ctō debet reputāl sicut
vel porcus i. quilibz luxuriosus et immūdus et lepē
animalis i. quilibz tumūdus et m tūl p̃ quadā
tumulatā Ecce Q. Ait ab nīl vos nōdāt formi
cātam aut aliquā ydolis seruiens maledictū alioſq̃
ad hmōdi nec alīū sumāt Vel dic q̃ rumina
ſt̃ contrōnē et p̃ncipāl ꝑfectionē ungule vēo
diſio aperio et distinc̃ ſt̃ aūt p̃m malorū opm cū
fuſ̃ et distincta ſuccedūt confessionē q. vē q̃
ipſis duobz tractāt. michi apud deū mūdū aūt
ꝛc̃ ſt̃ supl̃ Vel dic q̃ ungula q̃ ē extremitas p̃
ſeudanicā ſt̃ ꝛc̃ ſicut supl̃ Discrīs qui pēnas
et squamas non habebāt immūdū in lege reputabāt̃ q̃ primo tū immūdū et sic nec tangi nec
qmedi mādbāt̃ pisces nudos et longos ſt̃ sunt
anguille et congri dant ꝓhibiti ſcīa q̃ nullo
debebāt qmedi manducāl vēo esse nō debāt
tangi ſi magē abhominabile et execrādū habēt
Penule hmōdi quib; ſi pisces sultāt vel
natāt q̃ ſt̃ vitute exemplaciōis q̃ sic adam
p̃ gulam meruit fame natāl et idem spūdiū
ſultāl et usq̃ ad celestē calcitrādiem tūsio
laū exeme que duricia et fortitudinem ma
iorem habēt videnl et quibz mūtibz corpa defendūt et fouāt̃ paradisi pāt ſt̃ q̃ sic corpa
mūdicijs animi solet ne ludāt̃ a tribulis defēdāt
Ita ſi̇ſtenēd. dolosis remedia ē pacta pisces
ygit̃ i. habēs qui in aqua dulci de uocādo
vel in mal amāl contradi vīt religioso
ghīt̃ vitā tuā ꝓ vīdictā mūdi q̃ p̃mūl
contemplacōis et ſquamo q̃ncē pace fir
mumti vt sic possint ad celestia mētis
volāc̃ et aduſa tribulā exotis fortiter tolle
rāc̃ q. rancida pisces i. religiosi vel clā
q̃ ꝓ voluptē ſt̃ vitasti. ꝑ gobiles ſgnīs
et ignauū qui pēnul gtum placidis et
squamis fortitudīs et pace ſt̃ plurū non
debēt ab aliis p̃ ymitacionē qmedi nec
p̃ ſacrāl tangi Et ſō de squamis for
titudīs et pace boni religiosi ſūt accipiēdi
ad rāb vel̃ Ecce q̃ q̃ scutis fusilia cō
pacta squamis ſcīe pmunitā Hic ꝛ
ſupponē q. cēlia immūda sive edūt ꝓ ſſi
bilia sive natalia sive volatilia q̃a ꝑ q̃ nō
debēnt qmedi nec martiriū ecce tangi
possunt Dn̄ assēdat in q̃nā vita vel q̃ quā
mortua et q̃ sic vita dant tāgi quib; pmā
rāc manducāl vēo non debebāt q̃ sic mor
tua dant qmedi nō debebāt ymo nec mor
tua tangi Ista pōt applicāl ad vitā q̃ ſz adā
ſugit hoīem qui ſz debet ea q̃ gēnā adāz p̃
band accedēm gressibil. p̃ contemplacionē mala
tilis. p̃ sanctitudē natāl Et sic dicā q̃ adāl
immūda ſt̃ predē. adāl vēo immūda ſt̃ vite
usus Excepta adālia immūda ſz possēt in
duplici ſt̃ dīna. q̃a ſz aqui adhuc vivūt q̃ ſz
q̃dā fidelū adhuc quidā ſt̃ ac vita i. ſpūalis adāz
pāt principal. Alij vēo ſt̃ mortui i. p̃ acquisitā
a corpe actāl diuſi et a pacē vite p̃ remissā
adāstrād ſupati ygit̃ ſtud ꝓcipit̃ vīt̃ q̃ ſz adāl
immūda vita tū i. pacē fidelēs tū et actāl
ꝓhia pāt tū tangē i. assōciāl ac ēd cū principal
possūnt ſpōs tū qmedē i. esse vitā vēo p̃ mālē
applicānād et ymitacionē mergātac aliquā lēr
non dēmo Ex quo tū vēo constat q̃ ipſi vitam
ſt̃ odīo ipſos dāmo fugē ipſos q̃ p̃ assōciatē
aut fr̃ēnitatem ꝑ q̃ in rebz licitis debilitāc
et eos vilēs et abhōdabiles reputāl Vñ in
Deuteronomio de tribunali hōmi ꝓcipit̃ Vñ
Dic q̃ adāl mundū vitādo ē pacē adhuc vitā

Leuitici

r firma fiud retiens. Aial vēo imundū mor
tuū ſi⁹ pcedit ſani vita r bona firma quātū
ad hoīs gō non ḡtactū tactū r ſocietate vitē
ſpōs tñ iubēt non gmedī r ab eoz vmitā oc
cauē nec colloquū aut oſculū ſi⁹ detrita dene
gnē. Cauidis vēo debem⁹ et vitā fugē et
colloqa et cōſortia declinare. Vel dic q mor
ticinū qđ p ſe dat mortuū ſ⁹ illos q̄ volu
tale et q̄ ex ḡposito pecdit qui ſ⁹ ſūme ſ⁹
cauendi. Aliq vēo q̄ alīs molūt et q̄ p vio
lenā temptacionis vel tribulacōis vita ḡtie
ſpoliant ſ⁹ tm occidi ſi poſſit ſupportandi
Vel q̄ ꝑcupato fuit ſi⁹ in alq̄ delicto
ſupportat ꝛ. Vel dic considerans tm̄ ipm ne et
tu temptēris. Volatilia qđ ēant mundā
ſ⁹ hec ꝛc ſpēs ſi⁹ aquilā gryphen aliet⁹
milū et vultur⁹ ut⁹ genꝰ ſuū et omē corui
genēs ſtrucionē noctuā laru⁹ ancipitrē m
gnē ſuo bubonē ingulū pbū cmū onocrotalū
porphyrionē caradrionē ut⁹ genus
ſuū upupā vāo et vespertilionē. Et nō hec q
multe ponūt q̄ ſpēs auiū vbi ſubiūgit
ut⁹ genꝰ ſuū vbi notat⁹ q̄ i vno et eōde auiū
genē multe ſ⁹ ſpēs ſubalterne ſicut ꝛcepti⁹ et
plinius de ancipitre et vulture q̄ tm̄ omēs gñā
ſ⁹ imūdē. Dic ſi vis q̄ hec vigintī
auiū ſpēs intelligūt⁹ diuīse condiciones hō
rēdē. Aquile enī q̄ alte volāt et grifes
q̄ hodes laudant ſ⁹ mali regēs et ſuperiores
qui ſi⁹ alīos ꝑminēt dignitate. Alios ex
cellūt in ſuperbia et crudelitate. Alietus
qui alaudas rapit. milus q̄ pullos inuadit
ſ⁹ malos ballenos et raptores inſtoēs qui
ſi⁹ magnos non audet inuadē pullos tm̄ et
imocentes et pauperes ſolet grauē laſſeſtie
Accipit⁹ q̄ columbas odit. Ydrūus q̄ ꝑtrē ledit
Onocrotalus q̄ coſtā cōtrādit. ſ⁹ inuidos ar
datos tocos q̄ ſi⁹ pertōd r alios ſolet alios lede
Colubas r ſimplices odit. et amās deuitās
et labijs gmedē. Vultur q̄ cadauera ſentit
Upupa q̄ in ſtrēbis nidū fiet ſ⁹ luxurie et
ſet imūdicie ſectatores. Bubo noctua et veſ
pertilio q̄ de nocte volāt ſ⁹ ḡtilicios et lat⁹
nes et oculos imūd⁹ ꝑatores ſi⁹ laru⁹ et
mergulꝰ q̄ aquas ſi⁹ ꝑcipitāt ſ⁹ delicias et
caſtrimargie ꝑfectōs cmūs ut⁹ et candida intro
mittē. Et ſtrucio alas ſuas et nūdū volando ſ⁹
vportat et ſtilatos. Omē qđ ē cruūm genēs qđ
ſi⁹ ſcmp dicit crās ſ⁹ pigros ꝑfūctorios et pmē
dilatores. Ydrion r pellicanꝰ q̄ ꝑ pull⁹ ſuos ſe
vulnerāt ſ⁹ nepotū filios et amicos carnaliū i
modērator dilectos. Caliḡon q̄ ad ſpōdū ducta
hoī faciam⁹ vitā. Milus vēo vltra aultit ſ⁹
falſos hodes in ꝑſpectu hoīm amatores ſi i adū
ſitatibus ſeptacos. Omēs i tales auert ſ⁹ imūdē
q̄ tangi et vmitā a ſrō hōlbus non ſ⁹ dignē
Omē volatile qđ 4ᵉ pedibus ḡdit⁹ imūdū
ēat n̄ forte pedes poſtiores p qđ ſalit ad
anteribus longiores ſicut grilli locuſta tūc em
ēat actiū ḡmeſtibile et non abhūiabile. 4ᵉ tuor
pedes 4ᵉ ſ⁹ cruū affinones ſi⁹ dolor et gaudiū
q̄ ſp⁹ anteriores q̄ gēnāt pnīa et ſpes et timor
q̄ ſp⁹ poſteriores q̄ gēnāt futura i corp⁹ ſi⁹ pus qđ
actiale ē. Item quod ſpuale ē ſ⁹git⁹ dico q̄ omē vo
latile r oīs homo q̄ templacōm datꝰ et ad vo
land mentēbit ad celeſtia electꝰ ſit ē religioſꝰ
vel clericꝰ inmundꝰ debet iudicāt q̄ 4ᵉ pedibus
gradit⁹ r q̄ 4ᵉ bonis affinonibus ꝛ tra videt⁹
occupat. Non dat⁹ em̄ in religioſ magſ fundat⁹
pedes q̄ actiue r affectio q̄ templatiue hec debet
tm̄ ꝛ ſtrenua et terrena negocia tra ē ſicut ſtrenua
ꝛ celeſtia volitat⁹ et ideo illi electi imūdi me
rito iudicent⁹ q̄ plus q̄ duob⁹ q̄ volunt et plus in
tremis negocijs q̄ in celeſtibus deſiderijs occu
pant⁹ recepto ne oīno q̄ deprimam⁹ actiuos et
ꝛ tra et terrena negocia occupatos. Sciendū
q̄ ſi pedes poſtiores affinones et deſideria ſuto⁹
anteribus pedibus r pncip⁹ terrenos affinonibus
ſperent⁹ et amplius p ꝑſecutionē ꝓlongant⁹
et p excellentia maledict⁹ tunc iſti imūdi non
iudicandi⁹ q̄ apud deū et hōdes ḡmeſtibiles
et vmitabiles tangibiles r ſacrificabiles dec
nent⁹ q̄ pcula actiuꝰ ꝛ tra ḡdiens tale
bonū et mundū exiſtit q̄ deo amat⁹ futurū amo
re pncip⁹ ſupat et q̄ ſaliendo ſupius p deſiderū
ornat⁹ cario ſenſualitatē ꝓcedit. Quart⁹ q̄ Vnius
ſime tue pluma poſtea. Vel dic q̄ ꝑ pes ꝑ ſligt

talui vasis. i. tali hom. qui sic tactu pecis corrupti. tñ inundi fiunt. q non ē digni a hoīe recipi. vel audiendo gustu. q ptici. cū fudat vas. quod tangit. vas liqfie liqt. p̄ ptitudē. Sic uno infirmo hēdi. vel pecde multos alios corrupit. inundicia sua successiue ad plures trāsmittendo. Ad hō. t. Sic uno hoīe pecdes affirma st multi. Istud aut pt applica de pcto originali. de adam ad posteros successiue trāsmisso. Vsq go dnt. p gradum lauacri si cum hō. it. inundia pcti actual. et ecc. p baptismū ablucdem sit si sit original. et sic in vespe mundꝰ reputabit. et in casti gadisi. in usq filiacē ihū. i. stolā et angelice pfectois pdicabit. Del dic. q liq. vel alq inundi vas p̄t sibi vel alcui pdē. q inunda et abhoiabile reddit. qđ ab inundo vase fit. Excepto cui uita displicuit. Restat ut aliq pcto contaminat. lo frigi. frcto ubebat. vas vo ligneū lauabat. et mundū effundebat. et in usq filiacē ihū uti debat. Vas ti. enū et sn̄ hūdore. st pdit obstinatū. nullo hūore aquē. vel alterius. st ē debilis. quidē. decoctu. fragilis. et obnoxiū. et subiectū. vas vo ligneū. st magis firmū. habet. quoddā. nisi hūdore. q̄ pūctionis humectatū. Sic go in hoīe obstinatū. tollat. mortificatū. aliq pcti. mortis. et maxie hēs debz frigi. i. p̄ penitēt. q̄ afflictos. fuit. p. q. et confessis. p̄ficat. dr. et frāgi. pnā. i. dolo. sī aut. plus mundꝰ. Omne. quod. tangit. st. tū. q. abhoiabile. aut. Nec assidet. i. abl. q̄ st. pcto. quadrupes. q̄. dit. et. mādos. eaq. habz pedes. siue ecc. p. humidos. tū. abit. non. q. mediate. st. abhoiabile. aut. vel. Talia. reptilia. q̄. aīalia. qui. et. corpe. et. pectore. tanquā. tūa. appetendo. tyrānā. et. diligendo. ta. corpe. q̄. affni. Reuela. tales. nō. st. q. mestribiles. i. imitabiles. vel. st. fi. equtribiles. si. pocq. dnt. detestari. et. abhoiari. Dicat. ad. hoīm. videmus. de. vsuarijs. et. auaris. q̄. dñi. abhoiat. et. q̄. deq. detestat. qui. dr. labia. mea. detestat. rīnpiū. Dñi. mortuū. tangebat. st. semētē. si. sic. nō. erat. semētē. non. polluebat. eo. mortuo. Si. vero. aqua. erat. madida. ex. hac. tactu. mortui. efficiebatur. i. mundum. ut.

Sic vō si semen affluoms. vre. humoꝝ. deluat. aspgit. Restat si mortuus. i. si aliq. mortificū. tēptatio. loquax. vel. exemplū. mali. dictio. vel. alq. male. psone. societas. delectō. ipm. tetigit. p. malū. assensum. fracilis. pollut. Si vō. ista. huiusmō. defecit. et. fortis. abstinencie. vel. paupt. habundat. tūc. inundicia. temptacionis. et. mali. assi. non. statim. mēt. Deus. cū. fragilia. p. temptacionem. infirmē. qđ. ille. qui. in. paupte. grauat. Vel dic. q. mortificatio. st. pena. Aqua. vō. delicti. et. pene. q. actus. pene. in. pena. non. erat. ni. delectatio. assensus. et. oblectatio. fuisset. q. pena. ē. adeo. voluntaria. quod. q. si. non. voluntarie. non. erat. pena. st. Augn. Vel dic. st. glosa. q. aq. ē. baptismo. quo. s. nō. st. loti. i. infideles. si. tangat. mortuū. pena. mortalia. committendo. nō. mi. polluit. sic. fideles. q. aq. baptismate. ablutē. q. i. eos. grē. pena. plg. peccat. fidel. q. infidelis. q. fideles. p. ptē. ex. cusat. ignorancia. fideles. vō. accusat. conscia. Fontes. et. cisterne. et. alie. aq̄e. congregate. nō. polluebant. dato. q. a. mortuo. tangebat. Sic vō. fons. sacre. scripture. diuina. pagie. aq̄e. quā. modalis. sapie. non. inficit. nec. mala. n̄. inunda. reddit. si. a. malo. doctore. vel. ptōe. tangat. qui. p̄dci. non. pōt. pollui. cuius. ecc. p. heriti. male. exposito. tangit. vel. pdicat. Vel dic. q. fons. tal. st. gram. sacrālem. qua. malus. ministr. omnis. nullo. st. infica. p. munda. undas. et. sinceri. vita. ei. sacerdos. dependz. a. deo. nō. a. ministro.

Oblicet. q. peccat. st. debz. dicto. Canone. Immunda. manebat. et. si. erat. pter. masculū. ppm. in. die. 8. circūcidebat. et. p. q. dies. Dies. in. domo. stans. tenebz. exire. toto. ad. gloriā. hoīm. audiebat. et. alia. cū. aliis. celebrabat. offerens. et. pro. fructu. de. sua. substancia. st. agnū. ad. saluandū. pullos. ad. tūdes. Sic vō. qđ. alia. precepit. de. hō. opo. exponde. soli. sibie. et. amice. grē. immundā. cōiugē. q̄p. non. statim. e. munda. sō. no. statim. se. debz. stadm. et. mundo. recipere. sic. et. pharisēi. luce. 18. Ieiuno. bis. in. sabbto. it. quinimo. ipsa. dz. pter. sui. calcitrē. et. equitare. deum. deuote. gradiendo. et. sic. p. 8. dies. i. p. totū. vite. circulū. vel. p. 8. pcta. mortalia. semp. se. nitida. et. immunda. exhibendo. iuxta. Luce. 11. Ve. vob. hīs. scribe. dicitur. q. sunt. similes

semo quousq; sit ꝑ q̄ dies & ꝑ statū pmittm
domo ꝑ̄ cānōie zeclusa agnū mactāie & tu
tem castōnie columbā simplicit̄ & modestie
deo potit̄ immolā. qđ cū sciat pfectā abtīam
padisi petit̄ mīe sacē pficiatē cordi du
cit̄ ¶ Vel dic ꝙ ptz ꝙt maloz opm fraudā
a quo si pficiā volumo. ꝑ q̄ dies sit pmit
te ꝙdm tempꝰ in domo cānōie nos zeclusi dñi
et tandem oblatē agno bñle et acceptā & ino
centi castitate et simplicit̄ mundi et pficiati ca
pitōm & templū padisi cū fiūc & electis dñi
¶ Et tantū spaciū stabat milies. qđ pficiabt
ꝑ q̄dm ptz & ventre stetelat in unificat̄ sic si
cēt mastrū ꝑ q̄ dies. si festa ꝑ dō. mutꝰ q
tempꝰ regi. ebat. ꝑ ptz sacheo q̄ ꝙ puēo
mastrulo ¶ Patet q̄ cū libidē capit̄ & ad inuī
dicta nasit̄ ꝙt prom qđ fuit q̄ pi libido delet
comb & opē applet. q̄nto i fetu pol ducis stetit
& uolutate. tanto pīcio pmte debz duare lōgit
qđ q̄nto maiz & mora obstaculi qđ sup̄ q
pmitio. tanto dissolue & pīcio & medicina
jug̃. ¶ Apoc 8 ¶ Vīd glificatuꝝ se et i delicijs
fuit tm date ei tormenta et luctū. De unifi
cacōe tredacē vel actiōi vide supi. m c. de
puēo. ¶ Vel dic ꝙ puer ē homo q octā
die i m tpe regi. rolū ulne a cacē mortalit
Deferebo cruciandū et sic quādiu gentilis inde
tisacto ad templū padisi ꝑduc̄ ubi immū
dus non offerens + Cam 33m

Lepra mulē m stultia nob̄ manifestat
sit lepi m capill. lepi m aure lepi m
carne. lepi m uestē lepi m domo. q̄c
qđ dat immunda et a tactu et si. egritia
homi cautrida ¶ Lepi sit ꝙt quotidiē pcm
et maxīe pcm luxie q̄ mficat non solū ꝑsm
sūm ꝙ et alios cōtagiat. q̄ uerba lepi lupole
pcū vel ifemie q̄nq; i capillis. i m cogitatōe
q̄nq; m carne. i m dilectione. q̄nq; m aure. i
q̄dā opatione. q̄nq; mficat uestem. i extrinse
q̄stionem. q̄nq; cor. rripit domū. i uiam
regionē. q̄ sit lupula mā vel auaricia dñi pcī
q̄rtiq; qđ libido manifestat̄ et q̄ m domo vel
ptōmo vel cede ꝑ mfamā sim̄ligat̄ et pe
malū exm̄ m alios dilatat ¶ Vel dic ꝙ lepra
e superbia q̄ ad modū lepre tūoē mēbi et m
dignatione pauit ista go q̄nq; ē m capillis
de ipis gllendo. q̄nq; m delicijs carnalibꝰ
q̄nq; m aure q̄n gliat̄ m cutis pulcrit̄ q̄nq;
m uestē q̄n de eis sē gliat̄ ¶ Vel dic ꝙ ca
pilli ꝑ̄nt sibi subit lupie. Caro sanct̄ mī no
bilitate cutis corpis formositate uestis
tinctū a militare sui honoꝝ tpalia quā dñi
dom̄ status seu dignitate qua cupiūt subdi
mitate in ista q̄n ordo pe lepi superbie cresci
mentem mficāuc et sedans ¶ Dicit q
sit cōi hēticoꝝ uīe quisse ozdo a pncipio qui
antiqtꝰ fuerat cōi lepsos dñm ꝙ si sup
pitio lepre appareat in aqua fonte q̄ e stabilis
vel q̄a cuiꝰ appaebat humiliat et pīs ablue
debebat aut sacdos zeclusi p̄ dieb̄ at si mu
dat ꝙ ipse lepi non cresceat si ꝙ pg mclusionē
illius p̄ dieb̄ nullatenꝰ augmentabat. Debe
bat cū dimittē et ꝙ mundā uiuā q̄ carne
liter sedicul lauabit uīq; hūc uestimenta et
mundꝰ erit ꝙ stabueꝝ ē. q̄ si forte lepi cresce
bat ipm leprosū et q̄ cast̄ pellē cui debebat
¶ Hic uā audita fama lepi cōi aliq; sub
aud judex diligenter inquirat et cel si sit
mūd capā et zeludē. Si uidit ut no ꝑsudeat
si cassit ipm tm mundū debere absolui a lege
latre et ad pcia stabiem q̄ lepōi. i aliq; leue
errore q̄ gēsim iudicat. Quelib̄ ad stabiem
non fuit leprosū. Nec quilibet error gehenā
Dz si vidit ipsmodi macula cresse et ipm in
errore pristē debere cū gētiū iudicia. i ssen
cio fidelium sequendo Nūm 27 Deut. malos
de medio uestrō ¶ Vel dic ꝙ stabies. i lepi
sūt due spēs. q̄ cordis sit maiz et minoz. Quer
stabie ꝙ. i. ꝙ minoꝝ. q̄ cordem non debet
qđ. i. q̄ame fidelium sequi. egrū. si tm uestis ipsius
sue debet laudā ꝑ q̄fessōm et a sue dōre mūdā
Ppt lepōi ideo. i maioꝝ. q̄ cordē debet ꝙ
ab aliocꝝ associo deinde et ab ipis tm lepsis
mūio cautā. Psa 72 Note et reperiuntur
si lepsi ¶ Dic. de ci capite pīs semel cū
uus et mundꝰ ē et si cel. a fronte cradeli
mundā et zcalua et mundꝰ ē. Dic ideo m
culmo lepi dēt immūdꝰ iudicabit. Cellulam
qđ michol a. d. q̄si cast̄ et mundus capitis
ꝑ̄ principatū uolidrialem quā q̄ debuit ꝑdere

mundus et sancto apud deū efficiat̄ In tali
q̄ quid q̄ expillos diuicias pro pauperib⁹ p elee
mosinā dimittit plene ita q̄ calumniā pauperū ex q̄
meruerat numq̄ ꝓ q̄ valeat et immundꝰ reputā
si magis mundꝰ et q̄ nā apud deū et q̄dē
credi nequeat q̄d̄ in calumnio odio lesi̊ e de pau
pertate odio superbia et arrogancia aliqua q̄ rep
rendo et ꝓxia iudicando ¶ Cōi ꝑ q̄ ¶ Qui
manducauit manducatū non iudicio ¶ Et sic de cal
umnio coram lesi̊ odio in quib⁹ aliqs q̄tempnendo
de paupertate q̄dam̄ et ita sicut supra dict̄ ē
pauper simplex inc̄ est q̄ deo displicet multū

¶ Hoc dic q̄ calumnia ad alterū iniuria q̄
q̄spiam et primꝰ efficit̄ ita q̄ homo mundꝰ et
sanꝰ reddit̄ immundꝰ Excepto q̄d homo de lep
re suspicionē efficat̄ leprosꝰ et immundꝰ dicꝰ nul
et sua scripta in culpa q̄rit̄ et mutat̄ ¶ Qui ꝑ
q̄ndo apparuit rndeno lepi q̄ sup ¶ Sicut
hic supponit̄ lepre signa eligit̄ color albꝰ et
rufus ꝑ corp⁹ diffusꝰ et cutis grossa et equal
flauus vñ dr̄ sicut li ꝑ in capite et in barba
et in fronte lepi q̄rebat̄ et ibi cognoscibilius
videbat ¶ Dic vel q̄ in hijs apparuit albedo sic
dr̄ capitalis pulsedo maiores voluerat flauedo
duplicitatē et depressio exterius q̄d̄ sic
ē q̄ talia signa non ē bona si magis ē leprosꝰ
et spūalit̄ corruptꝰ ¶ Et sic ¶ Est q̄ nequit̄ se hu
miliat et mitiꝰ eis plena sit dolo ¶ Et sic q̄d
lepi ficte humilitatē in capite q̄ aliqs videnꝫ
lepi malicie in barba dicā signū ꝑ q̄ se ficte
barba cū sapiam̄ p̄ lepi ficte castitatis ē ꝑ
fronte et in apparicia ipocrisis quā ecclia nam
festauit ¶ Circ de ostia ¶ De quo 2ᵒ pal 26ᵒ q̄ stetit
extra ē lepꝰ in fronte eius ¶ De istis sicut q̄ dr̄ supra
sine pallio supponebat̄ subito lepra ¶ Et dat tale
lepi quedam macula alba vel rufa quā
superficie cutis corrodens vel minorem ꝑ nequ
ssra q̄ si manifestꝰ erat sacdos debebat eū vide
et ipsum vestem abicere ¶ Si vēo dubia erat lepra
debebat eum includa et si non crescat dimitte
¶ Si vēo crevisse repiebat ipsum q̄ato crescat
¶ Dic si aliqua ꝑsona lepi hēs meruerit ut
clausi fuerit quia dubio ꝑ sua pluria vel iudicē
gerenali debebit ¶ Si vēo fuit dubia debz mi
clausura alia crebr includi et si vlt̄ no crescit
sic dimitti ¶ Si vēo ꝑ alterationē hēs crescit
d lepi crevisse d̄ hēs claudo tr̄ vē dz quia stat

pleri demandat̄ ut 3ᵒ palea quod igne exurgul
¶ Vel dic de pernicione malop q̄ si iudex vel plato
videat aliqua ꝑsona vicios et si sit tale crimen q̄
non possit extra ner emendat̄ debet ipa vestem cū
buca et ꝑsona illa p aliqd pena corpl̄ q̄mpnat̄
¶ Si vēo non sit adeo emendabil lepi crimen utpote q
multū stremdat̄ fuit ibi vel q̄ spes ē de correct̄ione
debinq̄ et q crimen ad deum no pertin̄ debz in loco
primo vel in bono extra includi et usq ad tempꝰ
limitū pene vincul̄ affligi ¶ Si vēo tale crimen per
tinat non ꝓfuit tūc debz ipm similit̄ q̄mpnare
Iste est mod assignat deꝰ q̄ illos q̄ ex toto sūt lepi
p obstinacidam irrigibilit̄ de quoꝝ salute despe
rat̄ subitanea morte sepe mactat illos vēo de
quoꝝ salute spes ē extra includit et tribulacione melius
si non corrigat̄ in ipso et nal̄ q̄ quā ¶ Qui ꝑ
leg̃ ut eadem palmite non sentē from tollet eum
et edm q̄ sequit̄ from p̄ ¶ Si lepi appareat in
aliqua ꝑte vestis debeat illa vestis includi et si
non crescat debeat aq̄ lauari si vēo locꝰ ipi ma
cule adhuc obstillo apparet debebat ipa macula
a solido vestē abscidi et si adhuc in aq̄ parte vestis
alia similis macula nascebat tūc q̄ lepi erat volatil
tota vestis igni cremanda iubebat ¶ Vestis est
pecoꝝ quo diabolꝰ se induit quo ipm sibi assimilat
et quemq̄ adiungit macula ꝑ quā q̄ lepi dr̄
q̄ ꝑ ipm homo corruptꝰ et fedat ¶ Si q̄ lepi pos
in aliquo grad̄ placet debz ipm primo bene ipe cor
ripere et in clausura abire ponere et ꝑ aliq̄s 2 primꝰ
emendat̄ ¶ Si vēo ꝑ lotura prime adhuc appet
macule pot vestis igni exuri mala assuetudo et aliqua
emissio precedend debz placet sicut illud maculā
abrumpere illud vicium penitus ab eo resecando Sed
si iste recidivando talem maculā itez ut ipsum cor
rumpat de eo amplius non habeat tūc igne tribulando
et aspe puniciones debet comburi q̄ vbi no ꝓficit
correctio prenūcio ignis apponat̄ leg ut ¶ Si quis
me non manserit mittet̄ foras sicut palmites et
exaret̄ et ignē mit et ardet ¶ Leprosꝰ maiorat̄
ut̄ cassat̄ eici et a communione consortio ad sacdotē
accedend separari non aliq debz vestis q̄cūq̄ nō plus
ambitus alij mficiant ¶ Super aliq debebat de
mundo vestimento aliq dissuti et ipe super̄ debe
bat claudi in illem sordid et immundū sibi exor
cisē manebat a mundorū cōsortio penitꝰ abstinendo

¶ Leuita et leprosꝰ ut̄ ea pena 2 maxie macule q

mmibꝫ inuentꝫ et fetidꝫ ifirme maculatꝫ sicut
hebetꝫ et cogitatꝫ Talis a officio cultatiuo deb
p iudicium deliꝫ et ꝑ bone societat officio seu
gre p distendi Caput sue mitionis mdu effiat
p ictancia uestis qsticionis tota dissuit p ifidelia
Dō uō sue lōcionis ut ꝑfidu q alias corrupt
p dare et infamia quare ꝓ ipo contegi mat et
zapm ne alios corrumpat et mficiat p nequid
ut dicat se mundu p spuzcia fugiē ꝑ
plagꝫ lepre uidet ee in domo q pcones solet solui
diem singularitat debꝫ societates bonoꝝ fugē
dan ꝑ sup 10. c. Capiti ura nolite mdare et uesti
ura nolite scindere In domo quoq; edebat lep
erat aut lep domꝫ macula corrosiua lapidi uel
pariei ipsa. cuius pribꝫ pietꝫ magꝫ pssa ꝑgit si
talis lep appebat in domo quibꝫ adgebat debebat
lapides de tali pcte submoueri tota domꝫ debebat
radi et alio luto limi lapides q et puluis abrasꝫ
eē cicato ꝓi et ponat Si talis lep in aliqua
pte domꝫ edet lep ꝓpagabis iudicabat et ita tota
domꝫ destruebat et ligna et lapides eē opidu
loāi mdu illico portabat Hoc uō si lep hēs
uel ꝓditiois in aqua villa uel collegio nasci stat
submouendi et de medio tollendi ꝑ lapides
q macula ꝗmodi corrodit ne state ꝑ eos alꝫ lap
su tempꝰ macula sili corrodat Dn liꝫ uelig
est q ꝑcipet ung ꝗ uentꝰ tota q domꝫ ista
debet p corrōes radi pulueꝫ male et ambitiose
doctꝫ ad ea dicendo et alio luto i alia bona doc
trina mstrui uel limari liꝫ q lapides i alie ꝓsone
bone loca ꝑmoue zepam Job 42. ꝑdit mitas et
inutilitas et zagnat facat alios ꝑ eis Si stet
lep ner sic uelit cassari imo ducat ad alios mtis
tuc non pigeat sacdotꝫ uel ꝓlati talem domū
uilla uel collegiū de me tolli eē colone fidelitꝫ
exercendo deinꝫ uocato ad ꝗ si nota sit auxilio
brachꝫ ꝑlatꝫ sic ꝑfui a de ordine templariorꝫ
Uel si uis dic q lep a uiciis ꝑcedo quod si uide
in aliq loco repelli statꝫ ipos lapides eligꝫ adgēt
i ꝓditiois destruꝫ et uicinꝫ et loco et ꝑ officio
quod teneant alios substituꝫ debebit et alio luto
sic tamento cultatiꝫ zasliacroꝝ et amoꝝ debebit
tale domū seu partem ungi ut sic in fidelitate
dni sui possit de cetero ꝗmanē Si uigeat tale
lepm ꝓditionis ut ꝑ omes ꝗcie debebit tota
illa villa uel domꝫ ꝓcul ruine subiri ut sic quos
alios pē nō struit possit ꝗa pena sua cohibet

Quando domꝫ leꝑ ꝓcipiebat ꝑsbr
claudi et mitꝫ hōibꝫ denegari quē q mit
tere uolebat uel ibi dormiebat dmudꝫ effici
bat et lauari uestimenta utebat tenebat Dom
leꝑ et dmundi e mundꝫ q tuc ꝓ dnō
fuit clausꝰ qn eꝝ mpassꝰ et amor fuit ꝑ dō
a nob mr dicta Nolite diligi mundū
Nec go ista domi ꝑ mala cōplacentia mēt
et ibi dormit tpaliū et corpaliū se delectādo
talis dmudiā culpe et nupde lupie et auaritie
cōcupiscētie q̄ nre tpalis se ꝑfectꝰ et pdest lauari
uste et lauand et mundi astare Uel dic q
domꝫ ista ꝑ ꝓcessū q tuc aliis aliqs clausa
qn accessione istiꝫ lepre cōtactio eiꝰ aliqs dene
gat Ne qs go tuc eū tali ꝓcipiaret i mundꝫ
ꝓtractē dmudꝫ et lue ꝑ Claus tangit dmudꝫ
dmundā afficiet Uel dic q stat qꝫ ꝑmissꝰ ꝑ
4or gnās lepre ducebant siꝫ lep i uaste lepra
i aute lepra in carne lep in domo seu in ue
stic uel in hoibꝫ ducunt qr gnā ulcere
lep sic in uaste i cauositate seu lastrinia uestiū
lepra in cute i gule inflatiois seu carbunculꝰ
lep in carne i cerui dolet seu lupia lep i
domo i rumor malꝫ seu infamia qui sic affi i
domo et lapidibꝫ et in ꝓtiā uicinā Istis ꝑ
gnā lepre ꝑdt signidu i 4or illis lepis ꝑ sic
4or uiri i ant leꝑ uiꝰ introitū ꝑtis Ca. xiii.

Quando leꝑ in aliqo mundabat
ad restituendū ꝓpꝝ mitꝫ zabat
Debebat eū ad sin ad hostia cast
uicinā et sacdoti se ondē sacrificia offe sigīfi
passiōis cristi debebat affigi ad sacdos adhē
tē ysop gtarū debebat aliqn dnā mundā domus
pelos corpis et barba cadi et superflua uestis
et corpꝰ lauari et sic oblatio duabꝫ auibꝫ po
tabat mundꝫ capi mundoꝝ mitti Hoc uō
potest qd a lep ꝑtā uolt mundari et fidelitꝫ
cadi restitui tuc debet ad ostia ꝑ ostiū sacdos
ondi Nec ipe ꝑ ondite uos sic et oblatio sic
ficio spūs atribulati sīgne passois i ꝑ. Deber
ꝑ sue passionis ondoiā aspergi Capillos
malicie cogitatiōis ut affectionis radi et ꝗcquid
barbā frutus sapie et fortitudinis debet
et lacrimis gtarū se lex lauari ꝑ ysop deleri

Leuitica

pegnando manꝫ et tandem duos agnos i
duplicꝫ ugnancia corꝺ et corpus ꝺño offre
at ꝓ mundꝫ porꝫ manꝫ fiat et ad ianitore
uenit. Et ita uidet claudꝫ lepꝛosꝫ mundat⁹
¶ Ad mundandum lepꝛosi ꝯfrabat⁹ duo
passeꝛes in aqua uiua in uase fictili ꝯdu
mꝫ et ysopꝫ ber mundꝫ i filꝫ cornicꝫ unꝫ
go et ystoꝛe passeꝛe occidebat⁹ et sanguꝫ aq
ꝑ illas aquas in uase illo fictili spargeba⁹ ꝑmit
tebat⁹ et tandem passeꝛ alig uiua ut ysopꝫ
in ligno cedrino cū filo illo cornicio ꝛubꝛicate
intinctꝫ lepꝛosꝫ septies mundabat⁹ et sic pas
seꝛ ille uiuꝫ abla in campꝫ ꝑmittebat⁹ uasis
q̄ pilis et laue corporis et uestibꝫ ꝛe homo
ꝑ ſte dies. Qꝫ tabnaculꝫ mundabat⁹ de
tertio uꝰ die duos agnos sine⁹ offebat ut
mundꝫ effectꝫ easꝫ ingꝛediat. ¶ Lepꝛosus
ꝑ grecꝫ ydiotꝫ q̄ in adam fuit ꝓpriꝫ de
easꝫ ꝑadisi ejectꝫ ita q̄ uestimꝫ sue imꝰ
litatꝫ fuit suspicꝫ caput uꝰ sui corꝺ fuit
denudꝫ cribꝫ mudus Job. ꝯ mundꝫ egꝛessꝫ sꝫ
de utꝛo. Ad q̄ꝫ go q ystoꝛ lepꝛosꝫ mundat⁹ et
ad easꝫ ꝑadisi reducit⁹. nota fuit duos pas
seꝛes mittere i duplicꝫ ꝑ nature unitatꝫ et
unitas aqua uiua i baptismꝫ pietas uasꝫ fic
tile i ꝑ nature mortalitatꝫ ysopꝫ q̄ tribꝰ
sedat i ꝓpꝛ ꝑ iudicatas i lacrimꝫ seu ueꝛ mi
alig filꝫ sꝫ ligneꝫ cedꝛi i coccꝫ ꝑ et ꝓpꝛ pas
sionis actꝰ i ꝓpꝛ ꝑ ardentis amoꝛ i caritatꝫ
lignꝫ cedꝛinꝫ i coccꝫ ꝑ et ꝓpꝛ passꝫ rubꝛi
sanguis passeꝛis aspꝛi i sanguinis effusi ut
latꝰ ista ei ora iudicandi gentꝫ legꝫ ꝓpꝛ
uenit et paꝛadisi aditꝫ eidem reddidit.
De iste cum duobꝰ passeꝛibꝰ i duplici na
una sola sꝫ humana fuit ꝛeassꝫ et ꝑ uase fic
tili humane mortalitatꝫ mortua. michol passꝫ
ꝑ ſpꝫ dimittit ihc in deitate uolat dictus
in cꝛucꝫ sꝫ illesꝫ ꝓmansit nec passionis ac
bitꝛas ea afflixit. Ista in dimittit in sanguine
passionis mortue ꝛemittit⁹ ꝑ ꝑ patꝛ ꝓpꝛ
ꝑ ihc⁹ aq dimittit consensit. Cedꝛo col ai
coꝛo celitatꝫ et ysopo humilꝫ alligata ꝑ
q̄ ꝓpꝛ deitatꝫ carnitus et humilitas ꝑ ꝑ eꝛ

.i. in ligno cꝛuis flume appuisse monstꝛat ꝓ
ad epm 2m q̄ ꝓ nimia caritatꝫ q̄ dilexit nos
deꝰ filiꝫ suꝫ tradidit ꝛt ad ꝓhit 2m hudliau
semꝑ in suis obedies uꝰ ad cꝛucꝫ dia ui
usta sꝫ passeꝛ uiuꝰ et sanguis passeꝛis occisi
et ligni cedꝛini in aqua emissi dicit q̄
aq̄ baptismi a sanguine et passione ꝑ et ꝓpꝛ
deitate et cꝛucis uirtutꝫ ꝓfit sentit. Ista q̄
aq̄ mixtꝫ ad sanguine i bapmꝰ et ꝑ passi
onis simul sepaꝛes i mundꝰ ꝓ ſte domꝰ ſſi
gnꝰ gentis gentiꝫ legꝫ assꝛuit et tenuit sic q̄ ꝑ
ſte dies. i ꝑ curriculꝫ huius uite in ecclia sute
ꝛesurꝛectionis ꝛe toto mundꝰ effugiet. q̄n easis et
abstersis oibꝰ mortalitatis ſſluitatibꝰ easis ꝓdi
ctis ingꝛediet⁹ et ad illos ꝛe q̄ ꝛe sciencie cerꝺeat
sꝫ ad filios ihꝫ i ad angelos ihꝫ adiungeꝛ. ꝓpt
mundandum eum lepꝛi septe diebꝰ debebat. eꝛ
ꝓꝫ tabnaculꝫ mane q̄ ihꝫ gentis gentiꝫ ad
oꝛiginalꝫ pꝛm ꝑ baptismꝫ et ꝑ passi fuit mu
dand non ꝓ se sꝫ suis ꝓdisi tabnaculꝫ ingꝛedi sꝫ
ꝛe i mi hac valle misꝛie septe diebꝰ i ꝑ totum
uitꝫ istꝫ q̄ ꝑ septenariꝫ dieꝛ fluit ꝓmouꝫ uidet
usꝫ ad ecclesiꝫ ꝛesurꝛectionis q̄n ne mundos ꝑa
disi tabnaculꝫ sꝛciet. ꝛt sic de hac uidet
dom ihꝫ 2do 2e septem diebꝰ sit cū matre
sua i cū mortali uita octꝫ die dat eu dño ¶
Uel si uis die mundꝫ ad q̄ꝫ q homo lepꝛosꝰ i
pꝛo mundet. nam ꝛe q sacꝛdoti ꝑ ofessi se ꝛe
dat et q duo duos passeꝛes i carnis et aias assꝛat
et q ligꝫ cedꝛinꝫ i cꝛuis mꝛcis cocciꝫ cꝛuci
et ysopꝰ humilitatis actionis uas fictile ad aq
i cꝛ conclꝫ ad lacꝛimꝫ ꝓpꝛ fiat ut sic duꝫ unꝫ
passeꝛis suoꝛ sꝫ carnis ꝑ primꝰ immolat⁹ aliꝰ
passeꝛ i cum libet uolet at recedat. Ad ostꝛ
guis i pomi in aqua uiua lacꝛimꝛ deliciꝫ ihꝫ
subꝛicata mente ysopo humilitatis legꝫ pꝛoꝛ
assꝛgit⁹ assꝛgis ad se gratiꝫ misꝛatꝫ ad easꝫ ꝑ
i ad gꝛiam in pacꝫ et quiez in futꝛo tꝛi mundꝫ
recuptat⁹ ꝑ assꝛgas me dne ysopo ꝛe ¶ Ita pa
q legꝫ mundatꝫ debebat duos agnos offꝛe sa
cꝛdati q̄ de sanguine debebat autem sepꝫ pal
lioꝝ manꝰ et pedis dexteꝛi ipsi legꝫ imꝫ ꝛe
ſſe ꝛet. Vide ꝛe se uide et expone sicut ibi ¶
Ita pa de illo qui a lepꝛa ꝛt mꝫ ꝛt sꝫ q̄ a fluxu

annis fuit fructu. S[an]c[t]e virtula cuius [con]tumelie qa
fragilitas mortalitatis sue qua servus fec[er]
nouē denār[iorum] trginta annis puo vixit et pg
tribus annis et amplius pdicauit. Sanguis ei[us]
ipius effusus e vtq[ue] sui sanctissimi et passionis i
tribula e celestia et exteriora e terrestria tetigit
et expiauit. In quitu s[an]c[t]i aplm illa q[uo]d nec
s[an]c[t]i et q[uo]d m tribus p sanguinem suu pacificauit
qn s[an]c[t]us eund[em] ipe q[uo]d sacerdos et hostia p
sui sanguis semel m sca mitiuit ad hab[en]d
pticipatoriu e dna gratiaru et mia ipius fa
gnine assistit. qa ipse dns iudas genat p
de sanguinem placat. Ultra e amor pie ipius
sanguine suu tacty qui ad patre iudam generis
meinaty pdm est e apm celi ipo sanguine
uidet tactu. qz eius virtute habitu fit aptu in
uamtiu mundi e natura angelica et pau
mentu extenty e tota humana natura ipo san
gine fuit tacta. qz una nec fuit altar ofiliata
et manet de sanguine accedata et vna cu
gelica p hories rapta. Ad cpm 2m. Nos qui
datis aliqd longe facti estis pe de sanguine
Ille em de pace nra q[uo]d fecit vtraq[ue] vnu[m] ipse
em aspso menste s[an]c[t]o spu de p ipius nobis
spiritu septuit ipius. Igit[ur] ipius de nec q[uo]d corpa
hirci et vitule e de extra e extra ciuitatem
ubi fuit positu et ubi ad appostade ligni
eodem e aruit passione ornatu e afflictu
et usq[ue] ad cineres e usq[ue] ad summa humilitate
seu corpis defunctate reductu ipse e de di
uinis cu et non e aspectu in ipso ei pas
gne intuent eodem e aruit assistat de
ysopo e humilitas eius e ipius de ipius
exaltas. Lima ge e passionis de ligni ad
bapt[is]m misit et sic m ecclia fuit et mde
condie ipius purgat ab originali e crimine
Hab[et] Sanguis tauroz et hircoz et cinis
vitule aspsu mundatos sanctificat. Nec dic
q[uo]d ipse tres species aliqd fuit ta quia ppriet
Ariet ei duc ge egit s[an]c[t]os plates virtula cuius
ungo subdita s[an]c[t]e religiosos et clericos duo
rubo hirci s[an]c[t]i sacerdos bonos et malos ipse
em arietes in holocaustu oblatu s[an]c[t]o. Holocaustu
sui dicebat totalit[er] generata ab olim ds
e totu et custos mundi de quo non licebat
aliquid retine vino nec ipi sacerdoti pte si totu
debebat deo offri qa platq[ue] ita deo ea
tatq[ue] dedicatq[ue] p caritate et nulli alt[er] n[ost]ra
nec mundo nec diabolo mancipatq[ue]. Virtula
vero e religiosi et clerici more virtule iugo obe
debat subiri et deo p pmia geremat et dato
q[uo]d atrpo cure ac[ti]e e mundi negocijs timet
aliquotiens p vita actiua. Sapiti tu et studiosi
sue mitide affectione m tabnacli sci s[an]c[t]i altar
pedisi geremat p exemplu[m] Hirci vero e ac
sacerdotes m duo dividunt. qa fi[lius] patrem dine et
occulte dissipoli alios deo reputant et p sorte
sibi geremant. Alii vero ei populo et ministe
suis et alios p defectu mundi vagari permittit
et aliqui uti pntibus simult et lucris et tambo
ac pontic[ibus] se dimisit eos fi[lius] defi. corde sui
sibus m aduersitatibus suis. Ita fuit i[n]ter ds
dine iustitie ut de peccatis aliis ipsi q[uo]d se
p pmia offerant et alios ipsi mundi qui
mundi defectu circuentes p pntibus etna pe
mittunt. Huc ips[e] et fuit duo i tecto uno vno
assumat et alt[er] relinq[ue]t. Igit[ur] sine arguens de
hirco e de psalante sine de virtula e de reli
gioso et clerico se dno iugo subiugate ipsi
vere e q[uo]d sanguis e pena subire et labor et mi
tiria usq[ue] ad mortis velamis et usq[ue] ad pa
diso intr[are] velu celi penetr[are] et tm[en]d[um] pau
mentu celle exuat celebrat atq[ue] assistit spm
alt[ar]is dine caritatis et gratiarum dine pie
tangit p se et alios veniam petendo sic ad hos
pratuit. Da sanguine om[n]i[u]m qui deu placauit
et se et alios a crimine expiauit. Ad hab[en]d
pia pane m plaine mundant. Quia ipsi
sacerdos nos nostri sci decoris mitre vult sue mole
tabnaculi et penetrale p exemplaria usq[ue] ad
finitimu pdisi semp debet cu sanguine e mdo
vel pene meritis et fide sui habi ut sic possit
sibi et ipsis deu placare. Ephod est exodi seu portas
tenat ut sit gratiarum dine ome obnubilet et
adoret et si quid petit exaudiet i petendo. Hab[et]
tabnaculu non sine sanguine dedicatu e et absq
sanguinis effusione no fit remiss[io]. Ad mud adhuc

q̄ q̄ alia ista ſ̄h̄ vitula et hic q̄ exē caſt̄ com
buebant̄ lignā cedri et coccus bisintin et yſopū
in igne ponebat̄ ad denūd q̄ q̄ uſti mō
bullacionis et mundi mundio ita p̄cipaliꝫ dñt
eos q̄ mittā ſ̄h̄ cedrū alta et ſpē celſitudo yſopū
mūdiſicans et fidei ſtructo eorum colloꝫ ignei
et calidi fluor et ampliludo Iſta ei ita ſ̄t ad p̄i
tatē nēra ut ſ̄h̄ p fidem forci p ſpem ſtabiliꝫ
et p caritē libenti ſuſtineant p ḡ̄ iuſtā quiby
ſint cimb et media vite tribꝰ ebr mundificatiuꝫ
et ſi aqua lacrimar affuerit tocꝫ q̄ ſuidicie abſt
ſiuꝫ p̄ aſperḡ me ds yſopo ī Del dic q̄ ſi
cerdos ſacriſ ꝓbꝫ expiat p ſanguē q̄ d'altꝰ
p miſſe celebracōem lubat Vila ei veſtimenta linea
debet eſſe Ad denūd q̄ pultatē in capite mitē
ciomb in tunica ſubtulionis et femoralbꝫ tegmīb et
zona ſuſtricie ſūme yſitē tenet iubet Del dic
q̄ ds nebulā in ſuo ſanctuo ſpūalē velit ſibare
ne maieſtati ſue nuda ſua appeat ne ſ̄h̄ p ꝑ
cōm pelat ī ſup Hec ſ̄h̄ ar 22ª et in multis alijs
locis oſtdit ds apparuiſſe et in ſomno q̄ic et ne
bula legem dediſſe Ad denūd q̄ deꝰ vult q̄ in
ſanctuo mentis ſumꝰ aliq̄a nebulā ignorancie
habeamꝰ nec vult q̄ p ꝑtē huius vite maieſtatē eius
intuitue videamꝰ aut q̄ ſecreta deitatis et ei
plenāde cognoſcamꝰ q̄ tūc fides mō meritū nō
habēt et mens nra forſitan p̄ſumꝑ minuet Un
2ª pe 8ª q̄ic dicit q̄ ſpiritū nebulā ꝓbꝫ Aliquo ſū
pactbꝫ ei q̄ illa q̄ ad ſalutē ꝓficiunt in tali nebula
corā cōtra malicia a deo reuelabāt 4 reg 2ª Vnuꝫ
dicit moyſen de me colliſiones de mo vco piſtad
di ſ̄l cū vide ſup viii ſg Cap̄ 11ᵐ

Hic ſupponit moyſes adam dicit tacite in
ſanguine ee et q̄ do ſanguis ſui gnus eſt
prohibet q̄ ipm deꝰ mandat offerri et ſic ada q̄ vult
in ſanguine poſſit a peccō ſuis p ſanguē expiari

Dic q̄ ſanguis ē aſſūd ſeu anima q̄ ē vita ade
mee Pñ dñe deꝰ ada mea q̄a anima ē vita tua
ſo ſanguē non debemꝰ q̄medē et amore et affectione
ad noſtros reducē ſi ad deū ordinatē q̄a ſanguis
affectionis nre adam nō vivificat Ezech 16 in ſā
guine tuo vive Del dic q̄ ſanguis iſte ē ſanguis q̄
in ſacrificio altaris vel medicina paſſionis in quo con
ſiſtit tota vita ſpūalis ade nre et ꝺo tale ſā
guē non debemꝰ q̄medē et Leuitico abſolūt ē abſolū
dē ſi ipm miſſale celebrādo vel paſſionē meditādo offic
ut ſic paſſionē aliq̄s mēs expiat Job 1ª Tua non

[illegible] ſanguē meū

Hic p̄cipiunt̄ ꝺñs multa
p̄cepta ut ſ̄h̄ nō maledicas ſurdo
et coram ceco non ponas offendiculū
non obſtrudes ſempnia non ſacies voti ſigna
aut ſtigmata non rades barbā nec in ꝺo
tundo aut tondebis comā nec ſup mortuo ad
dabis carnē ullam non pſtituas filiā tuā ad
dabis carnē ullam Iſta oīa nob ſpūalit mḡbent et ꝑ quidem
ſurdos et cecos et ſimp et ſimplices et
ignorantes verba dei nec audientes nec intelli
gentes non debemꝰ maledicā nec detrahē
nec offendiculū alicui mali ſcandali vel exēpli
cui dē ponē ne ſonte oc̄ione aceruꝰ cuiuſ
pti mīnat Tales em ſimplices q̄ nesciūt ꝑ
cauē facilit in aliꝫ ſcandalizat ꝺo ꝺ q̄
Tū q̄ ſcandalizauit vnū ex pusillis tā q̄ ſe
cedit expedit ei q̄ ſubmḡat in mre Item
ſempnia et falſas opiniones non debemꝰ ſec
frūtola ꝑ verba ſcripendo nec aliorū ꝺñi
et ſcripti aut adulatorib fidem dare nec ofa ad
aliquā vel ad gratiā cuiuſ aliud et ad alia vel
ad gratulationes ꝑſonaꝝ attendē ſ̄t ꝑ ꝑ
ꝺ q̄ manasſes obſeruabat ſompnia ſuſtinet aug
tia ſ̄t non debemꝰ barbā et tonſurā ſuā
radē nec comā capitis et ſecundū cōē ꝺ tuā
Nuꝫ ḡ Nouacula non aſcendit ſup caput eius
Retinditur ad q̄ figura ē valde nobis ꝓfi
bilitate mētis denot q̄ tūc comā ꝺ tondēdā
dat ad inſtar onerē cāturē tribꝰ et figurā
aut ſtigmata non debemꝰ nob facē et malas
malos ymagines et exēpla nō debemꝰ aſſu
mere nec ꝑ placēm adorāde Del dic
q̄ ſ̄t dicunt̄ comē quoſdā diuites q̄ quoſdā ſibi
ducēs ſibi conſtituē quos p deū credat in q̄bꝰ
in eis ꝓ debito credit Tales q̄ ſtigmata ſcarū
vel ſtigmata nob ꝓhibent et eoꝝ doctrinas nec
Ex cauſa nāli non debemꝰ ſibi mortuo a ſuo
pcō lupie vili et ſtrido mſtrādē et dēt nec de
ſanguine delectabilis carnis aliꝫ ſibi dare nec
filiā nr̄am ſ̄h̄ adam diabolo ꝑſtituē nec ſibi
p diuſa vicia maculādo offre ole ſonte dicit
de ea filia mea male a dēmo vexat et ſ̄t
Hic p̄cipit̄ q̄ alia diuſi gnis ſibi quem
nec cohabitāt ſciat et q̄ veſtimenta ex lana
et lino texat et q̄ aggſ ſiud diuſo ſūme nō ſibi
dem et p̄cipit̄ Deut 22 In vbis q̄ ꝑ
tm q̄ illi qui eiusdē ſ̄t q̄dicūde et ſtatus ſerui

Leuitici

pauperes et diuites sc̄ clerici aut layci debent
simul cohitare et sociare alterq alt̄ festiuit̄ sa-
cietatē vbi sibi dissimilis fugit Ita ꝫ Ponder
sc̄ se tollit qui alienis se gerat Sed mgt grauat
eccliam ad edific. si se colligunt q frigent sc̄ oē
aial diligit sita sibi. Vsticd sūme debi obuiat
in quibꝰ q diuise conditionis ad alia no debi-
mus copulari Nec iustus cū nobili mulier nec
cōn q seruilē alt̄ ab altero qrumpit si oppo-
situ fuit frē Pro quo ꝫ ꝫ Quae q̄stio hoc loco
ad canon aut q ꝫ bona dñi ad pauperē Ad
quē p dca sc̄ applicat Sed Deut xxiii No arabi
in bouc et asino Vel applica cōi quod de
q̄sta fidem euangelicā assumebat q animo
mas legales non relinqbat sicut pr Lor ꝫ
et gal 2o Bos cū ligo subdita ꝫ lege Asinꝰ
vero qua expuo abstinuit ꝫ euangelica disciplī
na Duplicis go vite gbernacio a deo ygbat
Allega ne nīc Vel dic q cuā bonꝰ no debi
malis fidelis cū infidelibꝰ et hēticis religiosꝰ
cū laycis q̄tae ne mal eare morbꝰ inficiant
pio Lu sed sub ees Vel ager e cor. q̄d huius
sūme sanc. q̄n diuīs negocijs occupat et q̄n
deo et mundo vacare conat. q̄d strict̄ ꝓhibitū
e. Deq cū in corde mo non valt ꝑcipe ꝗre
si in solidū possidē q̄d tanti emit vt solꝫ possi
deat Vñ in euāg Nemo ꝫt duobꝰ dñis seruit
Io de tali corde diuisione dicta pot sibi mi ne
m mulet sint acta tui et 2o c. De deū cordi
et hoī ingredienti fraudulēt vtꝰ Igit̄ in q
zelabat eis duplicitatē et q̄mendat vnitatē et
simplicitatē Vel dic q neste linus lana q
q̄rta sūt Q̄ditatem et ꝓcreatiā substantiam
q sūt lana sc̄z simplicitatē ondit et q̄rtū linū
vbi subtile et malitia celat Intēt tali vestis no
debemꝰ indui q̄ porissim fugiendo aliqꝰ cum
q ex toto simꝰ mali vel ex toto boni Quia
cum ꝰ quidā sentētia exterius duxē mistras
Xpi Christꝰ q̄ poctra aut appare q̄d ees a esto
ꝰ apparēs Dño sunt. nīpomā cū de peccatis et
aduenis fouendis Io ꝓcipit q segetes usq ad
solū non tondeant nec gnā zizaniorꝰ deradicia
colligant ꝰ peccatis et aduenis dimittant ꝓci-
pit. aer ꝓpt no exhibeat ꝰ sicut seruos diligit
et fouet. quod sc̄z ꝓcipue ꝓcipit filijs israel
q aduene et peregrini in egypto fuerant et io
aduenarē misereri debebant Ista aut pnt

exemplaria q̄ducī ad inducendū ad pietatē et
misericordiam agricolā et pauperē peregrinū Et ꝰ nīe
me dñt facē illi qui q̄libꝫ pauperi fuerit et tras
alienas ambulauerit et qui p experientiā q̄d pa
rant aliꝫ redigerit Deo ꝰ peregrinis molestꝫ no ees
sitis cū aduenerē alias Iam et vos peregrini fuistis i
terra egipti q̄d tri a cā multas diuitias q̄ aliqn
fuerit pauper ꝓpi cū pauperibꝰ et peregrinis p
cetuis sc̄ caritatis Vel dic q pauper et peregrinꝰ
parata cui non a debitorē si parcē misericordiā
cū peregrino a deo q̄ peccatis suis Ideo ꝓpheta
cognita dñi ꝰ ꝰ q̄d q̄ dixit ex tempo q̄ sc̄
proximi tui quod hō a cōi multas cōmuni scientes
Etam q̄d ꝓcipit sc̄ cū ingressi fuerit terrā et plāta
uerit ligna pomifera ar auferet ꝓputia eorē poma
q̄ q̄mmat̄ immunda erunt vob nec q̄medet̄ ex eis
Nam vt dicit scolastica historia omnes fructus q̄ in
tribꝰ primis annis ex arboribꝰ crescebant immundi erant. fructꝰ vero
eis anni deo offerebat et vsus q̄libꝫ anni et deinceps
ad vsus ꝓpios reputabat Arbor pomifera ꝓpt homem
qui ponit bonore opere et gemina bona ꝓpositi ꝓducit
Und ybe pomore ꝓputia sui q̄mina sc̄ bonore opti
mia q ꝓ cetꝰ immunda censet deinq non sunt appetende
si parcq vilipendende ar immunda et dubia iudicando
In vsu cū vilia non dñt sumi cadē nec ea quoussq so
lida et rectificata sint debemꝰ nec appetendis appli
cari primo ex sc̄ oī q̄ immundissima vilipendenda et
tandem si ꝓcedunt deo offerenda et attribuenda
Prima anni ꝓcipitatio sepelit et do multi doctores
ecclesie et ecc nouicij in suis bonis ꝓmeditis plus
debito gaudent se aliis ꝓferendo Lor ꝓpt ad abstinā
ad quā festinat in ꝓlo in fine libri dicit
Sed dubit q ut scolastica dr historia ꝓpt dixit q
poma tria anoz vince immunda erant q eo q natā
minus spacij vim videbat habere Quod ad ꝗ pt
applicat q opa neophitoꝝ et non nouitioꝝ qui desiste
cōtinuā agredi q̄libꝫ opa valde dila q mianda
dñt immunda reputat et non applat q̄ fructꝰ apud
deū et homines solet ꝓferre Sicut ex dr ꝓpt Lucas i
ꝓlo frugum in fine Tales enī ꝑsone q̄ i incrementis
aliorꝰ vituperant defectus nrōs an tempo huius ꝓpt ꝗ cepit
edificare et no potuit q̄limat Ex in 2o

Dixerat dñs supi ꝓpt ex. multa grā immuni
tatis quitat. hic aut sub pena mortis mandat
illa totaliter declinari Dicit enī q ipsi no debi
t ꝓtrudiem pce et mūdi fructꝰ ad sordes accumulare
alias mebat mortē mīrē Qui ex prō et nrō
maledicebat sñi dñi dio mori debebat Hic ex causes
immundicie multiplices q̄ptat et ꝑ morte punit ꝓhibet

Vide si vis textu et allegia exemplaia contra diuisas spacia lapidis. Vel dic q ista pr̃ nr̃ a plantatione matris nr̃e ecclie vel religionis fr̃is et sororis sc̃i ioannis et virginis marie illi q̃ nobis familiarius vel ꝓpinquius iuncta sc̃i quoq; turpitudines et nubilitates infamias et enormia crimina nullo detrahendo reuelare debemus ꝓpositu vero fugientes mortis etne pietas sustinebit cui q̃ facere non deceat nec crimatoꝝ nec sceleri nisi forte ꝙ corrigendi sit nrã ꝓia maiestate reuelata nrã. Que uidere uel audiuit oculi tui ne ꝓferas in uitio ne amicitiam non passi cū dehonestatoꝝ amicꝰ tuus.

Sacerdos nullū mortuū debet Cap'' 29''' bat tangere nec aliq̃ mortuo obsequia debita exhibere. Dato q̃ eat principe ꝓpli sui. nisi dū tabeat pr̃ vel mr̃. filij vel soror. virgo et adhuc ista confessio nō fiebat nisi sacerdotibus nimirū q̃ sūmus sacerdos qui mundꝰ aut ad nullū ꝓfus mortuū accedē nec aliis obsequia inferre debebat.

Ex isto possimus colligere q̃ quito plus q̃ de malicia in ecclia tanto amplius mortuos et exequias et tactū et societatē declinare. Noli eni quieti et segnes exequiis q̃ uiui ꝓsum et ecclastici tangē et associata se ꝓmittunt. Quēmi uero sacerdotes et illi qui specialit deo sūt iuncti et electi et religiosi et ꝓfi q̃ tato dñi mortuos et predones ipsoꝝ exequias et hereticas sepulturas abhorrēt. Dato aut q̃ sint principes seu magni assignari et quiqui tyrannus et tales tactu orbis sit publicus. Scimus tñ sacerdotibus et plate ecclastice maiestibus a meritis et maxie ho debz ad religiosos et ꝓfectos q̃ de pontibus carnalibus cultus non dñt. maxie q̃n sūt predones si eos ꝓpe dimittere dñt. Quod si ad cōia multos ecclasticos qui plus debito diligunt assignatos. Quibus dñs eccl tui no odit pr̃em et matrem et uxorem et fr̃es et sorores non pt meus ee discipulus. Multi ad ecclastica parentes plus debito diligentes alios quos videmus ꝙ dñs sup eos uolite estimare dilectos prius nec tangunt q̃ eos ne emundi sint. Sacerdos no debebat accipe aliquā uxorem a inhonesta ꝓsertim uxorem sit stupro corrupta. Nulla uidua a cepta sponsa aut meretrix. si porro virginem aut puellā de ꝓpio suo natum. si breuis sint q̃ dñs sacerdos seu pontifex sit cuius caput oleo a fusio unctionis et corona in sacerdotio ofertur sūt. uestis q̃ a suis uestibus non debet caput suū discoopariri. vestimenta sua simile ad mortuū nitere. vilem q̃ inhonestā et malam uxorem accipe. si puellā virginem de ꝓpio suo nubere et stirpe genitrix suū uirgo tenere sue non misterio.

Sacerdos dux et pontifex. et pontē faciens a plateis qui pontem ad celū debet facere et ꝓsubditos sibi et exemplo duce. vxor quia tota sua et mater sunt. ego ꝓpago tua et ei sibi vxori tue nubit q̃n aliqua vita spectabilem accipit ut custodit. Licet ē q̃ dñs sacerdos et plati et rectores sūme dñt dñi sūt et statuti nolite obstinate q̃ nisi cum deo et no ꝓsumat nō aut et ab isti q̃o magis sūt ꝓ ad actū bene operandi et qui mundi sūt vestibus sacris honeste ministrare non dñt barbam radere. et dimitte comi uitatis caput mentis discoopte et depone humilitatem humilitas ad velat et velat minores modestias vestimenta simile et dissimilia exhibere honestate ad mortuū nitere et ꝓfectus malis sordibus aliq̃ male vite sordida vilitate vxor ad sua ad vita sua vel ydolio statq̃ sui. Deliet ad ydo et pura et munda. q̃ non sit vidua nec a ꝓprio repudiata a tempore. nec capitali tumore. Quid subiecta nec fruitur pena aliqua subiugata. Nec ē se vilis nichil aut immunda. Nec ad deo aliena ꝓprio et ꝓ nimia simplicitate subdere ei aliena. sit eni ait sibi et nulli ut sit dei sui rio sit et munda dedicata et sacra. Cuius sacra. Hierusalem et panes offert deo suo et ro sit ecclie. Vel dic alla ca q̃ sacerdos a ꝓpe sponsa latrie vnctu et sacre vestis pulsima ydumitate indutus. specula quia et sua libet inveterarde si nubit quinquies. Non accepit nullam vidua nobile nō corrupta si virginem. Non ydeo alla si viduā duxit. Non sub pena captiua si libidem elegit virginem ostende sui se eterne assistendo quia que eadē de ꝓprio ysidorus nata fuit. Vel dic q̃ vxor ē alia. qua si sit pura virgo pulcra sit et immaculata de ꝓprio suo. et de cādida et fide nata libenter ducit. Si vero vidua ydola et immunda fuerit. Si non accipit si ꝓpter Vel vxor habet dignitatis officiū hospitalis vel ꝓfectus aliū quilibet et ad quod ꝓmouet sive sit ecclastica sive secularis de talibus vxoribus aliq̃ sūt virgines. et ille exhibq̃ dignitatibus q̃ munde sūt et sta nullo symonie vicio a carnali affectu corrupte. Aliq̃ vidue corrupte et immunde sunt sūt nisi sibi dignitates et eccie que magis dauid immundi vendunt. Alie sūt sunt repudiate q̃ ab eis bonis bellis

refutam. Illic sp̃s sanat arabie vel captiue
que puitum et paulo submittit. Ille gp̃es
mundat et symoniaco vicio corruptum debz
patr̃ fr̃i magr̃ vigilem. et mundi lig stile et
pauperem dignitatu paligre ad q̃ posit mundo
et sp̃i viue et ymane. Non q̃ hoc q̃ dest dicte
a tantibz tre et ab vxoribz alie nupserint
hodie multi nõ eliant uxz fornicatam ydolatr̃
vxorem vel non. et uxz symoniace vel nõ. Ibi
de. Accipe tibi vxorz fornicatam et filios
fornicationũ. Vel dic q nõ lig. cũ ipsa
vxorem altig gentz. et dignitatez vel beneficiu
altig facte seu artis assumẽ. sz de ppõ suo. et
de ppa arca vel pãa debet sibi vxorem et
beneficiu quidze agere. Non lig. t̃ hoc vxoz
fre tui. Vel dic q vxor aliena a dignitate
seu officiali sedere quã non lig ecclastico acce
pe. sz sibi de ppõ suo. et de pa ecclie vel
patrõ de statu ecclastico promotis accipere
Cum̃ multos religiosos et electos in ecclia
pelatibz et sedentibz officijs constitutos. de q
nacõe. Inuasit mulier duas. videos ducentas
mulias mechabidas. Vel dic q sacerdos nõ
debet omittere sarcinam generalis cũ vulgo gentz
sue. sz illos qui sũt de gnẽ suo. pa vel affi
gnitate non debz omittere. nec a officijs et be
neficijs ecclie sue pena. nec ecclie debz cũ diuitibz
et nobilibz pcie quigz sanat contra fraudem inter
pretati q alioquin vacantes totis ecclie sue et pa
rentibz sibi omissis de suis assanguineis eligeret et
sarcinam gnis sue ad vulgo ppõ sua mittent.
Item dr̃ q dñs qui habet maculã nõ offert pa
nes nec accedet ad ministriũ eius. Oportz. sz et
non sic exp̃z vel claudy. Si habuit pilũ nasi
vel gñdem vel sz fractã manu. Si gibbũ sz
Virgo si albugiem habz in oculo. si ungues scabie
sz. Si petiginem habz in corpe. si hernias. Iste em
sz. hz maculã. sua. i. pdentia q habebat
indignũ ne ministret. in tabernaculo pactionis
offrat. panes. Quippe dato q panes et mactã nõ pmit
tant offre. De pannis tri q offebat sacrificio pmit
tant comede. Vel dic nõ modi sacerdotes
ecclie a deo ministrio. reddũt indignos. qn sp̃a
libz maculã sz. sedati. Teste ei Gregorio. Iste sz
hz maculã. pecta designat. Vel dico q caro est
qui non videt. q. Item placidam. Claudy qui
bandiendo incedit. et q malicia et cumulã ag

pui nasi qui sensu diminutu habz. q. sublatus
debuit. Dist. eodem. Nasi. gñdis qui sanctu minus
habet q. ppõ. Sz dei. Non plz sapa. sz ops
Lacti nasi. tactu. et pulsu. q. Ieiunii vel q. iu
die machinabitur. Non. q. corpa. Solitu. pueri
effici sensibz. qñtũ ad nasi. sz. quia malicia
puuli esse. qñtũ ad nasi gñdem et tactu. Ha
dem aut fractu habet ille q debile habz affirmo
fractu. vel manu. Habz ille q habz remissa et
laxa. quadem ut sic de tali sic exercitato claudo
et pedibz. manibz. q. qñto dicat. Sup. xxi. ligatis
manibz et pedibz mit. aũ dte. xx. Sic. Ipse q.
qui lig. claudicat. q. stadem et dextrorsum videat. oculo
nõ recto. sui. instecto. q. q. vitiat. symonie. Albugine
habet ille q. mentz et assiduo habet candore. Gutta
glaucedo. Scabby. q. q. patit. humore. sz. bie. scabie
habet. ungues. qui. cotidie. vsq. i. mundicia. luxurie
Impetiginẽ patit. qui. pruritu. et. ardore. sustinet
libidinis. Hernios. seu. ponderos. q. q. ex. humore
nimio. ad genitalia. fluit. q. desiderio
carnis. ponderi. pena. vicia. patientes. indigni. sũ
ministrio. ecclie. seu. quocadq. benefic. habere. et. bene
formatos. multis. molbz. malis. deformatos. nulli
dñe. tribe. ministrẽ. Inp̃. xx. Aial. cicatrem. papu
las. scabiem. aut. impetiginem. habz. non. offert. dño
Quis. q. q. eto. quid. actinat. de. isto. et. q. sz. dato. q
ysti. pp̃. indignitatẽ. non. debeat. panes. offre. vel
in. ecclia. ministre. panes. tri. oblatos. nõ. valent
ad. alios. manducare. Dic. ne. hodie. q. pseudo
multos. videmus. ecclasticos. qui. lig. ecclie. nõ. seruat
nec. digni. sũ. ministre. pp̃. videz. macias. quas. q.
gerunt. panes. tri. oblatos. ab. aliis. et. fr. ado. ecclie
benefitia. et. salaria. aliaq. pripe. nõ. cassat. imo. ta
les. sibi. hodiendacia. tales. ecclie. panes. q. illi. q. tri
die. in. seruitio. dei. offerunt. et. salutant. ista. q. ecclie
ybe. dicat. i. Sp̃s. q. Alii. laborauerunt. et. vos. i
labores. eoz. introistis. Vel dic q. ille. q. habz
maculã. i. ille. q. non. debet. ad altare. accedere. sa
cerdotio. fungendo. quousq. a tali macula. re
cedat. se. p. primo. pingue. et. magne. q. se. sedit. p.
exercendam. maculam. tue. debet. se. ab. omni. tu. tab
naculi. i. ecclie. se. retrahe. et. se. indignu. recipiẽ
a. sacerdote. ministrio. ecclie. vide. leuitt. xx. Dñs. homo
cui. quo. fuit. immundicia. qui. accesserit. ad. ea. que
sanctificata. sũ. pbat. de. ppõ. suo.

Tria genera panū erant apud hebreos
scz panes propositionis quos soli sacerdotes q̄ erant
sine macula debebant comedere et in loco sco
scz panes altaris qui a populo offerebant et in ptē sue
domus edebant et de istis licebat comedere oībus qui
erant leuitici generis erant si essent immaculati et erat
si erat filia sacerdotis vidua vel repudiata et ad
domum patris reuersa virgo ptē quia alienigena nec
erat filia sacerdotis nec in aliquo alienum de pōe
attingebat erat emptus de talibus panibus non comedebat
si tñ extremis a talibus abstinebat scz panes layci
q̄ clerici et populus eorum erant et de quibus omnes gra
liter comedebant ¶ Iustus tenetur scz panem pau
peribus tribuere quia bonorum ecclesiasticorum scz panum pau
mis et ipsa sunt bona spualia scz virtutes et merita
q̄ nullis sunt accipienda maculosis ipsum panem oblatum
a populo et ipsi sunt ecclesiastici beneficia q̄ erant multi ma
culati et repudiati et multi male psone sunt quia
dandi de genere sacerdotali et debent astringat ad istum
panem layci et bona mundana et temporalia que bonis
et malis mundis et immundis licent et debent qua
re constat q̄ ab eorum precepto nulla quātacūq̄ homi
cidia excidit ¶ Vel dic dato q̄ homines essent maculati vel
pauperes macie et nigredine sicut pr̄ dicitur dato enim q̄ sint
psone excommunicate a deo et a mundo nichilo minus sunt
de genere sacerdotali et de obsequiis altaris non debent
a comestione panū et a percepcione ecclesiastice prebende
et beneficiorum repelli si modo ampliorem faciat pe ecclesie
ipsi petitori &c. Dato etiam q̄ ipse non faciat bo
bi actui principali Vel dic q̄ tres panes ibi erant
tres virtutes theologice scz vi. unice accidentales
nisi tres panes &c. de ipso enim a sacerdotibus
solis omundis et immaculatis et solis psonis
bonis comedi scz caritas q̄ fons vite cui non
gustat alienus scz iustus alii a non scilicet immundis
et eciam maculosis comedi tñ sunt de genere sacer
dotali scz bonorum scz fides alii ad oīa bonorum
gratiarum et glie scz spes scz qua fideles et infideles
boni et mali alii speant ipsi habere vitam et sic
dico q̄ caritas sola a bonorum bonorum bonitate tñ
et maculatorum a fidei spes vero glie et omnibus
¶ Vel dic q̄ primi sunt virtutes 2i sunt fides 3i sunt spes
Vel dic q̄ tres panes sunt tres status scz mundi
principaliter et civilis dilatati scz vite ¶ Si queritur
filia sacerdotis emptus alteri populo non poterat comedere
de sanctificatis q̄diu ei manebat et q̄diu ad
vitam erat vere q̄ recipiebat vel vere mactus
viduabatur reuersa ad domum patris tunc poterat
sanctificata comedere ut plus ¶ Sacerdos 2 copulet
filia eius 3 adulterium vel scortum perpetret
filia sacerdotis si deprehensa fuit in stupro pec
cando aduersus q̄ scz alia filia de se ipsa mentiri
deprehensa fuit in puro fornicio virtutibus maculet
scz 4o Alia q̄ peccauit ipsa maculet ¶ Sed quo
modo exit domum patris sui et status sue nubendi
per desponsalia et copulam cum eo nunc de pace pos
sit autem mundo vel diabolo hui ¶ Respon
deo de ciuibus regionis &c. sentio tali accidere
cum de matrimonio ista filia non est digna quoad sanc
tificatis bona spualia et alia pertinendo
&c. si tali matrimonio cessante ipsa vidua effi
cat vel a mundo et eius principatu repudiata
per infortunia et ad domum patris reuertat per
tionis et penitentie tue vel alio celesti subsidio
digna efficitur et magis q̄ ad domum consan
guinitatis et se quod sibi debuit exemplo filii pro
digi q̄ expulsi infortuniis ad patrem reuer
tituli fugiendo quoad 1am scz 2o Reuertat ad ecclesiam
scz 3o Reuertat ad uterum matris vestris &c. et
dissoluat filia vagum ¶ Alienigena nullo
debebat quoad dedicatis dato q̄ domo
sacerdotis maneat nisi forte det sue gratie dare et eius veri mandatis sui emptionis q̄ stitutis
de manu alienigene non debebat sed
ficta accipi et duo immolari si ista corrupta
immunda iudicii de manu unq̄ alienigene
non offerebat panes Deo deo nro nec q̄ aliud
dare voluit q̄ corruptis et macilentis ¶
Alienigena stigit gehenna vel quibus infidelis
a fide alienus q̄ non debet credi vel placita pa
pe nisi forte vernaculus a petrinis cede spuali
per fidei gratiam de panem est doctrine et ve
ritatis q̄ tales offerunt a fidelibus non sunt recipienda
neq̄ credenda si magis ista immunda sint quia
me forte per errorem corrupti &c. Vel
gratie q̄ eorum immundicie Vel panem alie
nigene sc̄e scripture q̄ a sacerdotibus non debet accipi
et magis legis et medicine &c. ¶ Adulta
q̄ offerat deo debebat de interiori fama et villa

Leuitici

maculā maculata Aliās a sacerdote debebant repudiari et nullā deo immolari Vñ hic dr̄ q̄ ois maculā non det in eo Si cecā si fracturā si cicatricē hñs si scrupulū similiem vel aliquā petiginē non offeret ei michi Repudiat̄ ecc̄ aliquē testiculos tensos fractos sectos vel abluto glā si lingua caret et si auriē vel caudā de ei aptinet Dic vel offerunt deo et cedi i ecc̄a seruāda deputāt̄ mādi et sū et immolati ei ubiq̄ Non dñt de cet̄ p ordinatā nō fieri p ipsos Non cicatrē maliorē exemplorē et maloꝝ morē hñt Non hñtes scrupulū p solidā nō scabiē seu aliquā pustulā seu immundā carnē fomentū p luxuriā Non scissi vestibus seu testi aliq̄ p veritatē amissi seu p mortē effecti Nō pdita lingua bene locuendi et laudi dei q̄fusq̄ p diem Et q̄ hoc ut ecclesiast̄ dñt p dei ecclesiam clausi vel p constrictū nerui manū sin male q̄uentis vlne vel sū dubie ulcerā hñt Debet i pelle siue q̄sacois scabie aliaue macula et q̄tigine vel pruritū Et viagie minoribꝰ semp̄ cauē testiculos et virgā bonoꝝ opꝝ gratiaꝝ hñt Auriē i gemitu diem audituꝝ et oculū laudi et ulturem speculatiuū et copulatiuū linguā predicandi et bene laudi et confessū dñt ungi et mūdi Si vulgo aliquo istoꝝ carueuit non sit dignus eccl̄ dño apte ñre et ecclā tuēre loco optimo Exo. 28. Deu. 23. Quia vñi dicunt non sit dignus de ill̄ semē q̄ testiculos bonoꝝ opꝝ vel fidelium gratiaꝝ ds p pdicōm efficat sic vera actiua non hñt p dei i deut. 23 Non mittēt eunuchꝰ aliquē testiculū abscisū vel vulnerū i ecclā dei Deu aliqs nō sit mall. 5 Si offert deo claudū et languidū none malū e q̄ huic deo offerentes dñt ea sibi macta Ipse ps Omne animal q̄ ad vsum dei Vñ deut. 15 Nō immolabis deo q̄ aut bouē i q̄ e macula q̄ offeret vitio Vel si vis allegā tamē istud cū scabiē q̄ filios suos p̄dest macula hñs offerentes deo fecerūt religiosos vñ formatos ut fugiat mundo sibi retinentes Leui. 22 mal̄ q̄ debilitate dolosq̄ qui hñt in gr̄e suo masculo et voto facto immolat debile Vñde q̄ q̄ offert sacrificiū de voto oblato debebit et si quando macula sit p̄mittit in c. pce.

Dñi vero q̄ offert vñrie sū oblet̄ pacifica vel hñs tñe potat offre ait. Duo q̄ hñt aquā de macta supdcā et mactē auriē vel caudam deputata Vñ ibi dr̄ Dñe et bouē auriē et caudā deputat vñrie offre pt Dic ad immūdū sū duo quia q̄ano q̄ deo offeruit sū boū cedi q̄ tenet q̄ voto tacito vel expresso et boū lauā qui vident vñrie tenet Et nec q̄ p̄mū dñt ad pfruendū et ab ei macta omnīm mundoꝝ q̄ illi q̄ voluntarie offeruit i q̄ sū ecclā qui opa ei ogruoꝝ voluntarie exequunt In istis and nulla macula et defacto solet sufficere q̄ d religioso et electo dybol̄ q̄ i tenet ea pfruendo voto et meritate Vñ ad ea voluntarie ad ecclā dei q̄ Nisi hñrdault iusta vita pluq̄ ut

Ch̄ sacrificat dño q̄ siue t bou sit siue vitulus ouis non immolabat vna ad festiū suū Istud ea ponit ad q̄ste q̄ nra d̄ prima festa eius sū bō opa ista q̄ nra et festa eius non dñt dño offerri in q̄bꝰ statu q̄n incipit prima opa eius nō dñt p̄sentari nec digna i q̄ adhuc dei patrē ut uidetur Vel alle de q̄ sū q̄ d nra ista q̄ ht nimīd caritate Diligit unusquisq̄ 2o Vel Et aut nra unaq̄ amat sibi ita te diligebat Prima festa istiꝰ mūdi fuerūt apud q̄ dñs die non fuerūt immolati nec passi q̄ deus si uidet eū q̄ dicit pleri offerendā voluntarie prohibiti sū Ipo dicente Dimitte q̄ sit similis hoc vitulo Et Et nec precipit q̄ nullū alibi sibi offeri dñt quousq̄ sū die q̄ d etate sua eū sit Vide sup̄ hoc. 22o in fine Ca̅m 23um

Hec ponit festiuitates legis et p̄mittit q̄ de ipsis dicat Mulier ysraelitica q̄ genuit filiū de viro egipcio qui ingressus ad uxorē ysraelitā blasphemauit nomē dñi maledixit q̄ ei ipse mich̄ a moyse fuit lapidat Allegā exequitur eam spuriis quinati de adultio vel fornicatione fuit q̄ blasphemauit eum et iuuosi et male nāti et furiosi q̄ et aliqui derelicti et ad extremū supplicia apponūt Vel dic mōlit q̄ mulier ysraelica et voluntas vel alia viz egipcij a corpꝰ a q̄ trāt blasphemauit q̄ put q̄ malū alium seu malū desiderii et corpis suggestiōs diuitis q̄ alq̄ ei affinis ut deū maledicat q̄ sū mittit

sius in sstomb̄o cañe. Et do tal ecclesiastica debet
in cauce tmoris mctudi et lapidibꝫ ꝛ dine sstrie
sentencie et ap̄hensibꝫ ꝓphendi. sup̄ eo lapidibꝫ
obruet et mcrꝫ et adultra Ch̄m 21m

HAlng ubileꝫ apud hebreos ꝓcipit ob̄s
uat. Et ait. ang qñgre. ab egressu
filioꝝ ysrl ab egipto xo tñr de qñqua
gesimo in qñgesim. observa. sta inde sta septe
nariꝰ obs̄uat volueris et sic ssm diem septi
mum quinquagesimum. et tunc. annum
annū in fine ssc ebdō. annoꝝ. Et. go ang ille
valde ꝑuilegiatꝰ qꝫ ois seruꝰ tñr libere effice
batꝰ. de debito tñr dimittebat. et ois hereditas
venditꝰ ad ꝑstimū dnm reuertebat. Et. do iste
ang ubileꝫ a iubilando dicebat. ꝙ eo qꝫ ibi tuba
canebat. sumꝰ qꝫ letꝯ ang iste celebat. ¶
Ipse aut dñs ꝑ intelligi tempꝰ ꝙ de ꝑadisi qd
sꝯ ꝓ nūm qñquagēsimū. inter. ꝙ eo qꝫ in fine ssc ebdō.
annoꝝ. i. in fine huius vite qꝫ ꝓ septēn. in die
et statū ang iste ubileꝫ. i. alma ḡtia cū suis et
ms iubilis celebrat. ꝑo Jubilate deo oēs tra. ꝛc
In isto ei anno oēs debita ḡuane nā sꝯ timoꝝ lan
guoꝝ. mercis. ꝛc. aut soluta. siuis cor. i. uxoris aut
dimissa et hereditas ḡtia sempitne qꝫ quidē ꝙ
eadem venditꝰ et ꝑdita fuerat. plenarie nob restī
tuat. ꝑo. ang ne hereditꝰ mee tu es. q. ꝛc. In. ixus
anno summa cū letic. summa laudē. et ḡtiaꝝ exul
tacois exultet. Un cuilibꝫ die dicit. i. zach. 9
Exulta satis filia. ihrlm. Jubila filia syon.
¶ Dcr dic q iste ang ꝑ festū pentecostes
dñs sꝯ a te quo nos ex. iuimꝰ de egipto sꝯ
a te pascha quo sꝯ pcussi egressi. ab mundo
die. 7mo celebrat. qꝫ ipse. i. Xp̄s valde ꝑui
legiatꝰ qꝫ ibi. i. remissio debitoꝝ. i. pacis. ibi
hereditatis restitui. i. capiatis ḡtiaꝝ et meritoꝝ. ibi
fruitus alacritas. ibi libertas sp̄ūs. cū sanctificatione. i. donoꝝ
ibi. i. ubilationis securitas. i. equitas. laudis. p̄cordis
et ap̄hensionis et quietudinis. cū ceteris spūalibꝫ. dñs in
spūs qꝫ. ixo die fruit remissio. dñs debitoꝝ. pacis. hereditatis
hereditatis. ut. restitui. libertatis. donoꝝ. discipli
ne. et. publici. laudis. p̄dicatois. et ḡtiaꝝ actionis. ꝛ spūalis
mp̄tus. ¶ Ista. ꝙ die. dñs. ubilatē. et. laudes. dñs. de
centur. ꝑo. laudate. i. memoria tube in. ysaie. die
sōr. vñe. ¶ Dcr. si. vis. dic. ista. de. pma. vel. de. dīna
ma. vel. ḡta. de. ꝙ. pascē. seu. ecclesiastica. de. ḡta. qꝫ. dñs. ihrlm
pcā. solute. et. hereditē. die. gaudii. et. hereditē. ḡtie. i. ḡtie. restituē.

QVia dñs ꝓcipit. qꝫ. hebrei. anno. sm̄o. xx.
qñto. ꝛ. et. qꝫ. non. seminarēt. nec. ecclesiastica. nascē
tia colligerent. ordinauit. qꝫ. anno. 50. qñ. ad. ju
bilement. de. qñq. anno. ssc. et. 8. ni. possent
Voluit. ecclesiastica. qꝫ. uetꝰ. ꝙ. alo. qmedant. usqꝫ. anno
qꝫ. nouꝫ. fruges. ꝓcedēt. et. jubilent. Donec. ist
nouꝫ. nascant. edent. uetꝰ. Istud. exponē. sicut
sup̄. Leo. 16. de. mādā. eq. duꝫ. porcio. ꝙa. die
dñi. debat. ¶ Vel. dic. qꝫ. fruges. uetꝰ. ssc. ꝓcepta. ꝛ
ceremonia. uetꝰ. legis. qꝫ. nō. edi. ꝛ. capi. et. tamen
debebat. quousqꝫ. nouꝫ. fruges. ꝛ. nouꝫ. lex. et
ꝓcepta. uenient. Et. qꝫ. ita. nouꝫ. testamentū. uetꝰ. ssc
deb. uidemꝰ. ꝙ. uetustate. legis. abiit. dñs. no
ui. ad. legem. recipiendo. inf̄. 2. Louis. ꝑfuerī
uetꝰ. pricꝫ. Et. ad. ꝓn̄. ssc. non. ambulemꝰ
uetustate. litꝛe. ꝙ. i. nouitate. ¶ Hic. ꝓcipit. ꝙ
tra. non. uendat. ad. ꝑpetuitatē. terra. ipsa
non. uendat. in. ꝑpetuū. qꝫ. mea. ē. Ac. si. dñs
uendebat. possessa. sua. semꝫ. uel. ipse. uel. ꝓxi
ei. ꝙ. potest. ea. inf̄. dñi. redimat. Unusqꝫ. suo
qui. ex. ꝓpinquo. ei. debet. et. quidē. in. ubileo. ad. suā
cū. libertate. suam. libere. dat. Dic. ꝙ. dat. qꝫ. ꝑfunctus
hereditate. sua. et. possessa. alios. ꝛ. sui. consanguinei
uendebat. filij. uero. ei. ꝑuenerat. hereditas. ꝑ. ꝑ.
et. nec. se. nec. hereditatē. suā. ad. ꝑpetuitatē. ꝛ. ꝑ.
ꝑpetuerit. unde. supra. Leo. 24. ¶ Vel. dic
qꝫ. ang. ssc. uita. ꝑte. ne. qꝫ. qꝫ. diu. duat. uitā. ꝛ
ciuibꝫ. ssc. ꝑmodo. se. ꝛ. ꝛ. uendebat. semꝫ
ꝑdidit. redimē. et. hereditatē. ꝑdisti. uel. ḡtie. qua
ꝑdidit. uel. obligauerat. recuperē. quod. si. ipse. fecē
noluerit. ꝓmo. ei. ꝛ. ꝑximi. uel. ꝑpinqui. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
homo. iusto. debet. opm. ꝑstando. uel. dando. redimē
a. pcō. ꝑuicio. ꝛ. exemplo. xi. qꝫ. ꝑ. ḡtiaꝝ. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
mercenariam. do. nos. redemit. hereditatē. ꝑdisti. ꝛ
tuendo. ꝑo. Tu. es. qꝫ. restituis. ꝛ. ꝑ. ꝑ. Et. si. uis
dic. ꝙ. ysaiei. ꝑ. ꝛ. bonos. gentiles. uas. ꝑ. ꝛ. mittes
hereditatē. ꝛ. ḡtie. sue. ḡtia. uendi. ꝛ. ꝑ. ꝑ. qui. ꝛ. seu
alios. ysaiei. i. et. pagani. i. bon. et. mali. qui
hereditatē. ḡtie. et. ḡtie. ꝑdut. qꝫ. nec. sibi. ꝑ. ꝑ.
uendederūt. nec. ꝓpter. dilectōē. qꝫ. bon. et. ꝑfecti. ꝑ. ꝑ.
uendet. ut. illi. dñi. nō. ad. ꝑpetuitatē. qꝫ. nō. de
ꝑfectior. ꝑ. ꝓpter. ꝓ. ꝑ. ꝑ. de. restituende. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
ut. ad. eadē. hereditatē. ꝛ. ꝑ. ꝑ. dñm. ꝛ. ꝑ. nō. debeant. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
ꝑpetuitatē. despiciendo. uendi. ꝑ. qui. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
hereditatē. mee. dei. ꝑfecte. dicitur. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
meretur. ꝛ. uendi. hereditatē. patrū. meoꝝ. ꝛ. ꝑ. ꝑ.
comitiū. ꝛ. de. mali. qꝫ. illi. ad. ꝑpetuitatē. ꝑfecte

vendunt p̄ despectu eadem se totalit̄ dya. exponet̄ de pmo restituēde nūme cogitando. et ꝺo ista amplig non pñt. scripse. Iuꝺ. ꝺ. xxv. Ongāſſ ad. ꝺ. ꝺs vendiderit nō recuperet amplig. ¶ Vel dic q̄ yam et mſdeles in hoc sūt. q̄ dat si peccauit spem etiā q̄ spiritu pñt. ſs. q̄uit infideles et nō

Ost male dolōg i. diabolog. Cap. xxvi.

ponit. hoc. ca°. 26°. mitto q̄ra tutius ſs forte. Deut°. 28. ad de hijs dictum

In isto. xxv°. et. vi°. ca°. agit. de decimis et. ꝺs. hoc decimū actus. ea ordine q̄ venit. p̄ decima debi dat. p̄a. q̄. ꝺ. siue. cat. bonū siue malū nō potest ad aliū q̄mutari. Item ad siebat de voto. q. si. ꝺs ꝺño aliquod actus. vel rem aliā deuouerat. sine mutatōe. ꝺ. ad. a°. siue. de tribꝰ siue melioꝝ mutū nequit. si. ꝺ. idem. q̄ꝺ. vouerat. sñ mutatōe. ꝺ. debat. q̄nymo stat. ibi. ꝺ. q̄ꝺ. vel. de. votis. ꝺño consecrabat. si offens. ꝺ. ad. a°. mutāe. vellet vel. ꝺs. ꝺño. dedicabat. et. ꝺ. q̄ꝺ. mutū. ꝺ. et. illud quo mutabat. ¶ ꝺo. subdit. ne. cet. q̄ꝺ. q̄cūq̄ siue homo siue actus siue ager fuit. nō. debet. nec. redimi. potest. q̄ꝺ. semel. fuit. q̄crātū. sim. sancto. ad. ꝺño. ¶ Ista applicat ad. xl. am. de. ill. actibꝰ. i. psonis. q̄. p̄. voti. obligē. in. religione. ꝺeo. ꝺeuouent. et. consecrāt. q̄s. nec. ꝺ. i. q̄ꝺ. psonis. nō. p̄. substitutos. ꝺño. famulat. homo. cui. siue. debat. siue. sortie. fuerit. non. debet. mutari. q̄. ong. ſs. ꝑm. vnus. suas. debz. ꝺño. famulat. Iuꝺ. ꝺ. ad. illud. ꝺ. Ongāſſ. ong. illud. portabit. Consecratus ꝺo. ꝺño. in. ordine. vel. religione. nō. ſt. amplig. non. q̄crāta. fiat. nec. ad. mundū. redire. ¶ Vel dic. q̄. ꝺ. ꝺ. et. decimū. i. quinq̄. fuat. acre. nō. data. ꝺño. q̄crāt. et. sibi. spūalit̄. dedicat. ¶ Si. quis. aliq̄s. agrū. vel. ꝺ. aliud. ꝺño. ꝺeuouerit. si. illud. voluerit. redimere. q̄ntū. ꝺ. vltra. ꝺ. quid. adhibere. debebit. ¶ Vel ad finē q̄. offerūtes. dei. oblate. assignata. ꝺponūt. et. ne. pmiū. ducāt. a. promissione. qua. ꝺspondēt. celestiter. ordinat. ꝺño. q̄. ꝺcōueq̄. in. emendo. ꝺficere. et. q̄. amplig. soluēt. ipse. qui. optulerat. ꝺ. aliq̄. tardē. ¶ Ꝺ. ſt. alle. grā. cōm. illos. qui. fraudē. de. ill. q̄. ꝺño. fraudē. q̄. mittūt. solent. pmitt. vt. puta. ſ. pmiū. vel. pēs. nacōm. q̄mittūt. Si. redimē. vel. mutāe. oportuit. debet. ꝺ. ꝺs. complig. a. ꝺ. et. votū. non. in. detrim. ſs. in. meliꝰ. q̄uēze.

Incipit quinꝺs liber

Iuxta ordinacōem tabnaculi faciendi q̄ tabnaculū in deserto constructū. ſcripsit ꝺs. q̄. ſtulit in. q°. ꝑtib. scribit. et. q̄. cū ea. q̄. aubaet. tribꝰ. iuꝺa. yzachar. et. zabulon. ad. orientē. q̄. aubaet. ephraym. benyamin. et. manasse. ad. occidentē. Dan. aser. et. neptalī. ad. aquilonē. ¶ Sicut. iam. intimauerā. ꝺixi. p̄. tabnaculū. mōdi. intē. cet. ſtūd. q°. vēo. mundi. ptes. ſnt. q°. virtutes. cardinales. q̄. oculos. habere. ꝺ. et. prudēs. q̄. ꝺdicta. futura. ꝺ. iusti. ꝺ. ordinans. iudicij. ꝺ. tpancia. q̄. ſsolo. gaudij. seu. solidꝰ. ꝺ. fortitudo. et. constrīū. Dicit. ꝺ. q̄. cū. tabnaculū. cet. ꝺ. debet. q̄. aubaet. p̄. istas. q°. ptes. q̄. ij. tbi. ſsil. i. p̄. speciales. virtutes. q̄. prudēs. ꝺ. debz. scire. q̄. ꝺ. iudicij. p̄a. ꝺ. et. zabulon. i. virtute. in. affectu. ayendi. i. ꝺ. ꝺ. p̄mitate. in. actu. iudas. nūbilat̄. constās. ꝺ. et. fortis. tbi. virtute. yzachar. intēpretat̄. mercatū. vel. mercēs. ꝺ. et. fortis. illoꝝ. q̄. ad. salutē. ꝑtinent. notand. ꝺ. et. fuga. citate. zabulon. intēpretat̄. habitaculū. vel. mercēs. ꝺ. ꝺ. operē. ꝑmitate. ꝺ. promissoꝝ. stabilitatē. q̄. oculos. i. tbi. prudens. ꝺ. habe. virtute. in. ace. ayendi. seu. notand. i. merite. stabilitatē. in. ope. ꝺ. et. sic. de. ꝑ. dicta. cū. sua. explīe. potūt. dici. ꝺ. q°. q°. Videnti. stellā. dig. i. oculo. ꝺ. ꝑ. meridionalē. i. stellā. iustī. ꝺ. debat. stīe. ꝺ. habe. tres. alios. ꝓdictos. seu. patriarchas. tribꝰ. ſs. ruben. symeon. et. gad. q̄. ſnt. in. ace. virtutū. q̄. ꝺ. iustificād. comitat̄. ſs. stīa. i. equitando. benignitas. in. audiendo. sanctitas. i. excessū. ꝺ. Bala. cui. intē. ruben. q̄. i. ꝺ. ꝺ. videt. medium. q̄. iustus. iudex. debet. visū. intē. sui. ꝑ. medium. negotiare. sicut. ne. possit. vitare. et. multa. causare. scrutāe. Intēpretat̄. aer. i. ruben. videns. filium. q̄. ſs. debz. iudex. filium. dei. ſs. sanctū. scire. ad. ipm. velud. ad. iustī. se. quid. fugiendo. assistendo. et. timor. dig. ab. ꝺdicta. in. eo. ſs. ce. ꝺ. Iob. xl. q̄. ꝺ. cui. q̄. fluctus. frementes. sup. me. timui. deus. et. pondꝰ. dig. ſsi. ne. non. potui. Intēpretat̄. aer. videns. i. me. q̄. iusti. iudex. ꝺ. i. me. ꝑ. assistē. sedē. et. non. plg. ad. vnā. ptē. q̄. ad. aliā. ponde. et. se. aer. medium. et. mediatorē. int. deū. et. homēs. cognoscē. Iuꝺ. ꝺ. iud. ce. Ego. audi. i. me. vdn. sū. Benignitas. ꝑ. symeon. me. qui. audiens. melius. seu. audito. intēpretat̄. q̄. ad. iustitiā. pertin. q̄. causē. et. q̄rimoē. prud. audiat. et. q̄. iudex. sit. ad. audiend. assidue. et. benigne. ꝓ. audite. oēs. q̄. iudicat. et. hoc. Vel. de. eoꝝ. fide. et. audiēn. ꝺ. sapiē. ꝺ. Audite. igit. et. intelligite. iudices

Quando nazareꝰ fuit in abstinencia z voto
et sanctificande sui se ꝯingebat cꝫ eo aliꝙ mo
vel ipm aliꝙ mortui tangẽ tota sua sanctificatio
polluebat et so pilos suos radẽ et sanctificedꝫ
sui remisꝑ domino tenebat. Hic vẽ de
ese dñm sua abstinencia voto vel religione vel
pena si mortalit pcando mortuꝰ tetigit tota
sua sanctificacõ pcedes et vtq et bona opa mortifi
cauit &c. ꝑ hoc dñs ei consilij vsꝰ fuit dignitate omi
iustitiaq̃ qꝫ fecerat no recordabit. Talis q̃ tẽt
de nouo incipẽ pilos vertẽs sꝫ sanctificationes z
penã p offensꝰ radẽ et alios pilos nouos sꝫ
ututes nasi pandere et sic potit si oꝛdinauit
templũ padisi intꝛe. q̃ q̃ pfecerit vsꝫ in
finẽ siluꝝ cit. ꝯ. 24to. Ca'm 8'm

Lustracõ consecꝰ sic fiebat. Aspergebat
cũ aqua expiacois sacerdos cꝛpis suꝝ
pilos lauabat vestimenta sua offebat
in conspectu dñi agnon sacerdoti ppi vbo offebat
bouẽ cũ oleo in farina et sic fiebat dño gsecti et
in tabnaculo a 21 anis vsꝫ ad 50m fluiebat
et tandẽ apleto q̃q̃gẽsimo offebat. Talis ad
sece spiritualis intellꝰ debꝫ in oibꝰ leuitis et in
oibꝰ viris ecclasticis et pfectis cotidie fieri et po
quidẽ aq̃ expiacois et aquelcolis debemꝰ nos
aspgi et pedes pilos nꝛos et superfluitates z vicia
p cotritionẽ radẽ tandẽ vestes nꝛas lauare p
confessiõ et cotidiano deo in oratoꝛio sacerdoti nos
purgare p vicioꝝ nꝛoꝝ reuelacõ. Huc usq̃ sta ondire
vas sacerdotibꝰ et tandẽ deo debemꝰ offꝛe bouẽ
et cornua nram p primã macula et adhibẽ oleu
et farinã et alicam et aquas et sic eimꝰ dño ad
secti p sanctitatẽ et pfectionẽ et in tabnaculo cordis
ministꝛe potimꝰ p placẽ dño. Hoc ꝯ. 29no. Hic ritus cessa
uit ab aaron. Ideꝛ sic constituit ad dꝛm dñoꝝ
q̃ constat ex q̃nario q̃rũdem ducto q̃q̃ sensuum
cohibẽ et custodiã ignis digni dño ministꝛe p
alios 21 annos. p q̃q̃ libꝛos legis spualis obsꝛ
uacõ vel adipleꝰ dño defuit. quo sto digni sꝫ
ad q̃q̃gẽsimũ nũm et ad ultimũ ꝑtem q̃ te
pmigẽ in paradiso q̃standa. Huc usq̃ Anima ta
et spũs ut sec. a la. suis. Ca'm 9'm

Hic dr q̃ ad pascha celebrãdũ tuenti se
nulles q̃ fuerũt immudi nec ita cito po
terant mundari. q̃ i corpe mudicordo tepꝰ
sce diez dieiens celebrabat Ihesus ad eꝫ q̃ immudi ad

pascha celebrare nequeunt ad eos tur mpa vel cassi
mon literal mandatum dei ex ore ppe dni q tuc qdo
a celebrande pascue abstinent si q nim d septo mese
die pascha cum suo celebrauit ¶ Ista pnt applicari q qui
sic se sentit immundu r ad pcm pollutu nondu ad
sacrificiu accedit si nisi sit stramdalu pt dissi
mulado differe et tande accepta emundicia p con
fessionem et pniam debet ipse agnu paschale dimittere
manducare et ecce de immundicia pollutoris nocturne
pt intelligi pt quid celebratio misse dni sit differ
lob 14 Expectabo donec veniat immutatio mea ¶ Hic
notandu p quida doctorem q filij israel legunt pascha
quadripartite celebrasse sz unu de egipto de q exod
Aliud in deserto Aliud in galgalis in deserti exitu de
quo Iosue 5° Aliud in templo tempore Iosie qd fuit
solempnissimu paschu de q 4 Regum 23° ¶ Hic ve ad
pascha seu phase trnsitu designat scientes
q ipsi quadripartite trnsitu celebrant Est ei pascha
in egipto Et iste trnsitus de vicijs ad pnias pascha
in deserto r in pmo statu qui fit ad trnsitu de virute
in virute Pascha in galgalis qd nr status quela
a trnsitu de hac vita ad statu qd fit i morte
Pascha in ihrlm qd nr status quela a trnsitu qui fiet ad statu corpis et de morte ad vita in
resurrone In 1° egipto r pena status Dimitte
In 2° p deserta r p ptrahis et pme status pharisei
In 3° et ha libertate nobis equalat et deu facie
ad faciem cnspicere In 4° ad resumpto corpe i ce
lesti ihrlm pacifice desiderio Egit trnsitum ipse
in bethleem Est ei phase r trnsitus dni Exo 12
Hic po quo mille mota tabernaculo mouebat et
ipsius pficiscebat Hoc de 40° vide sup Exo 40 ubi
posui ¶ Cam 16m

Post septe dies mouit ut ipse facit duas
tubas albas argenteas ductiles q
quoniat multitudinem Et erat usus tubarum ut q
ad pcm quoq ad bella et ad quinia et ad festa
dni tubis eis ppli quocabant bellatores excitabant
festa denunciabant et quine letificabant ¶ Tube
iste fuit sacerdotales q ab duo dni q duo tuba
rie debat nec q duo ciuitate gubinat q
dnt de argento p eleganti ductiles r malleis fri
p partem vel p tribulationem tollendas q ad q
dicunt in eis valet nodelig ad pcm ad fide quo
modo ad festa pacis nuciandu ad bella cum uti
cia pugnandi seu ad bellatores cum uirtu excitandi
Et ad quinas r ad fideles ecie p spem gaudij
et letificandi De 2° loco Vocate ppm eccl
unate cetu Tenite tuba in syon De 2° sic De
quacunq ad bellu Amos 2° Quoniat in semitu meo
In clangore tube Item festi pcipui principal in
pn Fluctuate i neomenia tuba in tpe quitat nre
letificat 2 esdre 7 Clamauerut mihi ad tubas
et quia magno ¶ Hic addite unu nobile qd
principes et capita multitudinis dant quocunq
tulit unico spiritu pulsabat qn vo ppli vocat
ad vel ad pficiscendu expectabant tuc tubas sonu
in longu ptrahebat qn q plang qn q mensis
fiel utebat ¶ In quo notat q principes ubi
cq et plati fraliq dni tubis p diuersos modos
q alij r unica vox debz sufficere ad tales vocandos
ubi in vox plurium pcio et nomcio strepitus
et quior et diuersitas a nra ad ipsius expe
tendu vel ad virtutes et bona opa fruendu in
secula boni supiores facile obediut ubi ipsius
r dni et sue gles difficilig ad bona opa ire
uolut Et ideo de pace et emenda aplis et plati
3 ad 4° q ad a 2° uocati adnt statu ad pnia
celicet celestia et pce sancti sit cu De diffusa
uco gustemus ipsiusmodi gaudia Vocaui et dimisse
eccli mangmas 2 no dat q assiscet Cam 11m

Ostue dat minus ppli qi dolenau de
q labe cois dni et q ad audissi dni
dato e et accensa d eos ignis dni
deuoret extremu ptu castroy si deuote manse
absorpsit r ignis ¶ Istud pt alia 11 q deposita
me edit miau d pace et mmuracois et misse
qui de labor que qs p deo sustinet mmulat
et ipsat In quo dr sudme patria habenda la
ugne r maiore tbula qs sobz in talibz accende
ar eos tpalit et amalit gemad et sic de do
loc mmuracois ad ugne tbulacois nre d eos
pmisse Exo 40 De ugne cpdient et ugnis
gsumet eos ¶ Vel allega quo oia usta ysrael
tbulate sal t multu valz de pna usti assidua
¶ Vel dic q illi q in casta fuerut vel vel
agtm fuerut ugne accensi In q nar q ug
nis tbulacois eis nudit illos q in exercitu
ante sc pm r principales dni et magos si solet
exemos r pauperes misit et maledicos Et ita
gna misit et plagas ad illos q pt tbulati
et misit deuorabit 2° pe 12° Paupertas plagueabit
canalem q q no vile et exybu fuit dominus sc

Dest dic q excessum sc negligentiam q i obligatis suis tardi et ultimi volunt ad quos urgentis tribulacois solet cura pmos vdc i diligentes solet non tangere. Volgs pmisuu dei flagit et desiderio ceruine capit q magna cibi dulcissimi abhorrere egipti cibos appetit et p aliozz abozz desiderio talit proclamat. Quis dabit nob carnes recordam pisces q comedebamus i egipto in monte nob vacat circumcio et pposuit pozri et cepe et alia data nra as-cda. Moysi nri non videt miss manna. Ipse pulus q erat i deserto et expetat appetit ad tra promissois et i tabnacl gustabat et de calo manna dulcissimu mdcabat sigt vlos religiosos et pfectos q mundu vel pfm ejecerut et ut ad tra promissois i pdisi erant. Dulces religiosis vel pma submittit et vbi mana deuocois et sepiales possent epmedi et vbi sicut pisces et gaspetze de q mandat erant non habent. Dic i isto sco tristat gula q mlti vita ipsi attempnut et mundu q expedant. Lez dentes carnis delicias quepiscut. In medio eni eis vacuu carnes et pisces i delicie carnalet luxuriat et pponens q frigiditate deuocois ducit i cmunicie strictes porrigere alia q calorem i amicie accrescere gnauit et q lacrimal fluuit et rutze sibi seu negocia et dicie tp alet et brauit. Isti dicit sicut carnes sic et manna fastidiose sepisse et repellut manna sapze sepisse et deuocois et dulcedem bonoz spualiu abhorrent et illa q mtis valet sz mundi bona desiderant. Unde 2o. Alii sacriabat cultabit pmud et Job 30. Esse sub senectu delicias q̃ubat.

Quid filij isti in deserto manna detrimenti et egipti carnes appetent pater dns dedit eis carnes in ira et ozze regnante sacrauit pmdes volatz cuturnices et cast coze ad duos cubitos pre terra i circuitu castroz ad duos cubitos pre terra i circuitu castroz ad duos cubitos pre terra i circuitu castroz

ut possit saluare ppli ꝙdatre. ppli q̄ saluet
et utilitate sue et pñate utili⁹ ꝓmul⁹ Vn
ste debet dici, ꝙ corpe. Dilg p̄ ea plu
ribo nō ꝺfens q̄d m̄ unꝰ ē ꝑ q̄d multe
Filij isr̄ obtenebrati voluer⁹ cū volu⁹
moysi ꝯtendere. Inuide q̄uis moyses eis
dicat q̄ deo mēti ad eis eēt. et ro q̄ tūc
ꝓ⁹ viris videbat⁹ q̄sida victi se et mlti
ex eis ꝯtenderūt. Ro ad q̄ⁿ. dic⁹ sic q̄
ille q̄ m ꝓ⁹ vibꝰ plg debito q̄dit ex se
q̄ hostes suos sq̄ carne. mudi et dya⁹
ꝑualē tredāt fatalit⁹ a tempta⁹ vbꝰ vdat⁹
mayꝰ q̄ dina gra cū illatere comitat⁹
Ista ꝑ dñi me m⁹ potuste fieri. et 2. cap 2.
Non sima sufficadtes cogitare dep ex nob
tm̄ ex nob ꝑ ꝑ sufficiā nra ex deo ē. Ca⁹ⁱⁿ ⁊⁹ⁱ⁹ⁱ

Hic ponit q̄ quida electo ē sabbato
ligna ꝯdr et colligē qui mandat⁹
quousq̄ sciret de eo q̄d ꝑcept⁹ dns
Itud dns ꝓ violat⁹ sabbi ꝑcepit lapi⁹ oīm
Iuid applica cū illos q̄ festa non observat. opa
Iulia et mayꝰ pena q̄mittedo qui ob q⁹ la
pidibꝰ duce tribulacois m̄ mīno obruent⁹
Dic dr q̄ sabbata ꝑ stat⁹ religionis vbi dr
ad dies. i tristitias affrois et tribois. que stat⁹
quidē violauerūt ligna colendo sibāt negoa
tionē colligendo et trādo lapidibꝰ duce
dei sue finaliꝰ obtenturi ex̄mplo q⁹ ut dicit
sabbi sup̄ exo 20. Dic allegat. ondebo
quo legis trāsgressores ad vig ē pn⁹ plicant⁹
ut sic ista lex fuit distat⁹ sicut ceī plūtis
antiquoꝝ exemplū ꝑ de romulo q̄ fratrem
occidit q̄ cōi edē nutrit⁹ vnꝰ trisdiat et
de ē q̄ filiū ꝑ ꝑmit q̄ cū hostes pugnāti
cant victor exisset. Dic ceī allegat ad ꝓbām
q̄ dey antiqua erat valde rigorosa et punitiua
q̄ tñ legit naue tpe ē patiens pig et benigna
q̄ lex atq̄ s⁹ lex rigosa. lex et grē lex amoris

Hic ꝑcepit dns q̄ filij isr̄ in ex̄mⁱᵒ et ē
q⁹ angul⁹ ꝑ pallioꝝ sua⁹ fatiāt ꝑ fimbrias
de rectis iacinctis ut cū eas viderūt mēti re
cordent⁹ mandatoꝝ dñi et nō sequāt⁹ cogi⁹
suas et oculos ꝑ eas nātas fornicēt⁹ si recor
dent⁹ ꝑceptoꝝ dñi et faciāt ea. sint q̄ sc̄i
deo. Ro ꝑ cōmestore ira sicte fauerunt
phasiei q̄ in angul⁹ pallioꝝ spinas ponebāt
ut eoꝝ puncturis eis legē dñi memorarēt⁹ Ro
cui ꝺ pallio quo utunt⁹ in synagoga i q⁹ an
gul⁹ mete ꝑ iacinctine q̄ pānū colorē celestē ē
ad recordandū legē q̄ de celo ꝓcēdit eis data
Ro pallia mit⁹ ꝓ quadrata mit⁹ ꝑ
rotūda cardinaliū ꝓfectio ꝑ virtā iacinctina
mit⁹ celoꝝ vel celestiū dei mādatoꝝ adꝺplendo
ꝑ extremitate pallij mit⁹ ꝓ fimbrias sic ꝓsue
rāria et ꝓtinuacio. ꝑ spinas mit⁹ dim timoꝝ
punctio et stimuli⁹. Circulus ꝙ. pallio q̄ssi
tionis sue debet sic q⁹ angulos. i virtutes car
dinales tiendo ad extremitate ꝓsecutionis sic virtis
iacinctinis. i ad q̄sidandū celeste vitā et ad spu
nis. i ad timoꝝ mꝑhat dampnandū. Hiis cū
mandata dei recordans. cogitandis malis q̄fūdo
et oculos coꝝ ne ꝑ malas res formet⁹ cohibendo
Sic erit deo nō sit ei⁹mg Ca⁹ⁱⁿ ⁊⁹ⁱ⁹ⁱ

Hore quidā magno leuitā grē adūcet⁹
sibi duxerūt vxē. dathan et abiron q̄ dux
mit⁹ ruben. Habenitas maiores mūdi ducta⁹ q⁹
moysen et aaron q̄bulet et fi⁹ q⁹ suos. et rudātes
q⁹ aaron ꝑ sacdoīo. moysē ꝑ ducatū ꝑlg cētū
quīquagīta⁹ se et deos q̄plures suos et leuitas dig
nos sacdotio aiebat. Dathan vdo et abiron q⁹ erat
de grā ruben sacdos ꝑmogenit⁹ ducis debē fieri
q̄ssebant. q̄ramplectes ad moysen venīe. vocati ꝑ
porig ad resistend⁹ sibi se et affines et q̄bulet. pa
uerūt. q̄ꝑ obtra et ꝓtra moysē et aaron iudicā
primū postulāte. facta ē vehemēs trepidatio. ꝑcep
q̄ moyses ꝑ⁹ q⁹ separaret se a tabernaculis hoīm q̄ipa
rati q⁹ apta ē thia. et ipos cū vnīūsa supellectile
ut familia et q̄ꝑtinēde absedit et tande ire
ꝓpa vocago pauida se recluse. Aut ait ego ero et
illi et qui sacdotiū dubitat a moyse vocati sūt et
ignito igne quilig in thuribulo suo a aaron sibi et
ipi cras dño suo stabūt in suo cras dño stabunt
et q̄ eligit dñs in sacdotiū exꝑctabāt. Ꝛeꝑit
cū eis moyses de ꝙ⁹ ambitio⁹ ⁹ⁱ⁹ q̄ultū exigi
mini filij leui. Nūq̄ parū vob ē q̄ separauit vos
dns ab oī ꝓlo et vnxit sibi et ordinauit q̄ sta
cū thuribulo suo cras dño stet et videbitis dñi
ntre illi vel ipse. Ad hec aaron eligi debet ad
sacdotiū exꝑctat. Aut ꝙ cū tra dathan et abi
ron absedissēt et isti q̄ ad thuribul⁹ suos stabant
ignē ab ipis suis thuribul⁹ exaudīte sūt cras dño dubati

Aaron vero mitet ignes illesq; ymanser. et sic cum
sumptis ambitiosi in sacerdotio solq; manser. Ista
pñt allegat legalis q; in quo qs peccat in ipo et pu
nat. Isti chi pectabat appetendo rem spualem sic sac
dotiu. Igne tamq; re magis spualis sp gsumpti
Datan vero et abiron pecta appetendo ad tra end
sic ppli ducatu. Io a tra pumti et absorpti sc. Vel
dic ypali cõ tudiõ q; non sic pas ysticate alig
cam bonoq; a deo spualis aliq; q; in nullo eos
ledenat aut nocumtu. Sicut cam ipe moyses
dixisse. Ne respicias mia sacrificiu ipoz. Tu scis
q; nec asellu quide accepi ab eis nec afflixi
quid illoz. Vñ sequit. Et si multos timoris
facit tunica multos tñ facit audia. Isti gñ igne
ypi tyburtibi a dolosi ypi cordis et corrosione tudie
gburidi in hac vita finalit vero absorbebit ei
nali mnsela. Vel dic q; iste duo secte fuit duo
principa ambitiosoz. Quida cam a duc ad sacerdoti
i ad archiepiscopi dignitate sicut religiosi et elec
figurata in choro et suis sequacibq; qui dant lauite
alij ambiuit ad ducatu et ad sedatiu dignitatis
figurati in Datan et suis applicabq; deo ad tales
de suis psumit se indignos talibq; statibq; ecie
positis. Illos vero q; talia officia ex dei voluntate
tenent despicit grauiter eos deponi et eis
sa ppria et asq; ipe dolos vilipendedo. Tales p
sumptuosi. Rebelles. inuidi et ambitiosi q; ecie
vocati a moyse i a supiozibq; venire grumpunt
si porig remmuerut solet. Obstribus pumi. Ig
nis q; ira et discordie de suis ypis tyburtibi i
cendibq; at domibq; suis mis se solet aliquotiens
ecie ipas et eoz statu q; sumeli et deuorat et
insing eos tñsgurbit atq; dampnat et ns sibi eos
si ecie eoz applicet et sanctat. Sic ira et tra et
baptis. Datan et oppositi si. qui ira tra et abiron
et a i sequaces talia ad ipis pertur sicut
dns vt eoz gsentiu signamq; ne ad ipis pitu
pcam. Vel hentibq; i moysi et aaron i con
spiratibq; cam bonos principes et plates ns ost
tutis cast nos talibq; unges ne gsilis penas lu
cendo desiderang. Vñ go d. Hic recedite de tab
naculis homi ipioz et nolite tangi q; ad eos ytri
nar ne pusluamini ad eis. Vel dic q; tra
q; datan et suos ghinebat pt ambitiosoz ti end
pfectate et statu vel eccie illud trad quod corrupat
q; ecio ipos qñq; deuiat dampnabilis et ecclie
mañ mnistrio. Ira videt spualis i milte q; cant
bom et tubas misi. Spualis et pluria negocia
ipos. Vita deuoraet et consideroz et ignoiat
absorbet. Vñ sañ. Ingressoq; fuit mare
mag magnu. Quia Datan nisi cu pli
citas pusluisset. Quod et ipse videt in aliis
Constat eni q; de tra mis et mal dnis qui
a illa tra in qua stat. Ypa aliis vel pria quod
occupat ipas finalit occidit et deuiat eos ad
suis sequacibq; qñq; ita tollens de mo q; nullu
vestigiu restat. Sup. Terra quam vidimus
deuiat gitatacis suos. Vel istud allega si
mis cam aliqs abbacias vel ecclesies q; plano
vel vidiri sustinet. Neq; si omnes q; ibi stat
end gtiacionibq deuotioe gtendut. Sicut pz
de cultoribq vineq; q; suos pdo familiat end
pq aliud ocidunt. Vel dic q; choze et sui se
quaces sacerdoti ambientes ignem et tyburibula
habuisse legunt. Id denoiat q; abbatiali q; ha
bendis dignitatibq tyburibul et suffitus i adu
catibq et igne i mutuatibq alios q; aliquid ipsi
mantibq utunt in eis gsidendo. Quia choze
sui q; sequaces succedenti ambientes et ante
deu tyburificati volentes iusto et misabili deo
iudicio igne de suis ypis tyburibul exeunte
fuissent absti et pp ambitionem puniti pp
dns q; illa tyburibula in lamina fabricauit
et altaii holocaustoz affigebat ut sic gnaq;
sacrificiu videntes lamina tñ erut et pu
nitoiu dei timoiis et a suis ambitionib mutu sceti
supplicij cauendi. Ista pnt applicat q;
pena omiq debet ad tra multoz exempla
illoz q; sic delinquat in loco publice suspendat
vel loco eoz aliquod signu pubm statuat ut
a suis delicto cauteat. Sicut de pcisso rege
la q; qdd malu iudicia fecit exciali et pubi
aiq sedam iudiciale coquatu filiu aiq loci ag
iudice constituet ut in dei sede sp cotid pe
sedendo iura reddat. Iquit ut quotiens sine
aliqua dat punitois pene maioiid ipse et
sic ab iustitia deuiat. Ira altai i cede dnt
malazo et ambitiosoz pene depingi ut tyburi
supplicij. Aly a sed negocia tractant. Hic ad
m sac scisma multoz malazo homi historie
tecinant ut omes q; i ea studet dei q; assu
ciur tyburi. Vñ sic ad i mal statuit. Iosue
q; pant loge stetit et clamauit vide lord

mundy aig. Aaron qui fuit iuste ymag
et a deo electe q̄ us dr i me malop corp q
ꝑ sui ambitum mundio ꝓtitabat nothi
le de lapi Hic ne iusti q̄ us sint i medio
malop ipsa sue cupiditat et qualit nulla
tang ladunt si i inocen sua ꝓsentant Hic
d q̄ ad ꝓfus ꝑ mortē chore et dathan et
abiron et suop uolut moysen et aaron lapi
dare statī apparuit gla dn q̄ ꝓpe fugiebat
ad tabnacul cooperuit et ytrox ꝑstim uo
minulenta ac seditiosa mouentē ira dei
mox puniuit ꝑ q̄ mox mouendū duaste
Ante po sup ꝑ ubi ad ꝑfm uelli moysen la
pidare apparuit gla dn q̄ ꝓpm et ꝑfm ter
rent et moysen de mandō corp libauit
Istud allegra q̄ tue sūme appi dei beneficia
q̄ magne mistat ꝓuidū et nūtat Dolet ad
q̄ps in ipo actu ꝓfectole bonoꝝ ytrop et
malop mundio et tribulatōe molestat i corp
ꝑ fiat ad tempestate ꝓuectu Aiat i ꝑsecutōe
sepe mīm plūs nostīr acciisse qui ꝑ iusti
de angustia liberabit et tradet i pq̄ ꝑ eo
Osu ꝑfus q̄uerebat ontrandio ꝑ minuta
cū moysen Aaron ex ꝓcepto moysi ad tra
dy loci curavit et stans int mortuos et u
uentes thymiama deo optulit et dans ꝑ ꝑfo
mundū dominū et extinxit Hic ne
q̄ uterq̄ mundū nal tribulationū nostrar
ꝑfm subditor statū debi, adeo aaron a ꝓlatis
nal actastitor ꝑfus cū mundū q̄ mat
se mt ustus et pandens porrēo ut si mortuos
posset ad gram resuscitare uiuos uō ne tali
mundio pereat tribulate thymiama orōis af
fundo unde de bono ꝓlatī sit Dicit i ad hebr
5 Obtulerunt da lamid et tm exaudit i petu
ne ne offendiculū dei gratie

Dicens dns aaron succedat q̄ frē
et murmur ꝑsti sedet et uolat onde
ꝑpm electū aaron sacerdotū suū ad
uerp q̄ singule tribꝰ singulas uirgas accipiat
ab suprioribꝰ singlor nomī tribui et i tab
naculo ponant Aaron et sua uirga sacta ab
superioꝝ ꝑpi nāe tribꝰ sue ponet ab eisdē
Cumq̄ omes ille uirge ex ad dnō p noctem
fuissent dimisse et i o. aspiciū q̄ducte sūta
q̄ uirga aaron germinasse necnon frondes et
florem et fructū sc amigdalū protulisse Cuius signo
sacerdotū aaron fuit a dnō affirmata uirga q̄ sicca
q̄ floruit posita i m tabnaculo et i archa ad ꝑpet
monimentū Dic ne si tu uis sicc q̄ ꝓlatis et
superiorib dnt ad a deo pcepta Respice uirgas
aaron i iustitiā uel unspondes qbꝰ regulr ꝑfm
Et ille cuiꝰ uirga i iustitia alt arida sit Quidē
carnal affectionis Recta sit i caritate uit dilectiōe
ꝑsonar accipiendo gemmas q̄ bona cogitando
fructuosa q̄ bona operando Talis alt ut aaron
dei electi suffragans et acceptus Aly uō q̄re
uirga iuridica sicca remanet a gemme fronde
floꝛe et fructū ꝑdicte dignū sc repudiat Iuxta
illud ꝓ uirga castitat uirga regni tui Et dic
q̄ aaron mitratus mons sortē ad dnōm
q̄ ꝓlatis q̄ talū uirgā iudicat a ut q̄ mons i
altꝰ et honestatis et fortis i solidꝰ et affirmatꝰ
q̄ talis i suo statu tenuit dnt q̄ sicut et uolut
iustitia equā et uirgā floridā et fructiferā dno
ꝓtat Exē q̄ facta sc ex eo uirge solide m
scripte dnm mandū Uel dic q̄ aaron sc ꝑfm
iudayca uirgā sicca sc uirgam uiuentē ab oꝛe
ꝑfore carnal uoluptatū alienā q̄ germinauit
floruit frondauit et fructificauit illud q̄ i ꝑmen
ytie fronde mundane flos letitie fructū iusti
i dei filiū bndm Ypolit amigdalū sc dici
q̄ a fructū medicinal q̄ ꝑpa mundū sanat et
redemit a morbo nequitie Et sicut aliꝰ uirgā
sterilibꝰ remanentibꝰ ista sola floruit sc uelli
simne uite ꝓtendo ysa vi exp dicit uirga
de ra. exisse ie Ista ē ad litā fuit de radice
i de stirpe ysse q̄ fuit ꝑ dauid et de radice
i de corpe huius uirginis asscendit flos xpus sc q̄
acquauit spūlis sanctis Ad dicit q̄ q̄ deposit dns moyses
ꝑfe q̄ electo gemmalis uirga aig Et ad ipse ꝑfs
reddidit q̄ ꝑmisit q̄ uirga illa non solū germinā
sc frondauit floruit at fructificauit Ad denotādū
q̄ deꝰ sacerdotū q̄ ꝓmat q̄ ꝓmeret sanct appa
reant in ecclia q̄ solū potuit superiorē sc dnō non
solū sapiēs sc et discās et q̄ctam sibi deditā ꝛ ꝛc
Nūc q̄ sc q̄ deꝰ dat aliꝰ affluenē et non
egentē Uel dic q̄ exemplo aig quidā uir ꝑfecte
uite dabat panē q̄ petebat et habundantiā bō
panis q̄ alijs erat dicē Quod ē rōi milite qui

multa ꝓmittit et pauca reddit. Ad ꝓbus
ẽm 20 ꝯtra legem dabat et multa ignoscebat. Ꝑ
ꝙd ꝑ. Vbi vides ꝑ plēma ꝑbz expositū ꝑcepit. Cap.m

Dixitq; aaron ad leuitas. 18
Vos date sacrificium vestrum et oia q̄ ad altare
altaris ꝑtinent sacerdotes. illud ministerium
tm quib; extra ꝯtinū accedere ꝓhibet. ꝑ hoc ergo
q̄ leuite debebāt habere decimas de oblis filiorū
israel. ipsi vero leuite de oblis eorū ꝑcipere
debebāt accipere decimam ꝑtem et dare sacerdotib.
Nichil debebat sacerdotale habere in ipsis decimarū
oblationē contentis. Quia vt sacerdotes. i. sancti
dicunt sc̄i boni et sc̄i veri dñi et altare dñi m
ecclastice officia ministrare. nullis q̄ exigentib.
simoniacis vel indignis se debz. ad hoc migrare q̄
quo nō leuite ecclā vel religiosi nō dñi
mundanas hereditates habere et opes q̄re si dantꝫ
oblatē. i. sunt ꝓuentus ecclastici ꝓpter dñi
ad ꝙrendi et adhuc de illis dñi suis sacerdotib.
i. suis maioribz ꝑmittas et subiectos et seruia
debita omnimodo. Quod tñ ē cōtra multos qui
suos clericos q̄q; ecclastica beneficia nō sufficiunt ymo
temporales dignitates et officia regni ut temporales
diuitias ꝙ se suis ꝙ accumulet. Cōtra q̄s dicit ꝙ
contenti estote stipendijs vr̄is. Et ꝙ ecclā dicit.
In hac ecclā sc̄a hereditatē nichil possidebit nec
habebit ꝑtem nec̄ cum. Ego hereditas vra sicut
dixi filijs ei⁹. Hic dicit ꝙ cui q̄ offerebat dño
vel ministris eius siue decime siue donaria
debebat ad optima eligi deo cui debebat me
liora dare et non egregia et ꝓmiscua rapuaria.
Quod tñ ē contra illos qui deo et religioni dant
filios deformes fatuos et ꝓuos. Et q̄ dicit ꝙ
decimas fructus ꝙ decima soluit. Datricē denarii
offerit de vestibz et victualibz datiua pauperibz
et ꝯ tribuit egregio et electo sibi seruato chall
i. malle dicto qui habet egregia masculi et of
fert domino debilem. Cap.m 19

Hic ponit et explicat de sacrificio vacce
rufe. si de hoc vide supra 19o. Hic vide
attende vnū notabile. Dicit hic q̄ de ci
neribz vacce illius fiebat aqua expiacionis ex q̄
omnes immundi purificabant. et hi tales q̄ mundi
immundos a duo ducebat. Vel ꝓpter hoc fiebat q̄ vir
mundus q̄ cineres alibi faciebat et ille q̄ collectos
mundificatiuos cineres in loco mundo reponebat.

Vel qui immundū aqua mundificatiua aspergendo mun
dabat immundꝫ fiebat et eum mundū mundificare tangendo et immundo immundicia dando
eius immundicia contrahebat ꝙd ꝑ se ut mundꝫ
fieret in vase saluabat. Hic cineres mundificatiuos q̄ dant de cineribz vitule illius mystici passionis ꝙ vel alterius sacrificij vel
alia sacra q̄ mixta ad aqua lacrimarū mundat
immundos i. de peccatis facit ipsos dimitti
cineres ꝓ ablutionis. Hic et memoria ꝓ ꝓpter
et sacrificium aurei altaris et alia sancta ꝓ q̄ mortis
et resurrec̄onis. Aqui i. mentibz istis sacramēta ꝑ
catecizē mundificē. qui virtute q̄ eorū q̄ ꝑ
ꝙ assistant et q̄ cineres istos ad aqua sacre fidei
tē et doctrine in alios spargut immundi efficiuntur
ad tanta immundicia quā confitent se incurrisse
reputando et de q̄ immundicia a ꝙ tali indigne
se dñt ꝑ confessionē abstergi et lauari huc vsq;
Cui sibi bene scribis dicit q̄ sui duriter sentiunt
Cōtra dicit cōtra malos sacerdotes qui sibi alios pec
cando et sacra ministrando immundificant a pecu
liari immundi et peccatis afficiunt indigne ministrā
tesui subditos inducendo. Et sic aliqui sit q̄ ille q̄
immundus dat mundꝫ sibi ad manducandū vel ꝑ
mundꝫ. Hic dicit ꝙ quicūq; tangebat mortuum
vel domum eius q̄ mortuus erat vel aliquid de domo sua
tangēs ꝑsumpserat immundꝫ erat et 3o et 7o die
abstergere se debebat. Tunc enim in 3o die sibi ad
spargebat immundꝫ die 7mo mundabat. Vltimo
terminat q̄ sit finem imponit. septenarius vero ꝑ
fectē sacra vel sctē misteria opera. Aqua expiacionis
sit primam et mortis memoriam lacrimosā tem
pore tactu i. eo assensu mortali peccati efficitur
immundi Nunqd ꝙ aqua expiacionis i. ꝙ primi
mundant nisi in fide trinitatis et sacrificij et
opm misericordie qui in 3o et septenario ista prima gra
tia trinitatis eius sc̄i septenarius non valet. sicut
nec fides sine operibz Vacca. i. fides sine operibz
mortua est et ad hoc vt sit fides ipsa ꝙ plures deo
Vitet hic dicit vas quod non habet operculū nec ligatū
vtiam desuper immundū dat. Hic vel vas cordis
reputat immundū qui ꝙ custodiā sanctuarii vel
ꝙ crudelitatē non ligatū nec ꝙ firmacē dei excepto
vel ꝙ humilitatē abscondit. Et ita q̄ cor suum vitio
ostendit ꝙ iactantiam ꝙ vanam gloriā vel ꝙ laudē
diā iudicis sua dilatat. afflictiones suas non considerat
immundi multo die dñt. Vel dic q̄ vas istud

significat. et quod si p̄ loqđi mādāmā non
fuit ligatu. vel p̄ vēnđie ḡuēniā coaptiem
fuit fundū. et īmundū dñi dels. Hm pū 12°
Fiat vbi patris. et absq; mīa q̄ obtin
sit homo. si nesciat. in laqđo colubē. spīm suū
sit. Repulchq; pulcre. ē. gutt. corr. Cap. 20.

QDm populu venissi in eadē mathā
Dubi maria. et defunc. aī. ipđ. et. nīmu
cruciat. cant. dñm. Oadas. ut. p̄ceat.
quia. vel. mal. tollens. et. sāct. mundi. p̄sumat.
De. manu. et. fundit. mutat. et. dept. agaza. ḡ̄
anima. et. sī. pdas. Homo. si. vcidit. ad. cades. v. ad
sepulc. p̄sumt. mundane. fruī. maria. et. pma. sibi
mouit. q. iudic. ampliꝰ. pme. amaritudīes. aplicat.
Et. p̄. hoc. aqua. dñe. ḡrie. sūi. deficit. et. p̄. q̄. nīm.
et. ontrarios. sepe. venit. ipđo. vel. ī. mente. ḡdes
de. mala. mea. ligat. sī. q. ī. murmuris. vbi. dat. aqua. no
deput. Jos. 2°. vīno. acta. in. vinū. mutata. fuit. H.
pō. quō. aqua. de. pet. pducit. ut. bibant. hoīes. et
iumenta. eq. de. q̄. vide. Exo. 17°. vbi. sūt. pō. ad
ibi. exposita. Populꝰ. isti. volens. tūste. p̄. ipđ
dū. ad. fr̄a. ī. missiōm. ḡ. rogauit. recte. eam. q
nīm. p̄. fr̄am. sua. tūste. p̄mittit. ymutāt. q. p̄. tua
tūte. publicā. et. regiam. tūste. Id. dextrā. seu. ad
sinistrā. non. diuertat. Aqua. de. puteis. non
bibet. Agros. aut. vineas. non. intrab. q. si. de
bonis. hre. suis. aliq̄s. ipm. actiqđ. gustet. mox
iustū. poēt. sibi. deēt. Peccauit. eam. dom. h. sēa. dene
gauit. et. dā. tūstu. fr̄i. sui. ipse. ipđ. denegauit. si. ad
plandū. cū. eū. se. paret. p̄. q̄. ipse. ab. eo. se. diuertit
p̄. aliā. viā. magis. longā. ad. fr̄a. ingressū. p̄cepit.

Ysrahel. et. dom. et. Jacob. qui. fuerūt. fr̄es. Jsau
ḡnt. adam. et. eam. sicut. fr̄es. duos. quinq;
Ysrahel. chi. videns. dñi. dom. ueō. sacrificiū. ip̄i
pretat. q. alia. dñi. sit. cognosc. Laco. veō. ex. sā
tūte. constat. et. vnus. Lū. q̄. aliā. habet. de. ad. fr̄a
ymissionis. v. ad. celū. vel. ecc. ad. ps̄alū. scriptū. et
mā. habet. p̄. fr̄a. fr̄is. sui. sīt. carnis. vel. cruris
tūste. valde. timet. q. ab. ea. ip̄edīat. ī. viatu
trīne. retractata. Ista. q̄. ipđ. ē. ipđm. p̄. mīa. eam
pme. p̄. mīa. publicā. mīa. vel. ecc. p̄. mīa. legis
iustrie. vomit. it. e. aqs. deliciar. nō. gustet. bibē
p̄. aqs. et. vineas. extraneor. negociator. nō. ēde
Nec. p̄. aliqua. industriā. ad. ymissiōm. seu. dextrā
vomit. Determat. q. si. aliq̄s. de. bonis. ipius. tūste. et
de. mundi. deliciis. ḡustauerit. p̄mittit. sacrificiū. et
p̄. penas. emendā. Eq. zeuba. Ista. edom. ad. ipđm. suū
et. cēta. ad. quos. et. ultiōs. cananeos. talia. pacta. p̄

cessauit. et. vsualiter. a. de. exemplaribus. dat. ecclesiā. cōr
dīat. vīno. ad. ea. obtinenda. se. ḡmittit. et. mittit. Ro
gabit. nos. p̄. me. aliquā. amatq; oratā. tibi. Inde. q̄
sepe. fit. q. ada. viā. habet. alia. viā. magis. latā. et. eādem
mīa. q̄dē. et. ipse. edom. et. exercitū. ipugnat. a. via. ex
pandy. et. a. fratu. p̄fidonit. et. abstinendū. ostendit. ab
qua. t. Laco. qui. pistre. adhuc. spūs. ecc. Hic. scripsit
dñs. q̄. Aaron. mitat. ad. pres. suos. et. q̄. stolā. vestibus
denudet. et. ipse. filiꝰ. eius. eleazar. induat. ī. mōte
or. Ipse. Eleazar. a. moyse. ducat. et. ibi. sacē. vestibus
induit. et. summū. sacdos. constituit. Aaron. ad. ibi
mōt. qui. exp. diebus. a. filiꝰ. deplōdit. Hic. vē
nit. ad. sacerdotū. assumendū. et. ut. laco. pfectꝰ. et. p̄
lati. sublimandū. debet. superiorib. mōt. et. mōt. cum
templa. ascendē. vel. vita. sublimitate. vestes. sacti
et. virtutis. induit. et. sic. mōte. moyse. et. mōte. di
na. lege. digne. pont. sacdotū. et. ecclastico. gradū. op
timē. Ost. cū. mīs. pretat. lumen. seu. nomē. q. ex. ore
ipius. lumen. ḡmplōdi. et. mōte. ps̄alū. ascendit. qui
digne. fr̄a. aaron. et. pdecessori. suo. succedē. fuit.
Jos. 4°. Ducenda. tibi. ducere. et. ī. sublimi. cingi. et
astō. ḡdosis. et. sacdotis. indui. vestibus. Aaron. mortuꝰ
est. et. p̄. 30. dies. a. filiꝰ. deplōdatus. Hic. et. nos
in. religione. tristia. et. mortuis. facimus. p̄. xxx.
dies. missas. celebrandas. Cap. 21.

Populus. ḡuentis. tria. edom. cepit. tedē
tinneis. et. labois. dicebat. q. moysi. Cur
aduxisti. nos. de. egipto. ut. moriam. ī. so
litudine. deser. panis. non. sūt. aque. via. via. nau
seat. sūper. cibo. isto. leuissimo. Dicit. cū. eo. facilat. illic
ipius. serpentem. similacrum. dicens. dñe. nos. offendē
fecisti. de. egipto. et. adduxisti. in. locū. hui. pessimū
qui. seri. non. sit. qui. ner. frui. gignit. ner. vineas
ner. omalogranata. Insup. et. aquā. non. hī. ad. bibēdū
Iratꝰ. indignatꝰ. dñs. p̄. numia. misit. ī. pplm. ig
neos. ip̄entes. Ad. quoꝝ. plagas. mortes. q. plurimor
venit. ipius. ad. moysen. dñs. Peccauimus. et. p̄
ipius. sanandis. precipit. dñs. fieri. ip̄ētē. eneū. et. su
per. palo. suspendi. ut. quisq;. a. ip̄entibus. dei. ipius
ip̄ētē. aspicerent. sanarent. Dic. q̄. fiebat. q. illi
quos. aliqđ. ip̄ens. vinq. et. venenosꝰ. mordebat
serpens. mortuus. mortuq. et. ereq. ī. palo. suspensū
dū. respiciebat. sanabat. Iste. ipius. similitudo. q̄
figuram. ḡ. qui. in. solitudine. ḡ. mōdi. qui. lacq. ē
pessimq. q̄. p̄. pdicā. non. sūt. pane. vbi. dei. no
refiat. aqua. ḡtie. non. bibit. sicubi. malogranate
et. bonis. spūalibq. et. virtutibq. non. ditat. et. ph̄. no

le iudicii palii vel ydolatrie et maledicta in ea
deū non vident nec ipsitat audacie contra
ipm perrando ꝓpellant. gladii fue sine mora
mdantes dic ꝙ sit q asine ydolatrie ꝓpedut
et simplices subditi et layci delirati. melig q
clerici et religiosi opant et viuut. ꝑm enim
ish sodie cū natiū laqui dei laudādo ve
dent vbi maledi tacet. De sto Anthonio lē
ꝙ ei q dicta vide paulū ꝓpat hominē
secū loquēte repuisse dixisse fertur. vel t alegadeia
ish bestie q̄m loquūt hoies vdo ipm ignorant
Vel dic q si homo ducit asinā suā aliq
simulate vel subditi ad aquod mulli opꝰ
sis ad pauper molestand si videt dñm ei
gladio et q̄m ne sua dicta asina cū se stare et
viam illā seu opꝰ illud angelo et deo displicē
cognoscat. sibi q rebellē et contra deū
stare debet. a tali itēdē vel opē cessare ne
ꝑ dñm minas vlc̄ ꝓcedē. Iuxta q̄d et q̄ debe
die oport deo magis q hoib. Vel dic q
asina sc̄ hoiem humile et pacifica q̄ debet
habet a superiā sustinē et ꝓ minas se mulcē
non ē mira si eius patria dissimulat et si cū
dñm suū mūmulet sicut asina dicta. Miserere
mei deus secundū magnā. Unde ysti dicit q̄
Job 6. Quis det q̄ fortitudo mea ut sustineam
aut q̄s finis meus ut parcant agam. Nec ei
fortitudo mea ut fortitudo lapidis. Nec caro
mea ærea. Vel si vis dic mālit q balaā
q̄ voluntas q̄ē pōn bilā in ore asine nō
q̄ pōt cognitiua in subdita et sua q̄ videt
q deꝰ in gladio ire mutati vel ire tuleꝝ
ipam ꝑsecut ipsum vocat et ad mudi ꝙ
pēa ne desistend balaā. et nōtam ad ire
gladiū nō attendēta si ad suam cupiat
ꝓficuū. et monet ut declinet a tua mala
via. Infirmitas ḡtus sapia fit. Adam
Aliqs ish. Aduersitatibꝰ Ca. 27
Non sufficit q̄ncuit et castē mulier
maxiamitē seu filie maab ei q̄bꝰ
fornicatꝰ ē ꝓfus. et vocauerūt eos ad sac
ficia sua. et adorauerūt eos deos suos. Vñ
latꝰ dñs ꝓcepit q̄ q̄libꝰ filiꝰ eius occideret
et ydolatriā vindicaret. ꝙiapeo ecc ꝑsti
qui populū nō punieriat ꝓcepit dñs suspēdi
et cū sole in patibulū ꝓmi. Allega si vis
q̄ ꝓdest q̄ unus ꝑsn ad aliud ḡtit ayala
ei sacerdos. uicarie ꝑ oratio. luxuria et ydē
ysti ad fornicē. fornicē ad ydolatria. ydo
latria ad mortē. q. ꝑ. q. ego. ꝑsn. dñs ꝓ
primas nō saluū. mox suo ꝓcedē ad a. ḡtit
Vel dic et allegal cū ꝓncipes et ꝓlatos seu
iudices negligentes. delicta suoꝝ subditoꝝ nō
debite cōtigentes q̄ in mōm suspendi mādē
videre ꝑtuū suspendo. Vel dic et allegal q vbi
de fide agit q̄libꝰ relatē ulciscē. vmo ecc si opus
sit patientiā et ꝙ mgis in tali casu resistendo
iuxta. d. Deut 13. Si d. ꝓsuaserit tibi frat tuꝰ ut seruias
dijs alienis non acquiescas ei si nimirū ad ꝑsn
tū intelligo cui iudicii auctoritate. vel qm d bellū
de cōi ḡtrōs et infideles. Hic ꝓ. de alio
filio ysti q̄ cū moysē et aliis murmurabat
cū mētre ḡtrauit. q̄d sinceꝝ subsecuty gladio
q̄d ut et io sacerdoū complimū sibi a deo pmi
tit. Quod utiq allegal dic q q̄dam et fide
les maxie ecclastici et sacerdotes y fide a mōdy
debet zelū et publice fornicatos vel sacerdotū si
mantes redarguē et punire sic potuit cū sacerdoū
ꝑtuū honorē possidē. Sic. et sacerdos. Vel. ꝛc
Michol cū sic ꝑtuat sacerdoū et ecclastica dig
nitatis sicut zelo iustitie et fidei. Zelo ei ish
ꝓgineos fuit dño placuty. et ab vltiōi ꝓfusa
absolutꝰ ꝓ. Statut ꝓgineos et placa. et cet. Ca. 1m
Displicuit mortuꝰ ē in deserto et ei. 1.
non habet filios qui sibi succedēt. ꝓcipit
dñs q filie succedut patri eius. Vñ ecc
lege sc̄a q̄ ꝓmulgauit dñs. q. homo si mortuꝰ
fuerit absq filio ad filiā trāsibit hereditas.
Filij fr̄es vros ꝓfros. fratres vel ꝓfratres dñi ē
patres. et plati. alqs modis si habuit aliq sibi
dñi ꝑsn et discretū. hereditas sua et placita
debz sibi concedi et ad illā assumi. Recipbi
si tali filiq ꝑfecta sc̄a non sit. merito. q. q. si
hēdi duxit vel placide filia. et subditꝰ simplex
succedat. melig. cū simplicē aliqs q̄ acute
resistēs sine gubnatore dimittā. Quod si ē
cū illos q̄ hereditates ecclasticas. q̄ q̄uis suf
ficientes habent ignorantes tū et insufficientes

nepotes suos et amicos ymouent a exaltant
et sic hereditate q̄ non debet filiabꝫ q̄ filiis eis
deuant Quō .d. xxvij. Non e bonū prauū filiaꝫ
deze cambꝫ Vel dic q̄ sicut in bonis primi
magis debet eligi mulier. dū tñ sit proxima q̄ quicꝫ
masculꝫ alienꝫ Hic vē in hiis ciuitatis ecclie q̄ꝫ
debet mulier. i. mmq̄ ipfectꝫ eligi. dū tñ sit
filiaꝫ ecclie et de dyoc et de pria q̄ quicuq̄ p̄
fectꝫ de alia parte nata. Vel ipsud sic allegari
q̄ nullꝫ q̄ntūcūq̄ mirabilis a bonis primis debꝫ
excludi Adulte hic q̄ moyses in oībꝫ arduis
causis dñm ꝛsulebat. sicut p̄z hic de successione
ystare filiaꝫ Et sequit .xxvij. de colligente ligna
In quo notat q̄ Iudex vel plat̄ in oī facto ar
duo debet ad deū mentaliter recurrere et sibi cauꝫ
oīa negocia emendare et sic potest tutꝫ iudicare
Moysi mortuo dñi fuit a dño q̄ monte
abarim ascenderet et q̄ terram promissionis videret
q̄ q̄ loco sui Iosue filiū Num. ducē populi substi
tueret et q̄ ad patres suos recepto corpe trāsmearet
Hic vē plat̄ vel vir iustꝰ in monte i. ꝑ statu
perfectionis morit̄ in q̄ntū a valle. i. a corpꝫ pfli
malis segregat̄ exoluere debꝫ tra q̄ missionis futuꝝ exemplū totis nisibꝫ affectando
De substituendo eod Iosue i. bono successore dz
cūctare et q̄ hoc dñs exponere dicendo ei moyse
illud quod h̄ d̄r q̄ videat dño deꝫ spūū omne
carnis hominem qui sit mediatorem hāc et possit
apte et utiliter eum Item Adulte hic q̄
moyses et aaron in dñm peccauerūt ad aq̄s
contradictionis nām sanctificare coram populo nolendo lo
ne mitterent tra q̄ promissionis q̄dempnati sunt
Allegorice moyses et aaron p̄nt veterem lege
vel omnes patres ueteres Iosue q̄ mittebat salua
tor sit gratiam vel dñs. sic q̄ citra finem omnes in
deo deliquerūt q̄ populus dei in paradisū nō
duce negligerunt Omnes enim peccauerunt et egebāt
gloria .ro. iij. Et ad hebr. xi. Nichil enī ad perfectū
duxit lex Acta .xx. fuit ultimo in depto mileti vna
nauē que ade pertin. pōs Quibꝫ utrumq̄ in ea mea si
mul et recessu nra Acta .xx. fuit gloriam inducēs sic Io
sue i. dñs vel gratia dei qua q̄ possit ipsum i pa
radisū introducere .ro. iij. Non ex operibꝫ legis iustifica
bit̄ oīs Et ad titum .iij. Iustificati gratia ipi⁹ hēdes
simus Vel dic gregorius q̄ peccatis cuncti sunt
et maxime illi qui peccauerūt ad aq̄s contradic
tionis. Discordes et rebelles non dñt fieri ducatꝰ
populi plan et credes si posq̄ Iosue i. iudex cre
dentes et fideles habet .xx. Talis decebat ut cū
nobis promittere sciat et innocens et ꝓbitatis suggestor
a prelatis aut excellentiori cetus fidei Hic nota
q̄ moyses non loquitur q̄ aquas i. populi nec de pe
gnatis aut amicis cuiquā si in gratia et sufficienti
successore cogitauit

Cap. xxviij. et xxix.

In xxviij et xxix capitulis agit de festis et sacrificiis eorum de gentilibus Dñs. q̄ notat
q̄ p̄ q̄ possumus colligere dño offerendi
de animalibus igne vivens virtute virgo sine
Cap. igne tuo tactu solidis et passis Sic de ligno
non liquidis Vinum pane thus sal De vino
liquidis oleum et vinū Ista sacrificia p̄ virtutes valent
virtutes q̄ sc̄a nobis dño offerende Agnus .i. duo
carnem bouis q̄ tra de mactandi .i. tpantia hēdi
qui libenter laudit .i. bonū letificat Hircus et caprinus
quare pilus pungit .i. prauas voces et agrestes
quare pinus scribꝫ agis q̄ficit .i. aliam virtutem
qui ungo se subdit .i. alteri Arietem q̄ .i. auri
casta .i. mundicia Columbā q̄ .i. anus simplicitas
onocentaurū tra dñmq̄ offre sibi faciendo .i. mittendo
cupiditatem pane .i. aurū. Deuotionem sal .i. sa
pientiam et discretionem Thus .i. celitatē et odorem
oleum .i. miseri et aquarum. vinū .i. spiritale spem
a ydola Et bene ista dicit de sacrificiis spiritalibus
q̄ sacrificium deo spūs q̄ .c. Et alibi Sacrificium
laudis honorificabit me .c. In pā Vel dic q̄
paradiso dño offerendi vnde .xxvi. .i. vasa ysopi
grandia sic agni .i. boues innocentes virtutes .i.
diligentes. virtutes .i. spiritalibus grudentes .c.
ser oīa ad ysopum Nota hic q̄ apud iudeos
erant septem sacerdotes legales sic sabbatum vbi
ab operibus cessabat Neomenia vbi primum mensis
et nouę lune principium celebrabat Et dicebat .i.
nea q̄ nouū et mene luna .i. phasē .i. pascha
in quo agnus paschalis immolabat Panes azimorum
die .xv. pg pascha dñi .i. principium .vij. dierum
in q̄ de frugibus nouis primicie offerebant festum
ebdomadarum mensis septimi in quo ad cornibus pcus
clangebat festum tabernaculorum Decima die mensis sep
timi in quo virtutes .i. ysopi gerebantur .i. emit
tebat in quo virtutes mundandis ad totū anni expiandi
dat Et festum tabernaculorum .xv. die mensis in q̄ septē diebus in tabernaculis habitabat Et adulte q̄
ter sc̄a festa suos celebrat .xxij. Ad celebrandū
q̄ ibi dño placeat Neomenia q̄ tuc mensis lunaris
inchoabat Pascha q̄ tuc primū mane cuiusq̄ tribus

Numeri

Pentecosten .q. tuc die .to. ab exitu de egipto
ffilius legem accepiat festu celebrant q. ea die
ysrahel libam fruebat et .to. ad carnibz aziectimis
clangebat .p. azieta qua p. laco aig imolabat
festu .p. iciandis .q. ea die pg virtutu gstantie
moyses de monte descendit .p. iciatu eis do.
mi iussit festu tabernaculoz .p. eo .q. pg .i. deserto
in tabernacul habitauerat. Hodie tria sc festa
spualia celebrit fideles in ecclia militantis .p.mo
subtracta a malis quibz desinendo .secunda .i. lune
nouitate quisquam .i. bonis motibz inoualo pas
chi de mundo ad religione. de egipto in ihrlm
de peco ad gram. de amaro sacro ad celi aduita
tis scendo. pentecosten legis dei scriam .i. fidei
suscipiendo et p.micias bonoz opum sibi dando
festu celebrant. deu pura mente laudando et alleu
iando et ysrahel libertate .i. de .e. pharaone et
eius rebus .i. cogitando et gratias inde agendo
festu .p. iciacionis. de venia petitu .p. parte ru
bee ghustione .i. p. .e. passi gaudendo festu
deo tabernaculoz .p. firmu .q. nos ea .i. gr. mundo
peccatos emissu et non habitacula .i. manentem
ibidem ad futura .p. damq festa .q. deus
ecclam .i. templo suo .i. nr. celebrido. Laud .o.
celebra uida festiuitatis tuas et redde altissimo
vota tua .q. uis hodie laudis dns possit dici .e.
obliuio tradidit dns in syon festiuitatis et sabbi
Hodie die .q. multi sc. malis .q. uir. adhuc iuda
izare eoz festa celebrido. Sabbatu celebrit illi
qui sc. volut quiesta. malis bonis opando. .p. .n.
labde homi non sc. et ad bonis fta .se. tamit eos
subita. Mundana celebrit illi .q. nouitas diligit
nouos ritus et modis introducendo nouas diuido
uel frando. Act .iii. Nouoz deuidace uidet de
nunciatoz ee festu pasche .q. .e. trisiu celebrit
illi .q. semp uitio instabilitatis laborent .i. nullo
bono gesto .p.manendo. Ad .vi. .e. risiezut de mor
te resse oblitis sc. cubit seu Pentecosten dom
a quib celebrit .q. quib sc. filiis desideriis
obediut legem eius mis suscipiut .p.micias suc
cuentus offerit liberando .q. ueteres .q. liu. .e.
Iuga bau emi quib effectu clangoris celebrit
illi .q. non cessant tubis nare et clangere ad con
tritet et cythara mundi letitia ee fregendo et
tales sc. sel pliatores et venatores .q. tali et
clamoribz utunt. Job .xl. Tendit tympanu et
organu gaudet ad sonitu organi festu .q. ista
quod actu sc. festu afflic. et expiacois celebrit
qui speant in fine penitt et dei mia. hic se
ipos .p. pmiam affligendo et pcepta dei diligendo .p. ea
mando. .q. dns .q. deus uiuit non cessat pcare .d. .n.
sc. et .t. .e. Exita dni magna delicta mea non
recordabit altissimus festu tabernaculoz celebrit
qui in nullo statu vel bificio pedem figebat .i.
oi statu officio vel bificio .p. ambitu et affectum
instabilitate tui pegrin in tabernacul habitat ad di
cora anhelando .q. .p. sc. habitauerut filii eius .i.
tabernacul. Ista sc festa omnia malos .i. pbi .i. eg.
mundo letant. De qbz visa .e. Solempnitas uras
odiuit dia mea et uacas Neomenia et sabbata
et festiuitates alias non suscam. Et amos .t. ddi
et pieci festiuitates uras. Osee oi die debat si
uigil sacrificiu sic. vng agno mane et alio vespe
ri libamine suis. Istud dat vesp .q. .i. diebz festi
uis et solepnibz plua et maiora fiebat sacrificia
q. in diebz qlibz. Sic .n. lic oi die debeat vigil
sacrificiu .i. bonoz opum exercitiu fieri et mane et
vespe .i. .i. iuuentute et senectute agnu immaculatu
.i. uitu pdam et immaculatu offre. In diebz tranle
festiuis plua et maiora sacrificia .i. bonoz opez
exercitia debem exhibe. Sol .p. Ame ea .q. opa sc.
ad diu festiu .i. quod tri .i. cum nitro .q. diebz festi
uis fiebat non fiebat plua bona .q. postq plura mala
i. ora. Ionuisi sc. Dies festi eis in luctu. Cessant
potat hic .i. ecclastica hystoria .i. uigil sacrificiu vespti
pmquam dat .q. matuti. Luig enim dat ut ayt .q.
multi ponebat sacrificia in altari vn sacrificiu vespti
tinu pmiquig addebat. Sic sacrificiu vespti
.i. bona opa senectutis diu ee melioa et .p. alias
pmiquida .q. opa matutina iuuentutis .q. quito plus
ad exemplum vite .p.mp.mig. tanto meliora opa exer
dem .i. dum .i. nocte mortis eodem studio studere
debem. .p. Lauabo .i. ma. me. sac. vestis. Ca .m. 30.

Vlier .n. poterat votu facere sine viro
Si vero vidue vel se filia familias votu
fecerat. statu vir vel pr audito .q. dicet
poterat et sic votu .n. tenebat. Si vero vir vel
pr statim non .q. dicet si tacet et .q. votu assentiendo
aliquitulid exercebat ipm amplig talle .n. valebat.
Filia vero vidua vel repudiata .q. .i. pr. pterat .n.
erat si votu vouebat nisi obligata manebat
ipm votu pr sug nullo. tollebat. Si vero
uxor et mater .i. dom. cum filia vero vel uxor .q.
sensualitas regnat. Carne .i. vel sensualitate volente

et voluntate sua aliqs aggr̃. nra habet adm̃
rationalis consensu et consilium repr̃e q̃ ḡdiendr
debet quiescat et cessat Iste est vir vel alia ho
bis videns carne vel sensualitate voluptuosa
male grupiscendo. pt in ps̃o sibi resistr̃ voluptuosa
refrenando Et si aliqtulũ cessauerit at a ḡdi
endo et rationali appetitu repugnãdo paulatim desinit
ipam amplius a tali voto mali desiderij retardãdo
non potest. qa talia dñi adhuc sc̃i p̃ñtes et cogitãtes
p̃nt p rationem et auxiliũ dei ut qualescũq p
mittãt vix aut numq̃ p̃ntes desiderium mali
Nisi pumucis eos paulatim mala frient et no
potest obtinere eos Vel dic q vir seu pr̃ deo
stria vel quis de alia quod a fratre votis suis re
p̃mit tribulando vel mspiando ipsam a malo aus
tradit Illud tm fallit in repudiata et vidua q
reputant et damnant qa tale sue voluntati dimittit
tamen indigna correctione Osee 2 Non visitabo
filias meas cũ fuerint fornicate Vel dic de plato
qui bonas subditas corrigit et eas mali deside
rijs coibit Repudiatos vero et ydiotas tñ corrigi
biles sue voluntati dimittit Ps̃ Dimisi eos s̃m desi
deria eorũ ibunt in adinuẽcijs suis Cn̄ 31m

QUom filij isr̃l de madiamitis triumphassent
et quinq eorũ reges occidissent mulieres et
uiros captiuos ad castra duxerunt dixit
eis moyses q̃ ꝑ ubi dux mulieres reseruaste no
ne iste s̃t q̃ peccare fecerunt ysrahel ꝑ dicta ꝑ
mulieres corruptas occidit solis viginibus reseruat
Quia dicit ad mtẽ cõtra mtẽ caro q̃ sp
cõtra dicit spũ. q̃ quis regere eis intelligit quis
sensus q̃ mulieres corruptas intelligit malas co
gitationes et delectationes q̃ virgines vero intelligit
pulas et sctas affectiones Sciendũ ẽ sit q̃ vir spũal
cont̃ istã carnẽ pugnat Spiritu cũ quis sensibus
suis uincendo mulieres tñ custodiunt et reseruat
ipsos vanos dñi resipiendi. propter tales mulieres
i. corruptas cogitationes et affectiones occidi ꝑ
ginibus i. puras affectionibus reseruate Nõne mẽt
s̃t q̃ petrus fecerit ipse Ita pulsa cogitationes
sequant a deo Basile Et ꝑ hoc ipse ex destru
Quoꝛdo quã filij isr̃l madiamite tulerant
precipit moyses purgari et aurũ et ea talia q̃
igne sustinẽ potuerant precipit pũrari Illa vo
q̃ igne sustinẽ non potuerant sicut vestes et ea
talia precipit aqua q̃ purgãs mundari

Prædicta ista s̃t alias q̃a mediavi i. a diabolo
primam subtrahunt et condia p̃ dñm et eius
plateos et eius p̃tes spũales rapuit. si de ysr̃
sic raptis duo s̃t quedã scz quedã infirme i.
debiles ignis ꝑbulationis sustinẽ non valentes
Quedã vero fortes ignis ipse tollitur ꝑ
et ideo moyses i. deus fortes p̃ ignis ꝑbat
ybat Ignis me examinasti Et Ignis
ybat aurũ Debiles vero aqua expiationis
i. diuisionis siue mũdi lauat ad ipsũ mundi
agendo a ꝑdicto igne ꝑbuat Dicat ps̃ dñe
quos p̃ maciem ad se vocat et ꝑ alios dñe p̃
simplicitatem ofidem sicut p̃ aquam expiat ps̃ in
summa p̃ ign̄ et adi et ẽt Vel dic q̃ dñs
placabis a karmosa q̃dem s̃t sup̃ Vel ignis
et aqua ẽnt duplices p̃ diap̃sma scz fluminis et
fluminis quasi scz altius nra ꝑ adam sicut
qua a dyabolo auxilio oꝛ alia ut sup̃ ẽ Cn̄ 32m

Rubẽ dan Ruben et manasse vnde
q̃ tria de ysrahel regem amorreorum et og
regem basan q̃ dat ẽ tardand passus
quandabat et q̃ ipsa milia peccata possidebant
illud tria p̃ ydiotam p̃ alienis q̃ ergo sunt
a moyse periculum et tota alia q̃ dat usq̃
tardasse premisi q̃ faciendum Hic vero tria
quia ꝑsonas scz Ruben q̃ pre nubile fecundi
i. lubricosi Dan q̃ ad ꝑfectam accedens i. aliam
q̃ ad labdand p̃ mundo scz ꝑ accidia Ioseph
ses q̃ mtẽ pectat obliuio i. sup̃bi q̃ de se
sui ipsis ꝑ obliti nõ audent usq̃ tardando i.
usq̃ fluuiũ iordanis i. mortẽ scz ad ꝑadisũ aut
pre possessa ps̃ sume audent q̃ hec ẽ tardando
i. in q̃ mundo hec possessa q̃ possint
pecta sua i. uocatio sancti et filios alie
ditatẽ Ista q̃ portione videt a deo p̃
hereditate optimã. t. ad ymperium q̃ usq̃ tar
dand scz morte cuiuslibet. p. sq̃ dicitur Cn̄ 33m

Ordinatur deq̃ q̃ certe 31
urbes refugie p̃ refugio illuc q̃d
nẽ occidant oꝛ dicentes et q̃ nõ occi
fuge ad occisi animas saluandas usq̃ ad mortẽ
sacerdotis. et tũc illuc pedes efficiatur si tñ
nõ voluntarie si a casu ignorãs occidisse ꝑcibit

Sic vere si quis hodiem ꝛ eodem xpm
vel deū gratiam ꝛ sanguis occidit constituit sē
sibi ciuitates refugij ꝛ diuisit pme et aliquibus
statuit ad quas confugiens viuat ne ab occisi
ore ꝛ a deo et angelis pariter occidat
Vel aliās refugij i arcta ad quā occisor
suimpti p prius refugiū qui fuit et diu
et mortem sūm pontificis ꝛ i pace
pīs dñe refugiū fuit ꝛc ¶ Dic dic q homicida
non habebat nisi remedia sc pace ciuitatū
ciuitatū refugij et mortē pontificis dic
pcedz non habet nisi tria remedia sc aliarū
refugij ꝛ vitam vigilem mortē pontificis ꝛ
q pacē patet ex amicis ꝛ pme sanctionē
et de eode q aliq p pmiā placari pma cū
udicem placat pacē speranti saluat quia
inuoluntē fugiē atq; fuat dñs cum ꝛ sub
tuu pīdiū q fugimus sīa deū pcul ¶ Cap̄m 36

Hoc sme q soror dist̄buē nō q̄ siebat
Pcepit dñs occasionē filiarē sepiant
q quilibz de tribu sua uxorem accipiat
et quelibet mulier in tribu sua nubat ut
sic hereditas nō suis familijs permanet hoc
applica cōi illos q̄ in aliq tribus ꝛ i aliquis
certis vocis ꝛ beneficia capiūt accipiē non
grauti pīa deuotē religione vel collegio
Pcepit go dñs ut aliunde quisq; accipiat
ꝛ ne ambitiosa trāi ad alia arcta trasferat
¶ Pc. Contenty esto gsē tue et sedē in
loco tuo Ex Quid hodie male fuat q̄ illi
esu sc̄i de pria pria vel collegio appellat ut
aliunde vicinos ꝛ nepotes et amicos pria
tabulis vacantibz beneficijs assignet Dñs pīa
de patria dicē pmit ꝛ vsq; ꝛ hereditas mea
cuiq; omīl nisi alicui deuoluat esto iuda sit
sc̄a q̄ quia videnti ad orientē et occidentē
ꝛ aliunde q̄ accidit ad aliquid ꝛc ꝛ cū
principibz et patribz filij al̄ legis eiusdē sedē
Quod ꝛ cōi nitros principes et patres mo
dernos ¶ De hystoria Deut q̄ pauci pono
q̄ q maiori pte non stet nisi q̄ plus possit
cap̄ recapitulat et q eo q ut q̄ nō sit
lex tua inductiue vel finaliē recitare

Incipit Deuteronomiū

Recepit dñs filijs yſrahel
q septem pīdes de tra sua eiuit
et eiecturus sit Gergeū
Amorreū Chananeū Pherezeum
Heueū et Iebuseū et q̄ quos pcutiēs
mutuant et confundat q̄ q̄ ne
cū eis pactū nō teneat nec gratia misereat
et q̄ filiabz suis illoz filias non accipiat et
q̄ filios suos ad earū filiabz nubē nō permittat
si porro q̄ aras earū destruat et lucos earū
succidat et ydola ignibz cremet et cultores
ignis ibidem dēo pīus mādat sicut ei dñs deus
tuus et te elegit de cūctis
¶ Subdit ꝛ septē
pīes septē vicia q̄ vijs vnde inspirandes
mūdi et applica singulos pīes singulis vitijs
filij ysrael malos pīos sūt malas cogitationes
pīdū aut ipsi operibus filie vero sūt malas cogita-
tiones aut ipsi sūt viri mūdi filij earū sūt bone affectiones
filie aut sūt spūales cogitationes delectationes et assensus
Istud go ē verū q̄ mala sūt et emendari debet
de tribu malicie sue septē vicioz generū malarū
generū circa et ad eis similiter siue quisquis male
consuetudinis non emendat Nec filias earū ꝛ ma
las delectationes suis mitibz affectibz copulare
Nec cōi spūales malicie delectandes cū malis operib
malicie q̄ aras earū ꝛ malas cogitationes ydola
ꝛ malos operandos luxurios umbriosos ꝛ malas ex
cusationes debet abstinēdo ¶ Ad 37 ꝛ alienate deos
alienos q̄ sūt in mē viri et mundani et mūdi
vestimenta vita ꝛta cum quam sit sūt idē de
talium operis alienū ¶ Dic dic q tria grauissima
ē arta vel religio ꝛ q̄ eiciendi sūt septē pīdes ꝛ
septem vicioz sua Ethicus q̄ mūdi sunt illaec sicu
pudq; sūt mbecilles et viciosos De q̄bz dicē pīus
Trepidauerunt timore et Ambrosius q̄ mūdi calu
nnd dicitur sūt raptores et vsurarios q̄ pauperes et
inūs de possessionibz suis Job 24 Vulgd pauperem
spoliauit amorreū q̄ amaricatus et amara loquēs
mūdi sūt viros qui de ysperate alioz amicū
loquūt Job 5 loqr ꝛ amaritudo ade mea Chana
neus q̄ sūt primi possidēs seu negociatores sūt malos
q̄ possidēt male suando et negocia male acq̄
rendo Exod 23 In vltionē negociationū tuarū
ꝛ pleta sūt mitiora tua dīgrate fructuosa q̄ mūdi
sūt pīes dentes q̄ sepant auricias alioz Vul
go Dir verbosa sepat principes Iabusei q̄ ir pī

Allega tpic quod habes ex̄m de appellato de minori iudice ad maiorē seu ad eū rem̄ dō qñ de negotio vel de ſma dubitabat. Tre q̄ allega q̄ plures quo ſtr̄ doctorū. e ſtatut ē obediens et q̄ obedie dedignāt et ſtbiosus ꝓpuendo ſtuū puebat. Vel dic q̄ pena unig ē tor mittat

Hic pō q̄ ſi dē aliud ad ſtuendū dīt aliquo induxit mīſtros et lapidibus obruu debet ſtt q̄ uel ſit ſupſ tō pō Non solū ēt de cōmuni ymo uel de ſingulis seruolis et ymagis dīt mīſt nunq tua ſīa ad tt pq te dūs ꝓpq mittat manū Ho ꝑt allegā q̄ petras fidei ē pectus petru ꝑſtnda tt q̄ consanguinitatē unaquāq̄ soluit ubiq̄ i ydolatrijs uel tēſtm habit. tt Allega grāles cām hēticos q̄ alios ad ydolatr̄ mouēt. q̄ ſtuū ſt de me tollendo. Declina ꝛgſ eligendi pōt tt Ho Non pōt alīg̃ gentis ḡsidem rege fuit q̄ non ſit ſtr̄ nr̄ dēq; ꝙstituy ſolet non multiplicabit sibi equos Nec reduc ꝑſtm ī egiptū equitatū mō ſublevatū Non habeb uxores primus q̄ illicite cū alīg̃ Neq; aurū nr̄ argēti īmēſa pondera. legat deuto m lege Nō declinet cor suū ſtr̄ fratres suos p ſtēbia Nec declinat ad dexterā neq; ad ſinistrā. Ista dia ꝓpetuū uel ꝑncipi nec ꝑlato qui semp debz essi. eligi nr̄ assum de gremio de secta uel de pria. dd̄ sufficiat inuenias Nō ad debz ꝑficiēdū ꝙtyo dexter clāre. ſtrare celeb̄ regi ꝓligiosus exīmēq; domesticū. ſi de collegio debz assumi ex vita et moribz melig̃ pot aliis conformari Lu. 36. Lucte fide. e eide maiores de eod ſtbu non pnat nr̄ hēditas ꝓmanet i familijs Ne ſtr̄ illi q̄ ſt de pria uel collegio dicat i hēditate nīa ista ē ad ēmcor tm q̄ Tria gō tene uel plura grā debz fugē et hēa fuga fugā debet prompta et alacritatē ſto S. Nō multiplicabit sibi equos Ne reuocet ad gr̄ Nō ad gregabit aurū et argēti īmēſa pondera Ista fuga debz amicare carnalia affectiōa Nō S. Nō multiplicabit sibi vxores. e carnales ptres de ſtrū filias et nepotulos ꝛripiat ꝓpq ē affon ista delingāt Ista ad tria ḡdie desp. nūr ſuppōit ꝛgēs a ꝑlatos nīos ſtr̄ ꝓpter. q̄ expſſdut ꝑtq̄ ḡ licuit

Hic ꝓpūt de furto. e de nemore ēt altrē nō plantādo Ad tollēdū ritū gentiliū q̄ lucos dīt suis deiabat et ſtr̄ Non plantabit lucū et oem arborē ēt altrē Altrē ē ꝑiculo uel cēta lucū seu arborē umbrosā uiciosā ex̄ruſā. Statua q̄ ſtr̄ a ſtrndo q̄ erat ymago fīa ad laudē et ad cultū dīa ē ꝑtīa obſtinā q̄ dīa ab altrī ante dīt samuel. q̄ talia nūq̄ dīt? religiōſ et emulatrīc suam ſi dia reſeruat Sufficit cōſpiciāt seruat lucos ꝑ ſuendite

Vel dic q̄ ſtatua ē dīa ymago et imitrī lucos. e ignoran uidet obuiā q̄ ſt ab altrī ante reſtēdū Vel dic q altrē ē ex̄ ēt ſt ꝓp

Hodiernū ꝓpūt. q̄ portio ca. M.

sedē. q̄ ſi ambiguū dēq̄ emerget ne ſtrnū debebat ad ſtr̄dotes recūrē et ex̄ iudicū q̄ē quod ſi q̄ ſtbiēs tumē dedignabit ſtrē mīſtrū iubebit. nūq̄ dīt ꝓp audiēs tūc̄ nō nūq̄ dēcupe ītiescat ſi dia

Qualcia p quā congregat̄ plg dr̄ dare
et carnalis affectu p quē nepotulos suos
diligebant et diligunt ph̄ plg dr̄ oporteat
et de dr̄it solij dr̄ i capitonea i die ſſtuli
mor fuit nullū regem eligē dr̄ p̄ cet
ꝓximo ſi libidos dñandi nell̄ q̄ uebat
regia prāte Quod ut ait fiebat ne regnū
frēt hēditariū ſic alia th̄ debebat fieri ſi ſtu
di prudentia hēmlitute fuat et iustitia
custodie Decet eñ regem vel saltē dr̄ heat
prudentia et scīam p̄ dr̄ q̄ debebat legē libe
legis Ite decet dr̄ heat modestia et qualitate
p̄ dr̄ non eleuet̄ p superbiā ſſ frēs suos ſed deq
dr̄ fuerit exaltat̄ p dr̄ q̄ p̄ceptor̄ ꝓfessor aut
ministro non debet declinare ad dexterā vel ad
sinistrā Lup̄ i. vſq̄ 30 hec via ambulare i ea
non declinabit ⁊c Et p̄ 72 Regnabit rex
et sapiens erit et sanctū iudiciū et iustitia i terra
Est aduerte q̄ hic dr̄ dr̄ p̄dr̄ fecit i regno solio
regni sui dr̄ber sibi volumē legis et ampliꝰ
exemplat ⁊c In quo nōt̄ q̄ regē et sapiole
sedē et i mō loco stare et non vagari Et ecē
dū sedet i dū i mō et dicte in libr̄ debet
legere et studere 2° antiq̄ regū dr̄ qui fuit
pius et bonus Exemplo est karoli magni q̄ ta
bulas portabat et i ocio scīpā nō cessabat Lucē 16°
Qui dicit et scīpe ⁊c Mat dic q̄ rex ysrl i iusti
q̄ vocati plenarie i delectabiles carnales nō soli
citudies tales non debet habē ne forte aim
eiq̄ possint adhiri vel sibi En̄m 78m

Unū notabile p̄ dr̄ Dauid̄ 78° q̄ si dr̄ fin
gentes se de ysrahel nō missi a deo voluit
loq̄ in nōie dñi et sine p̄cepto eiq̄ dr̄
dicat iuxta ubi Allegat̄ p̄ eōn malos offi
ciales et ballinos dnoꝝ qui ſſ mādato maioꝝ
nōie eoꝝ faciunt multa mala q̄ tñ ab ipsis nō fie
rent p̄cepta vel dicta 2° Non mittebā ysrahel
et nō ſſtuebant Non loquebar eis et nō ysrahelitabant
Tales vō sepe puniuntur̄ p̄ dr̄ ⁊c Vel
allega eōn hēticos q̄ i nōie et sub titulo rē fidei
pdicat multa falsa p̄ q̄ mentē ieiē sapiū i tor̄
En̄m 2° dr̄ q̄d mentit̄ oculi adam En̄m 20m

Dñus mandat ꝓcessibus ad bellū
fortit̄ aīe hostes non timē ſſ i dño
solū spare Decepbr̄ q̄ quia ꝓsonare
remittunt̄ a bello sīz q̄ edificauerāt domū ſſ
nouā dr̄ edificauerāt dedicauerāt q̄ dr̄ho
fundant vineā ſſ nouā dr̄ edificant et
plantauerūt vineā ſſ nouā dr̄ eādem ſe
cerant Qui corde pauido erant et q̄ formi
dem nouā erant Dñus ut dr̄ sepius reiterando
protestat eorū alioꝝ dissolue et ad melioꝝ
eos ad pugnā vocat dr̄ a pugna fugē et
alios animare Dic melioꝝ i nouissimis aīe
ſſ maiora aggressi et superabā melioꝝ q̄ i pri
ma vice ſſ i contemplatiū desce Et melioꝝ
i ſſto sub lege dñica mandat̄ ſſ ad eccl̄iā
ascendē et p̄ dr̄ſtinā ad celū Pbellū enī
in septa strata religiois et quasi sedis nōie
in q̄ cōi vita magis ardue militat̄ Job 11°
licia i vita holē ſſ. Ibi q̄ p̄ quē stat p̄
prudēs suis mūdi status vel q̄s audacis Pbello
i. exemplos 4°. ysrl̄a hō remittit̄ Pie ſſ q̄
fuit̄ q̄ i ſſto remanear̄ viz illi q̄ domui
sue q̄ ois continet ſīz cultura nouā p̄ hō opa
mundauerūt q̄ eccl̄ie dr̄ho Pnon vocem i q̄ram
nouā p̄ſſ dñi nec sibi ea ꝓficiant
p̄ ꝓfanis q̄ibz̄ accrescunt Pnon vineā i hō
sua tpalia nouā q̄m p̄ etiam faciunt
formidem aggressi dicentes difficilia et ſſtinen
ſſtua nouā totalit̄ dimittunt Dñus ad vitā
i cultus q̄ bonis affectibz̄ adhiriunt et appbz
bonis miscat̄ Pla ſſ. Exurge ꝓphā dissolue i
aq̄stis aplis vocē i ysrl̄a q̄ p̄ bonū q̄ nouā
dispōnis et p̄ ꝓfectū constructā nōis nr̄i
alibi copiat q̄ſſ Joseph fili dauid nōli timere
accipē ⁊c. mūtē hic vocē bonos filios ad
bona opa gerendē Ac q̄ ſſ Vocat tua ſſ. uite
ysrl̄a dom. ⁊c Vinea nouā i hō nouā tpalia
nouata p̄ q̄ p̄ accessidem plantat̄ et p̄ eccl̄iā
et alia nōa opa cōtra afficit et ad usū eōn
applicat̄ De quibz̄ olim ex ſſ. q̄ dr̄ Dñs i nouā
ad spūale bellū sufficienter et p̄bonē gerendū
aliās ei frāle deficiēnq̄ et a bono q̄libet re
trāhēnq̄ et sic eam fugiendi aliis dādis q̄ ſſ
doctrina ſſ. Petr̄ i. nolig i dr̄ua nō aggredi
q̄ſſ pq cognit̄ retrahi Pulit̄ q̄ agite i
ea vsq̄ dñs ſſ vel dic q̄ vinea nouā i ſſta q̄ p̄
p̄dem debet aliis q̄tnl ⁊c Pul dic q̄ bellū
ſſ. dispūt̄ et pugnā cōn hēticas q̄ nouā i aggr
dienda hoc i ſſto nouū in ſſta dom̄ ſſcripto vel

coniugato vel adh̄ inhabituato. qa si vnicā
fuga sua aliis simplicib⁹ scandalū fuerit. et occ
incredulitas et pīculi causa est.

Cū exieris ad pugnā. ascendis fr̄ēs
nullatenus ēt ea succidere. fr̄ēs silue sr̄es
succidi volent. et machinas.

Quicunq; ē pecu
q̄ tūc tpis expugnat. qn̄ a pluto caligine redar
guit. Arbores fr̄uose. st̄ alicui bona. q̄ sc̄m rōnā
infr̄uose. vōo st̄ vicia et mala. Arbores
i fr̄uose. i condicōib⁹ bone. vō st̄ arguende fr̄
infr̄uose. ne p̄ incauta correctōna ho ad detr
ctōnē. et sic i ea vnā et vō virtutes eradices

Ne forte colligendo zizania eradicetis
simul et tritic. Ex q̄bus fuit arbitrio filiis fr̄ib⁹
i. ex istoz malor ministerio fuit cōm eos ma
chine ad eos destruend. qn̄ mala ipsoz tr̄sib⁹
st̄ cau ad eos puniend. p̄ut ē ministerium sue
capud ipius.

Vel illud allega ad diabolū. q̄
peccē q̄situr ad ḡtis suis malis. Vel dic
q̄ auctōs capienda ē fr̄ia gentilit. et doctrina
ptiū ad usū catholicū quecunq; in ea ḡ. arbi
tās fr̄ales. et bona docūenta et bn̄ dicta st̄ gentiū
filiastres vōo. et mala et erronea st̄ penitꝰ
exstirpanda.

Eligetis bonos et vasa ma
los aut solas inscias. accepti sic a posse de
ipis arboribꝰ ipius ciuitatis. et de ipis malis dam
nēt et sententiis ipius ptie vel facte. licitū
a fide machinat. et argūenta ad ad q̄fundendā
q̄ nullū erroz infidelit melius q̄fundit. q̄ q̄ ex
ḡtis suis libris et scripturis cōm ad machine ad q̄dē
q̄ctū. et lud ḡ. ex ore tuo te iudico fue nāt.

Si
ponat q̄ ipi ptie ipius ciuitat. ibat ad pugnā cōm
aliquā ciuitat. ad ea debebat sibi pacē offerre
quā si acceptabat et portas aperiebat ipam sibi
tributo viuā dimittē debebat. Si ad nolebat
obedire fr̄ālit pacē moliebat. tūc ciuitatē
mari spoliat. et destrui iubebat. Vel sic. ne si ipi
pacē vel pactū cōm aliqua ptōna pudeāt q̄re
rat suspīri. q̄ cū ea pacē sibi offerat. et q
mandatis ipm̄ nō ducat. et p̄ manuetudinē. eis p̄
ipm̄ dicitur pax huic domui. Si pacē impetu
emendē. q̄nat. vel remittat. tūc sibi tributo.
sub disciplina et conditione ipm̄ viuā dimittat
et ad dictā conditionē manu sua opprimat. Ita
Si. Non vult deꝰ mortē peccāt. sī vt viuat
queratur. et viuat. Si ad nolūt pacē accipē nec
sub obtēt viuā. tūc nātē ē ipm̄ aspe castigare et si
sit nāt̄ grauare vel destruē. Eccl. 42. Seruo maliuolo
tortura et ppetuū. Tali ēt mō ḡ. Dñs cōm ipios
gradē. q. cotidie nō cessat ipis pacē et mias p̄ sp
tūas offerre. q̄ si accipē nolūt eos ꝑpetuo damnat.

Quom ēt mulierē gentilē Ca. 21.
pulchrā captiua. q̄d volebat d̄ eadē
accipē. ipam p̄ in domū suā debebat. et
ducē. q̄ ad ē. q̄ vsq; ipsa. p̄ceptū. passet. vsq; ipsa
p̄ ordinē debebat ducē. prima debebat casaliē suoz
capillos radē. deinde ungues cruciē. tandē usq;
tēpus suū in q̄bꝰ capta ē deponē. et finaliē ē domo
sua sedentis debebat p̄cem suū p̄ unū mēsem deplē
et sic poterat ab ipsius viro duci in uxorē.

Q̄ talis mulier gentilis et rapina captiua p̄. suas
gentilit. et ipius doctrinā. q̄ a vōb⁹ captiua ducit
q̄ p̄ p̄ subtilitate metallōr in cruce utilitate q̄libet
ura q̄ q̄ oppressa fidei familiat. Si ē ad vsū ydolatrie
et theologie suas doctrinā pulchrū vōbis placuerit
q̄ ipsam legē. et studē. cū ea habē. nec p̄. fraternitate
et ipsos errōes gentilit unitos. eide pectē. ame
uā. et ungues. et capillos. et vestes. et q̄libet q̄libet
gentile. et pātiat. supē videbat deo. et sacre scripture
cōmūi. et fidei debē tūlit. reseruē. et sic ēt ad licitū
in vxorē ducē. et studē. Cōm. et nec vxor tua uta
ea vt libet.

Vel dic q̄ ista mulier. ē ala p̄cepē
que ē pulchritudīe nāli a deo ostituit. et creat. q̄
capillos. ungues. et vestes q̄ p̄. q̄. q̄dē ēt non
naturālis. sī actitalis. nō viue. sī mortue. nō nūe
sī sēpliue spūalit̄ pecūt mortalia. et mali mōs
capilli p̄. malas cogitatiōes. ungues manuū
p̄. malas operōes. Vestimenta ei⁹ q̄b⁹ capta ē p̄.
male q̄libet mōs. et condicōes. Egit q̄ de
mulie gentili debebat fieri ipsius. et de exilio
ei⁹. et de p̄ua libīa. et de p̄cepte ala p̄. et ad
ḡ. omnibꝰ quod sit ē pnia p̄ ḡtiā. et ē futuro p̄
q̄ ipam ad admittenda. q̄. p̄. sibi nūia. sī q̄ p̄ pec
catā. et confessōes radat capillos capitis sui. et dem
cordis sui. mundā cogitatiōnē. Unguibus. et dem
q̄ues. et dem sibi. et mortua operatiōne. mutet
gentilitatē nāles. et dem mala q̄libet.
in domo conscie p̄ suis pīs q̄fessōes. et deflear
p̄rem. et matrē. et mundū. et carnē. et dem q̄d
q̄nde contēsit macule. et iniq̄. Diādo. Ps. 50.
Ne ī. ī. mea q̄ grauissime. Et sic p̄q. q̄. dies
qui cōsūt ex denāla tēp. ducto. et p̄q. q̄plet
ōnē. mandatorē. et limitus fidē vir. ille q̄ ea ī plio

acquirit. r ppter vanã ãiam sibi p ẽmã despon
sabit spãliter. Osee 2 ¶ pansulo te michi i fide
¶ Vel dic q istud pt ad literam dicit de alia ysrahel
p fornicatione quã oportz supplg deus pter amũ
corpi & mistico quinquã ¶ Homo q habebat duas
uxores vnã pulchram et aliã odiosã. Et fuit
filij odiose primogenit. Et voluit diuidẽ hẽdi
tat filijs non potit filiũ pulchre primogenitu facere
si filiũ odiose primogenitu facret debuit q filiis de
eibg q possidet certa duplicia ipse ei & principiũ
libẽre eig et ei debent primogenita ¶ Dic q
homo pt sufficiẽr plutꝰ duc uxoꝝ eig st carnal
affio pdilꝯ et certa yda odiosa. primogenin
filij st ecclie et illi q st de certa vel de prima y
a-cam qui vident hodie odiosi filij primogenti
st carnalit & anima qi vxor vetꝰ pulchra r carnal
affio gratiaꝝ. Plato igr volẽs mt istos filios
suos bona sua. r hñficia diuidẽ non debz primo
genitos ecclie filiam popone. Nec carnalit dilec
tor istis antepõre hñficia pmiguida q debebat
primogenite legenite conpõre si ipse primogenit
r vic sufficientibg ad certa pr-cam certa duplicia
r in duplo melioꝝ dac ipsi q st principiũ libẽre
eig. r ipse st filij ecclie p primogenita eis dit. Dau
Cuius tamẽ cõmũ hodie multi facunt. Et q
ipi primogeniti ecclie plangendo dicunt p. xv. cap
4o hereditas nra versa e ad extraneos. Et quidã
primogenita mea ante tulit et nitit et surri
puit hereditatẽ mea ¶ Vel dic q duc uxoꝝ
st alia q odit et cui q dilegit. vir. tñ sapiens
non debet filios r affectꝰ et opa carnis primoge
nitꝰ r ale affectibg anteponẽre ¶ Si genuit
q filiũ pꝛuũ et inhumanũ et q non audiat pꝛe
et matꝛe ipsoꝝ debebat pr et mr eũ apphendẽre
et ad seniores vrbis duc et dicẽ filig iste nr
pꝛuꝰ e et inobediẽs mandatis nris audire despexit
q missarijs nris et nr. quinquies. lapidibg obruat
eũ omnis multitudo ¶ Istud pt allegari contra
malos et pꝛuos subditos q pꝛi r ecclie obedire
nolunt. si pꝛiu inducatur ludis et q missarijs
mittendis. q. pontes et platea coꝝ lapidibg. r
duris contrariis mitto rpon obruunt et cõfringunt
omnes ecclie dnt eis castigare et corripere q pntibg
suis tã carnalibg q spualibg obedire nolunt.
Licite et honeste si pocz studz lucꝛ. q missarijs
nris. Et potisse de apostata de iuge obedire nec
dentibg debet dici. ¶ Hic d q ille q rapu
it duxerat vxoẽm si sibi rursus displicuit
potuit eã dimittere si no poterat i fruitione ei
ducꝛ nec p pẽm oppnia si libidem primitebat
ablere ¶ Dic vel si quis habz alig amicũ sibi
quigio r familiaritate et alterius quietu utilꝰ
habet rpon assimꝛ vel ibm ¶ Nec eũ p pẽm
leda si pocz si non plag debet eo igr dicit
Ita sic dicit scꝛa. Turpe e ad eo bellu gradi
ad quo fumbriatꝰ nigretꝰ Ca'm 22m

¶ Opposit nolens q mixta sint adulte
rio negocia facit. Ysidꝰ grandis
q vir non vtat veste mulebꝝ. n ego
¶ Hoc allegat pt q nullg debz altrũ offen
sam. Ita mt quigues vir non dnt mu
lebria officia exꝛc nec talia efficere q
se velint in talibg occupari. Iudi. d Seneca
Ei te marinꝰ et vir castitꝰ milesꝰ nudꝰ
in tanta vestimẽ debet ire. r upa q vir con
tempto nitꝰ mollia officia gradat. q mu
lebia in domestice et mulebribg vir nobi
ardua et virilibg se dnt ingerere. Ideo Iulius
tꝰ e cõm vnos assiduos et nitidꝰ spluptuosꝰ
pdeꝝ oppnitꝰ multiplicit frangentes. Ne sp
mulieribg pt dici. Ne 31 Fuerer dnt nauꝝ
sup hra. facta caudabit vir. Non d apostꝰ
ad thy 2o ayuliẽm i certis dacl no permitto
ner docere vir. et milesꝰ q facta no debet
ad viri dnia pꝛtinere. In ey sign mulieꝝ
pside signũ pudꝛis supꝛi caput q ornatꝰ pudꝛis
se cum perlis et alijs lapidibg ornat. Ne al
sacult ut de subiectas et sibi nocꝛ pudibg
se ondat. Iuxta d Ieꝝ 4o Quid vir pꝛtat
eis et ipse dilabit tui. verba sc dñi ad
mulierem ¶ Vel dic q d spualis pꝛtat ad
platos q viri nobiles ornent. q. mitti sue
ra habeant et assidati q a fluis subdit se
pmittũt gubnari. Ideo multi subditi fiat
superbis induit. q platos gubnare intendẽ
ysa 3o ayuliẽs dnata st eis ¶ Si dic q
via mundi quinulꝰ st pueros ducere
cubitꝰ. nõ debebat utꝝ sit capꝝ si ma
tre captis filijs debebat libẽam dimitte
¶ Ista exponit doctoꝝ sic dicẽ. q mã usta
significat libam sac scripte q i mille passibg

Dño vtrumq; sit necessarie mactrie et prau ẽp
reparatrix vel carnis Non ei fit seruendu mala vt
carnal dona Ad. Vñ sequit Immolatit ex
aliquo pollicito et mandato sue dona mihi non
gbat De vinea vero mihi emendanda et nō ex
portanda sit Dicit q vinea sibi nō ẽ et sic sibi
De cuius fructu et fructus et doctrina limitat a cuilibet
se sumat et delectat Decepti ex parte a ad
optata omnibus negocia applicat nulli ẽ grauis
Non ei vult Deus q illa q ad salute animar audiunt
in secularib negotior vsibus expendant vel ob
omnibus vanitatib studeant Quod ẽ cum illos
qui emendatis cantilenis et carminib vtunt sa
cris libris Et cum illos q ad mundi laudẽ et tra
lem veritatis theologia studiose seu docet De
sequitur vero virum manu tenuit non valet tradu
possung Dicit q sequis virum ẽ candidus vel qui
sanio grauis quia tales plerig de mitre qui spiri
dicit visitare aliquis corrigi vel punire q
non debet salubi duxe et austere punitionis seuti
apponi si p dulcis monitoris Deli mali tabi
et fructu Et magis ei illis Da q̃ emendatore
plati speram qi alias si esset obstinatus possi
plati austa pena et salue iustitie segretes
victoria truncare Sup q̃ Quare se equite salua
tua et mater qm maledixit messi Hic po
q si q̃ habeat vxorem q̃ aliquid foditatis cum
aig displicuerit potuit libellu repudij sibi dare
et ipsam alii viro dimittere et aliq loco eig
pulchre accipe recepti ipsam sic repudiatam
et cara Deo nolem fram non potest q̃ pugne
habe Nec si vellet itez ad recipiendu licebat m
copulari Vxor fuda e strata vita vel carnis
gressus Vxor vero pulchi e vitri contemplatiua
si carnis gressus vel strate vite mittat e se ex
timet foditates q̃ ut vite spualibus displicuit et
aspo offendit multiplici voluptatis Vo iste liaud
e talis vxore repudiare et ad pulchiore vxo
re sit ad religione et contemplacõ euolare et
lia lippa et fetosa ad archet equilibra tissimam
Decepti si sic fit q̃ uis erga dolat Ipse nō di
ad primam vxorem dimissa e tristis qa nemo
mittens manum ad aratru et respiciens aptus
e regno dei Iux q. Vel dic q vxor fuda e
culpa et pulchi e gria Ei q̃ gnia culpam
dimissis ipsam aptis recipere nō debebis
Dicit percipiebat q ei q̃ vxorem accipiebat
inde ad plura non debebat q̃ ad vxore sua sibi ges
cebat Quod ad hoc pt allegari q ille q nouã
vxorem e gnia vel religiona accepit a bello seu
laris tumultu et negociationis debet cessare et q̃ti
q̃ templo ire valeat Vel dic aliq q illi q vxores ac
ripiunt carnis aptis se tradendo magis ad bellandu cum
vitia vitiles sic Vel dic q vxor e mundi spiritus
vel carnis affectio ẽ et corpi ẽ Qui ad vxorẽ est
sollicitus q̃ q sunt omundi Cap. secundum

Iam hic ponit mihi mandatu prohibui
sit Non accipias loco pignoris inferiore
et superiore molã eidem cui sua abstulit
tibi Istud ut q̃t a doctoribus accipit de timore
et spe Timor enim et spes sic due spirales mole
Timor molã inferiorem considerans infirmu q ẽ pug
et timebat Spes vero superiorem considerans validu
q ẽ mobilis et leuis sibi ipsas ad molas magis ina
voluit et a fiducie et a superbitate emundi ex
purgat Iste due molę sit spes et timor no dnt
depignorari nec p premii vsurario dyabolo obligari
qa sit timor mihi psuerat et sit spe desperet
predicatoi qo mel spiritu vi ista sepnia dicit q
nautra malitie pdatie a prede tollat sit q pos
vtriusq ẽ eo custodiat studiosi Dedit ei vt aig
irrigiud supius et irrigiud infeig Vel dic
q mola superior q tenet fauna ne supius evolet et
timor qui tenet mentẽ ne evolet sustendo tyo
la vel inferior tenens fauna ne sursu cadat et spes
tenens mentẽ ne retrorsum corruat despiciendo Neuꝰ
istarum ad alios debet tollendas si vtriusq consuetudo
tui contrariu patiuntur adulatores qui aufert hoc
malum timoris ymittendo impunitate Et qui da
habitori desolatorio absentes spem impossibilis
salutis predicando Quales erant pseudo Novatiani
dicentes impossibile ad lapsum post baptismum posse
ad penitẽtiam reuerti Vel dic q mola superior
e nouus testis Cuius sit extremum e nam et neutra p
se sufficiant Precepit Deus q ad ea pignus pau
pris accipere habebat accipere Domui eius intrare non
debebat si quis sibi offeret accipere pignus debebat
expectare Istud tuus sic exponit q sit p pignus
prendi intelligit consuetudinem debitor quod qñ facilius
velit accipere non debet prendi violenta facie si
potest quod voluntarie quasi reddo pignus affert ex
pectare Domui creditoris sue non debet intrare de

Item de benedictis et maledictis ipsarum
Littera quod addite q̄ hic ꝓcessum d̄q̄ benedictiones legem seruantibꝫ et aliq̄ maledictas legem non seruantibꝫ Ite sicsed q̄ aliq̄ filij ipsi reputabāt ignobiles q̄ diuidebant de montibꝫ sicut de arbꝫ pulcritudine appn Deu 30
Precepit ut ponit edestor et Ruben 2 gabulon dij̄ ad dant de libris ypocrisis ecclie q̄nq̄ mt ignobiles habebant Ruben q̄ primo pie fedauerat Et gabulon q̄ vltimꝫ hic fuit
Ista 2 dicta q̄ filij nobiliores assumere sp̄
montē garizim d̄ mt sibi Josue ut facta
ex lege benedicant ignobiles statuerūt sup
mōtē ebal ut maledicant tribꝰ sedis lege
Cum ḡ filij maledictionis q̄ nobilius assumū
asp̄ maledictiones benedictis q̄ maledictis Et q̄ ni
spūales et nobiles et maxie p̄tes et illi
qui spūales sp̄ iudicare magr studet subditos
ad obseruanda dīne legis mdicta ꝑmittendo
q̄ ymmanda amat q̄ timeat spe pmij q̄ ti
mor supplicij Eccīe vbi ignobiles filij 2 iudi
ces rumpales magr murmr opposito mō fuerā
et magr maledictione q̄ benedictione ceu abia q̄
cito abom ḡ stat i montē garizim qui ē sinist
Diuisio q̄ ipi a mūdi tumultibꝫ et vicijs se di
uidūt quali vbi supra i monte ebal q̄ mlti
tudo q̄a p̄ audacia sua deuocant 2 assimilat
Vñ 32° Deuocabūt eos ad eos motu conalissimo
Alter malus ꝓcedens seu Ca^m 28^m
maledictus q̄ filijs ipsi n̄ legē frua
uerit ymmittit d̄ sic Percutiat te do
minꝰ egestate febre frigore et ardore corrupto
aē et rubigine Et celū q̄d supi te 2 ereū
et terra qua calcas ferrea Det dñs ymbrem
tre tue pulueꝝ de celo Descendat sup te cinis
Tradet te dñs corruptū ī gestes tuos ꝑ
viā una ingredialis ad eos et p̄ septē fugias
Di tpe calūpnie suscitabis Ner ydeas q̄ libet
te Quidā accipias et alij dormiat in ea
Domū edifices et alij habitet i ea vineas plā
tes et no vindemiabis ad Cometa milui carnes
tue et no ingredīs ad eā Camelus mittit carnes
i terra et modicū egressus q̄liū habet 2 no
ungues oleo Aduena q̄ tecū vsus i terra assūdet
supte et alt sublimior tu at dūdes et eris infimꝰ
Iste 2a maledictas ipsarū male fuā legē dei

Sic Rauda hodie ꝓtim spūales ꝓtis hēdis
mtalitas Iste dicant illis q̄ mandata dñi vili
pendūt sicut videmꝰ hūi ꝓuinde egestate
et fame audacie febre male gaudia frigore
Deuotōis et desidie Ardōe inuidie 2 lasciuie
Corrupto aē luxie rubigine iuidie Et celo sp̄
celū ereū et terā ferrea et pluuiā pulueris
ḡnt q̄ celū efficit eis ereū et duru et nullig
influentie emissiuū Terra ecc̄ ipis efficit ferrea
et sterilis sterilis atq̄ sicca Aer eis efficit pul
uerulus et siccus ventosq̄ vbiq̄ ḡnt pulue
re p pluuia Scripturā p iudicialē pauperie
et opulētia q̄ tristi assūbꝫ mādatoꝝ dei eā
bona deficiūt Vñ 2° Posuisti terā i formica
celibꝫ tuis 2 exhibuit sp̄ stelle pluuiare et sole
ting ymbꝫ no fuit Et sic sē q̄ illi q̄ ḡnt oli
uas non ungunt oleo illi q̄ mlti p̄umcte i
terā ianuā pacē recolligūt illi q̄ ḡnt vxores
mitipia mīrūt Et sic fit q̄ tales a suis hostibꝫ
f ad liḡam seppedita nē Et ipsis depaupate
aduene q̄ sē ad ipsos i vsuras et cōtei de
bonis eoꝝ ditant Et a illis q̄libꝫ petā nīa
sp̄ cauē q̄e pauꝑtas litas guerras 2 mitipia
mīrimꝰ Et ꝰ mistatus vīe declinauerā hꝰ
et pcā vīa exhibuerūt hō a vsū q̄ iudei sp̄
m ipsō meo ipsi Ista pnt mādatī et alle
gōi cōm illos malos arridaticos q̄ eū sint filij
ipsi Deū ꝑ fidē et sciam celā vidētes hēdi
tatē filij legitī possidētes ipō tñ legē et
mādata dei no custodiūt ꝙ mīrū malis tpa
lia et spūalia mīrūt Et inde ē q̄ ipi hō
die p̄cauē eisdem auaritie febre gaudiē
rē sicut sup Et ideo fit q̄ celū q̄d sp̄ ipos ē ereū
et q̄ supiores sui p̄ncipes et clāri p̄lati sp̄ eis
duri crudeles et rigōsi Terra ecc̄ q̄ calcant
2 eis ferrea et mīsor ꝓuius 2 eis mdallotꝝ au
sterꝰ et durꝰ Et ideo p̄ceptū dei ipis pul
uerē ꝑ pluuia et talia q̄ sp̄ hic pulueris ari
sticā vocāt scripturē ꝑ celesti gr̄a terā cōpleat
ꝑ spūali influxū Et ꝑ celū gr̄a finali Inde
sp̄ eos de celo cinis et mīsmi cadūt et ītendūt
Ista causē ḡnt ꝑ oppōsitū q̄ legē dei no custodiūt
sed multa vitia mīrimꝰ crudelis 2 malos supiores

Ve ḡbolor

et rebalies mſtocks iuenimus et ꝺ̃ dixerũt ſpuſa
lia ad hr̃am iſtã cũ tꝑalibꝫ q̃mũmꝫ Ecce i ꝑ
q̃ hoſtes iſtos ſr̃ carnẽ mundũ et ⁊ diabolũ co
zumꝫ et q̃ꝫ ꝑ vnã viam ſr̃ ꝑ eſſetu vel bap
tiſmũ vel penam cũ eis veniamus ſpos tr̃ no
uimus ſi ꝑ ſeptẽ vias i ꝑ ſeptẽ victia carnis
fugientes cord eis ſubiiciendo primꝫ ꝑ q̃ ia de
nobis ſr̃ diabolꝰ dixi ꝺ̃ ꝺo pẽ cũ ꝑcedit ꝑ via
vna q̃ venient cũ te et ꝑ ſeptẽ fugiẽt a facie tua
et tuũ ⁊ ad die patrũ calliſmid et a ſpudilibꝫ et
tꝑibꝫ ĩimicis et milꝫ ꝺ̃ ꝺ̃ libẽt nos et
ad hr̃am domos veſtr̃ vineas arietes et boues
et aſinos et ſtatres capiũt vxores nr̃as i ec
leſias et beneficia aliena ſr̃ ambitioſi et ſymoniaci
nr̃ auferũt et cũ eis dormiũt et aduerſe qui
nr̃ad vſant i layci et mnoꝝ ſtatꝰ ꝓhibẽt ſup
caput nr̃m aſcendũt pmũ nr̃ faciẽtibꝫ et
ꝺo pacꝫ tuũ et fœdꝰ tuũ fecerũt ꝺ̃ ꝓhi
Vel dic alio mõ q̃ ia mẽtia ſalũ i deꝫ nr̃e
ei⁹ i dux et ſtirꝫ ꝑ ſue ꝗrie ſubiti⁹ ꝺ̃ tra
i pũi ſubditi videt̃ ferr̃ei ꝑ obſtina⁹ et ꝺe
uocione pluuia i doctrina videt̃ puluẽa et a
nerea ꝑ auaricie ſmalem intendẽ ꝺ̃ di
tam ſt̃ ad congr̃egandũ puluẽm diuicia ꝺ̃ ita ut
tam ecclia poſſit dicꝰ illud Job ſᵉ Ecce nũc in
pulu̇ dormio Vel ecclia ꝑ puluẽm accipe poſ
ſumꝫ bona tꝑalia in quibꝫ acq̃eſcendis ꝺ̃ tota
nra conſolacio vſq̃ ꝺ̃ Serpentꝫ pulu̇ panis
eius ꝺ̃ aliud pluꝝ ſam videmꝰ q̃ ꝓdicatoꝝ in
ecclia dei multũ ſemen doctrine ſpirat pacꝫ tronꝰ
de ſr̃a ſalutis aduꝫ reparatꝫ aultas ſtatꝫ ecclie
oliuas et vineas i multos diuitas et pingues
qui tamẽ oleũ miſerie et vinũ aſſlarũ alios no
diſtillãt Abbas ꝙ Non eſt germen i vineis
Mentiũt opꝫ oliue et aqua nõ aſſunt ribꝰ

Caput Josue

Ꝺ̃ Josue mortuo ꝙ moyſe vſiabel
tri ꝓli ſtus pncipis ꝑ iordanẽ vell
triſduc̃ pfidã m̃ram ꝙmiſſionis at
tulit cũ ꝙnũt ciuitatẽ ieꝝ deſtr̃
xerũt illuc exploratores ꝙ cũ
cũ a rege ciuitatis q̃rẽt ad mortem Raab mẽtr
ipſoꝝ in domo recepit et ſub ſtipula lini ipſos in
ſolario abſcondit et ſic diligentes illuſit et
ipſos fugiſſe diſſuadẽs ipſos ꝑſequi ꝑſuaſit et
factis exploratoꝝ montana aſcenderũt et ibi
triduo ſteterũt et tandem reuertentibꝫ aliis
at non diuertentibꝫ eos ꝑſ ad Josue ſũ ꝑrexit
redierũt Rex q̃ Iudeus iſtos ſaluauit at ſig
ſibi de deꝫ q̃ cũ capẽt ciuitatẽ ſumendũ cor
cineũ in feneſtr̃a domꝰ ſue ponãt et q̃ ſuos
amicos et familiã agglꝰ cogãt et ſic ſe et
ſuos a ꝙcto liberaret ꝙuod utiq; fr̃a ꝺ̃ q̃
ſicut ꝺ̃ Josue ꝺ̃ cũ capẽt ciuitatẽ uſq; fune
ad feneſtr̃ domꝰ ſue pendẽtẽ non fuit ꝓfa
ſa ipſa cũ amicis ſuis fuit liberata at deꝫ ſpũs
in ꝑpetuũ aggregata Ille gẽtes ingreſſe
ſũ legem Josue Ihesu ihesu ſecũdo q̃ ꝺ̃ pretat
defectu ſũ defectibꝰ ꝺ̃ mundũ ꝺ̃ ꝓfectibꝰ
ꝑdicatoꝝ Jordanis baptiſmũ ꝺ̃ tra ꝙmiſſionis
paradiſi Raab mẽtr̃ ſiue vel gentilitas ꝑtr̃
ſumis nõ coronaq̃ ſũ paſſionis ꝺ̃ vel aq̃ ſanguine
rubicundũ ingreſſe i mortuo i veteꝝ legẽ ceſſare
Josue filiꝰ Nun i Ihesꝰ filiꝰ dei ꝑfectam
ꝑtũ y ſtitiã i fidelitatẽ aſſumpſit ꝺ̃ tra
fluuiũ Jordanis i ꝑ baptiſmũ mẽtr̃ ꝺ̃ ꝙmiſſionis
paradiſi triũphũ deſtinauit Mezpotã q̃ Ihſa
lẽm ciuitatẽ ihesu i mundũ et malaꝝ ꝺ̃
congelatas ipſi fidelitatẽ ꝓfectũ ꝺ̃ dabat i ꝓfectũ
voluit aũ ꝺ̃ ciuitatẽ ipſã tollẽ malos ꝺ̃
truendo et ad fidem ꝙuertendo et ſic ꝙtinꝰ
ad ꝺ̃ pfectos eos penitꝰ ꝺ̃ſtruendo ꝙd ꝺ̃ Jun
ultz impios et non deꝫ et ꝺ̃ explãtatoꝝ
iſtiꝰ ciuitatis i aſſas et ꝑdicatoꝝ miſit
quos Raab mẽtr̃ i gentilitas ꝑ fidẽ ſuã
capit et eos i eoꝝ doctrinã ſub ſtipula lini
i ſub corꝺ humilitate celauit et tandem
q̃ iſtos recipẽt et eis ꝺ̃dẽt funẽ rubeũ
i memoriam ſanguinis et paſſionis ꝺ̃ in
feneſtr̃a cordis ſui ſuſpendens ſe et ſuos ab
eterne mortis mitibꝰ liberauit Ego ſũ Non ſinat
ꝓtinꝰ ingredi viſo ſanguine in ſuprimis
domꝰ ꝺ̃ ſi nõ explãtatoꝝ i ꝑdicatoꝝ
a ſpiculatoribꝰ ãr demonibꝰ et tyrannis liberati
et ſaluati ſũ deꝫ montana i vite exemplaria
eminentia aſcenderũt et ꝺ̃ ubi ꝙ tres dies
i ꝙ tũ religionis vota cũ ſplẽdꝰ mundi cõ
cupiſcentiã ꝙmanſerũt ſic ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃ ſq̃ Vo mo
nentis in eẽm ꝺ̃ regionẽ ſũ i montes ſaluũ te ſuſ
Vel dic mꝺaliter q̃ ꝺ̃ Ihesꝰ ſaluator nr̃
ciuitatẽ ꝺyaboli et congregem nr̃ãq; vult i
nõ ꝺeſtruẽ ꝺ̃ et ꝙ fluuiũ Jordanis non ꝺ̃ tra
ꝙmiſſionis paradiſi triũphũ ſino mittit ꝺ̃ſpi

ratoēs suas ⁊ bonas mssiaroēs ad ūtutē cordi
nū hos q̄ q̄ ⁊ aab mātē ⁊ voluātes p̄cātē
ruipūt et sub decapula limi ⁊ sull hūmbitute
et pūtute custodit et ad montana q̄tēplādū
trāsmittit et sūt p̄ tres dies ⁊ fide sue ⁊ cū
mane p̄cipit ⁊ batellitas regt ybalcho ⁊ moy
malos et temptatoēs qui istos bonos exopleā
tadē ⁊ affrāmeēs et mssiationes acutē q̄dē
cautela salubri deludit ⁊ quatt̄ ista tendam
ostenso fune cathmeo ⁊ credito et lendulo
dīne pasaīs mīto seruam a morte culpe et
pena defendit et ciuitatē ybalcho in q̄ ipa
mansūlat ⁊ vicinē confines dei ūtute defēdē
ad ybalcho ꝯ fide nrāb mātē nō pcipit sustepi
ans exopleatoēs ei pace Ea'm Z'm

Ad hoc q̄ filij israhel trā ymissoia
nūt ent iordanē fluuiū nēo trāsīē
bīcerūt ⁊ sic dīna ūtute sīm ē q̄
dū sacerdotes q̄ portabāt archam fedēs pedes
suos mersērūt in alueo ipa aq̄ sistrāt ē ⁊
trāsuersū patēt ēsserūt q̄ aq̄ supioēs et a
fluxu statērūt ⁊ que vēa mfidēs i māē mor
tuū destrādēnt ¶ Iordanis q̄ mtpretā
tur iudicij ꝯ religionis vel ēnē statū in q̄
quibz tēmat̄ sepm tranſ i vīuo pfectione
et tranſ in iudicio equalitate et ad pmiaz q̄dēp
nāē ⁊ cōe dī Ei nos mat̄ ipos diudicādo
non vtiq; iudicādi filij i israhel ⁊ religiosi
at ecclī dei pūs spālēs filij m ēt ad ymissoēs
⁊ dīsi trīste valentes ⁊ iordanē ⁊ religionis
trāsuit at ⁊ sistrāte pme vestigia sequēdo
⁊ sīne pēm qui archam fidei cathōlice datu
rāuit sūgitus dīne prudētie se q̄mittit ⁊
eid m religione vel actiā sint multe aq̄ ⁊ ⁊
qa ⁊ pare ꝯ q̄ multe ꝓli multi ꝯ ⁊ quidā
supioēs ⁊ bom et iusti et quidā mfidēs ⁊
mali dic sit q̄ supioēs et iusti dū i tā fluē
⁊ fluxu vite mortāl sīnt at in sepīs dīne
dūnt et manēt fluxū suaz malaz appetitū
tolūdūt ⁊ sic m dulcedine deuocois et
ḡtie semp manēt ⁊ iordanis q̄ ē ā infidēs
nāo aque ⁊ mali at carnales religiosi ⁊ elti
non trāt si fluuiū desiderijs mal nō resistēdo
⁊ obedīendo ēo ad mare mortuū ad ⁊ ad ama
ritudīem pēn at ifīm dīdū ⁊ ꝯ q̄ ⁊ aque
ista q̄ ag̃ dulc ad vīuas habili cīentales
at descendūt ad placida dei mare mītūt

Vel dic q̄ iordanis ꝯ fluxibilitatē h̄ mār
nitr vel mundi in quo ꝯ duo ḡtia aḡre sc̄z stā
tiū ꝓfectus Quidā sc̄z supioēs boīes ⁊ mfidēs
carnales at mali qui ad mare pēn et tenebē ipm
ipmi ꝯ actiū qui stāt et i bono ꝓficiūt ḡtie
dulcedīem i se ꝓbātes ⁊ ꝯ carnales et mali
qui ad mare pēn et tenebē mfm defluūt ⁊ declinant
et stellā sequēdo ūtute archē fidēs qua por
tant ⁊ sīt pēs ūtute fidei at regule quā obsuāt
obtemperāt filij ifīt ⁊ boni religiosi et elti q̄ post
eos sub eād ꝓfess ambulāt int istos diuāt aḡs
⁊ mīt bonos et malos sīnāēs mīabili diuīsiōe
et sentētie pīme vel religionis vel pauptatē
trāseūt pedes suaz affectū in isto mūdi fluxu
p̄ malā ḡtudīem mīme diligendo ⁊ ad tēra
ymissionē spūalis vite at et the sicco vestigio
vel verdūt ⁊ eo ꝯ diuisit ā aqua et ēgressi
ꝯ filij ifīt p̄ medīū sicci mālis dat q̄ aqua q̄
murog a dextris et a sinistris ¶ Vel dic q̄ Jor
danis ante diem iudicij ꝯ vbi archa testāmēti
ꝯpis mīabili diuīsiōe fricat et distīgūit mīo
aquas mfidēs at supioēs ⁊ mīt bonos ⁊ malos
et alios faciet sursū cū angēl in ista strā
alios vēo i amaritudīe mfm dēdūcēs bonos
ne defluāt et malos ꝓpellās ut conuertant
aut dicat nōbīs ꝯ Dauīt ⁊ ꝯ Iste assessor ꝯ tu
et alt supior tu alit diuīdēs at alios mfiōr ¶
Vel dic q̄ iordanis ꝯ baptismū p̄ q̄ ḡnt nāē
trīste q̄ aptum ēnā p̄adīsi possīdē et vē de aqs
istīg fluūi ⁊ de istis q̄ baptisant in baptismi
fluīne boni et alī dulcedīem ḡtie custodiūt
magīs vēo i amaritudīem pēn trāsuāt ista q̄ su
periās stāt in ḡtia mali vēo defluūt ad mūdi
delectabilia ¶ Vel dic q̄ dū sacerdotes ⁊ nil ecclas
et ꝓlati sub archa testāmēti ēo p̄ deuocōem
eādem p̄sistūt ꝓli subditoēs aquaz stā fluxū
pīculū nō mīnuūt ꝯ dū isti de fluuio egred
istī ad solū tūc aq̄ iste ad solitū cursū ēditūr
q̄ p̄ eos primas accēpīt ⁊ultū ē ysrīt pī
ma bonaz in statu pīculi ꝓpōz et mīt q̄dā
ꝓhibent aq̄ temptatōnū ⁊ tribulatōnū q̄ si pīcēs

Non fuerit stāb fluent Ea'm q'm

Alios ifīt trāsacto iordane ad tēra ymis
sionis ꝓcedentes Ruben ⁊ dād ⁊ a'nas
ses sicut ymisērūt ꝓcessērūt ipi vēo filij ifīt

duodecim lapides m de medio aluei p̄ q̄s singu
lare tribuū vnus sustulerūt et i loco castrorū depo
suerūt et ibi in signū statuū fundamēt et facti
miraculi constituerūt et alios q̄s lapides loco
istorū in loco vbi sacerdotes dei arcā steterūt trāse
untes ꝑfide in ꝑpetuā rei memoriā posuerunt
Tandem vēo steterūt hi super eos. lapideis cultis
eruntes ⁊ passūs celebrauerūt omnes ei
illi qui in deserto nati fuerant circūcisi fuerūt et
p̄ hoc dei bñ ꝓmissionis obtentu et pq̄ tandē
trānitu a iosue christi fuerūt Ista exponūt a
sūb allegorie ruben q̄ mīs stat videt filiū
Quod q̄ mīs pretat arrancta extraxisse q̄ mīs stat
abluio ſ̄r p̄cēt fidēs nouā ⁊ veterē tā q̄ sīz
videant filiū dei p̄ fidem et gr̄am baptismi fuerūt
fuerunt p̄ abluā et opis exercendā oblīti ſ̄t
mundi p̄ q̄ualū contemptū et abdicandā p̄cē
obliuiscā ꝑfidē t. et dñe t. ſ̄ti ſ̄t q̄ carnali
tatis filios ipſe et q̄nos fideles ad t̄ram
ꝓmissionis p̄dicti ꝓcessūt et vera salutē ob
tinent Vñ t. ſ̄t cōtra illi q̄ dixerūt Qui 22o
Nos ecce armati et arcātes pugnā ad bellū ad
filios israel domini mīs ducā nos ⁊ loca
sua q̄s vidi ſ̄r q̄s apls q̄s nō lapides ſ̄r
q̄s fidei articulos de alueo sc̄e trinitatis assūptos
⁊ tui q̄ tanto lapides dicūt q̄ ex nro tō fidei
machina fabricat et ſ̄t ipsos sterilia virtutū ā
trānitū ſ̄t fundamenta solidi situat. Vñ t. Ad
tras que habet q̄s portas q̄ constituit q̄s
lapidibus prioꝝ et nouā q̄s apls q̄ eis scripta
sunt Quere 2o Lapides ubi loco istos reposuit ſ̄r
in flumio ſ̄r dortore fidelium expōūt et illos
sancte scripture flumio fidei additos ⁊ i eodē
trānitu ⁊ accepto bap̄mo trā padisi accipi ⁊ valuit
Verū ē q̄ Ruben ꝛc ⁊ stat pres et bonos pla
tor ꝑdecessōr et ꝑmos hebreoꝝ eoꝝ vitā ⁊ q̄
actiendo Nhō q̄ q̄s articulos ds q̄s apls de scp
tulare alueo exhīberūt fide ⁊ opa assumāt et q̄
crispos cultis lapideis ⁊ duce ꝑme opibus a vicijs
cōtradānt Vernō q̄ pascha ⁊ eukā ſ̄ṗdem
loco et tpe celebrāt ꝛc mānte Iosue ⁊ saluatōr
possessō celestis pātē capuerūt Deuc q̄ iordane
nos trānsibit et possidebit trā expugnā Del
dic mirabili q̄ ad h̄ q̄ hēd trā vite spūalis
trānsacto iordane ⁊ contempto sēo pueruat
mīe ā q̄s articulos fidei ⁊ cede Ritene sūd
miraculo at pascha celebrāt Cm 1m

Populo statim ut de fluuio exe
undit nauta dicat ut de fluuio ꝛc
ubi exposui et q̄a q̄ agit de celebrā
pascha Vide nūq̄ de 4o pascha. Hic q̄s
q̄ cū iosue vidit angelū euaginato gladio
dom ⁊ angelū nō stabi cognouit. Vnde ad eum
adiūsalq̄ dat p̄mitq̄ adorauit ⁊ cū stans ſ̄
ad principē exercitq̄ dñi assurgit at calcaneum
de pedibq̄ soluī iussit dñs Soluē ⁊ calcea
mentā de pedibq̄ tuis loca in quo stas ſ̄ sanc
Hic vēo qui ds angelq̄ ⁊ aqua assūpto ut
mspiacta m nubiq̄ de nouo apparuit Non stabi
Debemq̄ sibi ⁊ cede ſ̄ p̄ius ea apparere et
Disputā de sancta angelq̄ sūtiame m dignū
lucris se trāsformat malā ymaginē in bonā
trānsformando Dibi ⁊ dñe ⁊ noster ac tu
adūsalq̄ ꝛc ⁊ si nō dimittit q̄ angelq̄
dñi fuit ⁊ sēa cognita nūl ꝓhibet sūd ei stabi
obediendo ⁊ calciamēta mundē carnalia ab
stinendo Deponēdo Vñ p̄c sabb̄q ⁊ di spūtui
sanctū cede ſ̄ ybate spūlq̄ an q̄ deus sint
Malite ⁊ cede ſ̄ ybate spūlq̄ an q̄ deus sint
Del dic q̄ angelq̄ ⁊ nē amicq̄ q̄ stabi ad
amicitā nam ⁊ recipiendo ſ̄ acquirendo
De sancta adūsalq̄ sub amicē spē recipiat
trāsgr̄ Si habet amicū in tempta de passio
illū et non timale ⁊ cede tasp̄m filii Hic
dr̄ q̄ cū gustassent filij ipſe de fluuio tra
mana defecit Quem notatū p̄ magr̄m stabi
stephanū de longastrā q̄ filij ipſe ꝛc nabo
nasi ſ̄ sīz fauna consperso in cibiū de egipto
exportā Ite mānā de celo pdidit de q̄ exo
16o et nūi 11o Sic de fluuio tra ymissūs
in tēno deserti de quo hic Dic doctōr hīa
gūalis vbiq̄ ꝛc nabo sūe et p̄o fauna sūd
Leuita de egipto ⁊ a sīla ꝓphēta q̄ ab vtili
egipcijs ⁊ pagānis ꝓfūt ā inuenta et de
egipto ⁊ de mundo ad nos trānsfata spūāla
m deserto ⁊ a sīla theologā q̄ de celo fuit
dilucata et mspiata Ite fluuio tra ymissus
⁊ sīla bīficia que hēt m tra ymissus ⁊
padiso ipsi ⁊ ſ̄ tres panes de q̄bus dicā passim

amico mo. et dic ei. Amice accōmoda mihi tres panes quia ad me de via venit ad me. et non habeo quod ponam coram illo. Et ille de intus respondeat et dicat. Noli mihi molestus esse. Iam ostium clausum est. et pueri mei mecum sunt in cubili. non possum surgere et dare tibi. Et si perseuerauerit pulsans dabo illi quotquot habet necessarios. Et ego dico vobis. Petite et dabitur vobis. Querite et invenietis. Pulsate et aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit. et qui querit invenit. et pulsanti aperietur. Aut quis ex vobis patrem petit filius panem. numquid lapidem dabit ei. aut piscem. numquid pro pisce serpentem porriget illi. aut si petierit ouum. numquid porriget illi scorpionem. Si ergo vos cum sitis mali nostis bona data dare filiis vestris. quanto magis pater vester de celo dabit spiritum bonum petentibus se. Et factum est cum esset in quodam loco orans. quidam ex discipulis eius dixit ad illum. Domine doce nos orare sicut et Johannes docuit discipulos suos. Ait illis. Cum orabitis dicite. Pater noster qui es in celis. sanctificetur nomen tuum. adueniat regnum tuum. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. et ne nos inducas in temptationem. sed libera nos a malo. Et ipse dixit ad illos. Quis habebit ex vobis amicum et ibit ad illum media nocte. et dicet illi. Amice commoda mihi tres panes. quia amicus meus venit de via ad me. et non habeo quod ponam illi. et ille de intus respondeat et dicat. Noli mihi molestus esse. Ostium iam clausum est. et pueri mei mecum sunt in cubili. non possum surgere et dare tibi. Et si perseuerauerit pulsans dabo illi quotquot habet necessarios. Et ego dico vobis. Petite et dabitur vobis. Querite et invenietis. Pulsate et aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit. et qui querit invenit. et pulsanti aperietur. Aut quis ex vobis patrem petit filius panem. numquid lapidem dabit ei. aut piscem. numquid pro pisce serpentem porriget illi. aut si petierit ouum. numquid porriget illi scorpionem. Si ergo vos cum sitis mali nostis bona data dare filiis vestris. quanto magis pater vester de celo dabit spiritum bonum petentibus se. Et factum est cum esset in quodam loco orans. quidam ex discipulis eius dixit ad illum. Domine doce nos orare sicut et Johannes docuit discipulos suos. Ait illis. Cum orabitis dicite. Pater noster qui es in celis. sanctificetur nomen tuum. adueniat regnum tuum. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. et ne nos inducas in temptationem. sed libera nos a malo. Et ipse dixit ad illos. Quis habebit ex vobis amicum et ibit ad illum media nocte. et dicet illi. Amice commoda mihi tres panes. quia amicus meus venit de via ad me. et non habeo quod ponam illi. et ille de intus respondeat et dicat. Noli mihi molestus esse. Iam ostium

Quel allegorice yesicho ē mundū fluens et refluens ut luna ysti voluit dns spūm ad malas suas condiciones destruē. Et ip̄m ex arcta et plateas ei subditas expulit et ossidēa ē ciuitatē ysti et malas aīas condiciones ēmūde Lxx^ta^ Quingentas et ccc^tos ciuitatē. Et tulit tinei et p̄dictarū sedes ordinauit cū ea. q^e dicunt p̄dicta^ et ozozio mutos et pisos et mundi defensores fecit q^d corruē et eos q^ui deo tradē. Et sic facto ip̄m subditos cōm ciuitatis ysti et cōm mundū et mundi vicia p̄ualē. ysti ē ciuitas ex bona non fl^t exp̄ssa nā filios ysti et bonis et celestibz vir affluēs si porig detestanda Nec aīa ista ciuitas et mundana vita ad destructa ē aplig expanda Et destruens illos et non edificans illos illo q^d ea redificatos p̄mogenitū et nām et nouissimū libēs suos et ysti eam p̄dat spūs atq; necat. Aduītu tū q aurū et argentū ferū et es q^d inuenta fl^t in ciuitate nō fl^t repudiata si in thesaurū dn̄i consecrata. q aurū p̄ti^e stre sapie argentū eloq^ie ferrū et es ciuit^s seu ciuitatis stre non ex toto repudiant^r si in thesaurū dn̄i consecrēt iubent. Quod fit q^d p̄dicā ad dei laudem et ecclām ordinat^r et ad ingressū celi et alterius salutē spūaliē reducūt. Et ita Argentū et aurū tuū completū. De Raab meretrice ibidē Vel dic q ciuitas huius mundi totalit^r corruet q^d i^a die i^a mi fl^ma ciuitatis tubaz angelicaz sonitus audiēs vel du tuba p̄dicatois cōm fl^m vicia audit^s tide ysicho et preda gentil^s et multi ex custodib et abstinatois suaz vicioz solui^t. Et sic filij ysti et bona affluentes ex ciuitate ysti ē diuit^s. Et aurū et argentū et ip̄a preciosa sapia et eloq^ia dn̄o offerēt et ad laudē dn̄i ordinabit sicut asp̄uit de dyonisio et alijs p̄bis q̄stis quoz sapia et eloq^ia p̄ficit ecclām. Et de tali tuba et tali q̄stione fit dicit^r cap^o xx^o. Clamet ei tuba et mox ruinis resurget iherico. Cl^m A^m

Quum dns p̄ceperit q^d nullus de bonis ysicho ad accipēt si porig tāi anathe^ma et exterminij reputabit Achor quidā de filijs ysicho cupiditate ductus pecunia aurea et pallio coccineo retinuit et abscondit. Vnde ad p̄lium ip̄e ysti cū filijs puniendus ducebat et frigens retro cecidit. Ira ip̄i eidem adiscebat. Et de dei mandato lapidatus ē bona eius et eos vocez flamma consumpsit.

Sic ad dns viros ecclasticos et religiosos p̄ficere vult ne bona mundi et diuicias et vicia quę pferunt si tamē inuenta ex dicta exemplaria sancta ē alij achor qui inspectis^r quisq; et sancte fl^t alicui impij qui p̄ audiend fidem aurea argentū et mundi diuicias et pallia mundane q̄stionis assequē p̄ cupiam sicut ad vocē p̄dicatois religiosi et cupidi qui audiend fidē a cupiditate abstinendē emant^r ad tū dicat^r Iosue 28. Ira ab scindit scelera sua non dīgne in tra. Et ecce ypocrita talia p̄ta religiosi sepe multa dampna sustinent et vitia huius et secularis cōm eos pua lent. Quare ipse in valle ysti lapidat mundi et alia bona eoz et corpa et ada igne ppetuo exp̄mant^r Et fl^t Vnde et tu ysi ihesu et nequā Vel dic q achor q nitebat tempta^o ē symoniaca. Et fl^t qui ex Monetur donū sibi q fertur aurea. Iste fidat aliqui symoniace regula autem et diuine dignitatis ē In qua ei post mortē dyabolus multa offerm valle lapidat. Vel allegā ysti q^d p̄dicā vnig ē q̄q; causa sume mittaz Cl^m g^m

Iosue volēs supare aliquā ciuitatē hay et tapē ciuitate posuit exercitus m insidijs et aggr^ess ē ciuitatē. Et rex ei exercitu sibi obuiā ocr^ess dissimuit se fugē. Et sic ipm regem ad p̄lium com fl^t ab urbe distrēxit. Tandem vero reparati aliquos fugam insidijs fecit. quibz ciuitate intrantibz et se intra ciuitatē et regē prandentibz ipm de p̄lio suo trucidauerūt. Cui nomen allegoice sic exponitur Iosue q^d ihesus saluator. i. ds a p̄ls regem hay i. principē mundi fm dyabolū rebellē p̄fuit. Et de a p̄lio militer cōm eo m insidijs latentes ipso fuit. i. ypocrito ad suis actibz emigrantibz. Tandem vero ratione assumēde se infirmū et fugitiuū dissimulauit. et se ab isto dyabolo et a malis eius exuadi et ornatiori ymagine fi tandē p̄ resp^ctū celitano et fidei studū aliquos suis fidelibz fugā fecit et sic de^o regē dyabolū supauit et ecclām suā fm

litutem igne cōsumpsit et ipam spūalit
er impauit. Vel dic q iste zelo p̄ mundicy
rā nos qui mūdi cōi p̄ et bonor abstinud au
dunt ⁊ p̄ceptū. qui q̄ mūdi sunt et esse pūi
dissūdare videt. et ipe cōtā bonor abstin
ans supat. ⁊ q̄ etiā ysti de cauda no cogitat
et de insidijs q̄ latitat p̄ se sty de morte
judicio et ipso ⁊ā ep̄s finalis studiū sue
potētie cōi eos aliqt tpalit. et et malis pu
nendo et eos ditate. ⁊ magnificād destrūdo
Jux̄ id ysa 42° Stilli parcens sitū q̄ ptulos
loq̄r. dissipabo et absorbebo simul. Josue
edificauit altare dño de lapidibus ipolitis
quos ferrū nō tetigit. ⁊ p̄ sup̄ id Deutō 27°
legit scripsit et sup̄ holocausta ⁊ pacifica
immolauit et sup̄ ad benedictōes et maledictōes
legis fractoribus et trāsgressoribus tribus no
biles et ignobiles sup̄ montes ebal et gazi
rim altissimos ordinauit. ⁊ q̄a ysta ad
supiora p̄tinēt maledictōes sty ⁊c. q. de altaris
structura de lapidibus ⁊ polit. ⁊ Deut. 27
de benedictōibus et maledictōibus. ⁊ hoc solū ad
de hijs q̄ altare ⁊ situ q̄ habebat duo sty scripturas
mitis scripturis sculpta et sacrificia quoti oblata
significās q̄ altaris vel ecclesie debz hec
mitio scripturis Deutō 4°. ⁊ dine legis sue et
noticie. ⁊ quib vero debz hec sacrificia. ⁊ boz
opus opulentū ⁊c. q̄ ⁊ tabernaculis scripsit mitio
ut supra. Ca^m 9^m

Gabaonite audientes quō Josue ⁊ ā
tarus destruxerat. et q̄ ex dei mādā
to nulli serui vel p̄sume prabat. ⁊
q̄ ipi erant de ppō q̄ dño ordi mandauerat
fingentes. quō callide ⁊ficerēt se sibi
accepere. ⁊ utres vetes. pānis vetib. et
antiq̄s calciamentis ⁊ se induxerūt. panē quoq̄
tui et siccū in suis cistis ligauerūt. et sic de ⁊
ra longinqua venisse. pacē ad nos q̄ ex
hijs ⁊sūperbis q̄ finxerūt. ⁊ p̄ pactū ad
uis de rebus no acciendis. Josue et filij ysrl
fecerūt et iuramento. ⁊ exin cautela cogni
ti de pacto et iuramēto penituerūt q̄ p̄ no
p̄ vobis sacrificiū si fuos ydē voluerit et ad
cedenda et defenda ligna ⁊ sacrificijs ei no
ad aquā portanda p̄petuo ordinauerit et na
ethneos appellauerit et sic sub iugo suo vnic
p̄misit. Ysti Gabaonite p̄ portus qui
de illis p̄ quos dño cōtrari iubet et q̄ nō filijs
ysrl. ⁊ cū bonis in cōia vel paradiso pace vel
hāditate habe vetāt. ⁊ qui a Josue ⁊ a bono
plato accepi vel dilgi p̄hibent. Job 11° mocks
cōi ⁊ p̄cto p̄stituūt. ⁊ ysti ⁊ueūt mod mi
se nō ⁊sistis q̄ fedādi. vadut ⁊ ad eos adu
lando dicētes. De tra longinqua venim⁹ tu
vobisq̄ pacem hāc petentes. Assumūt ⁊ vel
tas vetes q̄libetas p̄cedētes. ⁊ liciamēta atq̄
in pedibus ⁊ mutatis in mitiori aspectu p̄cedo
panes siccos ⁊ abstinēcia ⁊ cibo ⁊ fur^a ⁊c. ⁊ ve
tes ⁊ prudēcia et fraze q̄ubdēcie ⁊ pter
dut. ⁊ quibq̄ facte fit q̄ ⁊ Josue et alioq̄ ⁊
p̄lati et maioq̄ amicicia ⁊cipiūt. et q̄ a pui
cione libet affinitat. Dū bonū ab odio ⁊stinet
Vo bñ dicūt Gabaonite ⁊ valles mestitie q̄a
ysti se mestos et ⁊stes fingūt. et q̄ valles ⁊
humiles se ⁊tendut. Decepti Josue ⁊ bono
plato q̄q̄ ficticnes deprehendēs debz eos
ad fruēdā aliq̄ q̄dempnāe. et ne sint aliq̄
socij seu ne hāditate bonoq̄ ecclasticoq̄ cū filijs
p̄ticipent. q̄uā Job 12° longeua. ypocrite filijs
et Job 8. q̄ spes y porte p̄bit ⁊c. Ca^m 11^m

Gabaonite filijs ysrl confederati et tab
naculi ⁊sibq̄ depūti fuerūt. p̄ et a
morte p̄tuati. p̄ quod q̄libq̄ legis gen
tiles cōm eos sum⁹ ⁊cidit et eos destr̄uē et
debellāe cū suis ⁊scriptis tempt̄uerit. ⁊ quod
tientes Gabaonite a Josue et filijs ysrl auxi
lium ⁊orat. q̄ statim accīdātes adiutor⁹ ⁊fiant
et ysrl q̄libq̄ legis ⁊ spelūca ⁊cultui q̄libet
rebi ad sacris ingentibq̄ ad os spelūce devoluit
vpos vt no ⁊eat inclusūtes et mane ⁊ pari
tat suspendūt et sic Gabaonitas liberant.
Decepti q̄ accidit valde mirabile. q̄ dū filij
ysrl cōm ⁊stos ⁊ plio cōmt et sol ad occasū ap
propīquet. ypt quod ne nocte sup̄uiente hostes
euadēt Josue dubi⁹ et rogauit dñm ne sol
ad occasū p̄ducat tēpus. ⁊ vel migr cōm Gabaon
ne moueat⁹ et luna cōm Ahalon. ⁊ quod et
fm ⁊. q̄a sol et luna in locis suis ⁊celi me
p̄ unig diei spacio steterūt. ⁊ sic obedīte
deo vori hois vindicādi in hostes spacio hui⁹

Quapp lisle dei plongato hostes tulit desup
erut dñs eis lapidibus multos hostiu ifecit
et sic non solu ferro suos fidelibus gessit sed ipse
eis unit et multiplicauit ptexit Habacuc
q̄ mistic walles mistice ſ̄t petebat q̄ dñs
ad humiles et flebiles et mesti ecclia redda ubi
ipi dnio offerant q̄ et angel stati assistant
q̄q; regas gemitus et q̄q; corpis sensus q̄ cū
exercitibq malefic appetitu ipos debellad intulit
Quod videtes ipi stati dñi ad Josue et ad filios
isr̄l et ad ipm et stas p ordem sacre eccie aug
ilud ipleando Cum stati adeunt et ipos q̄q;
regas et sensus in spelunca hostiu et ppe assidea
tes ings occludent et os speluce et eos cū lapid
et cōsideratōe dñe dei sue et iustitie obstruet
et tandē eos p exemplū suspendet et solem
dñe gratie et luna mē q̄ tinue astare fuerunt
et sic exercitibq victoq; dominet eis pace reddet
Bonū e i a Josue et p̄ et a filiis isr̄l et a sanct
augustino petā dicas nō possumus ab hostibq
spūalibq salui ee nisi id in ipo fortissima nō
dñi ad eā fugit iustus et saluabit Vel dic q
Josue q̄ pugnat cōtra amalech e vir iustus qui
pro pugnat cōtra vitia et malignos spūs qui
sūme debet orare q̄ sol et luna et ppōs et bti
virgo sibi velint astare et sue gratie lumē sibi mi
nistrare ut sic possit q̄q; regas et q̄q; sensus
quotidie cū exercitu victoq; et dñi superare
Ne facte si non pōt superent et lux gratie defe
cerit non potit cōtra eos p̄valē Isti go vocab
stati non habēt dnm obediūt et omnē vanitat
tas sibi astant lumē gratie sibi ꝓpōdo et sic
omnes hostes nr̄os pereunt maxie q̄n lapides
de celo mittunt spūalia auxilia Habacuc 3
Sol et luna stetezūt in habitaculo suo in lucē sagit
tarū ibunt in splendo cū Vel dic q Josue e ꝓtor
qui tūc cōtra hostes pugnat q̄n cōtra eos pdicat
si q̄s nostē ignorantie et culpe sūme de trima
et solem et lunā et ppōm et malam ad dia ex
orare ut sibi astent et ut illa duo q̄ pdictor
st̄e mēbra scz lucē sue et solē gratie velint sol iust
lucere ppōs et q̄s lucifer mē bti virgo
sibi luminis ministrat Dan 3 Videbā lunā
et solē 2 stellas adorare et adiunxit me Ca m̄ m̄

IOsue sūt forma 24 regū cōtra ipm q̄q;
gratos et plud ad eccie exercitibq mēfert
et terras eoꝝ optinuit et possedit et q
ibi q̄ dñi sua fudat ut meduarent corda eoꝝ
et pugnabant et cadent et nō misereat̄ illis
clemēnā accipā Quod sic allegari q̄d
omnibus dei gudēn quat in rebq et q̄d
corda hoīm mtiq ab ipo moueant et q̄m suo
de melli et mfluma deducat ut sic q̄m
sua dulcedo pueant q̄uenerit ad ipm ad
dant pessimi mēfici et de cōi usu sic velut
patentibq indulgeā exemplo dei audias a iusto
finē e q̄ sūt ipi de multitudine et vitq possi
dent et q cōm ipi dimicantes eoꝝ gladios
contriūt et sic mīaz quod nō assidant illatos
muscule sentes et tribuā dum velam pati
mini nisi iusto dei iudicio mīdam passi
Haut condie frēs carissimi 4 8 et q̄ indua
mur dñs eoꝝ phalomis nō vult denudā ipm

IOsue tra acquisitam Ca m̄ 13 m̄
filiis isr̄l distribuit et eodēq tribuq
ipi m̄bris suis assignat Sup q̄ mf
q̄ hoc vult ois dispensatiō ministro possessor
sibi adiecit Dic ut bonus pastor vel dispē
sator debet bona sibi cōmissa bonis ꝓximis
ꝑtiri statuit sue exigentiā dispensare et nō
p̄prio fr̄i velut sibi et suis ꝓtem sumat Ne forte
videat mfidelit dispensare In ord et tribu
r m sū layicoꝝ prēda vel actu debz laborē
actuarie ꝓximis possidēa et ꝓtā libuit ut
illi qui spūalia tribuūt possint de layicoꝝ
ꝓtribq ubiūq nutriri et dei ut ipi layi
cabiq spūales ducant a quibus possint
ministriu et doctrā Et corp q Si spūalia sacra
bodie non magnū e si vita tpalia metimur
Vel dic q tra corda mīa filios isr̄l et ciuitates
gētiliū dñi cananei et virtutes exercitus
pcuit et expellunt Ca m̄ 14 m̄

Caleph volens capere ciuitatē abron
qua tūc gigantes filij enach ibi
habitant edictu et ultionē ꝓmisit
q̄ qui primo mūē pauet et capet filiā eius
Achsam in uxorem ipsi det Caleph q̄ optimus
erat Caleph et sic filiā eius in uxorem
accepit In q̄ ps q caleph magis ut audiuit
q̄ legem suā voluit cū ē caleph ciuitatē
pauit ibi gigantibq filios enach possedit
et filiā suam achsam ad xp̄m fide maritauit

fugerasta a uno suo seruo masimo fustibus
et tradita irrigua a caleph postulauit dicens
Terra arentem dedisti mihi iunge et irrigua
Pater at eius fustibus arundo sibi dedit
irriguum superius et inferius. Caleph
mitigatus q omne desiderium eius impleret
pacis et oris voluntas legis. Othoniel filius
q inspectat fustibus dei patris quod est mihi
stibula sancti dei signum. Fustibus dabit dicens
nobis signum fiere deprecationis. Area q ibi
fundenda fuerat adam solem au natalis mes
sure iacundie et conuiuie ebreon qui
mitigatus interpretatur. Mortuo q israel
quando fuerat q mitigatus fuerit fustibus
fuga trans tygridem filii enach fuerabie
mundi cupide appetitus asinus uel labalbi
dicitur fuerat corpus huius. Deus israel a puero sua
tuit et posuit q q ciuitatis mundi capiat
ad sue fidei subiugande. Et tres filios
enach a tribus principalibus prius sic fuga iam
fustibus et auaritia mundi tollit et delet
ei suos filios dicit. Decepit q no inualebat
ab quatuor ad dei corpus tria arduus fuerunt
nec ad subuertendum quinque operatur
q filius suus illud facit. Ciuitate mundi q fide
capit et destruete ebron primus quatuor ipse
pro decimo subiugauit. Cum q corpus ad
sumendo et q nuda subeundo illud appetunt
ad aptum filius dei pro q adam habitauit
ad et sponsa accepit. et ea bellando
gigantes ebron a cum medio et decimo ac
quisiuit. Hoc q quicquid desiderii mihi tribus
Judas principium quicquid et filius legis dat
Israel go aqua q ada seruo mihi q asimo pro
corpus dei hic uiuit. Ad q istructio ei filius q
debet a puero suo spuale irriguum postulauit
dicens Terram arentem q ea deuotum q sterili
dedisti mihi iunge et irriguum q da mihi mistice
humile et deuotum. Et sic ipse deus pro dabit ei
irriguum superius et irriguum inferius q deuotus
Dicimus q dilatede puer superior q q scolatu
misse inferior. uel q homo omnis et malis
omissis uel q omissis gressibus q actibus deuiat
pene uel illud duc irriguum fit dulcedinis
corporalis in mystica q dulcedinis dilectis q assu

Uel duc qua sic superior q fuit ad bona et inferior
q declinat ad mala. Uel quid e duc mandatum dilec
tionis sic superi quod e amor dei et inferi amor
proximi. Uel ista sic uisio destruit et uisio iudam
ad sua irrigua q ebron iudicis deuoti dei filia
quamebunda suspirat desiderans ea toto corde.
Job 2o Inter q ymnedia suspirio et q inundante
aqua augitur magis et sic de ista filia sic ada et de
suis irriguis potest dici istud 2 sic ada acce
pit octo irriguos et ultra non asserit. Uel istud
potest aliegari q ulcumcumque aliqui ppse legi et q tot
scabilis e quinque frigide legis ordinationes q quinque ulcumque
fides ut pro q lex q tribuebat ne pro filius fre acciperet
uxorem deus est mandauerat q tanto magis ebanamee
debuit et tu hic q pro reuocandi uteramenti ea
lex filiam suam sui suo dispensauit et sic superi 2 q
magis israel grabaonitis pepercit et pepercit eis sic 2
Judicum xi q ypta filium immolauit. Uel dic q duplex
audiens ubi dei debet ad similitudinem ista filia caleph
pro ad uocem et exhortationem uiri sui et pietatis debi
to ascendit gremio et a patre suo duc irriguum
superius quinque postulat sic irriguum superius et in
ferius q duplex audiendo ut bn legis et irriguum q duplex
audiendo ut bn recipiat homo quod ei pie et to
q esto duc irriguum humilis rogamus Capm 11
Hic in ista ca iis. et Judicum pro fine pri
mordio q filius israel ad tanto ebanamicos
und omnes ecauit q eos sicut uiuos ymsiat
pecus in sibi subiecerunt et tributarios fecerat et sibi
seruire coegerunt. Hic ne ad ui usque de tra mysti
sue alimonia habent omnes actus uicinos a mor
talis sepe fit q omnes uitia penitus extinguat
sumo principalibus uitiis resecatis nam e spes aliqui
ebanamicos et alia uicia in hoste humana praedia
ei cede et corpus mortis et seruitus opus ut sit qui
quilia q non sit ea penitus de anima ipsa tua debi
tricis ferule subiugare et ipsi sibi uiue spiritu
et tributu utili deue uicia es q in nobis sentimus
nos utilitate expendunt qui humilitate et nre
fragilitate considerat in nobis gigant at qui de ipso
casu nos de timendo facunt ut sic sue doctrine
bn Gregorius homo de structibus no subiciat q ades
in se uiue hostes assiciat a quibus uinci formidat
et sic concludi sit q deus istos hostes nobis uiue
permittit ut discamus de ipsis uitiis no presumere sed
pericula in humilitate et timore nostre no armas
cedi ne qui abluti sumus

Incipit liber Iudicum

Postq̃ Iuda comsluluerunt Adonibesech
regem et absciderunt summitates pedu
et manuu eiꝰ et tandem capte i Ierl
duxerunt ¶ Qui statim dixit q̃ illud
merito sustinebat qui hoc ipm faciebat ac
toginta regibus qui colligebat sub mesa eiꝰ reboꝝ
reliquias ¶ Illud allegat exemplariꝰ q̃ m q̃ peat
quis in hoc primer Basile vi ¶ Ita sepe dño iudi
fit q̃ homo idem malu sustinz ab alio q̃ ipe alios
alios peruit qui ꝯ pe to ¶ Virtt sepe facite et
¶ Vel pt allegari q̃ quibꝫ aliq̃ patit debz sua
apa dei recognoscit delicta et se iuste pati aduite
¶ Et dicit ꝯ Iudi q̃ Quarto ꝙ patrim q̃ plenum
est ꝙ consolatio patienti q̃ cogitat se digne pati
¶ Vel q multi tales reges videnf ea hodie in
mundo qui de mensa Dyabolꝫ reliquias edunt
liguit ¶ Io submittite manus et pedes i retributi
affirmu et opm pduc ¶ Et ante dic q Iudas ꝯ plato
vel ꝑdicator qui ꝙ vult adombesech i pedes ponere
et corrigi debet ipm in ea mitate pedu i ma
nuu ludi et ꝑsindi fine et extremitate sucre malez
apere et affectuu ondendo et extremitate pone etne
que ipm eo portat ribali declarat q̃ Qui ꝙ
Exti cma gaudij lucta accipiat ¶ Vel dic q extr
mitas ē vana spes qua de pedibꝫ et manibꝫ i
de affectibꝫ et operibꝫ speranz reportat ¶ Qua vana
spem debet ꝑdicator hoc ꝑsindi et vanitate ꝑscip
cionis ab affectibꝫ et actibꝫ resecat vt ipm possit
in psalm i gaudiu humile et obediente habe

De rebusens et aliis infidelibꝫ Cap 2m
non mirfert si sub tributo redacte vide
Iosue 15o et 16o 18o ¶ De q̃ agitte
angelo ꝙm ꝙ eo q̃ chananeos non exteri pauit
precepit fide vt patet q̃ Iudeꝫ ¶ Quod vtiq
ad hoc ꝑt applicari q̃ ei angelo i ꝑter locꝫ pecta
mibꝫ nobis i ꝙdendo pena fide et pmitte tenet
¶ Causa illud q̃ ex dño multos chananeos de
lendos reliqit vt i ipis filij isti exercitare et
vt fm arnere exp̃erent ¶ Qui ꝙm seneca cyprio
ma ē fortuna q̃ inimico caret ¶ Vel ad q̃ ꝑt
applicari q̃ quiq utile ē hoc inimicos habe vt deꝰ
habeat qd timē debeat Dicat ꝑ aliqs custodie
et vt ebrie sued cam eos possit expugnare Vide hoc
Iudi et Iosue 15o vbi de q̃ agit ¶ Eglon Rex
moab pmgruissimꝰ oppimebat ꝙm israhel vo
lentes nam q̃ dño peccabant tradidit eos dño
ysri regi ¶ Quapꝫ diocꝫ filiꝫ Iere qui vtiq mau
tabat q̃ deꝰ volens liberare ꝙm facit gladiu
anaputum et cuptis mumbꝫ ad regē accessit
vt sit sub amicicie spe facilq ipm regem occi
Offert i regi munera et ab eo gr̃ose recedit ꝑ
acto pg dimissis seruis solus reuertens in eccliā
eiꝰ audiendo repetit ¶ Qui ad illud seruos se velle
ei dicta assidere Rex omissis arripit ¶ Quo
solio manens ipm gladio anapiti ꝛ̃fixit et
occidit ¶ Et clausis fortiꝰ iambꝫ ostiis ꝑ
postlate portam domꝰ fugit et tandē clausis
hurrina modicitas plenos nt facit ¶ Quod p
allegat exemplariꝰ q̃ valde fatuu ē eos timere
solu remanē et illud animo credere q̃ violenter
affligendis q̃ quis ubi omnibꝫ offerat et diuad
fallit Opportunitate tri gñis cauē te mstaget
timenda q̃ latuit occidere Vnde bn dicit ille Ne
reptri cui maleferis ne credas Vnde ¶ Ini
¶ Ini mi mico nemo tuo m gñad redit ¶ Ini
Non credas mimico tuo ꝛ̃fmd In caui mite la
malis mimici et si dicenti tanqꝫ no suadet
simigne tuo Illud male audiendat qz ille ꝑsua
qui dato q̃ audax patrisqꝫ ihu filiu quedendu
dedisse ipm in ducē exercitꝰ sui fecit ¶ Qui ꝑsua
dens militibꝫ ciuem eccliē consultu et alia q̃
tui gradant ¶ Vel dic mōlit q̃ eglon q̃ ecclesie
fastuitas tutiꝰ a cleo cuꝰ festu et dulcedo no
valet que tri plios ostit e Lanse et fidelitas filii
subiugat inimicis sluggestionibꝫ oppndo Iudeꝫ
qui intpretat laudabilis ꝑt utrq ustud et malicie
extinctio vel plenitu qui sere qui mcola mpe
filiꝫ dei q̃ este creata et pdestinat se ꝑtinz in
hoc mundo non tñ possessor si tñ mcola gaudet
ꝑt quod a deo laudabit iudicat Vnde ¶ Ini
Laudamꝰ vitos gloriosos ꝑtes vitos Iste ei utriq
manu debet vn q̃ deꝰ q̃ nulla ē eo dulcedo
vtri similis nec viciosa ꝑfecta deꝰ et vniuersa
¶ Et q̃ius vtiqꝫ habeat sc̃z administrōi spūalia e
nec temena nec q̃ utiqꝫ vitā ꝛ̃ceat sc̃z actiu
et contemplatiuam ¶ Et q̃ius utriqꝫ vita pallidat sc̃z
speculatiua et pctica nichilo utriqꝫ debz vn q̃
deꝰ In quibꝰ ipa ecclesia opa sua q̃ simsē middat
et mmq̃ ydonea ad dei laudē et alie saluti
audiant et sic opa facit de deꝰ et sed ꝑ
Qui iustitias legis custodit ꝑpetuꝰ eiꝰ ꝛ̃ceptis ac
reputabit ut sit sit de illo de q̃bz Iudeꝫ re
q̃ m grabaon erant filioꝝ uiri tue simsē sit deꝰ
spūalites Gladiꝰ anceps q̃ ictu ḡ bꝫ pmuꝫ

Iudicum

mtur q̄ scindit ꝑ contrectem et exhs ꝑ fatisfio
nem ludit. Vel iste gladiꝰ e oratio q̄ ꝑ eo
bitrapi qꝫ deū placat hostes vdo spūales i
pugnat. Dico g̃ q̄ qñ Aioth i vir ꝑfidꝰ
qui ꝑ dei laudabat et pelig et q̄ vtr aq
manu i ꝑ dei opꝰ suo iuuit. Deꝫ et vtuosus
volt signare egsum i utile festinatū a gla
cruris sue et de aq ꝑtū filias isti i assū
mes et moty dñm ſbelare debet. ipm ſcēte
pcutit et assicut gladio anapiti credit vel
ꝑme pmgnedine deliciaꝝ suaꝝ restrigedo
et ſcelꝰ suū iuriaꝝ eꝝ pcienda et horredo
et tandē hostia sensibꝰ a delectabilꝰ mūdi
eludā et ipsam carnē mortificatā demitta
et alde. Tali ai gladio exlo mortificat et
spūaliꝰ occidit et mens a pēn fructus libeat
Ho g̃ libeat a pēn ꝑpetuꝰ at fr̄ dee. Vel
dic q̄ Aer iste ē ꝑlatꝰ Aioth at ē abiectꝰ
qui legem suā i ꝑlatū occidē i corrūpē
cupiens. gladiū anapitē i lingua adulatrē
sibi acuit. ꝑlatꝰ q̄ ad vtrūq ꝑtem nēc ꝑ ꝑ
nūo cāi ē. quod magē credit placē frīdē
et laqui mstr̄uit. Ad vbiq mouid ad dili
genē obsequiū in devotiōe queuit. et cād se
ad totū devotē et vtuosū at mīe sue similē
et vicios dissimulat. ymula ecē ꝑat q̄ ante
dā ꝑmittā nō postpodit. Laudē vdo ablatē
mundū iste solet sacerdē colloquiū petā et
tunc solet regem i ꝑlatū gladio lingue an
capitis et adulatrīe pruā et ipsum gladiū
in corpꝰ ipīo mfigē et ita solet eū corrūpē
at decipe et spūaliꝰ occidē et se libertati ob
tanto benficio vel dignitate restituē. Hobie
ꝰ. Perdeaud regem filij eius. Videnq̄ eni
hodie multos regeꝫ et ꝑlatos mortuos ap
paratus ydeuntes et q̄ gladios anapitos lin
guaꝝ adulatoꝝ et malaꝝ cōsiliaꝝ suaꝝ
missales et linguentes et nulla vbuta pā
latalis ꝑ vitaꝝ mortuos et sepultos. Constat
enī hodie q̄ tales gladij ſt̄ cāi mortē et ꝑ
dictionis eni supiozē. Vn̄ ꝑ gladij anei
i manibꝰ eoꝝ ſt̄ adulatoꝝ. Ad alligandos
regeꝫ eoꝝ i oppedibꝰ ir̄. Vel dic q̄ Aioth
laudabat ē ꝑtes qui ad gladio anapita vbi
dei ꝑlatē cāi egsum i cāi pcedē ut eū occidat
comitendo. ꝑmo tñ gladio alue corrodā ipm
q̄ tormenta mſtri dei exhs. Hec q̄ vtuosa est
sima dei et affectuosa et penetr̄a ad gladio accipit
Vel dic q̄ rex iste ē diabolꝰ q̄ dr̄ rex sup
omes filias superbie Job 41. Leō q̄ pugnat ꝑ
dicatur gladio vbi dei et ecē ministri ad gladio
ꝑme et exhs. Iaut ꝑ hic Dangar qui
iudicabat istī. nō legit ad gladio aliq̄ homem
occidisse et tñ ad vnū nomē q̄d ē mstr̄ūtū
habet crude et non acutū dr̄ ꝑo hostes ꝑmisse
Ad hec sit applicat q̄ aliq̄s in correctione vel
iudicatē pūs ꝑfecit ad alios occidēd i ad cor
rigend vel consulend habet vbiq̄ uditas q̄
acuta sēpꝰ subtilitas. Et pūs iuuat benignitas
reseratu q̄ crudelitas occultat. Ho aliq̄s nōn ē
asse correctōis gladiū secundē et ad nomē
dulcis et blandientis exhortatōis. nitia. Dauid
et pueros et seruos i pugnauit. Ho pet̄ pastor
dei ē. Pone gladiū tuū i vagina ai 26. En
Elbora ꝑphetissa uxor Lapidoth
iudicabat ꝑlm istī. sedens sub palma
Cui ē Jabin Rex chanaan misit filiū
syserā principē exercitꝰ sui cōtra ꝑlm dñi. vōuit
Delbora Barach filiū abmee constituens eū
principē ꝑtis ut cōtra syserā dimicaret. Dixit
tñ et dixit q̄ victoria sibi non assisteret si q̄ mulier
de syserā triumpharet. Quod ſtz factū ē. q̄ tandē
amisso filio syserā pedes fugiebat. Jahel alter
uxor aber cynei ipm recepit et aquā petenti
lac dedit et dormienti occidit et caput eius
clauo tabernacli ad malleo ꝑfodit. Istud ꝑba
exponit Allegorice dr̄ā q̄ Delbora q̄ ſtās et
loqēs seu apex sigt legem dei. q̄ de vtuti et
fidei apice loqit. q̄ ꝑphetissa dr̄ā q̄ de fructu ꝑfat
at sub palma sedet palmā celeste gle ꝑmittēdo
Vpor erat Dr̄ Lapidoth q̄ mīt ꝑtat fulgurā q̄ ē
ad fulgor et splendor fidei accelit. Barach
qui mīt ꝑtat ex hortatōe accepit ꝑ q̄ indecore
q̄ cecidit ad modicū vtutibꝰ exercitauit. qꝫ subito
euanuit et defecit. Syserā qui mīt ꝑtat ex
clusa gaudij intelligit diabolꝰ qui a gaudio
paradisi fuit exclusꝰ. Iste cū exercitu vitioꝝ nō
cessat filias istī i iustos grauare. Dabellād ut
eos sibi a sacro gaudio excludat. Jahel
vdo gentilem Israeli tñ ofedelatā dr̄ā arcta

de gentilitate assumpta. qui y cto hꝫ ꝺ vitali q
a pñs hᵉ dña vel cad ꝑa Dei legislator vel
mayses misit cõ dyabolꝰ ad eccliam sui qui
stãs ꝓes gradiebat lazarꝰ. i. ꝑm iudayca
vr. cõ eu pugnaet aq ꝓmi cruciãdo ꝺn̄i
non fuit victoria de dyabolo attributa. q nec
symagoga nec ꝑsus iudayce dyabolꝰ superauit
sꝫ sahel gentis mulier. i. ecclia dña ex gentili
& meretrici ꝑte assumpta cõ ipm ꝑsalut. et ad
malleos ligneo et clauo tabernaculi. i. mãte lig
no crucis et clauis quibꝫ fuit dns affixus. lacte
lacte quo fuit ꝑ̄ uarie multa. i. mãte fide ꝺn̄i
nostri et passionis ipsius ꝺn̄i ꝺuicit et ꝑstit.
et virtute ipsius cruciatꝰ fidelꝭ de manibꝫ ipsius
liberauit. Inf̄. 9ª. Intre mulier. fragmentu mole
supationis obtinet capiti abimeleth et configit
cerebꝛ eius. Vel dic q tal mulier. ꝺ libi ligno
que ecclia habet. i. dei assist. ꝺ. q. in spa dei cru
ne assidando astendisse videat. ꝑsal. 9. astendit
deus sup me lucē et imp. edixit. agnitio ista
ac lacte suis mãte quo nutrit. xp̄m. i. ligno crucis
cū clauis et lancea suffigante. quibꝫ ꝑsus mortē
sustinuit ipsum ꝺyabolꝰ superauit. et de victoria
cõ ipsum sibi soli sua mr̄ ecclia ꝺuit. Iudith. 16.
dona mulier habitacula fecit ofolofernem in domo na
bugodonosor regis. Vel. 3ª. Allegoria q ysay
malig ymicit systrã. i. ꝺyabolꝰ clarus vel
immundi. sibi ꝺilectꝫ tempestatibꝰ cõ nos
suscitante sahel q systra. scala q vir. simꝫ q
ecclia. layci q clerici. fundatio q religiosi. scala
scala sepe fit. q ysti simplices ad lacte claustri
more qua scandit. ad malleos crucis q mãdata
ꝑ dilectam defixit. et ad clauos ꝺñi timore
qui ad bonã vitã mentis tabernaculũ retinet ne
labat. quo cor suũ ꝑfigant. atq; peregrue ipsum
ꝺyabolꝰ carne vel mundo tabit. ꝓcurat. q
ipsum ꝑstruit. Lazarꝰ vero duo ecclia. i. sup
ores et clerici ipsum vita nõ ꝓcurat. Io. 8. Ioan.
8ª. Inf̄ing dicit. q ego fugio sed. Sahel vero
hec cymex videns systrã. i. ꝓpe sibilabundã et
in filio fatigatã. vocauit eã. i. tribus. 2ª. q. 1ª. ad
me dñe ne timeas. Que statim apparuit vtre
lacte. et dato q aquã potasset. sibi in lac dedit
vt dormiat. Quo sentit dormire cepit ista
mulier. clauũ tabernaculi et ad malleos tripedat. et
trãsfixit. ipsum in ligno posuit. et infixit. et sic
supore mortis sopiens miserabiliꝫ obiit. i. dyabolꝰ

Ista ꝑsona ꝓpter alia q in precedenti ca
sta q ꝑ ysti systra intelligo alia in libello
fatigatã. et ꝑ diuitiarũ copia sibilabundã. vel
aliqua nobilis. vel etiã pauper beneficiata
vel ꝓmotiata. q sahel ueo visitatio dei. ꝓ
lacte temporis ꝑbne multiplicãdi. ꝺ. ꝓ
mundo. i. uidet ipsã pauperã sibilabundã
temporalibꝰ indigentiã. sahel cũ in tabernaculo
domus sue secreto introduxit. et vt. ꝺ lacte
i. doctrina sua apte. et dato q nõ potuit ꝺ
omadiã q tempe trãseũdo. ipsi in longitudine
lac bonorũ suorũ sit. blandiri vel pecuniã sibi
solat ad visitandũ concedẽ. et cũ ad tempus
sanitatẽ et sompnũ dulcedinis et applaudere
in eo ꝓcure. et securã ꝓfq; q. ꝺñs. i. diabolꝰ
sibi ꝺuxit qñ sibi bona ꝺditate senuit ac
sahel cũ 3ª. ꝓfq; assert ꝓfq; q nocet sit. ꝺ
quid. q. cito qñ dormit. i. qñ vsq; adulter. cãm
eũ insurgunt. malleũ sue crudelitatis. ipsum
duchendo ac clauo crudelis pumicatis et vsu
tale reparitatis ipsum trãsfigendo. et ꝑ ecclã
dictã ipsum mortuũ et de peccatis et ad
bonũ. i. ad missam confessũ. i. missã ꝺcitur
qui. 16ª. dist. missã lactat animã sua. i. ducit
eũ ꝑ viam non bonã. Vel dic q talis
mulier. i. blanda adulatrix vel malus ydeli
arcus vel pastor. qui ecclia fidelis pastoris
militie regis sabini. i. mundi principibꝰ et
superuis. lac. q aqua. i. dulcedine adulatio
nis. q virtute offerunt. et sic. ꝺñs eos. i. mali. ꝺat
mia. et de certo facit ipsos spiritualiter. ꝺfigi
et clauis dilectionis cruciate trãsfigit. Inf̄. 2ª.
aqua petenti lac dedit. et in fiala principũ
obtulit butirũ. Vel dic q tal mulier est
dyabolꝰ vel alo vel mala mulier. ita. Ca. 4. ⁊ 5.

Debora prophetissa ad barach ad
ꝺcendum misit cõ sisara. multi de
filiis ysrl ad ea nõ fuerunt. cũ
ipsos ꝺ in suo certitudine ꝓfugent. et ysrl
fuerit. Ruben qui me ipsos duos timos
gilteus gregũ sibulos audiebat. Galaad
qui trãs iordanẽ ꝺsidebat. Dan q mambꝰ

Iudicum

vacabat ⁊ esser. qui nr̃ potestatẽ mõdabat⁹ et n̄ lictor̃ mais habitabat ⁊ idẽ vẽ aliqui ei de ad sẽtiũ accessum et ro quã dant̃ sẽ vsurpar eꝝ pncipes fuer̃ eꝝ del bora et Zabulon et neptalim. q̃ alas suas dederãt diffinim ⁊ sẽ q̃ dr̃. De celo dimi cant̃ ẽ y ste et stelle manebãt in ordie et cursu suo adãs sisara pugnauer̃ ⁊ hic vẽ multi sẽ hodie qui ad ẽpletissa ⁊ ad sãs ꝑsonã non ãdent cõtra hostes spũales pugnare ⁊ potissime tales sẽ q̃ꝝ q̃dã ꝑsonaꝝ ⁊ nig ⁊ Ruben videl ꝓ modũ ⁊ sẽ subtiles rũctor et aduõtor. q̃ ad assute q̃ sic agend̃ videat ꝑpẽ in ad bellũ cõtra vrãa non ꝙdant ⁊ mlt̃ duos thos delicias ẽ sẽ et bonaꝝ ẽtiã vbi fibulor̃ gregũ ⁊ adulatoꝝ vba blanda. maiorꝝ q̃ dnoꝝ familiaꝝ libent audiũt ⁊ auscultant. vñ ꝑpẽ ꝑmt dicẽ de adulatoꝝ ⁊ Job q̃. sciẽtr quid eꝝ no cognoscẽtia. vltrõ non cognoscebã et vocẽ q̃ aure leuis audiũ ⁊ Adulator. ⁊ ymago dr̃ q̃ habẽ animi fiditudiẽm. nõ vltrõ. ⁊ ug licet audiamꝰ vocẽ leuẽ et blandã loq̃tatẽ nõ tñ ⁊ q̃ vltro cognoscimꝰ eã ⁊ ẽtioꝝ voliditate. ⁊ Q. ⁊ Balaam q̃ ẽfictũ cumulꝰ testis qui ẽ sup̃bus qui dr̃ cumulꝰ sue vite dicẽs ꝓco q̃ cumulꝰ ⁊ tumor ẽfluꝝ tionis et inflate elationis sue mtiõe sup̃bia attestat̃ ⁊ illi tñ iordanis q̃ mẽstrat̃ ⁊ iug iudicij dicunt̃ fesel. q̃ ꝑpos nr̃ sup̃ iudicẽ si vltra sumpsi vera cognitione fessus et ma lec eã tñ dicat̃ ⁊ ca. vel ⁊ q̃ nos mꝫ ꝓpos iudicẽmꝰ non vltra iudicẽm ⁊ Q. illeꝝ ⁊ dam qui mẽstrat causa ⁊ qui in mambꝝ sẽ varia ⁊ ẽ illoꝝ qui in causis et litigijs mensor ⁊ nauibꝰ ⁊ in pluribus mundi negocijs se plg q̃ dicunt ocupant q̃ꝝ ⁊ nat nauis ⁊ mẽ malo ⁊ q̃ illeꝝ ⁊ assus. qui mẽstrat mundi diuicie seu bona ⁊ sẽ mundi diuites ⁊ ⁊ lictor̃ mais ⁊ mundi mandatis ꝑ affectũ et tpalia ẽdendẽ ꝑ cetus grauãtes. Ibicur ⁊ ꝑ mai via tua ⁊ esser ⁊ q̃ꝝ ista ꝑsonaꝝ sẽ illi q̃ dicũt ꝙplant̃. q̃ litigijs et negocijs occupant qui ꝑ sibiad mplant̃ ⁊ q̃ ꝑ varia stram illustre. nõ acad

hodie spualit̃ pugnac̃ cõtra dyabolũ et vicia Nec dellora seu bona ⁊ sẽs ꝙdantes ad ⁊ bellũ ꝙnitiũ vñ de ꝓpo modesme cede ⁊ sẽtiã ⁊ ⁊ Non ⁊ q̃ vadat ad ꝓpm̃ ꝓra ad ⁊ eo ⁊ ⁊ ꝓpm̃ eis ⁊ Sed reuela ad ⁊ ꝓpm̃ vadam ⁊ in q̃a ꝓpo nam bonam sẽ vsurpar q̃ mẽstrat̃ dñm̃ mediaꝝ Naptuld q̃ mẽstrat̃ gulsa̅ vel dilatat̃ Zabulon q̃ mẽstrat̃ habitaculũ fortitudinis ⁊ ita y cto qui dñr dei ẽst mederi et cogniõe ⁊ Qui ẽst cultatiuũ dilatatoꝝ et honestũ q̃sitionẽ illi qui ẽst fortitudiem et mãtis robora ⁊ q̃ꝝ fuerũt sui doctoꝝ assessoꝝ et vñes ⁊ tales cont̃ dyabolũ pugnãt̃ et vitas suas diffemi et laboribꝰ exponẽtes de celo et ꝑ stellas. a deo et angel̃ adiuuati mẽnt̃ vñ isti sẽ illi de q̃bꝰ barach q̃. vbi fuerũt gigãtes viri notati a ꝑpo ꝓtia magna ꝓtes bella ⁊ Ca. iiii. ⁊ C. iiii. ⁊ Peranniby filijs ẽst. ⁊ dixẽ eos dñs in manu madian sẽtes ⁊ anis. q̃ q̃dã anno cũ suis gregibꝰ in trad ẽsse nõ auteꝝ ista ista modũ locustarũ deuastabãt. q̃ ẽ ẽfictũ ⁊ Gedeon in torculari cũ ẽgis exercitat̃ apparuit sibi angelꝰ dñi mittẽs q̃ ẽ fortitudie sua ꝓpm̃ dñi liberaret ⁊ Cui cũ Gedeon sacrificiũ ẽt̃ assimos panes et agni carnes et uꝰ carnũ offerret ⁊ angelꝰ sup̃ petrã ista sibi iussit ⁊ quo fcõ angelꝰ cũ ẽgis carnes tetigit ⁊ et statim de pat̃ fedmia ẽrupit. q̃ sacrificiũ ꝙsumpsit ⁊ angelꝰ vñ in fedmia celũ ascendit ⁊ Ista seq̃ do Gregoꝝ exponẽ modũ ẽt̃ q̃ cũ quis in torculari cordã cũ ẽgis sue discussiones ẽtioꝝ a paleis ẽ vtutes a vicijs segregat et ꝑ tritura madidamq̃ et deinde qui ad gregẽ suũ tẽpꝰ suaꝝ cũcta viridia ẽ honesta et vtuosa ꝙsumit in ore ⁊ in cordẽ suo latebrꝰ sẽ occultat ut sibi ẽtioꝝ mtiõe affectũ discutiat atq̃ tãdẽ stratũ stratũ solet adest angelꝰ dñi mplacabilis et reuelatabilis ymittens madian ẽ dyabolũ sui q̃ expiatis supradem et pfid dei ẽ bonoꝝ aie motiũ libãt̃ ⁊ Et io tali gedeon q̃ mẽstrat̃ cruciãs in utilis ẽ talis homo videns talẽ an gelũ sibi assidẽ et mplacẽ ad monitorem ei debet agnũ ẽ q̃d carnis ꝑ primas decoquẽ panes azimos ẽ bona aqua sine fermento manus ꝓprie fundẽ ⁊ uis carnũ ẽ ꝙlas carnales cogita

de cleris et laycis. Ita fecerunt ecclesia q̄
maxime vellēs. Duo sē quincti et ad sūt
molles ac benigni solebant de ore dñi ḡ
re sē catholi madefacti. Area vero i. sēctus
i. spāi ore dant. Valeat ut idi atq; duri
ac vel hodie videmq; cōmūnit. Hic Gregor
exponēs d. o. ex. Dñi stat videat ne
cadat. Et hodie ei sit sicut sensibi⁹ vide
q̄ bon affraudē mali et mali erdō affraudē
bon. Hel dic q̄ vellus et area sūt ecclia;
et ratio. q̄ vicissim se ḡnāt q. q̄ ad ecclā ad ore
celestis ḡre et dilectōe plena. nec ē q
ratio carnalitate sua et voluptate sit vacua
et ieiūa. Vñ vi. q ratio et adā pōt sibi mu
tuo dici. Hel ti. Hi ad ministrū iere
Ego devotū teneo. Hi devotū clericis
ego ad ministrū ḡtion. Verba fuerē abra
ham ad lotē. Ita ratio q mte
p lotē. q mte stat declinās a via vitiō
similit declinat turbes ministrū admittat
m ḡar vita ꝛc. Hel dic q i. duo sig
nāt p̄m et 2m ḡnt duo tpa. s. p̄nte 2 futurū
et eand signāt duo ḡna pnonāt. Vellus solūd
diuitē. Area modū pauper. Isti cōm. nō se ḡnt
Ita diuitēs in p̄mo signo. i. in p̄nti tempe
ore spūāli et diuitē. sē plenū. Area vero
i. pauper ab isto ore sē sancti et p̄ transitū
bonor sē audi atq; magna. Hic 2e sig. ad
uidente i. futuro tpe. tūc mutabit ordo rerū
tunc am. q̄ mō sē dicat esse pauper. 2 aḡ
Huc i. Apposuit potēs de sede ꝛc. Et sē. et sūde
spūāl bono. et dī. dñs. Et sic lotē ḡcredo
devotū. Ubi. aḡd tener ministrū et aḡ utrq;
aḡ. qđ dicat illis q̄ ad devotū. Dominē
Et illis qui ad ministrū erāt dicit ꝛc. Cn̄m Am̄

Quom Gedeon ad plūd cōm madianitis
ire deberet. et ad q̄ magn̄ plūd
congregandū. Noluit dñs q̄ quidā
principales plures sē pauciores. et ecclē aquileg. dē
q̄ plus tardē non tradat madian in manū
aḡ. Ne forte gloriet isrāl. et dicat meis viribus
liberata sit. Precepit ḡo q̄ milites sic ḡdent q̄ sē
ordinē illos ad aquā ducer. et q̄ illos q̄ flexo
poplite inclinati aquā biberēt separarent. Illos
vero q̄ genua flectere nō dedignārent. sē manu
aquā ad os ḡlecta sicut canes libere eligeret

Dic i. fortes. q. de decem milibꝫ. 300. soli fuerūt
qui aquā manu et lingua biberūt. Reliqui ad eo
ad plūd iuerūt et madian deuicerūt. Alij vero
tremēs rediēt ad ḡsa recesserūt. Gedeon vero
qui mīs pretat. figurat nr̄m dñm. Et p̄ vero
regimē nouē mensiū designat. Ille i. ad dyabolū
pertat. ac scriptu fidelius cōm madian i. cōm dya
bolū. et maxime ad illud plūd fortiū. q̄ multitudē
plateaꝝ ecclasticaꝝ et p̄dicatoꝝ. aduersū et hostilē
ira q̄ ad ipm̄ in finiti consurgit. et ad quod p̄uale
nūc pauci de ḡbāt. Reliqui deq̄ non deleat
in ista multitudine bellatoꝝ. Ita sicut d. p̄ magnū
et ḡ. Nam in multitudine plūs bali multiplicasti
and gentē. sī non magnificasti lētitiā. Ista. q. d.
q̄ plūs deus multos habet in ecclia religiosos clicos
et p̄dicatores. pauci tñ. dicunt. sufficientes ad
madian. i. ad dyabolū debellandū. et ad ipm
vibis et aculeis impugnandū. ac. 20 multi. sē vēt
pauci vero dñi. i. bonos a malis. vtiles ab
utilibꝫ cognoscē velis operis. ac. sperā. q̄ dē. q̄
spūtalēs lacrimare et mirare se ḡnt. q. dño si ipse
mang. i. aqua respicias. dicunt. q. ad splendē illa
q̄ fudērunt lacrimare et p̄me passionis. et ma
nibꝫ ad lingua tanḡunt. In q̄tū libent. diuina scip
turā. et dñe legē meditata magna p̄dicāt et
dicunt. Et m̄ q̄tū de aḡs lacrimare q̄ paparis et
deuotionis multa sequūt. q̄ primo stant. ac. ocul
vbis videt. granula cordis. et affectus sue ad ipsas
aquas destinunt. et deflectunt. Hic q. dño si ipse
mang. i. aqua respicias. dicunt. q. ad illud. q̄ plāde
q̄ dicunt milēs. manū apponē volūt. q. ac sic milēs
ad manū si ad lingua fudē mang tanḡunt. Ac q̄
q. ac. dicunt. et non sentiunt. Aligant ad oneꝝ
grūa. et quartibilia. ponunt. m̄ q̄dē. Gomū. di
gitis ad suo nolūt ea mouē. Quasi omēs isti a
dño. ac. ydolatrē. tñ. ad p̄dom plūd idolatres. Hic. ac
ueda aliq̄ pauci sē. ibi sic. 300. inter. 9. milia. q̄
non solūd ad lingua. ymo. and ad manū tanḡunt
q̄. aḡs. Reliqui sic. qui non solūd p̄dicando laqueū
si and ea. q̄ p̄dicat manualit. operant. et ad mod
ranū. q̄ non solūd ad lingua. ymo. ac. ope. custo
diūt q̄. ecclam. et. p. fidelitē custodia. q̄. dyabolū
docent. ac. placēt. ac. equitē. Quē. i. 2. tñ. b. q̄
lacrimis. ac. et ope. p̄ferūt. Et usq; ad spūale plūd
vtiles. ydriant. et nrīs mentibꝫ. dyabolū. ac. suo
exercitu. fugat. Hel dic q. aqua. q̄. ydriant
p̄d milites. a. mundana. spūalitas. vel bona tpalia
que fluūt. et refluūt. sicut aqua que. dē. mali

tanto affectu aperuit et gemma cordis sui et affixit
ad eas depressit et deflectus Et ita gra dñi ihu
reprobi sc. qa in sinu ecclie vbi ē lux spūalis ylij
indigne remanent et ptristr Rom vō ecclie
gramia affixionis et cordis ad aquas mundi doctr
rationis no flectr si strictas ad celestia erecti
sicut eames Aiunt fecerūt sci apli et ptrus solid
quod nr̄m ē ad hoc sumus Et pp hoc ihi dicm
sc. et eccl quia pauca ad plia ¶ De tali ybride
scra in aq pt dns dicit illud ysa In absconditio
tempestate ybrida to apud aquā cōtradis et aquā
aquā trampalid q sc. ecclie cōtradis et lucis ¶
Vel si vis dic sta ad litam q in bellis multi
sūt pauces militares fi electi et bonos q multos
ypocritas et indoctos sicut exo pz de versis hi
vñ post crosig dicis q ad infinitā multitudinem
ḡrat ipsum tamen pauci spectant Quocirca
bene dicit seneca de malis mundi multe plagas
et quales sunt ¶ Gedeone cōtra madiani ad tres
centos electos qui aquas manu et lingua lambent
ydolatre Non legit eos alia arma gestasse q tubas
lagenas vacuas et intra lampades Sic ad de
gedeonis mandato lagenas vacuas et intra ardentes
fregerūt et tubis clamauerūt et lampadibus in
centibus talia hostes fecerūt q ipsa fugientibus eos
fecit victoria ¶ Dic vel dic q tricenti et milites
et boni artistici et fideles qui tricenti dicunt qa
fidem tentatis credunt aquā manu et lingua
tangunt q manu operant ad dicit Arma spūalia
cōtra madian et diabolū dnt assume si volunt de
eo triumphare ~~[illegible]~~ In hac ambulatio
non sūt carnē militemq; arma ad milicie mee no
sūt carnalia Habet ē dnt lagenas tricentas vacuas
et corpora sua vacua q abstinentia cibor et bibant
intus lampades ardentes et splendore virtutū et
exemplor vel cetā ornamentor Habeat et tubas
et predicationem et doctrinā dicte legis et mandator
et sic q dicto si lagenas corpus suor abstinentia
pena vel morte q exo fregerūt si splendor suor
exemplorū minuerūt et tubas oratis predicationis
confidi Dñe laus vel ppter actionis psonarum hostes
dic gentiles in eis et ab eor aspectibus fuga
burnt vt dicit De sctis qui tubis predicationis corpa
sua pena et abstinentia fregerūt mortis vel expō
et tūc pp morte virtutibz et miracul claruerūt et
in dñm tricenti Sic 20 scripsit tubis et lucerne
unt ab urbe sci dñi ad ultima vel diu et ore
ipsi tyrannī qui eos arserūt vel impugnauerūt visis
tantis miraculor splendoribz credidērunt Sic
ann quisq; fuerit in martiribz pp credidem sci tube
et fidei apli et predic Et pp mors et la
gena corpis sctor pp miracula eor confirmat
pp eor fugā et tyrannor supā
et fid ad fidem iusto Sic et exposit sic scripsit
de longoto et eod multi alij doctores Sci
qui ad pdicand ad lagenas et tubas cām madian
dant lagenas in q sinistr tubias vō ē dextr
portabant In quo notat q ē pdicatoris de
tubis et de pdicatore scrā qui ipsam sc. gre videt
et exerta suor multid dnt clare de lagenis
vō et de corpib suis pro deber aio cū Et
inde ē q tubas in dext lagenas vō in sinist
tamq; illa de quib mino dicat Diabolū gre
tamq; Idem si vis dic de doctoribz et doctrina
Dic sompniauit quida q panis subtemelaig
ordeaceus cast madian cecidit et casa
ea et everitid dextr uebat Et qd dom fuit ge
deon significat q qd subtemelaig et vel ex
rustica edit madiamitas tm deuicit Et ē alle
gia q qdz et in bellis corporalibz et ē sancte scē
alibz nacnon ē plijs spūalibz sc. et victorie et
demonū de expugnatoribz magna et ardua
pp rusticos et simplices siue qa qui ē sint su
dos et indoctos et de humili plebe nat spūs
ti dñi nidit gedeone sic pp supi 6a ca Et sp
maiora facturū q illi qui sc. ecclie et scte pueri
t. ca. Insp̄na mundi elegit deus vt con
fundat fortia Cam gm

Gedeon puist a ppto duces qui tubarent
de pda madianitar de quo fecit ephor
gruitus pectus qa significatq ē in eo
et ois ppha qui erit ad ndcendū sue doctr
quo mente dns inuocabat quia usq venire
et sacerdotibz solumō gredebat In q not
q pdicat qui scripturis efficia volunt exer
cerat qui sine cord bona illud intendūt finale
Vel pt allegat q aurea gentilid non dest
fieri ephor scriptis et scripturis secularib non
debet pp scripturā quidam fieri pdicat scripturis
Vel pt allegat cōi ritus et religiosis q sub
sue fruendi ephor et ad spūale virtū ztia
vel etiam acumulat aurea gentilid et exigud
Dicitur secularia vel capinde pauper subditor
et sic pp 4m 24o Immolabit exo mq ouia
culatu sed tūc 3o non sic faciendū mala ut
veniant bona

Hec ꝑmꝫ quomodo Abimelech filius
spurij Gedeonis fuerit rex a viris
Sichimis qui stati cum fratres suos fi
lios Gedeonis superauit et hō de eis sup lapi
dem vnū occidit Nūc q̄ vng̃ solidum emisse
posterā vō illos mercē q̄ rpm regem fecerant
et mīs fecit et cuitatē qbusdā ꝑpm tm̄ finalit
did tm̄ quōdā capē misit et igne ꝑponē mo
lem quādā mulier fragmentū molē iactēs
de capite pcussit et ad ei mortē vindicand deie
cit Cui se moriēs ne a mulie dicat
occisū p̄ gladiū q̄ se mitti fecit Nūc ostendit abi
melech ingē dyabolū qui dei ꝑsecutor et
creatōis gn̄e pestifer fuit dicit ille ad filios ꝑ
sui legitimos et vitos stolos et ydiotas et malos
mōres si lapidem vnū et sup rpm quē ꝑ ce
dentē occidit et sup sychem q̄ mīs pcurat ꝑ
mundū vindictā accepit et ꝑpm sic quos
regnat et pcedēs et mundanos dulcis vicios
mīscuit et rpm mūdi ciuitatē flamma ga
ꝑsidie succendit Nūc q̄ iste ē rex de quo dr̄
ꝑ ad regnantibus ipius culme hōm et sic
rpīs qui illud sup se regem fecit ꝑmīd iste
reddit Ctra ꝑ Rex misericors ꝑdet ꝑpm suū
Dr̄ et q̄ris Quō iste malis rex supat
iste Continue ad arridit q̄ iste tirim thebas
et deinde mētis vbē iudie et malicie ignem
succendē malit et tūr q̄ dicto nō restat nisi
q̄ mulier q̄ ē in ista tirri et validatis bō docti
fragmen molē et pondꝰ dēm timoris cām ad
iuuat et q̄ de capite et ē ꝑsōa dicit sic adiuc tep
tacio ē in cogitatione rpm ꝑcutiat et sic ꝑ
victa cadat Timor ad dei ad pellit ꝑcm Ctra
ē dicit ista mulier et voluntas bō debitu
suū facit et si timor dei istud ꝑcussit statim
ad migat iste adest rpm in consp̄ctu nr̄o ꝑ
orans Nūc dic q̄ mulier dicit et bīd vīgaū
lapide quē emisit et ad ē lapide angelū q̄
gladiū ꝑcussit dyabolū sup̄auit et q̄ est arma
et pauū vel quibus strēs sibi auxiliū ferē con
tinua Cum tm̄ dyabolū fideles suos legitimos et
strēs ꝑdēs occidat et ꝑ multa tpa sī mundū ꝑ
turbat Iudith 14 Accedā mulier habēs ferit
officū in domo nabugodonosor regis Nūc dic
q̄ iste ꝑ ambitiosū qui stati ut ad regnū vel ad
sessionē tendit et tpāl vel etiam spūāl ymoty
ficat pmūd ad sacē mittit et strēs suos legitimos
et bonos destruē et q̄ritur ad mundi ꝑsputatū
ꝑdē et deponē Nec sufficit sibi q̄ citatē et ciues
habet si ꝑ etiā tirim et aliquā alteriā dignitatē
vel pmīnentē bīsciaū optinē studet et ad eā
cū tu cū amicis suis ad accidendā eis labo
rat et igne auaricie ꝑ oblocutionē mutuā ad
ostiū tēpli et ingressū istis dignitatē offert et
ꝑsentat Sed q̄ ꝑ etiā mala mulier fortitudō q̄
tirim sibi dignitatē rapit et tanq̄ rpm mīre
aliqñ non finit ymo subito fragmen mola
et fractionē et pondꝰ mortē vel ere pondꝰ istius
tumoris et ebullitionis emittit eiq̄ ad tēpꝰ ꝑtendo
Cui stati adest armiger suus dyabolus qui sibi
gaudiū fraudis et fruitionē qui rpm ꝑ ꝑpetuos
mole et ꝑ mortē corpis gladio et nē dāpna
mīsficit et sic anteq̄ attingat ad statū quē op
tabat mediante mulie mola et armigero et
omnīte fortuita morte et dyabolo destructo corpis
et ade ciuit Sed huic de tirim mulie et fortuna
ꝑtis ad Sed 2ē plaga mortis mīsis nequa
ꝑ ab strēs q̄ moueat a tali mīsie cauendi diēb
multe oculos a mulie compta et tacet subdit
q̄ nichil spām mulieris admirati multi ꝑhibēd
sup Hic ponit parabola de arboribus volentibus
aliqē regem Et quoq̄ regnē frequ vitis et oliua
se ꝑcusauerūt Rapnus vō acceptauit ut vide
ea sup̄ q̄ li ꝙ cā de rāpno Et q̄ Cap̄m IIm

Iepte filius Galaad a gaudia mīs fe
tissimꝰ fuit que fides sui legitī eiecit
sibi q̄ talia ubi dixerūt Heres ē domo
mea de non poteris q̄ de adultera natꝰ es Quo
audito Iepte a fribus fuit fugit et Dei ꝑtauit
et ꝑgregati sū ad eū viri mores et latrones
et q̄ ꝑcipuꝫ eū sequebat Unde vō sic ꝑm
ē q̄ eo filij Amon pugnabat cum̄ israēl Quia
Iephte maiores natu de galaad Iepte q̄ ꝑcus eis
erant in ayo auxiliū suū duceret cui ē ꝑ
cipem suū constituerūt Iepte ē nobis ad ꝑlium
deo vouit q̄ si victoriam sibi dabit q̄ sibi de
domo sua sibi ꝑ victoriam occurrēt et ei ꝑmo
dat Iste ē aperuit victoria et eodem tpe unica
filia sua cū tympanis et organis gaudens
occurrit Quia vīsa statū scissis vestibus vocē q̄
vocabat sibi dixit Hei mihi filia mea decepisti me
et ipsa decepta es. q̄ martis q̄dicendū libenter

suscipiens duos menses plorandi filiā virginitatē
cū suis sodalibus postulauit et uiribus consecutis et
expletis deo patri virginem immolauit ¶ Ista pōt
allegari exemplar ad multos et pme cōi mō
danoso et amicos qui consilia eorum despiciūt ipsos
q̄ seruū dei habere vel honore sue principes ac
nolut. si dimittere eis aliq̄ nedatare ad suos ḡtes
tos reuerti ut et maxime qui videt eos finitas ḡ
pitatis posse. huc q̄ vult ire ad regiō suo pauc
adiosi sūt immo nō diuitū multi ¶ Vel pt allegari q̄ bastard dis qui aliq̄n fortes et boni mili
tes fuit pn tm q̄ mlt amicos et notos homo
rum obtinē omēt ¶ Vel pt allegari de uxōe
quali q̄ uiuand q̄ uiand. nu. iste ad tanto
dampno pueniet et uitatē ¶ Vel exponō
ille de repō dicebat q̄ septe sūt regiōn q̄ ei ex
gubina nascūt q̄ eo q̄ ab deo pōt et regit
natura q̄ dat alicui thesauri et postea priuat videt
Ista ē ecclesia que sūt iudei repudiat et velut
de adultio natū abhorrant. qui in ecclesia pauper
gaudet edificat ad inopes vdo et latrones. et pec
catores publicani et peccatores ipm tm̄ diuini
sequūt fidem eius recipiendo q̄ non non
vocauit iustos sed peccatores Iste ē quis repudiata
a iudeis cū amon diabolū duc et prostib
filios ysl. et fidelium constituit. et q victola op
timenda ille filiū ē gedamitarū deo pro immo
lauit et ipsa q̄ salute gentis et q victo
ria matre patrie. et amon et ppe fuga. et dya
et uicia superbie. et filij ysl. et fideles ipso libe
rabit ¶ Vel ista ide potuit dici ē ab q̄ filia mea
omō defuncta ē ¶ Vel dic q̄ septe ē homo
cuius filia ē ille cuo quā debet deo uouē
et q̄ primam immolando mittē ut possit cōtra
amon. et cōtra diabolū et uicia victoriam op
timē. Si ē contingit q̄ homo victola cū
uicia vel tribulatois habit vel q̄ a deo domi
spūale reportauit et videt filia. et ille exire
cū tympanis et organis. et leticijs et delectatois
sibi occurrē et sibi ē uia mea obuiare stulti dr
dicē. filia mea decepisti me et ipsa decepta
es. decepisti me dico. uicia fugiendo. si tu ipsa
decepta es pena et pena. ymmōdo Ista ē quā
debet deo q̄ primā immolare et sibi placeā ille
virginitate. et appetere q̄ ututū sibi tate. tumgē
et tandem virginitate seu sibitate deplorata

debet ad q̄ caritate ghuie et q̄ labore et
primam sacrificare deo dicēs ille pdon mea
pisti me filia sti ni acti credo et gaudeo
et de tuis expugnis et mundanis leticijs
obuiando tu vado decepta es pena debita
sustinendo. filia babilonis misera. beato
qui retribuit ē retribuēti quod retribuisti nobis ¶ Vel
dic q̄ filia ē alia peccatrix q̄ sti ad iam
mundi leticia tide videt applaudere et festi
tate diabolo pro suo. qui tñ ex q̄ sibi
no pōt. ymo ipsam in mō immolat et
occidit ¶ Dalicijs dissolucio filia magni
et de ab ¶ Confusio ē filia egipti Cap̄ 13

Quidam vir. Iste mane vxorem suam
ostendam qui quadā die angelus dñi ap
paruit mirians q̄ illud parit qui ab
vtero matris nazareus erit. et sup̄ ingressū eius
nouacula non ascendet. nec vinū nec aliqd
immundū comedet aut gustabit qui erit potius
de philistinorum manibus liberare. et ē femina
sacrificij angelij ad celū ascendit. quez ut nun
cupson appellatus ē qui leonē tande occidit
fauū mellis de ore eius accepit. vxorem alie
nigenā sti dalida duxit. portas gazē ē vide
portauit. mille viros ad mandibula asini ē
secit. et tande pluries philistinorum molens ē
vinens occidit ¶ Ille goliz ē sampsone. qui
ministrat sol iustitie. et mīe sol iustitie. qui ma
nifestat sue q̄ fidelibus. vbi fuit q̄ angelus ē nūciatus
et q̄ ad iram nazareo. et fides debebat ee
q̄ ab ei immundo et pcto caut. stilo caueat
q̄ vinū et siceram. et cetera delicias q̄ debuit
non erat gustaturus et q̄ nouacula. et adula
ciones nō erat admissurus si ptm sua fallu
ciatur. et a philistheis. et dominis libertatis
ne in vbis sue. et ei puer magno corde
Dñs quos cum eo te nutriebat. simi ipse ei pollui
facere pōt. Iste ex leone diabolū stupefa
cauit fauū mellis. et quia pro de ei fuerūt
de ipso accepit et deuauit. vxore alienigenā
et eandem de ciuibus despansauit. sagittas
philistinorum. et sectas infidelium et hereticorū
contempsit. ferne ne fidei infamando mā
te asini mandibula. et mente q̄ gladiatore
multos spūales inimicos extraxit. portas
insuper asportauit et frangens et tronco
gregis. et paradisi ascendit et pluies Gosfrid.

misdeliu molens q̄ viuens occidit spūa
In quib⁹ pg ꝺ̄ passiōe et morte mūdi
bg apls plias q̄ ante glūcat ⁊m q̄ p
vita sua fecit monst. et ꝑ morte apatu est
omnibilia Ca. xiiii.

Sampson descendens in thamatha
philistinoz vidit ibi mulierē que
placuit oculis eig q̄d quod dessponsa
sponda descendens catulū leonis rugientē
et solū obuiam habuit et irruente i se
spūu dñi leonē manibg rūpit sicut
gladio lacerauit. post aliquot vō dies des
cendēs vt ducēt mulierē quā dessponsauerat
declinauit vt videt cadauer leonis et
ecce examen apū in ore eius erat leonis erat
et cera fluxit mellis et arripiēs comedit et
cera pri et matri ⁊tē dedit et tamē eis
vt mel ḡderet nō ostendit ⁊ tandē vō ꝑ
quinqꝫ imperia ꝑbleuma de q̄o fecit ꝑ
ba quedante accepit eibg et de forti egressa
e dulcedo Ista ꝑt applicat ad dñm ⁊
tulg ait leonē samson et rugientes spūanc
et rugiens in discipulos dñi fuit paulg
qui cathena qñ sampson fuit ligatus ꝺ̄ actus
de gentibg p fidem dessponsata valuit et
ꝑt q̄ ꝑsonaliꝫ ⁊ thamatha ⁊ mulierē dedit
catulg leonis ⁊c ⁊ paulg sibi restituit fortit
⁊ quasi ipse ad sua gloriandū ꝑstituit vita
carnalē in ipo lacerans et occidens ⁊ quo
mortuo ⁊ mortificato examen apū ⁊ labore
sedulitatē fruct mellis ⁊ sue dulcedinē ac
fidei sinceritatē in ore sue eloq̄ie et predicatōis
suauit ita q̄ ipse ꝺ̄ de qmedāte exuit cibg
et de forti dulcedo p̄cepit ita ipse q̄ ante qñ
sponsā accipiam qmedietatē et deuotiat pg qñ
sponsā malle dotē ipsam repetit vñ de ipso eo
pdicit ꝺ̄ q̄ Sampsonum lupi capiat mane
qmedet predam at vespe diuidat ⁊tē Vel si
vis dic ista de dyamsto vel augustino vel q̄
libet pdo vel doctore q̄ssi ad fidem Vel
dic q̄ sampson dei filig ꝑ vocē alienigena
rū q̄ gentilitate vel actū de gentibg dessponsata
descendens leonē diabolū ꝑstituit et examen
apū ⁊ collegiū sūe prīm in medio deuotōis
et spei quā in aduentu eius habebat in ore
ihu leonis ⁊ in ipso repert quos pd̄ suo de
rediens ꝑstituit Vel sic de qmedente dulcedo
vel missis dulcedo quā absorbuit tile q̄uit
Job 20 diuitias quas deglutiuit euomet et de

ventre eius extrahet eas ds Vel dic q̄ sampson
d religiosꝰ qui qñ vult vocem ⁊ gr̄am vel gr̄az
accipē ⁊ pdē habet prēm et mēdem ⁊ odm actualē
affectū dimittē ⁊ via q̄d ⁊ a q̄d mundi vitā
ad religionis semitā declinat ⁊ quod si fecit
leonē mortuū ⁊ ꝑpm lucet in ore eius ⁊ vōs
eig mel dulcedinis et consolōis accipiet ⁊ examen
cerā apū ⁊ coitatū bonoz et sōz collegas et
socios habebit ⁊ sic vocem istā si dei gr̄am
et gladiū dessponsabit Vel dic q̄ qñ homo
pdē et mūdē relictis et patrib⁹ et mundo spuet
semitā religionis ingredit leonē sibi obuiū ⁊
ysam carnē crudē ⁊ iejunijs macerare tenet
quod si fecit mel in ore eius inuenit In q̄ntū i sua
tribulatōe vel pena dulcedinē et ꝓsolationem
ꝑcipit Vel leo ꝑ fragilitatē aliq̄ tribulationis
In q̄ ore mel inuenit q̄n in ꝓximo tormēto deuo
cōsolatio sentit et sic ad ḡtiam de qmedēte eibg
et de forti dulcedo recipit ⁊ quia patuit i mūdo
qui durabant illud ꝑ Sodom multitudes doloꝝ
me ⁊ cor ꝺ̄o ⁊ letifi a me Vel dic q̄ leo
ꝑ aliq̄ diuites tyrannū vel officiales ꝑsequē vel
vsurarium qui q̄ a sampsone ⁊ a deo ꝑ mortē
occidit fauū mellis ⁊ diuitiaꝝ copia in ore
eig ⁊ in suis suddit recipit ⁊ quo subtile ipse sap
sam ꝺ̄m ꝑ ꝑsona pauum intendat vt gloriā
eam tales nūcq̄ ꝑsequē aliqs nisi q̄n moluit
et sic de qmedente eibg accipit In q̄ntū de iste
daudatoibg moientibg aliq̄is vtilitas ꝓportat
Vñ Seneca In pulc. Lucanū nisi cū mozit
mihil lecte facit. Ca. xv.

Quom exercitus philistinoz ꝑ ligando
sampsone venisset et filij iuda ipsum
ut philisteis traderē duobg nouis fu
nibg alligassent irruit in ipsum spūs dñi et
sicut ignis funibg applicat marcescebāt a sim
que in bra iacebat et occidit cū eis mille viros
et philistinoz exercitū fugit in fugā Post ꝺ̄s
maxillā in bra fricuit et cū sitis modū sitiret
clamauit ad dñm me siti perire nisi misericors
deus dñs misisset molare dentis de maxilla ꝑ
iecta aquis et inde in hyemdan aq̄ exiuit et
vires que spūs eig exhorruit et virtus defec
tū recepit reparauit Ista quoniā Gregoꝝ
de ipso et pdictoibg maxilla ea a sim q̄a
pars oris pdicatoꝝ eloq̄ia designat a sing

animal omissum esse laborat Deum. Et q̃ta
iactebat mortua esse humilitate et mortificacõ
designabat. Ꝑ̃ ꝙ̃ te mortificatũ tota die Lud
a philistijm et demones ipm ligant. Cuius q̃ Ꝑ̃
catodes miracula virtutes et opa i pdicatõe vellet
filij iuda. et iudei in hoc philistei. et Romibꝫ cõ
sentientes ipm q̃ primũ ligauerunt. eig pricipe
ꝓdiuerunt. Duos q̃ fumes sẽ ebulacõ et morte
adhibuerunt. Dic ve ipse sampson ꝑ̃ deꝰ de
irruere sup eũ. Istos duos fumes resurgendo
disrupit. ꝓ̃ q̃ maxillam asini mortui. et ꝑdicto
rum aliquos. patientes et mortificatus accepit
et ꝑ̃ mẽtibꝫ mille viros. et multiplicatus ꝑ̃
philistinos et infideles spualr occidit et m
eis vitam carnale gladio spũs mẽfecit. ad fide
gltendo eosdem ꝙ̃ ꝑ̃. Verte ipsos et non
erunt. Tandem vero ipse maxillam. et ꝑdo ꝓ̃
catores et apostos in terram iacit. In q̃tũ q̃ ipse
non alare et vsq; in mortẽ et tyrannice ꝓsecu
tionẽ tradidit et dimisit. Sed ꝓuida cõ salutis
fidelibꝫ stilat in ipis sic q̃ctis. Dantem molare
et virtute et potentia miraculoze vsquit et ab
ipsa fonte aque viue et bñficioze copia effluere
fecit que ex tunc fidelibꝫ gradẽ non cessauit
Ista maxime apparuerunt in paulo q̃ mente
multi conuisi sũt. Et quo q̃cto et malentes
De dentu molaꝝ eloquie sue. aque viue ꝑ̃
et doctrie apostũ non cessauerunt q̃ ipm sit
bundẽ in ꝓsona fidelibꝫ refectent. Ex re
uela aqua que adhuc de ista maxilla. et de beato
paulo et ꝑmisso et aliis similibꝫ emanat
xpm sicientẽ refecit et confortat. In q̃tũ
membra eius. et fideles gẽmoꝝ doctrina spualr
delectat. Zach. 13. Erit fons patens domui iacob
ẽ. Et vsq; ꝛc. Omnes sicientes venite ad aq̃s
Del dic q̃ sampson ꝑ̃ aliq̃ tyrannũ ꝑpud
et ꝓximũ. qui cũ aliqua maxilla asini mortui
et aliqua mala vili et iniqua ꝓsona et humili
asinino seu rustica plebe nata virũ ad philiste
os et ad pauperes subditos occidendos desiderandos
et molestandos. Et sepe fit q̃ talis sampson et ꝑ̃
cipes vel tyranni talem ballivum vel ꝓpositum vile
de officio suo deponit et ejicit ipm eq̃ditta
do atq; de pauperando vel predando. et fontem
aque viue et diuicias copiosas apud eũ inuenit
qua sitim auaritie sue tempet. Fol. 67. Cui messa
frumenti q̃ medet et ipm rapiat et mutuo et
bibent alienam diuitias eig. Uxor alienigẽ
qua duxerat sampson in thamata ciuitate ꝓ
qui ipm arguebat de hoc q̃ dimissa filiabꝫ
populi sui vxoẽm alienigenã acceperat.
statim q̃ ipa ad domũ ꝓpriã redijt. Duxit
alium virum sibi vnde de quo sampson
ad ipsum vindictam vindicandum venerat. et eadem sibi
de gregre assens. et cubiculũ eig mittere voluit
nisi pater et mater ꝓpediuisset. Summe iratus
fuit. Et quasi trecentas vulpes cepit ipse ꝑ̃
caudas simul ligauit et faces accensas ad
caudas earum accendit. Et ipse ꝑ̃ segetes ꝓ
listinorũ dimisit. Que succendit penitus et de
uastauit. Sed ꝑ̃ allegatũ q̃ nõ ꝑ̃ tutu
cõmissã maxima similitudo cũ alienus ꝓ
anis. Quia dimissis apparatus et vinculis ꝓ
facili accusatione homines dimittunt et ad alios
se gltendos dicunt. Quod accidit de quodam rege
Francie. qui nõ ꝓprios habebat sed alienis militibꝫ
pacatus dabat. et eos sibi ꝓbis ꝓmissis al
ligabat. Et ad insurgendũ ꝓpter ebulũ ipse di
misse omnes ad inimicos eig se gltendos et
soli apparare quos quo citius potuit ad ipm
vltr adiuuerunt. Ꝙ bñ dicit. Et. Est amici
omnis et ꝓ̃ tempꝰ et nõ ꝓmanet die ꝑdu
cionis. Del dic q̃ talis cũ ꝓpriis adeo
qui ad mortẽ illig vxorẽ non diligunt homines
nisi sit ꝓpter ꝑ̃ et nõ bñficiendo se adhibeat
ꝓpter et mox vt deserit vltr ipm obliuiscit
et aliud ꝙrit amicũ. Del dic cũ malas
mulieres q̃ de viris absentibus pace agant si
statim alios ꝓcurant. Del dic q̃ talis vxor
alienigena dicit de terra q̃ vxor de gentibꝫ
et maiori ꝑte sumpta et ꝙ̃ ꝑ̃ fide desponsata
fuit pq̃ assen. et recessit viri sui ꝙ̃ ad
domũ patris sui. et in padisu vade et thamata
et mundũ apud gentiles petebat. et q̃ista ac
cipienda destendebat. pace et amore eius sentit
si cito alteri viro et mundo carni vel diabolo
et diuisa vicia se ꝑdidit et ipsi copulat et
amore eius dimisit. Quapp iste sampson et
ꝓpius cunctis ad indignatũ fuit vsq; ad
strages. et tyrannos cũ ignibꝫ crudelitate et
eig segetes. et bona ꝓpria cum ꝑ̃ mittit

et populū ispm vxore adulterā v relictas pbi
listeas paulo tuentes v ebriatuti varietes
mentibꝫ hoīm vltibꝫ malis sꝛ tyrannis
cont eos colligatis vastat et depaupat
Ih. Tradidit eos in manꝰ grenad et dixit
sp qui ade eos ℂ Vel sp ad ystam allegat
cont ecclasticos schismaticos. qui qz vxe suā
xpm qtā ad eiꝰ fidem deliquer. diabolo
p gesses adjende. tDidit eos spe xpc vl
pibꝫ v hereticis et falsꝫ doctoribꝫ suisꝫ male
ductne vitantibꝫ et segretas vitutū ppose
suaze exterminantibꝫ Canᵒ 2ᵒ Capite nob
vlpes ꝓuulas q demoliūt vineas ℂ Vel
dic q vt sꝑ iste adulter ecclie sue sete et
eoze spūi vnusꝰ a vltibꝫ v a barbaris et
paganis infestat et segretas et bō eoze
ab ipsis infidelibꝫ quibꝫ vt sꝑ subiecte
sp depdant. Thatz in greco qui molestat
q turcis in armenis georgianis q subiciūt
in ꝑsis in siriis qui obediūt romanis
in nestorianis q captiui tenent ab indis
in suriania et jacobinis qui violent punit
aggressis in nubianis qui ethiopibꝫ quotidie
xpi ad suis philistheis v ad suis infidelibus
copiantis a vltibꝫ infestat et quos ab ipsis
subiugat Ita in ꝑs. Tradent in manꝰ gladij
p vltiōem ecclie Et ōn ad videmꝫ de vocē legi
tima q ipsaz p non fregit si fidē violatam
suasuit sz de romana ecclia et latina q rem
popul sibi subiectis quā ovibꝫ vlpes vel
infidelis suppeditat qui poti ipsa eos condie
subicit atq; calcat Dicit ad ystam videz de
polonis vngris et yspanis q quis infidelēs
habent quicunq; illo tp no obedierūt sc dño
nrō xpo catholice subiciūt atq; colunt virtut
et gria sibi copulet q tp p ꝑ pena alit vlo v
diabolo se donat Ita q dato q vir suus sap
ientia v xpus sal ut fidelibꝫ edm sibi offat v
secutoze sui pena ad meritū reducat dubiū li
bandū corde sui p gratiaꝫ mitrat capiat ꝑ
tū et matu ispm vocis v mundi et celo mit
tend ipsū vetant Illo indignaty vltibꝫ v dis
nibꝫ et viaꝫ vmusse nocendi et ꝓdendi
administ ℂ Vel dic q vlpes isti sc vsuarij
et alij fraudulenti hēdi et falsi amici quos dy
abolꝰ p caudas ligat illuc associando et sues
quarie eis administrāde et sic segetes v stale
philistineoz v pauperū p istos deuaste et deuastat
vsqz ad ystam de societatibꝫ ꝓdestinere vsuriozē
quoꝝ mali diuisas fures v vastas nocendi volūtes
habent In cauda tp v in fine et intentōe qualit
vpm de talibꝫ ligatis ꝑ dicit Trenᵒ 4ᵒ ꝑpe nō
tam ꝑvon qui deperiit vlpes spem ambulaueri
in eo ℂ Vel dic q isti vlpes sꝑ auari ac gu
vlpes famosas habent Isti in caudis faces habē
diant qz in fine vite q p caudas mōz magis
auaritie studēt et pauperū substās quāt intitu
vpm Quēn 2ᵒ q ad certa vicia seruastur sola aua
ricia inuenerit ℂ Vel dic q possit sampson
vestis alienigene vxoꝛem sua assumpsit vlpes
v astutos predictoꝝ accepit Quas dat paulꝰ
qui dicebat Cū dolo capi vos v cōe
tr. Ipsos qz simul p cultrum ligauit et caudas
ad caudas v eoz intentiones iunxit et sic phi
listineoz v dom segetes et possessiones v ipsoꝝ
leas et pascuas igne sp fuit ꝓclamauit Quᵒ 1ᵒ Ca
lue 2ᵒ Ignis vem mittit in tra 16 m

Sampson in gratiam vxoris defendēde phi
listineos defendēs Ad quōd mulierem mā
tricem intuit Quem strati philistheum
detinē et oīmōde volatores voluere sp vēs portā
ciuitatis fregit et aperuit et exiens sedit in
monte garizim ℂ Dic vē ad xpm in ipsū
ciuitatē dom defendissēt et nām lignea
pectoralem ibid visitassē demones ipm ibidē
detinē nequeunt qa fractis ianuis ipsi in
monte gadisi ascessit ꝑs Confuit portas e
recas et vectes simul ofregit ℂ Sampson
amauit mulierē q morabat in valle soreth
q dalida vocabat Ad quā philistiim velētes
suggessere ei q sampsonē decipēt et vbi
sit fortitudo eiꝰ discret Ipse q ipsi tradit
promittentes q ab eisdē pmiū ꝓcurabāt Ipse
go dalida septē funibꝫ tandē aliis nouicijs
ligauit et ꝓpea septē crines cū texatolo in
telam intexuit. que cū clamaret philistiim
sup sampsonem statim dormiuit Qui tandē sua
lus ad gremē non assistit fortitudinē suā in
crinibꝫ suis se dixit Hec ē sampsone sup genua

sua dormienta vocato tonsore septe crines sibi
abrasit et dns ab eode recessit Lazarej cum
Dat sampsm et nouacula sup caput eius nō astō
dabat et do sedma fortitudinem optinebat Capte
a capillis amissa tota fortitudinem amisit et phi-
listinorū manibus vndiq; sue fraudulēt datus est
Dampson morabat i spūm Dalida vāo q; ire
tat situla gitteus in valle soreth q; interpretat
optima vinea i casu q; deliciis fluit et i vinea
abrotanū gignit ostes Et pro i adamāte ipsā vo
cat mētrem i ipsā carnem et i eius offerentia
lasciuia Statū assūt demones suggerentes q; sim
decipiat ad delectandū eius nām talia pcipiendo
q; fortitudinem spūalē sibi tollat Quibus libēter
ista mētis casu obediens statim misit ipsi septe
funibus ligarē i vmbis nullis applicatis collectis
studeūs tendē nouas fūnes i nouas dilā
ciones et applicatias adhibē Et pq; cnes i cogi
tationes et affectu ipius in cor i a in brachiorū
amoē vinat infigē Que vt vidit sampson i furo
spūs solat irrumpē et se de mal cogitatorib;
dilectionibus et affectionibus facilē liberare pīt la
quens contritu ē et nos liberati sum; q; p ecto
rastile capillorū i virtus et donū multitudie
in ipōe ipsius inuenit tanta efficit eius fortis
tudo q; nulli finis male quesite vel applicate
ipm tenet vel ligat Job 39 Quis ligat i more
ronta ad arandū p loco tuo Et do ista mulier
cula tantū facit q; sampson i spūs offensionis in
petū sup tyrannū dormit et delectus et sic septē
dona spūs sci sibi subtrahit Et frustra Quo facto statim
dns ab eo recedit et resistendi fortitudinem p̄dit
et a philistinis i dnis capit et ligat et sic
vnoris sue mētris i carnis fraudulentia decī
pit et ligat Vñ sequit Et brachia sūt malicie
sup malitia mulieris Hic habet q; postq;
sampson mānte muliē mala dalida fuit casu
rie tonsus et p quas fortitudie priuatus statim philī
stinis ipm capiens Et capta eruerunt et extra
ctum in carcere posuerunt et molendinū molē
et carnē se ligē facere Et hi pq; sūt Sed q; sāp
ipm exercuerāt a philistheis et ipm exercuerāt
simul i domo sui quinq; ruina domicilij pre
cū omnes premunt Hec vē qm ads fortē viz
tuosus mānte mulie mala sc carne p̄ca casu
riam virtutū et p quas resistendi fortitudinē p̄dit
statim a philistheis i dnis p diuersa vita
capit Deuius distortionis debat et sic se
cretus et obstinatus errat et in carcere male
consuetudinis concludit et tandem molē
i ad molendi labores et necessaria etate oppilat
Et sic cord ipius dnis corā volentibus ido
diens ludos diuersa petit Ybat finalis
tanie in cor quinio sc in ipsius vna cū
ipis oneris et dampnat Et sic homo per
fraudulentiā mulieris quā amabat i
p̄ce carnis et accecat Et vita eius pluat
3 Tre 9 Concipiuit achab iezabel vxor
et abhominabilis facta Hic habes q;
sampson mānte dalida de ipsius facta
cecy Qui dū cora philistheis ludit a puero
qui ipm regebat petit vt paululū quiescēdo
ipm ad columpnas domus dnī ymitet
Quod fm̄ Et columpnas fortit innixus
et totā domū q; columpnis innitebat sup se
et sup philistheos qui quinq; milia Et
sic se simul et eos oppressit Capillis enī
fluit crescentibus fortitudo eius reparabat
et do columpnas fortiter innixus et
motens q; vinq; sedit Hi vis dic q;
sampson e pctor debuit et cecy q; fortē oppri
mit ecclē virtutū in ipo crescente q; p quos
magis q; ante roborat Ita q; columpnas pri
cipalū victor quatiens philistheos i dns
mas vincit et ad maiorē triumphū p̄ca sibi
rebuat 2 cor 12 Vñ ad infirmor tuor fortis sū

Sequit in multis vtilis Cap̄m̄ IIII
Quinq; libri supiissima explicat i 3
vbū In dialogis illis nō dat rex in
usabel sī vnq; fecisset quod sibi arro
gabat Et subdit in multis locis q; filij
israel dñm dimittebant i dolebat et se i diuis
vicijs explicabant Hic ad in 1m IIII et 15m cap
fit specialis mentio de quedā micha mole ar
fratres Qui de pecunia sua fecit ydolū et
in domo sua constituit sacerdotē ad qdā
leuita facit sacerdotē et pq a filijs dan exti
tit spoliatus Hic qñ in ecclā collegio
vel prāla claustro vel officio non 2 aut
iudex spūalis vel cor cōis Si quibus permittit
vti i libito voluptatis tūc cessat filij israel a

subditi fanctē deū obtuissent et deserunt
et ad ydola adorāda et ad mundi bona
fictitia appetenda vel ad ydola et ad mu
lieres et ad luxuriam se conuertūt multa q
pena omittunt Nam ei plati absq; ira mlte
malesq; causa et fo plerūt vel supiores
non bñ fuerūt qñ pena desint plusiones offa
vacuā ymittunt et qñ nros zelores alibi su
causa vagant Ca. 6. Mastrut vng qsdā eoꝝ
qui sub manu sua sunt. Ca. 19.

HAbit vir vng leuites de mōte ep
fraym qui vxorē de bethlehem
iuda ad domū patris sui vt
vir suus vt reduci posset ad eū et reduxit
et vnū iebus ciuitatē gentiliū die aduesp
pante tristat ibide remanē noluit sed ad
ciuitatē gabaon q erat ex filiis ben
yamin hospitaturus diuertit Ibiq male
sibi successit Nam mali viri ex illis ciuitatis
ad eiq mortē talis abusi sūt q dñi tūc
ad vxorē suā redierat ad hospitis ianuā
peruenerūt. Vir eiq tamen furiosa vidēs
vxorē mortuā in ipatas diuidēs p vni
uersos filios israel misit et ad vindictā
omnes filios israel cōtra gabaon diuertit
Illud allega q quisq; ē turis stare in gradu
et statu secularī vel mlīali qui assendē ad
maiora et qui arduā vitā eligē et diuitē
quēdā ille am vxorē suā vt nolūt
tatē ad viā vite reducē volēs et ob hoc
gentilē ciuitatē dimittēs et ad israhelitarū
ciuitatē descendēs Ibiq deliciosē
accepit et ab huiq ciuitatis mgīstratibq
diuitē famā meruit Ita sepe fit q ille
qui statu laycali dimisso ad spūalē gdā
ordinē vel religionē assendē nititur ab
hāllitatoribq illiq ciuitatis vel a religiosis tor
et tanta sustinz q maligni sibi fuisse a statu
primo primisse Loth quoq ad nec? sodomis
nec in segor ducentē pertransire et tñ ē mōte
in quo saluari se credidit ad filiabus ppis
mestū hospitē recepit amisit Sic nē nobis fiat
qui mundū deserunt et ē monte religionis
se saluari credūt nec tot filias belial
et tot hostes spūales ducunt q ubi grauiū
delinquūt sp bñ dicūt Audita tu nie offic

Mal dic q ille leuites fuit spūs et vxor
eiq carnis q causa spūlis disciplinam fugiens
libenter redit ad domū pris et ad mundū et
eiq diuicias et sēcli dignitates Ad hoc ē
quoq; vir suus et recte spūlis reduci quit
et de mundo ad domū ihūc p pdas ipas
traxit fi filij belial et demones quoq; sibi
occurrūt ad p diuisa cōmoda ystructus ecclīa
ad abhominandā faciūt et sic diuīs fatigata
viagis ad vrbē sīz ihūm vel spūm redire quit
qui vir ille quotidiē mortuū et putrefactū videt
et tuaq; ipam p fructū et p diuisas sanctimonie
ptes diuidere p omnes fines ipsi et ad omnes
sēdes et ad ora sanctimonie opa ipam mittit ut
sīz quot in se habet carnalia delicta mēbra tot de
se faciat holocaustū Sicut de magdalena de
septē demonīs ejectis scriptū est Inde ad ihūm ihūm se m
dulcissimū pedes illi transmittit et lacrimis Ca. 20

Dum filij isti ēdem congregati contra
gabaa p ipa destruenda et p crimen
adulterij puniendo de mandato dñi
Judas fuit duc exercitus si ad pugnas diuinitus bellū
sic factū ē q prima vice non leguīt preuisse et
victi sūt 2a vice preuenit iejunauerūt et sacrifi
cauerūt et tūc vicerūt Illud sic exponi q
ad hoc q spūales hostes debellare possimus tria sūt
necessaria sc q iudas qui emundatus confessio precedat
q luctus et contritio succedat et q iejunium et sancte
factio adsit Non enī sufficit iudas solū i cō
fessio nec luctus sine addito i contritio si nisi ē q
interfit iejunium et carnis macerario desolo
i mentis afflictio et pseudans spūm et tūc ga
baon i mala construa destruit et ab hostibus spūa
libus triumphat Vel sm Gregoriū supponit ei q ysti qui volebat alios p delicto puniri
prius ēdem et ipe quousq; se contriuisset delicta
sua a dīs lacrimis lauando alios vindicare vel corri
gere nō potuerūt nec ad hoc digni iudicari sūt quousq;
peruenerūt et de ihūs cōmilitibus peruenerūt Vñ Jos 8 Tu
sūt prius a quo mittat in ea laqueū Vñ Deuteron
Iudas dicit Ascendant ad consulēs vt plus contristat
ipa et tūc reprehendant aliena ac.

Incipit liber Ruth

Ruth mulier alienigē viro ysra
helitico fuit nupta eo aūt mortuo
mitat ymmuos viri mortui semo ha
bito ē de ruth in vxorē accipēda
Vng i ymmuoz agrū defuncti ma
riti xpi furti bñ possidē volebat si vxorem ac
cipe no curabat Cuia pp qa vnus sūi alio habē
non patūt uiri agri et multūs assūr Cuia pp
ipa mulier fm legem calceamēta eig solut pi
ficiam eig fuit et domg eig domg discalciati
Dcā fuit. qz semen frīs sui mortui sustinē nolut
Alig aūt ymmg boaz nole opam in vxorem
accepit et sic agrū defuncti possedit C
Ysra mulier gentilis ā de gentibg fupta ecclā q.
vizo israhelitico filio noemi q mīstrat publicā
i. xō filio virginis que pulcherrima ē et for
mosa extitit desponsata Cz iuuēca pg marte
ipig viri sui iam videns duos gemīos i duo
grā plātaz de ipi vxoē i de cēna ducenda i
optimenda adhuīē disceptāt Aut aūt quidā
mali pluti qui bene volut habē agrū fi de
vxore non curant i. qui bene querunt emoliendo
et lucr fi de cēna vel xpiq spiritali regimīe
pace tractent De quibg dr Ad philr xō omēs
que sua sūt querūt non que ihū xp Et io tales
qui magr querunt talia q spūalia sūt discalciandi
et conspuendi i calciamentis bñficiop cēnas
ticiop priuandi et vituperandi et alij loco eop
substituendi Ideo lo Auferet pmud ut scām
statuat Tales aūt qui suscitare semē frīs sui
mortui xpi i sacā utilitatē suaz aūt non
nunt fi solid tempalia luī querūt. repudiari
conspui vituperi mādt et alij substitui et
subrogari iubent Illy aūt pl bom plati sūgti i
boaz qui mīstrū in quo virtus seu i q fortitudo
Quia sz ipi pmo vxoē querut et stadio agrē
i tpale quod fide volut et sic vxoē fide digna
sūt quaz vxoē ipsi receput atq ducut Dug
nū ē et q illi q principalit querut spualia habē
aut sidario tpalia et cēna Et q illi q semen
frīs sui xpi predicando et peccōes quārendo susci
tant agrū i tpale subuencionē vel ecclā agrū
i bñficioz gubernōē habeant et acquirat pacē q
Si spualia seādm vob nō magnū ē si cēna
lia metam q ē

Incipit Regū liber pmus.

Fuit vir vnus in ramatha
im sophim de montana nomi
ne helcana nomē
qui habuit duas vxores nō
mine vnā anna et phenēna Cuius
anne erāt filii et phenēne
filii erāt filie et fecūda
na fecunda Et ipse faciebā
ter ibi ppe ebat Cuius
ista anna tristis et desolabat
ipse a dño petebat. pōnogemitū suū si mag
plo a dño petebat: pōnogemitū suū si mag
culq cēt dño offre et mittebat Cuius qz fecū
da q ista plus sterilis pepit et pg hoc multos
filios peperit illa vero annilla q plus fe
cunda fuerat sterilis facta fuit sic in 2am ac
Donec sterilis pepit filios plūres et q mīl
tos habebat filios infinitos a C Ethenana
qui mīsprecus passer a xpūs filig dei pne
qui vir vnus ex eo dr q una pūs vna deg
in nā duplici vna xpūs cōsūt et credit
De ramatha ecclā quos excelsū dr ex eo
q iste de excelso celoz spūalio nostr ad
uenisse Vn Ioh xpe dr ego de sursū sū
Decimo 35o habitauit ibi cig sursū iste i m
ter mundo duas huic vxores i duas sortes
fidem tenentes et ofitentes et xp fidem i
gram xpi mīdomiū affectātes Prima fuit
synagoga q in pmo fuit sterilis sterilis et mī
tas sterz gentiū atq matrū Secūda fuit ecclā
de gentibg que sz ab sui qsitione sterilis erat
et nullū vizū sūm premig gnābat Synago
ga ē dcā i phenēna q interpt qūsto q ista
finali qsita ē in exitu pūi Ecclā vo dr
anna q mīstrat ecclā q sz ista meruit fi
cia saluator Quid ē q eo dicit q ista p
ma vxor i pmo secunda vtutibg et side gaudē
dat et que socie i gentilitati p mitra tramī
tali pcessit et sterili illudebat sed i mīd
pcessit et sterilis vsq ad penetrauit
ig sūmul sterilitas et viduitas gentilitatis
vero pgit p pmiz plene et bugdo fuit quia
sterilis et bonis opibg psonis et vtutibg
et meritis habundās copiosa et pinguis vbi
ipsa ē q sic dicit in apoc Beatus vi
zegina et vidua non sū et sterilitate igno
rabo Vel dic q due vxores q sc due ecclie
dicunt et lapides. pma i sz vita ecclā
pmo fuit vtutibg habundans et fecunda

Helyas sacerdos habebat duos filios pessimos sz ophin et phinees qui sacerdotio meo fungebantur ministrabant et templo dñi nostri et sacerdotis officium ignorabant. Qui cum mulieribus dormiebant et cum sus cipula carnes coctas de lebetibus sumebant sacrificantibus et michilo carnes crudas petebant ab ipsis. et ipsos ad dandum sibi cum appellabat et si ipse sacrificio retardabat. Quod cum audiret helyas pater ipsos filios non leniter castigauit. Nec ab officio amouit. Et cum ipse vbi ipsos legaliter corripuisset ipsos filios actualiter non corripuit. Quapropter ipse et filius vna die pereunt. Cum sz pater senex et securiens de sella caderet et spinam cui ribus contudisset. Duo vero filij in filio cuiusdam archa dñi quod portabant a philistinis capta fuit. Iste helyas qui interpretatur ydoneus a deo qui vt dicit erat senex et securus et tamen sicut sacerdos filios malos supiores plebis a deo ipsi eum sic a deo ydoneus et securus. i. negligentes et pigri et per ignorantiam secundantes et obsecundantes filijs istis filios malos ministros ecclesiasticos ad ministrandum, tabernacula ecclie constituentes ipsi ut dicit. ophin qd interpretatur iusta ostima qui sicuti et phinees qd interpretatur os abdulatio. qui sz ipsi hodie sint contumax et stupidi eius esse nati et os ad deum laudandum mundum et obdulatum vsque. Immissi carnes muti non valentes latrare. Et breuiter ipsi sic q deum videbant nescire et officium sacerdotis videntes penitus ignorare. Sacerdotes vero a deo. et veneratus lege nec dicunt me. Et istud pro. qui ipsi nascuntur ad luxuriose viuendum dormiendum cibos alienos per audaciam capiunt et ad fustis cumulum rapinam illud qd ad se non pertinet sceuas violenter et tollunt iob 24. Agnum non suum demetunt. Carnes i. crudas i. malas mulieres suum qui nolunt. Recte carnes crudas i. pessimas iuuenes et carnalem suum habet aliquis. Lactas vero i. eruditas et matrimonio copulatas et dimittunt. Recepto solido qui reiectis sumibus inutilis et seruis. Ita iz. Et sic suis malis scandalis sanctos a sacrificio i. a collatione bonorum spiritualium ecclie impedunt. et nec

ecclastice dignitatis assumpti vel sedi. Samuel puer et ablactatus est. Ca. 2.

Et quidem modo sit et sterilis et tamen fecundus vel secundatus vita mea et in vtilibus sterilior quantiquam fuit sterilior. Ita vt gens plures habuerunt ecclie pugiles bonos sectatores quam bonos ecclastici vel regulares. Vnde quotquot dicebat a persona bonorum ecclastica timeo a me nobis auditibus stringat qui nobis sterilibus inuidet. Vel dic q ista duo vxores significant duo genera personarum sz quoddam fecundos et steriles de sua tri vtute plenitudine et aliis inuidentes. Quam fuit phalsus quotiens mandabat et publicando quod mandabat se aliis predicabat sterilis tri et pallidus et de sterilitate sua dolentes et quam plurimum bonarum operum domum exercitatus et spem tribulationis sacrificia. Ista et quo vitam quod tales participantes sterilitatis in prem raduit et tri steriles fuit. Flebiles vero et pallidas a vicijs resurgere et fecundos et virtuosi exercitui allegare. Vel dic q abstinentia et plenitudine quod sit dominus virtute. vnus a simplicitate. Cuius sz due quotquot actiua et contemplatiua. Vel dic quod anna sterilis et beata virgo quod samuel quotquot miraculose peperit. quod ablactatus Agga pugnando reddidit samuele deo ac templo optulit quousque ablactatus fuit sicut dicit. Hic est anna que samuele. i. quidquid subditum nobis debet ad ministrandum in templo. i. aqua plenitudine vel officio adducere vel preparare. quousque spem ablactando. i. a lacte voluptatis carnalis abstrahendo nudet. Vnde comestor in hunc locum vbi de ablactando isaac loquitur vbi abraham quantum fecisse dicit quod puer non plus ad mensam pris sedebat quousque ablactatus erat et tunc sibi quantum patabat et ad mensam pris admittebatur. Ad denotandum quod nullus ad mensam pris debet. i. ab beneficia ecclastica debet admitti. Donec a lacte carnalitate spem extinguit ablactatus. Ita sit quod dicit. Quia quod lactis a pectore expectare et summum ultricem. Vel dic q lac pro vanitate adulatione a quo debet omne crimen ablactari. i. tendere quod templo domini velut viuere vel manere et ibi aliquod officium vel beneficium ministrare vel in mensa

Antiquo optulit et ablactauit

Regū primꝰ

qñ archa testamenti q̄ e pdas carpsaliem
ad ipsū trāslata fuit Et dato q̄dā q̄ fuit
reuelato and cultū ydolorū impellare
templis apud ebron et restituit sicut
affuit sub juliano ꝑfecto finalit̄ in
stante archa et pseudante fide catholica
apud eos facta ꝑ penit̄ destituit et da
gon dyabolū capite t intende et mallē
t ydolatre operatione pluat̄ vsq; dū
ingredier⁹ egiptū et mouebit⁹ stabit
eis Vel dic q̄ archa ē cista q̄ tulē tres
tribꝰ a philistiis capit⁹ t a stratibꝰ dei
mit⁹ et a tyrannis et principibꝰ affligit⁹
q̄ ab hely sacre et securicte qui turbad
ꝓtinet videt malig q̄ accensū regit⁹ t
q̄ a plato sene t negligēte securicte t
ignaute regit⁹ affectuose ꝑ malos me
lig q̄ bonos videre et ꝓmouere gubnat⁹
Et q̄ a malis suis filijs t a mat̄ sacer do
tibꝰ et lit̄ clericis et aliis ecclie subditis q̄u
cit⁹ et tractat⁹ Alia cauda credo q̄ nulla
ē hodie cista q̄ ne archa a tyrannis t stratibꝰ
oppimit⁹ nisi q̄ hely et filij sui t plato
et subditi ecclastici corpꝰ dei deliberē cō
ꝓbant⁹ Et si vis de iste mat̄ filijs et de
isto malo pōe tuo qui nō cōsiderabat
fictias pone ꝺ q̄ ꝓdictū ē sup̄ cap⁹ 2⁹ Et
allega de oppssione ecclie et archē q̄ ꝑ
tradidit deꝰ in manꝰ granaū et diuati
ꝑ eos qui ederūt eos Vel dic q̄ dagon
t dyabolꝰ sedēs honorifice in templo
suo dagon archa figit malū ecclastico
vel plato qui sz i templo ecclie ad dād
altū bñficiū aligt⁹ et ibi honorat⁹ colit⁹
et suo archā t suo ꝓpm et sedēs i ecclia
ymolat⁹ Talis i diadē ydolū dagon q̄ in
strat⁹ philistis dutilit⁹ philistis cuilig inqq
pisas meas t ita ne ista ꝑ ydolū ꝓ
fictione ꝓportuna t cōe ꝺ ydolū mchā
ꝺ dat⁹ philistis ē ꝓ carnalitate zmolū q̄
Ulianꝰ ꝑfectus habit ꝑ philistis mallē dat
philistis dutilius ꝓ domoda ꝓfessione dē
philistis mallē ꝓ ystoria et dat⁹ ꝺ Vel

philistis iniqui ꝓ iustitia et castitate suffocā
at ꝓ auaritia crudelitate et ydolatriā
Lone 2⁹ ostendit dās philistis quōd vt dagon
tulit tonā t pauperē ysrāgo ꝑ q̄ tulit⁹
habie ad trād t ad bona ecclesia ꝓ auaricia
eandisse Et caput ad interclusū vīno mang
bone spacioū ptenta ꝓdidisse q̄ē ꝺ Iudith
4⁹ Et ne holofernes iacet in tra et caput ei⁹
non ē Vel dic q̄ archa testis nudꝰ patet⁹
dagon ruit⁹ sc. q̄a cauda ꝺ nudꝰ stet patri suo
sc i templo ecclie sui in statu gradu vt pla
tina ydolū dagon t malū ecclastico vel
plato Dic de dagon sicut sup̄ dixit Et ad
ad q̄ ꝓ infortuniū a statu sua cadit vel
q̄ ꝓ apostasia a religione recedit vel ecc
q̄ ꝓ morte corrūat et frangit⁹ q̄rimo non
videmus q̄ dato q̄ isti a suis ecclesiat⁹ et ꝓ
aduersis amicis ad ḡiā dei ꝑstinū ꝛpitiat⁹
Capite 3⁹ ymago cum et opꝝ ē illi aduersū
oportz tamē q̄ finalit̄ deducat et q̄ ꝑ
tunū vel mortē a loco isto sublimi dest⁹uat⁹
et a consortio archē finalit̄ deponat⁹ q̄a hec
uitas nullū ydolū t nullū fictū sit deū nec
archam dñm in statu religionis vel ecclie ꝓ
sistē q̄rimo nisi ē dñm cito a tali ficta ꝓ
fessione vel a tali optenta ꝓtate desiē et
cadē et ꝓgnosciad apparē Capite 4⁹ q̄ filij
suis discipline effugiat fictū Et sciī 5⁹ q̄
nichil quod stabit ē et fictū sit ēd dutinū
Donec vsq; dū ingredier⁹ egiptū et conturbet
simulacra eius Vnde ecclie sciī 9⁹ de moloch dixit
q̄ bone honestate nudꝰ ē longa stabit Vel
dic q̄ dagon nec archam ē in templo q̄n i
cadē nec ē auaricia nec stram Nunc gloria
nec bona ꝓpacidem statuit negociacio nec
religiona dyabolꝰ nec adam penit⁹ nec stratus
sua cū nisi nudꝰ stare nō pnt q̄rimo si archa
stat t si bonū opꝝ i cadē ꝑseuerat nec ē
dagon t vicia cadē et cassate statua ꝺ
quida religiosi et clerici qui suis deo at
omnibꝰ volut et sancta scripturis ad lucē trahē
queruit et bona opa ad mundi gliam fecerūt
et sic diuisi dagon nec archā dyabolū nec ꝺ

ayalā mē bonū. ydolatrum hyeremū vel sanc
leqm mē fidem Patriarc mē patriarcā aut
Archas ciuitat mē itpolorgiā. viaz mē itute
nouū. at tamen constat q ista simul habitare
non pñt. Et tñ dns qqz ipē tñ. qui
me distrupeuisti et fugasti adulterū perexisti
cū eis fedus ac. Et ipē dr. Angustiatū est mihi
ut cū alter decidat et pallium breue vtrumq;
aperire non potest. Cam 4m

Dost dagon de mē archam deposita et
capite et manibq detractis ut supra
visū ē. Et ā philistei archam detinebāt
et cū ipsam tenerent cū adhuc ydolum ei nullatenꝰ
digni essent. percussit eos dns in posteriora ita q
aperiunt ut pellicaꝝ fierent sibi sedes. Et ipse
erant eaꝝ mures inter eos in medio regionis
Et quocunq; archa ferebatur. ipsaꝝ plaga
grauissima pmanebat. Illud pt allegari q gen
tiles. et indigni pontifices non dñt sacra dei sciri
nec eccliastica beneficia detinē. Deus enim qui
scit q non dñt decimas vel ecclie possessiones
ut iura tangūt. Nec ecc apud se ipsa possidē si
prius ipsa filios isti. et ecclie remittat et ecc
homis psonis et sufficientibq assignat. Talis
ā mali detentores archē et ducēs ecclie et eccle
siarū et eaꝝ beneficiaꝝ ecclie ducū malo pauciet
scz malo culpe et malo pene. Malo dico culpe
qa ecclie posteriora putrefaciūt quod fit primū luxurie
quo mficiant et p quod qdā et femina fluunt
pudenda. Percussit domicos suos in posteriora et obprobriū
sempiternū dedit illis. Malo ecclie pene qz pontifices
et captiues tyrānī et principes ecclesiarū quibus
eccliā plebē vel officiales comittūt istos deuastant
et apud eos dei ecclie iura vel beneficia iniuste
acquirūt abutūtur. a quibus qi omnes talum
sūme deuiant. z. magni. Introiuit ad ebulire
facit p de pside eos qui pugnauerūt cū nos
Dicunt ad bellum videmus de ipsius qui iuste
decimas et iura detinent ecclesias tandē officia
les et principales depauperant atq; ipsas iudicij
ire. Et ipse ecclie omnes de crimine suis auferē ad
preclud nos veniē pñs go sequis q pcussit eos
in posteriora. Et qa luxuriosi sed ecclie emundi dns
sedes pellicaꝝ fieri sibi fecit. qz scz ut carnales
mollis et suauiter sedē et viuē scp queunt
Ezech 23. Dedisti in lectū pulcherrimū et mensā ornatā ē ante

Mal dic q tales archē vocāt tria sancta
que suos possessores et detentores indignos
scz tam videos qz dānos qm pcabat plagis
labat et se ab eoz manibq subtrahebat. Nui
la. Terra qua videmus dauidus liberata fuit
Solū quicq ciuitates philistinoz a deo
pcussē archē detinebāt plagā ignominiosā ē pos
tea. Ista fuissent scr pauce et p mures aliud
qz primū infestare. Illud remediū diuersum
q primū. scz archam dni remittat et
quicq anas aureos et quicq mures aureos
sibi dabāt. Quod ut fecissēt plaga ḡmoda
cessauerūt. Dic ve qz pontifex quicq ei
tribuit et quicq acquisiē subditi volūt placatā
archam sedulo. r. deū nrm. Et quicq anos
et quicq mures. r quicq corpis sensꝰ dauno
affligant. querant. Et q de corporalibq spūalia
suaz et q p primam ipsa deo offerunt. Quis
vel sensꝰ ami dicit. et mures. Et eo q videbāt
fieri in ipsis repudiē. Et qz mures et consi
mia ab ulcere gaudiū fieri. a muribq contra
dunt ista aurea et scz deo offerūt. Hic
Habes q philistiim grauiti dicebat. Ita manuit
archa dei apud nos qm dura. a manu eius
sup nos. Ista vidat ad querelā vocat pontifex
qui scz archā dei ifidi. r bonū statum vel philis
vice sua predicatore. q vel correcti fuerūt
noluit apud se manē qm se videbat p nim cor
rigi et iuxta demeritū plectiē. Qui. Non
amat pestilēs ad quē se corrigi. Et ipse
dic comit quosdā nautas ut eoz sortē de
quibq audiūt q instigante tempestate
duos religiosos quos Habebat dnm volu
erūt in mare pici dicitur q Dames magis
solet bonos q malos impugnare. Et p dei
illoz religiosoz adiutū euadebāt naufragiū

Immundi. Cam 6m

Ter Habens q philistei accipiebāt
duas vaccas q lactabāt vitulos
ponit eas vitulos q eozdē domi clausit
et archam apud bethsamitas ducī decreuit
ut plane go in directū nostre p. vnde que
ducit bethsamites et itinē vie ppetuā. nec
ad dextrā nec ad sinistrā declinabāt. Ut
p vitulos qui dom remanserant agreste itinē
deuitabāt si solū p eos attendabāt. Et bethsa
mites q interpretat domus sol. p diuinū deitatis

vbi sol iusticie xpus regnat. vb. Ciuitas
solis vocabit. Pstas vastas religiosas i
et clericos arripio qui sz iuga dñi sp suppo
at plausꝝ religionis et artis contingis
vtroq; at structuroꝝ ligati. Pp vitulos pstoꝝ
parentes assumo qui sz in domo a i sede re
manserūt. Et ab istꝝ dñi erant ad vsus lactan
at pecul ofuerunt. ꝙ sic vitas q pgāt vastre
a religiosi vel clerici ad plausꝝ religionis
sp ligati et ad dei cultū ordinati et ad
deseruendū archam dei a sede vel regula
sū deputati. Vertit ad eundū in bersamees
i domū sol iusticie pdixit spūalē qbi
nati. Dirēt et iuste q vad iustice dnt ad
ipsā ciuitatē arredē incedē. Nec ad dextē
p amenū delectabilitū. Nec ad sinistrū p timo
rē tribulū. Debet de via egr̄ diuīta. ꝙ iter
suū p bona spā gerimus vt in bersamees
a in domū sol pdixit possint. Et felicit
applicare. Pīs. pas mag statuit in diuīta in
ercisse tuis inducēt te dñe. Et dato q isti i
domibꝫ pānis vitulos quos lactabat a pa
stas vel consanguineos quos nutriebant
dimittūt. Addit te vigilanning numq̄ de
bat accepto vbum actū educē. qm̄us sustinit
q̄ passionis mugitū amittē. et de ipsa aliās
non edūce. Istud potissime pt ea vice de
platis. Quia reuera vitulos a nepotulos qui
remanserūt in domo patris non dnt p carnale
affectū in mente gerere nec p acto amore a
caritate somitū declinare. Pīs. Obliuiscē pplm tuū
at domū patris tui. Dic dic q pfectus fuit
mali suppressor qui reuera debet aliena plausꝰ
at archē dñi a ad vagandū archam dei seu
ad optinenda archatica bestia nō obligat
nec p modū gadie n̄ nactus a nisi pmanet
carnales et luxuriosus q sz vitulos a filios
et gubinatores domꝰ sibi. pp quoq; affirmo
loqui et extra gēte numq̄ cessauit. Pīs. Imponet
sup altare tuū vitulos. vitulū aūt sup altare
dñi ieroboā. pp a malis artifex spūs q in carnā
genēant. vel q̄n ingredientes ysrāl ad statū artifi
tiū promouent. Et io cōtribules nactus i gētes
archā dñi n̄ tāq; hostia. Amos q. Audite vbū
dñi vacce pingues q estis i monte samarie q
calumpnia facitis egenis et dicitis dñis nr̄o affer
te vt bibam⁹. Sequit. ꝙ qd debuit i comedis
et reliquias vitas in aliis fruentibꝫ p aptu
ras exhibeteris altaris cornū altaream. Et pone si
vis quo isti in ista ipsum finaliter ponēt. Et quo
nunc altaria cornua altarium. Nec mirū. ꝙ
ad philistim deduxerūt archam et restituent
archam dñi qua repetant. viri bersamite q erāt de finib⁹ philist
metebant tritū in valle. Et eleuātes oculos
viderūt archam et gauisi sūt ad videndū et sac
ficia ei cōmodū exhibuerūt. Accepto ea ybūtu
dine q ipse mollitanq; archam dñi videt. percussit
sūt a dño plaga magna et mortui sūt de ipso
xō viri de plebe vero xō milia. Ingens vā
miserabile q philistini cū essent ydolatre n̄ archā
nec vas dei cultores videndo archā nō fuerūt
mortui. filij vero ipsi videntes eis pacem. Cuius
causa potuit esse. q. videt archa gentilibꝫ nō esset
exhibenda. et filijs ipsi nisi essent sacerdotes fuit
spualis denegatū vtq; Cui a. Illud q. per ap
plicat q ille qui facit cōtra exhibentes pertrit
multo plus q̄ alij. Dato q sit aliqs spes delicti
vel cōmissi allegat q vnius pena gentiles in
eos grauē pacē q̄ filij ipsi zelum. Legi q̄ religiosi
vnq̄ssit de hoc displiceāt delictū aut nec
q̄nque. pīs. Dñe si inimici mei maledixissent
mihi sustinuissem vtiq; Tu vero ho vnanimis
duo mei et notus meus qui simul mecū dul
cēs capiebas cibos. Et cōtra sūt de sede regni a
a facie aceno mortuo pacit. qd in mihi quis
poterit. Cui machazuo respondit. q mali quid
qd sit illi q̄ vera lege habebat cōi voluntate
dñi faciendi q̄uis delinquebat. et quidē pa
nas p quas sustinebat. Vñ Luc xxij. Seruus sciēs
voluntatē dñi sui et non faciens. plagis vapu
labit multis. Vel dic q archa ista sūt tri. ad scdm
que reuera magis ni sunt diligē malos gentiles
q̄ malos Judeos. Quod pz q̄ illos nō odit.
q̄ mutat illos vō statim vt mali fuit affligit
flagellationibꝫ et expellit. Gauisi ei offen
dit. deq; q̄ ydi filij cōtra exhibitionem et legem
in tra et domo sua portat q̄ q̄ alienū populi
ipsum vituperant atq; turbat. Vnd Jd pi. Quid
q dilatis mag in domo mea sue scelera multa
Vel dic q ipsius nō dabit videl nudā fuit. Aul
Ubi expanitur. Cap. xxij. Saul
Aul missꝰ a pte q̄ asinas patris vdit

ad samuelem qui xpm vnxit in regem sr̄ ist
Saul & xpus d̄ quem deꝰ pr̄ misit i mudꝫ
q̄r̄ asinas i saluar asinas pdr̄ adas d̄ue
samuel yphta in regem vnxit in q̄nto yphar
cuiꝫ xpm regem fuisse pdixit Le 2a pegnab
sapr̄ et sapiens erit Dic q saul a pdicatis q
patet saul p xpm misit asinas q̄r̄ i adas p
cattras quarte et saluar qa p eto qui diligeb
acquisit inuigi plus p ēfrad in alo et ad dgi
men placiuis in hoc mundo et ad regnu pa
disi in futuro ymouet mlt Cuꝫ yphetiam
samuelis Intrauit saul in regr̄ inuiaꝫ ad regi
men ptingit plena letiaꝫ i de gressibꝰ ei
q fuerunt duos hoies in montibus bethel
tres Qui ad q̄rendū tribus iuerit tres vitos q̄r̄
vnū portabat tres edos alius tres panes alius
vini lagena qui erāt et panes eis contulerūt
Et pq hoc obuiū habit omnib yphar Et statī de
dit sibi deꝰ cor aliud et mutauit ei i virū alterū
Et misit de eo spūs dñi ad eius yphandū Fuit
i factis longe aliter ei ppositū i mutabat Et
qa in isto qd melius isto non erat q̄r̄ ab hu
mano sursū tota ppō peminebat pr̄ postea p̄ eū
caderet sup ipm rex ei factū et eo precepto dñi
d electo Dic moraliter saul q mutatꝰ
abutens i pdit et mīe dei abusor rex i sui
pdit dispendiū nisi affiriat vas q ad celestē
regnū promouear vas q ad tyrā platide regnan
eligit pluralitatis recipit Debet ad dei dia eius
sine ḡre mīe unctione recipi Debet 2o duas
vias salientes i fontana i duplicē cultura
dei sr̄ et xpmi q sola fontana mundi tribuit et
audit aliud debat euenire pq ei unꝰ q̄r̄
tabor i unꝰ mediocris cruris tres vitos i tres
panes tres dantes Confessor et satisfactionē
sūr̄ recipere Contrito ei portat vinū qa debat
i q pulcr̄ ysa 16 Suppliabo in fletu Jazarel
vineā sabama mebriabo te lacrima mea Con
fessor portat tres edos q quos peccata pdit ei
confessi Denotat sr̄ qui confitet ei pecūa sua
primū exib primi epis Vnū de ill ebq ytaliq ofessis
pcr̄ i 2 pall p. pq tres dies ieiunii Qui
tissimo vino portat tres panes i tā aqua sate
fidria sr̄ adam eādem et iacundū ut ecclē corpis
affect De q̄ hinc dr̄ Amice accōmoda mi tres
panes ssi i tres viri sr̄ Confessio et

satisfactio quos penitens venit duos prece
solent sibi concedi In q̄nto sr̄ delusionē
et q̄rel sibi solent ypte e pr̄ fuerit in
lacrime mee panes Et sic sr̄ residuū sr̄
q iste nauis cor a deo scripturis mūdat i
vite altere Et yphare i bonare pfectu
gsorcio se quingēs spūi dñi dicitur et
yphetare incipiat In q̄nto de actuli et fu
turis pdicabit et meditabit Et sic p eto
tā carnis maior affectu et alijs i mutabit
peminēs ad regnū tyrale mortale et ter
rale aliqd mūdit Et ad scptm debite
regendū et ad tyrale dignitatē usque pfi
nand et ad celestē regnū gr̄ā aptandū
digne et mīrabiliē assumet Et sic de xpo
dicit Deꝰ Deꝰ l. Et exit ex nouo sr̄ egipti
Del dic q sūme pfecit bona pcedentia
Et pcedit saul abutendo i pdit finaliter
in vite altere mutat et de malo i bonū
qūtit spūs q dñico celitus inspirat et
yphetat i vir spūalis et gr̄e plenus et
futurorū meditatiuꝰ efficit qn yphetare i
bonare statū pfectionē societatē pfectū pr̄
Et sto stabit dēt azutatꝰ d i virū alterū
Ad quē l. Pluto sed nō ego iteꝝ q finaliter
pq ei ad regnū seu ad celestē regnū aptat
eligat Alij vidētes saul subito mūtatū
in yphetā. Nūquid et Saul inter yphetas Dic nō stat q
hodie alqs diuina ḡria ebriat vel ad alqd
bonū statū deo mētis erigit nūquā
desinit mūdi derisores qui ipm dicere
conant Del si vis vide formā claudi
et alterū Debz ad saul q mutatꝰ expectatꝰ
q nō solū debz ingredi sr̄ ascensū q ab
alijs ei expectat Lab 2o Deo assumat
sibi honorē nisi q vocat a deo sr̄ debz ei
alijs i vtilitatē maior et i toto pfectū nullū
Debet ad malicias Et sicut saul sr̄ absoluit
ita q a samuele fuit sr̄ recessit ita iste debz
honorē fugere et fuitq tractus et assumptus
Gregoꝰ Sicut indignū se egrediens sr̄ Apellem
stri et dignū et q fugiat duci ad regnū sr̄
trahendi Dic q saul plus inter yphetas ei

ad regimen electy fuisse. Ps deinde q ad
regimen statuē nō debz eligi nisi q ydoneꝰ
z vir scientificꝰ et ꝑ futura meditandi⁹ pru
dēs et circūspectꝰ ꝑhiberi. Et m hodie ꝑ
dicti illud ꝓ signū nūa nō vidimꝰ et iam
non est ydoneꝰ.

Cap̄m IIIm z Ivm

Quib⁹ p̄cepit amonitiū venit ad
obsidendū benezabeth galaad. ipse⁹
aūt ciuitatē voluit. qđ fuit dūtꝫ
ei ꝑ fedꝰ vellet mine si ista ei ꝑ
fedꝰ voluit fieri. nec eoꝝ munꝰ recipe n
oculos dextꝛ⁹ eoꝝ erueꝝ et sic eos vinc̄ ꝑmit
tit. Ista. et m filios recipēt et ꝓmit
dictione ꝗꝫ formidatꝰ auxiliū a saul q no
ultra m regem electy fuerat peteꝝ. Qm
ad actualē tūc de agro segor bouꝫ duerꝫ
deꝫ bouēs arripit et ꝑ rus⁹ diuisit. Et per
totū ei⁹ fines mittendo q sic fieret bobꝫ singlozꝝ
misit. venīt ad ꝑlium ꝑ nūcios suos misit
Nonne. eqūm ce ꝟ et ꝟ milia virozꝫ ad
saul et samuelē venerūt. Qui ꝑ eoꝝ ꝓ
ꝑtem diuidētes. Naas et amonitas debella
uerūt et ꝑfim q habet galaad libauerūt
Vñ ꝑstoꝝ fuit illud ꝟbū. Quas cū nob⁹ fedꝰ
ad amaluēt ꝑ. Ciuitas habet q ciu⁹
dolens seu stultꝰ ꝑ mundū. Naas q ꝑcedē
ons ꝓtextꝰ ꝑ diabolū. Saul vō q mꝫ stulti
tiꝫ ꝑ dñm. Bouem aīa ꝑ matheū. et
filij ei⁹ ꝑ eos fideles. Paulꝰ dicꝫ adam.
Ministꝛ⁹ vr⁹ ꝟtutē sigñ. Simon q mꝫ stulti
ꝑ mēdē ꝓdicti. et damnatos ꝑ. Qđ ꝑ
Naas ꝓpter antiq⁹ diabolꝫ ꝓcepit amo
nitꝰ. ꝑ mēdē omē ꝓdē qui sū. et ꝛ
ꝑ omēs filios. ꝑ fidē. Et ꝑ. a ꝓtēo obsi
dēt. Habet ciuitatē ꝗꝫ mūdi q ꝛeuera dolos
sterā vel stultā ꝑ. Dicī. Non sufficiebat ei q
sibi diuisit pōs fuder. q ꝑmitto ꝗdratꝫ omē
ystiq ciuitatis. sū. ēm mortalitū oculos dextꝛ⁹
et sinist⁹ volebat ꝙuē. et ad dāpna ꝛ ethnicū sectā
ꝑ mittendo ꝓtrahi. Qui 16m nūdꝫ oculos mꝫos
vis ei⁹. Illud enī dat. Quicūq; ꝓcedit ꝗs
in ista ciuitate ꝓpegerit. q sū omēs ciuis
ꝙꝫ oculos dextꝛ⁹ ꝛ alias ꝑ. oportebat
dicēs diabolo illud. Ꝑ ꝑ. Da mi alias cataꝛ
tolle tibi. Sed ꝛeuera salua. saul ꝙsperitatē et
ꝙspectatꝰ a deo. ꝛ dei filiꝫ hinderēs bouēs
suos. ꝛ aplos. et matheū. martiꝛ. et occisi
om suppositū. Ipse. q ꝙ. et ꝙꝫ ꝑdicatōe mēntiꝫ
ꝑfim fidelitū ad fidē ꝑ primꝫ quoꝝ. Et ad ef
fant ꝟ. et ꝟ milia. ꝛ nō ad fidē ꝑ tinuit. Et
fuissent quos si ꝑsos ꝛ tras ꝑteꝛ. ꝛ m tras ēnt
strates sū. ꝛ ꝑlatus continētes. et quingentos ꝑcussi
tuit. et diuisit. Dic q fm ē. q ad ista ꝑ. ordine
militū. et fidelitū fuere saul naas. ꝛ diabolū su
plauit. Et ungui ydolatre fuē de tribꝰ. ꝛ de mundo
ablatulit. et ꝑfim qui ꝛ ꝑcalo sustinuit. et ꝙpna
tionis. et ꝑditionis oculoꝝ dextꝛ⁹. et aliꝫ dat
de ystiq manibꝫ sibi dauit. 1 matth 2o. Venit Judas
ad tribꝫ ordinibꝫ ꝙ eos. Dic ꝛ fuit sua salꝫ cū
ꝙꝫ maluit. ꝛ ad cultū ymāgꝫ solū ustitie ꝙ
ꝙ. ꝛddꝫ pcione ydolū ꝑ. ꝑstituit. In ꝙsitū
ꝑsonaliū ꝙ libidinē aiq dñdit. q ꝛ dicit
nob⁹ solū iustitie ꝙsitis. Cū Vel dic ꝙ ciuitas ia
bes ꝑ. scām militātē. ꝛ la ꝙ. ꝛ ro ista ꝛ ydolū
sterā. ꝑ. ad honoꝝ spūalium fertilitate. Poloꝛ
vdo. et ꝑ. ꝑ. tribulationū tyrannoꝝ et
ꝛ. Ꝛ. sedet sola ciuitas plena. ꝑ. sedet m
ꝛ. ꝛ. sedet sola ciuitas plena. ꝑ. sedet m
ꝛ. ꝛ. iusticia. Dñs genuit ista. ꝙ. ꝑ. iusticia tyrannoꝝ et
viciꝫ fuit. et ꝙ. multo dolet. et gemit. Vñ ꝑ.
ista aūt gemens. quia ꝛ ꝛtrorsū. ꝙ. ꝙpexit. ꝛ
antiq⁹ naas ꝓcepit. ꝑ. mēdē. ꝛ ꝑcepit. Sy
abolꝫ. ꝙdie. ꝑ. ciuitate obsidet. et ad ꝑ. ꝑ.
ꝛ. ad vitā. ꝛmittē. ꝓtū. ut facē. Deꝫ tū. eiꝫ
oculos dextꝛ⁹. ꝛ vtꝝ. ꝙ. iudicādi. Et ꝙ. ꝙ. ꝑ.
ꝑmissū. ꝛ. ꝛ. carnalē. ꝙ. ꝙ. iudicādi. ꝑ. ꝑ.
dimittat. Job 2o. Oculi carnei tibi ꝑ. ꝑ. et ꝑ.
ꝙꝫ videt. Etc. ꝛ. ad multi ꝑ. ꝑ. ꝛtrate. ꝛ.
qui. ꝑ. ꝓtū. ad diabolo. ꝛ. videt. ꝑ. ꝛ. et
ꝑmisse. oculū. ꝛ. carnis. ꝙ. ꝙ. ꝑ. ꝛ. ꝑ.
tribulatū. et. ꝙ. ꝙ. ꝑ. ꝛ. videnti. ꝑ. ꝛ. ꝛ.
mūsse. ꝙ. ꝙ. ꝑ. ꝙ. ꝙ. ꝙ

autem et dextrū p̄dicing templū aut et si
nistrū plus q̄ decet retinerēg Cm 12 2 13m

Quum populi regem sup̄ se petiss̄ et
deus eis saul m regem dedisse voluit ille
ondē q̄ sibi non placebat q̄ regē postu
lassent et q̄ nisi regē in ira et non ꝑ bdictōem
contulisset sicut ꝑ deū audi tamen ua voces ply
uias et tempestates et timuit ꝙ vehemen
Illud ip̄ allegat q̄ regimē mundi et iurisdictō
quā alij s̄c alios reges ꝓ ꝓpter ip̄m affecti a
principio deo no placuit. Imo ꝙ pena homīs ꝙ ve
nie ꝓmisit et porro tale sup̄scribat regem regē
qe tyrānide q̄ qe iusticia vel et magē qe de
ira q̄ qe misericordia prasset Ascendā dabo tibi
regem in furore meo Cū aut ꝙ philistinoꝝ
congregatus est in bellū cōt filios isrl Ns s̄
duenit in vniuss̄o ꝓlio dñi in die belli q̄ habebat
gladiū p̄ saul et ionathā Ph erāt aliqui
timētes fugerūt Alij ad hostes trāsfugerunt
et alij in spelonc̄ se absconderūt ita q̄ cū saul
pauciss̄imi remansēt Philistim ad q̄ dila
tandā filios isrl tendant ne arma sibi faciant
et ꝛo nullū fabrū in tra dimittant. q̄ymo
oportebat q̄ filij isrl ꝓ structuras suas exa
cuendis et ꝓ stimulo vomē seuri sarculo vel
ligone q̄d habebāt ad philistim descendēt
arruaꝓ die belli gladios seu lanceas no ha
bebant. Philistim qui infideles sunt deo
nec seu hebreis intelligūt ꝓ filios vero isrl
catholicos continuū cū ꝑ pleriq; seu grecos de
istos q̄a reuera filij isrl et quam ita hodie ꝓ
istos hostes spūales diuīs temptacōibꝫ inqui
etāt q̄ quidā eis gl̄ositates ad eos trāsfugiūt
Alij ꝓ anxietā ꝑ calumnias hinc ⁊ inde tepa
scūt abstondūt ita q̄ die belli temptacōis nō
ꝑ deo rege pauci remaneāt aut subsistūt. ꝓ
filij ephrem intendētes arcū quasi s̄c die belli
hostes cū hebreos pugnāt oportebat dispūndo
pauci inuenīri ad gladio vbi dei. Imo ꝙ
dolor q̄ omnes muri et termes inuenīr̄ ꝙ
tunt et si quis aliquā ꝙ. ꝓ eto sed ꝑ tato ex
cursitu fidelium pauci inuenīr̄ ad gladio q̄ ge
dijs aut lanceis ⁊ vtrisbꝫ aut ꝓbꝫ homīs
et stijs ꝑ munitis seu strēuis ꝑm stijs ⁊ doctrīs
ꝑ munitis deo ad strand ꝑ filio tribulacionis
et temptacionis vel disputacōis cū demonis
vel hēticis no s̄c apti Ssi ad philistim ⁊ Rodē

vel hūtia sūme cauent ne fidei q̄ arma sint
tenui ⁊ hom doctalis vel ꝑdicatoris qui sue
homīs doctrīs alios armant et armā vinci
et fidei doctrinē ꝓmat ducūt m̄ ist
⁊ in cetā si eos q̄rēti pte ꝓduxit et ꝓtexit
et q̄ omes ad fabros suos ydas ⁊ ad ꝑdicato
doctrālē dīnos aut aliolos vel ac legistas ⁊
omnīd sapientes rarī ⁊ et eoꝝ consilijs sp
regē velint q̄rēdo pte ꝓcurant et q̄ qđ fra
menta sua ⁊ vtilertq; s̄c ꝙ ignis vrad debita
vel elaborata abscidit consilio patē et fabroꝝ
ipsū ⁊ theologoꝝ dimittā. Iram q̄ exacerbat
stamp̄ē et iram poetica gradat̄ stimu
raptū et sic in bello temptacionū ꝙ destru
mōre spūalū defraud et sustinebat et hic
uitur ꝙ destrū fabroꝝ ⁊ honore ꝑdicatoꝝ
doctoꝝ vel ꝑlatoꝝ multi s̄c hodie q̄m
q̄ ad fabros philistim ⁊ ad hēticos rarī ad
ꝙ quod sismatici et hēticis fuit et aut ad
lem patē s̄c de gr̄ace stamus. Iuriamq; ma
bimus et mediamus et ratoꝝ sismatice dñs
tuibꝫ ꝓfīs defectq; fabroꝝ honoꝝ sūme
doctoꝝ fuit causā rarenss ad doctinas hēticas
et fabros deond philistinoꝝ et ꝙ ne ast
ais causā dampnatōis et peculiaꝝ et ꝛo ꝙ
destrū fabroꝝ vocoꝝ dicit Ezech Instruit nabu
godonosor fabros et melusoꝝ de ydolis et
addux eos in babilone et ad q̄ fruct q̄d
ē in hystoria ꝓphetia q̄ sc̄ pagani ad idolatriā
apostata ꝓfluerūt q̄ etam no audient
catus ecclesiales seu pigwen vt sic dū arma
stice no ꝓdent no possēt se cōtra eos defendē
disputādo Arriam arc epūs catholicos ꝑ
epūlium mitti ꝓcurabat vt sic dū fidei deficiat
ꝓlm liberis armis cauēte debellandū
Ad hoc arc fuit ex̄m de ciuitate athenaꝝ quā
quidā rex obsidebat et pactū ad ciuibꝫ fidē
volebat dū tū septē pigwes q̄ erant ⁊ ciuitate
in obsidas sibi dabāt Cui pabolice quidā
pigwe rndit q̄ lupi ꝓ regē suum obsides
ad pastoribꝫ pactū et pacē fieri ꝓmittebat
destrōe vbi videret si ad ea canes
sibi dari petebat. ꝓ destrōe vbi videret q̄
si canes deficient lupi libē q̄m de possent
pactū ꝓcuraꝝ et ꝛespuere Ciues arc ciuitatē ad de
fidei dāc hosti pigwe ne ꝓlm sublate ꝛcedibꝫ

fratrib⁹ desm̄et: dare noluerūt. ¶ Hic vē
q̄ diabolꝰ et hēretici gregē et ciuitatē xp̄i
impugnātes ranas ꝓsōs ⁊ doctores ꝑuers
et viros scientificos bonos iudicat⁹ et ꝑ
latos an̄ ora mitrā tollē vt sic tēptatoribꝰ
et errorib⁹ fidelēs laicꝰ possint debellari
Nō sit qui possit nros instruere ⁊ iuuare
Ps. 2. ¶ Rex nabugodonosor in furorē
et iram zelꝰ magnꝰ vsꝰ ascendit vt pā
rent omes ꝓphetas babilonis. ¶ Hic dic
q̄ d ciuitate ait faber ⁊ diffitio ⁊ cuē ꝓpi
tiatim ab oīa tollit⁹ et sic ꝓfic illig ciuitati
⁊ motꝰ et affectꝰ sibi ꝓpriꝰ fuit⁹ et obe
diunt. nā pl. ¶ Ibi non ē tribunatꝰ populꝰ
corruat. sulꝰ vt vbi multa cōsilia ¶ Ad
ponit q̄ cū filios israel venerit ciuitatē amici
philistinoꝝ ꝗ cū quidā qui ibat cū vitā ef
fraym alig qui ibat bethsaon alig q̄ ibat
ad ul trim ¶ Hic vē dicit q̄ philistini ⁊
ꝓpriā cōtra filios israel ⁊ cū fidelēs pugnat
ad tres cuneos ⁊ ad tria ꝓpria capitalia ⁊
viria tendēdū reduxerūt. vng et cap ⁊ aua
ricia. et ille tendit ad assyrios ⁊ ad mūdi
tenēs. et si ingressus ⁊ cuneꝰ ē ꝑfidia. et ille
tendit ad bethsaon q̄d ꝗstrā donec vani
tatis ⁊ ꝑ mundi diuicias honores atq
ffias ⁊ cuneꝰ ē luxuria. et iste tendit ad
ul trim ⁊ ad crapulas delicias ⁊ delicias
raro ad ul trim ⁊ ꝙ ⁊ eo q̄ iste ad mōs tres q
ē. mūdi et affinis aliare difficilig custodit
Deo de istis hōib⁹ cuncteis ꝑ illud Dan. ⁊
q̄ bestia illa ⁊ diabolꝰ gestabat tres ordines
dentiū in ore suo. Cap. 13.

Hic ponit q̄ Jonathas et armiger
ejus videntes strictū philistinoꝝ
castrā sui ꝑiculi vel salutis in dubio
hostiū ꝓposuerūt. ꝑpendere ꝑ q̄ si hostes di
cunt ascendite q̄ ascendē debebant ⁊ vice
versa si vē hostes dicunt expectate tūc nō vice
versa ascendē ꝓnebant ⁊ illud q̄ signū
et fortē a deo sibi dari credebant sicut ꝙ
dixerūt supra 2. et q̄ philistini dixerūt ascendite
ad nos stabi ascenderūt et mutuis gladiis
se ꝓtrudendo ꝑcussi Jonathas ꝑ armigū cōm
ad ꝓcerunt et hostes fortiꝰ ducerunt
et in fugā ꝗsos et se inuicē mutuis cedibꝰ
occidere. mirabiliꝰ occiderūt. Quod videres
filij israel q̄ ꝑ hostes trāsierant cōm eos ⁊
recesserūt et Jonathā et armigū aduenerūt
illig cepā q̄ ascendant et se absconderant au
dita victoria redierūt et mambꝰ et pedibꝰ
ceptādo ꝑcussi Jonathas post armigū cōm eos ⁊
recesserūt et se ad ꝑsequtibꝰ fugientes philistinos
adunauerūt. ¶ Ista ꝑ allegat⁹ exꝓplat⁹ q̄
quēq⁹ ⁊ sortē inquirit⁹ hominis dei et vitas casꝰ
futuri. q̄q⁹ occulta dei iudicia ꝙ videt q̄
homo sibi committit et vitatu alicui negocij ab
eo deuote q̄rit. Ipsam quē sibi indixit sortē ego
exhibeā infinita de arcā ⁊ sortē deꝓgesso Josue ⁊
de saul ⁊ sortē manifestato 1. Reg. 14. de matthia
⁊ sortē alio actū ⁊ ⁊ et de aliis similē nō
defecit ꝙ occulta dei iudiciū ꝓuidēs ꝓ. manifē
sto constituto et do mihi mirant q̄re boltras
dñi hodie eadē ⁊ sortes nō recipiat sicut hic fie
bat. q̄ sorte ira cōsidet hodie sicut tūc. Nō ꝙ abbe
uiata ē manꝰ dei dñi vt saluaē nō possit. ¶
Ipse ꝙ hodie ꝓhibita ne aliq̄ scripturā mittant
et ne simplices ad ydolatriā ꝓpendeāt. ¶ Hic
additā q̄ quilibꝫ tūc potēdat ⁊ vtq̄ ꝓstituē
sibi sortē et signū rei fiende vel nō fiende
ad libitū ordinādi. Vel illud ꝑ allegat q̄
d fortē bellice audacie fortiā inuat. et q̄ meliꝰ
d quādē q̄ expectat. Hic ēm astutiꝰ signū
fuit victorie et salutis expectate vbi signū
dat ꝑdicatis. ¶ Vel dic q̄ dīna ꝓuidentia ꝙ
bonū inuat hominē ꝓuocatū q̄ illud q̄ ꝓuōt
et ita ꝑ fuit dum ascendite et ꝙ ascendit
ꝓuocatꝰ et inuat. ꝓuocatus vē victi ꝑ et
fugientē et ita cessat ad vtq̄ vsq̄ ꝓfat q̄ ex
humanitate bellū nō ꝓfat nec latus q̄ q̄libet
moueat. si ꝑcig q̄ ꝓuocatꝰ et necessitate ꝑpulsꝰ
ad talia ꝓcedat. q̄ vt ꝗē tūc ad talia ꝑpe ꝓ
ualeat et ꝓsumpłat ⁊ ꝙ sapia q̄ ꝓuōtꝰ cōm
omnē ꝓpt. dñm ꝑ illud ꝓ. Jgit. ergo nō ꝑco
ntra. si tu dñe ⁊ Dauid in bella iniusta iudicij dō
¶ Vel dic q̄ ita ē fortis deo iuuāte ⁊ paucē
sicut ꝙ multē ⁊ et occulta dei iudiciū ꝓpente pau
ci aliquādē vincūt milites debiles fortes iudi
cātes armatos ⁊ ꝛ de leonida duce q̄ cū ccc
qui ad ꝙ militibꝰ ꝙ milia debellauit ꝑ
exercitū Xerxi q̄ marchi 3. fortis ē illudi militas i

multis paucos · et no ꝺ dñs a ꝺ consp̃sū
ꝺi liberare ꝑ multos ꝑ m pauc̃ qꝫ no ꝑ
fortitudinē ꝙbat victoria belli sꝫ ꝺ celo
fortitudo ꝫ ¶ Vel dic q̃ no ꝺ tutid ꝺ hoste
cōsidē qꝫ dato q̃ virtus & audiat ut se di-
cit tuā fugat et ad te tñ fugiat · si tñ vidē
locū suū statim nacꝫ nitꝫ atꝫ trepidat · vt ꝫ
de tñsfugꝫ qui visa fuga victoria cōꝫ philistiꝫ
sum regrit et filios ysaī inuenit · sic dicebat
p̃ceptor philistinorū ꝺe dauid ſ̄ he 2ꝫ he
uertit vir ꝺ locū suū · non dubit nobis ad
huc · ne fiat nob̄ aduſaꝝ cū pliat cupidi
¶ Vel allega vlt̃ quꝫ restat sꝫ ꝺe alt̃ q̃ ꝑ
fugiant et vidētes victoriam se ꝑsequi adhu
cant · cōꝫ multos q̃ optime scit se ꝙꝺ tpe vic
toie sꝫ no tpe fuge adiungē · et aduſitatꝫ tpa
latā · cū vero hostes ſupati fuerit · ſicut
alioꝫ fecerint · solent ad amicos redire · et se vic
toribꝫ socios ꝙbere ſ̄ he 3ꝫ ipſum · q̃ fugeat · cuſtꝫ ꝺ
ad castra ſpolia ducturꝫ ¶ Vel dic allego t̃
q̃ ꝙnathas q̃ mīſtrat ſolidā · ſꝫ vir ꝺiligēs
vel cathol̃ dāmꝫ q̃ ꝑ aſperam et arctā viā
pmē · et ꝑ ardua virtꝫ ꝺebꝫ cū philistheos
i· cōꝫ ꝺemones et hēticos astrīdē · et nisi ꝑ
cutꝫ non ꝺebꝫ cū eos ꝺisputare · Et sic manēte
ar migēo suo i· manēte fide vel gr̃a ꝺe ꝑ
patit ꝰumphare ¶ Saul ſepe philistiꝫ
fugientes adulauit · ipſe ne q̃s vsꝫ ad nos
tē q̃medēt · vt sic ꝺ hostes vindicte vellet ·
valet · ꝺicēs maledictꝫ vir q̃ medēt · pane
vsꝫ ad vesperā · ꝑ q̃ ē verūs ad salutē in
quo dat fluenta mel sꝫ facta agri · no appli
cuit manū ad os · hec ꝺe gr̃ melle q̃medē
voluit timēs adurendā sꝫ ipſa ꝑsequēdo
hostes vltꝫ ꝺ tacto melle ꝺēficiat ¶ De ipso
aūt melle ꝺ credo q̃ dat medīa sꝫ ipſe ꝺ ore
dulcis pinguis et alba · qual nusq̃ tr̃ anem
one cadebat · ipſa ab ꝺ regno georgi mco ꝺ ꝺ
tanta ꝙpitatꝫ sꝫ herbas arbores et lapides
ꝺ estate cadē q̃ mīras stillas solet quot
die colligē · ¶ Qualenꝫ ē fuit ſor mel ꝙna
thas adurēdꝫ ꝑ ignorātē · ſubmittat vīge
ꝺ mel ꝺ tingens q̃medit · et illūdati sꝫ saul
aiꝫ ¶ ꝑ q̃ cū adulā ꝑ ſecutat ad ꝺnū
ad tñsgr̃ ꝰ ulamiti nollet · sorte ꝺepꝫ

a pena ꝺiudicatꝫ morti fuit · ſonꝫ ꝑ oēs
ꝺ voluit sꝫ ad ꝑlium cōsecutꝫ ¶ Vel mīſ
ducatꝰ ꝙsiliat̃ mutare ꝙsilia · ꝺ ꝙsilia illi ꝺ ꝙ
philistiim · i· ꝺomos · et vinea ꝙsequat̃ · a tali mal
le absteme iubent̃ · et ꝑ absinthiū ad aīaꝝ suā
ꝺ hostes mox · et fidei ꝙsequēdē · ¶ Hymo sepe
fit · q̃ si ꝙnathas filiꝰ aīaꝝ qui cū victoria fu
erat · a· aliqs religiosꝰ vel ꝺeuotꝰ qui alias multa
bona fecerat · ꝺe q̃medē · ad q̃medē ꝺ tñ malle
i· ad gustādū ꝺe mādi ꝺulcedine applicat · a ꝑe
suo · i· regr̃ suo ꝺ mortꝫ aḋudicabit̃ · misi imꝑ
fusus · et ſcabꝫ aḋiguntꝫ ꝑlū · i· ſtrāge ſcabꝫ ti
bi ꝑ illi · ꝙ qui mādi ꝺelicias gustat · et mīe
rias quas ꝑ eoꝝ ꝑcibus ꝙsequat̃ · ꝙsulere ꝺe
ceptōes amat · q̃ ſꝫ q̃ ꝺeſignat · ꝺ mallē ꝺ
fauū diſtillāte labia mūdꝫ · vñ ꝺ · misi ſtrāge
ſcabꝫ imuenit · et ꝙ misi ꝙꝺ alia ꝙꝺ bonoꝝ
ſuffragāt̃ · mortē ꝑpetuā pena ꝑpetuā ꝺp̃
lo · Et stat ꝺ oze meo tñ mel · ꝺulce · et ad cō
medisse · amaleciteꝝ ꝺ verbꝫ meoꝝ ¶ Vel dic
q̃ mel ꝺ ſuā ꝑſtitiā · in q̃ q̃ vigꝫ ꝺ ꝑ ꝺ ꝑſeꝝ
et ꝑ studiū q̃medit · oculi mei ꝑ ꝺ ꝑſeꝝ
illuminati · ꝙm dic de melle ꝺeuotionis
vel q̃ passionis ꝛc ¶ Vel allega q̃ ꝺo ꝛa
ges ꝺiuolabiles ꝺnt · fuge · vbi ſtat et ꝺo
m cū iuſticie non ꝺebet ꝑ cuiꝰ · cuꝫ fi
lio ꝺelinqꝫ · q̃ aut ipſe qui ꝑ tñsgr̃ ꝑ
filiū volebat · ocꝫ ꝺ et mandē q̃ vidēdat
Dan 6ꝰ ꝺario rege · q̃ ꝺcr̃ · vt medēt · ꝺ
atꝫ ꝑſtꝫ vt omne quod cōstituēat rex nō
licꝫ i mutet · ¶ Ecce ꝺplo illig ꝛge iuſti · q̃ ꝺ filio
m adultio ꝺepꝫ ſo sibi vnū oculū · et filio
alium fecit · et ui ne lege quā cū adultoꝝ
fecerat ꝺ ꝺeſendi · oēs cōtinget · imutet
¶ Hic ꝺebet ꝺ ꝺnō mādi ¶ Hic ꝺebet
¶ Quando · videat simul vnū ſortē · et aptū
ad pliandū · ſociabat eū ſibi · ¶ Hic ꝺ ꝑlatꝰ
ſibi ꝺebet assciare · ꝙsiliatoꝝ ſtion ſonos
et familiaꝝ ſuoꝝ · et ꝺ officiis ꝺiuersis ꝺig
nitatibꝫ cōstituē · et ꝑſtare quos ad ꝑlium
cōꝫ ꝺemones · vicia et hēticos cōgnouerit
ad ſortē · et quos in ſtrāgis et malis aliis
viderit ſpolia · ¶ Iudic 2ꝰ ꝺe vnius · et veluti
arrepit ſibi auxiliatoꝝ viros fortes · ad bellū

¶ Dñs mādauit vt ſic ¶ Ca. 1.1
ſalet ꝑſim amalecitaꝝ ꝺeſtꝫ · et ois
ſtoꝝ bōa · oues et boues · et ſꝫ ſalia

anathematizat et cūa demoli et michil
ex ipsis ad vitā seruari Nec de bonis eius aliq
attendi. Nouerat enī ipse amalechitaz se fi
lios ysrael. Dū transeuntibus in egipto de egipto Et
no diuerat q debet amalech de sub cele ois
Cap. iii. Saul go recensito gradio cōtra ama
lech. Ascendit ipse q eū in acie staret ysrael
et agag rex ei⁹ viuus ceperit populū
saul et populū agag regi amalech at
optimis gregibus ouiū et armentis et cūctis
q pulchra erant Nec voluerūt dispdere
sed quic vile et reputū fuit demoliti sūt
Reprehensi go saul et pp q ista vil cōtempse
rant et reputabāt Auctorē suā sprnere vo
luerūt dixerūt q ista melioza ad sacrificandū
dño ascendebat Quo dño indignaty saul
ad p̄dicā regnū q̄dempnauit et abdicā
ac malicie victie dñe q̄elia. Q obediēs
q victime et auscultare magis q offere dispe
riculū Saul rex ps mundi principes z plateas
populū vō suus sacrificat officiales iudices
et lia bacinos et iudices Qū reuēa dño vel
q populū amalech qui interpretat lambēs sen
tunā z ipe predā sagīnem z delicias cranales
lambendo vel cōā in sanguine crudelitate se
delectando filios ipsi z gētiq in deserto q⁹ vite
quo de egipto tenduī in septm et de mundo
ad p̄sēm Non cessant officia vel nocā vel alias
in vtutē utrūq impedīe Ordinauit q saul ipe
et filios suos z principes plateas iudicare et officia
les illos malos extirpare et q mēnte ipsi
ipsos de medio ustoz tollant et q eos punian
conuiuant et castigent q q de bonis eoz mi
nima conuiuisserint et q iustiā pfecto ad
bona punitoz p amalech nō respiciat aut
attendāt q⁹ q⁹ debuit angelū ut separaret malos
de medio iustoz et mittent eos i caminū ignis
Sed reuēa ista saul et pp sug quibz fert ast
ista ommissio z suppōit et iudicat nil istoz malos
permendos diuinos facunt q⁹ q⁹ pmeruisti et
dictatibz pcedit Quicqd vō vile et reputū
z pauper et vilius ipsoz demolīt punit
ut assumit. Ipse quod quasi dubio regnū fundare
et etnale cōmittere Qū dixit illud ē vere
q nō suppōit et iudicat pauper spūaliter q⁹
su defendī nequit despectū z demolīt pun
gues vō et diuites sustinent et eis ac delin
quibz pcedit. Vñ Innocēcij Paupm cāūs cum

mora negligitis diuinū ad ministeria ymolare
In cibis ligatem sideritis In ipis ex mensuetudine
dissentire ⁊c. Vñ si vis in manipulo ⁊c de abdue
Nec valet ex causario istoz q sequit qa sc ipm nō
sint vt sacrificent dño sz spolia amalech ipsi asse
dit vt dent eius pauper dictas congregatie
qa reuēa deo nō agebat ipm Vñ ad sp̄m fiendū mala
vt eueniat bona Nec sub colore misticē vel lay
ce gabenas auaricie Nec vbi vt qs inobedīe
sibi fiat vt accipiat diuicias z velle ac dñationes
pcere dicat Quicqd cōmuē q⁹ omnes faciūt qui z
bona causa se aggregare debeāt dicat vt pau
in religiosis q⁹ sz velle edificare mōstia z vsitatis
et cupidis qui se velle adsc dat alias assecui
et spandit Qui tñ dicat ⁊c Qui offert sac
rificiū de sua substā q⁹ q⁹ immolat filiū in cospectu pre
Qui vis allega de simulitate i de sua ultate
dei q⁹ q⁹ punit pcā p̄ēm in filios vsq⁹ i 3am
et 4tā generatione tñsiciant ei pcā q⁹ 4a gnā
ex quo pdas amalechitaz nouerit filios ipsi
in deserto Quoz tñ negat ysti eoz filij mor
plam ecclē Qui ⁊c. Pdas mi pcauerit
et non sc et nos imitatoz eoz pertinuim. Nec ipm
suppone nō ē q ista sc volu q filij ipsi ysti sc
fuerūt y imitatoz nouerit p̄ēm vt de 1a agatt
Qui dixit samuel Dicat gradi tuq mihi abstr
pliis fuerit Ista fiat sc libertis mē tua En mm Jo mm
Ille habuit q dauid erat minor de quo
non spebant pr Quod p̄ q⁹ filios suos
ades p ordine samuelis optulit qui et
in pastuis erat vbi oues pascebat Qui nisp
pcere cōtegat et ymisare deoz nouerat et
qui forte robor. vir bellicosus prudēs i vbis
et pulcher visu. decoz facie erat In cegre fuit
electy et vnctus et ad regnū ipse p Dmi or
dinatus ad regē saulis fuerit assumptus et ei
pgea substituty Saulis ad cōtegrand patrē fuit
dñs de dauid Vidi dextrā pōt mihi fortē vel
licet mudantē verbis et sententē pfitē et
dñs ē ad eo Quapp ad accessiēdē eo aduōuit
et amicitiaz sibi facit Dic vē dico q illi q
se cunctis minoēs p humilitatē et q a pce i a
pmitibz cranalibz nō sponde p cruciis affluosa
sudulitatē si gregē pauper studet pascē p pie
tatē et p alia largitatē Qui studet p cōtegrand
septile pulsare p pdicatiōnē Qui studet deoz

In hoc capitulo ponit q̄ ꝙ̄ dauid ad fundu
landis p̄cepit ipse se tripudiat sibi vnū asi-
pleni panibꝫ portauit. Hic vē religiosꝫ
qui fuerat regē & a statū religionis dig
ne cupit intrare debet sibi vnū asi-m. i. cor
pus sue ꝙ̄ labilibꝫ p̄me dendu cū pa
nibꝫ .i. cū bonis operibꝫ vel cū aliaꝫ subue
cione seu lacrimis singulis p̄tendē dꝫ
illud ꝓficiet ni lachme mee panes die
ac nocte. Cap̄m IIm

Philistinꝫ cū filios isr̄ ggrauā
golyas gathen p̄cipalioꝝ at for
tissimꝫ i suo exercitu habebat
maxima cubitoꝝ cū palma habebat
et armis ei⁹ armatꝫ erat. Hic i ipse
quotidie isr̄m deu molestabat. Audit q
ysay filiū suū dauid ad visitandū fr̄es
suos q̄ erant in exercitu mittebat. vt sic ill
ephi polletre ephi .i. .xl. tres modios
farine q̄ panes ad dicta formulas casei
deportaret. dauid i veritate grauiter ꝙ̄
dei maledictū accepisse. valo baculū suū
sumpsit et q̄tuor limpidissimos lapideꝫ de
fluuio elegit i pera sua reposuit et fi
nibꝫ cū golya iuxta ordinē p̄fixū p̄cessit
et .xl. ictu ꝓstrauit. ꝙ̄ q̄ gladiū ei⁹ tol
lens caput eius abscidit. Ille pōlere ista et po
nunt de .xl. et diabolo. Hic ad .xl. q̄ a p̄n
cipio philistinꝫ .i. dānes pugnauerūt cū
filiis isr̄ .i. cū habitatoribꝫ mūdi p̄sentis
robustꝫ .i. luciferi ductore qui sic ut
robustꝫ erat ut fortis. Ita sunt .xl. hō
mines .i. p̄sentis p̄ma. q̄ appetūt ei⁹ fructꝫ .i.
ut mundū timent. Iste .xl. q̄ ꝓprie dr̄
pugnas et tanti huius gigantis ꝙuauit et exē
plum insultauit. Quare sic accidit q̄ dr̄
manupente .i. ꝓpter fruitionē mundi .i. mū
dicia a deo pr̄e filio destinatꝫ et missꝫ vt
fr̄es suos .i. fideles tā p̄dicē q̄ fruitiones ꝓpter
visitaret et tuas madidas pallidas .i. fidē sā
cte trinitatis. nectū decē panes et dicta formulas
casei .i. decē p̄cepta legis esse concedit ut
dicit. In q̄ homo quidā abijt .i. regione lō
ginqua. accipe sibi regnū et sē. et fruc
tus tuos fidei. Dicit nunc. Iste gratias saluet ꝓfi
cu et audaz certū golyā dyabolū baculo .i. cruc
accepit. Cinq̄ lapides .i. quīq̄ p̄ciosa vulnera .i.
torrētē passionis accepit. quoꝝ vnus golias iste
prostrauit .i. at ysaias et ihesus filius dauid .i.
In quibꝫ visitat nos oriens ex alto .i. de mun
dimicēq̄ vitaꝫ libertati restituit illi. Tandē vē
iste dyabolꝫ ipso gladio occidit. In ꝙ̄ mūdi ꝓ
et bellici quibꝫ mūdꝫ dyabolꝫ adhuc occidit
ꝓpi instigante conclusit. Ita q̄ accepit p̄m magni
tu dyaboli ferocē retorsuit. In ꝙ̄ cū eū
dicauerit et eiꝫ malitia data fuerit et cū ra
pina .i. infectione sua fraudauerit. Quare sic gla
dius fuit. Promisiq̄ et quinq̄. p̄. Gladiꝫ eoꝝ
intret .i. corda nr̄oꝝ. et si vis de armis ei⁹
golie .i. de mal ericis et religiosꝫ q̄ sūt arma
dyaboli. Dic q̄ ista dicit arca q̄ ab hꝫ sonū
si non sensit et vt sibi ipsi sonū bone locutōis
si non ipse sensit. Bellatoꝝ vel q̄ꝓsitoꝝ. Vel ec
mali q̄ sūt dyaboli arma .i. ea p̄dit dicit q̄ sūt
duritiē et crimēsi et litigiosi. Vel q̄ Ossa
bacmorū sicut fistule eius. Hic vē vir iustꝫ ꝙ
vincit spūales tui sic golia magnus pugnat .i.
mundi. vnde q̄ deligit dulcia .i. carnis lasciui
et superbi dyaboli. Illud potissime debet q̄ i
religioso qui mundi vitat .p. votū paupertatis
castitatis .p. votū castitatis. dyaboli .p. votū obedi
et humilitatis. Vel gregum ei⁹ magno vētre .i.
insatiabili auaritia. missi lambabāt .i. lingebāt. leo
erecto collo mordēs .i. superbia etc vt supi.
Vel dic q̄ dauid .i. sapiēs q̄ vidit q̄ leo .i. miser
vel dyabolꝫ venit ad ꝓgressū fidelium fidelium
dauidicoꝝ sancti dei ecclie ꝓdicatores. Iam de ꝓ
pistino cū. Ita si sapiēs ista tua sic leonē dya
uersū lambentē .i. ꝓfectus. Goliā armatū .i.
tyrannos debet vincē. Ipse q̄ se supponē ne
gressū vel ipsum dñi possunt .p. virga dyscipline
Vel ista ꝓfert tyrannos etc. Sic. Ad dauid
cū golyam ꝓgredi singulare certamen mire
uellet. suos armis fruit sic galea laica et alijs
vestimētis ipsum induit. Sed q̄a nō ipsum exer
cuisse in portandi arma ista statim deposuit ut
baculū et pera .i. necessū q̄q̄ lapides de torr. etc
accepit. Quoꝝ vnū ꝓiecit in .xl. ictu golyam
in fronte prostrauit ꝓsecuit. Hic vē si cū go
lyam dyabolū q̄ ꝙ̄ tuos tractatus nos insultat

virtus eius pullulat atq; erestit. Non sit ei
mudq; talem hodiem accipiē. dato q; ab ipso
plima bñficia rapiat. qnisimo dato q; dulat
loquat aut rideat et ad votū sibi rideat
fluc studeat. lancea tñ ipm ꝓfodere. i tbu
lationibz et diuꝛsis fatigat mitit et teptat
Vñ ꝗdā. Si nullos inimicos frat diuiq; me
tos ei fecit dudū. Vel dic q; saul ꝑmalꝫ
ꝑ ꝑtes qui sic cythaedā q; eū a ꝑ dyabolo
libdare mitit. i ꝑdicatore q; cythara vbi
dei sibi tangit. et q; ipso sanando et a pte
dyaboli se et vnctez liberando audiē ꝑdicat
et affat. qui q; tñsfigē dissimulat et diu
uiat et sibi nec dudū conat. qui. Vñ nonat
ꝓsiliens eū q; se corripit. Vel dic q; saul
a dyabolo q; sz sume mitit cythaedā i ꝑ
dicatorē. ad pectem. i ad carnē q; lapidem
cū lancea temptatorē tñsfigē vt officiū
ꝑdicandi et spualit cythazizandi valeat
i pdie. Quapp iste debet a tali lancea q̄ti
spoti simul. Et ꝙ tam dyabolꝫ q; homo
duꝛꝫ et obstinatꝫ videt dicē. Amas. Lu
cifer. a me tumultū cantiqz tuqz. Ter
mina leue tue non audeā. Vel dic q; dd
dat puellēs. iuuenes et rusticos. Et sz christianos
quoꝛ sz cantꝫ lex q̄sd. i plateꝫ vel religi
osꝫ non debet dilissi. sz eos et odiꝫ i tamen
lucꝛicā abdicare. Vel dic. q; iste sz adula
tores qui in auribz hoīm cythaizant et sep
ꝑba melodiosa et placēn eis cantat. istos
q; debet rex q̄sd. i bonꝫ ꝑceptoꝛ vel plateꝫ
lancea repsionis pcutē et a se penitꝰ
subigere. Amos. Lucifer. a me ir vt
Saul malignus spūs exagitatꝫ ꝙbabat
in medio domus sue. Quod exponit sic
quidā q; a quo sz ꝑdicatores q; ꝙbabāt. i q;
ꝑdicant amare tristare i me deuꝫ. i ꝓ
quod placuit. Non sz iusti. Ac q; sz Am. Ir. q;
i me acte apcuit ab eis ꝙbabāt. go a spūalibz
no exagitant. qui sz de spūali negocio luxe
tis ꝑcepta addiscit conat. ꝓpt. Dñs. q; sua
sz gratie non q; ipsi. Ca. xix. xx.

Dauid maneꝛ mane ꝓfic ꝑfecit de
lecto in quo cubabat. ꝛ affugit
vt ei am studiis delinabat. vbi vō
eis statua in lō loco ipse posuit. pelle q;
capꝛine sz caput eis posuit et ipse opuit vest

Cū ergo rex mandauit q; dauid. velentes ap
paritores eius ꝛ credidert dicētes dauid i lecto suo
et loco eius statuā cū vestibz et pellibz iuenerut
Filia. Ista regis filia amē. erat q; filia ꝛ
ꝓpt. q; dauid vō bonꝫ erat. ꝛ plateꝫ ꝑ
lom dauid. sperē plurimā vel bñficia intelligo
in quibz dñs. i bonꝫ plateꝫ q̄sit. Ista. i. vitare
q; recedere et fugiēte dauid. i bonꝫ plateꝫ de
ꝙ modo ad pcem. et lom suū. i plurimā vel
bñficia sui. varijs dimittēte. sepe fit q; ꝑ
eis erat ꝑmit statuā. i q; erat aliq; statuala
ꝓsonalē in loco et lō. i statu ḡdū et officio
spūs q; erat sit. q; sz ad mod statue. nec mouē
bone. ꝛ sensu discretiois habz. sz ꝑcip
qui et caput mentē pellibz caprinis. affirmis
exuuiis. et qui. et vestibz equal. passeqs. q; anal
eū euoluat. et ꝙ breuit. hodie sic. q; ille q; in
lō erat. dd. i illi q; bonū et prudēte plateꝫ i
uenīē credūt sibi. q; eto statuā cū pellibz caprinis
et vestibz. i ꝓsona ignorante plena carnali af
fluēte et sotū euoluēte aliqli honeste q̄sidē
veste vel aliqli possessoꝛ credūt. Cū hodie plate
ꝛ. deuiēt. i malos. q; sz pelles vilissime signatas
diuicias. et. i pellibz caprinis q; sz pelles pul
dissima gratie carnis delicias et delectatiōes. hab. Vel
Vel dic sz aliqs malus. q; dauid. i vir. iustꝰ
debet a lō constare et ymaginatiōe siue recedē
in quātū sz se non debet iustꝰ repiēre. Vnde ad
sua prudēte dabz in lō suo ponē cord ponē
statuā ad pellibz caprinis. q̄s sit. q̄n sint hodiez
se ꝑdere ignoante calore et feruōe q̄simad
facit. et sic q̄n littoꝛes. i domos veniūt ut
dauid. i vice iustꝰ de lō. i de ꝓsumpte repuls
cyit. aut. q̄n loco dd statuā inuenīt. et q̄n loco
ꝑdere vnctē timoꝛē et ꝑdere ꝙsidē. ad arte dud
et sic illusi sū damno recedūt. Hic vi
dens dauid q̄simatā malicā saul. cōm se fugit
ad samuele. Ac q; ad inuisset saul nuncios vt
dauid caperēt et adducerēt misit. Illi videntes
in nabaroth q; dauid cū samuele et ecc ystaz
cancū eū eis iuenerut. Hic q; sūt. i q; q̄n spū
littoꝛes qui ad capiend dauid fuerē missi
ꝓphetauerūt in se spūm dei aliosq; ꝙphetare. sz q; isti
Quibz mora tribuentibz saul alios littoꝛes
misit qui et ipi ꝙphetare ceperūt. q̄d ꝛ tertios

similit[er] forcium[ur] [et] q[ui] nulli ad suu[m] dom[u]m redier[e]
ñ cu[m] samuele et dauid ꝓhãndo remanser[e]. Ad
ultim[u]m vẽo et ipe saul ꝓsonuit[ur] venit et strati sta
s[ue] se spu dei vestientis suis se expoliauit et
nudꝰ tota die et nocte cu[m] alijs ꝓphetauit ¶
Illud ꝑt allegau[i] quo valde ꝓficit societas bonor[um]
religiosor[um] et relos vide et frequẽta et oba
cor[um] attende et audie ¶ Ira [et] cauda sepe audit
q[uo]d cu[m] ipe saul et lictores [et] ipi mali studij pn̄
cipes et tyr[an]i in ipo actu male voluntat[is] sue
qn̄ bonos religiosos et sctos ysraeli et vita et
mores eor[um] attendut et eor[um] ꝓphetias laudes [et]
ꝑdicationes et doctrinas audiut statim spu dei tan
gunt et i vitor[um] alios se conuertut ista q[uo]q[ue] sepe fit
q[uo]d et ipi cu[m] ꝓphete ꝓphetant et ad religiosꝰ religi
ose viuẽ volut et depolite vestiente bonor[um] te
pallia et cetꝝ habitu sctor[um] ipso nudi et pau
ꝑes laudes reddunt ¶ Circa de quadꝝ lege finie
legit[ur] q[uo]d cu[m] romam p[ro] pugnandꝝ iuissent p
mutue cassim trisiuit et crista qñdã statue mo
narchie spũs dñi in eu[m] insiliit et depolito regio
cultu sumpto et mõstrito habitu ubi cu[m] ipis religi
ose vixit ¶ Quod acꝝ de lictoribꝰ tyrannor[um] et
martiribꝰ capiend[is] missis cotidie fiebat qui au
dito eu[m] quer[e]bant[ur] et cu[m] eis martiꝝ sc[u]m passi
¶ Vñ de ꝙ[uo]d [et] Ioh[ann]is q[uo]d ministri missi vt eu[m] qñ
hendant eu[m] q[uo]q[ue] ꝓcul aut no fugissent ꝓphetãtis
mir[ac]ulis qñ eu[m] non adducant ꝓtinuit
dicit[ur] q[uo]d sic loquit[ur] homo vñ et ipi ꝓphetãti
dixerut ¶ Cauete et vos seduci ethnici ¶ Vel ista
ecc[lesi]a ꝓt allegau[i] q[uo]d spũs vbi vult spirat q[uo]d ecc[lesi]a
ipso actu male voluntat[is] homo quer[e]t et ꝙ hoc
dñs affirm[at] ut patet de paulo potẽ ad [et] a deus
de lapidibꝰ suscitare filios abrahe luce 3° ¶
Ad finẽ q[uo]d dauid posse stric voluntat[is] saul ut
eu[m] cap[er]et cũ se confirmat ionathas amicꝰ suꝰ cui sibi
sc[u]m hoc dedit signu[m] hoc sc[u]m q[uo]d dauid i agro una
lapidem fecit abstondi ordinat[is] q[uo]d puꝝ pridiu
ipse ad sparsu[m] muros aspiciendꝝ et tres sagittas
versꝰ illa ꝓtẽ tendẽt et puer ad q[uo]s eas sagit
tas mittẽt et si cognoscẽt ꝓximꝰ sibi placitꝰ
pacẽ dicẽt infra tꝝ sc[u]m Si vẽo videt ꝙsumata
malitia dicẽt vlt[er]a tꝝ sc[u]m quidẽ i ionathas
saulis cont[ra] dauid i pridio spuidet ad muros sta
ti pridiu[m] iuit. Duas i agro vbi latebat dꝰ
sagittas ꝓiecisse et puꝝ ignorãte ad q[uo]s dꝰ
sagittas emisit et cu[m] dicẽt no sc[u]m ubi sagitte

si vlt[er]a tꝝ sc[u]m signu[m] recedendi dauid dedit ¶
Istud mihi ꝓbitꝰ allegat[ur] sc[u]m ꝓ ionathã
mittẽ dey ꝓximꝰ q[uo]d dauid eꝝ filiꝰ ꝙsis saul no
rex q[uo]d mt[er] apulas dauid mortẽ desiderabat
letꝰ facer[e] dotꝰ et ꝓtripꝰ iudeor[um] sc[u]m qui in
apulas pasthales q[uo]d mortẽ tractabat. puer
vẽo ionathe turbã iudeor[um] ꝓphetãte
et puellã dasigit dey i duas sagittas i duo
genda diuor[um] eloquor[um] ad ꝙsim latitare sub lo
sc[u]m lapidem pdẽ et ymaginẽ dimisit et ad sagittas
quigmõi colligendas ꝓximꝰ iudeoꝝ tꝝmisit
qui sagittas pdictꝰ recepit et sc[u]m ipsum
et i amicitia synagoge reduxit. vacuo
dñi sub lapide tabulare legis latitãte et i agro
huiꝰ mundi videnti ysaie 4° pñ nu[m] eis deus
abstondit[ur] non cognouerut. Per ecc[lesi]a q[uo]d per
lyã spũalẽ significauit xpm cognouerut
stiuerut si sine fidei adhesione eu[m] alijs si
cauerut ysa[ie] 42° vñ tu es deꝰ di misisti nos
Ioh[ann]is 1° In ysa venit et suꝰ eu[m] no r[e]c[epe]runt ¶ Vel
dic q[uo]d dauid i pridie fugit ab ira i regis sc[u]m q[uo]d
saluat[ur] ecc[lesi]a de lapide i a cad dicta q[uo]d qui
latitãt ꝙ ionathas i colubina pira 2 sic
sagittas dinoꝝ eloquor[um] ad ipsum dirigit argu
endo ¶ Hic habes q[uo]d dꝰ fugientꝝ ꝓsentia
scutis venit in nobe ad abimelech sacdo
tẽ petens ab eo panes ꝙ se et pueris sedu
ctis Qui eꝝ diuisi sacdos non hꝫ panes
layeos ad manum si tantu[m] pane sc[u]m mi
mundi sc[u]m pueri emendat[is] magne a mulieribꝰ
Dixit dꝰ q[uo]d vasa pueroꝝ sint sc[u]m porro via
polluta si hodie dño sanctificabit[ur] Vbi i dꝰ
sacerdos pane sanctificatu[m] gladiu[m] q[uo]d golie
qui involuta pallio a die quo golias occisꝰ
erat semp seruat cognatꝝ ¶ Hic vñ q[uo]d de
mi valuit ad sacerdote i pasthate auditꝝ
acceptu[m] ante ora sacerdotis debꝝ cibare si
mundi sint atq[ue] causa dicendo eis q[uo]d iste no
a pueris layeos si studes et sibi a sanctis et mu
dis assumendꝝ Quos cu[m] sacdos et nudos
bñ confessos ac cognouit debat eis panes
sanctificatos et gladiu[m] trimalis dñi sui occi
si de medio q[uo]d golie iugulatꝝ exhibit eis q[uo]d
sanctificare. qa sicut panes dat[ur] panes 2 laudꝝ
vt carne pane a carne defendat. Sic 2 ꝑdo

gladius aureus et dimittimus ei pallium suum
tradit ut sacramenti virtute diabolus nullaꝫ ab
eo tollat. Iste ei qui sit mundi et sic vacuus
sua sit polluta sicut se lauisse et se mundos
esse credunt tanti sacramenti putando gratia. Iac. 2ª In
multis enim offendimus omnes. Vel dic sicut
allegat paulus q ipsos gratos facit quos non
iudicat layeos. q medelam. sicut ps. Iudicate
layco feroclitas q medelatur. q neutras. vbi lex
legum. Vel dic q gladius catholice doctrine
q gladius diabolici dicit. vbi lingua eoꝝ ipsa
dens acuto. Iste sp̃s q qui i templo religiosus
videtur et inolitum pallio i religionis habitu
vel dissimulato humilitꝫ et caritatis zelo hoi
nes seruit et circumuentat. Vnde ei gladius q
ipse deus ostendit sua doctrina. ipso plato no pnt
ipse gladius eoꝝ intret in corda eoꝝ. ℣.

Dolletꝫ ydumeꝫ fortissimꝰ pastoꝝ saulis
de quo non timebat. dat in tabernaculo sacerdo
te panes et gladium dauid confitenti. Quod
ad literalem sensum intellecti sp̃s sacerdotes.
et hoc nota q semper ad insidias seruendo
et maxime in negotia regum principes et
magnates. Ecce ait. In cogitatione tua non
debet habere regi quicquid ei ab desertis illi. Quia
libet eum gaudet regere. Pilate et principibus
ipsi dicit. Io hic sum. Ego sedeo cum meo
filio assidue nostris enim q pariet. Cap. 21. lib.

Dauid fugiens ad achis regem geth
Ille timendo se de cogitatione timen
do q a philistei q inimici erat ei
licet ipse patet. finxerat se in regis patria
furiosum. mutauit os suum et immutabat thes
tia portas ceciderunt et defluebat saliue de ore
eius. Que videns achis ipsum sibi ad nullatenus
credidit. si enim unus furiosus expulit et sic
sibi calcat. insane quidem euasit et in speluncam
adollam fugit. vbi frates eius ad eum confluxerunt
ipse et illi q erant in angustia et debito alio et
q amaritudine erat alieno et facta e eoꝝ princeps
qui ei adhe fecerat. Allegorice. Dauid. i. ecclesia
achis vero designat ipsum iudeoꝝ. Ecclesia re
uera dei filius in gratia q interpretatur torculus vel
oppressus in oppressione mundi et misere vitae
se in alia persona. i. in typum eius assimilando
mutauit et i torculari passionis mee insanum
voluntarie morte sustinendo apparuit. qui de

genere eorum tamꝫ missum deum alium illuxit. qui
achis. i. iudeoꝝ ppe ipsum ee deum seu dei filium
seu messiam non credidit. si ipsum et eius fidem de
pulit et eum occidit. Sic. 2ª Luc. 19. Volumus hunc
regnare sup nos et ana. 2ª tollite hoc. crucifige eum
ista q ista in spelunca sepulchri dedit. Vnde i eius
i. apostoli ps fide ad eum dicebant et omnes illi q deus
ore alieno ipsi. i. debuit predixit eisdem et omnes
qui in angustia tribulationis et alio contrario deum
pulsi. i. gentiles et alii patres ipsum ad eum que
nerunt fide eius suscipiendo et fide a eoꝝ pnci
pes eius tpi. Dimittendo. d. i. ps. 2º. vastientur
et. principes astio simul. Vel dic q ipsis expedit
scelerum stare. Vnde caue. scelerum sibi loco
paudem sibi ma. d. vel 26ª. Videns studio meo stulti
tia ne sibi sapiens videare. Vel dic q gadia
soli illi q sp̃s deposuit angustiati et tribulati. ad dñm
i. ad ipsum vel ad speluncam adollam. i. ad religiosis
simum quidem ipsum q q duce eligunt. Iac. 2º. Nau
pli elegit deus vos i. cap. 1º. Videte fratres vocatez
vestram. q non multi potentes non multi nobiles sed
contra sapientia mundi elegit deus. Vel dic q
illi q sp̃s fuerat de. deliberata et fiducialiter religiosa
ipsi sp̃s inopes mundi. de diuitibus q prudentes. et illi qui
sp̃s in angustia tribulationis sustinendo et illi q sp̃s
pessimi ore alieno. i. q sp̃s boni dicti. nullo modo
et diuitias. possidens et omnia spernendo ad ecclesiam pue
nerunt et in speluncam predicti discipuli eius fuit
talium personarum ecclesia et duo essent. Vnde ipse a post
resurrectionem ad q ecclesiam misit ad prandendum et co
mitti sibi et timentes simones meos. Cap. 21. lib.

Hic habes quo doletꝫ infecerit. 2. 23.

Sacerdotes dei. sc. 85. viros induti
ephot lineo et q soli alia tegmina euasit
Sic vel dolletꝫ q interpretatur mestus. i. prin
cipium sacerdotum. Vel dolletꝫ q interpretatur sollicitus. i.
diabolo crudelis q eorum q deuotos sacerdotes do
i. viros ecclesiasticos q lineo ornatu sp̃s induti summa
mittit omnes. Et ea occasione solis alienigenis q ibi
erant. i. illis q rore diuine gratie sp̃s ubertate structi
saluabat. Sic. Item habes cap. 23. q Ionathas
cum dauid fedus in deserto iniit et sic ecclesia dei
fedus iniisse semel. domo suis 18º. 2º. in agro
suis 19. 3º. hic in deserto. Sic vel deus ad iustos
hoies et fedus suum sic in domo conscie. per gratiam
in agro eligendi per gratiam in deserto primo per sacrificia
Vel dic q Ionathas deus ei dei iustos offendat

quisq; ducunt ppssu in domo corū p stupro ad
sdolandam. Quisq; in agro p opulēto p actiua
vite feranda spacione. Quisq; a deposito religiosis
vel templarijs p fucu cētū sitē abdicat. Vel de
q̄ simili pactu sit p fide in domo cuiq; et cogita
cionū cū p cultate bone operacionis p ssuū in
desiū & blandicijs. Cū q̄ homo ad deū illos t̄a
mō iungit. sibi simil copulat. Cū q̄ stumulq; de
difficultatū cumpitu.

Ca^m 28

Quum saul actualit̄ psequet̄ dauid pro
ventre purgando specuncā quā dūt
in cuiꝰ pfundū ptē dauid ad suos viros
fugēat et latebat. Dauid ī sibi q̄sq; psecutōr
miserū ipm corde noluit. ꝑ ora clamidis eiꝰ
pscindens et de eo cor suū pcussū penituit ipm
dīxit miss ut extenda manū in xpm dñi. Qđ
fuit ipm ūminū suū saulē puōuit. Quid ꝑ
allegat̄ quōd homo nobil corde nō debat aliq
occultū vel pniciosū pruū ꝑ porig pub̄ dabat
laq̄ debz sibi pcā. Et maxīe qñ videt q̄
casu et a fortuna et q̄ dei puidēt. et nō ex
ꝓpis subiac̄ q̄modi sūt. Ita ꝑ senecā. Sufficit debat victui vndicta postuisse. Vñ ppe de
malōg dicit q̄ magnare vitia ē libertē negligē.
Tali ēt mō ūmicū meliꝰ vincat. et ad pacē et
ad dolorē puocat. Sō dicit. Cūm pcando meliꝰ
vincat. ponens ex̄m de iulio et antonio de bissē
sēn. vñ pūat. Si sticūt ūmicū pcū da illi.
Dic ēt sacrēt carbonē cōgēs sup caput eiꝰ.

Vel dic q̄m spectūnt religionis q̄sq; dueūt
simul malū cū. et platū malū qui solū q̄rit vitia
purgare. et malū vītem sua mpfē et structura
diuersoꝝ ūminū q̄ p exercitiū exercicioꝝ opus
nauclat vtiq; de oīb⁹ q̄ solū vt ordinē religionis
stabilimēta ingrediūt. et vt vindicta et luxurie
exterant in dignitatibus ꝑ ymoui valeant. Et
ibi q̄sq; duūt dauid. i bonū subditū solū ibi
a tumultu sēt latē q̄rēs vt oīa vacet q̄ēt. Intra
in cubicula tua et ora pr̄em tū. Alios subditū
licet videat superiore suū talia facēdo frēnē
q̄uis nec sit ūmicus et psecutor sui et sue. non
tū debet in eū manū sua mittē. Nec dissimulādo
spūaliē orādo ꝑ porig dissimulando defectū eiꝰ sup
portāre. Et si quid de clamide fame sue detrahēdo
pstrūdit vel lingua sua obloquendo palato laceauit
serpm redarguē et cor suū pruū debz. Deos non detrahes et principi populi tui non ma
ledices. Dicit ēt de Abi. 2 Reg. 6. q̄ mente
pussū intrāuit q̄ manū ad ungēdū vasallū
misit. Ad dānū eū q̄ subditū non debat
plāt. delinquēte detrahendo transgē ad ipm
nō primeat de mutalbo iudicāre. Exemplo ēt
stātini i parabole qui in consilio ḡnali libellos
a pore vbi ora cor ūminū ḡnulat q̄ remaī
mandabat dicēs q̄ maiorē vitia nō sū a nobis
ribꝰ iudicanda.

Ca^m 29^m

Nabal quidā diues et magnus cuius
possēs erat magna nolabat ē cū melio
erat pessimus et malicioss. vxor vero
erat prudētissima et pulchra. Isto nabal
cuius suis tondente et tonsoribꝰ suis quidā
frēnē misit ad eū dauid trū ppis latrū
ūm depto q̄ se et socijs suis benedictū a ḡnā
cibos vel victuū petitur. Ille ad nō solū
noluit eis aliq̄d dare ꝑ deprit obloq̄ de dauid
et diuitias facē dicē vocāns eū suū fugitīū
et huius audito dauid stulte ipm iratꝰ ad omnibꝰ
q̄ habebat voluit pdē misit sapiēs vxor eiꝰ
abigail ipe cārū ipa cū audita stulta
ānsione viri sui cū munda peauit et i occursū
dauid cū ēne et vbis prudētissimis simul
et munerib⁹ ira ei⁹ et ante missis ipa ē placat
ipa ī vio suo tue abrigato ūdictā noluit ꝑ
crastinū periculū in quo pulsat sibi dixit. Et q̄
cognitū ē cor eiꝰ mthisuex et factꝰ ē lapis
pus et pcussit dīas defunct̄ ē mortuꝰ. Qui
dabul q̄ mīsterū studuit. ꝑ aliq̄s studuit diuitis
vel pdē principe malicioss. qui in depto ḡ
mundi lucē sit malicioss. Dicijs tū gūdat ꝑ
ēte ipi pcō. et ha. ī ipi ē ad tondendas
oues. et ad exercendos simplices et pauperes
ḡtimue vacant. et suis talēnis ad ḡ fructū
quiuis et festa ꝑdant. aut beneficia tpalia mi
nistrādo. Et tū dauid. et ḡ ē ppsona pauper
querēti oneroē donat. ꝑ porig ipos pauperes
vituperant et molestant. et cū mūnerib⁹
et maledicendo ipm dū. et ḡm blasphemat.

Iudg. Inc̄ quidā male dicebat abi malach
q̄ nichil restat nisi q̄ dauid ad vnū suoꝝ
ipsum eū angelis suis cōm tribus ire vult nisi
fuisset cara vxor sapiēs. et prudēs ipos dare
quat citius ḡ et pauperib⁹ ebuendo et ꝑ ipm

et humilitate ꝓpi dño obuiando q̄ iram
eiꝰ ꝓpellat. ¶ Vñ bñ dr̄ xxvi. Mulieris bone
beatꝰ vir. ¶ Vel illud allega q̄ nabal. i.
stultꝰ tenꝰ habet magnū quinū sue at
gaudiū habeꝫ q̄n oues suos i. subditos pa-
scendo at mūdos at pauperes spūales fuos
et vestiꝫ bonore tẽpaliū de ore affligẽtiū
eos. ¶ Ꝓpter abrahe. q̄ abluctate filiū
suū ysaac magnū quinū fecit. ¶ Vel eꝫ
dic de malis prelatis et dñis q̄ tales sume
gaudẽt q̄n subditos suos vestiꝫ bonore tpalū
exspoliari pñt. Job. xx. Vadet q̄ nudꝰ egre-
diet tumulū sepulchre. Et ꝛ. de illo q̄ sodus
auro. ¶ Vel illud allega q̄ dñus ihc a abne
et i ipso seruos male voluntatē no debz
exaspari. et corrigi. si in ẽstimo. i. ira eos
stimulꝰ debet tangi. Exo. xxi. In quinio vim
patiꝫ ne arguas. et sequi. no pmas dū i pa-
tiendo facio hoc. a. qa tabrizatꝰ no acquieuit
correctiõi. ¶ Vel dic q̄ nabal. q. interpretat stultꝰ
a pter q̄ passim. i. aluꝰ ossis. mīsticꝰ et
tumiosꝰ at imperatꝰ obliuiosꝰ obstinatꝰ et
cupidꝰ. Dauid. i. pastoꝝ eiꝰ et gregis
eiꝰ defendẽdi. et ip̄o fugiẽte. ꝛ. et alios i
ꝫ cor amouẽt et lapidificat. ꝓ obstinatiõ. post
ꝫ. dies. i. ꝓ ꝫ. mandatoꝝ trissp. est. mortꝰ
at mortꝰ tẽpali et ꝑpetue q̄dmodmat. Regū
xxv. Vñ q̄ pacauit ipsa mulier. Ca'm xxvi'm

QVm saul ꝓsequer. Dauid at. i. medio
exercitu sui in tabnā. q. descẽdit dor-
miendo. Ethyphu q. aq. et hastā ad
caput sui. lect. Dauid de monte Dubꝰ. caute
in castra. hastā at. cyphū abstulit at. redijt
i montē. ubi. stans. aspexit at. reddit
ibi nomē. Abner. dubitē. ubi. vnq̄ essem
tuba. ut. inf. Exurgat. regem. Viuit. dñs. q. filij
mortis. estis. vos. qui. nō. custodistis. dñm. ūrm
ubi. nam. est. hasta. regis. et. vbi. cyphꝰ. Abner
i. multo. exhorrendit. q. dñs. suꝰ. ois. custodiat
ꝫ dormiens. ipm. i. pcedo. dimisit. ¶ Vo. dr̄
qui. i. monte. ydolatrat. et. q. inspirat. manu
forte. in. hoc. loco. posse. diabolū. nre. sorte
et. i. mondo. i. i. superbia. exaltatꝰ. Job. xl. Ipse. e
rex. sup. omnes. filios. superbie. ꝓ. regno. ipius. ipm
intelligo. ꝓ. abner. vel. q. interpretat. pre. lucerna
intelligit. ratio. ipsa. e. i. vitas. q. expsa. cõ. dya
bolꝰ. at. malignus. militantes. montuosa. militatis
q̄q. in. sacro. altaris. vel ecc. spūalis. i. tabernaculo
corꝝ. ihesum. recipiẽt. vt. ibi. quiescat. et. modꝰ. nullꝰ
ad. hoc. expe. dulcis. dormit. q. i. mundo. corde. p.
gratia. Saul. i. dñs. est. rex. i. acutibus. ire. et. q. ad. hoc
q. iste. rex. seruiat. requiescat. i. corde. ihesum. in. dñt
ad. quod. sit. abner. precepit. excitari. studeat. i.
lucerna. vite. q. vigilet. hasta. i. medicina. ire. que
sustentat. cyphꝰ. aq. i. humor. deuotionis. quo. pas-
cit. et. potat. aiã. q. irrigat. et. q̄n. iste. vigil. i. ratio
ita. mundi. delicias. deleat. q. a. cãa. diligẽtie. ta-
pescit. ita. q. dormiens. abstrahat. at. tibi. vbi. vnq̄
de. hasta. i. diabolꝰ. i. tabernaculo. corꝝ. p. tẽpta-
tiõe. se. ingerẽs. at. hasta. et. aqua. i. cruciãs. miseria
vel. timore. demergere. q. et. quãdoq̄. tales
at. clamosis. malaꝝ. cogitationũ. aggr̃e. inquietat
at. dormire. no. permittit. Quis. es. tu. mihi. q. clamas
at. inquietas. regem. Concludi. i. pt. q. abner. i.
ratio. q. no. vigilat. si. ad. regē. hāt. sine. diabolꝰ
mitti. e. at. ipm. spoliare. ꝓmittit. multo. ꝑ. exequit
at. mortis. filia. videat. Vigilate. i. q. si. scitis
ꝓfectibus. q. hora. sitis. venturꝰ. ꝛc. Lu. xii. Ca'm xxviii'm

HEc. ꝓmisit. q. cũ. dauid. ad. achis. regē
Geth. fugisset. et. ei. dic. a. quicunq̄. gentilibꝰ
multas. caperet. ꝑdas. et. ad. ꝓpria. regis. ge-
tili. q. deus. ꝑdas. no. a. gentilibꝰ. q. a. filijs. israhel
appetebat. De. quo. idem. rex. sume. gaudebat
q̄dam. dauid. cautelã. tali. vtebat. q. si. vlo. vxor
muliẽr. probat. si. ne. cõ. eu. loquẽt. absq̄. gra.
accedebat. Ista. cautela. adhuc. multi. vtũt. lu-
xuriosi. qui. occidendo. nimi. pdit. ne. cor. digitus
accudat. ¶ Mortuo. samuele. ad. philistheos
congregãtes. at. insurgebat. cõ. saul. at. dns. sibi
amicꝰ. nolebat. hec. ꝓ. sompnia. nec. ꝓ. sacerdotes. nec. ꝓ
prophetas. nullam. prophetissa. adijt. at. multam
satisfactã. proposuit. cui. stati. ꝓ. prophetissa. statim
resistentes. auxilio. belli. sibi. ꝑdixꝰ. at. q. i. extimui
ei. filijs. suis. mortem. q̄d. sibi. tristissime. denũtiat
ꝛc. ecc. auctꝝ. ei. pꝝ. q̄. dauid. ¶ De. ista. satisfa-
tracõe. vtre. fuit. dia. sententia. q. pdit. Lucꝝ. et
act. xv. Iherusalem. vtre. fuit. spiritꝰ. malignꝰ. vt. pdit
Beda. in. glosa. act. xv. No. a. pdite. negocij. diffi-
cultꝰ. Hoc. solũ. dicto. mutato. q. saul. fr. velox

inuestigatores qui aliquotiens solet audire illū
ipse nollet nō audiuisse ipsa sepe sui infortu-
inuestigando audiunt Io bñ dr. Ihū. Ne
nat̄m ea q̄ abscondita sūt oculis tuis vidit spūs
supplantauit celsi noli scristurā. Vel dic q̄ sa-
muel q̄ghera tñ mortuus fr̄ viro sanctificū at-
pudore qui multa bona solet dicere ita q̄ nō stat
nisi q̄ dicit frater ad ann. Cam. 30m.

Dauid secūs amalechitam q̄ eo q̄ flagellet
suum redimit et viros et mulieres captiuos
ducebat. puerū egiptiū q̄ infirmante
et lapsū dñs suus dimisserat inuenit. Quē in-
ductore accipiēs eligēs amalechitam discalceā.
Dantes et libātes et ifestū fratrem iuuit
cuius ornatus pōd̄ quā ruebant apprehendit
captiuatū ipsum libērando et de bonis adsistē
illo bello equā portionē illius q̄ ibi bellū indixerant
et illis qui lapsi ad castra nāsciant dissipā-
sunt. Iste puer egiptius que dñs suus lapsū
et infirmū dimiserat sīgē quosdā paupes tene-
bre tribulacōnū et miserie obtentos. q̄ egiptius
mīstrat tenebra i. a dño suo scz nudo q̄ptus
ita sepe fit q̄ deus amalechitas q̄ mīstrat
trā lambentes i. terrena diligentes volūtatē
et querēt unusq̄ de suo paupe ductore i. p
latū vel ꝑdicatore suum tunde mēte
tales emundam et carnales capulē eos per
penā mortificādo et vitia i eis occidendo.
Vel pone q̄ sicut egiptius coepit ds ad ama
lechitas vincendos et ducendos sic mali
dēpi coepant homīes ad demones vincendos vel
alios malos spūes pertendos vtpz de principibus
et plāt̄ q̄ malis stipendiarijs vtūt ad iustos
exequendos Ideo d. diligentibus deū oīa cooperā-
tur in bō. Vel dic exemplū de aliquo
et liberali tz bono principe qui lapsi et amarū
debitū opati et debitū exāpl̄ dedē. Louise 6. suc
tis filijs aaron egit p singulos dicit.
Vel alleg. cōm malos tyrannos q̄ nūc letant
et luxurant i sūdis q̄s a filijs ipsi. i. a ydolis
capiuerūt dg dr. i. dr subito q̄n dn nō adiu
tūt in uitū fr̄ eos p̄ morte vt ysrahēla eos tri
dādo fuit q. Custodite hac nocte ꝛpcet. ꝛc.

Saul vulneratus a sagittarijs et
eo q̄ totū pondꝰ ꝑlij vīde sustinē
ad saul Ab armigero suo se occidi
poposcit. timēs ne philistei vulnera ipsum
occidant illudendo. Cui armig. ipsum occidē
nollet. ipse saul ait armigero suo se occi-
poposcit. sūpto gladio suo ruit in
armigerū suū. Suis fugit et vidit q̄ gladio
mortuus iacet et defecit. Saul mortuus fuit. Sup
uenit m q̄ totū pondꝰ tribulationū ihū
Diabolo cum tales sortiri q̄ cōm cultorē
tonante vt eos exēplo alij fugiāt. tūc
ipse ds plagis sepe sagittis diabolicis tūc
tationū vulnerātus gladio ꝑpi q̄sensū sustin
sumit. misērat vōrie pedē q̄sanādo et m
conspectu armigeri. subditos suos et sacerdo. q̄
cia trāsgredo. Quos exēplo gravidus subditos
ad consēsū quos cauit et eadē morte q̄sūt ingulat
Sicut ait dr. Exurge quare obdormis dñe. repel
a subditis in finē. Vel dic q̄ ysi q̄ diu gladio
trāsfixi fuit nudos et destitutos fr̄ qui sagittas
ant. eos vulnerant. ꝑ dicit eos. ante et eadē
exp. Vel dic q̄ armiger suus. q̄ adulator
principis q̄ scz mīstrum suum noluit interficere. q̄
ipsi dñus suus nolit corrigere. vel gladio uero
pauet. Et ideo tales dñi ꝑ gladio. i. ꝑla dei
et ꝑdicte qua ipsi sepius mactant. Inquīt se
ducti a suis armigeris et adulatoribus effrenis
libīs dicto gladio seu dño obtulit. Ipse tñ adu
latores dimittere nō audent q. ipsi ꝑ ablatū
ꝑdicatis sibi principaliū consensū. Spiritu et ut
nalis se occidunt. Dicit ad ꝑ cōm ofessores et
ꝑdicatores ecclie principū secularium qui libēter adu
lant. q̄ vere dicunt. ds nō audet magnatum
offensam et sic vitia q̄ ꝑdit. Sicut ꝑ exod. 32.
Ipse ꝑpi in mīstrio suo noluit. sūgnē et ex
de manu tua requīret. Io tribus dr. vltr. q̄ ipse
meq̄ quite bñ dicit. qui te deiquit et
trūt. q̄ bñficiat sicut predictores et q̄ bñficit
periurat. Cui mortuo saule et filijs eius sup
uenit gelboe venerūt philistei ad spoliandos
mortuos et inuenerūt saulē et tres filios eius
occisos iacentes i monte gelboe et ꝑcidunt
caput saul et spoliauerūt eū armis suis mit
tentes ꝑ tra philistinoꝝ ut annūciarēt i templo

ydoloꝝ et in ꝓpugl et posuerūt arma
eiꝰ in templo astharoth et suspenderunt
corpꝰ eiꝰ in templo baalsan. Q viri iabes
galaad de nocte valentes cadauera saulis
et filioꝝ eiꝰ matuerꝯ de muris tulerūt et
venerūs iabes et cremauerūt ea. et ossa eoꝝ
tulerūt et sepelierūt. Q Audi
tis ꝙ ꝓpter ꝓtā peccata sua mortuꝰ est saul
et domꝰ eius. Q Et ꝓpter ꝓtā ebrietatē
quā fecerūt ꝓpter poculū inebriati. Dicunt
ꝙ ꝓpter hoc mortuꝰ est saul. Q Sed
dicim ꝙ ꝓpter hoc mortuꝰ est. Q Audi
te montes gelboe vbi nō
ros nec pluuia descendit. et sup altare omnipo
tentis saul et tres filios eiꝰ. et adam ad
hoc suis potestatis occidendū sic. Intellexit ꝙ
nolebant assim ꝙ ꝓgnatam et maacha ꝙ ꝓgnatū
dimisit obliuiscendū. Ita q̄ adhuc eū suis filiis
idest in bra ꝙ assim et anadiab. sibi cultū
ad caput ꝛ̄ interimendū sibi tollendū. et vtrūq
alijs spoliandū. et ad eoꝝ mortē. et pena tollēdā
publicandū. et diffamandū. ipsos q̄q̄ d̄ muro
pendisse. et d̄ modo ꝙ assim̄ figuit. et ꝙ ela
suspendit. Quisquis ad ministrandū domꝰ domi
nauit. domꝰ sustinere. domꝰ fundare. et stabilire
signū ille mundū q̄ d̄ domꝰ dormiendo. et deluio
facere domꝰ faciendo. et supplere. et obstinatore
domꝰ diuitē et opulentū. in hac ciuitate pue
ros ꝙ assim̄ suspendit. Iudeus ꝓ Quisquis
dixit caput galaaditis ꝑ. mutros. viri vero ia
bes. et iusti tulit cadauera tollit. mala vitā
et mortē. d̄ medio recipiendo. et d̄ corde abscin
dendo. ꝓ 2ꝯ. ꝙ agrit pigri gaudet tristitia. et
cere totū opprimat. vapores. et spem. vidi. et
adhibui eam. et 2ꝯ. didici disciplinam. Q Vel cre
de cadauer. et de morte pene intelligere. qa q̄n
dixit tyrannꝰ a domino occidit. suspendit. et
in mari necat. Q Iusti corde sepelitur. et d̄
tali pena euadet. ꝑ. latabit. iustꝰ ad vltū vin
dictam. ꝛ̄

Incipit liber Regū 2ꝯ.

Remissa adulatione amalechite
qui saul coronā et armillā. qui
sibi se occidisse iactabat. spreta
se ex hoc gratiam dauid adi pisci
si cessit sibi in cōmodū. In q̄ nōn
ꝓ. ꝙ ꝓpter ꝓtā vel ꝓfectū non debz adulatores
audire. nec recipere. quia si munera offerant et
se assistant inimicos ꝙ quasi si pacē de eis ꝓmit
Vel dic q̄ q̄dā homo se credit reportare
premiū vñ reportat damnū et vituperiū. Iste. ꝙ
ꝓpter ꝓtā pacē. et eam turbavit. Q Hic incipit ecce
de planctu dauid et maledicit montib⁹ gelboe
et de aduētu dauid in ebron cū duabꝰ vxoribꝰ
Q Quod ꝓ ꝙm ad actum cū duobꝰ ꝓtib⁹ videt
et ibidē regnauit. Q Nisi de morte azael essent
velocissimi. Q Decepti ꝙ illos montes vbi nec
ros nec pluuia venit. vel ad vel ꝙ ꝓpter ꝓtā
ꝙm aliqs. Q Sed nō montes fuerūt a deo visitati
intelligit quida obstati et ideo visibiles in qbꝰ
nec ros descendit. Nec pluuia vnie. et ꝙ pascua essent
si semp siccī et deus. et ꝙ ad opa spualia dona
stabiles ymanent. cetis vicijs et sordib⁹ ꝙ spūalibꝰ
et virtutē et opm copia exhibentibꝰ vñ iste vi
dens dicit. ꝙ 2ꝯ. Non visitatio si filiaꝝ vestra
cū fuerint fornicate. vel cad allegat de illis qui
q̄dā ad tpalia sūt totaliter infatuati. Q Quibꝰ ꝓ
illud 22ꝯ. 32ꝯ. latius vnūsa dicā ꝙ solicitudinem te
cedigam. Q Dicat in 1ꝯ. 2ꝯ. cap. ꝙ azael dat ecclē
valentissimꝰ fuit vnꝰ ex campis ꝙ d̄ in campis
fuit ꝓsequitur abner. principem exercitus israel. et
q̄uis abner nām dilabꝰ vbis a ꝓsecutione deꝰ dat
Cassad tñ noluit ad deꝓcōm vel simplicitatē declinando
Q Quo viso abner. cuspa hasta nām ē impetuose ꝓcussit
et stans mortuꝰ a Scilicet corpꝰ medē de platea
subdit. qa abner duc ꝙ militat ꝓpe lucina nisi
lanq̄ platea. Q Azael ecclesie militē militabit subdit
et ꝓfugit. vel ab ꝓcepto malo. Q Quisquis ducē ecclie militanti
ꝓsequit ꝓmo debet a mouendo et a cepto malo
propter lenigne refrenandū. ꝙ si cessare nolebat tūc
hasta sua fine debet adhibiri. putri exercitū. vel
dura castigatio. Hasta tñ ista dicit cassa fuisse quia
platea debet cauere et q̄nto ꝓfectus ꝓficit et ꝙ hastam
virili autem patere ac obliquo pectore et cruda
vt sit a scabia sua cadat. qa si ac directa putabat
amplius insanat. Q Quod potissime in correctione
ꝓximi debet dā. cessari. et ad nō fiendū debz ad ipsos
verti et abusa correctione nō assuda debet. pauti bñ
dān. prudo medicꝰ curans. Q Vel dic ꝙ abner
a diabolo ꝙ ꝓpe lucina ꝓpe eo dicit. ꝙ luean intellectus
in eo viget. Azael vō ꝙ militat videt deū vice
iusti ꝓpter qui deū ꝓ contemplatiꝝ videt et cunctā dya
bolū cecidit diligenter impugnando. Q Qui ꝓpter ipsā fra
gilitatē nō attendēs ꝑ de viribus ꝓfectus debito ipsa
manus diabolū nimis audacter insequit. Q Quod vi
dens diabolus stans cuspa hasta i. cumpta de aliqua
indicat nām potuit vtpote qui pluribus ciuibus delicias

sibi ad mentē reuocat. Et in inguine i. in genitalibꝫ ipsum p luxuriam ledit. Et sic spiritalē ordinē
q indiscrete cū diabolo pugnad constat. vltiō in
ret. Quod pessime ad nouū quosq religiosos
pertinet qui in principio plg debito sc̄i seruitutis so
litudē delinquūt. Ita dē i cōe q. Sic crite vt qd
hendat. Vel dic q diabolꝫ aliqs hostis ipsum p
cutit. qñ de prīd cōm nām ipsum temptat. et ledit

Hemei qui interpretat lucerna. Cxxxiij
pater ad dauid vxore sua michol reducta
cuius. quā vir suus sequebat plorās ad ioab
ad medū porte reducit. A quo in dolo occisus. p
ruffū in inguine accidit. Dic vel Sū lucerna fi
dei i. pter mittit ꝙ vxore sua etiam reducta. et
ea a vizo carnali. i. a mundo et eiꝰ amore seiungit
et eiusdē tribꝰ iuxta i. omes hostes cū ipo offendere
Diabolꝫ ipsum dolose p temptaōēs ad se reducit et
in inguine ipsum p luxuriam percutit et sic eū i mc
portē spiritalē accidit. Meditatiō vtiosē vite sibi
subtrahendo. Alia meditatio sit bona doctrina sibi
dimissa. Vta q tūc sit. Dimidiatꝫ dicat. d. ysa. 38
Ego dixi i dimidio dieꝝ meꝝ. Iusti ei ꝙ dubiꝫ
constat. Ego vita sc̄a et doctrina quæ alteri sibi ablato
spiritaliter mediatur. Cxxxiij xxiij

Iehozeth Rex ysrahel. Dormiebat supra
lum suū i. mel die. hostialia domꝰ q stud
purgabat obdormīte. habebat. Et idem
duos viros principes latronū. Rothab et bauchā
nos. Qui tollentes spicas et vidētes dormīe rectō
domū eiꝰ latenter intrant spicas ꝙ trita sumebant
ipso i inguine percusso. et ipse iugulato caput eiꝰ
illorū ad dauid deferunt. Qui gaudens. quōd re
portē. Quare furiosi dauid abhorrens. et qñ quod
tum mittebant. Ipsos statim mitti fecit. Ista expo
nunt sc̄i mōdialiter. Sic q rex ysrahel. ꝙ spūm sui ordi
nis qui semp habet i custodia sui vitij vel malitiam sc̄i
nem seruidā vel dei tum. Alia i. sibi constituta
custodem hostiarij. i. sensum. nō vitij. sī malitiam. nō
virtutem. et discretū. sī magis temperatū. atq̄ molle. dulci
pia. mentis hostialia. Qui debet frequēter purgare. i. virtutes
a vitijs separare. in dilectione dñi dormit. negligēs. ausus
Et tūc statim vermes latrones. i. demones vel tempta
es
q spicas. virtutū depascunt. et ianuas sensuū mētis
diuinū. Et i. agricola ysrahel. i. diuina lapsa dormitet. et re
mollita. p calore oppositorū. et p gaudio peccatorum
inuadentes statim cōtra ipsam debacchant. Et sic homo
rici q inclinat. ad luxuriam. Ita primo diei ipsum i inguine
i. in carne p luxuriam percutit. Et sic p ofensū capud
i. mentē sibi subtrahit. et p diuersa vicia capitis alia

spūalia quarit. Et sic ysbozeth qui interpretat vir offensi
onis abdormitate custode peccatis cuncti. qñ diuinis
malicie pondus custodia ab hostialij spūalibꝰ ne
gulat. Tunc i debet prepē vt vigilet et p. Vel
Vel dic q iste Rex. i. pleny malig vir offensio
nis in statu suo dormiens et honoē suscepto
plg debito delectans. In porte domꝰ sue. i. cure
et negocio hospitij sui. et honoē suscepto. plg
debito delectans. Decno in officio cure sue
vel i iudicio q antiqty fuerant i porte qui pro
non vicos et molles et mulieres qui erant de
missi ad aqua sibi. Tacta minue vigilādo. at
tunc latrones et tyrānos et eoz officiales. inde
possessiones mōr et spicas diuitū rapiunt
Caput q. i. capitale ipsius regis ausus. Vel dic
debet supire p negligēa dormīe. Nec i cūre
officio sempnolētos et desides pone. sī vinolos
et vigiles debet ibi ordinare. Cūm go sc̄i. Vel
q pastores dant in regione vigilātes. Vel
Dic ad litram q multi sc̄i hodie armatura qui
ad custodiā ouiū suarū non fuit vtos. sī
mulieres. Quātū latrones i. vicia ipsos offendat
et latrones mundi. i. sēculares principes eos p ra
pinas confundūt. Vel dic cū ysbozeth
dauid i. bonū pastorē non debet diligere q̄ eius
in eis fauore omittit. Videtur ēpūs allegare
auctori qui duos principes darij q ipm fugiūt
ordinant. spēantes q̄ inde gratiā ad alterū
sup sepultiōe ipsius darij facit. suspendi. Et ait
dō m. li. pūgit. enōdū. Vel de alex. Vel allegat
cōtra illos qui tenēt secti malos hostes hostiarū
et latrones qui quēq in regno ꝙ ministrant de
stādo et ordinādo. Et de Nicanor q cum
suis q medebatur dñi go docet. Vel q vtq vsq
sunt tibi commune. Cxxxiij xxiij

Quid est iuret dabellae ipsum iebuseū
qui habitabat in ihrlm dictū a sibi sc̄
Non mgr dicit quia misi absolutus
recos et claudos. Remisit i. dauid durante suo
principatu illi q primo tabusew prestitit. Et qui
fistulas dogmatū tangēt. et recos et claudos
qui edebant aiam dauid absoluisti. Que ab
ioab parisse legit. Et ideo ex tūc fuit princeps ex
cercitū sui. Hic et p. Vel
ergo dauid aream ipson et ea sibi edificauit
et mota histauit. Dic si vis mistice q dauid
a silatere supius. Quā ista debet ea ihrlm i.
ecclesiam vendicare de manu iebusoꝝ i. tyrannoꝝ

libēando et exinde claudos ⁊ vacillantes in
fide et moribꝫ ⁊ cecos ⁊ vgnantes et obsti
natos penitꝫ abdicauit et ab ecclie p̄fessionibus
effugauit. Pñ̄ fuit .xl. Lecy et claudy nō recedunt
templū dñi. Debet ḡo pilatꝫ talis dictū ypone
q̄ille subditaꝫ fuerit ꝑ exactu ecclie aut dup et
prelatꝫ et bñficiatꝫ qui ad q̄d̄ ap̄a est p̄ma ⁊
qui p̄ p̄dicacōes tyrannos sanctꝫ ꝑcutiēt fistulas
et q̄ductꝫ malane sanctꝫ exsanguēdō et tangūt
Lecos et claudos ⁊ malas ꝑsonas obstinatas
at malorū sāt q̄ amm̄ dauid ⁊ bonū statū nō
gerēt. audit penitꝫ auscꝫ. Et sic tal potit
uabi q̄ mīstrat ꝑ q̄tū q̄a ꝑ et sup̄ior
mōbꝰ abalys appellat̄ vsq; q̄ p̄ furui sed
p̄ceps pacis .l. 4o. p̄cem vacuis me et post
me ingredi nō cessabit. ¶ Si vis dic mōstrū
q̄ dauid ꝺ deꝰ qui ihēm ⁊ adam a celestib⁹
⁊ a mat̄ cōfusionibꝫ mūdat et fistul male
doctne ꝺ euacuat. Claudicacōem malicie
at ignōcie. Lectatē ignōrancie mōe purgat
at ꝑtas ruinis edificat et ⁊ arce syon ⁊ m
spelūca mentis spūalis habitat ꝑ gr̄a ꝑseue
rādo. ꝑ. Non q̄mus ebur. ictnū q̄ habitat ⁊ habi
¶ Vel dic de ꝺ qui vt habitet ⁊ arce syon
⁊ m templo ꝺ̄ginis p̄mo voluit mōe rebuscos
cecos et claudos mōe ausēre. ¶ Vel dic
allegorice q̄ ihēm ꝺ anīa a q̄ ꝺ̄ gentilitatē
pulsat et destruxit. Lecos et claudos ⁊ pha
risēos et sc̄bas abstulit. fistulas eōꝝ fuisse sc̄e
et ꝺctne sequit et ꝺ vitiis et bonis ꝑ
sonis edificauit et ibi ꝑ fidē et gr̄a habitauit
Apoc 21o. Ecce tabnāculū dei cū hōib⁹ ꝛc. ¶
Vel arce syon ꝺ zelatio q̄ magis ꝺ alios et spe
culatꝫ at nocē. Ista syon mīstice spelunca
ista ⁊ templū m ihēm ⁊ m ecclia edificauit
historiā ꝑ deputādo dñs ⁊ ꝑ ꝺ̄ ꝑ requie mea
m ss̄ sic ꝑ. q̄n ele ad. ¶ Hic habes q̄d
dauid fuit unctꝰ sup̄ totū israēl et sic dico
q̄ dauid ꝺ tres unctꝰ fuisse. p̄o m bethleē
in sch̄ō regis futuri. ⁊ ne .lo. sicut q̄ ꝑ 2o m
hebron sup̄ iudam sup̄ 2a cā. 3a sup̄ totū israēl et
est m hebron sic q̄ ꝑ. ¶ Hic dico q̄ ecclia a deo
p̄. oleo spūalis unctionis sp̄ale p̄ ḡr̄am p̄o p
ede glōie in resurrōne. p̄ corpus stolā ꝑ
amictū te deꝰ oleo letitie ꝛc. Cm G m

Quod audiēte archa dñi m ihēm
cū omnib⁹ israēl et ismēde musicis

Contigit q̄ boues calcātes et archa magis de
bito declinarēt. Quod videns oza sacerdos ma
nū ad tenendā archam apposuit. Et statim ira dei
dñi ipsum sup̄ temeritate sua percussit. qui ibidē
mortuus cecidit. Causas dat ysidꝰ p̄cussionis ei⁹
hanc scripturā. q̄ dicit. q̄ illud accidit ꝑ
ea tetigit archā cui nō erat p̄cepta. Alij dicūt
q̄ posuerat archā sc̄i placuisse cui nam hūere
portare debebat. Alij dicūt q̄ morte illa dormeat
cui vocē sua et ideo a tactu archē debuerat absti
nuisse. Videns ꝺ dauid ira p̄cussit ꝑ. ductū archā
ꝺ domū sua timuit. ⁊ ꝑ ipsam ꝺ domū obededō
declinauit. Quo ꝺ illi bñdixit dñs. Ipsam
ꝑgēs dauid in domū ysa introduxit. ¶ Alle
archa ꝺ̄ ypm et aīa fidē sc̄i dauid vō ihēm
iudayū denōt. q̄ ḡnus ihē iudy iudayoꝝ deus
filiū in p̄ria deducēt. et cū iubil et cātu ꝺ ipso
credūt at ꝓfitēbunt et de aduētu ipius gaudēt
Decepti ꝺdictꝰ ꝓpꝫ iudayoꝝ qñ ista archa ⁊ deus
filiū sup̄ plaustro nouo ⁊ ꝑ pia ḡtilitatis
vidit audiens deū sm̄ holem fidei ꝺ xpi ian
nati recipe fidem formidauit. Quare ad alia
nā domū ⁊ gentilitatē ista archa ⁊ xpus cū
fide sua trāsiuit. Et ꝺ ipi dñs ḡnus bñdixit
familie obed dauid ⁊ iudayoꝝ ihēm ista archam
⁊ xpm et aīa fidē recipiet et ea in domo sua
mīstrabit. Quia luce libꝰ apud Ioān xo. Cū mīstrā
plenitudo gentiū ecclie ipse saluabit. ¶ Vel
si vis allegā hoc cōn mūdanos amicos q̄ mīstros
placēt et aduersa dimittūt holem. Et potissime
ꝺ cōn ecclasticas q̄ more dauid q̄ archa ꝺ ecclia
hodie ostendebat sic in p̄ria q̄n ei ondes equi et eleī
mactēbabāt. Ipsam dimittebat de bñficijs nō
cūrando si ea obededon ⁊ sibi vicē dimittebat
Nunc ea videt q̄ archa ⁊ ecclia nō accidit hodie
si pocij eos in tpalibꝰ bndixit. Ideo q̄libꝫ ead ꝛo
dauid habet q̄ndit. Breuiter ḡo multi sc̄i q̄
pcula alijs dimittātes. huic q̄n accidat ꝑ vilis
solent vendicare. ¶ Vel ista allegorice de corpe
ꝺ quod significat m archa. Quod q̄n ab idignis
recipit. sepe mactē ale et corpis ihēsu. ⁊ corpe
xi. Qui manducat carnē meā et bibit corpus et sāguē
meū indigne iudi sibi nō ꝛc. Indigne ꝺ accipit ille q̄
ꝑ multas delectatōes se maculat. Ille q̄ sacerdos
nō ꝺ sua ⁊ duce mōe a sēctate ꝑpudiat. Et ille

qui ong pme ipotiu quod portare debuerat
non ꝑ se si ꝑ aliud ꝓportat Qui aliꝰ pme
ong ipont et illud mouē nō digito mō tuat
Taleꝫ sup tremitate sua et dignitate a deo p
cuniē Quod ꝙdēq; dauid ⁊ usq; debz tmē
vñ pñs iusta ꝙ vidit vindictam manꝰ suas laua
in sanguine ꝓximi Vel dic ꝙ archa ysti ꝑ pe
latū vt visū ē Deo 27° Nouer vēo ꝙ tm alijs unt
archa ꝑ carnales pdentes seu ꝙdaq; carnale
affectū plausꝰ vēo nouū dēsigt ꝓpꝫ plati dis
tabē et fletu Et magīe nouit sibi datū Oza vēo
ꝙ sacerdos nō erat et ꝺ vocē dominī ꝑ ca
nalē subditū et insufficiēte a sacdotū meribus
alienū Dei ē contingt planū ꝑ nouā dignitatē
potiꝰ vocatā ⁊ multā et ꝑ recalcitrationē
boū ⁊ mitōz affectionū vel motuū carnaliū vt
amicoz strauū ⁊ utilitatē ustrine declinare Vo
mit ast oze ⁊ cibis subditis Et magīe ꝙ nō ē sa
cerdos ⁊ sanctificꝫ et ꝓfecto si poterꝫ ꝙ ai vocē
iacuit ꝓ lux ēius in ustū plati manū mittē
ipm corripiendo vel obloqndo de cuj vocāte
se nō mittē si magē debet sub dissimulatōe dū
taxat tūsū Aliaqn ꝓ tremitate ꝓsumpt⁹ sic mor
tē eterna sancte potit reportare Ad qd sciē illud
de hugōne ꝓtin ꝙ constantinꝰ ipator voluit de
omnibꝰ epōz iudicare si poterꝫ libellos cōtra eos
in consilio gnali oblatos voluit ꝺēnare Cuilibꝫ
gō obloquenti dī qd supꝰ c⁹ Nec nō tremuisti unc
tū meū in dñm Dñi Quid tue habet sup ⁊ Re
25° Et sicut sup 2 Re 1° Dauid scit illū caui
ꝙ metuī in regē sibi missē se tractandū
Ad quēdā ꝙ illi subditi digni sūt pena ꝙ ꝑ ba
lionēs et diffamatōes cōtra plures ꝓpos
mouēt bella Deo 22° Deos non detrahes et pn
cipē ꝓpli tui nō maledices Cū dauid duxit
archā dñi in domū suā mira exultatōe gau
debat Et amicto epiphat lineo orgiaq; trāsiebat
et ad chorū et tubarum cētā dño sultabat et
ad quēlibet sex passꝰ bouē et ouē deo imola
bat et sic honorē regiū humilitate pia erubat
in laudē dñi arbitrabat Quā videns mr sua in
chor filia saul vilipendēs ꝺeput eū
quā et ysti vbis lētiā ei increpat Quā ist
gloriosꝰ sicut unꝰ ex istis distraqueno se ad
hac sinoze suoze et mudaq; ē qñ nudat⁹ vnq
de seruis Cui dauid ꝛ ꝛndisse dicit⁹ ludā
et vilior fiam et humil ero ꝺ oculis ancille
dñi q̄ elegit me Ista pñt allegari qz
placuit qđ⁹ nulli ꝓ se tanta potāt ꝙuis
tas sublimitas vel ꝓfectus qñ qz de ihu
dimit agit et qñ ad nichū dei et ei gloz
uent⁹ stabi debet humiliū vestibꝫ et ꝓfectꝰ
nudatꝰ et ꝓ opaq⁹ et cant⁹ nudꝰ
et ꝓfect⁹ timeo ⁊ mundicia cordis mihi ⁊ lē
mentis repleꝫ subiit bonoz assidua furē
at sacrificia bonoz opm adipis Quā q̄ mu
tatio et bonū portitudis et ostātie ꝑ sin
gulos ꝓfectꝰ passꝰ ⁊ ꝑ fenarū opm mi
sto molaꝫ ꝗbus ex nobilis ꝓme
actū ei et humilitatē ꝙsideret nō debi
ꝑ hoc ostendi ꝙ gloriā sibi debā deo attribuēs
Debz dauocdem et humilitatē multo fortī
tanbq; antefice ⁊ ꝺa stul ꝛ Quāto magis
ac humilitate ꝺ sibq; ꝺ ꝓpbe de humilēs
uili pdat Iob 5° Dauid⁹ unus simpliciatus

Vel dic ꝙ mulier q̄ unxit pedes q̄ sui
Dauoti despexit et eos qñ ꝑ sibi displi
biliē Vide si vis hic pulchrā ystoria ꝙ
gorij de humilitate dauid Cap⁹ 30⁹

Dauid ad missū suoz suos ad pollici
tationē regem Amon sup morte ꝑ sui
qui de nouo successerat Ille ꝛ dauid
ꝙ ad explendā uoluntatē illoz valde utu
plauit Barbas ꝛ medias eoz rasit et ꝛ
vestes medias usq; ad nates ꝑfudit et re
eos ad dauid Dūm eoz ꝛ misit ꝛ dauid
cognoscēs misit eis obuiā et ꝙ quousq; barbe
eoz reuūuissēt manerent in cherico nūc mā
dauit Quod in seculo pcedā vindicauit ꝙ fi
amon regē occidit ciuitatē eius rabbath destꝛit
et sibi suā ꝓpriā subiugauit Illud ꝑ
allegari ꝛ explicit ꝙ vicia mortificādo ꝺuisse
vindicat ysti ꝛ ꝺ ostātie deuisit et suos
ad ꝙfudit ꝺ ꝓpe et ꝓpius suum formā ꝓcurat

Vel dic quo mala suspi ꝛ meritorie cū
multoz malox ꝙ sit ut ꝑ falsā suspitionē
explōdatuē ystoz suoz dauid legit ꝛ respondisse
et ex hoc ꝛ dampnid et nō ꝓnus ꝛpatisse

Vel dic ꝙ mali consiliū ꝑ qđ cū milite
onalez ꝓncipes ꝛ ystiq; legit ꝺ ostiū deuisse ꝑ
qđ ꝓpe ⁊ ꝓncipes sui regis ꝓ singulos ꝓfluisse

Hec dic moralis q̄ dauid ꝛ ꝑ̄ſ. fui ſui
ſūt ecclaſtica vel ecclā quibꝫ ꝑclam Amen
aūt q̄ mīſtat dolor ſit dyabolo ⁊ ipſius
amatoribꝫ qui mīſtat ꝑ̄ oratōne et malicie
ſpūalē ꝓdicēs ſigīt Iſta ſ. ꝛ virtus q̄ amon
dei ꝛ filioꝝ amon ⁊ dyaboly ecce omīa ma
lignoꝝ mezon atīne ꝺſtigit dapnatoꝝ ſpūm
huius dauid ⁊ ecclaſticus vel fidles ſūme
mitt. ſpūalē ꝺ ecclē dei bñ ⁊ m ꝑſona ecce
ꝑ̄m dauid reſim offendē et grauāt ꝗ̄ ꝺ
huius ꝺpi ſonnoſitas in duobꝫ aſſiſtat ſ. ꝛ bñ
bꝫ prudentie et virilitatis et ꝺ veſtibꝫ honeſte
apparētie ⁊ honeſtate dyaboly ꝛ ipſe duobꝫ ꝓpo
ſitū ſuū ſubiugit et eos ꝑ̄ temptacōes et de
lectacōes on virilitate et honeſtate ꝺmittit
Dic ꝺ ſit ꝙ̄ ipſos a virilitate effeat ⁊ a fapda
ebetat et ſr barbā ꝺmidā eis trūcat ꝗ̄uis
pōtiſſime ſit ꝙ̄ ꝺiſcretōe ꝙ̄ ꝑ barbā int̄
eis ꝺmidiat. vtpote qñ diſcret⁹ tpale eis ꝺtit
et ſpūale eis ſecat. vſq; ꝛ Dic barba ꝛa
ꝺct̄ m huius aīa Dic ꝺ ecce veſtes honeſtate
multīs ſtīndit et eos ꝑ̄ luxūam ꝺficient
natos ecce ⁊ ipſas ꝑ̄as vēſtes ꝺ ꝛ dau
ipſa ipſa ſue luxurie ꝺnudat aīas et oīt et ſr
hodie dyabolꝫ huius dauid ⁊ multos viros
ecclaſticos aſſenit vitiat ⁊ ꝺſtruit et vitu
perabiles eos reddit ſn q̄ntū barbā ꝑdere ⁊
veſtes ꝺcōie eis tollit vſq; ꝛo Ambulauit
huc mecū ꝑſayas nudꝫ et diſcalciatꝫ et ſē
et diſcoopte natibꝫ. Vſta patiſſime dici ꝑ̄t
de ypocritis qui ſ. et barbas et veſtes mōdas
ꝑdeunt ſn q̄ntū virilitatē et honeſtatē eo
rū ꝛatiēt illa vō ꝙ̄ mīti m oſſeiu ꝺct̄ ac
penitꝰ amīſerūt ſīra q̄ iſti ſic ꝺmidiati ꝑ̄t
dicī ꝛ vſq; ꝛ Ego dixi ꝛ dimidio dieꝝ meoꝝ ꝛ
ꝛ ꝛ. ꝙ̄ ecce tales ſic denudati no ſ. ꝺdigni
ecclā dauid ⁊ ecclā ꝛ ñ ⁊ ecclā militātis ni
ſuſpīcāte appare et ꝛo ꝛ ꝛpōſito ꝙ̄ mīſt. ꝺct̄
aīa ⁊ m ꝑma ꝙ̄ michol ſuauiꝰ ꝛdolet deo
Ver. ſr. ꝺct̄ mādā ꝛ barbā amīſſā ⁊ virilt. ⁊ virtꝫ
poſſint acīpē ꝛ ſe digne deo ꝑntā at
ecclā ꝛo ꝛ ꝑdiſo vel ecce m bñficijs ecclaſt
ꝛmiſſīe ꝛpo ꝛa. Ne appell̄ nomē meū
vacuū ſſe ꝺ ꝺ ⁊ ꝛ. finalit. ꝺ ꝛtū ⁊ ꝙ̄ amon
amon ⁊ dyabolꝫ ꝛ iudi ꝺmittāt ⁊ ciuitate ſua
⁊ ꝛbiare ꝙ̄ſdez igne ꝑpetuo ꝛmādt. et cū ill
fulcīet ⁊ ꝺpnādt. et ſr clauē ſuāe caſtꝫ ⁊ iuſtas
quas ꝺyabolꝫ nūc attente ꝑſequit. ꝛindicabit.

Hec dic ꝙ̄ iſti ſemibarbes ſūt ypocrite ⁊
qui ſ. medio barbatoꝝ ꝛdūt ꝑ̄ q̄ntū bō ontēdē
cadent Hec dic cōīt ꝛgiſtres ꝙ̄ ſic ꝙ̄ mā ꝑ̄te ſ.
ſuduū et ſbcalles ꝑ̄ q̄ntū nūc ſ. ꝺſidet nūc vōlet
iſtā ſigūm a ꝺo me ꝺpoſuiſſe ꝛ ſimōe letāe iſpli
et ecce ſlūp ſ. ꝛ. ꝺ ioſu ꝛ. Hec dic ꝙ̄ barba
⁊ vīilitas ſuoꝝ ꝺb. ⁊ virtꝰ ecclaſticaꝝ duas ꝑtes
ꝺbet ꝺpe ſ. ſtām vitā et bonā ꝺctrīnā ꝙ̄ ꝙ etro
dyabolꝫ v nā iſtaꝝ ꝑtiū multīs ſolet aufe. ꝑ q̄ntū
ſ. bonā vitā ſolet ab eis tollē ſana vō ꝺctrīna ſōli
eis ꝺmittē et ſic iſti valde a dyabolo ꝺtinati ꝺdū ꝛ
ꝛ ⁊ etro michol ecclaſticū huiuſ. ꝙ̄ ꝙ male viuat ⁊
ꝑſuaſibꝫ ſeu ſcientifice ꝑdicat aut loq̄t̄ no ꝛ eam
ita ſue michol ſūe et male viue ſicut male viuē
et multa ſūe ꝛo ꝺ. Luc. ꝛ. ꝙ̄ ſciēti bonā ꝛa et
non ſciēti ꝑcm ꝛ illi Hec dic ꝙ̄ iſto ecc̄ habēs ꝙ̄ multe
oriūce quōꝝ filij iſti aliq̄n ꝑuādant ſ. ꝑſef
ꝑſeliſti ⁊ dom et amon ꝛpꝫ ſubuerte ꝑuēre et
eis vecſa vice ꝑuēre Hoc ad ſortuād ꝛce ꝑt
applicari ꝙ̄ ſ. ita voluit ꝙ̄ illi ꝺnati ꝺpo ꝑuādant
ſubiugant. et ꝙ̄ ꝑuādant ꝺnāt ſ. ꝛ nudi na
ciāmbꝫ ꝑmīſſi ꝺuēt. vnd ꝛ. 49 poſſidebit iſti
poſſeſſores ſuos Hec dic nōdū ꝙ̄ ꝑtr. dauid
⁊ ꝑ̄ra ꝙ̄ homo aliq̄n aliqbꝫ mālꝫ nacionibꝫ et
varijs ꝑtīb ꝑuēat ipſe ſubuerte ſuppīa effici ꝛa
ꝙ̄ ſibi ſpūalē ꝑ̄ſidē. ꝑ q̄ntū ꝛcauda ꝛpōſe ꝙ̄
ꝗumlitatē ꝑſeu et ſic ad bonū ꝛdū ordinant
vbi ꝑ. ꝛ. ꝛ. ꝛ

Absolon qui ꝓt morte frāt
ad trāsalienare fugerat ꝑ sollicitu
dinem Joab et multitudo thecuite Cuiꝰ
a ꝑce mansit in ihelim. facie tri pñe vsq; ꝑ
duos annos nō vidit. Hyt autē scriptū De eo
pulchritudine sua q; a planta pedis vsq; ad
verticem non erat in eo macula. q; q; ca
pillum tondebat. cū grauaret eū capillus tō
debat. ꝑ q; ēt absolon fuit a ꝑce reductus
Et dato sibi osculo ad gādū ꝑsensū restituꝰ
Dic vel dicit Mīr ꝑtes de tra longinq; ꝑ
de statu ꝑfi Joab ꝑ ꝑtes vel sclatu ꝑsentis
ꝑ bri ꝑsone vel diuina gra suppḡdite ꝑ pñaꝫ
redit ad ꝑdem nō tñ ꝑ q; statū facie pñe vidit
Nec statū deq; sibi arridet si adeq; gte placui
et spūali segnitie dissuetꝰ a deo aliēꝰ
longe manꝫ Post hō tñ lapsu tyme sua ebe
tudo acuit et ad spūalia paulatī assuescēs
ad osculū cultus admittit et ad speculū
et visionē pācē glie sublevat ꝑ vīficat
Et tñ ꝑ Debetratus fuit ꝑ et q; nō et
ꝑus multo labiosa actus Dicit ecc de illo
ecce q; ego q; stulta ecclā nō vidit. primo
ipse dicebat. video hōines sicut arbores
rūdē restituꝰ a ista vt videt clare omia
Ita ꝑ ēto vsq; mentis nō status ex toto illu
minat. primo ꝑ gādo et paulatīm ad ꝑfectū
ista ꝑcipit Et sic ꝑ lapsū et reditū absa
lonis ꝑ ꝑ ꝓpria, pulchritudo bñ
depingit vt sic hō ꝑ ꝑfectū possit fi formosꝰ
et pulcher dicat. Modis Debet qd ad
absolem q̄ nitētē ꝑ pacē ꝑ pace deo ꝑ bap
tismū et ꝑnia, pacificatū habet pulchitudo
vtutū talis et tanta q; a planta pedis nō
ad verticē ab affectu ad rem vel a pri
vsq; ad finē non debet ipso aliq; pēl ma
cula reperi Et ista cessabit cogitatiōnū q̄ sū
rapiūt et mentē adgēt ipsum q̄ possit grauā
Et i capite mēt calere gaudiū generare
Debet singul ānis ad mīm ipsam ꝑ gressꝰ
tondē et ipsos pilos vitioz ꝑ malaz cogi
tationū ꝑ discussionē ponderare Et sic spūale
pulchitudinē grauat et capitis seu mētis nud
dicta ꝓtulit Mīr Appōsuit eis i statera et
ducta cubitū sūt Et ecce q; dudū de
ꝑ q; confitebatur munera apportāte Absolon ab
solon ad se vocat Joab amici sui Et cū venire re
cusabat. iterū misit nuncios eius ignē
Joab ad eū venit et q̄s ceperit absolon ad ipsum
Absolon q̄ nitētē ꝑ pacē ꝑ deo q̄ sū armauit
sibi et ꝑcedēs ad se maligne audiēt et dicit qd se
cretus eius ga cōmat ꝑ q̄ ꝑtalia sibi subripit et
q̄ ꝑtalibz ipsum gratificat. ꝑ hoc triplicitatē ꝑ ipsum
corde ꝑ actele laudem Vel dic q absolon vsq
ad vna cautele qua plerūq; plurimi vtunt aliqui
cōtra sūm alium q̄q; ex ēto ꝓdito nō malo animo
made vt saltē sub tytulo fīe duxie eius colloqꝰ
seu notitia ꝑsequat Dicit Job de sepulcro et de
deo dicit Job 23ᵒ Os meum ꝑplebo eū et audibz
vt scitam vba q̄ intendat mihi Joab ad ad absolo
nē venīt nec eius negocia curāt nisi pius ipsum
absolon offendisset Vel dic q Joab ꝑceptis ꝑ
sec q̄q; ad absolon ꝑ ad pacē ꝑ q̄ multū
affendit et segnē fidelitē ignē tribulatiōis ap
plicuit vel segnē virtutē in tempo ignis q̄ppe
consūpsit libenterq; q̄q; venit ad eū amicitie
q̄tendo negocia sibi cū expeditius sua ꝓcurat
efficaciq; et fruct ꝑ de paulo z magdalena
Io bñ dicit Vbi supabundauit delictū superha
bundauit et gracia Cap 14

Absolon filius dauid fecit sibi cūrū et
equites et lō viros q̄ precedēt eū Et
ambiebat ad regnū sō m portā pala
cij stabat. et cūctis de longe ad iudicia vel
tribus applaudebat. et ꝑ suo dextere se iuste
iudicaturū ꝓtestabat Et extensa manu sua ipsos
qui ad ipsum salutandū venīant apprehendebat et
osculū eis dabat et dicebat. videnī simodi tua
cā ꝑ. nō ē q̄ te audiat ꝑstituꝰ a rege q̄ sic me
ꝑstituat iudicē superbia vt ecce iudex Dicit
absolon cor ipsi ad se trāxit et cuncta ꝑ oportuit
tate regnū cuncte et ipse gentibz a regni solio
Depulit ꝓnarbinas eius sedauit et ipsum accēdē
attēptauit Reuera sic fauor abūdāt colle
gijs et ēclesijs Lutero ēt et ēsteris i mundi
pompa sibi aggregat Iustos iudices se ēē simulāt
cum superiore suoꝫ amicitias applaudendo et adu
lando ꝑsalutando et fallaciter ondendo gaudent
Et sic cōtra ꝑdem i cōi plurimi vel singulorum
comunitatē seu ꝑsecutione fidelitas ipsum turbq

et actus eorum impugnat sm q quisq; de gra
sede et dignitate ipm excidit atq; fugat dom
nabimas eiq; amicos et familiares eiq; ut
plant atq; gnant. Et q; deniq; de quib; morte
aliq machinant et tractant. Et sic finalr loco ppo
pulant atq; regnat. Vñ in ps. 16. Impudo za
chei prosste et conclit cella regis ysti et ignau
y eo. Sed bn. S. azach. S. filiq; stirpis fuit patri
sue. Et imma gloie domestica aiq; Cam. 16m

Hic habes q; scriba videns dauid regem
fugitivu et in despto pegrinu. pannis vi
tuis et alia ludibria attulit. mipsiboseth
a. mstr. suu accusauit et sic possessor mipsi
bosetq; sibi dedit. Semei aut de gria saul. regi
male dicebat et de pietate monte lapidibus
eu eu maledicebat. et multe iurgia lacessendo
ipm viru sanguinu appellabat. Quid ps. alle
gat con quosdam adulatores q; qui videt plausu
vel platu. i. mlt. mutatu constitutu solet
sibi adulari et se ei munda pietate et offitio
regi vel superiori amici sibi facta placare. Ad
de vero solet detrahendo alios accusare et eos
deponi vel grauari. p vibq; palatze a. hereditate
honore et beneficio vel affectu abscidere soleat qui
ad fraudulen reportare. Quin a. Venit ger
mana tua fraudulen et sup ripuit hereditatem
tuam. Aliq; go et pauloste. q; rex vel superior
est mihi crudel et malus. non potest fieri ac
cusatu dicatur in alia causa contra ipsebeat.
vbi iudicia reddebat. Audi aliud pte. Si de
mipsiboseth pius audiuisti hereditate sua sibi no
abstulisti. nec eis addisti. Quid ps. Aliud de
fumai est allegat con malignos qui sa seruit
adiu. Inuidiam et malicia qua hoit con aliquis
q; deu ipm vident. et speciat existere. Quia tales
cu in tribulacoe videnr solent con ad insurgat
et ipm iurgiis verbis et realibq; impugnat. Sed bn
S. Ait. Sin aut sic locuntur. dimitte eu et sic fa
ciant. tempus enim maledicendi habebit semetipse. si deus ei
malu inflixerit eu placere illi. Vel si vult dic. q;
q; dauid ipediuit omni semei maledicendi. S. q;
si deus precepit. Vade et maledic dauid. &c. sic alteri
q; vir prudens qui aduersitate videt se tribulatu
non debet ad vindicta con. sua. iuxta illud ps. si pecu
esse dicere q; tibi tribulo. ex dei iudicio fuerit et q;

ppe sua demerita a deo q; vere. Amen. Con m
q; malu in ciuitate quod no fecerit dns

11

Achitofel dns assilon dauid
cuiq; consilium dat in illo tpe. qui si quis
consulet. dmm suum. quem dum sibi
negauit. et qui absolomi adhesit et qui ibi
ad pria scelera sibi consulit et q; de omnib;
volunt et gnnsit. Cuiq; assilon sup assisio. de
cussu architofel ipediunt. Io. dolet. et dauid
fraudulenter a bndo se suspendit. vt. s. ita sapi
entia abundo lacrimo se suspendit. vt. s. ita sapi
Illud ps. allegatio dicit de iuda q; cu pdone pe
nitentie q; ipse accusatoris q; meruerat pena
ens. pene meg. tertius. pene meg. deuotus cogitatio
nis. ille ei ad dauid. s. ad. c. familiaris assistens
suu apellus fuit. Et vi q; morte aliq; excogitauit
et tractauit et ad tribus iudeoz ipm transtu
lit a societate ipsq; et a gria. et a gra. scandi
et accessit iste ad absolom pessimu dauid filiu. q; pdic
nosset adhesisse et de. s. meo in illud expm
negasse et de eo offendendo consilium pbuisse
et finaliter ad hoiem lacrimo se suspendisse. Nec
Io. Suspendit se. repuit medio. Vel ista pnt
allegari q; illi qui in domo familiaritate. s. ad
filio dei ipi maiores et qui sibi gnnsceles et
fideliores fuerat. apud ipm pdictu
dicit quisq; de suo amico desperaret. et si inpe
tuosu sibi arridat ad recedendu ab eo. nisi
recessu et ad pfectu ipsq; accessu. sic. Cau de
beat. patres meos magnificau. ipm me suppeditare
Vel i. dic con. supbia et audacia q; sic quod
tantu dolore affectu. q; qui videt consilium se
pudiari et alioq; applicari q; ipm ad suspendiu
laqu attrectare. Vel dic con malos cenu. q;
vel platos qui sic in domo dei. s. q; cenu
aliqs ipandit in sensu et consilio. i. nulla
na sapia apud homines excellat. Et sic ad
literam videmq; de multis aduocatis et clericis
de multis platis et scientiatis quoq; dei. s.
consilia dei ipsagia ad expugnt. q; tu. i. moyses
ser. ipi missio suo. q; infideles et ad pfectu
ipsq; q; sit. p. vicia et pena aliqs gymnosophi
quitu sapiu vt. q; et aliqs ser. pitagoras ipi cen
dicunt artificiosa. i. fraus cogitatus. Unde in
sapia. 2o. Diluculo surgentes corrupti sumus
cogitationes suas. s. ea pertinentes. p. negotiis
mundialib; diligenda. q; sic. sola terrena

et mundi negocia tñ̄seunt ꝑ manq̄ cor-
Et ffrely ꝓbꝫ hȳ viri qui cogitant machinatõ
et tractant consilia pessima m vanū ḡat
Ite filii eius inuidiā ꝑ rapinā et fraudē sit ꝑ
ꝓ ipsi nolim ꝑdit si ꝑ exactōes cōm pauper
et fraudatus inuidiā atq; crud Job 6º sup
pupillū irruunt et subuertē intrinsecū amal
um Ita dicūt filii cadētes q̄ sic ipi cadūt
a statu ḡre spūalis Cadūt a statu sanc
ammēte ꝓpt ꝑ mīam turmā tpalit Cadūt a
statu ḡre ꝓpt ꝑ mortē corpalē Et finali
cadūt ab obtentu etne ḡre i mīnid etne
vbi sic ad patibulū mīm sleptēdūt et ad ge-
hennā supplicū condēpnāt crudelit et
ꝓhe mīt vsq̄ 24º Qui fugit a voce formi
dinis cadet i fouea Et qui se explicuerit
a fouea tenebit laqueo Cap̄m 18m

ABsolon qñ cōtr ꝑdem mīstr̄ pugnat
in plio victꝰ fuit Nā ad i mulo sedēt
et sub quercu frondosa hñs caput
alig sicut dom̄ i cū resalēs dat magna adhe
sit quercui Et m illo suspensꝰ mīt celū et
tram mulq cui insedēat ꝓtinuit Quod
videns Ioab tres lanceas accepit et i corde
absolon infixit Quib adhuc palpitāte m
decē iuuenes armigeri Dauid circūdederūt
et tundē in fouea magna ꝓiecerūt et
magnū lapidē ḡgalem desup posuerūt
Ob absolon mīt ambitiosꝰ vel qualiꝫ ꝑ
cātor qui sic regnū tempale et mūdi ḡspe
cuitatem desiderat cōtr ꝑdem suū Deū et
cont̄ ꝑatū ꝓlat et certat i multo carnal
voluptate abere ondis aquitat Lesa dem
cupiditate i cogitatōnū et odare sollicitudiez
multā habet Quercui i arundinē dig
nitatū et ḡtie secular ꝓ desiderio mḡdi
et ex toto conatu mētis ꝑsequit Et bñ mt
celū et tram pendē Ita sic ambitiosꝰ
nec d̄na i nec in mīdi statu manē con
tentꝰ i hac ad alia i altiora quq appe
tit cōsequi Sono sanp i vana spe et i ipse
dulo quasdā zelotꝝ Ieuauerūt amplio
ri mī celū et tram Ioab qd mīstrat
diuersa i dyabolꝰ diuidens hostem sic prudēter
et sic mīstrabilit mandēt et ad illa q̄ ḡsec
mortē carnalē ḡmalatā ꝑsm dig lancei

i vbi ꝓtinabilꝫ virgo sic lingua superbia et qual
ta solet confodē Et ꝓpꝫ mulq i corpꝰ suū ḡra
morte tñsiit et eū dimisit solet eū dyabolꝰ i
multa dedecora iuuenū i i multa alia dem̄ tñ
qui sic Ioab dicit ꝓ eo q̄ tñsgressōis mandatoꝝ
machinatā vt ꝑz de basira absse q̄ habebat co
ntra Quare tū Quia sic palpitantē et dolentē
ꝑsm in mīmis solent mīstrā et pcidit Et sic sol
absolon i pcedē et ambitiosꝰ de rebellione et
ambitione sua qua sic cōtr Deū ꝓlat suū vel ꝓlatū
suū mīt ꝑdē sal̄m requirē Cap̄m 19m Nūc dm
pugnat non i pacis Vel dic mīdit ꝓ absolon
qui insurgit cōtr ꝓlatū i carō q̄ insurgit cōtr spūm
vel pcedē q̄ insurgit ꝓ obsequendo cōtr Deū Et
ꝓ sto iste debet adhere quarū i aqua ꝓ pinas
et ꝓ passionē Dñi nāsanē debet abstinere multis i carna
tis fugē ꝓ abstinētia macerationē Debet i altō
suspendi ꝓ spē et contemplationē Debet a Ioab i
ꝓlato dig lanceis i speciei reprehensione cōtra ꝓla
tum vitia tñsfigi ꝓ correptionē et redargutionē
et sic debz ꝓ unūquiq i mandat̄ lege trudi ꝓ
exercitatione corp̄ et ab eis nitēdi ꝓ cor
dis cōtritione et deprec̄ōne In fouea sic
mortis i vel misericordia debet ḡri ꝓ fratribꝰ tribulato
ospitalitatione et annuq lapide i ꝑfectionis
dedicatorē debet sup ad aggrauāt ꝓ ꝑdicatorē
Ēn 2º Et in hac vita mea posuerē lapidē sup
me Dic dicūbig ordinē qui regi victoriam et mor
tē absolon nūciauerūt Et thusi sic archinaas 2º
q archinaab q vltimꝰ accēdit q ꝓ via ꝓpedig ḡsuit
ima quo ad regem quesit Hic vē multi sic q
tra dig inripuūt Et tñ q ꝓ appetitu religionis
pauperis vel posse tñsiuē alias q ambulat ꝓ via
omnīm quā ꝓcedūt et ad regem regnū ꝑdm ꝑuenīt
Cōbin de ipis 3ª 4ª 5ª Et ut nouissimi ꝑdm ꝛc

Hic dubit q dato q absolon actualit ꝑdm
ꝑpetrauit mortē ꝑ aīq ꝓ vbig appetēt ipse tñ
Dauid ꝑdē vite nō ē oblitꝰ ipm pessimū filiū
suū dilexit et mortē illig ꝓhibebat Vñ et de
isto mortuo sūme dolūt et ipm acc mīstabilit
ꝑauit ḡs absolon fili mi fili mi absolon Cōb on
dat vt onolat ꝓ ꝛc In quo natura ꝑt q̄ ꝑ ꝓlatꝰ
videt filiū i subditū suū ad vitā et se ecc aliquādo
ꝑpetuantem non debz ad vindictā mouēri si pe
cig sibi compati et de morte spūali et eterna li

ppius defle pauter et confiteri Dolentes ad et ppa
rando debet ipm penitere ac pulando defle et pro
dole Quod acc frit dicit qui sc non uult morte pcat
si vt magis ac ip sc sibi no placet p ipsam dei
ad pniam operat Sapie Deg morte no fec ner
betur in pdicto malorg vsuo Quod acc ad pmu
assertu applicat pt qu sc dato q a filio iniuriat sibi
tu oparut sibi et de eg infortuno affligat ps Iulio
misit patru filiog mibty d deg dno tiberiby ps
credulty d qm pulsus fuing et ipe sicut fuerat it
Hic nota q dauid flauit y mg filio mortuo et
tanec non flauit p ionadz filio defuncto vt su ps
In q notat q magis d fienda mors malog q bog
qa sc illi mortui redit ad eand ffam ssi vele
tandit ad mssiam Sibi sc Lib xi capitul pbis
sc mortal qm recepit Necessim ac necessima vita
sc morte secu Cuius absolon fuit pulchrim
fuit bi necessim et morte turpissima ssecutg
Hoc acc no solu in ipo vi simo d orbg qui migr
grcis pceptis pfulgebat qui sc vt qui catis delo
querit vel morte magis misca decesserit Sicut
apparuit de pr angelo qui recedit de primo ipocr
qui peccauit De salomone qui idolatrauit De dauid q
adulterii et homicidii admisit De isto absolone q
con patrem ambuit De sampsone q acy ruina
dom defecit De Julio cesare qui confossus d senatu
tu periit De milone qui a bestijs deuoratg fuit
De seneca q ab oratione vene in balneo defecit
De plinio q fumilla montis vesuuij montis assumptus
De illo pho dno qui turrim celi quadr
De esculapio phe medicog qui plurimos periit
De alexandro magno veneno pereuntio
De cyro studio truncata capita eig d sanguine voluptu
et tu constat q luciferi fuit sublimissimg Adam
in scientijs pfectissimg Salomon sapientissimg Dauid
psalmista magnimg et d bonitby strenuissimg Absolon
pulchrimg Sampson fortissimg multo robustis
simg Seneca moralissimg plurimg studiosissimg
Julio clementissimg Nullo ordine potentissimg Inter
a mortal potrit q no a bonis grcis et gloriosis et
nobig et virtutibus pditis aliquotiens habuddat qa
sc tribus ordinibus ciuitatum solent dicg suos in
stabilis assistere apelig d go medicos d ip simul
in grcis naturalibg tenat scientiam infirmi q sospitati
contenty go esto ecclie tue et sede in domo
tua q Regum 4o Cam 19m

Dum dauid reuocat a fuga filios
bozath filig semathe qui sc ad eum
infensi de manibg matris sue cucurrer
at ip clauda dat pr qd ad regem fugientes non
curat iubet qr fug sug ipm exemplat at
filii sibi asinu noluit Regi Salomon obuiam
venit et sibi illoz manibg et thomas bozath
scrit vastas qz fuac no lauat pedes pulsat
rege certu esse go eu se exaltasse et suum sibi
qui se contempsisset excusset Rex q ipi debuisse
eig cede suo dedisset sicut sup Ipi fuit dom
inter cet dimidiaut et mediocrita geldiuale
ded mphibozeth reliqt Alia vo mediocritat
dedit filio suo Q fideu Q q3 beauty sibi tuat
alia dedit possidend Mephibozeth q ipsum
os confusu pt pacem q os confusu bis dicat
qr os eig confitet nolet ofendat Ille 2 go
qui semp mendacijs claudicat et pedibus mu
vacillat et p malitiam mutat ad vna pte mu
ad alia se dilatat 4o 12c 18o Usq; claudicare
in duas ptes qu ad mutu vita sc bta ipse
veldina gria habem d pcm cede pmittat
sibi diabolu d eo claudicat missarum a malicia
mutat Nullig ad in caritate iustu pfectus
nisi mutet sua dina gria ipm manu tenente
et conducat Ille acc toto tpe vite sue claudy
legitimg et deliberatu d motibg affectu q d ipse
misericors et inuentus de manibg mutet sue
sc dine gratie p pcm cadit vel de manibus mu
trias r de manutenencia pluris p apostasiam
vel obstinacionem recedit vii 22o Dolentes
mutat vita sua grauat acc ad penitet no recedit
ad ea ista C i au fug r corpg gratia obedie
recusat si pocig p rationales matg con ipm
minuat et rebellat et asinu habitu sibi
no ptinet aut ptinat si pocig geldiuale sua sc
atq; nu gram sibi publicat Et apud aquam
ipm edificia ad reddit Et i iste misericors
bozath r pater ad dextra p imitat no iuit
si pacig ipse pater digne et i premia mibg
regi ipso ad au in altaris sacrificio in pasquate
cantanti vel in iudicio ad mudd vt omnes
iudicat redditi scrit Ita q pedes affligo
no lauit barbd mudane sapie vel philo
tpal opulentie no adhesit vestib q ambitiosis

cōnūsacionis et appncie non mutydauit Ho
a regē aspḡendit⁹ et hēditatē seu ꝓsperitat
sua dimidiat sibi In qñtū ſz vna ꝑs ḡ⁹ ē
tempall opulēn seu corpall vita sibi dirtuꝫ
alia vēo ꝑs ſz eterna vita et gla sibi ꝑdity
denegat Cui rendā q⁹ ē ad futurē iudiaꝫ
vcient vel ſ̄ sacro altarīs p aggregāt vel
ere in remis psalmare in ieiūnijs vigilijs vel
ossup in meditnacōe In natiuitate ꝑpty illoty
et imundy deo acceꝑt. mediatrīx bonoꝝ
suoꝝ ſz bona dīe ꝑtrā et gram sibi tribuit
pōnē q̄ sibi tribuat Dimidiat et
ꝑtindit Dñs t⁹ diuisit ā regnū tuū et dabit
ē ꝑsō et medijs ꝙ ꝛ. 8ᵒ Tolle tecū nul
nēa vade ē accursū vl de numēa ēst ē
vētus Illud q̄ ille mīsp̄hibosetq; qm
fuit regē ds cū regē fugitīo seu ē ebulitāde
posito nō iuit sibi obuiā Tamē ad ꝑtimā
glēsiam ceptitus obuiā et ē occūsū venit As
q̄ ſt allegāt q⁹ mundam amici dato q⁹ ſmt
alicui qmanſibꝰ et domestica et dato q⁹ in
mensa sua ꝙsumerit assīpt et tūc ꝑdaleꝫ
amici constitui ſ̄ ꝓm ad ebulidem vade
conspicit fugit cū fugiuit et dimittit et cū
eo ire renuit ꝙ ꝑ deo q̄ ad ꝑtimū gīdo
restituēt huic sibi ocīrē et applaudēt ꝓpldē
ac si in vita pmansisset amicicia ꝓm ē ꝓ
ꝑtate pōnā cōtant et de ēpitudine et ē
astrīi se excusāt ꝙ verbꝫ molude De este
go bō ꝛ. stul ḡ⁹ ē ste amici sedq; ē mēsa et
nō ꝓmanebit in tpe ebulacōis Mīt illud
quod ds q⁹ q̄ stulci q̄ primo regi fugienti non
insultauit et maledixit Ipē ꝓpe De domo
sua sibi ocīrit cū ꝓm ad ꝑtimā gram ꝙsu
tui vidit Hoc ſt allegāt q⁹ q̄ ḡd mēbꝝ
pōnē iuriadē ꝙ cursū ad stand ꝓmocdē
venit Ipē ocīrit Applaudit et adulat

Opulo israhel q̄ fuit a Cn̄m 2o̅m
Dauid sedēte ꝑfectissimū ꝑ pulcrīmū
filiū aug absolōm recepit finaliꝫ
victo absolon ad dauid ē reducta ds ad alē
cacio dēt mīt ꝓm q⁹ magē dēt ꝓmiꝫ
ipē Dauid regē Contigit q̄ siba filiꝰ boꝛi
biba cucurrit et ꝓm ist ad sedē dauid
dixit et magna ꝑ mīltitudīē ad se

traxit Sᵐᵉ Mon ē vob ꝑ m dauid nec hēditaꝫ
m filio ysay Tuīte ad tabnacla tua ist ꝑ
ist et misit dauid militēs suos sr ioab et
abisay qui siba intfecerūt et caput eiꝰ absale
zūt et tota ꝓm ad dauid reduxerunt C
Huc vō q̄ vnusq; midi ꝓm ꝑ dauid
et a deo recessit et publicē eiꝰ filiū hīs pessīm
sr luxurie ꝑ idolatrīā diuersis tpibꝰ seuty fuit
Sup⁹ ꝙ Iob 2ᵒ cap dixerūt deo Recede a nob
scīam viē tuē nolumꝰ Tamē illo absq
deo et luxurie et idolatrīa suspenso et ē omēs victo
ad regem suū dauid ꝑ fidem redijt et ipm re
cepit et a recedēt vere ds ni ꝑ fuit mīt ē tot
redeuntes quedā gīdia ds sr aqui se aliqs ꝑ
fidē et apud regē et apud deū se dignos
ad deū ostendit vt q. iudei ḡcos qui ꝓdidit et ḡa
iudeos et ex iudeis quosꝫ iustificat vt d⁹
Iob 2ᵒ q̄ sind ē vinū. qui ecclie adusq; hodiernū
diē q̄ aliꝰ dubitat Ego sū panis Alij ut Ego
apostol et scīt eccl dicūt ꝙ ꝓ ecclie ꝑ
Io ostendit huic desiderantē siba filiꝰ boꝛi et cety
hēticoꝝ tuba siue ꝑdicatōis caput cōtē et a
fidē vē dauid et a fide ꝙ ꝓm iustificat Cuba
egressus boꝛi ꝓmogenitꝰ mīstat. ds hēticoꝝ
a deo recedūt et egredūt et ad filios boꝛi
et luxurie q̄ dei sunt ꝓmogenitꝰ creatīs nascūt
Iste ds mō catolicē fuerūt ut nos Nestoriꝰ
donatꝰ Manicheus et alij similes q̄ tpe diuersi
ꝓm iustificāt Nouas sectas et hēses inuenerē
et magnā ptē mūdi ad se et ad suos errores
trāxerūt ut ad libm ꝑ de grece scīaꝫ vnguaꝫ
simꝰ Putheus Georgianꝰ Armenius Nesto
rianꝰ Nubianꝰ et alijs schismatici ḡtes q̄
ds sibi et hēticoꝝ vanas audietes a vra fide
ꝙ et a sua amīa recesserūt et dauid regē suū
xpm et ecclam dilexerūt Vnd ist hēticoꝝ bn aspi
cāt illi diacōi de q⁹ 2ᵒ Apoc ds q̄ ex caudā
aug tēit sed ꝑtē stellaꝝ celi et misit eas in
terram Vnd Iob 2ᵒ q⁹ dixit ꝓbus meis ꝑcussiꝫ
nō nemeꝫ vlt ds te Dauid i nō ꝙ mīltitu
suoꝝ et Augustīn de ciuitate dei et alibi
doctōr et ꝓdicatōr ꝙ illos mīst Vera q̄ ist
mēntibꝰ capitū errores ore i mag ꝑte abstulit

et ad qdam fidem michas cumulit qui sic pec
tus ut ipsoz doctrina plurim sismatia quitidie
cotidie ut ad ppm et crue vmtate reuelit Iosue
4° pause sit aq in alueu suu ¶ Illud ut quod
hic po in hebrea In quo dat intelligi q illa
ciuitas erat antiquitus lacu qsilu sic habebat lugdi
scu insulata mirifice igit lacu qsilu s. Cla
y cto lacu consilu et sapia apud lugdes 2 ephes
r apud hebreos qsiderari ut saluatoris doctrina a
mundi leticia abstrahas malig q apud eruditos du
mit Stul° s. Cla sapienaud vbi ephra 2 ¶ De ama
sa d ydrede a toab mirifice y eo q dr y mirat
sibi decuisse ipsi qui toab amisse meruerat
Id ij° sit addua qdo ambo hostes d s. aliqdes
cau maxie ipse ei neq; ocisu fuisse Ioab aut
nulq; eu occidisse mirat offi™ suu sic ipse principatu
ut est amisse minuisse. Non ambiat qs homo
alios ipare et maxie alioz officia vsurpare
Et papue s. ut sua pmotu narrat aliud
a statu ppo declinat qa sic ille q videt statu
suu ut est defice solet qlq; cu eo insanire
Deus ¶ Cui nda tollit dimicq e vna. cape e No
lumq applicari ei supuestiri Cap 21 et 22

¶ Quum fames tercio in tra isti ppulassi
Dauid consulit dn que potest ad cui
fames ¶ Cui ndit ppe saul et domui eq
qui de caste gabaonitaz occidit et sub fictione
zeli fidei y eo sic q gabaonite no erant de pgie isti
tico Iusurando et Iosue et pcem israelitu fecerat
de qbq obtig ipse Iosue q fames ij™ sed Dat Et
ro Dauid ait ad ea ei gabaonite q remanserant quid
y sat fictione petunt pdrogant Et ipi septe viros
de stirpe y prudis postulasset septe viros saul ne
potui val filios ipius e dicit. qa gabaonite pro
illico crucifixerut et sic fames in tra cessauit
at ptinaciter seruauit Respha vo mr dauid a
ipse pue crucis lectulu sup petra sibi struxit et
aues et bestias de cadaueribq abigens ipos diebq
plurim seruauit Quod tdo Dauid de crudelitate depu
tibens ossa saul et Ionathe sepelinit Attende tri q Dns ipsu
q ipi filij saul fuerut in odio de gabaonite ordi
¶ Allegra ista q qdq y pcul vnq pulsuit nisi
dolet cu saul et domq eius pcaudat et tri fames
tanu ppm affligebat ¶ Ad illud allegra q qd
aliq y de iuriata iudeis tri pt remitti
penaz qdq; ipi pti iuriate videl; sui qe
tente emenda nullo tri mo dabi; assignari
supplicul quousq; pti lesi fuit satisfm sit
h' videmq p dei famulos no le relaxasse q
ussi gabaonitis constat pcessu fuisse
Illud allegra q pcurat pdicta pe
tas ei mali qui dr pcurare negat ad ipa ei
dauid deponenda et sepeliendi
pt Idem y ei adpa fames 1 ordinat ebre
orie dat i mundi ad placandu dn deu et
ad fertilitate gre et pacu i patria dat ad hec
fuit q viri de stirpe sua 1 Ephi et vindicate
manibz crucifixoz crucifigunt et y mu
tui in statu sano h'i delicti arcent ut fir
dei pre nostra placet et pacu copia det
dat aeris gouerne et nubiu copia det
sic sua mater ecclia ipos debet y ppas defu
ncti vno deq pl ipos foueat in celi cubilib
Pax vo deq pl ipos foueat in celi cubilib
supelie ¶ Dauid natu h' sic cap. 21 Deo
dato filiq filiq polimitaduu duo filiq filiq
Et simi cap. 22 asperga salues ipse p tenue
rimq ligni vermiculi Et 3a a deo dato p
a deo fuit electa filiq filiq qa de stirpe ei
custodiebat oues fuit assumpta polimitaduu
Cla in aspad fuit publicate atq; politi Itali
ecclie qa in ciuitate bethleh fuit nata
Ergo ergo saltes qa ad psallendu organo ve
tera et psalterio fuit edocta Tenes rimq lig
in vinculis Cla pl ordei fuit tenax mitis
et misericors et mansuete Et tri ad modu
istiq vermis qui tenedo 2a delig ad lig dste
tenue rimq tremd ad psalendu ligi Cla 1 d
pugnando cu y tuos hostes fuit fortis et
dulcis ¶ Dila ista nobis pie a petat pdicta
qa causa ipe debet ee a deo dato no a ea
nali affectione nec pie nec munere allecte
si y specialr voce et cu modo alcione pdicta
pmulcy d dato e nobis et ei principaty sup
humeze eq re Debet ad filiq salty y aliud
et elamata strem plozis et y ami subditore
distrahend quibus Salty ei sed laeti alia et
pcupta in deserte et siluis in qbq dalia
solent pasci vide 29. tigmel in altu ipui
bitur Debet ad polimitaduu 1 scripm pdicta

p honesta conuersacionem debeo ipse offerat sibi
iacob tunicas pelliteas Debet ee bethleh
mites q mr pectat domꝰ panis et refectio
ee ipse debet alios refici p doctrine et exem
plu suu Tristamus vsq bethleh z videat q
sibi ꝛc Debet ee egregio cultus p melodi
am dei laudem et ꝓdicacionem ꝓs psalla et
integra i vna dia Debet ee tenuis ligna
minuta ofa sic q̃tu ad ipse ipse dr pura
et benigna affectio Quinto vbi ad ydiotas
debet ee dura p seuera instar z correctiua
minato ei nichil molliꝰ dei tangat et nichil
durius dei tangat qui cum forcia ligna ꝓcidat
et corrodit Sic prelatꝰ qui tangit z qui afflit
debet inuenire pium benignu et mollem Quia vo
mee ē q aliq̃s p correctione tangat debz i
uenire durum seuerum et fortem. i. pal rg ecclie
git cui dicit adiuua puerꝰ et tenacium est sic
ipse ihc dr q̃ mr petat manu fortem et volen
tem flagellare Quia sic ipse debz se exhibere amicꝰ
bilem et affabilem benignum et liberalem se
habendo ꝓs exemplo dñe dr Et fortem ac
stabilem velit tribulacionibꝰ et temptacionibꝰ re
sistendo Et demones spiritus malos
subditos potest et seruat ꝓmodo ps 22 vt
stembo sustinebo dr spiritum vestrum et dispabo
eos et supplet dicit ꝛc Banannias vnus
de fortibꝰ dauid ducebat leonē in cisterna
cadisse et ide minus debere non posse eis ꝑdi
ad baculo audacter exhibuit et eum i fouea in
terfecit Sic vt dicit ad baculo crucis inuasit
leonē diabolū et in cisterna mundi tpis sepulture
tpis fixerꝰ passionis ꝓpulit dñdit vbi ipm
ligatum exhibuit et vicit Vel dic q si q̃s
velit vincere leonē diabolū debet p ydiotā
in ostia misericordie dñi baculū crucis p
spem et deuocionem sibi ꝓbe dom cui p bona
opa insistere et sic i mue i ydium temporis
frigoris de ipso potest triumphare vel ipse tui
dicit ps Ipse inuocabit me ego clamabo sic q̃ venit
ad me ad baculo Quia philistini abiit
ad exercitu suu ꝛc bethleh. Desiderauit dr
de aqua cisterne q̃ erat ad portā bethleh
Et q̃ misit in duxit de aq̃ cisterne q̃ in
bethleh erat portā Quod audientes tres ro
bustissimi sci Jonathe Ahisoy et Sobach q̃ erant
philistinorꝰ irruperunt et aquā hausta de cisterna
regi obtulerunt Cum sic audacia eorꝰ admiratus
aquā bibere noluit. sed fundens ea sup terrā dñi
bauit Nō ita sanguinē horum istorꝰ q̃ ipsi sic et
animas suas pericli Illud allegari quo ihc
malignare dñi magnus q̃dā potest se expo
nere vt faciat voluntate dñi sui. Vel alle
gia quo audacter fortiter iuuat Vel dic mystice
q dato q dr. i quantū supra q̃dā desiderat
aquā equalem diuitiis Si tu q̃rat q aqua sit
tes sui i aliqui spūs officiales et ballini i pectin
animas suas tale aquā diuitias p sermones et
exactiones de cisterna q ē i mee philistinorꝰ
i de hereste pauperum subditorꝰ alicui hūt et assecuti
regi pncipi vel prelato dño suo pntare. p tto ipse
non debz bibere nec accipere tale aquā i talem
qualē sūnda ei ebrie dampnabile potū a suis
male familiaribꝰ captā et acquisitā no dr aliq̃s
degustare Absit mihi a me vt sanguinē i sanguine
vestrū capiam et alterius quasi istorum hominū bibā
Debet go talis dicat suis male officiabilibꝰ q̃ sic no
trient quasi ebrie dampnacois se exponere vt
possint mercedis suis pecuniis aggregare q̃ talia
sibi valent ostendere i Deut 32 Nūquid madentis
cruore et sanguine hircorum potabo Ac
si dicat Non debeo amodo carnes i delicias pauperum
subditorꝰ nec debeo potare sanguinē i pcm fratri
orum hircorum Quia tm carnium fratres hodie multa
alia no curant de quo pcto vel pcto dicte a suis
male iudicibꝰ et exactoribꝰ accusat. dñs tm eis of
fendat. nisi non resipuerit si pocia displicent et
de sic cepit et accusat libenter amodo ac vestibꝰ
suis dorcha apld i corde vbi dñs amice q̃ macello
venit maducate mi et inebriamini ps q̃libet q̃ly
q̃ nisi scisset q talia sit male acquisita ipse videt
dicat nisi q talia assecuti q̃ indei dic eis inde
dicti peccatis tradite sordida cibi ad nos
tu videbis ꝛc Vel dic q ipse dr i ego aquā cisterne
appetit bethleh i grad vel gratiam patris q̃ ipse
dr bethleh domꝰ panis. sicut tres fratres sui sic q̃
ofos et sue fidei fideles spūs z cultus dñi aquam
vitaꝰ cumpsit ꝛc et tale a ꝑ fortis p̃dare vñ ei
dr Hec fecerunt tres robustissimi

Addidit furor dñi irasci cõtra israhel suscitãs
dñs dauid numerũ eorum de multitudine subditorum dicens
Quod cũ ioab et principes militie de-
ambularent per omnes tribus israhel a dan usq; ad
bersabee et numerassent populum nunciauerunt regi
Et percussit cor dauid postquam numerauit populum
dixitq; dauid ad dñm peccaui nimis in hoc quod
feci Nunc ergo dñe transfer quesumus iniquitatem
serui tui quia stulte egi nimis Cumq; surrexisset
mane factus est sermo dñi ad gad prophetam
uidentem dauid et locutus est ei dicens Vade et
loquere dauid hec dicit dñs tria ego extendo
contra te elige unum quod uolueris ut faciam tibi
Cumq; uenisset gad ad eum nunciauit ei dicens
Hec dicit dñs elige quod placet tibi aut tribus annis
fames in terra tua aut tribus mensibus fugere
hostes tuos et gladium inimicorum tuorum non
euadere aut per tres dies gladium dñi pestilentiam
scilicet in terra et angelum dñi interficientem
in cunctis finibus israhel Nunc ergo delibera quem
sermonem referam ad eum qui misit me Dixitq;
dauid ad gad angustior sum nimis sed melius est
ut incidam in manus dñi multe enim sunt miserationes
eius quam in manus hominum Misit ergo dñs pestilentiam
in israhel a mane usq; ad tempus constitutum
et mortui sunt de populo a dan usq; bersabee
septuaginta milia uirorum Cumq; extendisset manum
suam super hierusalem ut disperderet eam dñs
misertus est super afflictione et dixit ad angelum
percutientem populum sufficit nunc contine manum
tuam Erat autem angelus dñi iuxta aream ornan
iebusei Cumq; uidisset dauid angelum percutientem
populum locutus est ad dñm dicens Ego sum qui
peccaui ego qui inique egi Iste grex quid commeruit
uertatur obsecro manus tua contra me et contra
domum patris mei Dixit autem gad ad dauid ascende
et constitue altare dñi in area ornan iebusei
Ascendit dauid iuxta sermonem gad quem locutus
fuerat in nomine dñi Cumq; respexisset ornan
uidit regem et seruos eius transire ad se egressus
adorauit eum pronus in terra Et ait dauid quare
dñs meus rex uenit ad seruum suum Qui respondit
ut emam a te aream et edificem altare dñi ut
cesset plaga a populo Dixitq; ornan dauid accipiat
et offerat dñs meus rex quod placuerit ei ecce
boues in holocaustum et tribulum et iugum
boum in ligna Omnia hec dedit ornan regi et
ait dñs deus tuus suscipiat uultum tuum Et
dixit rex ad ornan non ita sed uendens uendam
tibi pretio quia non auferam quod habes dño
et offeram holocausta gratuita Dedit ergo dauid
ornan pro area siclos auri pondere sescentos
Et edificauit ibi altare dñi et obtulit holocausta
et pacifica et inuocauit dñm et exaudiuit eum
de celo super altare holocausti quod fecerat
Precepitq; dñs angelo et conuertit gladium suum
in uaginam Quod cum uidisset dauid et exaudisset
eum dñs in area ornan iebusei immolauit ibi
hostias Tabernaculum autem dñi quod fecerat
moyses in deserto et altare holocausti erant
eo tempore in excelso gabaon Et non poterat
dauid ire ante altare ut consuleret deum
perterritus gladium angeli dñi

Incipit liber regum liber 3us

Rex dauid senuerat habebatur
q; cum operiretur uestimentis non calefiebat
Dixerunt ergo serui eius quere-
mus dñm nostrum regem adolescentulam uirginem
et stet coram rege et foueat eum dormiatq; in
sinu tuo et calefaciat dñm nostrum regem
Quesierunt ergo puellam pulchram per omnes
terminos israhel et inuenerunt abisag sunamitidem
et adduxerunt eam ad regem Puella
autem pulcherrima et fouebat regem et ministrabat
ei rex autem eam non cognouit Adonias
autem filius aggith elatus dicebat ego regnabo
et parauit sibi currum et equites et quinquaginta
uiros qui precurrerent eum Et non contristauit
eum pater suus per singulos dies dicens cur sic
fecisti Erat autem et ipse pulcher nimis natus
quippe erat post absalon et ioab filius sarue
et abiathar sacerdos fauebant partibus adonie
Sadoc autem sacerdos et banaias filius ioiade
et nathan propheta et semei et rei et robur
exercitus dauid non erant cum adonia Immolauit
autem adonias oues et armenta et altilia iuxta
lapidem zoeleth qui est iuxta fontem rogel et
uocauit omnes fratres suos filios regis et uniuersos
uiros iuda seruos regis Nathan autem propheta
et banaias et robur exercitus et salomonem
fratrem suum non uocauit Dixit ergo nathan
ad bersabee matrem salomonis numquid audisti
quod adonias filius aggith regnauerit et dominus
noster dauid ignorat Nunc ergo tibi do consilium
ut liberes animam tuam et animam filii tui salomonis
Vade et ingredere ad regem dauid et dices ei
Nonne tu domine mi rex iurasti ancille tue dicens
Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit
in solio meo Quare ergo regnat adonias Ecce
adhuc loquente te cum rege ego ingrediar post
te et implebo sermones tuos Ingressa est ergo
bersabee ad regem in cubiculum ipse autem rex
senuerat et abisag sunamitis ministrabat ei
Inclinauit se bersabee et adorauit regem Dixitq;
rex quid tibi uis Quae respondit domine mi tu
iurasti per dominum deum tuum ancille tue dicens
Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit
in solio meo Nunc autem ecce adonias regnat
et dominus meus rex ignorat Immolauit enim
boues et altilia et uocauit omnes filios regis
abiathar quoque sacerdotem et ioab principem
militie salomonem autem seruum tuum non uocauit
Tu ergo domine mi rex in quo oculi omnium
israhel in te sunt ut indices eis quis sedere debeat
in solio domini mei regis post eum alioquin
cum dormierit dominus meus rex cum patribus
suis erimus ego et filius meus salomon peccatores
Adhuc illa loquente cum rege nathan propheta
uenit Et nunciauerunt regi dicentes adest nathan
propheta Qui cum introisset coram rege et adorasset
eum pronus in terra dixit Domine mi rex tu
forsitan dixisti adonias regnabit post me et ipse
sedebit super solium meum Hodie enim descendit
et immolauit boues et altilia et uocauit omnes
filios regis principes militie abiathar quoque
sacerdotem qui nunc comedunt et bibunt coram
eo et dicunt uiuat rex adonias Me autem seruum
tuum et sadoc sacerdotem et banaiam filium ioiade
et salomonem seruum tuum non uocauit Numquid
a domino meo rege factum est hoc et non indicasti
seruo tuo quis sedere debeat in solio domini mei
regis post eum Respondens rex dauid ait uocate
mihi bersabee Quae cum introisset et stetisset
coram rege iurauit rex et ait uiuit dominus qui
liberauit animam meam de omni angustia sicut
iuraui tibi per dominum deum israhel dicens
Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit
pro me in solio meo ita faciam hodie Inclinauit
bersabee faciem suam et adorauit regem dicens
Viuat dominus meus rex dauid in eternum Dixit
autem rex dauid uocate mihi sadoc sacerdotem
et nathan prophetam et banaiam filium ioiade
Qui cum introissent coram rege dixit eis rex
tollite uobiscum seruos domini uestri et imponite
salomonem filium meum super mulam meam et
ducite eum in gyon Unguatque ibi sadoc sacerdos
et nathan propheta regem in israhel et canetis
tuba et dicetis uiuat rex salomon Et ascendetis
post eum et ueniet et sedebit in solio meo et ipse
regnabit pro me Hunc enim constitui ducem
super israhel et super iudam Respondens banaias
filius ioiade regi ait amen sic loquatur dominus
deus domini mei regis Sicut fuit dominus cum
domino meo rege ita sit cum salomone et magnificet
solium eius super solium domini mei regis dauid
Descenderunt ergo sadoc sacerdos et nathan
propheta et banaias filius ioiade et cerethi et
pheleti et imposuerunt salomonem super mulam
regis dauid et adduxerunt eum in gyon Tulit
autem sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo
et unxit salomonem et canerunt tuba et dixit
omnis populus uiuat rex salomon Et ascendit
omnis populus post eum et populus canebat tibiis
et lętabundus gaudio ita ut terra resonaret a
uoce eorum Audiuit autem adonias et omnes
qui uocati fuerant ab eo iam finem bibendi
fecerant Audito autem sonitu tube ioab dixit
quid sibi uult clangor urbis tumultuantis Adhuc
illo loquente ecce ionathas filius abiathar sacerdotis
uenit Cui dixit adonias ingredere quia uir fortis
es et bona adnunciare consuesti Respondens ionathas
ait adonie non sic dominus noster rex dauid
constituit regem salomonem Misit enim cum eo
sadoc sacerdotem et nathan prophetam et banaiam
filium ioiade et cerethi et pheleti et imposuerunt
eum super mulam regis Unxerunt autem sadoc
sacerdos et nathan propheta regem in gyon et
ascenderunt inde lętantes et personuit ciuitas
Hic est sonitus quem audistis Sedet quoque
salomon in solio regni Et ingressi sunt serui
regis ut benedicerent domino nostro regi dauid
dicentes Benedicat deus nomini salomonis tui
et magnificet solium eius super solium tuum
Et adorauit rex in lectulo suo Et locutus est
sic quoque et seruos eius benedixit deus domino
meo regi dauid hodie et sedente me in solio meo
uidentibus oculis meis Audierunt autem omnes
qui uocati fuerant ad conuiuium adonie et
conturbati surrexerunt singuli Adonias quoque
timens salomonem surrexit et abiit et tenuit
cornua altaris Nunciatumque est salomoni
quod adonias timens regem salomonem tenuerit
cornua altaris dicens Iuret mihi hodie rex salomon
quod non interficiat seruum suum gladio Ego
autem dixit salomon si uir bonus fuerit non
cadet de capillo eius super terram si autem
malitia inuenta fuerit in eo morietur Misit
ergo rex salomon et adduxerunt eum de altari
Cumque uenisset adorauit regem salomonem
Dixitque ei salomon uade in domum tuam
Dies autem appropinquauerunt ut moreretur
dauid et precepit salomoni filio suo dicens
Ego ingredior uiam uniuerse carnis confortare
et esto uir Et obserua custodias domini dei tui
ambulando in uiis eius et custodiendo ceremonias
eius et mandata et iudicia et testimonia illius
sicut scriptum est in lege moysi ut intelligas
omnia quecumque facias et quocumque te uerteris
Et confirmet dominus sermonem suum quem
locutus est de me dicens Si custodierint filii tui
uias suas et ambulauerint coram me in ueritate
in omni corde suo et in omni anima sua non
auferetur de stirpe tua uir de solio israhel
Tu quoque nosti quid fecerit mihi ioab filius
sarue quid fecerit duobus principibus militie
israhel abner filio ner et amasa filio iether
quos interfecit effudens sanguinem belli in
pace et ponens cruorem certaminis in cingulo
suo qui erat circa lumbos eius et in calciamento
pedum suorum Facies ergo iuxta sapientiam
tuam et non deducas canos eius pacifice ad
infernum Sed et filiis berzellai galaaditis
reddes gratiam et erunt comedentes panes
tuos quia sic uenerunt ad me quando fugiebam
fratrem tuum absalon Habes quoque apud te
semei filium gera benjamitam de bahurim qui
maledixit mihi maledictione pessima quando
pergebam ad castra Qui postea descendit in
occursum meum ad iordanem et iuraui ei per
dominum dicens Non interficiam te gladio
Tu ergo noli eum reputare innocentem uir
enim sapiens es et scis quid facere debeas
ut deducas canos eius cum sanguine ad infernum
Dormiuit ergo dauid cum patribus suis et
sepultus est in ciuitate dauid Dies autem
quibus regnauit dauid super israhel quadraginta
anni sunt in hebron regnauit annis septem
et in hierusalem regnauit triginta tribus annis
Et sedit salomon super solium dauid patris
sui et firmatum est regnum eius nimis

mendū dicta fuit. qa sr̄ plem suū deū p amo
rē mendū in tanū caleſcent q ipm regem
reli dei filiū in simū suū. i in vtrō dignati p
bram incarnacōē dōnīe et redemāē roe
gāt et absq; hō q; cognoscāt in scipa
deū ysalem et ysalem deū sentiāt. Ho bō s̄m ꝓ
Audi filia et vide ir̄. Et sicut locutus est
decoꝛe tuū qm ipe ē dñs deꝰ tuus. Vel ap
plica ad qualibet vīlem vel ad qualibz alium
q sr̄ ad dei ministeriū et fructū aliqt̄ et ad
stand cara eo in religione vel certa ordinat̄
q sr̄ esse debet cū p caritate fauē p devocōē
et p caritate caleſcere et ad dormiend et qescē
p ignē in simū conscie debet cū p bona opa
mendāē. virgo tm integꝝ mēte et corpe sr̄
debet manē et castitatis ꝓpriū q̄dū et
custodire. 2. corr. Respondi vor vm vel v
ſilem esse exhibe ꝓ. Adonias semor fr̄
filius dauid eleuabat̄ dn̄s. Ego regnabo ego
cit q sibi erā et eqtus et confidebaty ꝑ ei
fall Joab pncipe et abiathar sacerdote vicias
immolauit filios regis et multos de plo ad
gumū vocauit. et se regem vocā absq; mā
dato et scīa pr̄ sui tēre tpis ordinauit. Deo
tenē ordinante cōīm sui finē. Sca sr̄ ipo cū
suis gumū celebrāte. fr̄a suos salom unxit
ne fr̄ q ab ipo vocati nō fuerāt mēte ir̄
cessione mōis sue. Sarsabee et nathan ypse
et sadoch sacerdote quos et grauiꝰ sperauit adonias
ꝑ ipm dauid fuit in regem sublimari. Cup
mula regis potiꝰ et in syon i regē ꝑ sadoch
sacerdotē unctꝰ et in regno dd̄. ad magno
gau constituꝰ. Salom cū uxam sua. sadoch
et nathan et totū robur exercitꝰ sedi fuit
et in regnū a pce exig ꝑfuit. Adonias vo
et gumū sui audito q alig regnū fugierāt
et regem ambo. i gumū letā i testū vse fuerāt
Illud sr̄ applicāt expplude cōn ambitiosū q
sr̄ cōn voluntatē dd̄ dei dīm. i sblimāē of
ficia et bñficia ambire. et ad finē q ipsa
cig optimāt sedē et abiathar. i pncipes
et plātos sibi confederāt et adiunxit. festa
et gumū celebrit et se regnū et regem op
timos opinā et credit. De salone vo sa
piente. De nathan ypā. De sadoch sacerdote
et de ꝑsonis sapientibz et sibi ypā et de

colentibz non curantes. Ipse no aduertit q̄ expellit
de sepe sit q̄ salon puerū filiū dauid unxer
. aliqua simplex ꝑsona int alios unctos de ipsis
non speraba. et q̄ ad regnū et plātas no ma
nabat. Cui ser̄ habi ꝑ se mētem. i vigorem ipsius
robur. exercitꝰ. i milicia. Nathan ysaiam et sadoch
sacerdotē. i ypheta. et confessōē ipse mūtibz a
pce suo dauid. i deo in regē plātū et suppone
aliqt̄ ipsa dei dignit̄ et in regno seu i cathed
. in dignitate offi vel bñficio collocat̄. Alig
vō q̄ odio habebat expellit nra q̄ eig festa. i qui
uia i tristitia quātūc̄ ho bō d̄ēt. et q̄ multi
potētes oppssi ꝑ valide et insuperabiliter poterāt
obstacula ponere. qd̄ sr̄ q̄ unusq; ambit. et
unusq; optimat. magē vō speraū. i debita
suppedat. Vel illud allega q̄ adonias q̄ posteri
pauit regnaū fuit primog regno. salom vō q̄
expectabat. ad regnū ꝑ fuit assumptꝰ. bonos
et malos ꝑ. qa sr̄ mali qui nūq; regnaū volue
rit ꝑ mortē mundi regno ꝑuenit. Boni vō
qui parent expectāt ad tale regnū promouent
dñm ꝑ. dñs. Et q̄ bonū ē ꝑpetual ad stadio
salutis dei. Vel dic q̄ salon unctus fr̄ ꝑsēs
simplicit et ignorantes. Sca sancta sepe fit q̄ laq
adhuc. i ꝑsentis antiquis et futuris. michi sōch
sepe sit q̄ iuuenes et nūq; ad ꝑlem et ad plat
assertionē. vel ad hām aliquid vtig grubind q̄
bene bersabee. i patrem sacrdē. ꝑ eo q̄ talis
plan affectuosē talia sacrdē. mittit ad eū ypse
tus et sacerdotes. i aliquos maiores dñoꝝ. cū qbz
inter sacrdē partē. Nec ꝑ sit q̄ talibz fautoribz
nitentibz. mula q̄ equal amoris ipm sentz
isse in regem plātū vel bñficiatū eligit̄ et cun
git. Adonias vō q̄ nil ꝑtexat dñe. i iuuenē
des subditus cui de iure debebat̄ dñiū cedebat̄
Et nō. Vide sacrdē in dignitate sublimē. et dites
sōs deosculā. vide plura in equis et ꝑcipes ā
bulates. q̄ plures sup terram. Vel dic q̄ dauid i
bonis plātis non debz curiale de iuuenili etate
dū tñ ꝑcedat alios in sensu maturitate debz q̄ i
ꝑmoriendis iuuenē ꝑsbre antiqs dd̄ tamē tpe
iuuenis fr̄ salomon. i sapiens pacificus et
mitis. Cam 2m

David constituto Salomone m̃ agno ad̃
videt diem mortis sue appmiare. voluit
facere suu testamentu. precepit q̃ Salomoni
filio suo q̃ Joab ei⁹ semp fuerat fidelissima sibi q̃
nato suo q̃ ymaag. p eo q̃ duos p̃ncipes exer
Abner. s. et amasam occiderat ydeoq̃ faceret occidi
Semei q̃ sibi maledixerat a fuga absolu fugienti
precepit patrui filios vo̲ bersellay galaadite q̃ sibi
cu̲ victu alios accipiant in desco manducant p̃ma
at quibus mesa Salomis in cotra ordinat. Ps
David mte Deg pt̃ p̃ Salone vo̲ dei filig ab iso
acy ist. r acy fideliu constituty Igit ist Salam
pumcdem malaz et pmiacoz ustaq̃ maydauit
cta y cto deg pt̃ desto filio suo omne udiaz debet
at ad pficend malas ymouerd q̃ bonos ordinauit
Joab t̃. pt̃ no udicat q̃ si omne udiaz dedit filio
. Vel dic q̃ David bong pfatg. q̃ reuela q̃ reuela
℣ familiaritate qua cuq̃ vel q̃lmg mitate qua ha
bebat cu̲ Joab r ai aliquo fraudato no debz ipm
impunitu dimitte cum fmo cu̲ Salone q̃ rege q̃stituit
r ad udiabz suos q̃ aliq̃s pfatar debet de pumicde
ipius ordinat. ℣ℓ d̃ Leo 22ª ayalefrede no pacere
vtute. Vel ista allega cu̲ testimoniu vsultioze
et raptore q̃ sic q̃ diu vixit in sanad fuit nec de
bonis nec de malis restituendo q̃d debet voluit
si hec debig at successoribz suis solet dia demandat
Ista ubi pt̃ q̃ ponit omia q̃uia sup ejectos filiog
digito aut suo nolit ea mouere ay 23º. Vñ q̃dd
ouangelie de exsilio dicebat. q̃ in tota vita
pecula non potit dampnari nisi vng et hoc q̃ patez
omittit emendare filio suo et ille ong testimoni susc
piens p tpe vite sue michil inde fraude cu̲ ad
mortem venit. mandat ei filio et ille sibi
filio suo et sic deinceps et sic vt dicebat. solg vltimo
qui oia habet cui mandat dampnabit. alig vo
qui successoz encliam saluabit. Adonias ab
ysaac sunamite in vxorem appetit et ex hoc cauit
ad regnu ambiens q̃q̃ sibi hoc nisi rege interficer
et q̃q̃ patrem suu rege i q̃ie q̃stissit. quod
petebat no effecit si occasione ambitois a Salone
eend mandat. Hoc allegat q̃ multa p̃sona
ita ℣mq̃ nob sue mater fuit sue fil. si tñ petat
a nob vel maliciose vel simplic rem nob iuste
vel racionabiliter q̃ ea restituere debemq et dato q̃ sit
in grauem egestatem q̃ ei debeat ad mia restitue
et q̃ ei ea quecuq̃ fraudem vel amicoz cu̲ statu suu
ambiente debeamq corrigere vel punire sic ei
ipi male gessit restitue. Volenti ad
ab ab ysaac sunamite sibi a rege dat i vxorem
mo ad bersabee matrem salomis recurrit ad ei
tendend p se filiu ei pro suis misit. Bene mihi
illa loquar p te rege. Venit go bersabee ad Sa
lomone regem vt loquer ei p adonia et sur
rexit rex et occurrit ei. sedit q̃ si. thronu suu
poneret q̃ et throno matis regis q̃ sedit ad dex
tra ei. dixit q̃ ei rex pete matez mea nec
fas e vt adultram faciem tuam auertat. Pete ei
ysaac sunamite adonie fri tuo vxor. Also
mias de regno excessu malis pt̃ patris et ipius
mu grem quod a patrib pt̃ fuit et passus sum
mte pt̃ dicta q̃ta rex. vo̲ salon pt̃ ei matez
vo̲ ei pt̃ virginem bndam ista et go vltimo p
si adonias r. petat vel sunamite r. dicta q̃d
vxorem et amicam a rege ipso impetre no ois
rex debet matrem regis r bndam virginem p orde
et deuocione edie et ea mittere et dare mittentis
tricas et mitmedia pene et p cto rex ipso
patrocinia nrm nostrum denegare. Vel alle
de assumpcione bte marie v̲ginis. q̃a si non
mater regis r bta v̲go venit ad ipm in caln
tum sibi assurgeret. statim nec se constituit sibi regnu
et ad dextram sua q̃sedit dixit. q̃ ubi ipsam se
dinauit honestiore ista go p adonia r p hanno
nie q̃ regnu suu r padisi amittat p ea
q̃ antea tempo regnare voluerat qui postulat
quia sic rex ipso petendum exaudit dicens
et ipsum mat. pete mr̃ mea nec fas e vt
adultram faciem tuam. Hic hanno q̃ cu̲ Joab
℣ homicidia q̃ quibat Semei vi ℣ male
dictum qua in David intulerat ex ordinacione dei
ordinandi erant. voluit occulta dei prudẽtia aliq
causas adhibe ex quibus et sub colore alio
posset illas inquisitiones de ipso dominoq̃ exercitus
Joab cum cõn Salomone ad adonia se approprinquat alig
occasione maiores ad tabernaculu fugere et cornu
altaris tenere et mandato Salomis occisus fuit
Semei vo a Salone occisus fuit q̃ in domo
in ciuitate sibi facere et q̃ in illa manere nunq̃
passet et q̃ quacuq̃ die exiret ipsum in interfici
Sed p̃ triduu duxit cu̲ decem seruis ablatis
ei dissit Audito q̃ fugerunt ad Achus
regem Geth ad reducendos suos iuit et ipse
reuersus est. q̃ ei reuerti statim a Salone occisus fuit

et sic sibi prudēm viam et occasionē sibi
q ipm salomō iusta punivit et qđ maledīo
dauid meruit sibi dedit ¶ Hec ꝑcipiēte pr
qđo iustitia dei occulta sub occasione vnius pcī
qđq; punit ad et quo dato q aliqđ timen
videat deū dimisisse deq sit loco et tempe
causas alias subiungit. Hic accusādi et illud ꝑ
alias damnētur sint punita Iob 24 Deus dulcedo
abīe non patit ¶ Vel dic q ihēm ꝑ religio
vel arma mi qua dī ꝓ fide manemꝰ ꝓ gentem
vinci possimus Di at inde ꝓ pcm vel ꝓ apos
tasiā aliq; morte culpe et ieiunē non pcto
subiungamus ¶ Vel dic ꝑm stephā de lagatona
cū illos qui in ihēm v in ecclīs vel ē eorū
vel bonis suis ꝑsonale iesidē malue. ꝑ in
gentib; v ē nullā vagāt et meduē. q; sic ipi
morte culpe et pene multādi sūt et duplo
dine q domū pr̄ agri ecclīe corrupta fuit
Exō 22. Et de asau qui ad venationē ecclē
bonorē amisit 2 Reg 25. ¶ Vel dic q si
mai ē districtꝰ plātꝰ qui ad imoderatū zelū
suas et subditos suos a ihēm v a statu gr̄e
fugitivas q̄q; reducē nititr. si dd ipe arcā
a ihēm ꝓ immoderatū zelū et ꝓ austeritate eē
dic. morte abna multat Et sic sepe fit q du
simay v plato suas fugientes v subditos dum
q̄rūt ꝓ nimiā austeritatē educere ipe sic ḡm
ad diem mortē vitioꝝ mēcit Achiq; go ē
q tales ꝑpetui dimittāt. q; q; eos nimiū
indiscrete reducūdo in ihēm creatur et mal
ꝑtua mēdat 1 Reg 2. Limite mortuos sepe
lire mortuos suos ¶ Vel dic q ille fuit ihēs
fugientibꝰ eos in gentē fugāt qui malos sub
ditos ꝑ quos mortē ꝑtua mitto equatur.
¶ Vel dic q salon tres ꝑsonas arguit in quo sic
notat q bonꝰ rex et regna fluxibꝰ debet m
fusto tēr vicia arcāda sic pena voluntate qđ ꝑ
m locali q manualis inquisitio ꝓcedat En m 3 m

Deus appārēs salōm in exercitu gt
baon dixerāt sibi q petēt qđ velli
et qa nō petijt dicit nec longā vitā
aut diuitias vindictā ꝑ suppliū ꝓ qđ non
sibi placuit sapiam sibi dedit. sēmo act dicit ab et gl
q petit iusta et meritā. ē dignus optinē 2 aliqe
non solū illa si erāt supplendā ¶ Vel ad q̄ alle
q sapiā diuinā acquisīt ad pn q salōn de ag
pastulat de magē q diuinat. a deo emendat
qui 2 baasar ē curtis equitū ¶ Due mulie
meretrīs venerūt ad salomonē petētes iudiciū
ꝓpter ā ambe in eadē domo. si cū illa nocte
una illaꝝ dormiens ꝑ filiū ossisset. cautā
puerō mortuū alti mātri dormīdi supposuit
et ipsāte viuū ab ea capit. Que tandē cognitā
et ipsāte mortuū clara luce intuita fuit nō ad
quirit. Tuā ꝑ viuāte puerō sibi reddi a salōne
postulat. Salon go valde ydeā q̄ quā viuū
matri. edī afferri gladiū ꝓcat. et ipsantem
viuū ꝑ medīū scindi et matri cuilīt dari ꝑtem
mandauit et ordinauit. matē go quā viuū sup
filiū accēdē et diuidendū sentē vidēs ꝑ amoris
et pietē incipit a rege patē q nō occidat. si poss
alti demandāt. Obsecē inquit dñe mi rex date
huic infantē viuū et nō occidat. Alta at acc
tracō clamabat. nec mihi nec tibi sit diuidat
Rex ḡtiō go cognitā ā matrem pueri dē illa que
ipm nolebat occidi. Quam salon ꝓcepit filiū
sibi reddi. Ostēsa exponit quida alle de syna
goga et gentilitate. q̄ sic ambe mulīes matres
dicī possunt ꝑ eo q ambe ydolatrā aliqñ exerc
colūerūt et vitā suā legitīm sic deū et fidē ipi
aliqñ dimiserūt. Quē 2 filij ḡtiō due mu
lies. filie matris vnius ciuitatis ꝑ in egipto sūt
go ambe ad salōnē v ad deū ꝓ fide venerūt et
in vna domo q ē ecclīa ꝑ bona opa ꝓperāt
Ex reuēa de malbg ysaie vna sit synagoga filiū
v ihēm suū ꝑ errorē et incredulitatē sacrificat
et filiat alteri. v ihēm gentilitatē. Quam gentilitatē gratiā
vel sibi attribuī vel accidi ꝓhibēt. In quib; totū
mundū ysaie vel ad fidē sua debē gaudī vel alias
gdēpnat existimat et nullā gentē ꝑ se saluā
fieri. si gaudig ihēm v dei synā cōtēnū audīt
q̄ valente ꝑ viuāte filiū v saluāte ihēm alti
sit gentilitati credēti et nō sibi assigit ¶ Vel
dic q ista vba q hic ponūt ꝑtē de vba gratiē
gaudē Ego et mulier ista sit synagoga habitabāt
in domo una sit in ihēm vbi sit gentilitas ꝑ
credidit q alibi dicat ꝑ cantico ne q dicit
vel filig dei dat iste Culpa papalissim. ꝓpit
et hoc. qa sit ꝓ incredulitatē gentilitatē in can

turiona multa de ihalm credidezut ꝑ ista dor
miena in lege sñi filiu suu ⁊ credidit suos sñi
jacobi et stephanu mrti fecit ffiliu vlo mau
sñi gulfos ex gentibꝫ ꝙ erroꝛe pueil et omnē
gtem dit ¶ Vel dic mulier q̄ due mulieꝛ q̄ ad
salomē venit fuꝛ due sꝛe hoīm q̄ sñi ꝑ catho-
et stisma q̄ in ep̄m credut et magie pnu
istaꝛ. ꝑ̄ actam gr̄ecū et ofentale. apud quā
alia mulier sñi latinu et scitat mulieꝛ dicat
pepisse ꝑ in q̄nū ista mūte d̄ nostꝝ credidisse
et fidem ab eo suscep̄isse. si ꝙ dto ista ꝑ̄ma
mulier ⁊ ꝑmitit et ofentale actu. et illi q̄
ꝑmo credidit gr̄eam tā effectu hēticu et sis
matica. filiu suu ⁊ ꝑ̄m suu ꝙ et erroꝛe sus
fotat. filiu viuere. ⁊ ꝑ̄m alteꝛi mulieꝛ seu
ecie scitat sume credēti subtīle et ad er-
roꝛe suos queꝛe tēptat. filiu suu mortuu
⁊ ꝑ̄m suu hēticu et dampnatu ad vbēa
alteꝛi mūdi ⁊ ad ꝓcuiaꝫ et ꝓcaꝫ ecie ca
tholice in q̄nū ꝑt̄ apposit et dilatat ¶ Sala
mon tri ⁊ ex̄p̄s ingenio siue occulta iustitia
istud exp̄edit. q̄ viuēte ꝑ̄m ad filiu ecie
occidental ondit et gr̄ie suu mortuu d̄
vnū ⁊ ¶ Dimitte mortuos sepelire mor
tuos suos ¶ Vel dic q̄ ista mulieꝛ q̄ mor
tuu filiu alteꝛi gtendit ut filiu et viuētem
mfentē sibi assūbe synagogā vel stismaticā
ecclam sigt ¶ Quicūq̄ vēpi sñi filiu et ꝑ̄m suu
qui in vitute d̄ mortuus dicit viuu et ꝑ vita
tēne constituit. filiu vēo seu ꝑ̄m alteꝛi sñi ecie
catholice q̄ ꝑ vitute d̄ viuu et stabi d̄ mortuu
⁊ mortificat et dampnatu ⁊ ¶ Interficiat
alias q̄ no moiat et viuificat alias q̄ no viuat
¶ Vel dic ꝑ̄ Gregū q̄ mr ista q̄ filiu q̄ lactabat
ondit. malū sdicatoꝛe ꝑ̄. qui sñi subditos quos
ꝑ doctrina lactat in delicijs tenuis et doctrinis
ꝑ malū vite ondit et necat ¶ Vel illud allega
cōt quosdā q̄ stella sua alijs ꝓpuit et alioꝝ
bona sibi attribuit et assūbuit ¶ Sic filiu suu
mortuu alijs tradit et alteꝛi filiu viuere simt
et subripuit Dicit eni filiu tuu mortuu ē et
meum viuit ¶ Vel dic q̄ ꝑ̄s dne mulieꝛis sñi mūdi
et religio. q̄a sñi mūdi filios suos ꝑ vicia suffocat
religio vēo iustos et viuētes seruat. q̄ueniēs tu
ad vbēa ecie ⁊ ad beneficia religiosoꝝ filioꝝ
suos mortuos ⁊ pcatoꝛes et malas ꝑsonas no
assūt apponē ¶ et ab ipis vbertim mulceas filios
⁊ bonas ꝑsonas no cessat subtīle et ipis ad
se ⁊ ad meliora vicia ꝙ posse attīa. quos
q̄n habē no ꝑt solet eos spūalis gēa gladio
⁊ cultus tribulacōis digneꝛ ad dīa ¶ Vel
dic q̄ ad salomē ⁊ ad ꝑlatū venit gladius duc
mulieꝛ vna sñi ecie bona q̄ q̄n filios et
subditos vt gr̄e habz viuētes et bonos alia
et carnal assūs seu ecie carnal ꝑntela q̄ mo
gr̄e habz filios mortuos ⁊ ignauentes et ip
sos ⁊ istos go magna ⁊ apud salomē ⁊
apud ꝑlatū alteꝛa. q̄ sñi q̄libz dicit filiu
suu viuū et alteꝛi filiu mortuu dē. q̄a sñi
q̄libz allegat illos quos ꝓpōit ee meliores
et alios detēdē. fiat ꝑ q̄a carnal ꝑntela
ꝑlatoꝝ illos de sibi offert assūt sufficeꝛe
et dignos illos vēo quos ecia vel capitul q
monē nitit assūt mortuos et ieiunos ¶
Ista gr̄a mala mulieꝛ carnis sñi assūs vel
nal ꝑntela salomis ⁊ ꝑlati oīno q̄libz
mūs alteꝛi ⁊ a bonis beneficijs ecie viuētes
filios suos ⁊ bonas ꝑsonas ꝓpōit ee elōgat et
subtīle. et suos malos mortuos ⁊ ignauos
nepotulos ei ꝓpōit ¶ Salomō tri ⁊ sapiēs ꝑlatꝫ
mūte q̄a iustitie debz alteꝛi mulieꝛi sñi ecie
filiu viuentē sñi bonas ꝑsonas et ad ꝓpōi
ficia et vbēa apponē. q̄ale vēo mūdi sñi
carnali ꝑntele vel assūdi debeat ꝑuulos mor
tuos assignaꝛ et eos ipi mfentes viuere
vel de eis non curare d. sñi q̄a sñi Date vos
mfentē viuū ḡ eam mr eiꝰ sñi ꝙ Di
mitte mortuos sepelire mortuos suos. ¶
Vel dic q̄ ista mulieꝛ mala ⁊ dya q̄ de q̄ sñi
ꝑ ⁊ Reg. 27. Ueruis eis male ꝑ mulieꝛ
mulieꝛ ista de ⁊ q̄ omnes filios suos ꝑ culpa
et pena ondit ¶ Ueni ⁊ Videꝝ q̄ nedū mi
dos ꝑuulos suos ad mansiōē palme sñi
vēo viuētes ⁊ stare vios q̄ sñi filij alteꝛius
te sñi q̄ vel ecie sibi subtīle mitt et eos
ꝑ ꝑm in filios adoptiū et vbertim mulceāt
delectabiles lactāt comat. suos vēo mortuos
pcatoꝛes et filios sceleratos ad vbēa alteꝛius
matꝛis ⁊ ad dignitates et beneficia ecie fra
tiue et spūalem introduxit et sic de ꝓpꝫ
suis filijs ecie fiat ¶ Et de bonis filijs dei

Regū 3ª

et eñe filios suos ⁊ p̄cipes fuos mitit et
gtandit ꝙ eñe ī 22 Filius meꝰ et tuus
vñ sꝯ ⁊ uos qñ facē neḡt salte ꝛpos di
dendos p̄ discordiā iuidā sollicitudiem
geriat et gladio salomis ⁊ t̄ bulcorūq; spos
detruēdas et assiḡādos ꝓclamat Dicat
go nec mꝰ nec t̄ sꝰ diuidat Ac si dicat q
ꝙ non sit ḡsse Nec ex toto ad pñs gsse
pñm tñ pt ꝑ sollicitudiem dñe vt ḡs pt
sibi effecto valeat ꝓfectꝰ vt de religios
et clericis ⁊ ꝑ talibꝫ explicare q̄ sa disi
sꝰ ꝑtim dei ꝑtim diaboli fiat ⁊ de ḡ Tu
et sriba diuidite possessē Del dic q
ille multos fuit religiones medicantes
qui sꝫ extra deo salonē gtandū et alie aliis
se ꝓfecūt et suos filios viuētes et alios
mortuos ad dicūt Huic sꝫ vitate gladiꝰ
salonis ⁊ dei ꝑsēa iudicio exigit qñ singlōz
malos pareficet Del dic q tale altare vi
de inter mundū et religiosos Cla sꝫ eli
sio dicit filios mundi et mortuos et suos
sodales de viuos vtpꝫ de multis ꝑsiptuos
religiosꝰ q̄ omes alios ꝑt suos exīstiant
ꝑ pñm mortuos et dictos ḡtīm vō mū
mundi filios religiosos ꝓditos a mortuos
tumpaliꝫ tenūt et suos sodales in ꝙ spitate
viue ꝙfiat et ḡmat Del dic q iste due
mulieꝛ ꝑt vitam et ꝙpos ḡtīz vna ipso
ꝝ habz filiū mortuū ⁊ opa viciosa et
hī fingit se habē filiū viuū ⁊ opa virtuosa
ḡtīm de vitate et iustiaa quaz sꝫ filiꝰ
viuit ⁊ quoꝝ ꝑt opa bona sepe dñ ad ipsū
ad ḡs adiuc dñ filiꝰ tuus mortuus ē ⁊ q
alia habet opa dubia que sꝫ nulla deb
consḡ ꝑmia Ista go altera mā nō hī deꝰ
hendit q̄ sepe sꝫ q̄ viuū quid mortuū
que sit ꝙpos q̄ vitate nō nesat In fine
hī sꝫ in uno gladio dine sine ictus dueret
qñ malta et damalta singlōz vnius deꝰ
ondet ⁊ cor ꝛ In igne deitabit vnicuiq;
opus quale sit Ca iii G iii

OOdecim ducē tenuit salomon qui
p̄ singulos mēses administrabāt annā
mēse sue Et habebat salon equoꝝ
aur. viginti et equestriū et ondā portauā ip̄i
mtā multitudiem Et p̄cedebat sapiā omes

A oientales ḡcat q̄ ta multa habebat Et quis mi
lia ctr mittū Et dispūut de natā arboꝝ et ḡbꝝ
De mattie eoā pistā aiiū et bestiaꝝ vt dñ ī
ca sto Et salon cū vellet edificā domū dñi
omisit sibi ꝛam ⁊ ꝛ synodmaꝝ cedros et abietes
de libano ꝓmiserūt q̄ bibly et artifices ligna
et lapides ad edificandā domū ista q̄ i monte
dolabant quadrabant et ꝓbabant et deīn in
ihlem portabāt Erant ḡ ca 6o D. et sic actū est
q̄ dū templū in ihlem edificabat vox securis vel
mallei nō ē audita Et ḡ ea materia antea fuit
ꝓparata Fuerūt tales salon fuit ḡsse qui sꝫ
fuit ꝛꝛ sapiens et pacifici et ꝑ omes ḡdnas
sapiā insignitꝰ Gal 2o In quo sūt omes thesauri
sapie et sie absconditi Et 4m ḡ Sona sapie
vbū dei vel eme cibos ⁊ fideles multiplicet et
nisiuent ꝑ filij tui sint nouelle olivaꝝ ī circuitu
mēse tue Ex ia eoā grandi equoꝝ ⁊ bonoꝝ sub
ditoꝝ habz sꝫ aquos ciuitas ⁊ religiosos q̄ extra
ꝛ ⁊ regule ꝑt assēti ⁊ questres ⁊ ꝓlatos et
clericos qui spūali militie ꝑt dedicati Onda por
tantes ⁊ sedates qui ondiq; negaciū mūdialiū
ꝑt subiecti Mane 3o Fecisti viam aqe tue
hyems ī 2o gentilis gentilitate designāt q̄ sꝫ cedros
et abietes ⁊ altos et sublimes ꝓpe ad salomone
⁊ ad ꝙpm et ad fidem xpi de libano ⁊ de mūdo
amisit De q̄b q̄ magna ꝓta dom dei ⁊ edi
ficata fuit 4em 3o Fecerūt fecat sibi ꝛꝛ salon
de ligno libani Dic tu ecc xpe rege tuū ⁊ ministros
xpi gentilitate sꝫ mūdi tyrām ligna et lapides
⁊ sūt vīos ꝑ mattā dolauerūt et ī monte Quia
mundi ꝓmiserūt et ad salonē dñm in ihlem ⁊ in
paradisū miserūt Et sic sibi ad edificā celeste
templi matiam ꝓmiserūt et eidē obsequi ꝓmiser
⁊ ꝓt 2o Constituit latomos ad cedendos lapi
des Vñ Ioh 15o Erit magis tempꝰ vt oīs q̄ me
fecit vos arbitret se obsequiū ꝓstare deo In ihlem
go celesti vbi xpus edificat templū suū vox securis
vel mallei non audit Hec pena vel tribulō sen
tit q̄ ꝑ dictos lapides ⁊ sūt qui sūt matia ḡ tāpli
ꝓpe in ḡ mūdo ꝑ eccliam dolant et ꝑ virtutes
quadrāt et sua ꝓpt Et ita qñ ibi asserendus neḡt
complēt turbant si in tribulatione dei studio cal
corant Ad ꝓpt 5o Non esurient neq; sitient amplius
neq; cadet sup eos vllꝰ estꝰ qm̄ pia tñsiens
Vel ista allega cū litigiosos clericos q̄ sꝫ dñi

templū ecclie in pñti edificat et regit nulla vox
mmudacdo aut qrele dissencionis aut discordie
debet audiri ꝛ ꝓ ota tñqlle et pacifice sicꝫ et ꝓbi
lapid ꝛ qlibet pſona paaenter in loco et ꝑdu
sibi debito collocat Et ꝛo non fuit q̄ mouet ſz
pēnā et q̄ appizet os et grūiet Vel dic q
securis et malleus ꝑt minist̄a edificacois Ictus
vō istoꝝ designat illatas tribulacões vocis
vō denotat talium correctiones et increpaões
Sal ḡo salomon ꝛ plato edificat et regit templū
ecclie sibi subiecte valde debet cūcte q̄ ota tñqlle
ꝓ agat Et q̄ securis et malleus ꝛ cetera nō
mmuntur et officialibꝫ ꝓpl tollat Et q̄ vox
et ictus tribulacois et turbacois talium ibi nul
latenꝰ audiat Nec aliqua cetera coactio ſi
plinabꝫ impet Iob 3ᵒ Iuncti pariter ſint nodestia
nō audierunt vocem exactoꝝ Hyram rex
gentil administrat salomoni ad templū edificand
Salomon vō oleū et tritic sibi debat et domui
ꝓpꝫ mutabat Aurū aūt hyram de finib salomōis
templū edificauerūt ligna et lapides pauerū
Hyram ē mundꝰ Salomon ē xp̄s Ecclia vō
mundꝰ administrat xp̄o matiam ꝛ pſonas de
quibꝫ templū ecclie constituit Salom vō ꝛ xp̄s
mundo administrat cibaria ꝛ strictā doctrine et
oleū gr̄ie et misericordie quibꝫ mundꝰ spūalit
alimentat Aurū vō hyram et salomōis ꝛ
fruī mundꝰ et xp̄i fideles bonꝰ et mali passuri
templū ecclie edificatur In quīb dī fuit q̄ multi
vsurie et mali vbi dei ꝓdicat atq̄ docent
Ibi adiuua ad q̄ ꝓpl ꝛ Quid igit̄ deꝰ dī modo
ꝓ occasionē suis ꝓ vitare xp̄s admittat Non
dom ꝛ thu 2ᵒ Et ꝓ in domo magna nō solū ſt
vasa aurea et argentea ſz ꝑ ligna ꝛ fictilia

Edificauit salom templū dñi de do Ca'm 1'm
late et ꝓfectis lapidibꝫ et dissimoit
eā in tres distinctiones in aliud Quare
missa domꝰ in duo dicebat ſz ꝛ initiat̄ dauid
et ecclie domo Dic ḡo sm ē q̄ omes pauetes
templi misticū tabule credimus pauimētū vō
tabul cedri abiectinis opiebant et desup tri
plicis laminis aureis ocis ꝓ structu tegebant
Mirū q̄ erat in templo qđ nō aurū vndiq; tegat
sed q̄ salom auro figuraliter ꝛ celatiuas et corona
tiuas in tabulatu picture vt nec qđ aq̄ rima
seu distinct̄o despiciendi possit In mur vō tabulate

sculpsit ymagines promineates sic q̄ scul
atq̄ palme Dic vel q̄ rex salomon
deus templū ecclie fieri voluit ꝓpt q̄ de
lapidibꝫ sectis et q̄drat ꝛ de ꝓsmis ſtis
fortibꝫ et solidis edificauit Templū aūt
de q̄dū matia constabat ſz de lapidibꝫ
sectis et tabule cedrine Abiectinis aūt lami
nis aureis Dic vel ecclia habit vbi ſz mar
tires qui ꝓ matia fuerūt sancti Tabulate ce
drinas ꝛ compactas q̄ ꝓ q̄dratā formā structi
alti et q̄ ꝓ virtutes fuerūt sculpti Tabulas
abiectinas que minꝰ ꝑ valebāt ꝛ bonos ſtos
qui in pauimēto ꝛ in infimis in mundo fuerūt
poſth laminas aureas ꝛ doctores qui sole ꝑ
ſcripta fuerūt luceꝫ In quibꝫ ſz obligant aliud
ymagines picture et scripte exactoꝝ ſcripture et
concordie ligamina et cōiunctura ecclie ſz mr tabu
lar templi et mr ꝓsonas ecclie anagogice ꝛ co
nātule caritatē que multa rimā dissensionis aut
discordie apte dimittat Iob 41ᵒ Vena vni co
iungit̄ nec spiraculū quid medit ꝓ eas in ipſ
are dñi scripti inter cetera duo figule speciales
ſz palma q̄ ꝑ victoriam Et rege sibi q̄ ꝑ ſcripta
ecclia ſz cherubin mit̄ structe ecclie plenitudo Ibi de
notant q̄ omnes pſone ecclie et fideles debent
habē palma ꝛ vite pſeudanaa et victoriam
discordie scisma et superbiam Apoc 2ᵒ Amicti
stolis albis et palme in manibꝫ eoꝝ Et iuxta
In templo isto non debet ee alq̄ qui aurū sapie
et caritatē vestiat vt sic tabulatū q̄ platas
et pauimētū ꝛ tā superiꝰ q̄ inferiꝰ et
omnia ecclie fide et moꝝ splendē videant
Apoc 21ᵒ Ipsa ciuitas aurū mundū Et aurū et
ptab fuit istud templū qđ ecclia tres ſpecies
habet statꝰ ſtatoꝝ et coniugatoꝝ et ꝓficientiū
seu militantiū Qui ecclie duo statꝰ subdit
ſz m scā stolā et m scā ꝛ in eccliam regulariꝫ
et ordinate ſtatū Iusti ad ſt tres statꝰ saluā
duo qui ē noe statꝰ Iob quietꝰ et dulcis
quietis ꝑt Ezech 14ᵒ Si tres ꝑ dic ꝑ dñm
q̄ vidit populū ꝑ ago tres ꝓ ſpecies omnē
actualem Ez ad templū ē multe fuit
ſm q̄ dñs q̄ ecclia ꝑ ſuccessū ē multe pa
ssi debat manualē manū et mutata edificia
hic non q̄rit ſi de futura prole cogitat ꝑ nil ad
pḡm ꝛ Mira gula m cal Vel dic q̄ templū
ē ala eq̄ tres ptes ſt tres potētie ſz sacio

Fertil 29

memoria et voluntas Una vero istarum sororum
Supplex ē. q̄ sic ē dare eidem scripture et ipsius
et imaginum spaciatium et pictura Deponam ego
debet ipsius templi aie vel consule ex lapidibus
quadratis et ex ostracie stabilit̄ vt ē scriptum
p̄ ordinem lapidum tuorum ē tabule cedrine et ex
quam grandi sublimitate q̄ cedar alta libani
Eze. 27° Cedrus de libano tulerunt vt facerent
inde malum quasi nauis altitudinem q̄ploniis
designet ex tabulis abietinis et ex ipsius latitudine
seu equitate Abiec ad arbor ē cedrina q̄ ex
Abiecies de summis dolaueruit in ramos tuos
ex laminis aureis et ex simplici claritate ē aurea
opa decore tui Debet esse ē mente et ē padiso
p̄ affinitē. ps. Ego ascendi ē mente dni Debet
hec celatilas et sculpturas et multiplicitatē
virtutū p̄fectus Int̄ quas sic speculū dz hec
imaginem cherubi et seram et dist̄os et ymag
ginem palme et pseudancie assumat̄ et haud
nichil ē ea q̄ totū anno tegat̄ p̄splendida
quisquam et sic dicet̄ de ea p̄ Eze. 2° templū
sum dei ē ps. Iste vos qui go templū dei vio
lauit destruet illud deus Cum antiqui hostio
rū sp̄s duo hostia de lignis oliuare et sculp
ta dant in eis cherubi et palme q̄ ola eo
rū dant postes aule hostioz q̄s angulos
habebat. Cui p̄ templū actua unitē vni
videt̄ q̄ p̄ domū exteriore q̄ dat maio
unitē strato layrare p̄ unitis vel claustrū de
signat̄ strato et configuratio eligere hostia go
illig claustri plures sint̄ p̄ quos alij ad pace
et ad eccliam vocon ad ecclastica beneficia
unitur Ioh 10 Ego sū hostiū qui no intrat
p̄ hostiū in aulā sī ascendit aliunde sicut
fraus symoniaci et mō usi ille fur ē et lat°
Videamus go q̄lia debeat ad hostia dei ē
plures dicto go q̄ dnt de duo q̄ dnt de ebreis
p̄ cultiorem Debet ad de lignis oliuare q̄
oleū eliare dnt simile p̄ pietate habē pos
tes in dnt q̄si angulos ē virtutes q̄ facial
q̄sq̄ sensum discretā q̄ferenā et sagacitatē
Debet hec cherubi ē stre plectitudinē dnt
hec palmas ē victorie et pseudancie hoīs
hedem dnt hec amaritia seu celatilas
ē virtutū pulchitudinem Debet q̄ ad modū
hostij ea volubilitas p̄ diligentie sollicitudinē
et p̄ ola dnt de coopti spūali auro p̄ splendida
quisquis sīratē ejus prefectos Hodie multi
magi conāt se coopire auro mūdi p̄ auaricie
ne pitudem Vnd supi 3b d. Michē dat ē templo
ps no auro tegēt̄ ps de talibus eccle hostijs seu
palme p̄ 1. Reg. 6° Bina hostia dant ē templo
de ligno et ē p̄ hostijs celatilia dat cherubi e
sculptile palmarū Vbi si vis ola ē ta ex pde
de judicatoribus quibus mūdanis ad modū et ad fide
mitrat et ac sacerdotibus et cetibus p̄ quo layci ad
sacrāta eccle admittūt Domus aie exterior
templi duo habebat hostia de ligno abietinis q̄
habebat postes de ligno oliuare ē p̄ angul
tuosdibus vero illoz hostioz dat duc et seruitus
tendo dant apicibus Ipsa p̄ hostia auro ope
quidem ad regulā operabant et palme et che
rubim in eis sicut palabant La sicut dom ē domus
templi exterius statū layrare designat ps bñ pūt p
hostia domo ihesu. scribes principes et iudices de
notan. ista tabula isti dnt ad duo p̄ quem sui et aliorū
diligendi qa sic no dnt ad vnq̄ p̄ toti sui p̄ ysi
lua. audacia at p̄ singulitatē p̄mia Debet
aie quibus ad duc p̄ dei et p̄ ē caritate binalas
et dnt seruitū tenē p̄ pace Amoze ē gaudia
et ē seruitū cumuli et applicari p̄ mutui adiu
torij quidem Exo 25° Ex vitis pte bina dant
hostiola q̄ē seruicium applicabat Isti go dnt
ad de lignis abietinis q̄ ps ad p̄ dnt ē se hec
postes oliuare q̄ significabat pietatē et misericordie
dulcedinem. que q̄a dnt hec angulos ē ostracie
et stabilitatē quadraturā et fortitudinē Nec
ei quadrata no stabilit̄ voluit̄ Sic vē nec p̄
dens homo stabilit̄ a vbo vel proposito suo mutat̄
Nec pte vel scio Adulitate vel p̄ spūtate Adu
lande vel detrōe a veritate declinat̄ vt ab alio tale
ostiū ē tale supius opa q̄drato ad regulā ducit̄
et formata Ad demōnd q̄ ipse dz ad p̄ ostendat
quadrato et p̄ tpanad regulato Apoc 21° Ci
uitas in q̄drato posita ē Quia enim isti auro ē ho
nestate quisquis fulgeat. sculpat ymagine cheru
bi ē stre splendoē et decorē pictura palme ē
pseudancie seu victorie posteria vel vigoē
Apoc 7°. palme ē manibus eoz. Vel ala ista
postes allegat̄ de quibus vbo dictato cal̄ proximo
ad alios dilatatur vt sup Hic dicit̄ q̄ templo

dant fenestre aliquę oblique q̄ extrinsecus dant strictę
Intrius vero late ꝑ palme intrius exterius dilatata
bant et multos plegios q̄ videbat intus de luce fidebat
Dic vel dico q̄ templo ecclie illi q̄ sūt plati et
superiores vel illi qui sūt fenestre ꝑ q̄s templū illuminat
vt sūt predicatores doctores debent extrinsecus quo ad q̄
partem exteriore ecclie sūt Intrinsecus vero quo ad aspectum
bonoꝝ spūalium dnt se latius et sūt obliqui et exterius
nullis suis bonoꝝ exemplis sunt templū illuminant
et oblique reductiue et edificabiles suis sunt
bonis mentes aliorum spūalit illustrabit Vel dic q̄
fenestre ingressus in templū padisi ꝓpe a terra
deinde latius q̄s arta et via q̄ ducit ad vitam et
ſſ et se obliquus sūt ꝑ eos q̄ ad difficultatem sūt
instructi Vel dic q̄ ingressus in templū ecclie vel
ad ecclesiam baptismi sūt tria et differunt a m̄ pl̄os
pagi aut ḡo introeunt gaudiosi et ad latus et io
obliqui sūt q̄a ꝑ multas tribulationes et tribulationes
ibi subintrant Vel dic de fenestris eorū q̄ debent
ad strictū ad exteriora latius vero ad interiora q̄a sūt pars
et strictę debent exteriora diligere et de ipsis accipere latius
vero et humilius debent ad considerandum suos interiores
se dilatare et obliquare cruci et ꝑ considerandos dil
tus debent lucem q̄rere in templo conscie inducere et
plegios q̄ appaream debent de exteriore passione Vel
dic q̄ fenestre ille sūt religiosi q̄ sūt a ꝑte exteriore
et malignantes se dnt sanctificare a ꝑte autem interiore
sūt q̄ntū ad illa q̄ ad religionem et dei cultum
ꝓtinent se dnt spūaliter dilatare ꝓpter Duxit me
in latitudine sublimium me fecit q̄n voluit Vel dic
q̄ tales fenestre sūt malignantes et iusti iudicem.
q̄a q̄to ysti a ꝑte filiorum et a ꝑte q̄modi exteriore
subditorum sūt strictiores q̄ sūt de ꝑte pacis habent a ꝑte
tui intuitum et q̄ntū ad ꝓpriam veritatem latiores sūt q̄a sūt ad
alia deuocionis ꝓpria et alludentia se dilatant
Illae 2o a dilatauit q̄ ignis aliquis sunt et ipse
q̄ magis et nō adimplet Templi exterius
capite solis capitibus exterius non appareant latebant
ei intrius misera denud et auro undiq; tecte erant
palatus arce tabule cedrine tegebant ita q̄ de
lapidibus palatii nulli penitus videbat Tales
q̄ sicut in edificio sūt sustinentes et de palatio in
palatium ꝓtense signūt vtos qui placitos in altum
et in padisum ꝓ assumptionem sustinentes et ꝓ cultatorem
ad vitam ꝓ palatii ad deum sūt et ad ꝓpitiationem ecclesie

Capitulum 8o Attingit a fine vsq; ad finem scripti
Palatus vero ꝑ nos bonos subditos vel actiuos
et a causa tam de ipsis pietatibus q̄ tribulationibus
De ysti contemplatiuis vel actiuis religiosis
vel clericis Cupiosus vel sublimis nullus debet
bona sua exterius ꝓ deum gratiam ꝓfectus q̄ possunt
virtutes suas stratum q̄ affectione sui dnt ab aliorum
vestibus abstinere Vnde 16o Psalmo q̄ ascendit
psallio sui me nudo ambulet et cala ad capitis
et bona exteriora eorum opera et tabule cedrine
que sūt apostolici et vita indefectibilia et
honesta dnt apparere Lapides vero et tribulationes
et fortiores virtutes q̄ magis sūt spūales dnt
saltus hominum fugere et latere q̄ 1o Tradite me
viribus meam fortitudinem corui volucres et videbis
ab eis Ostia templi debent tria cornua
seu strictia sic fiebat q̄ ꝓ cochleam ascendebat
de mysteriis ad medium et de medio ad tertium vel
superius est aut cochlea via seu strata ipsum
tortuosa et tortuosa q̄ sūt vitia et q̄nitates
dat ꝓpitiatus et solum ostium videbatur
Dic vel ad templum et ecclia q̄ sūt vita pro
medium q̄ et strata dicit separate pg mentis vitia
et superiora q̄ et strata homini pg ascensum et pg
accessum pedum corpus strata Dic et q̄ ꝓ cochlea
ꝑgnatorij cuius sūt gula ianua sūt mors ꝓ quod
ibi introitus et nobis nota Ipsa vero via q̄dam
et dubitatum et obliquum gressus tortuosa
nobis penitus et ignota et inter metas de mysteriis
ad medium et de statu q̄ mortalitate
ad statum beatitudinis dilatatę extendunt et tandem
ꝓ resurrectionem corpus de ysto medio ad tertium gradum
Ad 7o De medio in colle tritici oblitis sui
cubitis sui et nudis Vel dic q̄ ad ysti de
plebe ecclie militante tres gradus ꝓtinent sūt status
incipientium ꝓficientium et ꝓfectorum constat q̄
omnium cochlea virtutum et bonarum ꝓpria
sūt ianua a baptismo vel prima ecclie sūt
de vno ad aliud ascendimus et de capitulo
ad ꝓficua cumulo ꝓficimus ꝑt ysti dicuntur
et corde suo disposuit et valle lacrimarum
Vel dic q̄ ad ecclia habent tres ꝓtas sūt illos
qui hic sūt in missa illos q̄ sūt ꝑgatorij

Versus 39

angustia et illos qui se supiq̃ in celesti
lerusalem. Hic dicit q̃ p̃ dicta p̃fectionis vbi sit
multa reuolutauerat mihi q̃dã p̃fecta vtus quidã
q̃ tñ ab aliq̃ alioꝛ dicit. Et assedebit et
ignare de isto in simo de ad medũ de
mundo ad pigatorio. De pigatorio ad paradisũ
quilibet debet p̃uenire. Sic dicit de vtute
vtute vnde debet deq̃ deꝛeq̃ in syon. Vel
dic q̃ dicta p̃ deꝛ p̃uidentia q̃ dicta milte
saluatiõibꝰ nob̃ ambigua et aspꝛis
ignare notitie milti cognita et ignota
p̃ deꝛ. Et altitudo dicitur scripte et sic di
q̃ ioseph in biblia se audiuit eiq̃ et duct
tribulatõi me eiq̃. Solu end gaudiũ illius
dicte. Et sonat quedã exhortõis et gloriet vel
confessiones dicte iudicioꝝ nobis appaꝛent q̃
sunt aut imitatõ vie vel cause vel quor et
quãt christiane illud allegat de templo celi
militãte quãti ad interficia seu gradꝰ gmo
dicit. Hinc agit de templo consiste quãti ad
gradꝰ vtute et p̃fectõis. Hinc agit de te
plo celeste p̃ne quãti ad gradꝰ saluationis
Ista. Et p̃m q̃ eadem sola. Et sola dicta paradisꝰ
et gñs. Et via p̃ qua ascendit et fuit quoꝝ
de vno statu ad aliud et ab vno ad sup̃mum
p̃uenit. Ita sit multi. Et q̃ templũ vel spiritual
posset ascendi nisi q̃ti occulta deꝰ paradisꝰ
docuerit viam dñs Joh. 14. Ego sũ via ve
tas et vita. In templo sti sc̃i tabulata
seu deambulatoria. Calq̃ in quolibet sti
sc̃i luminaꝛia. Et appodiamenta in quibꝰ pstit armia
mstis resplendentes. Hic q̃ dat p̃m gradꝰ q̃
mstis supmis dat lucis. Supmus vero sterq̃ dat
celestis et beatus. Hic vero adam eccla sunt plãe
p̃fectis ipsis vtpote mstis in quo sc̃ omnibus
dicit in quo designat status statuum celestis
et supiꝰ. In quo designat status religiosoꝝ
Istud debet de q̃ q̃to status q̃ supiꝰ debet
ad sterior et anxior. Et q̃to homo vult ad
supiora p̃fectionis statũ ascendat tanto debet ex
more vitã ducat et tenat. Quod exp̃ ad illos q̃
ad gradꝰ honoris ascendit respi sit. Et p̃ q̃to
q̃to aliquis gradꝰ in ecclia optinet tanto p̃
sterq̃ deambulatoriũ. Et p̃ anxior p̃me via
deambulat dicit vt sic. Medio qui inferius
est sit vita laicoꝝ in ecclia sterior in religiosis
vero et in platea anxior. In quoq̃ deambula
torio seu statu debet ee luminaꝛe. Et appodiamenta
spei et fiducie quibꝰ homo innitat ne p̃ pau
et desperatiõem corruat apellat. Deꝰ p̃ templũ vi
q̃ templũ modernũ in cõi in vsũ ee sanctis
militãtibꝰ sc̃is et sanctis q̃ media q̃dã media q̃ supiora laici
plebs q̃ eccla eccla plebs q̃ religiosi vel platea
q̃ p̃mo q̃to in ecclia ascendit altius tanto ibi vi
uit laxius et arctius laicus vnde isaie 6. Vidi dñm
quod vidit ezechiel de quo dicit cap. 41. Et tetigit
superiora laici dicit templũ. vel de illo templo
ezechiel p̃ dicta q̃ templũ ecclie sterius hic. Et hac
vita p̃ tribulationes sanctos vero in patria lucis dicit
p̃ consolationes. Et valles et flumina nonne audita
in templo cũ edificabat etc. Vide sup̃ cap. sec.
Paumenti et pauiebat de ypsis constabat ma
ris de lapidibꝰ tabule lignei et auro. Hic vi
ustis ex trubꝰ constare debet sic ex lapide et
ex fide soliditate. Ex tabule et ex spei solidetate
sublimitate. Ex auro et ex caritate prestitate
Cetera. Nisi autem manet tñ hac spes fides cari
tas munera et honor et cultus. Templũ in lõ
gitudine duas partes habebat sic pacis et gloriã
q̃ dat ad orientẽ posticũ et sacrificiũ q̃ dat
ad occidentẽ. p̃ p̃tẽ end orientale in simo dñi
occidentale vbi dat archa altare cherubin
propiatorio accedebat. Et vna domꝰ ab alia
p̃ q̃dã lignea p̃tẽ ab intus videbat. Hic
va ad eccla habet duas partes sic militantis
et triumphantis. Illud est vere q̃ orientale et p̃
tes huiꝰ vite. Et prima domꝰ sic eccla militãs
tande vero in occidentẽ et in tpe pg mortem
sunt dat prosit scientiã paradisi sic eccla triumphãs
To de illis duabꝰ manicis habꝰ p̃ intelligi et
pat. In die mandauit dñs misericordiã suã et nocte
canticũ eiq̃. Et si dicat in die pñte vite debet
accipi misericordia et gratia in eccla militãte in nocte
vero vel in occidentẽ morte propinquã canticũ et
gloria eccla triumphãte. Fecit salomon in sancto
duo cherubin de lignis olivaꝝ q̃ habebat decem
cubitos in altitudine et decem in latitudine. Habẽs
end ala cubitus q̃q cubitos habet et sic alaꝝ
extensio decem cubitoꝝ dat. Possunt q̃ cherubin
et mei sancti sic q̃ quilibꝰ cherubin una ala vsq̃ ad

paletem oraculi ptendebat. Alia vero ala me
altum alt⁹ altum ptingebat. Opus alit vnu⁹ m
duobus cherub vtr⁹ q⁹ quilibet cherub in alby alti
similis. Erat at vmusq⁹ facie sua ad domu⁹ ad
tiare videbat. Ista pot applicari ad vinos sancti
ficos et pfectos. Ad sclo salomonis i. a deo et oraculo
eius constitutos. Et magis ad ecclasticos et p
latos. Cherub ei⁹ interpretat plenitudo scie. Dico g⁹
q⁹ ipi sut ce duo q⁹ mutua caritate de ligno oli
uarum q⁹ dulcissima pietate alter alti⁹ sibi pa
onam conformitate et q⁹ adiacentia eor⁹ ornamenta
singulatim. Debet alt⁹ altrum attingere q⁹ gau
dium et pietatis vnitate palatium i. sorioz i
vtrorq⁹ debet ptingere q⁹ amicicia et libertatis
et volue⁹ sua i. consideratione et cura sua debet
ad exteriora domu⁹ i. ad pximu⁹ vtile q⁹ bona regimi
nis exemplum seu ordinem vel sdiacentiam. Aurea vero
debent ee sancti q⁹ bona et fulgentia sdiacentia⁹ glosa⁹
et sic habebant in latitudine duos cubitos i. so scrip
tura aplentia et pfectam in altitudine vero etiam sub
limitate finalit⁹ habebut so cubitos i. denariu⁹ aut
burdis supra. Et ita vt cherub dicat⁹ i. dare sa
pientia et pfectu dei⁹ in deligis paradisi
dei fuisti. Sequit. Alas ope⁹ decem⁹ tui cherub
extenta et protegens postule i. mdte sed dei. Glo⁹
dic q⁹ due ale viri pfui magis bom et sanctifica
tiati sp⁹ vitu ptemplatiu et activa. Alia q⁹ ptingit
paletu i. dei a ptemplatio. q⁹ sic q⁹ cubitos
qa sic contemplatio seu ostensa⁹ ostendit in q⁹que
sic i. meditatione sui. mundi. Judicij et mysm at pa
disi. Deu⁹ q⁹ nubis in ingressu. q⁹ mysm. i. ingressu
q⁹ flebit in egressu. Ste q⁹ impugnaty a dombus
q⁹ lacessuty temptationibus q⁹ afflicty desolationibus detrac
tionibus q⁹ iplicity erroribus. Depauperaty
virtutibus pretecty malis consuetudinibus. Secundi aut
sic q⁹ stultus q⁹ vanus q⁹ instabilis q⁹ instans. Judicij
q⁹ terribilis. Tertius q⁹ constabit paradisi q⁹ consolabit ei⁹
Dic de quolibet christianoz. vt sic de iste q⁹ habuit
sic q⁹q⁹ possit deu⁹ illos. Leo 38. Fuerat
altare holocausti q⁹q⁹ habitator. Holocaustu⁹ q⁹ totu⁹
mundu⁹ ipe⁹ ptemplatione seu ptemplatiua vita
in qua sic homo totu⁹ sacrificium offert. Alia ad qua
cherub ptingit. Aliud cherub socius suus p⁹ vita
activa. q⁹ sic alig alti⁹ ipficit. et q⁹ alt⁹ ad altro
iusta viuit. Et q⁹ homo ymagi⁹ suu⁹ spualis. i. tpalis
diligit atq⁹ tangit. Et illa ala q⁹q⁹ habz cubitos
seu pennas ipma. Dare. 2ª corrige 1ª nutre
4ta. gsolari 3tia. supportare. Alia go actiue vite
seu ars sacrum amore ad iste pertinet ad 2m⁹
debet volare. et ipm q⁹tupliciter tangit. 2 unaq⁹
ord⁹ bn⁹ s⁹ Joh⁹ 6⁹. Est pueri. vng⁹ q⁹ habz q⁹q⁹
panes ordeaceos. Glo⁹ dic q⁹ duc ala ei⁹ dilectio
caritatis sic dei et pximi. qa sic ala q⁹ diligens
deu⁹ habet q⁹q⁹ pceptis sui. q⁹tu⁹ sic deg deligit
a nobis. Et q⁹q⁹ sic. Et mirula q⁹q⁹. q⁹ non
tulit. vel. Et q⁹q⁹ sic p⁹ justicia q⁹ non stultus q⁹ sic
Et peccatio sedem pcio. Et pter q⁹tio. Culpe re
missio et gre concessio. Alia vero caritate sup
habet alia q⁹q⁹ q⁹ supest sp⁹ deu⁹ ce. Et sic no
ordie de cherub. Leo 27. vbi multa dicu
Hic pont q⁹estor q⁹ lathom templi q⁹dam
lapide habebat q⁹ multotiens in diuis locis
templi ponere voluerant. si virtute dei na sic fa
bat q⁹ lapis ille in nullo loco potuit adaptari
qa contingebat aliud lapide maiore vel minor
vel deportare quem q⁹ ad pte sinistra dextra
at ab edificatoribus reputatu⁹ In fine tri⁹ cubitoz
seu parietis templi pficeb⁹ at i. supiori angulo
deferet lapis vng. a cui⁹ temptatione⁹ nisi q⁹
si forsan lapis ille q⁹ tociens fuerat reputatus
ibide aliquali⁹ conueniret. q⁹ vtiq⁹ ad gnia
om⁹ admiracde ptingit. q⁹ sic ibi⁹ lapis qui
nitissime fuit situs ac si facta fuisset a cento
volto In illo supiori angulo positu⁹ et adaptatu⁹
Illud exp⁹ de x⁹ tad Ezechiele q⁹ ybernacu⁹ Ezechie
tolare ad q⁹ exp⁹ in scripto ipsius fuisse. Et
21⁹. vbi dixit iudeis se ee lapide reprobu⁹ et
tri⁹ in angulo constitutu⁹. q⁹ p⁹ deo ysti q⁹ tri⁹ dom⁹
artifices templi synagoge sic phariseis et pri
cipes iudeoz qui videbant ipsu⁹ lapide⁹ muu
sic ypm dei⁹ et hominem ipm sanctu⁹ reprobauerunt
et ad nullu⁹ bonu⁹ opus vtile iudicauerunt q⁹
ipm et fide aig pcepta reprobauerunt. Et tri
ille comu⁹ spam omne nutu dei facta⁹ a lapide
angulari ysliminatoz templi acede duo parietes
in vnu⁹ angulu⁹ i. duos populos in vna fide
colligens. Et ipm templu⁹ acede cui⁹ residet
christus ppicians et q⁹sumadu⁹ credidere⁹ qui
and iudei q⁹ ypm reprobauerunt. 2 occidere
q⁹ de ipo compleq⁹ mentio nd fiat. et q⁹ no⁹ 20
martiu deficeret. et tri⁹ in capite acede ipe pote

Regis 29

et totius religionis et ẽcie caput fuit. Vñ
A Bño sñt a ds et ē mirabile in oculis nr̃is
Dauid ꝙ ꝑ lapidē ꝙ reprobauerūt edificantes
sic factꝰ ē i caput anguli. Vel dic mistice
ꝙ artifices seu edificatores templi ecclie vt
pape grē ꝓlatos ꝑncipes iudices et magnos
ecclie causa sepe fit qñ ꝺq̃s lapis aliquis ē
loco ꝺndo vt pote ꝙ vacat beneficiū vel officiū
ad manū cū venit ꝺq̃s lapis i aliꝗ ꝑsona
bona ꝙ ante ꝑntat vel de ꝙ eis fit mentio spe
cialis ꝙ eto loco ꝙ ipa reponi nō potuerit
ipas ꝙ nullꝰ constituat vel vtiles ꝙ aquo
beneficio reputabūt. ꝙ porro ꝓponit et re
ꝓbat at alios multos ydoneos ymouebit
et i edificande ecclie collocabit ꝙuis tñ aliud
eo malicia fandi deq̃ tñ oculis illud velit
at ꝓmittit finaliꝫ qa ordinat talē fuit reiecta
ad melioꝝ tempoꝝ reparaꝫ Job xx. Valdē iustꝰ
simplicitas lampas ꝺtempta apud cogitationes
diuitū ꝓpta ad tempoꝝ statutū. Quod ꝙ-
ꝙ dubio sepe fit ꝙ tandē cōspam omnē
solo nutu dñe ꝓuidere loꝝ aliꝗ lapidis
sic reiecti aduenit at ꝙ i angulo sapiōr
i māsionē vel beneficio ex ꝓcellentiori ab edifi
cantibꝰ i edificiis at ymaginibꝰ ꝙ lapide ad
gulaꝫ i ꝙ statuto constituit et tūc magna
admiracōe omēs ad statū ardui ymouet et
qui ab edificantibꝰ ꝺtempti at abiecti fuerāt supra
omnes sublimat. ꝑ Suscitans a terra inopē
et de stercore erigens pauperē vt sedeat cū
ꝓncipibꝰ ꝺ ꝑfectu sc̃i ꝙ bonarū ꝑsonarū
conuersacōe i ecclā et ꝺtemptacōe ꝙa nequit qs
de opib⁹ deq̃ decreuit ordinare. Et sepe fit
ꝙ ille qui amplioꝝ ꝓficit et creꝺtꝰ magis ꝙ
bonaꝝ sepe afficit at supra eos ꝺlo exaltat
ut sc̃i deicole dei respuant pauperē at exal
tauit caput aq̃ et miserat sc̃ā multi at bonā
fructuosā ad deū. Vel si vis dic ꝙ edi
lapides i aqua ioles sc̃ā ecclā ꝙm in principio
ꝙ ad nullū bonū sc̃ū vtiles. Nec ad aliquod
officiū vel beneficiū sc̃ū habiles. qui ymo nōn
ē ꝙ ab artificibꝰ i a ꝓlatis creꝺtꝰ et
ꝙ melius inē alios ꝙpulerit. quo tñ quiq̃
nutu dei talis ꝙtumē ꝙ finaliꝫ i templo
religionis vel ecclie in angulaꝝ lapidem i
in ꝓlatū vel dñm ꝓmouent vel saltē ꝙ ꝑsō
bona at solēpnis affluāt ꝙta ꝙ lapis angularis
apud alios reputet. Allega vt supra. Ca. m. A. mi

Erat salomon portiꝰ ad fiand templi
sup columpnas aereas qsituꝝ inter
quas duc dant columpne aree cete
ammirationis quem altitudo 18 cubitꝝ sttm
habebant at mirabilis basibꝰ aereis sustinebant.
Habebat ꝺ desup aerea epistilia a qbꝰ ꝙ grē
pendebant ducenta aerea malogñata sup epis
tilia vō aerea capitella qnq̃ cubitoꝝ colloca
bant ꝙ undiq̃ lilijs et aliis ornabāt latera
aut columpnaꝝ at epistiliaꝝ retibꝰ et catenis
mul⁹ ap eis undiq̃ dependentibꝰ ad ornatū
ligabant at linea ꝙ cubitaꝝ columpnas qlibꝰ
ambiebat at altera columpna alti⁹ situ ꝺlibꝰ
habebat. Vna ꝺ earū Jachim i ꝙmitas
altera vō boos i robur appellabat. Et mira
ipas duas in porticū seu in aulā mittit. In
quolibet vō capitello columpne septē retia
septuaꝝ in circuitu stabāt q̃ columpne ornatū
non ornabat. Templū sūgit aream hui⁹ ꝺtē
porticū vō ꝙ ante ē sc̃m ad eam multitudē ꝺlū
eā i ipsū porticū fuerūt multe columpne i multa
bone ꝑsone ad sustentandū aulaꝫ cōstitute huⁿ
catēaꝫ fuerūt duc principales. petrꝰ sc̃ꝰ i paulꝰ
vel symon et iudas vel ꝙdq̃ duo sūt de qbꝰ
mīmus ꝓdicat vel solēpnizat. vel ecclā genꝰ
salutis quicūq̃ bonī ꝓlati vel ꝑfecti quos duos
fuerūt ꝙ binarium caritatis ymnica stabat ꝙ mare
quem ꝺformitatē structure basis et fundamenti
sed at solidē fidei hastile spei et pistillū caritatis
at capitellū qnq̃ cubitoꝝ i discretū custodia
qnq̃ sensuū quibus septē vsꝰ septuaꝝ i ꝙ
tutus vel ꝙ bona sūt spūlia i capite columpne i
i matre ministroꝝ fuerūt quibꝰ ꝙ cathe clauiger
in ecclā fuerūt malogñata q̃ sub duro cortice
gña continent at lucē i vtilitatē ꝺ ꝙcūq̃ vbera
tales filia i castitatis mundicias seu pietatis fructus
seu catenule i bona amicitie i gratie qsi
ꝺlata colligatio. linea tota ambitꝰ at ꝺne
legis meditatio que ecclā ꝙ habat cubitaꝝ i ꝙtū
in ipsa refulgebat ꝙ aurorāq̃ vela ꝺdulitatis

at cognicio ¶ Et sic ista ꝺm dicente Joachim
at hoor ⁊ firmitas et robur In ista ad tol
landū mala sꝑ firmi et ad fiendū bona
robusti ¶ Et sic ad sustinend crucis roluptne
⁊ vi stabilitꝰ sꝑ ducti ¶ Dia ad iiam ex ea
dm̃ ista ꝑ eo q̃ i illo malog et actibꝰ eoꝝ
sono diuine laudis et gr̃ie actois confessionis
ꝑdicacois fuit ducta et ad erudicōem sc̃ta
ybata m eam tria ybata Ne lucus ruibat
tali colūpne sꝑ dia illud Tol⁹ ⁊c Fere dedita m
colūpna ꝑ ferrea et in murū ereū et ista
munitur adusq; te et qualē non potuerūt di vis
dilata metus qa tm̃ sto ¶ Ista templo ꝑlia
facta sꝑ domicilia seu atria sic atrū intus undiq
ēt templū in quo erat altare ereū et in quo sac
ficabat⁹ et in quo psallebat cantores et ad po
pulū lagbant⁹ Cuius sic fabrica quadāgula templū
ex ō late ambiebat et ipm atrū muro circūq;
cingebat qui tres ordines lapidū diuisos colo
at tres in altitudine cubitos grinabat qui colūp
nas edificij ꝑ circuitū sustentabant pauimentū ad
huius atrij marmoreū erat stratū diuisis ymagibꝰ
pictūatus Illud go atrū populo no intrabat
sī ꝑ 14 gradꝰ ascendēs sacrificia sua ad hostiū ati
sacerdotibꝰ offrebat ¶ aut ꝑ ofa dicat q̃ liber et
ꝑfal ¶ et ex posit quesita ex illud atrū si circa
templū undiq; dissendendo ꝑ dextrū coll tria
alia erant talia videlicet atrū mundicie plen et
tutius quos multo maius erat ato intrōitu pgea
atrū mulieꝝ postea vō in ꝑte insul montis
atrū omn̄ immundoꝝ in quo sic immundi tā gentes
q̃ mulieres et gentiles adorabat ¶ Et tū omnes illi q̃
erant in oibꝰ atriis erant muros habebat altissimos
templū quod erat i monte caluarie vidē poterat
et eand illos q̃ ministrabāt in intiol tabernaculo ¶
Si volumꝰ ista mystice exponē possumꝰ dicere
q̃ templū signat ecclām militantē tumultuante atria
vō q̃ sunt ext templū paradisi in decliui huius
vallis insule designāt ecclām militantē ꝑ spem
et dilectionē ipm templū paradisi significata Et in
tria atria sic intimus et extimus et insulus ⁊ in
statū celitoꝝ bonoꝝ scilicet seu actiuoꝝ carnaliū
ac⁹ et malorū gr̃ialiū subdistinctū ¶ Intra ei dicit
ca ꝑ ꝑ atrū intimus ipse erat ministroꝝ statu bo
noꝝ actiuoꝝ significat ꝑ atrū extimus ipse erat
immundoꝝ ¶ Intra ad oēs malos ꝑ atrū ipius
quod erat immundoꝝ Dico go q̃ atrū intimus ⁊ statū
ecclastici contēnet altare ⁊ cultū religiois ibi
ubi adorat ¶ Contenet ad literā ministros a ipa
sacrm eucharistie continue immolat ¶ Contem
cantores a quibꝰ deꝝ continue laudat ¶ Contem
doctores a quibꝰ ꝑfectus erudit⁹ ¶ Dabi go atrū
religiosoꝝ vel eccie ꝑ q̃as virtutes candelabra
quadrata et muro regulariꝝ obseruātia ꝓpa
reput ubi sic tres ordines lapidū ⁊ tū illi
gionis vetꝝ vel tres theologice virtutes vel
tres ptes phie vel sic cimitur fides illuminat
at sꝑ q̃ murus caligine alioꝝ ⁊ bona ꝑsone eccie
sue et ꝑseuerāte debeat pauimentū ad ipius
atrū insidēs ecclasticoꝝ sꝑ q̃ ꝑ eos ꝑ confessiōē
debet ad mansuetū et ad resistēdū viagē et la
bores pme tollerand stabilitꝰ atrū firmū et pma
gines et picture virtutū et quisquilie honeste
undiq; vetustati Istud go atrū ⁊ stratū ecclastici
ordinis nisi sit de grāa caritatis ⁊ nulli ꝑ sit
bonū et stabile debet mūdicie sic sufficit debet sꝑ
laycoꝝ q̃ ꝑ 14 gradꝰ ⁊ ꝑ septa virtutes et
ꝑ septa spūs sc̃i dona possint ꝓfide ascēdere
et sacrificia et oblationes suas sacerdotibꝰ ec
clasticis offre et ꝑ eos dño mūnera dm̃ In
de isto atrio dicit ꝑsa ¶ Qui stat in domo dm̃ in
atriis domꝰ dei nr̃i In noctibꝰ extollite manꝰ
vras in sca ¶ Vel dic mal sꝑ q̃ atrū intus
sic quod sic debet de ꝑ quas virtutes ⁊ eaꝝ
bus quod sic debet de ꝑ quas virtutes ⁊ eaꝝ
dinales quadratū ¶ Tribꝰ ordinibꝰ lapidū
⁊ tribꝰ structuris theologicis doctrinis diuersis
mis et virtutibꝰ robustis pauimentū marmoreū
⁊ humilitate stabili et firma stratū ¶ Et pma
ginibꝰ ⁊ honestis exemplis pictū et ornatū templū
paradisi ꝑ dilectionē ac deuotionē constitutū In
spo dī debet de altare ⁊ eoꝝ ministri et subditi
Cantoꝝ ⁊ gr̃iarū actio Doctoꝝ ⁊ discretio
sacrificia ⁊ confessio ¶ Ita sacrificiū deo placibile
Et m eo nulli de ꝑplo debebat mūdicie ⁊ q; nō
eo debebat excludi omni malaꝝ cogitationū
vel cogitatū contrariū et sic illud dicit⁹ atrum
sacerdotū. qa sacerdotes et viri ecclastici debent
hūdē talia atria ⁊ talia tecta et consideratos in
⁊ ꝑfectos ¶ sacrificant sibi mundū atrū ⁊ templū
¶ Atrium extim dat quedā imagēs basilice seu
domꝰ in circuitu templi in qua viri mundi ad
dandū quaerebant In eq aliq ꝑte quidam sedebāt
et in alia ꝑte diuersa et volatilia ꝑ sacrificio
vendebant ¶ Erant ecclā muꝝ illud atrū et ꝑtes
gazophilacia ⁊ domꝰ in qbꝰ sacrificia ꝑpare
bant ¶ Circa latera dant pastoforia ⁊ domꝰ in q̃
sacrificates de sacrificio ꝑtibꝰ coram deo quedā

Et cent erãt ibi cathedre in quibꝫ ſedebant doctores ſicut in gñali ſymnaſio ſuedre in quibꝫ ſedebãt auditores. ſicut in conſiſtorio curie de in quibꝫ ſedebãt aduocati ſeu iudices et in lacutudio ſeu in iudicio. ¶ Et vide dic q̃ illud atriũ ſtatũ honore ſtrazũ deſignat in quo ſe nundinas q̃ et mercatũ celebrãt uſura at licita negociationes paſtoſola ſ boſſi talaſi ſacrificiones ſacrapſidacia ſ ſacrificioꝝ libꝫ opm̃ ſepoſitiones ſcripture ſ ſtudia doctine et cathedras ſuedre ſ auditoꝝ obediẽ at ſubiectiõ ac dire ſ iudicia conſilia at bone ciuiles ordinationes ſ triſtia. ¶ Et nõ mulieres ſi ingreſſe erant ad templũ ſre dei ſi ſtatũ ſuũ ſuis ordinibus ſeruabãt quod ab ingreſſu templi dat ſub ato virorũ ſi in ſacrũ monte ſet nullus ingreſſus erat nõ ab aquilone ſet nõ de tres portas p quas intrabat gabebat et muro alto undiq̃ cingebat ſ ibidẽ nullus mundus erat nõ alie edificie et mundicie permittebãt. ¶ Hic vẽ ſ templũ ſre dei ſi atrũ dei mulieres ſ ſtatũ religionis et collegia ſimiliũ ſeruare Talia ſñt atria dat dei in deſertu et diſtenſu p humilitate et ſilicio. Ideo erant exule templi ſi. iudiſi p aſſione ſ deuotiõ debebãt ſole mutuũ ſ regulate obſeruãd ſ p ſe. ſ debebãt ſole tres portas ſ tũ vocare ianuas p eo nitre ſolet ad ꝓſonẽ ſ ſilitacione. ¶ Clauſe dat de aborientẽ ſ a pte mundinaꝝ bonoꝝ p tranſeuntiũ ſ ꝓpter et abdicationẽ. ¶ A pte vẽ auſtri ſ a pte bonoꝝ ſpũalũ debet de a pte p bona aſſidentia ſ a pte aquilonis ſ a pte infernali tranſeuntiũ p timoris et meditationem ſ a pte occidentis ſ a pte ſpũali gaudioꝝ p amore ſ contemplationẽ mundi. ſ nullus ſit captus ſ vinctus debet in tali ato ſ religione de alio vẽ inuidia nõ digne ibidẽ ingredi. ¶ Et ſ accedite poſſum reclamauit accedite Abite nolite tangere. ¶ Vel allegoꝛice q̃ ato fidelis dat ſub ato virorũ ad deuotionẽ q̃ mulieres debent ad ſubiectã virtutis dat. ſ. q̃ mulieres ſubiectate ſi virtutis ſuis dñis. ſ. ſuis viris ſi. ¶ Et ſubi viri preſte ato ſit ſpe debebãt mulieres. ¶ Et ato templi dat vnũ quod dat atriũ mundi. In quo ſi mundi tã viri q̃ mulieres ſi gentiles ingrediebat ſi ibi dñm adorabãt. ¶ Hec vẽ ato templi ante videmus quedã alia ſ inuidias ſ ſectas ſ plano. ſ ſiſmatice. prauũ ſentiroꝝ Tres omnes ſe dicũt de corpe ecclie ea ſi ibi intrãt ſi ſancta ſua dñm deum ſuum adorare ſ ab atrio ſancti pereũt qui ſi in aliis pñt intelligi ſi allegoꝛicis ſi inuidi deportẽt. ¶ Et ab aſtracto templi dicit ſolare ſi ne meriam illud qm̃ dauid ſ gentibꝫ ſi ſtrauit ſtam celebrabãt ſi ſ. ea ſi illi intrã. infidelibus qui magſ calcat qñ pñs ecclam

ſicut iſti qui ſi in illo atrio ſiſmatici iam vel domuſtrici ipij ſi tyrannã. ¶ De altari holocauſti quod fecit ſalomon ſ mitti tabernaculo ato ſi de candelabro ſi anſa ſi multis aliis ſtatibꝫ triſtis ſi qui ſñ in eodẽ fuit dom̃ figũ ſi forme dicit illa ſicut ſi ipſa ſi capto ſi ipſa fuerũ maiore q̃ntitate ſi illa ſi q̃ dicte ſic q̃ ſi mitti tabernaculo ato facit ſalom̃ mare ſeu lauatoriũ ante ſi fuſile quod ſi ſo cubitoꝝ habebat in latitudine. ſ. ꝛ. in ꝓfundita ſeu altitudine. ¶ Et vbi digitus ſi ſtatutũ dicit ſi pte mitti ſtatũ ſi pte vbi ſupiꝰ ſi. ſi. Vnd ſupiꝰ ſi labiũ quod dat in latũ diffuſũ quod ſi dat ad mã. mlier ſeu ꝓpter lily ſm̃ ſi paſtillã 30 cubitoꝝ ipm̃ ambiebat in giro vbi paſtillã 30 cubitoꝝ ſuſtinebat. ¶ Sup̃ q̃ ſi circa labiũ ſeu limbũ dant duo ſi ſtatuarie ſi ſculpturãte ordines. ¶ Sub ipo vbi dat baſis ærea que ſi ex ære et fuſilis habebat boues. ¶ Boues eñt ſi. 4ꝛ. ex et fuſilis mare portabãt. ¶ Quoꝝ tres ad orientẽ tres ad occidentẽ. ſ. tres ad meridiem. ſ. tres ad aquilonẽ ſ ſpectabãt et ſic ꝓ mundi ꝓtes vbi ſuos cultebãt ꝓſtrati vbi mare ſub manu mittebãt. ¶ Cacies vbi ante ꝓ 4ꝛ. cubita q̃ntũ apparebat in illo q̃ mare mittebãt ſi altaria pedes et manꝰ lauabãt ſi ſic puri et mundi ad ſacrificiũ offerebãt. ¶ Iſta mihi triplicia pñt exponi. Et ꝓ quod magiſ placeat exponẽ. Nam q̃ ſupiꝰ ꝓ atrium mitti ſeu conſtrui intelligi ſi ꝓ illud mare ſeu lauatoriũ quod dat in atrio vbi ſupra ſeu corã templo quod ſi vel lauatorium deſignat vbi dicit q̃ ſi ibi lauabãt ſi ſacrificia nõ ſic affecta ꝓ lauabãt purificari et ritus ad altare digne imolatus q̃ accedat. ſi lauabãt mã ſi pedes ſi Dicit q̃ q̃ illud mare ſi amictus et lauacrũ ſi ſtrio debebãt habere ſi ad cubitus in latitudine. ſi in q̃ntũ debꝫ dole de ꝙ legis mandata non adimplere ſi ſic q̃q̃ cubitoꝝ in latitudine. ſi in q̃ntũ debet eſſe ſi de q̃q̃ ſenſibꝫ non diſcrete cuſtodit. ſi tam tres digitus in ſpiſſitudine ſi in q̃ntũ deplorare debꝫ de libꝫ ſtrutibꝫ theologie non habitꝫ vel obtentis. ſi tam labiũ ſeu limbũ ei ſupiꝰ q̃ debet ſe ad modũ calicis vel lily ſi in q̃ntũ debet dole de calice ſ de dira paſſione nõ recordata de libro ſ de caſtitate mundicia nõ reſticata ſi et ibi ecclie debet ad ſculpte imagines yſtoriade in q̃ntũ ſꝛ. et ſpe debet dole de vita et hyſtoria ſcꝛe nullatenꝰ imitata. ¶ Et ſic debꝫ de mensa q̃ ſtatũ et malia latẽ in q̃ntũ de ſcientia ꝓphetie et de lata caparitate auaritie ꝓly debito ſre ſtrate. Duodecim eoꝝ boues in ſimilitudẽ diuiſus 3ꝛ habẽt in q̃ntũ debet lugere de fide ſcꝛe ſimilit quã debuit nõ habuit et ꝛ. articuloꝝ ꝓſcꝛe nõ credit

In qñtl sub ẽplia voto vat sub fide ẽnitat
vat in cruby vtutiby theologicꝭ se viuẽ dis
stant atq; fingut. vt dlt am siue vpolte
siue vsuary siue ꝓditozẽ vel fubsl amia
tuã et non dozsũ mitat ossa. In qñtũ ex
tiozi plausu q̃ ꝑ facie duit. conat. abijc
ossa. Immuda vẽ potida sua. i. mala
intencõem ut tuz ꝓtu opm suoz vsitatꝭ
a vipby alioz semp vellet late. sicꝫ ill
sepulchꝛ dealbat. q̃ sunt. Dñs. xl. appa
ent hoibꝫ speciosa. Intꝰ ꝛ plena ossibꝫ
mozt. et sunt ysti bouez ab duce aussi
dant. ita q̃ dozsa sibi duicẽ et nõ faciem
gnar. tabat. Dic et tales mali hodiẽ nõ solet
ꝑ sibilem se ꝛ. ssurẽ si faciez coꝝ ab duce
dructi. dozsa vẽ obliuiosa despectu. z obij
alꝫ ad altiꝰ applicat. In qñtũ sic alꝫ sol
altiuꝫ fugã et odie ꝛ. z. vtrum dozsa et
nõ faciem. Vel dic q̃ mal illud sigñt
baptismũ qñ sc̃ ad zoroend. qñ ad mal
ozbiez in ipo debet ablui. fusilli. qñ diuꝫ
gñia. ubi solet infundi. et cet. qñ ꝑ sonũ
ꝑdicatoꝝ debet vtq; opꝰ q̃ vndiq; ecclesiã
liciand. cetꝝ habuit q; ꝑ ysti solet ade ad
modũ libꝝ dealbat. qlibet cetꝝ habet
faciã. et In qñtũ vtq; passiones. q̃ qlibet
ab eod. et deꝝ solet. ysto monstꝝ. ysta q̃
et cubitus in lutũ. qñq; in alud trat. digi
tus in spissũ dicit. habet In qñtũ qñq;
cñt deꝝ mandata ꝓmittit. vel ꝑ abusũ
qñq; sensus deficit. qñq; ꝑ ea ꝓncipalia
viaꝫ sc̃ supbia auaria. luxuria. mendacia. cetꝝ
in baptismo lauatoꝛio depunat. ffrumentũ vẽ
sunt. ratacule. dgnita cubitoꝝ supꝝ. et deoꝝ
misabus ingrediat. In qñtũ in baptismo spes
ãne. talentũ. et denariꝰ ꝓmittit. Denariꝰ
aut. duit. tres. ducta dgnita constituit. q; z etc
denarius ãne. talentũ et ꝓtiũ. Dat. dimed
dũ. labdantibꝫ In ebꝝ sic fructuose visione et ten
tione consistit. Duodecĩ. ecclesie. in q̃. sua
ria deus. ysti mai subsit. In qñtũ ꝑ. articuli
fide cntatis ꝑ. q̃. mundi plagas diffusi bap
tismali gñe. renouati sc̃. et. in qñtũ baptizati
ꝑ. vniũsum mundi climata fide cntate credu

In isto ꝙ mai sacerdotes lauabant. q; z etc omes
qui baptismo ꝓficiũt sacerdotes. i. sanctos ducẽs effician
tur. hic ꝑ. i. pe. z. vbi petrꝰ loqꝫ fidelibꝫ dicit
Vos estis genꝰ electum. regale sacerdociũ. gens sc̃a
populus acquisitꝰ. Sicut. n. mai. in quo omes malos
malos abstergunt. et in q̃ ois pena sublimiꝫ. et
oblitionẽ tradunt. sic. dominus pdonat. et exoratꝰ
aliq̃ in mai. rubꝛa. Fecit. fieri. tres. lutes. seu
vnas. ereas. rotundas. et. fusiles. q̃. officia. dant
sortia. varie. vẽ. et. fiendi. aliq̃. tulit. magꝛ. latꝰ
dicit. q̃. latitudo. mitꝛe. vni. cubiti. et. dimidij. alii
vẽ. q̃. cubitoꝝ. habebat. sibi. quibꝫ. luc. baptis
mi. aquam. sibi. deputatã. mitꝛe. archiepiscꝰ. subtrahebant
dicunt. et. ysti. lutes. in. ara. dñi. deꝝ. ponti. tres. inter
positi. quibꝫ. a. dextꝛis. et. quibꝫ. a. sinistꝛis. dissoluti. et
ad. intingend. pedes. Intrasona. q̃. laudãda. et. sac̃
faciendã. dant. sonitꝰ. deputãt. Dic. vẽ. dico. q̃
in. atrio. ecclie. militantis. ad. sinistꝛ. q̃. hostie. immolãde
a. penitentes. sacerdos. dñi. in. altꝛi. pmo. sacrificatꝛes
habent. ubi. a. suis. sordibꝫ. vel. criminibꝫ. lauantur
Alteꝛ. siue. ysti. lutes. in. ara. sordenti. pontifici

firmitatis sup̄ xp̄m trunc̄ sup̄ solidū fidē debent
mīstē et sede dñi. Tarē. Fundamentū ad nemo
pt̄ ponē pt̄ q̄ quod positū ē xp̄us ihēs. Ba
ses erāt sup̄ q̄s ponebant lutei. mīi. ubi fluxe
rāmarē desīnēt. Erant aūt ei pt̄. Et q̄mlibet quo
rū dē dicat. Basis ista q̄. q̄. tabul. duar̄ adunate
constabāt q̄. q̄. cubitos in longitudē. et q̄. in
latū stabat. Et tres vel cubitos in altū se ele
vabāt. et sr̄ summū quadratū basis q̄ sustinebāt
bant. Que columpne in sūmitate sui quasdā fi
xas habebāt. que strēuitatem manū hoīs et pedis
aquile strēdebāt. sup̄ q̄s sr̄ pdte erāt tabule
tūr̄ssules in quib⁹ lutei mīstrabāt. In pte vo ipsi
at in q̄. angul⁹ basis q̄. rote fusiles mīstrabāt
que axes curros radios et modulos habebant
at vndiq; illas sculpturas ignitas sibi ducē obuiā
assūmebāt. Et uelut̄ q̄s basis ydrias sculptur̄as ha
bebat. q̄s in columpnis figuras aquil⁹ ar. bouis et hoīs
in latēribus vero tabulatis stamas boū leonū cūrus
seu plectatis et rhedis cōtinebāt. Ipsi tñ leones
et boues sr̄ subtus lora sui cuthedrantes ac si essent
ligati ad tabulas et ad colla habebāt q̄ mīstēs
dependebāt. Iste bases pūt diuīsos status erāt
i. dūstre pfectū ordinē sīgre q̄ sr̄. pulsus
lutēs plenas aque i. lauacr̄ stātes grātes et
lacrimātes sustinent. quib⁹ hostie i. sr̄dotes se bal
neāt atq; mundāt. Dico q̄ q̄libz tūr basis
i. quelibet religio vel quelibz ecclē status debet
habē q̄. cubitos in longū i. obstudad q̄. ampla
tudinē. q̄. cubitos i latū i. cōtinēad q̄. vir
tutū cardinaliū. Tres cubitos in altū i. possessō
rū virtutū theologicarē. Iste tūr basis constabat
ex q̄. rotis ex q̄. tabul. ex q̄. columpnis et
ex supīor tabula tūrssuli cui⁹ q̄. angulis
ex multiplicibz figuris ymaginibz et sculpturis
Columpne i. ille sīgnt in ecclīa pdlatos et supio
res. Tabule designat collatūales et mediatores
Rote vo q̄ mīstēs sr̄ denotat sulcatos et mīstr̄
ores. Columpne i. i. pdlati dñt. Et quadrati per
constantiā et fortitudē et pudorē q̄ sr̄ cōtineāt
manū hoīs i. actiuā bonorē opū exercitiū. Et
pedes aquile i. contemplatiuum statum opus
cūl opacorē denōt. q̄ ptinet ad actiuos. pes
vo aquile q̄ celerrime videt. stipulam desīgt
q̄ ptinet ad contrariū pdlatū q̄ duo sr̄ dñt ad

m pdlato. Iste eadē columpne i. pdlati debent
habē sculpturas virtutū ut moze q̄a p eos ecclē
debet ducī subulcio et nutrio. figure aūt
i. supīor⁹ eōrū desīderū aduersarū et affectio
nū hoīs i. zōis et sue diuīdende diuersario
Iste eēm sr̄ sunt sculpturē i. sup̄ virtutes q̄ colump
nas vias i. pdlatos sūme decēt sr̄ pacā for
titudo bona opacio contemplē et vitare lasciuo
celestiū affectio et diuersorū q̄ medijs humer⁹
manū hoīs pedes aquile arbocē ar. uo hoīs
sunt. Que eadē q̄. dñt ad ps quīd in q̄druplici
tate virtuū cardinaliū manē dñt. et sr̄ de vltīs
columpnis potīt dici ꝺ sr̄. Sed tc in columpnis
sunt ecclīe ꝛc. et ꝺ boo. ps. Fecit columpnas de
ligno sethi ꝛc. Del dic q̄ basis ista sr̄ ꝑ
ortē ꝑsōm qui vt supī dom̄ē debet constare ex
multis sr̄. ex q̄. columpnis et q̄. tabul. et
q̄. rotis ex q̄. humer. vel et multiplicibz ymaginibz et sculpturis et multiplicibz di
mensionibz et mensur̄. Habeat i. q̄. columpnas
i. q̄. virtutes cardinales q̄ sr̄ in edificio mor
sunt. prime et pncipales columpne sr̄ ustricia for
titudem prudentiā et temperantiā. Boo. ps.
Columpnas habit q̄. ad basibz eandem. Ita habet
q̄. rotas i. q̄. bonas assūdines. Laudū de
bono. Dolorē de malo. Spem de futuro. Timorē
de supplicio. et c. Aquarum vasa vna sr̄ fixa
habē q̄. fucias. Ista eēm stant in ordē
volūt et dispōnt. modulos tñ i. modū et tramitē
Radios i. celsitudē et prudēm. cautos q̄ sr̄ cū
i. humilitatē et reuerētiā debz habē vt sr̄ gra
dū a desīderio. Tenore a desiderio. Dolorē
ab ipetrādo et nūciādo. Spem a psumptiōe
possit defendē et seruāē. et c. Et q̄. rote
ruē rhedarū. Iste habent q̄. tabulas i. q̄. cubitor⁹
latitudines sr̄ amoze dei. Amoze sui. Amoze
proximi et dilectōm inimici. Vñ sup̄ eadē sunt q̄.
deambulatoria mīt columpnas cardinales. Que
Tabulate cedrinis vestiūt tectū camerā. Istam
habent q̄. rotas i. q̄. humeros ad sustinēdas manū
hoīs et pedis aquile i. quadruplicē ītiē. scīe
dilectōis. sr̄. ītiē. sequentē. ītiē. adiuuantem
ītiē. pfectē. ītiē. gsūmātē. Iste ad q̄. ītiē.
diuinū humōr. q. portat ondā aquē q̄. sunt
opa pedes aquile. q̄a rapiūt et ītia mūdā
et ꝺ de ista quadruplici ītia spatiosa sr̄ et
pfecta. ꝺ ezech. i. q̄. manū sub pēnis eōr. et

Item habeat ymagines et sculpturas ꝺ̄t sic
ꝺ̄cto Dico q̄ debet habē leonē ꝛ serpentem
assē pulcherr̄. Bouē ꝛ mansuētate dulciter
corrigentē. Cherubin q̄ sic ꝺ̄ebat alas ꝛ contē
platione sublimiter volitantes. Palmā ꝛ ꝓ
uidentia. Ymā et victoriam reportātē. Formā
hois ꝛ diuersorū et pulcherr̄imā formā arbor
ꝛ vrnē honestatis et bonā apparentē. Formā
auis q̄ sic nō cognitur. De ligno ꝛ fructu
stamptū et dispositā bona decidēs ꝛ colle
ctā. Et colligentē. Vñ de talibz virtū
sculpturis ꝓ dicit ꝺ̄s. Et sculptura subtilis
labili ambiebat. ꝺ̄s. Duos cherubin sculpturē
historiarū. vt de libro vite ecclastice dicit
scriptura. ꝺ̄s. Et de ligno vite et de ligno sciē
tie boni et mali. Ita spēs gregnalis
tua et omnis lapides tuos in lapidem sculptos
De mensurē vero 4ᵒ. et tm cubitorū dic sicut sup̄
Dat si vis dic q̄ basis erat tm leonū q̄ bo
uū. ꝛ tm plani q̄ sculpti. Lecto disciplinē dat
ligat. et ei spēs subiacet. et humilē se subiugat. Et
3ᵒ. Sup̄ et lecto circuit. Lecto dicit. Et
Sicut hic in principio huius capli. ꝺ̄s. Salom
mon edificauit domū dño septē annis. et 8ᵒ
anno complēt. ꝓpria. Et edificatō domui sibi
domū regis. Domū saltz q̄ citius se quisq̄ et
domū sua. Dñs q̄ existimant. mmoꝛ q̄ tpe ꝺ̄
structa ē domꝰ dñi. et antiq̄ alie domꝰ stabant
q̄uis difficilior et sumptuosior fabrice ꝺ̄ obiq̄
et tristis. Et vt q̄ dicat cameratā q̄ in edificatō
domꝰ dñi. Helias magis placebat. et i edificatō
alia ꝛ cassis labebat. Ista pmt exclusit
allegat. q̄ illa q̄ ptinēt ad deū. et ad dei cultū
sunt. nō ꝺ̄ facienda q̄uis sint. dissimilia q̄ ista
nūa negocia. Ita sicut ꝺ̄s. Et 2ᵒ. q̄ nullo dicto q̄ sue
opus dñi fraudulēt. Illa lra habet negligēt
Rex. dñs salom. ꝛ q̄ tm ꝺ̄ iste et pacifice
sapiēs regens post. et nō ꝺ̄ebat edificare. nō
sic ꝺ̄s domū deo ꝓ ignē. et virtutes. ꝓpria. nō
sibi. et vtq̄ et ipse ꝺ̄. Et ꝺ̄ virtutē
litatē tm sui. q̄ suoꝝ attentā cogitat. ꝛ ꝑfectus
tm valde ē festinꝰ. vult. nō q̄ sibi. antiq̄ nob
q̄uam. et ꝓ honore nois spūalē. nūs tpalibz
q̄madmō ꝑfectus ꝛ dñs nois. videt. de illa vox
3ᵒ. Et 11ᵒ. Fac amicos tuos sublimes. et ad
Tibi aūt. et filio tuo fures posita. ꝓ textu
ꝑfectus nūa fuerunt. q̄ ꝓpter de illo q̄ ad deū
ptinēt cogitatus. Et 6ᵒ. Domui. q̄ te regnū
dei. et nō adiecisti. vsq̄ Salomon edifi
cauit. 4ᵒ. domos. sc̄z domui dei. domui filie pha
raonis. Domui sibi. et domui saltz. Nec vō nō
licuit homo nisi debet edificare ꝓ deo. eodem. et
ingressum mādauit domui dei. quem ꝓ gratia hospitū
domui regine. ꝛ libi vgem. ipsam ꝓ deuotione ꝛ
matre ihesu. Domui sibi. nisi de salute ipsa cogitādo
domui saltz. ꝓmisit ꝓ ea de nudo ad patrem
saltare. Vel dic q̄ quilibet debet in ihrlm
ꝛ ꝑ mdta sua q̄s edificare. et ea sibi ꝓ magna
me molam apponere. sc̄z domui dei. ꝓpter domui
saltz. seu ꝓcipue. ꝛ misericordie. domui regine seu
aule. ꝛ corpi. quia domui sue. ꝛ mundo. habe q̄s
dicere. ꝛ considera q̄nta sit domꝰ ꝓpter felicitate
Hazuel. q̄. Et ista q̄ magna ē domꝰ dei. Quanta
sit domꝰ misericordie. quia ecclia ē domꝰ saltz
in qua q̄ precipitant. rapuit sibi collū Jobz. Prio
q̄ multi tradēs me vbi astituta ē domꝰ oīs vidēt
Quanta sit domꝰ aule. ꝛ q̄ corpis fragilitas Job. q̄
Quia videat domos luteas. et terrenū habit. q̄ dicēt
Quanta sit domꝰ sua sc̄z mundi vanitas. et ru
inosa debilitas. Et 11ᵒ. Dicit pluuia et venerūt
fluuina. flauerūt venti. et irruerūt sup̄ domū illā
Ver. 8ᵒ. q̄ salomon ꝓpter q̄ remanserat de
manancis quos filij israel. subiugare nec
uerant. subiugauit. et tributales fecit
De filijs vō israel nemo fuit coactus. q̄ bellatores
et duces et ministros suos fecit. Dic vel nō
saltz ꝓpter nō vult q̄ aliquis filij israel. ꝛ ideo dat
seruitute pcil. q̄ mat. si ꝓcij q̄ nobilibz officijs
sc̄z in virtute et bonaq̄ exercitijs eis semulet. Ver
tibz vō. ꝛ nobis et ꝓcerib. sibi. subiugatas et suos
effecit. In quibz ipsa dei. ymitēt. ipsos ad seruit
et ꝓficiendū homis. apposuit. et in quibz eos malignos
ad salutē fidelius vtiꝰ. et ipsaq̄ negocia. ad hoc
eleganter ordinat et disponit. et inde ē q̄ dñs Je
rē. Nabugodonosor. pessimū seruū suū vocauit
ꝙ eo q̄ ipse cōm filios israel. pessimos. tm̄ ꝙ barbaros
ꝓ sui fuit. Vñ 2ᵒ. Fructū ē syria seruiēs mihi
Vñ et dñs dicit. 27ᵉ. q̄ Nabugodonosor seruitute
seruiuit mihi. adhuc tyro. Dat dic q̄ filij israel
viri ecclastici qui ꝙ eto non debent seruire nec opa
seruilia facere nec se in seruilibz mundi officijs
occupare. sc̄z duces alios sc̄z ꝓ stratam. et eruditores
et bellatores cōtra vitia. et ministros q̄ntū ad spi
tualia obsequia debet. ꝛ seruire vō quis debet
remanentibz. ꝛ scarabeis dimittā. qui regi salom. ꝺ̄
debet in quib̄ officijs negocijs litigijs de seruit

ad sufficiendū cū ipsis apparet. Ad sufficiat nō
sit de ab mundo. Et si sufficerēt scientiā
suā nō apprehenderēt. Vel dic q salomon ad
dit. Dixissimo omnes offebat sibi. Dic vel hodie
illis qui pro Xpō vt ille magis dat. Et addit. Et
habet et habebit. Et habundabit. &c.

Cap. 10.

Audita fama salomonis. Postquā dixit de sapiā salomonis
quā ad salomonē venit regina austri ad audiendā sapiam eius. Vñ et regina saba
venit in nāle dñi. audita fama eius tempore
ei in enigmatibus suis proposuit. q; ipsam cū eo
tractu multa et cū infinito auro et lapidibus pī
tiosis aromatibus et carnali. et instructa a regē
sup oībus q; petuit. videlicet sapiam eius. Cibos me
se sue. habitacula sua. ordinem ministeriū
vestes q; eoꝝ et pincernas. domū q; quā edi
ficauit. Holocaustū q; ad holocaustū ipse offebat. non ha
bebat vltra spūs pre stupore. Tua q; admirabo dicit
ad regem vere q; de mīb; fuerō que audiui. Non ex
A. Scilicet nar. i. tribus mei. Ipsa vem et vidi mea
ia pō oculi tui. q; rumor quē audiui. Beati sūt viri
tui qui stant coram te semp et audiūt sapiam tuā
Deinde q; salomon aurū et argētū et lapides pciosos
Illud exponit doctor. de causa de gentilitate col
lecta. Quia sta regina saba. q; gentilitas. i. ppa
gentilitas vbi p fidem venit ad salomōē xpm
ad cognitionē plenā et multitudine gētiliū ad
fidē sanctā cognouit. q; plenū miraculū de
sapia ei. i. de vbo incarnato q; e sapia dei
pris vel de sapia et scia sacre scripture et de dor
tore ecclie sagacitate penetrata multa. et de
tribus mensis sue. i. de floro cultissime de vestibus
suauis. i. de honestate virtutū apparet. et de
habitaculis suauis. i. de diuersis statibus ecclie. De
ordine monstroꝝ. i. de diuersis ecclesiasticis gradibus
De pincernis qui vina stillare parant. i. de eccle doc
toribus. De domo edificata. i. de fidelium congregatione
De sacrificiis oblatis. i. de bonoꝝ operum exercitio
hec ea videns et considerans q; gentilitas. i.
ipa de gentilitate quesiuit. et stupuit et stans in
dei laude exultando erupit. Non credebam
michi nūciantibus mihi donec. ipsa veni et vidi
et ipa. id est in gentiles non prius credē bonaꝝ
virtutū et pfectionē q; fuerāt apud te fideles domi
mas credentes et videāt omnia et tibi dicant
et recto opō. Beati sūt viri tui qui stant semp coram
te. Tunc ergo ista regina austri. i. gentilitas p fidē
a salomone sapiā edocta auro pciosis sibi oblato
et lapidibus pciosis diuitias virtutū sibi contulit. et ad
mata scientia et bone fame in ipsam et in eius gentem
et diffusit q; ante adhuc vite regum domi et mu
nera sua gēnē et sibi reportauit. Sicut dicit et adhuc
volumus. Vel dic q ista regina ad adm q; a multis pī
grata ad salomonē xpm in celeste ierusalem ad comitatū
multo cū angelorū decore ad auro et lapidibus pciosis
diuitiis virtutū ornatū ingredit et regē et suos
ministros. i. ordines et angelorū ordinem labore
mense. i. eterne celestis plenitudinem et dulcedinem
vestitū. i. corpis glorificati. pulchritudinem domus
i. celi magnitudinem. Dei sapientie. i. dei laudū mi
tudinem nō omnes admirate sed nō potuisse oculo
quod oculus vidit. aspit. et pueros dei qui sic facie eius
vident et coram ipso p immortalitate stant et ma
nent. beati et gloriosi predicat et fatet. Beati mīi
tui tui. i. sti q; stant coram te et videt faciē tuā et
audiūt sapiam tuā. Quia sicut dñs in pīs. Ps. dicit
psalm cuiusdā. Beatus quē elegisti. &c.

Fecit salomō rex
thronū de ebore et vestiuit eū auro fuluo nimis
Et fecit sublimitate throni rotunda a pte posteriori
et duas manus hinc inde tendētes sedile. Et duo leo
nes vñ singulas manus stabat. sex q; gradibus as
cendebat ad thronū et p leunculi sup gradū et
sex hinc et sex inde sedebat. Ut ipse thronus pfi
cientius intelligi ista vide qua salomō edificauit
edificauit. i. ea pparauit et ornauit at sedit. ego i.
cuius similitudinem throni sublimitudo gradū. Dñs
ei dñs ad de ebore qui fit castitate candidus. Opta
fuit auro q; fit castitate splendidus. vnū sedile i
se quia q; fit qualitate decorē. Ita sta humilitas
fuit. vñ sedile quo mānte deus filius sedit. i. vsus
gēs deus sedet sup sedē suam. Habuit. i. estimat
duas manus sta timore et amore que sedile viriliter
sustentauerūt. Habuit duos leones sta susceptū et
Iosiam q; istud thronū custodierūt. Habuit p leun
culos. i. p apostolos q; sibi obsequendo subiuerūt. Quia
sex gradus. i. sex prelatos opa q; quasi in altū p
fectionis sanctitudinem eleuauerūt. In quibus vide
pte sta pq; vita. profunditate. i. eternā eterne
glie qua sibi angeli pparauerūt. Vñ. i. pter q. fecit
rex salomō abietinam grāde et vestiuit illud auro
mundissimo. Vel dic q ista thronus fit castitatis ne
cessitate dignitatis. vel sublimitatis celsitudine
pulchr. In quo sta salomon rex. i. pulcher pncipis
vel iudex. Habz sedē et iusticia facit. Et tenēs pīs. sedes

pal. 2º In nono aº Juuenes igit̄ pluu ista ar
ma stauia et aurea ante regem qñ egrabat
ad decare portabat et pg̃ē domo silig ipa
reponebat scutis ē aureis rex salon mum
uit ciuitate sua ⁊ sicut ipse ē ⁊ᵗ⁹ silig eg
Roboā iuuenis et stultus pg̃ ipm regnauit
lonē q̄ ascendit rex egipti sisach et de
populatis thesauris domꝰ dñi ecīa scuta
aurea inde tulit loco quor roboā scuta ere ea
fabricauit. permittebat eis dñs ut ipsis uteda et
ferrent sibi statuas. lucos effeminatos ⁊ cul
tus ydoleos qui erant in tra ⁊ᵗ⁹ quos deo
adusq̄ eos sysach suscitauit qui in ierlm intrās
omnia diripuit et rapuit sicut ⁊ pal. ⁊ᵗ⁹
ecīa ut ponit ymesios sicut aiūt hebrei et anis
⁊ xl annos sup ierlm nō exclusis Salomō
bonꝰ pl̄ator sapiens et fidelis p̄ara fic
qui ciuitatē qñ regnat in ierlm ⁊ in ecīa sca
dei ipsum solet in oībꝰ bonis temporalibꝰ et
spūalibꝰ ditare. et vasa aurea et vestes au
reas ⁊ scas et virtutes sibi fabricari. et arma
aurea ⁊ sanctos et fortes virtuosos viros
ibidē constituit et locauit ⁊ pal. ⁊ᵗ⁹ Mundata
vasa domꝰ salomꝰ libam dant ei auro puis
simis Sed ⁊ hoc sepe fit q̄ tā iuda ⁊ ipa
ecclesia cōmittebat peccat et statuas ⁊ multi
bona ⁊ mala. lucos seu acta nemorū. q̄ ē
mundi honores ⁊ superbia addat et ⁊ luxu
offendat et enervat. Cuius salomone ⁊ bono
plato deus cōminat ⁊ loco eis roboam q̄
imprecatus ipeto vel dissipādo iudee ⁊ malū
et ipetuosū plātū eccl̄ā pmittat. Job 24º
Reprobā sunt hydiem ypocrita ⁊ pauū papili
talia ⁊ videbis deū in mētē suā solet dicere
et regem ysrl̄m et ciuitatē ierlm ⁊ plātos
subditos et totā eccl̄e ciuitatē solet ⁊ oma
nes fideles qui imitant tenebre regis egipti
⁊ in manu cassis tendere regis egipti ⁊ dyaboli solet di
mittē. qui sū mētē exercitu virtutū et ty
carmatū thesauros domꝰ dñi ⁊ virtutes spūa
les et diuinas temporales eccl̄e solet dimit
arma aurea ⁊ bonas et aureas ypocrisis
q̄ reuela arma eccl̄e sc̄e solent subripe et
auferre ista q̄ tā cassum auis ⁊ vir cautem
platinus et spoliat sup ierlm ⁊ sup totam
ecclām volitare ⁊ q̄ de vetule valable cali iam
cecidisse vñ de antiochio dr̄ q̄ mansit ⁊ q̄ ipse
accepit altrū vasa aurea et ornatū aureū et
thesauros occultos de domo dñi Quid ⁊ᵗ⁹ q̄ exito
qa dyabolꝰ arma aurea ⁊ vtutes scōs de ecīa sua
tulit Nam videmꝰ q̄ roboā ⁊ mali plati arma
non aurea ⁊ ut ea fundit et malas ypocrisis p̄fi
cientes non gnatos in ecīa constituit atq̄
ponit et loco bonoꝝ hoīm ut eos ⁊ ibeatles
clamosos litigiosos ymonit et exaltat Et sicut
stat actū ē q̄ dyabolꝰ et vitia ⁊ malos ptes boās
ypocrisis de ecīa suscitauit. et plati loco bonoꝝ
ypocrisis substituit ypocrisis Quod ecīa apud patres
dicimꝰ qa sū de eoꝝ officijs et curijs eccl̄ie
boni electiones mali vō constituūt et ⁊ eis ⁊
officijs erigūt ypocrisis Et bucbal mī nulla ⁊ bona
Dei dic q̄ roboā malꝰ ecclastica et grisit
q̄ fisuci dyabolꝰ arma aurea sc̄a virtutes et
scas que sū arma salomon ⁊ bonꝰ plati ā
tiqtꝰ in ecīa fabricabat et eam talibꝰ ar
mis cōt hostes spūales munibat. Dicitur
1ª ad corr. 10 Nam p̄m militis nō sū spūd
alia arma cū militie nō non sū carnalia sibi
aufert et inde hom auscultet et ierlm ⁊ eccl̄ie
sue talibꝰ spoliet et denudet Non cū studet nec
curat talia arma aurea sc̄a virtutes et scas re
fice nec cas in sua eccl̄a restitue si potuꝰ studet
arma ecclā ⁊ ecclā peccatis ruinosa et obliue
spūalibꝰ templa congregata Et sic ytur dū
hodie videmꝰ in ierlm ⁊ in ecīa cū auro
bona terrena ⁊ spūalibꝰ diuicias ⁊ virtutes habū
dare ysa 2º Erit ⁊ suauis odor pietas et so bñ
et hodie sapies illud ecl 7º Vidi in loco iudicij
impietatem et loco iustitie ibi iniquitatem ier. 5º Sic
tribuebat multis ⁊ bonis mala Cap III

QUom salomon in sōnia ⁊ spūalē vitā
et cū ad sēm̄ dedinasset adamauit
mulieres alienas q̄ traxerūt eū ad
deos suos et adulterauit cor ei⁹ de ia sen ⁊ dēt
et adamauit deos alienos et sicut ei⁹ yhara
et altaria in excelsis sc̄a altaria dee sydonie
q̄ imprecatū ppe rhamos deo amonite
q̄ interfectū ozyam et melocth deo amoabitice
qui imprecatū rex ⁊ua spo adhuc vulgata
dñs hostes sibi suscitauit et pg̃ morte eius rex
mū eius diuisit solū decem p̄ dedit Hoc
vō sepe fit hodie q̄ illi qui malos ypocrisis sūt

et amplius mundi sua datent. quia facilius
luxuria deprimit et ad mala prima
trahunt. Quod erat facilius credere qui
senectus carnalis genuit vel senectute spiritali
a mala consuetudine et disciplina abstractos
gravitate sua sic tunc ad credendum possit tuos
deos et templum congregationis malae ejusdem
regni supplicia facilius mandet. Hic quoque
mater quae Roboam filium suum admonuit. Cap.

Vel ista allegata quia nulli ad ipsa vitia huius de
ipsa statuta debet assumi. si porro caulta deo in
diga debet formidare. qui sic videt salomone per
infusa sapientia a deo. per experientia eorum malos
usus. per donum dei discretionis et per dominum
latam dilatatam tam enormia tacere. ut eorum
contra legem alienigenas diligens deos eorum
non abhorruit. addere ista quae tam per primi
quod omissa regis et contra spiritum quia ha
buit mutans tam validos affluxisse de nostris
et per eos quae de quia prima mentis penitentia cuncta
Nate sit de dampnatione ipsius dubitare. Vel si
Roboam. Qui sibi videt ne cadat. Adhuc
ipsius induta pallio novo Jeroboam de ipsum
et eunti obviam venit obviam corda eo pallium
suum scindit. et in duodecim partes duodecim Jero
boam dedit. et regnum ipsi duodecim. et dedit
tribus sibi decem. et parte dimittunt. Quod
utique sim. quia sic per mortem salomonis debet tri
a roboam salomonis filius recessit. et Jeroboam
adhaesit. ita ad ipsum quemadmodum mortuo salo
ne ipsum per recessa ostium vetus. et sibi paulo
post zelatypi de ingo per salomonem ipsorum posset
et roboam senum spretis consiliis qui sic consulebat
ipsum accessit. et juvenum qui sed multa fuerant
consilio usus petitionem ipsius non audivit. sic gravius
ingum onerato vita dura parum addit. Pater
meus misit vos flagellis ego autem vos scorpionibus
Minimus digitus meus crassior
dorso patris mei. ipsius deus. Illud indignatus
ab eo recessit et Jeroboam aemulum sibi rege sic
se constituit et elegit. Quae dicit nos per
deum aut si hereditas in filio ysay. Vade in tabernacula tua israel. Sicut mos erat regibus recipit. Ista

ipse allegans per prophetas atque regem magis quam
diligunt iuvenes qui senes et illos qui sani
mum qui quia necessaria sensus quemadmodum qui
sensu et fide a suis pueris et ybati. Quia per
quos tribus male credit et per tale iuvenile ad
silium petendi et ab opus qui statuant. ipsius
cum eo insurgit et ab ipsis fugit recedit
a sensibus non a iuvenibus consilium petendum
et ab ipsis qui statuant cum david et ab his
qui sapientibus adhaesit et quos pueros nisi
fideles et prudentes experiri est augendum
et consilium requirendi. Hoc quia consilium a sapi
ente recipere. Vel illud allegat sic cum dulci
et crudelitate principis vel plati et comi
nans et iactantia eorum. et quia eorum
neat pili genitat et cum se prius subditorum
exercitui ista per ad eum dimittendi et depend
et ad aliud substituendi haerelat. Sicut videt
condie ad iram fiet cum crudelis iudicat et
plateos. qui bis si mimi agunt et de regno
suo aliquis submittant. pacifice vivunt et ho
noxie possederent. Ita bis. et pius et consolatio
et veritas custodiunt regem. Cap. xii.

Hic dicit quia cum Jeroboam missis ad
voltam principe tributo ad ipsum re
ducendo occiderunt eum lapidaverunt eum
duo ipse et mortuus est. Illud sic allegat de
hoc stephano qui fuit primus. et primo lapidato
qua prima martir. Qui cum vellet filios ipsi
iudeos qui a rege ipso recessant ipsorum
et disputando ad ipsum reducat et consilio ad
ipsis fuit crudeliter lapidatus. Ipse vero ipsorum
per iudeos a suo rege ipso primo segregatum
et alium regi sic. Jeroboam quia misit dicit ipsi
et diabolo colligatus. a pari lapidaverunt
adoniam filius ipsi et mortuus est. Vel expone
alius ut ad apostolos. Noli credere ad spiritui sic ybate
spiritu sit ex deo sit. Vel expone aliud sicut
supra hoc per eum de lapidibus. Hic dicit quia cum filius
ipsi recedentes a domo david servabant tempus
essent in regem. timuit ipse rex ne occasione
templi populi omnis et oblationis causa in
ipsum reverterentur et ab eo dilaberentur. fecit duos
duos vitulos aureos atque conflavit et ipsos
in bethel sibi altari constituit. et consecrato ipso
dixit. Nolite magis in ipsum ascendere. Ecce
dii tui ipsi qui eduxerunt te de terra egipti
et facta solemnitate hostias immolavit et sic

populū ad ydolatriam traxit et ne regnū
amittēt se et subditos demonibꝫ subdebat. et
a vēo deo et templi sacrificia deuiauit. Istud
allegat quō p̄ trāsmi regnū et diuicias acq̄
rendi vel seruandi quēq̄ non vēnt horribilia
crimina amittē et deo omisso seu dimisso deo
mibꝫ obedire ꝙ bñ dr̄ apl̄us ad ephē 5° q̄ auarus
ē ydolorū seruus. Vel sic vult dic q̄ ieroboā
fit demones et hēticos qui sūt de populo nouo
seu de regno istō et de ecclia dei tribꝫ seu p̄
sbiteros tollūt q̄n cultores decalogi a deo suo
et a deo putarūt vna vēo sola pte regi remanē
te et eo q̄ eleuit modicū a numero q̄ cū p̄ē lōga
mora et adhēr̄ q̄ro quia sūt vōti pauci vō cleri

QUom Ieroboam in bethel. Cap. 13.
sūt altarē nouū virtute aurei sacerdōtis
dei venit de iuda et ecce
manuit in sermone dñi cōtra altarē dicēs q̄ de
domo dauid filius Iosias nōie nascēt̄ q̄ sacer
dotes excelsorū sūt cū immolabit et ossa hūa
na comburet. In cuius signū dixit q̄ statim
altarē frīgēt et cinis de ipso cadēt. Quod et
factū ē. Rex vēo extensa manu cōtra
ipm capi iussit. manus vēo extensa statim aruit
ꝙ ad preces viri dei ad pristinā p̄stina redijt.
Tandē vēo lapsu tpis oīa ista ꝓpheta fuerūt
cla sunt 4° regū 23°. Ossa sacerdotū baal
at excelsorū deiuꝑ istud altarē combusserūt
p̄ Iosiam regem iuda fuerūt. Istud sic
allegat q̄ in quo peccat ista in hoc et punit
sapiē n. Quia cum sacerdotes in altarē p̄ ydo
latriam peccauerūt Io in eod̄ p̄ Iosie iustis
sicrūt. Vel dic q̄ altarē istud fuit certa pē
tipū vel eod̄ platee in qua sūt vituli aurei
et ipsi lasciuientes diuitias adeūnt et ab oībꝫ
honorant. Sacerdotes qui istis ydolis in altari
sto colunt sūt tales officiales et fruitores qui
sūt in altarē et curia ydoli seu et mali dñi sui
hostias et pauperes immolant. Et ecce cinis
seu statua templi sui ydol et sui mali
dñi offertur et prosternit. Et de rapinis sub
ditorū oblationes largas et quinta sūptua eis
portēt dñi sui sūt de quibꝫ dr̄ 4° Reg. 23° Quia
offert sacrificiū de substā pauperū ei q̄ victimā
filiū in conspectu pris. Quia sūt mali officia
les offerūt prius filios deuotorum q̄n magis
sui cohibent subditos desiderios. Dicunt q̄

primorū filiorū eis offerūt q̄n de substantijs subditorū suorū q̄ rapiūt eos pascūt. Alij dicūt q̄ ydo ro cultū dei iudico et Iosie et alios boni viri mittō q̄nq̄ fit q̄ isti cōsilia mea in eod̄ altarē mea pendes immolauerūt diuicias. et ibi eorū ossa et eorū sortib⁹ et diuicie p̄ rapinā pcta gerendē istis dei oīa dicta videns q̄ sacerdotes vitulorū et ydolorū et mali officiales et baillini malarū pūnitores et dñorū pcta in ipsorū altarē et in eorū officio et curia cū possidebāt multas pecudes et multos pauperes ocidēt et depassēt et vastauerūt et p̄ stās accusandē et expeditiones deuiandos et expēdi ditandos magnās sibi aptulerūt ipi sūt causa pcta modo ab aliis immolant. Ista sic q̄nq̄ sūt cāa vēt ad Iosiā et a Iosia usq̄ iudeos q̄ ipsorū magistratus recepit et sic ipsos depositi depredāt et tribulāt in eod̄ altarē et in eod̄ officio et curia vbi alios mo lestauerūt ꝓcūrat Io bñ dr̄ Ysa. 22° vc q̄ pdabis Rome et ipse pdabit a tu assumptus despectores despectaberis. Hic habet q̄ ꝓpheta q̄ venēt de iuda ad increpandū Ieroboam fuerat a deo ꝓhibitū q̄ illuc nō ingredēt nec aq̄ bibāt nec p̄ viam qua venerat rediret. Illē i p̄ alia vīa ni reuerti reuertēt. Illudens quida senex ꝓpheta qui? bethel senex in lecto iacebat. que vir dei dixerit et ipsi ossa ꝓphetarū et sacerdotū ingredienda pdixerit et quib altarē fractū destructibꝫ cimelijs fruiretur et quib regis exaratus. Et ad preces eius manus sua est restituta. Asinus sibi strauit et p̄ viā dei va dens ipm subter tēbrū mutauit. et ad cultū et ingredēdū in domū ꝓpheta duxit. Cui cū indicet se nō posse cū a deo sibi edt ꝓhibitū. Ipe addidit ꝓpheta dr̄ Et ego ꝓpheta sū sicut tu et precepit mihi dñs q̄ ingredi istā te reducā. Ignāt vir dei decepto p̄ eū redit. Et dū ingredēt apud eū finito dei ad ipm mali ꝓphetā fruit. et vēo dei sic mutauit atq̄ dixit cōtra mēt obediens fuisti verbo dñi et seruasti pcta mi loco tū ingredi sti et reuertē ad inferēt cadauer tuū in sepulchꝝ patrū tuorū. Quod sic factū. Ipse sic dū p̄ pūdū leonē a leone fuit occisus et in bethel delatus extitit et sepultus. In hijs pnt multa notāt. Et p̄mo q̄ nulli ad ydo consentiendū. Et maxīe nulli q̄ tūcumq̄ sanctus vel ꝓpheta appareat. Ad cōm dei precepta et ꝓhibitiones credendū. Cuius tm ingressū fecerūt illi qui ypocritis et falsis credūt. et simplices dei mandata p̄ eorū suggestiones pretiū

et a veritate itinꝰ retroredit et nisi a deo fuisset
qui se ypocritas dñi a nuntios et antichristos ad dicit. qꝫ
sepe fit q̄ a leone diabolo deuoret et q̄ iste pro
missi mdo decepit et acquisit. Io bn. sup. ioh. q̄ no
lite credē oī spiritui sed probate spiritꝰ si ex deo sint.
Hic ei videt fuisse deceptꝰ schismatic et p̄ hēresē
qa sz nisi ad ypocritas et dei nuntios exisset
nūq̄ quos nō simplicꝰ credidisset. Hic erat error dice
bat simplices p̄ ypocritas et nuntios. Vel
dic q̄ iste vir dei fuit pdicatore qui ad redarguēdū
idolatras a peccatis ad ordinē eos penā futurā
omittit. et q̄ de hoc nō curabat. a q̄ de mundi di
tijs et delicijs michil curabat. q̄ q̄ p̄ via q̄
venit non redeat. a q̄ a via semper p̄fessionis
et pene nullatenꝰ retroredat. sibi a dño ? septua
ginta bisbet. lu. 18 Qui in agro ē nō redeat. retro. Me
morat estate ypocrite loth. Sed quid. q̄ isto tali
bono ypocrita et pdicatore qui tā frequēs fuisset ypo
tus et pdicatore bonoꝝ. q̄ fuit amatoꝝ. q̄ sz
quidē et bibē a bona temporalia diligē. q̄ suggerit
et iste a via p̄fectionis nr̄e retroredē fuerit et pdidit
Et sic in manū leonis diaboli finaliter nr̄m tradit
et a sepulchris p̄tis sue. a a gra paradisi nr̄m quā
ocasionaliter et repellit. Qui tali nō suggestioni non
ē credendū Dauid. 11° Non audies verba illius ypocrite a
sompniatoris. Vel isti allegi q̄nto ē secundus sine
iustitie q̄ isti ypocrite p̄ simplicitate non peperit. q̄ ypo
tebediendo ipsi leoni ad ordinē tenuisse. Quis q̄
vbi non ex temptatione vel simplicitate deliqē si
sierit mandatū dñi pticulē. Si enī in viridi q̄ fiunt
in arido quid fiet. Luc 23° Vel i studallegā q̄ iste sic
q̄nq̄ p̄ os maloꝝ loquit sicut ē patz. qa p̄ istū mala
ypocrita pena viri dei ypocrite. vt sz q̄ p̄ os eius de
ceptꝰ fuerit p̄ os eius punitꝰ eadē patiet. Vel isto
allegā p̄m glosā ysaie Gregorij q̄ iste vir dei tole
diendo quia permisit quos subsecuta pena monstrat
inobediencia tm̄ eius i morte puniretur fuit. qđ ex hoc
apparet vt ayt qa p̄ morte leo nō curauit de eadauē
ribꝰ eius asinū leuit. Vel allegā istud q̄ valde mo
dica ē apud deū mors et afflictio ustoꝝ in vita istu
dū tñ spirituale quodā subsit. qm̄ sz p̄ quā tobe
diendo dei viri leoni voluit ad ordinē tradere
vt nr̄m posset a reatu quē misse tobedientie q̄ eadē no
ex malicia quē missa fuerat expiare. Vñ gr. sup. ioh.
q̄ horrendū ē incidē in manū dei viuētis. i. cap. 7°
Tradidi eū satane i interitū carnis sue vt spūs salus
fiat. Vel istud allegā eōm iam efficaz. qa sz p̄m
istā videtis miracula p̄ se fieri iam gliā itumuit
quāpp̄ deus manū sua leuauit vt tobediens
fieret et sic nr̄m postea puniret. Vir dei ue
nens de bethel ē. asinū leonē in itinē obuiū
habuit qui i eū irruens mox occidit. postquā
vero occidisset eadauer eius non tetigit. imo eū
corpꝰ suū ē. nec de eo quesiuit. nec eum asinū
lesit. Quos videns malus ypocrita q̄ nr̄m dei
pēdit vt pdictū ē. et q̄ fr̄es Joseph p̄ceptū
sacerdotū voluerūt. Ledauer eius i sepulchro
suo sepeliunt. et filijs suis q̄ se cū mortuo ei⁹
sepeliant. discretus ipse ait. Cū ego mortuꝰ
fuero sepelite me in sepulchro in quo vir dei
requiescit. sepulchrū ē p̄dixit ad vir. dei q̄ corpꝰ
sacerdotū voluerūt. sepulchrū ē. ossa mea
altare ybuleē finaliter p̄ iosia sicut ibidē ē
Cōstat quod iste malus ypocrita sibi voluit. q̄ dicit
quod et fecit. Ecclā sz sicut dñs mt. 4. pe. 23. Io
sias ossa malorū ypocritarū et sacris dolis altaris
bethel in quo ydolis sacrificauerāt ybussit. vere p̄
tamē ossibus istius mali ypocrite p̄ eo q̄ ad ossibus
viri dei sepulti dant prepar. ipse q̄ nec tetigit nec ybussit. Iste vir dei qui p̄ seruen
tiā nec culpam i obedientie seu i amore gule fuit leoni
traditus sz ipse sepe monet. q̄ sz vel ad meliorē
carnalē meliorē vel ad peiorem aliquē q̄ pri
mū. Delictaq̄ leonis a. mundi tyranni ma cō
Dandi a deo traditi sz. 7 multis sic finī
et q̄ pp̄ mortem vestis miraculis ppl̄i leonis
et tyrānī ipos ecclesiā cessauerit. q̄ymo
iuxta eos p̄ fidem sederit. et quasi multos
p̄fecutī sūt martyres honorauerit et eisdē
a se ortis necnon eccl̄ie asinis i. rudi. deuote
fruitoribꝰ et obsequē et custodiā p̄buerit.
Scriptꝰ ps de multis q̄ ad eccl̄ie honorē eccl̄ias
fabricauerūt edificauerūt et religiosis
eccl̄ie dotauerūt. Vel istud allegā ad q̄nc
Daronē animi grossi qui sz nō dignat̄ fuit
in ydolem mortui sz in viui. i. ? animal stul
pauperem et depressū sz potiꝰ q̄ dum videt
eū viuū i potentē defendē vel robustū
Cuiymo sic debet. Cū p̄ q̄ deo i. q̄ grossꝰ
homo aliq̄ dū viuit i. dū timet nr̄m po
tentē et rebellē et recalcitrātē impugnauit
dū q̄mq̄ q̄ eū ordinat i. q̄ eū superet et
vincat. statim dabit ab impugnādo cessare et i nr̄m

amplius non seruiē. Quod ē cōn multos qui non solū seruiūt in vitos ymo etiā in mortuos ministros. Et hoc fa cadauer eoꝝ i filios et supstites eozūdē et asinū i bona eoꝝ tpalia vel fructoū et familiaū deuāsant et eos ꝛa pmis et molestijs lacerant atq; gilat cont quos ihc 26o. Quē pfecto zac ist. quē pfidie cōis mortuū at pulue vnū q. s. Nō ē ista pfequi ydolem ipotētē. Vel si vis Dic q leo ē bonꝰ pncps vel plat qui zuda non debet de cadauē vel de asino qmēdē vel bibē i non debet pauper ꝛapiendo lōdē vel gnāē. ꝑ porq; uxē eoꝝ sēdē et defendē pugnē et uincē. vſ ii leo et atq; simul morabunt. Ista breuit dato q leo i pncps loquit iudat viuos i diuites et ipotētes Cadauer tumē et asinos i despctos et pau pēs misēs numq; debet gūtare ꝑ porq; defē dē et fructū libēas et munes. Quod tñ d ignaros pncipes q sic st ad suadendū hostes suos viuos et potentes desides hoīes tñ sub ditos misēos st capaces. Vel si vis allegi de bona societate qualit fiat. Nepe cū fit q deus ꝑ bonoꝝ societatē malis pat. Et Josias ossa mali ybetz nō tetigit qa ipm cū sancto viro cumulatū inuenit. Sicut ecc. Ecclī 18 pi. vbi ꝑ dicit bonos si iuen rent in sodoma totā ciuitatē pcē se ymittit Quia ecc in paulo patuit ꝑ quē deꝰ sēr adas q dant in naui saluauit s a submsione dett 2o. Nomī ē i bonis assonai et cū ipſs cōsulit ꝑsonali copulat qa ist ex inde ho bonꝰ efficit et eoꝝ orandō adiuuat pīs Lu sēd sanctꝰ dr. Vel etiā de sepultura allegi qa ist bonū ē in ecclīa vel cymiterio vbi sūt homēs sepulti st sepeli. vt cū Josias zac i respuit malos in iudicio cōsulet sibi sōre societate et pbis posse pati. Vñ ē. Ec 13o Dilexerit mortuū in sepulchro helisei ac vbi tetigit corp ihū reuixit ho et stetit super pedes suos. En iiii

Hic cū qdā de dō pō qlō sy sacti zac egipti cōn roboam astendit et scuta aurea sustulit loco quoꝝ roboā ea fabrauit. ꝙ de hoc vide sup lo. cā

C iij. vbi plene de hoc dixi. Hic ē pō de ya de ieroboā qui ysaiā amutuit et de filio mollitō achiam ylonitā nō reuelauit. Iuuenē quē vide nequiret ꝑ eum tñ mīm spūs scī cognouit et sibi filij mortē atq; domꝰ destrōem predixit. Ingredē mist vxor ieroboā ad eū alienā sic ꝛe sitans ego aut ad te missa sū dura nūcia. Ostendē st al legatū cōn ypocrite q sic habitū gūsando mu mutuit et alios q ire ad eū stant vt alios dea piat et seducat. Ydolatra tñ ꝛpm seducē nequit cū sit nō ad uestē ꝑ ad pſonā i nō ad qūstū ꝑ ad constātiā. Non ad stamē si ad mētā solet as pici. Et io ipsos apte cognouit. Ipse q; dicit mortis ēē nūciū solet finalē ꝛportāē. Nichil ei valet apud eū dissimulatio qualitatiq; qa sicut dr a plus habē q dīa muda et apta st. ocul eis

Hic cā 12m sit medio de bello En iiii 17m

Abya ꝛegis iuda cōn ieroboā Et de hoc plenius vide 2. ꝑal 12. Ibi ecc dr q ie roboā cū octuagīta milia hoīm cont. Abyam congredi ausus. Deo abya ad dīm uerba ꝛōnis de cultu dīno q in templo fiebat. et de candelabꝰ altaris et mīstrīs gloriant et ipm ieroboā et ꝑplm eiq; q adeo ierusalē uilipendēs bellū cō mīsit et cōsilia de eis misit. Quod ad hoc allegat sit q illi q i multitudie exercitꝰ gliant fraudē ab illis q confidut in dño ejusq; pauci st superāt. Ibad 2. ꝑal 12. dr q sup st. q quidā ysrahelitā manū suā et veniebat ad ieroboā regem ysrl. i quidā ppe ieroboā regi ysrl munera apportabat. sacerdotū ydolorū fiebat. Dic vel hodie apud malos reges i apud malos plātos ysti q manū suas ipleā i q malis pleno nō nacuis ad eos veniūt munera offerē et ymittut sacerdotes et bñficiati ab eis fiunt lucē 6o. Date et dabit vob. Vel symoniā sibi videnti dicē d 1. cor 12. q. Et spūalia seminamꝰ vobis nō magnū ē si vna carnalia onetemꝰ i si bñficia officia spūalia et cōtra offōmꝰ munera carnalia vel tpalia helemꝰ ꝛc En iiii 16m

Baasa occidit ziadab filiū ieroboam regem ysrl et dēm domū ieroboam filios et amicos vsq; ad pueros et regnauit p eo Tandē veo qa iste

pessimꝰ fuit et quendã exta ypheta sibi ꝙmittẽte
omdit ꝺo zambu filiũ eiꝰ hela qui ꝓꝰ opm rexit
uit abrin et tamlentu omdit et ꝙ eo mortuꝰ ipa
uit et totã pentela baasar mtfecit vexepbi
stus cito ꝓtius ꝓꝰ eã ꝙt occisionẽ neriꝰ dm
sui cõi eu insurgens ad palatiũ fugit et se ꝺo
palatio ꝺo emauit ¶ Ista ꝓnt allegãt quo deꝰ
punit malos ꝙ malos et quo deꝰ vtit ministrio
malox homi ad malos alios punieꝺos quismo
et deus vt ꝑ ritus iudicia sua rõnabilia ꝙ malos
angelos exequit et sic homo malꝰ ꝙ malũ an
gelũ punit ꝺo de punitde exprioꝝ dm ꝑ q
deꝰ mittit deos ira indignacõis siue immissiõe
et ira ꝙ angelos malos dicunt et hic ꝓz vbi
domꝰ ieroboa fuisse destructa ꝙ baasa et deus
domũ baasa ꝙ zambri destruit ¶ Vel allega
q iustitia dei quãꝝ punit filios ꝙ pter patre
et econtra quãꝺ ꝑ patres eminẽs fuit ꝑsecuꝺo sicut
patꝫ de ieroboa et baasa quibꝰ ꝺicit ꝙmatꝰ e
et tñ non ipsos ꝑ eoꝝ filios dissipauit ¶ Ideꝰ q
ꝓpter me patrem eius et non ꝑ et nos ꝑ ipsius
zore portauimꝰ ¶ Vel ꝺic q ꝺato q deꝰ aliq
punendꝫ decrnat et ex hoc ꝑ mang alios pessim
ipm tradat ꝑ sic tñ malꝰ qui eũ occidit ꝙ hoc
nõ omnino punit. qã sit deus mala voluntate aliꝫ
occidendi sibi non dedit. ad deꝰ nõ ꝑtin malis
ꝑ male voluntatis siue ipm occidẽꝺ applicat atqꝫ
tradit ¶ sicut ꝓz q ꝺato q ex dei iudicio hela occi
ꝺit et zambri occisꝰ fuit ꝑ sic tñ zambu ex hoc
nõ excusat. qã sit ad dnm suum occidẽꝺ. nõ amor
diue iustitie ꝑ regni ambitio ipm mouit deꝰ
vero malicia et ꝙꝺicõe ipius ad occidendꝫ aliuꝺ vsꝰ
fuit ¶ ꝺo iste ꝑ tali regno ꝙ ꝑpetuꝫ nõ fuerit
ꝑ tuꝫ ꝑ ipsꝫ et distrussit et sic deus ꝑ actu isto
concurrit sit deus iustitia q omnia et ordinat
ipius mortẽ et mala voluntate exterius alterius que
exterius aliuꝺ meuit sibi causꝺ ¶ Ju ſ. 6. vnt
duo maletus in mala vna sit deus et hoinda
vong assumat ꝫ exaiſulit sit deꝰ et altez zelꝺ
quet in culpa sit hoc malꝰ ¶ Vel ꝺic q ista ꝓnt
allegãt q in quo peccat ꝺo in hoc et punit. qã
videlicet sepe fit q ille q aliuꝺ ledit. eoꝺ gladio
lesionis ꝙ aliuꝺ tandẽ pcutit ¶ sicut ꝓz hic q ieza
hoaꝺ domũ dest upãt et multos iniuste occiꝺat
ꝺo iusto dei iudicio finit ꝑ vt alii domũ eius dest uãt
et amicos et filios occidat ꝺo 6ii ſ.

¶ Eodẽ iudicio quo mensi fuit ꝛemeuat
vobis Vñ condie videns q ambitiosi q
cõtra regem ipius ꝛ cõi aliq plaꝺo vel bñ
ficiaꝺo mstizant vt regnent huic eq et vt
optineat stitui eq ipm q occiꝺit ꝛ accusat
et mstimat et depem ꝙ aliter et sic hoc ꝺe
malitiose ocupat et vsurpat sicut fecit baasa
uaꝺab tanꝺe mueniũt in se vel ꝑ ipius qui
eis ipa ꝓcaꝺ et q ꝺe regno et officio eos
expellit et ꝙ eis regnat. et gratis eos plaꝺ
et surgunt vt ꝓz hic ꝺe zambri q regnꝺ
baasa ipso accuso possꝺit ꝺo bñ ꝺe ipm ꝑ
ab aliꝺo expecta q ꝺb alicui fecerit ¶ Vel ipsa
ꝺic cont ambitiose q hoc ꝑ sic nõ ꝛcessit
more zambri cõm regem ipm ꝛ cõi aliq ꝺo
plaꝺo mstizꝺ vt sic possint regnꝺ et pla
cione ipius optinẽ ¶ quod ad obtinẽꝺ ꝑnt me
aut numꝙ ibi ꝙ ipse vnit. primo palatium
ipius ꝛ arcem assiꝺo vel capiunt sibi omissꝰ
rapinis et exactionibꝰ quibꝰ ꝑ ipsos
auaritia et luxuria ꝛ ꝑdi et ꝙ ſ. 6. q
petra in fluuio fluctuꝺat ¶ et eaꝺ ꝺo ꝺeꝰ
quãꝺ fit q ꝙꝑꝰ subditoꝝ cõi tales mstigat
ꝙ quod eaꝺ tales penas ꝑnt. ¶ Deꝰ
aliq pax ꝑ eã zambu q ꝺeficeat dñi ſuꝰ
Diebꝰ ꝙ suas m ꝑfidꝰ et ꝺolꝺ ꝙsumit et
finiuit ¶ Ohu in ꝙdo ipsius ultimo ungit de
zege eligendo. ꝙꝰ Dauid ꝺ ꝑ Dauid ꝙtes
et vna ꝙs sequebat amri. alia vero sequebat
thebin. ſtinebat tñ amri q mortuꝰ amri
cans ꝓualuit thebin vero q mortuꝰ hoꝰ
cans ꝓualuit ¶ Hic vt conꝺe fit mi
nichi. sumibuit ¶ Hic vt conꝺe fit mi
chee ꝺe coelbq ꝓphetꝫ. qã vis ꝙꝰ eligẽꝺo ꝑ Dauid
ꝙtes Dauidis et vna ꝙs vnus alius pars
alius sequebat. aut q vix aut nullus ꝑ vnus ad
alium sequebat. aut q vix aut nullus ꝑ vnus vt nõ
sentire videnꝫ ¶ Hic q Dispersi sunt vt nõ
muenient ꝺuo ꝙꝺ. vel ꝑtin sic fit fidelit
q amri amicabꝰ ꝛ ille q ꝑ amari ꝛ
malꝰ ꝓbꝰ ꝓualuit Thebin vero ꝛ ille q
ꝑ longa alios ꝺimittit ꝙ mortꝰ. qã ꝙ ꝑtin
sepe fit q ꝺe locis ꝓbꝰ ꝙ ꝙtes ſui ꝙ

runt ·ydolos· vñ defuit et surrubuit
ædi 27° agaz fluxit annos. Hic agit de re
ædificatõe templi Dñi et de gr̃ facta ei inde
Quã Iezabel vxor achaz CAPm 18m
ꝑsecutus dñi omnes fuisset et rpe achaz
rex ysr̃ ydolis baal seruisset. ꝑ quod
helyas scripture tenet ad eum fugisse in tra
ysr̃ ꝑdixit valens eã deo ab ꝑsecutate achaz
et iezabel sua. vba talia sibi dixit. Recede
hinc ms̃r et vade contra orientẽ et absconde
te in torrente carith q̃ è cõ iordanẽ. Et de
torrente ibi bibas. Coruis ep̃i precepi vt pas
cant te. ꝙ et fecit. Abiit sc̃z ad illum abscon
dita mozẽ. Corui afferebant sibi panes et car
nes mane et vespe. bibebat de torrente.
Postea vñ siccata torrens. Non ei pluebat
sup̃ terram. Et do nre fuit. De loco illo ac
cedẽs et in suscepturã sydonie. vt ibi nut
riret a mulie vidua ꝓuisse. quã sc̃z colligẽ
tem duo ligna recepit que ipm in domo sua
recepit et de mandato dñi ipm pauit. Vade
inq̃t dñs in sarepta sydonie. Ibi eam precepi
mulieri vidue vt pascat te. Iste expo
nit aliq̃ allegorice. Dicit ei q̃ helias è ꝑ
Torrens carith q̃ interp̃tat̃ confessio vel disci
plina vel cognitio ꝑ passionẽ desiit in qua erat
sm̃ ihesum dñs legit̃ tñs torrentẽ accessisse
et in qua omo sua fuit confixa. Synagoga
ab eo diuisa. Et cultus eius q̃ta fuit cognita
est et visa. Iste ꝙ dñs verus helyas sc̃z ab isto
mundo accessit et ad torrentẽ et ad fluctus
passionis et ad fluuiũ mortalitatis accessit
vbi sc̃z abscondita a fortitudo eius. Et ibi erat
potẽs ibidẽ sub mortalitatis ymagine latitauit
Abiit. Ibi abscondita a fortitudo eius. Et ibi erat
de torrente mortalitatis accessit et fluui
bibitatis ingustauit. ꝙ De torrente in via bibet
Tunc vero corui. i. predones ad eũ ꝙ fidẽ portauit
et eius panes et carnibus. i. ihs clarissimis et boni
operibus nationes aulxiliatrices fidei et sacrificio panis
cibi et vini acceperunt. et ipm ꝙ deuotionem ysa
mirabant. Qualis corruus vtiq̃ fuit paulus qui
primus carnes martyrũ laudauit et ꝙcas ipsas
predicando ubique ꝙ fidẽ amplificauit et ꝙ
deo carnes immaculatas agni obtulit et carnes
et carnales panes. i. vsticos ad fidẽ eius gentis
et sic pane et carnibus iste corruus helyam
i. ipm pauit. Quod erat ad clarissimos

referri pt̃ ꝙ quasi ipsa paupm̃ deo se nutri
rat. Vñ ad ꝓficiat lapsũ et hoc meũ ꝓfectum
Ihũ erãt aliq̃ cornuq̃ sc̃z ethiopes. qui ꝙ philippũ acce
dit sicut dr̃ Act. 8. ihs corambis pauit. In quibus
ꝙdam vitam eternalem aq̃ fidei et pacis subiungau
Iob 31° cxlo dat de corambis suis vt saturẽ. Vel
in aliemis corambis sc̃z eternalibus precibus quos
tendẽ isdem ethiopes ad fidem xp̃i gustasse finaliter
tamen iste helyas ihs̃ fugato torrente mortali
tis ꝙ resurrex. ad viduã gentilẽ. i. ad gentilitatem
tam diu a gratia dei viduatã. Et ecce mu
lier. et vidua ego sũ mortuus ẽ am̃ vir meus. ꝙ
fidem tenuit que ipm et fidem eius recepit et
duo ligna. i. crucem et passionẽ eius colligit et ac
didit et eũ fide et operibus in domo. i. in conscientia vi
patris aluit et refecit. Vñ iste sydonius vndi
fuisse illa q̃ a finibus tyri et sydonis egressa clamat
ad filiũ dauid q̃ Ihũ. Vel dic q̃ ista mu
lier. gentilis ẽ alia peccatrix quã ꝙ ecce verus helyas
ihs̃ colligentẽ ligna. i. ihsum madera et duo
eorum ad crucem et passionẽ recepit. libẽter ad eam
ꝙ gratia venit et de farina siue deuotionibus et de oleo
siue compassionis q̃medit et ipsam in lectulo cordis
multiplicat et custodit. quousq̃ deus ꝙ pluuiam et
ne consolationis aliquã tribuit atq̃ mittit. Vbi via ms̃r
fidei non deficiet. Nec lectulus olei minuet. donec
det pluuiam. Vel ista ex ponit̃ mystica et dicit
q̃ helyas ꝙphetes qui se stare in conspectu dñi dicebat
Viuit ms̃r dñs in conspectu cuius sto fit vere ecclesia
bonũ vel religiosũ qui sc̃z achab pessimũ regem
Syrialiũ et iezabel pessimã mulierem. i. carnem
vel mundi ꝓsentatã q̃ sc̃z ꝙphetas dñi. i. sedes viso
nis cassat spiritualit̃ arcendo formidans et emendans
ac tandẽ dñi mãdato ad torrentem cedit deuotionis
et religionis et in claustr̃ vel cauernã in humilitate
latibulo se abstendit et a mundi gratia et turba
negotiorũ secularium se subtrahit et subtollit. Vbi ꝙ
nullo dubio dñs pudẽs sibi non deficiat aliquid
cibi. Sc̃z ꝙ eiusdem corruos. i. ꝙ ipsos scientes
et prudẽtes et ꝙ ipsos acutos et sudeles principes scientes
aliquoriens deo dante nutrit. In quibus sc̃z ipsos malos
homines ad pudẽdũ et quandoq̃ fideles suos fruitualibus
eruditos instruat et instituat. Quod fiat et complet de
apprehensis. qui filius israel. multa dei munera auri et argẽti
modaueruit et eos thesaurizare ihs dixerunt. Et ita
Capit so. Iusti tuleruit spolia impior. Quibus ei mysticis

fundauerunt q̄ multi vſuarij diuinas et lautas pi
tancias religioſi dederunt Et cum helyam latitare
dei nutu ſpeculū nutriuit Non timeat ḡ aquili p̄
mopiam ni religione ſe abſtinēdi ſta ē deū potēs
et p̄ coruos et p̄ viam ſeruare ſtrenā vndiq; v p̄ ma
los et bonos eidem nūtia miniſtre ſo de abſtinēcie
nīa a mundi gnia S. Iuuq; lauacē et vngere
et indue cultioſis veſtimentis et deſcende ad eam
bonā non te videat homo Sicut dīc vidua
ſeruientia aui precepit dīs q̄ helyam nutriret Non
habebat niſi modicū farine in vdria Et modicū
olei in lecyto quymo ſicut in textu dr̄ ſpa duo liḡ
colligebat vt parcm ſubinaleū ſibi faceret vt inde
vna cū filio manducaret Ecce inq̄t colligo duo liḡ
vt faciā illud michi et filio meo vt q̄medamo
et moriam q̄ dr̄ Vere cū mari iſtis conſumpſit cū
non habeam amplius q̄d edamus Ingit helyas q̄ vult
at timent iplam p̄mitq; aquā pecit Da michi oiq̄
pauxillū ait vt bibam ad quā ad portandā vidua
ppetante clamauit puera ſibiq; it Affer mihi mīc
obſecro buccellam panis in manu tua A quo ait ipſa
ſe excuſabat q̄ illud quod habebat ſibi et filio ſuo nō
ſufficiebat Reſpondit ſanctus michi fac de fari
na ipſa ſubcinericiū panē tibi aūt et filio tuo poſtea
hic ei dicit q̄ vdria farine nō deficiet et lecyt⁹
olei nō minuet⁹ quouſq; dūs dederit pluuiā ſup
terrā Quo audito vidua ſubcinericiū panē p̄ helye
fecit et tulit q̄ duxit ſubitus tam farina q̄
oleū nō defecit Vel iſta p̄nt allegrāt ecclē placet
et miſtice ad plura Et p̄mo quidē exemplariter poteſt
induci q̄ ſi ſacerdos ſtultus aliquā ḡtiā non gratis
ipſa ſeruum ſpectare poterit aūd Sicut hic fecit
helyas Qui aquā quā ſibi petebat ip̄e ſibi nō ſuſſe
cit. imo buccellā panis p̄ting poſtulauit ſo inter
ruptus ē gribus ſtultis caſeū q̄rit a mēſa panē
et in hoc eccā q̄s ſeqſ̄ tales oportunos helye eſſe
parat q̄s ſi nō edant q̄tū homo remaneat dei
tamen ſibi cū ofa q̄s appetitus gradus fac m̄ primū
inquit Tibi aūt et filio tuo facies poſtea Quo tū nulli
ab alio debeat petē illud quod nēm videt ſibi de
q̄ymo in omē ḡtiā ſemp ē vo⁹ ne tegnat arredda
Coīt quos ſ̄ portunos dicit ſcīs Nichil petas quod
negaturus fuiſti Vel eccā iſta exēplū p̄nt al
legā q̄ q̄n aliqua vidua v aliq; pſona helyam v
bonos ecclīaſticos et ſanctos viros ſeu exp̄m ſ̄ pſō
pauperm mitt et m vſu pietatis bona ſua farinā
et oleū v cibos et victualia libenter expendit et
q̄uis pauc habeat mandatis ad miſcendū aliq; de
mento expendit exinde dīna gratia
nō deficiet q̄ pauca bona ſua ex hac multiplicat
ſo bñdr̄ luce Q̄ute et habet vsū eſſe ſubue
ruſticor̄ Qui dat pauperi non indigebit dicit
de hoſe eccleſiaſtico legit⁹ q̄ cū oīa pauperib⁹
tribuiſſet ita q̄ michil in arcyis remanſiſſet
ſibi michilq; ſperans in deo In ſpīm ad ea
chas redijt et ſpūs plenas ſi umbre mentis
et ſo nunq; habet vīc miſericordie penuriā
bonoꝝ hoc ſi pauci ſemp habet pauperibus
largis dare q̄a potēs ē deus et ipſe bona ſua
modica multiplicat habundāt Vnde pulſ⁹ Dñs
alij dīcit ipſa et diuerſe ſunt alij vo⁹ reputat
non ſua et ſemp in egeſtate ſp̄ Dñs pīs habita
ē em deo oēm ḡtiā habundare facē i vob⁹ vt
Et ibidem Inſtituē ei dicitē dilexit deus populū ſuū
Vel dic miſtice q̄ iſta vidua ē eccla vel alia
que ſ̄t duo ligna i q̄ a-uctē q̄ conſiſtit ad mensā
ex duobus lignis p̄ quadrem colligit ſarmēta
ſiue ſcripture oleū q̄ done ſpūſc at m vdria
et lecyto cordi cuſtodit et fideli pectore ſilua
mīe multe habet ē helyas i ex plura
petit ſ̄t primo aquā q̄ fidelit⁹ ſorbet⁹ i opus ſua
lia deinde ſi adſit ipſam obedientē videat
petit ad ea panē q̄ſ̄ cū difficultate manducat
i opa magis p̄fecta et difficilia q̄ſ̄ ſubamen
tia dīt ea et ſibi cīnē i ſub conſideracōe mūdi
mūdanor̄ et mortis dīt ea repetita et ſecunda
vnp̄ Deo ſ̄ſ̄ reſpexit et cū ad caput
ſuū ſubcinericiū panē helyas cū ē pīdig
facis ſubcinericiū panē q̄ dixit legit⁹ Ad de
notandū q̄ helyas nō exp̄ius in opibus ſubamen
tis q̄ in illis q̄ fiunt cauſa mortis modice q̄
plēnū delectat Dicat ē ſibi ē Job 24 Igo
pānis in famillia et cīnē Ei legit⁹ exiuit
q̄ petrat ad farina et oleū i ſpūm et ſpūm
bona q̄ ſpūalia nrā augmentat et ſemat
quouſq; pluuia eterni reſtigerij ſunt ſup nos
veniat et deſcendat ſilla ē cui voce q̄ pu
bene obedit deo in aqua i ſmonibꝫ dīna
ē exercet in pace i diſſicilibꝫ in quibꝫ
ſi bene ſe habet q̄tū ad ſpūalia et tpalia
multiplicat et ſpūalis pluuia eterni
gnerij conſolat Iſta ad que hic ſpūalit vel

tempalib⁹ a deo multiplicarent⁹ solū vsq; ad
desertū pluuie dulcore ymittent⁹. qs sc̄s adue
niente gloia bona tempalia nūq; ex toto pdūt
Gratie vō et virtutes ē melig ymittent⁹. ¶ Vel
Dic q mulier ē ecclia que farina et oleū i corpo
re et sanguīe ꝑ se et filio i sūo ꝑpō ministrā
cū duobꝫ lignis i cū arcula mōzia deposit et ē
ydria et lechito cord custodit. Ipm dīc helye
i bono sacrdotio gessit et diffundit. huig gr̄ fari
ne et olei i corpis et sanguīs ꝑ tēta ē vbiq
q dulce q grīmie gmedat sine defect ꝑpetue
continuī et integr̄ē repit. ¶ In ista comixtiō
sumit vng stimuit mille qntū illi tritū ille tē
illud acid nūq vsq ad tempꝰ nobis dat⁹ sc̄s solu
ꝑ ꝑpe huig vite. quousq; eterne glie pluuie de
fluent⁹. Tunc ad aduentū luce cessabit vmb
et subtrahet⁹. Et hēta virtute ymago et figl
penitꝰ sustollet⁹. Job x°. Deficit manna post
quā dicit de fructibꝫ tue. ¶ Mortuus ē filiꝰ
vidue mulieris apud quā helyas hospitat⁹ ē
huig mortē in helyam retorsit fm ibunda
mulier. ingrat dicit. vir⁹ dei. Quid mihi et
tibi vir dei. ingressꝰ es vt recordarent⁹ iniquitat⁹
mee et interfect⁹ filiū meū. Quod videns
helyas filiū vidue mortuū in cenaculo vbi ma
nebat tulit et ipse sup lectulū suū posuit
et se sup puerū tribꝰ vicibꝫ expandit. et sic
orando dīm ipm a mortuis suscitauit et
viuū matri sue restituit. Ista pte ꝰ eccl
plenit⁹ allegat⁹ ꝑ quādā oppone q̄ridā qui sc̄s
sed nolūt habē veros ꝓfectus et iustos ti
mentes ne ex occasōe sue male vite ad eccl
sanctam veram deus de cet⁹ ipsos ministros
recedat⁹. Et ad ostendendū filiū eccl i ad pu
nicndū eos amplig ex riter⁹. Vnde ecclia De qbusdā
nūtijs audiui q duos religiosos quos an
nau sua habebat imminente tempestate in
mare voluerūt ꝓicere. Resistentes dīc q ꝑ eccl
iustitiā deus volebat ipsos nautas ministros
saluare. ¶ Dic allegorice q mater ista ē synā
goga que sc̄s helyam suscipit in aduentu tri eq
illig i ꝑpō qui antea viuus ꝑ gr̄am ꝑ suam
misericordiā tenet⁹ mortē spūalē et eternā dēn ut
finaliꝫ tanq; ꝑfectus in cenaculo ecclie eos deus
et sup lectū fidei sue constituet et tribꝰ vicibꝫ

i ꝑ fidem trinitatis qua eis mspialit sup eos dil
bet et sic eos viuificabit ꝑ gr̄am et matri eoꝝ
i ecclie viuos reddet. Osee 6°. viuificabit nos post
duos dies. Die 3ª suscitabit nos. ¶ Vel dic q mulier
e hidana natiū ciuitatis filiꝰ sc̄s adam ei⁹ posteritate sua
mortuꝰ fuit. Et helyas deus filiū istius sc̄s ydolum ꝑ
mutationem assumpsit et in cenaculo suo i ꝑfect⁹
sup lectū ascēdit et pandit et tribꝰ vicibꝫ i tribꝰ dieb⁹
ꝑ eū in sepulchro dormiuit et sic eū a culpa q eū
primodat⁹ suscitauit. Allegat⁹ vt supꝰ. ¶ Vel dic mulier
q mater ista ē constrīa q filiū suū i cenaculo dilectā
videns mortuū ꝑ primū habet ad helyam i ad deū
recursū ē qui sc̄s solet talēs mortuos in cenaculū
portare i suscitare ad bona eterna promittit et eos
sup lectos suos i sup regie sullimitatis eterne ꝑ desiderū
collocare. Et sic solet eos a morte ꝑpetua suscitare et
viuos et sanctos constituere. Vnde dicit ꝑ hoc potuit
dici q supꝰ. filius meus viuit. ¶ Vel dic q
mulier ista ē ecclia q multociens a bono pastore et
vidua et relicta filiꝰ eius mortuus ē ꝑ peccā. qui
ꝑ ētos tunc ad helyā i a deo spūaliter viuificat⁹
qñ in cenaculū ecclie ꝑ pastoꝝ portat⁹ et qñ super
lectū helye i sup crucē ꝑ pōnit⁹ lectū. et
qñ tribꝰ vicibꝫ i ꝑ mspiationē trinitatis virtutū theo
logicarū q sc̄a fides spes caritas ꝑfundit sc̄a eccl ex
pandit⁹ et diffundit⁹ et ꝑ collaudem gr̄iarū et
virtutū sibi spūaliter applicit⁹. vel qñ in cenaculo
pacis portat⁹ ꝑ contemplationem. et qñ sup
lectū pacis positꝰ sibi ter mspicit⁹ i ꝑ contritā
confessionē et satisfactionem sic eū viuificat⁹ ꝑ gr̄ie
reconciliationem et sic viuificat⁹ ꝑ gr̄ie
reddit⁹ ꝑ virtutū restitutionem. Quinto 2°. Date huic
infanti vitā hic ē eni mater sua. ¶ Vel dic
q illud ꝑdon dicitur. vade i sarepta sydonie
accipe eni mulierē viduā vt pascat te ibi. potuit
ad verbū dei pcē i ad helyam i filiū mittere
i mundū. Iste eni ad viduā i ad ecclam q eni ꝓpi
aduentū viduā videbat in sarepta sydonie
i in mundū q ē ciuitas pacis ꝑ incarnationem des
cendit et qā fames tūc annoꝝ et sex mensiū
i incarnatio fidei sc̄e trinitatis q figurat⁹ in tribꝰ
annis et dimidio bonoꝝ opm q figurat⁹ in tribꝰ sex
mensibꝫ iuxta 4ū. Deꝰ dieb⁹ opatibilis 6 dies. In sua
lassabat in mundo sc̄a pax habebat i mulier sc̄a
ecclia de farina i de vna sarta parū oleū i pau

De diuina ẽcia ¶ Primo enã filiꝫ matꝛis huiꝰ
ſcꝫ iudaꝝ gen⁹ mazti aulpe et pene ẽat ſubuertꝰ
ꝙ diuſas et rodo et viduatꝰ ſo helyas dei filiꝫ
venit qui farinã et oleũ ⁊ ſriam et ẽcia multi
plicauit ¶ ꝙ ꝓ duo ligna ⁊ fidem et deuocõem
o⁹uiꝫ et paſſionis iſta mulier collegiſſet. filiũ eꝰ
ſcꝫ gen⁹ iudaꝝ mortuũ ſuſcitauit et tandẽ plu
uiam celeſtẽ cõſſnatũ diſtillauit qua mundꝰ
ſpualit᷑ irrigauit. Iſta enã mulier iſtã helyam
ẽſm ꝙ tunc ꝙ bona opa ꝛeceuit et pauit
et in aduentu huiꝰ helye bonis obꝫ ſ̃ndauit
¶ Ille ſ̃ꝫ venerit in ꝺo bona ꝓ ea illa ¶ Mel
vidua ẽ gentilitas cuiꝰ filiꝫ et ciuis ihꝭ erat
mortuꝰ ꝙ errores ſuꝝ qñ helyas ꝙ⁹ ꝙ fidem
ſuſtinuit et oleũ farinã et pluuiã ⁊ ſriam
ẽciã et ꝓſperitatẽ donauit ¶ Ca'' 18''

¶ Volens helyas ꝓ ſcꝫitatẽ trannalem
et ſemeſtrem pluuiã tre dãt. ẏhetas
lutoꝝ et ydolatꝛe vocauit. et ſic ad rpꝫ
cõtã ſpõ pactũ fecit. q ſi turba ẏhetꝛe bouem
occidẽt et ſup ligna in altaꝛ ponẽt et q helyas
ſibi de alio boue faceꝛt ꝓta q ille de ꝺño et debat
deus diceꝫ qui de celo ignẽ ad vocẽ ſuaꝝ ẏhe
tꝛe mittat qui ſacꝛificiũ deuoꝛauerit. Igit⁹ ẏhetꝛe
baal ignem de celo ꝙperꝛe nequeuit. qꝛymo
ſe inſtigantes et ſanguine ꝓfundẽtes at deum
ſuũ duocãtes in vanũ laboꝛauerũt. helyas vẽ
o⁹de ſua ignẽ de celo petiit qui oblatũ deo ſa
cꝛificiũ deuoꝛauerit ¶ Helyas ẏhetꝛa ſ̃t catho
lice et viros ꝓfãs et bonos. ẏhetꝛe vẽ baal
ſ̃nt ꝓpoꝛitas et hẽticos hoꝛdes et malignos.
qui ſꝫ baal qui mẽptat deuocatio ⁊ ẏ̃i ventꝛ
qui gulose deuoꝛat ẏhetꝛa ſ̃t et q ꝙ tꝝ deũ ꝛe
uerẽt et colũt. ꝓbat 2° ¶ Quoꝛe deꝰ venter ẽ ꝛc
Igit⁹ ſi volumꝰ ſcire qui iſtoꝝ ſ̃t iuſti et boni vide
amꝰ q ſ̃t illi q fraudat ignẽ de celo ꝺñẽ ⁊ qui
ſpm ſcm et ꝺiuam ẽciã a deo ꝙ ſe et ꝙ alios ſuos
credẽtes ꝙperꝛe. ꝛa ꝙ ẽto illi q de celo meruit ꝙpe
rant. dato q lanceat ⁊ pẽtencijs ex⁹tinus ſe iſti
ant. dato q multis oꝛibꝰ ſuꝝſũ clamat. q boue
⁊ carne ẏhetꝛam ꝙ auſteritatẽ pene ymolat atꝛꝫ ma
calem ꝺeꝰ aut ad li⁹am fauit hẽticis et ypocꝛi⁹
non ſ̃t boni ẏhetꝛe vꝛe boni et iuſti. ſi ꝛeuꝛa he
lyas ⁊ ſũ viri et non ficti qui ſ̃t fideles catho

ignem ſpũs ſancti et cauteriꝫ de celo tꝛaſtu
et ſic veri deꝰ cultoꝛes cõtã obꝫ ſe oſtẽdi
¶ Ioſ q. 8ª Prima ꝙa poꝛtauit deꝰ nõ ex⁹ti
vel ſit vie ꝙ ignẽ mentiꝫ ſalutaꝛis tꝛãſi
ad quã petendã et ꝓpitiandã ꝙfeſſoꝛes ſuũ ẽ
¶ Volens helyas ignẽ de celo a ꝺño optinẽ
altaꝛ de ꝓ lapidibꝫ fꝛat et bouem vnũ ꝙ
fruſt conſtruens ſup ligna ſuppoſitꝛa ſup
altaꝛ mẽbra apposuit. et ꝛ cauꝛtu altaꝛis
duas aꝛtabulas ⁊ aque ductu ꝙ duo lꝛa
ꝙm cõmeſtꝛia enã ordinauit. et hic 4ª ꝙ
ꝺrias aq que non ſolũ ſemel. vno 2° et 3°
ſup ligna et ſacꝛificiũ fundi cuſſit ita q aq
ductꝰ ꝓplauit ¶ Tunc vẽo ipſo ſtatim ignis
de celo cꝛeꝺit qui holocauſtũ. ligna ꝙ et
lapides deuoꝛauit. puluꝛem ꝙ et aquã
lambuit. mox vẽo ẏhetas baal q ignẽ
de celo ꝙperꝛe nequeuit apꝓhendit et eos
ad toꝛꝛentẽ ciſon viriliter mẽptat ¶ Eli⁹
vẽ dicto mẽdacio loꝙdo qñ helyas ⁊ ãlmo
vir bonus ſuꝰ. ⁊ ſuã carnalẽ vitã ꝺño
ymolat et ignem ꝺñi amoꝛe et ſuppe
beniuolencie de ſurſũ a pꝛe ſuꝰ ꝙperꝛe
plũa ſ̃t ſibi mãta. ꝙa ꝙ eto ipſe debꝫ de ꝓ
lapidibꝫ ⁊ de ꝓ fide articulꝰ altaꝛ ſue
ãme cõſtꝛuẽ. et duplicẽ aq ductũ ⁊
duplicẽ lachmoſũ oꝙ⁹. vnũ ſcꝫ q fiat
amoꝛe et aliũ q ſpat tꝛmoꝛe debet ſubtꝛahi
ubi. ¶ Aſtruſiones in coꝛde ſue diſpoſuit
in valle lachmaꝛe debꝫ ligna ⁊ ſcdm̃ patꝛe
exẽpla apponẽ. et bouem ſue carnalis
vite debet confitendo ꝙ mẽbra ꝺiuidẽ
et ꝙ ignẽ mẽdacij in altaꝛi cꝛꝺ ordinẽ
Leuit ſ̃ ¶ Petita pelle hoſtie ante ꝛ ſꝛuſt
q̃ oſtiduꝰ in altaꝛ. ſꝛue ligna ſuppoſi
oppoſita que caſa ſ̃t deſup ordinãter tꝛou
vẽo debet homo q⁹ vdi vas aq ⁊ q⁹ la
ti⁹ maꝛe gꝛeca ſꝫ ꝙ mal⁹ qmiſſ ꝙ bonis
omiſſ. ꝙ mendatu miſeꝛe et ꝙ delicto
ſtie ſuppfundẽ. q ſꝫ tꝛibꝰ vicibꝰ. hoc aſ
ꝺeu ꝙ ꝓto cõtꝝ. ꝙ ꝓto ouis. ꝙ ꝓto o⁹pis
debꝫ ſacꝛificiũ ſpũs gꝛibulati ablui ita q ea

ductil constric eccl̃ humilꝫ debꝫ ꝑplere
Ioel 2° Impletæ ydrias aqua. ꝗ ꝑtos
ista fecerit ignis dñe caritate et hospi
citi et ffrie de ꝑcto. et de sacrifi a deo ass
cendet qui sacrificiū et bonū exemplū vite
assumet. et ligna bonoꝝ operū. et
lapides fidei articulos. Necnō
puluerē. et consūptionē mortis et futuꝝ
que in hoc sacrificio adhibita sc̃a dei bñ
uolentia recipiet et assumet malachie 3°
placebit deo sacrificiū iuda. Vel dic ecce
q ignis intrinsecꝰ caritatis timoris et de cto
inspirat. et mittit a quo omnes ꝓtes
cordialis sacrificij q̃ plagnit. Tertio de
cto missit ignē in ossibꝰ meis. Et hic ecce
omnes ꝓphete baal. et malas corripiendo
ffsa prones et ymaginarios et opiniones
de corde suis de tra uitā expiantes.
Ostium helyas assistens ad vtrē carmeli
et ꝓnꝰ in terrā fundā suā inter genua
posuit. misit puerū suū vt septies respi
ceret cōm mare. septima vice vidit nubeculā
quā q̃ vestigiū baal ascendentē de mari. et
tūc tali obtenebrati q̃ et nubes et venti
surrexerūt et facta e pluuia grādis valde
Nubes ista cuꝝ astantib⁹ pluuiā misit ī
ecclām mundū. xp̃m signat. qui sc̃s suis nube
culis ꝑ pirate. pacua ꝑ hūilitatē. q̃ vestigiū
baal. ꝑ assumptā humanitatē ascendens de mari
huius mundi. ꝑ ingressū ad eternā felicitatem
a malis. q̃ renūciā vitiis respuerūt amaē vite ī
eo fuerūt q̃ ascensū huiꝰ quieuerūt. ꝓmꝰ
fuit martirū. 2ꝰ confessio. 3ꝰ baptismꝰ. 4ꝰ
passio. 5ꝰ ad infernos descensio. 6ꝰ resurrectio. 7ꝰ
ascensio. Ꝓ q̃ sc̃s secutꝰ e dñs. sc̃s nubes
et venti. et spūs sc̃s flatꝰ et inspiratio. Et
pluuiaꝝ. ꝓnoꝝ et salutatē in pēnitentie fletu
largā infusio. Ꝓ ascensū et huiꝰ nubis
pluuia grātiaꝝ multiplicatā fuit. sc̃a qua
terra iudam spūs sc̃i fuit irrigata et bonis fructi
bus. ꝑ. Opetit celū nubibꝰ et pat. Vel
dic de ascensione et assumpcione vgīs gloriose

pure pie humilis et deuote. q̃ sic ꝓ septē
mil̃ donoꝝ et virtutū celos ascendit et nob⁹ pluu
uiam. et gr̃iaꝝ spūalem pluuiā grādauit. Vel
dic q̃ qñ ꝑ mandatū et consentū helye. et bñ
ꝑdicentis et plantis puer. et prēs qui ē ipse
et ignarꝰ mare puer ad mal. et ad cor suū a
matū et quinquies respicit et septies. et ꝑ q̃s
dē septē prēdē mortalium facie ubi vitā
nube alta pura affectionis et cogitationis inde s
git et pluuiā lacrimaꝝ gr̃ārum et serēditatem
virtutū ꝑduxit pluuiosa germinat herba 2 Reg 3°
Helyas ypocrisis baal. et falsissimos et men
daces ybaal et ꝓpha ipsos interfecit. Hic plato
vel iudex ꝓmo debꝫ malos quinq̃ et damnā
ad eoꝝ interfectionē seu punitionē debꝫ prēdē. q̃d
vtiq̃ de falsis ypocrit. et de falsis hēticis debꝫ fieri. q̃s
bonꝰ iudex debet pacisci. q̃ prēdes aliās exti
pat Exo 22° malefactos ne pariēs viuāt Ca 3ª q 11

Quum helyas vir fortis et constās edē
ctā q̃ actus ī pnā recte redarguit nō
timuisset. et de cto ignis et pluuia
ī pcepisset. ypocritas baal occidisset. et ad pluendū
iudicium a deo ꝓdinatꝰ fuisset sic ꝓ mal. 4°
A facie tñ vnius viue mulieris sc̃e iezabel ignē
timuit. ymō quod celsus pudor fugit
vbi tedio affectus ade fuge pacisci q̃ meruit. et mo
tam quā sibi a iezabele inferri timuerat a dño
postulauit. Obsecro o mat̃ dñe aufer animā meā
et sub vmbra vnius iuniperi se pigrus obdormiuit
Angelꝰ vero dñi ipsum dormientē inueniēs a sōno
excitat. et ad comedendū subinducit panē et
ad bibendū aquā suffragauit. Cui ꝓpter
et bibisse iterū obdormiuit. et angelꝰ iterū ꝑ
sistit tangit. et ad amplius comedendū ꝑm suffragat
et fortē inducit. Quibus mat̃ comede. grādis
ei tibi restat via. Hic ī surgens vtrūq̃ comedit
et bibit. et ad diebus et noctibus vsq̃ ad mōtē
dei oreb in rupib⁹ sibi fortitudine ambulauit.
Ascendendo moluit helyas ꝑ vice sue iezabel
q̃ mortē tātā cuius sanguinē carnē seu luxurie ꝑ
pluuiā. Desiderio vero pfecte vel religionis sigī
ficatū. Iuniperū pungitiua arboꝝ difficultatū
designat stimulus. vmbra vero q̃ delectabilē ē ꝓcul
et excellentiā denōt. Angelꝰ ad predē vel

diuinā missā audiendam vel sumā sepulturam vel timorē
vel crucifixū fugit. Nam vbi subintroducitur materia
cōsolationis aqua lacrimarū quinq; homo
orat ad paradisi cōsolatorē pulsat cū oratē mansio-
nis tue. Et valeat q dato q Helyas. i. homo iustus et
virtutibus perfectus multis polleat virtutibus tñ q ipse
habet cōstantiā ad abstinendū. et ad ipsos principes re-
darguendos prudentiā ad falsos zelotas et hereticos
confutandos et superandos charitatē ad ignē diuinū accendē
et pluuiā lacrimarū celitus impetrandā. Quapropter ad p
catores mortuos de morte culpe resuscitandos. Quibus
vnū restat q debet fidem opis fiducie perseuerā
debet fugere et vitare sicut Iezabel mētrum. i. carnē
illam vel luxurie malitiam et cultrate et stimu-
mis corruptele ista. Et cū q vbi sedet pfecte et
cui obia vicarie. ab hac tamen a regina potentissima
superate. Vnde 2°. Promittit mulierem iezabel sedu-
ctos meos et docet fornicari et manducare. Et io
cū cōtra ista vnā sit remediū sicut fugere et occa-
siones vitare. Iste Helyas homo iustus adhibito pudo
re. quacumq; puerili verecundie et ignorantia
defectu. pbrie vel religionis quāq; egredit. ut
vbi sub pompa. i. sub pretextu diuinorum timorū et
discipline regule degens. a Iezabel. i. a luxuria vel
a carnis pueri erudat. Sicut ad litteram scribit he-
mite. De quibus dicit Iob 3°. q egestate et fame sterilis
redibat in solitudine et manducabat herbas et
arbores cortices. i. radices. cumq; dat cibū eoꝝ
dicit q. p. Ecce sepe fit q pugil homo ad deserti re-
gionis confugit. et difficultates disciplinas et
obseruantias obediam. et alia q̄uis. i. pulc. et eadē
temptationes et stimulos carnis sentit. quāq; tedio
affectus. et de egressu penitet. mauult sibi expos-
tulat. et reqrit. Dicit ei sibi ipse. Quid tibi. i. quare
Vtinā mortuus essem in egipto vbi sedebamus sup
ollas carnium &c. Et io talis sic affectus vmbram
tempus. i. statim eminus. ysaie 21. Videt deserti qi
delicias et solitudinem qi alter Dñi. Ez. reuela tibi
sic dicentia angelus Dñi. Iz bona missa. vel ēi
fidei. vel bona sepulture loco. vel bona predicatoris vel
pluti vel alicui alteri viri iusti nomine statim. Iz edere
qui ipsum debet. Quia et a sompno corpus dis-
cutit et virgā. Sicut Act. 12°. q angelus Dñi pus-
so latere petri excitauit eū dicēs. Surge velociter
Cui. Iz debet sibi dicā q surgat. et q pane
subcinericio. i. sue materie et refectionis medeā
p oculis habeat. et aqua lacrimarū bibat. et q ānā
ēre meruit deserti pñe attendat. et q ad obsequia
ciā disciplinā qua pmisit. videat et agnoscat
Vñde 2°. Vidit. 2°. panem cocto sub cinere. et pha
ram aquā fontis. Sepe fit q homo sic. Quia et
manus a sompno corpus surgit. Vñde 1°. Iā in
dā nos de sompno surgere. et ad sibi nocua pro-
et aquā. i. ad morte cogitandā. et pura sua pugna
humilis. sequitur. Ecce. Unum tñ pane madefactū
et potui mei ad fletum misceba. Iz. q cito sepe fit
q ex pigritate qua homo cum obdormit. et tepe
ad umbra. i. ad mōdana q̄ frigida et sicut
umbra fluit. se quiet. Et io tepe angelus fluuii
i. cura vel cōsideratio mētis ipm debet excita
et q̄ longa sit via. Iz eundi de. i. mundo ad pa
bre sibi debet. edel. et cū ad dictū sistendū flu
tuā. Quia mīe quāde grādes ei restat. i. via
Cui. Iz tute ex toto conatu suo fugere tentatu
et panē et aquā sibi oblatos. Iz morte mundi
et lacrimosā q̄ quāde. vt sit. q. d. Quo
i. q labore vite patris qui in nullo q̄dragenario
desiguat posset ad montē dei oreb. i. ad mansi
paradisi fontis ambulare. Ysaie 2. Venite ascendamus
ad montē Dñi. Quasi vis q angelus intelligere
pulatus vel vel possit et eadē q̄libz iusto vere et
dic q. alia stare supi. q. Iz iste dubitatiue dicere
exercitate et ad peritiā et diligentiā inuitare.
Vel dic q Helyas. i. bona religiosa. Iz abstinentia vāt
carnis pueri fugiens ad deserti religionis vbi
q cito &c. fluunt. quibz ad montē dei oreb
i. ad paradisū attingere. Iste ad &c. Iz vnū iumen
tum cuius cinis fuit ignis. Iz extinguibile. q. d. Iz
desperet. Iz. 2. cruus pungitiua medela et q̄ras
q̄ qua. Iz in corde mō fluat. ignis. i. diuinus
amor et dilectio. Ecce 2°. Sub umbra alicuius
desidebat sedere. Iste pronus subcinericij. Iz. 2°.
et refectionis mee medela et secundario. Iob 2°.
Ego pendeo in stimulis et cinere. Iste vnde aq. Iz. d.
lacrimose fletus et inundatio. Iz potui dabā nobis
in lacrimis et mensura. Iz angelus mentis. i.

bom plati cor vdo vel bonore fedre monicio
et exhortacio vel fuge e spiue mstruc deuocois
et contemplacionis meditacio thcos b. angelo
eis comitent nobis Ista sc. et q. cultui m
dei to religiosi m deuo p q sic ciuis phigit
ad montem p dixi m cibi supernacio vel caui
ad montem qui plonis m p fecit fastigia pes et
ascender i montem dni et Del dic q helyas i
deserto no le dormisse nisi sub umpelo pugi
tiua Nec bibisse nisi de aqua nec comedisse n
de subcinericio nec locutu fuisse nisi cu angelo
q. ibq sic mstruc religiosi q no debz de uitas
qui no sorietatis fedus vel uinculo pfecti
tali q. diuino pane subcinericio et monte nedum
et iudicadem Unusq consideret quod lac
matre et q. pulcr debet q. mede et cu angelo et
cu deo et cu angel p eidem sua vel cu monte
sua p meditacionem debet colloqui sua facie et
alias silencio abstinere Et si ipm p aquas cum
solacio et deliciis aliquis dampne q. fugat
hoc semp debet cu sub umpelo et sub puncto de
dni time p poenas infernalium cogitationes
vel sub umpelo et sub medio cruris et pas
p expassos et deuocos Ita q. to religiosi m
claust debet m abstinencia uiue sic deuo studi et
si quis consolacionis videat semp debet illud sub
umpelo et in timore dni et i opitulacione grioris
et i consideracione infernalium tormentor exercea
ri et sibi ipsis in q. uerbo q. de

Del dic q helyas p. et predic qui m uerba mulie
ris p flatum Domini qui ab angelo et a pdi
catore angelico excitus fuerat redeunde et i
tempore et negligenda curia q. ipse q. ipsi
ille angelo aut pdicator vel pater ipm uene
rat tempus et ad surgendu de pcu et de tua
pot negligencie ipm coruate Et pueri et a
aut delicati abstinendo esse iuuenes et ledpu
uia et difficile qua pq mente fortius q. sibi ip
pone ut sic possit m cibi illis fortitudine usq ad
montem p dixi uenit q. ipse eccl qui ipetrat
mensas et eo q. ibi ad hoc refectione mensi ba
nis et laboriosis gradib ipetrat Ipe pfecti m ofpad
meo mensis aduersis eos qui tribulat me Del
dic q. patris ipse subcinericius pt sustinend al
tere ubi panis qui de celo descendit sub cinericibus
accendau grinet qui sic predi et sepius pdi

penitencia surgentu ab angelo et a sacerdote pari
gint ut in fortitudine eiq in quadragenario huius vite
laboriose ambulet et ad montem dni sc. p. dixi at
tingat et ingredi mereat Ipe q. amis cu gode q. met

Ostq helyas uit i monte dei oreb et fuerit in
spelunca dni et sibi a dño q. exiret et stet coram dño
foris stulit Quid mihi agis helya Ego inq. et sto
in monte coram dño Ipse q. ad eum spelunce ego
dicenta et stante Ecce spiritus fortis et grandis pertes
montes et confringens petras et subuertens montes ante
dnm coram eo et no in spu dño. post spiritum
uero q. motio Non i. q. motione dñs. post motionem ut
ignis et no in igne dño post ignem uero sibilus aure
uenti et tute in aura fuit dño. et q. helyas pallio
uultu suo operuit et stet dni egressus auditus

Ecce exposi pulc diuersimode helyas ei in spelunca
et predic litteram in spelunca carnalitate uel in
cauina mundam amoris q. ne i spelunca latronu
deus cu misericordie q. post quas predic et ad
exeundu de statu peri ipm exquirentem excitat
et hortat Quid mihi hic agis helyas aut q.
foras in statu peri Iterum in cauina et in affectu
honore sed egredere et sta i monte coram dño et
egredere penitendo et sta i monte predisi celestia
contemplando affectando Sta i. q. ad egressum huius
spelunce exeundi q. ad cogitandu de ipsa salutis
aliquis inclinat si uelit ut hoc non statu adest
sibi dñs nec statu uult ad statum gre q. ymo ibi
ut q. predixit in corde hoste aduertendo ait primo ei
aperitis q. veniat spiritus contra petras Sta i timor
dni q. petit petram et obstinacies et dubia coram
fugit Iterum uenit motio et hoc i. q. homo de
peccando et de se malo statu mouet cogitat et
disponit post ignis uero uenit ignis et hoc i. q.
incipit fieri in corde aliquis ad deum celestia et
de malis contrita Quod q. cito nec i spu timoris
nec i motione cogitacionis nec i igne i. pfecta di
lectio adhuc q. deus ei reuelet finaliter uenit sibilus
aure lenis tamen et mentis dulcedo et deuotio
ut ipse dei p. mysteria eidem allocutio et pfectam uoce
uicinoe sibilantis et reuelatio et tute ibi dño. sta
q. cauta tute ei deq. ad penitentia proinde qui ipsa
pena contristat Cuius q. ei Transibit q. ei et sibilabit

Vltus ſt allegiã ad aſtes ſã petr̃ z andreã
Johẽm et matheũ et alios ſctos qui ſñ dñi
ntes ſz luga baũ. z mãt̃ p̃ceꝑ vehũ legẽ q
a ſz pñdecẽſibꝰ baldẽmt aũlerũt at q̃ni
trenatũ aliqꝰ dilexerũt. ſi reuẽa vbiab
galyã. t a reſto ſuerũt vocati at pallio fidei
mdum ſtatũ ꝓpoſitũ cꝫſꝑerũt. Ideo et pr̃
malũ. t eructis amicis cꝫnatibꝰ valã ſtu
duarũ facẽ. Boues ſuos et azatꝫ. t totũ
ſuũ cꝫpalã ſtim ꝓpter paupm diſtribuerũt
et ꝓpoſtũ galyã ꝺſim ſequ ſz ꝑmittẽdo et
n. dando at aũdẽ obſeq at ſtudẽ q̃ſ ꝓſtat
rarũſibꝰ et pr̃e ſcauti ſt̃ dñi. Quid ꝫr ad
quaſtionẽ gẽtis z aligroſe ſr̃ ſtr̃i. q̃a ſz
vocatꝫ a deo et pallio regulare ſtitꝰ ꝺdu
ſtimã gtiam dñi reputat ꝓpter carnales ꝺt
t̃. Boues. Hꝫ cꝫnalitatẽ ꝓ pñs mactare
Arab. i. adm ignẽ cũſumẽ ꝓbuit et ſic ſcã
dñm et ſibi m̃ aligionẽ ꝓpria miſtice ꝙ
ſq Reliqꝫ ſũa et ſcauti ſumꝫte. En̄ 20m

Hꝫ habes q̃ venerãdꝰ rex ſyrie ꝓ
pudas ꝓcipũ nõ ꝓ ꝓlatꝰ fuit
ſuꝑatꝰ. q̃ſmo. m alio ſtio nullꝰ
ꝓcipũ z duentꝰ in ſcꝫſti ecc̃ anno gſtitu
nerãdꝰ fuit. q̃ regno ab exercitu tollẽt. et q̃
ſtitũ eoꝝ ꝓcipes ponẽt et bellatorẽ nũm
mſtrauerũt. Iſta pr̃t allegat q̃ q̃ꝑ magꝝ
m viri regni et ꝓcipes at dñi ad ꝓlia nõ
ſt̃ apti. et q̃ magꝝ q̃ſt nocẽt dñi. ꝓfitiãt q̃ſ
exercitu ſt̃ dimitti facta ꝙ vtile. edt q̃
tollat nullꝰ talium ad exercitu veniẽt. ſi pre
ꝓpudas ꝓcipiũ. t ꝓ mſtros mittãt q̃ſtim
ſtit. Ista ſz vt q̃ſtus mſtros et ꝓuꝑes mꝝ
militũs ſt̃ maiorib⁹ et ꝺnatib⁹ ſacꝝdotũ at
ad ſtitoꝝ opa ꝓuincialꝫ. Talis ẽ regis et
magnatũ q̃ ſ ecclie ſt̃ ꝺbitã ꝺdẽrũt. Ideo
ſq ꝓhibebit ꝺlicias regibꝰ ſz ꝓcerib⁹ ſt̃ m
ertab at ſtualiꝫ ꝓht vnã. ꝓ. Ad alligãdas
regũ ẽ. Que ẽ ꝺ filio ſpũali ꝓht
mſtligi vbi ꝓh. ꝓ fiant pauꝑes q̃ ditat
et magt̃ mſtros q̃ ſtem at ſnqꝫ ſtudẽti q̃ ſtati

Spũi victi m montibꝰ a filiis iſtl ꝺt
aũdt. q̃ ꝺy montiũ ꝺy eoꝝ eſſẽt at q̃ ideo
ſtualuerũt. Tua ꝓ m̃dno ſcꝫſti pugnãt cũ
filiis iſtl m valle ꝺa ceciderũt et ſic ſtus ſupiẽ
ꝺijs eoꝝ in valle nr̃ valentibꝰ ſtpauere.

Hic
reꝝ ſyrl q̃ mr̃ ſtrant̃ ſublimat. t ꝺcnat qui ſtbꝰ
limi ꝓꝑ ꝺbito q̃ fiãt ãſ ſta mitt̃ pugnãt
cũ filiis iſtl. t cũ ſtdeis i montibꝰ. t m ne
gotijs et rebꝰ ſpũalibꝰ ſz mandãto eius ad ſt̃
bia ẽ. ad exercitũ m fidei actiõẽ at d̃ alijs
ſacꝝmẽtalibꝰ vbi ꝓ tẽpo ſi venit eoꝝ q̃tingat
ſtatꝰ mittit̃ m valle pugnãt. t de pedes i ſtdeis
q̃ ſz tanq̃ corpalia et tẽporalia ſtantꝫ liquẽt
et auaricia tẽptãt. et ſic ſpẽrant cũ bonoꝝ
facilig ꝓualẽ. Ista d̃ cautela ꝺcnat q̃ ſi i
vno ꝓlio tẽptatꝰ minꝰ ſtabit ad tẽptand
de alio ſe q̃rit et ſupat̃ in alio cõdẽ.

Vel dic q̃ venerãdꝰ i ſimo ꝓlio victꝰ nõ ꝓ
hꝰ ꝺſt. ſ ad ſcꝫſte ãm ſpacꝫ ſtẽt. Allegat
q̃ ꝺato q̃ a q̃ꝺ pr̃cepto ſpũal vel ꝓlibꝰ victꝰ
fuit nõ ꝓ hꝰ ꝺbꝫ ceſſat̃ ſ tandẽ ballo m
ſtauratꝰ q̃ finaliꝰ valeat ſupare dr̃. ad libꝝ
rãm antiq̃tꝰ ſtinebat. q̃a ꝺato q̃ ab eodem
ꝓnciꝰ victi ẽant nõ ꝓ hꝰ ſingẽbãt ſ itꝝ
et itm̃ ꝓlia reſtauratꝝ finaliꝰ t̃ꝓhabat
vbi Dauid Joab ꝓcipit exercitꝰ ſtu audita mor
te vr̃ie ſtpoſſe bẽ. 2. Reg. 11. Non te ſtigat iſta
cas vanitꝫ cũ a cunctis bellis et nũc ſ̃ nũc
illũ aſſumit gladiꝰ. Hinc hꝫ q̃ rex iſtl
de clemẽtia reſponꝺit̃ rla ad venerãdã ꝛ̃ſe
ſyrie ballo cepiſſe at ꝺato q̃ edt nequiſſimꝰ
ſtm tñ non occiꝺiſſe ſ ſibi cauto fedꝰ ꝺmiſſe
ꝓfugiens ꝛ a ꝓhibita ꝓhibitꝝ ſub fugida ꝺcpt
trugmꝫ ꝺatꝰ ꝛ mihi d̃ cuſtodiã ſub pacto
q̃ ſi lapſꝰ fugiẽt ala mea patẽt vt loco ꝓdicti
capitis fruatur vel ꝓpulſo ꝙponũt̃ ꝛ̃ſ ad
rex ꝺmiſſũ ſoꝝ ꝺcẽt. mox ꝓpria ꝺmiſſionẽ
venerãdꝰ quã ꝺs ſibi ꝓmiſ̃ tradẽdat. t
caput eiꝰ aſtaret. ꝺdam loco ꝺe alijs futura
pena obſecrãt ſibi ꝺixit. Ala mihi ꝺmiſſi viz
ꝺignũ mortẽ de manu tua. ãt ala tua ꝙ ala ea

Iſta pr̃t applicat cõ iudicat et ſupioꝝ q̃ſtat
zare et ꝺpiſo ꝓcurat et recepto fedꝰ. t ſtra val
numã illos de ſuis cazallis libẽs. t ꝺmittat
alijs ꝓmittit. q̃a ꝙ tẽpo iſti ad ſtas ſuas loca ſtiore
ꝓculo dampnãdꝰ ꝙponit̃ ꝓ q̃tũ ſtãs q̃ mar
tꝛ vel ꝓmiãdꝰ dignꝰ ſt̃ at q̃ a deo ꝙ ſtud ocultꝰ

illud ꝑsumat Dñs quod sibi recto dictat. qñ
cuiusq; qñ aliqs talis ꝛ q̃ sis sit sollicitꝰ vitande
dicꝫ non tibunt a regibꝫ et magnatibꝫ audit⁹
si porro stimpnit⁹ et odiꝫ ꝛ ꝺ̃s pcq; ꝺ aliq⁹
tenet a sederijs ꝛ ab adulatorijs quor̃ dete
stit mendacia et fillacias ꝑ falsitꝫ arcuss⁹
penitꝫ ꝛ ꝺ̃s ab ꝑs magnatibꝫ quibꝫ vere
dixit fabulatorijbꝫ et cauillis manicipat ⁊ 4° gall
Immica facty sit vob ꝺ̃s dicꝫ. ⁊ ꝺ̃s
ꝺ̃s ydolis in quibꝫ ꝺñs habitꝫ in ꝺ̃s
sis templis reponebant⁹ multa ꝺ eo q̃ si quis
filacer⁹ ꝺ̃s ydolis ꝑtinꝫ reuelabat regi⁹ q̃
ꝺ̃ quida uiuens thesaurꝫ a templo ꝑtinꝫ stassi
et ꝺ̃s vnū ydolū reuelassi ꝺ̃s ille q̃ fratꝰ
sacerdot⁹ morte caput suū ydolo offeꝛ
dit q̃ aliquis alicui ubi ꝑsens a⁹ alijs ꝓdat si
ni ꝺ̃s reuelacõe sinis mei⁹ vel sibi habꝫ potuit
quisq; ꝑ multas oblationes ydola ꝺ̃s sibi
dixit ⁊ ꝑa mat⁹ mala sup⁹ et ꝺ̃s ꝺelebꝫ ꝺ̃s
si et si quis loquat vere caput ei frigit⁹ ⁊ ꝺ̃s
Dñs m ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s monstrabꝫ eius
ꝛa copia magnatꝫ labare magnatꝫ fastigia
et q̃ ꝺ̃s ꝑsidentibꝫ ꝺ̃s vni sis qui eis
vere dicit. ⁊ ꝺ̃s nemo ex ꝺ̃s sui sinꝫ ꝺ̃s aut
fulciat. si adulat⁹ vni ꝺ̃ omn⁹ officiū
Ꝺ̃s vis allega q̃ bonꝰ homo nec ꝑa n⁹ ꝺ̃s
tritate ꝺ̃s et a vitate ꝺ̃s ꝺ̃s si illud q̃ ꝺ̃s
sibi ꝺ̃s ꝺ̃s et consilia vel recto ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
mal ꝺ̃s fecit ꝺ̃s ꝺ̃s michias yphet⁹ ꝺ̃s q̃ ꝺ̃s
omes consilent bona regi ꝺ̃s aliqs ꝺ̃s ꝺ̃s
Dit. ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s q̃ ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
Hic habes q̃ rex ysr archap nolens cogsci
m plio in quo sis michias ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
habitū sui mutauit et ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ma eis ꝑtauit. ⁊ ꝺ̃s finē male sibi fuerassit
q̃ si ei mitteꝛ regis syrie solū regem ysr
in plio q̃erent et de alijs ne ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
qui mduty dat ꝺ̃s regio ysr ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
et mst⁹ eum assat ꝺ̃s sibi ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
Vnus vulo militū in medio sagittā iaciens
archap in regē ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
a ꝺ̃s ꝺ̃s et canes lingent vel lambent sanguē
eiꝰ. et sic ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
vere fuit. Hec ordinatorē ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
riens q̃ ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
q̃ ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
non ꝑit. ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s

iacit⁹ a qua ductꝰ ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
trucidat⁹ ⁊ nec ꝑt homo se ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
quā ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
Ꝺ̃s allega q̃ qñ ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
Ꝺ̃s dic q̃ ille ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
et habitū archap ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
Ꝺ̃s allegat q̃ ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
alienū habitū portare et assumē. vel alienū se
fingē. q̃ sub aliena ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
Hic ꝺ̃s q̃ rex ysr mutauit
habitū et ingressꝰ ꝛ bellū sm quo quis bello a suis
regis syrie in curru suo ligneo sagitta ꝑcussus
cruditꝰ sole interijt. Quem sui sm ꝺ̃s ꝺ̃s
portauerūt ⁊ canes vāo volentes sanguē ꝺ̃s
lambuerunt. Dic vbi rex ysr ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
habitu alieno sic ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s
fuit bona certamina huius mundi. ꝺ̃s q̃ ꝺ̃s
ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s ꝺ̃s

Hic vere sepe fit q̄ q̄ homo de cancellis tue
sue dignitatis p̄ fortunam cadit nō ad deū ipse
p̄ deuocionem reuertit nec se ad deū p̄ prece sue
conſolacionem quirit ſi porro deū belzabuch i dya
bolū p̄ diuinos et ariolos requirit p̄ quod deū
indignatū merito vel aliud maius ſortunium ſibi
mittit ¶ Hic deſſert helyas tesbites fuisse vi
pitatē zona pellicea accinctū camelo De ipso ecc
dicit q̄ regem iſrl visitauit reprehendit et q̄ vel
tatem de suis in infortunijs sibi mandauit et diuī
ciam et oleū multiplicauit et viduę filiū mor
tuū ſuſcitauit p̄phetas baal occidit Duosq̄ prin
cipes de principijs eius celesti igne a deo ſparito
ſumendit ¶ Item li° primo dicit de pluuia ſubtra
et ſubtracta iterę ſuis precibus impetrauit ignē de celo
mitti ſuper ſacrificiū obtinuit et achaz regē ipsum
vitium increpauit et ſtrā coram deo in locis plu
ribus predauit Viuit modo deo multos conſpi
ratos ad deſertū ecclā timentes iezabel fugit vbi ſe
ſtelli unipedo dormiens et tenuē panē et aquā
ab deo ad montē oreb triduum vbi deū iſrl
audiuit et vidit ſic hic ora patet 8 3 Regū 18
19 Tandē vbi ſtatuit hic S. ca et 2 in celū cū
igneo rapto exiuit et pallium ſuum diſcipulo
ſuo helizeo dimiſit in quo miracula multa fecit
¶ Helyas eſte q̄ miſtralis robuſtus p̄t vite p̄ſens
et magis de terraſtrio vel platū q̄ ſit vel ſibi vi
alijs debet Dicitur robuſte Qui enī debz dici
thesbites q̄ miſtrat quietem p̄ eo q̄ alios deb
precando quietē et ad intelligēdū veritatē dei
vel mandata ſuperiora debet ieiunare et deligen
ſemp̄ eā p̄ quā p̄cepto dei regi miniſtrat ſtet
ligens Iste ḡo debet hic audaciā ad malos pri
cipes redarguendos et ad veritatē eis dicendā et
oſtendendā iuſticiā ad malos p̄phetas et ad q̄dā
ge. p. ad heretcos et officiales quos putrescā
et igne ſcientie ſtremandos clemētiā ad ſtul
nam et oleū misericordie pauperibus et viduis mi
niſtrandā conſolationē ad eam deo p̄ſeuerāt ſtrā
p̄uidentiā ad pluuiā benignē ſpiritū vel doctri
ne ſpūalis loco et tempore dando vel retinendo
quādam ad mortuos puerōs p̄ plurimos ſuſcitandā
Veritatē ad in depto et ſtō unipedo aſpectū
sermonis abſtinentiā ad panē et aquā guſtandā

¶ Pſeudamaā ad vſū ad montē dei oreb
vsq̄ ad paradiſū ambulando contemplandum
et ſtrām ad deū videndū et conſequendū q̄ſi
ora ſi placeat in cū igneo cultum celi ad
deū finaliter rapiet et pallium bone fame et
ſanctitatis ſue hic in mundo remanens ſuis de
uote et diſcipulis relinquet ¶ Porro Iapto filio
eius ad deū et ad thronū eius ¶ Hic ḡo qualis
vir p̄ſtrue helyas p̄t dici q̄ helye virtutes
voluerit imitari Et potiſſime iſti p̄t
applicari ad ſtm nycolaū qui ad h̄em ſtrā
et oleū et ſtrā mēſtra multiplicauit mortuos
ſuſcitauit abſtinēs fuit et ieiunauit ꝛc ¶
Vel iſta p̄t dici de ſto johē baptiſta q̄ ſtr
zagem heroden ipſum redarguit In deſerto
in abſtinēcia et penia vixit aquas iordanis
ſtr ba penitēcie diſte ꝛc Vnū ſuſtinuit q̄ dā
de eo iſte ē q̄ venturus ē Et ſic helyas pluen
turus ē iudicem p̄dicando ſuū. malachie
¶ Hic iuſtificauit dm altiſſ ad peccatores p̄ q̄s
venit puenerunt in quitū p̄dicādo et pla
dando et corrigendo ſibi viā parauit et ipſo
nunt Vnū huic ꝛc Ipſe p̄bi an ipm ſ ſui
et bruta helye ¶ Hic habes q̄ duo quā
generaliter regit ociozie helye Ideſt ut eue
rane et q̄ ſpiritue locuti ſūt dicitur homo
dei Rex p̄cepit diſde te crui igne deſcē
celeſti ad helye ſpeciū precum dei miſt homi
dei ſic deſcendat ignis de celo et deuoret
te et tuos vltimo ault et terreq̄ ſpiritualiter
ad eū miſſa iudicio et morte alioq̄ti ut ge
nua ſua coram eo flectit curuauit et mēm
ſplauit et ſalutē q̄ ad regē dñm deū ſuſtinuit
¶ Hic exemplariē p̄t allegari q̄ q̄ſq̄ nāq̄
ſ. p̄ncipes ſeculares ballium regni et principū offi
ciales q̄ſcunq̄ dei et magni dei eccle
ſ al vite ſcientiſtice et religioſe ac ſtre regu
dure et ſpirituē non debet ſi pacē habere
et ſubiectiue aliās digni ſūt igne celeſti de
trahi et a deo exterminari et punirī Nulla
ē tpalis poteſtas q̄ vitio dei et ſtre ſcientie
gratie digna ſit adipiſci et quāq̄ q̄libz talis
vir ob gloriā tranſit et ruinā Exemplo
huius papei qui paſſibilis ſtigm adeptus
non ē paſſus q̄ ſuccedēs ad iamdā ſtigm pretendit

si puer voluit ꝙ submisse quelsuent. sic dt
solet mulcedo ꝙ deus gneus popul suꝰ
turg passionis domus tue decissime sapie
ffusione pauit et moꝺ a lectue foris vetuit
et sme pp ordine victus cessit ianue lectue
Bene go dauite q honoꝺa sancte seme.
Vel si vis allegꝰ ꝙ humilitas sanctoꝝ pficit
ad vitam nocet. Ita dr vbi ꝙ Nisi mollis
fuerit ira et furor durus exeritur fuisse Ca 2m
QUm deus vellet helyam i turbine
accipere ipse se voluit de helyzeo dis
cipulo suo antea expedire Dicens
ad eum ꝙ dns mittit me in bethel Unde
in iherico. unde in ad iordanem. helyseus
aut dicebat viuit deus et viuit anima
tua non dimittam te. Ergo ad ad iordanem
uenientes noluit helyas pallium suum et
percussit aquas iordanis et diuise sunt et tm
steterunt ꝙ supra Qui ad dixit helyseus postula
me quid vis antequam tollar a te. Petiit heli
seus ut spiritus eius duplex apud eum fieret
et ꝙuis sibi difficile concessit dns tm
si me raptum videt. erat ergo curru igneus et
equi ignei diuiserunt utrosq et ascendit
helyas p turbinem in celum. cui ille pallium suum
cecidit Quod helyseus accipiens et eo percusse
aquas iordanis quarum diuisa sunt
et ait ubi est dns helye et hoc illo facto transiit
Hic allegꝰ
ꝙ qui deo sapiendo et in celum ꝙ placuerunt
et ꝙ sue uocationis dignum fructum. solicitudinem de
fuga sibi et honore dignitatis et aliorum ꝙ
uis fide et honore fortitudine fugiendo ut sic
possit sanctus in igne fur uide crudelitate cru
ciatus et ad amoꝝ celestium se leuauit Vel allegꝰ
ad diligentiam honoris vitam discipuli qui sic
honus magistri dilectus plenius sui diuidunt
dimittit usq ad mortem si erit opportune eor
sequi et alius fruire donec spiritus et pallium
mortis et virtutis quotidianis et assumpcio ab
alis possint reportari. S. ad iacobi de gen 32o
Non dimittam te donec benedixeris mihi et benedixit ei
Vel dic ꝙ helye pallium et gratia mi iusti
qui sic uoluit dns ꝙ eo ꝙ iustus comitis gratia
uoluntas lata et acceptus ꝙ humilitate ad tur

q cum aquas dn ꝙ transisse. qa sic iustorum vita et
conuersatio aquas delicias grem plendo pauit
et in monte sanctitatis a voluptatem paupertatis du
rit. Et sic discendo ad vitam libertatis stil
lam cum ꝙ raptum eius pallium dispar unita
tolli quod remanet. virtute cum eo qui deliciarum
diuidunt sortant et cum multi et ad celeste
gratiam itus. pars Ita ꝙ cum pallium gratiarum
bone aquas delicias repudiat et sanctitate ab
stinencie et prime in se et suis imitatoribus ꝺuat
et amat dum in vita posse dicat quibus imitatores
bone gratie ad alterius illud iosue Vidi de
spolia pallium coccineum valde bonum et ceu
pistrum attuli. Vel si nus dic ꝙ helyas
in astensisse in celum cum igneo in equo in
turbine et ad demissione sui pallij. Dic vel ad
hoc ꝙ deus ascendat in celum cum igneo pu
nitur et ꝙ frudat curru ignium a rotarum.
Equi ignei et angelorum ministrum et sanctorum.
turbinis spatij et ebulli et adustas Dimisso
pallio et corpus mortis et mortalitate dimissa
fruitur. Vel si Dimittit pallium suum in die figure
Quia helisaeus erat in iherico vizi dicitur
dixerunt ei sic Videas inquit ꝙ hierico ciuitas
optima. sit deus pessime sit et terra sterilis. Et quod
helizeus vas nouum asperi fecit et sal in illud ꝙ
caput mittit ꝙ in fontem mittens sanauit et mor
tem et sterilitatem ab aqua fugauit et sic terra sterilis
in fertilem mutauit Hiericho q interpretatur luna
eorum deus ꝙ sic et ꝙ gentes et adhuc et hodie
nabili decursu pluit. et defluit sicut luna istius
ergo gentes ꝙ ista hierico optima dicitur ꝙ eo ꝙ
sit ubi et loca mundi et diuitie et multa congaudia
deo ꝙ deo ibi fuit ab initio semper prestitit. Iuxta
mirabane et patrissime gentis sue. hebree et poetice
vel fons ꝙ spiritus et baladatie trene q sic
terra eradicat humanos decipiebat et ꝙ malas qua
pestiferas fabricabat et sic ea sanem et sterilem a
ciuitibus faciebat. Et ro helizeus ꝙ ipse deus nouum
nouum vas bndecim. quod nouum inundans ait
mundo plauit in q sui sit dine scripse sit vbi sui
posuit et eo mente fontis pestifere mundi et errore
et idolatre q tunc mundo potuit. tpe duxit a sua
cuit. et sic terra sterilis humane virtutibus fecundauit
Deo 22m Non erit infecunda nec sterilis terra tua

Vel dic q̄ helizeus ē plato qui videns habi
tacōem ecclē vel religionis ac de ſc optimā et
ſalubrem ſuscepit ac q̄ dā voluptuē et ſpūtuē
ubi fundat tēpla eis et ſubditos videt ſtellas vtu
tibus et damnas debet vas nouū et mōe nouitatis
et ſal et cōuiuiorū assidue et aſpitatē adhibe
vt ſic ſtellitatē eōz possit vtilit̄ amittat et de
malis bonos et damnis vtuosos et vtiles gñare
ſtudiū tē. Stellas ac ſi scripsit et pōtifex. Vel
dic q̄ q̄ hō videt tēpla eccīe ſuu ſtellis vtutibus
et damnis q̄ aqua voluptate ſpūtate vel ſa
pientie ſeculāb debet ſcatē ſal diſcretōis adhi
bē et eām ſpūtatē vel ſtellitatē que ſpūtuū
dōa aque gendat debet ꝑ assidue pñe vel ꝑ
ſalſedinē pñe prudētie moderē nam ſi ſal
et vas nouū i. ſi ſalſedinem vel admixtū pru
dētie et nouitatē pīratē māditie et insanie
adhibuerit. Quicq̄ aqua pestifera non nocebit. Imo
eccīa tēpla eōrū ſtellem vtutibus affluet et nō
vicia ſi vtutes assumet. Nemō enī nos mūdi
ſapia vel diuicie ꝓſpectus ſi assit in vtenda dis
cretio et memō norat deliciare ſanctas ſi assit
cum hec nouitas et pñe assidue vel mansuetio
ſi porro ista inuent et tēpla eōrū fundet. Dū ex
aere debito vsu accrescit maltare cumulatio dñi
qui dicit q̄ habete in vob̄ ſal et pace habetis inter
vos. Vel dic q̄ talis fons ſit ſugere malos
ꝑſonas et hereticos vel eōs quoſlibz malos ſocios
vel vicinos. qui ſūt aquā male doctrine et male
vite ſtellitate vtutū gendant in alios. Patet ergo
ſit q̄ helizeus dux ſuit ſtricte et fidei et talibz omittit
at ſic illos qui fons erroris ꝑ fudant fontem
veritatis fidei. et qui ſtellitatē vtutū induce ſolebat
iam doctrina ſua et vita alios vtutibz irrigant
et fecundat. Val cū dāne ſapie et fidei malos ſo
tos qui turpebat eōz peccat tēpla religionis vel
tēpla i. conſtrictam malorū ſocietatē amittat. Ita
in ſacrificio appones ſal. Vel dic q̄ fons ſ. iſte
a ſterilitate q̄ ꝑ eōs inſti ſal diſcretōis adiunctū ha
beat. a vtutibz nos vacuat. non ſecundat hō dñi
ꝑ. 22°. prudētie tue pone modū. Hic habes
q̄ eū helisaeus tristat ꝑ bethel puer ciuitate egre
dit ipm illudē et ipm calui vocā. Quia ol eis
male dixerūt in nōe dñi. statim duo vrsi de ſaltu
egressi fuerūt qui 42 de eis scinderūt. Istud
exponunt quida allegate dicentes q̄ helisaeus
a ꝓphēte cui ſt̄ puer i. iudaei puerilis insensatis
et hesitantes quos fecerat illuſerūt et eū cal
uū vocauerūt in cōtēptū i. laudē calūdie ipm eoꝝ
fecerūt. Ꝑ q̄d duo vr. ſi ſt̄ tēpla et vespasiana
de ſaltu romane ciuitatis dimiſſi ipsos inuaſerūt
et desti uerūt et ſi pueri 42. Dicūt ꝓphēte
eo q̄ ascensione dñi vr. ſi ipſi
in iudeos irruerūt. Ꝑo. Quadragenta. Vel ista alle
gat cōtra illuſores bonoꝝ ꝙ. ꝑ cētū vr. ſi. dicūt de
ſaltu ipm ꝓpheta. q̄ ipſos laudabili finaliter et
confundet. Vñ vñ ꝑ. Vita ſc̄i dñi. Deuſoles ſuperi
ar. malos punierūt ſc̄os ſuos ſalue

Quom rex ayaab quibuſlibz annis
liat tributū regi iſr̄ ſui centū agnoꝝ
milia et centū milia arietū. Hec
deſcripſit et ꝑdīm tributū negauit. ſcribit ē q̄
ioram rex iſr̄ et iosaphat rex iude at rex ydu
me ꝑ viam deſti ad pliandū contra moab pug
nare. Quibz ad aqua penury deficit. ꝓficien
dum. Dñi helisei mīstrauerūt et ꝙ exercitū de dño
dñi tres reges in ꝑsonis ipſius ad eū ſūderūt
hic ge. et pīma regem iſr̄ de ydolatrie cedentē
ſalte ꝙ ſuſtinē ſuū ſcā venie ſcrit. Tres ꝑsonas
ibm dñi ſtūe ſuꝑ eū de aqua dandā et victoria
optimanda ꝙ petunt. Fracte nichil fossie et non
videbitis ventū. et plenū et ipſibz aliquot
aquis tradet q̄ dñi moab in manū vr. Ad
allega iſta quō reges et ꝓcures debēt ꝙ petere
et ꝓuos dei religiosos sacerdotes et maxie ſcōs
viros honorare. et non ſolū ad eos honorabiles
ꝑsonas mittē. vñs ſi ſit necē. ꝙ ipſos ꝑsonis ad
eos deſcendē. Deut. 2°. cū dñs ē q̄ octoziās qui
ming ydoneas ꝑsonas ſt̄ duos malos qnquage
nalos ad helizeum mīsit. Ꝑ ipſi ignē celeſtē ꝓſi
ſc̄i ipſe aūt cōſu mortis ipſe aspernant. hic de
dñs q̄ negat in ipſis ꝑsonis dñeuit. Ꝑo ignē cōſu
mā et virtutem reparauerūt. Vñ ꝓ. Ecce
tota ada tua tenue dñm. et ſacerdotes aug ſuscipere
tota. Vel allega quō ꝓpheta dr̄ ad constantē et audā
ad malos ꝓcures redarguendū. Quare iſte qui
ſcam ſic dixiſſe. Si non attendēm vultū ioſaphat
regis iude non respicerē nec te vīdē. Ita ſcā
q̄ ſm dictū eius nec ſuꝑauit eū. Vel iſtud
allega q̄ ſicut ſanā melodie nō ſolū fugat ſpīm
malū. Quia vīsū a ſpīte ꝙ ꝑ. 16°. vīnus quatit
ſpīm humū ſanat hic. Dic vē q̄ ſalutes i. ꝓſperitates

Dic ve sepe fit q̃ pter vdens se m arto tribulacõnd
poctu solet dise ⁊ dnõibꝫ pmogenitu suu sz ait
seu alm dñe qui sz in solio p̃adisi debuisset sede
vt sr se posset a tribulacõis periclo liberare illud ad
d vere de abstinatis religiosꝫ qui sz qñ a regibꝫ
ispt at vda ⁊ a bonis solat vel cor regibꝫ pugn
mal se videt solent q̃ntꝫ ad detrꝫ grudpõ et pmo
genitu suu ⁊ adm Diabolo dessponde vel a postulado
at alijs ejus delinqñdo offra ⁊ quanꝫ ipi plati dñi
ad ipugnacõe vel correctione q̃ntꝫ cessãt ne sz tale
obstinatu possint ad detrꝫ youcãe at qñ ee Gor
videt eid debita facꝫ vñ bñ S. Aug. ad idem
rationes pnde arguens con Vel dic q rex moab
Diabolꝫ q̃ ar. ecclie comunicat ⁊ supbos agnos ⁊
ignorantes et carnales pascit et nutrit et bñ q̃nꝫ
de ipis regi ispt ecclie fit plenitudo In q̃ntu apos suos
malos ad pugnã bonoꝝ pugnatorem simulant ꝙ
in q̃ntu ad ecclm finalit̃ querunt Deus ꝙ idem
adipisci agnoꝝ et acriter pugnãtes fortes ꝙ qui
pmogenitus suus sz mundi malos divites et po
tentes supbos murꝝ tempalium dignitatꝫ ambitores at
eos p diluvii omnia in infernu imolat et occidit
vñ michee 6o Diabolo pmogenitu meu p scelꝰ meo.
Vel dic q rex moab ⁊ deus pri eoꝝ ciuitatꝫ sz eadꝫ
tres reges ⁊ ea capitalia vicia a pñe mfestauerut
et eo p civitate ecclie liberanda pmogenitu filiu suu
ecclm imolauit at imolãdo et occisigendo pmisit et
sic eccliam liberauit Vel dic q rex moab qui
mfestat a pñe ppe ysrm iudeam ad pr̃ qui deu Iob
8. vos ee ppe est Diabolo iste ejus pmogenitus suus
sz ecclm q̃ sc pmogenitꝰ in multis fidelibꝰ ecclie
imolauit et eade occisigens et sic se a cõnibꝰ
liberasse credidit qui dicit Ne forte vomat
eam q̃m edidit vt vng malat Vel dic
q iste rex ⁊ malꝫ plat̃ vel acta malus
infelix iudex vel balaam qui sz vt posset
regibꝫ ecclie impugnãtibꝫ ⁊ suis malꝫ suppositis
ecclie forte dapnãe vel correctõi volentibꝫ stare
facꝫ statu mittꝫ ad deos suos ⁊ ad illos ma
iores consiliarios q̃ ecclm ordinauerut ⁊ pmo
uerut recipi vt ipse omnibꝫ posset in d supplicio
stare et ꝑ eos pmogenitos suos ⁊ subditos
et maxime artifices solet p capias occidi
vel stare et eos dise suis pdis imolare ⁊ carnes

psallit melodiam verbi dei vel orta qñ suu
dei psallunt laudes et cantica exercet malꝫ
spus sz Diabolꝫ solet fugꝫ et trei Bonꝫ vꝰ
spus sz angelꝫ vel bonꝫ ⁊ bona deuota sibi
in hoste suscitat q̃ ad ꝑfectandꝫ vel ad peregri
tandꝫ de futuris ecclm fit spualis exercitat studiꝫ
ami dei vel officij cõtemplatiui ecclm deuocõis
exercitat et ad cognitionꝫ de futuris ecclm elevat
et exaltat Vñ Aporl 2o d̃ q̃ die qrto diluuij ho
minem et gñaliter omnes deo seruientes arcã absor
bant viuentes Hic habet q̃d dñs fecisset
pluuiã in montibus montibꝰ et deserte q̃ inter
alueus qui desertã debent i moab qui an siccus
erat plenꝰ aquis rubeis apparuisse quabꝫ
existimauerut q̃ regres ispl̃ iuda et edom
qui cõtra eos vernebat se se mutuis cedibꝰ
remisisse et ipso sanguine alueos repleuisse
Quam auditate spe ad desertã exercitus vbi
exercitatꝰ mortuos cognouerat Dicebat pugꝫ
uerit regres cõtra se et crudeliter mutuis cedibꝰ
diuc vade ad spolia malꝰ Quos tñ vivos nõ
mortuos reperierut qñ sz ipso cõtra se q̃ dicebꝫ
prerunt Illud allegra cõtra vanã psumptiõem
et crudele quia sepe fit q̃ patru medica occasione
sibi ꝙsentata et alijs infortuniꝫ dñat vt si
videat aquas rubeas sanguine exsistere et
de dimicatꝰ suoꝝ morte gaudeat pdam at
diuc q̃ ea exsistunt Ita q̃ pcta sepe fit q̃ vbi
timuit suos mortuos ⁊ defectos et missos ad
et de hoste pdã et diuc reportare credidit at ipse
multe vadit ipse i suu deuotõe vivos et fru
tus capiut q̃ an facie eoꝝ pcut et fugabut
q̃ nõ a de facili occasione credebꝫ nec ꝙ
diuc vel aliqua ⁊ fortunã expectabꝫ ⁊ ita sepe fit
q̃ illi q̃ crudelissime mortui viui q̃ndꝫ et vbi
speciabãt diuc infortuniꝫ reportat Vñ Iob 20
Expectabã bona et venerut mi mala Vñ ad dñt
alij tanꝫ mortui vilipendi mi vel o tñ viui
laudat ⁊ pcta omnes fuit discordie debita merces
O ita sz sicut st Bñ Immitat q̃ius humilꝫ
bonꝫ a timꝫ Hic d̃ q̃ rex moab videns
auxiliu sua a tribꝰ regibꝰ ipugnat cõ fugꝫ
temptasse nec potuisse filiu suu q̃ pro ecclm regnat
deliciat sup murꝝ immolauit et vt a dise suis
auxiliꝫ ipse q̃ filiu suu sacrificauit Unde fit Gorra
regem ecclie ad veri crudelis cui pñs exegit

r subsistentias eorū vsibꝫ sapientiē q̄ui dꝫ et fm
tenore seu pdō sacrificio pcurato totaliter solet fieri q̄
supiores ab impugnande talibꝫ solet desse et essere
Etiā qñ isti balim vel affinales amicosq̄ ipug
nare se tenuit ad deos r ad fontales ymotores suos
recurrit quos in auxilio maiores existere et pdē de
rentibꝫ et subsistentiis pauperi subditoꝫq̄ munera fuerit
ipsi stulti credentes vt supiores a talibꝫ nichil queant
et ab ipsoꝝ impugnande desistant et desistat vbi is
mali iudices vel balim suoꝝ subditoꝝ sit vel ymagi
nitus depopulatores pnt dicā dñe Ex Pablo
primogenita p stolā meā fronti vtri mei p pcā ad
mee ipsi et dat primogenitos suos i subditos vel
subditoꝝ carnes vel substantias dīs et fautoribꝫ ne
gij p stolā suo primant a suis dñis a superioribꝫ
Vel dic q iste rex a vsibꝫ q̄ sit dīs r aduēte
et balim ymaginitas immolat vt eū a plate et
regibꝫ defendat Vel dic q isti filios suos ad
honem dēmonibꝫ sacrificant et credunt in qñ vtos
ad defendēdū r et vsibꝫ mstrant et ꝑfirmat
pcē Immolauerūt filios et filias demonijs
Vel dic q isti vsibꝫ vel consiles predces ad
honem filios suos sacrificauerūt dēmonibꝫ in qñ
suos ymitatores et in malis diuinis fuere ꝑsecu
tores. pō Immolauerūt filios suos et filias suas
demonijs Hic habes q isti reges nō pertinent
mst aquā et ni dns dedit aquā et victualem.
Vbi nota q deus semp dat qñdo magis q petit
ad tñ qñ usq̄ q requirat Iacobi 1° cō Dat oībꝫ
affluēt et nō ꝓperat ⁊c Ca mo Q mo

Mulier quedā de vxoribꝫ ꝓphetaꝝ q̄ cuda
creditrix erat obligata cōtra i ysaiā
q creditor occasione debiti duos filios
suos volebat tollere et fuerūt sibi in
dicio nichil habebat pter paruū olei q aliq̄liter se
ungebat. ꝓcepit ysaias q vasa vacua multa
accipiat. et q claudat hostio olei in eis infundat
et ꝓplet hoc fo fecit et filios hospitē clausit
et filijs afferentibꝫ vasa olei infundē ꝓcepit et ad
ꝓpleta olei multiplicatū fuerant et ve
vendito oleo creditori satisfecit et de residuo
vitam vna cū filijs suis duxit Vende mst oleū
et crede creditori tuo tu aut et filij tui de resi
duo viuite Quia fo istud exposuit plures
a multis non erat q de vno plurimū assumi
bi solet q aliqñ dēs seu sententia ꝓferatur
dicat fo quida allegare q mulier ista
q fuit duos filios r duos pedes habuit quos ac
dicta diabolo tandē accedē subtilē et subtili
tate p diuersos errores confundit contendē
et p primi contendit et p obligationem viri
sui mortui fit ade ipsam et eius filios p primi
sibi obligatos assumit atq dixit dñe q ecce
ista ancilla ab ysaiā r a dño vasa vacua
a subditas et fideles et ꝓcē stolā eccē primi
tiue q fuit vacua r fuerūt et pauperi i tri
bꝫ et ab aliis sectis p ꝓdicationem mutuo accē
pit et modicū olei r stolā vel dictum vel dñe
sole et grie vsqꝫ ad summū ꝓplesti ista q ysa
mulier accepit de oleo sole et sotrate et gratie
istoꝝ ad creditoꝝ diabolo et eis multe ydole
satisfecit et filios suos fideles de ydolatrias
spualit mūdi ꝓnstrat et q stola et grā pauli
et augustini q dicūt vasa vacua fuerūt ecce
multiplicati q non sufficit ad malicias dyabo
et ydolatrie delendas et ꝓpter obstaculis stole
friuole. vmo eccē stolā indui ad duos alios
qui residui fuerūt in bonis malis mutandis
vñ iste p vasa r primos doctoribꝫ possimo
dicē vos alij estis filij r Ad 27 Date nobis
de oleo vbi sta lampades nre ec extinguāt.
Vel dic q mulier nra sta eccla ysaiadic
multa vasa r multos stolos q ꝓfessuri qui
oleo grie et mollitie sotrate ita plene fuerūt
q ad illicandos et nutriendos filios ecce sufficiāt
cerū. plenitudo ei est super ogneio mollitie
stolē pīt de pena et culpa p filijs ecce qbꝫ
a plato dat mdulgentia sanctissime et eccē vīe
huc mutamentū mollitie unde et eccē vīe grie
et virtutibꝫ amictē. go nota q q ecclia vt dñi
ad ysaiā r ad papā recurrit vt de oleo dyal
genatis creditoꝝ r dñe iusticie satisfaciat
et ꝓsoluat. ꝓpter q ꝓdicā Date nobis ⁊c
Vel istud allega de oleo mollitie nūc ꝓpter
ꝓpter de l debito r reatu et obligatu pene
satisfacē et de residuo potimꝫ nutrimēti
et ne grie accipe Vel dic q creditor ne
a dīna iusticia q sit duos filios nros sc cor
et dictum p debito culpe nūc nros mūdi
minuit. Quia nūc q ad ysaiā r ad ⁊c
et ad dei nīm recurrit et q de oleo bonā

mdm opm ista creditori ⁊ dine iustitie ꝓsol
uas ar de residuo vita celestis glie ꝓuentu
oleu cū bonore opm mdre ꝓmo ꝫ debitore
pene et culpe ꝓsolucio ¶ Residuū vō ꝫ spūs
multitudo et meltoze cumulatiuū ¶ Ista ꝑ ꝓmo
mdre ꝫ q dine iustitie fiat sustētio et sic de
ducto ere aliena potestas de relict vidue et
potit fieli meltoze cumulatio et ꝓuentu etna
vita et refectio ¶ Quilibet go videt dīna iu
stitia dici ꝑ ꝫ ꝓ ill⁹ fuit mr ꝓmū tibi ar et
filio tuo fruere postea ¶ Vel dic q ad ꝫm
dīng ieiunū vt ꝑ illud madiad oleū ⁊
gruine glie ꝑ dīng dignet multiplicare
vt sue iustitie creditori nō possint fieri fraus
et vitū eius nā de relict ꝓuitur ¶ Vel
allega de oleo dīne ꝑ ꝑ nā vas plenū
⁊ diuitib⁹ ꝑ vasis vacuis ⁊ pauperib⁹ ꝑ dī
uidat ¶ Scripe mḡt vasa vacua nō pauca
et q nō publice ad mdi laudē ꝑ clau
clauso hostio ⁊ vacue infundi mandant
Ingredi mḡt et clude hostiū ꝫ ⁊ ꝫ
tu facis eleosina nostra ꝓ ꝓ ꝫ
fiant decreta ¶ Vidua creditor ꝑ ꝓ
ipsius ꝑ bona ⁊ talia tribus multiplicabat
q non solū ad filios et pauperes deinde
sufficiat. ꝓmo ad mdm laute viuendi ⁊ pulē
ter ꝫ celestem. huc ꝫ ⁊ ⁊ et debet vob
et a. care q ihesum datorē diligit Deus
Deꝫ ¶ Fugabit mr memetū fiugū usti⁹ vide
Vel allega q ꝓ mulier ⁊ dqua ꝓsona ab
helyseo ꝫ multiplicati oleū sui ⁊ augmēti
ffrie speat fieli ꝓmo debet hostiū sensuū
claudē et ab exteriorib⁹ delectabilib⁹ sēsibilē
et in secretiō corde ꝑ considerā meditari et
ꝑ humilitatē abstinere ¶ Quod ꝑ cto si fecit
oleū glie et meltoze sue multiplicabit
et duo filii ꝑ corpa et alia a creditat dyā
liberabit et de residuo meltoze nutrimēti su
mulabit et vita ꝑne gradet ꝫ ꝫ ꝑ mr
cubiculū tuū et ꝑ tuo q videt ꝫ ¶ Osiū
helisei aliqn apud qdā mulier diuteret
et panē gmedet dicisse ꝫ ꝑ mulier vi
suo ¶ Adulto mḡt q vir ⁊ dei ꝫ dīsit
ꝑ nos fr ꝫ ꝑ ꝓ et ⁊ ⁊ ⁊

Regū ciij-to

Cum fames ⁊ in tra dixt helisceus vm
de pueli suis vt pulmētū coqueret ⁊ quidā
exiit filij ꝓphetaꝝ qui vite agreste habe
ens ⁊ inde colocynthidas colligēs in olleam
conspexit ⁊ pulmētū deqquens cōtra filios
ꝓphetaꝝ apposuit qui amaritudiem p̄ce
sserūt clamauerūq; in olla vir dei ecce mors
Ille vero farina immisit ⁊ ait comedite
Dic ꝙ vitio agricole veterē legē vel
sciam ꝓphetica designat ⁊ ꝓpria litterali sensu
sistit Ergo ꝙd accidit ꝙ qñ helisei ⁊
dei vel fluta filij ꝓphetaꝝ ⁊ sine fide
libꝝ pulmētū doctrine ꝑ̄ iubet pueri
sui s̄z puerilē ⁊ ignaē doctrē vite assūpse
⁊ sciam legalē ⁊ ꝓphetica ducūt ⁊ ꝓpter
male intelligētes colloquiū ⁊ viā ꝑfi
ciales ⁊ appellantes sanctā colligūt ⁊ inde
pulmētū amare ⁊ doctrinā gētilē efficiūt
⁊ apponūt Ipse ꝙ adultēres fideles aliq̄
riens clamabūt mors in olla Ꝯ helisei
⁊ bonꝝ ꝓlatꝝ sanā debet ostēdē ⁊ farinā
sane doctrine ⁊ sēi intellectꝰ adhibē vt sic
possit inde ōem ꝛ male doctrine amari
tudinem effugere Iudith 2 Sentēc amaꝝ ob
dulcem s̄z Dic ꝙ olla ex amaro pul
mēto ⁊ mundi ꝓfluētis vel ipse mundꝰ huiꝰ
sis pulmēti ⁊ cui deliciis et diciis filij ꝓphetaꝝ
⁊ viri sēi amaras ⁊ putrē et mortales mores
ann in olla vite s̄z Iste cend sēs ꝙ amaritudes
sollicitudinū contēnit et mortē mitiore et
tranquillore alimētis gaudent ⁊ quasi sēi vi
ri ꝙ ferme et copia vigeant ꝑfas quasdā
habē vel accipē nouāq; amaritudē Dicētes ꝑ Job 6.
Nūq; ēst qđ gustari qđ gustatū affert
mortē Non cessat ge q̄ nisi farina ⁊ discretio
apponat̄ Et n̄ q; gamo ḡuq; pulmēto ⁊ alij
tēpalibꝰ discrete et tēpata vtat̄ qui tūc
mali non potit lia q̄medat̄ primo ois
amaritudo q̄ libi ā ⁊ dulcedinē gūtet in q̄d
sis ex bono vsu talui mētis et ḡnie augelice
Spectetis et mundi non nos dēlectē vtēdo
ꝓprio ꝙd delectat tā ḡnīt ꝙ bruteis ꝑ ꝙd
Tale amara s̄z dulcia ēt vident Vel
Dic ꝙ olla ex pulmēto amaro ⁊ mundo ex
vilitatibꝰ suis ⁊ ꝙ filijs ꝓphetaꝝ ⁊
sanctis viris apponit̄ depascit ꝙ tribulatione ama
ritudinem ad helisei ⁊ ad deū clamāt̄ exqui
Mors mali in olla Iste go farinā ⁊ ḡnā sua
et mitore cōsolat̄ ⁊ sibi Et sic illud qđ eis
amo videbat̄ amare dulce et delectabile ac ap
pacat. ꝑ ⁊ dei ⁊ ḡnīt ꝙ amaꝝ dulci amare
sumat. sic ⁊ martibꝰ fuit visū Ca'''q'''

Naaman princeps exercitus syrie sanctꝰ et
diues ꝑ lepros qui venerat ad helisei
vt ab eo curaret ⁊ lepꝝ precepit ab hely
seo curari ꝙ iordane septies lauaret ꝑ
mittens q̄ septies eius ꝙq; mundaret Vnde ēst
lauat̄ septies ⁊ iordane et recipit sanitatē eius
Indignatꝰ go naaman ꝙ ad ipm no egredieba
et loco lepre tangēdi dimi sibi no deprecabat
incepit recedē et loco ad fluuiū iordanis veli
pendēs. fluuios damasci et abana ⁊ ceteros
ceptit laudē ꝙ iordanis fluuiū ad instantia
tm ꝙoꝝ suoꝝ ad iordanē descēdit se lauit et sanꝰ
sanatꝰ ⁊ lepꝝ eius vt eius pueri restituta fuit
carnū ꝓpria ad helisei accedens ydolatre rediit
quiēt et duos bigis domos onustos de tra ipsa
helitra sibi in syriā deferēs at tūc sup tra illā
dim adorauit Quidā exponūt ⁊ allegorice
dicētes ꝙ iste naaman syrꝰ q̄ genꝰ gentilitatē
ꝑ. q̄ s̄z sortis ꝙ tempalē patriā deuict ꝑ ꝓpe
tiā sapiēs semp fuit. legis ritꝰ ꝙ ens ozeꝝ et
ydolatriā dat. huic go ad helysei ⁊ ad dim ꝑ fide
venit. cuiꝰ doctrīa et mandatis ⁊ iordane ⁊
baptismo septies ⁊ septē ēmata sua lauit
et sic sanitatē ḡnie reportauit Ioh 9 Ambula
ui et vide. ydolatre cend tue ⁊ lucrauit. et sic
scripture adhesit qua mūnte deo ⁊ credidit
et salut Vel dic ꝙ iordanis iste ꝑ fluuium
pene et lachmare vel cend fluuiū baptismi ⁊
vide de ḡ sup li 3 c 6 ⁊ de iordane et me
lius de ḡ ca 3 helysei robi arguit de abana vbi
ta fragile expō de vtꝝ Vel istud dic ⁊ si vis
ꝙ s̄z iste naaman recte dabat indignatꝰ et absolu
sui stomacabat et abana fluuiū aque iordanice
baptismo ꝓferebat Allegā cōt gentiles ꝙ baptismū
stimpnid et aquas damasci ⁊ ablutiones magis
onati ꝓferūt Vel allegā cōt scribas ⁊ pharisēos ꝙ
iordanē ⁊ suum scripturarum vndēt stimpnā et ꝑ
uios ⁊ steriles mundi s̄z lapsos et incredulos ⁊ ḡnes

7z

ꝛ ada collabi et ab ysto manubrio separi oportuit Quod ſ̄ fr̄e a qđ d̄ morte fr̄e ysaid ꝛ dmortalis ada ad ꝓfetā pleūm ꝛ ad ip̄m dđit fr̄e ꝛ nō ysaid verbi ꝗ ꝛesurr̄ꝯ sup natauit et ada verbi ꝗ ꝛesurr̄ꝯ sup natauit et ad manubriū ꝛ ad rorpꝰ ferꝛ ꝛemeauit C Vel dic ꝙ ꝛ̄ ferrū pondōsū ꝙ ꝛ̄ hēbā manubriū ꝗ lignū retinū puer ꝙ scarpū tenebat ꝛ adam heliseus ꝛ ꝓpus lignū ꝙđ in aqua posuit ꝗ ꝛ̄ aqua nō ꝛ̄ ligⁿ fundꝰ ꝛ ipsum ꝛ̄ ꝛ̄ ꝙ nō vellet ꝙ fr̄e ꝛ ꝛ̄ hūmi ꝛ pū. De manu puer ꝛ de manutene ria adam ab ꝓpo manubrio ꝛ a ligno retido in ꝓfundū ipse nō recidit ꝛ sic adam ferū suū ꝙđ male tenuerat nūc amisit Quod videns helyseꝰ dei ꝓphā mīa motꝰ aliud ligⁿ accepit ꝛ sic ferrus lignū ꝙđ ad aq̄ ꝛ ad baptismo iungens ysta duobꝰ mūtibꝰ ferrū d̄ ꝛ ꝛ ligⁿ hūmi de ꝓfundo ipsum ꝛ de statu dap natoris ꝛedijt et stans ad statū ꝛ fr̄e ꝛ natauit lignū et aqua ꝛ a-ue et pas ꝗ et baptismo ꝛ hūmi de ꝓfundo vicꝰ eleuauit ꝛ ꝗ virtute ꝗ stans ad statū ꝛ fr̄e portauit ꝛ sic fit ꝙ illud ꝙđ ꝗ mu ligⁿ ꝓdit ꝗ alien ligⁿ bilfiera ꝛepat Nā ꝛeynt vt ꝙ m ligno vmebat in ligno quod amisit ꝛ vt mortꝰ olebat mīe vita ꝛestituit C Vel ꝛ̄ ad ipse puer ꝙ a manu hūo fr̄e ꝛ manutenēa spū ꝛ fiducie ꝛ a manu puer ꝛ ab aquatio fr̄e misse ꝗ ꝓpā ꝛ deadit ꝛ aliqđ ꝗ aualaā ip̄m ꝛ muddana labit vel ꝛ̄ ꝙ ꝙ despēa ip̄m ad ip̄m dđit Et ꝛ̄ ꝙ lapsa ꝛ d laau vita mea posuerunt la pida sup me ꝙ ad ꝙ ysta fr̄e ꝛ pondōsū ſ̄ nūc ꝓphe dessā vel desparati sterā ad manutenēaā puer ꝛ ꝛedeat ꝛ ad hord ꝛ manubriū suū ſ̄ statū fr̄e ꝛ̄ nūc ꝛ ꝙ lignū nouū apponat ꝛ ꝙ ꝛ-uet medua spes ꝛ deuocio mīe ꝛ̄ ad lignū in aqua ponit ꝛ ꝙ ꝛ̄ nās deuocio aq̄ lacrimē ad unguis nūc vel nūc ꝛ ꝙ ꝛ-ū ꝙđ ꝛ̄ ꝛ̄ ꝛ mens ꝙ ꝓdit ad statū fr̄e ꝛeleuat ꝛ ꝛ̄ ꝙ vi posse exponi d Job 12ᵒ lignū habet ſ̄ ꝛ̄ ꝙ ſ̄ ſ̄ſtisū fuerit ſ̄ ſ̄ fr̄e ꝙđ ſ̄ mens ꝛ̄ ꝛemeet m ꝛ̄ ꝛ̄ ꝙ ꝛ̄ ad odorē dei ꝙ nūabit ꝛ ſtret ꝛ ꝙ ꝙ ꝙ ad ꝓm plenitudē ꝙ ſ̄ C Vel dic ꝙ fr̄e ysaid ꝛ ꝓphe subditꝰ ꝛ ſ̄ ſ̄ sup. qui ꝗ ꝛ̄ ꝙ ꝙ a manu puer ꝛ ꝓphe ꝗ obitum ꝛ apostasia ꝛ ꝙ ꝛ ꝗ ꝓphe vicꝰ dñi ꝛ m aquam mundanā ꝛ Eliseꝰ ꝙđ ꝛ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ysta ad manubriū suū ꝛ ad manutenēaā ꝛ obitum ꝓphe ꝛ ad statū ꝛ fr̄e ꝛeuelat nūc ꝛ ꝛ ꝛ ꝙ ꝗ ꝛ̄ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ

Regū 4ᵗᵉ

Dixerunt ad illo principe qui dicunt helisee in ciuitate samarie. ecce nunc scimus q̄ reges israel clementes sunt. ponamus saccos in lumbis nr̄is. et funes in capitibus nr̄is. et egrediamur ad regem syrie. si forte saluet animas nr̄as. et non occidet eas. Et ascendit ad eum. et stetit in introitu portę. et dixerunt mulier clamauit ad me dicens. domine rex saluum fac. Et ait ei. si non saluat te dominus unde saluabo te. numquid de area. aut de torculari. Et dixit ei rex quid tibi vis. Que respondit. mulier hec dixit mihi. da filium tuum. ut comedamus hodie. et filium meum coquemus cras. Et coximus filium meum. et comedimus. dixi ergo ei die crastino. da filium tuum. ut comedamus. Et abscondit filium suum. Cumque audisset rex verba mulieris. scidit vestimenta sua. et transiit super murum. et vidit omnis populus cilicium nudum carni eius. Et dixit. hec addat deus et hec augeat. si stabit caput heliseī filii saphat hodie super se. Heliseus autem sedebat in domo sua. et senes sedebant cum eo. Et misit ante faciem suam virum. antequam veniret nuncius ad eum. Et ipse dixit ad senes. numquid scitis quia misit filius homicidę iste. ut auferat caput meum. videte ergo. cum venerit nuncius. claudite ianuam. et prohibete eum intrare. ecce enim sonitus pedum domini eius post eum est. Adhuc illo loquente cum eis. ecce nuncius descendebat ad eum. et ait. ecce huiusmodi malum a domino est. quid ultra exspectabo a domino. Dixit autem heliseus. audite verbum domini. hec dicit dominus. hac hora crastina. mensura similae siclo uendetur. et duo modii hordei siclo uno in porta samarie. Dixit autem dux. cui innitebatur rex manum. ad uirum dei. et ait. ecce si dominus fecerit cataractas in celo. numquid fieri potest iuxta uerbum hoc. Qui ait. ecce tu uidebis oculis tuis. et de hac parte non comedes. Erant autem quattuor uiri leprosi ante portam. et dixerunt ad inuicem. quid hic sedemus donec moriamur. Si dixerimus. ingrediamur ciuitatem. et fames est in ciuitate. et morimur ibi. si hic sedemus. pariter moriemur. Nunc ergo uenite. et transfugiamus ad castra syrorum. si forte saluet animas nr̄as. et non occidet eas. Et surrexerunt ut uenirent ad castra syrorum. cumque uenissent ad extremum castrorum. ecce nullus erat ibi. Dominus enim audire fecerat castra syrorum sonitum quadrigę. et sonitum equorum. et fortissimi exercitus. et dixerant ad inuicem. ecce rex israel conduxit contra nos reges hettheorum. et reges egyptiorum. ut ueniant super nos. Surrexerunt ergo. et fugerunt in caligine uespertina. et dimiserunt tentoria sua. et equos. et asinos. castra sicut erant. et fugerunt animę earum. Cumque uenissent leprosi isti ad extremum castrorum. intrauerunt unum tentorium. et comederunt. et biberunt. et tulerunt inde argentum. et aurum. et uestimenta. et abierunt. et absconderunt. Et reuersi sunt. et intrauerunt aliud tentorium. et inde tulerunt. et abierunt. et absconderunt. Et dixerunt ad inuicem. non recte facimus. dies enim hic bonę est. et nos tacemus. si expectauerimus usque mane. inuenietur iniquitas nostra. uenite ergo. et ingressi domum regis nuncietur. Et uenientes uocauerunt ostiarium ciuitatis. et nuntiauerunt eis dicentes. ad castra syrorum uenimus. et ecce nullus ibi. nec uox hominis. sed equi tantummodo alligati. et asini. et tentoria sicut erant. Et uocauit ille portarius. et nuntiauit intus domui regis. Surrexit autem rex nocte. et dixit ad seruos suos. indicabo uobis quid fecerint nobis siri. Nouerunt quia famem patimur. et egressi sunt de castris. ut abscondant se in agro. dicentes. quando egressi fuerint de ciuitate. comprehendemus eos uiuos. et ingredientes ciuitatem possidebimus eam. Et respondens unus de pueris eius. dixit. tollant quinque equos qui remanserunt in urbe. ecce enim sicut omnis multitudo israel quę deficit in ea. ecce inquam sicut omnis multitudo israel quę consumpta est. mittamus et uideamus. Tulerunt ergo duos equites. et misit rex post exercitum syrorum. dicens. ite et uidete. Qui abierunt post eos usque ad iordanem. et ecce tota uia plena erat uestimentis et uasis quę proiecerant syri festinantes. Reuersi sunt ergo nuntii. et narrauerunt regi. Egressus est autem populus. et diripuit castra syrorum. Et facta est mensura similae siclo uno. et duo modii hordei siclo uno. iuxta uerbum domini. Constituit autem rex dominum super manum suam. qui erat princeps militiae. et conculcauit eum populus in porta. et mortuus est. sicut locutus fuerat homo dei. qui locutus fuerat. cum descenderet rex ad eum. Et factum est sicut locutus fuerat homo dei ad regem. dicens. duo modii hordei siclo uno. et mensura similae siclo uno erit hac hora crastina in porta samarie. Et respondit dux ille regi. et dixerat homo dei. ecce si dominus fecerit cataractas in celo. numquid fieri potest iuxta uerbum hoc. Qui dixerat ei. ecce tu uidebis oculis tuis. et de hac parte non comedes. Locutus est autem mulieri cuius filium uiuificauerat. dicens. surge. et uade tu. et domus tua. et peregrinare ubicumque inueneris. quia uocauit dominus famem. et uenit quoque super terram septem annis. Et surrexit mulier. et fecit iuxta uerbum uiri dei. et abiit cum domo sua. et peregrinata est in terra philistiim septem annis. Cumque transissent septem anni. reuersa est mulier de terra philistiim. et egressa est ut clamaret ad regem pro domo sua. et pro agro suo. Rex autem loquebatur cum giezi puero heliseī. dicens. narra mihi omnia magnalia quę fecit heliseus. Cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset. ecce mulier cuius filium reddiderat uitę. clamauit ad regem pro domo sua. et pro agro suo. Et dixit giezi. domine mi rex. hec est mulier. et hic filius eius. quem uiuificauit heliseus. Interrogauitque rex mulierem. et narrauit ei. Et dedit ei eunuchum unum. dicens. restitue omnia quę illius fuerunt. et uniuersos prouentus agri. ex die qua reliquit terram usque nunc. Heliseus autem uenit damascum. Et Benadad rex syrie infirmabatur. nuntiatumque est ei. dicentibus. uenit uir dei huc. Dixitque rex ad hazahel. tolle munera in manu tua. et uade in occursum uiri dei. et consule dominum per illum. dicens. si euadere potero de infirmitate hac. Abiit ergo hazahel in occursum eius. et tulit secum munera. omne onus camelorum damascenorum. quadraginta camelis portantibus. Et ingressus stetit coram eo. et ait. filius tuus Benadad rex syrie misit me ad te. dicens. si euadere potero de infirmitate hac. Dixitque heliseus ad eum. uade. dic ei. morte morieris. ostendit enim mihi dominus quod absque dubio morietur. Et stetit in proposito. donec erubescere faceret eum. Flebat autem uir dei. Cumque hazahel interrogaret eum dicens. cur dominus meus plorat. Respondit. quia scio quanta mala facturus es filiis israel. munitiones earum succendes igni. et iuuenes eorum interficies gladio. paruulos quoque eorum allides. et mulieres uentres habentes scindes. Dixitque hazahel. quid est seruus tuus canis. ut faciat rem grandem hanc. Et respondit heliseus. ostendit mihi dominus te regem super syriam. Abiit ergo hazahel a domino suo. et dixit ei. quid dixit tibi heliseus. Qui respondit. dixit mihi. morte morieris. Cumque uenisset ad eum. ille mortuus est. Et regnauit hazahel pro eo. Anno quinto ioram filii achab regis israel. regnante iosaphat rege iuda. regnauit ioram filius iosaphat. Triginta duorum annorum erat cum regnare cepisset. et octo annis regnauit in hierusalem. Et ambulauit in uia regum israel. sicut fecerat domus achab. filia enim achab erat uxor eius. et fecit malum in conspectu domini. Et noluit dominus disperdere iudam propter dauid seruum suum. sicut promiserat ei. ut daret lucernam ei. et filiis eius cunctis diebus. In diebus eius defecit edom. ne esset sub manu iudę. et constituerunt super se regem. Transiit ergo ioram in sahir. et omnes quadrigę cum eo. Et surrexit nocte. et percussit edom. qui circumdederat eum. et principes quadrigarum. Fugit autem populus in tentoria sua. Defecit ergo edom. ne esset sub manu iudę usque in diem hanc. Tunc defecit et lobna eodem tempore. Reliqua autem sermonum ioram. et omnia quę fecit. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum iuda. Et dormiuit ioram cum patribus suis. et sepultus est cum eis in ciuitate dauid. Et regnauit ochozias filius eius pro eo. Anno duodecimo ioram filii achab regis israel. regnauit ochozias filius iosaphat regis iuda. Duorum et uiginti annorum erat ochozias cum regnare cepisset. et anno uno regnauit in hierusalem. nomen matris eius athalia filia amri regis israel. Et ipse ambulauit in uia domus achab. et fecit malum in conspectu domini. sicut domus achab. quia gener domus achab fuerat. Et abiit cum ioram filio achab in bellum contra hazahel regem syrie in ramoth galaad. Percussitque syri ioram. Reuersusque est ut curaretur in iezrahel. propter plagas quibus uulnerauerant eum in ramoth. cum pugnaret contra hazahel regem syrie. Ochozias autem filius iosaphat descendit ut uideret ioram filium achab in iezrahel. quia infirmabatur. Et uocauit heliseus unum de filiis prophetarum. et ait ei. accinge lumbos tuos. et tolle lecythum olei hunc in manu tua. et uade in ramoth galaad. Cumque perueneris illuc. uidebis ibi iehu filium iosaphat filii namsi. et ingressus loqueris ei. et de medio fratrum suorum consurgere facies eum. Tolle lecythum olei. et effundes super caput eius. et dices. hec dicit dominus. unxi te in regem super israel. Aperies ostium. et fugies. et non stabis. Abiit ergo puer adolescens propheta in ramoth galaad. Cumque ingressus esset. ecce principes exercitus sedebant. Et ait. uerbum habeo tibi o dux. Cui dixit iehu. cui ex omnibus nobis. Qui respondit. tibi dux. Surrexit ergo iehu. et ingressus est domum. Ille autem effudit oleum super caput eius. et ait. hec dicit dominus deus israel. unxi te in regem super populum domini israel. Et percuties domum achab domini tui. ut ulciscar sanguinem seruorum meorum prophetarum. et sanguinem omnium seruorum domini de manu iezabel. Et perdam omnem domum achab. et disperdam de achab mingentem ad parietem. et clausum. et derelictum in israel. Et dabo domum achab sicut domum hieroboam filii nabat. et sicut domum baasa filii ahia. Canem autem comedent iezabel in agro iezrahelitico. et non erit qui sepeliat. Aperuit ostium. et fugit. Iehu autem egressus ad seruos domini sui. dixerunt ei. numquid pacifica sunt omnia. quare uenit insanus iste ad te. Qui ait eis. nostis hominem. et figmenta eius. Qui dixerunt. mentiris. sed magis indica nobis. Et ait iehu. hoc et hoc locutus est mihi. et dixit. hec dicit dominus. unxi te in regem super israel. Festinauerunt. et tulerunt singuli pallium suum. et posuerunt sub pedibus eius in gradu. et insonuerunt tuba. et dixerunt. regnauit iehu. Conspirauit ergo iehu filius iosaphat filii namsi contra ioram. Ioram autem custodiebat ramoth galaad. ipse et omnis israel. a facie hazahel regis syrie. Reuersus autem fuerat ioram ut curaretur in iezrahel. propter plagas quibus uulnerauerant eum sirii. cum pugnaret contra hazahel regem syrie. Iehu autem dixit. si placet uobis. non egrediatur quisquam fugiens de ciuitate. ut nuntiet in iezrahel quę gesta sunt. Ascendit ergo iehu currum. et abiit in iezrahel. ibi enim ioram decumbebat. Ochozias autem rex iuda descenderat ut uisitaret ioram. Stabat autem speculator in turre iezrahel. et uidit agmen iehu uenientis. et ait. agmen uideo. Dixitque ioram. tolle equitem. et mitte in occursum eorum. et dicat. pacifica cuncta. Abiit ergo ascensor equi obuiam illi. et ait. hec dicit rex. pacifica cuncta. Et dixit iehu. quid tibi et pacifica cuncta. uade retro me. Nuntiauit speculator. dicens. uenit nuncius ad eos. et non reuertitur. Misit ergo alterum equitem. qui cum uenisset ad eos. ait. hec dicit rex. pacifica cuncta. Et dixit iehu. quid tibi et pacifica cuncta. uade retro me. Ait speculator. nuntius ad eos uenit. et non reuertitur. Et ecce agmen quadrigę nimsi filii. quasi furiosus enim agit. Dixit autem ioram. iunge. Et iunctus est currus eius. Egressus est autem ioram rex israel. et ochozias rex iuda. unusquisque in curru suo. Egressi sunt ergo contra iehu. et inuenerunt eum in agro naboth iezrahelitis. Cumque uidisset ioram iehu. dixit ad eum. pacifica iehu. Qui respondit. quę pacifica. donec fornicationes iezabel matris tuę. et ueneficia eius multa sunt. Conuersus ioram fugit. et dixit ochoziae. dolus ochozia. Iehu autem tetendit manum suam in fortitudine. et percussit ioram inter scapulas. Et exiit sagitta per cor eius. et corruit in curru suo. Dixitque iehu ad bodocar principem suum. tolle. et proice eum in agro naboth iezrahelitis. Recordare enim quando ego et tu equitabamus pariter post achab patrem eius. quod dominus hoc onus leuauerit super eum. Si non sanguinem naboth. et sanguinem filiorum eius. quos uidi heri. ego reddam tibi in agro isto. dicit dominus. Nunc ergo tolle. et proice eum in agro iuxta uerbum domini. Ochozias autem rex iuda. cum uidisset hoc. fugit per uiam horti domus. Et persequebatur eum iehu. et ait. et hunc percutite in curru suo. Et percussus est in ascensu gebbur. qui est iuxta iblaam. Fugitque in mageddo. et mortuus est ibi. Et imposuerunt eum serui sui in quadriga. et portauerunt eum in hierusalem. et sepelierunt eum in monumento suo cum patribus suis in ciuitate dauid. Anno undecimo ioram filii achab regnauit ochozias super iudam. Et ingressus iehu in iezrahel. audiuit iezabel. Quę posuit stibio oculos suos. et ornauit caput suum. et respexit per fenestram. Ingredienti autem iehu per portam dixit. numquid pacem habens occidit dominum suum. Qui respiciens ad fenestram. ait. quę est ista. Et descenderunt ad eum duo uel tres eunuchi. Quibus dixit. proicite eam deorsum. Proiecerunt ergo eam. et aspersus est sanguine parietis et equorum. Et conculcauit eam. Cumque ingressus esset. et comedisset et bibisset. ait. uidete maledictam illam. et sepelite eam. filia est enim regis. Et abierunt ut sepelirent eam. et non inuenerunt nisi caluariam pedis. et commissuras manuum. Reuersi sunt ergo. et nuntiauerunt ei. Qui ait. hic est sermo domini. quem locutus est per manum seruorum suorum heliae thesbitis. dicens. in agro iezrahelitico comedent canes carnes iezabel. Et erit cadauer iezabel quasi stercus super faciem agri in agro iezrahelitico. ita ut non dicant. hęc est iezabel. Ochozias autem habebat septuaginta fratres. qui nutriebantur in samaria apud principes ciuitatis. et nutritios achab. Et scripsit iehu epistolas. et misit ad samariam. principibus iezrahel. et maioribus natu. et nutritiis achab. dicens. Cum uenerit epistola hęc ad uos. apud quos sunt filii domini uestri. et apud quos currus et equi. et ciuitas munita. et arma. Et uidebitis optimum et rectissimum de filiis domini uestri. et ponetis eum super thronum patris sui. et pugnabitis pro domo domini uestri. Timuerunt autem nimis. et dixerunt. ecce duo reges non steterunt contra eum. quomodo ergo nos poterimus. Et misit qui erat super domum. et qui erat super ciuitatem. maiores natu. et nutritii. ad iehu. dicentes. Serui tui sumus. et omnia quę dixeris nobis faciemus. Non constituemus regem. tu quod placitum est oculis tuis. fac. Tertiam autem epistolam scripsit ad eos. dicens. Si mei estis. et uocem meam audire uultis. tollite capita filiorum domini uestri. et uenite ad me mane in hac hora iezrahel. Septuaginta autem filii regis nutriebantur apud optimates ciuitatis. Cumque uenisset epistola ad eos. tulerunt filios regis. et occiderunt septuaginta uiros. et posuerunt capita eorum in canistris. et miserunt ad eum in iezrahel. Et nuntiatum est ei. dicentibus. adportata sunt capita filiorum regis. Qui ait. ponite ea in duobus cumulis ante portam usque mane. Et factum est mane. egressus stetit. et ait ad omnem populum. uos iusti estis. ecce ego coniurationem feci contra dominum meum. et occidi eum. Quis autem percussit omnes hos. Scitote ergo quia non cadet in terram sermo domini. quem locutus est super domum achab. et dominus fecit quę locutus est per manum serui sui heliae. Percussit ergo iehu omnes qui remanserant de domo achab in iezrahel. et uniuersos optimates eius. et familiares. et sacerdotes. donec non remaneret ex eo quisquam superstes. Surrexit autem et abiit. et uenit samariam. Cumque esset in itinere in domo iuncti pastorum. Inuenit iehu fratres ochoziae regis iuda. et ait. quinam estis. Qui dixerunt. fratres ochoziae regis sumus. et descendimus ut salutemus filios regis. et filios reginę. Et ait. uiuite. Qui comprehensos uiuos. occiderunt in cisterna domus iuncti. quadraginta duos uiros. et non dimisit ex eis quemquam. Cumque ingressus esset samariam. percussit omnes qui remanserant de achab in samaria. donec deleret eum. iuxta uerbum domini. quod locutus est per heliam. Et congregauit iehu omnem populum. et dixit ad eos. achab parum seruiuit baal. ego seruiam illi amplius. Nunc ergo omnes prophetas baal. et uniuersos sacerdotes eius. et cunctum populum. uocate ad me. Omnes adorent me. Et conuocauit omnes prophetas baal. et uniuersos sacerdotes eius. et cunctum populum. Et dixit ad eos. Sanctificate diem solemnem baal. Et uocauit. Et misit iehu per uniuersum israel. Et uenerunt omnes cultores baal. ita ut non remaneret homo qui non uenisset. Et ingressi sunt templum baal. et repleta est domus baal ex ore uno usque ad os. Et dixit ei qui erat super uestes. Profer uestimenta omnibus cultoribus baal. Et protulit eis uestimenta. Et ingressus est iehu. et iehonadab filius rechab templum baal. Et dixit cultoribus baal. Perquirite et uidete ne forte sit hic uobiscum de seruis domini. sed omnes cultores baal sint. Ingressi sunt ergo ut offerrent uictimas et holocausta. Iehu autem fecit sibi foris octoginta uiros. et dixit. Homo quicumque salutauerit de uobis unum ex his quos ego manibus meis tradidi. animam suam dabit pro anima eius. Cumque complesset offerens holocaustum. dixit iehu cursoribus et tribunis. Ingredimini. et percutite eos. nullus egrediatur. Percusserunt ergo eos in ore gladii. et proiecerunt cursores et tribuni. et abierunt in ciuitatem templi baal. Et eduxerunt statuam templi baal. et combusserunt eam. Et confregerunt statuam baal. et destruxerunt templum baal. et posuerunt illud in latrinas usque in diem hanc. Et disperdidit iehu baal de israel. Verumtamen a peccatis hieroboam filii nabat. qui peccare fecit israel. non recessit iehu. nec a uitulis aureis qui erant in bethel. et in dan. Dixit autem dominus ad iehu. Eo quod bene cęperis operari. et complere omnia quę placita sunt coram me. et domui achab locutus sis iuxta omnia quę in corde meo erant. filii tui usque in quartam generationem sedebunt super thronum israel. Iehu autem non custodiuit ut ambularet in lege domini dei israel in omni corde suo. nec declinauit a peccatis hieroboam. qui peccare fecit israel. In diebus illis cepit dominus succidere israel. et percussit eos hazahel in cunctis finibus israel. a iordane contra ortum solis. omnem terram galaad. gad. et ruben. et manasse. ab aroer quę est super torrentem arnon. galaad quoque et basan. Reliqua autem sermonum iehu. et uniuersa quę fecit. et omnis fortitudo eius. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel. Et dormiuit iehu cum patribus suis. et sepelierunt eum in samaria. Et regnauit ioachaz filius eius pro eo. Quadraginta et quinque annorum erat iehu cum regnare cepisset. et uiginti et octo annis regnauit in samaria. Et fecit iehoahaz malum in conspectu domini. et secutus est peccata hieroboam filii nabat. qui peccare fecit israel. nec recessit ab eis. Et iratus est furor domini contra israel. et tradidit eos in manu hazahel regis syrie. et in manu benadad filii eius cunctis diebus. Et deprecatus est iehoahaz faciem domini. et exaudiuit eum dominus. quia uidit afflictionem israel. quam affligebat eos rex syrie. Et dedit dominus saluatorem israel. et egressi sunt de manu syri. et habitauerunt filii israel in tentoriis suis sicut heri et nudiustertius. Verumtamen non recesserunt a peccatis domus hieroboam qui peccare fecit israel. sed in eis ambulauit. Insuper et lucus mansit in samaria. Non enim reliquerat de populo iehoahaz nisi quinquaginta equites. et decem quadrigas. et decem milia peditum. quos perdiderat rex syrie. et redegerat eos quasi puluerem ad terendum. Reliqua autem sermonum iehoahaz. et uniuersa quę fecit. et fortitudo eius. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel. Et dormiuit iehoahaz cum patribus suis. et sepelierunt eum in samaria. Et regnauit ioas filius eius pro eo. Anno tricesimo septimo ioas regis iuda regnauit ioachaz filius iehu super israel in samaria. Sedecim annorum erat ioas cum regnare cepisset. et sedecim annis regnauit. Et fecit malum in conspectu domini. non recessit ab omnibus peccatis hieroboam filii nabat. qui peccare fecit israel. sed in eis ambulauit. Reliqua autem sermonum ioas. et uniuersa quę fecit. et fortitudo eius qua pugnauit contra amasiam regem iuda. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel. Et dormiuit ioas cum patribus suis. et israel sedit in throno eius. Heliseus autem infirmabatur infirmitate qua et mortuus est. Descendit autem ad eum ioas rex israel. et flebat coram eo. dicens. pater mi. pater mi. quadrigę israel. et auriga eius. Et ait heliseus. tolle arcum et sagittas. Qui cum sumpsisset. dixit ad regem israel. pone manum tuam super arcum. Et posuit. Et inposuit heliseus manus suas super manus regis. Et ait. aperi fenestram orientalem. Et aperuit. Dixitque heliseus. mitte. Et misit. Et ait. sagitta salutis domini. et sagitta salutis contra syriam. Percutiesque syros in afec. donec consumas eos. Et ait. tolle sagittas. Qui cum sumpsisset. dixit ad regem israel. percute terram. Et percussit tribus uicibus. et stetit. Iratusque est contra eum uir dei. et ait. si percussisses quinquies aut sexies. tunc percussisses syriam usque ad consumptionem. nunc autem tribus uicibus percutiens syriam. uincere eam non poteris. Et mortuus est heliseus. et sepelierunt eum. Latrones autem de moab ueniebant in terram. cum mortuus esset homo. Et proiecerunt cadauer in sepulchro heliseī. Quod cum abiisset. et tetigisset ossa heliseī. reuixit. et stetit super pedes suos. Hazahel autem rex syrie afflixit israel cunctis diebus ioachaz. Et misertus est dominus eis. et reuertitur ad eos propter pactum suum quod pepigerat cum abraham isaac et iacob. et noluit disperdere eos. nec proiecit a facie sua usque nunc. Mortuus est autem hazahel rex syrie. et regnauit benadad filius eius pro eo. Et ioas filius ioachaz tulit de manu benadad filii hazahel ciuitates quas tulerat de manu ioachaz patris eius in bello. Tribus uicibus percussit eum ioas. et restituit ciuitates israel. Anno secundo ioas filii ioachaz regis israel regnauit amasias filius ioas regis iuda. Filius uiginti et quinque annorum erat cum regnare cepisset. et uiginti et nouem annis regnauit in hierusalem. nomen matris eius ioadan de hierusalem. Et fecit rectum in conspectu domini. uerumtamen non sicut dauid pater eius. Iuxta omnia quę fecit ioas pater suus. fecit et hic. Excelsa tamen non abstulit. adhuc enim populus immolabat et adolebat incensum in excelsis. Factum est autem. ut confortaretur regnum in manu eius. percussit seruos suos qui occiderant regem patris sui. Filios autem homicidarum non occidit. iuxta quod scriptum est in libro legis moysi. quam mandauit dominus. dicens. non morientur patres pro filiis. nec filii morientur pro patribus. sed unusquisque in peccato suo morietur. Ipse percussit de edom in ualle salinarum decem milia. et tulit petram in bello. et uocauit nomen eius iectahel usque in diem hanc. Tunc misit amasias nuntios ad ioas filium ioachaz filii iehu regem israel. dicens. ueni. uideamus nos inuicem. Et mittens ioas rex israel ad amasiam regem iuda. dixit. carduus qui est in libano misit ad cedrum quę est in libano. dicens. da filiam tuam filio meo uxorem. Et transierunt bestiae agri quę sunt in libano. et conculcauerunt carduum. Dixisti. percutiens percussi edom. et extollit te cor tuum ad superbiam. Sufficiat tibi gloria hęc. et sede in domo tua. Ut quid prouocas malum. ut cadas tu. et iudas tecum. Et non acquieuit amasias. Ascendit ergo ioas rex israel. et uidit eum amasias rex iuda in bethsames quę est iuda. Percussusque est iuda a facie israel. et fugit unusquisque in tentoria sua. Amasiam autem regem iuda filium ioas filii ochoziae. comprehendit ioas rex israel in bethsames. et adduxit eum in hierusalem. Et destruxit murum hierusalem a porta ephraim usque ad portam anguli. quattuor cubitis. Et tulit omne aurum et argentum. et uniuersa uasa quę inuenta sunt in domo dei apud obededom. et in thesauris domus regis. obsidesque dedit. et reuersus est samariam. Reliqua autem sermonum ioas quę fecit. et fortitudo eius qua pugnauit contra amasiam regem iuda. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel. Et dormiuit ioas cum patribus suis. et sepultus est in samaria cum regibus israel. Et regnauit ieroboam filius eius pro eo. Anno quinto decimo amasiae filii ioas regis iuda regnauit ieroboam filius ioas regis israel in samaria. Quadraginta et unius anni erat ieroboam cum regnare cepisset. et quadraginta et uno anno regnauit. Et fecit malum in conspectu domini. non recessit ab omnibus peccatis hieroboam filii nabat. qui peccare fecit israel. Ipse restituit terminos israel. a introitu emath usque ad mare deserti. iuxta uerbum domini dei israel. quod locutus est in manu seruorum suorum ionę prophetę filii amathi. qui fuit de geth opher. Uidit enim dominus afflictionem israel. quod esset amara nimis. et consumptum. et quod non esset qui auxiliaretur israel. Et non locutus est dominus ut deleret nomen israel de sub cęlo. sed saluauit eos in manu ieroboam filii ioas. Reliqua autem sermonum ieroboam. et uniuersa quę fecit. et fortitudo eius qua pugnauit. et quomodo reduxerit damascum. et emath iudę in israel. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum israel. Et dormiuit ieroboam cum patribus suis regibus israel. et regnauit zacharias filius eius pro eo. Anno uicesimo septimo ieroboam regis israel regnauit azarias filius amasiae regis iuda. Sedecim annorum erat cum regnare cepisset. et quinquaginta duobus annis regnauit in hierusalem. nomen matris eius ioadan de hierusalem. Et fecit rectum in conspectu domini. iuxta omnia quę fecerat amasias pater suus. Excelsa tamen non abstulit. adhuc enim populus immolabat et adolebat incensum in excelsis. Percussit autem dominus regem. et fuit leprosus usque in diem mortis suę. et habitauit in domo libera. ipse autem iotham filius regis erat super domum. et iudicabat populum terrę. Reliqua autem sermonum azariae. et uniuersa quę fecit. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum iuda. Et dormiuit azarias cum patribus suis. et sepelierunt eum cum patribus suis in ciuitate dauid. Et regnauit iotham filius eius pro eo. Anno tricesimo ieroboam filii ioas regis israel regnauit iotham filius azariae regis iuda. Filius uiginti et quinque annorum erat cum regnare cepisset. et sedecim annis regnauit in hierusalem. nomen matris eius hierusa filia sadoc. Et fecit rectum in conspectu domini. iuxta omnia quę fecerat ozias pater suus. Excelsa tamen non abstulit. adhuc enim populus immolabat et adolebat incensum in excelsis. Ipse ędificauit portam domus domini excelsam. et muros opheł multos ędificauit. Reliqua autem sermonum iotham. et uniuersa quę fecit. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum iuda. In diebus illis cepit dominus mittere in iudam rasin regem syrie. et phacee filium romeliae. Et dormiuit iotham cum patribus suis. et sepultus est cum eis in ciuitate dauid patris sui. et regnauit achaz filius eius pro eo. Anno decimo septimo phacee filii romeliae regnauit achaz filius iotham regis iuda. Filius uiginti annorum erat achaz cum regnare cepisset. et sedecim annis regnauit in hierusalem. Et non fecit rectum in conspectu domini dei sui. sicut dauid pater eius. Sed ambulauit in uia regum israel. insuper et filium suum consecrauit. iuxta abominationes gentium quas disperdidit dominus a facie filiorum israel. Et immolauit et adolebat incensum in excelsis. et in collibus. et sub omni ligno frondoso. Tunc ascendit rasin rex syrie. et phacee filius romeliae rex israel in hierusalem ad pugnandum. et obsederunt achaz. et expugnare eum non potuerunt. In tempore illo restituit rasin rex syrie ailam syriae. et eiecit iudeos de ailam. Et syri uenerunt in ailam. et habitauerunt ibi usque in diem hanc. Achaz autem misit nuntios ad thelgathphalnasar regem assyriorum. dicens. seruus tuus et filius tuus ego sum. ascende. et libera me de manu regis syriae. et de manu regis israel. qui consurrexerunt contra me. Et tollens achaz argentum et aurum. quod inuentum est in domo domini. et in thesauris domus regis. misit munera regi assyriorum. Qui ascendit. et uastauit damascum. et transtulit habitatores eius in cyrenen. Et occidit rasin. Rex autem achaz abiit in occursum thelgathphalnasar regis assyriorum in damascum. Cumque uidisset altare quod erat in damasco. misit rex achaz ad uriam sacerdotem similitudinem altaris. et exemplar eius iuxta omne opus eius. Et ędificauit urias sacerdos altare. iuxta omnia quę mandauerat rex achaz de damasco. donec reuerteretur. Cumque uenisset rex de damasco. et uidisset altare. obtulit super illud holocausta et sacrificia sua. Et libauit libamen suum. et effudit sanguinem pacificorum quę obtulerat. super altare. Altare autem æreum quod fecerat salomon in conspectu domini. transtulit de fronte templi. et de loco inter altare et templum. et posuit ex latere altaris ad aquilonem. Et mandauit achaz sacerdoti uriae. dicens. Super altare grande offeres holocaustum matutinum. et sacrificium uespertinum. holocaustum regis. et sacrificium eius. holocaustum uniuersi populi terrę. et sacrificium eorum. et libamina eorum. et omnem sanguinem holocausti. et uniuersum sanguinem uictimarum. super illud effundes. Altare autem æreum erit mihi ad interrogandum. Fecit ergo urias sacerdos iuxta omnia quę mandauerat rex achaz. Et abstulit achaz paxillos basium. et labrum desuper tulit. et mare deposuit de duodecim bobus æreis qui erant subter illud. et posuit ea in pauimento lapideo. Et basim maris auertit. ut non staret super duodecim boues æreos qui erant subter eam. et posuit eam in pauimento lapideo. Porticum quoque sabbati quam ędificauerant in templo. et introitum regis exteriorem conuertit in templum domini propter regem assyriorum. Reliqua autem sermonum achaz quę fecit. nonne hęc scripta sunt in libro sermonum dierum regum iuda. Et dormiuit achaz cum patribus suis. et sepultus est cum eis in ciuitate dauid. Et regnauit ezechias filius eius pro eo. Anno duodecimo achaz regis iuda regnauit osee filius ela in samaria super israel. nouem annis. Et fecit malum in conspectu domini. tantum non sicut reges israel qui fuerunt ante eum. Contra quem ascendit salmanasar rex assyriorum. et factus est ei osee seruus. et dabat ei munera. Cumque deprehendisset rex assyriorum osee quasi rebellantem. quippe qui misisset nuntios ad so regem egypti. et non obtulisset munera regi assyriorum sicut per singulos annos solebat. circumdedit eum. et uinctum misit in carcere. Et ascendit rex assyriorum in uniuersam terram. et ascendit samariam. et obsedit eam tribus annis. Anno nono osee cepit rex assyriorum samariam. et transtulit israel in assyrios. et habitare fecit eos in ala. et in habor fluuio gozan. et in ciuitatibus medorum. Quia filii israel peccauerunt domino deo suo. qui eduxerat eos de terra ægypti de manu pharaonis regis ægypti. et timuerunt deos alienos. et ambulauerunt in iustificationibus gentium quas disperdidit dominus a facie filiorum israel. et regum israel quę fecerunt. Et abscondebant filii israel sermones suos quos non recte agebant contra dominum deum suum. Et ędificauerunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis. a turribus custodum usque ad ciuitatem munitam. Et erexerunt sibi statuas et lucos in omni colle sublimi. et sub omni ligno frondoso. Et ibi adolebant incensum in omnibus excelsis. sicut gentes quas transtulerat dominus a facie eorum. Et fecerunt uerba nequissima ut irritarent dominum. Et seruierunt idolis. de quibus dixerat dominus eis. non facietis hoc uerbum. Et contestatus est dominus israel et iudam in manu omnium prophetarum. et uniuersorum qui uidebant. dicens. Reuertimini a uiis uestris pessimis. et custodite mandata mea et cęremonias meas. iuxta omnem legem quam mandaui patribus uestris. et quam misi ad uos in manu seruorum meorum prophetarum. Et non audierunt. sed induraverunt cervicem suam. sicut cervix patrum eorum. qui non credebant in domino deo suo. Et abiecerunt iustificationes eius. et pactum quod pepigerat cum patribus eorum. et testificationes eius quibus contestatus fuerat eos. et secuti sunt uanitatem. et uani effecti sunt. et abierunt post gentes quę in circuitu eorum erant. de quibus præceperat eis dominus ne facerent sicut illi fecerunt. Et dereliquerunt omnia mandata domini dei sui. et fecerunt sibi conflatile. duos uitulos. et lucum. et adorauerunt omnem militiam cęli. et seruierunt baal. Et consecrauerunt filium suum et filiam suam per ignem. et ariolationibus et auguriis deditus fuit. et uendidit semetipsum ut faceret malum in conspectu domini. ad irritandum eum. Iratus dominus israel nimis. abstulit eos de conspectu suo. et non remansit nisi tribus iuda tantum. Sed nec iuda custodiuit mandata domini dei sui. sed ambulauit in legitimis israel quę fecerat. Et abiecit dominus uniuersum semen israel. et afflixit eos. et tradidit in manu direptorum. donec proiceret eos a facie sua. Quia diuisus est israel a domo dauid. et constituerunt sibi regem ieroboam filium nabat. Qui separauit israel a domino. et peccare fecit eum peccatum magnum. Et ambulauerunt filii israel in omnibus peccatis ieroboam quę fecit. non recesserunt ab eis. donec transferret dominus israel a facie sua. sicut locutus est in manu omnium seruorum suorum prophetarum. et translatus est israel de terra sua in assyrios usque in diem hanc. Et adduxit rex assyriorum de babylone. et de cutha. et de aua. et de emath. et de sepharuaim. et habitare fecit in ciuitatibus samariæ pro filiis israel. Et possederunt samariam. et habitauerunt in ciuitatibus eius. Cumque habitare cepissent ibi. non timebant dominum. et misit dominus in eos leones. qui interficiebant eos. Et nuntiatum est regi assyriorum. dicentibus. gentes quas transtulisti. et habitare fecisti in ciuitatibus samariæ. ignorant legitimum dei terræ. et immisit in eos leones. qui interficiunt eos. eo quod ignorent legitimum dei terræ. Præcepitque rex assyriorum. dicens. Ducite illuc unum de sacerdotibus quos inde transtulistis. et habitet ibi. et docebit eos legitimum dei terræ. Et reuersus est unus de sacerdotibus quos transtulerant de samaria. et habitauit in bethel. et docebat eos quomodo timerent dominum. Sed et unaquæque gens fecit deum suum. et posuerunt in ędificiis excelsorum quę fecerant samaritani. unaquæque gens in ciuitatibus suis in quibus habitabant. Viri ergo babylonis fecerunt socoth benoth. et viri de cuth fecerunt nergel. et viri de emath fecerunt asima. Et hevæi fecerunt nebahaz et tharthac. et sepharuaim adrammelech et anammelech dii sepharuaim. qui comburebant filios suos igni adrammelech et anammelech. Et timebant dominum. et fecerunt sibi de extremis suis sacerdotes excelsorum. qui sacrificabant pro eis in templis excelsorum. Et timebant dominum. et deos suos colebant. iuxta ritum gentium de quibus transtulerant eos. Usque in præsentem diem faciunt ritum priorem. non timent dominum. n

Hic habes q̄ azahel dato q̄ audiuisset ab
helyseo q̄ dñs suus venadab rex syrie ꝛc de
infirmitate sua moreret̄ ad ipm tm̄ ambiguus
dixit sibi q̄ ipe posset euadere et sanari dixitq̄
sibi ꝙ ꝑcepta mihi azahel singulis ꝑ fratrem
regis posset et aquā mittere et hoc ꝓ ioseph
q̄ diceto singulo ipm suffocauit singulusq̄ qui
suffocatus obijt et ipe azahel loco eius regnauit
Iste azahel ꝑ adulatores q̄ ista dato q̄ sinat
dnos suos infimos ꝓmoueri et maiori crimine ꝓfici
spū tm̄ ipsos ꝑdere seruados et tñ iustos finaliter
ad sibi uendos. Vnde ish aquā dulaui vbiq̄ sp
infundit et sic lapsis vbiq̄ ipsos ipos eos
inuenit et ita i malis iustificat mortē spūa
lem sibi ꝓcurat. Vñ ꝙ Nolite mirari q̄ dixerit
nr̄e deceptus Breuit̄ ꝙ ista et alia
q̄ cautus dñe adulatores dñm suū regem sic ꝑ
lati vel ꝓcipes sui⁹ adulando dolo ꝓcedo
mittat Ad hoc solui⁹ ut mens eius legem
diligentius et officia optime possit Et eam
hodie videmus q̄ adulatores qui dnos suos
mercando et falsa iustificando et vana plures
non gladio laqueo suffocat et ad ꝑditionē
attrahit et mercimonia loco eorum ut quis ꝓficiant
utrq̄ accipiat. talia sic ꝑ alios dilapidat et a
magistri sui⁹ in altis dignitatibus collocat⁹
et eos ista applicando q̄ quidē pauci q̄ ipsi
omnes ipsius nostri Vñ de ishi ait apostol⁹
Ad ꝛ Tim. vi. Si quis aliter docuerit et
non acquiescit sanis sermonibus dñi nr̄i ih̄u xp̄i
et ei q̄ secundum pietatem doctrine est superbus
nichil sciens sed languens circa questiones et
pugnas verborum ex quibus oriuntur inuidia
contentiones blasphemie suspitiones male
conflictationes hominum mentibus corruptis et
qui veritate priuati existimant questum esse pietatem
Hic q̄rit⁹ in fine habes q̄ ad iehu ꝓphetā dixit
iniquitates in regem et iezrahel ostendam
regis ipse et iniqui malos occidisset ipse
et ydolum occidisset factum est q̄ iezabel mater
iozam videns iehu ad palatium venientem occidi
filios suos sibi mittit et pueros ornatos ꝓmit ad
ducatus iehu allegans de hoc q̄ filius suus occidatur
mox exaudit Qui sibi ipsum de palatio ꝓcipi
tari fecit et iussit intincto ei sanguine eius pueros
equorum unguibus conculcata tandem a cambis eo
mesta est Et iuxta ibi helye ſupꝛ ꝛ ꝛ ii in
loco vbi iezabel fecerat occidi naboth canes
eius cruora rabiem deuorabant Vbi vnus alle
gata q̄ in quo peccat ait ſn hoc et punit⁹ ista
cum ibidem naboth iuste occidi fecerat ut
q̄ canes linxerant sanguinē eius ſo ibi cruo
ra et canes ipsam penitus ꝓterualuerunt
uerit Vel dic q̄ ille multas que se fin
et vt placeant hodie scribo facies suas sophis
ticant ac ꝛ q̄dā dissimilit⁹ et mendaciter
mutant ipsas finaliter deuorat Vñ ꝙ Ad
ꝓmissiones scribo animas tuas fruste ꝓmittit ea
tamquam fert te amatores tui. aduentitia q̄ erat
erisq̄ ꝓ q̄ amata ornatis ypocritis ut ꝛeg
ipse et platis et superbis placeat quēq̄ com
git conteritq̄ ista ꝓpria ymaginē fictione
non solū non honorant ꝓ de palatio et de
dignitate vel officio domo curia vel ꝓpe
priunt et cambq̄ et officialibus et baillivis
et ꝓmittit Genesa Vigil q̄ statim ꝙ et ꝙ
ꝓt ea dubitū Vel dic q̄ rex ipse ꝙ et qui
tales destruit et deponit et cambia mutabilis
et deponit Vel si vis allegoriza dic q̄ iezabel
ꝓt iniquam synagogā q̄ ꝓ sanguine ihesu xp̄i
et sanctor sitiebat et multorum ad ydola formata
fuerat et scribio et ypocrisi legis ꝓphetarum
et superficiali intellectu circa matrimonia oculos puta
bat hāc q̄ iehu ꝓcepto et expulso
et de palatio templi et legali fastigio q̄ ꝓiacebat
grauiū detrūit et cambq̄ et mundi tyrannis un
dique detrūit et cambq̄ et mundi tyrannis un
dique detrūit et cambq̄ et mundi tyrannis un
dique

ordinatis ad hoc militibus fores claudunt
et omnes ipsum gladio perimunt. statuam q baal de
struxit et templo eius ignem iniecit et sic
ultus baal de ipso patrem. Ista pñt al
legant q mali vñ speant primi acquirit quod
suppliciis et q extrema gaudij luctus occupat
ut ait. Vñ si vis dic misisse q iehu fit deli
baal vñ fit dyaboli. Ita sit iehu rex isrl
sic deq videt nunc q tpe huius vite fines baal
et perdidit fines dyaboli diligit. In quib solet
eos ad templia emastrecq sequutuli et hinc
sic aliqn vocte et vestes i bona tpalia eis
dat. Et quod dubio totu illud misidiose fit q
sic omes ipsos ad victimas ut ne morte euadat
ars patebit q finaliter milites suos i ipsa
las mittet et finis dei a finis baal i bonos a
malis secludet et separabit et ipsos malos de
templo baal i nundo et statuet eis
i carcere ydolo cultu eis i execrabem vitam
dissipabit totaliq et subuertet. vñ ars capitab
dns morte ipsi in sempiternu. Vñ ait ia ecclie
filij hoiis angelos suos et colliget de regno
eius omia scandala et sic separabit malos de
medio iustoz et mittent eos in caminu ignis
Vel dic q iehu i bonq statu vel cuiusq
ordis qui quiq solet se malis dissimulare ut sic
possit malos melius corrigere et punire. Et ipse
confirmat de quo ia in hystoria tpis legit. ps.
q vocauit ybaal qui erant in domo sua vñ dem
se velle gentilis pli q deinos diligere statuit
ita nunda et dona ipm nequitiq vel vo
la adorantibus promisit. et ge versos ydolatras
a fide vite corruptelis bonos et stabiles ge
nerauit. Alios tñ fallaces multiplicauit. Vel
dic q iehu i bonq statu q sic altri baal et
alni viciorz et ydolum debet de regno et cul
tu regio suo eradicare. Ydolatras q baal i malos
et ambitiosos electos maxie ydolatras et filios
baal i malos insidiosi iudicus debet depo-ua
et punire et eos cautte inuestigare. et ne bonos
ad malitia dualitat debet ipsos ab iudicij segregare
Vide mgr ne ds sancta nobiscu sit de pmb da
ut vt sint soli filij ipsi et pu baal et filij
ipsi. i vñ i ipsi de templo baal debi latro-nia
tias debet eis aplis sacerdos reputari. ybi ait
Vel dic q iehu i dyabolq q mitigat deuotos

siqñ tria pcta sic. superbia q deuotat homines ad eccl
ruinam q deuotat. Auaricia seu lucriam q
deuotat delicias. Dico ge q iehu dyabolq y tpe
huius q vite se ad amicu finez baal i ad ipsius
sectat ipsos q insidiose ad aliqd aq baal i ad
adoratione superbie auaritie luxurie et gule sollicitat
finaliter vero vbi non caueut ipsos corpaliter et ei
nales pcutit et occidit et sic gaudia eoz vertit
in luctu et se ad eternoz ordit. Vbi ge Sicut te
lum a edas finem tuo tetrinu. Hinc habes q
iehu q ois mandatu dei cant Domie adhesit ipse
uelat et altri baal et ydolatras aiq destruxit
multos q alios occidit a vanitie tñ auaritie ado
randi non abstinuit. qui ds misit mala i regno
sue tpis fuit. Sic ne sepe fit q plato diligens
se habet in hijs q pmet ad instar et ad fidem
virtutz q malos punit. hesim et ydolatrim
euertit. Deceptos virtutes i fideles autores adopta
at et diligit. Et sic q alias bonus erat. p auaricia
pcc. qui ds ne seruire dyabolq p se et p tyrannos
sibi et regno suo sic ecce plura mala fecit. Vel
dic q iehu cant q ramus auare. alias bonus
amor q auaricia in capite ei. Cxm. Mm.

Athalia mater azarie videns filiu suu
mortuu et filios ei a iehu rege isrl
interfectos ordit orde semen regiu
ut sola regnaret in ipsis. Tunc tñ eu filij regis
actualit ab achazia nectanee Josaba regis soror
filiu regis puulu et nutricem eius de tremio furta
tu e et abscondit eos a facie gre. nulq supstes de
filijs regis crudel Joiada sumq sacdos vocatis
centurionibus et militibus puulu regis ydem
que ram i templo nutrit ondit eis ut sacramen
tu eos et regem sibi prestare et ostensa i pia
achazia nepm in regis filio constituit q simul p loca
templi ingrit ipse. precauias eis de pilo qui egrant
et sancta tecta templi ndustria reparent. Quib inde
fiui sui ordinem qui eoz morte condigna pena
sustinuerit. sicut pz i pal 2o. Hinc ge ponit
a multis et primo allegatur ps achazia q ds strat
dns tpalis unit sinagoga q sic tpaliu nu quatuo
dat. Athalia ista regnatrix Joab vero puulu ghilos
et ipse Joiada sacdos q mistrat medicina dni vel
dicit dni et predicator et predicatore cat Josaba
q mistrat in quo dñi mansit dni granditudo sicut
sin q sic mansit dni. i fideles et exercio nec pfecdat

Et ego ista ē veritas q̄ athalia t ipsa synagoga
semen regni t ē fidem de qua dm ē Deu. 2°
In semine tuo benedicent̄ omnes tribꝰ terre omnes
gt̄ ipsius secretioꝝ ordē voluit et dicē Et erit
rpm Joab rpm eū suis sequacibꝰ apostꝰ t multis
vt sibi regnaret t ne regnū posset ordē tempe
rauit Dicens sic ē cappa Joab rex. Te velant ro
mani et tollat nām locū et gentē Sed quia
dubio fossata t humilis gentilitatis ista et mutte
atq̄ sta devotione et fidem credendi cepuit et p
humilitatē abstendens in templo corā positi. ubi
sta Joiade t sdicator tertia rpm sdicendo mutuit
et regnū eius mystice sta fidelium ecclesiam vsq̄ ad
ultimū p̄sentē deducit. Hec ē Itempe puere
at mitra eū ipm q̄ regem sup̄ sibi ordē constituit
et regnū i manu eius tradidit In quō quisq̄ po
pulis rpm regem et dnm credi oret Et i quōtu
in iudicio rpm regnantē monstrauit Sed sta mul
videns athalia t synagoga t seatꝰ q̄ ordē p̄ mili
tes sta cōnoti confusa et turbat Templū vel
ordē ab isto rege Joab sta a ē et a fidelibꝰ ipsius
ad ministrio iordē t ei sdicatorꝝ auxilio d̄pus
at mitra p̄ dei gratiā synagoga petri ipse Joab ē
in templo ordē at in spūalis regni solio ypocrate

Vel dic allegorice q̄ athalia tumida p̄de regnū
p̄ hebdem q̄ sta semen regni t puerꝰ ista dant
mites quos Joab t rpm ordē credidit q̄ nō scirent
atha sta admonitū secretis regis t ē mysterio
archangeli michaelis gabriel Joiade sacerdotis
t Josephi matrem et puerp t maria et spūm tulit
at eū vsq̄ ad tempꝰ egipto absconditꝰ qui tande
se in israhel regnaturū t publice sdicatis ordi
at et se ordē regem ipsi nō negauit Ipsi. 18 Tu dic
sta rex sti ego. Regē sta rpa athalia t rpa hebdem
mortuꝰ fuit quā bi simplicius t iudex finalis ordinē
Dicit̄ tamen pacis cito posse publicare qm
p̄ romanos tyti et vespasiani tēp mortem
q̄ exilium p̄ neronis dnī publicauit Cuius ro.
Magis pax pt et gambri q̄ misterii dnī sui

Vel dic aliter allegorice q̄ Joas rex quem
ordinasse ei credidit synagogi nūc in templo pa
tris custodis finaliter tēp in die iudicij sup̄ solium
iudicantis cōi ēd attingat Vel dic moraliter
q̄ athalia q̄ mysterium mendacio dm p̄ mundi p̄
pulatū vel diabolū vel malis inquilinū
qui vel qua frēr dnm fugit et declinat Semē
regni t bonū p̄ceptū vel virtutē agendi solet m
ipsum t in consilio mentē et ibi studet solum
ipsum et mdē Joas t malicia dm totaliter ex
stirpare Ista enim sp̄s q̄ malicia dm i mente
oritur et q̄ gehezi a deo declinat et diabolū
Vers 40 Cuncte gentibꝰ ysrael oblitꝰ a ipsius
sui Sed q̄ cito Joiade qui mysterium dm cognos
Joas t malicia dm fugat q̄ qui homo cog
nostit q̄d sit deus q̄m fecerit oblitus non
dat p̄ rpm et mutrem eius q̄ p̄ ipsum acce
dunt ecclesie p̄ncipes sinagogē at et Joas et Joiade
in templi spūalis at et athalia diabolū ingressū
vel scripturā de regno dei effugari et p
primam rpm mitra fidei ecclesiā ad p̄ regnū
corā dei tribunal ipsius Joas t dm malicia ibi
contingat eternal. tps t q̄ dm mundi
finit in toto orbe suo dicit et generalem

Vel dic q̄ athalia p̄ timbrea sedē ecclesie
atq̄ mollem et detrudit pudicā qui expectate
regnandi ad finē ne timeat iuxta regnat
nantē studet unde semen regni t bonos
subditos ordē t ecclesiā suppeditat at depond
ut sit possit securus aliqs impetere quod ei
ad libitum tyrannice facere solet q̄m principio vel
potentes ordē creare studet at omnes alios
de quoq̄ potestia iustitia vel rebellione ei
nam formidat Sed sepe contingit q̄ dei Joas
t aliquis malicia dm sta aliqs bonus subditus
a deo abstendit qui tande de consilio iordē
sacerdotis t ei assutolo patre ipsius actus sic
pualis cōi rpm et eo victo in loco regis
promouet Cuius iuste regnabit et dnam tyrannis
ecclie vel patrie zeleuae conat Job 24° P.
dicit multos et diuitibus et regnare fruit
alios prohibet Cap. 12.

IOas puer israhel desponsit ad
helyssed misericordia qui precepit ei
helyseus q̄ arcum manu sumeret et ipse
manibꝰ suis sup̄ manus regis precepit q̄ sagit
tā aperiret et traheret Cuius helyseus dixit
Sagitta salutis dni sagitta contra syriā sta
precepit sibi q̄ baculo terram percuteret Cuius
cū ter percutiendo cessasset indignatus ei helyseus
q̄ non quinq̄es aut sexies percussisti Assumē q̄
tur tanq̄ cōmitti sin. id deficisti Et misericordia
fisset tua q̄nq̄es aut sexies percussisti syriā

sepelierant ipsorem que ipm sed cū latronculi de moab trāsiissent trimestres illi euenit ꝙ ipso sepulchro sepelie non ausi fuerint ut fugerent consulebat ipm ꝙ sepulchro helysei posuerūt quod vt corpꝰ helisei tetigit. mox homo ille ꝙ mortuꝰ fuerat resurrexit ℣ Dic vē si vis cadauer tuū i carnalē vitā sepelie et ꝙ pōt tuaā celsē. et adhuc videns latronculos i. dēones tibi obsistē et mea. Nota 2ꝙ sepulchre helisei cepit ꝙ consideradem apias et ꝙ ꝙ passionis et mortis sue mēoriā ipsi cadauer ceteri nālē vitā ibi sepelias et abscondas quod ꝙ cto si fecīt. vīo helysei mortui ꝙ talis erit ꝙ ipm cadauer tuū i carnalē vitā a mortuꝰ fuscitabitur In quītū ipsum in vitā spūalē mutabit et de morte culpe ad vitā spūalē reducam ℣ Tre lr. Sepelite me ī sepulchro ꝺ ꝙ vir dei sepultꝰ ē ℣ Vel allegꝝ de bona sōcietate qa sc̄t corpꝰ sūm cadauī eū quē tangit facit resurgē Dic fidē homo qui a cadauī i. a peccō assoaat et tangit fuit eū peccō resumit et exemplus fuis ad vitā gr̄ie reuenīe ducit ꝙ ipe desiderii tangit lacrimā dolentis t dicto surge et resurrexit ꝙ stat mortuus ℣ Vel dic ꝙ sūm corpus alīs vitā pbuit et non sibi ꝺ dēonēs ꝙ sibi vitā beneficia templa aliis q̄dui ꝙ sibi non recepit ꝑ pcīa ea ipsum ℣ Vel helysēg mortuꝰ p̄dicature desiit sortitꝰ vel cōuersatōe mortuꝰ i. malū infamē et nīquid qa sc̄s ipse tactu suo i. cōtactōne vīali vel reali alios mortuos i. alios peccōres gltando suscitat Ipse vē a morte ēternū nō se leuauit ita ꝙ ipe ꝑ Dei illud 4tus xpō Vacate ꝙ destruite templū Dei salua te matrem alios saluos fac̄ saluum non pōt saluū facē En̄ ℣ī

Quum amassias rex Iudee Iosaphat regis Iudam et filios ejus et decē milia ceperit Elevatus a cor eius in superbia et Joas regem israel nūcios ꝓtestatōe ꝓuocauit ad bellū Joas at ꝑ ambas ei rescripsit parabola de carduo sibi scripsit. q̄ bestie silue despicate cardui calcauerunt ꝙ eo ꝙ filiā cedri sibi ꝓpinquare filio suo pacisci vxorē. marga sibi dicit et ste illud cardui

vsq; ad estimacionē nūc at hīg verbīg ꝓtu rias eam ℣ Dic ꝙ helysēus ꝑ ipm qui ꝙ certo velt at scripsit ꝙ Joas ꝙ despicat medela sibi ipse i. ꝑdicatōr vel scriptꝰ ar cū stare scripture manu bone operis accipiat atq; tangat et deinde funeīm corꝑ ꝙ desiderium ꝓbat at ste sagittas dumoze abscōse amittat pone mīst manū tuā sup arcū ꝙ puer funeīm at tare sagittā Ista cū se dixit ꝙ eadem gabē ela sc̄s ipse ꝑdicatōr de manū ad adiuuādū ꝙ sūm scripta scripsit appo nē Dein cor ꝙ discretione apiae at ste sagittā dīm elisei ꝑdicando iactā et mox inimīcā tūr deꝰ solet manū suā manibꝰ suis adiungē In quītū opa eius solet vīua līe adiuuare Ict lr. Cepit elyeus flere i dolē ter ꝙ cū talis sagitta i. talis ꝑdicō saguta salutis cōtra syriam i. contra diabolū solet ee ꝙ corda audītōr ꝑt vsq; ad ima penetre Quid tibi cara pīt auditōr Dicā ꝺ Job 6o Sagitte tue in me sūt Ista go scripsit ꝙ iacula zaphensionis ejus i. tremens pauorat quod qui negligenter exequit deꝰ ꝙ ꝑtimuit se gemebat et hoc ꝙa quīto septies ejus i. zelans potuit et redarguit tanto syria que impetrat sublimitas i. sublimia superbia dya ꝙ ipius superat atq; ledit et ꝺ de cantimilitate ipius sagittarelis seu ꝑdicatōis bñ ꝑ vsq; ꝺ Clama ne cesses ꝙi tuba exalta vocē tuam sicut ymnicia ipsi meo scelda eop et domui jacob peccā eop ℣ Vel dic ꝙ jacobus ejus fugit. dīm timoris punitionē. vel pcīatōr seu tribulatōis vel cari contrarie vel rebus amaritudīs lesio onis sua ꝙ cto tua nra sc̄s quīto mens mitis vel caro agellus pauit. tanto cōtra ste syriam i. cōtra diabolū forcius stualet ℣ Vel dic ꝙ ꝑdicator ejus i. auditōr tribus vīabīg pauit qui de fide ēuntes ipm audīt Reliqes ei pauit qui de ecclesia aliqs sensum ipm recepit fruit Decies pauit qui de sex opibus misericordia ipm consequit Decies pauit qui et septē pcīis mortalibus ipm fecit Quīto qui ad hīmōd passiones amplius percipit tanto magis contra syriā i. cōtra diabolū stualebit et tanto sua victoria maior erit ℣ Dic ꝺ ꝙ mortuo helysēo et sepulto contigit ꝙ ꝺa

se aut cedru sicut superbia ait mo epaut cedrus mst misit ad cedru q a m libano q filia sua filio suo daret uxore quo indignate bestie silue calcauerunt cardui Iocutiens mst dualiusti se eadem et sublleuauit te cor tuu Contenta esto gle tue et sde in domo tua Quare iqt puocas malu ut cadas tu et udas tecu Non acquieuit ei amasias sed cotra ipm ad bellu ascendit ipe et ioas rex ihu mal q ozias rex iude fugisset qa ibi fuit victu murq ihlm destructu et ptes eius captiue facte Ipse uo amasias ptes hereditate a suo ptio ozia exiuit mestricy Illud allega q quicq accidit qn ds in aliquo negocio fortuitu se habuit et aliqua gloriam uel victoria optinuit uel cotra aliquem minora pualuit qlibz in tanta superbia erigit q ad aggrediendu fortiora se cor ipsi eleuat ita q quis ipse no sit nisi cauendus i medicy et depssis se cotra deu et alios ipsemet ad pace conat et ipa fortuna et gria nan grantes si applorem ambiens cotra deu et ad dua diuicat et luctu si ipe deo deu suu mgia psumpsit hostiat et contra ipm a bestijs saltu i a supbis hostibz conculcat ymittit ipm q uni capi subiacet dra tam et regnu eius destruit et finaliter ipm et ppos suos subditos pdi occidi uel alias afflictat molestat sint et sic qa contenta non fuerat gria sibi data ad fortuniu tste redit Ego go sm Amos Alcisa tu ne qsiueris Qui ad De data gloria migrauit optitit et ad mala indigne adhuc utraq pde digne fuit Luce 2o Contenta estote stipendijs uris Vel dic moaliter q sepe fit q qui eadem q mlt potat ebrietatu aut sdfuetus i carnalia et ebria supat hom de sesso ppsu mens iugu ihu deu p superbia impugnat et ipm cotra se puocat dm aliena cogitat at tamptat et dm i mgijs difficilibz examinibz stare spnat Recula sepe fit q a bestijs saltu i at desumbz uiarum et tpalibz gaudet et diuersis malis applicatus capto est iudicatu murq ihlm i fortitudo siue constructa Amasias ita q finaliter p multa pcula mgriat et sic qa minus meritu et minor gria sibi nd sufficit si plures uices nd meruit ad difficiliora pcedit utq digne a pde et a ciuibz audiendo uicia iuue Tandem ad montem aren nd plebiscit pueri Tali go psumptuoso dia sit ds Boo sd Multo labore q sumendo uel uires tuas a negotijs aliq et mmoi pfectionis q tu bonu et cetera aggredi et pace Fiat et tu stude uideat ne cadas Ca m x

Hic fit mentio de illo nequissimo rege iuda Ochozia De quo mirer cata sa q dr quarto dic damasci ad qm assyrioz rex pdixit volens sibi placere q ex ipm de manu regis israel et ferre liberassi et occiso rege syrie ipsum eius regnu eius lisset uidit ubi altare damasci et accepto exemplari aiq misit illud ad sacerdote uriu ihlm ut ad similitudinem aiq altaris q fieret dnu fabricaret Quo facto rex altare ascendit maxe lutulo templi q fecerat salon depositu et sup pauimentu ad pte aplanare posuit et exutis sa altare nouu relicto antiquo sacrificare mandauit Ochozias uir iniquus et regem achaz imitatus quos pdam fatuos latros uel principes qui sic de altare suo i de ecclia exuta uel collegio deponunt altare maxe et lutulo salomonis i bonos ritus antiquos et puerum q sic pro mala amicia contriuere lutulo q fuit frequens bonis ipm illos ei in ecclia uel patria pdere possit destruere collocauerit et q consiliarijs habuerit eos in honoribz et officijs tenuerit Voluit sa pauimentu ponere i ad gradu ipi mundi deponere et altaria damasci q sic dant altaria ydolorum i malos hostes et altaria ornatioris loco eor substituere et eos i suis curijs et officijs promouere Moyses ei pscriptis i officijs suis statuit et exercitus regis q suos diligut et eos suis antiquis familiaribz dimissis in suis domibz et curijs mittant Leuit 26o Mouis studentibz uetera nouis Nouu ad diligendu et antiqua fastidiendu Sicut fecit roboam q senes consiliarios salomonis reliquit et nouos et iuuenes sibi indugit et eo regnu q maiores eius amisit sicut 2a 3 Reg 12. Contra quos 2a Esdre 9o Ne lemgis annos antiquu Noug ei nd erat sibi huic Vel dic moaliter q achaz i Sabaoth summe mtis q in ihlm i ada altare ayaz et lutulo salomonis i

dationē cōtritio et confessio dapōnant
et altrē damasc. i. mala mentio et adin
uicē. vbi fiat sacrificiū malor opm ducū
¶ Vel dic q̄ ierusalē iuda i. vrbs ecclastice ec
clesie regis assyrioz i. mundanor pncipū
curias visitāt. Lustq̄ ydoloz et eoz altaria
i. rubig sacrificiū et eoz mala exemplaria
respiāt. Ad damascū. i. ad mundana muda
negotia descendē. dicā q̄ dēto sepe fit q̄ ad
applicandā regi assyriozē. i. principibz secularib
ad quibz regit mūdi. fit eis confirmatio. et
sic studēt in ipsis. i. in ecclia et i templis
eoz sui altrē damasci. i. cūctis et omnib
aliis. pompas. vicia secularia mūdi ducāt et al
trahāt sibi. amō. i. adhuc religionis diuinitē et
fidē resistere. ¶ Iste. 4ū. Altaria tua destruxerūt
et partū tuū dei elimauerūt. Quod pt de epis
clericis et religiosis qui rēt secularēs eccl̄as
et de ecclastice mūdig mūdi aut pace pdig
uiuūt. Altrē. and damasci extē vitā in
ipsis imitant. qui moyses secularēs ab ecclas
tica colentē. Vñ Iudicū 16. Sampson des
cendēs in thamnatha vidit mulierē de filiabz
philistinoz q̄ placuit oculis eius. ipsamq̄
vxorē accepit. q̄ ideo relictis religiosis i mū
dū desiderans philistin nāt. et secularē glōz
fiabit. capit in vxorē. et io phibitū ē ne
in ipsā vxorē. i. lic mūdanā ducāt. xxo 24ū

¶ Postq̄ rex assyriozē triūphauit. Cām
filios ipse apud medos et in eoz
ciuitatibz medoz et babi. collocauit
et terra ipse in hēditatē dedit. sciēs
q̄ leones immisit a dño ipsos interficiebat
et eo. q̄ eos non timēbant. scripsit ei eo regi assiriozē
q̄ eā gentes quas in ipse et samaria et vbes
eius trāstulerat. nesciebāt ritū dei terre. a leo
nibz comedebant. et q̄ vnā de captiuis sac
dotibz qui ipsos docēt colē deū de babilonia
mitterē. Vnā eo sacerdotū in bethel redeuntē
ipsum deū colē docuit. et sic leonū rabiem
cōpescuit. ¶ Dic vā rex assyriozē dyabolū
mirabilē mutatōnē vī in terra ipsius. i. ecclā
et in babilone. i. in mundo fecisse. qa q̄ certo
ad videndū babilonē in ipsius. ipsius vēro i
babilonē. gmutasse. Terra ei ipse ecclā designat

babilonia mundū signat. Et sic ipsius bonos et
ecclasticos. babiloniā vō malos et mūdanos
denāt. Ista ē eo veritas q̄ rex assyriozē dyabolū
prudentē terra ipse. i. ecclā a vitē ipsius qui ibi
erāt videtes deū. i. a viris bonis scīb religiosis
ecclastis viduat. Et eo. qa q̄ dēto illi q̄ ipsius ec
debuēdant in babilonicos. i. secularēs et i mun
danos gaudere queruntē. In quib ipse in negociis
secularibz se implicat et in babilone. i. i mundū
in curias et officia principū trāsferūt. Et sic ipse
ipsi q̄ ipse in ipsū non ipsūt. si paucq̄ medi vel ba
bilonii nāt. De quibz apl̄s 2ō. Non ei dēo
qui ipse in ipse ipsūt. trāsiit ille q̄ ipsius bonos
ipsūt. i. vitē scīb in ecclā sanctificat. Et de babi
lone. i. de mundo modnis tpibz ad ecclē statū
venit. et tres ipsi ciuitates et castra. i. ecclē
dignitates et officia et beneficia detinent
atq̄ regūt. nō pt eo. ipsūt. i. scīs exemplaribz et
doctrinis fruit. si paucq̄ sepe babilonij. i. mali ipsi
pectores ipsiūt. Isti ei deū veri nō colūt nec sc
uāt eius mandata. eig custodiūt. si paucq̄ ydolā
ipsis bonis tpibz p̄ allatiū. vel ydatū. i. ignare
nepotul p̄ exemplū assistēnē. vel ydolū. i. picturis
et pulcris muliēbz p̄ luxuriē misc. mitdunt
et tua p̄ ad ritū dei tre. i. religionis. i. deum colē
cultū et diuinū ipsius videāt. nesciē. si paucq̄
cultū deoz tre de qua venit et vsū vitandi
ipsi solent. i. colā et sanctē. eo sicut videmus ad
sanctū ipse a leonibz. i. a tyrannis et principibz
mundi ipsūt et rapinis et maleficijs deuidant.
Deq̄ ei non vult. q̄ eis ipsitat. i. tre ipsi. i. ecclā
sua misi sibi ipsuat et nūm deligat atq̄ colat
Ulciscēs si quid ibi contra dyū ipsius. i. de mūdi
vel tyrannus suppeditabit. vias vel tpibz di
cys vel delicijs ipsuit. quod dū. i. a leonibz. i. de
mūdi vel tyrannis suppeditabit. et prohibit.
Vñ 2ū 2o. Rex dissipā ipse leones deuorauit
eū. p̄ q̄ medit eū rex assyr. Nabugodonosor
nouissimo expugnauit eū. ¶ Vel dic q̄ babilonij
sive ipsitē. i. q̄. In quib sc. gaudere secularēs vi
dent deū et sc. meliores q̄ clerici et ecclastica
mundam doctrinā sc. q̄ legem. Vide Iudicū 6o
De aura vbi malig Cām

Hic habes q̄ samaritan q̄ deū fuerūt sū
facti. deū. i. a leonibz fuerūt deuastati
et vbi facti deo dū venit ad nos qui

cultu dei ipōs docuit. ita leonis exēpla eos ēdocuit.

In quo sit notand' q̄ sacer dotes v̄ prelati et alii boni doctores vel eccl̄ie p̄ncie multū d̄ nobis ipso eis absente populū cultū dei tue v̄ odio et execrōne mundane mandatoq̄ colit ad non ḡdat q̄ docuerat et io apud eos leonis v̄ draconis vicioq̄ ḡtis eoq̄ tyrannoq̄ vel aliaq̄ malorū copia ḡundat que ipsos temp̄alit̄ et eternalit̄ damnat. Quū dei obi nō ē gubernator ip̄e cōsurgat et eōm ubi sacerdos dñi v̄ hanc plateā ecclesiā. sapientior vel doctior affuerit qui docuerit ipsum ea q̄ sc̄i dei solent leonis ydōl cōfregere et ip̄m iustū et pacificū cunctis et manē et aut de daniele d' q̄ qñ erat scrutans in medio leonū sedens ab ipō mīme lādebat. Vnd de talibus sacerdotibus d' ad gal. 4. ob tūlaueunt ora leonū ēc. Hic habes q̄ tu rex assyrioq̄ varias gentes de babilonia et de aliis gentilibus p̄uincijs in samaria et tyram ydōl trāstulisti. vt adq̄ grauis fabricat sibi deū suū fecerūt quoq̄ sibi sacerdotes exercitusq̄ de nouissimis ipōs et pro ponebat eos i semis excelsis v̄ montibus et q̄cunctas in tyra ydōl adorauerunt sculptilia. q̄ d' dixerant in tyra nativitatis sue vsq̄ ad p̄nte diem mōre sequūt antiquū et dato q̄ iste gentes dñm colerent. ipse tn̄ suos michteos fuebant. vn̄ ipsi samaritani dei sui qui in tyra ydōl de babilone trāslati cultū quidē recep̄unt q̄ cultu ydolorū nullatenus dimiserūt q̄ pariq̄ vnū cū alio coluerunt vnd et tertio d' hic q̄ fuerūt quedā gentes ipsi deū timentes q̄ michteos suos ipōs ydolatras ipsi eo q̄ illi samaritani de q̄bus cura fuerat totalo mutatione quis amotis ydolis in tyra ydōl sue loco eoq̄ trāslati.

Vista p̄nt ad multa allegoriū et ydōl et mistice et io hic notand' est q̄ malū d' a malis pueris exigitur tra. d' a quod dubio ydolatras v̄ pena et vana q̄ apud eos didicerunt et quibus imbuti sua ibuerūt. vix aut nūq̄ p̄nt dimitte. q̄ dato q̄ ad tyra d' ydolatras v̄ ad ecclām vel religionem trāsierant et q̄ q̄q̄ in cultu dñi et bonis opibus accipient michteos more antiquo et sacre que didicerunt et v̄ini solent finit obp̄ui. Ipse vidamo de filijs vsurarioq̄ q̄ sicut fiunt vsurarij vidamo de iustis iudicibus qui dato q̄ fiant epi et clerici semp̄ tn̄ more antiquo illiberalitate p̄dāt et dato q̄ p̄tim deū tyra ydōl colunt v̄ dato q̄ in aliquibus vitijs iustis et nobilibus ad q̄os habitant se conformāt. ydolis tyra sue v̄ vicia in quibus viuūt sequant semp̄ tenent

2ª 22ª Idolestrena uxō vna sua q̄ ardet ad ēm ad seminet nō recedit ab ea. Vel dic ēm illos qui vt amicę zepha uolūt placē ac mul dam et religiosi ad ēmud deo et ydōl placē et exeundo mtra ydōl v̄ ecclām vel religiōi vna cū ad cultū et fructū dñi ecclesiarū quod fieri volūt ydola v̄ mundi ornamenta vel dyaboli colē vel mundana negocia p̄tractē. Qui hi dicat dñs q̄ nō sit duobus dñis seruē. Ita de q̄ vide 1 tes. 1. vbi agit de illis qui ydolis dagon uxō ac apd dm posuerūt. Vel dic q̄ illi quos rex assyrioq̄ dyaboli mīo ducat in tyram ydōl v̄ ecclām samaritanā q̄ nō p̄tinē ad eos. v̄ multi p̄ lati solent hodie de nouissimis v̄ de psonis dignis sacerdotes facē et eos in finis nobilibus sibi omnibus v̄ in altis dignitatibus exaltare et sic mali maior solet vt dñs ymmo vnd q̄ p̄ ti rudis volebat. ipse bat. manū sua et sedere sacerdos ordinē. Vel dic q̄ adhuc in tyram ydōl v̄ ad ecclām vel ad quadā scolā vel alia dignitatē trāsierē et samaritanus v̄ custos ecclām q̄dē vel officiat officiat domino ydola tyre sue v̄ q̄nas de p̄ria sua amicas requatas vicinas ad modū ydoli ipsi sibi et ignotos sicut trāsire conat et ipōs colē honorare ymone et q̄ fames exaltē et alios dignitatibus constituē machinat et ppter hoc et q̄ deū colē et diligē aliquociēs ydolatrē ecclām et ydola vniuersa dñs ipse deus pater dat et creatu p̄ totū et sermocq̄ ipsius et p̄ plenū effudat mensū et hō dñi in creatu plū q̄ sic tota ecclā vel allegoriū plena q̄ talibus ydolis platoq̄ omnes q̄ p̄natus v̄ sui baptismi ecclē p̄ eos occupatē et io nō mīre si talis a leonibus v̄ a malis p̄ncipijs infestant. Vel allegoria de sinistratis qui p̄tim colunt deū p̄ dyabolū in q̄ntū p̄tim hō credūt et p̄tim mala et io leones v̄ gentiles eos deuorat.

Ezechias rex inde q̄ mīt p̄cepit ydolatras a dño destrui statuas dissipauit et ruptis. Quando dicit lutro. sperauit a dño israel. Quando dicit dñs. Ego sum assirios

et seq-pentium creau qꝫ fecerat confregit et
sa ppᵗ mcensū sibi offerēs battarg ydolū erat
ipm in pulūm ꝯminuit ¶ Sic bong plat⁹
ab ecclā debet cultū ydolatrie a suppōt⁹ statu
as ¶ statuas ⁊ m malō stabilē et obstinatos
lucos ⁊ m vanitate luxurie et ritus⁹ scelp
tum aureū ⁊ ypocritas malicios⁹ clamosos
et litigiosos Debet ecclā bonū facē ꝑ duo
cōsidera ¶ et regi assyrioꝝ ⁊ diabolo i ordine
repugnādo ¶ Vel dic q iste rex deg q qñ vidit
in templo ecclē aliq̄ ꝑparatā vel aliq̄ malū
cultū at ꝑpetuū ypocrita vel ad modū
at⁹ non sanū ꝑ sensū ꝑ sonū ⁊ nō opera
ꝑ vba habebāt a ppᵃ adorari et honorari et tp̄
deū ⁊ timēri viz bonū ustū cōli et venerari
Indignans solet qlīb dī frigē sic vt qlīb det
possit alīb apparē. vel frigē ⁊ refrigerāt et
in pulūm ꝑ humilitatē redact et i tranquilla
ratōn pcēd⁊ ad lacrimas ymocat⁹ ysa 16°
Inebriabo te lacrima mea ¶ Semacherib
rex assyriorꝝ assurgens sup tyrann⁹ iuda cepit
et vastauit ciuitates munitas et ꝑ⁹ qꝫ rex
ezechias iuda a ꝑsecutōe ei⁹ desistat et m
duo speciāl tributū sibi negandat ezechias
ergo nūcios ad ipm dirigit ⁊ thesauros templi
et thesauros regni ad ipm emittit regios ad ipm
mittit ¶ Omnia valuas templi lamine aureo
spoliat et omnia sibi tradit ¶ nichilōtⁿ ira
ipi non flectit⁹ ꝑ ad obsidendū ecclā ihīm se
iunxit ¶ Quod videns ezechias ad ꝑcum dñm
ysa filiū amoth⁹ qui ꝑphā dñi cōi sennacherib
et misit angelū sūm qꝫ occidit ex
qdraginta et octoginta milia hoīm assyrioꝝ magnatū vna
nocte pauit ¶ cui m mane videns cadauera
mortuoꝝ timuit aliqt m ira sua et recessit
m templo dei sui adorare A ꝙb⁹ filijs mortuus
fuit et sic illud qꝫ ezechias nunciabat nō vi
debat orando supauit ¶ Vel allegri illius
exemplū de assyrioꝝ rege et quō deg solet
tunc ꝓpue unire qñ ad guerā solauū solet
dispōere et qñ toto affectu homo solet se ad deū
ꝑ eadem dare ¶ Vel dic q ille tyrannus ꝑ⁹ nudi
pricipes et tyrannos ezechias qꝫ debet dare
ꝑ⁹ vlos ecclāstricos ydolatras Ista ē ꝗ⁹ vitas qꝫ
ezechias bong plat⁹ reddit tributū et munera
regib⁹ tyrannis dat et ab ecclā munus ingr⁹
abūdanā se valuit subtrahē et sibi ꝓpriū li
ber alitatē ecclāstice libertat⁹ tradi ad ipm de

uastandū ruerunt urbes et castra rapuit et tpa
latitas suas ad manus suas panit ¶ et qꝫ dat mu
nera non solū de thesauris ꝙb⁹ ymis ecclā de thesauris
domꝰ dñi ⁊ de limis ecclē ipm cogit et sic qdā
mō ꝑ vt portas ecclē spoliat ⁊ ecclē sūdarus calceo
spoliat at⁹ mundat rex assyrioꝝ ⁊ pcipibꝰ sēta
ribꝰ mittant. vt ad ꝙm videāt de nudit⁹ pa
tuis plāct qui ꝙb⁹ subditas ḡuat vt exēm pcipue
securitatē amittas sibi exigat. ꝑ⁹ rebellā illud
ꝙbus tyrannus nō sufficiat qa talibꝰ munerib⁹ irri
tant⁹ at ad maiora ꝑ⁹ fastidia multandū
pbꝰ angelat. ex quo ista ē veritas qꝫ ꝑ ecclēstate ecclē
optinendā nō ē utile pcipue at ꝑtandū amittas
qꝫ Nec diuitias ecclē ipi⁹ dispēsatiū cū ipōt magt
mde soleat inuitā ꝑ vnctū et solū ē remediū
ad deū recurrē orando flendo et iemnia facē et cū
ecclē deo solēnia emendare ¶ a reuera si ezechias
i plat⁹ illud faceret deg ꝑ nō pugnabit potenas
tyrannoꝝ subiūgat et ecclām de ipōz manib⁹ li
berabit ꝑ ecclāsta cū nos de afflictionibꝰ nos at
adūersitat⁹ nos dispōdisti ℟ 2 marcꝫ 1 Nō ē qui
pugnat ꝙ nobis nisi tu deus in ℣ Anno 20
¶ Salutat⁹ ezechie et addicat⁹ a nobis et
de retrocessione solis vide ysa 38. vbi ex
posui. De hac at ꝙ rex babilonie misit nū
cios cū munerib⁹ ad ezechiā salutand⁹ at eū sup
eratione sua ḡtulandū Et ꝙ ꝑ⁹ suscepit. qa babi
lonij solebāt adorare solem ¶ et qa videbat solem
retrocessisse et audissent ab ydolis suis ꝙ ipe⁹
infirmitate ezechie fore fuisse regis unda fuit ea
ad eū miserunt ¶ ipm quē sol deg erat adorare
desiderabat honorandū sentiens ¶ unde honorib⁹
ezechiam allecturi. legatos q̄ plurimū honorat
at omnes thesauros suos ¶ aromata et unguē
tum regni et ypothecas ¶ et breuit⁹ ois substantia
sua diuitias at ystam eis ondit. De quo ysa
nas dñs ipm ꝑ ysaya arguit⁹ reprehendit et q
thesaurū suū absq̄ ꝙ babilone ad⁹ deferendi
at filij sui a babilonijs captiuādi sibi ꝓmittēdo
ꝑdixit ¶ unde audiens ezechias hec solū rndisse
fert⁹ bong d⁹ homo q̄ tanta ē dñe tanta sit pax
et veritas in diebꝰ ei⁹ ¶ Ista ꝑma allegat ad
multa at ꝙ⁹ ꝑm qꝫ ni simus pcōles babi⁹ nos
debem⁹ illos quos deg nō sol⁹ iustos honorare
ꝙb⁹ honorandos ꝙ pauperes et mīstros et
magos regis ydumi. i bonos ecclāsticos religiosos

plates honorare et eos ad munera i diebus festis visitare. Dñe Deus meus deus meus amabo te precamur. Vel illud allega q fatuus a abstinentia sua et secreta ejus mala suscipiat qa inde solent plura mala provenire qa de diuinas nras alias ordines nros vel ad finem vel ad expeditum solemne amplius diuitie. Dñe Deus et Saluator tuus non revelabis ei. Vel dic q thesauros nros et virtutes militares gratie vel i publicum gloria ejus et ideo non debemus alias occasiones subripiendi et subtrahendi demonibus dare. Dñe Deus Israel. Non est hoc certum manifestum et q. q. p. m. dicere. De quibus requiescat qui thesaurum publice portat. Vel allega q quamvis rex debet exhortationes exhortatorie et exercitatorie et dñe gubernacules patienter audire et eventum misericordie voluntati dei supponere et ex pace sibi data supplicat. audire dñs mus et de bono in melius sua finire. Ezechias rex optimus filius et successor ejus fuit manasses rex juda fuit ydolatria augurio homicidam qui fuit ignem placuit sanguine vsque ad os et ysaiam cum serra lignea fecit. Iosias autem amon filius eius pessimus iterum bonum filium fuit josiam genuit qui multos optimos multa regnauit. q iterum pessimum qui malum exercuit pessimum. Ejus allega q bonitas vel malitia a patribus non predet. Ita sepe fit q boni parentes generant malos filios et mali bonos.

Cap. xxii.

Hoc habemus q Josias rex terra juda et israhel plane ydolum inclusum exercitus et altaria ydolorum destruxit et sacerdotes ydolorum et idolorum exercitus combussit et ossa humana super altaria ubique fecit. Cum ergo solis aperuit et equos solis dedicatos abstulit. Nemorum et effeminatos et eos qui adolebat incensum baal et solis et lune et signis et omni militie celi subpulit et amouit. Cultum q dei predecessores exercuerant et pascha solempnissimum in israhel celebrauit. Dic q Josias et bonus pater q recuperauit de israhel et de terra sibi promissa debat omne ydolorum et omnino eradicare et cultum dei et templum edificare et pascha celebrare. Cuspidat. Dñe mde exercitus et superbos et presumptuosos ydola et fictos et superstitiosos cum suis solis et altaribus et vola

tilibus et omni mundi ornatu vasorum exercitus et castrum luxuriosos. Incensatoribus militie celi et diuinis adulatores et effeminatos et abstinentes et meretrices. Sacerdotes ydolorum et familiares fautores et officiales. Tales enim de terra debent subtrahi et bene plene et valent et timeant dñm subrogari. Vel 2a. Quia mala fecit et vinea sua corrupit aliis agrestia. Hic habemus q pharao necho rex egypti cum tristis vellet ad fluvium euphratem ad pugnandum contra assyrios et ejus et obviam possint rex egypti nec voluit acquiescere q ivit. Ad illo go contra a pharaone amoto et filio eius joachaz qui fuit malus unde substituto eius a pharaone amoto et filio eius joachaz rex a facto. Quia nabugodonosor victo. Fuit pius a effecto. Quo mortuo filio eius joachin contra nabugodonosor rebellante. ab pharaone cum vrore et filiis et matribus fuit deportatus et babilonia captiuatus et solus pauper relictus. Cum quo fuit sedechias patruus pius joachin rex creatus. Quo stante contra nabugodonosor rex babilonie qui ipsum impugnabat fuit. Ipse ipse expugnatus et omnibus pro eo in babilonia captiuat. Et sic in Dei sancte eccles regnum ultra fuit. Quia ad dixit. Hic terra deo omnipotenti et matre ejus pro manasses q. a. quo inocentes ejus pepercerat. Quam nec in bonitate josie fuit placatus. Et pro in pena filii rex usque fuit eius subtracta. Justo ad fuit josias in tua q. vt dicit hebrei ibi fuit unus arbore ut fonte omnis fuit fons et arbores primo aruerunt. Ejus si vis exemplariter pro allegari q rex vel plures fuit quia pena filii et eorum sicut habemus de josia iusto q in pena filii monuit vt eos subtrahat. Et 2 Par. 22. De nepte filii ejus qui in pena domus regis filii mutatur. Invadat ab angulo. Vel allega q ultimum infortunium solet multa precedere pena vt tribula precedit possit ad exterminium signum sequatur. Sicut ps hic vbi de structura ihrlm multe cedes et infortunia precesserunt. Dñe Gregori 9t. domi. q vltra

tribulacio multis tribulacoibꝫ fuerit
¶ Vel dic q̃ fons mansidie et gyde et
arbor fructuosis et opulentie i ecclia
vel patria tue surrexit q̃n Josias unctꝰ plato
vel principe subtꝫhit vel ab ea auferet
¶ Vel dic allegorice q̃ q̃n videmꝰ q̃
Josias .i. rex ñr & pus ñr ihsus mozit
arbor et virga tocꝫ castrum fons et
humor exercitꝰ tocꝫ grupsit debꝫ m
nobis ad esse et cessare et p̃ mozte eiꝰ
debemꝰ planꝛe et dolꝛe ¶ Cum

Rex babilonis venisset i ihlm
interfecit inde regem Joachi et
matre eiꝰ vxorꝛ et cumulꝰ
alios Judeos et viros robustos. bella
tores artifices quoq; et inclusores in babilo
nem traxit omnes psonas de ihlm sustulit
et aurum p̃ eripuit pauperibꝰ nichil in vrbe
relinquit ibiq; sedechiam passimq; regem reddunt
quem tandem captum excecauit et filios suos
ante eum interfecit et eum vinctum fecit i babilonem
deduxit ¶ Rex babilonie i diabolꝰ q̃ est
rex sup omnes filios superbie Job 41. Ipse
q̃ debet ad pacem p̃ ihlm Joachim q̃ nitebatur ad
deo q̃ bonus pastor ad mandata dñi semꝑ obe
diens et pius. p̃s Beatus sit et nos sic tractato
ut dilexim mandata tua Sedechias vero qui
rex fuit malus. malis plane delectat Iste ego
videt ad verba q̃ locutus mihi tribus rex babi
lonis diabolus de ihlm i de ecclia vi dissipasse
et amouisse Joachim i bonos pastores et dilectos
tui mundi eiꝰ i pietate ois nutrientes. vxores
eiꝰ i cultores ois quoq; Judeos eiꝰ i iustos
ois iudicantes timentes eiꝰ i castitate i pudi
tie repugnantes viros robustos eiꝰ i fortitudi
nem vicia debellantes artifices i diuinos ois
operantes inclusores eiꝰ i guberatores ois
celantes et mentientes et solum sibi dimisit vi
delicet pauperes inde i aucturos ois rudes
et ibi p̃fecit sedechiam i malos pastores ois subdi
tentes Precedente ei et defuncto bono pastore
ab ecclia ois defecerunt et succedens malos ois
malos fecerunt et sunt usque hodie. vñ ad Reginaldus
ipse nunc homo ¶ Vel dic q̃ ihlm i ecclia
a qua pro cto qñ diabolꝰ nabugodonosor cap
tiuat et dissipat bonos regem Joachi duos pastores
i bonos et mozigeratos affectu et substantia
malos regem sedechiam i affines malos et secundatos
tue i mee q̃ simul tota virtutis familia tue
rat sicut sup et q̃ pauperes i vtia sibi solum
relinquit. vbi ad nos q̃ quotidie p̃ca cruciat
et cruciat dñi p̃ vi ¶ Vel dic q̃ rex iste diabolꝰ
iam videt ab ecclia dissipasse Joachi duos pastores
i bonos pastores et dilectos. patres i vxores
prios vxores i viros sociales et cultatiuos fu
nuchos qui se se castrauerunt p̃ regnum celoꝝ
i viros castos robustos i viros patientes so
lidos. pastores i viros p̃dicando vel docendo
vel bñ operando sapientes i artifices i doctos
scientificos inclusores i viros humiles et abscõ
sos et breuit omnes nobiles viros et mores
videt ab ecclia defecisse et in babilone i in
primo captiuo ducti fuisse et opprimit rex diabo
pauisse Tradit q̃ manu sua misit hostes ad ois
desiderabilia eiꝰ Vñ ecclia vi iam lamentando
dicit dñe tradit q̃ virgines mee et iuuenes mei
captiuitate ducuntur. sacerdotes mei et senes mei
in vrbe consumpti sunt et breuit non videt ibi
relicti nisi pauperes i viri virtutis diuisis cultores
et p̃ auaritiam diuisis typhꝰ inducti dedi
cijas rex i cetꝰ malos substituit qui a diabolo
duce viuis capiunt p̃ sua desiderio in p̃na sua filij
et subditi p̃ diuersa peccata occidunt Iste vero p̃
obstinacies et ignorancias ecclie at finali
a diabolo in babilone i in misericordia captiuat
vbi miserabiliter morit et nescit. Vñ ad ꝓpheta
cecus nisi secutus meus Cum

Quem sedechias rex Juda q̃ fidelitatem fece
rat regi babilonis ab eo recessisset et ob
hoc ad extremitatem caldeus ihlm obsidet. fame
et q̃ pestilentia fame in ciuitate intrupta et ciui
tatis et viri bellatores fugerunt nocte p̃ viam portas
q̃ inter duplices muros ad ortum regis fugit et
sedechias p̃ via q̃ ducit ad campestria solitudinis
at q̃ prehendit eum exercitus caldeorum et bellatores eius
dant eum eo dispersi sunt et relinquit eum solum qui
hausit ad regem babilonis in rebbatha in terra
eius stetit in conspectu eius filios eius occidit et
oculos eius effodiens ipsum vinctum catenis i babilonem

captiuū duxit Nabuzaradā vō princeps exercitus
fugauerat illū et cū eo pauca de populo
Et de vasis templi q̄ fecerat salomon sicut
De spectauit et ptm q̄ inuenit i ierl̄m combussit
Ista pōt allegari ad falsitatē vel mendacitatē falsorū
amicorū qui p̄ certo q̄ dñs rex iuda et quidā rex
manda i suis palatiis ꝓsentabilib⁹ et solacijs
pariter seu affinitatis et amici ad eo
libenter morant et ipm assecurat et retinent eo fer
tant et vō amittat q̄ exercitus caldeorū i mundi
infacturina cōtra ipm pualeat. tūc statim fugit de
prelio et ipm solū in pualo dimittit et duplū de
aplis qui dñi sui in terra assecuerunt. fm
a iudeis captis et obsessis eo relicto fugierunt et
est annus sexus mensis et no pmanz i die nativitat
Vel dic q̄ sedechias et pōz qui inf muros
muniunt sue i mfra ambitu corpis residēt et ibi
in deliciis viuunt putant de rege babilonis
et de dya rege mfm q̄nis sibi pacato ymisit
famulos et ei obediendo mfa fuerit cū eo contra
quos de pactu fuit. et ys ꝛc. Repetimus fides eo
mentis et ab infidelitate fortuna pactu et ecce y ezech
dū non aduertit iste rex dyabolus cū iste exercitu
suū sic infirmitate exercitū infactuma mittit
et cautate vbi habitat. s. corpus p mortē lamat
et subuertit Iste q̄ exercitus verbi ista corpis sculpta
ista ad regem babilonis dyabolū in mfnū ad
ducit et vinctis bellatoribus q̄ dare eo et auctē
amicis et sacris ipm dimittentibus et ab eo fugientibus
iste exercitus i tuine ignis et grē pualis et ratis
nis eternē dampnacionis ligatus in babilonē i
mfernū ponit q̄ p ligatū manibus et pedibus
ei⁹ mittitur cū in tenebras exteriores Vel dic
q̄ rex et princeps babilonis dyabolus mentē exer
citui virtutē ihūm i eccliam vel religionē igne
cupiditatis accendit. muros obsidatie regulate
et dñice mādatorē i ipsa destruit. et ad p
nabuzaradā principē militie sue i p mūdi tyrannos
et ipios deuotos tribulacionib⁹ obsidet et multiplicit
lamat et subuertit Rex eius i plateas exercitat
et carcerem. i diuīs cruciatibus capitis ipos
ligat et finaliter in babilonē i mfnū spiritat
et ipm rpm p pacem dissipat et captiuat ab ista
cita tollit columpnas i vitios fratres i ostentatis
thare ereū i vitios aureos ornatus i pecūa
vasa altaris i vtios deuotos dño fuentes
Ista iste solet dyabolus ab ecia tollere et ipm
destructa dimittere Ista q̄ ita vidit ipse de bon
ꝓsonis et de bonis nichil ꝛc. Vel tyrannus p̄cepit
eius destructe sue dotis eius geniculatis vignis
eius squadre sepalide et ipsa offissa ymaginarie
Vel dic moraliter q̄ ihūm i dñi qui p̄ eccl
ꝙn babilonis rex dyabolus caput strati domus
dei i deuocionē ad deū domos principū i
deuocionē ad stās. muros i mandatorū obser
uacia portas i sensus corporales destruit
et igne cupide cōcupiscentie succendit. Rex eius
i intellectus p ignorantia excecat et eos p dū
sos et errores alligat Deinde ista mfa dimitte
ollas boni spūalibus spoliat atq; phat. Vas fic
inde ablatē sc̄ columpne. basis. mare. eneū
Olle. i ulle. fiale. mortariola. thuribula cyphi
p̄ q̄ p̄ Dic dyabolus tollit ab ecia plantis
columpnas p̄mittit. basis humilitatis. mise
ricordie. ollas caritatis. cruellas lenitatis. pelis
sanctis. mor̄i. iola dei thuris. thuribula pacis
cyphos spūalis scie Tu en p. ymnū sui mūst
hostie ab ecia desiderabilia Columpnas ad debi
ta ad stabilit q̄ e constancia. basis mfima q̄ est hu
litas. altare sanctū amicitiā q̄ e concor
dia continet et fouet q̄ e dilectio Tertulla
pacem lenit q̄ e benignitas. phyalas sapie
ornat q̄ e deuocio. mor̄i. iola spūs consili
q̄ e timor dei. thuribula mortificatio q̄
e p̄nacium spūs. cyphi vinū effu
dit q̄ e sciencia Ista ab ecia q̄ dyabolus
sublimatus q̄n pulsatus et rex p̄ virtutes expellit
ab ecia eam tollit et a templo eam sic subuer
uenit q̄n p̄ vicia dyabolus sibi subiugat Hic de
comestis q̄ sedechias rex iuda rex in babilo
nē ducit Dū nabugodonosor rex babilonis
p victoria festū et quinū facit et in vasis
q̄ de templo ihūm apportauerat quos ptem
mense sue deputauerat ptem p̄dictis de
uetat bibere. p spectaculo i medio ad ducitur
et cū potū quibusdā mīstrat. dū nabuzaradā
nabugodonosor ipsi sedechie exercitus potū
laxatis exercitū mīnistrat. quo bibito i pdas
omni virtuositate ligatus seu eam constringit
et reducit i carcerē. Ita hūmodi desolatione tentus
dolore affectus et q̄ mfm breue tempus mansit

Et audita causa mortis honorifice p nabugodono
sor ꝫ sepelit. ¶ Ista pt applicari misture qñ ꝺs
p ignorand vel obstinatione ꝫ errat et nabugo
donosor Dyabolꝫ in babilonia .i. in statu pñs rap
tuat. Sepe fit q ad quintū bonoꝝ tpalia adquat.
Vbi patꝫ lazarius. vbi nullꝰ hospitalis diuitie
p et delitie vbertas qñq p ꝺm nabugodo
nosor Dyabolꝰ sibi dat. ꝓ tm ꝺs pmittit op
mutat in sñd diuinū hoste cū patꝫ lazā
rius. Si qñ sic quos tales patꝰ Dyabolꝰ malauit
fanlit ad sua vicia et mazde ad luxuriā qua
ricia et superbia relapsant. et ignominiose
coram aliis p vicia defluddt. Vt q spectaculi
at illusio ceteris efficiūt. Quod patissime
de ꝺo qui dat rege ispm .i. de statu ecclie et
vi. ꝫ ecclastic sit dicit qui p aliqs pdicatibus
spectaculi et risui actus efficiūt. qñ ad ig
nominiosa vicia et ad superfluitates et vam
tates facili se reuoluūt. ꝓ. Omnes videtes
me deriserunt me. Deus finaliter i carcē male
consuetudinis pcauos. Quos bi adulatores
sua bona sua pdicando honorifice sepeliunt
et absondūt. Nabugodonosor Dyabolꝰ pdi
cem honorifice sepelit qñ in finali pdicta
ispm tantes spaciare fit. Quod ꝺs sic p bi
bula adulatores qui ꝺm dicta pñt talia sepeli
tores ꝫ. Dimitte mortuos sepelire mortuos
suos. Et ezech 39. In die illa dabo ysrl loꝯ
nominatū sepulture in isrl. ¶ Vel si vis dic q
nabugodonosor Dyabolꝰ vasa templi .i. virtu
tes ecclastice qñ ispos de statu in babilonia .i. de
statu gñe in pcm vel de religione ad mundū
trasmittit ispos qñq vocatos .i. multos principatus
et eoꝝ actus et officia conseruat. et ad pcm
ꝺs mala doctrina. quibus eis ꝺs pdicatores qñ
ipsos qñq ordinat et designat. Cap. xxxvi.

Quia in libris qui. pauca recitabant
pt illi q in ꝺs libris regū scripsūt. Merito
ne de gentis in ipis ad ista sua
qui contra tetigerūt moralizare ypono plu
aliqua pauca que hystorie regū superaddita
videant. q breuit q exponā. Ergo ammisso
rio .i. victor q in isto .xv. cap. ꝺs quia ethiops
cōtra eciam regem usa veniens. decies centa
na milia hominū in exercitu suo habebat. Ab
timens fugit ad ꝺm et orauit. Deus
audit eum. ruit ethiopas et fugerunt. et sic
contra eos asa et sui non ceciderūt ꝫ preliū valu
erunt. ¶ Iudeus allegat quō in necessitate deꝰ suos fi
deles non deserit. et quō. qd ꝺ ipō ꝓ ista qsidt
et ad ipm deuote recurrit. vbicū aliqs hostes
fugiunt et treme. Et sic sepe fit q multi a
paucis. magni a modicis diuitis a pauperib
superant. Sagittab 26. facile ꝺ multos occidi
mi manibus paucoꝝ. Et nō ꝺ diuina ꝑ consequi
Dei cōsilia liberare i multis aut ꝑ pauca. ¶ Vel
dic q ethiopes sūt demones et demonū turba
qui p tanta tot et tanti sūt q vices mille ad eos
superandos non sufficiūt. Recepto facilit vm
cum qñ ad orationes et diuinā spem ꝫ. ut
et qñ diuinū auxilium humilit i pdat. Ca. xx.

Item 20. ca. dic q filii amon et moab et
seir contra iosaphat regem iuda in
stupenda multitudine ad ꝓlium aggr
grant. Quo q tato corde ad dm recurrente.
Ysaia consolatus sibi mittit. Ad cuius consiliū
cantores primi in exercitu ponit. Quibus deꝰ
laudantibus hostes tulit in seipos prebat q alt
cōt altera pliatus vnius mutuis cedibus pe
rimit. Ita q qñ exercitus ad conflictū et spacijs hos
tium vltra modū ditant. Et vis dic sicut in
precedentibus. ¶ Vel dic q ille tres nationes
infidelium designat. ita vicia principalia gignēa
vitioꝝ scꝫ superbia luxuria auaricia que cōt
nas in tanta fortitudine congregat q nisi ds
nas liberet et defendat nrā. Et vt nōb impie
dicent. Nere ꝫ go ad cantādū recurrē ad ordei
cantoꝝ i dei laudē ymnū et sic ipos po
tius q suos exercitus cantoꝝ spūalis scꝫ ozō
confessio. laus et ymnus actio ꝓmittunt. nrē
ꝫ q hostes spūales scꝫ dones et vicia debel
lent. ꝫ. Ezech 20. Fecerunt tubia et terrefecit ab
undā. ¶ Vel dic q cantoꝝ sūt predicatoꝝ vel
laudū dñe ymnizatoꝝ qui ea ipsum ad deuo
tionē excitant. contra hostes victoria sibi ꝓcur
¶ Vel dic q sepe fit q mali q cōt bonos se
congregāt malitiose. Nutu dei qñq dissentiūt
simul et discordāt et sic mutuis se pugnātes
seu mutuo se debellāt alios quos deus euadere
sinit liberat atq ditant. Constat enī q deꝰ
inuidia solet qñq mutuā superbos discordiā susci
tare ut sic occasionaliter possint iustos de suis
manibus liberare. ꝓ. Gladius eorū intret i corda i.

Item ad 24° ponit q Josias rex Juda
qui p Johadam sacerdotē fidat emulty
a pfectude que achalie reputatq et m
tagnū sublimatq q dū idem Joiada vixit bonq
et sancte egerit. Deū coluit. Templū repauit
et ustē et pfectē ipauit. Et mortuo viro Jo
iada delinqty obsequijs et adulacōibz pncipū
suoz. Ipse et filius suus dnm delinqeūt. Et plū
dei et cultū ejus contempserūt. Sculptilibz ſ
uieūt. q quibz ad a sacharia filio Joiade resp
hendentē ipm indu mar. templū et altaē la
pidibz obruerūt. Et quod rex et pūs i malis
syrie tradit a quibz ultim spoliat. Ipse
vō rex mistq m magnis laboribz a ser-uis
suis dimittit et ad suos popul in loco do
mens jugulat.

Ista pnt allegari exēpla
quō valz et ꝙfert pncia viri justi bom ſ
lijq vel plati. Dū enī rex ista Joiadon
vixe vtiq justē et prudenter regi ſuit et ej
consilio usq fuit tā diu deū timuit. templū
et ecclam honorauit. Obsequijs et blandicijs
adulatorijs decipi nō potuit. Quo tā mortuo
pluri mala fecit. Ita q obstinatiose peijt. vnde
gō ē et maxīe pncipi q fidos viros et bonos
consiliarios seruare debeat. Et q adulatorē obse
quia ne facta ipius ad ministrū pūrhat nullatenꝰ ēdat
Extra q. Viri justi sint tibi cure. Tali ergo
pncipi pt Joiada aut bonq plato vel officiali
dici i Deut° 31° Noui q post mortē meā deq
cetis et declinabitis cito de via qua ordi
nabi. Vel dic si m ecclā justo Joiada semp
viuāt et si illi boni ecclastici et plati ſ eccl
stice et pūne i pūs strictius semp bonū faciūt
et eoz consilijs credēt et exēplarijs ea
formabūt. Deū quaq colēt et templū ecclē
reparāt. Vñ 2 Pe 3° q auctis diebz josye
non recessērūt a dño ex qua ꝙfundolor tam
Joiada m ecclā nō duxit. q primo viri justi
prudentes bom consiliarij et ecclastici agende
defensē ꝙbāt. Jux i pb omnes declinauerūt
simul inutiles fīt sc nō ē q frūctū bonū sō tā
pncipes q pūs videnē et crumpūt templū
ecclē pfectū et delinqre. Idola i vitia colē.
Sacrificia i sacerdotes et pūdo i ꝓfidentes

vilipendē ipos et q̄s pena affligit ꝙbāt
ipos q̄d gruere et tribulacōibz iusto dei
iudicio molestant et a suis pūs a suis
malis affligibz adulatorijs et mimis de
decipiūt aut nō adiuuāt. occidit. In q̄bz
sō spūs i pace misericordie mala multa fecit
et eoz fictis fallacijs blandicijs tpalia de
pauperat. Ducit ad ḡram vsq de multis
pncipibz q q̄dā pūt ecclastice auferēt
et ecclam psequēt et odiant. Ipse vō mortuus
i pauper et despti decessit. Et ḡ ea ipm
eoz aut mali familiares tota q̄ ipse
fuerat pūt et de eoz spolijs diuites ſ

Vel Ista allega q sepe fit q mgri hodie
Vel Ista allega q sepe fit q mgri hodie
et maxīe pncipes. Dato q a Joiada
ab aliquo prudente et iusto fuerūt vel
consilijs suo multa bona receperūt
et q ipm in vita sua dilexerūt. Ipso tā mortuo ḡa bñficia penitꝰ obliuiscūt
et cū zacharian filiū Joiade i cū filios
et gildes ipius dedicate ipsos q plus q
alios aliquo tēpe psequūt. Hoc de linguis
accepit ab eoz scriptis Leodiat. Quod
dic gendalū q multi et maxīe domine
fuit hodie aliquē qui ipos corrigat duenie
ter vō ymo sacrificium i bonū pūcurare vel
correctionem si eoz ēmina arguat. Solet au
ad vltus et verberibz lapidare et aū dissi
mando occidē Vñ amos

Et cap° 25° habes q amasias rex Juda
voluit pugnare cū filios edom cū
Dupit de ydolis eoz multa abusione
dei ipos remitti mandauit. Et dato q ita fu
pandia i eoz pisset ipos remitti ad ydola quia
non nocerent. nisi tua. ex dato ipsis nō
a dño ad illos. Et si putari m zelo dei exire
bella consisti superui te finiet dñs ab iimici
tuis Dei ḡre ē adiuuāt et m fuga q̄bz
quos fim ē qa ſ m deo confidens ydolatras
remisit. et hostes suos gloriose deuicit.

Illud allega q societas malozū nō ē pūdo
captiuida. qa ut pcm eoz possit victola ipedi

et impedi-re. Item illius allega q̄ nō debe-
in magno mō offendi et q̄ victoria magis
dependet ab occulto dei iudicio q̄ a multi-
et forti milicia. ¶ Nota cōtra q̄ iuste q̄ im-
libitas uxores repudiauit et dimisit. Dato q̄ bñ fuisset
stipendiatus. fuerunt tñ cōtra regē iuda multipli-
indignati deum nō offendisse q̄ iuste sit iudam et iuda
simul ad quos allegatio pertinet q̄ malis et indigni qui
se permittit et a societate vel vsu recedit se expellit
congressum facilius indignat. et p̄ ritus et
appellationes tota ciuitas iuda se expellentes
a q̄ cōtra bonū placitū se expellentis congressum
insurgunt. Quinto. ¶ Non amat pestilens eum q̄ se cor-
ripit non considerat ad sui indignitatē p̄ quam
ambitionem et cupidā voluntatem. Cap̄m

Hic habes q̄ amasias rex iuda q̄ pro
dat bonis q̄ dei virtute ydumeos
deuicit et filios seir dei auxilio su-
peravit. et ad mirabilia deos eorum ipsos
detulisse. a rege seductus ipsos sibi in deos
statuit et ipsis incensis dolens adiuuit. Que
ad quem missa a deo patrum super eo. Quare fuit
dicens sibi dum adhuc eos q̄ nō liberauerunt
patrem suum de manibus tuis. acquiescere noluit. et ibi
sibi minas infert. Ipse vt destruit increpauit
Non mihi consiliarius regis es. desine ne deficiat te
manus tua. Cito post a seruis regis occisus fuit. victo
et tandem a suis ipsis miserabiliter. Cui vis
applica istam ad malos sacerdotes qui sic audito
pro aliquo in officio ad sibi quoscūque. Iuda et
confusio mirabiliter. et ideo sepe fit q̄ rex iuda
a bono et fidei spectatissimo fidem quem cōtra
deum. et contra patrem sic quem de officio. Quare
endo et eum ad ydolum et primas inducendo. Ita
q̄ deus sua occulta iudicia. sepe fit q̄ deos suos
a aliquo occulto peccato in quo se peccatis delectabit
tuent et animat. vt qua de aliquo actu iuste
vel sibi opitulat. et inde sepe fit q̄ ipsos i deos
sibi statuit. quod sic i sibi peccatum consentit. et
in quibus illicite qd in aliis impugnauit. et sic
defendat. Quia persona quantumcumque. Cap̄m
Quinto utrum recedentes. qualitercumque me officio
Quod dic q̄ malis exhibendi se q̄ quilibet aut
a bonis viris et prudentibus nō sustinent. imo
status turbati animat eis et bonis et impedit. Unde
et. Quod ipse. Non officialis etc. Quia sit et qui

Non amat pestilens eum q̄ se corripit et ideo tali q̄
recedentem vel vitate audire nō sustinet. spiritualis et
temporalis sepe peccat. Non pri. 29. Vere q̄ corripienti
se dura cervice obstinat. repentina ei subito
veniet interitus. Prouer. 29. Cap̄m

Ozias rex puer multa bona tam in villis
q̄ in negotiis omnes sibi gratum accessum
sapientie ducatu. elevatus et cor eius in
interitu suum. contempsit dominum deum suum. Ingressus
templum dñi. sacerdote officium voluit exercere
et accepto thuribulo stetit in templo et altari
thymiamatis incensi sicut pontifex adolere. quod
ei solis sacerdotibus consecratis filiis aaron licitum
erat. quia sic nulli alii sub interdicto bona illa ingredi
potuit aut debebat. Unde summus sacerdos azarias sibi
obviat et eum de presumptione potestatis negotio expedit
Non est tui officii tui ozia vt adoleas incensum
deo sed sacerdotibus filiis aaron q̄ consecrati sunt ad hoc
ministerium. Tu quo nec sic egredere. et ymmo sacerdos
intantum offensus molitur. Stetit leprosus fuit templo et a
sacerdotibus in sedario eiectus. et exinde in domo
leprosi separata ibidem vixit a templo et secretis
regni et gubernacio destitutus. Iste pōt applicari
cum principes seculares. qui regula moderamine tribus
non sic gratis administrant sed a quibus nisi ecclesiam
ministrat spiritualia. quia q̄ cauto sicut patet iam nitide
de collatione beneficiorum et q̄ quis de ecclesiastica cura
beneficiaq̄ se intromittat. et illud q̄ solis filiis
aaron q̄ sacerdotibus a deo et dignis expetit et placet
gressum. volunt abusiones vsurpando sic q̄ sedendo
mitram et mensam officium introitus in quibus de regi
minibus et de illis q̄ ad statum pertinent se ite-
mittat. Nolunt. et inde e q̄ id multi tales q̄ le
gis symoniaci efficiuntur in quibus sic munera
accipiunt at cogentibus et expulsionibus vel ite.
siombus alicui symonie. Legi ei symonie q̄ i
sedario committe solebat. Quibus sacris ecclesiasticis placet
et sacerdotibus. modo velo quibus regibus principibus
q̄ sic quin in symoniacis contrahunt et alios symo
niendo seu symoniā exercendo officium vsu
pantes assumunt. Et in multis regnis aliis vel
nullis ad dignitates et officia promouentur nisi q̄
a secularibus principibus et domino patronis. Isti go ex
mi sui mordacitate solet pdē et i domo separata
sic in infirmo leprosi et alienabiles persistat. Qui
non contenti ipsa dignitate iura et officia

platoud m ḡpijs et similibꝫ cenauit talꝰ vsurpaē
ꝯa ꝙ ēto dignū ē ꝙ ꝑdat ꝓpū qui ambitiosꝫ vsur
pat et appetit aliena Non enī suū officiū vt m
ceruisē adoleant. vt sacerdotū et sēitarū mīstīa
exerceat at assumāt Hui⁹ ē ētīmeg q ad
mīnistriū accessāt moriet Del dic q sēcularē
ꝙcūꝫ sit rex vel princeps seu famosꝫ iustꝫ vā ē dignꝰ
accessū officiū assumā Si soli illi q munꝰ ofēre
demostrāt hābē dignū eūd ad qđ ē deputꝫ ofēre ꝯ
cruētū q̄cūꝫ malꝫ q̄ sanctꝫ sēdere nō ofēre utꝫ q̄cūꝫ
iustꝫ fuerit aliās et honestꝫ

Incipit Esdre liber primꝰ

HOb esdra fuit qui fuit sēla velocissimꝰ
m lege dñi Data ē licētia filijs iuda
qui captiui ducti fuerāt m babilonē q
ihēm redient et vasa tēpli q nabugo
donosor detulerat ꝓperātes templū redificarēt
et suos nē fuit recipisset Inuidētes finitī septīs
ꝓpīs m ꝑsidem ad regem ꝓdiuerūt et templi
edificationē ꝑ magnā tpa tradūxerūt Sic
vē q̄n ḡnāt q captiui pdicēt de spēali licētia
seu ḡīa et vulgētia regis q de babilonia et
de statu pacis in iudea q mīt pīrat confect et m
ihēm q mīt pīrat pacifica et ꝑ eādem et pmīssa
ad sanctā ḡīe reuertīt nē et templū dño in sua
cōstīa virtutibꝫ edificāt cōmāt Statim ut finitī
vel viani sui sīt motꝰ cōmales qui i suis finibꝫ
habitant vel diaboli q ēt eos i mūdo pugnāt
qui suis temporibꝫ impedīt ne edificent tē
plū dē ut ne in cōstīa sua fīrmāt dominū

Hinc habēs q cū filij isrl reedificārent templū
dñi mandauit De q dñs dē q ꝑ Ihū dñm
colebāt et ꝑtim idola adorabāt venerūt ad eos
ꝓtendēdo se valle cū eis edificā ḡnātes se colere
dñm et sibi cū aliis defūcti filij ut isrl ꝓpter
sacros m edificando habē noluerūt sī eos ꝓcul
tumq̄ cōtēnere suspicerūt Sic vē dicit q
filij isrl i loco ꝓpīo templū ecclē catholicē
structurā et documēto cōstituūt nullū defuit crīma
vitatū a hēticis et schismaticis qui his cū deo idola
colant i licēt cū aliēigenis vxes q credunt multa ecc
erronea tenēdo se in cultores dei ecclē assūnt et
ꝓpīam romanā volūt et templū ꝑdicādo male
dicūt nō suā edificāt q̄re filij tribꝰ isrl i loco ꝑ
tales dñt repudiāt ꝓpter edificīū templī et
eos a cōi fidelium tramite ēxīmeos effugāt Et sic
isti repudiati pugnā moti sūt cōtra israhel et ꝓpter
structi sūt ultimi et edificīū templi ꝑdiuerūt
Sic vēo hēticis schismatica videtur q filij ecclē
ꝓpīos et exteros abhorrent ꝑ ꝓpīis ꝓprie
ꝑtibꝫ hodie diuertūt et eos m cōstructōē tē
pli fidei et ecclē ꝑpedīe cōnāt Sī ꝙ ꝑ
Dic q pcipiū ē m fidē fidēq ecclē
ꝓximi horte domestici aīg Sic q tribꝰ
vedam ꝑditōis q̄ sub spē volendi edificare ad
alijs et sub spē alicui boni mīt sōlicitū cū
alijs cōtēdē vt sic trāsmīt ꝓmptū et fructū
nocē q si cōtīgat negligēt se solet ḡstare
publicos damnū et malicia quā palliauerūt

Declarata ecclīa
Ermē q̄to ꝑ q ihū ꝑpugnādo
hostiū vīmore qui sīt edificationē ꝑ
tātis ipīm ꝑdictū ordinauit q modica ꝑ
edificaret ipīa vēo magnitūe structū
hostibꝫ obuiaret et de edificantibꝫ sīr fiebat
q vna manu faciebat opꝰ et altera vēo manu
gladiū tenebat Quod applica q ḡa m ꝑsidi
ihēm edificatōē ihēm sīt ante et adeo hostiū ma
lignitē contīnue nos ꝑpugnāt nec fuit pacis
in dñō Dauid sīt m bellatoribꝰ et ꝑ templū dñi
et religiosos qui ꝑ se et alios oīdiē pugnat
et ꝑ quotidē et actuos q ꝑ se et alios ꝑtē
nios laborat Percepīt sic ꝙ q ipsi ē tota nō sē
dēt opibꝫ actiue intendē vnus ꝑ vna manu
dēt gladiū oīdiē tenē et altera opꝰ bonū actu

Cessatio operis templi
Quibꝰ qui de captiuitate redierāt m
vno diē valde pacifice ꝑcessē qđ sacerdotes
et leuite et alij filij isrl non statim se ꝑfuerūt
a pīis regionū sī pacis fame sitīm ornamenta
cū ꝑfectis tribꝰ et acceperūt sibi et filijs
suis vxores de filiabꝫ cananeis amonitis
moabitis egyptijs hanc ad magistrum
principē fuit m hac pīma captiuitate dolēs ascar
iamiā ꝑdictū et vxores alienas cū ꝓle
labēte eici mandauit et sic filios isrl a gētibꝫ
pīis quibꝫ miscti dant separauit Sic vē vi
hodie q nōn sacerdotes et leuite vīl ecclēsticī
filij mō peccāt q sīt pīis tribꝰ et gētibꝫ
negotijs se implicant et sic semen sīm ꝙ sepe
qui debent cū sīl cū pīis q̄nisi vīdē in
quitū sterilitatibꝫ actibꝫ et moribꝫ se ḡsimāt vīs
dant Simul pīus sic et sacerdos pīs q̄nisi sī
mitter gentes et diuertit opa eōr et fructū

Esdre 2ª

sulptilibꝫ eorū et strue d illis m sruabāt et
quod pri ꝑ Ysi de filiabꝫ ysrāe cantabāt et sista
rul vxores et gaubinas sibi acquisiuit ꝙ obliq
cōtra legem dei et maḋata filias aduenarum
ꝺuxit et mixtos ex solo mixtos symo negotiatoꝝ
et principes et dortach plati et sapientes in tres
gressione hac prima fuit et inq̄ catulos pleq̄ deliquit
vt sic de talibꝫ sit dicta ¶ Vah q̄ vastas filij
dei filias hominū qui edunt palatia arrepserunt
sibi vxores ex oībꝫ gentibus elegerunt. sequit ille q
genuerit ¶ Quid ego dabo tibi esdras et bono
platy. et cetera ipse dabit talibꝫ vxoribꝫ et earū libe
ris et talibꝫ gaubinas et earū spurios de qua
libet q̄ de alienigenis et alienabꝫ ejcit et sic semet
ipsi ab alienigenis et alienis et malis
a mulieribꝫ separare Dicat ergo esdras bonus platy
cuilibet tali formido dei tui et ira dei illi
et filiis eius ¶ Vel dic q vxor alienigena
et offensa seculari qui sit habile filij ipsi et filij
eorundem ꝑ libenter imbuet et se in negotijs et
dignitatibꝫ principū stabilem videbit explicat 2 inquit

Incipit liber Esdre 2ª Cap̄ 3ᵐ

Regnante assuero et balthasar et darius
regnauit ꝑsarū ymisso a regno prio me
dorum ordeth de passione fortitudinis ho
minum putauerunt et q res sic e modo fortissimi
dicitur diuinitus ordinat vnus ergo vinum
ꝑhibuit Alius regum pōm fortiores reges alios
quos cattis de dicit. veritatē et sic omia prualet
assezuit Iste ergo q̄ de mulieribꝫ locutus e primus
ꝺemissus optinuit et ꝓ sic statuit pater quoniam
exportauit ¶ Vsta pōt allegari q hodiernis
temporibꝫ in curijs regum et principū quilibet
certat regi sapientiq̄ ordē et placitis aliq dicat
ad ꝓfectum q possit summū reportare Et q dicto
sim vt hodie veritatis q illi q emendant
hodie multi erunt et q omes acquirunt gratias
et fauores cateli ꝓficiūt et premia nō solū
ab ipsis malis. imo et ab ipsis regibꝫ et
omnibus q̄sequunt. vnd ꝺsificatores dicunt legis regum
omnes clamant gratis tota simul ve ¶ Vel dic
q rex babilonis et nabuch q sic i mundo
tuas cubicularios habuit dicit Deus q tu gratis
petisti sibi propitius famulus sis auari q
emendare vitia et diuicias q debuit exercere

car humanū Ambitiosi et stulti q emendat ergo
et eminentias. luxuriosi q emendat mulieres et delicias
Vide si vis ti 3ᵒ c De tribꝫ ducibꝫ et porro dis
cordie ¶ Vel dic q inter suos regis et ille qui
mulieres et bte virgis laudē et fortitudines ꝓdicat
et q veritatē diligit et emendat a rege et optimis
donis reportat cuilibet ꝺ bene valeto vi tm 2ᵒ

¶ Hic ca 3ᵒ ysde q tres dant iuuenes custodes
corpus darij quibꝫ promisit dat a rege q ille qui
de vna q̄ sibi a rege tradita sapientiq̄ ꝛndet
dona q̄ plurima reportet Cuiquidē missi symo
apparuit sapiācia. Dabit ei darius rex dona
magna sic purpura optima In auro bibet sup
aureū dormiet cum vxore et frenū aureū habebit
bissinū et torquē circa collū. 2ᵒ loco sedebit a rege
post sapientem cognatus darij vocabit et sequit q
scorobabel vnus ex q veritatē emendauit ista
a rege dario reportauit ¶ Hic iste darij qui
inter strat fortis vel augmentatus sequit deum q
oībꝫ ꝺ fertilis et habundans rex darius fecit
eum magnū ¶ Ista ē ego veritas q ille q veritatem
diligit et emendat et cuius sapientem ipse rex deus
applaudit et acceptat. sicut ē homo suis qui nō de
vino et de rege et non de assentatoria et omnibus
tyrannis tractat. sic ad veritatē ordinat et ꝺ veritatem
sapiam suā ordinat et dilatat. ab isto rege suo
finalis gloriam et honorē reportat magna sequit
ē veritas et prualet Iste eni finalis purpura et
regalis dignitate vestit Auro bibit sapie potus
et sup illud aurū dormit et quieti pectus q
sic Cum aureū aureum et corpus glorificatum habebit
frenum aureum et ꝺna laude gaudebit. vsq̄ ad
laudem meam infrenatus te Cum cuius bissina et
munda et eterna maiestate gaudebit fulgebit
zacharie potes videtur eis torques aureus et
exaltate sedendi ornabit In sede petre quere
et sapientiam inuota regem q̄m vocabit cognatus
et amicus petrus vocabit et dicet Ego te iam
non dicā vos suos sed amicos Ergo vale stulta
q ꝺ de altis non de timens q̄ optinet de
vitate non de vanitate et qua sola rex applaudit
sic deus omnes ad alias regulat tali premio de
tur et possessus sui ad tale gradum promouet Vn
ꝺe ti 8ᵒ q sapientiā adde capiti tuo gratia et collo tuo torques

Vel dic q̄ maderunis tanquibꝫ ille q̄ regnū
regis ſc̄ē ordinabāt et ſanctiabāt ille q̄ apud
eos reputant ſuperstitiosi dicuntur et honorabꝫ
ꝑ aliꝫs gallicanꝫ ꝑ alios bibuꝫ et ꝑ alios per
altaria mentalia celebrat Ly dari dignitatu
erāt aptient purpura et veſtiente ſtrosꝫ ſe ere
induebāt ſuis regibꝫ ſc̄ē m alias offiarꝫ et dignitabꝫ
ſedent magnati et dñi regni vocant et dotabꝫ
eccl̄ie appetient Vacuptu q̄ ſc̄ē ciu valuer
et torque circ̄ collū liganꝫ ad denotandū q̄ illaꝫ
non ē ſtabilis ꝑ ad mādatū dei vel voluntas ſ. ꝑe
Impij vocabulū q̄ ſata torques ſc̄ē et tortica
diuſtre ſollicitudinem et timore ipſos ſtrīgit Job iiij
Cogitacōes meę diſſipate ſc̄ē Et ad literam ere
q̄dā finalis accidit q torqꝫ ꝑ ſuſpendiū reos
ſtrīgit Sicut de multis ſapientibꝫ regni affirmat
conſiderare videmꝰ. q̄d q̄dā ꝑ alias
dignitates et ſtatu torqꝫ et ſuſpendi videmꝰ
Et ſic torques aurea m torque ferrea mutabat miſſer
mat̄ Ezech xxij Ferro malleabilis tortica ꝛ opꝰ eas
Hec ſc̄ē q̄ melius vino ſtatu aut officiorū
habet ad vt ayt mentē decipē mentē offendere
mentē m ſeueritate vertē mentē inadducere
et eā m ſtrictā effugare fr̄initate et amicicia
facit obliuiſci Gladios ſumē et ꝑ talētū loḡ
Iſta ala pnā applicat ad vinū male ſculptū
ſc̄ē ad albedinē. q̄d ꝑ certo iſta ē q̄ mādatum
ꝑ ei verē et m̄ſpicuā dequit et q̄ vtiꝫ
executat. ꝑe Tumbati ſc̄ē et mori ſc̄ē duꝰ
et ala ſcripta aure dealbata ē Seueritate p̄ſcip
tionis qui vana latina mduxit Triſtitia et
timore effugat. p̄ſentia et futura infortunia
obliuiſci facit Amicicia facit frigi Gladios ꝑ ſua
re et ſtrictura facit accipi. et ad literam p̄ceptū
Secreat facit loqui Ebriꝰ ad ꝑ talētū loḡ dicit
In quibꝰ ad dicendū non ꝑmeditatē ſi q̄ſ ſalt
m corde ſimul structat et ex affectu Dñs m
vobis deus gallicanꝰ ē ꝛ hodie ſ. affirmato ꝛ dixi
Dicatur lo. q̄ vl̄ placet manducet ꝛ vſque loḡ
ꝑ faſciculos vñ vel ꝛ Totū ſtum ſuū ꝑfert
ſtulte Capiet dicat m poſtea et cū ſo
ltet vba multiplicat Vel dic de vino
dalmatice vel aſſuetia ſputare Vel dic q̄
vinū ē dñs pudicicia ſeu ſpūs ſcīs vel con
ſilio ſpūs ſc̄ī qui iſta ē q̄ mentē decipit In quā

ſs fraus ſpēre vel a crē q̄ non vidꝰ evenire
affectat ꝑ timorem affligat ꝑ ſpem letificat
ꝑ ſpūale gaudiū et timorē amittat et ꝑ
mitrē fiat oblitus. et eā ꝑſonā accipꝰ
fraus oblitus. ꝑ ulſtrad gladiū vbi et
quos fraus aſſimat ꝑ ſpūale audiat et
ꝑ talentū fert loqui ꝑ ſpēciē ſermonē et
alsqđ vñ vel ꝛ Da vinū ydo ſc̄ē
ſc̄ē dās vt bibatur et oblivi ſcatur Hic
Hic agit de potētia regis et dicit q̄ ne
dolos pcellat bellatores mitti
qui miſſi vbiq̄ voluit ſpūal
ornatus turres et muros lacerant. ꝑdas
pecuniā et acumulat quas tande ad ſuos
patres jugulant et ingrībat et ꝑ ſuū dñm
matrē ſe exponūt Agricole tributa et ſru
regibꝫ aſſerunt Et ad omnes ꝑ ipſe laborare
non aſſent. ipſe ad letitia bibūt dormiunt
et recumbūt Iſta ad literam pnā applicat
ad maderunos regnos tam eccl̄aſticos q̄
ſeculares q̄ ꝑ certo iſti bellatores ꝑ bel
lumq̄ multitudines nutrīt qui muros
turres muros ꝛ grandes dñs omnes bonos
ſubditos ꝑ quāmpl̄ dedam altos et ꝑ ſo
ſtanad ſectas et ſolidos ꝑpugnat expe
riendo et depuit ꝑdas et acq̄ſit quas
ab torquet ab aliis ad mḡſtros ſuos facit
Et ad literam ſepe fit q̄ mādatē mḡſtro
ſuo recēdo alios ingulat et affligit
ſi finaliter ipſe ingulat Ly ad ſalutē
accipiēdo videmꝰ q̄ iſti ſubditos eccl̄ie ſub
ingulat tñ ſepe fit q̄ ipſi ſtīgit ingrībat
et ꝑ infortunia deficiunt et ſuccubunt ſi
Exde maſcula q̄ meſi fuit ꝛ manet vbi
Et breuiter iſta ē veritas q̄ tā milites
q̄ agricole tam pauperes q̄ diuites ꝑ
regibꝫ placere et ſupplicibꝫ dñis et ꝑſe
negocijs utilibꝫ laborat ipſe vado ſic laborē
vivit. Dormit et triumphant In laboribꝫ
homīs nō ſt̄ et ad dolos nō flagellabat
ipſe tenuit eos ſuperbia operti ſūa ſ. iniquitate ⁊
et impietate ſua Vel dic q̄ rex ꝛ
cruc militer fuerit apud et martires
pdicando p̄dictos ingulauerit In q̄bꝰ
ꝑtronem ipſam et vitā crudelē ꝛ

ondenat. ꝑdas ꝙ. v. dies quas a dyabolo
rapuerit ad deū ꝑ fidem et ꝑmissa. De
tulerit. qui hī finalē ꝑ tyrannos capi
ꝑdit iugulari fecerit. Qui gladio ꝑcussit
gladio pdit. Apli. 12. et ꝑmi. cede fidelis
tes qui gladio vbi deū predicas ꝑcussit
rūt. gladio spl ꝑ tyrannos et ꝑpos ar
pdit. pierunt. Agricole. eccl. fideles
ofessores doctores tributa vectigal et bone
opm de agro sancte ecclie tributa bone
doctrine ad recte sue vite defensionem et
ipse in paradiso q̄ecclie hic p̄ ipso laboribus
se exponit. ꝑb ꝑ te mactificabo tū die Lam
Ic dicit q̄ mulier certis rebus for
tior ē et ad hoc plures adducit
q̄ mulier. regit et subditas gubernat
plantatores vineaꝝ educit. telas stolas
et vestimenta vestiendi habitu gerit. ꝑ
ꝑ vom et ab vite malicie quies ē sequitur. ſ
mitte et argentū dimissū in mulieribus frumen
scripture se delectat. Iste. ecclia. ꝓdicat. et mandat
ꝑfecit. et ꝙ ipse multi latrina et furta
faciantur in magnis ꝓcliis se ponentes ad
vineas et domos ꝑdas defendū. quidā q̄ ꝑ
mulieres iugulari fecerit et multa ꝑ eas gerant
et perpetrauerit. et gessit vbi. Vnde nichil
sua mea ē. q̄n mulieres dicunt mee. Iste ꝑ
exemplaritas. allegat de potentia et malitia
mulieris. dicit ipse ē veritas q̄ ipse nouimus
ꝓbis habis dicunt. et q̄ ipse ad amicos suos be
liter admisit. q̄ mox ab eis fraudat. sequent
si pacis ꝓcem et amicitias ꝙ eis demittitur
mulieribus adhēre nō debet. Cap. 2m. Quādoquidē
homo dimittat ꝓcem et matrē et adhēbit
uxori. id ē. quādo ecclia ꝑdas q̄ mulieres dilec
tos suos sup. ois attrahunt ꝙ ipse mutandis
multi furta et latrina fraud. multa q̄ sa
lua ꝙ ipse amittit. Insemi q̄ et dementes
ꝙ eis fiunt. et varijs ꝓcliis se exponunt
tra q̄ tyrannis et spualis ꝙ eis pereunt et sue
cumbit. Cap. 3m. ꝑ. Ite spem mulieris multi ꝓcul
Iste ꝙ habes sa fatuis dicunt. Cū onabit
patis mitra. quegas vbi placeas maritis suis
ꝓmā ꝓuit. id ē. theophrastus ad sanū dicit. Dat
tibi omnia dag impotēte fide falla nō falli
ter sup addit de veritate. et d. q̄ veritas
manet et vuit et dualestit. 2 optinz

magna. fortior. ē. ꝙ. oibz. et. no. ē. m. ea. q̄ ꝑ
miqui. ner. accipio. ꝑsonaꝝ. nec. dīna. et. iue
ustri. st. facit. iustis. et. ois. benignus. ē. oibz
eis. omnis. gā. tra. put. ayt. veritatem. iuocat. et
celū. et. ipsum. benedicat. Iste. dia. ad. hoc. con
ꝑnit. dia. de. illo. qui. ē. via. veritas. et. vita. sc̄z
de. ipso. et. de. quolibet. iusto. et. de. vō. iudice
et. prelato. Cū. dic. q̄. hic. ysie. descendit. con
diciones. veritatis. issa. ei. manet. et. dualestit.
viuit. et. optinet. Cap. 4m. ꝑ. Cui. vbi. venit. ver
tas. et. ista. fortior. oibz. dr. ista. veritas. et. mor. ē
quadam occulta. virtute. q̄. audent. finaliter. pdere
nostrum. veritas. ꝙ. alibi. et. eam. iniquitatem
accipiens. q̄ ꝑsonaꝝ. et. eam. supplantare. et
oibz. q̄. q̄. mustris. et. pceptis. consuescit. facere
iustitiam. et. equitatem. Iustitia. enī. veritatē. q̄
ꝙ. dicēte. veritas. vō. iustitia. habz. ꝙ. operatore
veritas. et. lucrum. ē. et. regula. directiua. iusti.
vō. operantis. ē. mīa. et. iuste. operatiua
Veritas. de. tra. acta. ē. et. iustitia. de. celo. ꝓspexit
Nullū. enī. sit. bn. fine. veritas. nisi. iustitia. sit
et. nisi. ista. sequat. Vnū. ne. attente. dr. sc̄z. q̄
ois. benignus. in. opibz. veritis. q̄a. sc̄z. tanta. ē
veritatis. vis. q̄. inimica. veritati. benignat. et. ꝓpla
cent. sibi. in. veritatis. opibz. Q̄a. dato. q̄. mēte
veritate. aliq̄. cōtra. ipos. agat. ipsam. tn. veritatem
semꝑ. optat. et. eis. dualestina. magnificat
bene. gnāt. q̄. ois. tra. veritatē. fuerat. et. celū
ipsam. bndixit. bndicis. deq̄. veritate. dicit. q̄. viuit
et. veritas. et. dualet.

Incipit. ystoria. 3ī. libri. Esdre. q̄. Apocrifus
Encrates. in. suo. speculo. hystorialiter
nscit. q̄. ꝑter. duos. libros. Esdre. qui
in. sacre. scripture. canone. continentur
tres. alij. eiusdē. libri. ducuntur. qui
nter. scripturas. apocrifas. nūerant. Q̄rū. ac. vt. ayunt
aliqui. sc̄i. doctores. in. scripta. suis. vbis. ibi. grauis
que. q̄. p. dicebant. vsi. fuisse. sanctū. d. p. q̄. dum. i. one
ceretur. ayaret. filij. mag. ihesu. xp̄i. Ita. vnū. ex
aqua. de. pdicto. libro. voluit. exercere. et. suo. pdicto
opi. aggregare. Ego. ardū. aquas. figuras. et
visiones. ibi. positas. mystice. et. ꝑspue. in. hoc
voluine. scripsisse. Q̄a. in. ysie. sup. 3. et. 4. libris
Esdre. scripsit. ipsum. de. multis. et. variis. q̄. ne
tasse. non. vi. nichil. mirabile. si. ymago. fuisse
credit. qui. legem. dei. a. caldeis. succensa. multo
reparauit. modū. scribendi. et. ex. nouo. fecit

et nouas scdm habeis traddit ¶ Hic est mistr
scriba velocissim in lege dñi dicty sunt Isse go cap
2o hy thy mancipauit introduxit dñs ad ezechiam sic
loquēte ¶ ysaie ppte filios tuos et confitentes pedes
tuos ioze qñ elegi eos et exaudi eos et suscitabo
de mominucte suos ¶ mitta tibi manducum pu
erum magn ysaiam ad ezechiam quoze consilium sñi
fecabo ¶ et quam ze arbores omnium dulcis fredg
et fz fontes fluentes lac et mel et septe montes
amenissimi ydrie zofat et lybia in quibus zepleb
gaudio filios tuos ¶ Hic vel vide p deg alloquit
ezechiam multe mlām ayanet ad vt filios suos i fi
deles in virtutibz oplent ¶ et p pedes ioze i vestigi
et desiderio in bono confirmet ymittens
q si hoc fecerit spūs de sepulchris i de oppressione
paupertatis et tribulacois vel de sepulchris i de
factibz vitioz et carnalis ipsius filiabit
leuabit et ad statum gñie et glorie sū restituet
¶ pi ens mater ecclā filios
suos in virtutibz confirmabit ¶ Hic ad dñm
qui post tpalem et eternalem spūalem suscitabit
¶ Restituens arbores idem talibz go sustā
tatis et confirmatis completis et perfecte
ymittit fz arbores i fz articulos fidei qui fz
fredg spūalis quos fz apūlis ad gal 2o notat
sunt empti ¶ ioel 2o ¶ Et vitages pte fluminis
lignū vite affens fredg fz p messes singlos
¶ mittit ecclā fz fontes i fz opa pietatis fz
caritalia et fz spūalia in lacte et melle i
dulcedine spūalis consolacois sū plen
¶ Zoo 3o Venerūt in helym vbi erant fz fontes
et septuaginta palme Item Isse ymittit
septe montes amenissimos i septem sacros vel sūs
dona spūs sci qui fz zofat et lilia dicunt ¶ Hic
in quib zofat et sanguine et pacis martiz et apūlos
liliis veb i virtutz et mundicia castitate virgi
et confessoz sū multiplicit decalogi ¶ dñs montes
in fructu aig ¶ Hic go dicit p deg vti mdo ecclē
et filiis suis dauid et fidelibz suis dat fz arbores
quibz cibant fz fontes qbz potant septē mō
tes in vt dicit inter zofat et lilia spargent
¶ Et vos fz Hauriet aquas in gaudio de fontibz
saluatois ¶ Hoc dicit p fz arbores sū vel plātu
ecclāstici apūli qui sūt fz apūlos sū ymitatois
et fredg bonoz opm exemplozz et eluce
sū subditoz et paupm mūtoz. fz fontes sū

pdicatoes doctores ecclē fz articulos fidei
lac et mel i sūtatz dulcedinem diffundes
¶ septem montes sū viri zelatissimi exaltati
sursū in celo mansiones habentes et vos
pacē lilijs q castitatis nitentes ¶ Et sic go
qui filios ecclē sū fideles fideles simplices
vbo et exemplo nutriunt spōso portare docēt
et erudiūt ac eos zeocat et reficiunt
¶ Hoc de ppe ezech 2o ¶ In riuis et cunctis fon
tibz in pascuis vbiqz omnib et ī montibz
excelsis ibi erunt pascue ioze ¶ Hic de
cant multa opa pietatis tam magnatū q̄ infe
riozz virtutes videā ingt iustificet populū iudee
eoz qui de ciuitatibz suis ¶ Audiā vocē
tuā ¶ Ezechiam suū et laudet in ciuitatibz
suis mortui et cecid ad visionē celestem
mee admitte ¶ Eunem et unicum mū murmur
tuos confusa mortuos sepeli ¶ et dilecto tibi
sessionem pmā ¶ Breuit quando pdicā opa
pietatis acquisit ¶ In pma sessione i dextera
pmiad gloia mēt ¶ Apoc 25 ¶ Et
habet ptam in zasurrec pma ¶ In

Iterū cecidit gabriel archangelus
reuelauit ezechie ¶ Hinc q̄ de
lucesset sol subito mortu et luna
lucuisset ezechias ait ¶ Et maledixit de ligno sanguis stillabit et
lapis dabit vocem suā et ppt ammoniabit
et strabit in q̄ non speraī qui gestant sup
tēram et volatilia commutatione fructū et
mare sodomitici pisces reiciet ignis ezechie
remittet ¶ Bestie agri astas in singulis habet zfrond
sua ¶ Visa ¶ Hinc videt ezechias ptm ad tempa
dñi ¶ Quia tūc sol iustitie deg dñs filiis mortu
mastendo amicuit luna pfia ieiunii i dñi
gloriantes ipsis de maledic i p longeū vite
sue signis et miracl resplenduit lignū
crucis i passione sanguinem stillauit lapis
¶ q in mazta ipsis scripsit vocem i sū ipsius dei
¶ et tandem ille de quo non speraūr gali
tantes superbia sc iudei xpūm dei filiū ig
nauit in quē fidem sua p malitia multiplicauit
¶ in signo ecclē ipauit ¶ Et ideo ¶ Insuscipiens
calicis portā ¶ diadema visā ¶ Regnabit
ioze et septuag ādr ¶ et ignis cadituē p multos
ioze ¶ et supiens ādr ¶ et ignis cadituē de nubes ad
ascupit volatilia i aplōz cetg de nubes ad

Genesis

gentes dissiuit et sic de ypis sedibz tñsmigu
ipm mare sodomitic i iudea tentata erat
et amara pastor i uiros deuotos et sctos
sp ipo aplas expulit et tde greg seruau
siluestriu i gentiliu de regione sua et de
infidelitatis statu ad fidem catholicam tñsm
grauit Vñ ql 9° dr volue e tali vsq ad pe
cula tñsmigrauit Qual dic mdulo quando
sol diem fidei et intelligentie et luna sue
corruptue gre noctem ignorantie pdre illu
minat et maldiem i ardore sue concupie
refrigerat et humectat tabor lapis i cordi
sui duricia eorum confessio emittit lignu
sue clemetie sanguinem benignitatis et ecce
in pauperes effudit agare sodomitica i calo
sua imunda pastas suos i delicias cu eis
sacrit volatile dr eig i ois vanitas et
superbia ab eo recedit ignis cultatis in eo
succendit Et bestie agrestes i bestiales
mores ab eo elongant Dan 4° sfugiat bestie
q sub eo sr Hic cal 6to 2e In aqs dulabz
falsi fuemunt et amici cu se iuicem pugnant
et absondet sensu et intellectu supabit
Ista hodie vid ipleta qa semp magis dulabz
falsi fuemunt i cu bonis pfunit male illo
fidelibz dñi et infidelibz ydolatris Aug sp
plurib dñr tacet iam qu anni iuce gredul
Bansy et raro sfundent intellectu et sapia
aberunt Vñ ysa 29 pbt sapia a sapientibz
Oratio

Dominus in sco cu mio ms allo Domino
dicam dñm mei Hic o ois silua
terre Hic oibz arboribz elegisti tibi
arborē vna Hic oibz vineis elegista tibi
vinea vna Hic oi tra orbis elegisti tibi
illud vnū Hic oibz aliis malis repleuisti vnū
vnū Hic oibz edificatis ciuitatibz elegisti t
Syon Hic oibz creatis volatilibz noiasti t
columbam vna Hic cunctis plasmatis pecu
oibz tribus dixisti tibi sua vna Hic cedri et
multis pulc elegisti tibi pulc vnū Et ab
oibz ybatā legem addisti quia desiti pulc
Iste vmtates pulc applicatu et expol de
vmtatibz mde legit Ita dño ad li. de
cunctis mundi siluis elegit sibi arborem
vnam sc. oliuam vt in illa suspendat Joh
Elegit suspendiu alia mea Vñ de cre
antur Nulla silua talem ytr Ita de omnib
vineis i de oibz mundi sectis elegit vineam
i sectam vna sr Johanne vt ea saluet opa
ret pp vinea de egipto trāstulisti ejecisti gē
et plantasti eam Ita de oi tra fouea vna i
sepulchro vt in ea sepelias pp Hic histrio
qui elegit eam Et ysa 5° Ibi fuit fouea Germa
Ita de oibz floribz lilia vnū i virginem gloriosa
vt sub ea obumbraret et ea delectaret que
canut in cantic 2° c° Ego flos campi et lilium
quadrū Ita ex aliis sctis elegit vnū ziziū
sr sacrū spūalis vt in ea ppius rpo famularet
pp De torrente voluptatis potabit eos qa ap
ta d fons vite Vel vinū i iocundū vt i eo bap
tisteret Ex 4° Unde lauare septies i iordane
Ita ex oibz volucribz columba i ex oibz ex
clusis ecclam vn sr catholicā eligit vt in ea oret
Gen 6° vna de columbis mea Ita ex oibz pcoribz
animā i ex cunctis animalibz adam elegit vt ab
ea amaret Ita pauper aut nichil habeat
nisi ouem vnam Ita ex mundi pdis elegit pdm
vnū sr pdm ipm vt ab eo a diabolo amaret
filij ipm vnū vos elegi cogniui Ita eleg
vna legem sr fidem catholicā vt mundo non
ficrent Et pp 4° vng Deus vna fides Hic
habes q angelis lapis aspice Ysaiam dicentem
De hac qm sacrata deo virtutibz magnificabo
deo et ypsalterio genus confiteri Et de filiabz
Israhel captiuitate habeo dilectā magis eā
ipse genuit non dixit filijs ipse malleolos si pacis
requiras hic qm era Gen allo angelo aspicam
dñs ymdq magis diligit pdm tuum q Deus qui
creauit illud ac si d. non Cyrillus sr mdua
cant illos qui non confidebat scdm iudicia
Dei et qui de miseriis pauperū et de molestijs
innocentiu de ypocrita malitia cū dñm requirebat
Ita illi debebat cogitari q ille q creauerat
illos dño multo plus diligit q aliq creatā
Et io non debet homo ipi magis optari q eu
ad ymitanda meritacles q ille eis optauit
qui ipsos habet creā et creacles Vñ Gen 2°
Et videbis magis caligines aeganos nō mi
rabis qz exercitus exercitus est

Hagelus loquens ẽsdre volens
onde q̃ta mundꝰ ampliꝰ senescat tanto
homines st̃ corpe minores. virtute debiliores et ingenio meliores introducit exemplū
de mulie q̃ i iuuentute filios fortes genuit
fortiores q̃ i senectute. supposit q̃ mr̃ i senectute debilitat⁹ et q̃ ipos debiliores genuit⁹
Et sic dicat q̃ mundꝰ iuuenis maliosos et
maiores homines genuit q̃ nr̃e mundꝰ senex
Ro ad ide⁹ q̃ tpe poti fuerut meliores Mundꝰ
dicit q̃ q̃nto plꝰ viuimꝰ tanto plꝰ peccamꝰ
Idem vdo ẽsdras ps̃ cap 22 d⁹ q̃ q̃nto mundꝰ
ẽrnꝰ ad senectutẽ tendit tanto multiplicant⁹ mali.

Apputulo q⁹ agit⁹ de futura resurrc⁹ Cap 331
et d⁹ sic Animalia insantes loquunt⁹
uerbis suis. pignantes immaturos pa
riunt fetus. subito sentra loca appetunt
nō semata. et puteos ꝓmptuaria subito
apparebunt vacua. anima cū animos pliabit⁹
et uene fontiū siccabunt⁹ Ista tempa
uidet⁹ spualit⁹ aduenisse q̃ iam uidemꝰ q̃
pueri a matri. i uiuentes hodie et ingenui cum
simul aūctam lꝰ. multiloqio et stultiloq̃
pl̃ exteris habundat⁹ Ad hꝰ dicat⁹ ẽsd 22 32
Adolescens in cui⁹ ẽ tua loqre vie. pignoribꝰ
i mēs nr̃e pluti. id immaturos fetꝰ. i ẽfusiõ
animar et ingratos ꝑsonas parui. semata
loca ꝓmptuaria plena. i subitos riuulos ꝑ
spinas uacua. Iam q̃ ad hꝰ dicat⁹ Anima cor⁹
animos discordat et uene fontiū. i fluctu
uite. et grãe siccant⁹ et hauriunt⁹ ꝑ Ds tu
ꝑsti fontes et torrentes. Tu siccasti fluuios eternos

Hic conseq̃t⁹ d⁹ q̃ finalis debilit⁹ malū.
Extinguet⁹ salq̃ fluebat fides. vnc
cut⁹ corruptela Ordat⁹ ultas q̃
sine fr̃e fuit tpibꝰ tristis Ista fuerut
uisitata in tpe ante ꝑmissū diluuiū nō dissi
cult ab illa Tamē allegat potes si vis q̃ i
dolt diuersi in nob̃ gams et magde castitie
et ubi d⁹ q̃ nisi hūdr̃uerit ustꝰ vsq̃ plꝰ q̃
sobrie et phãstice nō ꝑdute ꝑdgr̃ ecclie

Hic ꝑmit ẽsdras alloq̃ dominū
q̃ deꝰ dñi dix⁹ congregent⁹ q̃ aque
in loꝯ unū ꝓsint aggregate in spẽ ꝑte
terre supposit⁹ ꝓ ad sepacõ maris
ds⁹ et ꝑtim Ite ꝑmit q̃ deꝰ creauit duas
mansiões aias a principio. unā nomē uni
enoch alter⁹ nomē lamathan et nocuit ei
dedit in habitacõem ꝑtem tr̃e siccate.
ubi st⁹ mille mōtes. lamathan vdo dedit
habitacõem septem ꝑtes aque. Mansio ds
uolt dicē et ro tr̃e ds dicēdo tr̃ q̃ ẽ ꝑte
ubi aridꝰ potuerit ad pe ocasionē
exercēdi Cui⁹ ponit lamathan esse
pistam totū mundꝰ dauentē q̃d aut
missas ad gmedend⁹ dabit Ter tñe
Diminuet⁹ vt ayait aut cessabit Ista
ro ds⁹ alit⁹ exponenda si m⁹ ad pbꝰ de
sensit tpe. ds nō dro nisi mores et mo
rulia ꝑsecutat Hic vi pond⁹ dicit
loquens esdre q̃ future sem⁹ ꝓdisse
seu hereditas beate ad finit⁹ mal⁹ spacio ꝑ
uisus tamen ruinis edificio. ubi tñ ad finē
introitus ad mod⁹ pulde facte ad ds ꝑ iter
angustū plenū ꝓculis nr̃o habet⁹ uisu
qui ad istud mal⁹ voluerit nauigare ꝓpter
eund⁹ habitatē aude ciuitatis in pulchra
et spaciosa plannie constituta ab una tante
ꝑte aqua cludat⁹ et ab altera ignibꝰ circūda
ta. ubi sola pat⁹ ingressꝰ solid⁹ ad vestigiū
ut ubi solꝰ pat⁹ ingressꝰ solid⁹ ad vestigiū
unius tpis valde stricta inter. ignē et aquā ꝑ
medium constituta Et ad quicūq̃ voluerit pdere
ciuitatē vel plannie subintrare necesse ei
ꝑ istud angustū ꝓculd ꝓcedere Cui⁹ dubi
tandū possumꝰ addere Cui ꝑ deꝰ ꝓdisse dicat⁹ ciuitatē
mare ꝑ mechausta ignis dare Dicat⁹ ciuitatē
et aquis undis ꝑ indiuisibile calore adiacē
et concordie colligadas Dicat⁹ plannies ꝑ
dulcedinē amenitate fructꝰ q̃ ysalpha
q̃ magna a deꝰ dr̃ deꝰ Ista ciuitas ad ꝑmul
seu ad illa habitatē ciuitate valde differt
et accessꝰ Est ei nr̃a tristis ꝑ ardua semita nisi
inter sepulcra et aspritatē tribulationū
ignes cupiditatū et malaꝝ inflammationū
et inter aquas uoluptatū et malaꝝ delec
tationū Ignem et aquā apposuit tibi
ds uoluntatē ꝑ tuā de manu operis tui q̃

homo sit multq vt ꝑ aream semitā iustitie
misceat ne forte in aliquos ꝓdeuntes grauidet
mordat. et sic ad habitatē glōie nō attingat
Dicit 2ª ad Ebreos Nota a via q̄ ducit ad vitā
et pauca intrāt. ingrediunt ꝑ ea. Dat dic
q̄ ista puncta que facilitatē vite celestis et
salutis ꝓducit sunt cognitiones diuitiarū et
sapientie Scapulis alis cognitionis significat
ad quas difficilis ⁊ ꝑ aspectū. fragilis tamen
et pulcherrimus ⁊ casū ignis ꝑ diuitias que
sūt suas possessores vrūt et eos ꝑ auiditā
fatigant. et mordent Aqua vō ꝑ delicias
que suos amatores mergūt. et eos ꝑ vicia
putrefacit et corrumpit Clauo ꝓ q̄
ꝑ artum semitā religionis iustitie et pūe
quadrigē addas vt ita ne tristeris nec vt
ste et iusta tuas q̄ ad ista puncta ꝑ assim
et dissidentiū non impugnes. ne forte ꝑ subiti
mutēris et luxuriam palpes et ad ingressū
glōie reuocandas Vsq; ad Hec via ab ulata
ad declinare ab ea nec ad dextrū nec ad
sinistrū Nota aīa q̄ hic dicit q̄ introitus q̄
ste ꝓ paucos ⁊ delentes mali et pietate
plam illud applicat ad vitā ꝑuēta ꝑ quā
ingrediunt in hāc mundi Cap^m 5^m

Hic ponit illa ypotaria de corpo q̄ a
plurimis doctoribus allegat. Ezre
mist tempꝰ veniet et appropiabit ci
tius et ondat que nūc subducat. sua pauc
labit filiꝰ mꝰ ysaach cū ḡre ill̄o locū
habent q̄ electi sūt ni annis quadrigēte
et cū ꝑ anni moriat filiꝰ mꝰ ysaach
et hodie qui spūalem hāt anīe et relin
quat semen in antiquū silanaū diabꝰ septa
ut fuit in diabꝰ flozibꝰ mercis et ꝑ septē
dies apparebit apparebit quod nondū vi
uit semen et moriat corrupti et ꝑmp
tionis. addent q̄ aīe quedā sc̄e ad et
resuscitabit altissimꝰ sup sedem iudicij et ꝑ
sibit missile et fides cōualescet Et post sub
sequat et mercēs ostendat iustitie vigebit
et iniquitas non habebit Cap^m 6^m Ista ad ylam
videnti. dixit de fructu aduēti sc̄i et q̄ q̄ntū
ad ad primū aduentū sc̄i in carne mutat tēpꝰ
quod ꝓfuit a tpe illiꝰ visionis vsq; ad tēpꝰ
natiuitatis sc̄i quadringentos annos et vi
ginti ad idem tempꝰ ꝑ mutat Dan 12. sub nabugo
donosor et balthasar yspaxit Ista aūt esdras sub
tpe ista vidit qui post nabugodonosor cito regnauit
Ista ē ergo vanitas ꝑ ꝑ quadringentos annos a tēpe
istiꝰ visionis dei filiꝰ ihesus fuit reuelatus
et natus et tandem fuit mortuus et oriūt ꝑma
lit aūt ois homo viuens et spiritū nutriēs
et corruptibile sēm dissoluat Cui ꝑ. ante apus
corruptibile in finē desinet Ista q̄ ꝑ tēpꝰ calūnia
homis silencio antiquū quod fuit ante creationē
adhuc ad seculū reuertat Amos 8. Ayuldi mor
iunt ni ol lacte viriat silencio Tandē pro septem
diebus sexte ad videndum quasi nō assūpto. vel saltē ꝑ
septē dies. in fine septēne etatis nouū seculū
sustituet. et ymputatio. a ꝓcedit adhuc. ꝓpo
tentia adhuc sc̄i paradisi purgatorium et infinitū adhuc
q̄ mandatus ad resurrectionē animet Et sic in
iudicio sedebit altissimꝰ et merces suas singul
orum et opꝰ ymus subsequet Tunc aūt fides et
iustitia in conspectu ostendebūt et omnes iustitie
dampnabunt. Ista tū de miraculo tempus a deuz
qui ꝑuenerat intra esdram et ꝑsonā ꝑsentē mit
tunt ad lectorē ad videndum sc̄i Daniele et ad ostē
dendas dictas remitto Cap^m 7^m

Hic in cap. 7° dicit ordine ad esdram q̄ dicta
de dampnatione gentis iudaice ꝑ pūe se
culi facta ꝓ multis futuris vēo sonat
et pauca Quodammodo inquit de magna gloria et
de vas fictile cuadrigē scripsit de q̄ sit aure
et sī dicit aliqui sc̄i prophete fictiles atq; mali.
pauci vēo aurei atq; boni saluati. q̄ 20
aliqui sc̄i vocati Vidit esdras mulierem
in deserto ꝑte tempꝰ que dissuta vestibꝰ et dis
fuso crine sup caput tristitiā et flebilis deplora
bat Cui cum iuxta inquisitionē rōdens dixit se
sterilem 30 annis cū viro suo fuisse et tandem
a deo filiū cū magnis lacrimis ꝓpositū q̄
ad laudibus nutriuisse Et tunc ad annos nubiles
ꝑduxisse Audq; sibi ꝓpositi vocē de qua ipse
ipsum dispositor. extra mortuus reddit Et ideo
ꝓ ea mestā se misera et sterilē se dixit Ipse
vēo dixit. vidit esdras subito facie ad mulierē
fulgentem et sic subito disparuit. post hec vēo
similitudo vidit quoddā edificiū ciuitatis constru
ī et fundamenta surgere et ondi Dic modo
q̄ ista mulier ꝑ ecclam q̄ plana. q 30 annis
in fide trinitatis cū viro suo ꝓmanens sterilis

quo ad bona opla pficiat. vnū q filiū ꝑ vnū
bonū opus ꝓficiat ꝑ aut ad ꝫram de multe pat
qui liret fidem t̄nitatis ꝙfent. ꝫ medijs tame
homis opibꝫ se exercerent. ficte ofert filiū. t dñs
apus a deo i petijt. que ꝙ m scripte mittent atq
fouent. Iudicū 13° ꝑ cepit ꝙ ascendit ꝙ gripiat et portet
filiū. Accepit sepe fit q vbi vtat dña ḡtie et
fructꝰ gloꝛie vti filio. ꝑ bono opi m ḡdio spatꝰ
et vocat. subito pcd ita. ascendit ista filiꝰ male
et sic ada magis sterilis q̄ antea rapit. Vsq
Nascit tibi duo simul hec sterilitas et viduitas
Ro q ecto ipa tle debat. p conditionē debē. p qua
eternaē. p sufficiens placat. Quod ꝙ dubio si
fuerit statim p dña ḡtia rapta in ea fames sue
conste reluctabit. et edificiū pdisti filii edificabit
et pturbat. Vidit. ꝑ dras sompnū valde
mirabile. quādo nocte vidit. cui q̄da aquila
q tria capita habebat. quoꝝ medius cet maior
Quodlibet tamē ipoꝝ ꝙfabat. nec ꝑ de illis
capitib⁹ nulla egrabat. si nec magnus de medio
capitis aque ꝙsonabat. habebat ad ꝑ alas a
cōtrio. quoꝝ multe pesme ꝙcebant. q tandē in
acto pdnacula modica dispungebat. Ale ergo
aquile suꝫsiue ingulabat et dormebat. et ꝑ
gule tēpibꝫ suis regnabat. et vna pg alioꝝ
deficiebat. et mino⁹ ampliꝫ ꝙlebat. ista aut pe
naculi. ipse pue ale subalares suꝫsiue defecer
et sic solute tria capita desticia in corpe aq̄le ꝺmanē
serunt. Tandē vēo vnū doꝝ capitū ingilauit
et ꝑ totam ꝫram regnauit. Dicam q̄ alle gotice
q̄ ista aq̄la ꝑ ꝑm qui tū fuit natꝰ. Habuit
aūt natalem dñi. ada. et corpis in vna ꝑsona
et sic fuit tū spūlia capita in simplo ꝙsequentia et
manentia. Quoꝝ tū medius ꝑ natū dñi tēpe
maior et nobilio fuit q̄ catala ista ḡo habuit ꝑ alas
et ꝑ apōs in corpe suo mistico ꝙstitutos. Ecto aū
minoꝝ alas habuit. ꝙ quīq sequaces discipulos
qui constanter ꝙ ḡlio nomiē ducto. ḡo ad apōs
aduēnit lu 9°. De signauit pg alias ꝑ. quibꝫ
mentib⁹ voꝛ predicatōis euāgelice ꝙ eādem ꝫram
exiuit et ꝙdixit. Ista ḡo tū ale q̄ subalares et tū
apōi q̄ discipuli suis tēpibꝫ vigilauerit et sup
actum regnauerit. Exinde vēo vna pg alia
defecerit. ꝙ martyriū vel alias recessauit. fina
ruinam medii capitis et sua dira pateria q̄ nūq
dormiē videt. ingilabit. sb̄ in iudicio et tūc
sup ꝺnum ꝙcutio ꝙcabit. ꝺnigna ꝙ et tūc
rati stāe fuerꝫ quos dissimulauerat vindicat
ciplos q̄ punet et damnabit. Domus pfe
uas faciet et inuabit. ꝑ Ecclesiaꝫ dñi
dormiens sōs et alibi alia ꝙsequit. Vsq dū
vt silues fiant ames manducet. Vel do
mabit q aquila d ada q̄ ꝑ tū fuit capitis
et tras potestas ꝓtullos ꝺnamnat. volubꝫ
Qua tandem ad fidem venens duabꝰ
alas i ꝑ articulos fidei acꝑit. octo pennas
et octo spūales beatitudines quibꝫ volat ꝺsipi
De corpe eccl aīg et de mitrā pectat voꝛ
conditionib⁹ emanat. et qui ꝑ tū quibꝫ ꝑ
alas virtutū suaꝝ ꝙ pcm amittit. ꝑ ꝑ
bom ratiner aut rustodit. voꝛ pcm q̄s fr
q̄ medius caput. q̄ voluntas ꝙ p̄mā cumulat
et ignē virtutū ꝓximū ꝙcipat et ꝺstruat
et ad celestia ꝙ contemplat. et desiderio
tamq̄ regina libera celestis impatoꝝ q̄ ipsa
se ꝺlabit. et altat. Iob 39 et laudabit aquile
et in arduis ponat nidum sui. Vel dic
q̄ aquila d actū cuiq tū capitis dormiebat
Nec sonū alioꝝ amittebat. Sed finalis ꝺfecit
nec periit et dormit q̄ bonū finalē habuit
cauit. Sequit. ꝑlatus fide ēnitate ꝑfectus
Ducdem vēo ale ꝑ. mediocres subditos
in doctrina ꝙ apōlq fundatos. Octo vēo subā
lares fuit imperiales et octauā fuerūt
nec⁹ ꝑdantes. Ista 2 ḡo virtus q̄ ad aq̄la
et ecclā habebat capita alas et subalaria
et habebat ꝑlatos et subditos in doctrina ꝙ
apōlq fundatos in finem et mediocres ipā
capita et ꝑ capitaneos et ꝑlatos nō fuerunt
Hodie nisi ꝺfectū et in delicijs dormiēs
sonū ꝑdicatōis aut dñe laudis et audiendi
stiuit amittē. Quapropter ꝙ ꝑlatos finalē
Deperdit. Ad hoc aūt solū attendat q̄ nūc
qui ꝑ ad dignitē et in statu ꝑfectionis ꝑlatoꝝ
qui ꝑ ad laudē et in statu ꝑfectionis subditoꝝ
Dormiat et ꝙquiescat. Ista 2 ḡo virtus q̄ ale
legiē vigilat et capitis dormiē. ꝺ ꝑlatis
ꝑ magis ad bō vigilat q̄ ꝑlati dicā. ꝺ ꝙquiescat
Ro dormiat ꝑ cati q̄ vigilant et subditi finaliter
dormiūt in ḡtia ꝺ de ꝙ ꝺ ista vigilabat. ꝺ

Asyrie 49

dormiebant ꝙ ꝛ. Vnde dic ꝙ aq̃la est
pr̃ceps vel rex qui ſ̃t in corpe ſua r̃ in
cruria ſua habet ut capitu ut alas et ſubal
lazia r̃ magnos capitaneos et conſiliatos
radiosos iudices et miſtros ballimos hoc
ē ꝙ rex. q̃ ad capita dormiūt de vigilat
tela dñi ꝙ ſ̃piciones capitaneos et mgr̃os no
cogitēt ſ̃ deſint tela r̃ miſtros ballimi ꝙ ꝑ
ad capiand vigilat et intendūt. lucerñ dñi
ſ̃ ꝓ illi ſ̃ ne veniāt ſubo ſuenit vigilatos
ſ̃ ad ſpiciend. Vnde dic exā q̃ iſti officiales
dñi ſui habetes in deliciis dolatus et de
cogitne tre ſue nichil aut modicū meditat
ſ̃ ad vtilitate ꝙd vigilatus dicit̃ anun
ciāt. Vñ iob 24. Vigilatus ad ꝑdā ſuaur
pauē ſibi. Vidit ꝛ. Videt ꝛ. aq̃la magna
que ꝑ habebat capita ſ̃ alas et. 2. ſubal
lazia q̃ ſ̃ a ꝛ. alaꝛ pēne ſ̃ erte. que
tendum in acto ꝓuas alulas quas vocat octo
pēnatā ꝓ. Diſſerte et expandebat aquila
alas ſuas ſup̃ omnā t̃rā et omnes vēti
t̃re inſuſſlabat ad eam. finē dat q̃ ōdo
iſte pēne ſuis tpib⁹ cognauer ut et trande
vna ꝓ alia ſucceſſiue defecerūt ſ̃pta ad
capita ꝑ q̃ſtabat et vnū dat maig aliis
ꝙd aligerans ꝓ totū mundū cognau. et ꝓ
q̃ no ꝙparuit. De aliis vō duobꝫ. vnū q̃d
dat ad dextrā reliquit dauauit. De corpe
vō aq̃le non de capitib⁹ vox exibat. ꝙ
hoc dat acquisit leo de ſilua augiēs r̃ voce
horrib⁹ ad aquilā amittens qui ſone tu es
q̃ ſupaſti de 4. alatib⁹ et ꝓ̃ tendēs totū
mundū ad habitat et dolat possedisti et tbu
lasti manſuetos. lassisti quietos. delevisti
nocentes. deſtruxisti fortificatas affligisti
tibi no nocentes. et do aſcendit gratia tua
ad altiſſim⁹ et respexit ſ̃ba tpa et erat
finita ꝓ̃ ꝓ̃ q̃d no appes aq̃la et ale tue
horribiles et pēnacula tua pessima et ca
tua maligna et vnques tui pessimi et
totū corpꝰ tuū venū pruit vt aſtrigāt
tua tibicinē de manu tua. Cuibꝰ dicē
tuū totū corpꝰ aq̃le mordebat et ipa ne
quaquam amplius videbatur.

Q Vidauit iſta miabilis aq̃la multa ſigīe
poſſit. ſ̃ tñ ex ꝓ̃ſti ex hoc ꝓ̃ dnus q̃ iſta cō
mē ꝙparuit et cuiꝰ ſimil ꝙpuerit et tñm de
ſignauit ſ̃ illud tñ impariū ꝙ̃ ex ꝓ̃ aq̃le.
Tū q̃ ꝛparatus vixit et ꝓ ſua ꝛparatōe
ꝛparē violentā alicui cōtis voluit et adhe
mundi auibꝰ r̃ cūctis habꝰ ꝙparuit ita q̃ ōdo
tus deus ſ̃ ab hoc ꝙpalo dependebat. ꝓ̃ dna
bat a manu vſq̃ ad manū et a ꝑtibus vſq̃ ad
tinos orbis tertio iſta ꝙ habuit cā pessima
alas horribiles. ſubalata maligna. vnques
ex acutos ꝓ̃ta cauda ꝙparuit romanū ꝙdā
quos ad ꝙpatōe monarchas q̃ fuerūt ſ̃ cā
tuos ad ꝙ̃ſtā guā minoꝛ ad ꝛcend ꝙ mundū
et ad aqrendū tras et ꝓ̃tas ſubiugādū aquilas
et ſ̃bras qui fuerūt ſtant ale. habuit ale
miſtoꝛ pnāpes ſub alis r̃ ſub ꝙpatagio mili
tātes qui dñi portant miſtoꝛ ſubalatū ꝓ̃ fortē
qui bñ vallat deducā ducunt ſ̃ capita r̃ tres
ſolos monarchas fuiſſe. ſ̃ alas r̃ ſ̃ ꝙpatōs
ſuccessiſſe. Sicut cāa ſuetā fuit libꝛ de duo
bꝰ cornib⁹. ne n⁹ ſubalata r̃ modica ſ̃nuit
ꝙpatus ſ̃ſtā ꝛ. ſ̃ſ̃ fuit de nullo conſtat
q̃ amas tribulas et horribiles fuerūt. vn
gues aq̃rentē et violētie acutiſſimos ha
buerūt. Quāp̃ ꝓ̃ſtus ſup̃ q̃ regnauerūt
tpa ſua ſubito defecerūt et vt ſ̃ gladio
piercit et vnū caput reliquū dauodut. In
q̃tū mē ſe plus q̃ſp habuerūt. Sicut ꝑ de
iulio cōñ grāu et de pompeyo cōñ antiochꝰ
Nec ad r̃ lib⁹ et cōtra ipſa de corpe ꝛpis ꝙparē
ſepe ꝓdixi. ſicut in libris ciuilibꝰ apparuit.
ꝛpis quod ꝛpia aq̃la ſ̃ in dictis ꝓducā ſuccessit
et ſua ꝓ̃ſtōn ſ̃p deo r̃ ſ̃ndo defecit. Sicut
patꝰ q̃a de capitibꝰ ad alas. de alis vō ad
ſubalatū tñſiuit. Dan ſ̃ habat alas aq̃le
ſ̃ſe et ꝛſpn⁹ donec auulſe ſ̃ ale eiꝰ.
Sed q̃s. ꝙ dcm leo de tba iuda. dei filiꝰ
de ſ̃ ſilua maiestā r̃ de vgine maīa ꝓue
niens iſtū fortē aquilā romanū ſ̃ ꝙparē
redarguit et ꝛſpondit. et eiꝰ violētā pōm
q̃ totū orbē tbrauerat et depꝛſſat a tpe ad
uentꝰ ſui ꝛſpe. et tra de ſuis malis libeau

Ita q̃ fiat tam videns tota corpꝰ eiꝰ ebulacoibꝫ
impleat⁹ et ipa q̃ pmitꝫ cuncta vir mar
impcat gadie aputat⁹ Damel. Lapis ad de mo
te cadens statua babilonis destruxit. qa ipse
de celo veniens huic sperij potestia auferuit
et ei dat⁹ de illo leone Apoc. L. Vicit leo de
tribu iuda radix dauid. Vel dic q̃ ista figit
rapacis et superbas principes et tyrannos. qui sit
capitis i malos capitaneos et consiliatos illas
i stultos iudices et officiales Bubalos .i.
malos domesticos et familiares Ursos animā
diam⁹ pessimi. horribiles. tribulat. i malig
ni Dracones dicit congregibꝫ et rapinis et
oppressionibꝫ et crudelitatibꝫ omnimi. Dra
co ē bestia quo tempa pseudam. qa pcipi diu
regnauerit i pcipi officia sua aliq̃diu tenu
erit et ibi multa mala omittat ordes suc
cessive pdit et nō solū spualit primo ecclesiā
sito destruit et turbabit. Pro vidi sdgnū et
dolori non dimidiabat dies suos ipa etiam
capita i ipi maiores et capitanei int se di
uisam q ambitionem et studio dissidat et se alt⁹
mutuo aliqriant destruut et pugnat ipa ecclesia
rapax aquila i ipe tyranni finaliꝫ ebulacoibꝫ
subtrahendi⁹ et mātes leone pro et eiꝰ occulta
iustitia de medio tollat⁹ tollit. Ita q̃ de pro
capitibꝫ vilib⁹ et subalternis i de pro et suis ca
pitibꝫ et magis fructuosis ministris et fidelibꝫ
michi penitꝫ rapalt⁹. Pro Vidi ipm supercelsum
et elevatū sicut cedros libani transiui et ecce
non erat. ps. transiui eū et no ē inuentꝫ locꝰ eiꝰ. Cum
Ecce vas de nocte sompnians vidit q̃dā
virum astantem de mari et surgit ad
eum nubibꝫ aduolatū. Et vidit q̃ homo
iste aualescebat et vbicūq̃ ventebat volare tre
mebant ois et vbicūq̃ ambulabat vox eius quā
destruebant omnes qui vocē eius audiebāt. Et ad
eum innumerabilis multitudo cōm illuc conuenisse studuisse
sine manibꝫ montē vnū et volauit continuo
super ipm. Et ei non erat in manibꝫ vnde aliq̃
hostiensis amisit de ore suo flatū ignis. De la
bijs eius spūs flamma. De lingua sua scintillas
et tempestates et superuenit hos subito. Ita q̃
solū cinis pulueris et odor fumi de ipis obscu
rauit. Et vocat ad se multitudinē alia priori
et ducebant⁹ ad eū multi alij qui sic gaudebat
et ducebant⁹ ad eū multi alij qui sic gaudebat
Alij de hostes veniebant. Alij de ligatis dant
Recte videt⁹ q̃ ipse homo de nocte vide
a deipue de filio nocte nato. Ille de mu
i de mala virgine nato et nubibꝫ cele i
puissima hilaritate relato. mne paradi
q̃ mundo voluerunt apparuit. Ita q̃ ipse sanc
despexit tremoꝝ mirabili separauit. Erat
apparuit q̃ de templo venientes et ambu
cientabat. vbi sp̃s doctoꝝ splendida et mani
tus vultꝰ eiꝰ aliās detinebat. Dicit enim
apparuit in eiꝰ persone. vbi audiri vox eius
satellites tristi recedere. Vox Amos 3° Leo
rugiet. qs non timebit. vox dei et pdicā ep
audiemus q̃ cultate instabilitatis et casus q̃
bona desiderā ardentē destruebat. Hinc ꝑ
Nome ecclesiam ardens erat ad lucrū nob⁹
via et apellat nob⁹ spūalis. post ipe ad multi
tudo mirabil iudeoꝝ cū eis quos erat in
q̃ mortua introducta et introducente ipm ad indu
stulptū et politū sic. ad padisū q̃ assensionis
recedē et ecclesiā fuerat. vbi ad videt ad
titudinem maximā i vniuersos tā iudeos q̃
gentiles tanq̃ se q̃ infidelitate insistē legis
eis rapallē et eū in suis fidelibꝫ milites pug
impugnat. Ignem spūs sc̃i in die pentec
de ore emisit. virtute cuius ecclesiā ipse
les cautelis consultans in cinerē et pulueꝝ
q̃ humilitatē mutauit. hinc ē. Ignē ven
mittē in terrā et q̃ volo. nisi vt ardeat. i
finaliꝫ multi ad eū adducti fuerūt q̃ stare
pdicatoꝝ. Quidā videlicet gaudentes q̃ spes
consolatoꝝ. Quidā timentes q̃ timore et q̃dā
Quidā ligati q̃ crudelitatē et dilectes. Et ipse
multitudo patriarcharū q̃ inuentā i q̃dā
in terra q̃. Visi hostes semp ad gaudendū et
visū. et venerē manibꝫ pq te cuncta
Vel dic q̃ tāt homo fuit bonus pdicator. qa nō
ad ipm pertinet q̃ in voluntate habet manifestare
aliorū. quā virtutes p eloquentia ei⁹ audientes
obijs ore et labijs ardere et gaudere vbo
spiritus. quā audientes ad hoc efficaciter pro
ecclesiā q̃ a facie expugnationū suarū ebulacoꝝ
et tempestatum assurgat i multa pdicatorū

contemplando et gravedo vt alij ꝯ dicit
Item q̄ ignē sculptus aspe conversionis et
phensionis de ea suo caud si nrē sr tāpes
tatem tribularionū mittat in talibꝫ vt cozri
gant et puniant et vt vsq; ad cinerē et
pulueꝝ vsq; ad sui confusionē et sue
desolationis ꝓfectionē patiant et q̄ cū
gressione pacifica tam gaudeāt q̄ estimet
q̄ caud ligature et congressus tā bonor
tam desiderate q̄ letanda ad se quaerat vt
secū gaudeat et letent Vñ ysa. xxi. q̄
spūs eius eis sui nō faciet q̄uis et aspuet
flumina et manducet Vñ Iohēs Chrysost
ignea rapida q̄ aggrediebat dicere eā a
facie eius Ps q̄ caud vt facet ds ps iij
sepi cū ps. vbi assidere ꝑsona plati vel
cuiuslibet iusti Sic. Cor. ipo ꝑpter tria
consolat humiles cū sc̄ndia iam cōe
pelle. Dimittit mortales cogitatiōes. Hic a
te pendēs gutta. festina. trisnigre a tpibꝫ
hijs Hic panē vnū q̄ De Datan. libꝫ tribꝫ
thabal que ꝑ sublimitatē regnū assyrioꝝ
multa fudant capitulata Sic q̄ ipse ꝑpter
hui habitandū et medet tribulatis ꝙ sua vdela
tum et pacē delens et penitus dispersit
nitos gentes non habitet ꝑ in qnāt regione
remotissima q̄ sic ꝑ itus vnig dm et dimidij
distabat et in qua nulli adhuc hom mirudat
se tribus Iuda in separati a cęteris pn possent
sua leg que in tra sua frequentant custodie
Isti go multis diebꝫ pacientes ꝓgrauē obsidi
montibꝫ fluuiozū in qua nulli patebat ingressꝰ
nisi ꝑ angustā fluuii nitz angustiā monaū
tis cedē. si diua pietatis fluuiū statim seu
mansuet et ꝑ montes subintrat et tanq; vdo
fluuiꝰ ad placā sui cursus ꝑpetuū in loā illū
montibꝫ obsidi intellexit. populꝰ ibi manet
In fine dē tpm vt aut stadio vene illig fluuiis
stationis et itus eis dirā virtute aperiat et
ad filiū dei pacifice colligā Stagio ait illa vbi
nide sunt charadꝝ nidificat Quidam ista
videntes pati eclipsin et ꝙ. vel q̄ ecce fluuius
insuperabilis non desinat a media vbi ꝑ ille trā
lata fluebat. Ad solū ꝑ anni cū dimidio ymo nec
ꝑ mansiones. ad montibꝫ cassiis ꝑ arctia
hoc dicat. cui. qdymo arc nec tata multo

ꝑ itus. amicū dimidio dilatat in longū. Dū tamē
possit homo continue et cantinue diebꝫ quatuꝫ
pagi. a. De hoc tri michl ad pma Josephꝰ ait de
ebulis alit vi scutis vt cantat q̄mestas? scolas
tica Ysidoꝝ dicit ad. q̄ dū allegat ptas ꝑsidis et
medie pagiret. venerūt ad ipm ꝑpli cadentes
ad terram ipē de qua trāsiati erant. licētia postu
lātes Qui audita eoꝝ trāsgressione. et quo deū
suū qui tot ais contulerat beneficia relinquerant
indignatꝰ non solū licētā non dedit. sꝫ eos de
montibꝰ cassiotis reclusit nubis validissimis
ad montes ytenē ipos metuē attemptauit.
vere vt dicit ibi labor ignauis ad promissa nō sufficia
abut. Cognouit go deus q̄ nec delinquat vt ipse velit
sꝫ desiderabile. Hic go dei potēs sui a q̄n conspectu
pulcritudinis hui motu sui motus ad motus accessuros
et mysteri ꝑpli sc̄i mittat montes inclusi. Et mō gothi
et magothi. mittat. cust sic nobiles vsq; ad ipa iudicij
fidei suas dare pecūt. De ipse aut custi gothi et ma
gothi vbi sūt ꝑ non legi nisi ea in descriptione spere
seu mappe tribus de theologica planetarū secula legisse
q̄ hūi sc̄i in septentrionali sorte habe
bunt. quod eoꝝ videt sūm in descriptione mappe mundi
Sed ad de ipsis nichil adhuc ad sensū manifestū possit
definiri. Et ꝑ hoc si vis meditari de sm. Sic quasi
hic fabulis dic q̄ rex debet penitens stare ipsi. vi
dens eū prope ꝑpulsus qui de tribu ipse tribulatis e in
habitando. a. de scutis ḡrie in pena debet dolere. pmitt
at ꝑ pacem de medio gentiū. a. de pctis debuit se
subtrahere. Regione remota. a. de fide pene et religio
nis querē. et ꝑ fluuiū lacrymarū mitre et fine egressu
ybis stabilitū pmanē. Et sic q̄libet tali pe quasi illi
de q̄ dicit. Iuc. 15. q̄ homo quidā habuit in regionem
longinquā quā amplius sibi regnū in fine dabit ipse fluuius
lacrymarū tribulationū penitentiā scribit. et itus
ad altitudinem paradisi patebit. et de angusto loco
miserie vel corpis penitens ad celestia deferet. Vñ et
ꝑ Iustus de angustia liberabit. Illud ad qd dicat
Iosephꝰ ꝑ allegat ad hoc q̄ ipse q̄ de bestialia sus
cepit imperiū sc̄i. et bestiales suos siue sit deus siue
sit homo assumptibilis ad eam seu ignē hoc no
debet. sꝫ porci arcis includi et putrui audiunt.
Vel illud applica ad baptismū. dicit si deus ad
portas vnig pagani mundi tribuit. et principes
fidelis populis sanctificat. multos portas ipsius fidelium
apparuit. qui ex deuotis pectis q̄ sibi fuerit. Iesus
xp̄s. Amen Dico vobis q̄ credentes patrē q̄

Ista pñt alleg̃ exẽplaĩter q̃ Justi thobiꝫ
nec fortuitis seu infortunatis casibꝫ nō debi
tu-bat. ꝑ porig q̃d sibi accidat debiz in dei
iustica cadere. et se iuxta patiẽcia dicẽ et patiẽ
ad gr̃ias actiõe oĩa suspinẽ. Exẽplo Job qui
dicebat. Dñs dedit. Dñs abstulit. Non ut q̃sta
bit iusticie q̃d ei accidit sicut s̃c̃s ꝑl̃s dicit. Sepe
aĩa cõtingit q̃ iustꝫ cãĩ voluntate tyranne
opẽa nefandissime exq̃rit. Sicut ꝑ Sennacherib
et tyranni ꝺ̃ act̃ 2ꝯ. Obedie operatꝫ deo magis
q̃ hoĩbꝫ. Et in talibꝰ vt q̃dã dicit et fatꝫ
infatuniju flagellat. Quẽ enĩ diligit dñs
castigat. et q̃l ꝑ in filio sicut ayt sapiẽs
in eo delectat. ꝑbꝫ 3ꝯ. Quĩ dic q̃ thobias
ẽ homo qui adhuc ẽns q̃dã ad pietatẽ et ad
mundi negocia se deflectit. et q̃ delicijs
et ꝓsperitatibꝫ delect̃ et dormit. vnde nec
Symbolꝫ qui more prudentis in mare et in
superbia pastꝰ. hoc vedẽs. ster-cũ diuinare
in dãl cordꝫ aĩg ꝑ quã ꝑspiciẽdã ꝓcit et se
visũ spũalis visionis seu dñice cãde et simple
cordis lumen dñe gr̃ie sibi tollit et cũ ꝑ
malaã operat. et pditꝰ fr̃a q̃ ipse q̃d
dñi et ad salutẽ ꝓximi tenebat. totaliꝫ ꝑ cura dñi
Nil tales q̃ tãe pietatis et cure possessionũ
et aĩaꝝ curam vim posse dicẽ ꝺ̃ ꝑsa
Iq̃. Pulcrũ ẽ ĩ cam pictam et q̃ sine
oculis arti-actuum. Ille enĩ fatigatꝰ ad
sepulchra dominone accepit. et ille q̃ in
bonis opibꝫ difficultatẽ et lassitudinem hue
vicus dominond delectabilia q̃rit. et ab q̃
bonis et pijs opibꝫ cessat. et q̃ sat. talis
dies ceritatẽ vicioꝝ et lumẽ gr̃ie pdit. qui
in nullatenꝰ ꝓdisse si infatigabilitẽ ꝺ̃ bonis
opibꝫ vigilasset. Non ex ꝑ in bonis opibꝫ fatis
q̃ Mer ꝑ malis operatꝰ dominẽ aut in
vicijs et ꝓsperis delectatꝰ. (ꝑbꝫ 2ꝯ. No dominꝰ
sicut ceteri sed vigilemꝰ et sobrijs simꝰ. Etenim
Thobias vt dñm ꝺ̃ mꝫ ydolatrie timebat et bonis opibꝫ insistebat. qui
postq̃ filiꝰ q̃dã excrescẽs ꝺ̃ filijs vo
cãt ꝺ̃ sociato sibi itinere angelo in itinere
mandat ꝑ ĩtupandis decẽ argenti talentis
descendit. vbi surgẽs filiꝰ itinere q̃ste ste
vivos habuãt. quos in demoniũ nole assumẽdꝫ
occidat. in vxorẽ assumpsit et eã a domo patris
libẽauit et eã in domũ patris cũ ea magn̄ sbna
secũ duxit. Quã cũ ꝺ̃ assistẽs castitatẽ ꝓfessit
Ille ac pisce q̃ eã dãnare voluerat accidit et
eã fugere cũ ꝑdem suum canũ ad comfortũ angeli
fugauit. fugauitq̃. sicut oĩa alia aggnt nisi q̃ ꝺ̃ et
ꝑ eã. Et hic beda. ꝑ thobiã allegorice ꝑm
iudeoꝝ ꝓtulit qui in ꝑm̄ solũ deũ coluit et
amauit et inter gentiles et ydolatras solũ fide
et bonis opibꝫ deo ꝓmisit. Amos 3ꝯ. Tm̃ vos
cognoui ex oĩbꝫ gentibꝫ dixit. Accepit ille
ꝓphẽ filiã suã. et ꝑsm de qua ꝑ mane natũ
et duxit aut genuit. ꝑ infidelitatẽ exercitꝫ
in q̃ntũ sic fidem et castã ꝓfessã seruauit. Carnalis vo
q̃ in aliquo mandatꝫ ꝓfuisset. et ꝓfectus q̃ a mũdo
negotiabat cuiq̃ vicios. et doctores et mag̃os ꝑ
infidelitatẽ et ydolatriam symbolꝫ occidat ab
ꝑpo ũnicã thobiã et angelo sed illecto. et abiit illo
deo cũ angelo. et cũ dei filio cõsortata. fuit libẽata
et in domũ thobie recepta. et in eadẽ loco operati
iudayn ꝑpli substituta. Dñi ꝺ̃ ꝑpẽdẽda te et
dirad te in domũ pris mei et in abbiatũ galeẽ
mee. et synagogã. Sic go fons ꝺ̃ q̃ pisce. et symꝫ
qui in fluuio pascit. ꝑm thobiã inuenit. et ꝺ̃
Salũdare voluit. ab ipso vnctꝰ q̃rit. fuit cam
ꝑ ipm̄ exenterat̃ et captꝰ in q̃tũ malitiatꝰ
cord. sui ipsũ reuelauit. et fel suũ malitie in
scripturis ꝓposuit. ad illudendum legẽtiũ et locutꝰ
et q̃d de corpe eiꝰ. et de nubẽ ipsi. et de predibꝰ
cultrũ ꝺ̃ corpe eiꝰ. Ignis cultrũ assumit. et sibi
sapiẽ ꝓdidit et ad vsũ ꝓbꝫ ꝓpauit. filiꝰ
ti pr̃ eiꝰ cari. et ꝓtus iudayꝝ ꝑ ipm̄ illuminat.
in fine sc̃s tpm̃ q̃n tota ẽcl̃a saluus erit. Quĩ
dic q̃ septẽ vi-i seu septẽ sc̃i septẽ sacmẽta vel
septẽ dona spũs sc̃i grossa ade dicte. q̃ gaudiũ
dyabꝫ sibi ꝑ eam subtẽgit et eã viduã et mi-
sera delinqt. Nec ꝓh ꝓpꝫ exalbꝫ et ꝓfectibꝫ
se vult dare. solet sibi thobias ũmodi. et spe ꝺ̃
ꝓfectant̃ se iunxit̃ quã diabolꝫ nõ potuit
supare. matrimoniũ ad vsum rei alia nõ ꝓfectat
nisi ꝓlis et eã ꝓficiat. tale vo ꝓfectant̃ vitã
accipit. eã lacrimis suis sc̃ati sui lẽgit et eã
ꝑ eadem deposita sui deo committit.

Thobi p̄z. qui dum ī gabelo consignaret
suo argenti so talenta argenti mutuo de
dit. filiū suū vna cū angelo q̄ ductore
sibi daret. in ragis ciuitate medor̄ misit. Qui
in uia dormiens surrexit. et draconem aiū malū a diabolo
fuerat mitt̄ fecti. piscem qui ip̄m deuorare vo
luerat misit. et eum extraxerunt. et de ventre ei⁹
medicinā medicinā q̄ fecit. demoniū q̄d malos suc
cendat angelo in deserto ligauit. pata
rem sanauit. lunē pulsu fecit. et uxorē
uxorē in domū p̄r̄ duxit. Secundo vi⁹ q̄ ista
thobias p̄r̄ p̄cō dei p̄cem. filiū et eius nā
angelo xp̄m dei filiū p̄r̄ in quo angelū et ho
nē diuinitatē et humanitatē sciant. nec q̄ deū
uerens. cū p̄r̄ sorore sua thamar sponsū q̄ntū ad suam
duas naturas in ysrael et dilectē figurat. vt p̄z
Dein p̄z. Gabelo assignat eo thobie p̄r̄ quē habe
quod de grē thobie. et de gr̄ genē p̄r̄ dī. et eo
q̄ ad eius similitudinē. et figuratē quod ecclesiam
et mopsū fuit p̄z ade p̄cm. fuit de paradiso expul
sum et dono immortalitatis medicinā. p̄r̄is et vir
tutibus spoliatū. Sicut bene apparuit in ada et eua
q̄n̄ p̄z p̄cm cognouerunt se eē nudos. sic dī genus
Dedit talenta p̄r̄ dedit legē mandata ysrl gabelo
et iudeo genē. p̄ sublevatione pauperi mutuata
Barra vel gentilitatē p̄r̄. in vitā. et ei filios as
modey. et idolatriā primabat. piscis p̄r̄ diabolū
Venter. p̄r̄ infernū. fel amaro et medicinale
quod ydē extrax̄t. et p̄r̄ sorore p̄cm colligui. qm
ista fuit virtus q̄ thobias deū p̄z qui a principio
p̄ moysen. gabelo et iudeo genē digesta. tabulas
et decē legē mandata thobiā iuniore filiū suū
ad ductore angelo. et xp̄m deū et hominē filiū eius
videndū in ragis medor̄. et ī mundū destinauit
et carne et p̄dicatores aīe adduxit. q̄ in illo tēpe
surrexit. et eccl̄am de gentilitatibus se iuxta iudeitatē
debita sibi p̄ fidem desponsauit. piscē diabolū
qui ip̄m in torrente passionis deuorare decreuerat
et ob ei⁹ mortē et passionē eius prauitatē p̄r̄iit et
suspauit et de ventre eius et de ipsius fel amaro
et medicinale. et sorore p̄cm qui in amaritudine fel
lauit exspirauit p̄ talenta et p̄ mandatorū q̄ eis
et opa a gabelo et ab iudeo genē apostatauit
et uxorē assumpta et ecclesiam in domū p̄r̄ sui et
patris sui duxit. Et ip̄e d̄ quod dī xp̄s ad quē q̄
q̄ sic deū dilexit mundū vt filiū suū fini
de nulla sub lege dato. vt omē q̄ sub lege dam
redimeret. Hinc ip̄e q̄ thobias velit ad
ductore filio suo inuenit. q̄d angelū nolo
zaphaele qui sub humana spē latitabat. inuit
ip̄e eū q̄ q̄d inuenē splendidū et tamq̄ p
tinctū et q̄ patū ad ambulandū. huic eū ip̄e
filiū suū ignotū qui ip̄m in itinē q̄nq; ip̄
ecclesiā sibi accepit. cū magna uxore sibi ip̄m
ditauit. dedit talenta argenti sibi exhibuit
pulsū q̄ ip̄m voluit voluerat ip̄m suppetere fecit
et ip̄m p̄cem suū illudere fecit. Hic ihūs
homo. sup ois creaturā debet ad thobie semen
et plato superiorē q̄ filio suo et fidelitatē ip̄o
de bono ductore et de bono creatore vel creatura
prudent et q̄ bonū p̄batū sibi assignat et p̄s
cia qui in via huius mundi ip̄m custodit et
regat ille ecclesiā debz q̄d sibi et p̄r̄ē aliquē
angelū tutante sub hoc et aliq; virtutē ip̄m et an
gelicā fraternitatē hō suā occultante sub humana
benigna et col effigie et ea q̄dē p̄ficiat
a liē in platu angelico angelicā humana vel
q̄ q̄dē benigna ad tenet. Vñ de bono
creatore Sal. 2o. q̄ ip̄e angelis suis de
Aport p̄ Sapē mat. stelle angeli p̄ eccl̄ie
Ille q̄ debet ducem iuuenem et p̄ fortitudinē
vigorosā splendidā p̄ mundicā gressū. statu
p̄ constantē virtuosā. p̄ncti p̄ diligentē
actiosā. pedes ad ambulandū p̄ obedientē studiosā
Debet dici zaphael. et medicus p̄ sapientē prudentē
et sic de tali angelo Sal. d Aport p̄
gelis dei sanctis &c. Ille q̄ pedes circa duratū
platēam et affectū sup̄ istu filiū. et sup̄ filiū
accepit Ille paul dubio debet esse vna ad mane
et vna ei bonis p̄dicatoribus zagri et q̄dā
et argenti talenta. et decē mandata sibi debz
recipere fidē. vxore et dīna gr̄ia debz q̄ntū
et diuitias virtutis filii debet ad ea q̄ntūcū
pisces et carnē dare apprehendē complendo
et p̄ opa q̄ facit ad p̄cem sui dei salutē ei ve
re p̄ opa q̄ facit ad p̄cem sui dei salutē ei ve
ne sua et diuitias et ad dīna gr̄ia et virtutes
remedia sua q̄ tale potuit p̄cem suū et superiorē
illuminare et spūali latitia recreare et sic sicut
Sal. pul 12o. dicta pie et filio sapienti so bonitas
de tali angelo p̄r̄ dicit dī. Deo et

ago mitto angelu meu q̄ p̄cedat te et custodiat
te in via eat ⁊c. Vel si vis q̄ thobia semoie
intelligo deū. q̄ angelū suū. et q̄ iumore
subditū ps̄lm. ⁊c. vt supra. Cum

Quom angelo thobia fugiendo q̄ducit
tangit⁹ te tygri fluuiū pma mā so
ne mouent. volens go uitentis pe
das suos lauare in fluuio exte pisces timentes
egredi ad deuorand⁹ eū. quo timore ductus dic⁹
angelo ad eū. Apprehende branchiā eius et trahe
eū ad te. piscem go in sicci ceciit et coram pal pi
tare cepit. et de mandato angeli piscem euen
trauit. fel eius et iecur ⁊ posuit et seruauit. reliq̄a
vero abiecit et salsiuit et q̄ vsibus accedentib⁹
angelo vero sibi dicēte q̄ fumus cordis illius pisc⁹
sup̄ carbones posit⁹ oīa demonia genera fugat
sibi vero oculis eius illuminatis apparebit ipse il
luminat et sanat. Quatus videat⁹ sint mā
bile q̄ ex ore patris agitat in ips̄m et q̄ fumus
piscis fugat diabolū. vel q̄ sonus cuiusdā fracti
ex corde spūs immundi fiant sup̄ pdicta. Ite ſ⁹
quia tame ad malia tendimus de disputando
sup. q̄t non cadamus. Respō. Dico q̄ iste piscis p̄
cipui ꝑe vel aīal extra fluuiabile atq; mollem
quod ſz sub aqua mutatione ꝓspicuit et voluptē
absorbendi. vbi thobie ⁊ cuiusq; boī insidiat
vt ſz ipm̄ p culpā et penā absorbeat et ꝑdet
qui ex⁹ Insidiat in vijs q̄i latro et q̄ deuotas
visitat mulieres. Ista ē q̄ veteres q̄ q̄dā ydo
cripsit. mansionē suā sup̄ tygrī fluuiū. qui
mīs pectus fugitiua. q̄ ao q̄ sicut fugitiua velo
citas. cīcit. ⁊ in mundi fluxibilitate q̄ cito de
pāit atq; fluit. et in aqua voluptat⁹ et ꝑ
petuitat⁹ vīt⁹ ⁊ernitat⁹ q̄ q̄ sibi pma facie ſpect
at et intuēdat ablua et mundau. statī in aduē
piscis ista ſz pma vel temptatio sup̄bie vel sibi
liq̄e et auaricie vel alia ista cuius q̄ ſs ꝑ
dicat. ipm̄ q̄ tualpa aut ire et deuotionis fuerit
at mobit⁹. Sed ⁊enda ad ostiū ostij testimōi
ſz q̄ vel bon⁹ p̄dicatoris. Ipe debet iste piscis
ſz pmā seu extra vel temptat⁹ p cōsideratōs
apprehendere et ad scientia pme et abstinencie
trahere. Et ipm̄ debet exenterare ⁊ q̄libet sit et
quis infra ipm̄ ⁊ respice et vide. Quod
q̄ cito si fecerit in ipo thā ꝛcipiet. vnde cōt
vitiose mīs imitatōe remedia multa simet

Inuenier aūt q̄ m ipo ē cor et ⁊ra ⁊ vanus
amor et pua delatio. Et finaliter iudicat q̄ ibi
ē fel ⁊ amara desolatō et dampnatō. Ergo si ier⁹
⁊ pcī dilect⁹ aī exalonibus desolatorijs ⁊ aī
consideratōe ignis infernalis ungit⁹ fiat q̄ fumus
ppetuus et miserie eum ꝓuenies. demones et
demonia temptatiōes fug fugabit. unctura vero
fellis cogitatō⁹ ⁊ timor futuri amaritudis illusiōes
crudelitatis de oculo mētis fugabit diabit. Michael
aī magis ꝓficit cont⁹ vicia et demonia q̄ cogitatō
q̄ falsa sunt crudis et pcī oblectamēta et q̄
dura et fellea subsequūt tormēta. Vel ergo
⁊ considerat⁹ amaritudinis crimē debet homo
oculū pcī sui ſz mētalit⁹ apponē. vt sic possit aī
p gr̄am illustrē dicere ista q̄ ⁊tra potabe sor
absinthio et dabo eis potū aque fellis. Vel
dic si vis q̄ iste piscis ē diabolus qui p cto illius q̄
in fluuio religionis vel deuotōis vel ppetuitat⁹
se balneat et in tygri ⁊ ni fugitiua dim⁹ mala
et contritionis mundificat et ibīd pedes affectuū
lauerit. piscis diabolū mīs diat⁹ q̄ ꝑ pmū si pē
ipos deuorat et ꝑdat⁹ ex ⁊rea homo debet
ipm̄ vitare p bona opa ⁊cenda et ipm̄ p ostia⁹
exorcizando et apiando quid ē ventre suo ⁊ caude
habat discrimē. Et p cto sibi ⁊ameti cor ⁊ mastiaa
pectoris quod amare cogit ⁊ delectatōis fallacia. vel
aīal fel ips⁹ ⁊ amaritudinē ⁊ pūe mīarum nasiaa et
futuri dampnatōis amaritudinē ⁊que p cto
si bn̄ cognouerit et carbones ignis eterni. fluuiū
q̄ liquescit et obscuritatē tenebrarū q̄ in inferno
ſt adimpleuerit sibi ad studiū cōtritatē tollendā et
ad dolorē assequendū q̄ plenius ꝓficiet et valebit
allega vt supra. Vel dic q̄ thobias iste ē ypus
piscis vel⁹ diabolus etc. de q⁹ vide supra. Vel
dic q̄ iste piscis inanis sugit aliquē magnū
diuitem. potentē et tyrannū. qui in fluuio mū
dane ꝓsperitatis natat et ibīd tripudiat. ē ips⁹ dominus
amouat. Ite ⁊ra ego dixi ad te dixit
magne qui iudicat ē medio fluuiū et dixit agnus
de fluuio ⁊c. Ergo si ostendat q̄ thobias ⁊ aliquis
pauper appropiet ad istū fluuiū ⁊ ad ꝓspectandū
statū vel ad alios diuitis domū vel locū. statim
q̄ talem piscem tyrannū vsurarij et diuitis ipm̄ vel
se ditat vel se velle ingredi se horat et edificat videt
sibi et dmōta detrahit et iudicat et cū delectatōe

et rapinis et exactionibz ꝑpugnat festinat ꝙq
ꝑas ꝙpellit ad angelū ⁊ ad dñm clamat et cōz
eis auxiliū ꝑlēare Dic insunt tuadat me ꝯ
ꝙ ade rubiellitas clamabit ꝓcipuos ꝺ ꝙ talibz
ꝓpugnāre et eoz ꝓtectorib⁹ et eoz domibz et pos
sessionibz vicinat ꝙ ꝓtuiū mudare ꝑ ꝑtat
solet sibi volut ꝙplare Et ꝺ plent omes vicinos
et socios ꝓpugnare Nec ꝓualet aliq ꝙ ꝓpugnare
valeat suos pedes liuare ⁊ rog̃atione aliquam
optinē Videntes eū dicē eg̃e ꝺ Robis data
terra ꝓ possess⁹ thobias ꝙ ⁊ pauꝑ ab angelo ⁊
a deo consulit⁹ ꝙ ipse pisces ⁊ ipse diuitē ꝑ ipsi
dēationē apphendat et ꝑ ꝙ ipm de fluuio muda
re ꝑtat ꝑ consiliū ꝺ ꝯ ꝙrat et ad patrē
⁊ ad matrē auiaritie et pusillanimitatē v magnando
ꝺducat ꝙ ꝺ deū ꝙ statū eig defectiuū et solū
mortis sue cito ꝓcessiuū cogitet et attendat Et
sic ꝙ cito ipm cognitū potuit ꝓsperare ⁊ dubiū
misere et timentē Vñ de diuitib⁹ ꝺ ꝓphet ꝙ ꝙ ipi
turbabunt timoꝝ horribi Dicebat mit se primas
agentes et ꝑ angustia spūs gemētes Consiliū ere
est ꝙ pauꝑ qui videt ystoriā michi ꝓpos ꝑ con
sideratiōem ꝙrendi Hoc ꝙ ꝙ ipse ꝓ mihi⁹ ꝙsidet
vt sic non gloriam sua ꝙtulare ꝑ ministrā mihi
cogitet atq ꝓspectat ꝺa sic time videt ꝙ illi ꝙ
ꝓ tribules quo ꝙ mihi ꝓ abhominabiles ꝙ ad
deū ingē ⁊ ꝓ iuste ꝓ Quos hodie aliū ꝺ abhominā
ꝺ apud deū Talem consideratiōem vi ꝙ ꝺ
ni ꝓ. vbi de ꝓsperitate malox dicit sic Ecce ipi
peccatores in seculo optinuerūt diuitias Et dic⁹
Ergo sine causa iustificauit cor meū ⁊ Donec
intrem in sanctuariū dei et intelligā in nouissimis
Vel si vis dic ꝙ thobias iste deꝰ quē ꝙ ꝺ
pisces dnamis ⁊ alios malos diuites deū in ꝓ
pauꝑm et religiosos ꝺudat et eū ꝺ membra
suis fatigat et infestat Hos ꝙ ꝺ deꝰ tales ꝺ
fluuio ꝓpellat ad siccitatē mortis ꝙ ꝺ hoc et
eū exaudiat et ꝓtegat et supꝝ ceruicem ipm
assat et glutiat Et de ventre eig ⁊ de suis ꝑti
cipiis et alibit medicina pauꝑm ꝑ diuitias et
quas deꝰ abstondebat ꝙ ꝺ ꝙ et de hijs ꝺ ⁊
copes ꝙpe illuiat In q̃tū de aliq ꝙ subsid
cisse ꝓpos ꝓ morte talui consolat et dicat
Nazareꝰ ꝙ ⁊ tales ꝓdas ꝙ officia ꝙ
fes uat sibi et hospitia tenebat sibi et hospitiū

In q̃tū m ꝑsona pauꝑ ꝑ nutri ꝑtat
vsq ad ꝙfiat lusiū et esse hoc male ꝓpositū
impio et tyrannoꝝ tollit de medio vt ꝑtem
ꝓ eoz morte de eoz diuicijs iustos adiut
at vt eoz bona ꝙ auare aggr̃ ꝙgregat ꝑ pli
mos distribuat et distinguat vt ꝑ ad iustum
de debitis tenentibz platea hospitia ꝙ auare
hentibz multas diuitias ꝺa ꝑ ꝓ morte eoz
multi ditent⁹ et hospitent⁹ et ꝓpos ad angelū
⁊ pauꝑes et iusti vel ade ꝙ ꝑ ꝙsum in ꝑsona
pauꝑm inde multiplicat⁹ ꝛecreant⁹ ꝑ ꝑ ꝑ
⁊ ꝙ iusti tuleruꝝ spolia ꝓpter ꝙ ꝺ ꝑ
ꝛesnat⁹ iusto sensū pndē Vñ ꝙb ꝛo ꝺ de malo
diuite ꝙ conflictū medauit pauꝑes ꝺomū su
puit et non ꝺificauit ed ner ꝑ sterilē veni
aig ꝺducat⁹ egredientē de vagina sua vidēt
et veniet ꝑ ⁊ eū horribiles ꝺtendit ꝑ
ignis qui non sucurrēt ꝙ et de eod ꝺ Hie
ꝙ diuicias ꝺ ꝺeuduit auomet ⁊ Ch

Hoc dicit ꝙ ⁊ sterra filia ꝛaguel ꝓpe
rinos hūis ⁊ eos ꝺyabolo ꝛcidisset
thobiaꝝ ꝙdam ducē timuit ⁊ ad ꝺ
consiliū ꝙdam duxit nec eū ꝺyabolo ꝛcusit
ner leset Nam ad consiliū angeli ꝙ ꝑ
mortuū sup ceteros posuit et ꝺoē suum
aig ꝺemones fugauit ⁊ eū ꝙphael ampli⁹
in deserta ꝓpinquo egipti ꝛeligauit Tandem
redeūtē timore dei vxore instruēte et ad ꝺ
ꝛionē tuitus ad ꝙa thig dialig ordi vanū
et sic mitis ad puella in dei benedictione sine
nocumento suscepit Sicut ad angelū illi ꝺyabo
Demoniū solū sup illos ꝓtate habz qui sunt
equus et mulg sine dei timore ⁊ sunt vxo
ribz hitant et ꝙ in actu quigali michil ꝑ
delectatione quesunt amant Ista ꝙ ꝺ plalit
ad litā ꝑt allegat cū libidinosos qui sic
sicut bestia sine dei timoꝝ sola delectationem
quirit ꝙ ꝙ eto tales ꝑ ꝓpositū mirabile ꝓcurat
in q̃tū ecia ꝺ ꝓphe ꝛocabilū fornicatōꝝ quem
iusti vēo ad dei timoꝝ et bonū intendē ꝺ
ꝛcorde diuīt quigid celebriter ꝺ sic nō ꝙt
ꝺormiū ⁊ ꝙicito luxurie fuge mōdū ꝺ ꝓpo
sitū ꝑ ꝙ ꝑ matrimonij ꝺ ꝑ ꝙ moderatis
amorem sup ceteros ꝙmentes ꝑ ꝙ ꝺ
consideratione voluerūt adhibē ꝺ dicat ꝙ

bonq quinq vxoꝝ sue illud ꝙd iste dixit hic
filiꝰ ste sumq et non possumq uta quigi sit
gentes que ignorat deꝰ Cui dic ꝙ vxor
vra & hꝰsticu vel ceteꝝ nobis data ꝓla ꝙ eto
quumq; isti vxoꝝ bus talib⁹ et solumo ꝓpt⁹
luxe et delectione et vtilitate tꝫporis
quingt⁹ et ecc̃ ꝓ ꝓmissione quigat⁹ nrꝫ
ꝙ a dyabolo ꝓpulsu⁹ et tꝫpalitꝫ pmat⁹
ste vđ qui talem vxore accipit nđ vt ꝑsit
s vt ꝑsit ad vt libidini z voluptatibq vac⁹
s vt ad timore dñi et ozoe et dñe laudi
se applicet. a dꝫnio non lesit⁹ si sanq et ea
lumis spalis zepulc⁹ et ad vxoꝝ ꝙd ꝓle
bonꝫ opꝫ iuuandꝫ et diuicijs tꝫpalibq
et spalibq ꝓspat⁹ ꝺñs vxoꝝ hui⁹ fit vitis
fructifans in latꝰ dom⁹ tue Ca⁹ⁿ

Hec ponit ꝙ zaguel pater sare ꝓ
ꝑ thobiam in vxore filiꝫ suꝫ accepat
et ad eam introiret timuit ne forte
sibi starꝫ alijs audissꝫ ꝙd ne forte a dꝫnio
suffocatꝫ ꝓssꝫ ffieret de nocte soueꝫ i dom⁹
sua filiꝫ vt ipm posset sicut alias sepelie
disposuerat. ꝑ sanq ipm zepiens in laudes
dei ꝓrat et exoꝝat et duas vacas et ꝙ
arietes ocidens nupcias ꝓpat et instauraꝝt
Thobias ꝙ angelꝰ ad gabelꝫ mittit qui
pecuniam zeceꝑt et ipm ad nupcias duxit
Tandē vđ zaguel medicinare bonꝫ sue
filie tradidit et sic ad magna sibi thobias
vxoꝝ sciꝫ duxit. qui precepit felle pisc⁹
oculos patꝫ illuminauit et cadente albugine
ꝑ medicina oꝝ visꝰ zecuperat et medꝫ
filiꝫ suꝫ dñm sibi benedixit Ysta exponunt
quidꝫ allegorice dicit em ꝙ zaguel est
ꝑsona gentilis Cuiꝰ filia z ipsa gentilitas
tam sua gentilia ꝙrit⁹ thobias ꝓpe ꝑ vxo
rem duxit in qua ipam ad fidem sibi gl
tans de ea ecclam suam fecit ꝑ quam
ꝙ zaguel ꝑ gentil⁹ ꝙ dubitauit et timuit
ne forte ille ad verꝫ meritꝫ et ne forte mul
ti sui pcipiendo fuissꝫ a dꝫnio mortuꝫ vel
oppressꝫ tua ꝓ ipm sepelie sispexit
in qñtꝫ sꝫ in ꝑsona tyrannice nomine ꝙ et eiꝫ
fidem oppmẽ et tollẽ festinauit si finaliꝫ cautꝫ
gulleꝫ z doctꝝ ꝑdicatoꝝ instruxit ipm vere
ecclie maritꝫ viꝝ sui et legitimuꝫ accepit et
cognouit et tuꝫ nupcias vđ et firme fidei
instituit et indixit in qbꝫ gratiꝫ deꝰ vacuꝫ et
arietes z matheꝰ et confessoꝝ de ꝑpio suo
ꝓfuit et exponit Constat ei ꝙ de ꝑpio gentili
conuiuio multꝝ in pomtina ecclia more natiꝝe
agrꝫ solitꝫ celuerit et tandē ꝙ martirium
obierunt quidꝫ dicteꝝ z ꝑpatꝫ et Duces ecclie
fuerit qui mortē ꝙ dño subierunt. te ꝺ nupcijs
thobie et sarre z ꝓpi et ecclie de scripꝫ enarrauꝫ
ꝑbuerit 4ꝰ 22ᵉ Tauri mei et altilia mea
occisa sꝫ et oīa para sꝫ venite ad nupcias
z ad fidem ꝙ Gabelꝫ ꝙ angelꝫ adduxit. ꝺa sꝫ
ad fidem ꝙ ecclie nouꝫ ꝑpatꝫ ꝙ ꝑdicatoꝝ
angelicus aggregat⁹ Dauid z ecclia z gentilitas
ad magna sibi thobie traditꝰ ꝺa ecclia de gen
tibq cui dicit Dirupte ꝑdite ad fidē venite dño
desponsat⁹ et finaliꝫ tuꝫ iste thobias sꝫ ꝓpe
ꝓpriam suꝫ ecclie illuminat. z ꝑpm iudaicꝫ ecclam
sꝫ ꝙ fidē illuminat in qñtꝫ in fine tꝫpꝫ lumē sue
fidei sibi ꝓfuit. ꝺa tuꝫ exoꝝatꝰ clamabit et
dicet Ecce video thobiꝰ filiꝫ meꝰ. qm albugo
infidelitatꝫ de oꝝ eiꝰ cecidit et qm se aperuisse
fatebit et cognoscat et cum me dicꝫ se illuminatꝫ
videat. dicens ꝺ Ioh ꝙ Lꝫ cuꝫ eꝺm mꝺ video
albugo eoꝝ ꝓpe cecitatꝫ ꝑfidi iudaycꝰ sꝫ. qui se
albꝫ et iustꝫ credit et exestimat et ipsa ill⁹
ecclia cecitatꝫ at albugo qꝫ medicina sui ad ꝺ
ꝙ eo ꝙ adhuc ꝑm tꝫpꝫ de suo nascitur exi
timat ꝙ ꝓfat ꝺꝫ tuꝫ talꝫ albugo de oculis
sue mentis cadet qm ꝑm id venisse agnoscat
se arripiet ꝺñs z cꝛꝫ velamẽ est
exoꝝatꝰ sꝫ cor ecclie Lꝫ et quasi fuerit auferꝫ
velamen. Hic sit subuniꝺ exoꝝatꝰ qm
angelꝰ aliam oꝝ eiꝰ et iecuniꝫ ꝙmandat et
quis ex ꝙ thobꝫ queuelit q a deo tamptatꝰ et
tamptatꝫ ostendi ꝺt. vide cᵖᵘᵐ ꝑ. Nicol⁹ de Lyra
in alijs capitꝫ huiꝰ libri sigillabile

Incipit hystoria de Iudith. c. i. et ij

Nabugodonosor rex assyriorum cū
cōtra Arphazat regem medor̄ vi-
ctoriam optimuisset q̄ cuncta ei⁹
in suptā eidem trib⁹ suis ipse voluit
subiugare non sufferat sibi regnū
oriētis accessisse ⁊ primo nūcios suos ad liba
nū cyrrhea syriam et damascū vsq; ad ycthm
misit vt tributa sibi soluēnt et ei in regem reci
perent ꝑ nūcios iuuit ꝑ et ea omes vno ore
contradixerūt ei ac remiserūt nūcios suos va
nos ac sine honore abiecit indignatꝰ ipse ꝑ
pōm oppm̄ et subiugare voluit ꝑ holofernē
principem exercitus sui cū exercitu infinito cōi
tatis omnē misit eidem trib⁹ sibi subiugare man
dauit cui mandatis eius obtēperāt multas
ciuitates et tribus confregit ac multos q; rpm volū
tatis receptatores in dom̄ et dedicā. receperit
tribus q̄ plus mādata nabugodonosor obtēperant
ꝑ violentiā eis ꝑ dictū subiugauit ⁊ Cū ergo pmt
applicuit cōi ambitiosos et ꝓsumptuosos ille
ei nabugo. q̄ in ptate sedens in augustia ꝓ-
sumptuosos ac ambitiosos ꝑ. q̄ sic ꝑ ꝑ sollici
angustiant vt ad statū alios ꝙmouēant
⁊ Vidit ꝓ. Vidit in angustia sua ierusalē. ⁊ alios
cōi ⁊ ar-phazat ei fuit aliq̄s frm nō. ꝑ q̄
regnū medor̄ ⁊ aliq̄s dignitate optim⁹ et ac
ceperit Non sufficit sibi q̄ sit rex assyriorum et
q̄ efficiat rex medor̄ ⁊ nō sufficit sibi dig
tas quā ab antiquo habuit. vel qua de nouo
accepit. ꝙmo statū ad alcia accendit et
ad altas dignitates et offi. ambit et ea
vsurpare molit. quod potissime fit q̄n vi
det aliq̄s beneficia vel dignitate vacare. q̄a
sic tūc magis solet ad dignitate q̄s aspirare
⁊ Holofernes aut filius agni deuabit deus
Ego regnabo Quia ego sū. ꝙ dicto ipi tūc q̄n videt
ciuitates insuetā solent nūcios. ꝓcures et ꝓsentia
sua mittere et tūc ad vnū tūc ad aliū diuersa
cultu et magna ꝓmittere vt ad regnādū sibi ꝓue
et ad ꝓsultā vel officia optinēdā ꝓpe veniant
mentes quātes ad absolone ⁊ Et ⁊ Et tūc me
constituat iudicem sup̄ terrā vt ad me veniant
omes et iuste iudicem. ꝑ tunc q̄a iusto dei iudicio
fit ꝙ omes vno ore contradicūt ei et nūcios

ꝓcuratores suos secretos repudiat et despicit
et ꝙ in die electōis v'electi israhel
omes electi rpli se opponūt ꝑ. ⁊ Holofernes
iussit regnare sup nos Quos videns ille ad ele
ctionē principē militie. et ad principū et diuersi
ꝓm̄ se gaudit. tot ꝙ tribus ꝑ eos exercitū ꝙ ciuitates et numerōs. et tpalēs possessiones
ꝙ ciuitates et numerōs. et tpalēs possessiones
iussos ꝓcedit et subdidit. ꝑ. ⁊ Iu. tūc aut
qui noluerūt me regnare ꝑ se audiūt q̄
et infinite adme ⁊ sic ꝑ violēta ad obsequē
end̄ in eū rpos cogit. Ista ꝙ breuit ꝙ oppidū
dicit aliud ꝙ ecce ipi dicunt Desinat obsce
ira tua cōi nos. ꝑ. Veni nob pacifice dic et
uta placito tuo sicut placuit tibi ⁊ Et dic
ꝙ nabugodonosor qui videns se supasse ce
phazat cū exercitu. et cū malos mi quos mitte
non sufficit sibi ꝙ in alios. et malos ꝓsper
et exercitus non sibi subiectos. et bonos
et religiosos manū mittit. ꝙ ꝓmo nullos suos
sic latuit temptatores ad eos mittēdo repudiā
patiēs. sta sic ydeus stulti in ꝓm. obedire nesciēs
diabolo designant. ꝙ sepe fit ꝙ ꝓsperum
militie sue elector mundi qui mentē ꝓsperi
vitulū saginatū. et ꝓm̄ luxurie q̄s vt alia
vicia optime principatū et ꝙs ipiguatos de
licios⁹ vitulos iuuenes et lasciuos ipsum
cōi ipsius dirigit. quo mente multos supat. pau
cos vero qui in auxilio sue multitudo viduc bla
sfis rpm vincat. vult. vbi et alij mundi
et alia vicia designant holofernes. et luxuria pri
cipat. Vñ ꝑ. ꝙ credit timor holofernis sup
habitantes terrā. Cap. m

Hic ꝑ. ad holofernē dem trib⁹ suis dixit
subiugasse et quos sibi voluntate ad ipm
nia et tanticis obuiabant esse in se
dicionē stimpsisset. de vnius vrbis vicis
sortes sibi in auxiliatores accepit cū quo
aduersus leuig exercitū stipauit ⁊ Dic vt dat ei
qui quosdā virtute armoꝝ. et violēta tempta
supat. Quosdā vero voluntate et qi ex mdatis
tria pcipitat. De q̄bꝫ ꝑ. Iob 24. qi ex mdatis
recesserunt a deo sibi subiugat. De q̄bꝫ vrbibꝫ
et de q̄bꝫ statibꝫ quos sibi fortes auxiliatores
et quos ydeas vel aliqs ꝓcures ꝓmoue
sibi aggregat. quibꝫ mētibꝫ de illis statibꝫ vicio

Audi deliria ysaiturus in consideria q̄ dr̄m ardē
tuo ego sū et ꝓter me non ē alig nō fedelo vidua
et straniere ignōbla ē vidare t̄ subitus z vbitus

Hic habes q̄ cū omeo gentilū se holofino Cap̄m
addāt et se potestāe eig subiuāt et se
vocāt et filios ciuitates et bona sua dōmo
subiugāt sibi q̄ et exercitu suo cū lapidibg tēb
et trōpis oēr̄ādāt. Dicat̄ tñ q̄ ista fanetas nō po
tuāt fabricare sū pectoris mitigāo d̄ꝑ cito post
ignominiā pcūsse. Quos ꝑ cōm tyrānos
crudeles allegāt ꝑ quoz tenta a sybilla q̄ sub
ditoz obsequio. beneficijs. blandicijs delinei nō pōt
si ex hac ad deū q̄uocāt et sepe ad crudelitate
aqua facig mardesiāt. Cui ꝑ sepe fit ep ysti in
sua potāi gloiantes et desolatoibg hoīm nō pl̄
iusto dei iudicio sumbuit. Vel dic q̄ iste ē dya
tela q̄ dicto q̄ scripsit nūm et ei assentadeo applau
dent. famu se si eis fedelitate mitigāe credūt. q̄
credā ꝑ ē ꝑ ipsis non ꝑcat ꝑ cām mias m mfecto
fuerig dū desiat. qui ē zelg et furoz nō pat i die
vindē

Cap̄m

Audientes filij ysti ꝓm holofernis timue
unt valde ne facte ysti in cepat templū
destruāt. sta polluāt ciuitates eoz frigat
vocāt et filios captiuāt. Et ꝙ omeo se sacris
operuerūt cinerib; et eorū se humiliauerūt. Et
sacerdotes eoā opti cilicio et cinā sacrificia apti
et fortiter ad dnm clamauerūt et pcessionē
omeo vtriusq; moneā et muri ciuitatū vicos
suos et ꝑparauerūt fumidū cāt obsidionem
pug pugne et arcendos vēo subig hostes q̄ nōie
ciuitatis caubat et ad cauēd et recūrendū ad
dnm omeo vtriusq; gmonebat. Preapit eā aguste
vias inter montes q̄ quos itur patebat ad ysti
custodi ne patēt tñsiret holofin. Hic ꝙ finaliū
fim ē q̄ holofernes dño mundi fuit victo et
ysti de sua crudelitate libeāt. Hic vō modū
loq̄do q̄ nos filij ysti z nos pām q̄ deū ꝑ fidem
cognoscimg videmg. et audimg q̄ holofernes dya
cū exercitu viriuz et temptamus infinitate hoīm
non cassat subiugāe et sua potāi sibi gentis et
contrahere sīa sicut Sc̄s Iob q̄ Non ē potāt sup̄ terā
q̄ appet ei. q̄ q̄ cōm nos ꝑcat so vulde debemg
a furie eig timā et vltiq; malicias ptimā. Et hoc
ne facta ysti. z aiam ꝑ peccā capiat et templū
Deuocionis destruat. sta mea. z stam via pollluat
Ciuitates. hoc ē ciuitū vnitates. z gentila meam

distrûpat et vxores et filios ⁊ cultura et bona
opa rabie collat. Et ꝺ ad obuiand malicijs aijs ꝺbet
debet arripe. vertitem monetꝰ at ꝺstrudant con
templois occupare. Jaumijs se affligẽ ꝺm cilicio sz
pme assultꝰ indue. et cinis martio sz medcia se
aspgẽ. Deo p bona opa sacrificia. ad ꝺm p ordem
clamare. Et frumentu ⁊ eukaristie sacmetu cũ obsi
one et temptemẽto Jnibi ꝓpare. Hactenꝰ ore
mꝰ ⁊ sic ꝺus bong at distrcti debet p ꝺfare cnfes
sione distrie et omes poẽt ad visitand et p an
gusta loca sensui corpalis p que ires. sit ꝺ m ipsis
⁊ ad ea capiendꝰ districte custodiat debet sollicite
pmuise. at sic holofer-nes ꝺpbolꝰ qui sz sin ꝺ
holofernes ⁊ mfm-mas vtutis sagnatꝰ p ea q
leuas. cornales. molles pmquas et opilatas ifi
cere possint machinacoibꝰ aduias. Cui ꝺ talis
cõi ipm se ꝓbauerit. nichi ab ipo spualis victꝰ ab
stin ga ꝺ. Jtm ꝺ. fili accedens ad seruitꝰ dei sta
in iustia. et timore. et ꝓpara alam tuã ad tẽpta
One.

Vel si vis dic q ihelim ꝺ. cnia ꝺ. ꝺ sz filij ysl
⁊ viri cristi valde ꝺbt time q ab holofarne
ꝺpbolo p vicia ꝺstruant. Et ꝺ helyachim sa
cerdos ⁊ quibus bong placi debet distri. ꝺ. et fide
bat ad arma. et ꝺfensa. ꝓcedo ad artos passꝰ
at tristiã p quos mitt-ebãt ihũ gosdã ⁊ ad vota ei
ꝺmittẽ. mandati legis. Articulos fidei. sacmeta cete
que quida sũ principales magr-assy cete custodiẽs
et principalit cernẽtes mona. Jacnio vt ad mu
ros regulata disciplina sacdotalibꝰ intendẽs
velint. et oroi vacare. ꝺ ontas. qte ꝓbis occupãt
frumenta mittere et mutuũ ꝓbere ꝑ ꝺbet
Dare. ꝺ. ꝺ. sc. regis. ꝓbata cordi vel ꝺo Ca. iii.

Achior princeps filioꝝ amon holofẽi pe
tuit de filijs ysl. qui se cũ eo ꝓbabat
posse. ꝺ non ad- incepit nãcrogare
Cui dixit mirabilia capit-ꝑdere et lege pfi
ysrahel q mandat. Et inter- alia dixit q si dauid
aut ꝑsõ tuus. vellet seruire- mihi holofernes
nec quitumꝰ alig posset cõi aos ꝓbare. Jndignatꝰ
holofernes ipm ad filios ysl. duci iussit. et ait ipsi
quoniã voluit ea. Et ꝺ. vt cũ capti essent filij ysl.
quos deꝰ ꝓmendauit at ipse cũ eis gladio assyrioꝝ
vindicaret. at sic nullꝰ aliꝰ ꝺ ꝺo fiere ꝺ. nabugo.
expauerat. Ducit. ergo achior in bethulid. ꝺ. et
circũdãtes balistarijs. Et ysl. ipm. Duct vsq ad clausa
mon ꝓtuerũt. Et ua ꝑ ad arborẽ ipm ligantes
et retrorsũ. ab exercitu diuisum. Et ita trans

filij ysrahel soluentes. et in ciuitate sua du
centas aĩas q ꝺmigrant audierũt. et post
ꝓcessu. et ordes ciuitatis ꝓtulerũt ipm ꝺ. ysl. ꝺ
ar. in sui consortiũ recepere. sicut ꝺ. Jnf. ꝺ.

Ista ꝓmẽ applicat ad aliꝰ sm ꝺ. ꝺ. nãcra. ad
affigũt sicut ad andreã et petrũ. Achior ad
mitꝰ-ꝓtat ꝺ. mag montanꝰ. Jugiter allat q ista
sc̃as ꝑ cultũ suarũ et montiũ p montes
humilitatis sublimitatẽ et grãplationem
vel vite eminẽtia dicta ꝓtuerũt. Longitudo
q ysti cornã ysdrelon-me principe. ⁊ cornu nouem
dal. ea. alias tyrannos potentia dei ysl. su
ꝺm ꝓdicebãt et fidei eius quã habebãt. fortitu
ꝺ q p eos in bethulia q ꝺmorãtes ꝺ. nouã
ꝓtexerũt. Salui. ⁊ pacifici q nouã dñi ꝓtulit
et misit morte mitt-ebãt. ꝺ. missi. et p ysrael
ad arborẽ. ⁊ ad crucẽ ꝺ. ligati et in cru-
morte damnati. Et a cruce p filios ysl
liam ⁊ in pacifici ꝺ. deducti. et a cruce filia
⁊ a carne crumpsi p morte in ꝑpe ipsius
⁊ ꝺ ꝓpe angelꝰ consorciũ ꝺ. assumpti. Ista
vdo holofernes ⁊ tyranni finaliꝰ morte tur
pissima ꝺ. assumpti. Jus. ꝺ. ascendit. Ad
sicomacẽ vt vidit ihesu Ca. m

Holofernes volens capere ciuitatẽ be
thulie et alias ciuitates. et filios ysl
subiugare. ꝓmo studuit fontes et aquas
eis aufre. Et ꝺ ꝺducto p quã aqua fluc
bat in ciuitatẽ constr-exit fontes q ꝺ. ꝺ
ciuitatẽ clam custodiri fecit. et sic ꝓtim clam
ciuitatẽ constr-exit. Vn ecclesiast. nisi a
ca. ꝺ. ꝺ. Fons ingihon pcessit fluxit et irri
gabat. et ad oleũ et ꝓmuntoꝝ q ascẽdẽ
fluendo deo suo cant ꝓphas et illustrioꝝ manꝰ
suas volebat. extendẽ que tẽ ꝺtinere non
ꝺbebat. Dic vel dico q holofernes ꝺ. ꝺ.
qui continue ciuitatẽ erãt vel ad ꝑ tempta
ciones ꝺ. absidet. et fluxus fluidet aquã grãe
at ꝺducto subtrahe. et fontes lacrimaꝝ
et oppꝺ eis. Jacnã fontẽ mee et oppressionis
sitiã. a quo frequẽtibꝰ sitis et dabat molestiã
ꝺ. ꝺ. Salarie sz auarie et cupiditatis. ꝺ.
in illa ciuitate consurgit q ꝺtrahebat alios
affligit et afflixit. Et vii. q eo amicꝰ ꝺ.

stim auaricie rapida sanguine proximi. et pace
sedam simplicium vel subditor suor bibunt
papinis et expartiombs illis fugiunt. Quod
potissime patet de illis qui in multo hnt in
ridiculum psalterii. qui ex sanguine alienu. et vita
et sedam tempate bibi delectat. Iud. 2. Ho
amabilit duo domus capuer preda et ornisse
sanguine bibat. Istis erit no sufficiet sanguine
proximi. et subditor suor bibi. Ezechiel ad oleu
et fornicatu suo conservand. et ad bona ecclas
tica sibi dedicata manu mittit et pia fi au
dulent vel violent ab pijs ecclasticis subtrahe
vel auferre studet. Dicit ad hoc de malis
principibus et malis iudicibus. de malis prelatis et
officiatibus. De malis baliuis et luctoribus ps
qui omes sanguine subditor bibut. et qui pos
sunt bona deo et eccl̃e fruitoribus dedicata
q̃ ipis non lic tangere debuerat et assumit
sibi. Inf. 21. ca. Quod hic fuerit recitat. et q
m pdicone dampnabunt. Cm

Volens Iudith placere principi holo
fernm. primo orone se dedit. Cilicio se
induit. et cinerem sup caput suu po
suit. et ad terram inclinauit. Deinde vero sericeis
de loris quo coma sibi ornate tegebat. vesti
omenta viduitatis exuit. corpus suu lauit
aqua optima se unxit. crines capite
sibi distribuit. et ioncinctate vestibus se
vestiuit. pinna capiti suo imposuit. et sanda
lia pedibus circumpsit. Assumpsit q̃ ornatu
ornamenta. Inaures. Anulos. et lilia. et ornamte
alia se paruit. Ista q̃ sic ornata a principe
requisita. et in tabernaculo eius introducta
et a nutritis suis ipius honorat. Ci vid
dic m bono q̃ Iudith q̃ ill̃ placuit gloriosa
sigit. Quam diu q̃ deu gloriosa tenet.
Ergo si illa vult placere principi no de
bet debet mire oratoriu secretu medi
tacois. Accipe cilicia. et assultate pnia
et macerationis. mittit ad deu voce et
gemitu. oronis. Tande debet a tra. et a tre
mis q̃ affectione celestiu sitire. vestimenta
viduitate. et quisardem pro seu vetem
hodiam equi. q̃ lacrimosa q̃ pro se lauare

et crinis capitis. et affectu et cogitatu cordis
q̃ ofessis pectinare. et expandere. et discriminare
cyrico decore debuerat se mingere. vasibus ioalis. et
et quibusdam honesta se induere. mitra aste. et ale
uate ornamentis capiti suo. et imponere
Sandalia diuitimois pedibus affirmare. fibu
ponere. et de ecclia bonor quam sunt brachiis
applicare debuerat. Ista accipe laureas q̃ auxilio or
nante. et virtute pacis qua sis patrie audiat. Inu
los qui patriam voluit. et virtute obtice. lilia q̃ ad
colorem candidum sonant. et candore castitate et
continentie. Hijs ergo si ita se ornata fuit. quid
dubio principi militie nre q̃ amabilius q̃ placeb
ut et visa ad tabernaculu eius sit ad videndu ve
nerat. et mane quasi ad cubiculu introibit. Vn et
ps. Audi filia et vide. et inclina aurem tuam
et obliuiscere populu tuu et domu patris tui. Et q̃ de ista bta
dicitur regina a dextris tuis i vestitu deaurato
circumdata varietate. Ipi vero ake subdi. et imita
bile. Vel si vis q̃ dic q̃ holofernes q̃ Iudith
volens conde talia ut premissa de se ornauit et
diabolo crucifixo q̃ isto Iudith. i. sta ala ut sta
tua spiritalis vincit et superat ipi pdas ornamte
et virtutibs se ornat. Vel dic q̃ Iudith est
anima q̃ per exercitu principe militie superbie seu ve
pbie sis diabolu qui ipsum irritauit. ipsum
fidelis temptationibs appugnat. Quod deuorale
quia subtilius et civilitate arte capta et destr
ptans destruxit et supauit. et eius pom
am̃ua uit et dei ipsum de quib membris tribeau
ipsum erat nisi eadem die superat et deuotos suos
ab ipso liberat et defendit. Vn de ipa ps de
Iudith. Vna mulier hebrea fuit q̃ sua
in domo nabugodonosor. Cm

Cum holofernes princeps militie regis
assyrioz esset in obsidione bethulie
fructu. et q̃ quedã mulier Iudith nate
merati vanitas se suo conspectui ingessit.
animi status spe et pulchritudine sua raptus
in cupiam trahi se existit et quib gaudiis
se offerret. Ille q̃ multo vino inebriatus et sopitus
cubiculu intrat. q̃ mulier illa videns illu ebriu

et sopitu imaginato gladio caput ipsi⁹ am
putauit et caput ancille sue tradidit et exu
uiato corpe amictu eiq abstulit et exiuit
thame aute foras cū tabernaculariq suis ipm mortuū
reliquit in solo et caput a corpe uidet absq
Incepit dicē et clamare ante meā holofernes
iacet in terra et caput eius non est in eo Quo au
dito exercitu eius dilabunt et pauidi cepere fu
gere cuncti eius fugā cognoscūt. Hostes uero sui a
ciuitate exeuntes et ipsa vidit ppter. totula
et supbia sua deposita et diuinitus fugien
holofernis exercitu uidit completa. cū festi
et quinto ioruendem Holofernes iste fu
significat mundi et eius principes et uidet
in gratia exercitu et subditos multis gladiis
Iste aute Judith fuit mulier et ornata mulier
et prudentissima desponsata Ista gaudiū iste
uoluit ꝙ principes mundi milicie quod tā strenue
fecerant castrum multo uino et potu deliciis ꝙ
et uiros sue mulieratis ebrietati ꝙ negligē
sopnolentia malicie ꝙ pnudicie pulchritudine
sibi accepti et allecti ad amicis gaudiū ap
pparauit Ista ꝙ habet sensū in suis cubiculis
mulieres ꝙ delectant Ipo iste fuit ꝙ caput a
capillis sue et tunicas suas eis tollit et ipos
spoliatos et pauperes in sue stultitie et luxurie
voluptate diffamato defuit et recepit capi
sibi a capitale et diuicias seu tollit Non ualent
eni mulieres in luxurioso pati caput suū habere
pnt ꝙ a studi qui diuicias exhausserit De ipso
amplius non curantes recedūt Vide ꝙ Trasit ui
mibus sampsonis capit dalida eū aliud Dicit ꝙ fit
ꝙ principe uel plato exaltat ꝙ luxuria mortuo
uel oppso exercitu eius a subditos ꝙ ꝙ diuicias
uitia dilabunt et pauci defectu cōmeatus fugi
ri et uarie uitate dissipati Facile ē eis ꝙ subditi
deficiant et ceci hostibus suis a Deonijs uel capta
ciuitate succumbūt uitale et cultate amittunt. qui
principe plato et fugiente a mulieribus capti et
ꝙ luxuria infamie et studio mortui ei uidet
zacch 13 Pastor percute et dispergē oues ꝙ etc
Vel si vis dic ꝙ ista decepta mulier ma
los principū consiliatores et adulatores deiecit
et sui ste cū spe amicicie ipos magnatibus adulat
et tanta fingunt dicē et facē ꝙ usq ad ultimū
et usq ad secreta consilia admittit. ubi ad se
introductus videt et eos in amore sue bū
captos cognouerit et eos bū diuitias et de
mentes et ignaros et negligentes facit mit
tunt ad auferēdū eis caput et dabitā interdum
et consilium aliquē ꝙ quod sit ipsoꝝ mala qd
lia mente et eoꝝ adulacie ffā suffragate uic
et consilia expedit. quibus ista principes et dū
ad exercitū et capitanei cōm dcā et uisi quidē
In capite capite consule ꝙdam in sāguine ei
voluptate et in tua et in frenesi amore ei
cant totalit et ysaut et inde fit ꝙ exercitu
subditi dilabunt et ignari. non de talibus mul
consiliariis et flatris adulatoribus ꝙ dicit
ꝙ de ysbaccth 5 2 Re 10 ꝙ duo latrones
missi ei uenerunt regem Jezrahel ꝙ in
in crastinū et mentiendo et fingendo
abierūt duo eni latrones ste illa duo ꝙ
ꝙsonare sic mali consiliarij seu detractores et
adulatores qui ꝙ eo latrones dicē. ꝙ principi
caput et constantiam alicui vere fame et ꝙbi
sonis fidant Vel dic ꝙ ista mulier ꝙ
falsos amicos qui ei no studet. quod dicitur
et familiaritates cū hoc ad hoc ut possint
caput et capitale et diuicias eoꝝ subtiliter
et lucrū temporale inde accipe et accipē
cū secum et ipsos mortuos. pauperes et de
pressos videre. statī solet eos dimittē et de
ipsis amplius non curare. sufficiat ei sic ꝙ
possime caput talem scelestē Esth 16 Ba
michel Judeus delinquet te at si habet eū
uiuet tecū Vel dic ꝙ ista mulier fugit
amalech symonia seu carnalis affectus qui
zelus multe modis pdā pdis tali. gaudia
timidē et multos talis ifatuat ꝙ caput
sed mitendis et debite consule ipsi subditi qui
seu seruant Ecc 8 ꝙ de multis qui tibi m
ipse sanguine voluptatis et in tua amore fusce
consanguineos explicari ꝙ in tua et mi
mos amore sed et de celestibus michi adue
premia gaudant Et hoc ꝙ dicit 2 Pet Gaudē
nec iacet in tua et caput eius non est in eo
ꝙ ac ꝙhendit tales Josue ꝙ vij et cui ꝙ ꝙ
plati 2 Burge Lui iacet ꝙna in terra

Mozali sacione allegat mistice quā ponit
doctās et glose sic q̄ Iudith mit̄ Ecclā q̄
nabugadosor deuict̄ Holofern ne aliq̄ mitt̄
quā omitto ḡria beatitudo Diuinas et
se mundā ptim sponte ꝑ coacte subiicit
que tñ sex milies armata in fide ꝓfundande fi
nali⁹ vincet. Ioh. c. Hec est victoria q̄ vincit
mundū fides nr̄a

Incipit liber Hester.

Assuerus rex Assyrioꝝ q̄ regna
bat ab india vsq̄ ad ethiopia sup
centū xxvij. quincias. tercio anno
regni sui fecit grande convivium prin
cipibus et pueris suis fortissimis ꝓcerq̄ milite
et ꝓfecto quinquaginta longo tpe. et q̄n̄ diuo
illa mirabili de q̄ lē in hystoria allegat̄ q̄ colup
ne erant argentee Tertū fuit pauimentū
gemmis lucentibus ad instar stellaꝝ et signoꝝ
distincte. Septē aut̄ diebus pocula quatuor ē au
reum in vestibulo actū nobili opꝰ ad regio cultu
et manu dat̄ assiti. Erant aut̄ ex vitro ꝑte
tamen una valentie contenti. et ē palu
multo latiꝰ altero vt dicit magistra. vinea ha
bebat mirabilem. octo alq̄ a vitulis erant di
gentes. palmites aurei. botri. diuisi gemmis
variatis distincti. ꝑfum aut̄ vnguenti
quanto ē in sursis ad quinariū duitauit.

Assuerus iste qui nūcupat̄ Balthasar ab
vel hostiū signū deum q̄ē erat magnū sic dic
deos et qui ē bibendo ad gloriandū. Ut illi ad
ad capiendū hostiū ad nos in ꝓdissū ih̄u xp̄i
Ioh. x. Ego sū hostiū sūm ego. anno regni sui. v
m. xi. tempe mundi. sic in tpe gr̄ie cū erit sui ꝑ
fecibo in atro regio sū marte cene amarissime
quinariū ꝑcauit. In quo ex corpe ih̄u omnipo
dedit et in quo sanguis suū loco vini offert
Ut. xxii. hō quidā fecit cenā magnā et vocā
multos. Nonnulli dicā cenā ad ē similē et
vino vinis. sed ibi simul viuit. Et sic ille
fidem cene dereliqt. vbi et in q̄ diuise nacio
nes et ibi simul viuūt ꝓbant. Et sic nobi
litatē quinariū frēs hospicij seu domi ꝓcero. ibā
dispō ribore apposit. Nonnullos addā. Ergo
si de regē dicit. dico q̄ ille ē assuerus. q. v. ix.
sicut sup̄. Si q̄t̄ de loco. dic q̄ in quinariū fit in
domo et in atro. et in cenā q̄ in domo. ide sequente
Porro atq̄ ide frivole amenitate. in domo. vbi colup
ne argentee. et ꝑdictas ab hoc trā argutei dit ad
Tertū vero supra. et platee supioꝝ stabat q̄ firma
mentū ꝑ constructā dabat eminē. et ē eis deber
stellaꝝ et signoꝝ. et vtilē copia splendē. Quinq̄
stellas posuit in firmamento cū. Aureo erat illa vi
neam sacra. scilicē. palmites aureos ꝑ lapidum
vuas de lapidibus pciosis ꝑ vtilē et decentē
ornatū. Habet aut̄ iste vestibulū
religionis. quod ex dei ꝓte habet tantoꝝ. et ꝑ
sonas ad deū ꝑ affectum extensas q̄ sic mire fu
erit fabrice et virtute pulcritudis et hoc stille
habebat aut̄ lectos aureos culture. et pauimētū
spaciosissime habitate. Quinq̄ aut̄ oculi. sonū
mea. aut̄ oculi. sonū signati. Ita si quis q̄ fuerit
quinq̄. Dico gaudalis q̄ omnes principes et ꝓceri
et omnes boni sapiēs. plebi et omnes plebi vulgi
fortissimi et viri simplices. Innocentes a mūdi
et cū vicia fortes et robusti. et vt versus dici
dat. omnes virtutibus qui sūt in sursis. et omnes qui
sūt ē mundo sūt ad fidei quinariū. Quinarii aliis alq̄
aliis vna. Alibi ad Ihēm. Luce. xxi. cenā parata sūt
vanita ad nuptias dicit dño. Hic sūt q̄ vasa
infabrant. aliis et pocula aurea. Habebat ē con
uiuio assiti. erat q̄ vinū habundantissimū q̄d
cenā regali magnificentia aut̄ dignū. Hic tñ
fiebat q̄ nullo dat̄ q̄ nolentes ad bibendū cogēt
Et sic ordinatū dat̄ a rege q̄ magis sumēt q̄d
placēt. Hic vō dico q̄ vinū suave scripture
doctrine et sacre fidei habundant ē quinario
ecclie ꝓpinat. et ibi spūales. sic bona ex eis pla
et docuerūt vasa alii. et ꝑ nos sic ꝑ ꝑsonas vtutibus
et meritis dentes. Quasdā sic bonas et stabi
Quasdā vero fictas et ypocritas ministrā. In illo au
quinario sūt vasa. et ā. Quia sūt. Quoꝝ. ē. et. Ibi
ē. In magna domo nō solū sūt vasa aurea et
argentea ꝑ ecclīa lignea et fictilia. Et hi in ecclīa
vasa ministrā. ibi qui sic ꝑ bonos et malos ecclie
ministros sacra ministrā. et fideles ꝓficiūt. et bona
plūma afficiunt. Vnū nobile. Quod ē Dū dī modo
stile ꝑ actum suū ꝑ vitutē ꝑ ā nūcupat. et ē Ih̄s gaudeo

Item si quis qualis sit comedendo modi et regula
sciscitet ꝙ in alio libro cantastre quinio nullo e qui
nolentes ad libendi regat. si quibz accipit quod
debeat. qa sz nullo qui vinu fidei bibe appellat. vel
qui ad fidem & verie cogat. sz unusqsq. & libito
voluntate ad sacmta fidei admittet et levat. Non
vult ei deus holia sua si libeat. non tractos ꝑ
voluptates qa vinu fidei et gre no dat. nisi volet
dat. in ꝙ libito regula patet. ut sz. dic ei qui
petit accipit. tantu ei vole de. et sic accipe. Quia
sz quis plorat hoi tantu sit a deo de fide de moibz
de gna et virtutibz spualiv hoi. et sic ꝙ qd quisq
comedit de pisibz quos voluit deus sanctus. seu
sirit venit et bibat. Vel si vis applica ista
ista ad quinio padisi ꝙ in domo seruitute et in
exto amenitatis et ꝙ sub assuero i. a deo qui dr
hortulo habit. et in ꝙ vinu ethe consolatio et ebri
etas tota dris ꝓtue voluptatis cubilibz y libito ad
cedat. sibi erunt lecti aurei. i. qes et tñplitas
munda. sibi et. ut vasa aurea alia et alia. i. sedes
diuersa. sua multa subdistincta. i. ecclie et stella
dnt a stella in claritate. Vel si vis dic ꝙ vasa
ista alia et alia sp sedentes. vinu vas celesta
doctrina. sic ꝙ sz nullo habet gpetu audie qa sz
sedentes non habet auditoibz spatium ei. Ver ꝓ
ꝙ placeat offerre. qa. e alias passet facilit dissi
rare. Quum rex assuerus suu solempne qui
uis iam septem diebz celebrasset. Condig.
ꝙ vino celesti regina vasti que i palacio
regis fiebat magnu quinio fidei. mandauit ꝙ
ad se veniret. ut ꝓpto ornamte sue capitis
eiz. pulchritudinem populis principib qui i quinio
inter fidei dant. demonstret. erat enim bona
pulchra valde. Vasti vo noluit ad regem venie
ꝙtempsit. ꝑ qd qa regem offendebat. et qa exte
mulieribz de ꝙtempnenda. meruit malu exemplu
dare. De consilio manuchei qui erat vnus de sep
tem ducibz qui faciem regis videbant fuit regina
depta et sibi alia. hester loco ipsius ostituta. sed
et aliq lex ne mulier de reteto maritus ꝙtempne
ꝓsumat. et ut viri uxoribz suis imperent. et in suis
domibz principales regnent et maneat. Ista
pte ex pte misticie et allegorie. Ꝙ assuerus de
deposuit regem regnu. qui sz vasti regnavit. i. adam
expulsu sibi ꝑ fidem respuentes et regni ꝓdisi
regina. Constituimus ꝙ caput esse debet
cui ista sit pulchra valde in naturalibz. apparet
ꝙ rex ille deus vino caritatis celestis
ipsam continue ad se vocat et nutrit ut
sz gradema regni sui. et ipsam sup
caput eiz ponat. ut eiz naturale et mani
festam pulchritudinem quinio suis. i. angelis
in paradiso videat. Dicat ꝑ Veni alia mea
et ponam te in throno meo. Veni ꝑ Non
dilecta mea de thalamo coronabis me. Ꝙ vult
dubio sepe fit ꝙ ista in palacio eminentie
tumultus constituta et i quinio angelica
occupata vocabulum regine despicit et ad
eu venie ꝙ puniat. ꝙtempnit. sz in exhibi
tione sedens viri speciem vidi perdit. et ira ꝙ ei
repulse indignatio ꝙcuit ipsam punit. et de
regno padisi quod optimuisse si vellet despe
rat et desernit. Xerxes ꝑ vel ꝑ Assuerus
expandi manu meas et non fuit ꝙ aspicit
ego et in intibu vno. debito alia vas sibi
et humile sibi. sit. quia ad gradum eligit
et exaltat. Vel dic moraliter ꝙ vir ille
et intellectu vel sapior pectis rede. vere sua
et voluntas ꝙ ꝙ recto tramitibz obtemperet
quinio. i. honestis et debitis vite ꝙcepti
videt. Ver eiz monitis salubribz obedit si
et quinio fidei. et et malos actus et delictus
vocat. sollicitig ꝙ vite eiz debi. ad de
fidei libertate ꝙ punias deponet et ꝓhibi
sua atrocia castigat et vite debi. sibi
vxoi. ipsam eam. eodem voluntati debi. ordi
xerxes ꝑ rex. i. angelus dicit vel mittit me
dilari in vite ꝑ ad in silencio. Vel dic ꝙ
rex iste sicut de nuo omi platu supuac
Regina vero ista desipit platu vel creatu
offendere. vel erga quemq malu iudicem
principem vel rectorem. qa sicut vndq ghe
vasti. i. mali iudices principes et platu. malos
seruos et deputati qui in sp ꝙ corripiat et vas
tationes subditor ipsa vasti dei in quinio
et in sedes ad bonam occupati. ad alia qui
pios in tali statu posuit sz ad assuetu regis
eum ꝓbona opa venie ꝙtempnunt. ꝑ in
suis ꝓprio palacio sz i corda vel dignitate
sibi tribuunt et arrogant et sic erigun

contempnendi vitos suos sz supiale et
plutas alijs misericordibz exemplu ꝑ ꝑ
ꝑcto sepe fit q̃ iste rex assuer a ꝑpe ipos
de regnis officijs et dignitatibz ꝑ morte
vel ꝑ infortuniu deponit et loco eoꝝ alios
ab eo restituit at reponit Oculta ei dei qui
dauid maiores superbos at rebelles iustos
superbos sibi contrarios et rebelles et maxie
qui videt eos afflictatos at maestos solet
deponꝫ at locu suu alijs melioribz tribuo
Vñ de isto Job 34o pdit multos
et innumerabiles at regnat faciet alios p eis
Vel dic q̃ iste ē papa vel superior prelato
vel ꝓcepto qui in palatio suo et in aliq
urbe vel arcie sue q̃cu vel officio vel bñ
ficio videt deum alijs mala et iniqua agnd
et aliqua mulierosa et enormia ꝑsumere
quiuia at furias ocupare et nichilo sibi
at mandatis canonicis contrarie at rebelle
ꝑm ꝑcto debz deponꝫ et alia bona ꝑ eo
loco ipius subrogare at dyadematis un̄e duc
tionis caput ipm insignie Xpe 21o
dupl̃ a vobis regnu dei at dabit genti
fienti fr̃uc eius ꝓpter eu et vbo debent
coram nr̃o ꝓtempne supiores at seipsos et
regnos debo ea subditos et minores
Xpo 2o Julius vite suis subdite sint
Vel dic alle gorie sc̃e ꝑ exponit doc
tores q̃ prima regia d et dei voca fuit sy
nagoga que sz vasti q̃ interpretat finis siue
que Xp̃s ꝑ eo q̃ istu ereto at ꝑ fine tenu
debebat et go ista ē vitas q̃ qñ rex n̄r
deus fidelibz suis quiuiu magnu facit ea
vtiq; fuit qñ ꝑsonalit̃ veniens seipm
sacrificium altaris ad gdend dedit tuc paulo
voce sua synagoga q̃ sz in palatio regio
sz in scriptura vel in ultim et iudea quiuiu
fidelibz suis debz gaudiu ferre ipas
q̃ in pabulo fidei at doctne posuit a
rege d vocatu et ad fidē duitatu venie
uenit at matri sui ecc̃ie aduersa fugiens
at fidem xpi vilipendens in ꝑua rebellio
ne at infidelitate ꝑmansit Cui ei ipa ꝑ
dinas reuelandas ꝑm at ꝓpter scripturas
at sanctorum at pulchrima . voluit rex ꝑpe
ipam ꝓmitto ad fidei quiuiu vocare at dyadēte
a religionis cultu insignie at pulchritudem vir
tutu suaꝝ in exemplu fidelium qui esse voluit
debo damnate . volens sz q̃ ad ꝑcipiendu ꝑ
regina a dextris tuis i vestitu deaur circūdata
ornato vocandem d et aptare ornamenta ad qui
uiu noluit venire nec regis iussionibz obedire
Vñ de assitio septe ducu a dextris eius aptare ostensu
ꝑtuit ipa reponenda et relinquenda ademptis et
alia substituenda sz ecclia de gentibz loco ipius
inducta Xpo vtiq; tuc finis ē qñ apti electa
iudea ad gentiles se trãstulerit et ecclia ex
gentibz sicut nouella puella hester regi ꝑpe
aptauit et synagoga depositu et regio thoe
ꝑ sua infidelitate ꝓpter dyadema regie
hester q̃ nitꝫ ꝓtat absconditu a ipi gentilitati
querit q̃ deus in ꝑpetuu absconditu fudat qm
lex ista et synagoga repudiata et gentilitas
electo tuc ē ꝑfecta et sanctata sup hoc ꝑ vltm supi tu
sz ꝑ paulu nunciu apostole ꝓmulgata qñ ipe
iudeis intulit ista vba Act 13o 46a Vos indignos
vos iudicastis regno dei ecce quitim ad gentes
Hec Xpc q̃ repudiata vasti multe pulch
rime at speciose puelle de electe ꝓtibz
regni quinte at debz nr̃is de hijs q̃
ad mundu a ad cultu muliebre et ad ornatu
eare ꝓtinebat copiosissime quidet ꝑtinentia
vdo ad apud ammictu q̃ custos dat regalis palatii
in custodia adducunt et quitz ipa regi placuit
amplio loco vasti regina efficit Unctus cubitus
aut adducta ē hester neptꝫ mardochei de
gentil iudeoꝝ quā idem mardochꝰ in filia ad
optauerat et nutrierat q̃ formosa valde ē oculis
omi gr̃iosa gratiosa et amabil appebat Cumuctio
etiam aulice regie ipam sume diligẽs et septem
puellas formosissimas sibi ē dedit a ancillas
et ornatu eiq ꝑ cetis festinauit Cui qñ puelle
successiue ꝑ ordinem ad regis decubitu adducte
fuerat q̃ hester suo ordine ducta . qui ipe
rex omes alias diligens in regiam sibi aleg
et ipam dyademate exornauit et sibi ꝑ vasti
in quitate copulauit Nupcias et quiuiu magni

Hester

et malaz. Aurū p̄cipā tristat. et ad regem
dm̄ p̄ se rediē non p̄t. nisi p̄ spāle ēgiam
vocetur. et nisi p̄ egiā aduocet. Iste ei p̄ se
p̄t. ad finem vsq; Quia p̄ sanctū vīm
nigro indignant. siue nigro vicio disant.
Hic habet q̄ hester. non affuit. a custode suo
spāle ornatū. Si q̄s sibi dari voluit. cum
alius accepit. et tñ illi magr placuit. Legi
q̄ zelū que ex industria se ornauerunt
In quo notat. q̄ mulier q̄ ornatu nāli utit
se. et vicina ornamēta nō adhibet. plus q̄ cete
ut sibi placeant. Vel dic q̄ ista ppna q̄ a aſ
fitiose. p̄ ambitione nō accepit. si illis q̄ a plato
sibi concessum contenta. ad modū patit. legi
ipso completo placet constituit. hystes et alienta
et quibus tegant. hīc contenta sunt.

Hester q̄ exaltauit aman filiū amadathi
de gēna agag et sup omnes p̄ncipes
regni sui exaltauit. solū eū. preput
q̄ q̄ omnes coram eo genu flectēbant. et q̄ aman
genibus plectis adorant. Mardochey aut. q̄ ad
portam regij palatij mansitat. q̄ superbiam
abhorrens. nec genua non flectebat. et adore
dm̄ adamantibus ille solū dm̄ adorare nolebat
Quod tunc videns ei ira aman. cōtra dm̄
solū nā fuit indignata. sed p̄ter totum
iudeos genus accensa. p̄ totū ipius regni
orbē. et dolē. Iste go li. ab. et p̄ta regis p̄
vniuersas prouincias q̄ iudei a maioē vsq; ad
minimū trucidarū die statuta. fuerant. et bō acq
a volentibus caperēt. Quod vtiq; fm̄ fuisset
nisi mardochei luctu. lamentu. Ieiunia. et p̄ma
et hester regine ozō. et diligēs edictū ipius
dmutasset. Deus. et mēt mante hester. magorum
talia dmutauit. q̄ iudei libēter aman p̄ter
patibulo q̄s dūxit alios pendat. p̄ius peremit

Dic vē dico q̄ in curia assueri. et in aulis
p̄cipū et magnatū sepe fit. q̄ aliq̄s aman.
aliquos supbos de gēna agag qui interpretat̄ finis
festina. et filios amadathi qui interpretat̄ p̄ter fluēs
pod. de plebe sua. et humili. et pauper nato
et finitum p̄ter. non michi q̄ subiugatos ad alios
magnos scelus. q̄ctus. et atrocius solū. et ad ex
cidium. ruinā. plos q̄ alij sublimat. Qui q̄ad
dubio sortim sui p̄ter status obliuiscat. et in sibe
ipsi. Et quis mardochei. et si quis sibi homo
nphē dedignans ser superbia sibi nā obedicit. vel
dm̄ cui votū non bondauit. statū cōi cū ma
chinat. et nā solū dm̄. Imo totū genus suum
inimicū et sibi iratū subiugare. et q̄uā p̄ dm̄ su
pōm satagit. et molit. Gaudebat ei et ipsi cotidie
irato fuerat amicus et affanctus. neq; q̄quā ei
nocuerit. q̄uare. aut. q̄dit. Hic tñ dicat. scripta ezē
p̄. q̄ vna non debat pumi p̄ alio. Si vna. aſ
suo moriat. Sepe tñ fit. q̄ hester. regina. q̄ ostēdit
abstendit. et occulta dei. q̄uidē. sunt. ordinat
et suis malicijs obuians. inocentes de manu eiq
libēat. sortes et q̄uissimis infortunijs dm̄ dānat
vñ. Job. c. 8. q̄ dns dissipat. cōsilia maligna
ne possint. impl̄e manus eoz q̄ cepant.

Quum totū genus iudeoz. ad p̄ amari maliciā
ab assuero rege mori adiudicatū. mardochey
iudicē. ac alios iudeos necnō et hester
regina. lamenta. et lacrimis se dederūt. et saccis
se induerūt. et sup capita sua cinerē aspserunt
et ordibus seruitijs ad dm̄ clamauerūt. Ergo
q̄ edictū erat. q̄ nullo sub pena mortis nō vēre
mitteret ad regem nisi. vocat. rege in signū clemēcie
sceptrū aureū sibi extendēt. ad tangend. hester
tñ fiduciā habēt in dño sumpte regalibus ornamēte
et libēter de sui pōsi. Duabus q̄dūtā puellis. vna
sui innitebat. et altera q̄ de fiducia in ea
vestimenta portabat. ad regem q̄ pulcre. erubuit
Quia assueri ira dñi statim in mansuetudinē. gaudij
et in signū clemēcie virgā auream. sibi tangenda
extendit. Tunc accedens et virgā tangens. re
gem ad pācia. duxit. et libēter. pōsi. suspa
cione amani. Benevolentiā. epistole. nphē amani que
sup nece iudeoz. misse fuerant. p̄ nouas rege
epistas et sublimacionem sui aurei. mardochei
reparauit. Dicit. et. Hic. et. inf. c. 12. Tu videris
rex hester. regina. dixit. placuit. dixit eiq et ex
tendit virgam auream. Surrexit. et assistit. ei. fidem
tute vir. q̄. Qui statim rex intulit. in quo. verba
aureis vis hester. regina. q̄. Si pat. tua. et. Si
dimidiam p̄tem regni mei petierit. dabit. Et
Iste cum ois p̄ut. ad ministeriū. nec. cedit. promis
applicat. Constat. ei. q̄ a p̄ma. totū genus omne. p̄
malicia. iudeoz. et totū genus omne. p̄ malicia. et
inuidia. amani. et diaboli. ab assueri rege. et a deo
ipius. primo. ade. morti fuit. adiudicatus. et. p. epistas
regis. et. p. nphē dei. sancta. redemptatū. Quo

Quia cum ꝓ die q̃ meditio morte molimini sta q̃
mecum habitat et alij videri a fili pulcr qui additi illud
in fusile qua vitrea stat quidem viri i m fac sipha
q̃ spidale gaudia ꝛ vinos pandā cognoscant an
tiqus ꝓclant. Sacro humilitatis et ieunio abstinē
et cinē mortis medicis se domabat et q̃ libēdo
et redemptē sua dñm exoptabat q̃ ꝑ filiū ꝑ
ad libitum non sine deo vitare. Nulli ad tale ad re
gem introibat. nulla talia occupabat. nulla mentis
et dampnandis vana ꝓferebat. Vñ hic q̃ Q̃
non erat licitū sacro aulam regē intrare. Haec du
cū illuc alios vocaret. Nulli adhuc virgā virtu
tis sue. i. filiū ꝓ misericordiam emittebat. Ideo paronis
gladius negotiū desolatū manebat. Quapp ma
dochaeus et iudaeus ꝓ. i. strenue ꝓm cotidie stabat
et stabilitē lugebat. Vñ de iudaea nā q̃ ille q̃
potebat dicit. Q̃ Tristis q̃ plorans plorauit i nocte.
Eaq̃ Non e qui consolet eam. Sed q̃ q̃. q̃ualis
regina hester. i. ecclia virgo assumpta ornamenta
virtutū et admonitis sibi duabus puellis. i. duabus
virtutib⁹ sibi familiaribus collegatis una simul sic au
ferebat. hoc e virginalis castitas et magistra
altera q̃ portans eadem vestib⁹ que sedebat hoc
e humilitatis isti regi se digna et idonea putauit.
Quā cū stans constanter et ornata et stipata
vidit. oculis eius placuit placuit. Et ꝛo virgā
virtutis sue auream et preciosa. i. filiū eadem emit
tens ex ꝓm ihm sibi ꝓ ea ꝓpitiam et misericordiam exorat
et sic in signū clemētie sibi et toto iudaico gn̄i
suo benedm filiū reclamauit. Ad quā sic ista aure
dans salutē ꝓ fidem credens et consentiens
virgam istam tetigit et concepit et sic aman
superbū et iudeos. i. fidelib⁹ inimicū superauit
et potenciā eius strauit. Sui q̃ a morte liberauit
ꝑm et vetus testamentū. i. vetus testamentū nauis fidei
grauī tribulatione tranquillauit. Vñ ꝓm ꝑgrinus ꝓcessionis
dicit. Q̃ Ite ad me. Nunc salutis sumus a tanta morte
in qua timebam. ut iudaeus de nouitate spūs
non de vetustate litere. Ergo ista de ualitate q̃ ad
regnū assueti. i. dei in duobus stat scz in iustitia
et misericordia. Isti regine placuit dimittere regnū
sui ꝓm scz mille distributiones contulit sibi deus
Id ista regina dicit. Altera. i. alia ꝓ scz iustitia
sibi retinuit et ꝛo sol iustitie nō caluit. Quando
ergo q̃ aliquis supplicat rex ille nichil ꝓ sibi de
negat si petitione illius q̃ audita iudicat et
ꝓfectum de media ꝓ regni sui fructibus mittit
Donat. ejus mēt tactat regina. Vñ i. Ita
dicit mater mi nequas de me vt adultam sinat
Quasi si vis dicere q̃ illud ꝓbrium scz q̃ nulli fe
ad regem nisi vocata videat adhuc durat
Consint enim q̃ nulli ad regem ꝓm ꝑmittat
paradisi introduxit nisi ejus ꝓ fidē et gratiam
ubi eo vocat. vocatio enim ꝓuenit. Nulla ei
ista gratia ꝓhibere audet. Hab i. Nulla ei
sumat sibi honorē si qui vocat a deo ipm autem
Quasi dicat q̃ nulli ingressus ad regem ꝓm
scz fide et gratia et sanctitate digne appetit nisi
qui ꝑ spūalem inspiratione et gratiā a deo aliqui
et vocat. ista scz nulli ex ꝓpria virtute salutē appetit
ymo merito. q̃ a deo spūaliter vocat. Non enim
volentis neq̃ currentis sed dei miserentis. Ideo q̃
Ita scz sicut eidem saluatori dicit. Ioh. xxi. Domine
tu scis q̃ amo
pt venia ad me nisi pr magnitudinem culpe eius
et Ioh. xx. dicit. q̃ ymo quem vocat nobilem. Quasi
et ipm sequitur et voce eius audiuit. Quasi
dicat q̃ altero de duobus modis ipsum ire ad
regem scz qui vocabat. vel qui virgā aureā
in signū clemētie extendebat. Sic vel deus q̃
ad regē ꝓm nullus intrat nisi in paradiso sue
patrie se poterat nisi ipm vel mille vocat vel
iustitia virgā sue correctionis introducat. Ipse enim
duobus modis deus vtitur. vt ad se ad ipm ꝑ sua
et penitentia inducat. Ista scz aliis misericordia
vocat et virgā sine violentia tenet et appellat
Aliis vero virgā aureā correctionis et clementie
tangit et mitte virgā q̃ sibi applicatis ei
fiat et ad virgā signū magne clemētie ei ipsum
inducit. Cum ei ad malig signū clemētie porrecta
inducit q̃ q̃ virgā correctionis ad eā recta dicit
vt sine piacula dei pietā fruat. Vñ i. mactat
Quasi q̃ non sine diu prece dig et sancta aspi
magni iudicij a medicū. Sed ipsum illegi
da prudentibus et patribus et predicatibus. qui ipsi
vocatos et dulci monitis. Quasi virgā aureā
correctionis et aspera correctionis et castigationis dat vt
vt auditores et subditi ad statū gratie possint
introduci. Vñ sui ait. Tu virgā pietatis tue
et adam eis de misericordia liberalitatis dignū ei
clemētie in virgā indicit. q̃ q̃ petit virgā aureā
filiū ꝓtulit. Hic scz q̃ hester. cuitauit

Ver hanc ymp̃lo aman nō sufficiebat q̃ generalē omnes iudeos mactandos q̃uadebat nisi et cōm mordochēū patruū mū speciali haberet: q̃ eo q̃ caꝛ ipso genua non flectebat. Et ꝯ de cōsilio vxoꝛis habē excelsā in domo sua fieꝛi fecerat et ad regem vt q̃ mardochēo suspendēdo licēciā ēxoꝛaret postulauit q̃uis. q̃ in crastino diluculo q̃cio dei in cōmū cubiculū intrauit. noctē illā rex insomnē duxerat et hystorias antiq̃as legi fecerat. de mardochēo inuenerat scriptū q̃ insidias duoꝛ eunuchoꝛū q̃ regem occidē voluerāt reuelauerat. et tamē eo inde nullū p̃miū reportauerat. Quapꝛ rex volens mardochēū q̃ fidelitate exhibita honoꝛare. aman qui q̃ stabat fore vocauit. Et q̃ ab eo qualit̃ honorandus ēt q̃ rex honoꝛare deberet cogitauit. Aman vero ut sup̃bus putās q̃ ipse solus de regno honoꝛatus adeo ampliꝰ speciās sic ait. Ego ille q̃ rex honoꝛare cupit. debet indui vestibus regijs et ipse sup equū q̃ de cella regis et habē sup caput regium diadema. Et p̃mū de regis principibus teneat equū et triūphans teneat equū ei⁹. Et p̃ plateas ciuitatis incedēs clamet et dicat. Hec ē ꝛex hō q̃ rex voluit honoꝛare. Quo audito ꝛespōdit rex q̃ ille aman q̃ p̃mus principē erat amīcū q̃ dicerat. mardochēo iudeo faceret. Et q̃ ipse p̃dicto mō ymo ꝯtinuo p̃ ciuitatem ꝓmulgari honoꝛabit. quod si ita fuit. aman statim ad ꝛegē ꝛecurrit. Et sic fm ē q̃ ipse q̃ veniēbat sicut ꝛecedebat. Et eo suspendendo venit. Et eo honorando in crastino vel in aliq̃ postmodū dies mardochēo pauerat fuit suspensus. et ipse mardochēus in dignitate ipsius subrogatus.

Ista pōt q̃dē allegari ad multa. Et primo q̃d. cū vindictam et crudelitas. quibus non sufficit mors crudelitas misi adhibeāt duas vel multas. Cui ꝓ mō visto cui nō sufficiebat q̃ iudeos ꝛēs occidēt nisi eciā mardochēū ē domo sua spectātē in suspendio iugulari. Ita sic sepe fit q̃ deus ad dispōnit. et q̃ crudelitatē quā in alium exercē voluerat in caput ei⁹ reduxit. et ipsum tormēto ds alijs paudat ipm sicut hic apparet

aman ad pēdū vt veniat cū ꝛege. Et cū ipo ꝛege de qua quidē ruitura fēmina gaudiū se iactabat. et fēmine bñ placebat se reputabat. Regina tñ ds q̃ bonis suis nō fruebat q̃a mānte tali quidē ipm occidē gyrabat. Quod ds fem̃a q̃a ds in ipo quidē tractatu de eis mtuis stra q̃ de quidē ad suspendū deducta. et quidē et ḡtia spoliata. et timens sibi in ḡtia et officio substituit.

Ratio hester q̃ nō patrua abstinēs p̃ pre fortitudīe abstinēs et occulte minus negocia diuersimode pertrahē valeāt

Ista ē cū mundi regina et dna. a q̃ vtil̃ q̃uenit tā bona q̃ mala q̃uaꝛ ab ētio habita fuit quedā dea fortuna. et ipsa locus q̃dā occulta dea quidē vel fabulē affecta ad quod dea ds ista ab ista ex causis nobis ignotis diuersa q̃uenit. q̃ prima facie ip̃ manabiliter se fert videnti. Ergo ista ē virtus q̃ ista regina vxa hester abstinēs fortuna ds. q̃ q̃ aman. et aliq̃a mala p̃sona ad quidē suū p̃p̃ indignū ad regē. et cui regnū. p̃ncipes in sublimibus officijs ip̃m locat. p̃ vidi q̃d superaltare ista q̃ ex hō locat. q̃ plinius et eoulleat. et se bñ vocat. et reputat ignorāte sibi ista dīgna occulte gaudat. et fruat si causa q̃ ē bonis suis fortuna nō fecit. Et hoc q̃a cui ds affectū ḡtie dompnē. et ip̃m cupit. Vñ seneca de ip̃is ait. Quos ds ē q̃ odit blandientē fortune sponsū ad pinū mittit. Et inde ē q̃ subito de nō edūcit talis de quidē mundane p̃sperit̃ cicit. Gloria et honor. status ḡdus et officia aquit. et ip̃s corpalit̃ suspendit. et morti tempali ip̃etue manicipat. Et alij suus statum sibi in ḡtia subrogat. Ro pulchre ls̄ seneca de tribulatione ad de fortuna locutus nisi ꝛegre. ds fortuna multi dilexit. Et spexit. q̃ ds dilexit. Nobi huic tribulatio ds. In mortalo mal aliud. Et cui dic q̃ naufragia luctuante scribēs. Quod dic q̃ ista ꝛegina ē oculos de visis q̃ ap ē ḡte sui patet. tibi nō dubito aliquādo

Nomalia sua

de illo qui bouē ei reputet. qui tñ pmg deo
mortis supplicio tollauit. Quare cū pulsi ille
regis thesaurarij publicū regiū quod ad maiē
diligētiā p stipendiis parari suspendendo pauit ne
in ulla psona. ante Cui amat
pcaūl in illo pbit. ula sicut sā. Cui fos
fuca in illa deadet. et q statuit lapide primo
offendit in eo. et q regē alio ponit. perdit illū
Vel allegā ipsū q papa fit. q eas actu quo de
alicui mortē credit. illi pcorē efficit. et nocentiū
quos sibi pace credidit. in veritate ipsi deo
vertit. Sicut pz de cōmani qui q suspensione
mardochei vexerat. et tñ cōi spem et voluntate
sua ipm honorauit. et honorationē q se dictasse
credidit deo in altero ordinauit. et eqlis
morte qua alteri cogitauerat. ipse dei iudē ppa
uit. stabilitē ei. q. pmutā occulta dei iudicia
dēic qui vult apari. q sē bonū qđ mali. q se hōc
credit. ad bonū qđ deliuat. qui tñ suspensus
iusto sona perdit. et malū qđ illi mali homi
cauerant in caput ipsoz cecidit. Vñ pl de iusto
de angustia liberabit. et tradet. ipi. q ei Vel
illud allega. q pmili iustoz qđ differt. pra. q
qi in oblionē edi videt. Sicut de cōmardochaeo
pz. q insidias regi retelauerat. et tñ sibi nullū
pmiū dari fulsit. Vñ pter rex mardochei q cōti
nue vigilans noctē insomnē duxit. finaliq
qđ historias scriptas et sibi multa in libro mēi
bili sue memorie colegit. Ipse q nondū pmiatus
sapiens. honorē tñ tpali. q etno honorādus decuit
illos go finaliter ecclesiis regis. et sup celi celsitū
constituit illos regio dyademate. et dignitate et
ne stole honorauit illos p principes suos. et p ge
los cōstituit et deduci pcepit. atq mādat. et sic
qđ tandē. q honorare ipos tñ q melius suis fidē
remūdat. et honorat. hoc cū honor dignus est
quātumq rex honorare decreuit. Vñ in pō edi
et honore coronasti eū Vel dic mdalū q vel
tus regis ipse fuerit ille virtus quas expue
sanit cis corpa sa. eor cordis mundicie puritas
que fuit sicut tunica superior. et rex mundicia
pauperis q fuit sicut domus superior. ethica. q
illa regis fuit crux. in qua fuit portata. Spa
dama eig fuit corona spinea q extitit cōmata
Dico go q mardochaeus qui mortē patrat. amara
contrario pudicicie. q pudicicia sit pena et
andreas cum at quosdā viros sedis sedere. qui
reuela in hoc fuerit a rege. et spine hōrā
da vestibq et dyademate. et ad sue pfectionē
stitudinē fuerit exaltati. et p amara. q
nadone. et egram honorē q mardochei. nisi gnia.
Ista cōtra mozalū pnē dicta de quibus sed q
vestibq regis. q humilitate exaltata. q pu
pitate regit. Dyademate regis. q spina dm
timale pungit. coronati. quare stella. q se
ra. bta virgine vel a cruce p devotionē et si
ducia assi. vehit. et portat. et ab aman
dimica sua. et a mundi pncipib. et tradito
ribus et vexat. Ille ad mō de se ipse
sua in hoc mundo honorauit. in quātū illa q
ipse habuit indignia eis donauit. et ipe ono
celeste primū eis parat. Et 4. Corona
aurea sup caput eig expssa signa sibi
stole honorē et ope fortitudinis. Cū m. 10.
Ille cū. et vel pomi. stomachū. mardochei
Tepe siebant voces tumultq et tonitrua
terre motq et conturba. sil et lux
bat cōtra q duo dracones maximi murmu
conflegebant. ad quoz clamoz cuncte gentes
sē nationes ut pugnarent cōtra iustos
que timore horribili. tribulatē et angustia tenta
iam pugnas pōbat ad mortē. Gemitq iustoz
ad dnm clamantiū. Erat fons pug. q erat
fluuius magn. magnus et rapidus plinius re
dundans. et in luce solis q gihon. vel sm. alii
bram lux et sol orta. et humilitate tēr. exal
tati sm. et deiudicauit pcedentes. Sic vē ab
a mundi principio pg tpe matū et tempta
tumptatōis luciferi cruentissime fuerit bella. mi
duos dracones. et inter. tñ nullus creaturā. qui
et godam. Sic sm. q. q mole sē nationes
demonū et iniquoz cōtra ipsum iustoz. q fidelium
spuabat ira q tūc omnes iusti mortē. et mortis
terio spectabat. tribulacōes et angustia sustine
bat. Clamauit ad dm clamātes libauerē. Domine
tpebabat. q. Ite. num. ad libitandū. nauē. et
to dei nutu sonē pugnā. et bella. q. Gehon
in fluuiū magnū orient. In quātū deus. q. ipsos
a tantina potuit. et in aquas redundauit. ac
plinias. In quātū sc. gihon. gen. diuicia multa gentis

Hestar

Iob ait tocq̃ sit moral et mora
lizabilis nichil mterdo ponẽ n̄ aliq̃
solid. que narratiue ponunt̃ Dicit
ergo q̃ vir erat in tra Hus. nisi Iob
et erat vir ille simꝑ et recte et ti
mens deū et recedens a malo et nati sūt ei
filij et filie. possess̄ q̃ erat septies mille
camelos. q̃ pecora ingẽa boū
et asinoꝝ asine et familia multa nimis
Ex qua tali vir debz ee qualis vir pfecto
qa q̃ dcto esse debet ee vir. e virtuosus
in tra sua q̃ inhabitat festiuus et gsolator e
diligens et studiosus et aliox assiliator pacifico
et zelotypus Simplex debet ee humil e modesto
Recto debet ee et iustus timens deū et malox
abn̄ fugitivus Multi ee debz dicit Iob q̃ inhabitat
dolens. qa ei spe debet ee q̃ adpia et miserijs
huiꝰ vite dolens. e tristis et gemebundꝰ Et sic de
alijs mtelligendū est. et intelligitur iustos magnos in
virtutibz et secundo Et tres q̃ magnos effectus ha
et pcessisse dicit qui fuerit ante ma hanc possessionē
virtutū suaꝝ debet ee multiplex. qa zelator esse
debet ecclie septē filioꝝ e septē spūs dona
Et ee filiaꝝ e tres theologicas virtutes. septē
milia ouiū e septē mille opa Et tria milia camelox
e tria paria boū primo sic. contrarie confessionis et
satisfactionis omēa. fuit erga possessiones eius qui gerit
iugū boū e aliq̃ sensum extraneū cohibz Et
quingente asine e aliq̃ libroꝝ legis et diuine
mandatoꝝ humilis recordatio Et familia
multa nimis e extenso virtutū gloriandi cumu
latio Vnus iustus ecclesie Quibus mandatis eius indigne
isti et possessiones eius cruenit in tra Dicit q̃
iste vir e bonꝰ platy q̃ sit debz ee vir sine
obreptitate Recto sine astrepacione psonaꝝ val
iustitie Sinplex sine plica e sine
malicia et duplicitate Timens deū sit fuit
recedens a malo Non tamen sic exaltatur Iob
dicty e dolens et quassatꝰ et prostratus In tra
sua. e consilians et recedens quodam aliox
ecclesie fortissima fiducialitate magno intellectuali
virtute et firme nullo explicatore ita q̃ ea de ipsis
pt dicit qđ sic Pone qsidesti fuit meū Iob
q̃ nō sit sibi tra ei similis. vir simꝑ et iustꝰ e timens

et lux et sol e septē dei filij sol iustitie
mundo orbis et nati ei tenuit et sic pax tēpe
situs bone voluntatis gloria nata fuit. Tem
pus humiles et captiui qui erant in limbo et
iusti qui ee in mundo exaltati fuerunt cum
meritoꝝ e Romani et tridentini pualuerunt et
virtute illiꝰ solis et fontis mortis et ne pristini
mali ee Dicit vos sol iustitie time
bitis nomen meū Mel dicit q̃ qui in aliqua
ecclia vel quentu erant terremotꝰ et turbatio
vtpote q̃ qui moxus platy stabit e in eadem
sin et contrario fit cum quibz q̃ tue duo magni
Draconis e duo magni canonici vel clerus
malignus et ambitiosus intrat se q̃ gliosa dignī
tate conspuit Duo status facto nationis et
ptis se diuidit et mali contra iustos pualeb̄
contendit Sed q̃ dcto sepe fit q̃ venter Draco
Draconis aperiet Quinimo sepe fit q̃ de
fons puus e aliqs humilis homo prauꝰ et
nullig reputationis eligit et in platea viaꝝ
sibi e in platea conditricē Et sic tandem
lucrem et solem q̃ stant et expellat vitam
mutuā Et sic q̃ ipm bonꝰ et humiles q̃
monent et exaltant. mali vō et stulti
mente iustitia deuotant Ita q̃ dcto sepe
fit q̃ qui dilig̃ de tra sustitat tepe vt se
dent cū principibz et solū gestū tueat tui
deponent potestas de sede et exaltat
humiles Cap. 15.

Hic ca. 16. s. q̃ pro vdayco d captu
itate porro iuste legibz vtebat
Arca qđ nata q̃ Iudei in tra sua vel
dant libiā legis dei no pualeat In captiui
tate tñ et tribulatione et pressura dimittun
tur et legem illiꝰ pduxerunt. sic pō z. ho
diene c. 15. Gillius pt allegat q̃ nuper
dat mtuū sicut dicit ysie 24. et q̃ plus
q̃ sint bona adquisita et exspectata qa sic d̄ ps
pectate pacis dei et eis legis obliuiscat
ysai et vicijs famulentur In tribulatione vā
ad sepios reuertentur et sic q̃ pena sua pun
mtelligentes pulse deo et mandata eius fiant
appellunt pt Iu occidit q̃ debat eū Mel
dicit si vis q̃ vt filius homo meliora e
in tra aliena q̃ in tua

Incipit liber Iob Ora. p.

dam. Igit iste habet in possessione sua filios & filias
& subditos multitudinem filias & simplicitas pfide & ame
bilis & vitis pacis & humilitate omnibz subiectas
habentes & viros bonos cum laboribz debitas asi
nas & oues & vtios mixtos laete etiaz in gre
gibz & armentis. Dicit enim non solu habz filios
vmo et filias Non solu boues vmo et oues. No
solu camelos vmo et asinas. sed z sub dato
domo eius non solu sc̄i pfii vmo et pfia Nz
solu sapientes vmo et simplices Non solu labo
riosi vmo et debiles Ch̄i. 2° In magna ei do
mo non solu sc̄a vasa aurea vmo et argentea
lignea et fictilia Vñ ecia inter istos subditos
aliq̄ nitebat septenario vno qui semp opa mise
ricordie exercebat. Iste imitatus simplicitate fidei aliquā
malo qui quasi sensum custodia Vel dic q̄
subdoli possunt ee viri iusti dicit de filijs & opa al
tarium filie & opa pia Camelis q̄ onus se mitti
gant & humilitas et obedia Oues & simplicitas
et innocentia Boues & fortitudo et iuuenia Asine
& mansuetudo et pacia familia multa nimis &
alia virtutū bonaz q̄ actiuā et affectiuā scientias
et opulentia. vñ dr̄ habeo ei dia et iuuenes.
Septem filij Job virissim quinq̄ fratres. Nisi
pennas vnus nisi penne alius germinabat Et tres
sorores suas vocabat ipse vt sedu germinent et
virtutibz fulgeant dubitabat. Job vñ de salute libez
sollicita dr̄. et do q̄libz quinis & singulis fra
tribus offerebat. Job sc̄s homo simplex filijs suis
fidei viros scientificos et pfectos filios vñ sue
de signare infideles simplices et ignaros Ista
q̄ virtus q̄ filij Job & eccla et viri sctifici
qui sc̄m ecclia dñi virissim quinq̄ spūalia fratres
vbi sc̄s predicando et docendo possint auditores
et ecclā altis altiz cernere dñi ecclā filias
sorores & simplices et lauros ad istud quinq̄
vocabz et vino sue doctrine ipsos refice et patrie
dicit ad iram videmq̄ de religiosis et medicis
qui alienati sibi et aliis predicat Et ad predica
tiones suas simplices et steriles et magis sorores suas
benignas et filias suas inuocat et inuitat. Unde
& dr̄ 2° Ego edimmi filia eius Job ecc patet
istaz & plato sibimet ecclā et sollicitudinem debz de
salute istaz libez & subditoz hic Et do ipse
ds sanctum laud et oroles q̄ singul dño fidē & offic.

Vel dic q̄ p filios intelligit ecclā p
filias vero intelligunt infirmi et pauper
Isti qz filij & dilecti quib solent alienati qui
uia facē. Excepto semp dño sozores & pauper
aduocabz dicit se & facib quinq̄ vocat pauperes
Vel ipse eccliastice dicit alienatum quinq̄ dies
& presentē egenis et pauperib dicit ad bonum
facit boni et misericordes diuitie in isto etatis
qui inter se solent quinq̄ vel vnus pro alio
quinq̄ dies et subuentioni pauperib ipse
Hic 3ª q̄ cū filij dei assistant coram dño
astuit inter eos ecā et satan Cui ad dicit
dñs vnde venis respondit circuiui terā et
pambulaui ea Et go iste satan non sū ligd
a dño periss nisi q̄ sin Job posset affligi et
p eū tpali substā spoliari Unde vñ & corpe
ptate et ifirmā Hic vñ dicit q̄ gladio cū
cubitamq̄ quemlibz filij dei coram dño & mul
cumq̄ bona societate sua religiosa plie ac
laycoz semp & pace aque satan q̄ reprehē
cōmig vel adulatij trisgressoz vel peccatoz
& aliquos malos rebelles et cōtrios et cū
bonoz adulatios Dñe lege trisgressoz et
sue pfessionis pticatoz. qui p eos no possunt
missi tram et pacem exercendo pambulare
at eccle Et hō no vt possint & sint
sine quā affligant et cui nocere ecclie et
occasione videndi aliis capite Dicit ad dñm
videmq̄ de detractibz mee religiosis De medio
mei celitoz et de babilis inter lauros Ipse
Adulatio vñ tpe leo rugiens circuit quā
deuoret Et breuit ipsi michi & quid misi q̄
possint Job qui mihi pretat dolet & pauper
dolentes affligē et eos in zelo et correptio
nis et molestie impugnac Admissionē ad
talia faciendi libenti accipiūt et ipsas citissime
exercent tradicendi michi & in hoc mundo vite
pretia merendi affectu Unde & Paulus dr̄
audite eos et pacē eoz nocē habitis magistis qui
Vel allega q̄ diabolus sepe & sint boni
ecclā q̄ diabolus no pt nocē Job misi a deo ad
caput pugilem Hic habemus q̄ laudatio mun
diane pacis et gre dei et data licentia diabolo
q̄ possit affligē Job stulti opo cooperante ecclie
q̄ sibi & ordinem emulant ipse sc̄s pr̄ fidei

q̄ bouas aĝ arauerūt et asine iuxt eas pas
cebāt. irruerūt sabei et tulerūt eas et ois puerōs
puellas occiderūt gladio. vnꝰ q̄ solꝰ euasit
qui nūciaret Job fugiens nūciauit ignib⁹ cecidit
de celo ignis et cōcremauit oues et pueros
pulsos. vno solo euadēte cōsūpsit. Caldei ter
tias turmas fecerūt et irruētes camelos
rapuerūt. pueros vero custodes p̄ vnū gladio
occiderūt. filios erūt et filias suos in domo
primogeniti vescentes et vinū bibentes
venit a regione deserti vehemēs irruit q̄tuor an
gulos domꝰ contulit et libros omes oppres
sit. q̄ vnꝰ solꝰ de famulis qui ei nūciaret euasit
flebilis atq; nudꝰ ait. Job. Nudꝰ egressꝰ
sū de vtero matris mee nudꝰ reuertar illuc
Cauda vi. q̄ in domo Job. et in ecclia sca dei
ge i dei intuitu fidelis sergan a diabolo q̄
diabolꝰ q̄ tribulatōes diuīmoda sustinet et
inuidit. Constat enī q̄ ibi hodie tremidꝰ
bouez arantes. et asini qui ei circa laborant
et asine iuxta eas pascentes. et cameli
circūq; vagantes ibi sūt oēs cōcremati
et alii principes et regis qui gibbi et tibie
sūpbie et presumptōse sūt. ibi sūt filii et filie
et mali religiosi et religiose qui vini omes
circūq; et vini potentia et abiectibus q̄rat
atq; quadat. ibi sūt pueri istoz oim custodes
et mali prelati qui pueros et eas custodiūt alios
gubernāt. Istas q̄ diuīsiōe p̄dit et alios
alijs culpis. Vel quoda spūalit mīscet p
sulbeos qui electas dīpstāt. et p̄ hyā electa
et suggestiōne Quoda p̄ caldeos qui
interpretant q̄ fere vel q̄ mamille. et
p̄ mundi p̄sp̄itate et lactatiōne Quoda
p̄ igne auctoritate et cupiditate Quoda
hō p̄ventu sūbie et vanitate Istis ergo
duob⁹ plagis diuīs sab. et ois depauperat
et possessōe bonoꝝ p̄sonaꝝ tā eccl̄asticoꝝ
q̄ secularium multiplicit denudauit. Vñ
dicit vi posse dici d̄ Mors in Malicia sy
mone nudꝰ p̄fugit. et Amos. Robustꝰ de
fortis nudꝰ p̄fugiet effugiet. Vel si
vis dic ista q̄ dicunt hic sūt q̄ dicit dicitur
bruta Job periere et ab hostibus rapta rapta

fuerunt et pueros pompti. vocē pauci
simi euaserunt q̄ymo libet aĝ mortui fuerūt
De fruge vero Job seu de pueris aliq̄ pauci fuerūt
Vel ad q̄ allegari q̄ ad Job. et spūs sūt se bene
volentes et bestias. et fideles et infideles gentes
et gentiles ista d̄ veritate q̄ omes bestie. et oēs
gentiles et alij infideles molunt et depredā
De bobꝰ vero. et de fidelibus p̄ pauciss̄im qui
saluant⁹ ex ex. multi ad fē vocati. pauci vero
electi. Quoq; et de bobꝰ ista. et de pcīs zōna
bilibus et de cpūsfidelibꝰ illi q̄ fē filij et filie et
illi q̄ spūales filij dei sūt eruditi et religiosi
magē pcūt et vento sūpbie et ebulatione
castrimargie dampnatos sūrdūt. q̄ illi q̄ fē
pueri et pulli. et subditi simplices et ignari. de
istis de illis aliq̄ remanet et saluat⁹. Isti vero q̄
omes ad vicia ꝓlabunt⁹. q̄m aut q̄ simpli
ces et ydeote capiūt celos et nos rudes nre
malignitē ꝓfundos Vel dic q̄ caldei q̄ ipē
tant⁹ electos fē adulatōes vel aut aduersa
qui rapuerūt pueros custodes. et patres et supposi
tos gladio lingue sue peremit. Isti q̄ boues et asinos
et hui⁹ et vbertates ab ipē p̄ alijs rapuerūt et
rapiūt Vel dic q̄ in domo dei bouez et viri
scientifici et pfti dīt in agro sancte scripture
arare. et studē legē. p̄dicē. Asine vero. et si
milia iuxt eas dīt pasci eoz doctōib⁹ A pu
er vero. et a puer. et discretibꝰ plato dīt q̄
custodē Caldei tri q̄ inēpstant⁹ clamatōes et de
tractōes litigiosi ystoz molestiāt et tā maiores
q̄ inferiores infestant. p̄ Iz 2 C. Quid clamas
ad me lestas tuas Vel dic q̄ caldei gētalis
gnt iudam gentis ciuitas sc̄e mundi diabolꝰ
et carne Caldei eoz intēpretant⁹ q̄ fere Iste
d̄ omnib⁹ ad oculos. qui more fere debacchant
alienā inēpstant⁹ aut q̄ domos Ista d̄ diuī
tijs inēpstāt aut q̄ mamillā Ista d̄ celo
ad terrebit que sc̄z delectatiōibꝰ suos tractat Isti
q̄ caldei. et isti hostes iudam quos in tres turmas
p̄dāt se diuidut Et sic camelos et pueros
et malos et bonos rapuit spūalit et occidit
vel molestat tpalit et afflīgit Vel dic q̄
camelī alti et gibbosi sunt altas p̄sonas et
prelatos. quos q̄ certo tres turme caldeoꝝ

q̃ inter p̃etum⁹ mamillē ⁊ tñ genēli ꝑsonā
lactando m amoꝛe suū rapuit ⁊ Job Dño suo ⁊
Deo ꝓpꝛ subtrahit atq; tollit. ꝑmi⁹ sē nepotule
et amici rationales q̃i ꝑ⁹ vltos adulatōēs q̃ suū
honoꝛe et munꝛe oblatōēs ꝺ̄ḷ ipse cū tribꝰ
genelibꝰ caldeoꝝ qui q̃ mamille dicūt⁹ sup̃ocāt
magē ꝑlati lactant⁹ ⁊ ref- aut⁹ ⁊ ꝺ̄ ab
ꝓpꝛ talit⁹ rapuit⁹ q̃ nulli alij aliq̃d emoliēti
de ei⁹ aſequit⁹. q̃ ipi ꝑlatꝰ vidēt⁹ dicē illud Ecc
27° sm tribꝰ sup̃latꝰ ⁊ ſubtꝛi meo ¶ Vel ſi
vis dic q̃ domꝰ ꝑmogenti oī qui filij et filie ꝺ̄
nēdentes. vento iuuenta ſtrauit⁹. domos et
ātiquas ꝑtes ꝑcipiū et ꝑlatꝰ deſtꝛuit⁹. q̃ ꝛ eo ꝑmo
genti fidē dicit⁹ q̃a alijs diuicēs ⁊ potentiōꝝ
ꝺ̄ nostāt⁹ Deut⁹ 21° Debit⁹ p̃ ꝑmogento de
bijs que habet dupli⁹ ⁊ ergo ista ⁊ vltas q̃
q̃ illi q̃ in domo fr̄m suoꝝ ꝑmogenitoꝝ ⁊ in aꝛijs
et hoſpicijs diuitū ⁊ magnatū manꝛant⁹ et qui
panē ⁊ vinū eoꝝ cōmedūt⁹ et apud eos diēs
et obſequijs deputant⁹. diuīs pīcātū⁹ vicijs ⁊ caſtis
et ꝓuat ſupponit⁹ vento ista ⁊ ꝑlata ꝺ̄yabolice
tēptationē⁹ ibi ꝑcipue ſolent fl̄āre. qui tota
domū iſtā ſolet ad malū concutē⁹ et mouē⁹ ⁊ ſic
illos qui ſē ibi ꝑ vicia oppīmē⁹ et ſupnaē⁹ ꝺ̄ſtruat
ami q̃ illi q̃ nocuit⁹ ſectant⁹ diuitū ſē⁹ vt q̃d adu
latores ꝯaptores inuidi et ſibi ⁊ ſic ei⁹dē ⁊
ꝓpꝛ vicioꝝ turbine oppīm⁹ et ſuolu⁹. Vñ ſeneca
de iſtē dicit ⁊ q̃ ſe ad magnatibꝰ ꝯfert. aut ve
ritati aut eoꝝ amicitie ꝓdenda ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ q̃
in domibꝰ regū ſē⁹ nobilibꝰ veſtiunt ¶ Vel dic
q̃ in talibꝰ domibꝰ officijs et ſtatibꝰ homo fra⁹
ꝓtralid panit⁹ et ꝯ⁹ q̃ vento dicit⁹ qui vt q̃d
a regione deſerti ⁊ a nullis deſiꝛet et ſufficientibꝰ
ꝑsonis ſolꝰ ⁊ pcedē⁹ ibi flat qui tota domū q̃q;
concutit et conſtat ⁊ illos qui ibi ſtabāt appl.
mit aliq̃ēns atq; dampnat ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊

et mitioris affectu et exercicii sensus q̄ sibi
fuit deducit sibi non famulant. ſ cōn
tiant et vbi amici sui et ſtr ipm ote pmit
et augm et vtilitate eiꝰ detestat. stat
ad q̄ dei bonis suis spualibꝫ p̄ diabolū
fuit spoliato constit q̄ a sōc suis amice
spualibꝫ ſic atrempto. Vñ Ihesus l. comes
amici eiꝰ spreuerut ea et fr̄ ſc̄i dimici et
to pō assecte. q̄ ſtr manu sua misit hostē
ad oīa desiderabilia eiꝰ Quod ꝑ q̄ recto
sepe fit q̄ iste Iob q̄ hospitat dulcis et pīa
da pīa conuiuia ſtamē virtute. tasta et mā
tis malicia mente p̄ offensa eduxit et ad
pmas et paulat se cōtrt. Ita Ihesus
ipse me resistendo et ago pmitz et tue deꝰ
bona recipiti ſc virtutes et grās eꝰ q̄ds
duplo maiora q̄ habebat sibi restituit. se pa
filios et septē spūs scī dona Ihesus filias et
tres virtutes theologicas sibi gradit et ſic
quilibꝫ amicoꝝ suoꝝ et ſtrꝝ ad amorē suū
vedit ipm q̄ spualit̄ desolat et dona sua
ſc spualia grās sibi distribuit et gredit Dan
ſc. figura mea restituta e mi et optimates
me recepierūt Vel ſi vis dic q̄ Iob erat
q̄ mundi amici vere et sui q̄ deū ḡo et
tribulatōe et paupte de ipo nō erat. imo
q̄ntꝫ grās gracia cōi au victus dei vēo ad
pfectum edidit. tūc eū absolūt et amat
Vel dic q̄ tres amici Iob ſc fides spes et
caritas. vel conscio confessio et satisfactio Elia
Iaumini et eurio. qui ad ipm absolūt. relut
et finaliter bona spualia sibi distribuit et
concedit

Vna pult excepta de ysaya Cap̄m p̄m

Barbas fuit de gre equi ſc̄m alī.
tante aūt scitate exhibit vt poss
ymaginē q̄ ad exercitū senacherib
ihm obsidet et tue agis ſyloe ſic
ipse tentorii ſui q̄ pristina et hostibꝫ
et auxiliatibꝫ eius adt. ysaya ꝑ deo gaudio
ſpectiuit et optimuit q̄ ad hostes vadebat
ad piscina. ad sine aqua duebat Ihesus vere
ciuas ad piscina ſc̄m dabat. aquas in fundēn
fluentes dant q̄ hostes minabat vñ agis
in ciuitate habebat hn eq̄ modicū aque fyloe

adhuc non continue ſ certe et int paulat̄ gore
ebulliit sicut ait ap̄s ꝓphanꝫ Calicis fons vi
de padre ſtoria padri q̄ ista e q̄ ex ordi
natōe et ordinatōe dei fluit riuibꝫ et ſor
bonis et iustis se exhibet. hostibꝫ vēo et ipiis
et peruersis se subtrahit atq; latet ista e ad q̄
ſc̄m aug̃m nulli nocendi dignos Vel dic q̄ ista
e dēna ḡcia vel deuotio q̄ fidelis riuibꝫ et fol
iustis et ſctis hoībꝫ grata. hostibꝫ vēo et pec
tōrib̄ q̄ ſc̄m de spūtu ſenacherib diaboli q̄ vsq̄dm et
amodo ꝓtinue obsidet denegat. quali de ista
fonte fluenaui valde sicut Rom fluenauit
ipm opulentis et plene. q̄ fons equit̄ aut et
deuotis a malis fluenit arridꝫ et bonis vēo
fluenit dulcis. superbis et amaris. ſ e cōtra
de fonte ḡcie et grās nec de fonte dēne ſcīp
tūre sed riuibꝫ spualis conuersatōis Zach 12o
Exit fons patens domui dauid et hie cōtra fons
non continue ſ certis horis exorit. q̄ dēna
ḡcia ſc̄m dei consilia ordinat̄ q̄d vult se subtrahit
atq; venit Capite. ssii et deuotio nō solet
continue fluere ſ interpolate certis et diuersis
horis a deo ordinate solet crispari et amandari
Ioel 2o Spūs vbi vult spirat et q̄a ſc̄s Ioh
q̄ Non a volente nec a curante ſ deo miserante
Vel dic q̄ tribus fons datis ad pfectū q̄a ſc̄s
iste se habet ꝓtinus ad malos exhibē sicut stille
et austeros q̄siti ad bonos vēo affluenter et
plenū et ad dandū et rigādū dat cū hostes
ysaym et tyrām cōtra fontē dei vēo q̄ ysaym
et cōtra ſc̄os et amicos ipm dat affluenter et
pie. liberaliter et plurimū fluere Vñ et dr̄ q̄ Ihesus
iusto et nō rudenti equio dr̄ tn a cōi militos
armatos et pfectos qui ſc̄s liberalio de ſc̄o ad
hostiles et tyrānos nobiles q̄ contra ſc̄os hostes
q̄ ad bonos et pauperes q̄ ſc̄os cives. mag̃s q̄
et affluentia malos ꝓmouet. bonos vēo sibi
dite et pauperibꝫ sitos. alienos et ipios se
mentant Iob 2o dilapidant videri magis talēs
q̄ dare Vel dic q̄ tres fons a iudeis vel plato
ꝓfonate accepte. q̄a ſc̄s fidelis riuibꝫ et fidelis
negotiis et familialibꝫ se liberale et
gilet. hostibꝫ vēo et cōtrarie quibusdā sterq
streuibꝫ et diuersis q̄ apparet q̄a ſc̄s aquas baptismi

vt sit ⁊ recta ⁊c Que sc̄ ſ̄ ſ̄ dñt volare ſ̄z dte
plā ⁊ volat ad eli gaudia Timor seu ql̄da
⁊ volat ad martiſ et mſni tormenta ſſte gost
ale quby dabet volatē ala viri ustr. viz ala
Mordne volat ad septm Ala ustricis volat
ad ⁊c Ala tpantie volat ad mundū ala spei
volat ad Deū Ala stamplatis volat ad celū
ala velo timoꝛ volat ad mare Iudi vl ſſnū
Dn ſc̄ ſ̄ de ustris ſſte dī ⁊ ſ̄ assumit pe
nas vt aquile ⁊c Et m ꝑ Quis dabit in pe
nas vt columbe et volabo et ꝛeq̄scā Cn̄ 38m

QUm Ezechias egrotaret ymi
ſſus Dñs qñ dare dnos ſ̄ addit vita ſua
at vt de tantate reapenda deus fiet
fiant Dñs umbras ꝑ decē lineas ascēdi in oro
logio achaz dol cui a ꝑ gressu ascēdi sui ꝑ
decē gradꝰ vel lineas retrocessit at sic vitam
regis ſ̄ addidit Umbra ꝑo retradete sol
meridie in horologio retrocessit Istud at mt̄ celeſta
dei opꝰ magnū fuit mirac̄ qa sc̄z sol ⁊ q̄t
planete motū ascēdendo dei tū motū retrō
gradi allegarē loq̄ de horologio qd ꝛtinue
tenet quousq̄ venat ad finē vbi cadet sigit
tarius natura q̄ sc̄z ꝑ m ascēsu et progressu q̄
usq̄ ꝑ tm ſſte facit cursū motus Job ꝑ Non
ſnumeri timos eū qui pcedit nō potuit Nā ſ̄
pendula et mēstre horologiū qtinue mouet
pcedit et numq̄ cessat quousq̄ ad finē vel
ad gradū ad quē tensa ⁊ pueniē habet tūc nō
solet distendi et cōpanes sonitū reddit Sic
nec vita humana fm̄ pondꝰ et mensuram diuine
puidētie et fm̄ q̄ a deo sentuit habet pduere
quousq̄ ad gradū mortis valeat pueniē tūc ei
horologiū ipius ꝑ mortē distendit ita q̄ cōpa
nes ⁊ amici et vicini fletꝰ et sonitū audi
unt ad ⁊c Dōc i anima audita ⁊ plāctu et plu
latū multū ꝑ umbra redit ipius horologij i ſtalli
go vita humana hūdem q̄ sc̄z decē lineas habet
dicit in epīa ꝑ tñsgressus decē mandatoꝝ ad
huc distinguit Que aūt umbra dñi ꝑ eo
q̄ multe intelligēde ꝑ ea offusce ꝑ ſ̄ Isaye
aut nos umbr̄ mortis ꝑ solet mt̄ dei filij qu
arta malachie ⁊ sol iust̄ nūcupat ꝑ decē
ſ̄ mt̄ decē creaturē cōgabilis status ⁊
nouē ordines angelici ⁊ humana natura ꝑ
regem vsq̄ infirmū intelligo add cui sua pos
tulat qui sc̄z rex regalia creatura ſ̄ ⁊ q̄

eciam diuine visite inferiorat ꝑ cui sic ⁊ medicꝰ
qm infirmꝰ ſ̄ Dico ergo q̄ rex Juda ⁊ homo
Judē diuīs vicioꝝ languoribꝰ infirmat ita q̄ ſ̄
horologio vite humane umbra pcti tam prosperi
decem lineis ⁊ usq̄ ad tñsgressionē decalogi
videbat Cum ꝑ humes tam potenti dice illius
Ve vobis q̄n declinauit dies et fr̄e ſ̄
langoꝝ et umbre vesp̄e Redq̄ eto deq̄ pro vo
bis ſſtū regem ſc̄z Ezechiam a pnti senatu fecit sole
⁊ filiū suū benedīm ab excellētia sue deitatis q̄
damno retrocedē et ꝑ summa gratitate tñsacte
mortis gradibꝰ ⁊ nocte angelice ordinibꝰ ad de
cimū gradū ⁊ ad Judam natura q̄ est ⁊ dragma
decē drachmarū ꝑ morte ꝑ destrendē et venie vo
luit Cum q̄ ꝑ Retrorsū sol et addidit vitā ei gra
Cic ſo finē ⁊ q̄ umbra pcti in horologio vite
humane ſſtū retrocessit et vita et sanitas ſ̄ctis
ſſtū regi ⁊ hoc applicauit et accessit Cum ꝑ eto
homo tūc tpis ⁊ sanatꝰ est sol iustꝰ ꝑ ad ſ̄ de
decimū ⁊ retrō et ꝑ vitam ſcam in humanā
quēq̄ ꝑ Venite dñe vsq̄quo Cum sol egressꝰ
sup tra ⁊ late regressꝰ ⁊ regressꝰ Nec dic
mirabile q̄ horologiū qd fluit ⁊ volutus sol
nō q̄ situat ⁊ ſ̄ctia Cum nō tūc ꝛeq̄ ista ⁊ homo
ſſtus et languidꝰ ꝑ pena sanat̄ q̄n sol dīne
ſ̄ctie ꝑ decē gradꝰ ⁊ ꝑ decē mandatoꝝ adiplēs
ad ipsam cauerius Et q̄n umbra ignominie vel
pcti in horologio cordis sui minuit et auferē
Umbra ei pcti dimitto ⁊ solis seu ſ̄ctie illius
et decem gradus ⁊ decē mandatoꝝ adiplēs
michi ad ⁊ ꝑ regē aie ⁊ affectꝰ cultio et salua
tio ꝑ Dñe saluū fac regem Cn̄ ꝑ m

Incipit Jeremias

OSteme sceptū ⁊ q̄ lumbare suū ac
cipiet et m eufrate accipet ms̄ pcti
cum ꝑ multū tēpꝰ ad eufrate ēdet
et lumbare putrefm̄ fiet ita q̄ nō
vsui aptū sit Dicit aiē sibi Dñs q̄ lumbare do
mꝰ ipsē erat q̄ sibi deus adhesisset quā tū viatis
putrefm̄ intendebat ꝓhibē at de ei ꝑcia
captiuā Istud allega q̄ nullꝰ ⁊ ita adhēs
deo ꝑ caritatē et ſtatē si in aspē q̄s ꝛ pcti
frugifer ⁊ in fructibꝰ dīne et in q̄s delicie
merguat q̄l ꝑ vicia putrefiat ita q̄ ab hostone
qua habitat Dño ꝑ ſ̄ cadat vilis ſ̄ Et cadauer
putrefm̄ non habebis consortē Cn̄ 2m

Hec 24a al's dr qd Jemias vidit templu et
duos calatos plenos ficubꝫ vnū qd ha
bebat fics bonas alig vō valde malas
ita q nō poterāt manducari Et dns dr qd p̄m ficꝫ
p̄mā captiuitatē filioꝝ Jude designabat qui sub ie
conia sr̄ deportandi erant in caldeā. 2m vō mali. captiu
tatē vltimā illoꝝ qui de sedechia q violenciā fuerant
capti p̄m eni q magna pte redierūt vltimi m
captiuitate p̄sistūt. Istud allegat q sp̄ peccatores q
patiend̄ et voluntarie sustinent captiuitatē et adūstatē
quā meruerūt et patienter expectat dnm vocata
dicentes aliud ē videre dm templum portatū qd per
cussu et damno sr̄ accepti Et stant ficꝫ bone et calato
rū ap̄lōs eoꝝq̄ similes fuerūt ad celestia aīas et ad
celestem patriā et eccl̄iam reducūt Et cōtra vō illi pessimi
passim sr̄ qui penas ihū a deo dimissas nō volu
tarie p̄ contricionē non patriendo sed violenter ferunt. qui
sr̄ tales in sua captiuitate et adūstate obstinati pe
rirent et ad dei mīam nō accederent. Ca'm 3m

Istud quod supr̄ de 38 sr̄ de figulo qui se
dens sr̄ rotā faciebat vas quod in dissi
patū fuisset. de eadē sue facit vas aliud ut
placuit sibi Cui quidē figulo deo p̄ vas vō dest
ruxit ymagines filioꝝ ipsoꝝ quos deus destruebat et
quos finaliter reedificare et construere vasa debebat.
ut ad cultū dei p̄destinati adduci q̄ si aliōs
edificat. plantat et plantat aliōs destruit et
dampnat Et quia illud q̄ p̄ pena quā antea dest
ruxit gōmissat vasa p̄ priꝰ rapiat et reformat
Cuius eadē parabole quia facit q̄ illud q̄ antea de
struxerat aliqn̄ vasa ad ymaginē reformat Nō obst
dr̄ q̄ fiant diuersa in manu figuli Dic vos ē manu
mea domꝰ ipse Ecce sicut lutū q̄ figulo de eade
massa fiunt vasa aliud in honorē aliud in ignominiā Ca'm
4m

Hec 34a al's dr qd Jemias cū ihūm p̄
dicaret et captiuitatis diuinā et tribula
tionē ihū gravaret. fm̄ dr qd multi iudei
in ihūm parati ad deū fuerūt deū peccauit Et
pacto quilibet suos ser̄os libidos dimisit Et ad
mandata firmitatē pacti virtutē accedere et p̄me
dia diuisere et inter diuisiones virtutē ēsecuti
Pacepit p̄ea cito pa a pacto recessit et suos quos
libidos dimiserant quilibet ad seruitutē retraxit. dū
il-a dei faci ferocē cōtra eos insurrexit qua ipsos
rite post caldeis suis hostibus subiugauit Virtute
occisis ē ihūs in duas ptes et passiones p̄ sepa
ratas ab alia diuisa p̄ cuius sr̄ medium p̄biit qn

sua occisio et passio ad memoriā reducit. et hū
pacti tm̄ secundo firmati qn̄ deo ad honorem
et memoriā passionis aliq̄ emulati et p̄ eos
deo vitam q̄ quāq̄ multi sr̄ qui tpe tribulatōis
diuinitus et officiis prolis sanum manentes et
infirmitatis ignaui sequentes quāq̄ de prole sua
carnali penitent et pacti deo nō permanēdo
deo facientes sectionem virili et papilli nō
ria adhibent. et suos quos tunc posuerunt
sua prona ydola vel bona aliena dimittunt. et
et adquirant. Vsque 28a Dimittite deos q̄ ignoti
sr̄ libidos et omne ong dissipul. Excepto
fit q in deo nō solent p̄ficere si reabiudo
peccando a pacto ad seruitutē suos dimisso
rū bona captiuata pauperibꝰ. vel suos dimisso
rū pueros q̄ssa sacerdotibꝰ assumē. p̄ q̄s in deū
conuersi sr̄ fuerūt ita q finaliter nouē deos ydola
et eorū malitias depositis ad deū et deus
cū eos finaliter veniūt q eos in beatitudinē et
infinitū captiuat et deificat et deducit Et
ductī sr̄ in captiuitatē ante facē ihūtute
Et capitis fuerūt quedā Ca'm 5m
familie iudeoꝝ q quedā auguria ve
nientes quasi de mādato pre cultum
miracula obtinebat Quidē cum dicty regū
de cuius stirpe processerat q̄ ydola destruxerat
dare q̄ spū. vxores et filios vinū in sepulcris
non libare domos non edificare. semina
non serere. vineas non plantare. sed in tabernaculis
q̄diu viuent habitare vt sic sup terā mansio
diubꝰ viuent et manent Istis q̄ in tabernaculis
ad ciuitatē manebat timentes caldeus ad ciuitatē
refugerunt. vinū potū a femina cepturunt
Et de mandato pre sui fluxerunt. tuti a nobis
gadonosor a morte pleno mansuetus Cum ipse
recepisset vrbē ihūsalē gaudens festa et conuiuia
celebrauit et primos eius magistratus et sacerdotes
vrbis dom̄ dei in ihūsalē captiuos vsq̄ ad ccc
vbi sr̄ aliquos annos stant q monachi ihūdei
aliquā a iudeis Vel dic emissos q excepto
qui infirmi aut senes vel decrepiti sunt tam
pueros vel delicie pene sigūt vos diligiosos
et quosdam p̄fectos qui sr̄ assumpti p̄ eccl̄iam
assidue exercēt sp̄ p̄ vite emendā et p̄fectū
tuti sr̄ pene pueros p̄ paucos annos a subiu

deliria sint prm̃ & stupiose et platose dei et
et angelose p̃ platonē et stoīm̃ qūsm̃. Vñ dr
Dilue meo ait ois filius hoīm̃ Talis go debet
pm̃ suos & dei platose et stoīce mandata
suad̃ Vino sr̃ in quo ē luxuria & ebrietas
Deliris absūmē Semenet sacione & adi
ose accessorē subsedē et a domo ē edificatōe
absonā. Vineas cūd q̃ habuit habeo & ecc
nullas assertiones et adulacōes dñi audiēs no
plantatis. Et habitare dñt in tabnacl̃ q̃ ē
q̃ pāgnos et hospitas p̃ dñt in sīto requietis
Dicētes ad apl̃m & ad fidē Non habemꝰ hic ciuitatē
manentem & futurā nr̃m̃ Dic ē dñi p̃
quid potest vnd̃ in scītate et iustitia p̃sīte
Ihū & p̃dixit finalit̃ mīre et calcatōe &
Demonū scīnd̃ non timē. tales q̃ tyrānis con
tempnit & demīb̃ turbidē p̃ et mūdi tribula
et temptatōes cauēt fortiꝰ et audacius sūt ꝰ
timāt in a timōe martiꝝ Ca.m Xx.m

Quia Ieremias vēa p̃dixit et regē principes
et p̃sbr̃os ciuitatis captiuandos a babilonijs
ipse p̃ publicā dicebat et p̃dicē de suis
inimīcis arguebat. principes a rege depetiuerūt
q̃ in lacū mitt̃r̃. Et fr̃ in domo abdie filii
Helchie sepulcri ubi q̃ ipse mandē. Ab Ebedmalech
de ethiope q̃dā eunucho qui a rege depē
dit et ipm̃ subductis funibꝰ et pānis veteꝝ
et pulcīs quas de domo regis sumpserat de lacu
et luto leuauit. Et q̃ saluatꝰ die illa et vita
sue deo sed ethiopi p̃misit Allegat ista
q̃ Hebie in arcis principū et patrū nō q̃ qui
audeat rege dicē. tucia cadauerq̃ infectaꝝ
inuidiā. q̃ sceū principes indignant̃ et ille
tales valdeꝝ in carcē vel alias q̃uādē conti
nuos molūt̃ Imago T addeꝝ ut p̃cēs carnis
anēē. et p̃fic̃ regis abhodūt̃ sr̃ Vñ d. Im
mitte fructū sū vob̃ vēa dicens Vel allegat
q̃ quia ducentū̃ sectatores magī mōdes q̃ eccl̃s
tia Ethiopē ad gētil paupem in eccl̃a de ca
rere libāt. vbi principū et sacerdotū malicia
ipm̃ dampnat Vel dic q̃ Ieremias p̃ē.
quid q̃ vēa p̃dicabat principes sacerdotū morti
dampnauerūt et in lacū i. sepulchr̃ arctissimo
mādi posuerūt. et sic nomē eius delē. et hom

memoria ei reddere. Tren. 3. Lapsa & deiecit
vita mea. posuerunt lapidem sup̃ me Ethiopis
tū & gentilitas ipm̃ a credo leuauit et fide
eius accepit et ei fructū cultatē duplexam
pānos vetās et pulcros. & mādauit ipse figulo
ministris ipm̃ et ipsis fide de luto miserie
et de mā. adulitatis laci saluauit Vel dic
q̃ Ieremias ē pcēs. qui ethiopē & pauperē
a lacu pēē et auaritie leuauit libēdū q̃ pā
nos putridos. & mortuis et putr. affectionis sue mē
cia sibi donat et cultatē fructū ipm̃ ligni. Ipse
vt. In fructū adam ēgā eos in vitam̃ cultatē
Vel aliud allegat fides minores ipse Dicit
de q̃ tūc Ieremias. & homo de lacu mūdi et luto
auaritie et pīdo morte etne acceptus q̃ ab
ethiopa & bīo p̃cipue p̃dixit & pulcri
habitu induit et q̃ fructibꝰ & cordis ipse eligit
et lignū allegat vt sup̃ Ca.m Xx.m

Quom godolias filius p̃fatē filii achicham
ipse et ei hyśmael ad ipm̃ sub spē boni
veniens seruitutis fructū q̃ octogesimi
viri post barbā scisse vestibꝰ scissis nudis
veniebat et manibꝰ munera et thꝰa ferebat
vt sic godolie munera offerret et thꝰa & do
mo dñi mitterent et orarent Iste go hyśmael
p̃datis p̃ditor obuiā venit et occidit et placidē
ipse sub spē boni accepit et stans nō fleat et
cadauera coꝝ in lacū picat Dixit ei q̃ mīt coꝝ
Decem vī fugere q̃ dicent se hīe thesaurū ordei
frumenti et olei et mellis in agro. q̃ se sibi
p̃misit datilos si suis parct alibꝰ Quod fm̃ e
iste eis fac̃ pepcit. alios vō occidit et ex eis
reliquas captiuauit Vel dic q̃ hyśmael iste e
Diabolꝰ qui p̃ octo sibi spē placēs & sub spē boni
et pietatis habitū intrat et eos p̃ diuīa pcā
mittat atq̃ necat. maxīe at q̃ duxit homines
q̃ st̃ rasi barba & vestibus et effectis. scīdentes
mitra & gutturibus dissonas et demīgti. scissis
vestibꝰ & a cultris vtuntꝰ aptis et denudatis
manꝰ. q̃ isti godolie & mundi principibꝰ studeant
placā et munera portare et thꝰa & adulacōes
sacre tales grīs spūalibꝰ mittat et coꝝ ca
dauera & coꝝ fatentes deus in lacū mīsericordie
picit et diuitias vītē. Langregabūt̃ q̃ grā
gracē vnig fidelis in lacū Deceptione q̃ mitt

unigebant et corpa eor duabꝫ alis tegebat
singul q et ale desup extendebant et pene
vna ad penas altera eius iuncte et sub
pennis manus homi ponebat pedes at ad
similitudinem pedis vituli habebat et pedes eor
ut pedis eius Aspectu eig ad similitudinem ignis
carbonu ignis ardentiu tanquam similitudo
fulgur de medio earum procedebat Et sic q
q ista animalia habebat facies alas manus et pedes
et ala q duplicata q habebat 4or facies et 4or alas
4or manus 4or pedes Ysta visione exponit
gregor de 2or et angelistis. q nos ad pmo
ipsum exponamus de ordine vite iuste Dico ergo
q viri iusti et amatores qui in 4or mundi partibꝫ
sc patri pnt mansiones 4or dualibꝫ desiderant qui
q tanto diuina quanto q vita ignis ardentis ipsi
4or facies i 4or virtutes cardinales q ad ges
nostrabant a deo agnoscit habebit in quitu sc
tpanam q 2 facies leonis iustina q 3 facies leo
nis fortitudinem q 2 facies bouis prudentia
q 3 facies aquile virtualis habebit hoc est q
sci-entia et tpat appetitus pt tpancia hec q 2
ordo et discretio mt lucis et pruden. q post q
pt manus et mina lesit et punit pt iustis
Eos vero q 2 aduc fortes et patientes labore
pt fortitudinem et constantia Aquila vero q visu
habet clarissimu pt prudentia mtis quitu ad
faciem leonis i iustina ad dei timoꝝ quitu ad
patru pspicuitas facit homi sc tpanam faciem
bouis ad sensum i fortitudo quitu ad statu ad
statu facie aquile i prudentia desup quitu
ad statu superioritatis Et d intelligi q che
rubin erat 2 at 4or with mm ete Ista dicit hec
4or alas i 4or bonas affectus quibꝫ possint ad
superna et futura volare Alia eni gaudio volat
ad mala Alia dolore volat ad pena Alia timore
volat ad infimu Ala spei volat ad paradisu
q sc gaudiu de bono. Dolor de malo. timor
de supplicio. spes de somo pt 4or ale iuste
ebri volut ad salutis Mi dan. Alas habebat
unus 4or sil se Ac ista aut alius Q vere q
una ad alteram desup extendit In d sc
iustorum virtutes et affectiones bone sic sursu i deu
referunt et ipsis desup datur felicitas Mi Ac
Nunc dicit pfim de surgere et dicit a pce

dit illius Altera aut ad alteram dicit iuncte In
quitu sc q affectiones iustoꝝ mit se caritative
ligant in tantu q dolor gaudiu spes timor
timor gaudiu dolore spem et timore altius ad
gaudendo et dolendo tangit videat Ezo 1c
2o vbi de cherubin dicit q extense alter ala eor
altera ad alteram. Aduerte etiam q de iste assimilo
mihi duo sp de pnti sc gaudiu et dolor et duo
de futuro sc spes et timor Et ideo bn dicit q duo
ale extendebant sc ad futurum assidebant
sc spes ad paradisu timor ad infernu Duo vo
alie corpa tegebat sc gaudiu et dolor quitu ad
pnti et ymaginat medet corpa el tegit Ap
pinat tempa pnte Alas vero extendit aspirat ad
futura Ysta q duabꝫ alis tegebat corpa sua et
duabꝫ volabat. Mi vis ad dilatia onde q
habet ala i habꝫ affectio pluribꝫ assistat et pnti
ti Ped gaudiu mang ysaiane sub alis ad dilatio
sa sc opa ia q p manus homis notant alas affec
tionu iustoꝝ semp gaudia dicit Non ai sufficit
velle nisi assit et pficat Et pro valet affectio
nisi ad possibile i assit manualis opa pquit
dicit in nobis velle et pficere Ista ai manus seu
opa debz ee ordinat q in quitu ad se exhibit opa
pma debz ordinari ad honore qui bnficiu
ad malos opa iustie ordinatu ad deu opa honore
i reuerentie Et sic q manus homis sub pedib ecce
pedes vitulini adhuc dicit ai Ad denandu q dicit
at finis iustoꝝ qui p pedes q sc fines corpis dicit
vitulina i simplicit et ideo ee tenet pedes etiam
ysti sc duplicati In quitu sc intuitio debet hec 4or
additiones vt sic sit sensus sc in dilatate simplicitate
Dei sc in vanitate mundi sc in dissidet instabilitate
Et sic p 4or ptes editus ibat Aspectu eius ecce
i quisti debet modo carbonu p caritate ardet et
p dotrina q prius scintillat scintillat et ho ex
in aliqua acui fulgurat Et sic simtille et fulgu
videbat de medio ystoꝝ auditu enarrat Apoc
q de templo exibant fulgura voces et tonitrua
Vel dic q facies q gerit omnes sanctos significat
distinctos Ale q volut pnt sceptrum dignitatis que
faciut pnt opa pedes q corpa portat pnt affectus
affectus i affectu ysta q omnes assistant significat
quisq Dico ergo q facies discretos viri iusti debz
ee q dicit q quitu debz ee ymaginatiua aliis

rat̃ ꝛ dialiu. leo ſtat̃ bos iuuntor̃ aſſa
anim̃ iſtn ḡ ⁊ dialia ⁊ thiomi ꝙ fuiſſe de
ſcum̃ vt ꝓ hō ipa rot̃ regit ⁊ diſp̃ Sian
riū fuiſſa mteſſ̃ Apoc ꝙ habebat ꝛ ſamoꝫ
ſio ſſpñ rot̃ regit ⁊ ¶ Illud ꝙ ⁊ꝓ ſuꝑ
m pñ̃o fuit ventꝰ turbinis veniebat ab aq̃
lone nubes magna ⁊ ignis involuẽs ſit ⁊
pom cõñ diuitas malos. q ſtꝫ ſꝑ volꝰ ꝓ val
tate turbo ꝓ violẽta rapacitate ab aſſor
mentos ꝓ opis frigꝰ ⁊ tepiditate Nubes
ꝓ ignoãntie obſcuritate magna ꝓ ꝑſpicuit
⁊ regũ fraudulẽtate ignis ꝓ crudelitate cõ
volues ꝓ acſcendi miſeriabilitate ꝛ
Vel ꝛꝓpone de ſpũ ſto q ꝛ ignis nubes volꝰ ⁊
¶ Italia ſtꝫ ſꝫ pũ ⁊ ⁊ ibat ⁊ vbi erat
affectꝰ ꝙ ſpꝰ ſpũs illuc ḡdiebat ⁊ mulꝫ
ante faciẽ ſuã ambulabat ⁊ nõ retrorſũ
ũ ambulabãt ⁊ ⁊ erat ſſtitudo ad alud ⁊
aſpectꝰ rot̃ q̃ carbonũ ardentiũ ⁊ q̃ aſſpicꝫ
lampadũ ⁊ ⁊ erat viſio ⁊ medio dialiu
ſplendor ignis ⁊ de igne fulgor egrediẽb
¶ Dic vere dñe facẽ ſtꝫ viri q̃ vbiq̃
ꝙ ꝙ ⁊ motꝰ ⁊ mſſa ſꝫ ꝛpas mouit q̃
mo dñt ire ⁊ aliud q̃ ſuggeſſerat ſm ḡdẽ
ꝓpꝫ ⁊ Iuxta cõñ fraudẽ illi qui bonis ſſtis
cogitatiõlbꝫ ⁊ ſſpiciõlbꝫ nõ obediũt ſi ꝛſiſtut
Act ſꝫ Dura facie ⁊ tenaciꝰ cordibꝫ ſemꝫ
ſpiritũſſto reſiſtit. Unaqſq ꝛtꝝ ãb facie
ſua ambulat ⁊ In q̃tũ de bonis eternis q̃ ãb
nos ſꝫ cogitat. ⁊ ad opa ꝓ bona opa affectꝰ
⁊ deſideria gradꝫ ⁊ affectat ⁊ꝓpria q̃q
ꝓꝫ non remanet nec reſpicit nec affectat
Ppꝫ ꝛ Rue rot̃ ſꝫ obtemꝫ ad ea vel
q̃ ãb ſꝫ extendẽ metũm ꝓſeq̃r ad bonũ
ꝛtꝝ ad ambulãt nõ ꝛuerti deꝛit̃ q̃ ſtꝫ q̃lib
vir iuſtꝰ ⁊ ⁊ via mor̃ qua ꝛrapat ⁊ ⁊
bono ꝓpꝛio manendo ⁊ nũq̃ ꝓ aſſidua
rad apoſtata vel negligẽa deſiſtit a bono
opꝛe ſtio ceſſat Ioh ſꝫ Bernũ ꝙ qua non
ꝛuexatꝰ ambulo ſtꝫ ſſtitudo ⁊ aſſpicꝫ ſtꝫ
⁊ quiſq̃ debet ꝛꝛ q̃ carbonũ ardentiũ aſſpicꝫ
Ignis ꝓ fraudũ ꝛuitate ⁊ q̃ aſſpicꝫ lapa
dũ ꝓ luxũa honeſtate ⁊ De mꝛ talium
debet egredi ignis bom amoꝛ ⁊ q̃ ꝛcꝫ ꝛ
ecclie fulgur iuſti rigoꝛ ¶ Vel ſi vis
ꝓ aliqa intellige malos vt ſupꝛ expoſitũ ⁊ c
prudenti ꝛ Qui nõ ſꝫ eodem ſi ſꝫ ꝓpetu ſpiritus
ſui ⁊ voluntate ſue ḡdiũt ante faciẽ ſtꝫ
ad quodlibet bona q̃ ignit ãñ ſe ꝓ deſidꝫa deferũt
Quinq̃ aũt ꝓ pñs a ſuo malo itinẽ ꝛuhit
ſi modo carbonũ ⁊ lapadũ ꝓ auditꝫ ſſpa
mant ꝛ Et ſo ⁊ medio taliũ ignis ⁊ auxu balim
⁊ ſtamuli q̃ſſant ⁊ a quibꝫ quilꝫ fulgꝰ ⁊a
pme cõñ ſubditos egredit ⁊ ⁊ cat ¶ Ezechiel facit mentionẽ de ꝛ ſtꝫ dialibꝫ ſſpe
ſꝫ ꝓ quꝫ dialia apparuit rotꝫ vna ſꝫ ⁊ ⁊ am
bꝫ ꝛ facies. ⁊ dñs q ꝛ dñt q ꝛ ſant rotꝫ ſimꝫ
unctꝫ ⁊ ctꝫ rotꝫ ⁊ medio rotꝫ ⁊ totꝫ corpꝫ
rotꝫ erat plenũ oculꝫ. ⁊ erat vna ſſtitudo
oim ꝛ at facies ⁊ aſpectꝰ ⁊ rotꝫ ⁊ opꝫ
erat viſio mirabilis ꝛ ſtitia q̃ ⁊ altitudo erat
in rotis ⁊ aſpectꝰ horribilis ⁊ ꝓ ꝛ pedes eoꝝ
tus ulante ⁊ non retrorſũ ãñ medãt ⁊
ad quodlibꝫ locũ declinabãt q̃ ſpiritꝰ erat ſaltãt
⁊ rotꝫ ⁊ Quocũq ambulabãt dialia ambulabãt
ſpiritꝰ ⁊ rotꝫ iuxta. ãñ animabꝫ illud ⁊ ãñ
ſtantibꝫ ſtabant ⁊ ãñ elevate a tꝛa ꝓ eleva
bant ꝛ ꝓpter aũt vite erat in rotis. quocũq
ibat ſpiritꝰ illuc ⁊ rotꝫ elevabãt ſcꝫ ⁊ ãñ
¶ rotꝫ iſtas possimꝰ intꝛ bonos ſubditos ⁊
maxime religioſos vel clericos. ſicut ꝙ dialia
intelligimꝰ ꝓlatos Bom ãñ ſubditi rotꝫ dñi
ꝙ eo ꝙ volubiles ⁊ mobiles ꝙ obliam ꝛ dimoſ
cant ꝛ ⁊ Notate ꝛpas ꝛtã me vocaũt vo
lubiles Iſti go dñt ad ꝛ valẽ ꝛ facies ꝓ
virtutũ cardinaliũ quaternitate ⁊ cuibꝫ ãñ ꝛ
ad ⁊ ꝛ q ꝛ virtutibꝫ inſignit̃ vt patet q ꝛ
tamꝑ iuſtꝰ factis ⁊ prudens Omꝫ ecc ꝛ ⁊
medio alicꝫ ꝙ intimã caritate ſua quilibꝫ debꝫ
ſſpe aliũ ⁊ mꝛ ſuã cam ꝙ modestiã. q ꝛ ⁊ ⁊
et vnitate Rotꝫ ãñ in medio rotꝫ ꝓ ꝙ
modestiã ⁊ amoꝛe alt in mꝛ ⁊ ⁊ corde alicꝫ
ſtabilit. qui ſꝫ ſſtatꝫ q ꝛdinat ⁊ ſine q ⁊
tat ſima ⁊ Et qui ꝛ alter. alicꝫ ꝛtã portate
Ne ſi dicat ſit alter ⁊ mꝛ alicꝫ Rotꝫ ſti ſtꝫ
ſꝫ ⁊ram apparẽ ꝛ ſa quilibet vir iuſtꝰ ſup
ſtrã ⁊ ſup ⁊ram ꝙ ſpaꝛ ſtampitꝫ ꝛ tanꝛ
⁊ ſtã ꝛ Tu ſꝫ ſtrã Dic ꝛ q q iſte rotꝫ ſꝫ bom
religioſi vel ſubditi dñt apparẽ ſup ſtrã ſpiri
⁊ ſtãpnde et ſpmedo ſtrã ſpiritꝰ debꝫ ⁊

vel suffiacie sue ꝓponē. Et ꝙd dr vel ꝑ
dicat. Similiter. auferatur. Dicendo illud
Ablatur 3o. Dñe audiui auditū tuū et timui
Vel dic ꝙ throno sapiēt eius ē hēa ymo
Et si ꝙrat quare sapiēcia tractatū fuit
sup de lapidibus ei⁹ de sapphiro filia at ydole
a xpūs qui sz in isto throno ꝑ tranquillitatē
sedit. Et ibi sicut splendida et studiosa appa
uit. Quā ego vocē istiq audiens stabi alas fi-
bie depone debeo et cū reuerentia expec
quod nō mandatū sentio. ꝑ hodie si
vocē eius audieritis. cū ire. et ꝑcipis et iusti⁹
fuit quo pectores sagittauit in pluuia vēo
fuit. ꝙ eo ꝙ spe venie ipsos dulcis ofelatis
refrigerauit. Iudicatio enī ait ꝙd debet
pungi in die pluuie qñ debet irrigari
Et cui sedebat sup thronū habitat ait. Vel
Dic ꝙ ille ꝙ filius hūis sz dei filius in throno se
debit in iudicio ibi ꝑ manū iugere qui
ptendat ignea allabit. et ibi ait iusticie
tendet que cū pluuia mīe quātū ad bonos
dulcis tempabit. malos aūt sagittabit ita
ꝙ omes submittent alas suas in quātū voce
sua dñe ab ea tuba timebit. Audiui vocē tuā
Dñe audiui et timui eo ꝙ nudus eram Et
dicat pauli. qñ se nudū et sū indigno cultui
et ire senciēt et qñ nude qñq sciat obe
nerā fiat. Et ꝓ. Nudauit femora tua ante
faciem tuā et apparuit ignominia tua
tuus aūt salus tua. Cap. 2um

Dixit ezechiel adalia mirabilia et de
ydolam ostendat ad hēa reuertit si
timore. ꝑ mgrēss deū spūs statuit
ad sup pedes suos. ꝓpriēs q qñq sibi dabit
qmedā et vocabit. Et ante mag de celo
mittit in qua quid liber. clausus et tuolutus
scribebat. qui cōra eo expandit. et ante
eius oculos explicat. Hic liber. spūs. mtq et
foris erat. sp̄ualem q mirabile qtinebat. sz
lamentationem. carmen. et ve. spūs. scriptus
possidebat. Isto ꝙ ho ezechiel fuit rebatus
et in ore eius ad mod mellis dulcis
Factū Ezechiel in isto loco ꝑt iudaicū
populū quod ꝑ ade prīm primū cecidit ꝑ tūde
ꝑ spūs sc̄i mysteriū resurrexit qui sz ipm
sup pedes. i. ad statū ifirie statuit at exaīt
tyang ad dñe magnificētie de celo hodie missa
fuit. Vel manu cōra. i. hēa vbi ꝙ libre ꝑ mdē
salutē xp̄m nobis attulit. qui qñq ab etherno
fuisse ꝑ secreta dñe quidē a nob̄ tuoluta
et clausa vtpote q nondū audio sūdat reuelata
hodie ipm in finalit deq pē ꝑ natiuitatē et cēa
et morte cōra nob̄ expandit. Quoc. 20. Hic
liber. aptq ē q ad vitā. Iste ai spūs erat mtq ꝑ
dmitatē et feris ꝑ hūanitatē. Et ꝙ eto ista spūa
tila mysteria fuit sac̄ matre fidei corpalē dignitatē
vētatem. q̄a in ista assumuit lamentationes
penitēcie carmina gtemplacōis et ire dei
agnouit et fialit in patrā viuēdi et ve dāp
nationē et pēnarū. In isto ai hō at. i. vbiq acto
potest si vis lege lamentu pme Iu. 1. vbi d
ꝙ gaudiū. l. angelis dei sup vno pdē pnīte
agente. Ita ibi sūt carmina spei et mie et futē
ire. Vel 2. Vomitū hōis pēs ꝓpitē ꝓdissi
Ita ibi ve dampnacōis ꝓpter. Et ho ad sūt. te
maledā. i. ignē ir. Hic aūt liber. qñ ad deū
qmedū dulcis et suauis tuenit. ꝑ. 2. Dulcia
faucibus meis eloqa tua sūt mel oi meo Vel
dic ꝙ iste liber. ē sacre scripture qñq et scripta
ꝑ sensū spūalē. et fore ꝑ hūanū historialē q
sz ē tuoluta ꝑ figuratē q ligatē. et expandit
tū cōra nob̄ ꝑ doctore exponit. Ille liber. qñq
lamentationes iudaice omissē. et tuolute. Et
ē. i. ꝙd ꝓ. Heu in qñ mendacia mea ꝓlongata ē.
Et alia similia carmina laudē. et spūalis ofelatis
sicut. i. ꝓ. Laudate dñm omes gentes. et filiabus
et ve. dñe dāpnacōis ymmanitate. sicut. i.
ezech. 18. Alia q pertinuit ipsa molest. sz ille
liber in ore hōis sit suauis qñ ꝑ os ꝓdicatōre
et doctore de spūalia ꝓcipit aliqs fmo dulce

Receptū fuit. i. visu ezech. Cap. 3um

q. dūate ibidem oppugnāt et q mtes
se et sūtatem ciuitatē collocat. ꝑ.
ceptū cōra sibi fuit q. dūāte obsidione ipse
Dormiat sup latꝰ sinistr. y mānstrate dom
isr. Ita q. dormiet sup latꝰ dextr. y iniquitate
dom iuda. ꝓceptū ꝛc fuit sibi q. panē sicut
q. sub stercore cooperiet et q. ipm manducāt
in pondē et q. aquā sitā bibat in mensura.

Carissim p ciuitate ihrlm mte ciuitas pacifica padisi qua quilibet debet velle acq̃rē et do vt ipam ḡdat non debet cessāre cū marḡnis hōr opez impugnāt Vexpti serūginē morte vel ignis infernalis viz vbi pdrēt finant dabi mt se et ciuitatē padisi p ḡsidēa ponē et q̃ ista magis q̃ padisi gloriā meruit debet cū sollicitudine cogitare sbi q̃ cor suū debet p timorē figi a bōe dū durat aut ista obsidio a ista bona oīa q̃ acq̃renda sunt ihrlm ac cauto pōt prīpiē ēa facē sic de latē in latū dominē panē suū sicubi tegē et panē et aquā i pondē et mensura quedē cruc sc̄a q̃ homo spūalē debet facē si vult ciuitatē padisi acq̃rē qa dñs dabit p aplam dominē supra latū sinistrū et infra adūsitate dominē supra latū dextrū supnalis saluatur qa ipē dabit p cōsideratiōē dominē et iacē nūc in latū sinistrū cogitando de ista padiso Ezechiel dextra et a sinistris p arma iustitie Debet panē suū i mundi p̃sentis tēporibus oīa vt cogitāt no cessāt se ēa supuena fetidū sacū sitis et abilitatē mūdi hui⁹ et īmundicie Debet cogitare q̃ ista sc̄a vilia et vilissima q̃ sterca Ezechiel debet panē et aquā i mūdi delicias et diuitias i pōdē et mensura quedē et bilē vt sa superflua no appetat diuitias habē Nec delicias frequētare si vsū aer i mensura et pondē studeat temperare in vsu ad diuitias et delicias debz eē pondꝰ qa sz̄ homo debet pondare q̃ difficile acq̃runt q̃ timēt q̃ dolorose pdunt ista vbi debz eē mensura vt sz̄ nulla sit superfluitas vnio cū filone dicit Ezechiel Diuicias n̄ pauperiem dabis mihi deus tribue bi victu meo nr̄a ut ung̃ Superflua rapiens dabz fatuꝰ q̃ sapiens debz scire q̃ sint in numero ponde et mensura

Cum q̃m

Dum ciuitas ihrlm et muros templi dñi edificassent et ydolatre dedit edicta q̃ diuersi sa ydola i templi parietibz depingerent. fuit ē q̃ sollicitudo magna afflixit ezechielē q̃ dū ageret in babilone et adduxit eū in ihrlm in visione dei qui dixit dilo vt videt abhominaciones magnas q̃s faciebat filij israel vt paul recedēt a sanctuario suo vidit q̃ ezechiel i templo primo i porta aquilonie ydolū zeli q̃s erat ibi fons ad prouocandū eum

Ezechiel q̃ tunc sedebat pietē vidit similitudines reptiliū diuersi ydola domꝰ israel vidit ante seniores israel qui in conspectu ipsoꝝ adorabat unusquisq; ydolū suū Ezechiel vidit mulieres q̃ plangebant adonidem vidit ad alia ptem quosq; viros adorantes i templo qui sz̄ dorsū ad altare dei tenebant ad orientē adorabāt Alios vidit q̃ manet ad nares suas applicabat ista q̃ dant abhominationes ydolatrie q̃s filij israel faciebant in templo et i sanctuariis ipsoꝝ ut q̃s deus a suo sanctuario recedē faciebat ut q̃s deus hostiam delinquat et q̃ eoꝝ sacrificia non debeant Adulter ait q̃ adonis fuit quidā ḡtissimus inuentis ma filij matthe quē deus ventil dilexit q̃ de eo animal suū fecit. Ezechiel q̃ ad apros q̃ venebat occisū expetiit mulieres plangē et ex diuinis apud gentiles mulieres consuetum mortuos plangere mortē adonidis inolē sicut postea mathamaticus ait

Ezechiel q̃ vidit p ydola ista q̃ fiebant in templo a filijs israel ydolatrias q̃ fiebat in templo a filijs israel potuit intelligi quedā vitia q̃ hodie fiunt i ecclesia a quibusdam fidelibz q̃mis isti ei a pulchritudine vt dabil a sanctuario suo et ab vita dei recedit fugit et recedē ipsum q̃ amare recte faciat fugit et recedē ipsum q̃ nolunt in tyrannos manibz dimittere et de ea non curare Job xxo Si de manu ipsius recesserit a deo Si ani pietē fodiendo et si de babilone et de mundo ad ydola et ydolatrias et recte ducti fuerimꝰ paul⁹ multa abhominabilia et enormia vidē potuit Ezechiel in ydolis adorandis vidit abhominationes q̃ fiebant in ista q̃s et ydolis adorantes plangentes adonidē. dorsū ad altare tenentes et ramos ad nares applicantes q̃ ydolis ḡ zeli intelligit⁹ audi deū tale qui zeli audie sc̄a ydola et ydolatrias q̃s sz̄ ibi sc̄a qui verbis suis deū tanq̃ amulū et audita puocat et ira eū et odia sua mouent. q̃s in sculptilibz suis ad emulandū eū puocauerit. q̃ reptilia depicta dei q̃ mundi malos diuitis et potentes q̃ dicit

Ezechiel

reptilia ſua reptant ꝙ aucilad ā tpalia
ſſi am ornatu ſuppliū depingūt ⁊ a ſe
malū ⁊ a malis aduocate ⁊ conſiliarijs
⁊ ab alijs adulatorib⁹ colunt ⁊ malis
conſilijs ⁊ adulacionib⁹ eor ꝙ accuſacionē
monſtrant. Vñ dicit 27ª ꝙ ſemodo iudeor
poſtulabit adiuſa paucis dapnaꝝ ſſi ⁊
principes ⁊ diuitis hō vnūſq reptilia
dñi. ſua quidā buſom omſtato ꝙ ſi-bili
alij lacto caudato ꝙ maliaa alij limato
viſtoſo ꝙ lupiam aſſidentē. ⁊ dic. Vñ ḡ
mare magnū ⁊ ſpacioſū manib⁹ ſuis
reptilia quoꝝ non ē nūs ꝙ ploratus
adomidē intelligo iuuenes ⁊ iuuenculas
arioſos. qui de alijs pſonis iuuenib⁹
plāgere vnt. In q̄tū ꝙ eoꝝ malo amoꝝ
ſuſpirare vnt. Dicto ē dan 2º. Fulcite
me floribꝰ. ſtipate me malis. ſia amore
langueo. ꝙ verſtetus dixit ad altaꝝ
intelligo malos religioſos ⁊ eccleſiaſticoꝝ
ſ. aulas q̄bus ad cultū ſolis ⁊ ad cul-
tū mundane ꝓſpitatis vtūt. Ib altaꝝ
vdo ⁊ a dei ſuncio vſq̄ diuūt. et vīgl
dicit. ſtatua q̄ reptilia ⁊ tpalia q̄
ſpūalia. Ibē 2º. verſtetus ad me dixit.
et non ſaciem ꝙ iſtos aut q̄ agitat ⁊ amos
ad meas intelligo delicioſos q̄ ſi in camis ⁊
cibꝰ ꝙ adolere delectant. et in q̄ ebrietate ad
libant. hī ad ora abhōiabilia ſc. apud deū ⁊
deteſtabilia apud mundū. Vñ malachi 2º. Ib
holocauſta ſua ⁊ in aſſe in vſtilin ⁊ in cacab⁹ ⁊ ab-
ſcione q̄ q̄dā vndas ſcripſerūt dñi. q̄m dilexit
filia alienū deū ⁊ ydolatre nūdi. Dic ⁊ iſa
fundat aquaꝝ q̄ nō vident. o. ecce q̄ dñs de-
licias ⁊ q̄ dñs nō videat. ꝓs dic. et
quō fecit deus ⁊c. Cn'' 9'''

Et ecce vidit ſex viros ⁊ ſex angelos
qui habebat vnuſq̄ vas interfec-
ti in manu ſua ⁊ gladiū vnū ⁊ dñs
eoꝝ vir. vnus indutus linea cui⁹ atramentariū
ſcriptoris ē manu ſua. iſti q̄ ſcripſit ē a voce
dñi. de ſpa exaudite q̄ ſignat thau ſ. fidē
virgo ſolemnē ⁊ germanā ſ. caritē abhōia
tionē q̄ fuit ē me. ſuper ē. Hoc vō ē q̄ portabit
gladios dicit ē. vt ꝙ medij ciuitatis tranſeant
⁊ q̄ ſignū habet ſuper ſe. videat ⁊ q̄ a ſcia
via dñi incipiant ⁊ q̄ nulli parcāt parent niſi illi
ſup quoꝝ frontē ſignū thau vident. Hoc ē
ſcīa ē q̄ q̄tū laborauerūt domū ⁊ ſplenerūt atra
infecerūt ⁊t ſo dicit. ibi ſa miſtus domū ſſi
⁊ inda magna ē nimis valde ⁊ ſplenta ē tra
ſanguinib⁹ Cn'' Moraliter ꝙ ſignū thau q̄d ſonat ē
ad mod⁹ cruc⁹ ſigit. a. ut. vel q̄ medietas. dñe paſſi
ꝙ illū q̄ indutus ē linea intelligo predicator qui ſc⁹
verbis ⁊ exemplis ꝑmit in frontibus ⁊ ī mentib⁹
hoīm ſignū illud. qui ſa ꝙ caſtitatē ē linea indutus
⁊ ꝙ ſcīam dolet de ſplone atq̄ultero amouenti
ſſe. dñi ē angelis qui portat ſignū vite ecclē de
viii. Apoc 14º. Ꝙ angelos aut ad gladios ferali
grē angeli vindicte qui ſc⁹ ac ad ꝑcuſſionē dīoꝝ
mandato iudicioꝝ pati ſc⁹. Dan 3º. tres iuuenes conſ
ſup famur ſuū. Quid ḡ. Ꝙ eto q̄ dñs videt
q̄ domus iuda ⁊ ciuitas que reſiſtat ꝙ fide trinitatē
confitet ſa iudas īmſtitat⁹ conſtitūt. Et domus
iſrl ꝙ ydolis q̄ ꝙ exemplaꝝ dñs debet deū videt
et tria ⁊ mundū bñ fuerūt plene ſanguinib⁹ cru
malitie. et eoꝝ iniquitas bñ ſcīt ſc⁹ ē fine
mundi. Tunc mittet angelos ſuos vt gladijs iuſ
ticiē vindictam abne dampnacōis exerceāt ē ciuitē
Et ſic fiat q̄ nulli parcāt. ymo ſenes et
iuuenes et virgines q̄ malefecerūt īmſtricent
Et ſc⁹ ecclā a ſanctuario dñi ⁊ a ſtatu ecclaſtico. ſa
piens et cas ꝑcutis primū atq̄ lacet. q̄ q̄to
q̄ ꝓpior ē deo ſtatu et gdu et ſcīa. tanto ſi de
linqt acriꝰ ē puniendi. Ecclā ſc⁹ ſpūs ſc⁹ ē lux
ſtiane voluntatis dñi et nō ſtiens vagulabit plage
multis ſ. grauib⁹ ꝓ illud ē vere q̄ ſolū vi geme
tus et dolores ſup peccīs ſuis et aliox ſignū thau
⁊ cruc⁹ q̄ medietas in eoꝝ frontibus deſcendēs tuē
tpis ſaluabit⁹ et ab angel⁹ percutientib⁹ et pereūtes
morū et dampnacōi tradentib⁹ non ledent. ſi ab
ipſis angelis dñs mundū defendēt. Vñ apoc ſc⁹
Nolite nocere tre. mari neq̄ arboribus q̄ſq̄ ſignacula
ſeruoꝝ dei in frontibus eoꝝ. Cn''' 12

Et ſcriptus ē ezechieli q̄ vaſa ſua mone
tā ſmigrāt et ſe mutuo volarū ſuscet
Debi ꝙ dictū ē. fili hoīs fode pretā in
pariet⁹ portabis in caligine aſſpiet⁹ faciē tuā
velabis vt nō videas tra. Et dñs ē ſibi q̄ ſ. ſuſtinet

q̄ p̄cepto ſc̄i ſedechiaē cēt captiuandꝰ et q̄ducendꝰ et in babilone captiuꝰ ducendꝰ et ibi cam non uiſurꝰ et ibi moriturꝰ ¶ Illud ſc̄m de ioiakim mortuo iſte cū de q̄ ſcīa ad d̄n̄m migrauit patres ſepulchr̄e ſuē et in iudee portat̄ in caligine mortis effert̄ et ibi faciet ſuū dolo quit̄

¶ Dat̄ die de ioiakim pcessa q̄ p̄ſem fuit̄ pma m̄ſis mū defuit̄ faciet malē ſic ſuū dolo et amoē mūdane gl̄ie uoluit̄ in caligine ignōrācie et p̄ū pctoꝝ et p obſtinā penit̄ q̄ cecid̄ ſcīa q̄ tra et mūdū et trena bona p q̄ uehit̄ in babilone et ſ̄pm ad q̄ captiuꝰ ducit̄ uidē p oſidēa non dicit̄ q̄ pcēt dē et mūdi ſpē mūq̄ et talib⁹ meditat̄ ¶ D̄n̄ de alia pcatōe ſc̄i Ezechiel ſc̄i Daniel eiꝰ in pdictis eiꝰ n̄ accidabit a finis ſui

Cap̄m xv̄m

Dixit ezechiel ad tyrum ipſam val ſyra gregem a deo ſuo dilectū ſi tyrꝰ ꝺ̄ uolatū dampnata ſub figura puelle d̄n̄e q̄ erat quedam puella cuiꝰ cadix et gentil̄ fuit de tra chanancea patꝰ ſuus amorreus mat̄ ſua Sechea ſcīa a p̄n̄e q̄ nata et nō fuit a ſuo ſanḡne mūda nec aqua lota nec ſale ſalita nec ſtrictis umbelicꝰ eiꝰ nec pānis uoluta erudita tñ Dñs uidens eam ſup faciem tre pcta ſanḡne inſectam mūda et confuſione repleta miſit d eiꝰ et q̄ iam ad mundū mulieb̄e perdat et uberꝰ eiꝰ ſtruxerat. pilꝰ q̄ eiꝰ germinabat ſcīa q̄ tā amaī pectebat et pandit pallū ſ̄m ſcīa et operuit eiꝰ nuditatē et uocato pacto iſtꝰ accepit uxorē iſtam q̄ aqua lauit ſanḡne mūdauit oleo unxit diſcalciatꝰ ueſtiuit ſacinctꝰ calciauit. biſſo cinxit ſubtilꝰ calobꝰ induit ornamento ornauit. armillas i manibꝰ dedit torq̄ collo circūdedit ¶ mauiam ſ̄m os eiꝰ poſuit. dilectꝰ eiꝰ auribꝰ inſeruit et coronā decore i capite eiꝰ poſuit. ſimulā mel et oleū ad comedendū ſibi dedit et ſic pulcherrima fēa fuit ſcīa q̄ nomē et fama iſtius ad gentes ꝓgreſſum ipſam uir ſuus auro et argento ditauit et bonis dñi ꝺ̄ſtruit q̄ ſcīa ſiduaꝝ ſpē in decorā ſuo ꝺ̄ſtra uīo qui tantū ſibi dederat et nō accendat diuꝫ adoleſcentia ſue ei plurꝫ fornicata fuit. quod erat de bonis que ſibi meritis dederat ditauit et q̄cquid p ornatū ſuo acceperat ad applicandū lenonibꝰ ꝺ̄ſtruit. q̄ tandē publica meretꝝ fēa nec tamen talis ſanata ſa indolē deꝑdere poſſuit dñs q̄ dū videns uir ſuus ipſam uestibꝰ et gemmis gaudere q̄ ſpoliauit ipſam q̄ nuda et confuſa domitauit q̄ adultera dānauit. hec ꝺ̄ manibꝰ ſuis miſeꝝ ſuaꝝ tradit̄ a quibꝰ lapidat̄ trucidat̄ et aburit̄ q̄ q̄ lupanar ſibi edificauerat ꝺ̄ſtruit̄ et ſic uir ſuus de ea uindicauit̄ ¶

Vſta puella ſit ꝺ̄ſe natura hūana cuiꝰ primū ortꝰ et genet̄ fuit de tra canancea in ſpē in tempo damaſceno qui a n̄ ſeculo ſcīa q̄ fuit tra canancea fuit adam ſ̄m ſcīa et nā hūana ubi oſtitū. pater ſuus adam fuit amor. eius. et amorreꝰ. mater eiꝰ eua fuit cechea et gētia. ſcīa p̄ et mater. adam et eua ſcīa conſtructi ſ̄t a tempore quo amaricari ſ̄t tūc lacte ſiſta q̄ a p̄ſe nāti ꝺ̄ eū umbelico p̄ſo et ſtrictꝰ ſ̄t. ad ſanḡne carnal̄ libidinoſe et delectabiliter ſine ſale debite diſpenſate et ſine pānis bo neſte q̄ſtacte ꝺ̄ſ p̄ pulle dei et dei filij uidens iſtā puellā ſ̄m nām hūanā ſup faciē tre iacentē et a tra ſuā pudēdā ꝓiectā et in tra mis p̄ anāliā ꝓlicitā ſanḡne cruali inſectā. mūdā ūbꝰ et uiaꝝ aſpiſſe pulle ad amandū tū habilem. ubi eiꝰ natalitiꝰ aſſer apaſtis tumdam et pulis aquā dā natal̄ aſſer tionis bone feminā ipſam dilexit ꝺ̄ā p incarnā et ſpīā matrimonialit̄ ſibi unxit aquā baptiſmi eam lauit. ſanḡne abſtinā p̄ purgauit et ſub pallio ſ̄ei ſue ipſam operuit et uoluit ¶ Tunc ꝺ̄ tande pallio ſa ḡnīq̄ ee ſcīa et unxit oleo pcioſo. uſ tauit diſcalciatis honeſtate ſ̄ſtruxit iacinto et amore celeſtis ciuitat̄ ¶ indit biſſo coſtumate et induit ſubtilibꝰ duciae et mitione pulcre et ornauit ornamēto tocig mūdi ſ̄ſtrue ꝺ̄ tir ḡnia a deo ꝺ̄ tra et uaſ ſanc̄t. nūc ſ̄ſtre q̄ die uel natiue ſue a deo p̄ſtīa capitate et ſtatu pcū mūdi calcuate in manibꝰ armilla bone operacōe trudit̄ collū elacōe ſue torq̄ et uinculo dūoꝝ mandatoꝝ cingit̄ de lauoꝝ obſtetrie miſeꝝ et capiti ſuo a cui. corona uictorie victoria mſtigm̄ ꝺ̄ corona aurea ſup caput eiꝰ ꝺ̄ſtra q̄ tande nutꝝ ſimilia bone bene et ꝺ̄ſtricte. molle ſ̄ne et ſollicite calciat et dilecte. ditat. auro ſapiē et argento eloq̄ pīdē et ſic effint. deuote et pulcra et p pulchitudiē tocig mūdi ꝓſtituta formoſa et uoluptata p diffuſionē ſue bone opinionis ꝺ̄ pulchra et ſc̄a filia ſyon ꝺ̄ pcto

sepe accidit q̄ ista puella sz dū da sua pulch
tudine et de sua morali et naturali ꝓfitione su
ꝓbit et sic lenonibꝫ i. demonibꝫ. mundo et
carni ꝙ diūsa parā se tradit et cū eis fornī
cans suū vere ꝑsonā deseruit. Et bñficioꝝ eiꝫ
oblita amicū meū vicijs se exponit. q̄ymo
donata ḡtijs naturalib⁹ q̄ a viro suo deo ac
cepat in vsū lecratoꝝ suoꝝ i. mundi creatu
rā diabolo exponit et sic ipsam vilem et abiecta
bilem facit. Et vndē ipsam homic nālibꝫ et
spūalibꝫ spoliat et tactalib⁹ inf̄nalibꝫ tradit
ignī et gladio martis ꝑpetue velud adultera
ad dampnat̄ ꝓla ꝙcto. Illud ē vere q̄ natūa
liuma seu ꝓpria ad ipm deū ꝙ creatorē assumpta vel ꝙ prima resumpta et ad mare
pulcritudinis et ꝓfitende reducta. q̄n ḡtijs sibi
facte male vtit ad altrū supplicū iudicat⁹ et
ipso gremada dapnat̄ Ezec 23. Vbi ē esti
mat⁹ et iudicabat eas iudicio. Del dic
q̄ ista puella ē scripta q̄ in p̄ncipio fuit nuda ꝙ
pauptatē et ꝙ diuinaꝝ tamulatē et ꝙ credere
cū paucitatē fuit sanguine plena ꝙ matrine
nalitatē ad tra ꝓiecta ꝙ exemptū et adū
stata fortib⁹ arroꝝ non bñ lata nec sale ꝑfri
cata sapiē salita ꝙ fidei stabilitatē ꝙ ḡdsid abstra
cta et purificata. Vocepsit deus mittꝫ ē eiꝫ
ipsam ab arroꝝ lauit et ꝑfrigauit. reddita pace
sanguē matrine cū ab ea abstersit et eam
pius baiecta cū mirabilit̄ dilatauit et pre
ciosis vestib⁹ adornauit. Anno q̄ et augusto
ditauit. Et ḡtijs et stolis. honore et ḡmine
ampliauit. Et q̄d. Ille Ista videns se deo
cū at ēspōsitate florida ꝓ nō cessat vire
suū ēspm at eiꝫ pulcritū ḡtapnā. q̄ymo cū
nō tempꝰ adolescētie et pauptatē quā in
p̄ncipio. Et dit oblitioni tradē. Et cū nō cessat
cū lenonibꝫ i. cū mundo. carne et diabolo
et vicia fornicū at diuicijs a deo acceptē
ipsa oblitā. bona q̄ ondustica in vsū depu
tat̄ demonū. Quarū videamꝰ q̄ ē ista talis
adultera cū recipit. vestiente q̄ bonaꝝ tre
noꝝ cū accipit. et ē manibꝫ tyrannoꝝ cū ē dit
qui sz ipsam ebulobꝫ lacerant. et diuisi as
fligentib⁹ cū tremat. Vā q̄n erda bonis suis
a deo concessis male vtit⁹ justo dei iudicio
fit vt a ꝑncipijs affligat vt sic ista que
p̄mitiuꝰ sui status oblita. deū de tanta bonis

migrata ad titit corpal ebulobꝫ cedit ad cū que
delinq̄t. Del si vis applicare cōm ēspā mulieris
q̄ q̄uis de vili plebe q̄nq̄ a diuitibꝫ assumat̄
et ornamētis diuicijs et delicijs repleat. ista
tn aliq̄ando fornicat̄ et ipse q̄uis p̄ alijs mēt
Del dic cōm mḡtrum q̄ de medio elevati bñ
ficia sua deserut et alijs se ꝙmittut. Tempus
ꝑstine pauptatis sue obliuiscat̄. et bñ sibi q̄ssa
ab hoste vel a deo in vsū superbie et ꝓ offendiculū
sui creatoꝝ aut bñficia expedit sicut ad bñ
ꝑa de multe q̄ de vili statu ad statū ꝓueniūt.

Ezechiel ponit ezechiel q̄ dā Cap̄m II
aquila grādis magnaꝝ alaꝝ. longo tyo
membroꝝ volatu. ductu. plena plumis
et varietate venit ad libanū. tulit medulla cedri
et summitatē frondis eiꝫ auulsit et trasportauit
ad ām urbem chanaan in urbe negociatoꝝ. C
Aquila ista ē filiꝰ dei q̄ ꝑ incarnatōm verbi
fuit magna et plumis omi virtutū fuit plena
Iste ad nos venit ad libanū hui mundi vbi ē ceꝝ
et altissima virtute tulit vnā ḡtilitatē me
dullā cuiꝰ frondes i. defectꝰ auulsit et ab
scindit ad cānda ipsam in urbe negociatoꝝ
i. ē paradisū q̄ ē urbs stabilis in aspectu ꝑpetuꝰ.
C Postea aquila dē medullā cedri i. in urbe
negociatoꝝ trinitatis plātauit vineā fr̄. aquile
multe in tra bona vt faciat fructū et edat
in vinea ḡtidem ista tn q̄ cum vinea aquile
que ipsam plantauit respicit tendit. fructa
ē ejo vinea et fructificauit et amisit ḡtiales
alas. Sed q̄da alia aquila magnaꝝ alaꝝ erat ad
quā vinea ista rapit respicit et auxilium ab
ea petit. ꝙ q̄d aquila prima q̄ ea plantauerat
ipsam auulsit et venit vt eam siccaret
Ipsaq; ipsam arescere eam q̄ ꝙ fertilitatē amisit
C Hic vero hodie allegorice loquendo constat ad
q̄ vela aquila sz dei filiꝰ q̄q̄ medullā cedri
i. hūanitatē nram assumpsit et ē urbē negō
ciatoꝝ i. ē paradisū vbi fr̄i negociatores et
mercatores qui sz trina alma ꝙ tremis
mercatē striuerūt q̄mdiu ē cum aspectu de
tulit. vineā eccē fuc plantare voluit et
eam in tra bona i. in fide ecclesiana fluv aq̄e
multe i. sup fluuiū sitiē et ḡtiē fructū

Vsta q̃ vauit m vineã lata. et ia q̃ p totũ
seculũ se diffidit. q̃ginem. r fidelem emsit
at ia fructũ diuiciaꝝ multaꝝ acquisiuit. q̃n
2o plantauit dño deꝰ q̃ padisũ voluptatis a
principio. ista tamẽ vnã ꝑ q̃ eam q̃ vinee
r filij eius semp ad ista aquila. r ad ista aq
la. r ad deũ respicit tendebant. et p fidẽ spam
et deuotionẽ in ipsum oculos mentis figẽ et
ad eã totis affectibꝰ properabãt. dñe. 3o ista
ta conuerti oculos meos. Quod ista vinea cũ ra
mis suis eam vi dei plantatricẽ suã q̃m
despicit. et ad alia aquilã quã vinea sq ad
mundũ vel ad mundi principes aquilonẽ et
raptores arcẽ matris ecclie et ab ipꝰ auxiliũ
patre. et fructꝰ ꝓfectũ q̃ fit q̃ ꝓma
aquila ꝙpus ista vinea cũ ramis r crudis ad
filios suos despicit. q̃am tyrannis et hostice
mentis vento tribulationis q̃buit. q̃a deũ hostiũ
et arcẽ astucia spẽtare in dño obmisit. et ad
auxiliũ spẽtaꝝ principũ confugit. ipse dñs
suũ ramũ vidit auxiliũ. et cũ eos venti tribula
tionũ oppugnauit. ita q̃ ꝙspitate et gloriam
ꝓdidit. Respiciamꝰ q̃ ꝓma aquila. no 2us
vt spãm i dño nr i mundo. ꝑ. ꝓda in dño
et fide hominũ. et psecutꝰ in diuicijs eius. dñe
de tali vinea. 3o in ꝑ. vinea de egipto. r de
gentilitate. et pauꝑtate tu eripuisti. et eiecisti gẽtes
et plantasti eam. extendit palmites suos vsq ad
mare. 2o sc vt q̃ desiderasti macũlam eius. et
vndemiãt eã omnes ꝓtereuntes viã. extinxit
eam aper de silua. Vel dic q talis aquila
fugit sterilitatẽ quã ꝓma aqla dei in arcta
et fide plantauit. et q̃ in arcta beneficijs
qui tamẽ ꝓpea eã altia aqla. r ad dei abalo se
gradiant. et ab ipsa auxiliũ. et cibꝰ postulat
qui sit in fine q̃uenturꝰ et dampnãdꝰ. Quoniã
dñe q̃misisti plantare aliã ramũ eius. sup mẽ
suꝑatiuũ. et q̃ faciat frũ. et fiat in cedrũ magnã
ita q̃ volucres sub ea habitabũt. et habitabũt
lignũ sublime. siccabũt lignũ viride. et frondes
eius lignũ aridũ. Istud allega q̃ deus de vno
madito ramo fecit q̃q alia cedrũ magnã. r
magnã. et gendabilẽ ꝓsentem. et i multa exaltã
alia dignitate constituit. ad ita q̃ volucres
r nobiles sub ipso q̃escãt. et sic fit q̃ de ramo
fuit sicut sublimes. et vidas. r supbas. et
ramales. et altas. vbi autem fuit pusillus. et
ysopitus. et gẽtilem. et pauperem. et
dayes fuit patꝰ de fide. et egeat gl. Cm 19
Quedã leena tulit vnũ de leonatis
et leo fuerit. et didicit equi ꝑsam
et gallos caudate. vidua fuit. et ei
tates in deserto duas. q̃ desolata. et vas
zugitij eius. et audierũt. q̃ ꝓfectus. et ad disp
welnalbg. capezule. ad. miserũt ad vi ciuitas
ne audiat vocẽ ipsius amplius sic mentes. C
Talis leo fuit quidã malus officialis. et pessi
qui in pula. sc leonatis. et pulcher
ditus. vt ita matus. cuius sic. ecclia. vel. regna
vel ciuitas. vel plata. quos ad aliquos officia
assumit. qui tandẽ lapsu temporis leones. r nisi
crudeles tyrannos efficiũt. ita q̃ ad eos p ra
pinas. gulas. deuorandũ. et ciuitates. et ecclias. et
pauperes efficiunt. ita q̃ cunctis vbiq; fluere
pauperes tanq̃ patre debeãt. ꝑ. 2o leo ra
pacis. et cupiens erat. q̃ eius. q̃ deuorat
ri. finaliter. q̃uis ignauis q̃ cũ tales sibi
misericordia. et ꝓ multa tribulationũ vbera
q̃q; q̃rat. q̃ ipse i ecclesiam vel i mona
m depositione tradit. ita q̃ ex tali vene
nimis. sciencia. et iustitie fluere si. nõ
r. in altis dignitatibꝰ et officijs amplis nõ
audit. Ista ratione videmus ad sensũ i oi
ꝙs dños. vbi leones et officiales. et pessimi
tes officiales crudeles finaliter destrue
et iusto dei iudicio ad nichilũ q̃ alios multos
studiant. et cadũt. C Quoniã. vbi. 3o. ipse
tua q̃ vinea i sanguine plantata. cuius fructꝰ
et frondes euulsit. et adusta. et
facte sũt ei vigore solidi. in septẽ. diuinũ. et
exaltata. et statula sua inter frondes si tales
euulsa. et in ira in furore q̃ vecta. et vehe
mens siccauit eam. et rami fortes sũt vigore robore
eius et ignis q̃medit eam. ita q̃ non fuit
amplius in eis virga valens. septrũ dñans.
Talis vinea vi. et ygantes tyrannos. ipse
q̃ dominꝰ populi. et maiestas q̃ sit i sanguine
et violencia. et fundata. et ad effusionẽ
sanguinis nitro ducta. Dato ei q̃ ista passim
aliqñ diu ꝓsperari. et q̃ eius dominꝰ videat
exaltari. et maxime rapitari. virgas q̃

solide .v. hales fortes q̃mde q̃libz solent
gnalcu. qui cũq̃ aliũ hebant ad sept⁹ et
pcio dñi. finaliꝫ tñ talis dom⁹ a deo
ausilio⁹ et ita ugne tholde ara⁹ et q̃uis⁹
q̃ nulla uga fortis .v. nulla ꝑsona nobilis
Nulla septe dñancia .v. nulla q̃ habat dal
nid muanit⁹ m eis q̃ la bacuit illud a ꝑce
q̃ vinea. ciuitas. dom⁹ seu ũiuersis seu q̃
alq̃ res publica q̃ in sanguine crudelitate et
rapina sumpsit artiꝫ non solet deu strare fi
finaliꝫ ara⁹ et ultore Sicut ꝓz de ꝑcipiꝫ
fortiore. Wandalor ꝑstre. gr cor⁹ z ũnore
Et sicut patuit ꝓz de domibz ytalie tyra
nor q̃la sꝯ dñi ysti q̃ Wastiente mixtis sñ
sme alt⁹ z obustissime ut C Vel dic q vinea
plantata in sanguine z ꝑsona crudelitatis
vel una ragna⁹ vel congr̃a⁹ q affuit sa
guis vel consanguinitat⁹ q̃mo⁹ q̃uis aliq̃
ad⁹ ꝑspexit ita q̃ .v. mde uga solide .v. p
sone notabiles q̃ducte⁹. finaliꝫ tñ deficiunt
ara⁹ et siccant⁹ ita q̃ nulla uga fortis
.v. nulla notabilis m eis inuenit⁹ ꝓ hanc
sꝯ crudelia ꝛ⁰ Va q̃ edificatis sanguinib⁹
Dominꝫ minat⁹ ciuitati Cam 24m
ubiem q̃ ipse educit gladiũ suũ de
vagina sua ad dam carnis gladiũ
dicit suũ limatũ qz et ara⁹ et ꝛcreuõle
Gladiꝫ mest mag vt splendeat limatꝫ z
vt edat victimas ara⁹ z. ꝓpit dñs
q̃ duplicat⁹ gladiꝫ aut tpliciat⁹. hic z ist
gladiꝫ occisionis magne sꝯ mucr⁹ exagita
ra⁹ ad occidẽdꝫ Et dicit q ꝓ timore ipius gla
dij tabescat⁹ omis car⁹. Dissoluat⁹ vniuersꝰ
exercit⁹ ꝑpmabit⁹ sꝯ spũs et ꝓ genu ge
nua fluent aque. Talis gladiꝫ vñ ad
mortẽ ipse dꝫ q̃ gladiꝫ q̃ z acutꝫ ad plene
dñi. et z limatꝫ et splendidꝫ ad tñdẽ
Et cũq̃ gladiꝫ q̃ q̃libz z duct⁹ in q̃tũ or
tuit⁹ cozpꝰ et ad⁹ cordꝫ t̃ꝛ in q̃tũ
pelmit⁹ cozpꝰ. ad⁹ et fumꝰ ipse exa
ir̃euocabil⁹ sꝯ q̃ ꝓgꝫ de vagina dis
ꝑde sue ipsum dñs amisit ir̃euocabil⁹
ultꝫ q̃ velꝫ ꝑcuti ubi exalet Et do ipse
ad dam carnis mittit⁹. qa ois caro cũ ipo

truadat⁹ gladio. et ymur gor ipse gladij diat⁹
magne occisionis qa ipa ꝯ causa ꝓtalis ois
gaꝺ imꝑfectiois Deut⁹ 32⁰ Inebriabo sagittas
meas sanguine et gladiꝫ meꝰ deuorabit carnes
Qui go ipũ gladiũ bene videt et considẽt. nisi
z q̃ car⁹ eiꝰ sꝯ timoꝛ tabescat⁹ et q̃ spũs eius ꝑfec
cessanet⁹ q̃ q̃ aque lacrimose q̃ꝑ⁹ ꝓ genua
humiliate pluẽ cessant⁹ // Vel dic q̃ tales gla
dij sꝯ tyrannj qui sꝯ exacuti ad occidẽdꝫ et ad ꝓ
pitiue capiendꝫ ꝓ crudelitate. sꝯ splendidi ad
ꝓpatione mordẽdꝫ ꝙ ultate. sꝯ irreuocabiles
ꝓ abstinaꝰ et mali sui ꝓpũ imitatꝰ q̃la sꝯ isti
ꝓ sanctꝰ sꝯ acuti. ꝓ xpi⁹ gr̃am sꝯ splendidi.
ꝓ superbia et ꝓcipitaꝰ irreuocabiles ꝓnt
dici. Nullo nñ timore dei vel nullo amoꝛ ꝓxi
vel nullo consilio aliq̃ bom viri a sua malicia
reuocari ꝓnt Iste go dyabolꝰ de vagina sue diq
tate imaginat et cũ eis iustos dilacerat et dam
nat et dulcꝫ tribulationibz eos ꝑbat. q̃ꝓ omẽ cur
at et ois spũs istos multo metuit et formidat C
Vel dic q̃ gladiꝫ z lingua dam⁹ actiue. ꝓ⁹ lingua
acre q̃ gladiꝫ acutꝫ. que limat⁹ ornate loq̃t⁹
splendet adulter⁹ seu⁹. ꝙ tandẽ ꝓdigit asꝑe ꝛ
dendo et detrahendo et z irreuocabil⁹. vñ aut
mentꝫ fama qua abstulit rep⁹ et⁹ et⁹ iste gla
diꝫ dicat⁹ duplicatꝫ vel tpliciatꝫ in ꝙtu detra
ctiues simul mendaciꝫ obloq̃s. q̃ ipse ledit se
et illũ quẽ diffamat et eũ q̃ auscultat. Vñ
Hugo li⁹ 2⁰ de ada. volens ondẽ q̃ sꝯ lingua
a ledendo a lingendo a ligendo et a labedo sꝯ
q̃ lingua sꝯ q̃ lingit adulando. mordẽdo detrahẽdo
dendit incidendo. ligat et ligatꝰ nõ ꝓt. labiꝰ
at tanel neqt. labit⁹ vt anguilla. penetꝫ vt
sagitta Tollit amicos. multiplicat inimicos.
mouet litigat. seminat discordias et multos ꝺ
finit uno ictu. blanda z et suauiola et lata
et parat ad misericordia mala et exhaurienda
bona. ꝙ ꝓ. 21⁰ ꝺ. Qui custodit os suũ custodit
animã suã q̃ꝓ mors et vita ꝛ manu linguẽ
Ps. 140⁰ ara⁹ in quoda⁹ locis sꝯ q̃ ubi leuites ꝓ
ferrũ ꝑ non leuit⁹ inuocat⁹. Cam 23m
Oolla et oholiba fuerunt due mulieres filie
matꝛis unꝰ sicut figuratiue ꝓdit hiezech
de ciuitatibz samarie et ierusalem et fuerunt
vilissime Ista q̃ ꝓma ꝑ ocolla sꝯ insanuit li

libidine in assyrios amatores suos vestitos iacet
to principes et astensores equoz et iuuenes
cupidinis. si finaliter isti amatores sui occiderut
eam et discooperuerut ignominiam eius. Quod ad
uidisti sorores eius caliba magis adhuc insaniuit
libidine. et ea videns imagines caldeoz depic
tas de pictibus extensis coloribus accinctas balteis
zonis et tyaras in capitibus filiorum babilonis is
tas insaniuit libidine et misit nuncios ad eos in patria sua et dor
mierunt cum eis. Quia ipsi sui amatores
ipsam mulierem spoliauerunt. vestimenta eius tulerunt
Nasum eius et aures eius ceciderunt et quos eius fuerant
gladio consumserunt. Illud est allegoria cum ma
las mulieres. ita dato quod aliquis videat quod sororem eius
vel vicinam eius uel fuit diffamatam de paupertate
et spiritualiter infectam ipsa tamen fidelis libidinosa non
dimittit. imo compone et pictos iuuenes diligit
quamuis nuda et pauper maneat et vitam famem sitim
et frigus inde patitur. Vel dic quod tales male
mulieres sunt ante penitentiam quod ab ira mala
et ab ira mala cogitationis et ab ira peccato genite vel
create sunt cum assyrios et cum aduersarios suos
et mundo carne vel diabolo firmiter videntur
in quibus in eorum suggestionibus propitios et spiritus
defectantes. Ita quod ipsi per diuersa vicia fornicantur
isti sunt amatores sui mundi. Deus et demonia
qui ipsas nunc amare se fictam ipsas vestibus et
auro spoliant. Nasos denarios et auribus et auditu
verbi dei eas priuant. et sic denuodis gladio eas
finaliter terminant. Et dato quod ista per penitentiam et eorum
alibique. alie tu sorores sue se per hoc non castigant
imo idem supplicium vna cum alibi magis quam
bulant et declinant. Vel dic quod tales sunt male
religiose ipsene que dato quod gloriam mundanorum
appetentes cum ipsis quibus per apostasiam fornicantur
sed quod inde erant ad pianctum et eorundem deducant
alios tu nequaquam per hoc castigant. imo ad eundem
casum aures cotidie aptant. Cam 21

Mirabilem figuram unius nauis vt isti describunt
ypocrita. quam nauis ciuitati nauis quam
quam mihi videbar et mulier naufragia
possidebat. Isti go nauis sum ciuitati sic loquitur
O tyri tu dicis perfecti decoris ego sum at in corde
maris sita. finitimi tui qui edificauerunt te ipsa
uerunt decorem tuum. Abietes de senir edificauerunt
erunt te. Cedri de libano tulerunt vt facerent
tibi malum. Quercus de basan dealuerunt re
mos tuos. Transtra tua fecerunt de abie
iudico pinchas tua de insulis italie. Byssus
vela de egipto tecta a tibi in velum vt pos
net in malo iacinctus et purpura de insu
lis in malo iacinctus et purpura de insu
elisa fuit super opimentum tuum. Nauta nauis que
nauis quam misere erant militantes quod in tyro
intus portus angustia. quo quod ipse in portubus
et angustiis viuit et mare nauis in pelagus
amaricatum super fuit. Nauis sua nauis
nauis institores abietes que super ambulantes
simes super pauperes qui fuerunt pomibus erant pu
batores. qui de fauis quod mel parat in lumine
ad diu. quo quod ipsi fundatores erant a patre
lumen constituti nostrum. qui erant fuisse lucis
et scientia quibus Iac super ipsa
dat a pre lumine Cedri quod arbor altissima
fuit plane qui in dignitate et statu celsi in
altiori et contemplatiue excellentie celsi dulci
ad maiora Cui erat de libano quod mysterium
ad super quod ad pilatoris dignitatem assumitur
quo de cedri de altis contemplatiuis et
perfecte persone debet malis nauis in pelagio
fieri et ad plantie officium aleuari. sin iuste ut
palma florebit. Quercus arbor duissima et
fortissima matribus fuit qui fortes et solidi
optinerunt quod de basan ipse mysterium
fuerunt dicti quo quod fuerunt premissi et digni
tyis assumpti. Validare quercus basan
Isti go rem celle fecerunt in quibus ipsam de pec
tu padisi deduxit. Nequod isti per nauis fu
runt dolati et a cuncti fere penitentibus gladio
deturpati. Nisi tu isti nauis fuerunt confessate quod
de abeo nobis dni ea quo quod ipsi exercitate ad
bene per amicti visi per promisse. Ibidem vero
et apparere doctores fuerunt quod quoniam ipse ipse
audit de spiritualis vitalis quod a spiritu mente
et cedit dicit ea quo quod per expeditum fuerunt
lucerna in agrum et cedit Byssus go quod a lignum
candidissimum. pinnata fuit confessio Iacinctus et purpura
a celeste fuit quasi one spiritalis et celeste appa
rens. purpura vero designat rubore et ardo
rem. purpura vero designat rubore et ardo
cantus et amicitie. qui sic valde a consilio fuerunt
de bisso a mundissimo et pissimo vel debet
premium. vero a cotidie cultando debis ad pe
cuniam spiritum et per celestem vitam et appunc

lacinctinū Ad Jacinctū et ſpulā ſ̄ducentū eor
Dico go q̄ nauis vel citas ante fr̄a ē de alie
tibꝫ de ſauir. ⁊ de pauperibꝫ lucaſ. et a patre
ſuimꝰ q̄ ḡna illiteratis q̄li ecc̄ ꝓpig ⁊ ſplan
fr̄s ſ̄. de cedr̄ libani ⁊ de ꝓſonis ſ̄ducentū
et velo biſſino ⁊ pīrate conſtr̄e dr̄ceatis q̄rū
aiid de baſan ⁊ ꝓſone ſtrenue et conſtantes
ſine et abſtinentes ſc̄ martires Extenſtrat ebo
ea ⁊ caſti confeſſate mdc alios ꝙcedētes
dr̄ceā ꝓpter aplexuſ Jacinctꝰ q̄ celeſtē appa
tantia et pulcrā pacē ſibi optantū cultore
dr̄ceā dic go Dicē potuit antiqꝰ nauis
ſine ꝓfr̄ dr̄ceā ego ſū m corde maris ⁊ ē
plentudine am bonoꝝ ſpulatū collocata ſſe
go tibi tue potuit dic ī ſup̄ 10° Similiter
mal et olau q̄ mādſti et dr̄cēa fr̄a ea Ppter
ezechiel deſipſte ritate tyri ī ſtitudine
nauis. Inc̄ incipit de diuicijs et gſua iſtiꝰ ꝯ
tate Et ponit q̄ds ad mundanas eiꝰ diuerſe
ꝓuincie de diuerſ mundi ꝓtibꝫ diuide dalſa
nitabilia et matrimonia q̄ repleta ē et ꝓfani
ficata nomiſ in corde maris ꝓ iſtiꝰ fame fuit ibiꝫ
dñs ſibi ſc̄. In aq̄s multis adduxerūt te remi
ges tui ventꝰ auſt̄ ꝙfuit et ī corde maris dr̄
cie tue. theſauri tui ꝓſtitientū tui. nautę
tui et gubernatores qui tenebāt ſuppellectile
tua et ꝓtēt tuo ꝓdant. vnī bellatores tui ēt
vniuſa multitudine tua cadent in corde maris
in die ruine tue. Lauacrū ſibi lauerūt
tui et gubernatores qui tenebāt ſuppellectile
tua et ꝓtēt tuo ꝓdant. vnī bellatores tui ēt
vniuſa multitudine tua cadent in corde maris
in die ruine tue. Lauacrū ſibi lauerūt
ſup te negociatores gentiū et ad michilē deducta
es et non ultra ī ꝓpetuū // Illud ꝓ applicat
cōtēptū mundane celſitudinis vel artis que ſit
in principio nauis ſalutiſera: modo q̄ ſupra
dicte ꝓſtitute iſta cum antiquꝰ habebat
mundanas ſpulas in quibꝫ ſpulalia y tradi
dabat Et ſic ſrēs negociatores bonis celeſtibꝫ
ditabat Et vnus antiquꝰ ꝓfuit ſtrenue ad iſta
q̄ deus⁹ aſſluxerūt ei celestia ſua ſic addita
et poſſeſſiones acceſſerūt ei et ad ſūmis opibꝫ
ditauerūt nūr vñ ad alias nouas
mundanas ſc̄ vbi dant ſpulalia y treuge Ad
ficia q̄ paranſ illa officia y carnalibꝫ am
nouis iam q̄ toty mundꝰ mactat ꝓfuā. iſta
ornata mundi. ꝓfr̄ a ſulacionē offert iſta q̄
ad conſtat actum diuiciis et opulentijs plend
ad ꝓpijs et ſuperbijs laſciuie ea y eto timēdꝰ e

ne ventꝰ auſtri ⁊ ſpiritꝰ ſua ſpam conſpꝫ et at
in mari tribulationū et anxietatū ſubuſtat Jam
ēn videmꝰ q̄ diuicie theſauri et multi mſtim
ꝓcipiūt ab ecclia deficē Laute et gubnatores q̄
ꝓſunt ſuo ꝓſto ⁊ plati bellatores ecc̄ ⁊ ꝓdicatores
et viri iuſti tam ꝛripuit cadē et ſicut cōdeuit
a diute modali ꝓſtia ecclia videmꝰ eos a ꝓſpitate
tpali cotidie cadē cla iuſto dei iudicio ſit q̄ qui
ꝓ tēpalia deū voluerūt dēinq̄ ecclia ſpam
gratiam tēpale q̄ſtat amittē Quapꝫ tam
ēnimꝰ q̄ opes tpales tam ceſſat q̄ q̄ iſta nauis
ecclia ad michilē deducat Negociatores q̄ ⁊ ſtia
ꝓfuit tam ēn q̄ tempnendo ſup ſpam ſibilat a ꝓſultat
Vñ vſq̄ 2° Repleta ē fr̄a eiꝰ thāuroꝝ eiꝰ vbēt
et ſc̄ q̄ dicit dñs exercituū ſup eōm ſ̄bū et ex
celſū et arrogantia Et ſublimabit ī cla blue
poſſiꝫ fr̄a ⁊ ecclia incepit repleri auro et argento
et diuicijs ſtabi repleta ē ecclia ⁊ vite luxurioſ
et ſuperbie Et ydol ⁊ virt ignoſcentibꝫ et pigre
Quapꝫ ēn incipit dicē ſup ſ̄bum et ignorantes
ecclie et rogates ecclie viſitare et ſpōre ſ̄bi ad
humilitatē vñ ī vſq̄ 2°. Humiliter ſublimabit
ciuitas Vel ſi vis dic ēn omnibꝫ magnos
ſtatꝰ et ēn magna mundi ꝓcia ecclie fuit ꝓpiū
ſpūalē ꝓſuꝫ. caldeoꝝ pēnoꝝ hōnoꝝ et ēn
ſ̄bas ſtis ciuitatibꝫ quales babilon Ninive Car
thago Troya et ſtis vel ēn ſpos mūdi ſ̄bos
dnos et tyrānos q̄bꝫ fuit nabugodonoſor Tyro
Alexander Julius ceſar. Et alij ꝙ q̄ mundū
ꝓ violentā obtinuerūt Et qui ſumma ꝓſpitate
ꝓfruebant nautas nauem et bellatores ad ſub
iugandos ꝓſtes habebant ꝙ a ſanctis mūdi
ꝓtibꝫ ſpūs mōnia ⁊ tributa et munera detu
lerūt Quos tu cū magnis et ꝓpriis ſuis ꝓ
violentia acceſſiſti ventꝰ auſtri ⁊ ſpiritꝰ ſuꝫ ſubiuit
ī mare ⁊ ī tribulationē et paupertatē
ſubmerſit Et ad michilē deduxit et redegit
ēn mundi ſpiritū ſuper altare ſtrenue redigē.

In pſona et figura ſpūs dicit
Ezechiel ⁊ ſ̄bum dñi ad me dicens fili hominis dic
ad principē tyri hec dicit dñs deus. Eo q̄ exal
tatū ē cor tuū et dixiſti deus ego ſū et cathedrā
dei ſedi ī corde maris. cū ſis tu deus et non deus Et poſuiſti cor tuū q̄ cor dei

Ere sapiencior es tu Daniele et omne secretū non te absconditū a te in sapia tua et prudcia tua feristi tibi fortitudinem et acquisisti aurū et argentū in thesaurū tuis in negociatione tua multiplicasti tibi fortitudinem. Unde elatū e cor tuū ut cor dei ere ego adducā te sup alienos alienos robustissimos gentiū et nudabūt gladios sup pulcritudinem sapie tue et polluent decore tuū et interficiēt te in medio fovee interficiēris more occisoꝝ maxie. Ista pnt applicat cōtra nudi sa pientes et aduersantes qui p certū ignt cor elatū et elevatū. videt se dicē se deos et non ignorāt in quātū sz aliqui alios a vtē alios holes stipulāt et in quātū omne secretū diffūdāt quod dissolue se putāt qm p Daniel i. cuiuslibet viri sed vel theolo in sapia se ponūt et de cultu dei se dissē i. studys Daniele vel i iudicijs vt officijs p tribunali iuxta reddisse se dnt. Iste go cor suū ut cor dei vult ponē in quātū se alios nosse pfice et de sua scīa sibie i. corde. Scia inflat caritas vero edificat. Quod g. y eto ista in sapia sua i. i gestibus iudicijs aduocationibus at holby acquirit fortitudinem tpalē. multiplicat thesauros et diuitias in similit. et i negociatione vsuraꝝ et mādmare ds aliqn exercēt dilatāt et multiplicat bona sua et acquisiuit fortitudinem potētie secularis vt q sit videre pauci sūt q talia assistat pdti hodie pdti dā pnotes cū sūt vt faciāt mala bene et sacē nesciēt. Ideo. dz deꝰ tradet tales finaliter i manu robustissimaꝝ gentiū sz Romē. q ista dies infinitatis et tribulōis in quo acciunt pulcritudinem siue sapie pdicūt. Deinde q sue gloie templū destruēt et p morte tripudiū eos qui subito interficiunt et i corde maris i in infno p etnā dāpnaꝝ occidūt iste gō i. ysaie ait. Sapia tua et scia tua ipa decepit te et dixisti ego sū et non est alia pter me. Net veniet sup te malū et nō scies ortū eius et irruet sup te calamitas quā nō potes expiare. Videbo te subito p annū. Tu signaculū similitudinis. plenus sapia et pfectus decore in deli cijs paradisi dei fuisti omne lapis pciosus operimentū tuū sardinis topazius et iaspis chrisolitus onix et beryllus. saphirus carbūculus at smaragdus aurū opus decoris tui. tui cherub extensus at protegens posui te in monte scō dei. i medio lapidū ignitoꝝ ambulasti. Ego pfecta i vijs tuis a die qdieste tu. Ista pnt ad pom de quolibet viro iusto at maxie ecclastico vel plato qui tm debz ad signaculū similitudinis p dei et stare vnā tra plenū sapia p spūale discrē pdicti decore p honestā gestā in deliciāt paradisi ad p assec et ornamēta omnia lapidū pciosoꝝ induentū ipe p omē virtutē adep sta d opinione pfectionis sue debz reputari i. spei vere et solidātis topazius q lucet fulgē i. obrie at y mitracis honoꝝ q fulget et splendet iaspis q ordo clastici at fidei splendor at luxuriātis chrisolitus q ydoneus timor et humilitas onix qui ordo fuit tremulus i. dei timor at sua assidua sedulitas beryllus qui citius abuiat i. pauca at benigmitas saphirus qui discretā cognitā q i. pfecta amor at cultus chalcedonius q sidmē amicat i. discrē at sā pia at sagax citas smaragdus q visū reuerat i. bō quā at honestas. Hinc ecclastici sacerdotes debet ad opa decoris sui i. mox grauitatē at maturitatē ista cū ois dns de opimentū bonis sanctis vestis et tegmen cōtra ecclastica vana et stulta viri iusti vt sic dicat. Vnde to tus vas solidi ornat ois lampade pciosa. Iste ipse debet ad cherub i. vir angelicus q mīstrat plenus sua pfectione fidei at sue assistentie. Debet ad extenty ad alios p liberalitatē at apostolū debet ad pregnus p pauper m adiutorū at defensionē in monte ecclastici dei vbi pollet i. in alto officio dignitate at beneficio dei ad i. in medio lapidū ignitoꝝ i. i medio honoꝝ ecclastici militare ardenau p bone sancte ecclastice et sic a die conditionis sue i. a die iuuenture vel p maioris debet ad pfectū i vijs suis pcedere virtute p fectoꝝ. sed y eto q p missa ois spūalis pfectio nō i nullo dicī potest ita q p respō pdicti gl. glosatoꝝ i illo at pfecte viuat et ele illi ad ecclastici

Consequenter legit ibidem ypocrita qui existimat se
sui similem fore monte scō dei et deliciis paradisi
ppter sapiam et decorē q̄ in negociationes
et quibus se immiscuerat prudenter ea sua dicit
quo sibi sit in multitudine negociationis tue
repleta est media tua iniquitate et peccasti
ejecit te de monte scō meo et perdidit te cherub
ultor et protegens de medio lapidum ignitorum ele
vatum est cor tuum in decore tuo perdidisti sapiam
tuam et in multitudine iniquitatum tuarum prophani
stificasti tuam. produxi te ignem de medio tui et
dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium vide
ntium te. metuens facta es et non eris in perpetuum.
Ista pars optime applicatur contra religiosos et ec
clesiasticos negociatores vel negotiorum seculi
tractatores vel contra principum secretarios. qui
apud multi sunt hodie in monte scō dei
id est ecclie et deliciis paradisi. i. in religione
que sunt plene sapia sua et pfia decore et
honestate quibus decoris in mundi tui negotiis se immiscuerunt et cherubis se dilexerunt
tant. quamq̄ sepe fit q̄ intima mentis sue liq
rate repleant. tamen quia scit q̄ in decore suo et in
gratia sibi a deo collata cor suum elevauit et
superbiit. sapiam amittendo deo manu sua sanctificante
gratie sue vbinamq̄ discrete et sapienter fuit. deus
dat eum de monte scō et de statu sanctitatis eicit
et diuisa pauit. et igne diuine ire punitur
veritus et finalis nichil reputant. per id
nichil deuenit tibi adq̄ dicit. et cherub de me
dio tui me eiecit. mercatoribus et usurariis
et symoniacis. sic dicit qui sit malis et ydo
neis gratiis et usuriis et symoniis pac
tionibus in religione vtuntur. ita adu
ratus q̄ ejectus et vexatus de templo
dicit Io 2. vbi dicit. de fuste ista ignis et
comburet domum principum. negociatores
quam q̄ tales negociatores de monte scō dei
dent eiecti et a statu ecclastico destituti.

Quia dns pharaonem regem
egipti sub figura unius draconis in
medio fluminum descentis dicit se. ecce ego
ad te o pharao rex egipti draco magne
qui cubas in medio fluminum et dicis meum est flu
uium et ego feci memetipsum et pones circulum
in maxillis tuis et adhere faciam pisces flu
minum tuorum squamis tuis et extraham te de fluvio
tuis et omnes pisces fluminis
tui super squamas tuas derelinquam te in deserto tuo et
universum volatile celi dedi te ad vescendum. Malos draconem
videt de quibus malis ecclastici vel mundi dicas
et quos vel malos principes et plures q̄ draconis
dicit eo q̄ per auctoritatem rapinam vel secundum ipsam
manum. huius sancti q̄ cubat in fluminibus dicitur deli
ciare. huius sancti quibus adhuc multi pisces. i. multi de
malas familiares. reputat consanguineos et quos
cotas. huius sancti q̄ quos habet non attribuit deo vel no
sepos se fecisse et sua industria statum suum acq̄
sisse dicit. ad laudem virtutum gratie. qua per eos ther
solet dns freno mortis impinat et eos in desti
tuat. in infimum piscem et pisces suos sibi adhuc
rentes. i. malam suam sequentes et paucitatem ad ipso pdam
et a statu gloriante eicit. et bestiis et tyrannis
qui bona ipsius martiri diripiunt et volatilibus. i.
dominis qui aliam rapuit finaliter ipsos dat dom
inat ei q̄ tales malignis iusto dei iudicio de fluvio
deliciarum et de statu gloriante eruit. pisces sibi
adhaerentes. i. spes sanguinei et familiares q̄ sic
per eos in bonis fruebant piscium communi et pauit
deserto et pastus dissipatur. oues gregis sui.
Draconem etiam. i. tributum diuitem pauperibus diu
ripuit. de fluctibus diuitiarum deliciarum iusti et q̄
adhaerant ad desertum miseriarum et mandet illi qui
dicit q̄ opes faceret semetipsos. i. illi q̄ bona sua
non deo sed propriis industrie attribuit ipsum deum q̄ pluri
mum offenderunt. quamq̄ de fluvio devotionis
spiritus ad altum. vel de fluminibus deliciarum spiritus
ad corpus manet exterius et in desertum pene vel misere
religiosi. vel eum illi qui bona sua spiritualia sibi
attribuit multo labi in diuisa vitia permittit.
illi vero q̄ bona sua spiritualia temporalia ad dei gloria
non referunt ad desertum paupertatis merito deducuntur
Unde gregorius 29o moralium dicit q̄ conditores disputa
tionis agit. q̄ de se ostendens alia temptationis in
culo feriat. ut ipsum q̄ sit ducat et fastu
superbie premittat. Unde etiam fit medio de
baculo arundineo egipti da q̄ ecclia dicit 4o Re
18 et Ysa 36 et 36. et egipti cum baculo arundi
neo quia q̄ nullum solidum et firmum in se et ei
untibus habet velut gutta frangit et conscat. quando
ei de fortitudine et solidum vacuum si desuper innixus fuerit

onus deposuit non sustinebit eu sit mtr vacuq
et tumid. ¶ Talez sc̄ fuisse amicu qui exotico vnit
splendidi et p̄ promissa fidelitate solidi. quem tu
si qs ybauerit vel in aliquo mestitie arctado eis
eis imti et in eis afflē voluerit. vel ong alicuius
labois sustinendi opp̄ ipposuerit. statim ipm p̄ pa
tientia et infidelitate fractū videbit sm q illud
quod promitta videbat fi. fidelitate nō fuerit nec
tenuerit. soliditate em et stabilitate habz solū
exilius in aquonia vacuus at e et spolijs mtibus
in constitu. qa sm iste fidelitate habz in ore. nam
in ope vel i crede Unde ysa. 36. Ecce confidis sup
baculū istū arundineū confractū egipti. cui si
innixus fuit homo offrīget et ypōdabit manū eius
sic ē phāo oīb confidentibz in eū ¶ Vel dic q
iste baculus fuit ypōtatē mundanā. mundū. argen
vel vitā tanq̄ falsā vel diabolū. sm em oīa licet
videant solidi. sc̄ tm fragilia atq̄ fluida. qa
vbi quis magis ipōs innitit et confidit. ibi eicitur
sibi ang fragilia et defectibilia ea sentit. qa vbi
quis diuicijs spōat vilē vel ypōtate grandē ibi
baculū iste sibi p̄ morte vel infirmitē cōgi fri
gitt et eū trahit magis valide ¶ Ca. 31. mi

Assur cedrus libani pulch̄ ramis. frondibz nemo
rosus altitudine inter. genitus frondes elevata et cacu
minū eius atque mirēdū illud q̄ altissimā exaltauit
eū. fluenta eius manabāt in circuitu radicū eius. riuos
suos emisit ad vniūsa ligna agri. propterea eleua
ta ē altitudo eius multiplicata sup̄ arbusta eius
et elevati sūt rami eius in aquis multis. in ramis
eius fecerūt nidos volatilia celi. Sub frondibz eius
gignebat omnes bestie silvarū et sub umbra eius
habitabat omnis gentilis pleumare. Cedri nō fuerūt
altiores illo in paradiso dei. Abietes nō fuerunt
equate frondibz eius. et ōnes ligni paradisi nō est
assimilatū ei at pulchitudini eius. quia amulata
sūt eū oīa ligna voluptatis que sūt in paradiso
dei. qd̄ q̄ vtq̄ dicit. p̄ eo q̄ elevatū ē cor
eius in altitudine sua. tradit a d̄ magnā generā
tionē gentiū et fluentes aq̄ crudelissimā nacionū
cōfugiūt arbusta eius et fugiunt de sub umbra
eius sūt ibi. et sic d̄ q̄ deducti a cū lignis vo
luptatis ad terā vltiāā cū destruentibz ad ipsū
ad interfectū gladio et cōsolati sūt sub eum
oīa ligna ¶ Sūt tales cedri intelligo nulos dites

et superbos qui in mundi dignitatibz et offi
cijs constituti vt sc̄ ad tēpā aliq̄ multi
scandalū vel ecclīe in platea vel p̄ipue
officijs elevati. Vīs Vidi apud sepelientes
et exaltati sicut cedros libani. qa vt sc̄
in libano quasi mundi p̄ ypōtate et publica
frondibz a diuīs possessionibz sūt nodosi
dignitatibz et officijs sc̄ ecclīe. sūt fundati
et vnde altos et magnos diuites sc̄ exaltan
tes q̄ in paradiso vel in celo vel pulch̄ pauca
sūt ligna q̄ eis in gloria equare assimilari. in
q̄ ipse abietes et platani. i. ipsi diuites. duces
nobiles et exercitū milites principes vel pōles
vbiq̄ mundane ypōtati et gle multa
adeptē dicunt ad tēpā videnq̄ de multis
aduocatē et officialibz cingūt et sibi q̄ in
in mundana gloria magnos nobiles undiq̄
et q̄ hodie q̄ toto honore et ypōtate sēd ad
ultimū ē deiōluta. ysa. 22. Ecce libam ad
te veniet decor carmeli et sarō. q̄ hirsuti
altitudo sui status sup̄ alios elevata. Arbusta
eā ecce i familiadi et apparere p̄ ecc
ad officia vel bñficia altiora. volunt et eli
i nobiles bestie tre i rustici. pōli gentes
i mediocres et layci apud tales mendicare
et hospitē. habitare et q̄mordē sibi vmbra
sue vite dēle. q̄ volunt esse i nobiles no
dedignāt edificare i nisi seu armaria
habitacula bestie tre et i ramis eis q̄ndoq̄
aues celi. Ad ultimū ē q̄ eaq̄ deiecte mutant
ipsos et diuīs i diabolū exaltauit eos et
pleūa diuīsa pōsitie passionū et luxurie in rigidū
cruciatū ipsos. quapp̄ nō misi sibi gloriē vbiq̄ de
magnificatos et exaltatos. sc̄. q̄ ista de tanta
sua altitudine et sublimitate se ruunt in
superbia et cor eorū p̄ vana gloriā exaltatū
in finalē in magna crudelitate. Secundo ponit
ista q̄ q̄q̄ sic q̄ tpaliē p̄ spōtuā fluenta
ista q̄ arbusta eorū i ipōtes familiares et filij
qui p̄ eos exaltati et honorati fuerant reliquit
confugiūt ad bestie i simplices subditi de vmbra
sui dominij tollerare ipsi q̄ obedire apōlij non
dignant. Sic erā q̄ loco nisi vel additi
infima pauperie deducūt ista q̄ lignū tre ysma

Ezechiel

i. pauperes quos depsserant de crasi ipsor no
modica consolat' gratia, dñs ih xp q cū audisset
Iuniores qui mane olebant cor suū i tra
qui volūdabat gentes et ni volūdat⁹ est
et nos mi similis fides as Vel dic q in
arbor ē anīa q ps fluuia dnor sic q cam
vegetauerunt et ps abissi atha ordinacois
et aquas dine gre et deuocois q ea mite
uit tra q hodie qualitate diuicijs et pate
cijs dilatata q cedri abietes et platanꝰ
i mundi alti principes. diuites et diti sibi nulla
tenuy adequant. Alia ena ligna paradisi i alie
sancte q fuerūt sic lex ygnie et sancte et septe
regis sibi nullatenus q̄runt. Vñ ea fm ē q
animis suor officior velauerūt ceteri i mundi
nolūtes gaudent inditiare. Bestie vel et
pisces i infimor simplices subditi sub umbra
fidei sue latent inditiare habitare. qa ista
arbor de terra sui sublimitate et pspitate
i m supbiā erecta et cor eius q plurimū ele
uate sc paulatim i manū audentissime
i pleriq et tyrannice tra ps. Et busta eius i
psone ecclastice frigūt et suppeditāt. Aues
i nobiles et bestie i ignobiles subiacent ecie
magie in tpalibz dedignat et io de subpp
i de uno side et omagijs effugā ybat.
Vñ ead i fideles ad alienas sectas ratidie
fugiūt et p sismata vmbm ecie deliquūt
Ista q ea gradūs et tbulacoibz tyrannor tali
ō tribuitur q ea ad tra vltiam i ad mscād
ē scdm Et en s. ead ē qē vidua dna gre
sue. precepit q iuenacē sua ē sub tributo.
Vel dic q talis tradit q ē vir. ecclastic⁹
et alij qui ads deuocois mutē. fluūbz
ss irrigat et sic ad pfectū altitudinem
eleuatur ista q obiecta et platanacē i mul
dinor sapiēcie nulla sibi sublimitas ede
quat. ligna ena paradisi i alij fideles sibi
nullatenus equant. In rami et suaz affec
cionū inditiant alias i angeli dalitatis
sub umbra sue exemplar habitat bestie
et pisces i fideles simplices et ignaui p im
tationē. Accepta qñ ea tali statura cū dore
p assumpta et tanam ipsam elevat. sepe
fit q relabat dño manū sua i manibz

tribulatiū i demonū p pcā eade ptrit
et q finalit ad ipsū i tra ultima deducat
Vsq ih Detracta ē ad inferos superbia tua &
go qsidā i cane p. Qui stat videat ne cadat ī
Ptermitto figuram de morte et destructe
ullar nacionū q ponit ezech. vbi d⁹ ibi
mosoch tubal ibi elam i ibi. qa ego ipsam
alibi cecidi me fecisse de gdcoibz pastore
bono et malo q ponit &c. Nec qd pono hic
qa ea ista non videat pdicti sed narratiue
et pcij litialit et ordinatiue Cap. 31
Vidit ezechiel vnū campū plenū ossibz
q dant multa valde sup fluia aqui sicut
vegetabat. Accidit go q̄ dei voluntate q
ezechiele yhetate facta ē gnacio et accessiū
ossa vnūquodq ad iunctura sua et cepe sup eos
carnes et nerui et extensa ē sup eos cutis et
spūs non habebat et yhetauit ad spūm dicēs da
quatuor ventis veni spūs et insuffla sup ī mortuos istos
et reuiuiscant et insufflauit ē in ea spūs et vixe
runt et steterunt sup pedes suos exercitus grādis
nimis valde Ista ossa pōt significare completam
anīm parte qui sc̄ i corpe tuq mundi vel in campo
anīa militātis qui sc̄ mudi sine qualitatis decore
sicci i sine gressionis amore languēt Mūltitudem
dissimili i sine dilectois amore fragil cōtractus i sine
gre et deuocois vigore Sine carnositatis i sine
concordie ligamento vel sine fortitudinis firmitate
et sine carnibz i sine pietatis mollicie vel lenimēto
vñ ibid dicit ds in psona pdicte Ecce ego
mittā in vos spūm et viuetis Et dabo nervos sup
vos i faciā crescere sup vos carnes i ducā in vob
ossa abscisi sicut. si yhetata yhetate i pdicatore
yhetante pdicante vel prato i desiccate in ista
ossibz fit gnacio gressio et accessus ossa ad
ossa p affectū spūalis deuocionis et applicate
vnūquodq ad iunctura sua p ligamenta gradus
vnionis et p eo ead q quilibet officia contenta
in gradu et vnione p̄ta in istis go statim
ecclā incipiūt nervi i spūalis fortitudo carnes
i pietatis plenitudo cutis i honestate
exteior gestitudo et a quatuor ventis i a quatuor homi af
fectibz venit i eis spūs i dicit gna scriptura Ve
nite et talibz penitentibz illud quod ibi sequit
Et dabo sup vos nervos et surgere faciā in
vobis carnes et sup extendā in vobis cutem et
dabo vobis spūm et viuetis Hic go fit q spūalis

mfusſtante ſpū ſcō ſup ossa arida ⁊ ſupe-
dcuotus pōdus et eos ſubmittit ſtatim ſapuit
ſ ḡnā vitā. a tu ⁊ ab affectu ſ. enoꝛe ſtrḡe
et ea ꝗtempnē et aiesti ꝙ ſſem et contēptꝰ
et ſatūdinē mentē ſtrāt ⁊c ſngressꝰ ē ī me
ſpūs et ſtauit me ſup pedes meos ℣ Vel dic q
4ꝰ ptes a quib⁹ venit ſſēm ī mentē aridi ⁊ de-
uotū ſc̄ 4ꝰ cōſiderationes quib⁹ premitꝰ deꝫ vi
ſtꝫ vilitas natiuitatē. malitie nr̄ē ſnſū aſſumꝰ
paduſſ felicitatē q̄ pōt. qui ad ſtās ptes bene
conſideat et attendit ſſm ſcm ſacrā⁹ ī ſe capit
⁊c ſicut ſup ℣ Vel dic q talia oſſa arida ſunt
ypocrite qui ſuis habent nerꝰos aſſolatiue
colligatos. carnes ficte q̄ſſionis aute honeſte
cōmiſcēs. ſpūs tamen vt ꝑ non habebat in
q̄bꝰ erant ſpūs ḡtie et deuocōis. Repde ℣ Expo
diſciplīe affligiat ſpūm. Cap̄m 38

Dixit ezechiel cum templū plenū ac-
cepiſſet. Dñs cuidā principi ſtulto qui dicat
gog qui ad magnis ꝙrātibꝰ aſſeſſus
eſt et ī nouiſſimo anoꝛe ad tra ſpēt ad ſpolia
ꝑdi dei deſiderata et dicit ſic. In igne zeli mei
locutꝰ ſū ꝙa ī die illa erit magna ꝗmotio ſup
tra et ꝗmouebūt a facie mea piſces maris
volucres celi et beſtie tre. et oīe reptile q̄
mouet ſup humū. tunc et homines qui ſūt ſuper
faciem tre. et ſubultent montes et cadet ſaxa
et oīe mur⁹ corruet ī tra et gladiꝰ vnuſqſq;
ad ꝓximū ſuū ignem ſulphuris pluam ſup eū
et ſup exercitū eius ℣ Glosa pt exponi mul
Diabolꝰ qui de celestibꝰ ſuis. et ad congele omnī
malicie non ceſſat cōtra ſpōſū Dñi. et cōtra honoꝛ
cotidie militat. et eos honoꝛe ſuis ſpūalibꝰ ſpo
liare. qui ꝙ erit ī nouiſſimo anoꝛe ſc̄ī. Die iudi
cij iſte ad tanto ſuo exercitu regendo par. illis
tunc cōſi fiat ꝗmotio et mirabilis exp omnīa
ḡa ſc̄ī. ignis furoꝛis. iuſtitie et rigoꝛis ſpūs
Dei ꝗmouebūt a ſtatu ſue mundane ꝓſperitatis
piſces onarii. et voluptuoſi. volucres celi. et ſ. bi
ti et ambicioſi qui non q̄rūt niſi alta. Beſtie
tre. auari. atq; diuites. Reptilia. infimi
mali pauperes ḡtes qui ſc̄ī ſūt frūct tre. ſ. cete
ro. et dñi. mali. ſcelerati. regulares et ꝙgulares. tales
ſ. ſūt de exercitu iſtiꝰ regis gog. et diaboli. Et do
minꝰ finaliter ſulphuris. ignē et ſubitaneꝰ. et de-
uozem et ſeuere eterne dampnatōis ſc̄ī eos pluet.

Gladius ſue diuine ire in eos omittet. mutuos
et ſpecie altos ſtruꝫ deſtruet ſe pſs et mutuos
eoꝛ. et ſpecie malos ſcultores et pretectores
ſubuertet. et eos omēs in mſa mū dānabit
miſeriaꝫ et occidet. dꝫ ꝙ ēto gog ſū ſuis
exercitibꝰ et diabolꝰ cū ſuis bestijs
dñi deſtruet et malorū ſtatꝰ et ſpūalis
ſubuertet. ꝑ ignis ſulphuris et ſpūs oris
ſui ꝑ talium eoꝛ. Cap̄m 39

Templū qđ vidit ezechiel ad ſua
similitudinē dispoſitū et ſtabilitū. vlo ſuo
ſit exp̄ſ. ſi qui ſita ſūt ſic deſiderat
videat gregoꝛ. ſr. ezechiel i omē. Non ſū ſimilis
tem difficilia exponē qui nō ſpo nō aliqs
de ſegete ſua ſeſtitiaꝫ exercitū ꝓ vt ꝓ mes
ſores poſſim aliq̄ manipulū colligere. Dnus
go ꝙ ezechiel in deſcriptōe templi tendit q̄dā
pictura in pariete qua obſcurꝰ videbat
dat pictila dedalus quod duas facies habet
ſc̄ī ab vna ꝑte facie hoīs et ab alia facie
leonis et utꝝ quilibet ſpēm faciē palme
ſpēs ꝓpinquabat. ad quā ipſa facies cherub
videbat. Iſta pictila ꝓ multis ſcīpturis
eccleſticis et ꝓphetis ꝓbatos qui in templo
eccle ſc̄ī locati. dꝫ ꝙ ēto iſti dñi dicā cherub
qui ont ſtatū plenitudo ſcīe. dꝫ iſti dñi ec
viri ſcientifici et diſcreti. ſup ad ⁊ oſſa
rub exterioꝝ et ꝓtegens pleni ſapida et
ſub exterioꝝ et ꝓtegens pleni ſapida et
ꝑfecti decore debent eccā ſcīe duas
facies in q̄bꝰ in fide aſſumāt exhibe
quiſcēde et more pdi dñi ec diſſimiles
duplicati dꝫ ſm̄ eoꝝdem diſſimiles boni
tempoꝛe et ꝑſonaꝫ pdi dñi ec i ꝓdictis
valati. dꝫ in opīe debet ec facies ſcīe et
facies leonis In q̄bꝰ dñi ec alīqnens
ſuam et benigm. q̄ſi oēs ſeuer et leo
nimi vt ſint ſicut ḡtes q̄bꝰ ad mitem
et benignitatē. leones vō q̄bꝰ ad iuſtic
et ſeueritatē vt ſic facies ſuam exſpiant
bonos ad ꝗmouēd leonina vō exſpiant
malos ad ꝑſuend ꝑ ſ facies hoīs et
facies leonis. nec ꝑ ſ facies dñt
palme ſ. ſpūal. dꝫ ima et iuſta ſc̄ī dñt ad
palmā eterne glorie et ad victoꝝ victoꝛiā
ordinate ſiue ſit homo minoꝛ ſiue iuſtꝰ

semp debet intentione recta habe & ad
ho q palma ffidei primos capiat ganeliae
dam dr. Ideo sc. Alstrodd in palma et aspice
dam dr. Hic fit mdio q sacdos quo
ministrabat i templo induebat vestimenta
sua q exuebat et sua q induebat. Hic
vel quilibet sacdos i quilibet secu dus
i quilibet ustq qui in sedario predi pt
in templo artte & huiusq dim exercebe
ministt vestimenta sua i suam et fidele
plusq debz indue et continencia moze spi
tualiu se ornare. Leuit 19. Non estote quia
ego sanctus sū. Precptū ppl redit ad pbm i
qm ad actiua reducit & ad omnia negoc
cia gustacd q sedario applicat tūc debet
illas sanctas vestes exuere vestes q omnes
induc i gustq magis affabile et gen
acipe vt sic ille cū q hbq negotiat se studeat
sine pena tm & verba spiritualia. Leuite 6o
Vestiet vestimenta alia. Vel dic q sm
loca et psonas gradu statu et officiu q3
genus mete i assumpa sanctitate vestes mozes
q induc magis quas q tm pdca assumi
tur pt homo quas vestes resumat et sic
ante consuescat i gaudia. 2 debus
ora facta sit. Vel dic q loca q3 mouet
seu q3cunq ad virtutes. q3 si si i sed loco
mansiois veste sue qualescūq habitis. si vero
ad pbm et ad negotia exercenda mo
dis ffectus et layeos i portab dm scm
ap̄m Michael tm de pmissis homib onoribz
q in spectaculo residē. Cam q.

Dixit ezechiel porta i sanctuario et
dixit clausa et dns i mihi q porta
hec clausa erit et non aperiet. q ea
quia dns deus israel intrauit per ea. erit q
clausa principi. principi ipse sedebit in ea
Dic q ista porta i hec ergo q i sanctuario
sanctitatis et castitatis posita. semp q vigilare
sigillū mente et corpe fuit clausa. non
ei q ostium non aperuit. in quo ipsum ho q
capud carnis non cognouit. Ysa 52. Non
adiciet q te ultra incircumcisus et immundus
solū ingressus & q ea q carnis assumpsit

ho ppl principi qm fuit clausa q virginitate dedi
cationis et ipse solus in ea sedebit q carnalis
gratia ppe. Et q porta dni iusti mihi q eam
claudā. porta continuis seruā mea erit q gratuis
sanus signata. Hinc ordinat dns q leuite
qui recesserant ab eo et errauerant in ydolis
suis qui non debebat ad eius altare nec studiū
intrare nec in sacerdocio ministrare q soli ad filij
sadoch qui custodierunt cerimonias sanctuarij cum
ad peccarent filij israel stabunt in conspectu meo
ad offerent mihi adipē et sanguinē dr̄ ingre
dient sanctuariū et accedent ad mensā meam
vt ministrent mihi. Idcirco vt q isti sacerdotes
debebat indui vestibz lineis nec debebat sup
eos accedē q3 lanea. vitta linea erant in
capitibz eoz. feralia linea i capitibz eoz habitis
eoz et no astringent in sudoē caput suū no
radent. caesa non omittent. si capita sua tondebit
vinū cū ingressus sū altrūm intiq no bibet
viduā aut repudiatā no accipiet. ad mortuū
genitalē non intrabit. ppm q sit inter suos et pol
luitu docebit legē veterē et iusta iudicabit
Hinc vē hmi ille sacerdotes et leuite i caldeam
qui a deo p varia recesserāt et ydolis suis
i diuciis p auaricia mala multibz p iniqtas
vel malis suppositis q symonia fuerūt non
sūt digni deo ministrare nec ad sanctuariū sacrifi
cij altaris accedē nec sacerdocio gaudē. Soli ei
filij sadoch qui mlplicat iusti i sedā filij iusti
tie qui legis dei custodire consueuerunt cerimon
as custodie digni sūt q ad mensā altaris accē
dat et q sacerdocio fungant et q adipē
i sanguinē et carnē et sanguinē offerant et ministr et
Leuite 22o. Vir aliqua ex ea non accedat ad sanc
ta vestimenta i omnes mozes et condicio
nes carnis lineis i pectora et stet debet ei et m
lanea i michi carnale vel mdcis dela
ta in eis appareāt. linea enī q de carne nascit ca
rnis voluptatē designat. Et ideo i capite cor
et mentis debet ee vitta linea i pectus lino
carnis intrinsecus et in lubris carnis dnt fera
lia linea lineis vestitus i constricta cas
titatis castitate exhibeāt tenē. Leuite 22o

Tunica linea vestiet et femoralibꝫ lineis vestiet
cinda erit. Sñi ꝙ qui stant in confessione
vicia emittendo nullo mō dñt attingē sessionē
sē ecclīe cinda restringendo ꝑ quas liceat omia
mterp̄ confitendo sibi cētā q̄ in templo ecclīe
omisīt non dñt venū sup̄ in q̄ā luxuria
bilē voluptati sēpluē intendādo ebrietē nō
lite mebriāl vino in q̄ā luxuria Sñi cētā nō
dñt comā i diuinē sēpluitē nutrire et in q̄
toto non dñt caput omīno a capill dīuine
radē vel cuidē vel tondē in dñt ipsos ca
pillos ipōs pauplibꝫ erogāt et plō debito ēsse
non simendo et sēpluitate cōmoda tonsura
tēpanie restituēdo Casta cū cōmoda abdi
cā diuinē designat Tonso vō q̄ ptem
auferat et ptem dimittit tpalē reflectit ēsi
mat Ad denōiā q̄ ecclāstici debꝫ supplua
appendē et retinē mīa vñ viuat qui so
diuinat nec pauptate dedit in dñe tribue
tm victui meo mīa Ste Sñi no dñt vidua
aut repudiata i retroacta malā vitā ab eis
dimissā ꝑ residuū assumē q̄a sēr dr q̄ Ne
mittens manū suā ad aratr ē Ad maiores
cētā i ad malas et ifirmas psonas no dñt
accedē nec sōciatē cū eis contrahē sī ipīm
ad libīm dñt sacē et ad discernenda mīas
sōn et pallia bōm et malā dñt ōnstrue
et int vīe et ꝓmīm suū iuste iudicare ꝑ Iuste
iudicate filij hōm Dicit ibīd dñs q̄ illi
qui eū derelinqūt et ydola adoluerant
amittēs in domo dñi futuri dicit Hec vē
illi sēr hodie in domo ecclīe sanitātis i plati et
mtroductōēs qui deū derelinquit et ydola
i mundi bona dilīgūt atq̄ colūt bona cēl
mundi ydola sūt q̄a similitudinē nō vitatem
sēptandū vel cētā ydola sēr imaginēs et sup̄po
sitōēs q̄a q̄ istos adulterātibꝫ vel mundāl colue
runt ut famulos in cētā i officiāt plati vel
introductōēs similē erit Ca^m q^m

In vestibulo domꝰ dñi quā vidit eze
chiel duc portē sc aquilonāl et meri
dionālis ꝑ quas ꝓ ibat i vestibulū recepti sic fiebat q̄ ille qui huc ibat
numq̄ ꝑ eandē ptē redibat sed semp
ꝑ portā oppostā exibat et eq̄ excepto
principe q̄ eadē portā qua mībat egre
dī potērat si volebat Ipse aquilonāl scilīt
et frigida in sēptrīa sīgt omnīū status dñi
statuis et pauptate ꝑ quā meridionālis
līmosa et cālida designat status sēpluitē
vestibulū aūt sīgt statū huius vite valētis
mundane vel cētā sūtē dignitatē Istus q̄ā
vocē moralis loq̄dō q̄ nullꝰ a q̄ cētā porta
egredīat ꝑ quā mīrat qñmo vt qñ
ꝑ contrāriā ptē i ꝑ contrāriū statū et mod
de nudo vel cētā egredīat Illi ei qui
mīrūt ꝑ viam aquilonārē i ꝑ mūdi plā
līs et pauptatē solent ꝑ viā opposītā
ꝑ viā meridionālē i ꝑ sēptrīa sēpluitē egre
dī Ceōn vō qui ꝑ meridionālē mīrāt ꝑ aq̄
lonārē adāstātē exibūt i ad illā cēlēs illi q̄
in isto mundo sūt in adāstāte i vīt ad q̄
uenīt in celi ꝑsp̄itatē Ceōn vō illi q̄ hic
mīrūt ꝑ seculi gl̄ōsā finalīt̄ exūlāt ꝑ
mfirmi fabulārēs Non ē ei dedit dñs
vt ibī mpossīle ē q̄ de adāstāte ad adāstāte
i de pauptate ad pauptatē remāt aut
q̄ de mūdo ad mundū i de mundo
gl̄ōsa ad celi gl̄oriā ꝑ aūdās q̄ñmo
aquilonārē ꝑ meridiē et egressū gēdīt et de
mundi fabulārēs ad ꝑsp̄ia i rēmō de mūdi
ꝑsp̄ēs ad adūsa puenīt Illud tn pt fieri
in principe i i aliēs viris principāl et
spūālibꝫ qui a deo fidelīgrati ꝑ porta
ꝑ quā mīrāt exeūt q̄a de ꝑsp̄itate mūdi
ad celi ꝑsp̄itatē trāseūt et egrī q̄ de
fabulārē mundi ad mīm desīdā et trāsīt ad
dm Ezech Non tenētis ꝑ viā q̄ venīt

Ostat ezechiel ꝑ ipse Ca^m Q^m
vidit aquas rediūdātes a late
re templi et erāt mīte vir. qui
fimailā i manu sua et mensū ē mille
cubitos et trāsēgit me ꝑ aquā vsq̄ ad
talos et rursū mensū ē mille cubitos
et trāsēgit me vsq̄ ad genua iterū
mensū ē mille cubitos et trāsēgit me
ꝑ aquas vsq̄ ad renes et finalī mēsū
ē alios mille cubitos torrente magnū

q̄ non potui ꝑ̄ire q̄m mꝫ̄uerant aque torrente ꝓfunde q̄ nō ꝑt̄ trāsuadari

Aque que exeunt a latꝰ dext̄ templi i. ab ipso pectore et ab ipsa impluuia et inspiratōe dī ꝗ̄nt aq̄e diuerse significāt̄ q̄dā q̄ dubio sūt diuise ꝑtes i ꝓfundū et diffe ab inuicem distantes nā ꝑ̄ q̄ uir q̄ portat calamū mensure i. ꝓphe dā ꝑ̄ apti⁹ ꝛ̄ō

Ꝛ. Armauit distribuit sicut uult messa Rdei hodiem diuinitus ꝑ ipsū fluuiū significatō deduat et nūc usq̄ ad talos i pace difficult ad ḡistolam q̄uit uē usq̄ genua i. magꝭ difficulter q̄ntū ad allegō⁹ Nunc ault usq̄ ad renes i. magꝭ difficulter q̄ntū ad tropolo⁹ Nunc ault sūme ecclesie stabilit⁹ q̄ntū ad moralitatē uel ad anagogē intellectū nām in isto fluuio ꝯsiderant ꝙa uenula ꝓfunda ꝑ multos passus ꝑ̄ magꝭ uel mīus ex ponendo uel intelligendo sacre scripture aliqñ tñ ipse torrens dicit̄ ita ꝑ̄na uigabilis ꝙ uenimus q̄ ꝑ libitū nō trāsimus ita q̄ de defectu ingenij nr̄i nāli ꝑ dei ꝛ̄ō

Ꝛ. Dñe nequ ad quo ḡaudias habeas et putes alios

Et sicut ibit⁹ dicit̄ iste fluuius egredit̄ sup arenas et ex uēit ꝑtes torrentis amne lignū fructifer nō defluet folium ex eo et non deficiet fructus eius ꝑ singulos menses affert primitia sua et alit⁹ fructus eius in cibū et folia eius in medicinā et ob hoc dicit̄ uenit ad quod ꝑuenit torrens ꝙa aq̄ eius de sanctuario eius egredit̄ et stabunt sup fluuium pistatores Dicit uē diuina scriptura in utraq̄ ꝑte seu sc̄ḡ q̄ntū ad sensum litteralē et spiritualē habet lignum fructifer et uitale et fructuosū simile arbori dactilo q̄ sc̄ḡ fructus similare non cessat ꝓducere et folia eius ꝑ̄ire q̄ in folia seu uerba medicinalia intelligit̄ recte seu ꝑcepta sua ꝛ̄ō

Ꝛ. Lota ung non ꝑhibit a lege ꝑhibit a lege prohibit

erūa iste similare valet ad albū medicine habendi. folia uero ad ulcera sc̄ḡ facienda scripture ubera valent ad medicinam malicie cuiusdā et ꝑsone quas torrentes scripture irrigat ꝑ ḡnā uiuificāt̄ pistatores uero i. spirituales doctores sanctē et studē in isto fluuio ambulāt iste est sensus allegoricus q̄ de scriptura dīi i. de paradiso ꝑ canales ꝓfluentē et ita non omne sic de ꝑ̄ tanti fructus i. q̄moditates ꝓducit et sic ꝑ singulos menses i. etenim fructus et utilitates ꝓpendūt Ꝛ̄ō Sit tibi lignū quasi platanus ē secus decursū aque et

Del Dic q̄ ligna fructifera ꝑ̄ uias ductus q̄ et utraq̄ ꝑte fluuij i. esse sc̄ platani dicti fluuij a fluendo dr̄ ex eo q̄ fluctuat domos ad duas cōas habet ꝑtes sc̄ statū dulcore et layetate ꝙ quas constat ex multitudine bonore lignore fructifer et i. hōmi utilia et illustre qui fert bonore opere ꝓferre et folia bonore ubere ꝓducit ꝑ menses singulas sc̄ condie primas decoctis et nouas deo reddut ꝙa ꝑ eis folia ubere suere non defluūt ꝑ mendacij ꝛ̄mitate ymo stabiliꝑmanet ꝑ ueritate et ecclesiasticā firmitatē et ex fructibus optim suere libi bonore explere alios ꝓfuit folia uero ubere suere media nō bone doctrine alios edificabat ꝑō et folium eius non defluet ꝛ̄ folium ei i. ubertas uiri iusti non debet fluere ymo semp debet ꝑ ueritate firmitatē et sui valetudine et mendacio stabilis ꝑmanē

Incipit liber Danielis

Nabugodonosor rex Babilonis cū subiugasset iherm in babilone ꝑ̄ captiuauit et uoluit q̄ puer qui erant de semine regio in q̄bꝫ nulla e macula decori forma docti sciā uastent⁹ ibis mensa sue erudient⁹ ligis et linguis ydaice ut stent sic digni stare in conspectu regis Rex iste a deo q̄ in babilonia q̄ mīstrat confusio i. confundo ubi ꝑtua a confusio dnat⁹ messa istiꝰ regis e mundi ydolatria qua diabolꝰ erat et regnat ꝑncipes Puer iste sc̄ sci uiri ꝑfecti et religiosi q̄ de semine regio i. de genere ꝙ ꝑ electōem et adoptōē sui nati Ioh⁹ 1° dedit eis ꝑtestatem filios dei fieri

hijs qui credit in noie eius ¶ Quod si p dictaq
nabugodonosor diabolus per superbiā construxit
i cōtra ecclām vel religionē et ymaginē suo
Deo p pani subiugare et ipsam eius in babilone
i in amore huius mundi reducere. ipse summe nitit
p puellā de semine regio. i. virū ecclastica a reli
giosi qui sūt sequaces et semen regium i. ypostati
cū qui quātū sūt imaculati et sancti et in
scīa spūali et theologica eruditi et morali
pulchritudine insigniti vtant cibis mense
sue mundo delicijs et ypocris et instruat
in libris scīe babilonie i mundi scīa mali et
cautelis Et ḡ totū vt nihil possit ipse stateus
ante se insensibile in ipso ¶ Da sc̄a emna gaudij
lucta occupat. vbi 2ō Et hinc ē q multi
ecclastici non cantant hodie nisi de delicijs
et scenicis huius mundi sc̄i legibi et medicorum
Et ita bene debet fieri sicut fecerūt tres de illis
sc̄is azarias ānī et ananias missael daniel
ꝑ mensam regis spreuerūt et abstinentes
fuerūt et non fuerunt cōcremati vel alti
nati ꝑ deo placuerūt et pulchri facieis ap
pulserūt ¶ Sic vē boni dñi cauē de medio ista
i. de mundi ypocris et ē abstinencia et pau
tate voluntaria viuē et ita deo placere
Et sicut isti pueri in igne non fuerūt combusti
¶ Sic nec viri abstinentes igne luxurie cōburūt
Et ita bene ⁊ Ps. xxii. ¶ Quapuer multi pereunt
qui aūt abstinuerit ē adiciet vitā Et sicut
isti pueri abstinentes fuerūt inuenti pulchio
res et sapientiores et regi ꝑ cetris amplio
ꝑplacuerūt ¶ Sic vē qui sūt abstinentes coram
rege deo pleni placent et pleni potest pulchri
tudine morali et scīa spūali et minus pūt
ri igne i concupiscentia carnali ¶ Ca. ii. ¶ Vidit sompnium nabugo. scīs statuā grā
dem et sublimē terribilē ad videndū
caput eius de auro optimo. pectus
et brachia de argento. venter et femora
de ere. tybie autē ferree. pedes vē partim
de ferro. quedā fictilis testea. Ita quod
statua ista ad pedes applicabat tandē me
tallū eius dextrū. erat tandem vē de quodā
monte abscisū ē vnus lapis qui sine ma
nibus qui percussit pedes Et facti ē mons
magnus in tra ¶ Statua ista ē ecclā vel
religio q p cētos p ypocrisim multi
plicat scīa. primus gradus istius statue
scīa caput scīs principiū eius p cētos fuit au
gustinus p ruborē feruentis caritatis p virginem
constantissime fūmitatis. sicut patuit in
martiribus et apostolis qui fuerūt primi ꝑ
p totum ptem statue scīs p pectus et brachia
Et hij fuerūt hylarite et confessores. et hij
p cētos fuerūt argentei i auidi p mitis
cassitatis ¶ Tertij fuerūt doctores et hij dicti
guntur p eo quod sūt sonat. scīa fuerūt ho
nesti p eloquia honestatis et verecundie
sic patet in cētis statuis cētis p
mittitur. si vē pedes et tybie fuerūt ecclā
vel religionis scīs nos alij. qui non sumus
ptim sapientes p audelitate et fortitudine
fortitudē et discordie fragilitate pedū
aūt testes p audacie crudelitate et p cu
malam mixtā. vt pz de modernis ecclastice
qui sūt crudeles et duri scīa omnes alios volūt
supplantare. sūt enim lutum et testa i eius
testes et lubrici Et ita talibus accidit qd sc̄i
qd dicit. Abscisus ē lapis vnus de monte
qui tota fabrica confringit Sic vē dicta ec
clastica qui de monte paradisi creditur totam
ecclām hodie quatit et frangit ¶ Vel dic p
statua ē religio. caput eius ē eius fundator
pectus et brachia fuerūt primi eius professi
et scīa qui istis fuerūt. venter et femora
cuius intestina fuerūt subditi qui sūt ibi pedes
aūt et tybie sūt eius sectatores famuli officia
les qui sūt religiosos et magis lapsos
gustū Est ḡ religio hodie et sublimis me
ritis et virtutibus et terribilis animas capiat
ris et virtutibus et terribilis animas capiat
ḡs eius i fundatus fuit aureus p caritate
rubens. pectus et brachia i scīa primi fuerūt
argentei p castitatis candorē. venter ad
et femora i clausellos et quinti alij
fuerūt crei i ferrei p pdictorū. confessio
rum et ordis et ypocrisis actorum clamosa

pedes aut qui statuā sustinent. e hō lay
a actiu dabat ad ferreū ꝓ fortitudinē
virginem. trei ꝓ humilitate et prīe squalore
Vel dic q statua sign̄at eccliam in q̄ caput
i. capitanei et plebi. respal alioꝝ dñi ad
aurei et rubē ꝓtes i. ꝓsone q̄nto st̄ capiti
i. plato ꝑmaiores et in statu gradu et
affinio superacres tanto dñi ad inferioribus
meliores non vergit. time res pub̄ hn̄
repebat q̄n non potēat ad maiez nisi q̄
malias. Et nota q eccla hn̄ st̄ statua a stā
do q̄a in stabilitate fidei a fundata. ꝑ
ffundauit. t̄ra sup̄ stabilitatē sua. et eccla
maḡnū stat. Vel dic q statua ad hoīe
diues potens gñdis et sublimis. quem
omes timent. Ista go q̄nq; habuit caput a
origine aur. eccla ex nobili plebe trāit
latdales st̄ argentei. i. plem pecunia et
argento et refulgētat gñia temporali. vel
aiq et femoꝝ. i. filiꝝ eiq et filie qui de suo
ventre et femoribus exierūt st̄ ei. i. so
nau ꝓ lactitias pompas gaudia et can
tilenas ꝓ vitas et distrozdias Job 21. puer
oez equitāt lusibꝰ. ꝓdes et tybie. i. oez
famuli officiales. ꝑtim st̄ ferreū ꝓ crude
litatē. q̄a alios ferūt ꝓ rapinas et iu
rias. ꝑtim st̄ ei. i. rapidi et aual. q̄a st̄
videmꝰ ballim diuitū et potentū st̄ a u
randas Exe 22. Omes isti ferreū plebis stag
nū ir. Sed q ēto de monte. i. de paradiso
venit q̄nq; lapis. i. occultꝰ dei sīma. ꝑu
rieus q diuitē statuā. i. istā diuitē ad su
is malicē collatdalibꝰ et scelerib⁹ destruit
atq; cumpit et q̄ q̄nq; tpalis et ꝑ moz
tē eternalis. q̄a sti collatdales et consiliato
res scelerē et adulatores diuitū et totaꝝ
in suis cōmodis vel actibꝰ accessus ꝑtinpatus
ad eo ꝓtrua dāpnabūt. ysa. 5. Ve q̄ iustos ad
nihilum ordinem. Vel dic q statua ad diues
militem vel omnem qui tenet aurū et
argentū. lapides ꝓciosos. t̄ra et possessiones
qui ad ꝓhibilis et sublimis. Sed quid. q ēto
supe. venit quidam lapis ꝓtus. i. quidam
nomo iuuenis et astutꝰ qui incipit regnare cū
sibi rad vel magnat qui tunc fragit illud magi
nū et possessiones eiq accipit et ipm ꝓsumit et
in omes fit magnꝰ. i. in tota terra et ꝓuia nobilis
Quia ad liram oīdie videmꝰ de diuitibꝰ quoꝝ
quidam ꝑeūt. alij loco eoꝝ surgūt. Et ꝑ multi
potentes oppressi st̄. Vel dic q statua ista
ad homo qui q̄nq; in capite. i. in principio et in
iuuentute ad aureū. i. ꝓfectū et bonū et tandem
in pectore. i. in amplioꝝ etate fit argenteus
i. minꝰ valens et tepestans a pectore. Tandem
fit eneus. i. sonorꝰ q̄ruleꝰ. In fine. i. in senec
tute fit ferreus. i. rigidꝰ durus. ferreus. i. ipig
frigidꝰ et tardus. q̄a dū est in principio frigidꝰ
in fine. Et ideo ꝓ lapidē dicit sīma ꝑtus q̄si
gnit. Vel dic q statua ad mundū qui habuit
4or ꝑtes. i. 4or ipala sic assyriā aurū. ꝑsiā
argentū. greciā eneū. rōmoz ferreū. lapis
vero ꝓtus ad ꝓsus de monte. i. de dīne sine
manibꝰ. i. sine virili opē stirpꝰ qui ista statua
i. mundi regna cū suis sectis et ydolatris con
trituit et ꝓ fidem eccla nīm magnꝰ facta ē
q̄a iam totū mundū implenit. Cap 3m

Nabugodonosor fecit erigi quād statuā
auream. in valle dūra in ꝓuincia
campe et fecit eam opa cythaizal
melodiosissime alijs generibꝰ instrumentoꝝ et
dato q statua non habēt vita nec possit se
mouē. tamen voluit q omes adorarēt eam.
aliosq; omittāt in fornacē ignis. sicut patuit
in tribꝰ pueris sīis qui noluerūt eam ado
rare. et ideo missi st̄ in ignem. Rex iste
fuit mundi istius qui regit mundū vel
etiam maiores sic. et principales. statua ista
fuit aliquos ministros ipitos ad modū sta
tue ab eis ꝓ affinoꝝ vel ꝓ dona creatos
vel alios consiliatos qui ꝑuis sunt statuales
et ignāt ipos th̄ colūt et credūt tāj deos
et ab alijs volūt coli. Sicut ad liram videmꝰ
q vix ꝑ dare aliquē audiūt vel platū q̄n
sacerd̄ habeat aliquā statuā. i. aliq; consiliariū
statuale. cui sic principaliꝰ credit et eū adoat
et ab alijs eū honorari facit et q̄ in domo
et curia sua st̄ omes erigit et extollit. Et isti

tales dicam⁹ autrei · qa satis habet de auro
ad dandu suis maioribz omnia Isti enim
sunt serui sythariste hoc e dni adulatores q̄ vio
lenti in eccl̄a aurib⁹ sytharistar adulando
laudando et alios ipie et accusando et eis i
suis malicijs studendo sicut dr̄ ysa 22 dum
dr̄ elim quid lege laudat impiu et ps.
Nabugodonosor q̄a princeps mundi vel eccl̄e
constituit i campo vno · i · i una pala altare
cultu vel religione una statua · i · vnu ig
norantie iudicium p̄ affidere vel p̄ psonare
accepis et erexit In ej auribz illi de familia
sua non cessant resonare et opam tam̄ deu
adorare et si quis eorum velit eam adorare obiit
adulatorijs emendare Ipse vero mittit i fornacem
cum ignis · qa sic statim igne ire vite et aule
celi deputat et do quel sit · i · bone psone que
omnia sybias abhorrent ab ecc̄a ymoade gbu
rent⁹ et i ignem ire pene ponit vsq̄ in q̄ dm
eruasit a malo prede patuit Quod sit et
absentes excepto azarie in igne omissi sunt
vt ibi gburent⁹ et sicut deus fornacem fecit q̄
ecc̄e vetus planta et fluus hodie ad eius visus
ministri aut qui fornacem accendebat gbusti sunt
nisi michil patientibz i flamma et hi i babilonia
Babilonia q̄ interpr̄at confusio e mundi
fornax ejus e ardor temptationum et tribula
tionum Ecc̄a ejus e diabolj q̄ dr̄ princeps mundi hujus
venit et in me non inuenit aliquos viros perfectos qui suis suggestionibus
nolunt obedire et qui sic absentes a vicijs
sicut vult q̄ proiciant⁹ in ignem adustionis et tribu
lationis · vt timore vel tribulatione amore gbu
rent⁹ et ad hoc habet prelates ministros sibi subi
fragantes. Habet enim luxuriosos et luxuriosas
qui trahunt ad ignem voluptatis. Habet mul
ti principes vsurarios qui trahunt ad ignem
adustionis Quod q̄d · sicut sic · i · tali
igne p̄cto deus adhibet ventu spūs sci et
roris sue mie et consolatis et adiutorii sue
protectionis sue · i · ecc̄e lo Non paciet vos
temptari sup̄ id q̄d potestis · i · isti a tali igne
non leduntur si prius sint ostensi in eo psentiant
eorum vmula sic vitia et prius assimilet et
purgant. qa deus nunq̄ desert sed dilectos
sui sic velut aurum exprobat ysa 48 Sed dilectus
in igne non gburit et odor ignis non elt
in te qa ego dns deus tuus Quod dilectis
audit q̄ illi qui erant ministri fornacis q̄
gaudebat de tormentis aliorum et q̄ eos ut si
mali balsimi tribulabat ipsi ab ea fornace co
burunt⁹ et alij exierunt illesi. qa sepe dei iu
dicio fit q̄ ignis crudelitate qui de fornace
babilonis · i · de captiua anali principe eius
pur Iste ministros suos officiales et pau
nos suoluit vt tales ad tribulandos et pau
peres deuiant quas ipse alios mittebat
ysa vii 13 et 43 Quia in aqua
altaly letatus non elt aqua mixta et q̄ ore
videt ipse homi laudes et gl̄as in ista
fornace tribulois recepit et eadem dicebat
benedicite dr̄. qui istos malos videt gbura
pios letabit⁹ iusto cui videt eum dicta Fornax
nax babilonis fuit mensa stupra et aspi
catu pice malleos vt sic filios ipse deus
exalt. Fornax e pars lugubre. stupra si
aliqua dona q̄ offert⁹ q̄ pice valent
tacty et gresty malleg e vetuli malleoli
q̄ mente iuuenale malleat vbics suis
Naphta gn̄ pli⁹ e bitumen cognatu
ignibz et q̄d igne viso rapit⁹ cui sufft
stula et affatus ministri ejus nabugo
i demones accendunt hodie fornacem luxurie
cui stupra · i · ad domos et omnem alia pice
plu malleos · i · ad vbics vetulas stultarum
cui naphtu · i · ad ostium et tactus et gre
vt filij · i · ipsam ignis luxurie gbulent⁹ ipse
tame mi timet si fuerit absistens⁹ et mise
ricordes vtz i placidi ac Cam 3m
Nabugodonosor vidit somnium q̄
debam mihi et erat arbor i medio
et dat magna et fortis et altitudo
eius minua et pulcritas eius ymmensa cuius
et aspectus eius in omni terram · folia eius
pulcherrima et fructus eius nimis et esca eius

Daniel

uersoriu m ea · sub ea habitabat adalia
bestie tre In ramis eius volitabat volucres
celi et eye ea vestebat oib carn Time igit
arte vigil de celo et ela mauit fortiss suam
dite arbore pstinabite ramos eius eorumte
folia eius et dissipite fructu eius et fugiat
bestie que subito eam ps et volucres de ra
mis eius alligent vinculo ferreo et ce
ferie foris sit pastum herbe tre Cor eius
ab hoiano imutet et cor fere det ei · tpora
celi trnget vacepti septem tpa radiab eius
tra finite C Arbor ista signt mudi pla
tes diuites qui i medio tre in planicie
huius mundi versant Isti em st magni q
ad fructuosas fortes quo ad pdites et
mgdie cum pauper · qui vie aut meniq
pnt hre uic suu de eis Et st alii quo
ad generale nobilitatem sta q qi celu p ela
tionis videnf et pulc eore forma pspitas
p tre latitudiem dilatat Isti hnt pulces
ramos · pulca folia fructus villas vel homa
cia Isti enim hnt folia · exteriora vestimenta
et ornamenta pulchriora qa hoi volut pte
at ornari et nisi et mgres et filij hnt
fructu nimios et diuicias infinitas sta q
ista vnisse i mgie eis qa multi hoies m
uut de bonis suis et io voluerunt celi
· mundi nobiles diuites et balim vsqt
in eore ramis · in eore officijs villis homa
cijs Vel voluerunt · clerici vel plati q st
gadie gaudet volut et dissimt p officia
principu et magnatu pte cup eo voluerunt
celi habitabut multa enim audita · multi
simplices st eius subditi et sub eore dnio
ignorant Et breuit qi dns celo cui subi
cit in hac vita dicit quid · sepe arridit
q de tali pspitate fructu nec ea debito
no tpe venit vigil de celo · exultta
dei sma q st hostinus vigilat ipsum et
petit q arbor ei p morte fructu at
de vita pdti euellat et q ei no anima
neant nisi folia vestimenta qa tanq nudo
iacedit nudq iacedit Nec fructu dicitur
nec iam pdicte Nec volucres ni bestie
· alique assistentes et subditi familiares vel
amici · qa breuit sicut q Job 20 Diues cu
mactug fuit michil secu asset tulit et euomu
bit deq eam principatu i cor 11 · qa nullus
agricultor magnq in hac vita habuit ubi fuit
famulus vel subiectus ei qui ab q capite solus
est d. q Ie 11 Valq sedebo qa amicitude
replauisti me · si aliq audit illud qd st
q ipe vigil · dei sma precipit q iste alliget
fore in mstno eq ceteri seu eq mundi pdte
in pgatorio vinculis ferreis · vinculis pe
nalibus et purgatoribus ut deus chs dne sme
et ordinatis pnicialis et q cu sue · deo
nibus quiescet et q vltio p desperatos et tam
tpe acerbitate cor ipsi imutet et q
sane sit insertu et desperatio det ei quod
malie vere a de dampnate qui oduit deu
et quare caro a absorpta · si tm q st radix
semp intacta pmanet et fluat sic spes res
recuio q bom et mali resurgent q omes
resurgemq si no omes imutabim i cor 15
Et io qa de qualibet a dubiu vtr sit i p
gatorio id placuit vigil · dei sma et ordina
q tpe celi qtmgrat · gnijs et suffragijs eccie
qa sic q amicis nrie mortuis semp debem
eorem beneficiare celestiu sic atare et ordinu
instituere sup est d. q gradu 25 In tpe celi
dit bndicto tua C Vel dic q arbor a eccia
vel religio q a magna fortus et defensio
at ad celu contemplone erecta et fidei ·
fructu suis et eloquijs sta scripture a plena fi-
tibq · diuicijs et fultatibq seculi ramos sic
pulchriores · dignitates officia beneficia
et io voluerunt · viri nobiles et qtemplati
bestie · simplices subditi in ramis qi eo
modat Et breuit oib carn ducunt ibi abu
dat spuale sic fide q ad et corpale et
tpale subuen nobiles ei et iustis Diues
et pauper contemplatiui et actiui eccie
fruct subditi et in ea ducunt tp tpale q
spuale sufficiet nutrimentu Et ista mise
ri milsere dat in ea Ex vl gadie i ta arbor

quasi

cella vel religio hodie sumendi p̄ primo qui nulli facit debite suū et so tam cessant in cella folia stare fratri diuicias tam iuuentud et bisticde hodie p̄dunt. volucres celi i. mundi nobiles et bestie i. austeri alsuguit ad stramedo et p̄ segdo et cōn eam armaddo se. Et breuit ista arbor i. cella q hodie ligatu vmculis sti eius i. fratris p̄cipit scandalū in tanto q no pōt se mouē. et ad fructū i. ad crudelitū mundi p̄na ñram modantib⁹ et deuantib⁹ habitat et mortē. qa omes amici eius spreuerūt ea et facti sūt ei inimici Tren. f. Et breuit michel ibi solacij vel vigoris nisi radix. i. fides que semp̄ manet intacta. qa ego rogaui p̄ te vt non deficiat fides tua. Luc. xx. Nisi ros cel⁹ celi i. gr̄a et doctrina q̄ semp̄ cecidit super eam a deo distillat. Vel dic q volucres sūt stramplatiui bestie sū actiui qui hodie de sicut in cella. Vel dic q volucres nobiles sū vasalli bestie sū tyranni q hodie nō de dignant⁹ actie subdē. Ezech. xvi. In ramis eius habitauerūt volucres celi et in ramis eius fecerūt vmbrā sibi regiones bestie tyre. Iroies

Vel dic q arbor. i. padisi vbi sū folia et fructus i. anima p̄fectus indefectus. vel fructus i. anima folia q sū exēplū i. q̄ similitudo vbi sū ea am. i. diuise manssiones et ordines distinctos vbi sū volucres. i. angeli. bestie i. homines et breuit oia diuersi vbi tibi sui. Vel dic q volucres celi sū bti qui sū sup̄ sid in ramis i. in mansionib⁹ eccie triumphantis bestie sū viatores huius mundi. Et de fructib⁹ arboris i. de gr̄ie fructu et suffragijs hic vtitur et spe istius arboris i. ecclie recreant. id. gaudent. q̄ p̄ fidem ambulamus et no p̄ speciem. Vel dic q ista arbor. i. vir p̄fectus et magister populi hui⁹ chi magnus. q̄ p̄ maiorē facultatē status p̄ constructis sit mitus. Alius p̄ stramplatiuis sublimitus. qa dato q sit in tra. tū debet sursū vsq; ad celestia sublleuari p̄ exemplū et desideriū et affectū. Sapie. ix. Vsq; ad celos attingebat structo in tra. Aliud scripsi fuit vere de xpo qui erat in tra. p̄ humana natura. et tamen in celos attingebat q̄tū

ad diuinitatē. Ezech. xxvii. Dixit tyrus sublimitas eius celos transgrebat. Ite gus. i. pulcher in foliis quasdā et locutus. pleus fructu bone operationis et habet pulchros ramos bone affectionis et so est vmiuersa. i. so qa pauper ab eo temporalit⁹ nutrit et diuites spualit⁹ vta q̄ alij spūalia ecclie ministris exercēt et p̄dicando eis tpalis subuentionis. m. eo. q̄ sit et so angelus qui sū volucres celestes. i. viri sapientes et discreti bestie i. simplices et ignari de aiū gūsanē illi cū assendo et ignaudo sti doctrinā nr̄i gaufridi iocundē. Et breuit alis cito p̄ripiat bona sua. Luc. xii. Videbit eis cito salutare dei. Vel dic q cum eis sū officia beneficia et p̄bende et q̄to ibi sū volucres celi. i. boni viri iusti et spūales. tāta p̄fectū viri non ponūt i officijs nisi bonas psonas et iustas et talibus cum sui⁹ ut bona sua et male bona scandalis et p̄bendas bestie aut dist ad subditos. qa p̄ certo viri bestiales in ecclia dñi infelius in statu desolationis et subuersionis. Non studeo. Ezech. xxvi. Ad nabugdonosor regē babilonis. m. aud incepit asserere magna sibi in scripto. Aliqs deū q̄ plurime offendisse et nec p̄cul sua ad damascū conspicatus ad damascū ciuitas magna qua edificauit in damasco. i. ecclie et i. solidā fortitudinis mee et i. gloriā domine mei. statū subito affuit diuina potētia cōtra ipm̄ que ipm̄ in bestiā cōmutauit et ad ymā gloriā spoliauit. figuram. sensū et rationis abstulit et eū sicut feras sibi dedit ut q̄ bos fenū comederet et ad de regno q̄ vsurpat

Ecce sic. q. homo q̄dā gloriat in dignitatibus et possessionibus quas edificauit et acquisiuit et in alijs bonis suis. Non sic deus etiam potentissimi indignati cū cōtra deum p̄dicatores. subito venit summa contra ipm̄ q̄ ad statū pauperie et miserie deiecit. et q̄si in hac vita et animalis in altera. et cū q̄dā cū regno mundano esse deposit et ipm̄ ad ferē

Daniel

infernalibꝫ pmt. sensu et eodem p̃ abita
et tormentoꝝ ab ea tollit et ymaginem aiǧ p̃
mortē corpale subiuit et de homie i bestiam
vdm vertit. In quib figuram pistime sue vite
tatis confundit. Vel alio tali pena bestia
fit. In quib in fine ostendendo sensu et rōnē
subdit. Dicit de multis videns q̃ fr. enatia
malum. ꝑ̃ sibi sp̃ et moti ir. Vel dic
ista amē malos nabiles et futuros et alios
qui quidē a statu ypocrite cadut dignitates
hōrum status officia p̃dit. Et societate homiū ei
cum. qi bos sensu quodā. et qi iustici
habē vnē et ꝑ̃mias delicias dimittē et cū
feris. et ad pauperib qb̃ ꝑ̃ius ꝓuisū cogitur.
Sed quid. et ita ipē videtes sepius depositos
bestiales mores. Bestie. et vastie q̃ ꝑ̃
ostē diuinā a vastando. et crudeles et pre
dones fiunt. Nā ydolum. et consilium p̃dit
et rex p̃. et ipsum mortē accepit. et ꝑ̃ vnos
malos se queritur. qui. quitatis. d. in vite
altare. Vñ dr. Et malo in malū egressi sunt.
Postea Nabugodonosor occulto dei iudicio
bestia facta. de regno eiecta. et de statu hui
lucide deuenit. principes eiǧ negauerūt eū
ydeū fuit bestia. et stabi cū accepit ꝑ̃stinū
sensū figuram et statū principes eiǧ cogno
uerūt eū sicut ꝑ̃ius et accepisse. Vñ
Talis sit anima mūdi qi statu qd fabulando
et mīr initatis cōtrit et statū qd occulta
dei iudicia auferet sibi ydolatrie. regnū
sensū et statū. vñ principes sui. et amici eiǧ
mali et ꝓfani eiǧ despicient eū. Nec volue
ad implēdū vidē. Nec regem nec deū ad
implēdū appetitus. quē si acceperit ad statū
vestis. ad principes ydm accipiet et ei sicut
ꝑ̃ius obsequiū. et q̃ ꝑ̃ius sicut bestia glo
riabit. vide tñ regē et deum cuius. Et
dies habuerē quinq̃ tres. Nabugodonosor
rex babilonis fuit bestia sine sensu fenū
comedit sicut bos inter. bestias fabule et n
fuius societate hominū gradiebat. et ab vsu
a principib et ciuitate. Rex iste babilo
nis. et confusionis fuit malos plasmos ipios
et crudelis. Nabugodonosor destructi sedes
in angustia quo. vicijs eius. sed sic babi

lon. et confusio. Ipsi eius sūt omnes in bestias
sua sūt multi bestiales et lupini. societates
hominū. et psonarū abominabiliū ostendebat et
in eo de ipsis. Dan. et Loz. eiq ab hiduno inun
tat. et eis fere dat. et. Et in vē reges ꝑ̃
pes et layci solent tales ostendere et esse stabi
et consortiū abhorrere. Vel dic q̃ principes
sui sūt maiores plati ecclē vel religiosi. vi
dentes eos tales sic b. viuentes bestialiter. de
bent eos statim regno. et de sumpto regime priuare
et. q̃ ꝑ̃ iam ipse deus tollet eis et trāsponet corona
Dri. et ꝑ̃ma ductu fiat vite
honeste. et vite boni et ꝑ̃ius sensū et mores
recuperantes. tñc ꝑ̃ q̃ eis videbit. ꝑ̃mittet eos
ꝑ̃stine glie restitui. et eos loco vel alibi vite
honeste reddi. Quia Daniel dicit nabu
mala infirmitatē de arbore. et balthazar de ma
nu in pariete vt. mensa. Vñ q̃ vnus dicit de
regno eiecto. et altere occidendo. et hoc tñ nulli
placuit moti cū ipso. imo ipsum domui et
honoribus diuitiarū sicut Ioseph et Daniel capitis.
Hic vē q̃ius Daniel. iudicatur nos esse ho
rigat. et subdit. quia nos dicit. et ego nō debuī
indignari. si ei corde humili. et. q̃ correxi
git. suscepta. ipm dilatat. sicut apud eum fuit. qui id
Quia Nabugo. et balthazar. correxisse et
interfuisse Danielis ꝓfecisse recipiunt. et eū ho
norarit. Vñ tñ quia hoc emendauerūt
et ideo pepercit. Dic vē si aliqui q̃ habe
audiūt correctionē si vñ tñ hoc emendat. et
do fine pessimo tenent. et. Audiuit ipse
quia meos. et cantica eius stu vitā illos
Cui Darius sūme diligebat Danielē tri
q̃ fluctuādam et deuastatū ipm tradidit eū eius
promissa lacubus deuorādū cū ꝓpha voluit ille
sicut de ipso. Dic vē reges et vi. p
fecti sūme dñi cauē ne ꝓmittat. sed tempe
ad regendū vbiq̃ sicut quia. et q̃ tñ. Nabu
volatilis firmiter. Similiter testē
Hystoria scholastica q̃ nabugo. ꝑ̃ suo regno
recepit dñi a regno euulsus. et ibi pluta diu
amisit. Et in q̃ ꝑ̃ ad regnū redijt. filiū qui
dam ꝓphetat extra manupaut. et ei pluta tormenta

mplixit Tandem psq̃ mortuꝰ ē filiꝰ eiꝰ q̃
eiat m cꝛce ad regnū utꝛq; sublimat ⁊ iste
erit qui videat p̃em suū in bestia sua mutato
statu in ꝺiem figulatū timuit q̃ ꝺe morte
ad vitam reuertet at ꝺo fecit capi bestiā
vulpes vltꝛes et p̃em diuidens vtriusq;
ptꝛe vltꝛes ꝓtam ꝺedit at eos audacē p̃m
fore ꝺne q̃ nisi ꝺnes quererent ꝓpositū aut pa
tꝛē suū que q̃ꝺeant reseruē vitā Hic
ꝺe bam qsq; accidit q̃ amalecdach ⁊ aliquis
iniquus ad ec regnū ⁊ ad alios offend sublī
mat vbi q̃q; multa mꝰ q̃mittūt subditos
gꝛuando spoliando Et ꝺo sepe accidit q̃ ꝑ ne
ciam eiꝰ supiꝰ mꝑs q̃ ipm habet corrigē ꝑ
mist et incꝛeꝺat et afflixit nō pcul ꝺe tri
but q̃ꝺetur Hic ꝺr̃ actū mal p̃em
suū ꝺo si iste pater vel cꝛreꝺꝰ meꝰ ⁊ si
aliquos infortuniū ei veneꝛit ipe stat̃ q̃ligit
aduersꝰ ip̃m et cū p̃ ꝺetꝛone et falsa ar
cusꝰ ꝺr̃ lamat et mlibꝰ ⁊ ꝛimis suis por
rigit eū ꝺeludando et ꝺiffamando at vt ꝑ
tuo ad statū ꝑpe non ꝛestꝛigat q̃a q̃ arguit
ꝺeiꝑe ipe sibi ꝺiuid fiat vñq; Iurget fely
in pangētes cē vt ⁊ Et lu xxij Cap̃ vij
Balthasar ꝛex babilonis cū semel cet
obꝛuiss a ꝺario ꝛege ꝑsaꝛe vltꝛpon
ꝺenis obsꝺione fecit ḡnde q̃miuꝫ
familiaꝛibꝰ suis et fecit apꝑaꝛ vasa aurea
et argentea q̃ de templo ihꝝlm attulꝛat
pꝛe suis et tuc in ꝛpo quinto libenter ipse
ipe et optimates sui vxoꝛes et gꝛadine laude
ꝛunt ꝺeos suos ꝑ q̃s abhoꝛꝛens ꝺeꝰ fecit
venī in ꝛpo quinto suo in pꝛeta vna manꝰ
q̃ stetit ꝑ oꝛdinē istꝛi tꝛi vbi q̃ane thecel
phares Et quod sign
ficabat dixit q̃ ꝺeꝰ ip̃m mutabat et pondꝛi
bat opa eiꝰ q̃ntū valebat et q̃a deficiebat
in nuꝺo et pondꝛe et tuc diuidebat ꝛegn̄ eiꝰ
et sibi penitꝰ auferebat et sic finē ei q̃a ipa
nocte ꝛex qui obsꝺebat eū cepit eū ⁊ occꝺit
et ꝛegnū eiꝰ et totā sdam ꝺeuastauit
Balthasar qui mt̃ stat ꝺeuastās ꝺiuitias
sigt mundi diuitꝛes et potꝛes q̃ nō cessat
diuitias ꝺeuastare et accumulare nec tñ ab
eis faciaut q̃a veniet ꝺies mꝑs ꝺni
Et ꝺr̃ Isti sꝛ ꝛeges babilonis vbi nō ꝺo
confusio Osee ꝺr̃ ppt ꝛegnauerut ꝑ nō ip̃
me ꝺr̃ Isti cotidie obsꝺebat ⁊ ꝛege ꝑsaꝛe
⁊ a ꝺyabolo qui ē ꝛex sup̃ omnes filios
sup̃bie Job xl Et ve isti nan cadut de
obsꝺione sc̃a de ꝺyabolo qui ⁊ tꝑe ⁊ tempꝰ
et tribulac̃ et mortis tpal et etne ꝛeprobꝰ
opꝰ obsꝺet et ꝛestat Ap̃ vnus ꝑ eos qui
vacant quinto ludis potibꝰ cibis et au
voluptꝰ suis et familiaꝛibꝰ et ꝺeos suos
⁊ illos de pdentia sua de qbꝰ magis spe
rant et exultat in vasis aureis et argen
teis bibē delectant ⁊ ꝑ eos ꝺeꝰ sepe ꝺis
plicat q̃modvomitus et ꝑsultus ⁊ ꝺolꝰ
sūt in aula babilonis ⁊ ꝑsentiꝰ mutatꝰ
q̃ non cogitant de futuꝛo ꝺeꝰ mittit manꝰ
suā ⁊ pꝛtite et vlule in pꝛeta coꝛpꝰ
ospꝛe sūas ꝛebut et ꝺicit vyane thecel
phares q̃a ipe mutat tempꝰ et vitā eoꝝ
et ip̃m ipe aꝛ pondꝛat q̃tū de vitijs
et virtꝰ et tande diuidit eos ⁊ ꝺamnat
coꝛpe sepando p̃ morte vel diuidit eos
⁊ a sodetate fideliū et pꝛeta coꝛe ad ꝛebel
pamt in inferno Et ꝺo ꝛex ꝑsaꝛe ⁊ ꝺeus
audita ꝺei voluntate et sūa ipse coꝛpꝰ
et animalit occidit qui ꝛpos tꝛiduo obsse
rat in ḡ mundo Sume p̃ Stulte hac nocte
repetent animā tuā ꝛc Vel ista du
cont executores testamentꝛe qui sē mutuo
diuite at pꝛeta testamenti scripta optime
mutant et pondant bona sua ip̃i q̃ ꝺi
se diuidut et dispensat ꝺo bñ ꝺr̃ Diuisit
a ꝛegnū tuū et datū e ꝑsis et medis
et tuis executoꝛibꝰ et aliis Et vñ ꝺr̃
mt̃ pꝛeta ꝺe ꝑsis at medis ꝛc Vñ ꝺr̃
sic molentes pnt de sinu executoꝛis sui
ꝺ ꝑs Diuisꝛit sibi vestimenta ⁊ Osee
Damel cet ḡmdatissimꝰ a paulo ⁊ ꝺr̃ Ma
mudꝛit eū alij pꝛincipes et ꝺo ip̃m mitte
in lacū leonū q̃ ꝑ ꝺeū colebat ꝓfectus
⁊ stans affuit ꝺei ꝓuiꝺꝰ q̃ ꝺilexit mira
leones illaesū ꝓtauit et ꝛegis vindicta
ip̃m liberauit et eꝝ accusatoꝛibꝰ ad voluit

et filijs mis omisit in lacu et stati coram
ipo fuerut a leonibz deuorati ¶ Rex iste
d deo ex regnū teste gregorio e erūa lacus
e purgatorij vel infernj vbi st leones
leones rugientes ¶ credit aut q i regno
dei i erūa e q[uo]q[ue] daniel e alij sancti
homo creatus qui p sua sciam et boltate
ab hoibz honorat ¶ et io vel galat stati ei
multos iudeos qui fr[es] seneca li de moribz
et si nullos inimicos habuit tamen multos
habuit iudeos qui semp inuidet q[uo]d ysta
tem qua fulgent mit meteos mores aut ab
inimicis decipiat ¶ et io dato q regi displicuer
mors imeritato dr p decretū medoꝝ inui
tabile i p eū decretū quo statutū e hoibz
semel mori p[ro]p aplm ¶ ab ira ppe dissimilat et
permittit go daniel i ussy mortuo in lacu i
in fouea vel purgatorio mitti et lapis
hoc superpo[nitur] in sepulchꝝ vbi st ab aliqb
i a bonis amicis pulmento prece suffragioꝝ
spialit sussi sustentat ¶ q ecto leones i
leonas non pnt ei nocere imo ab ira lacus
i a purgatorio a p regē i a deo liberat
et ad aliqm gradū sublimat st ad gradū
laudis ¶ vbi ar in lacu i in ipho ponde
rib[us] meritis et filijs i ad fautoribz et omi
nitoribz suis vbi a leonibz i a leonibz de
uorat ¶ petro sup eū rugiente leones et sic
iudei et homines q de alijs o[mn]ib[us] sibimet
nocent ar alijs p[ro]sunt et valet ¶ Vel dic
spialit p modū exēpli qm ars p iudea
polat alij malitia tristat st ipm et idem
iudicium sepe meruit quod alijs ifligebat
sicut p[atet] de aman et mardochēo ¶ et cū
fodit fouea mag[n]a in cam[po] ¶ ventos

Daniel vidit i medio maris q[uatuor] bes
tias pugnare et strui bestie gigan
de mari pallas ascendere mit se
dissimiles et feroces ¶ Ignare q d e ista u
tabile sicut cor hoīs mire utabile ¶ Ibi 1°
tuor venti st affectiones q[uatuor] sic spes timor
gaudiū et dolor et iste mit se pugnant
sic in corde hoīs semp e pugna inter istas
affectiones et passiones sc bñ st i ysa
confusa st q[uo]d anima spes timor gaudiū dolor
et io bene sepe audit q[uo]d p[er] istos ventos i
p[er] hmoi conflictū sequunt q[uo]d bestie fortes
et diuise i q[uo]d pīa mortalia ¶ Nam ex spe st
psumptio et timore desperatio et dolore obstina
tio et ex gaudio luxuria corruptio et sic de huius
ex istis q[uo]d ventis i bestijs dissipat[ur] quid p[er] lo
gitudes vane vel sint in corde viri sc cum
dicit in corde q[uo]d dicunt ¶ Vel dic q[uo]d q[uo]d reti
st stulti nobiles bestie st crudeles mores
q[uo]d q[uo]d dñi p eo q i q[uo]d mundi ptibz collocant
isti go inter se pugnat et p vigas et discor
dias inuicem sepe certat quia tz inter superbos
semp st iurgia ¶ Daniel vidit quēdā
bestiā leene similem et habat alas sicut aquile
et sublate sūt ale eius et sublata e de terra
et sup pedes q[uo]si homo statut et cor eius datū e ei

¶ Bestia istā superbā et io st filijs leene q e
bestia superbissima qua superbi huius mundi sunt
crudeles more leonis pauperes deuorando
sicut patet de militibz officialibz balliuis
isti quor sunt alas aquile p quas in altū
volunt i altas psonas nobiles p quas frequē
sublimat ymmo et honorant sicut videmus
qa non e vir medius valens vel vsuarius qui
habat maiore in curia vel patria qui ipm sub
leuet et supportet isti ar aquile dñi sibi
qa tales mali malorū fautores ad mod aquile
p rapinas viuunt de sanguine alieno ¶ 2°
In alio tñ mentis e sanguis pauperū et in
centu illas ei malas non sufficient nisi inde
sanguē emungant et de corio rapinis emoli
mentū habent Job 39° pulli aquile lambunt
sanguē Sed quid ? sepe vel audit q[uo]d ale
iste i talibz quelibet q[uo]d homo p morte subi
tum isti sui amici et fautores vel sibi p aliq
infortunio auferut de freno dilectionis ipsius
quod st alios optinebat et sup pedes qi homo
stant ¶ 3° e dño q[uo]d ipi cadut a statu suo ad ira
i ad pauperem statū ita q[uo]d si dant equites sui
pedites Io 8° q cor eius datū e ei qui tale ipm
redeūt ad cor suū et cognoscut q[uo]d st dñi
et q[uo]d e mundi ypocrite quia sic ipsum vsq ad
finē predite iniquitatis ad cor reuocare potest
sensū ¶ Dicit ei videns q[uo]d insibilis ipsum alas

suas · fautores suos qui eos in pulpito nunq̃ sus
tinebant · ipi solent sibi de tra tolli et a statu vel
officio vel sue reputacione depom̃ Zach̃ p
cacia pastore et despect̃ ouis ¶ Vel dic q
pp̃ morte amicor̃ suor̃ et alior̃ suor̃ auulsione
ip̃i sibi de tra p̃ morte tollunt̃ et in ip̃so tre
pedes appellim̃ vbi cū ire · tristicia et despt̃
sibi dat̃ et p̃ma de male actis si possent · Ide
dolor meus s̃ dolore · ma cū mea merent.

¶ Vel dic q leena q̃ a bestia ura liuerosa q ad
p̃do fuerunt̃ dr̃ a dr̃il pictid p̃ mulieie adul
tera q̃ ad pictis et pulchis uuembg fuerunt̃
at leam · malto ꝑo fraude fac̃ Ita go ysaie
ẽrie p̃ quas elenat̃ et sublat̃ s̃ pulchitudo no
bilitat̃ petãs voluptas · q̃ dr̃. vñ ista alia p̃ma
subtrahit̃ ei ista s̃ pulchitudo p̃ senectut̃ depic
ipsa tandem de tra vilenait̃ tristat̃ et super
pedes suos tota nuda in ꝑpis natialibg ꝓiecta
in ipso cruce ꝓtuo fruct̃ et cū eis dat̃ ei
ꝑcussa tristicia lamitat̃ ¶ 2a bestia quā vidit
Daniel dat similis ursо ceue · mast · alia bestia
erat sibi ursо in ꝑte et in ore eius tres dentes
ordines et in dentibg suis dant tres p̃cipes
qui dicebat ei Surge q̃ multa carnes plurimas

¶ Bestia p̃t significat̃ p̃cipes malos a platos
qui rauca ursо qui mel sume delegit s̃ sibi
ista mel s̃ dulcore voluptatis et delicie dili
gunt et vellg ꝑ̃ sibi dicitur gaudet ita fiunt
ursi q̃ per iniquitat̃ sic tales timeos pauper
p̃ rapinas vt q̃ medat mel · ꝑdit bona ca
piat et euellat̃ Isti sunt os magnū · magna
ciuitas et hospitalis seu claustr̃ vbi s̃ plures dotes
· plures ꝑsone in tbg ordinibg · in plurib̃
officijs d̃ distinctibg gradibg ordinate · crudd sa
pientes · crudd mediocres · alij infimi · dr̃ · Ide
dentibg et ordinibg s̃ tres principales dentes ·
· aliqui magni in officijs superiore ꝓ̃ excelle
ntia p̃cipes in suis ciuitat̃ et officijs · plati in
suis hospitijs semp̃ sunt aliq̃ maiores fautores
adulatores p̃ quos regunt̃ et ordinat̃ · q̃ ·
dicit · isti bestie consiliarij fautores · magni ·
p̃ eccto non dicit eis q̃ bñ agunt · tra suam
vel q̃ fraudat iustitiam vel ab rectitudine cauear
s̃ ipse dicit ei surge q̃ multa carnes plurimas · q̃
dñs dabit subditos · ad ciuitat̃ rapt̃ q̃ multa carnes

· similes alior̃ ¶ Vel dic q ista bestia · ipse
qui · similis ursо quo ad voracit̃ · spoliatiu
litatis q̃ gabs tres ordines dentiu in ore
dimat̃ mordacit̃ truncatiue s̃ similit̃ p̃ma
tritu et lacerative Isti enim debet̃ dicit̃ ꝑ̃no
q̃ deuorat carnes plurimas · q̃ ista tu loqu
hodie deuorat̃ q̃ omnes ꝑsonas · q̃ ista lacerat̃
deuorat̃ dampnatos · simbg pulsos ad bap
tisatos · purgatoriu p̃mos actuos vel ad
s̃m̃ mansionabilia ¶ Vel dic q ferox · ursa q̃
nulli ꝑit et q̃ duas alas habet · s̃ duas
cuiq̃ ale p̃ due s̃ impenitis et cū q̃
morte ꝑcul vndiq̃ auolat̃ et ad loca ui
cia se trāsferre Ista ama tres habet ordines
dentiu · statuu et locare · p̃dicti ꝑ̃ quos
infernu ꝑt̃ ubi s̃ p̃cipes tres s̃
tres mimos ordines angelor̃ q̃ mortis cassibg
impenitentibg et actibg homi ꝑficiunt̃ ꝑ̃
amicos suos et isti ꝑ̃ eos dicit̃ morti s̃
q̃ multe carnes plurimas · q̃ isti principes
angeli ordinat̃ ꝑ̃ occultū dei iudicium
de quolibg q̃ ut q̃do q̃re et ubi ut quo
ordine tū ordinū ponendg sit quilibg cū
mortuus ¶ De morte d̃ ꝑ̃ ad te ois caro
veniet ¶ Vel dic q bestia · d̃ q̃ fuit similis
ursо · pardibg · ꝑt̃ q̃ntū ad nām · no
q̃ntū ad vicia · tres ordines · tres natiue
in una ꝑsona s̃ diuinitas corpus et ala
tres ꝑcipes s̃ tres status ecclie qui ꝑ nos
Daniel at tab intelligūt̃ · s̃ · s̃ · s̃ ghenuini
quiquitas et vginū qui dicūt d̃ ꝑ eodem
q̃ ipe q̃medat q̃ et q̃ sibi ꝑcipet · et vnit
ꝑ fidei sacramēta carnes plurimas s̃ bonos
huius vite vt fidelibg adiungāt̃ · corpe ·
mistice Iudee · gallie · sarracen · et ꝑ pnās
· ubi · · ·

Daniel

Dux coloato est princeps vporta q̄ quis
sit coloratus in gulsande pictu et fictu tñ
princeps & ad sanctū 1 ad liquitia 2 pan
Et iste habet plures alas et capita 1 plu
res modos describendi et ideo istū mō accipit
pulcr honorē et reputāt. Vel dic q̄ bes
tia cuiꝰ 4or ale sūt 4or affectiones 4or vēo ca
pita sūt 4or principalia regna ex ipis orie
ntia ꝛ sicut supra q. 6 3 Vel dic q̄ p̄dus
2 vir pfectus qui habet pelle picta q̄ deste
gustandis. et iste habz 4or capita 1 4or alas
tales virtutes sc̄z iustitiā. prudentiā. fortitu
et temperā. habet eni 4or alas 1 4or affectio
nes bñ ordinatas spem timore gaudiū et
dolore ad quibz volat sursū ad celestia cō
templando et ideo pulcr dr ei q̄ celo et terra
sic q̄rit ad tpalia gubernādū in celo vēo q̄rit
ad celi bñficia. Et dr quatuor capita ei
alis. q̄a gaudiū debet ēe tpantia dolo
prudentiā. spes iustitiā timor fortitudinem
ꝛc q̄ 4or facies habz ꝛ Quinta bestia erat
terribilis fortis nimis dissimilis aliis et ha
babat dentes ferreos et comedebat et con
minuebat et reliqua pedibz conculcabat et
capita habebat decem Iste sūt multi
Diuites et tyranni qui p̄ sua mala vita
quā duant sc̄i terribiles et mirabiles et alijs
dissimiles quāmis vt de quolibz dicat i. sup. ꝛ
sunt. Nobis ad videndū qm dissimiles ē
alijs vitā eis. Decē capita hñt 1 capitalia
vicia q̄ opponunt decē precepta Quod p. habe
bat capita dicit Dentes ferreos habebat
leos et balenā qui dicūt Dentes ad demendo
q̄a vtr sūt rapaces et auari mittūt q̄ alijs
demunt et subtrahunt q̄d p̄dnt et isti dicūt
ferreos p. dura et crudelitate. p. magni sunt
ad diripiendū et q̄ ad potestatē sēcūdā 1 tm q̄
nulli p̄dt cōmi eos pcedē et vtr ille bestie
isti principes potentes mūdi tribz suis debz
1 suis coadiutoribz hodie ora deuorant
et comminuūt et illud q̄d nō p̄dnt q̄sumūt
sc̄z villas cōmi q̄ nō p̄dnt q̄ualē vilipendūt
et despiciunt Capita hñt plura 1 plures
dignitates villas et castra Vel dic q̄ ista
bestia sūt cuiuslibet ballum officiales et sitas
dentes vbiq̄ quoq̄ demūt bona alioꝝ sue
principes plati cū quibz st̄ p̄ quoq̄ vbiq̄ fraus
multa mala Nam hñt dentes ferreos et dnos
magnos magnos sub quoq̄ ambitu rpi deuo
rant omnes alios delinquentes p̄ quadrā 2 rapinā
et q̄ quod non p̄dnt suppeditant grauibz pedibz
1 obtinent p̄ superbiā multis Isti hñt plura ca
pita 1 dignitates 2 pbendas ꝛ q̄ p̄dus
in scd̄o ꝛ Apparuit q̄d bestia omnibz
et tribulis fortis magnus hñs capitū decē et
cornua decē et nitens. cui ista cornua erant
cornu vnū modicū hñs oculos q̄si oculos hois
et hō loqēs grādia et a facie eius tres de a
liis cornibz sūt euulsa et ecce cornu illud
cornu cū quo bellū faciebat cōm dei sanctis et
pualebat. et rapes fr̄e humiliabat. putauit
q̄ posset mutare tpa et leges. et tandē ad iq̄
dicē venit Id iudicium sedit et ptās ei⁹
ē ablata Di vis ex pone allegō sup. ex. p.
glosa de antix. Et dic q̄ bestia ē regnū
Capita sūt decē regna Cornua sūt reges cor
nu modicū ē antixps cui deus loqēs grādia
Reges subiciens decē claudentes illos
esse cū cōi sanctis pugnabit et pualebit usq̄
ad tempꝰ. et tp̄a finalis veniet antixps dicē
pōtus et cessabit ptās eius. et de q̄ mō ad pōs
Et ex pone moraliter et dic q̄ bestia ē pn̄
cepta vel status magni et fortes hñs plures
capita 1 plura loca capitalia villas 2 cast̄
Cornua sūt principes officiales seu mēbz sūi
alios cornu ipetit et dest et si aliqui audit
q̄ crit mt̄ eos cornu vnū modicū 1 vna pso
modica q̄ primo ē in pluribus officijs que tñ oculos
sue cluse discretionis cautelas et cautillationes
habet. q̄ p̄ eos loqēs sue eloquentie 1 iactantie
et adulationis minas et adulationis blandicias
ipe pualebit cōm eos et magis cōm sanctis 2 iustos
et suppeditat tres vel plures alios officiales
a facie eius euellendo et de suis officijs depo
nendo et q̄sq̄ fauentes fortitudini in hac vita
in mundi p̄sperit̄ q̄ dei sanctis vel pauperes reli
giosos et alios se meliores gaudet 2 gaudet

Dau contempnit legem tue ⁊ nobiles et potentes humiliat et affligit vt ꝑz de ysaie .xxiii. ad regibz et plate De quibz ihesus .x. deum non timet et edictis legis adiuuant ꝑz filius venit ysaie antiq dicens et vacui eos ad iudicium ꝑ morte subitam et sic ipsos ptes despicatos de tali cornu ꝑle Cornua ponit gtm

Vidit daniel q throni positi sūt et antiq dierum sedit vestimentū eius q̄si nix capilli eius velut lana munda thronj eius flamma ignis Rote eius ignis accensi fluuius ignis rapidus q̄ exibat eius et libri aperti sūt et iudicium sedit et libri eorum euoluti sūt ablatum e ptis et filio hois sibi ꝑnitato dedit antiq dierum ptātē regnū gloriam et honorem Ex iste describit duos iudices vel iudicij status qa ꝑ eto in regimine ⁊ ꝑ plate et plate iudiciaria non debz sedē n antiq ⁊ homo sapiens et maturus qui debet hz capillos ⁊ mtalem affectionē et vestimenti ⁊ exteriorem quietē albi et mundi sūm puritatē castitatis et honestatis et immunē ab oī affectione et actu peccati et psonis q̄si nix ⁊ q̄si lana albi capilli eius sicut nix dato q hodie multi esse rex et iudices sint cōmixte candoris cum fuerit sedit in dignitate sublimi thronj eius ⁊ rotē eius volucres ⁊ ministri sui volubiles et apti ad obedīm debet et ignitus ⁊ feruentes et cultratius vel ignei ⁊ rigidi ad malos puniendos et ustos ꝑmouendos et fluuius ignens rapidus ⁊ exercitio et sima asperitas et rigorosa a facie eius debet cōi ipsos emanare qa nullū debet timē qui p iustitiā et aliqua faciat iudicia exercere ihesus .i. faciet mansiones suos plasma ignis hic dz hoc plures ministros qa iudicium non debet fieri nisi cum pluribus assistentibus et consiliatijs libri dicit ad apti qa ibi q̄ q̄ m li legis et canonū iuris scripti dicit precede et filio hois ⁊ bois et no tabulibus ꝑsentis finalis dz dare plate ptātē et honorē ꝑpetuare ait ⁊ ferocitatē magne rote cum dens ruine videbis quadrupedū que vt iustū videbis victorie palma dabis Vel dic eius q in thronis et dignitatibz sibi sedē plati et iudices sint hodie in tanta pompa q̄ sint milia milium ministrent et assistant ꝑ spē rote et ministri sui sint ꝑ rapina et exercitationē et iam fluuius ignis ⁊ ignea a facie eius et rapina a facie talium egredit in subditos vindictā hoc ꝑ ante facie eius ignis mandi

Quom est daniel in regione Cap̄m 8m helam vidit se et siue porta vidit helam vidit mgt et cum esset cum duo cornua et vnū cornu maius alio qui cornibz suis ventilabat ꝑ omnes mundi plagas et nullus poterat resistere sibi fecit q̄ secundum voluntatē sua et magnificatus e Tunc vnū cornuum egressum ab occidente hoc cornu insigne ad oculos vndique ventilans et efferens se in aletam et ceruicem eius et potuit libertate alete de manibz eius in fine cornu illud magnū fractū e ostendit Iste figit aliq religiosū simplicem et maturū vel aliquē virū bonū et honestū qui quoq habet duo cornua ⁊ sicut vtriusq testamenti vel duo cornua ⁊ sicut malleum et affligendū quasi vel duo cornua ⁊ mitrā qa forte e epūs et cornuta et officia ⁊ duplicē vnctionē ꝑ spūalē et tpalē q cornua in manibz eius elevat ⁊ Iste quis fuerit fortuna magnificat et exaltat ꝑ pom sēlem ⁊ in tactu q no ducit exaltat ꝑz sepe audit q venit ignis ⁊ vltio et spūs filiens ysaia q tm habet vnū cornu ⁊ vnū officiū q pugnat cōtra spūalē et tpalē cōtra eū et fugit cornua potētie sue et dignat loco eius sic q nullo pt exaltare sibi p̄ summa plate in fine fugit cornu eius ⁊ cū plate dicit Abacuc .i. impios tpalet aduersus eos tu iudicij posuisti eos ad arguendum fortitudo mea ꝑ me acudit q qui fregerunt alterū plate tpalē diu regnauerūt et multū floruerunt ꝑ nō fecit eis obuiat fregit confregit et ꝑ morte subita ornauit vsq̄ ad ubitas Vel dic non spernat nem et contra eū qui quoq habet vnū cornu insigne ꝑ grauem nobilitatem vel sūm dignitatē et plātem et ho mtō oculos qa iste ꝑ oculū sunt habet ꝑsumptionē et superbiā vel aquilo bonū si tm hz iste ꝑ pugnat cōtra alterū cornutū

Dixit Daniel Erat vir amictus vestitu lineis
et renes eius accincti auro obrizo corpus
eius crisolitu. Facies eius sicut species fulgoris
oculi eius ut lampas ardens brachia eius et
que deorsum clam eius species ere candente et vox ser
monis eius quasi vocis multitudinis Iste et vir
pfectus qui vestitu debet de lineis et candor pul
cher in consciencia renes eius et acti et mores eius
debet de cricto et castissimo fulgure castitate or
nati et gloria debet de aurea et honesta
mente que ad renes et que ad actus veneris et spei
eius et intuitus debet de crisolito et facies et fa
cies eius et aspectus debet de auro fulgure p ar
dore caritate oculi eius sui sicut lampas p speci
dore discretionis et sublimitate brachia eius et
vita debet de erea et sonora p sonoru ptione
et p meditatione operandi et candida p culmine supme
caritatis Vestimenta eius alba sicut nix Dir
go pfectus et lineus quo ad puritatem lineus quo
ad honestatem crisolitus quo ad statutu fulgu
reus quo ad cultum lampadeus que ad spem ela
citate et reus que ad bonum opus diuturnitate qua
de et metallum durabilissimum Unde de tali vero
pfecto dicit Sapiencie Erat vir quidam nomine eius
et infra Job Dicit Ecclesiastici

Ecclesiastici 15 2 18

Susanna ingressa et pomerium viri et
cingit rorem et lauacrum amisit et pueel
las et remansit sola et statim accurrunt
duo senes inimici qui nam voluerunt macula
re si que non consentit eis prohibuerunt testimonium adulterii
cum nam atque ad ducat ad mortem assunt
Daniel iuuenis qui agebat cum medicum et sic
suscepta libauit et senes ad supplicium ducti
mauit Susanna et ades vir eius et pents vi
ridarium et religio aqua que et ibi et fons
deuocois unguentu que et ibi et dulcedo ipso
lacrum ancille ades spes igrie et virtutes Duo se
nes se mundi et dixerunt Daniel et plateam pbi
ter vel sacerdos audit ipso quidem que suscepta et ada
mata venit ad viridarium viri sui et ad
statum religionis ut ibi requiret et saluet et
ut ibi aqua deuocois et lacrime a macule
sordibus et vicijs abluat et ut unguento di
uine gracie et consolationis spiritus unguat

et cont humiles predicatores et eos qui tri
tume finaliter pie pelit Vel dic q ades
et pter ad cornu dyadematis testimonia cui ng
cessit fr vindicta erant predicto fr quos
venit hymnos fatens fr pro lingue quos cu
pualet et sibi desiderat putare Vel du
q ades et diues adiuncta sit plebs cum diuy
et officijs et dignitatibus qui in tm ypocrisi
in terra q p rapinas et exactiones
oppressi viros contristat ista q omnes pe
nas malicijs obuiabit fr in crudelitate mente
bant hymnos fatens et diabolo qui cor tales
efficiat p morte tpale vel hymnos et mores
qua commutat pater et honore eos confundit
p dampna eterna ista q nulli eius adplius
psit agere sed omnes amici eius fuerunt
eam mtas angustiari et ista hymnos
fr diabolo habet unu cornu et excellendo
nobilitate carnalis qua pollet q no et pter
sup th non q ypocrisi Job et cetera semp p
superbia habet ad oculos inferos et magnitu
fuit Daniel vidit unu modicu cornu
quas fuit et magnu et tunc videbat se forti
ficatu insurrexit cui stellas et deiciebat
eas in terram Cum studentia dei et gaudium
et magnificatu et cum fortitudinem celi et p
fortitudo et virtus in ea Talis fr mulieris
prima fr modica gratia ad dignitatem pfectu
tatis et diuicias ut fuerat q fr de humilis pe
be et p suo fructu tanto in fuit gratior q apud
Ditant magnificant ipsi insignitur cum deu
p vina et pecu et stellas et studentia dei fidei
et pfectos religiosos et fide vel studentia
religione p anima et ecclesie destruit et
conculcat ista q ad diem p talia gaudet et
malicias fortitudo tali et crude impugnat et
veritas deprimit ysta q cadet in platea
ciuitatis Daniel se assert vidisse hymnos
qui ventilabat p quatuor ptes celi q nulla bes
tia eat que fuit possit resistere voluntati Ve
cumptime cornu cui insigne q habet ad
oculos ut fractus et loco eius surrexerunt
Illud exponit fr de gaudijs et de ad
fuit mihi agit de vita cuius ablato uno capite
duo surrogabant

Ecclesiastici 10

Sed quia audit q ipsi a se amittit crucillas suas
r ornatus ꝑ aliqua pena q̄ amittit in religione
et sola sine vitulis vult remanē luxe & fornz
mea relict me sola Et tūc vē strahi insti gunt
adhuc eā duo senes sc̄z mundus et diabolus qui
tentant eā et volut q̄ misceat aīe eis ꝑ vicia
et pīa sc̄z cū mundo ꝑ auaritia et luxuria cū
diabolo ꝑ superbia ira et iudicia sua tūc & sola
et non habet adiutoriū ḡre dei Sed quia de
consilio sacerdotis ipsa cauadit nō pt manibus
eorū dē ꝑ ds Dñm ad tribulatē clamau et ex
audiuit me Vel dic q̄ pomeriū & mundi
vbi & vxor loachim r dei pīe qui dū exit
mundi voluptatibus vti aqua et unguento
r mundi ḡspexit tūc amittit crucillas r ornatus
et sic senes r extra et mundus tentat ea sc̄z
extra de superbia r demon de superbia et tūc ipsa &
in puncto mortis etne nisi recipiet ad dñm
p confessiōē et eadem et misi a Daniel r a &
p ipsa q̄d libet ꝑ ds exp̄trauerūt peccata ei
Vel dic q̄ fuisanna q̄ erat sola fuit i puncto
damnationis et ideo bonū & semp hēre amicos
sanctos socios bonos ne ꝑ solitudinem veniant
nobis mala Nota 2o Non & bonū ee homez solū
Vel dic q̄ senes sup iudices moderni qui si
sit aliqua psona i vicinitate r i uxorē sua
que curā alis negocia habet nisi eis sit fraudu
bilis et misi eam fingat voluptate eis applau
dendo vel munera putando vel no timet ser
tenciare cōtra ipsam Excepit Daniel r dixit m
fine ipsos a iudicat q̄demnabit ꝑ quo em
iudicio iudicamini iudicabimini ꝑ ꝑ Cum
Babilone erat ydolū nōie bel q̄d rex et
ppl colebat. ista q̄ rex misimta q̄ntitate cibor
q̄tidie tradebat sacerdotibus beli ut ponerent
coram bele qui fingebat q̄ ista nocte qualibz
deambulat ille et fercant manducat subtq̄ ista
ꝑ quos ipse vxores et filij nocte qualibet
misi ediebat qui ista dubitat. Daniel ait
hys volens ꝓbare occulte pauimentū cinā sup
sper sit et sigillo regis hostiū signatū
De nocte ait ꝑ ostia non manducat sacerdotes
nō vxoribus et puerilis veniebat et q̄ poc
ta fuerant q̄ mediebat ista q̄ i cinere pa
uimēto vestigia virorū mulierū et pue
rorū apparuerūt et sic ipse malias sa
cerdotes ita q̄ eos rex et babilonij pue
nire et ydolū destruxerūt Babilon
q̄ interpretat confusio a mundo plenus q̄ fuisse
Bel & dr ꝑ bel interpretatur vetustas
esse dr S. Antiq̄ dicere fuisse ꝑ esse et m
templo sua erāt coronate et ita a regibus
q̄ a ratis ppls adorat Draco quid ē dr
q̄ a ratis ppls adorat Draco quid ē dr
Reges et ppls dñm a pīe magnus ipse
libros pecunias possessiones suas donis bel
r q̄ sacerdotibus et ardatonis vt pīl bel r q̄n
sacrificat in psona pauper clandestinus et in
psona ipsa ꝑ dulcedine mutent ipsi vēo sm
gunt et dicut q̄ bel ista deuorat et absumit
r q̄ ista in dñm ꝑ quibus ostenditur dr q̄d ipse
oculos meos ꝑ quos introiuit et vocē
ee et filij qui bona data erāt deuorant r
assumit Et ꝙ sicut Daniel fecit eadem in
pauimēto sic in crastino apparuerūt vestigia
virorū vxorū et puerorū et sic deprehensi
fraus eorū et sic templū et sacerdotes a ipse
ꝑ destructi. Dic vel Dani in templo erāt
apparēt tot vestigia ostēdit gabinatē et filiorū
eorū q̄ ad ea publicū & ista ꝑ sacerdotes no
pīt dñm dicē q̄ talia bona a bele duo
rant r in dñmi expendebant q̄ pranū &
q̄ i pompare suare r in vxore gaudiare et
filiare utilitatibus expendit Et ꝙ certo
gadia rex et ppls vīs hoc fraudibus sibi
et redditq̄ et ipsorum quas antiq̄ dedit
et templū erāt ab illis sacerdotibus q̄tidie
destruit et subuertit Malachi 1o Vos sacerdotes
recessistis de via et scandalizastis plūmos
in lege et irritū fecistis pactū leui ꝑ q̄d
dedi vos exemptibilis et abiectos ꝑ ois
Vel dic q̄ rex & ꝑpus ad templū exire
mittit mulieres infantes et pueros r ysmē
ignorantes ꝑ occultas vias r occultū ysmē
mare ꝑ fluuios et dona Et q̄ no vt ipse

Jonas

sequiant deo & vt ipsi quiedat et hedant ipse
sas. r tpales diuicias q̄ sc̄ ibi. mō at oīa
sc̄ sigillata sigillo regis q̄ ꝺ̄ds dūat vor
huiꝰ vite no appent multa ꝑsonar. & qñ
tñsibit vor huiꝰ vite tūc appebut vestigia
tribū. tunc videbut mala q̄ mō faciut et
mos stu mpessū et tūc a rege ē ultimo cruciā
tribꝰ ocident. Tunc ꝺ̄s dixit ēfectes iussus sua
riū suū de qbꝰ ꝓceptū me ēt et cūctā tuā.

Incipit Jonas ℣ⁱⁱ cⁱⁱ

Jonas ꝓpha cui deꝰ ꝓcepit vt
iret in niniuen destruc̄ vrbis
gdicāē et a facie ꝺ̄ni fugē et iuctā
nau disposuit in thar. & nauigiū
Recepīt au ēt in nau. misit ad ꝓfundū
nauis et cepit sopoē gui dormīe tēpestas
ault ꝑ ipm in mari surrexit q̄ naue et
naubꝰ fē subm̄sit. & nautē ad sacrā ānā
retrib ꝑ que tēpestas fiēt sciscitabāt eaꝺ
sup iona. qui stans a sompno euigilat. et
cepta cūctis fugē in mare ꝓicit et stetit tēpes
tas sine. et cessauit. ꝺ̄s aut cetū ꝑauit qui
iona deglutiuit et ipm tribus in suo ventre
viuentē et deū orantē tenuit. et tandē ad
litꝰ maris portauit. et euomit. qui tandem
ꝑgens nīniue mandatū dei locūt. et ꝓ ꝗ̄
diem subuersionē minat. q̄ tū ꝓmꝰ finis habit.
Ista exposuit dñus allegorice de sepo ꝺ̄ni. & ihu xpi
q̄ sicut Jonas fuit in ventre cetī tribꝰ diebꝰ
et tribꝰ noctibꝰ. sic ēt filiꝰ hoīs in corde tre
et io possumꝰ dicē q̄ Jonas q̄ int̄pretat
columba. ꝺ̄m piū simplicē et columbinū
signat. qui ꝑ dubio & ꝑdicādo i nīniue
r in mundo a ꝑe mittit. & qñ tēpestas
tribulacōis et dampnacōis aliq̄ mō cessare
nequibat. nautis. r. a iudeis de nau. r de
vsdem ait. et in mari. i. ꝑ mortē amaritudinē
ꝗuis et dampnac̄. Dicebat. q̄ iudei. ꝺ̄m. r. ꝺ̄s.
& expedit vt suspendat̄ mala asinala in
collo eiꝰ et submergat̄ in mare ꝑ ipsū et no
tota gens pereat. ipse au gētes pisces humanis
& ferꝰ vorat̄ & sepulturā absorbuit. et ibi
deus ꝗrimuit. & ꝑ deum ꝑ resurrēc̄m euomit
et tandē cibus huiꝰ mūdi & ꝓmꝰ saluator

exstitit. qñ ibi ꝑ apl̄os ꝑdicauit. Ben ad Tres
adhuc dies sunt pq quos recordabit̄ pharao
ministerij sui tui. et restituet te i ḡd̄m ꝑsonā
Vis dic q̄ Jonas fugit quoꝺa diffidens et li
tigiosus a facie ꝺ̄ni ꝑ pena fugitiuus et in thar
q̄ int̄pretat explorans gaudiū. i. explorā
gaudiorē sed ꝑ virtꝰ nauigantes labē. & ipse
de industria recessit a deo cui ḡui sopno
pena obrutus tota naue. r. religione etiam. d
tute vel patria vbi degut ꝑturbat. et turbant
tēpestatem. dissencionē et exac̄ exercitat et
ꝓcurat. Siat ad hanc videnq̄ in claust̄ de
quibuꝺa malis officialibꝰ et litigiosis hoībꝰ
qui ꝺ̄m viuūt non sit. & pax. i. pacis & sep
tribulacio vel tempestas. et io nisi. d. q̄ finis
fortune sue finalis sup tales cadat. et q̄ ipsos
sua iniquitas ꝓsequendat. et q̄ naute nauis. r.
plus vel rectes patre ipsos de nau. r. de statu
et ꝓsperitate eiciant. et deponat in mari. r. i
tribulacione amaritudinem eos ponat. & deuo
randos cetis. r. demonibꝰ vel malis hoībꝰ et au
stris q̄missarijs balime eos tradat. q̄ sic eos ad
litꝰ aridū. r. ad pauperē statū auomat. r. de
ducat. ipsa cotidie videnq̄ de istis malis hoībus
mundi tribulatibꝰ et i mundi ꝓsperitate dormi
entibꝰ. qui finaliter deponūt. et i mari tribulacōm
ponunt. et cetis. r. durē q̄missarijs examinādo
tradunt. a quibꝰ ad litꝰ pauperē pecia cuo
munt. de istis ꝺ̄s qui & finis dextera et exibit
ad eos utrq̄ cessabit q̄ ea et gtidie. Vel
dic q̄ iste dormiens i prima. delicijs et ꝓsperitate
gaudens et in alios tēpestatis tribulacōm q̄
titis. qui finaliter i mari. r. i amaritudinem tribu
lacionū punit. et morte pcauo vbi a cetis. r. a
dyabolo vel infno vorat. et in ventre eiꝰ dure
venomendꝰ. i. restituendus fluat. Predicate
Jona et subuersionē vrbis minare. venit vbi
ad regem nīniue. qui surgēs de solio suo abie
at vestimenta sua. et induit. i. sacco. et sedit i
cinere. et fecit q̄ hoīes et iumenta fierent ieiu
nent. et non q̄ edent. nō bibent. & omnes vna
nimiter. ieiunabunt. et omnes in fortitudine ad
ꝺ̄m clamaret. quod videt ꝺ̄s citati pepcit
et ipsam non subuertit. Sic vē nulli ꝺ̄i mgri

Capitur Zacharias. Cm p'''

Zacharias vidit 4or cornua et dixit
sibi q̄ illa essent cornua q̄ ventilaue-
rant iudam israhel et iherm et ip̄s
vidit 4or fabros et ait sibi q̄ isti
erāt fabri qui venerant cornua suspēdere terre
ista signa ptr̄ gentibus applicat q̄ non ē dare ti-
more seu crudelem tyrannū q̄ quisq̄ iudicat iu-
stitiā. q̄tuor enim cornua dixit et elatas prudē-
tissimi q̄ in 4or mundi ptibus manet. qui iuda
iudam et deū assistentē ipsi et deū templum
iherm et pacifica q̄ sanctas tribulationibus fecerūt
si deus contriuit fabros ip̄os q̄ alios bonos
iudices vel alios fortiores tyrannos ad affligē-
dum istam ecclām et gentem parauit et q̄ eto cotidie
videmus q̄ tirannis assiduas visitari pugnā bonos
diu ventilauerunt solet mutuis fabros dñi et
alios alios commissionis q̄ ipsos et eos superbos
status confundunt Unde et dicitur alij exal-
tatores est et hijs quidē alij emulationes sunt

Vel dic q̄ 4or cornua sūt 4or male affectiones scz gau-
dium male affligens timor male humiliās
spes male assumens ista sūt cornua q̄ male mā-
dā ventilat iudā et conterens israhel et confundens
iherm et concordia et pacis unione dat 4or
fabros et 4or statuta cardinalia nāre sūt ad ista cor-
nua oppōenda et ad malas affectiones quadruplices
modificanda scz 3as dñi gaudij bonū ē Vel dic
q̄ 4or cornua sūt 4or species elationis et superbie scz
elatio p̄ ambitiā. p̄ diuitias p̄ gule vanes
et p̄ mundi fauores et fumi vanas opiniones
Sed 4or fabri. 4or sensus humiliatos ista 4or cor-
nua conterunt ista 4or species humiliatos quia
sūt spūs nulli spare nec mundi spūs ipse se
se ista 4or species tollūt. Unde dicitur
prudē q̄ tacet. q̄ tenet ē Cm 8m

Vidit zacharias unū candelabrū au-
reū totū quod habebat lampadem
ad septē luchnos et septē siphones ipsis lucernis
iuxta quod duas olivas virid. quarū una
ad simistrū lampadis stabat et dextra alia
Candelabrū in ecclia ē qualibet iusta politu
sapia et quicūq; alios illuminat doctrina qui
totū debet ad unitatē spūs non solū intus in
conscia. ymo exterius i apparentia. z p̄ hoc ad
Deum ducit bis cum exhibitus intuitum iste ip̄e
debet habe lampadem spūlem sed ad septē luchnos
i ad septē domos et duas olivas i duas spūles
virtutes misericordie sicut tenet lampas cum
sine cultura edoctus spūlis sed p̄ duas olivas
intelligit in quibus duo genera virtutis misericordie
misericordie spūalis et temporalis Vel dic
spūaliter i ad suos septē ordines pertinentes Vel dic
q̄ candelabrū illuminans eccliam ē spūlis studiosus
lampas edoctus et cultus septē luchnas i septē
dona continet. q̄s septē ip̄s fuisse i septē
virtutes opa eius claresinare et prudentiā spūs
sancta sicut habet et quas sup̄ duas olivas
i duas spūles virtutes misericordie sicut tenet
lampas cum diuine cultatē edoctus spūlis spūtus
intuit duas olivas intelligit in quibus duo genera
virtutes misericordie sc̄z istas qui temporalē et spūa-
lem pietatē fecerūt visitat et confortat
ecclām temporalis q̄ assistit in alios pacificando
hospitando sepeliendo i. in ista spūalis q̄
assistit docendo corrigendo consolando
et eis remittendo et q̄ eis oleum lampadi
i spūi ip̄s vel cultui vicine ip̄s et ad ipsa pue
nire vt ab istis duobus spūbus misericordie dicit
q̄ zacharias ipsi duo sūt filij olei assistunt dñatori totius terre Cm 9m

Vidit zacharias volumē cuius longitu
do dat 20 cubitos latitudo decem
in quo maledictio cūctam terrā et pue
ros tenebat et inebriabat Talis a sacerdotibus
ista ista ē volumē spūalium a patribus traditum
et allatū cuius longitudo 20 cubitos q̄ 20 cubitos

Zacharias

1 m 20 ptialis dismicta consistit In quo septē sacramenta septē virtutes et septē mie opa continet latitudo dicte mansionis legē in qbꝫ fiūt et pūa q malediō et ad montē ꝓpetuū qdemnat

Duas mulieres vidit zacha rias que habebāt alas q miluus et spiritū erat in alis earē que vnd amphorā mōtē celū et terram leuabāt et ad br edificādē ei locū in terra semīnar. Dicebāt In me ꝙ apho re q̄ mulier que dicebat ipietas grime batē et massa plūbea os amphore claudebat ipa vō amphora egrediēb et alioꝝ oculis nō patebat hic ē mōt oculi eoꝝ vnū sū terra

Et ista amphora ꝙ fuerat ꝓ tot vsuarij vel auarij qui sūt ꝙ auaritia ydolis et tantū capax ꝙ maliciā ꝙ ydolū in quo ista mulier q ē ipietas grimetis et T ipsig dat massā plūbea i ad ponderē male conſuetudinis detinet impietas et crudelitas in amphora i ē corde vsurarij vel auari sedet et ibi sicut i hospicio suo manet Exeunt ad terram videnig de vsurarijs quoꝝ voluntas caret pietate et ꝙe consūta plena ē odnoda crudelitate Et Verebūt tm ipietate et ppē cui tanq̄ dñs patet cā q massa plūbea i pōdꝰ male consuetudinis ipietate in eoꝝ ostia talis datmet q in nram cōtrā libū vel ope vbē nulla valet Datis ad pē deq̄ vt plaustra vel pdonatiū vnde q̄ iniquitate sue ꝙe possit cōsurgere nūq̄ ab ista potāt amouē vsurā q Auaricia ē q̄ ingrmit ipietas ista am plexa ꝙ egrediēs mōtē celū et terram pondꝰ ꝙ Dauid dīgens terram duat ad terrā semi nat qd inter petrā futur finalit tendēs at sicut missa ē ꝙ ipietatem gerens qa paul dubio auaricia a dei gratia et amicitia egredit inter celū et terram i mōtē alta et ipsima ꝙ statu sui instabilitate et ingratitudine fluxe dicit cecidit ferrum illius et oculi eoꝝ et directa credit impietate repletā et fina m terram fetalis miserim defixit vbi locꝝ talid finalis ordinat Et ꝙ In tophet sit paratū ꝙ ne sit alig locꝝ ad sepeliendū

Ecce due mulieres ista amphora a tra exigunt et eam in tra semīnat Ecce due mulieres i duo mollia vicia sūt carnalis petitio affectio et improba tenacitas ambitio quibꝰ sūt ānexe ale milui i quedā pigricia stulticia et ala et ystrie alie virtutes ꝑsumptio ista amphora sūt auaritia et putridum ꝙ iam spem aliquā tra q eā sup volitā fuerit ad celū i ad celestiū statum astendē parum et tm constat q mōtē celū et tra remanet. ꝙ nūq̄ attingit ad celestiū quā optat quāmo semp solet in pendulo manē et nulla statu stabilitate optinē ꝙ nō sufficit istas statq̄ insanas que relinquit celū ad i statū altiorē non ꝑt attingē quē exposuit et sic mōtē celū et tra in instabilitate statq̄ remanent ꝙ ad illud qd desiderāt attingē nō valent Exc 8. Reuauit me spūs et statuit me inter celū et tram et pūs dicit claudis Iste duo mulieres i affectq̄ carnales et malicia ista amphora i ꝑ catarē in campū sennaar. i ē campū fetore sūt in mundū portant vbi loco ꝓpetue mansiois sibi ꝑparat Exc 23. Filij Gabi duc mu lieres fuerūt filie mee vnq̄ Del dic q̄ dua mulieres q̄ portāt in mundū portul sūt celo et mundo. vtor et Diabolo vel carnalis voluptas vel spes prie finalis et timor afflictois Iste sūt male mulieres q alias sibie possident et spm male affectionis gerūt at ad amphora i portāt in mundū defer. Vide si vis supa de elephantē capto vltio Cam 6m

Zacharias vidit 4as quadrigas egredientes de medio duoꝝ montiū montes erant ere ꝙ prima habebat equos rufos 2a nigros 3a albos 4ta fortes et valos Dic si vis q 1a 4as quadrige sūt 4as virtutes cardinales sūt fortitudo ipientia iustitia paudā Iste sūt quadrige dñi ad quas debemꝰ se ligari at ingo dissime at obtie subiugari Iste ad a Diabolo montibus ereis i a Diabolo dle potestis ꝓpe et solidis sūt intellectu at affectu oīum at ab ipis mālis ꝓducunt q̄ quadrige 4as sūt Ita sūt eque i homī sibi formidandū. qz fortitudo habet equos rufos i martios ꝙo sanguine rubricata tua Temperantia habet nigros i confessores

ꝑ ſqualore ꝑme offuſcatos. prudẽcia habet
albos 1 doctores lumine ſcie dealbatos. fuſti⁹
habet valos 1 bonos ꝓlatos et ꝓsperos. nũc
ad ꝓmouend. nũc ad ꝓmouend. eſtate ꝓua
variatos. ſſti ſt̃ go equi dñi 1 viri ſci. q̃ dñi
grip vnũd cardinalid trahens. et ipſ mẽtibꝫ
meretr. mitrã portauerũt. et ꝑ ſcapꝫ vaserũt
Abacuc 2ᵈ Cuius aſcendet ſup equos tuos 2
quadrige tue ſalutaris ¶ Vel dic q̃ q̃drige
4ᵃᵉ. ad eccl̃a ſunt ſt̃ 4ᵉ ſortes. et conditiones ſũt
nigri. qualis. 2 monachoꝝ nigroꝝ ꝓdicatore
Augustinoꝝ Rufi qualis. 2 minoꝝ cinereꝰ. Albi
qualis. 2 cisterciẽſiũ. varij q̃lis. 2 ſcti
Petri. claustroꝝ et laycoꝝ qui detrahũt q̃tũ no
ſunt ¶ Vel dic q̃ equi ſũt viri iuſti quoꝝ
quidã ſt̃ rufi ꝑ caritatẽ. nigri ꝑ humilitatem
Albi ꝑ innocentiã et castitatẽ. varij ꝑ honestate
ꝑ diuersarum. uirtutum. uarietate ¶ Vel dic. ecclã ſũt
q̃ equi Dyaboli ſt̃ prelati. iuſti. 2ᵈ. equi coꝝ
corpo. et non ſpũs. et iſtoꝝ quidã ſt̃ rufi
ꝑ malicã. Quidã nigri ꝑ ignoranciã. Albi ꝑ hypo
criſim. varij ꝑ duplicitatẽ et ligandi

Incipit liber machabeorũ ꝑmꝰ. Cap̃ primũ

Alexander rex macedonum
multos reges et ꝓuincias debellã
uit. Mumiciones eoꝝ ꝓtriuit. spolia multitudĩe grauia accepit
et manu fortis regnauit. ſup̃ terrã
et ſem̃ 2 q̃ mortẽ. et ligauerũt pariẽ eius
cum ſſſet. in regno suo et ꝓſuerũt ſibi Dya
demata et multiplicata ſũt mala in terra ¶
Hic vẽ dicit q̃ alexander q̃ interpretat auſtinus
augustus tenebraꝝ. 1 bonꝰ ꝓlatus qui tenebras
angustie vel ignorancie ꝑ ſapiam ſibi auſtre
angustias ſubditoꝝ ꝑ dulcedinem et clemẽcia
ſue lucis quã regnat. 2 ecclã vel patria ita ſua
uit. et ꝓſſe. q̃ malos tyrannos fortes ſuppe
ditat. munitiones. 1 malas cogitationes eoꝝ
diſſipat. spolia ſũre diuitiaꝝ vndiq̃ augmẽ
tat. ſi sepe fit q̃ ꝓ meritis in regno eius vel
ecclã diuisiones ſolet fieri. ita q̃ de populo ſuo
1 de ſubditis quilibet velit regnare et dyadema
ſum̃ capite. ita q̃ ſine rege et regime va
gantes quilibꝫ ambitiose rapiãt alijs ꝑtes. vel
ſubtrahãt ſine iugo ſuauis regis viuãt et manu fortes

Iſt⁹ In diebꝫ illis rex non erat 1 ipſe fecit vnuſquiſq̃
q̃ quod videbat. ſibi rectum. Hic dicit q̃ in diebꝫ illis. q̃ quilibꝫ
ꝓmisit ſibi dyadema In q̃bꝰ ꝓlati fieri ꝓſſe
nunt et ymaginant. Et quilibꝫ in domo ſua
suo regnat In q̃bꝰ vagabundi ſunt et obedi
entiã maioribꝰ dedignant. et ſic mala multiplicant
in terra. q̃ ꝑ mortẽ boni ꝓlati. et ꝑ diſſen
ſiones aliquãd ꝑ ſubtractã ꝓſumendi ſubditos
ſunt. 1 eccl̃ie multa mala ſicut ꝓdictum. vbi
no ẽ gubernator ibi conſumet. ¶ Factum ẽ ꝑ
Antiochum illũſtrem ꝓmouit ſibi duo
dyademata et regnauit ſup̃ aſyã et egyptũ
Non ſufficiebat ſibi regnũ aſye et gentis
poſſidẽ niſi cum ſtudet alienum regnum ſi
egypti ꝑ violẽtia uſurpare. Cui go ꝓuidentiſſi
mus rex ptholomeus egypti et ſpolia
q̃ ꝓxima ꝓgenitor. apposuit. cum filiis
ipſũ impugnare. Mouit go in ſuperbia
ſuperbia et accepit altare aureum. mensam
et candelabra. fialas. mortariola aurea
et candelabra. fialas. mortariola aurea
valũ. ornamẽta aurea q̃ ante
m facie templi et accepit aurum argentum
vasa gaziſtica. thesauros. ſacratos in domo
dñi et omnium. ornamẽta. ſubtraxit. ſibi 1 ſuis
ſuis reddit et ciuitatẽ ihẽm ingressum et egreſſum
Patri dimiſit. Causã ad quam deꝰ iſtam malitiã
ꝓmisit filijs iſtis aperte ibi. reddit. q̃
diebꝫ illis euenit. ut. ſſtt filij mali qui
a teſtimonio dei recesſerant et teſtamentum
eius gentibus diſpoſuerãt. ſignanter ꝑ mortem
gentibꝰ in ihẽm cantabãt. ꝑcuſa ſibi ſe
cerunt et nationibꝰ ſe ingerunt et venditum
ſe vt facerent mala. et accedere ad regem
ꝓfectum faciendi iuſticiã ꝓpterea. quibꝫ
deꝰ indignatꝰ ipſam ciuitatẽ ihẽm. i manu
antiochi reddidit. qui templum et ciuitatem
vt dñi ꝺ expoliauit. ¶ Expoſito mi
tice dicit q̃ ihẽm ecclam ſignat. ꝑ filios iſtos
1 viros ecclaſticos deum videntes. gnant. ſi
ſic fit q̃ hic aliquãt multi mali teſti
mentũ dei 1 cultum religionis et ecclã ad
tempꝰ ingrediũt et ad eo ꝑ vitia recedũt

testimoniū gentiū. et vitij et mores sectarū
eligebat et se i moribus uitijs gentiū nimis
mbg. et sectarijs ydromantes diuinatores sectare
she in ierusalem et in cetera iniquitates et spurcia
gentiū uite sibi facientes et a regge et a pn
cipibus sectarijs prauitate faciendi usitata et secta
ria officia ymissiones et negocia ipietates
Videns go dns filios israel et ecclesiasticos i se
rutatē gētis uitā regulare et ecclesiasticā
negligere et frustrare diligēt et ampleti
solet eos antiochus et tyrannis mundi et
regibus subiugare qa iam no cessat ierusalem et
templū opus et ecclesiam et religionē domus
sue sectarijs spoliare. Tradidit eos i
manus gentiū et dnatui se eoꝝ q abscessit eos
Non em sufficit istis principibus q nobilia
regna gentiū quibus ad alia regna possessiones et fines assumant ingrediant anhelat. Nec
eis sufficit egipti et midi spolia et dnatus
tollē misi ecclesiam ierusalem et cōm ecclesiam stu
deat rapinis diuinis et ad bonis ipius
spoliare Isti go duo dyademata sibi iponit
in ciuitatibus in omnibus et in ecclesia dnatui sue
ecclesiū gessit et ymuit Vel dic q abiecit
sua antiochus q mentitus pauper factus fuit
ambitiosus qui ni fuit pauper se ad pdicat
silentē et pacificū se fingit. vir pauper ego fui
et in laboribus etc. Dic go frater qz fuit duo dy
mata ipsius et q duo vel plura bnficia accepit
Regnū syrie et status sibi ptractatus nō sufficit
quibus regna et bnficia alioꝝ abiit et cupit
et sic quis sit q tholomeus de egypto
et aliqd aliud de sua dignitate deposit et sic
duo dyademata et duas dignitates sibi ac
cipit Vel dic. habet duo cornua filia agni
Et vidit. Mentitus tholomeus antiochus et
iposuit sibi dyademata. qz ipse adhuc nō
sufficit nisi ad ierusalem et ad templum et ad
maiorē dignitatē plenitudinē venat qua
supbe et ambitiose mentitus gerat Iste go
mente a vera sua et aliis carnalibus pla
cibus sectarijs mentitus sectatus et ecclesiasticus
in superbia vbi q dicto ad mentitum statū se gubit

ad vasa aurea et argentea ornamenta et sa
cratilia et ad ecclesie diuitias depredandū nō sinēs
tus molestans et templū sibi omisse ecclesie spo
liando Et sic dicetur de quo pt in ipso ierusalem
et in isto templo capud in trad suū ad bellum
portat In domo pria palatia dispergat et de
bonis ecclesie nepotulos suos ditat et sic templū
suū depauperare vt alios ditet nūq; cessat
Quod ad infortunium misit ihesum multo quidē
sua filij sic mali ecclesiastici a testis bonis debe
rent cedere et q diuisa pria natalibus sectarijs
parere sunt et sic habet tale platum ut pria pud
manet ad delinquere Job 24. Dns regnare
fecit hominem ypocritam ut illi pria Vel dic
q talis antichristus et diabolus q ut pria debuit
visus ad ihesum et visus ad sanctos fidem exaltauit
victoriose deduxit. sacrificauit et statuit religiones ad
superbiā misit et mde ornamenta spiritualia ab
stulit Altare deuocionis Candelabre dispersionis
mensa oppressionis phialas priorum. mactatiola
dimittimus. velut gentilium et cetera mittens ho
nores eminentie et honore et ornamentū bone
gestationis et spiritualis honestatis et decenter hijs
eum dbis ad vltimū actis ut diabolus spoliata et
ad tristem desolationem deducta luxit et et
argentū et occultos thesauros et sapientes et
clamdū virtutes substulit et vasa gaudiorū
lia et bonas et sanctas personas quomodo capuit
et amouit Tyrannus quidam suum misit hostem
ad dia desiderabilia ut dicit et q ut dicto qz filij
israel et viri ecclesiastici qui nationibus sectarijs
se conformare mentiebat et in testamentū dei aduc
religiosi et ecclesiastice discipline abhorrentes
talia mentiri ymmisit Ezechiel 23. Stulti tui et fal
sitatem tue fecerunt tibi hec Vel si vis
dic q antichristus et malus platus q mentitus et
impanatus in ierusalem et ecclesiam vel religionem sanctam
et suum malum regimen ibidē deficiunt spirituales
et templales diuicie et sup dicta dna sicut
Apoc. 18. Regnantibus ipijs cuncta bona
Idem ad dic de malo pastore qui dicit in
corde suo Vel Consecrat ibi dr q spoliato templo

ḟa sepe fit ꝙ m ecclia et d mudo illi qui sc̄i
miquiores fuꝰ diuicijs plāniores ſē ꝑ aꝝ
re ꝑij ꝓſpēcūt et bene ē vobꝫ qui fuꝫ
ricum ipſam ꝙ ciuitatem ⁊ eccle ſtatū ſpoliſ
ſtis ⁊ diuicijs ſeculaꝝ ditauerūt ⁊ſtras ⁊
delicias et gnes ſtacōs arma ⁊ pompas
at ritꝰ ibꝝ introduxerūt et ipam turbꝫ
at ciſtris et domibꝫ dibꝫ popis et ſtuſtꝫ
adhoꝛtūr. ꝑ ꝛeuda ꝑſta ⁊ eccle ꝓſpexitas
tꝫ palis ſibi ꝑ dyabolū ꝓcurata nō cedit
ſibi ad augmentū ⁊ ſtudiū ſi ꝓcig ad ꝛſtitue
ꝛmulandū ⁊ꝛ ꝑat m ḡ ꝙ ſē ḟa illi
qui conſtituti ſc̄i m eccl ⁊ multi modeꝛn
eccl̄aſtici fuꝰ hodie m legē et d ꝛſtibꝫ
alioꝝ. ḟa nr̄i ꝑ fraudes et malicias alijs
inſidiant ⁊ ꝑ male vite ſue ſcandalū alij
pēdūt et ſcandalizāt ⁊ et ḟa ſcīficū eccle
ꝑ luxurias ſuas contaminauerūt ſo ḟabi
tatores ihēm ⁊ oēs ciues eccle infiore ſtꝫ
ſcīdat a ſtatu ḡne ꝑ vſtoꝝ malū exēplū
vel ab onoꝛe eccle fugē ꝙbāt ⁊ et huiꝰ
vſta ē veritas ꝙ mali eccl̄aſtici ſc̄i hodie ꝑa
ꝑui militēs dyaboli et m ſtatu eccle ē ḡ
die ſue ſpecialis ḡtracio et alioꝝ illicitorū
et deceptio. Ou oſee T Audite ſac̄dotes
dom ihēm. laqueꝰ ſtꝰ eſt ſpecialiter ꝛcige
expanſū ſup tꝫabat. C Antiochꝰ ꝛex
ꝛſtitit et ordinauit ꝙ totū ꝛegnū ſuū et
omne ꝑtꝫ ſuus vng ēdt et ꝙ vnꝙſq;
legem ſuā et ꝑm ſuoꝝ dimittēt et legē
nr̄i ydolatrā cuſtodiret et ꝙ ḡtimo octa
dē ſi ḟa ḡſſionibꝫ cōmiſſet ꝙlibꝫ
gō m ihēm legē dñi dimiſſent et ꝛcigis
ḡſſionibꝫ pareūt. ꝓcepit ḡ ꝛex edificā
aras et templa ⁊ et ydola. ſac̄ficā canes
ſuillas et pecꝰ ꝯa. et ꝛcīncīdē filios
ſuos ꝛcīſtſos et cōmiſcā aras ꝛex ꝯa
diuiſas et ꝙ qui ſac̄ficare ꝛenuēt morte
ꝑſoldā. ecce ydolū ſuū altaꝛ dñi edifi
cauit antiochꝰ ⁊ ibidē deonijs imolabāt
vbi deo fuerat imolare. et ꝓpoſuit ꝓſectos
ꝑſo qui ḡ fieꝝ ꝛogēt qui filios iſꝛl m
abdite effugerūt. Alij aūt i amnas tēpa
et ſac̄ficia mendēt. libꝝ legis dñi ꝯbuſ
ſuūt. et q̄ſdā legē dñi ſtudētes et libꝝ
legis ihēm inuenīe potuerūt ꝯdemnāt et li
bꝝ cōtēdētes legē ydolorū illuc de ḡtia
ꝑſtulerūt. ⁊ os ꝙ ꝑſſa debāt pudoꝝ ꝛuctā
bāt et ante dom̄ eoꝝ pudoꝝ a ꝛcuicibꝫ ſuſ
pendebāt. C Sic vē dyabolꝰ ſūme aspit ꝙ lex
ſua ab oībꝫ teneat ⁊ gratiꝰ legem ſuā de
tentā. legi nāle et dīne ḡtie ꝛenūciātes vng
ꝙq; ſz ꝛegibꝫ afficiāt et eccl̄e in oībꝫ faueāt
mitīt. ꝙ in ciuitate ihēm ⁊ in cōſtā cyliba
fidelis et m eccl̄a aras et templū ſuū ſtruat
at ꝙ ibi ydola diuſoꝝ vicioꝝ exigat at ꝙ car
nes ſuillas. ⁊ vicū arenalitū ibidē oſſiū das
inducat. ꝙ ꝙ nullꝰ filios ſuos ⁊ affectꝰ et
opacōes ſuas a ſuppſtuis viagis ꝛcuſadat ſi po
cig ſcīpm ꝑ luxuriā et aualiā cōmēnat et
d mudicijs vicioꝝ viuat. vſq; vltiō ſua ecce
in abhoīatōibꝫ delectatu ē. ḡ ad vſtē in templo
eccle abhoīanda ydola deſolatōis ⁊ malos eccl̄aſ
ticos at ꝓlatos ſup altaꝛ dignitatū et officiōe
conſtituit at exigit qui ſz abhoīabīl vite ſc̄i
et deſolatōem ſuoꝝ lacoꝝ ſanuit et ꝛduxit ḟa
ꝛc̄. poſuerūt ydola ſua i domo in q̄ ꝛuocatū
ē nomē meū ſa libꝝs dīne legis ⁊ ſtatū tēpli
legitī de iuda et ihēm ⁊ de eccl̄a deſeruit de
ſtruit et libꝝs ſuos ſz lucꝛtiuas ſuas ꝛmittit
Jam multos pudoꝝ ⁊ multos fideles ꝛcuſadi
a ſuppſtutate vicioꝝ ꝛmittit. q̄ſtimo illos
qui libꝝs dīne ſōe ḡtis ſz vlos ſcientificos
vſos eccl̄ qui pudoꝝ ꝛcuſadūt ⁊ illos q̄ corri
gendo alios a carnis voluptate pulſant ꝛpugt
tribulacōibꝫ et afflīgit. ꝓncipes ſuos ⁊ hara
ticos et ſtulcoꝝ patꝛios ibidē collocat ꝑ quos
fideles ad ḡnēs nefandā opa inducit multi
et ꝛpellit. Sic ḡ ſit ꝙ vſta ihēm vrā multis
deſolāt et creſcentibꝫ viagis vbꝛibꝫ denudat
at legē dīne cultu ceſſante ibidē dyabolꝰ ꝑ vicia
ꝓcūrāt ḟa. In deſolatōe eſt hyra C A''' Z'''

QUm appꝛopīquaret antiochꝰ veniſſent ad
ciuitatē m medi vt ſpīm ad cultū ydo
lāꝝ cogēt. ꝓmo aūt die aggꝛeſſi ſūt
ornatū ⁊ eo ꝙ ſac̄dos ēat et mīt alios ꝑſo
ſolēpnia. ꝓcurabat aūt ꝙ vſto ad ydolatrā ꝛcli
nato alij facilē obedient. vñ dicit illi ꝓncipꝫ
magnꝰ et clariſſimꝰ es in ciuitate hac. ornatꝰ
filijs et fꝛibꝫ ſtis ⁊ accede ꝓpꝛ et fac iuſſa ꝑſe
at eris tu et filij tui inter amicos ꝛegis. et

magnificatq argento auro et muneribq Dece
uenien mathathias fortiter resistit et legem dei re
linq̃re noluit. q̃ssimo zelo dei actensq̃ ydolu ad
fracient dissipauit et quedã iudeu qui ad immolandu
aram oibq astabat appetiuit and regis q̃ alios imo
lare cogebat & sup altare perrexit et tande collecte
sibi sociis et amicis ad montes et ad desta q̃sug
et q̃q habebat in ciuitate reliqt Hic mistice
loq̃do q̃n dyabolq rege ipm omittit satellites su
os sc̃s inferiores demones vt vndiq; culta ydo
lor. i. vitioꝝ suscitarent et adq̃ homines gmouerat
sc̃s tẽptacoibq et spellear Intra hã mundi mathia
nã i. homes sblatus et succedotes clarores q̃ supi
ores et discretiores psonas decipe et domib et
pcibq ad pcta allicere vt sic p malu dare exemplu
possit alios facilius superare. 1. Re. 22. Non pug
nabis cõtra gentẽ istã cõtra regem ipsoꝝ Nã sicut
ponit stephanꝰ de logatõ sicut fuit pmã
genꝰ primo iudicit sic dyabolq ad tempandu
sblatos et electos ps aperit. 1. Re. vi. Totid
pondq sibi versus e in simul regni. sc̃s iste debet
fortit resistere legem dñi non declinare. sc̃s portq
ydola vicioꝝ q̃ viribq in ciuitate certe destruere
et iudeos i. subditos et immolatos primo et ipos
dyaboli satellites superare et spoliatis occidere et
reliqre illis q̃ in ciuitate mundi habz sc̃z affin
tr̃enoꝝ bonoꝝ debet i. mente et solitudinem pa
disi p. assec̃ et exemplꝝ fugere et ad q̃ ipm
alios ducere Qui dñi d. mat. secũdm me. vsq; ad
Venite ascendamꝰ in montẽ dñi Hic datꝰ
q̃ id multi sibi ipsi ascendere i. solitudine et
montes ne sacrificare ydolis q̃ id in valle i. d
ciuitatibq colebant se abstinendo in abdite
et spelunc̃s Satellites antiochi constituere
eis sibi in sabbo ad finẽ q̃ non se defendẽt
ad ipsis arma sumẽ in sabbo no licet Ipi q̃
se non defendere nec arma cõtra hostes sumpserunt et sic usq; ad mille alios trucidati fuere
Mathathias at et sui ꝓsecuti sunt eos in sabbo
arma sumẽ et cõtra hostes se defendẽ docuit.

Istud pt allegari cõtra multos religiosos q̃ de ci
tate mundi et de valle lacrimaꝝ exeunt ad mõ
ptes et ḡdo ascendũt eremiticã et i culmẽ
religionis ortum se abstinẽ et ab ydolatria
et cultu vicioꝝ q̃ i mundo colunt ciuitate mundi
colunt i muris et libet ad eadem fugere. q̃

Non q̃ non sint in ordine religione q̃ montes
salutis ascendũt sed quia domus dei sup
montes conuallabit in spu
montibq sibi q̃dã et in dictis sanctis. i. in spu
ritu gremiosis et in montibq pfectis et in
speluncis religionis cotidie ascendere q̃si
ad montẽ bonoꝝ opm non simulate nec loco or
culta sc̃z cotidie a malis desiderijs
nec claudit nec se contrahit hostes vicios desen
dunt sed ipi qui monendo non ꝓsunt in reli
gionis et pfectis apice vicios pcul et fugiendo
fatuid q̃ fugiat illis ad istos montes conscendere
nõ vellent se fortit armis bonoꝝ operꝝ defensa
re. q̃ credi non sic mathatias et filij ei. i. non
sic boni et prudentes religiosi et electi q̃ in
istis montibq et speluncis virtutis ascendere
operꝝ arma sumunt et scripta virtutis assidue
defendunt et sibi non pcul vel dolenter nec
pcaliq dampnationis mutuunt Nã dr
q̃ dicit sabbati sequit festa in q̃bq dyabolis cũ
hostes fortiq insurgit q̃ eo q̃ eos vagos et sine
fide ad cognoscit. q̃a tide arma bonoꝝ operꝝ
non assumunt sc̃s portq occisis illatibq sibi
iugis instandũt et eo tempore a dyabolo fortiq
fuerunt Ex. cap. Vocatis igit hi ad diẽ solẽpnẽ
qui dicit me in cauitu hom tñ q̃ sabbo
non cessant arma bonoꝝ operꝝ assumẽ et
eo nec hostes cõtra eos audent q̃ tempore
suade vel si audent solet cõtra eos fortit
signitꝰ. 2. Mach. 15. Vtraq; lx in sabbati bisfacti

Mag. de mathatia q̃ ipse et filij sui ad
iuncti sibi illis qui voluntarij erant milicie
et fugiebat a malis magnũ exemplũ cedit milicie
gessit et vicios ꝓpios ꝓcussit. pudoꝝ ideo
sensos cordis dedit. filios sc̃s bie sc̃z ꝓsecutis
et aras quas fecerũt ydolũ destruere destruxerunt
Tande vilo molenti filios suos misericorditer et
eos ad pugnandũ q̃ legibq sibi datis fortit

Mag. mathatias q̃ interpretat a deo datus q̃ mond
bonũ pectus et sapiens a deo datus i. ymond
et ad a carnis affectione ambitione vel fomes
mia vel luxurie potẽs ymond. Nã as
sumat sibi gentes id qui vocat a deo sc̃z ratione
Talis q̃ debet vicios deuotos in lege dñi
voluptuosos sibi adunare et eos in conflictu
et bellicis sicut ipsi fuerunt q̃ ut

Impios vēo debet psequi et punire et de me
dio tollere hereticos et carnales et simulatores
mac et diuisiones emulos debet corrigere do
ctrinā Vrus vēo debet odire et auctores a lucis
sos. in quibus semp viget ignis appetitus car
nis carnalis voluptate. tyrus sibie et furor
uentute debet destruere et tenere filios et
subditos suos debet instruere et ad diuinā
si sit vtra p legibus animare Dñe pñe Iesu
gemmis filij potentes ī Eam 2m

INCIPIT Iudas machabeus et pre
sto et uiuabat eū frēs sui et dila
tauit gloriam populo suo induit se loricis
sicut gigas et circumcinxit se arma bellicā et
pugnabat gladio suo coram et fuit leo
ni in operibus suis et sicut catulus leonis ī ve
natione rugiens predam et inuidos persequebat
eos pambellauit ciuitates inde et congregauit
populum et nobiles ē vsq ad nauissimū ter
re et repulsi sūt inimici p timorē eius et omnes
operarij iniquitatis conturbati sūt Cum igit ibus
sed ponit exemplar et regula cuilibz bono
principi Iudas cum mortuus esset constitit vel
crucifixus machabeus mortuus ingeniosus pu
gnus et pugnans. qa zelauit bonū gloriā vel
principē debet deus laudare prudens z erudituz
subditus et ingeniosus sc immodestus pugnā pes
simus pcutit gladio unde dicit spūal et qui
vel gladio persequit exercitū cardinalia debz esse
sibi subiecta z subditum sibi et actiuū tam
bona q̄ psonas pugnā sapiēcia iusticie accipē
do ma virtutū modus vt sic possit gloriari et
exultare p̄ pñi subiecti dilatare ēt regnū
Tu ergo nō extraneus et pugnans vñ iste dr
i. epistola Vbicūq; sanctorū libros vitas indu
ctas sapiēcia iusticie debet esse sicut ea leon
audacter audax agressionis et pp nullū timo
rem magnū ab exercitio iusticie repellere
sicut catulus leonis debz augere altitonā pdi
cationis. et sic inuisi iniquos debet persequi vsq
ad punitionē. et ego dr pscrutari et ibi
diligentissime exercendo et ciuitates ad iusti
tiam ambulare subditos visitando et iusticiā
faciendo pp pambulauit i medio eorū. mei
et sic tm iudas potest dici ille de q̄ dr pri. 30
leo fortissimus bestiarū ad nullū pauebit ex eis

et reuertā si nō principes tales fuerūt tales p hoc
re corp timuit sed tm tales q̄ spūales zpetuit
et ab eorp pitia et iusticia trahebat Quarū ad
tantis formidabat. potuntes sc pauper z ebulan
qui diuina pacientē ab aliis defendebat z ogyabat
et nisi p fama pretuit qua acquisiuit vbiq; nobilis
Illud z vere qui in bono loco z iusto iudex vel
plato prudens et seuerus omnes malos spūaliter ti
ment eū Osee vt leo rugiens et formidabunt
filij maris spe vēo acquirit nomē pretuit z laud
dū tm sc laude dño distribuit eū Dñe. 1 pal sa
diuulgatū z nomē dauid in amicis zeptionis
Decepti adulte qd dñm z q̄ frēs eius qa quilibet
bonus frēs canonicus vel subditus debet supplicē placere
et eū spūaliter p orōes et nocturn tpalit p obsequia
et subuenciones benignit adiuuare. qa dr pri 18. cu
adiuuat a frē ī ciuitas firma Quicūq; ergo sequisse
sit cōsiliū qui confidet et subditi subdit quib; placuerit
ad supplicē suū confundend ī ad eū iuuandū
paratū esse in pliis scribo t cor Iudas pug
nans cōtra apolonium rpm occidit et gladiū sibi
adsumpsit et q̄diu vixit in ipso gladio semp pugna
uit et hostes suos semp debellauit Tandē seron
principis syrie cōtra eū applicuit q̄ iudas gladio
supauit Istud pt exponi sc Apolonius qui dr
mundi mirabilis dicit qui in cordibz fatuoz et
pusillor et mirabilis existimat. gladio eius ad iusti
tiam pertinet z rpi ysaiatis. Seron qui dr plat
principē mundi z diabolū. qa y cto iudas qui dr
plat confitebz debz primo mundū p triumphū vel
et gladiū eius. i. mundi possessiones q̄ sit tribulis habet
et deceptibilis p consideracōs accipē et sic ipso gla
dio. i. bona consideracōe mētis. potest seron pontifex
diabolū significare Hic dr q̄ ppius videt ipsum
seron et multitudine sui exercitus inceptū du
ritie de victoria q̄ iudas duxit exercitū magnū
q̄ nomibz eos confortat. spūaliter z multos gladi
os in manibz pauoz. nec z dr apud dñm auxi
liū in multis cū in pauis qa non p multitu
dinē exercitus prelia belli q̄ de celo fortitudo Sed
applicat cōtra illos q̄ in multitudine exercitus gloriant
et q̄ victoria magis dependet ab occultis dei or
dinatis. non a humana fortitudine Cuius sign z qa
placeat fortiores a debilioribz vincat et pulsos
a pauioribz superari Vel si vis dic quia mo
dū timentes et timidi de suis vitijs desperantes fortitudi

dyabolū et vicariū ei⁹ exercitū qui fortis ē et mē
tipleꝫ quadē Judas i bono diu⁹ vel ꝑdicatoꝛ di
cos ad ꝑsuadēdū in dño et in dei auxilio audac
es et ad non timendū dyabolū ꝑdce fuisse dr⁹
i⁹ 2ᵉ ꝑal 20 Nolite timē hanc multitudinē
non ē⁹ ꝓ pugna vra sed dei ēt Scitote q
filij ysrael in terrā illā ēnt duces eoꝝ
qui veniebāt cū eo Hic vē dicit sepe fit
q illi qui tenēt actum et aptā dignitatē in
dyabolū i in eccla duces et auctores sūt tyrannoꝝ
et ꝓncipū qui militāt cōtra eā ꝙa ꝓpter
dirimas et libertatē nocendi et ꝑsequendi
deꝑmendi vos subditi ꝑt dicē Dān Filij
matris mee pugnauerūt cōtra me ꝙd de gētibus
sūt dicī q in tribu in qua habitat ēē nos hostes
nri educūt Cū ꝑfecti duces anthiochi si
michanoꝛ et gorgiās et alij congregassēt se ad
ꝑlium cū iudam in multitudine copiosa fini
ū q idem michanoꝛ de victoria sua ꝑsumens
et negociatoribus maximaꝛ diuitiaꝝ mittēt ut
filios iude ꝓ ꝑcio venderēt ad victoriā habēs
ꝓmittebat eis septuaginta mancipia iudee
sua ꝓ talento cuilibet de ꝑcio et captiuitate
sua iudee ꝓmittebat se ꝑsolē duo milia
talentaꝝ q singulis annis antiochis dabat ꝓ
tributo comedūt Percepto nutu dñi cōmiū
finū et ꝙa duces regis et eoꝝ exercitus copiosi
a iuda et suis fuerūt victi et multi occisi et
alij trepidi fugati Negociatores vēo qui
ꝓ emendis iudeis venerāt ad ꝓꝑa sua pe
nijs quas apportauerāt ꝑoliati ꝑsilio ad pō
ꝑ 2ᵉ mach 8 Cūdo a ꝑplicā cōtra ꝑsumptuosos
milites qui patrimoniū dñi vilipendentes et
in suoꝝ multitudine et fortitudine confidentes vic
toriā sibi ꝓmittūt et id ēē de ꝑfortuno certi
tradūt vñ quis sit ꝓ suos ḡsles antiq⁹ eos
vincat aliqs vendit et ꝙ eoꝝ tritis aliqs dis
buit non adiutores ꝙ quis deꝰ cōmūd ordinat
qui non in multitudine bellatoꝝ sū in suo bñpla
cito victoriā dōmittit Hic gō sepe fit q illi
qui ꝑsumebāt vincē supant et qui illos spe
rabāt eīē q ab eis ꝑoliant ꝙd vtiq⁹ hic ait
dit qui illi pauci ad dei rec⁹ auxiliū et de
deo non de se ꝑsumūt illi multi in sua ꝑsūpa
cōe assidui Non debet quis dīq⁹ facere ꝓsilis
sibi victoriā ꝓmittē sē ꝓpter hoc hostes suos q⁹
pauper et humiles sanctos dare ꝙa sunt dñs de
humiū q⁹ humiles dorth ē timē sē ad
ēdmendū ꝑsumptione tuā Ps 20
Non gloriet actutus equo vt dicit deus mul
tos in manu pauci ꝓ eoꝝ Cū ꝑfecti
allega cōtra illos qui gloriant de ꝑfortunijs
aliorū tribulatōe suas exꝑsiant ꝑsidē
et aliorū ḡuaminibus et dampnis ꝑsentiū
ditāt mercationib⁹ atq⁹ lucris quibus ꝑsidia ꝑ
ꝑ m eode negocio vñ alios ꝓuidū ēē
rant vtilitatē acꝑt⁹ misericordia ēēnt ad
hoc dat de istis mercatoribus qui vbi
alicuius miseꝝ⁹ ꝑsolūtur luxuriē ꝑsenti ꝑ
fluidū et dampnū Ysa 24 Expectata ꝑ
luxuriē et ecce tenebre Gn 1ᵐ Kᵐ

Quom filij israel vicissent michanoꝛ
et ꝓtholomeū ꝓncipes antiochi
et quos vna ad gorgiā ciuitatis miserāt
cōtra eos gorgias adhuc ē adusto stadat
qui ipsos iuuare ꝓponebat Quod audiens
iudas dixit filijs israel Non ꝓpauescatis ꝓ
ea bellū cōtra nos 2 gorgias cū et exercitu
eius cōtra nos 2 ꝓ nos ē ꝑ statu ꝓꝑa suū
cōtra inimicos vīros et expugnate eos et
ꝓ hoc sumetis spolia quod finē 2 ꝙa ꝑsimo
vicerunt gorgia et fugauerūt Denuo vēo
ad ꝓpienda spolia redierunt ꝑtes ꝙ aure
et argentū sacrificij ꝑtabāt et alias opes
maximas tenuerunt Assi tres hostes ꝑ
ciatas i dyabolū cōtra nos mittit mundo
cū nā dyabolū signat qui in hac valle mi
serie fideles fatigat ꝓtholomeū q ꝑsolatur
ad mensurā ducēs carnē seu corpus signat
que singulis ad breuem mensurā deducit
qn mās sepulchro deducat et cibat ꝑsolatur
et tradet ꝑ ēē mensura ut adigat ad
michilū Michanoꝛ q inhabitat stans lucrū
signat mundū qui fatuis paradisū ꝓmittit
et lucrans et more luēne oculos mēs obli
tans et offuscans et ꝓ istos ḡ assistat
alliciens vbi ista a illa lucra de ꝑ 2
luce 21 Vide gō ne lumen q⁹ in te est
tenebre sint Gorgias ab q⁹ insistat

ssistio luctanti cū sicut diabolus q luctato
res ⁊ mundi ⁊ vdolatr et tyrannos simulat
pstrndit et pstrnit De quo pt ex pom illud
Gen 32° Ecce vir luctabat cū eo usq ad
mane qui tetigit femur eius et statim emar
cuit ssita ē veritas q iudas et sui ⁊ alii q
fideles ecclie dñm confitebant q[uo]q ptio
lomeus et michyroze ⁊ carne et mundo
superant p castitatē et q[uo]tidiū de i[n]o for
titer victoriam. vt q[uo] statim religionis z
q[uo]me mitit subintrit Sed Ded q[uo]d. q certo
sorgias diabolq adquc latet q[uo]d istos filios
in castis mundanoz bonoz no inuenies
ſ ad rebellandū oppositio in montibus ssrie
eos q[uo]d nr pt in q[uo]tū quos p luxuria
et auaritiā vincē non pt p ſ[ecu]ra superare
psumit ssitis go debet pri q spolia illoz
quos occiderunt ⁊ bona et diuicias sed q[uo]
dimisserunt nam q[uo]q[ue]rat. ſ proci cū gorgia
diabolo qui cū eis latet pliaturos se
ostendit et cū eis p pseudamna stet at
p bona opa dimittat et pḡ obtenta vic
toria pḡ hac vita spolia paradisi fruitiua
se diuidet Vel cū spolia q[uo]d pstit habet ⁊
ad plenā victoria sc bona mudi no dnt
a fidelibus et maxie a religiosis q[uo]q[ue]risi
nā forte dñs ad ista colligenda vacauit
q[uo]mgit eos a gorgia diabolo p auaritiā
fruitiua ¶ Ita sit ⁊ pñs ℣ Meliq ē nē hu
miliat cū nitibus q diuidit spolia ad supbos
istā spolia que pḡ hanc victoriā q[uo]sti
mata p dom bona ssrie paradisi a bonis
q[uo]q[ue]risita et tūc ab eis lete et tute pote
rūt adipisci ysta q[uo] ¶ Exultat victoriosa cap
ta pda q diuidit spolia ¶ Et tūc iuenies
ad ppā utilitatē et argumentū ⁊ clara visio et
eterna sapia. argumentū ⁊ dñe laudio dulc
cisonantia Cincta ⁊ celestis amestine et
p[ro]mancia purpura ⁊ ardens et ignea
caritas et amicicia ¶ Que nuste et bonoz
habundancia ℣ Mary ℣. p[ro]p subdm in actuā
resurgendi et no nr debilibus vsibus dimi
ttamus spolia

¶ Dlens iudas pulsis ac templū q[uo]d
ab antiochō fuerat pollutū et fracte
ydolis sup altare ppā maculatū et sacrificijs
fictis et ebetis demonibus deputatū elegit
sacerdotes sine macula voluntatē habentes d lege
dñi vt mundarent sca et tribularent lapides
q[uo]taminatos sc ydolū q[uo]d sup altare positum at
in locū immundū ¶ Hic vt iudas dux belli ⁊
papa vel apls videtur templū ecclie ab antiq
acho ⁊ a diabolo pollutū et altare ⁊ statuā ec
clesiastica ydolis ⁊ vicijs denatā immundis
sacrificijs ⁊ immundis q[uo]rib dēmonib ⁊
ad suggestionē demonū sacrificare et furte mlti
defendit. debet sacerdotes sine macula ⁊ mundos
ministros qre qui legis dñe ⁊ fidei et sacre
scripture sint emuli quos ihūs debet ordinare
et in ecclia pfici vt possint immundicias vicioz
de ecclia abstergere et mundare. ¶ Visa ℣ lauā
mini et mundi estote. lapides vlo gramma
ne ⁊ psonas immundas et pctrices et pctores q
more ydolor sc ignaze z idololatre debz sup
altare ⁊ de dignitatibz deponē et p loca munda
⁊ in statu infimū collocare. ¶ Iudas ac mun
dare templū dñi et videt q altare pollutū
erat p eo q sup illud pcūs fuerat abhominande
ydolū et sepiq demonib immolatū deposuit ⁊
de loco suo et loco eius de lapidibz integr altare
nouū construxit. sup quod sacrificia dño immolari
mandauit. lapides vō depositi altaris declinat
ad ptem ptē quousq[ue] ppheta dñi signet qui
de ipsis iubet ordinari aliis. Videbat cū q
sine scandalo illud non potuerat stare altare. ac
quo sup illud demonib fuerat immolatū ita illud
non potuerat ab illa sine infamia aliqualiter mud
dari nec sine scandalo potuit in eo dño immolari
¶ Ista pōt allegari cōtra ysmael ecclasticos q vō
p q[uo]dam altare dñi ⁊ aliqui stare vt ecclasticos
eremitas dominū pollui et ydolo abhominato
sc pred luxurie. gastie vel symonie subesse et
sacrificijs demōl ⁊ malis operib maculari. digna
et a statu suo p iudā ⁊ p papā vel superiora
destitui et ad pñs ⁊ ad statū sanand et reformand
constitui et alios integros nouos virtutibz insignitos
loco ipsi subrogari. Lauit 26° Malis superueni
entia piscium. qa dato q aliqui ecclastici qui
aliqua domina publica amisisset p primas possit
emendari. nūq tñ scandalū seu notā ipsi ecclie
mie qua incurrit pt ab eo amplius separare. ni
forte pp q[uo]dam dignā emendā ex iusto iudicio ⁊ ex

dispensacione pape contingat aliud ordinari
dt inde ꝛ q esse ꝓ. succedetes illos q immolabãt
ydolis ymolauerũt ꝙ libet ministre ꝓcedit
tñ rpt q possint addicere et tamitere officiũ ex
dato q prius talium ꝙ pena tollat infamia tame
non facias abroget ꝙ nec sustinere aliq apponat
hab ꝛ. Nupt similr vt supra statuat ℣ Hic si
q vidas et sui videtes sacrificia desolata altaꝛ
pphanata. ptes exustas in aliis vigilia nata
pastoforia diruta plangent et ydolo cine
sup capitibꝫ ad dñm lachrymabiliꝫ clamauerũt
dt primo q illa que dant mtrissq me domꝰ
edem q̃p et alia sacrificauerũt nouũ altaꝛ de
lapidibꝫ ad similitudinẽ prior ꝛ lapidibꝫ extra
edificauerũt vasa sca noua fecerũt duodecalibꝫ
cyensa et altaꝛ incensi in templo posuerũt
q incensa sup altaꝛ panes sup mensa lucnas
sup candelabꝝ ordinauerũt valid appendent
sacrificiũ obtulerũt et templo ꝙ vnd dedi
cauerũt et finẽ templi coronis aureis ornã
uerũt pastoforia destructa reparauerũt ianuas
in eis posuerũt et sic cũ ingenti letitia dedicac̃
templi in sequẽti anno cois die q̃ pphanac̃ fuerat
celebrauerũt ¶ Dic. ne dico q̃ judas et sui
ꝛ papa et cardinales et sci epi fideles videt
sacrificatione ecclie vastitatis ꝙ vtuꝝ sedilitie
desertã et a bonis ꝓmissis viduatã et q̃ cõ
sideraꝛ q̃ porte eiꝰ ꝛ plateꝰ ꝙ quos intrabãt ꝙ
auaricia sui exustæ altaꝛ ꝛ viri religiosi in
quibꝫ thus oroꝝ et deuotionis redolẽ debet
ꝙ luxuria sit pphanati turpia ꝛ sordes edi
vigultis ꝛ virentibꝫ carnalibꝫ affectibꝫ re
pond ꝛ malaꝛ familie viꝝ turbis sc̃i plateꝰ
Pastoforia ꝛ seculares qui alios fuit ꝙ eleas
et tales subuentiones pasce sui diruti et
diuersis vicijs sit destructi sicme prit opas
sione ysti et ysti ꝛuina ita olim lacrymabi
liꝫ lamentat ¶ Ita mi lamentatione Je
tren 2o videt ꝙ cogitauit dñs dissipare
murꝝ filie syon. luxit ante murale et de
fixe sut in terra porte eiꝰ lo ꝙ eto sicme de
bent usti supiores laborãe et auxare q̃ usti
sacrificia reparet et q̃ vtutes q̃s inde antiquus
dyabolꝰ abstulit utꝝ restaurãe ponat q̃ ibi vasa noua ꝛ pone vtutibꝫ innouate altaꝛ
sufficiore ꝛ boni actiꝰ qui sacrificia bonoꝝ
opeꝝ deo offeraꝛ altaꝛ mentis ꝛ bonitatem
platiui qui thus oroꝝ deo mereaꝛ ꝙdalibꝫ
luminis ꝛ viri discreti et scientia qui
alios doctrinis et exemplis edificent et
eruditi agenda ydolis ꝛ viri inueniãt q̃
panes et vinũ deo in pona pauper
ministret. velut appensa ꝛ viri mundi
casti religiosi qui sine eroꝝ semp pendet
tales sint plati in ecia constituẽ. sacrificia
honoꝝ opeꝝ mtis odiuꝝ. pastoforia diruta
ꝛ pastu eloquentiaꝝ ibidẽ reparãe ianuas
exustas ꝛ platoꝝ defectuosos refici et sic
debet templũ ecclie spualiter renouari et de
nouo dedicari ℣ Solite confirmari
sicꝫ si renouamini in nouitate sensꝰ vr ℟
Dic dic ꝙ judas qui mtꝝ sui templũ confidens
fidens ipm confidente sigt. qa illic templũ
constitꝝ ꝙ vicia deformata renouat et ꝙ
mat. ibi end edificat altaꝛ holocaustis vic
sacrificia mactabunt ꝛ ferũdã deuotionem
altaꝛe incensi ꝛ odoꝝ eidem laudabilꝫ
ludis ꝛ lucrãdi discretionẽ expensa ꝙdã
altaꝛe oppoꝝ velut appendens ꝛ virtutes
virtutꝫ et casti affectionũ. et sic renouatis eor
facies templi coronis aureis ꝛ in quibꝫ sanctis
introduxit bona cuncta et ordinabit quasi
et sic templũ mentis sue deo dedicat ꝙ sua
tem et deuotione et sacrificia ibidẽ immolat
ꝙ bonoꝝ opũ excausione ℣ Et dic ꝙ ysti
judas in pñti qui videt templũ conditũ sue alti
antiquo dyabolo ꝙ vicia deputata pristine
sensui ysti igne cupiditatis exustis altaꝛe
cordis ꝙ affectus indebitos deputãe ad sanctã
et ydolũ abhominabile ꝛ pctm mortale ibidẽ
sublimatũ pastoforia erutitate et alii pristine
penitꝰ dissipatũ ꝙ eto valde debet ꝙ edi
tione dole ꝙ opũ ꝙ sit ꝙ confessõe edi
mali et ad templũ ꝙ pristinꝰ renouatio tot
ronatibꝫ ianuis ꝙdã edificat igit ibidẽ altaꝛ
ãe vt sup. Non ℣ Dic ꝙ Dñs deꝰ edi sup
michi vt edificare illi domũ et melio ꝙ
sicut 3a ꝛ 2a ꝛ templũ sanctꝰ deꝰ ꝛ ꝙ epe
vos qui ꝙ templũ dei violauerit disperdet
illũ deꝰ ℣ Hic habet ꝙ malitie vestre in
trigiati acrepeciat oculi et ibi ꝛ mu
nitione ꝛ aut et inde filios ysti ꝙ plenã
aspiciebat ꝛ zelum qui iudas et sui templi

mundabat ꝓpos ꝯpluimꝰ infestabat Et
io ait hic ꝙ Judas dū templū mundauit
ne ꝑtō nocent milites ordinauit. monte
Sion ꝑ cuius muros et turres bellauit et
ne ibi ꝯ conuolaret aperturis ybidē editis
ad custodia collocauit Dic ꝛe ꝙ milites
antichristi dyaboli mīd milites principes sēta
ras ab ipa urbe in secula seculoꝝ tēpus
pant non cessant unde et filios isrl. et pla
tos religiosos et templū ihū occupatos
diuersis molestare nītē ꝙ ipe iudas et
sui. et christiani manu armata se defendat
milites et stipendiarios habeat et ꝙ do
mos suas turribus et muris muniant
et cōtra malignas eoꝝ machinationes se defe
dant et sic vim vi repellat Et
cui ego videns ad michi ꝙ dicat mi
milites Officiales et turri principales mi
ad templū ihū et eis libertates franqe
tos et templi quos cultores affligē et
cōtra eos machinas et machinationes erigē
ꝑ la nītē et certos cōtra io cogitare et eoꝝ
uersus ꝙ viribus obuiare et ne nocere valeat
prouē Et ꝯ malū bonū et cōtra
uitam mortē Deum cui supiae debet ibi vias
et ꝑsonas obuiare ꝓuidē ꝙ possint eccliā
defensare Vel si vis dic moraliter ꝙ mili
tes antichristi. et tēptationes diaboli vel
ipi infelices demones qui st̄ milites pri
ncipes mōtis anthichristi et luciferi. ꝯ ad eos
mentē tenet sūme nitidā inde. et penitētē
vel confitentē ꝓpdie ne templū conscie
tie ꝙ ꝑnas eternas et ne mitiores affectiones
huius templi st̄ memoria voluntatis et rōnis
parent viribus expellat Et ꝙ sedis cōtra
eos militare et milites suos filiales ad
mali et cautelas cōtra eos ordinare tribus
templis et diuersis diocesis et muris seu
custodie clausura sensuū et exercitiorū
cōtra eos munire Et cum fortissima nō
dū ad ad fugit usq; et subiugabit pius ꝙ
Vel dic ꝙ milites dyaboli hēbin st̄ qui
quod ꝑsonam quod occupat. et sacra sepultura
quā corrupte allegant sepelitur nō assint
edificatores templi. et prelatos vel catholi
cos impugnare et opa construc templi
et viribus ꝓpdie Et ꝙ iudas. et hoc pliat

debet milites. et bonos pdicatores cōtra eos or
dinare. muros et turribus. et doctrinis et scōz actio
nibus se et sua ecclesiam defensare et ibi muros
et virtuosos custodes et visitatores ad custodia
collocare Ista ꝗ supra muros tuos constitui ispōs
custodes Vel allega cōtra malos q̄ in ecclie
ꝑsonatibus et dignitatibus ecclastice dicunt ꝙ ipi
hodie valde videntur unde ihūs qui templū et
sanctificationē ecclie repauit exemplis et pdica
tionibus atq; miraculis ꝙ bonis religiosis pdica
toribus theologie doctoribus ꝓpos vitis et turpis
qualis qualitat et officio pdicationis vel reparationis
ꝓmisse ꝓpos ꝓpediunt qui sensus nītē ꝙ cōtra
ꝓpos dimicent atq; pugnat et ab eoꝝ malitiis
et viribus se defendat Ihūs sepe videns in ecclie
gio seu claustro ꝙ mali ꝓdant et male
ras qui tenant aream qm̄ videnti aliqs bonos
subditos qui ꝙ templo ihū laborat et ꝓpm̄ utile
et ornate ꝑ suā industriā ꝓficiant et eis sibi
quos audient et eos in bonis ꝙ faciebat ꝓpos
ꝓpediūt et molestat. ista qui mali ꝓdati magis
bonos ꝙ malos impugnat et qm̄ videnti eos
expectari ꝓpos infestant Quam sepe fit ꝙ ꝓpos
bonos cōtra se exultat ut ꝙ cōtra eos libris et
appellationibus pugnant terra mutet et tribus
et defensionibus adiuuet ipse se munit et pro
compulsi cōtra duriora malora supiora nītē ꝓfit
cōtra eos insurgē Gal ꝯ Duo gaudebit aduersi
spm̄ ꝛc Vel dic ꝙ illi qui st̄ in ecclie signi
malos principes et ballinos qui qui unde aliqs
subditos qui laborant ꝑ templo sto edificando
et qui vacant rei familiari ita ꝙ diuites fiunt
et magni status volut eos impedire et ab eis
emendas et exactiones exhortatiue quam sepe
fit ꝙ ipos appellut cōtra se insurgē et mouē Cm
Post multas victorias et ꝓsperitates Y m
fit mentio de quodā ꝓncipe ubi mentio
ꝓfalsa iudas habebat pugnare cōtra
timotheū ducē filiorū amon qui ad magnos
exercitus ex altera ꝑte ꝙdā torrentis stabat
oppositus contra ipm̄ ubi et timotheus visa iuda
ista fert dicisse Si magis transiit ad nos ultra
ꝑ non poterimus sustinere cui et potens potius
aduersus nos. si vero transierit timuerit et ex al
tera ꝑte aque crassa posuerit tunc nos transeam
ad eos ꝙ potimur contra ipos Ad quod ultra iudas

et ꝓfessione sibi ꝓmissa non caute si gliam
acꝑe ꝑauerat simit eos ad dampnu et
alioꝝ vicijs sucumbe et ꝓ gloria appetita
ignominia reportare nouerant ¶ Ibi q̃ po
tatur dixit illud ꝓ Ne ſt dominus esto ſtue
tue et ſede mi loco tuo ¶ Vel allega q̃
plalit quia sepe fit q̃ illi qui fama et ad
ne gloriã gaudiose solent bella noua a
mittẽ et ꝓ vitas et castellas alioꝝ ingꝛe
et sup̃ vires arduu aggꝛedi et misere
sine consilio se in factis difficilibꝫ mitte
dato q̃ non ſt de fide vel de gne illoꝝ
ad quos ꝓmo talia egit ¶ Vel sepe fit
q̃ ſi fortun⁹ et vnde vana gloriam ꝑsequit
virtutẽ ꝑdit sicut ad hoc ꝓmit
de iacob rege ubi q̃ ꝓ ſe videbit ¶ Vel
allega q̃ qui sine consilio fra sua fretus et
in sensu suo ꝑfidens facile fraudu
lenter pdent et succumbut ¶ Io bi ſ ſta
2ª Sine consilio nichil facias ¶ Dia
gꝛe q̃ cũ tyma regis antiochi audi
isq̃ qui aut in regno ortus aut vellet mili
tes obsequi audiũ petentes a rege ꝙ ei
ubi ſisset ut ꝓficiscerẽtur ꝓpugnatu
ꝝ ꝓficiscerẽtur hostes ad ante
ortupãd eam et nisi fugiendo eis ꝑuenis
maiora ferent et non potis optinere eos
Qui vab ai hostes mi et temptatores ſcp
nitent⁹ arcum mentis ꝙ consensu capẽ nisi
in principio ꝺſtrat⁹ in ecclia mutescent
q̃ ꝓ ꝓ succumbunt ¶ Cn⁹ G⁹

QUm ego iuuenis antiochiã ad
mag⁹ exercitu venisset cũ iudam
et filios ei⁹ in plũ et 22 ele
phantis doctos in plũ sed ꝙet ordinat
ipꝺ elephantibꝫ sanguine vue 2 mori
ad agendũ ad plũ et prosecuti ſt et
signeas ſi missimas sup eos ſmas et
ꝓtegeris in quibꝫ erant machine et 22 uiri
ultra pugnatores desup et inq̃ magi bestie
diuise erant ꝙ legiones et mille viri et
ꝙgenti cũ eis circa quelibet bestia ordinati
qui ꝓ erãt diſtricte ꝑcutiẽtes strages hostiu
faciebat ¶ Dic q̃ antiochꝰ q̃ mi ſtat⁹
princeps mei ore regis Dyaboli q̃ i exercitu
suo comes ſt et cũ acrion et comes vbs
iustos magnos elephantes i magnos mũdi
principes et tyrannos ordinat ſt cum ſt dyabolꝰ
ad dutant et in suo exercitu fortiores et ad no
cendũ simplicibꝫ terribiliores ſunt ꝓpone di
uitias ꝙ patrimoniũ opponunt nos ſt ei ſt quibꝫ
insident tirãi et alte ſtatui dignitates castra
et ciuitates in quibꝫ machine i machinatiões
cũ pauperes et mali consiliary habitat et
quibꝫ ꝛc uiri stultis i multitudo baliozꝝ
et maiozꝝ familiaꝝ latrut qui armis contra
filios ſtl i comitẽ inuadetis et pauperes subditos
vel comitis ecclam et ecclasticos simul pugnat
ãtes in sua terra i in sua domo vnq̃ latrat q̃ ſ
magi bestie q̃ ꝛ mussitat talis plazo semp alicui
principali consilium habet qui ſtm T suis mali
ciis dirigit et gubnat ¶ Dic ham ad videnq̃
q̃ mali principes in terris officiis et domibꝫ suis
tament et sustinet multos malos sue etatis ma
chinatores et balistatores i insidiatores bellicos
qui armis gendalis militie cũ bonos ꝙ ꝛ cum
gregatis ſt gentes desup non ut auferat nos
ſtas aut bestias i plaques bestiales multi in
litis et equites i multi alij infinitas nobiles
vel eoꝝ fiuuinas concultant qi ad voluntate
alioꝝ fauent et sequit et de eoꝝ ruina mult
ut sub eis on eoꝝ fauãt lucrũ acquirut et ꝙdq̃
se verite ab eo non retrahut ¶ Vñ ꝙ ſ ꝙ stulti colut
ꝑsonã potente et arma ſt dona tribuãt ſtus
ault elephantibꝫ ordinat magi eoꝝ sanguine vue
et mori ut eos ad plũ agant ¶ Ita ꝙ elephãs
ad pugnã q̃ magi vitare elephantis i adulatores
pulapud sanguine qui ſt ꝑdere ſolit eoꝝ et qui
salutate qua cũ audam et pauper exercitu
ais ordinat et ꝙ oculis eis ponit ut ſic eos
ad plũ exactorẽ exemplo ſtis agant et audant
sanguine sed crudelitate ꝙdq̃ dñi mali
et mag quibꝫ sub ſtua iustitie sanguine et ſtibꝫ
pauꝝ possint delicate et rapi cupe ꝙſulut
et exponat ¶ Vñ ꝛ Non acculabit leo domi
rapuit ꝑda ¶ Dic q̃ ſic q̃ ſti elephãtes cui
illis qui in terris eoꝝ manẽt et qui eos sequit
et qui adulatorie sanguine eis ꝙnat videt
uda et ſtibus i bonos ecclasticos ſubditos
ꝑsequit ¶ Vel illud q̃ illis elephantibꝫ ꝺ
applicata ad martin et qui viso sanguine vue et
mori i visa et considerata passione ꝙ ad plũ

Si vis pone quae bellum a fugit medii
q domi acerba inpetrat sa acbitus tbu
lationis in mundi domatia cepit ⁊ si vis
dic q antiochus captus lutetiam sa fugiendo
fugit q apabitis subiugatus sterend statu
caed statui ecclesiae subiugare minabit et
actum suppeditabis et victus celeus quam
plurimas rapuit ⁊c

Cm A m

Heleazarus quida de stirpe aaron ad
iunctus sibi tutu virore
amquaq; duo et gubnator Lat
qui ad sacerdotii ambebat ad regem demetri
venit et accusans uida et fratres ppi ap eu
Rex igit ista qui inde et fratres eius de
bellat summi sacerdotii contulit et ad eo ha
bitum quendam de suis principibus et omne
ad odium in fratres uida misit ad quos au
quemissi iuramento sibi ⁊ cognato fidem q pace sui
dicentes homo sacerdos de stirpe aaron ve
non decipiet nos ipse vero alcimum ad ibi
pacifica et horum fuisse et ppter nequaquid
caede unquam fecit ⁊ q ei credidere et simul
sacramenta dixere qui accidit cum ipsis ut ambo
tribus in ciuitate venerunt multos de ipsis
interfecit et conuenerunt ad eu q ipse ad
ipsum simul et fratres uida optinuerunt et ci
ues alcimum et eius multos plagis grauibus
facientes filios ipsius ignominiae

C Ista pro
allegat cum ambitiose ista q alcimus vel
aliquis ambitiosus sacerdotii dignitate
aliquid ambire ait ora rebus et confessionem
virore inquoq; sibi applicat et adiungit
tandem vero ad regem ⁊ ad mundi pha
ses recurrit vel ad regnum ⁊ ad superbe
statum accedit apud quae ait ora alios ami
cos et de eius hostibus habuit et se ipse eis
dedicauit fuisse et q eorum multa sustinuisse
contrarius et dum et quo sepe fuit ipse adulato
res et detractores fuerint a maioribus audi
unt et alios accusatores adiugunt tales
ad sacerdotii et dignitatis quod adipiscat
Ammonuit ista q barbaros ⁊ alios de amore
ipsius superbe q inducendo eum in possessione
sibi adiungit atque dat vnde et qui fit q ei
tributo non admittit ad possessionem in primis
verbis praefatus vitae multa iurat ⁊ pollicet

ista q sibi a scribis pacem appetentibus ⁊ a cunctis
et fratribus praefatis et simplicibus credit et qui
sacerdotio de stirpe aaron ⁊ ipsum sacerdotale
et ecclesiasticum ad quae primus honor constitutus ipse
ab ipsis ad sacerdotium et dignitatis officium
accepit ⁊c reuera studium ipsi se videt inducta
cum eos delicta et subditos eius exercitibus et
diuersis officiis ita q non parcitis ipsis et eos
debilitat multos spiritualis occidit multos
depraemit et spoliat Quum ⁊ c locum ⁊ ad eos
ibi pacifica in dolo et occidendum et iurauit
super multitudine et praesidet ad plagam et perdidit ipsum
multos et ipse et accepit spolia eorum ipsi qui
spoliis se turbae multae ipsum simul vt sui mali
et litigiosi amicitiae et detractores ad eius ipsi
gentes quos ⁊ alios tam magnos seu similes
diligens hinc inde in eorum mandatis dedit in ipsum
publicos et officia super alios eius dedit ipse ad ele
git ipsos viros et elegit eos duos ignominiae
hinc go fit q iste malis simulatio et sui fraudulen
tos ipsum ⁊ tales malis plenos et eorum mendaciis
ipsum fidem ipse ⁊ bonos fideles magis quam
qui gentes ⁊ ipse ipsi principes scribere ⁊ plures
vidit multationes de rapinis et a iudeis
in eorum spoliatore qui principes ebrietate et pleni
sunt principibus sibimet sacerdotes electi fraudi
oppressionis scribere bellum et tyrannum et plures
eius gentis subditos quia spiritales et domestica
qui alii magis extranei et remoti vnde ait ipse Im
mundi domesticis eius De talibus go mihi cordi sit
Dominus ⁊c Quae datae non decuit vbi Deus
et tenebras lege nescit me ⁊c Impius magis
eos mirabiliter fuit templo seruare manus in sup
plicia eorum ad quem ipsum pleniter mendacii misit iudae
et expertus eius voluntatis eius et dedit deus tribulis
redemptus ⁊ consulto pio cum iuda ipse plus
in bello cecidit et iudas caput eius et quicquid
quod cum templi seruasset amputauit et
cum ipsum suspendit Expertus vero eius
ipsum recedisse ostendens arma sua ipsius
fugit quae primus ipse pugnas totus mirabiliter
ista q nec vnus quae fuerint ad remanserit

C Illud allega exemplum cum illos qui cum
templo et cetera ⁊ ipsi et qui immundo
cum a deo et actione eos ⁊ sibi ⁊ sepe sit

q̄ usq; deu iudicio antiq̄ impiet possint q̄s mitescant pēnie et q̄ mestum vel infortunii ipo tantis fiunt et exercitij et auxiliatores care ab ipis fugiunt. virgil am de celo i deg scām tales vigilat dicit illud Deus de q̄ quandā arbore et ramos eius sc̄z caput et brachia ipsendit et fugiant bestie q̄ subito eam stup et volut et de ramis eius ¶ Del si vis allega hic q̄ vna principis i causa vnie et pacis subditor. qui cū inchanor principis qui inspirat status lucha debet ee in quātū ad ipm p̄ alios p̄tim q̄ ipse vsurpauit stare q̄ doctrina et exemplo lucha iux̄ illud Vos estis lux mundi in bello cōm vnia cadit et q̄ diuisa pacis ad hostes spūales sacrabit caput q̄ tēe intestinis et laudq̄d bone operationis p̄dit statim exercitij subditor suor exemplo eius arma abiecit fugit i dimittit et vndiq; q̄ victa dispsis ante hostes spūales pedit ita q̄ vix vna p̄sistit inf̄ vi. mach. Judas cecidit et reli fugerunt Nam vt dicit Ita multor tractat alios in exemplū hac ut pastor pastore et dispergent oues ¶ Cap̄m 8m.

Hic fit mentio de potencia rōmor et inter causa hic 2a q̄ causa fecerunt sibi rōm cc et xx senatores consilio autentico et viri singulis annis mgr̄atu suū amittentes int̄ ipos at vnū dyadema portat q̄ omnes obediebat vni et zelo et iudicia ndq̄ inter eos erat Dicit ibi q̄ pace i amicia ad cū amicos et socios optima suadat et q̄ vsq; ad remotissimas thrac reges et tyrannos sibi subiecerant. metalla auri et argenti q̄ erant in hispania acquisierat Et ideo gelidat bi cauq̄. quibus volebant ee auxilio vt regnarent regnabat. quos vero volebant ne regnare a regno repellebat Ad istos igit̄ misit iudas legatos suos amiciam fid vt possit a suis hostibus tuti ee ¶ Ista p̄t applicari ad duos romanos papam et istos cardinales qui ysti sibi creauit romana fecerunt et cum q̄ difficultate negocia iudicijs reddendis q̄ dignitates vt. quia multis et magnis consilijs fulciuit. vnit cōa ex scripsi in papa et mgr̄io suū solent eligi sime iudicia debent vti obedie Deus ait Vita vnq̄ filij sunq̄ Et breuiter tanta a diebus potencia huius curie et suor q̄ reges et regna sibi ad nūm sunt subiecta. metalla auri et argenti q̄ diuitie copia ei sic ad tacta institutiones regis. i. ymaginū ecclesiasticos sibi p̄cepta et auctor attributa eis quos volut regnare et ymouit quos vero volut a regno repellere p̄ q̄ ad p̄t dicta eius illud Vide 22o Nolo eos q̄ benedicta et cū benedicere. maledictū adhuc in q̄ congressio maledictum Iste q̄ mihi non dat zelū nec iudicia habet nec aliqs debet portare dyadema i. q̄ nullo debet alteri p̄ scripturā p̄sumere. omes vni. i. summo pontifici debet pacifice obedire et si sacrarū omes quiescat eccle amicias habe q̄ cito in quacumq; collegio q̄ subditi sint et pacifice viuāt et inter se zelū et iudicia non habeāt nec aliqs se p̄sumat vni sc̄z plato summo humiliter obedire debet Quarto creatis et omes tā sc̄tas q̄ alij ipsius amicias q̄rat et ex pacta

¶ Pacem et vtilitatē dilige et zele

Forma pacis et federis inter iudeos et romanos talis dat q̄ vnus p̄ alio i suis bellis et nūtibus si tempus pateat iuuabit. iuuat et q̄ ad ipā sup̄ardia q̄ nullus debeat alteri alios minuere Dicit ibi nouel q̄ veri amici socios et amicos in nūtibus adiuuant et q̄ ipsos stipendijs et expensis nūmq̄ fraudant si ibi sup̄ardijs et expensis litant et alij eis sibi q̄ mgr̄atū nūtiat ipsos adiuuat. vel 18a q̄ qui adiuuat a fide quasi ciuitas firma ¶ Cap̄m 9m

Hic fit mentio de coryphentissima sic nissima et nobilissima vrbe inde quā q̄ certo motu ista nobilissima leonida principis sparte qui cū dec. cū sex centa milia gloriose se mouens obiecit possem agrue q̄ pare misi q̄ non hic scribi meū ex historiis dilatare. Dicit ibi actū q̄ de metus audita morte michanor barba dam cū dece comu milicie sue mittit cōtra iudam. cuius exercitu fortitudine iudas sol formidantes ab eo recesserūt et ipm ad vnc octoginta solūmō relinquūt. quibus cū hoc triginta hostiū cede et assultibus pressis ad cōm tantam multitudinem pugnare

Machabeorum primus

Judas in hec verba prorupit. Absit michi ista cogitatio facere et fugiam ab eis et si appropinquauerit tempus meum moriar in virtute fratres meos et non inferam macula genti nostre. Hic go fuit ad quem regis exercitus se diuisurus potenter irruit. Nec hoc quod carnis quod dat aliis fortia gratuito superauit. Similiter vero cornua regis contra quem pugnauit et ipsum cede aliorum fessum extinxit. Judas enim cecidit et cetera fugierunt et sic quia fortiora superare nequiuit. Debiliores igitur deiecerunt. Ista punctum allegari qualis debet ad confirmandum hoc quod quilibet debet pro sua patria se committere et mortis se exponere quia inde fuga et ad diu superstitem gloriam deducit. Exemplo istius hominis quod militares suos hortabatur de gloria plurimum de vita vero mortis spernenda. Maxime ait se dicebat debere patrie quia ante primo militares suos hortabatur talis in mane pransuros tamquam in inferno cenaturos. Prandete inquit milites in infirmis corporibus naturi sunt pernoctaturus in celis. Exemplo quod bis beneficia ludowici regis francie quia in egipto contra sarracenos exercitum quidam sibi et exercitui suo grauem aquarum penuriam et hostium pluuiarum inimicum videt fugere nolunt. Imo cuncta mirabili impugnant siue genitrix virtute fidei animis. De isto ecclesiastico 2o machabeorum 3. Quia ipse hortabatur suos subire pugnam bene go dicit. Dum sui principi aliud cum quod nolit metuit iudicat mortis et cetera. Usque ad mortem certa et iustitia. Vel si vis allegari. Et bono principe vel prelato mortuo vel absente subditi facile superant. Bacchidem pastorem et insipientem cuncti. Dulce vel prelato a vicijs superato subditi facile superant. In quibus quotidie nostri mali sunt vel in quibus non sunt a quo erudiuntur. Nisi vel non a gubernatore nostro corruunt. Vel dic quod ad bacchidem qui mestatus lucta fuit. Diabolo in scriptura vicium quod cum iudam et cetera jonathan et fratres eius et cum quibus et stabilis et contra hostes stabilitatem habeat habeliat duo carnuum et duas partes duorum et similiter

hoc et dum vita maiora et minora. Sepe fit quod iudas dextre carnis superat qui tria similia carnis premittit. Et quod homo maiora vitia superat et ab ipso enormibus cum nobis se perpetuat attamen minora non prauis ab eis vincit et adiutoribus fugientibus et nutibus defectiua ab eis superat. Pabo pugnas principes eorum et assistentes diabolum eis. Mortuo iuda emicuit filij iniqui in cunctis finibus israel et quales fecit fama in terra tradidit se omnis regio bacchidi qui electos virtus impios et constituit eos duces regionum et pestimabat inimicos iude amicos iude et vindicabat in illis et fecit tribulacio magna in israel. Hic vel quod iudas dux egregius et bonus princeps iudee vel officialis mortuo statim nequam pullulant in impij in ecclesia quia de fine contrarios mali fiunt et qui tpe boni prelati vel iudicis delicta sua facere non audebant. Sic eadem quidem bacchides et malos reddit et superior sibi succedit. Cui de fame actualiter alio regio aliquociens se tradit. Ad quod fit quod mali subditi fomentia quasi malum pleno eligunt et eis dominos se amittunt. Et eo quod de tali statu accidunt. Josephus. Audiuit me quasi mirandum de pamby. Vel ad literam tota regio de fame se sibi tradit. In quantum talibus affiant vestimentis et tota prima tpe celestie se sibi obligat et submittit. Hic 2o. Repleti suis et panibus se lassauerunt. Iste go bacchides et malos principes introducit ad celestia parata. Militares impios non attendit. Si pacis viros iniquos electos quos in dignitatibus collocauit dominos regionum constituit bonos vero et iustos viros iudee mortui et ipse vel boni prelati amicos persecutus et offendit ita quod tpe suo tribulacio et angustia in israel et in ecclesia orit et insurgit. Vii 28. Et magnitudo iniquitatis humane. Sicut ad de quo quia mali adiuncti suos predecessores et bonos solent pro morte nocere amicos mortui et ipsos multipliciter grauare. Hic habes quod filij ambitiosi qui suos ipsos prudenter non ordinant nec ad nuptias magnas filiam cum viris de principibus regionum duxerat. Ita quod cum apparatu magno nuptiales celebrabat jonathas vero et symon mortis fratris sui ipsis est iratis super eos predictos ad nuptias irruerunt et eos occiderunt spolia rapuerunt et sic nuptias eorum in luctu et infortunium conuertit. Hic vel sepe fit quod filij homini vacant nuptijs et letitijs huius mundi et filij regnum celi

v ꝓspēitate mundana m vtore duauit et sic
facinꝰ q̄ ḡnisat ut meditant aut recolut ḡos
tas eoꝝ sp̄ dyabolꝰ et mors qui nisi ḡ lutiꝫ
bant rapente eos mtē. sicut spolia diuitiaꝝ
sua eis auferet et gaudiū suū m ẽstitiam
gutt. vñ sc̄ Ioseph dolor mestabit et extrema
gaudij luctꝰ ꝛ ¶ Barzillai obtenti regione
inde multas ciuitates munit ꝓ q̄ custodes
vt exercit̄ eius ĩmicitias m ipā collocauit
¶ Dic vē dyabolꝰ m aliis officijs custodes
suos a malos officiales collocat ꝓ quos ei
ĩ eōm bonos ĩmicitias et ḡtumia suscitat
et augmentat. ꝑ ĩmicos vr̄ ꝓ iudicas
¶ Regnum suum futuros mussimus capit
nuros sc̄ domꝰ mitior et opa ꝓhibe desse
ḡt quod pcussit et dissolutꝰ patisi et obtusū
a se eis ita q̄ non potuit ampli⁹ laqui vbi
ner mandare de domo sua et spedam si opa
eius et ē mortuꝰ tormento magno ¶ Dic vē
sicut videmꝰ plati mali et suppiales qui vidēt
se m dignitatibꝰ constitutos statim mutant
opa sc̄de sue vilipendē ꝰuos et obseruan
cias ẽgulares et ꝓhibe et sc̄de pcm opa et
traditiones destruē nouitates introducē
et illa q̄ p sc̄os ad magnā diligentia fr̄a et ex
amata sūt ĩmutā quapp̄ sepe fit q̄ viri diui
stos pcurāt et ad tram patisi vel alia mōnitate
dissoluūt ita q̄ os lacrimoꝝ et confessionis eis tollit
et eos ita subito pelmit q̄ de domo consule sua
aliud ordinare nan pmittit et malu opa q̄ ibi
parue dissoluit ¶ Augn̄ in hoc psalmo dicit q̄
hec alienatione pruriū aliq̄ putat vt malens
obliuiscat sui qui sui vult obliuisci ꝑ ¶ Vel
dic q̄ illi sacerdotes et religiosi q̄ minos regu
lare obseruancie et opa ꝓhibe et sc̄de pcm statu
ta destruūt vsū linguē ad bñ loquendū et vsū
manꝰ ad bene operandū ꝑdūt et finaliter ad tor
mento magno m mfernū habitant ¶ Ca'm 10'm
Habitauit Ionathas m hierl̄m et cepit edi
ficare et munire ciuitatē et circuire murū
eoꝝ et quadros lapidibꝰ montē syon ĩ mu
ro et fugerunt alienigene que barzidaꝰ
m munitionibꝰ posuit et liberati sūt obsidēti q̄s
a finibꝰ israēl ceperat et captos m munitionibꝰ de
truebat ¶ Dic vē q̄ m hierl̄m i mōte ē una
turis qui mē pretiē columbi veniens i dom
simplex et calidum pfatꝰ et mitis de q̄ dic
ꝑsonaliter igitur et mozart̄ vir ꝑ eccl̄iā q̄ pri
ma opat̄ ædificare cēpit et renouare locum
sancti tpaliter et spualiter montem q̄ syon i dom
mitat̄ sibi q̄ssitum erāt muros de q̄dris
lapidibꝰ et bonis et utroq; ꝑsonis quos sibi
ecclie sue q̄misse ex titulo monasterij i Iudicij
¶ Ædificauit ciuitatem de lapidibꝰ q̄dris
et sectis. hñ ista bona pfata pdicta nō solū
mistice ꝓficiūt. ymo multa alia bona pfata
¶ facie eni eis fugiūt alienigene nō solū
qpere vñ ecclesiaj diuersi ecclie fugiunt
ist̄ alicui bonū q̄ obsidet ab alienigenis te
nebant̄ i qui a mal dilsmode ḡtabant
ra fugat multos tribulat affligit. ymouet
dignos separat meros malos ꝓ ad tram. quod
pdicta de quolibꝰ bono pcipe ꝛ. quod
predat requirat̄ q̄ ¶ Deinde ediscat q̄ domus
¶ Cū Ionathas ostēdit affligere vestes
aste apud tholomaidam vbi mipatus celebra
bat et ptholomeus regis egipti filiā in ma
trimoniū ducebat dedit sibi Ionathas ingressū
et aurē et fuerit ḡtia in conspectu eius
et iussit eū rex spoliari vestibꝰ suis i ibu
pur-pla et collocauit eū rex sedere sedere
fecit eū mitra. amicos suos magnificauit
et posuit eū ducem phetarum principatꝰ et
accepit q̄ miles eōm ĩ pace pcessit ad mitra
quidem ipse qui ad aduersus ipm venerāt
visa ḡtia ipi fugierūt et ipse pacificauit
timuerunt ¶ Milles videns q̄ mitra ꝑ
fecit angustias sue alienauit tenebras ab
eo qui ꝛ ipsi ibi tenebras et vere ꝓ lumē
fidei alleniat et crine mentis angustias ei
stulit. ptholomeus q̄ mitra ad monstra
ducta patisi fugit vbi ꝑ manū sua mittē
dabit̄ mensura timoꝛ ista qui a vestris
finalit̄ q̄ Ionathas i. iustificat et simplex fo
ret ad pt̄ ptholo ad. i. ad patisi vt m
tpe ultiōis manifestet et vt m quinquo colligit
ostendat pfanalit̄ regi ẽpo. sic fuit q̄ ꝛc

videns ipm habe et pmtat aurq dne gne
et cultatus argenti mundicie et pcuniar
ipm multiplicat honorabit et eu indiuent
stus sp mortalitate cpuit et pfuna etnalis
gfolie ipm decorabit. qa sedl in cthra dei sedē
stuat et amicu suu ipm confortat et pha
pem ipm faciet et actusatores eius sp damnat
ab eo sepabit et cont adhesa sibi faultatia
hereditate sibi dabit. 2 esdre 2 Time ait ego
q inuenta ab sapiencia ymmo michi sedes
et cognata mea vocabet Cui apollonius dux
damasci regis Jonathe ad diuersa de montibz
in campu gnorat et ibi pbiu sibi pat tu
solo mqt resiste nobis qui pcedem expeditas
cont nos in montibz sp descende ad me i
campu ut Sic vñ diabolo stulte mitt
quidem de montibz exemplato ad campu ex
peditas acies vel de monte religionis ad
campu mundane gratie tu aggr sperans
cū ipm fortiu pcuabis Victo apollonio
multi de exercitu suo ad templu dagon
fugerut. sp Jonathas ipm pequit ignem
templo adhibuit et 8 milia vna cū templo
succendit Sic Jonathas ipm fraudulenter
apollonium i diabolo vincat et exercitu
ei pbere qui nunc in templo huius mundi
fiducie se ee reputant in ipso deficiet
et succendet ignis aut ipm placet et ipsu
habit in eternu dnicos sui Cap'm II'm
Dtholomeus rex egpti dedicat alle
andro regi asie filia sua in vxore
Tcirca quapuit regnu ptu et regebat
in dolo optime eu et adunata regno suo et
to aggregauit exercitu suu sicut arena maris
et mitt regnu alle patri et placebat ei
cuitatus Sicut cū ingrat alexander q ea
q soc aug dec ptholeus et cupiebat ei
ipe dolo sibi ciuitates occupauit et ibi q
cruta suo nomine fundat milites assignat
et mittit ptholomeus cum hostib et ipo
fuit. duo diademata sc egipti et asie et
filia sua quā alexandro dederat absulit
ab eo ponens ei tig ffe q ipam volu
erat occidisse et dedit eā demetrio alle
andri. et venit alexandr. in ipm i pluu
et victy fuit et fugit in arabia et sic ptholo
meus optinuit regnu eius. iudicat at arabio
absulit alexandri caput et misit eu ptholo
Decepti sic actu e q deus ptholomeu post tuli
dam gtia tā q dicose accipitrē infra tres
dies mortuu e Interea eius aug q erat in custo
occidit eos q erant in custodijs ciuitatu Cuius
pnt exemplat allegat cām multor et ipmo
cont patrem et patruu qui in dolo et fuso
ffe amicicie occupant aliqui aliqua dignitatu
et regna at in publicu rumpit fedy et am
icicia qua habebat ad eu. ipmetu pcd anima
vt occasione querant ab eo recedere sicut sp
dicit Occasionem q rit q ab amico volt
recedē Ista potissime patet. ambitiosi qui
regna et statu suu non contenti ambiut dnia
alioz Ita fit q fraude et malicia alicui de
ipso aliqn regno et dignitate pcuat at dia
demata honore alieni occupat Unde q ipm ca
pite eius multa diademata sp tales nō qsue
uerut in talibz ipsperi. qiymo vbi huius int
quod acquisierut subito solet morte vel alio
tunius pcuat et de exemplis qui sequat eu
i. de suis fautoribz et amicis alter in altere
debacchat Ecc III q ne vinea ista grabit nome
aplat radices eius euellat et fructy eius disso
dat palmites ipmitis ipsius arescat Ista em
quia fraude et violencia acquisit non solent
diuina sp subito deficit. sicut ad litam vide
de tyrannis vbi 4 in so dicta protelatu huius
vite. et scm d q violenta ipsa non ipsumat
Vel si vis allegia cont falsos mudi dicto
qui semp se vult ad illud q optimat at q non
diligit homem nunq diu ipsperat Ista em
alexander. q deu tenuit regnu ab eo godoel
supponit dilecto fuisse et to victy dno ad ara
biam rediisse refugisse Iste tu videns eius ipe
timuit ipm amplig non dilexit sp potiy q amb
icia illig qui regnu acquisiat caput quid a
putauit. statim em q de rediit ad ipsu
mu at quit regnu amici sui ipsum ipe ab
sentia et dimicos ei ostitit et amicitiam
illoz qui regnant et qui de ipo ipsperant
tate virilig amplexant. vñ in 4 ymo
suo paup adiosh ait. amici vo eius multi

Vel allega q̄ de mutacione regn̄ & q̄ dic. dom
e q̄ rex asie qui erat q tpe occupauit egipti
et regnauit sup duo regna Ptolom q filii duo
dyademata egipti et asie. Troiī vēo hic habm
q rex egipti occupauit asiam et sibi duo dya
demata Ptolom et sup duo regna regnauit
q quis vnū regnū q altat et aliud depmit
et troiī alterq alt fint tm q̄ q ab eo susti
nē cogit vsq; ad tp. ut capidas eos q̄ se repe
rant et subiciant quatuor suos. Demetrius
videns q sibi fuit tra m consp̄it eis ad seruu
m regno remisit exercitu suos excepto pe
ditū exercitu insulare. Illos chi militū qua
drus remisit exercitū retinuit et nide fm
e q ex exercitu sui fr remisit reperiit eum
odio habē et cont eū murmurare. q̄ tripsa
ortasione accepta cont eū rebellauit et
exercitū remissos cōi eū habuit et antiochū
alexandri filiū de arabia astruit et in reg
no patris collocauit. Cuius fm de ptholomeo
cōi eū surrexit et eū oīnē voluerūt et
usq ad palacium fugā apulerūt. qd ptholomeus
audiens sibi a ionatha in auxilio missi libēter
et recepit ait. De aliis omnib⁹ Illud pt alle
gal exemplar. q non e tutū nimis confidē
pare et vsq; ad certa hora q̄ se p̄muniy
Del die cōi fratres p̄cipes et magnates
qui magis diligut egineos q̄ iniquos sibi q
in suis curis officijs constituit et promouit pe
gnos. plus q̄ p̄decessores hūt. Unde ad suos re
pellunt. Quare quis sit q deus suos fideles
muniē. Item q hostes suos solet deprē et ipm
de regno et domo alienigenas fugare et cont
eū rebellare. Nam iustū e q hanc illos quasi
in q̄stitate et pace q̄nā reperiret. tribulatio
hec non illaret. imo p̄dat. Iustū e go p̄cipi
suos amicos tali custodie et ita munire q̄
malis adhēre. q̄ sicut d. q̄ rex. Cum suos
domesticos circa non habet infidē. q̄ d.
Iustū e. q̄ alienigenas amicū antiquū. manus
non erit similis huic. Ca. xij.

Dest pacta inita cū sp̄ia tabi
et tonatha hic fit quō trypho regē
antiochi p̄cipē maior ad regnū
asie ambiebat. q̄ antiochus dum suū
de cogitabat. vocatis q̄ sciebat tonatham
ducem iudeor ad regē gr. admissimū defen
sore. ut ois ipm ocide temptaret et multis
machinabat. tribuentes ocidi. pq̄ sibi ad
regē ambiens ipm q̄ dilecta metuebat et
quodo dyademata loc ipi regnauit sciret
pariter misit. et scripsit. Ista pīt epistola. cui
nulli qui volunt aliqui nocē et non audet
ut eos amicos primo solet fraudibus cōi dam
ut eos vsq; insurgē ut ipsis subtrahe de nō nul
lis in pacis atrocitate possint cōi p̄cipes sibi
sociare. Hic habet q̄ cū trypho nollet
tonatha ocide non posset. et eo q̄ ad eccliam
venire diffidebat. mandat ei dom sibi
tribuit et ab q̄ aliis p̄cipibus liberet. tribue
remittē exercitū sibi. suggerit et q̄ mittat
se sibi velle duē regnū tuere et regnū
regis sibi vsq; ad ptholomeū sed dubitat
vbi ipm statim liberaret cum sis milli
virorū quos sibi dirigebat occidere ipm vel
facere. per q̄ duobus filijs mittat. Tri
phon qui metuebat ocidē dom sibi sup
que petebat occidi. et ipm tonatham q̄ ipse
columba sine simplicitate erga ipm
go. et q̄ trypho dyabolica astutia repletus et
tonathā. vere iustū e. q̄ ipm mittat et
ipm q̄ tamptatione solet ab se q̄ amis aspta
ad laqū quorū sibi spē ebi bonū ipm ab se
vocat. vt ocide. aspta ipm occidat. Ipse
multis qui sibi suam ab se vocauit. q̄ sibi
dormiēte occidit. Nē mēt ad me dñe ne
timeas iudicia q̄. Ne. reuera q̄ p̄ter
ista tonatha tantū exercitū virtutū et fidē
quos p̄ deuotionē habet probauit. q̄ in ipm
non p̄ manū mittē nec ipm p̄ fortem
tamptationē minabat vel mittere. solū sibi
iste tamptat. q̄ virtutē exercitū dimittat.
ipm q̄ mundi dulcia ondignissimū. q̄ ab
eo sint ne facilig ei credat et ad mentē ipm
habeat. vnde Nouissima vēo aig amicū velud absentem

ꝺr̃go officia negocia regis ⁊ alia officia
et dignitates ſed ꝓmittit ſibi trahꝺ ꝺñs tñ
exercitꝰ vnꝰ velit dimittꝺ et ꝓ eo ſanſo
m primꝫ deſtruꝺ et vence · ad hec go officia
vel negocia homo ꝓ affectu vel effectu qñ
a ꝺyabolo trahit⁹ ad que cū deſtruꝺ ſtatꝫ
ad eo vincul̃is malaꝝ cupiꝺꝰ ligat⁹ et trahꝺ
ꝺiuſ vicijs ſingulis⁹ et ad etnū mittit ꝺe
puꝺ⁹ ꝺu cū homo vnꝰ exercitꝰ ꝺicit
et ſed negocia cupiſcit mortꝺ culpe et
pene fructꝰ meꝛit. bñ go aſſidꝰ ſapiens
Eccli 5 Non credas timico tuo ꝛc. ꝙ ſic⁹
ꝺs vnꝰ⁹ oculis ſuis lacrymabilis⁹ inimicꝰ et
ad vent⁹ tempꝰ ꝛc. ¶ Dicit³ ꝙ ꝙ ſymon
maxtuo ionatha fr̃e ſuo vꝑm in modym
ſepeliuit et ſup ſepulchꝝ pr̃ et mr̃e
et ꝙtuꝭ ſuoꝝ vij pyramides ſup altiꝰ
nas fabricauit vbi arma et naues ꝺ et⁹
nam memoꝛiã ſculpſit ita ꝙ a nauigãtibꝰ
mar vid⁹ poſſent ordinauit ¶ Sic mõſ
ꝙ modym ꝺ mꝓpꝛietꝰ ꝺiuiꝺiat ſ⁹ mete
ꝙ ſimpſon ꝺiuiꝺicãꝺ tenet ꝙ ſ⁹m aſtim i ꝛre
ꝛei ⁊ nos vꝝos diuiꝺicabim⁹ vñ iudicem⁹
Dico go ꝙ homo iuſtꝰ in modym ⁊ in
confiꝺa et memoꝛia ꝺebet ſepulch̃ ꝓnũ ſuoꝝ
et amicoꝝ ſuoꝝ ¶ in q̃tũ ſemp̃ marie ecc̃
in manꝝ ꝺebet ẽe ſcpte et pyramides
ibi ꝺebat conſtrui ¶ in q̃tũ ſcpte opa m̃a
ꝺebet ꝙ alijs vſtoꝝ ẽe vel habꝺ ſculptu
ras et ſic honoꝝ exemplꝝ exhibꝺ alijs
ꝺemonſtꝝe in quibꝰ culpas ⁊ boni ꝙſti
firmitatꝺ · arma ⁊ honoꝝ opm glorioſoꝝ
Manus ⁊ ꝺtempta ſcd laꝺe et triſtoꝝ agi
tatꝺ ꝺebet ſcrutãꝺ vt ſic nautis ⁊ hoꝺie ꝙ
mare huiꝰ mũꝺi nauigãtibꝰ exemplꝝ
et ſpectaculũ poſſit ꝺ vſta ⁊ tta ſtꝝ culpꝝ
me naues et arma ⁊ ꝓſpulancia ⁊ tẽpꝝ
mũꝺi bona opa memoꝛia mortis tollant⁹
et ꝺñi eliꝝ mortꝺ m mentꝺ gr̃ẽm m
nobis ſpualit⁹ gr̃iant⁹ ¶ Ad ꝺe vꝝo ſymõe
1 · De vꝝo iuſto ꝓb ꝺicit ecclꝝ 21° ipſe ꝺ
ſepulchꝝ ꝺuctꝰ et in congeiem mortuoꝝ
vigilabit ¶ Hic habeꝭ ꝙ ſymon abiecta
et mũꝺicia ꝺe gꝛa et fugatꝰ inde alie
nigenas poſuit vbi vias ꝙ lege ſtituit
et mĩuit cam ¶ Gaza ꝙ mꝓpꝛietat⁹ fuit ꝺo
ñi ſigñ ecclam · ſymon ꝙ mꝓpꝛietꝰ obediꝺ
ſigñ bonũ pilati ꝙ ꝺeo ꝓ alijs ꝺebet obediꝺ
Iſte go a gaza ⁊ a ciuitate eccl̃ie in q̃ ꝛeluxit
potencia ꝺei viu ꝺebet ꝺem̃ imundicia vi
cioꝝ purgꝺ et alienigenas a nudꝝos gꝺes
inde fugꝺ · et viros qui lege ꝺei cuſtoꝺiunt
⁊ bonas ꝑſonas ꝺebet intꝛoduꝺ · vtutibꝰ
eam ꝺebat munꝺ vt ſic ſe poſſit cũi hoſtiũ
ſpualiũ vltꝛ ꝺefenſꝝe ¶ Vñ ca⁹ ſequ⁹ ꝺ qꝺ in
arce ihr̃m collocauit vias iudee ꝙ ꝺcant ad
tutamentũ ciuitatis et regionis ca'''' 12''''

Hic fit mencio quo ſuũ ſymõe ſumo ſac⁹
ꝺote ꝓꝰ vidꝝo fuit multipl⁹ ꝺſpatꝰ
et quo miſit romã amicicã renouãꝺ
et quo clipeũ aur̃eũ pondꝝis ciꝝ mnaꝝ
miſit ꝛc. ꝙ ꝺe ꝺicꝰ iſte michi tẽpo ꝺ pnũ
Iſte hic ca⁹ 12⁹ fit mencio quo tripholꝰ ꝓ ar
taxacho filiũ ꝺemetri fugat⁹ quo ꝛpe antiocꝰ
epꝰ cõi ſymõe indignat⁹ quo tꝺ ꝺebeꝰ miſſꝰ
ad exercitu a iuda filio ſymonis q̃ſ⁹ ꝙ ꝺa
ꝓmitto ꝺa michi ꝛadicitꝰ vltꝝo ¶ Quo
ſymon pambulauit regionẽ inde ꝺeſcendit
in campũ iheriho vbi tholomeꝰ filiꝰ abobi
qui genꝝ erat ſumi ſacꝺot⁹ ꝺiues in auro
et argento qui erat in campo iheriho ꝛpm
ꝺ quidem accepit · ſymon vꝝo ad ea cũ ꝺuobꝰ
filijs ſuis iudas et ionatha ſtatim ꝺ aniam
miſit · vꝝo ꝙa iſte ambiebat ad regionẽ
ꝺuratu inſtauꝛato quinto vias ornatas ſcrip
et tande ſymonẽ cũ filijs ſebriate et bre
iſte ſuis ſumptis armis in eos irruit et ipſos
nequit⁹ mſecat · et ſtatim ꝺ occupando iheri
et ſtificacionem militum deſtinauit Johãne
vꝝo ſymonis filiũ qui tũc erat in gazara
ꝺcꝺi miſit · ꝙ ꝺ ꝓgnito ꝓuit et ullas
qui ꝺ ꝺcendꝝ cũ venerant iugulauit ¶
Iſte ꝙditor ptholomeꝰ ꝺyabolꝰ ſigñ ꝙa iſte ꝺ
qui ſumꝝ captum ſymonẽ et filios eiꝰ ⁊ ꝺm
ꝓlatũ et bonos ꝓpꝛios inuitatoꝝ ꝺe mꝺ tollꝝ
vt ſic paſſu in ꝛegione · ⁊ ꝺ ꝓpꝛio ꝙ libito ꝺpae
ꝙa i ꝙ ꝓſtitutꝺem cõñ iſtos ꝓualꝝ nã ꝓ
ꝺ aliꝺ vid ꝙꝛit. ꝛpſ ꝙ vid mũꝺane ꝙſtitat
ꝓſtat et vino ſalutiꝝ ꝛpſos ꝺbꝛiat · ꝺ ꝙ eto

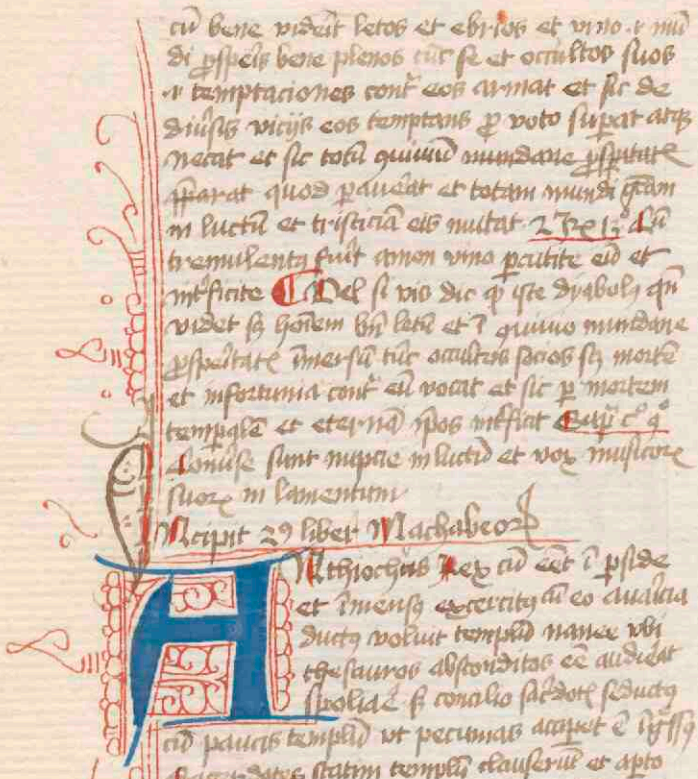

cū bene vixerit letos et ebrios et vino et mu
di ꝑsperis bene plenos cūr se et occultos suos
et temptaciones cont eos armat et sic de
diuersis viciis eos temptans ꝑ voto suꝑare atq;
merat et sic totū quicquid mundane ꝑsuetu
dinis erat quod ꝑcauerat et totum mundi gau
dium luctū et tristiciā eis multat Et ꝓpter
tremulenta fuit omnis vna pauitas eis et
mestitia Quis si vir dic q̄ iste diabolus cū
videt sē gentem bñ letā et ꝑ quicquid mundane
ꝑsuetudinis ꝑmersū tūc assultus suos sēp morte
et infortunia cont eis vocat et sic ꝑ mortem
tempestē et eternā suos mittat Cuius c̄ q̄
nouisse sunt nuptie in luctū et vox musice
sue in lamentum

Incipit 29 liber Machabeorum

Antiochus rex cū eet ꝑ pside
et imensā exercitū ad eo ciuitatē
ducē volūt templū nanee vbi
thesauros abstonditos ee audiēt
spoliaē si conatio sacerdotē seducē
ad paucis templū vt percutias aggred ē ipsū
q̄ facer-dotes statim templū clauserūt et apto
templi aditu mittentes lapides ipm ad suos acti
uerūt et memorati diuidentes computare capitibꝫ
captiuos precerūt Iste antiochꝰ qui mittit
ꝓpe silēs sīgit pauperē ambitiosē qui se
fingit silentē et ambitiosē benignū iste silēs
ꝑ in templo eēe sue multi diuitiaꝝ thesauri
multa ꝑmptua insignia sūme mitre ibidē eē
et ibidem dignitatē optinē et hoc non vt
posset ꝑsicā si porro vt posset thesauros possidē
Quos videns sacerdos huius templi sē deus
ipm quēq; mittere ꝑmittit si tandem vbi non
speraē ornatū aditu sē mortem et infortunia
sibi appet lapides tribulationē in eū mittit
et sic ipm occidit Cui membratim diuidit ꝑ ꝑpetuū
corpꝰ ab alū disiungit et sic non solū illum
vnū ipos quos sēp secū duxerat i nepotes
et alios quos in eēa ꝓmouerat capitibꝫ ꝓpōn
et vnitz ipos fuat et eos de templo sūo i statu
eēe exire atq; fugat Certo cū et mortuo
malo plato sūi eēi cū ipo defecit et adhuc
mutilus in hoc templo indigne optante vt sit
exitus Iste q̄ ꝑpe auctorē et abhominem
eore eiecā eos Quis dic q̄ istius templū
ydoloꝝ sīgit mundū vel mundi status ꝑ sē
nancē q̄ mtzi ꝑtat ꝑsona vel gemmā
pulchritudinis ꝑ eo q̄ mundꝰ pulcher et
gemmis vtilis videt qui in eo ꝑsonā
delectans Inuisis eo templū ingressus
homo aliquotiens intrat Indiscrete in ea
negocijs se implicat et eo ꝑ diuersis assi
ꝑat quas facer-dos et vota quis templū diuī
sibi ꝑ suggestionē ꝑmittit ita q̄ ipm ad ho
nū ꝑ spem ducat Excepto sic sit q̄ ad ipm
non aditū et ad thesaurū quod inuisū
iste facer-dos suus diabolꝰ qui ipm mittit
aditū occultū subita mortē sibi aptat et os
cultos sonos suos sē ebulitiones et exp̄tus et
eū mducit Ipm ꝑ alte occidit et exputo
dēa ipm exuit membra eiꝰ i diuersis abꝫ
distribuit et sic ad de templo quē mundi
cunt Et si ꝑ eū mutilem ꝑtate i terra
bras eleuat Quis filij ipsū captiuū
ducū in ꝑsidem ducunt facer-dotes q̄ hoc
sunt dei auctoꝝ acceptū ignē de altari
in valle vbi erat lat puteꝰ alti et sine
aqua absconderūt et puteū absq; ullo tamen
ad ꝑ septuagintā annos ꝑfectus
in vsum venisset et necessitas ꝑfectionis
ignem habē vellet mittit nepotes sacerdotū
ꝑpōr ad puteū audacter Ipsi vō nō ignē
sed aquā crassam in puteo ipso inuenerunt
q̄ aqua assam in puteo ipso inuenerunt
qua iussu neeme sacerdotis tūc ligna q̄ eis
hoc assēr-uit duc vō vbi sē ꝑ ꝑfudit qui
plus erat in nubilo ignis magnus inde ac
cendit quo totū sacrificiū deuorat Ac ipsi
duo aque precē iussu neemie mgē liquidā
ꝑfundunt ac quibꝫ mox ignis cinis et
lumen de altari accensum ꝑ passū Ac vō
ipse qbꝰ audit et placat sacerdotes quidam
et manu ꝑcā dona pluia eis adhuc Ipsa
solent mistice ꝑ aliquos ad ꝑpm sic duari
cū q̄ vallis ista q̄ tūc mysticē sacerdotū
subdatur puteꝰ iste sīgit consilio eorū
Ista ꝗ ē vallis q̄ antiquis ꝑtes nri sc̄i
dei et eccle fundatoꝝ absconderūt ignē
sc̄i dēne diuersis ꝑuoꝝ et deuotis in
tus qui erat in valle i mirabilis sacerdotes
et hoc q̄ tūc iste puteꝰ nullius vsūs ꝑfectus
tatē habebat ꝑ in sanctitate pauperū tam
ꝑsone et abstinētie ꝑfectebat et id non

Sicut lr̃a 2ª q̃ ymnistor. Ca. 2.

Scribit vbi dicit de vtribꝫ libris
machabeorum testimoniū dicit sibi p̃ moysen
in deserto mirabiliter factū fuisse absconditū. Jheremias
cū in destructione templi. ymmo q̃ ipse videns captiuitatem
futurā babilonicā. mandauit eis legem q̃ non recederent
a mandatis dei. neq; errarent corde cū viderent
aurea ydola circūdata ornamentis. Hortabatur
ne amouerent legem de cordibus suis. Erat autem
in scripto huius prophetie. q̃ tabernaculum et arca
ibit cū eo donec veniat ad montem. vbi moyses ascendit
et vidit hereditatem dei. Et cū venisset
ieremias. inuenit cauernam in montis cacumine
in qua tabernaculum et arcam et altare incensi
abscondit. et ostium obturauit. Accesserunt autem
quidam ex comitibus eius vt locum signarent
sed inuenire non potuerunt. Quod cū ieremias
cognouisset. increpauit eos. dicens. Locus
hic ignotus erit donec congregatio populi
rursus misericors deus fuerit. Et tunc hec
omnia manifestabit dominus. et apparebit
gloria domini. et nubes. sicut ostensa est
moysi. sicut petijt salomon. vt locus sanctificaretur
in magnum. Manifestum est etiam in scripturis
q̃ propter sapientiam suam exaudierit deprecationem
eius. et ignem de sacrificio holocausti consumpserit.
Et sicut dixit moyses. peccatum pro peccato
non comestum. sic et salomon. Si peccauerint
tibi et conuersi fuerint. et confessi nomini tuo
et orauerint. et deprecati te in templo hoc.
exaudi de celo. et dirige eos in viam bonam.
Et reuertentur in terram quam dedisti patribus
eorum. Et cum celum clausum fuisset. et non
pluisset. quia peccauerant tibi. et orauerint
in loco isto. et confessi fuerint nomini tuo.
et a peccatis suis conuersi fuerint. cum afflixeris
eos. exaudi de celo. et dimitte peccata seruorum
tuorum. et populi tui israel. et ostende eis viam
bonam in qua ambulent. et da pluuiam super
terram tuam quam dedisti populo tuo in possessionem.
Si fames fuerit in terra. si pestilentia. si
aeris corruptio. si bruchus. si rubigo. si locusta.
si vastator eorum. si obsederint eos inimici
eorum in terra portarum eorum. omnis plaga
omnisque infirmitas. omnis oratio. omnis deprecatio
quę fuerit ab omni homine. vel ab omni populo
israel. quicunque cognouerit plagam cordis sui.
et expanderit manus suas in templo hoc.
exaudi de celo. et dirige vnicuique secundum
omnes vias suas. sicut videris cor eius. quia
tu solus nosti cor filiorum hominum. vt timeant
te. et ambulent in viis tuis. et in terra quam
dedisti patribus nostris. Et de alienigena
qui non est de populo tuo. sed venerit de terra
longinqua propter nomen tuum. audies de celo
et dirige. et facies omnia pro quibus inuocauerit
te. vt discant omnes populi nomen tuum. et
timeant te. sicut populus tuus israel. et sciant
quia nomen tuum inuocatum est super templum
hoc. quod ędificauit. Et ignis descendens
deuorauit holocaustum et victimas. et gloria
domini implebat templum. Et non poterant
sacerdotes introire templum. quia obtexerat
gloria domini templum. Et omnes filii israel
videntes descensum ignis. et gloriam domini
super templum. curuauerunt se pauimento
et adorauerunt. et confitebantur domino. quoniam
bonus. quoniam in seculum misericordia eius.
Tunc rex et omnis populus immolabant victimas
coram domino. Et immolauit rex salomon
victimas. in sacrificio pacificorum quas immolauit
domino. boum viginti duo milia. et ouium
centum viginti milia. Et dedicauerunt templum
dei rex et omnis populus. Et sanctificauit rex
medium atrii quod erat ante templum. Fecit
enim holocausta et adipem pacificorum. quia
altare quod fecerat salomon in tempore illo
non poterat capere holocausta et victimas
et adipem. Et fecit salomon solemnitatem
in tempore illo. septem diebus. et omnis israel
cum eo. cetus magnus nimis. ab introitu emath
usque ad torrentem egypti. Et fecerunt coram
domino deo nostro. septem diebus et septem
diebus. quatuordecim diebus. Octauo autem
die celebritas erat. Et dimisit populum die
vicesimo tertio mensis septimi. Et ędificauit
salomon domum domini. et domum regis. et
omnia quę ascenderant in corde salomonis
in templo domini. et in domo sua. prosperata
sunt. Et apparuit dominus salomoni nocte.
et dixit ei. Exaudiui orationem tuam. et elegi
locum istum mihi in domum sacrificii. Si
clausero celum. et non fuerit pluuia. et si
precepero locustę vt deuorent terram. et si
misero pestilentiam in populum meum. et
humiliatus populus meus. super quem inuocatum
est nomen meum. deprecatus me fuerit. et
exquisierit faciem meam. et reuersus fuerit
a viis suis pessimis. ego exaudiam de celo.
et propitius ero peccatis eorum. et sanabo
terram eorum. Nunc oculi mei aperti erunt.
et aures meę erectę ad orationem eius qui
in loco isto orauerit. Elegi enim et sanctificaui
locum istum. vt sit nomen meum ibi vsque
in sempiternum. et permanebunt oculi mei
et cor meum ibi cunctis diebus. Tu autem
si ambulaueris coram me. sicut ambulauit
dauid pater tuus. et feceris omnia quę precepi
tibi. et iudicia mea et legitima mea custodieris.
Ego stabiliam solium regni tui. sicut pepigi
cum dauid patre tuo. dicens. Non auferetur
de stirpe tua vir qui dominetur in israel.
Si autem auersi fueritis vos. et dereliqueritis
iustificationes meas et legem meam quam
proposui ante faciem vestram. et abieritis
et seruieritis diis alienis. et adoraueritis
eos. auferam vos de terra mea quam dedi
vobis. et templum hoc quod sanctificauit
nomini meo. proiciam a facie mea. et dabo
illud in interitum et in fabulam cunctis
populis. Et templum hoc quod nunc excelsum
est. omnis qui transierit per illud stupebit
et sibilabit. et dicent. Quare fecit dominus
sic terrę huic et templo huic. Et respondebunt.
Eo quod dereliquerint dominum deum suum
qui eduxit patres eorum de terra egypti.
et apprehenderint deos alienos. et adorauerint
eos. et seruierint eis. idcirco adduxit super
eos omne malum hoc. Post annos autem
viginti in quibus ędificauit salomon duas
domos. domum domini. et domum suam.
Chiram rex tyri adiuuit salomonem in lignis
cedrinis et abietinis. et auro. iuxta omnem
voluntatem eius. Tunc dedit rex galilee
ciuitates chiram. quas elegerat salomon.
et ędificauit eas. Et habitauit ibi filios israel.
Et ascendit salomon in emath soba. et
obtinuit eam. Et ędificauit thadmor in deserto
et omnes urbes munitionum quas ędificauit
in emath. Et ędificauit ciuitates murorum
et urbes equitum. et quicquid optauit salomon
vt ędificaret in libano et in omni terra
potestatis suę. Omnem populum qui remanserat
de amorreo. et hetheo. et ferezeo. et eueo.
et iebuseo. qui non erant de filiis israel.
filios eorum qui remanserant post eos in terra.
quos nescierant filii israel. delere penitus.
fecit salomon tributarios usque in presentem
diem. De filiis autem israel non posuit salomon
seruire quemquam. sed erant viri bellatores
et principes ducum. et tribunorum. et magistri
militum. et curatores quadrigarum. et equitum
eius. Et hi erant principes magistratuum
qui fuerunt sub salomone. quingenti quinquaginta.
qui imperabant populo. Filia autem pharaonis
ascendit de ciuitate dauid in domum quam
ędificauit ei salomon. Tunc ędificauit mello
et complebat aperturam ciuitatis dauid patris
sui. Omni autem tempore offerebat salomon
holocausta domino super altare quod ędificauerat
ante porticum. Et per singulos dies sacrificium
secundum mandatum moysi in sabbatis. et
in calendis. et in sollemnitatibus tribus
in anno. in sollemnitate azymorum. et in
sollemnitate ebdomadarum. et in sollemnitate
tabernaculorum. Et constituit secundum
ordinem dauid patris sui. distributiones
sacerdotum in officiis suis. et leuitas in
ministeriis suis. vt laudarent et ministrarent
coram sacerdotibus. per singulos dies. et
ianitores per turmas suas. per singulas portas.
Sic enim mandauerat dauid homo dei. Et
non recesserunt a mandato regis sacerdotes
et leuitę in omnibus quę mandauerat. et in
thesauris. Perfecta est ergo omnis dispositio
salomonis. a die qua fundatum est templum
domini. usque ad diem qua perfectum est.
Tunc abiit salomon in asiongaber. et in
ailath. ad oram maris rubri. quę est in terra
idumee. Et misit ei chiram per manus seruorum
suorum naues. et nautas gnaros maris. et
abierunt cum seruis salomonis in ophir.
et tulerunt inde quadringenta quinquaginta
talenta auri. et attulerunt regi salomoni.

Ca. 3.

Cepit ędificare salomon templum domini
in hierusalem in monte moria. qui

et legem diume seruabant quod vnicum ipi
sacerdotis summi pietate flebat q̄ malis habebat
odio et iustitia obtinebat ipi reges et principes
sacerdotale honore habebant ducebat et templū
magnis muneribus illustrabant Ideo et seleuci
asie de ppis reditibus sumptu sacrificioꝝ et solue
bat de ipis regis ad sacrificia p̄mebat Dic
vel qd ydolum et in templo .i. in ecclia vel religione
et sacerdos omnib⁹ .i. reb⁹ aliqb⁹ iustis hō tue ip̄i
pietatis ipi ipm inuitati .i. ipm ecclia sibi commissa
in pace habitat et legem dei .i. regulariū obs
uantie ibidem a subditis obseruant Reges et
principes ipm .i. ipm ecclia sicut sacrū statū honorat
domus et muneribus ipm ditat sacrificio honore
opm acceptat p̄dia et prudentia honore pli
ore quasi a patre et pietate ecclie et credo
q̄ sic plures et alij ecclastici eant bon⁹ seculares
ar. qa eos benignius se habent et ecclie cōe pace
et diuicias habundare facit q̄ modernis tpib⁹
multi ecclastici timent pessimi ad sacerdotes cōi
cos se impiis vsq; ad Dicat pilus sic sacerdos C
Dic q̄ symon templi sacrilegi molliabatur
alicui facere debet inquid in ciuitate sua q̄ quia
omnes summos sacerdotes pontifices sue malicie re
sistebat se impie non poterat quod volebat
Quapp iste ad regem plenum peccatis et cra
uit plenū peccatis in templo ecclie assensū ipm
ad spoliandū dictū erarium induxit et dati
pecunias non prius ad eum templi vel sustinendū
si forte ad vsū publicum asseruit q̄ ipse ad
regem prius amouit quapp eum e templo
spoliando ecclie thesaurum destruant C
Symon iste fuit symoniacus qui in templo
ecclie semp nitebat mala tractare symoniis et
symoniali malitia q̄ que p̄ textū dicit p̄ phetā
negauit et vidit q̄ omnes summos pontifices .i.
bon⁹ ecclie plati .ipos impedire solent ad ipse
.i. ad principes secularis se conuertere vtpote
qui sunt nostrati vel regum vel principū offi
ciales et sic qd ad illud minus pti solet ap
mundanos principes fiat malicias ecclie palam
et tunc non cessabit ipos ad thesauros ecclie de
spoliandos totis viribus ducere ayud enim q̄ templū
ecclie plenum e pecuniis et thesaurus Ayud
enim q̄ illud thesaurus erarium templi ad se
gram et ad publica negocia debet ptinere et
q̄ principes ipm locum post tollere Dic q̄ isti

bigami et curiales ecclie malum p̄ aliq
ecclie nocent et ad sapiendū bona ecclie et
molestiam ecclie principes excitare et
uitant et ad ch̄m mihi ydolum .i. malos offi
ciales et talentos porcat sicut ad iram pis
De ecclie vendit vel bigamus qui in sacris
ordinib⁹ vel compliis ignorant q̄a p eos nocu
ecclis et accusate ecclie p aliis diuersis
mihi in templo sacrilegi Symon dicitur
male loquitur de oma Quia hic p aliū
dominū qui ecclie templi spoliauit a diabo
angel sibi appositus fuit dicit verbum
placet i pede semiuuq zelotes fuit contra omo
sum sacerdotē prius e finaliter fuit et pmotio
dixerit angelis pribus ome sacerdotium gra
age ipi ipm eum tibi reddidi e vita tu aut
sanaty adultera mirabilia dei q̄ fecit ip̄e illo
qui venerat spoliator finis e templi virtutū
et mirabiliū p̄dicator Qui vis allega
q̄ de confessione pauli babylonis q̄ imprecatur
deus meus deus meus quare me dereliquisti
deo et ad dei opa ydolatra Ideo q̄ vas electio
e mihi iste erit ad manifestandū symonem petri
positū templi .i. ad suggestionē spiritus sancti
et sacerdotū ihrlm sua ecclia thesaurū suū
sic bonis pdam et opidanis sacrilegis prius
spoliare quesiuit Ideo q̄ deo placuit
et in flagellis quos ip̄i templū ecclie tyranni
uit p bona opa sanctificauit mirabilia dei
p aliis nunciauit et sic de spoliatore amator
et de psecutore factus e p̄dicator Vel al
lega grauiter q̄ flagellū ydolatrorum deo
deus potuit prius q̄a primo mala q̄ ipse
fecit non facit permittit 2o q̄a ipm ad deum
quitur et dei laudes fruit .i. cognitus vel si
uus dic q̄ illi qui bona ecclie rapuit passio
nes et tormenta facilius meruit Duo
uenes vinte sacra et optimum ipm spolia
amictu ipsum uenerunt ydolatro spoliato tam
que grauia patienter pertulit et ad ne
thesaurus templi aperiendū p̄dicauit Dic
ve duo iuuenes .i. plures et precipue sanctus
simul dicit in iustitia quemlibet et eum malos
rapientes ne bonis nocent q̄libet ad sua gra
dio dimittit et eos spolia p eorum et hui
et pena tyrannie affligit Isti tres dicti dei duo ff

Expulsi

Iason fr̄ oñe sinistrū Cap̄ 4m

Domolam in vtute et non in fclam nr̃m
ploie nr̃e ℂ Vel dic q vno honesto nō deg
aliqs fingl et mayōr obi fictio sua in aliqz
scrudalū fr̃ zedundat ℂ Ipl̃ ista sēs fuge
fugiet fictio ℂ Dic q̃ ypocrita z ne mali fin
gant se bonos · sic nec bom fingat se malos

Quū iudei ad iudā ma ℂ Cap̃ vj
chabeū qui cū eos ad inabile certa
mē hortabat obuiā ire et cū eo bellū
inire · apparuerūt adūsarij qbz vir
ignei de celo missi in eqo aur̃eo decor qui
iudeis ductū pstabat quoz duo machabeū
mediū habitū armis suis refulsit suabat
in hostes vēo tela et fulmina emittebat ex q̃
caritate afflicti et repleti pturbate clamabāt
iudei qui mr̃ pstrauī gr̃ficatores machabeum
qui mr̃ pstrauī ongemodis mgemuse dnm
glorificans sicūt bonos subditos fidelis qui
cū tymotheo tyrannū dyabolū et cū eius
exercitu · cū temptacōes z vicia pugnāt
Vsq̃ q̃q; viri boni plati de celo missi
de celo missi et a deo pmuti et non a
carnis affectu vel sinonia mr̃ educti sūt
ad Iosp̃ Qui de celo venit sup omnes
Qui sūt ec q̃lqz p q̃qz sanctā custodia
ignei p caritatis amorē dei ecc̃ie auxerūt · ad
expugnū mundū et castitē p castra q̃sūdez
Vsq̃ illos videas · subditos sūt pastor bō
exēpla dando debet p regē se p eis ex
ponendo · et in hostes tela et fulmina pie
tatis malicia expellendo · plati cū hostes
spūales · cū demones sūt tacē tela
oratiōū · cū carnē tela tentacōis · cū mūdū
tela reprehensionū · cū tyrannos tela exēplo
rum et canonicē sanctionis sic ei facie
do ipos caute facient et subditos ab irreg
litatis reddūt ipo de quolibet tali pt dicī
ad Gal Erat aspectꝰ eius sicut fulgur Vñ illa
tur̃ In luce sagittarū tuarū ibūt in splen
dore fulgurantis hastē tue In fremitu cor
ruscationis tue · vel cū tela pricorū debet
amittē et fulgura bonitatis exēplaria omnē
vt sic posset cū spūalibus hostes se defendē
et munire ℂ Hēc hic scribit de iudas
optimus, virtutibus cū tymotheo · qbz
de pte tymotheus fugiens in quoddā castellū

valde munitū inaccessibile atq; firmū · qui
loci firmitate confisi vba nephanda cū inde
iactabāt · q̃ astrensi alio illi qui cū iuda erant
quis erat inexpugnabile capere blasphemos
et ipios occidere ad Cap̃ x̃ imp̃ ca p̃ de eiusdē
capcōe ℂ Adq̃ ista allegat pōt q̃ multi q̃
in loco vel statu sublimitatis constitūt · nec pre
sūnt ad iniurias et molestias inferēdas hostibz
suis ymmo · q̃ michi tā firmū q̃ nō possit
destrui · et ea q̃ solent eos cū se fortiq; agitare
deq; eorū ad talia qui fracti pcepto mutare
z amicos aduersos et pacta bonoz vertere
nobilitas de q̃ dicit sapiēs Ipsimet solent eos
in manū hostiū suoz tradē et pōnī eos pedū
eneruare q̃tūcūq; hō sit in loco et statu pmo
pdatio et scandalo vitā z sibi pricipue sed ēde
et hostes suos nullatenꝰ irritat · sīc fiat pax
in virtute tua et tyā in turr̃ tuis · ℂ Cap̃ x̃ j

Hoc fit mentio q̃ Iosp̃ iudeos qui
habitabāt cū eis cū voluptatibz z pmulie
ribz sub ludi spē statuas mīre fecerūt
et in alia mala iudeos ad michi malū suspi
cientes subinser̃ Iudas vēo statū q̃ deuotū
audiens et turmā sue gentis in se zelotipū
subito nocte sup eos irruit · postq̃ stragem dis
tinctas plagas ḡnuit et eos qui igne fugerāt pla
mittebat · et q̃ audiuit q̃ Iosp̃ ita volebat
fieri videns qui sēp erat Iosp̃ ei fecit ℂ
Ista allegat quo multa mala veniūt ex ludis
et q̃ extrema gaudij luctus occupat · q̃ Iosp̃
Isti cū tali ludi omne inūcundū fr̃ bis sibi subinsi
pserūt et potissime ista pmittit dñs misericors q̃
fely vsq; ad religiosi et ecclastici nūq̃ sūt cū
Iosphato gentilibz · et ad scenas ibz ludos fieri nō
eis se adiungē nec de eis pōt debito cōsidē
vel ad malūa · et ad fructuosa mūdi negocia
se trāsferre · ista ex virtute tāl̃ secretarie p̃t esse
omnia exēpla pōt sacrilū spūale et etiā nū
mūsi · aqua separare Io q̃ Vo extinxit iudeos
samaritanos ℂ Vel dic q̃ Iosphate gentiles fr̃
dēones in quibz nos alij iudei · zopilem cōsi
dentes misit in hac valle misere Syriam
vbi habitabit lupus cū agno et pdet ad eos
cubabit Isti q̃ fraudulenter strangulat · alia mū
di bestiola q̃q; astrendē faciūt et sub spē ludi

templalis ad aliū mal⁹ ⁊ ad pfanda nulli
ꝓfecta non deduxit vñ p certo nos ꝑmo
in virijs deinde in mſm ſuſpicijs nos imer
gut et ſic ludū templum qđ nō ymittē vi
delicet in tribulacione cuncta. vñ ꝙ Iſtud
dolēt mſebit ſpūal⁹ ⁊ ergo talia ſuggeſtibꝫ
credē at ad eoꝝ ꝓditionē mare ⁊ pluta vel
mundi ſcientij et negocijs ſe credē qđ eoꝝde
ſcitet aliqꝝ pauca ꝙuenīe ſo dicit. Non cre
das mimicis tuo metuū iudas tuā oſtē ſtā
dēnā ſanctitat⁹ ꝙ diaconē et fidelē dampna⁹
ſpūalit⁹ iudicabit. qđ in die iudicij ipſe ꝙtus
mercēdē adēpnabit⁹ ⁊ 27 Ite maledicti ī ignē
ēt⁹nū. Vel dic qđ illi q̄ alios ꝙdidē
derūnt ſiue ſint ſeculares q̄ religioſos ad ꝙ
cand⁹ aliud ſiue dēmones qui fideles ſeptuā
in miſeriā mergūt ſiue mundanā ꝓſperitatē
qui alios in ſe confidentes fraudulent⁹ affligūt
ſpūaliē ꝑmiem⁹ ⁊ a iuda ē igne ꝙtuo qđ
cant et eoꝝ ſtrage ī ſtatu et ꝓſperitate finā
ſubuertent et ſic illi qui alios ſuis ludis ſpē il
luſerant ſpūaliē illudent. vñ ꝙ Illuſor⁹ deus
illudet. Hic d⁹ quōd Iudas Dimicans cont
hoſtes quādam die multas de ſuis ꝓdidit ſi tñ ad
optenta victoria corpa defunctoꝝ ſepelīe uolū
tuerūt ſ⁹ ſub tunicis eoꝝ aliq⁹ de donarijs
ydolorū ꝓt qđ manifeſtū ē ⁊ ꝙ eo peccauerūt
q̄ donaria ydolorū cant lege ꝓhibente ha
bebāt Iudas fact⁹ collatione q̄ adalg martuoꝝ ſue
ruſalē oblatione offerri miſit at de peccatis
ſuis ea uiſte et religioſe cogitauit. Iſta ꝓt
allegari cōtra ꝓue religioſos claustrales quibꝫ nan
licet donaria ydolorū ⁊ mundi diuitias que ab
ydolis dēmonibꝫ dant habē nec aliqđ ſine pluri
cordia poſſidē ſi ꝙ cito ſic in ecclia iudē ⁊ in
ordī miſeria et religione multi inciderūt qui tā
dona donata ſub tunica ḡē et qui ornata ſuā
plati licentia cant legē et ſtatuta regulāria pe
cuniaꝝ et diuitiaꝝ poſſeſſē ꝙhibent ꝙ ſic in bello
cōtra mala mūdi et ſpūaliū mali ſcire debent
Act 2 permixta mea ſit ē ꝙdē. Vel dic
q̄ Iudas ⁊ bonꝫ pluta qui pcipē ſubditos ſuos
monitiōi ⁊ in pcē ſūme dei dilē et ꝙ vana
opinanda debet abiacere apud deū fidē et ſp
ē ⁊ reſurrectionē tēpe ꝙ dignē deo indulgē

Deconſtancia laſce Cap⁹ 12⁹

qui ſe irreuerēbꝫ ſcrip⁹ ad gentilēs
inſecit et ydolatrie ſeruitia ſup tēpe
plerit et ne ydolatrēt a gentilēs ꝙhi ſe ma
te defendit. Vt applicatū ad virtutē ſcien
tudinis ſic ydolū loquit de michol ⁊ audaciā
vel fiducia q̄ mang mitta in ſcripm ſuū de
cathone legit q̄ ſcripm erudit. vere qđ me
dermio tempibꝫ nulli ⁊ latini ſcripm or
nāt ſo dico q̄ ſicut antiquit⁹ valde ſtudij
et vtilis reputabat ſcripm ornāt q̄ aliq
ſic ſtudiū valde ⁊ vtilis qui ſcripm ornā
cit et corrigat q̄ alios. q̄ ſi cogitā
cit et cor rigat q̄ alios. q̄ ſi cogitā
⁊ patiens viro forti et qui ſuos ad ſe
expugnatos virtut⁹ et ſuos de manibꝫ ꝑ
q̄ fortior ⁊ q̄ ſcripm vincit q̄ q̄ hoſtes ſuos
cit. Difficile cum ⁊ ſcripm vincit. Hic
machanor ꝓpig cum iudam ꝓliatus ſcripm
die ſabbati vellet iuuāt. multi iudei qui
timore ducti fugiebant. vnde ſuggerebat
q̄ die ſabbati non conſtigebāt ſi q̄ poſſet
ſabbato gliam dare. ſpe in ſuplicio ducis
periit ſi dat potens in cēlo qui diem ſab
bati celebrat ut ſibi ⁊ ſuis ſabbatū
dni dei celi qui ſabbatū celi ⁊ ut ſibi ⁊ ſuis
dit. Et ego miſt potens ſed ſuper hoc qui
mpo ſumi arma et regit negocia ꝓlat
ſpe q̄ ſuppg die ſabbi confēcit in quo in
conflictu corpg et vitā et bracchiū dextr
amiſit. Relata talibꝫ ōbus vidēt vi
tiū qui ſe ſcripm deū in ecclia dari diuin
credūt. ſic ſcripm ſcripſit in lra dari diuin
videt⁹ alis q̄ mitra q̄ſi facē tibi licet
et q̄ impedit ipſoꝝ mala opa nulli poſſi
vñ ꝓ videnē dicē ⁊ ezē q̄ vt longe ſeadin
a dño nobis data ⁊ lra in poſſeſſionē Illis
go nec dignant ꝓpter cōlē. q̄ſimo q̄ uſtate
et ſimplices ſolent in ſabbatis et diebꝫ feſtis
uis pugnare et eos rapinis et exactionibꝫ
infeſtare. qđ quidā ſolent mortē ethnici mīt
da licitū ⁊ ſabbatis et feſtiuitatibꝫ bona opa
facē. multo fortiꝫ illicitū ⁊ malē quibꝫ ꝙhibē
Hinc ſ⁹ q̄ animas qui fuit ſcripm ſancte dei
vir bonꝫ et uſtꝫ modeſtꝫ moribꝫ alijs quo
decorꝫ et a pulcꝫ in bruteis ⁊ exercitatꝫ
viſꝫ ⁊ inde ꝙ michanoꝝ ꝓliatus mutuus

Matheus

Quia so testamento vetꝰ et mozalizate figure quib de diuersꝫ libris exti dei istat ad hystoriā euangelicā ma mi mitta vt in̄ mozem ꝑlibꝫ aliqꝫ hystorias a ꝓphetas interꝑtēdo illas possim ad mozes hoꝝ mi applicare. q̄bus em̄ non sit dignꝰ cōuiuia celestiamenti saluatoꝝ solue. nec fra a dei cuꝫ que in euangelijs scribit tangē spero in dñō q̄ ipe esse ab amozoissa tangi ꝓmisit non indignabit si me petente a dig̃ simplicia corde inter publicanos ad se ap̄ pmittē videlt vt saltē vestimētoꝝ eiꝰ fimbria tangam vt ad ipsam tangendo salutꝰ fiam Euangelia g̃o ag primo deo opitulante p̄tinua Deinde ista q̄ in aliꝫ euangelijs que a matheo ponūt non fuerūt scripta sup addam in̄

Quom natꝰ est ihesꝰ in bethleem iude stella ꝑtinuo apparuit que magos ab oriente in iudeā ad puerū adorandū adduxit Ista em̄ stella regem iudeoꝝ natū ostendit et eos vsq; ad domū aliud antecessit que sup̄ locū vbi erat puer mobil diu stetit. quā videntes gauisi sūt et hoc signo docti domū in̄uenerūt et puerū ad matrē inuenerūt et aptis thesauris suis sibi aurū thus et mirrā humiliter optulerūt Isti magi qui erant gentiles valde remoti a ihrlm sicut predicti qui longe a ihrlm i. a visione dei inuentes de nocte stellā istā bonā ꝑlatā vel ꝑtalē sicut qui exemplū et doctrinā suis alijs illuxit et ista go stella i. ꝑdicatio debet in oriente i. in statu vitā luci oriri magos i. ꝑtos deos et simplices ad ihm̄ p fidem et precem adducit Iesꝰ. salutis ꝑdicando eis ordē et eos p bona opa et exempla ad ihm̄ credendo ꝓfitēdū. ad q̄ ad p̄ deuotionē et vite ꝓfectionē attigerit sup̄ locū p̄ speculancia debet stare

suam extendē at p̄ ipso exercitatu suo deū videre visū et sibi apparere ipsa mirabilis sit fr̄m et ciuitatis amator Semmas ypheta sibi gladiū porrigens et sibi talia verba dicens Accipe istū gladiū a deo missū in quo deicies hostes fili mei ist. Quia visione vide militer confortati manu quisq; pugnātes si dñm cordibꝰ deprecantes se in hostes fortit iactarūt et confortati dei precib̄ ꝰ mibia de hostibꝰ ysrahel fugerunt Michaniorē vero principem hostiū exercitꝰ dei dare nō dubitans in q̄ dei omnia et Semmas in deū mortui sunt et in visione machabeo apparuerūt Ista sūt allegata y ellip q̄ bel dei cōtra infidelēs y fide et cū ipsis p̄ iustitia stātes Constat q̄ y talibꝰ omnib et Semmas i. sit qui se in padiso dñm deprecant. q̄ p̄ gladiū i. pīcam vincendi et triumphandi hostes ipse assignat nostrum quia signa p̄ceto ita sit qđ q̄ pricia dñi adiutoriū confortati animos sumāt et hoc potissime qñ manibꝰ pugnat et deū cordibꝰ orant Ista em̄ duo iusto militi vbiq; iusta bella exercenti p̄cipua sūt manualiter pugnare vt homo debitū suū faciat et deū cordialiter exorare vt ipse residuū supplēat necnon q̄ Una manu tenebat gladiū alia fundibulū Dauid fundibulū dicebant olim et altera tenebat gladiū Del si vis dicere de bello spūali contra dyabolū carne et mundū vbi aduersarij p̄ualere nituntur p̄ sanctos et gladio diuini adiutorij munimur at in quo vt christi hostes vincamus deū timere p̄ bona opa manualiter pugnemus et q̄ in nobis a fidelibus et q̄ vt deū cordialiter supplicat ipm cordialiter implorem Del de ista omnia dicere q̄ ad q̄ sūt q̄ sūt dicere vel placet Digne sit a deo exaudiri et subditis fidelibꝰ opitulari Amē Et q̄ sit omnia q̄ mihi pretulit meritis deo i. spū consilij et gratulatiōis q̄ sit bona mihi iustis maiestatis mobꝰ et eloquijs vel in libris exercitatis Amē Talis decebat vt est nobis pontifex sanctis innocens a peccatis segregatus a perditis et excelsior celis factus talis a deo exaudiatur vt q̄ eccle sanctis adiuuans et spūalibꝰ hostibꝰ inimicis Iacob victoriosus cum valet despectis iustis assidua

nec inde p̄ cōsentiēcia se mouē dicens ad hēlia
2° Reg 18 Vinit dñs in conspectu eius et ibi
cam debet eciam dño vt in se sit bonū firmū
stabile Antecedē vēa debet alioꝝ sit illis
vnicuiq; exemplare Josue 4° Caldeos ygr
liant ante ipm q̄ se sciat virtutē ei gaudio
magno potuerūt gaudē qa tanta gaudia
magnū a seculabꝫ et subsistē stellam stante
sup̄ locum ipm vel supiore vide Dic eni xpi
magi i simplicitate et pacis tali stella illustrati
doctrinati adducti in bethleem q̄ d̄ domus
panis i in ciuitatē p̄ p̄dam venient et domū
consciē p̄ contritionē mētis illū q̄ē panis
vite sp̄ pcure ipm ei maria mēte p̄ gnā iua
mēt et aliud delectē caritatiue mittēd mgr
tificatoꝝ exemplū ihūs dulcedo exēplo sibi offert
et sic ductu stelle bone sient Aspecta eni bone
stelle antecedēte i bone psone vid ihūm
exemplatē videnter solet imitentes eum ei
et eas ad saluatorē ihesū spūalit introduci
et saluare Jo bn docet gen̄ Suspice celū et
numera stellas Dic sp puer ihesū sequi
puritatem i innocentie q̄ maria i omnia gratia
plena sp̄ q̄ ipse pcure i conscie pitate imi
mē desiderat mēte ē q̄ ad stellam i ad deū
et ad sedē p̄ deuocionē vel bonoꝝ exēplor
imitationē aspiciat et q̄ pg ea sequat
virtutē Dic eni ei maria i ad pma pcure
ipm qui mēt strat saluator et puritatē thorē
et salutē alie reparet et ita spūalia mundi
q̄ promisit ei effet et concedet Ihesū eni sp
mala non iuuenit qa sal̄g sine pma nō ḡtā
inuenit ei in tra depta in loco horroꝝ ei
Audiens hērodes ihesū in bethleē ca
riatd ipm statim p̄ se mittit et ro ipm se
velle adorare dissimulans magos illuc cautu
onsit et ad ipm redire promisit Ite inq̄t et
mt rogate diligēt de puero et cū inueneritis
renunciate mihi vt veniens adorem eū
Ihesus bn vrigaly emouet ne ad eundē re
deant et ad regionē suā p̄ aliā viā redeat
et quia hērodes puerū occidit et mēte ihesū
se ihesum occidē i edidit Dic vē si hero
des i ea i pmus i spaliolꝫ nos fraudulentia
meditat vt pretendo ad eū veniamꝰ et vt
puerū ihm auferat et ipm alīq̄ p̄ bello
m mēte cordialiꝫ mtimat et occidat illud
Debemꝰ sūmope pcurē et ad eiꝰ ymitatē
nullatenꝰ assentire sz̄ potiꝰ p̄ aliā viam
quā nr̄e suggerit sz̄ p̄ viam virtutū non
vicioꝝ ad regionē mām sz̄ ad p̄adisū re
nre Cui et ad regionē p̄adisi cupit re
uerti Debet ad hērodem dr̄ diabolū reuerti
nec alīq̄ malis operib abscedē nec p̄ viam
quā nr̄e suggerit p̄cedē vel tristē d̄ illud
Per 6° Non ē hēc via nec ista ē cautus
prudēs aliā viam sz̄ iustitie mādā pcu
Debet q̄rē et cū sequi et tanq̄ Jud
Ysa 28 Hec via ambulate in ea non decli
natis dr̄ ea neq̄ ad dr̄am neq̄ ad sinistrā
Dic dic gaudiū q̄ illi qui p̄ viā viam
ad bethleem domū panis i ad aciem
vel ad ihm i remisit p̄ aliā i aliā qui ei qa militate mgr edē ad gaudē ei
tis et eq̄ qui mgr edē ei supbie spūma
et violēn i cultrix in regione sua sc̄z in
mortem vel in ipsum ad ignominia i pe
nam Per 1° Non i cultor p̄ viā qua
venisti vtile ē hō vt ad ihēm i ad eius
et ad mundi statū ad humilitatē pcu
et iustitia veniamꝰ vt ad regionē nām
paradisū ei gloia redeamꝰ q̄ sp mūdū ihēm
et mundi ei iam amplectendo pauperē et
vilē spūaliē i ei Dic allegri q̄d
placeat quia hērodes i malis sub spē bon
gonis adducēs exhibendi solet viam
et modū occidēdi pcure i mortis q̄d
quoꝝ malicia qui p̄cedit debz et magis
illudē et sue nequicie mīstrū nō p̄bē
sz̄ dissimulādo et recedēdo aliūde ordinare
Ipsum potissime dñt sue bone familiarē
maloꝝ principū qui q̄n mgri eoꝝ volentes
pcure i simplicem infirmi p̄dictū occidē
si quitat ei q̄ mēte et cōsciē ei ipm
sione accepta sibi spē adducēs i sub ei
loco iustitie ipsos ledat dr̄o ei te et ibi
rogate diligēt de pudo i de virtute vt
ego veniens adorē eū et sciēs ei vel
spolium Ipe p̄ eto dñt pcaq̄ p̄ aliā viam
redē et fructū alīq̄ dimittē q̄ sibi ipsis

Dic vē Joseph ꝙ homo q̄ d̄ m egipto sc̄a m
tenebr̄ et angustijs pnde debz puer ē̄ et
matrem ei⁹ ꝙ putitate et pnam assūmē et
mīt̄ a ifē ꝙ m statu ḡrie ḡuate et m nazareth
q̄ mīpretat̄ sc̄as scitatis consēcrāo et vnctio
vel vū quitio ꝙ m scitate et consēcrōe pmane
et ibi ēsd puer et mdem ei⁹ cōd diligencia cus
todē et m sēne nudrire ꝙ m scitate ustare
et m vgulto religionis ꝙ m gsēcrōe deuocōis
ꝙ m vnctione ogassionis debz ēse puer quar ꝙ
nazareth em̄ pt aliqs hom̄ dr sicut ℣ Joh 1°
Vñ dr luce 1° ꝙ ioseph d angelo q̄ deg m etate
nazareth ℣

Caplm 3m

Johānes virtēq̄ legal⁹ baptizasse
vel pdicasse mb ducat⁹ tēp⁹ vox cla
mantis in deserto ipis vestimenta de pil⁹ camelor̄
et zona pellicea circūdabat lubos eius siccos et q̄ cibo
eius dr locuste et mel silueste Arguby pre
miss fit mētio quo mō baptizauit et quo
venientes ad se duce reprehendebat et quo
de timore mortis et udicij mentione faciebat
Quibus mīt̄ inpsa ulm scam ꝙ ad radicem
arbor̄ ponit̄ ē ℣ Et sicut ℣ luce 3° omnis
ad pnām ilutabat dicit ifacite dignos fructus
pnie Ista pt applicatu q̄ pdicator aut
alior⁹ arguto⁹ plus debet facē q̄ dare Ala
quem autēq̄ soluat ꝙ ads homo psumat fm
patrē aut alior⁹ arguto⁹ aut reprensor⁹ curaty
vel baptizator ptaty debet in dctis pnie fructi
et ibi p confessionē plangē et gemāt pilos
camelor⁹ ꝙ ad⁹ sc̄os mduē zona pellicea q̄
fit de corio mortuo ꝙ mortis memoria accipe
at penes ꝙ omēs carnales voluptates refrigi
at accingē locustas q̄ saltat ad auditū ꝙ
mundi exemplū et affectū auriū et exēplū
amedē et mel silueste ꝙ deuocōis dulcedi⁹
degustāt at tuc ꝙ cēto ad ecclā ista fecit ipe
penit̄ pīre baptizāt et ablue et de morte
et udicio pcedūt minas dāt am̄ debz
ipla vita q̄ doctrīa at fructū dz mā vitale et
salute accomplēt ondē q̄ spām ssūat vbi
pīre ℣ Et ꝑ ℣ ꝙ ℣ fluū vbi despit⁹ restat
vt aq̄ pcto exemplat ℣ Ante cetera q̄ pdicat
ioēs ipe videt reprehendē quosdā qui de sc̄i
ne abrahe se ee gloriabant at m hoc nobilit⁹
eos se ee opinabant⁹ sicut ps Joh 8. vbi ipi
dicebant Semen abrahe sumꝰ et nō seruimꝰ

opem dctis Mat 26 Peredite de talmi
cultis ḡam impiet ne dubitarem ad eis
Vel allega ꝙ inīqui non pnt aliq̄ ptin
laliter trangē vel lōde solent non ēt eos
ꝑ sibi sētās scribe vt pnt in ipm mīt̄ alios
mstr̄ ēse Sicut ps de pfidentibz q̄ statuta
gentilia fiebāt vt sūs latis ecclasticis quos
pati non audent psequi reprehendat ℣ In
greg sicut q̄ pcedet dr assūt⁹ q̄ puer ipm
ad pueriend⁹ ei⁹ monuit Joseph vt puer
et matrē accipiens fugēt in egiptū vt sc̄
puer illesū de gladio mamby custodiret
Dic vē ad gladios dyabolj qui mīpretat⁹ glo
riosū m pellibz ꝙ corio q̄ m pulcritudine
pellis gladij⁹ nobis ornate mitat⁹ subtilē
vitam ḡrie et m nobis ordē puer rām ipm
i ipm qui nobisū p gnām ḡtiat⁹ vel puer
nūs i cōfēe et dyocesi pueritatē statū de
bemq̄ ad mentionē angeli ꝙ hom̄ et dyeli
scitatē vel plām m egipto q̄ tenebr̄ vel
angustia mīpretat⁹ i m tenebr̄ ḡulitat̄ et
umbrā mortis refugēt ad xpm puerū matrē ei⁹
i pnām contra dyabolū et sic ad ne nobis trem
pedat potimꝰ conīuat̄ ℣ Eos 2° Accipe puer
et matrē tu Ibi ēm puer ille m egipto i m
tenebr̄ et angustia conticuimꝰ manssit et
ḡulitat⁹ on amplꝰ teneat⁹ et mandatū ei⁹
i pnām q̄ mā sc̄a castitas ḡtinētia adē ab
umbrat⁹ tibi a nobis tutissime pfuat⁹ nec p
dyabolū seu carnē nobis subripiat⁹
aut nesciē ysa 26 Scrit altare dñi m egipto
Vel dic ꝙ xpus i xpi gracia non potest
dñi seruicia mīt̄ mdem ei⁹ i matrem p deuo
tionē homo studeat complere Vel dic ꝙ
puer ihesꝰ qui m utero ysaie et tū m egipto
seruiat⁹ pt mīpretat ꝙ xpus ab illis ifē m
tra ifē i m ecclā vel religione p diuisa
vnita psequt et fugiat⁹ et tamen ab illis q̄
sē m egipto i m mundo p deuocōem colui
tibi ꝙ certo placēt sē gabie quos xpus hz
ifecutores m ecclā q̄ m mundo certū pauly
et ro ad videt ab illis tra ifē i ab ecclā et
conuersiōē carnē at m egipto i mī layeos
habitat Joh 2 Ihesꝰ abstondit se et exiuit
de templo Vel ioseph dñi sanctissim⁹ m egip
to dom̄ sibi ꝙ angelū q̄ puerū et matrē
eius capet et m terrā ysaie duceret⁹ quod
vtiq̄ simul fecit et m nazareth ḡtiat

cultatem abstinencie In pane. et in cibo et
voluptatem comedat. Secundo ibi Ite et com
mede ab et bibe. quidem cum tibi restat vna
Ac si dicat. Complexio tua debilis est tempus
vite tue est longum et ste fatuum a abstinencie
fabule et bonis a quedam festa ea suggerit ut
et sic auaritiam audit ad hoc in cogitatione
regna mundi et gloriam eorum. Diabolus et ipse
tatem scripturam dicebat ei. si cadens adoraueris
me a si suggestionem mee offensam a mihi
repleret tuo proposito resistens vel ad serm a
dicta sic omnia tibi dabo. Diuitie te fraus et tyr
annidem. Secundo ibi Dabo et thesauros
absconditos sicut etiam ecclesiam Ded. q.
Et certo qui videt q nec gula nec auaritia
vpon pt vincere statuit ad sibi pinaculum templi
elevat eum in mente sua fuit q semplus
sum et magnus existimat et de verbis suis
psumpsit sibi. Si filius dei es ite. Et sibi
suggerit q aggredi difficilia et vel
tutes suas pauloz et temptationibus se exponat
et q in manutencia dei et angelorum confidat
Ac si dicat. Sancti enim filij dei es Non enim
succumbes in temptacione qui angelis suis te
mandauit et deus te custodiet non permittet sic q
sit ad presumendum de se. ad idem inducit. Scriptum
enim vt sic ait in psalmo Deus dixit et peccatum
Videre enim sibi dicit. Scriptum est. Fidelis deus
qui non patietur vos temptari supra id quod
potestis Et faciet cum temptacione proventum.
Et breuiter illi q sunt in deserto et religione
a Diabolo diuersitate temptantur et qui vno
pere vnci nequiunt alterius temptari so bene
sed in malicia et timore et pia dilectione dei
fide filii autem ad futuram dei
temptat. qui ista temptauit de luxuria cum vana
castitate. De gula cum voto sobrietatis. Cum
voto paupertatis de auaritia cum voto culto
et obedie. De presumpcione et superbia. pro to pria
mouet sua. Et iterum ista de tribus sagaciter
videt. qui cum gula. q non in solo pane viuit
homo Et postea in oi verbo dei et q religiosus
deber. Apparet tibi spiritale q recipitur
Cum oblacione et confessione auaritie que
suggerit dicit videt q. Deus et adorabis. non Deum
et q sibi et seruies. non mammone Cum essen
sed iamis gloriose et presumptuose dicit inde

q deus non est temptandus et timendus et non est
vnus vnibus confidendus et potius humiliter credendus
sic enim ista temptacio potuit euadere et
tui hostis insula non timere. Et inde de quo vel
sicubi quod de christo subintrat q Diabolus spm
salmi nec cum amplius temptare possunt. Vbi
gelu vero sibi adiacet qui sibi spiritalis ministrat
sua qui de temptato Diaboli superat ab vno et pace
dimittit et ab angelo assistente. pro angelis suis
mandauit de te vt custodiant te in omnibus vijs tuis. Vel dic
q christus non fuit temptatus q deus fuit ei aptius
et solus Deus dat solatium in deserto In q pt non
q q in etate et societate vnius mundi tempus
tacendi sentiunt et in minori pericula spiritus q q
solitarius q ei volunt vel q in simplicitate vite
et more conspicuus Item Ite sola a Diabolus sen
dia mala docuit solitudo Et potissime
vere et de solitudine spiritali qui homo cadit alter
tua societate et manus in solitudine pni suggestus
a dei et fratre virtutis et bonore eorum gratie
Vel dic q Diabolus temptauit adam de vbi de
gula sic de esu pomi De auaritia scie scientes
nisi bonum et malum De iam gula Neque nisi
moderamini et cute siccat dei In qua quidem temptatione
tentatus ipse adam fuit victus Congruum fuit q eq
adam eadem temptacione in quibus ipse Diabolus
a spm non vincet si pocius vincat vt sic sic triplex
casus primi hominis et triplex resistendi sibi hominis
sumatur Vel dic q tunc Diabolus hominem sor
cio tentatus qui ipsum ab ipso fugit et ad deum
tum primo misse committit temptaciones tales fraudes
res instruxit qui homines amplius quam euadere
sperent et querunt. Laban cum tuc iacob persecutus
est qui ipsum ab ipso fugit quesiuit Ibidem ipse
uno tunc ipsum iuste ac iuste persequit qui eum auctor
de suo statu sacrificat in deserto recedit Et
Duces regis tunc gabaonitas inquinat qui
audiunt ipsos eum filios israel offendatos fuisse
Iosue 2. Edomite tur ad hostium tabernaculi pul
sant qui angelos hospitio receperat genesis.
Ethetes ad salomonem venerunt qui sibi famu
a deum sustentat 3° Reg 3. Demoniacus filius tue
a demone grauiter afflictus qui sanando cum deo
opprimit vt Marci 5. Dic vbi pugnat
Diabolus Laban mundi qui reges. qui ipse
sodomite et matres a male cogitationes

solent hoiem ḡuig mutaḋ qñ mtendit se a
vicis separe. dcitu pmic mḡr e angelū r
dom sciat habē at filios ifid a sñs se confe
dere. Vñ dyal⁹ vñ dicē. ꝑ ꝑ. Quare
cessit a me vem mendi cū eū m plio ⁊c.

Subuenit hic q petrg at andreas q m na
uicula erāt at rethia sua ꝑ piscā m mare
mittebat quos ad se ihesꝰ continuo vocauit
at piscatores hoīm. i. ꝑdicatores fecit. Vide
mḡr quā me fecit vos fieri piscatores hoīm
statim relictis retibus secuti sū eū. Videres vō
vidit alios duos frēs scz Jacobū at iohēm
qui vna cū pre zebedeo reficiebat. qui vocati
statim secuti sū eū at relictis retibus at pre
pre eū abierūt. Hic vē q m nauicula mundi
fluctuosi stantes rethia expedirāt at mundi
facultate possidet. ꝑhibet a xpo spūalit ꝑ ipsū
at vocatiū ꝑ scripturā at ꝑdicōē fidelib⁹ ꝑ vi
nere exemplū at cārē⁹ at fabulā vocat
at ad statū salutē religiōis spūalis inuitant
Qui ꝑ cto stati q se vocatos vt ꝑmisit e
sentiūt naue fluctu mundani statu at rethia
expeditatiū vel malāt applicare diuine pa
trem erūt. i. eāʒ affectōē carnalia abiciare
debet dimittē. scdm ꝑ vnita⁹ fidē at ꝑ bona
opa ihūm se vnire. S. augr sacr. tr. quis iere

Videns ihesꝰ tuꝫ bat. ascen. Cap. l.
cendit i montē at cū sedisset discebat
discipulos. In quo notat q ille qui
alios vult docē debz turbas mundi negocio
rū vel malitie cogitatiōnū fugere. ascendere montem. scdm
ris vel vite ꝑfectionis ascendē. at ibi in tranquil
li sede at quiete sedē. at sic ꝑdicādo alios potest
docē. vñ ro Cum monte excelsū ascende qui
euangelizas. Hic dicit dñs si quis eū adue
nire ꝑ viam vadat aīe ois eū eo pacem fac
ciendeat ne forte ipm iudici tradat. qui ministro
ad ꝗmittat qui eū in carcerē statim mittat.
Hic vē ad nos in via huius vite habeamꝰ
vnū forte aduersariū scz. ꝙe constitit remorsus
qui non cessat nos ꝙuincere. arguē a malē
mte ē. vt dū sumꝰ in ista vita pnti nram pacē
ficiamꝰ at q amē pñs offendiculū amouentes
tranquillā vitā illiꝰ fruamꝰ. ꝗs. Rogate q ad
pacē sc̄ē ihēm aliqn si tempꝰ huius vite tri
sect. ille aduersarius mr iudici ꝑ in morte at i
udic⁹ nos accusabit at tradet qui dyal⁹ ministro
nos ꝗmittꝫ. Ipse vēo in mundi carcerē nos re

cludat. Hic dominus precipit si oculus dexter
aliqꝫ vel manus dextra scandalizabit ad pec
dabet oculū eruē at manū abscidē. qꝫ
liq aīe ē vt ait q vnū membꝝ peat qꝫ to
tū corpꝰ eiꝰ in infernū trahat. sicut ois q
dam membꝝ scandalizās eiciendū
Quilq manus pes scandalizātes eis eiciendū
q melius ē eos eruē at manū vnū
vnus oculus pedis vel manus in regnū celo
rum intrādi q duos oculos manus at pedes ha
benēs in ignē eternū mitti. Quam graue mē
brum in ecclesia militāte ignis mittendi
ps. Tamen spūalis lectio do in spūalib⁹
oculos mentis distinctē vel subtilis cognitio
ꝑ pedes affectiōs ꝑ manus operatiōs intelligit
q qñ homo habet vtrosq duplicatū affectū
vtroq spūe dextre passidet at sinistre ipse
end qñq deus habet oculos discretionis et de
cognitōis scz dextre qui videt spūalia et de
fide at scientia cogitat. at sinistre q se ceu
pat at temporalia habet. quod deus pedes scz
duos qñq assumendo. qdā scz dextre q ē affec
et amor qui homo ad bonos. q dā sinistre
q ē amor qui homo ad malos. qñq scz
habet duas scz dextrā at operā ꝑfectā at
spūalia. at ꝑfectā at ecclesiā militā
at ꝑfectā at ecclesiā q melius
recipiūt sic ē q ē iste oculus vel manus
videnus aliqꝫ scandalizari nos. Oculus enī
dextꝰ i subiectus scripture at cognitio quā habē
mus fide at scientia scandalizat nos in
in fide dubitamus et ꝙ ꝑmittit subtilitas
nos in magnis at arduis quibus deus inuisamus
Nunc ad possimus dicē. Et tunc. Oculus
meus dexter. Dextra mea pes mea
dexter nos scandalizat. qñ affectus quibus
ad bonos at maxīe ad euangelicos amores
occasione pacientie admittit. Ipse vēo
dixit. si nos scandalizat. qñ amittit de me
as suis at ꝑfecte a pibus nos superbie et ca
rnis ꝑ vitia eruere. quidam legunt. Ista ē ge vitam
q si talia mala bona opa nos scandalizā pa
rent. abscidā. Ista ē ge vitam
a talibus cessare. q ē eisdem pcul fugere
Quasq enī ē ad sinistro oculo manu pede
i. ad ipsius discretōe operādo et assumē
se salubre. q magis arduā assidere et ibi
scandalū et periculū cepisse. spūalia
actiua tenē at solū simplicē sinistrā scie
q ir magis arduā desire et ꝑfectā

Alciora te ne quesieris Talis ergo oculo
dexter. i. talis scrupulosa subtilitas et
talis manq. i. talis bona opacio de qua nas
cit gloie vanitas debent abstrahi abnuiri
et arui et simplicitas frequentari. Vel
dic q pars sigit corpus vagacione ayang
malum operacione oculq malas intencione
que remedia scandalisant et offendiculo
mentis eterne ymmanet et so sibi ablicisa
a malis et ad diligencia amputanda. De
capite q. et s. michil prono. dia quia ibi fiat
mencio de pleuit mate patiq. q mater ysc
mobilibz. Expositio tri et moralitas p se pz
In sexto di. cu fit mencio de y partibz ylipse
scientibz et ignarantibz. De thesauro de occulto
simplici de duobz dicit. De solitudine abi
tacula. In s. vbi de duplici habitac dup
via. Duplici domo dr quia non e pfectio
apis dia sollicitudo circa opera non
possem h solu et aliqua figurare et parabolare
contigam misdae so misso supsta. Ca. 8.

Dm dns dr de monte quedam
leprosa sanasset. Timuit sibi ne rui
dam dicer se sanatu. Voluit tam
q sacerdotibz se ostdat et munq in lege et
dimittit offerret. Hic tenuda qn aliqs
layc. i. puer a dno p contritione sanat
et ad sua occulte comittit et a lepa vicioru
purgat sume q habet si ne grad sibi factam
publice p vacuncia dicat si porig sacerdotibz
et viris prudentibz qui ipm ad melig q mo
do nouerit p confessione vel consiliu peti
cionis ordat. munq q sacrificacis offerat
et ppendat breuiter illis dr vere q sacdos
non aliis. i. prudentibz et viris bonis non
fruitis se debet homo ondr ut secreta sua et
consilia reuelet. pu. xi. Causa hui tracta
Vel amico tuo et secreti tuos noli reuelas
Vel dic q qui scuit virtutes et mirabilia
non sit laudes hoim qre si pona pena ne
ipse bona opa in publicu querat. Vel
dic q qui dat elemosinam altri non dat p
nare si voluntate et libenter ad petit scati
dat. volo mde mundare. Tra sce. s. 2. ad
cor q hystorie datorie diligit deu. Vel
dic q leprosi sigit gang gulam. lepi vo
lare et vicioz infectu q d. de mole pa
dise destruxit ipm carne sumendo psona

tangens in campo huig mundi inuenit ciuit.
et ciuitatis pacis migressu qui sibi erat int.
dicto restituta mundicia restituauit. Vel
dic q tunc leprosi. i. pcdr sanat. qui a ydo
lo a deo vel a prelato p monicionem et correc
cionem seu p tribulacoes transgr. et peccat. sibi q ayang
dns tetigit me. vel q ipse tactu sigit dnam ipsam
Hic fit mencio q dns humilitate et
fidem centurionis seu regali cuiq
filig infirmabat capharnaum q d.
dicebat dns puer meus iacet in domo paralyt
et male torquet. si non sit digny vt intres
sub tectu meu si tm dic verbo et sanabit puer
meus. Admirans scribg se dicit. Amen dico
vobis non inuem tantam fidem in isr. Dico
autem vobis q multi venent ab oriente et occidente
et recumbent cu abraham ysaac et iacob in
regno celoz. filij aut regni eicient in tenebras
exteriores. puer go in illa hora sanat
et a febre cadit hora q nul- dat sanita
tem q et ioh. 4. Adulte tri q d. vocat ipse
puer Johes sicut. Lucas ait. Vide Luce 5.

Ista pnt allegari q q fidelis conduct et quilet
spectant salutem optimar a deo qs ihs xps sanat
dei. Petite et accipietis Ista potissime faciunt
centurio qui erat de capharnaum genitr ihsu
xpi. q. d. dat q ista sanat hodie haya secta
deb reprobe conuersione. Hodie enim vix inuenit
tanta fides in ecclia sicut in capharnaum. i.
ecclia vel religione sicut in secta vel mundo
qa meliores sunt hodie in multis hayci q electi
scdres q. i. fideles subditi q prelati et io finaliter
de pplig mundi remanet. i. de statu sectar multi
ad paradisu venient et cu abraham ysaac et
iacob. i. ad scos et patriarchas in paradiso saluabit
illi qui regni huius spualis filij debent de
religiosi et clerici in tenebras exteriores sc. infernales eicient et ibidem succumbet. Et ita fit
q deus de lapidibz suscitat filios abrahe. sc.
electos vel ipse in carcerib ecclie religat atq
dampnat so eius de filijs suis. i. vite contrarie
videl contra. 2. q. 1. sc. 1. filios inutilis et
adultam ipse vel spreuerit me. vel sedm
nedi ipse gratiam ita. Vel dic q gentiles
sic remanet seu oones qui ad abraham ysaac et ia

Quis ē hic qa venti et mare obediūt ei
sti pñr allegāt qa dato q dns sit pſona
et ſpūalis in nauicula i mr ecclia vel alle
go miraculo ſepe fit q venti et mare tbu
lacionū et temptacionū ibi tali⁹ ſuſcitant⁹
q fluctibz onſtant et moleſtia ē vicia
et infortunia ſē ſubintrāt et caſſat dns
am qñ videt dormire in quib ſolet auxiliū
ſuū diſſimulare vt ad ipm clamando poſſit
illos qui in tribulacōe et temptacōe ſt adiuc
fundēr ad deū videns tribulatos fremente
as ſe curre et ipſos fortit et patiente ſuſta
nare Dicit le de bō euthanio qui vocat⁹
fuit a diabolo cū prig dicat ē ſibi appari
Dnc vbi erat qn mala tractabar Indut
ſibi dns tali cā ſi a qa de pacta tua
valde gaudeba ſd unqa nolabā Dormie
bat go ihēſus Jone ſc⁹ Jonas et dormiebat
ſopore gr aīa de naufragio patrā De
cumptanā qñ ad eū deuote accēd et a
ſompno diſſipacois ſue deuote pcibz exaudi
tione ſtatim ſolet adeſſe et ventis tempta
cionū fluctibz qz tribulacionū qz amplius
non ſeuiunt impune Et ſic nauicula i aie
temptate vel pſone ſeu ecclie tribulate miſe
ricordiā et pacem expetentē reſtituit qua
non inuocato auxilio ſuſcitat pmittit Dns
ad vt ſatis qñ pcibz non accitus dormit
qui ſi exoratus fuer ſeuos ſurgit. pīa exoratio
ē tranq dormiēnis deū

Duo demonia
acceſſerūt de ppe de naui ſcedētes at
qz ihūs lucas et marcus non ponūt niſi vnū
qa ibi in valitate fuerūt qz ſa vnus erat
nobilior ꝺ alios ſubiectat ipſi go demonia
ſicut ſc⁹ hic i monumētis manebat ſeu
ea qm nimis timēt ita q vnū eos nulli
timere tuto audebant Matt 8 et luce 8 addit
q ille demoniacus de quo mentionē fiunt
die ac nocte in monumētis et montibus
clamabat nisi cathenis nec vinculis continebat
patebat. Dnos vincula diſrūpebat et clamabat
ſe lapidibz grauiebat et ſicut luce 8 ſub
unqz iſte veſtimento non induebat nec i
domo manere volebat ſi vincul i rupte in
deſerta a demonibz agebat. et non mirū qa
apud eū vna legio dēmoniū mānebat. legio

vēs contriſtat. Matt 8 Iſte ſc⁹ demoniacus occurrit
ihū et ger vba clamabat qd michi et tibi ihū
fili dei. quā venisti ad tempus torquere nos ante
Q tales demoniacos poſſumus intelligere pec
catis et obſtinatos qui ſemp ſolent ihū filiū di
i deo vel bono ſpūi ſancto occidere et ſibi in
fidelitatem et rebellionem diſcordie obuiare adeo ſo
mniq eis contrarios Sicut ꝓ de malis obſti
natis ſubditis religioſis iſti cum ſc⁹ nimis ſeui
et crudelitate ita q vix aliq audent appropiare
eis vel ſecū colloqui ſeu fabulari. ꝓ Jo 2ᵒ Ad nē
filios i hereditatem ita vt nemo audeat ſibi
requi quod eis de bonis et exactibz pa
tris qa ipſis esse non ē tutū manū ne forte ſe
ipſis rapinaz ſuaz ſuſtinē oporteat et ſentire
iſti cū nullis vinculis diuine legis vel regu
laui ſtatutorū teneri poſſit. quinimo ꝙlibz a ſupe
rioribz ſuis et ꝓhibitionibz et ſtatutis ſe pessime
vincunt⁹ ꝺra ſolent frangere et ꝓ apoſtaſia
vel ꝓ appoſtoney et diſcordia accēdi et ꝓ de
ſtructione mundi vel ꝓ vicioz ſtatū vagari Ideo ſi
ſtrō ſpegiſti iugū impoſiti vnicū iſti ſc⁹ q quo
rant⁹ i monumētis. i montibz et ſolitudinibz ꝓ lucū iam
in montibz i montanis et ſylvis ꝓ deſerto i
in arboribz ꝓ aualiū nudi vadūt ꝓ veſtimē
to Brutū extraneū in domo claustri vel
urbe in ciuitate et pace manē nolūt ꝓ va
gacitate et moleſtiam clamant ꝓ detrimēto et
iactancia et lapidibz i moleſtiſo ſe gestiunt
ꝓ cordis amaritudinem et duricia Et no mire
ad valde multis demoniis plenū ſc⁹ ꝓ vicioz
ſuū redundantia iſti go deo vel ꝓximo valdi
us contrarie ſe opponūt et ſibi cū indignacōe
dicūt. Vt quid venisti ante tempus torquere nos.
Ac ſi dicēnt Nolumus in pace regi i vt conſpi
ci conſolari pocis et latari i Jo 8ᵒ ꝓ 1ᵒ Non
amat pacificus eū qui ſe contriſtat Tales go
domari nequit ſi in obſtinacōe et ꝓterua ſen
ſu mentis Matt 5 ꝓ poſſi difficile corrigūt
Q Vel dic qꝺ ille demoniacus ꝑ quercūdā ciuitā
tem ſeſe ꝺr qui a pris legis nullis et diuine
vinculi ligatus fuerat. ſi ſua diſſipredicto ru
perat. monumēta i aqa mortalia frequentabat
virtutibz nudus erat et lapidibz ſe gestiebat
i cultum ꝺei ꝙ lapidem ſe ipſum facere ꝺs

Ptica cū sponsi xpi q̄nūc sibi fiat caritas
hūas habeat et in tribulatōe et betitia fiat
mūd. Ipīg vō absencia qua effiat timor p
ullo fiat ieuniū et alias austeritatē fiq
tatē. ℂ Vel allegra q illa q ſ. cōm ia et
dispata nunq̄ simul in eadē societate vt
gētes pdt cantuēme vel cantādit mūd
nau cū non bñ concordat ad verba Iuue
nal ad sembq̄ ſtādū ēt al religiosp. pcor
cū scissura solet fieri et discordia ampliat
ſpiam. ſtēs ēt ſtibq̄ assidentē vt ēt cū
dicone ſti maior abbe cantab̄ gr̄ net
Deut. xx. Non arabis ad bouē et azino ℂ
Vel dic q vetēs vtres et vestimēta ſ.
gōes in viaja antiquati. nouū gō vinū
et nouus pānis ſcīt nouā ꝙ et euāgelij
doctrina et pſtoꝝ euāgelice ſanctā Dico
gō q ista Iudei non bene queniūt simul ſa
malis gōdq̄ et ductāt in malo bona
ſpialia non ſapiūt. primo ſi eis ꝓponāt
et ſi mandāta ſpialia eis dent et ſi ipſi
aliqua pfrāt et difficilia opa iungunt
stati p̄ tpacionē distinguūt et p̄ tm ſſ
ista diffinduūt. Bñ go S. ſup̄ ſ. ſtoli pone
mēr grātiꝰ an pocos et nolite ſm dare
cumbq̄ ℂ Dicteps vnq̄ zagillat dñm
Dña filia mea nō defuncta ē ſi veni et
pone ei manū et viuet. Ibi go ꝓ ſanāde
puellā in domo principis aduenīſſ et vi
disset tibicines et turbā tumultuante
dicebat. Recedite. Non ē mortua puella
ſi dormit. De quo tū astantes deridēbāt
ad eo q puellā ac mortuā cognoscebat
Ipſa tandē manū puelle ꝑpā arripuit et
que mortua fuerāt statim resurrexit ℂ
Dic vel quilibet homo videns ſuā puellā
vt adam ſuā mortuā fuiſſe p̄ pōm. ſtatim
debet ad dñm p̄ deuotionē curre et
q ipſa puellā ſuſcitat nāt et q̄ ſtati ſolet
ab pcis xpi adiuuāme et ad opem ſuam
illi ſolet denegāt. Ioh. 4. Ego veniam
et curabo eū. Recepit ad hoc q ipſa poſſ
tangi aliqui tegi dēt. ꝑ q Dñs i domū
cuiꝰ p̄ gētē mīt et ad turba malāq̄ cogi
tationū tribucines q̄ tenuis gūdacionē et
laudis inde acquirāt et tandē q a sompno
pōm p̄ tactū dñe mūe corrigāt et ulteria
ꝑcauēt. Hijs ꝑmiſſis a pōm ſuſcitat et ſic
non fuiſſe p̄ damnacionē mortua ſ. ſolū p̄
culpā dormiens. Ybidē Inſ. ſc. Sanata
ē filia ab illa hora

Hec dū Dñs ibi et ſuſcitat filiā mā
tuam archisinagogi. quēdā mulier
q̄ patiebat ꝑfluuiū ſanguinis p. annū
que ſtans ſc. luce 8. odi bona ſua ē medicis
expoſuerat et melioꝝ nō ꝑualuerat ſi. dūtaxat
accessit retro et tetigit fimbriā vestimēti ei⁹
et dicebat dū tetigero fimbriā vestimēti ei⁹
ſaluā ero. q̄ ſtati ſanata ē filia ad ad quam
principalit ibat mortua. Ibidē ſ. Venit ipſam tm finē
ſuſcitaturi ℂ Dic vel ō in mundo tacendō
due mulieres tm mortue q̄ infirme. videlicet
filia principis dei ſ. ſynagoga q̄ nō mortua
ſi dormiens dici potest p̄ eo q̄ in ſpe future
redemptionis viuebat. Ibidē ſ. Mulier mor
tua ē et mulier antiqua ſ. gentilitas in vi
cijs antiquata que felicit annis vicioꝝ languebat
Hec a medicis ſ. a ſuis pōis relicta fuerat ſi
p̄ ipſos dūtaxat fouēdā ē q̄ dū celestis
medicꝰ xp̄us p̄ ista filia ſynagoga curanda
et ſananda principaliter venit. Vnde Inſ. Non
ſū missꝰ nisi ad oues q̄ p̄ierant domꝰ iſrl
Ipſa ipſissima mulier gentilitas accessit p̄
et fimbriā vestimēti eiꝰ. i. ipſius ſanctitatem
tetigit et ſic ſanitatē grātie cū ſynagoga ac
cepit. finaliter xp̄us ad filiā. i. ad ſynagogam
p̄ fidem venit. Ipſam q̄ finaliter ſuſcitabit
ſed in fine tpis gētis indayca tota a dēo
ſicut S. Rom. xi. dū ſubintrauerit plenitudo
gentiū tūc ois iſrahel ſaluꝰ erit ℂ Vel dic
q̄ filia principis huius ē ꝑſona ecclastica filia
dei p̄ne mulier ſanguinea ē ſtraue ꝑſōe. ſta
dato q̄ ecclastica ꝑſona ſit p̄ncipalit ſal
uāt ſic tm q̄ ab emorroissa mulier. i. a ꝑſōe
ſtrāta ad ſalutē tuenda. et q̄ ista p̄ius fimbrie
vestimēti dñi. i. gratie xp̄i et mūdi p̄ deuocōe
tangant et ſic p̄m ſalutē ꝑcurāt q̄ ſcdō
2a. et nouissimi p̄mi et p̄mi nouissimi.
ℂ Vel dic q̄ dñs ē ſtatq̄ ā S. vnctq̄ dā tūs

Matheus

et desiderium et manuali bona opacde cientie
ut multo melior homo esse ita circa fiebat
sibi accrescere. Nunc sicut supra dictum est de alia pte
est q esta. Vel dic dicto q pharisei et
mali christi indignent eum opibus et contra
bonos predicatores qui ipsos vitiorum suorum ty-
rannos et in suis cecitatibus et sabbatis
a festiuitatibus aridos et pedores spiritualis
curam qui mitigari non debet cessare sub
sabbate intelligi dnt. Ipsos ad extendendas
manus suas ad pauperes iuuare ut sic possint
eos ab ariditate auaricie sanare. Vel
dic q sicut isti pharisei ex isto arido sanare
non possent et in sananti deo detrahebant
sic multi sc. q ad virtutes et bona alios
attingere neque et p predicationem eos alios
pedores curare nesciunt aut non pnt vt pote
qui nec predicare nec discretos confessiones
audire sciunt qui in alios iniquitates dei
gendo corrodunt nec q subditi sui ab aliis
reuerent et dorsum sustinent. quidam qui
alios videt in suis prochijs predicare vel
confessiones audire sume turbidi. Vnde
quidq ignorat blasphemat mt 23.
Vosipi non intelligis et eos qui intelligi
uisitis mittere. De demoniaco cecco et
muto curato vide mt sicut ego loquor
vi valle predicare q verba dnt positioni
caudibus io 8. Aut sancte arboree bonam et
fructum eius bonum aut arborem malam et fructum
eius malum siquidem ex fructu arbor cognoscitur
Ac si dicat. Non decet bonum quidem laqui
male aut actum nec malum bene religio
dei q homo sit bonus et bonos fructus et
bona verba edat vel si sit arbor mala q
malos fructus et mala verba producat vt su
pra non decipiat in y positi malitie et
ne bona verba ex ipso ad malos simul
bonos emendat. Nullo modo potestis bona
loqui cum sitis mali si dicat non decet
stulta. Vnde mt. Non decet stultum verba co
posita. Et quod 2. Nec enim de fructibus
edit si qa temperies scripta te cum ore
ore meo. Vel dic q illud sit applicatum
vt sicut verba exteriora opa sequitur corda

Sicut hic de fundamento cordis egit
vt supra. Dicit q non sit arbor mala fructum bo-
num facere nec ego et de fructibus cognoscere
eos. Omitto illa q dicunt de belza
buch et forti armato et petro in stipite sum
magna silua et aliis similibus quia ei ista
silua eadem sacra portat. Immundus spiritus
cum ejectus ab homine ambulabat per loca arida
et inaquosa q irato regem et non inueniret
et tunc rediens ad domum suam vnde exiuit
inuenit eam vacantem scobis mundatam et tunc
assumit septem spiritus nequiores se et intrantes
habitant ibi et sunt nouissima hominis illius
peiora priorib. Ista allegorice dicta sic contra
iudeos qa tunc immundi spiritus ab eis ejecerunt
qm legem per moysen sustulerunt ipsi vero in
mundi spiritus per loca arida errauerunt qm ca-
da gentilium per ydolatriam inuitauerunt ibi
in finalem non inuenerunt regem eorum per
fidem et electi sc. et ad domum suam primi
sc ad iudeos qui patriarcas per correctos fuerunt
scopati et per legem ornati redierunt qm per
ad internacionem a fide eis ipsos vacantes inue
nit et eam cum septem aliis spiritibus i. cum vniuersis
viciis ibi habitant. et nouissima eorum sc pe-
iora qui sub legem fuerant inf. 21. Erit nouis-
simus error peior priore. Vel ista exponat
contra apostatas qz sepe fit q immundi spiritus
i immundi religiosi de corpore dei et religio
nis vel ecclie per apostasiam ejecti dicit et vagari
dicit q regem i statu intellectuali qui non in
uenit si prius sentit sc. eorum tumultum et amaritu
dinem sancti vero constitit tumultuari et amaritu
dinem pati. Seruiet ibi deus alienis q non
dabunt regem die ac nocte et tales q simul
dabunt et vicine non sc deum dei sed inimi
nec ? tpalibus per quibus spiritalia relinquuntur
deum sc solatium optinere et vt videant
isti sine rege vagantes ita q per paupertatem ad
domum suam et ad clausum quod relinquerant
reuocat cognitum. Vnde dicit. Iste et vadit et assumit
ad domum meam pacis vnde exiui et ad statum an
teriorem ita bene dat in tur magis q nunc et
ergo. per contrarium fit sepe q tales ad domum
religionis reintrantes q cotidie stupra corrigit

Matheus

tuer ab iuicem et istos in mensuā qbuer
bonos aut in horreo ꝑadisi collocabit mes
sores enī sunt angeli bonos a malis zizania
a tritico stabulatas a iustis ymoꝫ qui no
dissarmi non ꝑmittit finalit diuidet et illos
eternaliter geremendos ligabunt illos vo
luptuo fulandos in ꝑadisi horreo ecclesiabut
Dñs infra eod cap Scribet filios hoīs a
filios suos et colligent de regno eius om
nia scandala et eos qui facunt iniquitatē et
mittent eos in caminū ignis ibi erit fletus
et stridor dentiū Dicit Sic dic q ista figula
rescripsit quidam iustus qui immodato
iustitie zelo q̄rul exteriꝰ pectores et male
infideles sibi vellent ruē cōi ipos et
eos dentibus deuorare vis inquit emq et
colligam syzania Dicit Job 29 Lruis dei
de caumbis eius vt faciem Et stilā luc q̄
vis inquit dicit q destruebat iquitates de
culo ꝛc Isti non considerant simulta diuine
iustitie ꝓuidentiā nec ꝑpendunt q̄d vita
malorū bonis ꝓficit et q̄ ꝑfamilias
deus malos viuā finit Lapimit go tales
zelū et angelos q iudicia qui eos ꝑmissos
nouerit negotia reuocare Sperare q̄ ꝑ
cio expectanda iubet Quoc q Expecta
te mādauit dñs ut faciat mihi fructū
qd si illi qui in iudicio finali malos exu
scabit bonos vero in dei horreo collocā
bunt ipse infra eod cap tribuet angelis et
separabut malos de medio iustoꝝ ꝛc Dicit
dic q iumenta homo et ꝑditos quos ita seruat
ut sustinā ad triticū et malū consilia et mi
rificabilia cū bonis q in ꝑna non finit
distinā ab iuicem vexpiā qui verba eius
et affectū secuta fuit tūc ꝓpiat fuisse
zizania cū tritico et malū ostiū missū bo
nū inmig odig quod cū creuit fit maiꝰ odiū
alterius vta q auert toti pnt Ecclesie sc̄e
Dicit vō fides ꝑdita fuit a pncipio sc̄tis
modica nūt q ꝑfidia dei tm̄ creuit q cūcte
alterius et cuncte mundi sectē et credulitas
maior exstitit vta q sic videmus volucres

celi et multi potentes et ꝑncipes et multi
pīi et sapientes viuut et habitant in eade
mūdi Cuꝑ eas voluerit celi habitare Dicit
dic q sepe fit q aliqs modici et humilis
ꝓmouet et maior aliqs efficit et alterius
et suis sociis ancteꝰ istri q volua et ꝑn
cipes vel nobiles in ramis sue iuris deuitā
gnorant Simuliter queda accepit fermentū
et in tria sata farine posuit et sic totū mas
sā farine fermentat sicut Cui nihil q̄d
facit pastā fermētē et cultus q̄n q̄n mulieri
et dat in tria sata farine et in tres ꝑtes mēte
In rationabile irascibile et concupiscibile po
tentiā adhibet totā sibi fermentat et ad
deū suū sibi elevat Dicit ista mulier et omia
q̄ta sata et ta homīa ꝓna pudos iuuenes
et sanctos et fermēto cultus et fidei imbut
et sic ꝓ amore diuū fermentū sibi amicos ꝛc
Dicit addit de illo q inuenit thesaurū in agꝰ
et vendidit oīa q habebat et emit agꝝ
istū de illo qui thesaurū habebat et emit agrū
illū de illo qui habebat bonas margaritas In
quarta vna ꝑciosa dedit oīa et ꝓmouit ea
Dicit exponit a doctoribus q thesaurus vel
ꝑciosa margarita fidem xpi vel etiam pa
disi in agro scripture latentē designat Iste go
agrū scripture sacre debet quilibet deuotus scu
dando amā et cetera margaritas et sibi
ꝑstras contemnē et illam vnicā ꝑciosā
et xpm vel etiam paradisi doctrinā acquirere
sollicite q̄rē et amare et ita ꝓpter suo dabi
go ē dabit q michi trenū debis Ispud nichil re
putare ꝑ spiritū ad effectū oīa ei co ꝓmittere
d. d supra ss Diuicias michi ē dicit i ꝓpa
illig Ille emit thesaurū istū paradisi et mu
tauit agrū xpm ꝑ deuotionē q̄rit et ꝑ etiam
placionē inuenit simil amore aliarū rerū
negotiū et dist a mundo et reliquit Dicit
Rete missum in mare exponit idem
saluator de eadē q̄ntū ꝑtinet ad bonos et
malos contra simul In litore tri ꝙ vite
et in iudicio vltio ꝑstrato de huius sagene
retibus angeli intrinsecos ꝑstes distri
buent qa bonos in vasa sua et ꝑ paradisi ꝓpo
sitoria eligent et assumēt malos vero

foras eiecerunt in barathrum mittentes. Malch. 1°. Capitibus amputatis foras miserunt. De hoc q̄ ipsum filiū suū vocabat dimittamus.

Quum Herodes tulisset Herodiadē uxorem Philippi fratris sui et de hoc iohēs baptista ipm arguēret dicēs q̄ sibi uxorē fratris sui dū viuēt licite nō licuit. Alligauit eū Herodes in carcerē. Ipm oderat cupiebat et ipsum timebat. Cū ḡ in die natalis Herodis festa et quinta pararet. accidit q̄ filia Herodiadis coram rege saltauit q̄ regi et simul discumbentibus placuit. Vñ ds rex sub iuramento promisit sibi q̄ q̄cq̄ peteret ab eode sibi daret. Illa vero priusquā a mātre matre sua caput iohīs q̄ erat petijt. Rex aūt ex ḡ i tristē se dissimulans p vñ iusurandū alias nō posse se assentē caput iohīs amputari et puellē saltrici dari mandauit. Que statim caput ei discoopertū coram oībus sibi quātitatē mel dedit.

Mirabiliter loquēdo p̄ ysaiā regē pr̄ dicit ēt intellectū accipi a quo constat Ioiadem tutū regi. Mātrē ista fugit carnē q̄ Ieudā vxor Philippi qui interpretat os lapidis. i. diabolū qui virgo mitis splendēs pr̄ dixi eo q̄ sibi et suggestionibus suis solet stultis mentibus qui fr̄i ysaiē regis. i. dñi ds p̄ eo q̄ vltra ea natiue cōnabit. Ybat. Vñ ysaiē filia saltatrici capita mitte qđ a mātre ysaiē matre. i. a carne tāq̄ filia gendat. q̄ p eo ds saltat. i. esa coram rege. i. coram alia fortiori nunc omni prīncipe alicui dilationes offert. vt ipm ad voluntatē suā et ad mortis ḡiā vanū vocat melinari. Vñ iohēm vēo in q̄ Ioiada synedrij sui constituit inter vbi diuina ipius pr̄ sistunt. et que regem. i. animā delinquentē corripere arguit et horatur. Ysaiē ḡ et vitam q̄ quātus rex mētis mee fortis animus accipit sibi in concubinā vxorē. Diabolus fortis Herodias q̄ mētitur. gliam in pellibus. i. carne q̄ in pellis pulchritudine gloriat. in quātū mortē delectationibus acquisiuit. de quo tm iohēs. i. ysaiā ipm redarguit et sibi non licet habē mētē habā vel sibi acquisitā predicat. Cruat. Vñ sepe fit q̄ tm rex. i. anim iohēm. i. bonā conscientiā mortificat. Ipsam q̄ vincula malorū quibus vel applicatione alligat. et sic voluntatē redemptionis impedit et retrahit. Dat. Herodias vtr̄ filiā q̄ ipsum iohēm in carcere male consuetudo male fluat. animā cum carne abiectā. Iohēm. i. constantē reprehensione non diligit. et ideo vt ipsā carnis delectationibus passim libere vitā in carceribus malorū applicatione et consuetudinū ipm claudat. Ezech. 19. Posuerunt eum leone in carcerē ne audiret vocē ipius amplius pr̄ motes frīnas. et sic audire q̄ cū Herodes et Herodiades. 2 quinta sexta in conuiuijs. i. dū anima et caro. 2 male affectiones vacant delectantes. 2 solacijs strati solet filia Herodiadis. i. caro mortis gaudia saltrici et carnali ipius nutrici ad gulā et abrietatē. nunc ad pigritiā et luxuriā saltus suos ordinare. ysaiē fortis. saltabat ibi syrene in tedijs voluptatē tantū ḡ frīt ista filia mētis sue capitis q̄ iohēs et ē toto decapitat. et constantia penitus deperit et q̄ tales ista sua dñā cui sua mētis sua et carne sine timore dei. i. sine dolore seruit pulchritudinē formositatē ei sue conscientie ysaiē. illud ysaiē dimittit nō assentiri. q̄ stundat nō Herodi allegat exemplar quo nō amat pestilens cū qui se carnaliter quo nō diligit vitio suo iustos q̄ arguit et insanias patitur. Vñ q. cum arguit Herodes ysaiē sibi dicta fiat. Herodes allegat quo mali qui non audent publice bona facere solent sibi vias et occasiones q̄rē vt sub colore alicuius iustitie possint iustum pulsare sicut fecit iste qui sub spē iudicandi decollauit iohēm. Herodes et cum nota vtr̄ aliquam duxit.

Cū igitur discipuli iesu ysaiē in naucula in latere dextro sinistro sinistre in tempestate et nimbis a deo et cū auxilio timorē gaudio sonē. Cū ḡ vesperi fuit. venerunt discipuli eius dicentes ei q̄ turbas dimittat vt quilibet de desertis vicinis sibi comparet victualia. Herodes et nequitie loca. Dimitte turbas vt eūtes in castella emant sibi escas. Ysaiē ait volens suos auditores ibi escam dare cū eos ibi

puer vnꝰ qui habebat qnq panes ordeacios et duas pisces ꝓpter turbas discubuit et accipiens panes et pisces benedixit et fregit et ꝑ discipulos turbis dedit ¶ Discipuli ꝙ turbis distribuerunt et sic qnq milia hoīm sine mulieribus et pueris qui numerati non sūt de istis qnq panibꝫ et duobꝫ piscibꝫ vsq; ad saturitatē ꝙmederunt ita ꝙ duodecim cophini fragmentoꝝ superfuerūt ¶ Colligite mihi dilige fragmenta ne pereāt sancte iste patet ꝙ ꝝ. G. leu. q. et Jo. G. ¶ Ista exponit ꝙdo ꝙ qnq panes ordeacei vetꝰ testamenti designant quod a qnq libris moysi capit exordium qui hꝫ ordeacei dicunt ꝙ eo q; illis sub palea hystorie medulla sensus continet. Duo pisces nouū testamenti significant ꝙ eo q ibi duplex cultus sapiē in qua tota lex et ꝓphete pendet nostrū. ¶ Q̄ ꝙ. deserto huius mundi sunt qnq milia hoīm q̄ omnes sūt sancti sc̄z vniuersitas fidelium qui ad fidē et sūt vocati et ꝑ qnq sensus apparitis sub nīa gratia sue vocatōis contexuit. vult dicere ꝙ apostoli spūalibꝫ refocillentes ita ꝙ qnq populi quos puer moyses nobis obtulit sc̄z qnq libros legis antiq. Duobꝫ q; piscibꝫ hoc est doctrina euangelica gratiarum duplicat cultum spūalis recreant. vult ꝙ omnes isti sup herbā fenū. i. sup humanā gr̄iam et auxilia vel sup fenū virorū alme gr̄ie rami bant. et ꝙ discipuli. i. prelati doctores et predicatores istas scripturas nobis exponendo frigus et ꝙ ipos distribuentibꝫ et auditoribꝫ scripturis ꝑdurando distribuat ¶ Reliquas vero q̄ isti rudes capere nō pūt. i. subtilioꝝ sacre scripture sensus dat ap̄lis discipulis. i. a scientissimis viris reparari et de mensa talium sublevari ¶ Simplices em̄ grossa frusta cibor et ordinaria sacramenta et documenta scripturarū sūt capere. fragmenta vero. i. subtiles scripture sensus non pūt degustare nec ꝑ doctores talia debent aliis subtilioribꝫ reparare et in. 12. cophinos. i. in libros et ordinibꝫ doctrinā sc̄z. ecclesie fidei gratiarū sapiē reparare. ¶ Ad aplos. 1. ꝛc. 2. ¶ Non potui vobis loqui q̄si spūalibꝫ sed q̄si carnalibꝫ tanq̄ ꝑuulis in ch̄o. hac vobis potui dare et non escam ¶ Vel dic ꝙ qnq panes sc̄z qnq libros. duo vero pisces sue duplicē naturā viri & vas gr̄ie qui in deserto religionis vel huius mundi viuunt ¶ Isti duo ꝙ fidē et deuotionē quā debemus et sic sup fenū q̄ hodie ē et cras in clibanū mittit. i. super memoriā vite fragilitate recumbē et sic ꝑ spūalem recreationē nos quinto potemus saciari ¶ Vel dic ꝙ ꝑ istos panes qui quando non fuerūt consumpti si pocq̄ multiplicati ita ꝙ obꝫ sufficerent possumus intelligere mādatū altaris quod sumendo nō minuit et quod ita qnq milibꝫ sicut vni sufficit ꝛꝛ bat. a. ꝛꝛ. e. ¶ Comedit et superāt ¶ Vel dic ꝙ isti cibi sibi sibi significant ꝙ distribuendo multiplicat et ab auditoribꝫ saturati fuerūt plus remanet distribuentibꝫ q̄ ab aliis reportat luce ij. Habenti dabit et habundabit ¶ Vel dic de altissimo q̄ discipulis. i. suis fidelibꝫ bona sua distribuenti et liberalitē eorū in deserto. i. pauperibꝫ et egenis. sepe fit ꝙ plus ignis de residuo q̄ in altissimo expenderet ¶ Dñs em̄ multiplicat bona talia liberaliter ꝙ sicut dicit luce. ¶ Date et dabit. vbi et ꝑ illud Cui dat pauper non indigebit ¶ Et aduerte ꝙ ipse ter panes multiplicasse ¶ Denique ꝙ tpe refectionis et nostrū debemus alias mīgl dare alias ar nō ter panes fregisse nisi in cena et euntibꝫ in via ar octo milibꝫ in hēmo ¶ In quo notat ꝙ homo licite bona sua distribuat ar in deserto. i. pauperibꝫ. in via. i. viatoribꝫ et peregrinis ¶ In cena quinto. i. discipulis familiaribꝫ et amicis et sic isti sc̄z tres panes de quibꝫ dicit luce ¶ Amice accommoda mihi tres panes ¶ Vel dic ꝙ illud q̄s pdem a ꝙ secute sit eam turbe ac multe ꝛc. pt apparet ꝙ nulli pertinet ad deserta religiosorum et solitudines fugere q̄s turbe malarū cogitationum et affectionum ipm q̄ting studeant comitari ¶ Vel si vis illud quod pōt hic et q̄s ecclā replicat. in multe passibꝫ scripture sc̄z pt mulieres et pueros vbi videt dnm ꝙ mulieres et pueri non solent ad pugnas et malasibꝫ milari. pt applicat ad q̄s q̄ nisi sequi alme gr̄ie assistendo ut ꝑ virtute viri. i. psone viles et pusillanimes

mēnt̄ apud deū computū et in eleūe nullo
mō mari Deinde Et ait quo quidam sūt inter
filios dei et inter scelestos illoꝝ et electos
tanta multitudo et psone nobiles et cathalogo
et effectu puelle et psone puellares mistice et
integre in tali nūo non dīt pom ner ap̄o
dei assūptione et eleūe nullo quidū Ut de
quolibet damnato sit expam i. ab ira. Nocte
illa tanta fuit turba possideat non quidē
in diebus anni ner nūer in mensibus Ipse
misit discipulos suos prede trāsfretū donec
dimittet turbas Tande vō dimissa turba
ascendit in montē solus orare Vespe et fuit
nauicula in qua discipuli ascenderant tur
babat in medio mari magnis fluctibus Erat
aut ventus cōtrus illis Nocte venit ihesus am
bulans sup aquas et ad nauē mīssi transeūt
ventū Et q illi qui erant in nauicula intrauit sūt et
adorauerūt discipuli dū et dixerūt vere dī es
Dic q nauicula ecclie et discipuli ei et
omnes fideles trāsfretāt et nauigant ad
gloriā paradisi sed in mediis multis
tribulationū fluctibus agitant Ventus ad tēp
tationē diabolice cōtrarietatis ecclie ipsum q mit
tens semp̄ submersa in profundū Illud aut potis
sime fit qui ihesus absente ab ista naui vi et
qui ascendit montē patre ihesus ab ista sua nau
cula quitū ad gratiā excellentiā absentat
sua deitate videt etiam ut prēta sua dimittat
ad tempus nocte et eam multis temptationibus et
tribulationibus fluctuat et multis plagis sub
iacet sed Ego sum Vide Et ut Reliq domui
mee dimisi hereditatē meā et subiugū eam
sibi fecit et in hereditate mea qui leo in silua
dedit cōi me vocem Ego odiui eam Vecepti
sacro et ihesus solet sup aquas et fluctu
antes tribulationū calcare et ad discipulos
suos in nauicula ecclie mittendū ut gratia reue
nite et sic sua bñdicta prēta fiat ventū tēpta
tionū et symbolice insufflationi cessare et
fluctus tribulationū sedare et tota nauicula
ecclie tranquillat Egli 3o ut tempestate tra
quillū facias et ad tuā patriā et lucrū equi
tationē reducas Dic q nauicula est
ista que tempestatibus tribulationibus afflictionibus
et angustiis cotidie fluctuat et a ventis sibi
cōtrariis et a mundi iam gloriā grauiter mo
uet et agitat Ni qui ad eam grad ut grad
uent et ea sua spualia prēta exhibeant
ipsi ei absentat reddit metus naufragium
fluctuose sua vela prēta ipsum sat sentiat
et ipsum Augm Inquit et cum mari dor
mitat in te Dne Et dic q ihesus in 4ta pte
vigilia noctis venisse ea sit in 4ta parte
prime ihesus visitat mētes nūm vigi
lia et discussio seu meditatio 2a conscientie 3a
confessio 4ta satisfactio seu confessio spualis
mitenas in ista ihesus ad naui venit et a sup
nationis pericula non auferebat pīs vem ad
libertatē non dīc deus v. a. fr. tu es filius
Vel dic q nauis ecclie in mari ihesu mundi
fluctuabat ita q turbis ihesu qui ibi gubernabat
medio noctis p̄cedo subiacebat quassari ihesus
media nocte p̄cedo eterne et naturaliter
venit qui ola tranquillauit Vel dic q ihesus
et nos debemus turbas negocioꝝ et cogita
tionū humanū ymo turbas affectionū et cogita
tionū zelmōꝝ et mentis exemplāmē
stande et solū ibi summa adorande Ipse
ihesus nocte venisse ad discipulos q in
nauicula fluctuabat ambulando sup mare
turbati sūt discipuli dicentes q fantasma est
non eum adutebat q ador ihesū sup mare
dabat q ador aliquis fantasticus spiritus
Quibus vō videbat eos timidos et timo
rosos eis habere fiduciā ego sū nolite timere
Petrus vō mētis ardentis audacie Dne
si tu es ubi me venire ad te sup aquas
Quid ait ihesus ad se vocabit et petrus
de naui descendit sup aquas sicut prius
versus ihesum applicuerat videns ventū vali
dū timuit et in mergi cepit Et statim
ait ad ihesum extensis Dne Dne salua me
Statim ihesus extensa manu ipsum accepit
et manu adiutrice ipsi me apprehendit Ego
dicit fidei q̄re dubitasti Nonne dicit tu
non dubitasses nec mergi cepisses
Ista sūt applicāt ad animas virtutem
fidei q̄ qui in ihesu fixa et stabilita et dubita
tionis hesitatio vel dubitatio ipedit opus
rationi ait q homo in nullo dubitet q̄libet

si quis eius quod vult fieri credat fiet
fiendi. Hinc recte causa qui ex iste vetule et
psone simplicitas fecit quicquid mirabilia ex
pectabat quod ad hoc ydolis et sensibus nullis
ducunt. Ex vera fide firmata a credulitatem
quia dicit. quia ut homo sensatus numquid
habet. qui semper inhesit cum deo et
quis semper dubitat sicut puer instabilis ubi
dem et apostolis quibus ita credulitate sua non
potuerunt demonia eicere sicut infra
xvii. Si non habueritis ad solum fidei meam
ac vestre si erga montes transferre potest
sicut puer hic de prole qui non fuit missus
nisi qui dubitare incepit. modica inquit
fidei quare dubitasti. Vel dic quod
petri nos alii quoque quidem ad navi
culam in mare et de claustro ad negocia
mundi et de contemplatione securitate ad
actiue vite fluctuosas fallaces et nichilo
ad quem sepe crimen et in rebus agis a mun
di negociis nos posse salvari spiramus
Ecce ista ventus validus tribulacionum nos
agitat. hinc est quod quique in vicijs et in
malis applacencijs margi incipimus quibus
non immerito dampnacionis periculi formi
dare magis quo statim qui ista insolencie seriem
ad deum debemus pro eadem clamare et
nisi auxilium iubilare. Domine salvum me
fac. Et illico porrexit manum et tenuit eum
petrus atque ait ei ipse vado si nos devote
clamantes iuvenat statim manu sua ad
iuvandum extendet et nisi dubitet subvenire
et sustinere. Vel dic quod mulier
pro bono expetam a bono et sui viri quod prima
facie credit ex fantastica i. spectre et
navi qui super aquas ambulare et fluctue
videns et etiam ipsum bibisse et mundi istam
tranquillitatem si ex equis scripturis vi quod
ista quia nisi manibus alij ad gaudiorem
illam invocat. Domine miserere
me ait. Unde iste et dixit quia quasi tristis
bent de me

Cam xv

Cum duo audiret mulier tyri et
sydonis hec mulier chananea
a finibus illis egressa et quia mala do
mum magressa clamavit. Domine miserere
mei fili david filia mea male a demonio
vexatur. Unde quia ista non erat de gente israel
si quod syrophenissa duo quia non audiebat
ut tristabat. Dicebat enim se non de missum ni
si ad oves que perierant domus israel. Et quia non
erat bonum sumere panem filiorum et mittere
canibus. quia hec dea mulier clamans a deum
instabat et canes quidem de micis de mensis
dominorum cadentibus allegabat. Fiat tua mihi dne
Nam et catelli edunt de micis que cadunt de
mensa domini sui. Ipse mirabatur deus sibi dicit o
mulier magna a fides tua fiat et sicut vis
et sanata a filia eius in illa hora. Ista mu
lier. chananea et gentilis fuit. Adam peccatum
cuius filia fuit eius constitucionis atque matris seu vo
luntatem. quia ipsius fuit quod mulier ista fuit pro
pter ea de finibus tyri que interpretatur angustia
et de finibus sydonis que interpretatur gaudium
fuit de statu sua quod post adam i. gaudio
monstratus et in angustia desperacionis et
tristicie et cautionem egredit et domum spei
ac securitatis sue statu prime migravit gemens
et flebilis et filia sua i. et matre et voluntate
sua diu a demone et prius possessa deum quidem
desertum. Demum ei tue filium rediam vexat
qui primum mente rudem et diversas cogitationes
et miserias flagitat atque turbat. Cuius filia
mea nos defuncta est. Ego sepe fit et divina pi
etas statim non exaudit. quinimo vexationem
quoque filie i. pena mea et mentis nostre miserias
sub dissimulacione tristis. videt ei et ego
fragilitatem vite cognoscit. et sic ad terram
ad dominum surgat iam desert. Atque vel. Discipulus
prius rogum et primas. Unde dns vi ale dicit i
quod subdit. Non est bonum sumere panem
filiorum et ne si dicat. Non deus ejicit ipsum de
paradisum si filios et proximos sanctorum ejicit ipsa
debet subiungere ut panem nati et catelli et ego
dau et ecc precedes dnt. iusta tuus discipulus q
tu venisti non iustos si peccatores salvare et io
filiam meam i. mentem meam debes melius illuxere
et vel si. Deus in nobis pusillanimitatem videat
et iste ardore devocionis iuvenat i. nos i. pe
dica qui est panis vite qui potens est canes
et filios i. peccatores et iustos mendicis faciat

pb̃ hoies et iumenta siluabus dñe ſſtam
tẽptacõem et vexacione mentẽ a nobis
auſer et mentẽ nr̃am tr̃quillã facie. ſſl
Inuenerũt puellã ſc̃i lucẽ et dimiſ ab ea
exiuſſe. Vel dic q̃ iſta gentes mores ſigt
gentilitatẽ cui⁹ filia i cui⁹ gens deorũ
p̃ ydolatriã ſubiacebat hanc q̃ filiã i
gentẽ gentiliũ dñe non ſtatim a p̃ncipio
ſt aliq̃diu lingue p̃miſit ſpi ipe q̃ erat
patris filiarũ p̃napalis ad oues et ad filios
iſtl fuit miſſ quarũ p̃dicũ erat. Dimiſſus
finaliſ tñ iſta filiã libauit q̃ q̃ p apoſtl
ſuos fidem gentibus ſibraut. Tract. gau
de filia eden ad te quaſq̃ puelle alie i ſibi
Vel dic q̃ patris filiarũ i ſcr̃e theologia
non debet cumbũ dal et i nq̃ntiarũ ſtudiũ
vſibus deputat. Vel dic q̃ carnes ſc̃i obſtinati
et mſticales vel carnales ſimplices alii rudes
patres q̃s filiarũ i ſpiritualitatis et q̃ dubitabãt
fidei et ſacr̃e ſcripture q̃ ſolis ſpiritualibus filiis
i fidelibus et ſcientificũ vnc debet dal non
dñt iſtis cumbũ p̃dicat. Supra. Nolite parere
vñ patres magnultus et nolite ſtim dare talibus
ne fiatis gaudere ea patribus et gñt dicunt nob
Hic d̃ q̃ an dñm pendebat cetus i claudos
cruos vt ſeruauit mirata ſt turba videtes
mutos loq̃tes cetos videtes claudos ambu
lantes et magnificauerũt du. Hic vñ
nos debem⁹ gaudẽ admirãt et deũ magn
ficare q̃ videm⁹ q̃ p̃ ſpm nr̃am mſtm
ſanant⁹ i predicet⁹ gñtes et q̃ muti i ad
ſtruam p̃ confeſſionẽ loquunt⁹ cea i ignoa
rantias p̃ diſciplinã videt claudi i ad
bene operandũ inhibes p̃ bõ opa p̃ficiant⁹
Claudiũ ei i angel dei ſc̃i. vno patre p̃mag
gente luc. 16. Ara ſcr̃ et angelica vi ſſeme
debet de gñtione p̃dice gaudẽ. Cap. 16.
Videns ihesꝰ multitudinem gñtiũ qui
ipm ſequeb̃ fatigatur in deſerto ait. Vid
de eisdem angelꝰ ſc̃i turbã q̃ ad ei
duo p̃ſtudent mecũ nec ignt q̃d manducet
et dimitte eos ieiunos nolo ne deficiãt i
via. quidã enim eor̃ de longe venerũt q̃ dñs
ad diſcipli mchil p̃ ſeptẽ panes et piſcicũ
paucos q̃dent iuſſit eos diſcũbi et ſumpſit
mde 4. mlia hoim ſine mulier̃ qui ſũt de tã
paucis cibis ad ſacietatẽ ſumpſerũt. ſeptẽ
vũ ſporte de reliq̃s remanſerũt. Hic
ad ipm in deſerto hui⁹ mundi multitudo vẽ
at qui cum triduo i nr̃a fide ſtinere ad eo
p̃ſtudent. timens ne p̃ defectũ ſpiritualiũ
cibor̃ deficiãt in via p̃ſtinus et mee
voluit q̃ diſcipli ſui i eccl̃e nr̃i ſc̃i
panes ad piſcium paucos i ſeptẽ eccl̃ie
ſacramenta ad cultũ ſacramentalibus remediis
ipis diſtribuit vt ſpiritualiũ refecti i gar
nita fructuoſe exiſtat. ſeptẽ vũ ſporte
i ſeptẽ dentes malleos ſuppſ q̃ ex ſe
ſacramẽt ſubuenit et ſuam eſſent et illoꝝ
quidam de longe veniũt q̃ de terra lon
p̃ pdas appropinq̃t. Ioſue. 9. De terra lon
ginqua venerũ ſui tui. De q̃ ad vbi e
perijt a diſcipulis q̃d ipm ad dicẽdũ pa
tres et vbi patres mandato et grãdi p̃
Nacnon alia multa ad dei mchil pertine
ãdũ et xpi trãſfiguratione. Cap. 17.
Aſſumpſit ihesꝰ petrũ iacobũ et
Iohannẽ et duxit eos i montẽ ex
celſũ ſeorſũ et trãſfiguratus eſt ante eos
et reſplenduit facies eius ſicut ſol. veſtimen
ta aũt eius facta ſũt alba ſicut nix. Et apparuerũt illis
moyſes et helyas loq̃tes cũ ipo. Petrus aũt
nubes lucida obumbrauit eos et ecce vox
de nube dicẽs hic ẽ filius meus dilectus in
quo mihi bene complacui. Hunc audite. Cũ
audiſſent discipuli ceciderũt p facies ſuas
et timuerũt valde. Et accedens ihesꝰ tetigit eos
dixit eis. Surgite et nolite timere. Leuantes aũt
oculos ſuos neminem viderũt ſed ihesum ſolum.
Vnus moyſi vnus et helye vnus. Ipſa pri
ma applicat q̃ quidã valde ſpiritualis trãſfiguratio
et p̃ viſionẽ et primam in vita ſpiritualẽ
et ſcripturã trãſformat. Vita q̃ ſequitur q̃ ſpi
ritualiter exponẽdum ſit. Debet aũt p̃ ſcripturã et
tunnaturã ihesum accedere. In monte q̃ p̃ſtitit
et celeſtia affectionis aſcendere. petrus iacobus
et iohannes i bona ſcripturã q̃ra et eorum
alios nõ curat aliquo guſtu p̃ſonali et mun
dana ad alia bona ſcripturã ſ q̃ dicta et tradita
malorũ hoim fugienda. In multis miſt. ſanctis
Non ſem q̃ de malis ſ q̃ ſolentibus q̃
qui de inocentibus valet vnus vitat. In
medio raptionum legis dei aſſidet iſta

Tunc cū homo p̄ q̄stione facilig trist
gilabit̄ fiet sue disco-cordi mētis p̄ gñā
et dist-ctione sicut sol splendebit et illu
minabit̄ vestimēta sue quasi cos p̄ caduce
inorētie contiencie et scelerie sic nr̄e de
albabit̄ et sic spūs cū discordi sue m alba
albabit̄ et vestiet̄ ista ē mgr spūs aq
alba. Ioh. 20. Quia habeis i vita altiū et
tunc moyses i lex et sria. helyas i scripta
et insurgēcia nr̄m concomitabit̄ et bona
doctrina q̄ritū ad p̄m bona q̄ sūt vita q̄
tū ad 2m̄ apud eū p̄manebūt. q̄ ista sūt in
quibg tota lex pendit et ihc. Tū et sic si
gilatg et mutatg a nube splendida i a
lūde celestis gñe et gñe obūbrabit̄ et
filig dei dilect̄ mēo vocabit̄ et vt au
diat̄ ab aliis in dei spūali filiū eligit̄
hic ē mgr filig meg d̄. ista cognita fides
mēnē filij dei nūq̄ qui ad p̄dict
seu mandata ab aliis debēnt audiri et
si plan fuerit obedir. Ioh. 2. Quecūq̄
vobis dixēt facta. Ioh. 23. Obsecra eū et
audi vocē eius Bi cū modest in p̄dicatōe
cent a tumu et a strepitu negociis seq̄
gati et mundā exemplis eleuati et p
spūalem gressū. a corbig hom malig
actūs ic̄ Perfecto a strepitu audientū et
vba vite et p̄dicatōis libēt audient̄ ista
q̄ alij dicant ī Abac 3. Dñe audiui audi
tū tuū et timui Tibi p̄ ista. ps. 16. et 24.
i sacy et viam nr̄am ostende et gratiam vi
delicet potuit dici Dñe bñ ē q̄ nos ea
ista in sanctitate talium gratiabit̄ adsit ista
ei tabernacula se velle facere dicēt In q̄m
ste trinitatis fidem nr̄am pedes cognoscat
Dñe mgr petre Iacobi ē q̄ nos ad faciamus
hic tria tabernacula. Del dic q̄ illi q̄ sc̄ pa
i agnoscētes p̄ dilectōē et scripturā q̄ i sup
plantātes diabolū mundū et carnē p̄ iudi
pauperē et continenciā hō i spūalis p̄ pīcula
et discretā dignā erūt ad 2m̄ mdm̄ p̄dixi
ascendē et spūm contemplāt spūalē et
quidē vsq̄ 33. Regē i sacē suo in debūt
Mal dic q̄ missi debēt i scripti ē q̄ et pīcā
vnctg i pietatis moysi legislatōē i veritatis
helye qui achab reprehendit et ydolū baal
confudit i iustice et veritatis tū tabernacula
sūt pietatis in affectu suū corripuit̄ veritatis in
mendacio seu in bonitate iustic̄ vbi i iustitie
debemg domū dñi edificē et tūc p̄dict dic. ps.
ap̄i dilata talhada tua dñe vbi vide Quida
puer oblatg ē ppō vt sanaret̄ dat sc̄ā lectu
tig vide ca. 9. Illi qui ebuit seu dirumpa
accipiebat de singul p̄ rōnē offitii sc̄i pet̄
de ē. ad q̄ non solueret census illū Quo q̄to
ppius petre tu ad mal et bonū mittē precep
et statū in ec̄lia p̄mi pisce rpm accipiēs ppiorē
quā p̄ se et p̄ pet̄ ne scandalizēt exactorē
dat iussit Nunc mgr ne scandalizem̄ eos
vade ad mare et sartēm quā p̄mo pisce
accipies da eis p̄ me et p̄ te Iste p̄mit alle
gat exemplatiue q̄ multa p̄ euitando scandalo
sc̄ā facienda q̄ aliās fieri non debebāt constat
q̄ ppius tributo non erat obnoxius obnoxig at
tñ ne suscitaret scandalū sibi voluit ec̄ tributū
Homo cui q̄libet sit liber vel nobil debi
tig cū libertate dignitate vel nobilitatem
q̄m multa dissimulare et facē vt sic stare
valeāt et alios offendiculū vitare et
ne causas litiū et discordiarū possit si secus
facēt sustinere. ap̄l Ne cui ḡoni illi p̄ quem
scandalū venit Del dic q̄ ista et petrus q̄
paruā non habebat de signat pauperes et
magis religiosos. pisces vēo qui sartēm i os
portabat mundi diuites significat qui in mal
quig mundi vagant̄ et diuicijs et pecunijs
cumulant̄ Cui q̄ p̄ et petrus i religiosi vel
pauperes indigent precia et magis qui sunt
soluē naulū laudena vel tributa ad piscis a
ad diuites ad homo humilis piscatoris et sup
plicatōis verā vid. p̄ ista qui diuites sectatores
dñi p̄ eis soluē et p̄ tñ secundo quātō vel auiditas
scandalo nr̄ia ammittere in q̄ vsq̄ piscis a
omnib diuites et voluptuosi p̄ et suis pau
tibg p̄sciat. ista loca et tpa suis pastoris et
diuicijs spūs nr̄is p̄uideat Sciat Ioh. 21. de
piscē le. qui iona in mā p̄iectū ēsupit et
an ad litus salūm et sanū detulit et ejecit
ygit̄ bono dñi s. ad p̄ Tibi delicto ē pauper
Cap. 18. i principio

Hec. De illo pueo ꝓpter maiorib⁹ d' ep⁹ qui p⁹ fuisse beaty marcialis q̄ dñs adiuuans statuit in me sic ꝓ⁹ q̄ iudicauit iudicauit se sicut puell⁹ ista hic magna d' m dignio talesq; ꝛc. Hoc pt adhuc ad ep⁹ q; q̄ plus diligit inanem ⁊ gloriam ⁊ humilitatem ⁊ ista ꝓ⁹ zelat ⁊ pauperib⁹ ⁊ simplicib⁹ q̄ qui zelꝑ humilē me zelꝑ ⁊ q̄ scandalizat ꝛ

Dilect hic q; qui cantū audiebat ꝑdict vnia qui relinq̄s gg m desito vadit illam ꝑdē q; ait audit ⁊ flat ⁊ al ille nesciit ad ep⁹ fuit m gaudet ⁊ suis gaudentib⁹ ⁊ q̄ sc̄is amicis gaudet q; plūm si illam hic mist gaudiū d' angelis dei sup vno pec ꝛc pnīa agente q; sup gg iustis qui nō indigent pnīa Non ē d' voluntas ap⁹ patrem vr ꝑat vnq de pusill⁹ mīb⁹ Ista exponunt de angel⁹ et hoīb⁹ sm pn⁹ ai deq habebat cantū audiebat d' angelos et homines q; sz nonaginta nouē q̄ constit ex nouenario in scripta multiplicato angelos signat qui i nouem ordinib⁹ sc̄i distincti vnq vō celestis multo humana natura desiit q; ad ē hoīe tō p̄cessit Nūdū go ex plus quam vna q; de ouile suo fuit ꝑdita et arripuit sz humanū genꝰ dimisit gg. nouaginta ordinib⁹ in padisi deserto vadit in hoc mundū ꝑsonali q; sua ipsa sz humana natura qua suos habere ꝑ eternā retributionē ꝓposuit et ad dextrā ꝑdicti ai angelis reportauit et amplius sc̄i iudicē et saluatorē eius ad th̄m gauisū ē q; sc̄i gg. i q; sc̄i nouē angelor ordines qs sz non assumpsit multo ai plus vt deus homines q; angelos dilexisse et de eor salute aplius letatus fm q̄dū nām humanā nō angelica ē assumpsisse ℟ⁿ⁹ ꝑ⁹ ꝛc ℣ Delicie mee sc̄ filius hoīm ꝛc Vel si vis ista allegra ad ordē q; gaudiū ē deo et angel⁹ eius sc̄ quēstionē

Sanctus ꝑdictus Cā⁹ 1ª⁹ ⁊ Fri

De vno suo neq; q; agit q; debebat regi deū milia talenta q; ad hūc q̄dē vñ soluēt que debebat iussū ē ad vxōē et filios venundari cū q̄ habebat ⁊ dissolui vt pecunia soluēt vnde q; frug iste ad pedes dñi p̄cessit et dilationē ꝓposuit: pacien

habe in me et ego reddā t⁹ Dñs vō misertꝰ ē eius non solū dilationē dedit vnū tm debitū relaxauit Iste tñ frug dimissū cuidā suo qui debebat sibi centū denarios strī sicut noluit q̄primo ad misericordiā potest ipm tñ in carcerē donec debitū redderet gratū Ecce go audiens q; frui quaerit et sua ipsius ꝛa. quas sic potest. secundū ꝓme debitū dimisit q̄m rogasti me Nonne go oz te misereri tui sicut et ego tui misertus sū Irato go ꝛc ipm carnifici tradidit donec vniuersū debitū redderet ipm verbis q̄dēpnauit Ista parabola salua tore ꝓpos ⁊ septem go pn⁹ vt tēdē q; illud quod alios vult sibi fieri alter debet facere ꝛ a deo vel ꝓximo aliq̄d desiderat debet ipse qui sibi fieri optat ꝓximo exhibere ⁊ ipse facere qui sibi fieri optat ꝓximo exhibet ⁊ Dimittite ꝛ dabitur vob⁹ mensura bona ꝛc Dimittite ꝓ dono tuo nobis te. Lu⁹ Dimittite ⁊ dimittet⁹ vob⁹ ⁊ dabitur vob⁹ Quis tñ sit cautus q; nō sic sicut frug qui bñ voluit q; sicut a quib⁹ voluit ꝓximi dilexit Quod vō non ait aliqs aq̄ voluit ꝓximo crudelis voluit ei q; ꝓximo mīndū vel grauē ⁊ tñ si de eius aliq̄d debeat vel aliquā iniuriam faciat nolit quisq; q̄ libet cuilibet ꝓximo ⁊ dimittit ei deq cuilibet ꝓximo crudelis q̄dēmat et malis q; aliqs suus debitorib⁹ vel iniuriatorib⁹ nō remittit sz ꝓxim⁹ a crudelis punit vel exigē acerbe valuit Quant⁹ ad hūanū ꝓpz de multis qui in mortalitate positi sibi ꝓpz postulat et supplicat misericordiā a deo ⁊ tñ q; seruare solet cōi aliōs ꝓximo debuit ⁊ ꝛ

℣. Homo quidā fecit vindemiā ⁊ a deo me dela in hortū suum sibi nō q; mirū ⁊ ꝛ

Deo sic rebellat ira ⁊ ꝓcella ai ꝓpter a deo ꝛ Deus q; deo ꝛc Deus cū talibus ingredi solet ⁊ quiescit ⁊ cū tantoꝝ mortalitatū ꝛ sua tm sanat ⁊ ea ego ꝛc Euc⁹ sc̄ iudicū ⁊ sine mia fiet illi q; non fecit miam ꝛ

In dño nono ca⁹ ꝓmulgē nobis q; ꝓpter ꝛ ꝓpta videns ꝑ saluatorē ꝛ trisco ad alia Cā⁹ 17 ⁊ m²⁰

Matheus

Quidam pfamilias hns vineas
exiuit pmo mane conducē operar
in eade conuencione de fīa de
nalo p diē i vinea sua. hora tia quasi
alios vt alios in foro existē. et dix eis
q̄mittes pergit ad vineā. Similit
hora nona alios. q̄ simil faciens
eade fere in vineā. ad alios collocauit
dicēs. qs q̄ iuste tota die ociosi. dicunt q̄
nemo nos conduxit. dic illis. ite in
vineā nrā. et quod iustū fuit. dabo vob
Cū sero aut dixisset dñs vineē
operarijs. vocā mercedē. redde postrem a no
uissimis usq̄ ad primos. et venerūt
qui circa vndecimā horā. singuli denarios accepēr
accepturi. arbitrabat quisq̄ plus se
accepturū. Et ipi murmurabāt cōtra
pfamiliā. dicētes. hi nouissimi vnā
horā fecerūt. pares nob illis fecisti q̄ portauimus pondus diei et estus. Quibus ille respondens
dixit. amice non facio tibi iniuriā. nonne
denario conuenisti mecū. tolle q̄ tuū est. et
vade. volo aut et huic dare sicut et tibi. aut non licet mihi
quod volo facere. an oculus tuus nequā est. quia ego bonus sum.
Ita erūt nouissimi primi et primi
nouissimi. Multi enim sunt vocati. pauci aut electi.
Hec parabola pt applicari
ad multos modos et modis fortune seu
occulte dei prouidentie. Ista ei ignt vnus
quisq̄ in quo non est cum fuerit nisi
velit. sic ubi sit pt ibi sit voluntas ista ei
et ipse dat pacē multo plenius bene mitis
et ipse dicit. Nolite putare quia uenerim pacem mittere
pacem sed gladium. Ego enim sum
primus et nouissimus. Qui amplius laborauerunt. et primo solum premium
accepturi meruerunt. aliquotiens populo
sancto. illi enim qui pacem nobis miserunt
sancti adulatores consanguinei qui vltimi ad
bibendum primum. Diuini videntes circuitus
horum vbi ipse solet peregrinari. nequando
latenter ab hominibus superueniens vnus
ex istis bonis amicis quem rogabit de suis ipse
dominus. vel quid de fortuna dicetur se diuitem
fabricasse. et nichil aliud accepisse. Et
tota nocte laborantes nichil cepimus. Vi

q̄ ista ei iuste sorte sua sit. multi plures vel omnes
sicut alios nonne ex denario quemlibet meum
nonne sufficit. et q̄ vestes et cibos habuit et
remittens ad quos venios et sic honore. Tolle quod tuum est et vade. volo aut huic nouissimo dare sicut et tibi. Facultas est ei idem indicare
de rebus proprijs cum mihi non liceat mihi quod
volo sit. de bonis meis volo huic quicquid facere
dare tam sicut et qui sane mecum sit. tolle quod tuum
est et vade. quia dominicum bonum tuum non quod volo dare
sicut dominus ipse dixit. Multi sunt vocati pauci aut electi. Et
ego ignoro. aliquam gratiam non habet gratiam et michi
michael minuimus mundum. Vel allegatum
cum quosdam pomposos dixisse quia post horam primam et
post. venerunt familiares tot in domibus suis vina
primum et de familia sua fuisse. Ita michi vos
on vineam meam post me sero et in fine omnes equales
primam quia pace aut michi ab eis deportantur
Tolle michi quod tuum est et vade sicut isti sui
tores fugiens scripsit et pace ipse de suo
plenius. Vel dic quia prescia est dei cuius eterna
predestinatio ad vineam et ad actum vel ad fidem
vel ad alios statim alios vocauit tribus. quos statim
quosdam horam primam et in puericia. alios horam tertiam
et decimam sexte. Ultimos horam nonam sicut senectute
ad fidem vel ad vineam vocati non cessant quia
denarium dominicum et eternum vite primum promittit
gratuite et dispensat. Ista tibi est virtus quia occulta
iustitia presentia. summa vel iustitia et quidem non sit
pigri et pluris laborantes alios preponit. primo quia
fit quia vltimo gustat et mihi ut prima facie pri
mihi ad cenam primum promittit. Sic quia fuit quia primi
nouissimi aliquotiens gentes pro eam quia ulti
qui vltimo gustant ad animum fruentiori studio quia
antichristo in mihi et quia omnes primitias accedunt
patris erga quia gentiles vltimo ad animum quaesti
sunt diuitissime otiosi existimant ad nullum eos
in apostolo conduxisse. Iudeos quia a primo fideles
existimant fide et motiua ad gratiam pruenerunt
patris misit quia subditi superiorum sacerdotes ecclesie
et religiosos. Layci scientifice quia meliores ex
stitit et sic nouissimi primi fiunt. Vidit ecclesia
ta dei inuisibilem eadem vero gustus et loco
alicuius in gratia succedunt. Ibi. Et multos et

vēo nullū uenit ꝙ de ypocrit̄ ꝛ vera
m quibꝫ sola foliose et vbose ramitas ꝛ sol
qui sacris uitor vtor. nullꝫ ar bone opacis
fr̄ibꝰ muenit. q̄ tñ tales mſr-cuſt a deo ma
ledicūt et vbore sue exitiosꝫ qui sacrale ficte
seruant et aduersitate pauptatis sedpnant
verbosi em et vanı amici mūdi sicut typ
ocrite vō mūdi ar esū et vbore sue qui
sacris p̄dicāt spualib⁹ ¶ Vñ Rabbi ar bin eu
maledixisti arui bona et qui sc̄i sūt bō
vita uō p̄ dixat ymo cito defice ar tuo
Matū arui q̄a non ualebat huiusce vñ sūn
q̄ de malis dix. nulꝫ bonā ꝙdeputt legā ꝛ
sanctā ¶ Homo quida habuit duos filios et
ꝑmo dixit. fili vade opari in vineā meā. q
ānūit pr̄ō Iste Tande vō ꝑmā duxit iuſt
q̄ p̄ iuſt ad altare et dixit fili. Qui 2ndꝰ
ꝛo dixe et tñ nō iuit. de q̄ bono q̄rit dns
sanct voluntate p̄ Iesu ꝛ q ꝑmꝰ et 2⁹
et q̄ cōn p̄ceptas sc̄ dei. dns q publicani
et meretrās p̄cedent eos in regno celoꝝ
Deus venit ad iust̄ iactās in via iustie ꝛ nō
credidist ei. peccatores vō et meretrās ei
credit ei ¶ Vna q̄ saluator nr̄ exponē p̄
bolam sup̄dictam videt enī suppanē q p̄fa
ꝛ dei qui duos filios habz in mūdo i duo
ꝓa subditos ꝑmos ar 2os sc̄z ecclasticos
et layeos quos ambos ad laborē et ad
bene operandū in vinea sua i in ecclā vel
in alia q̄libt ar ad q̄ vtrosq; ſ̄ mādat et
imng ordinat. sc̄a tñ ſ̄ma ecclā 1ma respuit
2a sc̄z secular et layeos inclusit ita in vinea
mea ar q̄ iuste fuit dato vōl ar 20 cap
vē magna dicta ꝛ in ꝛ q̄ ꝑmi dicūt
et non fecerūt 2i vō q̄libt fecerūt ꝛ nō dicūt
Constat enī q̄ multi sc̄ ecclastici q̄ mittūt
et dānāt se valde in vinea dei laborādo et
q̄ potissime ꝛ iuste p̄cē ordinis vt bñficij
vbi tñ publice q̄ occulte se obligāt ad la
borē et ad bonoꝝ op̄m exercitiū et cultura
q̄ iste vī dom 2i tpi 2⁹ labora sc̄ hō miles
q̄ et tñ iste sc̄ q̄ dixo michi de ymisſ fa
cui si q̄ deo videat p̄mittue. q 2⁹ dixit
cui ei et nō fecit ¶ Iii ar alij sc̄ scribe
et alij magi leues q̄ ꝑma facie mādat e
dni cōdicūt et q̄ q̄ q̄d eis dumgīt lingua
et morib⁹ cōtradicūt tota ſpnit q 2⁹ ¶ sed ꝛo
ſ̄ iuste dixisti non fuit et tñ iste ad cor
uulsi multa bona opa fecit et cōn ꝛ quos
ymisſ bona agit. q̄a sepe fit q ſtrares
qui leui et ſtulti q̄sacrale vitē dei p̄ mō
data contempnē fecit plura bō q̄ illi q̄
ymisſoꝝ teneant̄ facē sua magī ¶ mathia ei
q̄it vba non opa. ſtultoꝝ vō q̄it opa non vba
q̄ io iste nō ꝑmi dni. facē diuina p̄cepta cū plg
placebat dño bona opa q̄ ymisſa q̄ bn dixit
q̄ peccatores et meretrās ipos in regno dei p̄cedere
q̄a ſtultos qui peccatores vitē ſ̄ma fidei cla
q̄it iste vō qui iusti credidit fidei. ſpu
ancti ¶ Venerūt ad eleuta ꝛ cruciatū
et vendent eū abrahā ysaac et iacob ſ̄ctis
ac regni eius ſ̄nas ¶ Vel si vis allegā
ſ̄mālit iste q̄ ſ̄ctis ſ̄ dat̄ exēpla vba q̄ opa
ꝛo ſ̄ctis. quibꝫ credite vide ſ̄ ſc̄o ꝑ ſc̄ ꝛ
q vbi ista ſ̄ctia ad ſ̄am exp̄o ¶ Homo
erat pat̄ qui plātauit vineā ac sepē circū
dedit ei ac fodit ꝛcā torcular ædificauit turē
et locauit eā agricol̄ ac ꝑegrē ꝑfecto est
Cū ꝙ aduētū tpe fructū p̄ suos missit
ad vineā. agricole ipos dūs ſ̄ctis affectat
et ad ultīo misit alios ſ̄ctis. postremo ꝙ
ad vltīo mittit filiū dñs ſ̄ctis vēbunt
filiū meū ipm ecclā occidere ac eū extra
vineā ꝑiecerūt dñus ergo q̄d venit oc
cidat eos et alt vineā locabit ſ̄ctis ꝙ p̄fa
finalit ad vineā sua venies istos aptissime
p̄dit et vineā suā alijs agricol locauit
q̄ales male p̄det et vineā suā locabit alijs
agricolis ¶ Istud exponit doctor alle dñus
q̄ p̄fata deꝰ a p̄ſ. plantauit q̄dā vineā
ſ̄ synagogā vsq; ¶ Vinea dñi sabaoth
deꝰ ist ꝛ In ista ei fodit torcular ſ̄ altare
q̄dā in q̄ baptiſ exp̄ſſ. tñ ꝛ. tēplū
et sepem ei circūdedit ac dñe legē mādatoꝝ
et ambitū. Vñ ¶ Vinea dñi sabaoth domꝰ
ist ꝛ plantauit vineā electā. lapides ale
git ac ad facit turalē et ædificauit tñ ꝛ
ſ̄ctam q̄ agricolis ꝛ filijs ist et iudeis lo
cauit qui abrahā et moysi legē ꝛ cultoꝝ

ordinauit et in deos in ihalm et in hra p
missionis tacuit ab eis aqa ypfecty e qm
dati lage suis arbitris quib deuinxit Et q
Tradidit suis suos bona sua et ypfecty e stat
si ista agricole a pm. passim et rebelles fuer
qz suos dei ds q frat bonaz opm raportatio
mittebat ad vineaz multiplicat offendezut
Et aut pz qz moysen exacbauerut De ipo
dauid expulerut. ysaya serra lignea secti
uerut ieremia in egipto lapidauerut Ezechl
in babilonia exacerbauerut Imo nocte pso
rauerut vñ 22 Ecce mitto ad vos yhatas pa
phetas et scribas &c. Frmalr go misit filiu suu
ihm xpm q michios ypectu exit vineaz e
extra ihalm occidunt ipm q et fide aig rep
puerites. hereditate aig se ignorantes metuo
occiderut In qbus sz fide & ipo mortuo ex
tinqz putauerut et secta sua rebellem dila
tauit et ipas in ihalm nouissimo se arbitri
fuerut Venite mittam occidamq eu et nra
erit hereditas Et ioh 10 Ne forte veniat rom
et tollant nrm locu et gentem expedit vt mo
riat homo. si ergo opus fra e irrita. qa eo
q fra iuda hereditate dei sz fra iuda se ig
norans occiderut p q de morte potq ydiderut
eande. qz sz plena deq ipos iudeos pdixit
et eos p romanos vendidit et dispsit. vineaz
suaz sz ecclam aut fidem aliqs agricol. gentiu
ad fide quisq tradidit. Ipsos q repudiauit
et i ydelitate dimisit. Ipos benedixit ibi Iu
stos vos regnu dei et dabit fructu suu in
Col Hec dic ministre q vineaz dni exercitu m
qua deq a pnc. possut tenuerat. v. materia dolo
rosis. tristem. v. altitudinem exemplorum. sepe
v. tuitione pastoralis ytractoris. sc. 2. Ego plu
tauit te vineaz meaz deum omne semen vm qui
agricolis. v. viris ecclesiam. et artifactis ipam
colendam tradidit. et mde fructu honoz opere
exspectauit. & quibz fructus suos suos sz stu
tiaz lage. psalmistaz et yhatas. vltio vero
filiu suu misit sz doctrinam suaz qui exemplar
Isti em sc. ds & suu spiritalis qui ad vineaz exire
mittunt vt p eos fructu bonoz opm exigat
Qz reuelt ista agricole ia omnes istos expulerut
et occiderut. qa ecclas legis yhatas et
euangelia dicit q ipsum et gentem penitus deuexerut Ista misit ait gdite
qz gdditate exire ac si ait suu pdicatio
ipi applat et se no ait agricolas si dixe pu
tat Ezc 36. hereditate mea dederut s. et
io q tanto plant iam videmq dns ipos agricolas
v. vias eccliastes diuisiones disperdit et ip
pam exc. vineaz exire alios agricol. v.
spiritibz tribulis ipam diripiendam trade
Vigilate ait ipm sepe aig et exi. videndo ip
Col Dic q ista vinea v. ecclia aq cultores sc
spiritz et affectu qz debitu fructu no fecerut n
si. on honoz ipm deo reddut si suos aig
v. bonas inspiratones singulat et repellut si
aig v. dm et aig gentiu in scripto nitebant
no finalr ista p dns et vinea v. ecclia ab aliqs
agricolis sz viris et dnibz scripturar. pfe
Destruxit inquit malis aig et vindemiat ad
omnes pfectos dc via) et exstirpauit ad aper
de silua &c De lapide Lybano vide supa
2. Te 6 In fine Ch in 22m

Rex quidam fecit nupcias filio suo
et misit suos seruos ad vocandos inuitatos vt venirent Quibz nolu
tibz iussit alios suos dicens Ecce prandiu
meu parau. tauri mei et altilia mea occisa
et oia parata sc venite ad nupcias Inuitati
vero neglexerut venire. Et vnus abiit
in villam suaz. alius ad negotiu suu abiit
quidam ad ea eius suos suos tenuerut
et affectos grauissimis contumeliis pdidit et
occidit Rex autem cu audisset iratus est
misit exercitibz suis pdidit homicidas illos Et mittens suos seruos. alios
comminat xpc Cuppie patre sc. & q dicunt
dicut nos fuerut digni Ite go ad exitus viaz
quosqz inueneritis vocate ad nupcias
Seruu go abeuntes congregauerut oes
et malos et ipsete sua nupcie discubentiu
Intrauit aut rex vt videret discumbentes et
vidit ibi quendam non vestitu nuptiali
Et ait illi Amico quo huc intrasti non habens
nuptiale Ac ille obmutuit Tunc rex mi
nistris vocauit et ait In tenebras exteri
ores ligate pedibz et manibz mittite eum

Vbi mist elt fletꝰ et stridor dentiū multi
q̄ sūt vocati paucꝰ vō Ista exponit allegoꝝ
de gentilibꝫ et iudeis Constat aīe q̄ rex deꝰ
p̄ filio suo vpore sc̄z natura humana duxit
et ex hoc nuptias et sole penitꝰ fidei ꝓpe
et consp̄exacionem eccle catholice celebrauit
Ad quas quidē primo iudeoꝝ venit q̄ sc̄z
haūt fidei fidē ꝓpheticā ipse ordinauit p̄ alios
Vō 2ꝰ Iudeo simul et gr̄eco Dixi patꝝ sc̄z
exiit filiꝰ r̄ p̄dicatoꝝ et apl̄oꝝ tēporū mei
et altilia mea occisa r̄ cocta et ydē z̄ vitulꝰ
z fedꝰ mortui sūt Nec sūt dicēdū ordo fidei ꝓpheticꝰ
et missa ꝓpter q̄ venit ad nuptias r̄ ad ista
nacta fidē vbi xlvi Omnes gradꝰ venite
ad aquas Ex zacheo ista venē noluerūt ꝑ
porro ad villā suā r̄ in synagogā z̄ dūlte
dicit ut multos de suis z̄ p̄dicatoꝝ
crederūt sc̄z Iacobū stephanū et multos alios
Io xxo vbi deꝰ p̄ missos apl̄os suos sc̄z ꝛōnez
illos p̄didit et destruxit et eos indignos
nuptijs salutis et xp̄iane fidei iudicauit suos
suoꝝ p̄dicatoꝝ ad alios quoscūq̄ ad ipsas
nuptias r̄ ad vocacionē fidei misit dicēs tibi
nobis oportebat p̄mū loq̄ vbū dei sc̄z ꝛepu
listis illos et indignos vos iudicastis et ne vite
eterne quidē ad gentes ista ꝛo p̄dicatoꝝ ad
aditū vitē r̄ ad gentiles qui nō erant in via
salutis sc̄z in spiritu mittēs qui fidem suscipiētes
ad eccle nuptias vocandē p̄mo ꝛo boni z̄ mali
plures ecclesie sancte q̄ distabētibꝫ tam bonis q̄
malis nuptie tam ꝑplexe Iob z̄ pugi et magno
vbi sc̄z Ex xxxvi in fine scd̄i rex iste deꝰ ad
suos fideles iudicandū et ad distabētes vocandū
et expellendū mittit et illos quos nō inuitos
veste nuptiali videbit r̄ exhortē et ꝓpter
eius nisi vinculis carceribꝫ et tenebris condēp
nabit dicēs Amice quo huc intrasti nō habēs
vestem nuptialē et quia in eccliā venisti
et fidem expetendo suscepisti tu veste nupta
alē exhortē et ꝓpter nō accepisti sed potius
pedes et viscera sordidisti Ac ille fatuꝰ obmu
tuit q̄a possessor primꝰ nullā accusacionē
habuit Imo sūt exclamacōes in tenebris ibut
vbi elt fletꝰ et stridor dentiū Hic q̄ d
Apoc 16ꝰ Beatus q̄ custodit pallium suū ne
nudꝰ ambulet et sc̄z multi sūt vocati et q̄d
omnes gradūs tam ad fidem sue vocati et tñ
multi q̄ destitui vestis nuptialis ad infernū
ducunt q̄ quos ostendit vbi r̄ Consurge cō
surge ipsum induē vestimentū gloie tue C
Ma dr Vel dic q̄ nuptie iste figunt statū eccl̄ie ad
in quo thauri et altilia r̄ actiui ꝓmptitudinis
fluis doctrine ꝓcomplis bonos antiquos z̄ fue
runt qui in fide q̄ et ꝓ isto quinto r̄ in eccle
statu mortui sūt ista q̄ in sanguine suo vel a
bona vita statui eccl̄iastico fundauerūt Ex da
aut sūt qui ad illud quintū venie conuenit
sunt nobiles et ditati q̄a magis nato sed
et statui fidei q̄ statui eccl̄iastico eligūt et
exoptant Iob ex sub sensibꝫ delicias ꝓbat
Alij vero ad istas nuptias r̄ ad eccle dignitas
videnti venerūt ista q̄ tā distabētibꝫ r̄ dile
ctis q̄ ꝓfanis plenis z̄ sc̄z malis bonis et
malis sūt dubio simul vixerūt Decepti q̄a nō
ad 1ū quintū r̄ ad eccl̄iastica officia vt infra
venie suū mitre debuerāt nō stre sed deꝰ ꝛez
nō in fine sed ab initio q̄ sc̄z sit veste nuptiali
r̄ sine ꝓpria et qualitate spūali vixerūt re
darguit et eos in tenebras exteriores r̄ ꝑpetuo
exclusit Ex quo intrasti indigne vbi nō
debēs ingredi misit signū Ira Deꝰ vbi ipse
misit ecclesiā in scripturis tuis de quibꝫ prophetas
ne mittet in eccliam tuā et sic nullā sc̄z vōti
paucꝰ vō Ita multi mittit eccle statui paucos
percipiat quidē sc̄z in sc̄z porro infernales tene
bras et luctus C Iudei ad postulasse a ꝑ si
licet consilio dei ecclesiastici fecit sibi z̄ assimilari nul
lam sensū de q̄ ad ab eis postulasse cuius
ymago adest et nūmismate superscripto ut ipse
dixisse q̄ ecclesie reddite z̄ subdite q̄
sc̄z ecclesie ecclesiastici et q̄ sc̄z deo deo etc si dicat
q̄ illi debēt deo nūmisma eq ymago deo
dimittat Dic q̄ eid duo ymago posset ostendi
r̄ nūmismate ade q̄ ne q̄ne sc̄z ymago
dei q̄ sit ꝑ ḡtiā et ymago ecclesie q̄ sit a re
dendo et interpretat possidēs p̄cepti a figura
spūalis q̄ malos p̄cepis mūdi possidet
et predam edit et dampnat q̄ ymago r̄
ada ostendit ꝑ pcūl sic ad q̄ illud nūmisma
r̄ ada ista illi deo finaliter reddet eq ymago
et figura ꝑ mortē ꝑformitate in ista vita

ella alia iusta q̄m se ymaginem dei expressam
habit. dño reddet alia vo peccatis cessat. i.
diabolo p̄ conformitate sue malicie offerat
Apoc. 19. Cui accipiant aurucem bestie
adhereat et ymaginem eius misit se i stagnū
ignis ardentis In 24. 23. Multe re
darguciones et maledictiones ponunt. et multa alia
sed nobilia q̄ illa p̄ se patet In 24. vō mitta
de vitula rubea de ponit. vide inf̄ de iiii
et 25. vbi ponam Ca'm 21

In 21. ca. p̄ parabolā de decē vgibz
sic. q̄dā prudentibz et q̄dā fatuis
q̄ sponso et sponse venientibz ad
nuptias obviam exierūt et omes iste lāpa
des accenderūt in manibz sed in fiūt de
q̄ prudentes i lāpadibz oleū habuerūt. fatue
vo habuerūt lampades q̄ oleo carebant
Tandē q̄ mora facientē sponsū ad omes vgi
nes dormisse. media nocte clamor exti
tit. ecce sponsus venit exite obviā illi
Xpō ait sua. i. exisse et suas lāpades parasse
fatue rogabāt oleo suppletis dicentes. Date
nobis de oleo vra q̄ lāpades nre extinguū
Xpūibz intrantibz ne forte no sufficiat
nob et vob Ite ponq̄ ad vendētes et emite
vob Dū at ire. venit sponsus
et q̄ parate erant cū eo ad nuptias ierūt
et clausa ē janua Postea at vgines vene
rūt sibi dicētes. dne dne aperi
nob. Ille at respondit dicēs. amē dico vobis
nescio vos Vigilate ergo dño q̄ diē
q̄ nescit q̄n veniet sponsus Ista pa
bola mutuū possem tractū exponere sed ne
pono. p̄ doctos Et io Dicimus sp̄m bitm
Augn̄ et sp̄m alios magnos q̄ decē vgi
nes significāt vniuersitatē fidelium dicens q̄ eo
decē dñm q̄ obviare et mutuo sibi occurrere
esse tm̄ meruerūt ea bona et mala. prudentes
et fatue q̄ de fidelibz alaby constat aliqā
ea bonas et aliqs malas. q̄ tm̄ omes q̄dā
et q̄dā vidēt. q̄ omes tam boni q̄ mali
q̄dā sensibz passionibz subiacent. vel q̄ boni
q̄dā sensibz i pace. mali eis fruūtur nostis
esse tm̄ multū mt se dānt q̄ q̄nus omes
lampades i bona ex̄a. et splendore aliq̄s
bonoz operū habent bona tm̄ cū oleū pie
tatis ḡtie et devocōis ad lampadibz
istis habet aliq̄ vō plus exercitatā habuit
splendentē q̄dā ḡdē oleo tm̄ pietatis vis
cerū Acceptis lampadibz nō sumpsūt
oleū sicut erant magis sanctē q̄ pōtē q̄ nō
curāt ḡre virtute mtre. Dū sc̄i ydeo virtute
appetūt splendere q̄m ḡ tullig. Ideo q̄dā
fuere strenue agūt. et omes q̄dē vgines i
omes ad ydē tēdūt bona q̄ mali sperant
ad nuptias agni. i. ad quietē p̄dēs sanc
torū. omes q̄ expectāt ad sponsū i
ceptū in resurrōe vltīa venturū et nupti
as introitū ḡre sūtē. Accepto q̄ mali
tardāt nūc et q̄ iste ītm̄ p̄ mortē acceptā
dormiūt et q̄ tēdūt bona q̄ mali debitū mortis
solvat ait. 26. Dormite iā et requiescite sicut
tm̄ media nocte subito et inopinato clamor
tube angelice fiet q̄ omes ad dormientes i
mortuos p̄ resurrōem adueniet. et ipse ad
ventū iudicē preparabit. ecce sponsus
venit exite de sepulchris obviā ei Ideo
dicit sonat nūc vox illa terribil q̄ auribz
malis Surgite mortui venite ad iudiciū
dñi. Tunc omes tēdūt bona q̄ mali sicut ante
lampades suas. i bona sua opa habebunt
i. mirabūt et dicent dne dne nōne i nōie
tuo ḡphet. i. Accepta q̄ mali et imprō
sicut oleū rōnē intentionis non habebunt ita lāpades
suoz opum extinguēt Iste q̄ nō p̄parāt
se iustis et sapientibz dicūt date nob de
oleo vra. i. utinā nos virtute mitte nōre
sūt tue bona potuim̄ inde nre forte no suffi
ciat nobis et vob Ite ponq̄ ad vendētes
Ac si dicāt oleū misere nobis nō tm̄ q̄
ad sufficiēt nos et vos possit sufficere si ita
ponq̄ ad vendētes et videte quid vobis
p̄fiāt illi p̄ quoz captādo fatuoz lāpades
ut non oleū i opa bona vena sūt consūta
bona sed vitiosis in q̄ sitio ignis Ac si
dicat videte quid nunc p̄fecit vob vana
gloria vanus risus et q̄rendē mundane
Deut. 32. Et dicat vbi sūt dii eoz i quib

Matheus

habebant fiducia surgant et ipsi dicant
Dñe Dñe ape nobis volumus oleu bone operis
cum tu. Dñs incipiat bona construere habeat et
de vanitate opum penitat et tarde bonam
consilium querat. sapientes ait bone q habebant
oleu cu lampadibus cu sponso & nuptias
intrabunt paradisi et clausa janua paradisi
excluso tpe moriendi iste ypocrite fatue
stulto foris stabunt et in mysterio dolentes
michi aperiri vanie sancti celi ianue dicto
precludi ait. Non noui qui dicit mihi Dñe Dñe
mittit in regnum celorum. ergo oleo bone op
sue munitam et sapiam et bono vigilem
lucernam ut quando hora sponsus & venit
cum ipso ad nuptias introducam. Cum q. dicit
sint vestimenta tua candida et oleum de ca
pite tuo no deficiat. et ait. Estote
vigilate. Quid dicis si vis. Ideo q hoc
q fatue agimus et eo q oleum non habemus lam
pades suas extinctas dicebat sic cum ypo
crita allegat quare lampades eorum
spiritus non sit diu dicunt imo cum oleum
bone conscie intentionis et dilectionis ihu
xpi habeamus nec ei cito extingui et
deficere. Dicit. Nescio eos scitis et fictis et pe
cunt mundi. Vos ait bone hui pij exhibuerit
Quid dicis q quilibet pius se debet diligere
q alios q tacitus christ a semper. Nec vis
homo non sit si sui prudens alii subuenire
debet illud dimittere et de sua saluanda
salute cogitare. Ego prudentia virgin que dicit
cum ne forte non sit. Quid istu allegat
q semp quilibz debet ad patrem q eo q ei
aduenta et cognita et merito ejulatus
ipsa clamor dilecti pronuncia et ipse
et q merito deprecatur nos patrem talia pro
tua no venias ut ad eo ad celi nuptias
possimus introire dicit. Estote pius q nescitis
Homo quidam peregre proficisci volens
seruos suos et tradidit illis bona sua. et
uniuscui dedit quinq talenta alii vo unum
Alii vero duo. uniuscui sm quod virtus et
efficacia erant. ego qui quinq talenta accepat
lucrat q alia quinq. Qui ait duo accepat
lucratus alia duo. Qui aut unu. abiens fodit
in terra et abscondit pecuniam dni sui. Qui
lapso tpe redit dñs et ponit rem cu suis
suis. audito q uniq quinq et alii duo talenta
lucrata fuerat lucri fuerant et q pecunia sua
multiplicauerat ipsos sup munera constituit
et corpe diligem gmendauit. Euge inquit
serue bone et fidelis. intra in gaudiu dni tui
Accessit aut qui unu talentu acceperat. Domine
Dne scio q homo durus es metis ubi non seminasti
et congregans ubi no sparsisti et timens abii
et abscondi talentu tuu in terra. Ecce habes q
tuu est. Dñs vero sui negligentia arguit. Serue
ne nosti q ego messio demetam. et ego
ubi non seminaui. oportebat te
pecuniam meam dare nummularijs ut ego
veniens recepissem q meu est cu usura
Vide quo ferit talento amisso punit et illi q plus
lucrat dat. Tolle inquit talentu ab eo et da illi q
decem habenti. Omni enim habenti dabit et habundabit illi aut q non habet
etiam quod habet auferet ab eo. Ista exposi
nem scribens ait. Quia ille homo q profi
ciscitur saluator noster qui in ea carne qua
assumpserat abiit in celu. Carnis ei hoc fuit
ita est q ait ad discipulos. Quia ego vado parare
vobis mansiones. Vnde Luce ult. Dum benedi
ceret illis abiit in celum collocatus. Unde Luce ult. Ego quod abiit
in regionem longinquam accepit sibi regnum Pa
tris sui. et reuersus est. Reuersurus est ad iudicium
et dedit bona sua
seruis suis. Dona sua sunt gratie et virtutes quas dedit
Alii vero duo alii vnum. Homo duo sunt q vnicuiq dat et discernit
gratias suas sm magis et minus diuersitate pbi
cat q sit. Diuisiones gratiarum sunt. Et
fidei diuidat singulis prout vult. Vult aut q de
istis talentis suis quibz negotiet et q exhibeat
fructus istis sic virtute q lucro et fructu virtutu
et meritoz multiplex reportet. Lucas 19. Nego
tiamini cum venero et ego quidem sed q pecunia
amissam et gratias sibi creatas multiplicat et alii
quinq talenta. Alii duo lucrati in spiritu sm magis
et minus in bonis operibus se exercendo sm q
plures gratias natus acceperunt. De luce mitto
pro exponit Luc. 19. Qui multum datum est multu
exigetur ab eo ideo in iudicio die vel morte qui deo

qui ab ipso p̄fectꝰ fuerat. & qui ꝑibꝰ eozꝫ
in manu sui libeꝝ arbitrii dimisit. istos suos
ad rationē vocabat. hic tales bene operantes
sup̄ multa constituet. et in gaudiū dñi sui ſz
in paradisū multiplicē p̄miabit. Preceptū ꝙ ad
ſc̄m pegrini sui ꝙ premia sibi ꝓmissa. & sibi ip̄i
cui vel industrie sibi a deo concessū ꝙ bono
non multiplicet. ymo in tr̄a quā fodiunt
et ad t̄rena lucra et negocia applicit. ubi
ꝙ totū sensꝰ suū cumulant. dicit pater
talem finaliꝫ ꝙdemnāt. et in exteriozes tenebras
allegoriꝫ. ꝙ. 22. Ligatis manibꝫ et pedibꝫ
mittite eū in tenebras exteriores. Et dñs dñs
dicebas ꝙ homo dum sū iustꝰ et vigilans
et seuerꝰ qui volo colligē vbi nō seminauī
et volo ꝙ quilibꝫ vir. virtutes et multa ꝓpo
tat vltr̄ grām ip̄i sue sibi ꝙ sāme dedit. et
ne augeat nē multiplicet grām et sibi quā
sibi ꝓmisit. Ve ergo illa in tr̄a fodisti. quā
quam in t̄renis negocijs posuisti et nō po
tius tradidisti numulariis. & pauꝑibꝰ ſ
fuit vtre pecuia tpalia. vel auditoꝝ ſ fuit
pecunia spualis et sua vt ſz lucr̄ debuit
reportare. Ve si dicat. iuste in tenebꝝ eiu
marmisti. q magꝫ t̄rena. ip̄ spualia dilexisti
ista potissime allegant. ꝙ ꝓ. ego. de ꝓtibꝰ
sta ꝙm. q homo habet plura talenta. & plu
res ofias et sibi a deo ꝓcepit ꝙm. q predicādo
et docendo magis debet ꝓficere vt sz lucr̄ non
usura de dānis gustis possit deo reportare. lu
12. Cui ꝓdauerūt multū peg patet. ab eo
ten. q deliberando et predicando ꝙm magꝫ et mg
multꝫ se valeat exercere. Dñs ꝙm. ipse illi. q
dixit. Dñe scio q homo durꝰ es. & seuꝰ et scio q sicut
et religiosus scutꝰ dissipat. et ubi ego nō
seminaui t̄ibi tu talentū. & sicut in tradita mi
tali negocio se exponē. Nolo tm ardua grā
ſufficit mihi in sicut et administrēde vnū et
talentū mihi traditū in tra. & in t̄renis ocul
pacio mihi sepelire. Nolo solute multoꝝ grā
ſufficit mihi usꝰ tpalia iuste vnū et talentū
michi traditū in tra sepelire et de vtilitate
ꝙa non de aliena agrad ipsi a deo sicut fui
dunter redarguit et exteriores tenebre con
cludent. Vel si vis istud dic ꝙ. ꝙ. habet
dabit et habundabit. & ab illo qui non habet
habet videt ꝙ auferet ab eo. & iuste arc ipse
ꝓpter. q. monstrauit qui vnū talentū ab
eo abstulit et ipsum alteri ꝙ plus habenti
dari mandauit. Allegra qui de malis pastoꝝ
erat de mundi ꝓtectibꝰ et tyrannis ad ip
sum. quos mutuos ꝙ suos et subditos quere
quidā habundant. alij indigent. & quidam
ꝙ diuites alij pauꝑes. & quidam magna
lucra faciūt sicut ad dñm ſc̄m eozꝫ officiales
& quidā qui solū vnū talentū habent. & modicū
habent habundant et ꝙ in tra absconditā. & in
t̄renis agricultura et labozibꝰ occupati. ſc̄
suū infirmos subditi agricole et pastoꝝ illud
dicere q illi dñi et tyranni ab illis q pare
aut modicū habent ſ. ab agricolis et pastoꝝ ibi
continue rapiunt et illud modicū quod ab
habent ab eis auferunt et tollunt. quod alios
diuitibꝰ ſz suis cupiditas et officialibꝰ di
uitū. Constat enim q. imperatores ꝓhibent
et de ꝓpriis suis diuitibꝰ officiales fieri
suos munificat et ditant. bona et sua con
a pauꝑibꝰ auferre. diuitibꝰ vō alienā
cumulant. ysa. 2. Rapina pauꝑis i domo
mea. Vel dic q. q. ſc̄s ſz ille qui talentū
non multiplicauit. ille fuit ꝓpter q. & ꝓ
cansꝫ ille alii dat. et ipse a tenabꝝ ligatꝰ
fuit. Ve vō qui lucr̄ dñi opportunitat fuit
magnificatꝰ et in gaudiū dñi ecce ꝓp
et munibꝰ applicatꝰ. ſz applicat enim mod
nas dñoꝝ. qui rerum multa sibi a ſamu
liare diligūt ꝙ lucr̄ apportz et nisi vtili
illoꝝ faciat et pecunias multiplicet et
augmentat. talibꝰ ei solet magnificus
dñs et beneficijs ampliat. Euge minis
sue bone. ꝙ. 25. Esset amabat ipse
eo ꝙ de venatoribꝰ alij ꝓfecto. ſ. bono. vel
qui lucr̄ non ꝓcurant solent reiecta et vili
pendē et talentū eozꝫ. & officium vel bñ
ficiū ab ipsis quibꝰ tollē et ꝓpoꝝ spualē
et fugace. d. Verum inutilem reicite. ꝙa
quicumq; munda et lucr̄ non ꝓcurat a
diuitibꝰ uiciant et alij officio eozꝫ subro
gat. Quod potissime vi de officialibꝰ
dicē qui ni ꝙ rapinas et exactiones
lucr̄ acquirāt dñs suis ꝙq. submouēt et
ipsoꝝ talentū. & officium sicuti alii dat. ꝙ. 25.
ſuſcit. & usōb ꝙm dei et dabit sicut si cui

Vel dic ſpūi ḡnā habūt ḡtā et ḡndabūt
Et at qui non h̄ ſp ḡnā erit quod habz
ſ3 ſtma auferē ab eo ſicut ad tram ḡgit
in ypocrite // Vel dic q ille qui nō fuit
vſus talento ſibi ḡmiſſo illud ꝑdidit. ſic
q̄ homo non exercitat ingenia ſua ꝑdit
ſit vtile at bonū vel q̄ ſpm in tra ab
ſcondit. vel q̄ ſpm in rudibꝫ et ſ3ſcribꝫ
ponit. ſpm y certo ꝑdit in q̄tū rudes et
alios afficit et ad ſignāndā ſe deficit
q3 ſ3m magd̄ ſine exercitio et ḡmio ſ3cubꝫ
et bracchia in cōzubꝫ irrigūtur // Vel
dic q̄ t talentū intelligit̄ ſenſꝰ q̄ homo
ad viuit debet ad voluptatē dñi expedi
vt eo ſo luari voluīt exigere poſſit. Quod
mundi ſapientes non faciūt. ymo illud in
tremis negocijs ſepeliūt in cautel et ma
licijs ſenſū ſuū cōtra dei voluntatē expediūt
Dña ſtat. 3. le 4. Sapientes ſ3 vt ſtaūt
mala. bñ aūt facā ne ſtaūt. ſo in fine q̄
ꝑſummias deꝫ vult ad eis ponā rōnē ſ3 t
martz illud talentū ſ3 ſenſꝰ et rō ſpūs au
fer̄ in q̄tū de bijs q̄ ad ſalutē ꝓficiūt obli
uiſci naſcāt. quare in exteriores tenebras
Petrus reponit. Caſte Augꝰ. Hac addidit
ſcīa ꝑdē vt meliꝰ obliuiſcat ſui q̄
dñs videt ablatꝰ a deo. Vñ i cor. 5. Nam
ſiquidem ſapiendo deo // Hic ſit mandō quo
m die iudicij bōs a malis ſeparabūt et illi
ad dextrā ſti ad ſiniſtrā ponēt ſit ex
mandō quā de opibꝫ pietatis dñs diſſ pabt
Et quo illos qui pietatē exercuēr opa
ad paradiſū vocabit illos q̄ omiſſa fecerūt
et ex ni tribulatos et paupes ſ3 adeleos
in ignē pat̄ diabolo q̄ parabūt ſit ex
mandō quo pietatē opa pauperū ipſa
ꝑſue in extremo iudicio ſibi ſta fuiſſe re
putabit. Et quo in ꝑſonā pauperū ſeipm
deſpiciūt reprehendit // Iſta oīa allegā q
bani et mali qui nunc vic̄ pōt diſtinguī
mundo ſm iudicio ſpūm diſtinguēt. dña ſt
in pſe cum bonis a dextris. i. eternā ꝑſpitatē
malis a ſiniſtris. i. in eternā adūſitatē ponēt
Dicat ſ3 vulg. Quia q̄ a dextris ſe nouit dño
ꝓpitiū ſe aūt vic q̄ a ſiniſtris ſe. Iſta
ſunt allegā quo opa pietatis inter cetera
bona videnē deo placē de q̄bꝫ ſolū legit
in iudicio mentionē fieri. ſicut ſatē ſ3 Luce
1. regio 2. Pietas ad oīa valet. Iſte iſta ſunt
allegāi quo deꝫ bona vel mala ſed pauperū
ſua reputat et quo ꝑſona pauperū ꝑſonā dñi
ꝑſtrat. Vñ ad 10. Deus recipit vas me cap
ſit ad 18. Deus ſuſcepit talē puellā i noīe
meo me recipit ī.

Cap̄m 26

Conſilium capiendi ch̄m fuit ſim i
acto ſacerdotū pōtifis ſacerdotū q̄s
cayphas. Vñ hic dr̄ q̄ congregati
ſ3 pncipes ſacerdotū et ſenioꝛes ꝑpli i atriū
pncipis ſacerdotū et ſenioꝛes q̄ dicebat cay
phas vt ihesū dolo tenēnt et occidēt. Dice
bant aūt non in die feſto ne forte tumultꝰ fiāt
in ꝑplo. Iſta ꝑſ applicat cōtra mala q̄ fiunt
in atrijs dñoꝝ. q̄a hodie in atrijs pncipis ſue
ſūmi ſacerdot̄ epi et i atrijs epoꝝ et pncipū
maioꝝ congregāt ſacerdotes et ſenioꝛes. i.
mali conſiliarij tā laici q̄ clerici tā regulares
q̄ ſeculares et hoc non vt ihesū. i. iuſticia defen
dat ſ3 potiꝰ vt dolo. fraude. i. iuſtitia ꝑmutet
q̄ oīa colloquia et conſilia q̄ fiunt hodie i pncipū
plateis ad hoc ſolū fiunt vt dolꝰ laqꝰ fraudes
fraudibꝫ et fictionibꝫ et vt ſpūs. i. pauperes
et inocentes qui ꝑſonā in q̄ mundo ꝑſtrat
p dolos et fraudulentias machinationes ſuas
exactibꝫ ſubtilitatē et tranſitē ꝓpē. Congregati
ſūt et quieuerūt i vnū ī. Nec ꝓpter tales
mali conſiliarij multū bñ cauēt ne talia
fiāt in die feſto. i. in loco publico et apto et
q̄ ne tumultꝰ fiāt in ꝑplo. q̄a tales mala et
fraudulenta ſua conſilia q̄ machinādo cōmi
ti cōtra cunctos et pauperes nō ſolēt publice facere
ſ3 priuate et nam nocte ſi occulte. ſicut dr̄ q̄
tumultꝰ in ꝑplo fiāt et ſi quis ſuos videt ma
licias ipſos ſcripturis ad dextrā laūdare. quare
q̄ iſti ſua ſecreta conſilia fugiāt et noticiam
hoīm declinād. q̄a Ioh 3. dr̄ q̄ male agit odit
lucem ī. Ihesu aūt ihesū in bethania in
domo ſymonis leꝓſi acceſſit ad eū mulier
habēs alabaſtrū vnguenti nardi piſtici pretioſi
et effudit ſup caput ipſius recumbētis. Dña ſtat
3. Ioh 12. Maria ergo accepit libram vnguenti
veri pretioſi et unxit pedes ihesu et extersit
capillis ſuis. Et ſequitur. Quidā
q̄ diſcipulorū eius indigne ferebat. s. vt ſup ꝑdī. q̄

Judas osculatꝰ ē ihesu et tñ spe ē q̄ ꝑm
tradidit ad mortē et tormentū Dic
vē ꝙdie mali sacerdotes qui dñm sacro
cōfⁱ osculant. ꝑ illū q̄ sibi amplig inimicat
et qui ꝑm osculans indigne recipiendo
in manibꝰ inimicoꝝ i victoꝝ q̄ḡit in
orde tradē dinoscit. Luce 22° Judā os
culo filiū hois tradis Cap. 111. 21. 111.

Dat pro sanguine ꝙ vendit sacerdotibꝰ
restituto fuit empto agro figuli
in sepultura pegnoꝝ qui achelde
mach vocabat i ager sanguis Dic vē
pro morte ꝙ fuit empto et acquisito agro
opulentissimi patris in quo se pegm i vi
ustu qui se reputat pegnos et aduenas
fuit tram in morte q̄rit ad adam sepeliēd
et ibidem felicit̄ requiēt qui est locus
ager sanguis ꝙ ē eo q̄ sanguis ē pro
cōpat ager cruē Ꝛ figuli ꝙ eo q̄ ꝑm dñi
et vendidit fīē mundi Dan 21 Ddoz
agri plem cui bñdixit dñs Judas prin
cipiū prauaricē de q̄ iuste vendito acquisi
tē restituisse et de nomine suo displicuisse
habuisse Quod ē tñ obstinatus vsq̄ adfinē
qui sine displicentia et pnia de mundo
recedit et inferni de alienis ornat̄ spiritu
volut Barrabas nocte in carcere pilati
fuit liberatꝰ ihesus vō innocēs crucifixus
quasi ꝙ pylatꝰ as vocē pplī fecit ꝑ
quod ꝙ ē credidit In cuius signū manus
suas lauit Ꝛ innocēs sū a sanguine iustoꝝ
istoꝝ allegat generalit̄ ꝙ in carcere malorū iudi
ciū bonū et iniquitatē magne qm̄ ꝙ egenū et
pauperē q̄dempnāt. mali tñ et necatores dā
tñ dicunt Barrabas qui interpretat filius magi
qui dat vitā nobilis et insignis. ꝙ ē dau
bi tñ sunt ꝓcules nobiles et diuites et qui
magistratū gerunt dñs vel potius comes ipsius
absolutē. qm̄ ipsi ꝙ de quibꝰ ipse dñs ē q̄
iniquitatē odit ꝙ mundicie et iustitiā am
plexē ab eo Vel istos dic cōm multos
futuros qui ꝙ sunt q̄ quod malū ab ecclia
matre alienē ꝙ putant se innocentes. ꝙ innocēs
ego sū vos videbit̄ et tñ ꝙ debuit absolui
a Deo 2° Ne seqre tbā ad frendū malū vl
iudē acquiescas pcēpto sūe vt a vō deuiet

Moriente dño velū templi est in duas
ptes scissū Terra mota ē petre scisse ꝙ sol ob
scuatꝰ ē et tenebre ꝙ vniuersā tbā cōprehēdūt monu
menta aperta ꝙ plūa et sācte corpa surrexerūt
et in sanctā ciuitatē ingressi multis innotuerūt et mīte
apparuerūt Dic vē in tpe mortis et passionis
ꝙ potissime in septima feria tbā et pcōr tē
nena debet ꝙ timore motus tūs respicit tbā
et facit ea tremere patere i cuncta quātūcūq; sibi
debent ꝙ timore simili Jodē 2° Vendite cuncta
vestra et nō vestimenta Sol i splendor et lux
eius debet ꝙ quasi obscurari Jodē 2° Sol quasi
in tenebras Monumenta i corda iniusta et
cadauerib⁹ viciorū plena ꝙ aperta sūt aperiri
et sc̄a corpa sācte i apti penitentie sui spiritu
resurgere ita ꝙ sanctā ciuitatē paradisi potestatē in
ingredi et ibi felicit̄ introduci Heb 4° festi
nemus ingredi in illā requiem Thomas qui
dicit̄ ab armathia nōie Joseph qui discipulus
erat ihū a pylato petit corpus eius et accepto
corpe in sindone munda inuoluit et i nouo mo
numēto in quo nondū quisq̄ positus fuerat sepe
liuit et grande saxum ad ostium monumenti adiudi
cauit Iste homo fuit vir iustus qui sc̄a ꝙ ore i opere
docuit ꝙ virtute et nātore possessoꝝ diuisit ihū
ꝙ obitum et imitatione ab armathia q̄ ipsi
vigilia ꝙ diligēm et discussi Nobis ꝙ ipse
ad conditionē Decretū ꝙ decalogi adimplendi
docta Joseph i augmētū ꝙ grimaldi virtutū cu
mulationem Ysa 49 filij accipient ossa Joseph
sua cuncta talia corpa ꝙ in sacro altaris digne
recipit et eis in sindone munda i in pulcra
cum ture ponit et i monumento i i corde fidi
et deuoto ꝑm sepelit et recondit. grandē
ꝙ lapidē i pondꝰ diuini timoꝝ adhibit virtute
cuius ꝑm defendit malis et custodit fidelibus
ad recipiendū illud corpus Ysa 26 Custodi
ent vie tue ꝙm si lapsus fuit et ada tua ꝙ ada eius
Vel dic ꝙ in hac Joseph ꝙ dat iustus excep
a pylato ꝙ dat iudex passionē ita ꝙ virtus eius
crucifixus dñm in sanctā ꝙ pacta sicut fecit pylatus
Nicholaus ipse fuit Joseph qui dat iustus i cuiusdā
bono ḡmo vere corpus ꝙ tradē sepulturā i ecclia cu
ministrare Ipse Joseph i zephirus licita fuit ab ipso
papa ꝙ virtus sue dare nō ē a ministē ꝙ a deo
et eo ministri mali non fuit sufficiti assistiā

in illo qui digne accipit. Quadie vicias. et ij°. vos
autē cū sitis mali nostis bona data dare. &c. Sicut

QUOstodes quibꝫ ꝙmissū fuerat. Ca. 8
custodie corpꝰ dñi sepulchꝝ. a feria
angeli descendere de celo. cuiꝰ aspectꝰ
erat sicut fulgur. et a timore tremorꝫ qui fide facti
de tra fuerūt ꝓphetꝫ ꝙ qui mortui cū fuerūt
quasi dñm ꝓdicerent. qa ipse sic ꝓfecte se-
pulchro dimisit. et ipi ignominiosi aliis et
insuꝑbi fuit. Dñs ipi testificati sūt ꝙ ipse dominꝰ
omniū deus erat cui subiacet et de eoꝝ ad-
dicia ꝓlongatꝰ. Illud sit exꝑl ꝙ illi ꝙ
pastigate corpꝰ dñi in corde siue sepulchro
custodiendo accipiūt. qnqꝫ ipm valde male
custodiūt. qntūmo ipm ꝓ vicia supe ꝑdūt. dm
galꝫ ad ꝙ dñs dit de celo. a diabolꝫ eꝝ aspectꝰ
ꝓ violenta temptacōis ardet. et penā
sicut fulgur suū. ꝺ lucē. ꝺ videbā fulgurā
tam ꝙ fulgur de celo cadēte. vna ad tremorē
tamptacōis ipos ꝑ prīm ꝓstrauit. sta ꝙ d vicijs
statim dormiūt atꝫ cadūt. et sic thesauro de
custodie debitū ꝑdūt. et sepulchꝝ siue cā
stitē. a ꝺ quē accipiant audiūt. ꝺ mēdo. ꝺ
et non d qđ facere habēt. vbi ꝓsequūt cū. et
si vis directa via tua quo multa grā vicioꝝ
videt. et sepulchro dormis. et male dormi
custodie. ꝺ. ꝺ. ꝺ. venit dies ꝙ fieri morte. est
qui non custodit xpm dñm. ℣. Sic ꝺ. al custodes
xpm resurrexisse. et angelū de celo descendisse
testificarēt. pecūnias pecunia corrūpūt. et
ꝙ xpm a discipul suis furati sūt. docebat
dicēs. pacta pecunia inducūt. ꝙ accepta
pecunia sicut fidēs edocti fecerūt. et resur-
rexisse dñm negauerūt. Illud si vis allega
exemplū. quo pecunia. et audacia fert. veritate
dimittit. mendacia dicit. et detractōes fidei aliquo
ciens negata. et ab illis ꝙ qui. homo testificatꝰ
fuerat. deuiat. dñm ꝙ ꝺ. cum to. pcepit obediuit
omnia. ℣. Explicit. Matheus.

INcipit. Marcus.

QUia qđ. a. in marco tota. vt. ꝙ tot
ꝓdicat. in matheo ꝺ pauca romanis
ꝙ habet. in. ꝺ. ca. ꝺ. ꝙ ew quada
die. deꝝ fer. ventissime ꝓdicat. missa. ꝺ. disti
ctus. ꝙ yderia distinctione accedit. et ib. accessit
rit. vt. ad tendat. Dicebat enī ꝙ in strazia vsq

erat. strā dicebat ꝙ bethabus habebat. et
ꝙ in pelepe dominꝰ dñs. et pellebat. C
Illud allega ꝙ viri usti ꝙ tenuerūt ꝓdicam
et opa virtuosa ꝙ extra aquā in tm ꝙ ꝺ
mia. et vicia et ꝺmōs potestā de obsessis
ꝓdūbꝰ suis doctrīs expellūt. Ista ꝓdic
sunt. si. et sñm sensū a viris carnalibꝰ ꝺ
ueni. In q. ꝙ. ꝙ. ꝓtus valē a viris carnalibꝰ
credēt. repudiāt. qa ꝓdicꝰ hodie mūdana
stemptnit. et de salute sua et aliorū medita
tus. et lunaticꝰ existimat. sicut de ihū
ꝙ ad iung. ihu dicebāt. alij. ꝙ. ꝙ. ad
ad te venit sūb. exticij. istꝝ. et ad si qđ mā
bilia opa et virtuosa frūt. stati mali illud ꝙ
ypocrisim et malā intentionē fuerūt assum
et. q. magis belzabuc. ꝙ virtutē dicē. ꝙ
scribūt. ꝙ. ꝙ. Venit ioānes. quid ad te
venit sūb. exticij. iste. ℣. venit ihūs non
manducās nec bibēs. et dicūt ꝺmōm ꝙ ꝺ
Ad ihūm cū fuisset adducti qđ sua ꝺ et
multi vt ꝓbent sibi manū. affigē
dens cū de tra secū misit. Digitus
suos in auriculas eius et exspuens tetigit
linguā eius et suspiciēs in celū ingemuit. et
ait quod ē apte. et statī apte sūt aures
eius et soluti sūt vincula linguē eius et log
bat recte. Dic tuba ad ad dmm. vbi
candie pectus sui. dic et mun ad dicam
pete hoc. sed dicē vel aliqua honesta et
retica ꝓdicā. multa sūt ꝑdicāda et
et bona mentione nō sūt audie. nec ad
aliquid bonū doctrīnā volūt cū sibi applicare
ad ꝺ. Increduisse autem ad ꝙ et audire non
ꝑsūt. ꝑ. qnqꝫ. ꝓtus vel stulti ipos secū
a tumultu negotioꝝ et gōmo ꝙ stemptus
bonos saluos fieri doctrīnā. tinguā tali. et
grā et sic ad recipiēdā confitēdā. laudādū
et grām agendā ipos adūt et disponūt
ipos ead digitis suis q ꝺmōs ejicūt
vel digiti sue libidinis grie vel discordie
vel digiti sue mendacis suasionis et ire
nonis. vel digitus sue pcussionis vel cor
ruptionis. vel digitus sue pcussionis vel cor
apit. vincula linguē eoꝝ. sic. vel audiendi ipos

Matheus

...ciam obstinacione insolubra impudia...
...asoluit ...ra q diligent... log et ...d audie
et attende ...ad facit ...m de tali spuali
medico ...e dici quod ...b bene dia facit
...a surdos facit audire et mutos log ...
de ...undi audiuit ...a videt ...

Quada damiata ducto ad ihasu
ut ab eo ...uat ...e dic q ...
dixit ...ituli ad te filii mea
...ste ...m mutuo ab infancia sua q ...
...gdit alludit ...d et ...mat et ...
...mbg et ...estit ...eque ...a ad m ...
et aliud ...ste ut ...dat et ...tuli ...d ad
discipulos tuos et ...d ...uat no ...ies ...
...pus ...ihs ...nauit et ...m ...ou ...u et
mutu ...qui mutitate et ...ditate ...a au
...uat ...ffugauit ...ta damaca fugit ...d
qui a discipul ...uat no potuit ab ...gno
...oly dey et non ...oma ...a dimittit ...
...uo ...e dimitte ...a ni ...oly dey ...e q ...
ab ...feria a dyamo obsidet ...domu ...
...a ...ibuat ...a quo et ...q ...
...pualibg ...firmitatibg ...at ...mo ...
...ihs ...at ...ndu ...n ...d non dignat ...
...udie
...ud ...n ...d nan ...t dic ...d ...n ...
...ulet ...s ...q ...ad ...oma ...di ...
...ffumat et ...d ea conatus ...mat et ...
...ihs ...at ...uma ...d ...q ...
...el ...acundia ...este ...q ...udio ...n aqua
...ea ...m ...it ...q ...
...am ...ttit ...q ...d ...
...m ...ttit ...d ...q ...
...ihs ...at ...q ...
...ihs ...at ...q ...
...ihs ...at

li am patet de ypocritis qui quis sint mali
Semoma in m dñi note dicit in quid bene
Sacerdo pudes gltit vñ nec isti q debent
ydibei fieri cū à homis et malis dñus et ē
virtq dicebat p̄ Deum.

QUm quida ḡnis dño a dño petisset
quid faciendo vitā etnā hēret et ē
sibi dixiss Si vis ad vitā ingredi s.
ua mandata et ipe se fuasse a iuuentute ac
tazet Inapit dñus psuade p̄ q̄ vba vond ē
Beat Vade et vende oia q̄ habes et da pau
pib⁹ et habebis thesaurū in celo et veni et
sequere me Ipe aūt hiis auditis abijt tristis
Mazens q̄ erat am̄ ḡnis multas possessiones
xp̄us at occasione ei⁹ dixit q̄ facilig ē camē
lū p̄ foramen acus trāsire q̄ diuitē in regno
celoz intrare Ista allegia q̄ vio Cita bong
diues nec tanty mandatoz obseruator si agn
tur⁹ p̄ diuicias dimittit pḡ dñm p̄ paupiate
imitacōem vadat Irena cū christo gmutet
at thesaurū celestem sibi psrui quēt qui iste
et de solato officiat et qm a dño secunde porig
aligat q̄ p̄ via pfectionis consequi⁹ Inssiale
ē am diuite nitrare celū cū diuicias nolit
salte q̄dū ad essem vitalē vñ ig Diues des
siale intrabit in regnū celoz Cui alter
filioz sebedei accessit ad dñm petens ab
eo q̄ sui in regno suo vnus vng filioz
suoz ad ptā ⁊ dextrā alter ad sinistrā
sedet Iesus aūt dixit de spūdeis ⁊ respōdit
⁊ nescit q̄d petit Calicem quē ego ⁊ tribula⁹
et pass⁹ at nō impssionē pp optulit et ḡ
non ad sui⁹ aut dare q̄ quib⁹ a pre suo patu
ē indicat sēm Calicē meū bibetis et bap⁹mo q̄
ego baptizor baptizabimini Sedē at ad dex
tra vel ad sinistrā non ē meū dare vob sed
quib⁹ paratū ē Ista pte allegrat quo ctz
malis affecto q̄dā fuit mdem ⁊ affectuosū gal
ne p̄ fuit diuisa petri et cū valde plg q̄ sua
mentia ad eū gaudi ymoūd Preceptor xp̄us ⁊
vnctq sū filiū cui sit talis petitio debet illis
indigne petentes redargui et eos ad virtutē
ꝑfectā inuitare Si am a filio petat q̄ det
alicui sessionē ⁊ officiū vel ymoderē p̄o ad
ista debet cū ydonā cautela et baptismū ca
licem dico tribulacois et baptismū purificacois

Ne si dicāt cū debetis tribulacionē sustinē et
punitāt mentis ḡre anteq̄ debeatis p̄ dig
nitatibq̄ ascendi meū nō ē dare
vobis calicē sēd aut baptismū q̄ nō exipit
vel insufficientibq̄ et indignis ḡre sustinē
ꝑ solū illis quibq̄ a pre mō parat ē qui ḡre
stratē et ꝑfectā Ne si dicāt ad dignitatibq̄ non debet fieri nisi q̄ calicē dñi q̄
antea nouerit sustinē calicē dñi bibendi
et amici sui p̄ē et ro in pte salutare
accipiat et nouā ē Ostes qui sectabat
suā vitā mendicando et nō obstante ꝑfectionis
inuitatē multomagis reuocabat exhortans mā
fili saluū fac a te fuisse vocatus sōli vesti
mentū suū gracie et exiliens ad ēm venit
et ab ipso illuminacōe accepit Dic vel p̄
cetera quib⁹ sit obstinatus et celeq̄ si bi fuerat
a deo se vertē et ad salutē semita ꝑ ipsi
eandem duitat statim debz p̄ ḡsensū pḡ ed
accipē et p̄ bona opa pḡ ad salutē vestimēta
q̄ sacris male vel opimendo exuerāt sibi
ac sacerdos deponē et sic potēt iuxta sibi
esse a deo accipē Ipse ē fuisse ⁊ deo
mis et exurge a mortuis et illuminabit te
xp̄s Ipse ē xp̄us illuminat ⁊ deponēs malē
q̄sacris ipsum ꝑ et gaudat Vide cetā
ay⁹ro de duobq̄ ceis in fine de vedua et
de duobq̄ mutis vide inf̄. lu. 21°

IUdas desiderans pecuniā cū non
speret quid vendit nisi xp̄m audit
suscipes videre et de ē ꝑ pecunia
vendendo accepit tractat ē quid vbi
m dat et ego eū vobis tradā accepit ar
ab eis triginta argenteos ipm vendidit et
eū osculo tradidit Qui finaliē premio se
male fuisse exclamauit et desperans se laqo
suspendit et viscera eius effusa ꝑ medij ꝑ
crepuit sanct⁹ Luc 1° Sic vā medē
sacā symoniaci plant Ista dñi ē ⁊ grad spūs
sci vel accessionē ad dñm ⁊ officiū vel bñfm
archiepiscopi non tradue alicui nisi qualiter
de mercede ⁊ quid vbi mihi dat ⁊ ego
eū vobis tradā Ne illi constituere sibi
triginta argenteos finaliē tm pḡ morte ipse
penituit in mihi vbi ad mihi patibulū

suspendent⁹ et p̄ dolore corpis et sua
vestia ⁊ miseria cogitamina et crimina
offendent⁹ et timina appebut ubi vestia
⁊ uba mutua cū ꝑ̄ dim ꝓ desperac⁹ ei⁹
tabat. Dic q̄ plati sumadra q̄ vebat
ꝑ̄ peccata suspendut⁹ ꝓ mete cla⁹
crapant ꝓ iactanc⁹ et psumpc⁹ vestia
sue uie ꝓdunt et pa m tra offendunt
a da suis bficiis expelli et in tra ad
sortu infimu dedui. Tunica ⁊ effusio ei⁹
fra ieuz meū. Judas volens ꝑ̄ i morte
trade. ministe dedit signu d. quemq
osculatꝰ fuero ipe e ⁊c. Ut go ꝑ̄ dat ⁊
ecto judas ad eu accedens osculu sibi dedit
et sic osculando dim ipe monstrat qui
ad gladios et supplicia deducerut. Judas ydi
tes ⁊ mundi qui dim ꝓ osculu ꝓdere
arridet. et q̄ sinu ebrietatibus ꝙpla
de. superfluitatibus ⁊ denonibus in dño et ꝑ
bulacoibus trade. quibus dñs. Judas osu
latꝰ fuero ⁊c. q̄a zelauit ecclie deliciaꝝ ꝓ
bamo spaciat. arrisa fraudez et diuicia e
quibus bamo a mundo diligat. osculu et a
plazeus fortune et ꝓsperitatis quibus bamo
in ḡe mundo iocundat. signū ꝑ̄ q̄ talis
finalit debet capi et a turba demoniū ad
tumulta deduc. qa q̄nto plus ḡe talibus af
fluit alludit tanto capto aliq̄ pacto et
celubat fuerit. Casta ambrosio. Continuo
accessit ꝙpalud adhuc damnacois ei⁹ iudicaū
vel de tali uida ⁊ de nudo et fortuito
fructu. Cum vero in lubijs mobilit ⁊c.
De Johanne d. q̄ adolescens quidam
amicto syndone sup nudu videt q̄ misit
ꝓ vestem tenebat eū ut fugeret abicta
syndone nudꝰ q̄ fugit. Dic vē si sancti
libri diaboli ꝓ vestes bonoꝝ ꝙpalu nos
capiut et si ipsis nūcijs i mal̄ q̄placetis
nos deficiut et nolunt ꝑ̄ ipa tra nouo
bonoꝝ vestes debemus ꝓ grauitu zeli
et nudi de eoꝝ manibus eadē fugere.
Nabusty eande mt fortuito nudꝰ fugiet.
Milites crucifixerut dñm et mē se ves
tis suas diuisert. Dic vē milites ⁊ qui
et principes officiales ꝑ̄ in pso misterio

celestes et paupm a uasiqui. In qñtu ipos
xpi fruitores molestat multi⁹ et affligunt
⁊c. Vm q̄ mihi mei fuerit et
vestes eoꝝ ꝙpalu bonoꝝ suoꝝ spūs ꝓ sapia
subtrahut et nitat se diuidere et diffugere ꝓ
desertu sibi vestimenta mea ⁊c. Tunica sal
uatois q̄ mystice dea ⁊ qua milites non
diuiserut fr eā sortiri fuerut d⁹ fuisse q̄d
tunica ihsuta fr a sursū texta. qua
bra dño sibi ante paulo d⁹ fuisse q̄ tande
ꝑ̄ crementū corpis d⁹ creuisse ⁊c. ꝙ suo
corpi aptata fuisse q̄ sine detrimto q̄ diu vi
xt duauit. ita q̄ ꝑ̄ dam nulla antiqtas assidet
ꝑ̄ eam ad sicut ꝓ ponit alij pylati. Iusti
et animꝰ vocat⁹ ad esse. ipm volentes
arride. mox vt eū videbat ira ꝑ̄ cū
detrebat. mox vō vt ab eo exciat. statī cū
eū seuiebat. fr eo tunc ad ꝙpatois priam
reuocato. statī vnice tunice p̄cepto ad man
suetudinem redichat. et eū tāq̄ iussu absolue
ꝑponebat. Dicens go ad q̄ p̄cepto ecclie
dñi fuit et tūc coīt eū mansuete dñs
ad exilia condemnauit. sicut q̄ dea ⁊ ihsu xpo
quibus ad contrariū. Tunica saluatois ⁊
tunica salutis ⁊ dna gra quā maria vgo ⁊
annalitudo p̄me ad dei gloria et eū ō gnatu
⁊ ad ꝓuisionis et mundicia affectionis ad
penit ira ꝙ nulla fissura vel sutura alicui
disgtinuacois vel ꝓfundatois ibi potuit
ad ḡe q̄ maria ⁊ annexa p̄ma tunica ihsu
ciat. sic dicit illud. Iaq̄ ⁊c. Tunica fuerut se
at misit se in mare. ista ei tunica i ꝙ ⁊ ihsus
ꝓfunde semp augst et q̄to plus ꝙ bona o pa
ti uoluit tanto ad malacē attrahe ꝓuenerut
tanto in ipsa tunica ihsuabis ⁊ gra et ꝓfe
uerancia plus augst ipsa de tunica vbere ⁊
ꝙ si pylatꝰ ⁊ pace q̄libuit fuit malus
ipm mouat. nichil erit sibi ꝙpatois culpe
dei ita irato q̄ qui ad ista tunica recā ꝑ̄
in die iudicij ꝙpabit sibi ⁊ mansuetudinem
gustat et qui ad ipsa nimis cautelose ⁊ vō gri
gnat q̄ sine tunica dna gre ḡe fide debeat ipa
tra deū statī cū ipm mouebit et dabit sibi
misticale exilium et tremitū dñs go ⁊ apost ꝓ
obtutu q̄ custodit vestimenta sua ne nudꝰ ambulet.

Quidam dicit q̄ ista tunica q̄ fuit eadem q̄ reuelata
simplex et ingressui sue passione stigmata et
cruces sc̄a et sic potuit semp̄ crescere et augeri
quousq̄ venit sibi eadem non quidem manibus

Quidam magne vna sabbatorū mulier de
mane venerit ad monumentū vt ungeret
eum aromatibus q̄ emerat corpus
dñi ihesu de lapide qui erat ad hostium
sepulchri et ecce terre motus factus
est magnus angelus enim dñi descendit de celo et
accedens reuolvit lapidem et sedebat sup eum
erat enim aspectus eius sicut fulgur et vestimenta
eius sicut nix Custodes vero qui corpus dñi custodiebant
pre timore exhorruerunt et facti sunt tanquam mortui
Respondens autem angelus mulieribus dixit
illis nolite timere vos scio enim quod ihesum
crucifixum quaeritis non est hic surrexit enim
sicut dixit venite et videte locum ubi positus erat dominus
et cito euntes dicite discipulis eius quia surrexit a mortuis
et ecce precedet vos in galileam ibi eum videbitis
ecce predixi vobis Et exeuntes cito de monumento
cum timore et magno gaudio cucurrerunt nuntiare
discipulis eius

Cum sepulchrum dñi possit intelligi etiam materialis
in qua corpus dñi situm erat vel altare super quod
etiam vitis in qua corpus dñi in specie panis mortui
tacet et requiescit et sumitur vel sacrificium
tunc misterium in quo corpus dñi mortuum tacet in q̄
de morte et corpus historia continet Mulier
iste deuote adhuc pro nobis vel personas simplices
designat q̄ aromata virtutes et unguenta
deuotionis videlicet q̄ passionis portat et
ihesu sue in persona sua sue pauperi et quasi
unguit eum affectu Et ecce venit mulier habens
alabastrum unguenti preciosi et effudit super caput
ihesu lapis progredi qui eum claudit pro
difficultatis signo q̄ via veniendi ad ihesum
mulieres istas et simplices accipit atq̄ significat
Veniendo ei ad pauperes obuiat lapis ne pauperes
veniendo ad sepulcrum obuiat lapis difficultatis
veniendo ad eum in sepulchro male per deuotos
obuiat lapis nec male consuetudo et pigricia
Et ecce iste mulieres an alia dñi angelum honore
quod vt lapidem ei valeat submouere q̄ ea
uoluit nobis lapidem Per angelum ipse potuit intelligi
tam ecclesiastici vel plures q̄ ecclesia dñi diuinitus
illuminat per virtutem fortitudinis et constantie
spiritus per virtutem intellectus et prudencie
aspectu fulguris per virtutem sanctitatis et iustitie
Et vestimenta candidus per virtutem castitatis et
et mundicie sicut de angelo legitur q̄ ipse induerit illuminatione splendidum stantem per
tinctum Pedes ad ambulandum ipsi enim dñi ipsius
sue sanctitatis et iustitie fulgentem diuinitatis
i prudentie ibi ipsi per exercitium et memoriam diuinorum
tatum dñi sedet ipsi in monumento per passionis
meditationem vel spiritus deuotionem
vel per paupem mulierem dñi manet ipse ad
mulieres simplices dñi consolatus et solus
et lapidem i amen ipedimentum q̄ unum ihesu
mecum et ad eum per spem et deuotionem vanis
valeat removere et de resurrectione et aliis ei
rebus ipsas instruere Vide angelum di
rectum volentem per medium celi et videre
faciem eius erat sicut sol per quem q̄ a vitam q̄
sanctis mulieres et deuotis ad ihesum volet per
ire per spem et patiam accedere et ad per passionem
et deuotionem in se vel i suis pauperibus unguere
semper dñi angelum i vobis ecclesiasticis et
fratres admiratio quia ista i presentia sedet
fratres et eum offendiculi lapidem removere et
eos consolari benignitas et mitiare vt sic de
fratribus angelis i viris angelicis dicat q̄ dñi
quod de angelo dñi Erat enim dñi vir
dens in vestibus albis i sedens super
lapidem lucens euangelium Cum p'm

Et euangelio huius mihi intendo pono
missi illa solida quem que per ponunt
martheq et marie vnguenta sua
gitur per d̄ q̄ missa i angelo gabriel
ad virginem mariam in nazareth salutandum
qui ingressus ad eam pariam suo more suspicerat
si quidam ad ubi nutriatur esse q̄ ostendat
sibi sicut mos quidem Cista pro assidua
accompletur ad virginis et magde ad sanctas
vidales q̄ ecclesia per hec virginem ipse dñi
manet in ciuitate nazareth q̄ interpretatur mutatio
vel mundicia custodiens aut separatio ipse
iste dñi per electionem deuocionis mundicie
pes diligentie discretionem et separationem
a minus nagotijs vel secularibus mentis vel
a ebustibus malis consecutis per solitudinem
ejectionem Iste ecclesia dñi dicta mala per amara
per ex et contra et debet manus et pes ipse
denud et clauste per diu vagacionis adhuc

Lucas

Quod ondie ad dñm ingressus ad ea q non
meminit ad in platea si in domo pñs
clongauit fugiens et mansit in solitudine
Ad talem virginem nam sc̄ descendit vir
omitte si fuerit qui sc̄ angelus gabriel q̄ st
pñs sortitudo i viri angelici fortes i bello
mavors et robusti Talem ei de q̄bz nulla
pt ea suspicio dñi vgines visitare laude
bonore exemplare et doctrine ppter il
luminat et vbū dei nros annūciat i pñre
et sic ipa potuit mentibz ipse vbū dei
p gñm suscipe vel concipe et ipm i vtero
conscie retinē pñre Ysa ii Ecce vgo q̄
pcet et pariet filiū et vocabit nomē eius
emanuel qd ē nobiscū deus Audi in q̄ d
q vgo ecpauit de laude i de angelo pu
cta ostensa In quo notat sic q̄ no est
alliquis sta angelica q̄ vginal ei cū
sozaū et patriam debet ecpauescē et q̄
que aduersa ipsius gaudere debeat de
ipō dubitare virilis em officium debet
metuē quausq ipsos cognouerit vbum
fidei salutis veracit p̄dicādo Ecce ancilla
dñi audiam auditū tuū et timui Sed
beata vgo filiū dei concepisset et quarta
die ad salutandā elizabeth q̄ iam p̄ce
mansus am iohānem baptistā concepat i mon
tana cū festinatione discessit Nec frm ē q̄ fugiēs
asserit in mari vitā q̄ et vginis pudicā sen
ctā et ab ecce exultauit Nā dñs
elizabeth Unde mihi q̄ vt veniat mr dñi mei
ad me vt em facta ē vox salutationis tue in
auribz meis exultauit infans in vtero meo
in gaudio Ista pōt allegari ad aplicandā
nē fidei meritationis quā iohānes in vtero
senarit et eam sūt gaudio Vel pōt allegari
de spūali tempō qui in vtero ecclie ipm sanc
tificat et diuinitatem eius manifestat
Vel allega de fidelitate vginū qua ad sponsū
dñm cognatā dignata ē assumpsit et ad ea
festinare exhortat In quo dat nob exemplū
q̄ nullā debem ē ita magnā aut dignam
spūalem amicam debet diligēt et
ad eas frequēter visitandas Vel dic q̄ ē
et licet vginis auxiliatrix pudica sint pueris
et pulcris et innocentia spūalis exultet et
ad ipsā recurrat gaudēs Zacharias

patrem iohannis baptiste ad nascitur ipsi iohānis
multa admirati Quo nato statim lingua eius soluta
et in laudem dei prorupit Benedictus dñs deus
israel Iohēs qui interpretat in quo ē figura
diuinum gaudium q̄ in tali iohāne et diuina gratia natum
multa i admirabilis effectus qui sibi nichil vel diuē
vel laus vbat Vnde q̄ntus iste puer iohānes sit
diuina gratia sibi nascitur et a deo producit ede bn
cangrue vbū salutis dñi Unde Gregorius in omne
labitur lingua ferre missi assit gr̄a salutare
Pastores denuntiatione vigilates et
custodientes vigilias noctis super gregē suū ecce
adit angelus dñi stetit iuxta illos et claritas
dei circumfulsit illos et timuerunt timore
magno ipse at angelus stans a absolutis eos et
gaudium magnum retulit illis et natū i bethleē
mundi saluatorē nūciauit illi q̄ laudes celestis
exercitus audierunt vsq̄ in bethleē venerunt et
mariam et ioseph et infantē inuenerunt et pastores pñt
significat varias sanctas potestates et pñtia
rectores prudentes qui populo suo e spūtibz nos sub
mentione tpalis regie abo delectabiles et custodiosos
se et alios nūciat gregem suū dulcedine a lupis ip
nalibz custodiunt et sup ipos diligenter intendunt
Lucas Ait scribit pfet qui bñ fuit semper vigila
ret vbiq̄ et non sinebat pfodi domū suā talas
ipse ab angelis visitat Nec laude caritate i gratie
effusionē in terra dñi ostendit et ab ipis
spūalē assolatē spūalē et pg morte vsq̄ i
bethleem q̄ mirat Dauid pannis i vsq̄ in
praesepio infans vbi mariam et ioseph i ad scā
et ineffabē ipm dulcem pannis gratiam Unde
nanne ait

Caplm̄ quartū

Resistit pōq̄ diabolo repletā se pu
lauit Iesus in nazareth ubi erat nutritus
et intrauit secundū consuetudinem suam die
sabbatorum in synagogam iudeorum et surrexit legere
Ipse in iudea et ibi in patria sua in q̄ nutritus
et conceptus fuerat aliqua miracula fecit Ca
pharnaum iudeorum sua ciuitate fecit et q̄ i patria
sua reprobus vbi in ipsa miracula fecit noluit q̄
nullū gloriā acceptā in patria sua sed depri
mat Et ait Amen dico vobis Helyas et Helizeus plures
fuerunt ipse temporibz
multe essent vidue et multi leprosi in israel

et heliseus vnctū sanauit leprā naaman sy
re qui alienigena non de israhel natus fuit et si
cā voluit. Dicā dns q ysti ypocrite non illis de
patri sua et alienigenis fecerūt miracula et
qa multo sāctiores gentes in sua patria habue
ūt ds ad eōs nec ad eos misit. Ista aut q de ē
vangelica ps. qui ad in synagogā vsq; expendit
ysti querelas sui ordinabant de ipo ut eū filiū
fabri appellabāt. Vñ et hō. q ysti de ipo sic di
cebant. Nonne iste ē filius fabri. Nonne mr eius ap
pellat apud nos. vnde ergo hec oīa ysti. Scan
dalizabat igr de ipo. q ysti ad indignitatē ei⁹ ducat. q
prent et cū ad precipitiū ciuitatis duxerūt
ut ipm precipitare volucrūt. ipe tri⁹ medio eor
tr⁹ sibi et de ipor manibz euasit. Ista aut
oīa allegat q familiaritas pulit ad temptū. sa
lua sepe ā q sapiens ignotus mag⁹ q notus in
patria sua. q in aliena. et mag⁹ a noto q ab
ignaris et mag⁹ a suis familiaribz q a suis
ignotis pbis. Amoris fraudē ai ē vt parcat pa
rabz iudicat et vt vicinoz suoz stupidi. et
brutus ubi mirabant et admirant. Vñ ad
ab vno puero quid⁹ a quo aut in hac vita potuisse
arbitrabant. q ab infancia amici et familia ei⁹
nouerāt. Vñ apte dic q mali et inuidi quidā
contēptores bonoz virorū insurgūt. et qñ ē virtus
et stupida eos vident. pterlle pbis detrahendo. q
ppter ad memoriā reducūt. et qñ cōtra psonas
aliqua nagūt dicā ppter in derisione generāt vi
lipendiū. Nonne iste ē filius fabri. Nonne
pentes eius apud nos sūt. vnde igr oīa ista. et
si dicāt iste nouit diuina. a nob⁹ honoratus nec
ā credibile ipm posse virtutes operari. que de
tā infimis parentibz apud nos erūpit gratia
dicāt cum illud. Cuius ā dauid vt filiū nr
ū. et vi ipsum q̄rit non sufficit. qñ mo cum
eis psonalius insurgunt. et eū de statu et gr̄a
sue pristinitatis et ysmūt. et a suis ciuitate et
patria fugā et recedē eū aliis cogunt.

Inimici ei⁹ domestici eius. Dicit de illo
scriptura qui dato q̄ recipisset. Rome infinita
bona fecisset. ciues tri⁹ romani in eius ysputa
et virtutū magnitudinem sine q̄ iudicia nō vale
tes ipm in agris ayulerūt. sicut patet machi
cauit de se dicēs. Non ē ysrāl ni in pria
sua sic. Gonad et io sepe fit q̄ vici pdictis ysta
patrum negligunt et mansiones ni alia patri
q̄runt. Et q̄ amplius honorāt et ysputatu
maiori alibi q̄ apud suos ymaūt. Ite
dam ā abrahā. Vñ p. et de tra tua et de
mo tua et veni in tr̄ā quā monstrabo
tibi. Faciam te in gēm magnā. et
Cum petro et suis soc⁹ pscensu⁹ et
q̄ tota nocte laborauerāt ni. capisse
q̄ntiqt q̄ dic nauem illam ascendēs et
de naucula turbas docāt et q̄ naue q̄ illud
duc et iacta in captura laxāt ibidē. ita
q̄ petro cuq̄ dat nauis de vado labore tocius
noctis q̄ prāb⁹ et dicāt. propter misericor
diā tuā nocte laborantes nichil cepimus. in vbo
aūt tuo laxabo rete. sic fiūt ē q̄ tantam
multitudinem pisciū concluserūt q̄ rete
eoz rumpebat. ita q̄ alia nauicula i auxi
lio vocāt et ambe pisciby repleūt. Ita
sta nauis mūdi. sicut adam qua ecclia i mū
et fluctibz huius vite habz regi et ab ipo
rete bone voluntatis relaxāt. et pisces
in celestia nauicula congregāt. vñ
in q̄ deus in ista non ē vere. q̄ grā sp q̄ deus
durat vas et tenebrositatis vitare. tñ deus defert
durat captiua pisciū a. mitte. Noctē cum
culpe sarcia. ph. qd laborāre et bona opa fa
re. vel ē tribulatio tua. et negotiū. ista
dare. qa nichil sibi q̄rit ex tali labore pisces
et mercēda accipē vel habē. p̄ tota nocte
in⁹ laborauit. michel cepimus. Vñ et nos
nil labōsum sūm⁹ et manē assumpsit fo
rituidinem mea. Hic tanda qñ ep̄us ibi p
gēm mūdi vt turbas malāq̄ congregatas
docat et ap̄stat ut tuc ad alia mansiones
et ipsius ecclie vocatio in alteā ducat
in q̄rtū assidue alq̄ ut opa ad eterne vite ab
tudinē ordinent⁹ ut sic q̄ eto pisces ut
mala tumulentā sta q̄ due naucule. i nō
pleū ada. ymo acta corpa istis pisciby. et mi
tte. apibz mox repleūt⁹ qn̄ ē am pericla
non ulsencia sit talis capcio in die gre
ni in nocte culpe sit. mittite a dexteras lecti
ate opari aperte. Domer dicā. Vel di
q̄ naucula sicut sua. ecclia scriptura in q̄ petrus
et quatuor pdicatores sine fine ad pone
laborare et satis rete pdicatis ni mas
quis mundi q̄ pisciby capiendis. et q̄ pisciby

Lucas

vbiuis possessoribus qui palliacas i predicis dnis
offendit ita q eadē misericordia xpi clemencia sam
at mundari meruerunt ℟ Ca'' j''

Factum ihesu in ciuitate q vocat̄ Naym et
ecce magnus efferebat filius vnicus matris sue
et ipsa erat vidua et turba multa ciuitatis eius
cum illa Cumq; vidisset eam mr misericordia motus
super eam dixit illi Ne fleueris Et accessit et tetigit
loculum Qui autem portabant steterunt Et ait
Adolescens tibi dico surge Et resedit qui erat mortuus
et cepit loqui Et dedit illum matri sue Timor autem
cunctos apprehendit Et magnificabant deum dicentes
quia propheta magnus surrexit in nobis et quia deus
visitauit plebem suam Et exiit hec fama in vniuersam
iudeam de eo et in omnem circumiacentem regionem

Cum ingressus esset ihesus capharnaum accessit
ad eum centurio rogans eum pro seruo infirmante
qui erat illi pretiosus Et ihesus perrexit cum illo
Et cum iam non longe esset a domo misit ad eum
centurio amicos dicens illi Domine noli vexari non
enim sum dignus ut sub tectum meum intres Propter
quod nec meipsum existimaui dignum ut venirem ad te
sed dic verbo et sanabitur puer meus Nam et ego homo
sum sub potestate constitutus habens sub me milites
et dico huic vade et vadit et alii venit et seruo meo
fac hoc et facit Audiens autem ihesus miratus est
illi et conuersus sequentibus se turbis dixit Amen
dico vobis nec in israhel tantam fidem inueni
Et reuersi qui missi fuerant domum sanum seruum
inuenerunt

Et factum est deinceps et ipse iter faciebat per
ciuitatem et castellum predicans et euangelizans
regnum dei et duodecim cum illo et quedam mulieres
que erant curate a spiritibus malignis et infirmitatibus
Maria que vocatur magdalene de qua septem demonia
exierant et Johanna uxor chuze procuratoris herodis
et susanna et alie multe que ministrabant ei de facultatibus
suis

Cum autem turba plurima conueniret et de ciuitatibus
properarent ad eum dixit per similitudinem Exiit qui
seminat semen suum Et dum seminat quedam ceciderunt
secus viam et conculcata sunt et volucres celi comederunt
illud Et aliud cecidit supra petram et natum aruit
quia non habebat humorem Et aliud cecidit inter spinas
et simul exortę spinę suffocauerunt illud Et aliud cecidit
in terram bonam et ortum fecit fructum centuplum
Hec dicens clamabat Qui habet aures audiendi audiat
Interrogabant autem eum discipuli eius dicentes quod
esset hec parabola Quibus ipse ait Vobis datum est
nosse mysterium regni dei ceteris autem in parabolis
ut videntes non videant et audientes non intelligant
Est autem hec parabola Semen est verbum dei Qui
autem secus viam sunt hi sunt qui audiunt deinde
venit diabolus et tollit verbum de corde eorum ne
credentes salui fiant Nam et qui supra petram hi sunt
qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum et
hi radices non habent qui ad horam credunt et in
tempore tentationis recedunt Quod autem in spinas
cecidit hi sunt qui audierunt et a sollicitudinibus
et diuitiis et voluptatibus vite euntes suffocantur
et non referunt fructum Quod autem in bonam terram
hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum
retinent et fructum afferunt in patientia

Nemo autem lucernam accendens operit eam vase
aut subtus lectum ponit sed ponit eam super candelabrum
ut intrantes videant lumen Non enim est occultum
quod non manifestetur neque absconditum quod non
cognoscatur et in palam veniat Videte ergo quomodo
audiatis Qui enim habet dabitur illi et quicumque
non habet etiam quod putat se habere auferetur ab eo

Venerunt autem ad eum mater et fratres sui et
non poterant adire eum prę turba Et nunciatum est
illi a quibusdam Mater tua et fratres tui stant foris
volentes te videre Qui respondens dixit ad eos Mater
mea et fratres mei hi sunt qui verbum dei audiunt
et faciunt

Factum est autem in una dierum et ipse ascendit
nauem et discipuli eius et dixit ad illos Transeamus
trans stagnum aquarum Et ascenderunt Et nauigantibus
illis dormiuit Et descendit procella ventorum in stagnum
et complebantur et periclitabantur Accedentes autem
suscitauerunt eum dicentes Preceptor preceptor perimus
Et exurgens increpauit ventum et tempestatis impetum
et cessauerunt et facta est tranquillitas Dixit autem
eis vbi est fides vestra Timentes autem admirati sunt
dicentes ad inuicem Quis putas hic est quia et ventis
imperat et aque et obediunt ei

Et nauigauerunt ad regionem gerasenorum que est
contra galileam Et egresso illo in terram occurrit
ei quidam vir qui habebat demonia iam temporibus
multis et vestimento non induebatur et in domo non
manebat sed in monumentis Qui cum vidisset ihesum
et clamans procidit ante illum et voce magna dixit
Quid mihi et tibi est ihesu fili dei altissimi obsecro
te ne me torqueas Precipiebat enim spiritui immundo
ut exiret ab homine Multis enim temporibus arripiebat
illum et vinciebatur catenis et custodiebatur compedibus
et ruptis vinculis agebatur a demonio in deserta
Interrogauit autem illum ihesus dicens Quod tibi nomen
est Qui dixit Legio quia intrauerant demonia multa
in eum Et rogabant eum ne imperaret illis ut in
abyssum ire iuberet Erat autem ibi grex porcorum
magnus pascens in monte et rogabant eum ut permitteret
illis in illos intrare Et permisit eis Exierunt ergo
demonia ab homine et intrauerunt in porcos et impetu
abiit grex per precipitium in stagnum et suffocatus est
Quod cum vidissent qui pascebant fugerunt et nunciauerunt
in ciuitatem et in villas Et exierunt videre quod factum
esset et venerunt ad ihesum et inuenerunt sedentem
hominem a quo demonia exierant vestitum et sana mente
ad pedes ihesu et timuerunt Et nunciauerunt illis qui
viderant quomodo factum esset a demonio homine et de
porcis Et rogauit eum omnis multitudo circumcirce
gerasenorum ut discederet ab eis quia timore magno
tenebantur Ipse autem ascendens nauem reuersus est
Rogabat autem eum vir a quo demonia exierant ut
esset cum illo Dimisit autem eum ihesus dicens
Reuertere in domum tuam et narra quanta tibi fecit
deus Et abiit per vniuersam ciuitatem predicans quanta
illi fecisset ihesus

Factum est autem cum reuerteretur ihesus excepit
eum turba erant enim omnes exspectantes eum Et ecce
venit vir cui nomen iayrus et ipse archisynagogus erat
et cecidit ad pedes ihesu rogabat eum ut intraret in
domum eius quia filia vnigenita erat ei quasi annorum
duodecim et hec moriebatur Et factum est dum iret
turbe comprimebant eum Et mulier quedam que erat
in profluuio sanguinis ab annis duodecim que in medicos
erogauerat omnem substantiam suam et a nullo potuit
curari accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius
et confestim stetit fluxus sanguinis eius Et dixit ihesus
Quis est qui tetigit me Negantibus autem omnibus
dixit Petrus et qui cum illo erant Preceptor turbe te
comprimunt et affligunt et dicis quis tetigit me Ihesus
autem dixit Tetigit me aliquis Ego enim noui virtutem
de me exiisse Videns autem mulier quia non latuit
tremens venit et procidit ante pedes eius et ob quam
causam tetigerit eum declarauit coram omni populo
et quemadmodum confestim sanata sit Ipse autem dixit
illi Filia fides tua te saluam fecit vade in pace

Adhuc eo loquente venerunt quidam ab archisynagogi
dicentes quia mortua est filia tua noli amplius
vexare magistrum Ihesus autem audito hoc verbo
respondit archisynagogo Noli timere tantum crede et
saluabitur Cum autem venisset domum non intrauit
cum nullum alium introire permisit nisi petrum et
iacobum et iohannem et patrem et matrem puelle
Flebant autem omnes et plangebant eam Ihesus autem
dixit Nolite flere non enim mortua est puella sed dormit
Et deridebant eum scientes quia mortua esset Ipse
autem eiecit foras omnes et tenuit manum eius et
clamauit dicens Puella surge Et reuersus est spiritus
eius et surrexit confestim et iussit illi dari manducare
Et stupuerunt parentes eius quibus precepit ne alicui
dicerent quod factum fuerat

Conuocatis autem duodecim apostolis dedit illis
virtutem et potestatem super omnia demonia et ut
languores curarent Et misit illos predicare regnum
dei et sanos facere Et ait ad illos Nichil tuleritis
in via neque virgam neque peram neque panem neque
pecuniam neque duas tunicas habere quisquam Et in
quamcumque domum intraueritis ibi manete et inde
exite Et quicumque non recipiunt vos exeuntes de
ciuitate illa pulueres pedum vestrorum excutite in
testimonium super illos Egressi autem circumibant
per castella euangelizando et curando vbique

Audiuit autem herodes tetrarcha omnia que fiebant
ab eo et hesitabat eo quod dicebatur a quibusdam
quia iohannes surrexit a mortuis a quibusdam autem
quia helyas apparuit a quibusdam autem quia propheta
unus de prioribus surrexit Et herodes ait Iohannem
ego decollaui quis autem est iste de quo ego audio
tales Et quęrebat videre eum

Et reuersi apostoli narrauerunt illi quecumque
fecerant Et assumens illos secessit seorsum in locum
desertum ciuitatis que vocatur bethsaida Et cognouerunt
turbe et secute sunt illum Et suscipiens illos cepit
loqui illis de regno dei et eos qui curatione indigebant
curauit Et ait illis Quinque panes et duo pisces sunt
nobis nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc
turbam Erant enim quasi viri quinque milia Et dixit
ad discipulos suos Facite illos discumbere per refectiones
quinquagenas Et fecerunt ita et discumbere fecerunt
omnes Et accepit quinque panes et duos pisces et
respiciens in celum benedixit illis et fregit et dabat
discipulis suis ponere ante turbam Et manducauerunt
et saturati sunt omnes et sublatum est quod superauit
illis fragmentorum cophini duodecim

Et factum est cum solus esset orans simul erant
discipuli et interrogauit illos dicens Quem me dicunt
turbe esse Illi autem respondentes dixerunt Iohannem
baptistam alii autem helyam alii vero quia propheta
unus de prioribus surrexit Dixit autem illis Vos quem
me esse dicitis Respondens petrus dixit Christum dei
Increpans autem illos precepit ne cui dicerent hoc
dicens quia oportet filium hominis multa pati et
reprobari a senioribus et principibus sacerdotum et
scribis et occidi et tertia die resurgere

Dicebat autem ad omnes Si quis vult post me venire
abneget semetipsum et tollat crucem suam quotidie et
sequatur me Qui enim voluerit animam suam saluam
facere perdet illam nam qui perdiderit animam suam
propter me hic saluam faciet illam Quid enim prodest
homini si lucretur mundum totum se autem ipsum
perdat et detrimentum sui faciat Nam qui me erubuerit
et meos confusus fuerit hunc filius hominis confundetur
cum venerit in maiestate sua et patris et sanctorum
angelorum

Dico autem vobis vere sunt quidam de hic stantibus
qui non gustabunt mortem donec videant regnum dei
Factum est autem post hec verba fere dies octo et
assumpsit petrum et iohannem et iacobum et ascendit
in montem orare Et factum est dum orat transfiguratus
est vultus eius et vestimentum eius album refulgens
Et ecce duo viri loquebantur cum illo erant autem
moyses et helyas qui visi sunt in maiestate et dicebant
excessum eius quem completurus erat in hierusalem
Petrus autem et qui cum illo erant grauati erant somno
Et cum euigilassent viderunt maiestatem eius et duos
viros qui stabant cum illo Et factum est cum discederent
ab illo dixit petrus ad ihesum Preceptor bonum est nos
hic esse et faciamus tria tabernacula tibi unum et
moysi unum et helye unum non sciens quid diceret
Hec autem illo dicente facta est nubes et obumbrabat
eos Et timuerunt cum intrarent nubem Et vox facta
est de nube dicens Hic est filius meus dilectus ipsum
audite Et dum fieret vox inuentus est ihesus solus
Et ipsi tacuerunt et nemini dixerunt in illis diebus
quicquam ex his que viderant

Factum est autem in sequenti die descendentibus
illis de monte occurrit illi turba multa Et ecce vir
de turba clamauit dicens Magister obsecro te respice
in filium meum quia unigenitus mihi est Et ecce
spiritus apprehendit eum et subito clamat et elidit
eum cum dilaceratione multa et vix discedit dealbans
eum et vix recedit contritum illum Et rogaui discipulos
tuos ut eiicerent illum et non potuerunt Respondens
autem ihesus dixit O generatio incredula et prauersa
usquequo ero apud vos et patiar vos adduc filium tuum
huc Et dum adhuc accederet elisit eum demonium et
discerpsit Et increpauit ihesus spiritum immundum et
sanauit puerum et reddidit illum patri eius Et
obstupescebant omnes in magnificentia dei

Dum autem mirarentur omnes in omnibus que
faciebat ihesus dixit ad discipulos suos Vos posuite
in auribus vestris hec verba filius enim hominis futurum
est ut tradatur in manus hominum Qui autem non
intelligebant verbum istud erat velatum eis ut non
sentirent illud et timebant eum interrogare de verbo
isto

Intrauit autem cogitatio in eis quis esset maior
eorum Ihesus autem videns cogitationem cordis illorum
apprehendit puerum et statuit illum iuxta se Et ait
illis Quicumque hunc puerum receperit in nomine meo
me recipit et quicumque me receperit recipit eum qui
misit me Nam qui minor est inter vos omnes hic maior
est

Respondens autem iohannes dixit Preceptor vidimus
quendam in nomine tuo eiicientem demonia et prohibuimus
eum quia non sequitur nobiscum et prohibuimus eum
Dixit autem ihesus ad illum Nolite prohibere qui enim
non est contra vos pro vobis est

Factum est autem dum complerentur dies assumptionis
eius et ipse faciem suam firmauit ut iret in hierusalem
Et misit nuncios ante faciem suam Et euntes intrauerunt
in quandam ciuitatem samaritanorum ut parent illi
Et non receperunt eum quia facies eius erat euntis in
hierusalem Et cum vidissent discipuli eius iacobus et
iohannes dixerunt Domine vis dicimus ut ignis descendat
de celo et consumat illos sicut helyas fecit Conuersus
autem increpauit illos et dixit Nescitis cuius spiritus
estis filius enim hominis non venit animas perdere sed
saluare Et abierunt in aliam ciuitatem

Et factum est dum irent in via dixit quidam ad
illum Sequar te quocumque ieris domine Et ihesus dixit
illi Vulpes foueas habent et volucres celi tabernacula
filius autem hominis non habet vbi caput reclinet
Dixit autem ad alium Sequere me Ille autem dixit
Domine permitte me primum ire et sepelire patrem meum
Dixit autem illi ihesus Dimitte mortuos sepelire mortuos
suos tu autem vade et annuncia regnum dei

Dixit autem et alius Sequar te domine sed permitte
mihi renunciare his qui domi sunt Dixit autem ihesus
ad illum Nemo mittens manum suam ad aratrum et
respiciens retro aptus est regno dei

Post hec autem designauit dominus et alios septuaginta
duos et misit illos binos ante faciem suam in omnem
ciuitatem et locum quo erat ipse venturus Et dicebat
illis Messis quidem multa operarii autem pauci Rogate
ergo dominum messis ut mittat operarios in messem
suam Ite ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos
Nolite portare sacculum neque peram neque calceamenta
et neminem per viam salutaueritis Quamcumque intraueritis
domum primum dicite pax huic domui Et si ibi fuerit
filius pacis requiescet super illum pax vestra sin autem
ad vos reuertetur In eadem autem domo manete edentes
et bibentes que apud illos sunt Dignus est enim operarius
mercede sua Nolite transire de domo in domum Et in
quamcumque ciuitatem intraueritis et susceperint vos
manducate que apponuntur vobis et infirmos qui in illa
sunt curate et dicite illis Appropinquauit in vos regnum
dei In quamcumque autem ciuitatem intraueritis et non
susceperint vos exeuntes foras plateas eius dicite
Etiam pulueres qui adhesserunt nobis de ciuitate vestra
excutimus in vos tamen hoc scitote quia appropinquauit
regnum dei Dico vobis quia sodomis in die illa tolerabilius
erit quam illi ciuitati

Vę tibi corozaim vę tibi bethsaida quia si in tyro
et sidone facte essent virtutes que facte sunt in vobis
olim sedentes in cinere et cilicio pęnitentiam egissent
Verumtamen tyro et sidoni remissius erit in iudicio
quam vobis Et tu capharnaum que usque in celum
exaltata es usque ad infernum descendes Qui vos audit
me audit et qui vos spernit me spernit Qui autem me
spernit spernit eum qui misit me

Reuersi sunt autem septuaginta duo cum gaudio
dicentes Domine etiam demonia subiciuntur nobis in
nomine tuo Dixit autem eis Videbam satanam sicut
fulgur de celo cadentem Ecce dedi vobis potestatem
calcandi super serpentes et scorpiones et super omnem
virtutem inimici et nichil vobis nocebit Verumtamen
in hoc nolite gaudere quod spiritus vobis subiciuntur
gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in celis

In ipsa hora exultauit spiritu sancto et dixit
Confiteor tibi pater domine celi et terre quia abscondisti
hec a sapientibus et prudentibus et reuelasti ea paruulis
Etiam pater quoniam sic fuit placitum ante te Omnia
mihi tradita sunt a patre meo Et nemo scit quis sit
filius nisi pater neque quis sit pater nisi filius et cui
voluerit filius reuelare Et conuersus ad discipulos
dixit Beati oculi qui vident que vos videtis Dico enim
vobis quod multi prophete et reges voluerunt videre
que vos videtis et non viderunt et audire que audistis
et non audierunt

Et ecce quidam legisperitus surrexit tentans illum
et dicens Magister quid faciendo vitam eternam possidebo
Ille autem dixit ad eum In lege quid scriptum est
quomodo legis Respondens autem dixit Diliges dominum
deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et
ex omnibus viribus tuis et ex omni mente tua et
proximum tuum sicut te ipsum Dixit autem illi Recte
respondisti hoc fac et vives

Volens autem ille iustificare semetipsum dixit ad
ihesum Et quis est meus proximus Suscipiens autem
ihesus dixit Homo quidam descendebat ab hierusalem
in iericho et incidit in latrones qui etiam despoliauerunt
eum et plagis impositis abierunt semiuiuo relicto
Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via
et viso illo preterit Similiter et leuita cum esset
secus locum et videret preterit Samaritanus autem
quidam iter faciens venit secus eum et videns eum
misericordia motus est Et adproprians alligauit vulnera
eius infundens oleum et vinum et imposuit illum in
iumentum suum duxit in stabulum et curam illius egit
Et alia die proferens duos denarios dedit stabulario
et ait illi Curam illius habe et quodcumque supererogaueris
ego cum rediero reddam tibi Quis horum trium videtur
tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones Ille
autem dixit Qui fecit misericordiam in illum Et ait
illi ihesus Vade et tu fac similiter

Factum est autem dum irent et ipse intrauit quoddam
castellum et mulier quedam excepit illum in domum
suam Et huic erat soror nomine maria que etiam sedens
secus pedes domini audiebat verbum illius Martha autem
satagebat circa frequens ministerium Stetit autem et
ait Domine non est tibi curę quod soror mea reliquit
me solam ministrare dic ergo illi ut me adiuuet
Respondens autem dixit illi ihesus Martha Martha
solicita es et turbaris erga plurima porro unum est
necessarium Maria optimam partem elegit que non
auferetur ab ea

sine in male consuendine est non pt sustinu
vel ussificari ꝙ altrꝫ q̄ ꝙ ē. Vnus at istoꝝ 2
sustinat qa de ol grie predꝫ regnu aliqs ad vita
uenit. Ois sdo in domo symonis leꝓsi ad
bet ⁊ne mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix attu
lit alabastꝝ vnguenti ⁊ stans retro a capite ei⁹
mis ablud. capillis sui⁹ tergē. Qui osculat ⁊
unguento unxit pedes ei⁹. videns at sdo sy
mon indignatū de hoc q̄ a peccatrice tangi
se permittat ipm non recepisse. parabolā de duob⁹
mutuatib⁹ recitauit. dubitatis. pmā mulierē
quinis hospitis ꝓposuit ⁊ ipi mulieꝝ pcē ei⁹
relaxauit. Ista pte allegat q̄ deꝫ plus pdo
diligit ⁊ fidē penitentē q̄ iustū arrogantē ⁊
de suis virtutib⁹ psumentē. alias q̄ ⁊ta pnalta
aliud nec de pharisco ⁊ publicano. s. lu. 18. q̄
phas suos q̄ publicanū ꝯtemnebat ⁊ suas
iustitias retinebat. se q̄ altera ipsebat. ipse
publicanꝫ vels q̄ sua pcā nouerit viz. aude
bat celū aspicē ⁊ pectꝫ pcussit miserē ei⁹
mabat iustificatꝫ recessisse. pbat. p̄ bnū s. pmā
ꝰ q̄ gaudiū d angel sup 1 q̄ sup 99 iustis
Vel allega q̄ plus dno sacrificiū spūs
tribulatꝫ q̄ opꝫ exteꝝ gaudiū. pq eis cō
mendata pmā magdalene lacrimosa ih̄ sy
monis ribaldi capiosi ⁊ magis sunt remissa de
pcatis plurib⁹ q̄ hospite abiit ⁊ potib⁹ pce
cessit in lacrimis panis Vel allega q̄d
multi sūt ita psumptuosi q̄ de sol⁹ pcō fiunt
nō accedunt ad dnm posse quēl nec debe
a d⁹ recipi nec i aliq obsequio obtentū. q̄
ymo si ipsis penitentes iuxē se videt indig
nant. nec cōsentiūt deum esse bonū. nō misericordem
humane fragilitatis nec attendentes bonam
q̄d ḡtis a dno valuit. si semp ḡtes eam
in illa q̄d commissum putauit. q̄m dicat
ysay de summo bono. q̄ deꝫ nō respicit ad
mi vindictam si ad eos in fine temꝑ et ad vi
ubi quandā dulcitū ibi quandā et ḡtā. Vide
in ista parabole forma et exemplum cōfiteꝫ
penitentis. q̄ debet unguentū preciosū. de
uotionis q̄ passionis in alabastro vasis ⁊
corde bono q̄sto sanctificato repausē tñ non
sicut debet in pectꝫ ⁊ vomere. nō statim
debet se dignū sua pnia ꝰpitare. si magis
debet retro stare in cōtritione. ad pnitē
piam se debet indignū credē ⁊ imundū
et ꝓpter iudicare. lu. 18. publicanꝫ a lon
ge stare nolebat oculos suos ad celū leuare
si ꝓficiebat pectꝫ suū cū. Tandē de ḡtia
ꝑpulcrimis emittē capillos sue coparā
nem ꝑ confessionē remissū ⁊ sic pedes
ihū ⁊ affectu domi q̄ ⁊ p̄ morā abstersit
et laudē. unguentū delorosū adimpleꝫ
et cultatis osculū sibi dari q̄ ⁊ eius si fortē
sua pnās accepisset. et eius pcā dilexit
Vel dic q̄ pedes dñi sūt pauperes ⁊ qui
p̄ mistico infimi laici tenent. ipsi ergo si pec
cata sua ⁊rā sibi remitti debent illos pedes
lacrimis q̄ passionis unguento ebriosis debet
delendo. capilli clerici subducendo amplecti
et eos ꝑ q̄s capilli sic suppliciter tpalia
bonoꝝ in usū pauperē ꝑ alios et ꝓmul
et q̄si ꝓ dicto et ebriosis ea q̄ dat eccl̄ie
bene. pcā sacrificē remittūt. Dan. 4. pcā
tua elemosinis redime ⁊c. Vel dic q̄ simon pha
lagaldre. q̄ iste phariseus ⁊ ipse iudayeꝫ. magis
dolens pectꝫ. contra q̄ntulū q̄d ad d⁹
veniens recipit. lacrimas q̄ncē. capillos
sanctissimos. unguentū bone fame et opimis
et osculū dilectis exhibet de q̄ ipse iudayeꝫ
indignat cuiꝰ tñ actꝰ et opa alter ꝓsequit
n actum ca ꝓ parabola sacramē. qua non
ꝓmo q̄a ꝑ ipm ē ꝓpt ꝓ ipm ē ꝓpt ꝓ ipm de
ꝑ naui ꝑ discipulos sustinuit de filia
mare a legione ejecto. q̄ vide ⁊ 2 de
de filia iairi et mulierissa de q̄ ḡtam ⁊ q̄
Christo ca. q̄ penit. De Cap 9m
plicē pena multiplicande de tristi
tia et filij lamentici alacritate
de illis q̄ expellebat demones nō sequebat
si de ejus obꝫ vide in locis suis m. ejus
solū q̄ volo supadde q̄ ꝑ eos ad quos deꝫ
ꝑ christū samaritā ipm
recipere noluissent. ꝑ eos q̄ ysy ierusalem ꝑ
but. et discipli eius sic Ja. et Jo. indignati
cū samaritanos dixerunt d⁹. vis vt dicamꝰ
dñdat ignis de celo vt ostendat illos sic fecit

Ista pt allegorice exponi Constat ꝯ q
homo quida sc̄z adam vel ꝯ m ꝑ
gang Iudeam descendo incidit a ihm i hierico
q a paradiso trestri i mundū et a statu salue
in prauū a pace in exilium et ꝯ incidit in
latrones i. in demones tres pctm mortē nōm
mortis q. que ipm vbertate et immortalitate
spoliauerunt plagas quoq; ei ꝑcussierunt
et eū semiuiuū et languidū ꝯ exilio demisso
reliq. Job 19 Circumdederunt latrones et fecerunt sibi
viam pueri. sacerdos go et leuita i aaron
et moyses primo tñ fuerunt. qz nullū saluare
medicus ista saluatus sc̄z Iudeus ipm ꝑcussit
sc̄z finaliter verq; sumaltanq; q mīstrat custos
i. xpus ad ista sanciand et ad illud exilium
pfunditus applicuit. sibi q; ꝑ bram medicinaꝫ
affluens. oleū gratie et vinū sane doctrine exq;
buit et immisit suaq; volenda sententiaꝫ immedicis
alligauit iumēto suo i. fidei adiutorio ipm
ꝑportauit et i stabulo ecclie collocauit et stabulario
i. platone collegio aera et ꝯ q; istis promisit
et duos denarios i. duplicē scientiā de i. tercio
posito si ipm bñ ꝯcepisset et supererogandis opa
si q; bñ fecerit reddē promisit. d. aera illis habe
ac. protulit duos denarios ac. Vnus istis et alius
bene ꝑsunt sibi et duplici scientie dignis sc̄z mag
istris qui laborant i. vita et doctrina Luca cum
hac sanctaꝫ i. exhibz predicē. stabularius ista
platonis promittit ꝑ. quod si bñ et diligēter agerent
a ꝑ eū ad iudicii redirent premiū et mercedē
aū supererogandis opa exequent Vel alle
cōm apostatas et reatus negociatores vel q
falsos circiales. qz isti dimittunt ihm. i. religionē
hoc actu vel statu religionis certe
vel crumplos et diuites in hierico q mīst
luna i. mundū et mundana negocia que
omnia lune patent eclipsim Cepit fit q tales
i. debiles illos apprehendit q virtutibus
ipsos spoliant et plagas diuisas vicioꝝ ipo
nit Bonus go i. ihm i. in religionis
vel crumplatis statu manu et q destanspu
ni hierico sanat. ꝑ. Ad monebit mel mū
qui hitat in ihm Vel allega q miseretis
pfis inuenit de pietate et mia i. sanctis q

Helias hab mirepane dño dꝫ Luq spūs
sanc filio eius non venit. deus ꝑ
saluas Ista pt allegat cōm simulitate
quorundā ministraꝝ qui tanto zelo iustitie
sūt impleti q qz videt a mgro suo aliqs
fiat vel aliquis iusta vel remisse q alios
pastoris status habet illos sn mia velle pūm
et igne rigoris vindicta castigare vbi spūs
i. pietas vel scripsit suo videt Dicat sup dicta
vir dicamq; audiat ignis et consumat illaq;
dicta hab Job 31 Dixerunt viri tabernaculi
mei quis det ac. ꝑfus tñ i. bonus pastor
debet zelū talis ꝑfidē et eoz fragilitate
parce et se velle salua hoīm sub ꝑditione
assere. si porro pastor i. curias eoz dissimulat
q; minus culpe vindicat Pastor mgr ei
spūs astis. i. nostre qui spū sanctū filio
habz i. pastor non dabz hodie ꝑ si saluari
i. non debet vindictam q̄re si minuerit
indulta fratribus Luc 8 Lauit pes non q̄rat
ablutione ciuili tuoz Et dixit dñs q; discipuli
malitiam magistrum fecerint n eos banc dñi
exhibebit Et acta allega de regula quidam
i. spūs mie sibi auctoris ꝑ acta vt sup scripta
tacta Vel si vis dic q tales sanctaꝫ
q; multi mali q̄nam scripturas qui sc̄z eo ipso
q; deo i. bono et sancto ipm reputat recipiē
et eū solent contemnere et homine sc̄z pes
q; bonos religiosos recipe eoz volumus
Job 1 et sui eū nō receperunt Ca 10

Hic est dicit dñs dꝫ q; ego quidā descendebat
a ihm et hierico et incidit in
latrones. qui spoliauerunt eū et plagis
ꝑpositis abierunt et ipm semiuiuū re
liquerunt Iuxta go sacerdos ꝑ nūc tñ sacris
viso eo pterijt. si et leuita ꝑ ipm vel
eius ipm i. mortalē ptransijt. similitanq; et
quidam vter sacrat sacerdos eū viso eo. mia
mater infundens vinū et oleū vulnera eius
alligauit et ipm posuit i. iumento suo duxit
in stabulū et eius curā egit Luca vō dic
Duos denarios protulit et stabulario dedit et
sibi ipsi curā quidam dixit Luca ipsi habe
et quodcūq; supererogaueris ego cū redeo dabo tibi

quoda phalsea fuisset ad prandi[um] inuitatus
et illatus manibus se posuisset ad mensam
phalsei in ordine suo caput s[an]c[t]e magdalene
et in vilitate dni sup illo acta manus
retinere. Quod cognoscens dns respiciendo
ait p[ar]ti et non intrata laudabat
et q[uo]d dimisse multe de p[ec]catis eius
Stulte. Nunc qui facit q[uo]d de foris e. nonne
quod de intus e. Verum vos p[ar]cius mundate
quod de foris e. Ve vob q[uo]d decimatis menta
et ruta et omne olus et pretermittis iudicium
et ut[ilem] Hec oportuit vt dix[it] ecclesiastes
multa genera p[ar]simonie. p[ro] opportuno qui solu
circuit de opprobriis et ordinandis ecclesiis
melius aut de interioribus. Decima de menta et
cimino. i. in exiguis modica pars ecclesie
in iustitia vero et iudicio et alijs mandatis
legis ignorabis. Non negligetes cu[m] deus
magis velit mundari mentes q[uo]d exteriora et
et porro a populi legis mandata ignorata
q[uo]d tenuia. Ve vobis q[uo]d decimatis
menta et anethu et p[re]mittitis q[uo]d grauia sc[ilicet]
legis. qui mundare q[uo]d de foris e. calicem pote.
ut plenus extra immundicia. Vel in ipsis
dns respiciendo quosda circumstantes qui simul
simpliciter audiu[n]t mandata in exteriori puritate
et mundicia. ostendit apud deu[m] interiora sc[ilicet]
sc[ilicet] exteriora mundata. humores venter sic
datur pellis mundicie sunt equales. constat
enim q[uo]d amota pelle carnis statim apparet
fedus humor et vilis. apud deu[m] in nulla
deinde. vtrecp[ue] enim opp[ro]brium nr[u]m. Sic et ap[u]d
deu[m] redolent facta et interiora sicut studia
et lilia. Nonne qui fecit q[uo]d de foris e
nonne et quod de intus e. qui dicit exteriora munda
sc[ilicet] prius et de se q[uo]d ab eode creatu sc[ilicet] opifice
dolus et ymaginatio hominis facit reputari
munda et aliud immunda. Stant pro mutatione
regionis in quibus magis horis mutatis la
uant. mappas vero et vasa in quibus comedun
tur mundantur sicut audiu[n]t apostolorum
principes. Sed quo studiosiores vitandis
magistri vobis huius. De lauatis manibus
dixit. Discipulus non lauat manus cu[m] panem
manducat de se vel sibi dicit dominus q[uo]d multo
magis debemus de mundicia interiori quam de corpali
tu[m] sc[ilicet] apostolus omnia munda. Amen

Hec de stantibus. quorum unus dixit domino
magister dic fratri meo vt mecum diuidat hereditatem
cui[us] respondit dns. Homo quis me constituit iudicem aut diuisorem inter vos. Sic
allegoria q[uo]d viri spirituales quemplatiui et doctores
non se debent de negotiis et iudiciis secularium
intromittere nec de molendinis aut administrationibus
terrenis quia ad magistros vtilia et arduum debeant
intendere et docere. p[ro]pterea dimittentibus i
cetera dicit ad talia capienda iudicia. In principio
psalmi cuius psalmodia iucundum a quo gaudium
et consolationem gloriose sumpsimus incipiunt et ad
sunt. glorificatus magister et laudatus deus a cunctis
qui videbant et audiebant. vt. 2. videtur stella
gaudii sc[ilicet] et mysterii domini iucundum puerum ad
matrem manere ait. dnt quo pastores nocturnis vigilijs
vt tale possent primum reperire ad presepe
cibatum q[uo]d vigilia. Unde oblatorum data q[uo]d
in templo ablato de symone et anna nichil dicunt
Nec enim de ipso i[n] nec dicturo iudicio nec
de alijs q[uo]d 3[us] et 4[us] capitulo obscure. sic fuit in mat
theo et marco p[ro]pe positum. Illud ait dns sc[ilicet] de
1[us] diuite cuius ager fructus obtulit. qui
multa congregatus et horrea augere disposuit
et ade sue dicebat anima mea multis bonis habes
reposita i[n] annos plurimos. Cui vox de celo facta
est. Stulte hac nocte repetent animam tuam. que
illis congregasti cuius erunt. Sic allegoria con
uiuacos qui sup[er]habundantia diuitiarum non habent
pauperibus erogare sc[ilicet] porro congregare et i[n] de
nos plurimos computant. qui de morte nunq[uam]
non cogitant sc[ilicet] in bonis suis sue luxurie spe
rant. in quibus q[uo]d repentina interitus venit
et eorum animas subito rapuit. Job 24. ipsum
rapiet arundo et aliem biberunt eum. Hec
fuit materia de duobus generibus seruorum quos
constituit dns sc[ilicet] familie. quibus preceptum a
dno vigilare. quare quod vigilet et domum suam
spectare vt quando[que] hora veneret sc[ilicet] vigilia[rum]
12[um] q[uo]d illos inueniat vigilantes et ipsi paratos
beri erunt et esse a dno finaliter. minister domus
minister dicto vobis q[uo]d percutiet se et faciet illos dis
cumbere et discumbent ministrabit illis. Aliqui in eode
ciuitate faciunt qui de aduentu dni sollicitis sc[ilicet]
non sc[ilicet]. sc[ilicet] ipsum mortui videtur ad mala plurima
sc[ilicet] ad libidines edendi et bibendi et ebriandi et quasi
omissis penitendi querentes. q[uo]d si ipse dixerit seruille

Moram faciet dñs meus et replet ptā et
mebrial ēt de talibꝫ dr q ḡra qua dñs vol-
uerit nesciunt ꝑpās ab aliis diuidet et ptam
uoce ad fidelibꝫ ponet Fit cui dic mensis
de duabꝫ aliis generibꝫ seu uoce De quibusda
qui sine voluntate dñi et cum nō faciunt et
ysti plagis vapulāt mēnt ēt de aliis q̄ nec
sciunt nec faciūt et ysti nō tm vapulāt sicut
ꝑm ēt sequit ibide vbi dr qui olim au mitu
dato a multis ḡrem ab eo Hinc vsq ad dr
tradidit familiā suā suum fmō filii sui suis
suis sic plātis et ꝓficiebꝫ gubernandā et alijs
ꝑcipit q̄ sint vigiles et attenti Constat q de
istis simul ruentibꝫ duo sunt boni et mali
Boni semp timent dñm ꝙm subito ad eos
in iudicio venturū et eos ꝙ morte venturā
et eas eadem vilificationis sue petituros ēt de
continuatione bono vigilie mortē et iudicium ex-
pectant vt quocumq̄ hora venturi fuerit ꝓpa-
ti bono statu ꝙpti inuenire studeāt. Et
a dño quem dilexerūt et i celesti regia dilectores
dñm in sterilitate ꝓmeruerūt Vñ ꝙ xl. Beatus seruus
ille q̄ cū venerit dñs inuenerit vigilantē mali
ēt xl. facientē qa ysti videt ipe nocte oculo
ad nocem qua fert dñs seruos i ad dilatandā
iudicij et mortis et ad longā vitā quā spe-
rant sibi concessā Et de ysti ꝙ nec q̄ quoad
dem dormiūt ꝙ crudelitate pauor fidei amissā et ꝓpriā sibi
fidē dilectionē rapinis pauent q̄nq̄ sepe fit q
ysti mortis ꝓximiores et q bonis fidelibꝫ di-
uisi et in damnatis in infernū dampnati
Et xl. Venient dñs serui illius die qua non
sperat et hora qua ignorat et ꝓcidet eum
et ꝑtem eius hypocritis Illic erit ploratus et stridor dentium
Illud quod ꝑ de suo scientia voluntate dñi et
non sciente ꝑ allegat cōtra virtutes scientificos
qui sciunt bonū et non faciūt. qa ysti ꝑ exercitus
dampnabiliter q̄a sicut ꝑ in ꝙ exercitus bō
facit et non facietes ꝑtem Et illud Vbi ait q̄ nec
sciunt nec faciunt vt ꝑ simplices et illiterati fide-
les et pagani et si ꝙ ignorantia nō excusāt
a tanto qa ignorantes ignorabiles ꝑ ad ꝙ ꝑ. Et
ꝓpter hoc excusant a tanto ꝙ nō bene puniēt sicut
dñs voluntatē scientes et ipam facē nō digne
ples dampnatōis accipiēt ecclia ꝛc Et ideo ꝑ

Cui multū datū a multū exiget ab eo
Vide q xx Cento talenta receperūt talenta ideo
plura reportauerūt Hic Ad plura ḡra tanq̄
scientificos q̄ accepit plura q̄ ignaros qui
accepit pauca Illud ar quod ꝑ. q dño
dicit se venisse ad ignē mittā mittens ar
putas a filijs Israel et pace tollendā
Ꝑ ꝑt allegat qđ prudēs principe vt plures
sume debet studā vt ꝙsuadendo et malos
cumpat Hinc Act xxiij ar ad litā de
principibus et sadducaeis facit paulꝰ et ve-
igne sanctitatis et iustitie suadēdā ar pace
ad viros et ipos qđbꝫ tollat dñs Ex. xx.
Non vem pacē mittere mitra si gladium Et
Vel ad litam illud fecit ꝙpter mendā ꝑ
mittat vbi de vna domo alicui gutebat
alij non et sic ignis zelꝰ et distractio nasce-
bat Hinc Ge habebat gladium magnum ar
dato Ie et vt tollat pacē de tra Cap. lxx.

Quidam pylati quosdā galileos simul
ne ad sacrificandū misissent ar eos
occidere vt supra accidit Aliqui i ꝑsola
turris supra se ruentes occidit ar eos ꝙfectos
Nec illos qui talia passi fuerat cetis magis
peccatores credidit De qua re adulterate
ꝙpus respondit eos nō fuisse plus peccatores
aliis assistentibus si nō penitentiam agerent omnes
simul pereūtes ꝓpter quod mēt q̄ ꝑ
debitores dant ꝑ omnes nō deo vsibus
Si si nō penitentiā egeritis omnes simul peribitis
Ista pit allegat q ꝑ mundo culpe non sūt
corrigendē penis sicut nec ꝑma mentis
nec aquis Constat enim q quidā ꝑ ꝙsedēs
occulte dei iustitie multi qui non ꝑ exercitus
peccatis casq mō mundo sustinent ꝙuidē
tamen sepe fit q illi q peccatis ꝑ mō
mundo amplioꝝ ꝓsperitate fruūtur et q bonis
ꝑ quis maioꝝ adversitate ꝙturbant Non dñt
ḡo ꝓpter illos detineri a redē qui vident
ꝙuersibꝫ fructum ex ꝓsperitate dñi ḡ
Nolite iudicare ne iudicabimini rude
de q mō ista dr vltiō Hinc fit mentio
q in quida qui habebat ficū i vinea sua
et dñs singul frum quat et vbi in ea ꝛc
peteret volunt ad sanitatē ꝙ ficus mor

amm̃ tras ex quo vem̃ iens fram̃ m̃
ficulnea ſiar et non ducmo ſuccidue
illa vt quid t̃rã occupat Agricola dñe ei⁹
Dñe dimitte eam et hoc anno vt fodiam
circ eam et mittam ſtercora ſi ꝛ no fecerit
fructũ ſuccide eam In vinea cuſdã tal
ſtilis ficulnea a pte qui nullũ bonũ
opꝰ pduxit fram̃ ſa paul dubio dñs no
uenit fructũ m eo ꝑ tres annos q̃ nec ſ
fram̃ fidei ſpei nec caritatis nec cet⁹ opꝰ
nec ꝛ ullo ꝓfectũ a de ſe ſtabi volũ
ad ſui ſuccidi ꝑ mortẽ et dampnacõem
eternã ad ſine fructũ tã arbor non debet
occupare Dein ꝙ Succidite arborẽ ꝛ
et certo ſub ſpe q̃ agricola ꝛ plato vel
pdicator illam arborẽ ꝑ cor⁹ fodeat
et q̃ ſtercora ꝛ ꝓ⁹ vilitate conſidẽa⁹
apponat ſic q̃ fructũ bonos pducat ꝙſq;
dimittit ipm̃ viuẽ ſi vero nec ſic ſe qũ
teuit ſi longanimitatem dei pari vili
pendẽs in ſteilitate vicioꝝ ꝓmanſerit
et bonos fructũ bonoꝝ operũ non ꝓtulerit
in futuro dñs veniet et ad ꝑ mortem
tale et etnã deſtruet⁹ et ſumẽs luc⁹
Iam ſecure ad inducẽ arborẽ poſita ꝙ
go arbor q̃ no fuerit fructũ ꝛ ꝛ
Ytem ihesꝰ in ſynagoga docet ibi mulier
q̃ habebat ſpm̃ infirmitatis annis 18 curat
eam ad iram totalit⁹ mẽ curata nec ſuſce
pisse non potuit reſpice Cui dñs ad mare
ad ꝓpoſuiſſe ſtatim ꝛ erecta ꝛ et glificabat deũ
Hec vero ſit q̃ in ſi⁹ nagoga fideliũ aliq̃d
multẽ aliqua mala mulier ꝛ alicui alia
vel ꝑſona dñi⁹ viaꝝ aſſiſtita et ad
iram ꝛ ad ira ꝑ auctorẽ inclinata
q̃ nec celi ꝑ mentalẽ aſpice nec deum
laſtibꝰ capitale ſicut ad iram vide⁹ de ſe
rubilibꝰ et tremis horribꝰ qui videnꝰ poſſe
dicẽ cũ manaſſe ꝛ ꝙ peccatoꝝ ꝛ ſuccidatur
ſic vinculo ſuꝝ ꝛ non a repent⁹ mi ꝑ
Deinde eorũ ſemp̃ ira ſit cui ſi dñs q̃
conſtat ex deo deꝰ et ſic et diabꝰ ꝓmi
ſcuit⁹ in ꝓtio dei placẽtiꝰ ſic opa mẽ
et duo caſtelle mundana triſti aſſi fruſſe
ꝙbit et in tribꝰ ꝙ ꝓpꝰ mundi ſue mẽ

portigit et eas de cruciatu tẽ erexit ſ⁹
ꝙ Job 40 in ſublimũ elige et eſto gloioſꝰ tu q
iſti de tribꝰ auxilia ad celeſtia amoꝝ ſum
ſurgẽ et deũ glificat et exaltat Cam 18m

Hic ſ⁹ ſuo ꝙpus ydropicũ ſanauit in
ſabbato In hoc natã ꝑ q̃ nulla ꝙ
tra ydropicũ ꝛ ꝑ ſuperbiã inflatũ ner
uũ ꝑ cruciatũ ſuſtinendũ q̃ ſalte ſabbatis ꝛ in
faſtuitatibꝰ habeat ſanati et q̃ qui de ꝙ ꝛ celi
gione vel cetꝛa affect⁹ amor cui debꝰ ꝙtal
ꝑ plus inuitatꝰ ad quidlibet intendens quã ꝑ⁹
ꝓpꝛ timꝰ elegit ꝓcepit eos inſtruẽ dñs
Recumbe i nouiſſimo loco vt veniẽs q̃ te illi
tauit dicat tibi amice aſcende ſuperius et no erubeſ
cas q̃ primo loco ne forte honorabilior te ſuperi⁹
ſit ꝑ quã oporteat te deſcendẽ et ad ultimũ
nouiſſimũ locũ tendẽ Iſta ꝑt allegat cõ
ambitioſos ꝙfutat ad q̃ deꝰ ad nouiſſim̃ ſtatũ
cole vel ad nuptias mutare ꝙſpicit ꝑ⁹ di
uerſos gradꝰ vnuſquẽ q̃ ſuum vocat⁹ ꝓpꝛ
volt q̃ vnuſquiſq; gradũ ſuũ cuſtodiat et nullꝰ
ad alteriorem gradũ q̃ ſortit⁹ ꝑ ambitiõ aſcendat
ſi q̃ multi ſũt q̃ ſi primo locũ ſubierint a ſuperi⁹
ſtatꝰ ꝓmotꝰ ambiũt et eligũt ibi ultimo vel
ultima ſe ꝛponũt et ſic ſi⁹ finaliter ꝛmotꝰ ad
locũ infimũ ſ⁹ ad miſer⁹ mi⁹ cui⁹ ꝓtuo
ſcuam⁹ et a celſitudine q̃ ꝓpꝛie⁹ aſcen
dere ꝛponit⁹ ꝛ illi q̃ no ꝛ nouiſſimo loco
ꝛ in ſtatu humilitatis et paupertatis ſedẽt et
qui in hoc mundo ꝓdu⁹ et ſtatu ſe contẽtꝰ finã
in morte ſuper⁹ ad locũ honorabile pueri⁹ cu
tabit et ibi felicit⁹ exultẽs a⁹ma ingre
ſtende ſuper⁹ vnde ꝙ ſe exaltat ꝛ

Homo quidam fecit cenã magnã et vocat
multos et miſit ſeruũ ſuum hora cene dicere
inuitatis vt venirent q̃a parata ſũt oꝛa omẽ
tu ſe excuſauerunt ꝓmꝰ dixit q̃ villã emerat
et habẽs ꝛ dicẽ eam ꝛ rogo te q̃ me habeas
excuſatum alius dixit se quin⁹ iuga
boũ emiſſe et ad ꝓbandi illos vadit⁹ ꝛ rogo
te habe me excuſatum et ad uxorẽ debꝰ ꝛ dixit
nouũ se duxiſſe et ꝛ ea venire debꝰ ꝛ dixit
ſeruꝰ ꝓfectꝰ retulit hec dñs ſuo tũc irat⁹ pater
familias ꝛ ſeruo ſuo dixit exi cito in plateas
et vicos ciuitatis et pauperes debiles claudos
et cecos introduc huc Et ꝙfectꝰ ſeruꝰ dixit dñe
factum est vt imperaſti et adhuc locus eſt
Ipſe vero dixit ad ſeruum exi in vias et ſepes
et compelle intrare ut impleatur domus mea

Dic vere cū deo a principio ordinauit q̄sq̄
cunq; sc̄z ad gloriā p̄destinat ad ipsam vocā
uit at iustificauit vniuersos Constat q̄ q̄d tunc
sc̄z nunc in tpe gr̄e non cessat suos sue. & p̄di
catores mittit ad illud quod ignorāt quōre
dz q̄ul dubio gētes omnes diuitas sc̄z q̄ salue
fīt p̄ aliā q̄ eccl̄ia vidē acq̄rē & possidē villā
q̄ mundi p̄dicāt̄ q̄ dicas et honores
p̄dicāt̄ Et ro cū ista ita sit q̄ debito ad gor
celeste quoniā p̄ bona opa ꝙ adquirit villā
nisi cū habe me adquisiuit p̄ Alij fatu
ritu celebrāt festa Alij excusāt̄ p̄ vxorem
& p̄ carnalia debita Ecce ai vxorē & carne
vel carnis affinitatē volūt Sed nrē habz ab
affectū ad desiderio celeste gloriē refūre et re
lassa quoniā fastidit Alij excusāt̄ p̄ q̄ nīga
bon & p̄ q̄d̄ sensuū illecebras q̄ aliqui sc̄
ira vagi et ira desiderant sensus suos ad extra
neas illecebras q̄uq; vitā q̄ de armis et spol̄
nichil curavit Et ro breuit̄ nullū talia curā
padisi q̄stituit. q̄a nō ē dignū q̄ aliqs ad
mittat̄ ad illā qui mundi delectabilia sibi pro
mit. Quapr̄ ego fabulari et dubitā illud pe
tribulationē mitt̄e cognouit̄ et de talibz cura
padisi excludit. q̄ diuitas cū tyrānā vacuitas
celestia acquirat. sibi sc̄z pauperes q̄ ad
quoniā illud vadūt. sic pauperes substituit̄ et

Illud quod q̄ p̄. sc̄z q̄ qui vult tr̄e edi
ficā. qui prius sedens computat sumptū qui ne
cessarios habet ad p̄ficiendū ne p̄ fundamē
iacpit et edificā nequeat dicat sibi illu
dendo iste ho cepit edificā et nō potuit
consumare Et illud de rege q̄ cogitat si cū
decē milib⁹ suis possit occurrē illi q̄ venit cōtra
cū cū maiori vel aliqua & qui missa legatōe rogat
ad que sc̄z pacis Ista pnt allegoriā p̄ eccl̄ie
qui in suis viribz nimis confidūt Et qui mer
sua vitia et virtutes non bn ponderat Non
stat enī q̄ quidā habet facē cū vno potēn
tissimo regē cū deo. habet ei nr̄o edificia
re vnā altissimā turrim sc̄z altitudinē con
templationis q̄ce p̄fectū Et ro q̄libz debet
sapiēs cōsiderā virtutes suas mensurare. cō
putare vt in tpe cognoscat si sua merita
sufficiant ad hoc q̄ possit regi in die iudicij
occurrē et turrim mōalis edificiū assu
mere. aliōq̄n se diminutū insufficientem
inuenīat Debet legationē pacis nīmis
ad deū mittē et ipsi pacē & veā misericor
diā placare q̄ Ecce assencient adiutorio tuo
Vel dic cōm p̄sumptuosū q̄ q̄dā de suis
viribz p̄sumūt q̄ turrim p̄fectionis et cōpletū
passe in se et ex simplo p̄fici et cogi ipō
digne accēdē credunt. Vnde sepe fit q̄ ab
p̄fectione non ḡdit et q̄ vltō vitā agere
unt̄ q̄ dura sta q̄ ip̄m q̄d assumūt nequeāt
sustinere. q̄ nrē ē cor in via defice et
p̄fectū edificiū dimittat et sic nare ḡdā
dū deficere sustinē incepit edificare et non potuit q̄ sustinet
dicit ista cōdie q̄ p̄alit̄ in eclesiastē
vi. nouiq; q̄z p̄ ira sacietas in principio
q̄ ei dura apa inpiis et vltō vitā finē
q̄randū qui tñ p̄ vita defecit et a vita que
cupiūt ad vitā glē lachrymā se defleturū
Nullū ḡ debet q̄ ad inceptū ei opa
inpe si deliberando sup̄ hō cogitet vtū
tes suas metiri et ad q̄uta ne forte
si inceperit non valeat q̄sumare vñ
bn deliberādo ad q̄d semel statuendū ho
bn q̄situr̄ Vnde te ne q̄sulas

Vltim q̄ dicit dominus Cam̄ p̄m
ghis si vna p̄dixit solet sup̄nam
atrendē domū cibū donec sua
uit dragmā q̄ui ei mulier de
quoniā vicinas et de fiducia dragme
q̄ p̄dita fuerat q̄gaudē Nisi vita de
decima dragma siue de aue castissima
castitatis sc̄z de natiuā ḡdens q̄ p̄dita
est ex nolente ordinibz angelice dignita
ut ḡdit sup̄ vt ḡdit sup̄ Et dic q̄ mulier dicta sapiē
q̄ de separāde anime angelice q̄ndā
Vel dic q̄ sc̄ mulier mēdit q̄ si mulier
i adā de dei dragmā i de so mouent
vas de ḡplemato et p̄fundo vitio aliqd
p̄didit q̄ aquas pam stati sc̄z lucēdā rele
accendē domū cōsūē q̄ cōfessione cibi
et totū se q̄ afflictione q̄ualud et vtī q̄ sāc
tificā diligēdā q̄re q̄ ad possit cōpere
et spūalē ducere. q̄si dicere sc̄z q̄ ille

Lucas

Vel dic q̃ mulier debet gaudẽ de ẽu
ꝓtacõe ꝑdite dragme et ide peccatꝝ
et ad gr̃as tanꝫ virũ laborãe ẽuꝫ cõ
gaudiũ ẽ angelis ſ̃t̃ vno ꝑcatore pñam aſſe
te q̃ ſup̃ xcix iuſtis ¶ Quidã hõ habuit
duas filias quarũ iuniꝫ pene ſ̃bm̃ patris
ne ſe ꝺimittẽꝺ patrẽ et cupiens a pre
recedere et ꝑfectꝫ in regione longinqua
ſ̃bam ſuã viuendo luxurioſe conſumpſit. tande
ꝑa cũ acta fame aſſumpſit vñ ciuiũ regio
nis adheſit et ipꝫ porcos pauit et ꝑa
uilꝫ ventre ſuũ de ꝑcatis ſiliquis impl̃e
cupiebat et nẽ nemo ſibi dabat ille q̃ ſa
me aſſiꝛctꝫ ſepulcrũ pene domꝫ meritꝫ
et ad p̃rem ſuũ redire ipñam patẽ cogitat
ꝺ. ¶ Quãti mercenarii in domo p̃ris mei
habundant panibꝫ ego aũt hic fame pereo ſurgã
et ibo ad p̃rem meũ et dicã patri
peccauĩ in celũ et coram te amplius
non ſũ dignus vocari filius tuus fac me ſicut
unũ de mercenariis tuis. Et ſurrexit
et venit ad patrem ſuum. Cũ adhuc
longe eẽt vidit illũ pater ſuus et mi
ſericordia motus eſt et accurrens cecidit
ſup̃ collum eius et oſculatus eſt eum
Dixit autem filius ei pater peccaui in celum
et coram te amplius non ſum dignus vocari
filius tuus. Dixit autem pater ad ſeruos ſuos
Cito proferte ſtolam primam et induite illum
et date annulum in manum eius et calciamenta
in pedibus eius et adducite vitulum ſaginatum
et occidite et manducemus et epulemur quia hic filius meus
mortuus fuerat et reuixit perierat et inuentus
eſt. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius
ſenior in agro et cum veniret et appropinquaret
domui audiuit ſymphoniam et chorum et
vocauit unum de ſeruis ſuis et interrogauit eum
quid hec eſſent. Ille aũt dixit illi quia frater tuus
venit et occidit pater tuus vitulum ſaginatum
quia ſalvum eum recepit. Indignatus aũt
noluit introire. Pater ergo illius egreſſus
cepit rogare illum. Qui respondens dixit patri
Ecce tot annis ſeruio tibi et nunquam mandatum
tuum preterii et nunquam dediſti mihi hedum
ut cum amicis meis epularer. Poſtea aũt quam
filius tuus hic qui deuorauit ſubſtantiam ſuam cum meretricibus
venit occidiſti ei vitulum ſaginatum. At ille dixit illi
Fili tu mecum es ſemper et omnia mea tua ſunt
epulari autem et gaudere oportebat quia frater tuus
mortuus erat et reuixit perierat et inuentus
eſt. Dicebat autem et ad diſcipulos ſuos
Homo quidam erat diues qui habebat villicum
et hic diffamatus eſt apud illum tanquam
diſſipaſſet bona ipſius. Et vocauit illum
et dixit illi quid hoc audio de te reddere
rationem villicationis tue. Iam enim non poteris
villicare. Ait autem villicus intra ſe quid
faciam quia dominus meus aufert a me villicationem
fodere non valeo mendicare erubeſco. Scio quid
faciam ut cum amotus fuero a villicatione
recipiant me in domos ſuas. Conuocatis
itaque ſingulis debitoribus domini ſui dicebat primo
Quantum debes domino meo. Qui dixit illi
centum cados olei. Et dixit illi accipe cautionem
tuam et ſede cito ſcribe quinquaginta. Deinde
alii dixit quantum tu debes. Qui dixit illi
centum coros tritici. Dicit illi accipe litteras
tuas et ſcribe octoginta. Et laudauit dominus
villicum iniquitatis ſagaciter fecit quia filii
huius ſeculi prudentiores filiis lucis in
generatione ſua ſunt. Et ego vobis dico
facite vobis amicos de mammona iniquitatis
ut cum defeceritis recipiant vos in eterna
tabernacula. Qui fidelis eſt in minimo et
in maiori fidelis eſt. Et qui in modico iniquus
eſt et in maiori iniquus eſt. Si ergo in
iniquo mammona fideles non fuiſtis quod
verum eſt quis credet vobis. Et ſi in alieno
fideles non fuiſtis quod veſtrum eſt quis dabit
vobis. Nemo ſeruus potest duobus dominis ſeruire
aut enim unum odiet et alterum diligit aut
unum ſuſtinebit et alterum contemnet non
potestis deo ſeruire et mamone. Audiebant
autem omnia hec et phariſei qui erant auari
et deridebant illum. Et ait illis vos eſtis
qui iuſtificatis vos coram hominibus deus
autem novit corda veſtra quia quod hominibus
altum eſt abhominatio eſt ante deum. Lex
et prophete uſque ad iohannem ex tunc regnum
dei evangelizatur et omnis in illud vim facit
Facilius eſt aũt celum et terram preterire
quam de lege unum apex cadere. Omnis qui
dimittit uxorem ſuam et ducit alteram
mechatur et qui dimiſſam a viro ducit
mechatur. Homo quidam erat diues et induebatur
purpura et byſſo et epulabatur cotidie
splendide. Et erat quidam mendicus nomine
lazarus qui iacebat ad portam eius ulceribus
plenus. Et cupiens ſaturari de micis que cadebant
de mensa diuitis et nemo illi dabat ſed et
canes veniebant et lingebant ulcera eius.
Factum eſt aũt ut moreretur mendicus et
portaretur ab angelis in ſinum abrahe. Mortuus
eſt aũt et diues et ſepultus eſt in inferno
Eleuans aũt oculos ſuos cum eſſet in tormentis
videt abraham a longe et lazarum in ſinu eius
Et ipſe clamans dixit pater abraham miſerere
mei et mitte lazarum ut intinguat extremum
digiti ſui in aquam et refrigeret linguam meam
quia crucior in hac flamma. Et dixit abraham
fili recordare quia recepiſti bona in vita tua
et lazarus ſimiliter mala nunc aũt hic conſolatur
tu aũt cruciaris. Et in hiis omnibus inter nos
et vos chaos magnum firmatum eſt ut hii qui
volunt hinc tranſire ad vos non poſſint neque
inde huc tranſmeare. Et ait rogo ergo te pater
ut mittas eum in domum patris mei habeo enim
quinque fratres ut teſtetur illis ne et ipſi
veniant in hunc locum tormentorum. Dicit illi
abraham habent moyſen et prophetas audiant illos
Qui dixit non pater abraham ſed ſi quis ex
mortuis ierit ad eos penitentiam agent. Dixit
aũt illi ſi moyſi et prophetarum non audiunt
neque ſi quis ex mortuis reſurrexerit credent.
Dixit aũt ad diſcipulos ſuos impoſſibile eſt
ut ſcandala non eueniant. Ve aũt illi per quem
veniunt melius eſt illi ſi lapis molaris impoſitus
circa collum eius et proiectus eſt in mare
quam ut ſcandalizet unum de pusillis istis
Attendite vobis ſi peccauerit in te frater tuus
increpa illum et ſi penitentiam egerit dimitte
illi et ſi ſeptie in die peccauerit in te et ſeptie
in die conuertitur ad te dicens penitet me
dimitte illi. Et dixerunt apoſtoli domino adauge
nobis fidem. Dixit aũt dominus ſi habueritis
fidem ſicut granum ſinapis dicetis huic arbori
morꝰ eradicare et tranſplantare in mare et
obediret vobis. Quis aũt veſtrum habens ſeruum
arantem aut pascentem qui regreſſo de agro
dicat illi tranſi ſtatim recumbe. Et non dicit
illi parate quod cenem et accinctus miniſtra
mihi donec manducem et bibam et poſtea
manducabis et bibes tu. Numquid habet gratiam
ſeruo illi quia fecit ea que preceperat ei non
puto. Ita et vos cum feceritis omnia que
preceptꝝ ſunt vobis dicite quia ſerui inutiles
ſumus quod debuimus facere fecimus. Et factum
eſt dum iret in hieruſalem et ipſe tranſiret
per mediam ſamariam et galileam. Et cum
ingrederetur quoddam caſtellum occurrerunt
ei decem viri leproſi qui ſteterunt a longe
et levauerunt vocem ſuam dicentes. Iheſu
preceptor miſerere nobis. Quos ut vidit dixit
illis ite oſtendite vos ſacerdotibus. Et factum
eſt dum irent mundati ſunt. Unus aũt ex illis
ut vidit quia mundatus eſt regreſſus eſt cum
magna voce glorificans deum. Et cecidit in
faciem ante pedes eius gratias agens et hic
erat ſamaritanus. Respondens aũt iheſus dixit
nonne decem mundati ſunt et novem ubi ſunt
non inuenti ſunt qui redirent et darent gloriam
deo niſi hic alienigena. Et dixit illi ſurge
vade quia fides tua te ſaluum fecit. Interrogatus
aũt a phariſeis quando veniret regnum dei
reſpondit eis et dixit non veniet regnum dei
obſeruatione neque dicent ecce hic aut ecce illic
Ecce enim regnum dei intra vos eſt. Et dixit
ad diſcipulos venient dies quando deſiderabitis
videre unum diem filii hominis et non videbitis
Et dicent vobis ecce hic et ecce illic nolite
ire neque ſectemini. Nam ſicut fulgur coruſcans
de ſub celo in ea que ſub celo ſunt fulget
ita erit filius hominis in die ſua. Primum aũt
oportet illum multa pati et reprobari a
generatione hac. Et ſicut factum eſt in diebus
noe ita erit et in diebus filii hominis. Edebant
bibebant uxores ducebant uxores dabantur
a viris uſque in diem qua intrauit noe in
arcam et venit diluuium et perdidit omnes.
Similiter ſicut factum eſt in diebus loth
edebant bibebant emebant vendebant plantabant
edificabant. Qua die aũt exiit loth a ſodoma
pluit ignem et ſulphur de celo et omnes
perdidit. Secundum hec erit qua die filius
hominis reuelabitur. In illa hora qui fuerit
in tecto et vaſa eius in domo non deſcendat
tollere illa et qui in agro non reuertatur
retro. Memores eſtote uxoris loth. Quicunque
querit animam ſuam ſalvam facere perdet illam
et quicunque perdiderit animam ſuam vivificabit
illam. Dico vobis in illa nocte erunt duo in
lecto uno aſſumetur et alter relinquetur
duo molentes in unum erunt una aſſumetur
et alter relinquetur duo in agro unus aſſumetur
et alter relinquetur. Et reſpondentes dicunt illi
ubi domine. Qui dixit illis ubi corpus fuerit
illuc congregabuntur et aquile. Dicebat aũt
parabolam illis quia oportet ſemper orare
et non deficere dicens. Iudex quidam erat
in quadam ciuitate qui deum non timebat
et hominem non reuerebatur. Vidua aũt quedam
erat in ciuitate illa et venit ad eum dicens
vindica me de aduerſario meo. Et nolebat
per multum aũt tempus. Poſtea aũt dixit
intra ſe etſi deum non timeo nec hominem
reuereor tamen quia moleſta eſt mihi hec
vidua vindicabo illam ne in nouiſſima veniens
ſugillet me. Ait aũt dominus audite quid
iudex iniquitatis dicit. Deus aũt non faciet
vindictam electorum ſuorum clamantium ad
ipſum die ac nocte et patientiam habebit in
illis. Dico vobis quia cito faciet vindictam
illorum. Verumtamen filius hominis veniens
putas inueniet fidem in terra. Dixit aũt
et ad quoſdam qui confidebant in ſe tanquam
iuſti et aſpernabantur ceteros parabolam hanc
Duo homines aſcenderunt in templum ut orarent
unus phariſeus et alter publicanus. Phariſeus
ſtans hec apud ſe orabat deus gratias ago
tibi quia non ſum ſicut ceteri hominum
raptores iniuſti adulteri velut etiam hic
publicanus. Ieiunio bis in ſabbato decimas
do omnium que poſſideo. Et publicanus a longe
ſtans nolebat nec oculos ad celum levare
ſed percutiebat pectus ſuum dicens deus
propitius eſto mihi peccatori. Dico vobis
deſcendit hic iuſtificatus in domum ſuam
ab illo. Quia omnis qui ſe exaltat humiliabitur
et qui ſe humiliat exaltabitur. Offerebant
aũt illi et parvulos ut tangeret illos
quod videntes diſcipuli increpabant illos
Iheſus aũt vocauit eos dicens ſinite parvulos
venire ad me et nolite prohibere talium
enim eſt regnum dei. Amen dico vobis quicunque
non acceperit regnum dei ſicut puer non
intrabit in eum. Et interrogauit eum quidam
princeps dicens magiſter bone quid faciens
vitam eternam poſſidebo. Dixit aũt ei iheſus
quid me dicis bonum nemo bonus niſi unus
deus. Mandata nouiſti non adulterabis non
occides non furtum facies non falſum teſtimonium
dices honora patrem tuum et matrem. Qui
dixit omnia hec cuſtodiui a iuuentute mea.
Quo audito iheſus dixit adhuc unum tibi deeſt
omnia quecunque habes vende et da pauperibus
et habebis theſaurum in celo et veni ſequere
me. Hec audiens contriſtatus eſt quia erat
diues valde. Videns aũt eum iheſus contriſtatum
dixit quam difficile qui pecunias habent in
regnum dei introibunt. Facilius enim eſt
camelum per foramen acus tranſire quam
divitem intrare in regnum dei. Dixerunt aũt
qui audierunt et quis poterit ſalvus fieri.
Qui dixit quia impoſſibilia apud homines
poſſibilia ſunt apud deum. Ecce nos dimiſimus
omnia et ſecuti ſumus te. Dixit aũt eis amen
dico vobis nemo eſt qui reliquerit domum
aut parentes aut fratres aut uxorem aut
filios propter regnum dei qui non recipiat
multo plura in hoc tempore et in futuro
vitam eternam. Aſſumpſit aũt iheſus duodecim
et dixit illis ecce aſcendimus hieroſolymam
et conſummabuntur omnia que ſcripta ſunt
per prophetas filio hominis. Tradetur enim
gentibus et illudetur et flagellabitur et
conſpuetur et poſtquam flagellauerint occident
eum et tertia die reſurget. Et ipſi nichil
horum intellexerunt et erat verbum iſtud
abſconditum a eis et non intelligebant
quecunque dicta ſunt. Factum eſt aũt cum
appropinquaret hiericho cecus quidam ſedebat
ſecus viam mendicans. Audiens aũt turbam
tranſeuntem interrogabat quid hoc eſſet.
Nunciauerunt aũt ei quod iheſus nazarenus
tranſiret. Et clamauit dicens iheſu fili dauid
miſerere mei. Et qui precedebant increpabant
eum ut taceret. Ille aũt multo magis clamabat
fili dauid miſerere mei. Stans aũt iheſus
iuſſit illum adduci ad ſe. Et cum appropinquaſſet
interrogauit illum dicens quid tibi vis faciam
Qui dixit domine ut videam. Et iheſus dixit illi
reſpice fides tua te ſaluum fecit. Et confeſtim
vidit et ſequebatur illum magnificans deum.
Et omnis plebs ut vidit dedit laudem deo.
Et intrauit iheriho et perambulabat. Et ecce
vir nomine zacheus et hic erat princeps
publicanorum et ipſe diues. Et querebat videre
iheſum quis eſſet et non poterat a turba quia
ſtatura pusillus erat. Et preccurrens ante
aſcendit in arborem ſycomorum ut videret
illum. Et cum venit ad locum ſuſpiciens iheſus
vidit illum et dixit illi zache feſtinans
deſcende quia hodie in domo tua oportet me
manere. Et feſtinauit et deſcendit et excepit
illum gaudens. Et cum viderent omnes murmurabant
dicentes quia apud hominem peccatorem
deuertit manere. Stans aũt zacheus dixit
ad dominum ecce dimidium bonorum meorum
domine do pauperibus et ſi quid aliquem
defraudauerim reddo quadruplum. Ait aũt
iheſus quia hodie ſalus domui huic facta eſt
eo quod et ipſe filius ſit abrahe. Venit enim
filius hominis querere et ſalvum facere quod
perierat. Hec illis audientibus adiciens
dixit parabolam eo quod propius eſſet
hieruſalem et exiſtimarent quod confeſtim
regnum dei manifeſtaretur. Ait ergo homo
quidam nobilis abiit in regionem longinquam
accipere ſibi regnum et reuerti. Vocatis aũt
decem ſeruis ſuis dedit eis decem mnas et
ait ad illos negotiamini dum venio. Ciues
aũt eius oderant eum et miſerunt legationem
poſt illum dicentes nolumus hunc regnare
ſuper nos. Factum eſt aũt ut rediret accepto
regno et iuſſit vocari ſeruos ſuos quibus
dederat pecuniam ut ſciret quantum quiſque
negotiatus eſſet. Venit aũt primus dicens
domine mna tua decem mnas acquiſiuit. Et
ait illi euge bone ſerue quia in modico fidelis
fuiſti eris poteſtatem habens ſuper decem
ciuitates. Et alter venit dicens domine mna
tua fecit quinque mnas. Et huic ait et tu eſto
ſuper quinque ciuitates. Et alius venit dicens
domine ecce mna tua quam habui poſitam
habui in ſudario. Timui enim te quia homo
auſtere es tollis quod non poſuiſti et metis
quod non ſeminaſti. Dicit ei de ore tua te
iudico ſerue nequam. Sciebas quia homo auſtere
ſum tollens quod non poſui et metens quod
non ſeminaui. Et quare non dediſti pecuniam
meam ad menſam ut ego veniens cum uſuris
utique exegiſſem illam. Et aſtantibus dixit
auferte ab illo mnam et date illi qui decem
mnas habet. Et dixerunt illi domine habet
decem mnas. Dico aũt vobis quia omni habenti
dabitur et abundabit ei. Ab eo aũt qui non
habet et quod habet auferetur ab eo. Verumtamen
inimicos meos illos qui noluerunt me regnare
ſuper ſe adducite huc et interficite ante me.
Et cum hec dixiſſet precedebat aſcendens
hieroſolymam. Et factum eſt cum appropinquaret
bethphage et bethanie ad montem qui vocatur
oliueti miſit duos de diſcipulis ſuis dicens
ite in castellum quod contra eſt in quo intrantes
inuenietis pullum aſine alligatum cui nullus
hominum unquam ſedit ſolvite illum et adducite.
Et ſi quis vos interrogauerit quare ſolvitis
ſic dicetis ei quia dominus eius opus habet.
Abierunt aũt miſſi et inuenerunt ſicut dixerat
illis. Solventibus aũt illis pullum dixerunt
domini eius ad illos quid ſolvitis pullum.
Qui dixerunt quia dominus eius opus habet.
Et duxerunt illum ad iheſum et iactantes
ſua vestimenta ſuper pullum aſcenderunt
iheſum. Et dum iret ſternebant vestimenta
ſua ſub pedibus eius. Et cum appropinquaret
iam ad deſcensum montis oliueti cepit omnis
turba diſcipulorum gaudere laudare deum
voce magna ſuper omnibus quibus viderant
virtutibus dicentes benedictus qui venit
rex in nomine domini pax in celo et gloria
in excelſis. Et quidam phariſeorum de turba
dixerunt magiſter increpa diſcipulos tuos.
Et reſpondens ait illis dico vobis ſi hii
tacuerint lapides clamabunt. Et ut appropinquauit
videns civitatem flevit ſuper illam dicens
quia ſi cognouiſſes et tu quidem in hac die
tua que ad pacem tibi nunc aũt abſcondita
ſunt ab oculis tuis quia venient dies in te
et circumdabunt te inimici tui vallo et
circumdabunt te et coangustabunt te undique
et ad terram prosternent te et filios tuos
qui in te ſunt et non relinquent in te lapidem
ſuper lapidem eo quod non cognouiſti tempus
viſitationis tue. Et introiens in templum
cepit eiicere vendentes in illo et ementes
dicens illis ſcriptum eſt quia domus mea
domus orationis eſt. Vos aũt feciſtis illam
speluncam latronum. Et erat docens quotidie
in templo. Principes aũt ſacerdotum et
ſcribe et principes populi querebant illum
perdere et non inueniebant quid facerent
omnis enim populus ſuſpendebatur audiens
illum. Et factum eſt in una dierum docente
eo populum in templo et euangelizante
conſtiterunt principes ſacerdotum et ſcribe
cum ſenioribus et dixerunt ad eum dicentes
dic nobis in qua potestate hec facis aut quis
eſt qui dedit tibi hanc potestatem. Reſpondens
aũt iheſus dixit ad illos interrogabo et ego
vos unum verbum et reſpondete mihi. Baptiſma
iohannis de celo erat an ex hominibus.
At illi cogitabant apud ſe dicentes quia ſi
dixerimus de celo dicet quare non credidiſtis
illi. Si aũt dixerimus ex hominibus plebs
universa lapidabit nos certi enim ſunt iohannem
prophetam eſſe. Et reſpondentes dixerunt
nescire unde eſſet. Et iheſus ait illis neque
ego dico vobis in qua potestate hec facio.
Cepit aũt ad plebem hanc parabolam dicere
homo quidam plantauit vineam et locauit eam
agricolis et peregre fuit temporibus multis.
Et in tempore miſit ad agricolas ſeruum ut
de fructu vineę darent ei quem cedentes
et dimiſerunt eum inanem. Et alium miſit
ſeruum illi aũt cedentes et contumelia
affectum miſerunt inanem. Et tertium miſit
illi aũt et hunc vulnerantes eiecerunt.
Dixit aũt dominus vinee quid faciam mittam
filium meum dilectum forſitan cum hunc
viderint verebuntur. Videntes aũt eum agricole
cogitabant inter ſe dicentes hic eſt heres
occidamus eum ut noſtra fiat hereditas.
Et eiecerunt eum extra vineam et occiderunt.
Quid ergo faciet illis dominus vinee veniet
et perdet agricolas illos et dabit vineam
aliis. Quod audientes dixerunt abſit. Ille
aũt intuens eos ait quid ergo eſt hoc quod
ſcriptum eſt lapidem quem reprobauerunt
edificantes hic factus eſt in caput anguli.
Omnis qui ceciderit ſuper lapidem illum
conquaſſabitur ſuper quem aũt ceciderit
conteret eum. Et querentes principes ſacerdotum
et ſcribe manus iniicere in illum in ipſa hora
et timuerunt populum cognouerunt enim quia
ad ipſos parabolam hanc dixerit. Et obſervantes
miſerunt inſidiatores qui ſe iuſtos fingerent
ut caperent eum in ſermone ut traderent illum
principatui et potestati preſidis. Et interrogauerunt
eum dicentes magiſter scimus quia recte dicis
et doces et non accipis perſonam ſed in veritate
viam dei docet. Licet nobis tributum dare
cesari an non. Conſiderans aũt dolum illorum
dixit ad eos quid me tentatis oſtendite mihi
denarium cuius habet imaginem et ſuperſcriptionem.
Reſpondentes aũt dixerunt cesaris. Et ait
illis reddite ergo que ſunt cesaris cesari et
que ſunt dei deo. Et non potuerunt verbum
eius reprehendere coram populo et mirati
in reſponſo eius tacuerunt. Accedentes aũt
quidam de ſadducęis qui negant reſurrectionem
eſſe interrogauerunt eum dicentes magiſter
moyſes ſcripſit nobis ſi cuius frater mortuus
fuerit habens uxorem et hic ſine liberis fuerit
ut accipiat frater eius uxorem illius et ſuſcitet
ſemen fratri ſuo. Septem ergo fratres erant
et primus accepit uxorem et mortuus eſt ſine
liberis. Et ſecundus et tertius accepit illam
et ſimiliter et omnes ſeptem non dimiſerunt
ſemen et mortui ſunt. Noviſſima omnium et
mortua eſt et mulier. In reſurrectione ergo
cuius eorum erit uxor. Omnes enim habuerunt
illam uxorem. Et ait illis iheſus filii huius
ſeculi nubunt et nubentur. Qui aũt digni habebuntur
ſeculo illo et reſurrectione ex mortuis neque
nubent neque uxores ducent neque enim mori
poterunt amplius equales enim angelis ſunt
et filii ſunt dei cum ſint filii reſurrectionis.
Quod aũt mortui reſurgant et moyſes oſtendit
ſecus rubum ſicut dicit dominum deum abraham
et deum iſaac et deum iacob. Deus aũt non eſt
mortuorum ſed viuorum omnes enim vivunt
ei. Reſpondentes aũt quidam de ſcribis dixerunt
magiſter bene dixiſti. Et amplius non audebant
eum interrogare quicquam. Dicunt aũt christum
filium dauid eſſe. Et ipſe dauid dicit in libro
pſalmorum dixit dominus domino meo ſede a
dextris meis donec ponam inimicos tuos
ſcabellum pedum tuorum. Dauid ergo dominum
eum vocat et unde filius eius eſt. Audiente
aũt omni populo dixit diſcipulis ſuis attendite
a ſcribis qui volunt ambulare in ſtolis et
amant ſalutationes in foris et primas cathedras
in ſynagogis et primos diſcubitus in cenis
qui devorant domos viduarum ſimulantes
prolixe orationes. Hii accipient maius iudicium.
Sedit aũt iheſus contra gazophilacium et
videbat quomodo turba iactaret es in gazophilacium
divites aũt multi iactabant multa. Et cum
venit vidua quedam pauper et miſit duo minuta
et dixit vere dico vobis quia vidua hec pauper
plus quam omnes miſit. Omnes enim hii ex
abundanti ſibi miſerunt in munera dei. Hec
aũt de penuria ſua omnem victum quem habuit
miſit. Et quidam dicebant de templo quod
lapidibus bonis et donis ornatum eſt. Dixit
aũt hec venient dies in quibus non relinquetur
lapis ſuper lapidem qui non deſtruatur.
Interrogauerunt aũt eum dicentes magiſter
quando ergo hec erunt et quod ſignum cum
futura ſint hec. Ille aũt dixit videte ne
ſeducamini multi enim venient in nomine meo
dicentes quia ego ſum et tempus appropinquauit
nolite ergo ire poſt eos. Cum aũt audieritis
prelia et ſeditiones nolite terreri oportet
enim hec primum fieri ſed non ſtatim finis.
Tunc dicebat illis ſurget gens contra gentem
et regnum adversus regnum. Terremotus aũt
magni erunt per loca et peſtilentie et fames
terroreſque de celo et ſignum magna erunt.
Antequam aũt hec omnia fiant inicient vobis
manus ſuas et perſequentur tradentes in
ſynagogas et custodias trahentes ad reges
et preſides propter nomen meum. Continget
aũt vobis in teſtimonium. Ponite ergo in
cordibus veſtris non preconſiderare quemadmodum
reſpondeatis. Ego enim dabo vobis os et
ſapientiam cui non poterunt reſiſtere et
contradicere omnes adverſarii veſtri. Tradentur
aũt a parentibus et fratribus et cognatis
et amicis et morte afficient ex veſtris et
eritis odio omnibus propter nomen meum.
Et capillus de capite veſtro non peribit.
In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras.
Cum aũt videritis circumdari ab exercitu
hieruſalem tunc ſcitote quia appropinquauit
deſolatio eius. Tunc qui in iudea ſunt fugiant
ad montes et qui in medio eius diſcedant et
qui in regionibus non intrent in eam quia
dies ultionis hii ſunt ut impleantur omnia
que ſcripta ſunt. Vę aũt pregnantibus et
nutrientibus in illis diebus erit enim pressura
magna ſuper terram et ira populo huic et
cadent in ore gladii et captivi ducentur in
omnes gentes et hieruſalem calcabitur a gentibus
donec impleantur tempora nationum. Et erunt
ſignum in ſole et luna et ſtellis et in terris
pressura gentium preſtantium confuſione ſonus
maris et fluctuum aridis hominibus pre timore
et expectatione que ſuperuenient universo
orbi. Nam virtutes celorum movebuntur et
tunc videbunt filium hominis venientem in
nube cum potestate magna et maieſtate. Cum
aũt fieri incipiunt hec videte et levate capita
veſtra quia appropinquat redemptio veſtra.
Et dixit illis parabolam videte ficulneam
et omnes arbores cum producunt iam fructum
ex ſemetipſis intelligentes videtis et ſcitis
quia prope eſt eſtas ita et vos cum videritis
hec fieri ſcitote quia prope eſt regnum dei.
Amen dico vobis quia non tranſibit generatio
hec donec omnia fiant. Celum et terra tranſibunt
verba aũt mea non tranſibunt. Attendite aũt
vobis ne forte graventur corda veſtra in
crapula et ebrietate et curis huius vite et
ſuperueniat in vos ſubitus dies illa. Tanquam
laqueus enim ſuperueniet in omnes qui ſedent
ſuper faciem omnis terre. Vigilate aũt omni
tempore orantes ut digni habeamini fugere
ista omnia que futura ſunt et ſtare ante
filium hominis. Erat aũt docens in templo
exiens aũt hoc nocte morabatur in monte
qui vocatur oliueti. Et omnis populus manicabat
ad eum in templo audire eum. Erat aũt dies
feſtus azimorum et phaſe. Et querebant principes
ſacerdotum et ſcribe quomodo eum interficerent
timebant aũt populum. Intrauit aũt ſathanas
in iudam qui cognominabatur iſcariothis
unum de numero duodecim. Et abiit et locutus
eſt cum principibus ſacerdotum et magiſtratibus
quemadmodum illum traderet illis. Et confeſi
ſunt et pacti ſunt pecuniam illi dare. Et
ſpopondit et querebat opportunitatem ut
traderet illum ſine turba eis. Venit aũt dies
azimorum in qua necabatur phaſe. Et miſit
petrum et iohannem dicens euntes parate
nobis phaſe ut manducemus. Qui dixerunt
ubi vis paremus tibi. Et dixit illis ecce
introeuntibus veſtris in civitatem occurret
vobis homo amphoram aquę bajulans ſequimini
eum in domum in qua intrat et dicetis patri
familias domus dicit tibi ubi eſt refectio
ubi phaſe cum diſcipulis meis manducem.
Et ipſe oſtendet vobis cenaculum grande
ſtratum et ibi parate. Euntes aũt invenerunt
ſicut dixerat illis et paraverunt phaſe.
Et cum facta eſſet hora diſcubuit et duodecim
apoſtoli cum eo. Et ait illis deſiderio deſideravi
hoc phaſe manducare vobiſcum antequam patiar
dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud
donec impleatur in regno dei. Et ſuſcipiens
calicem gratias egit et dixit accipite et
dividite inter vos. Dico enim vobis quia non
bibam de generatione vitis donec regnum dei
veniat. Et accepit panem gratias egit et
fregit et dedit eis dicens hoc eſt corpus meum
quod pro vobis datur hoc facite in meam
commemorationem. Similiter et calicem poſtquam
cenatum eſt dicens hic calix novum teſtamentum
in ſanguine meo qui pro vobis fundetur.
Verumtamen ecce manus tradentis me mecum
eſt in menſa. Et quidem filius hominis ſecundum
quod diffinitum eſt vadit verumtamen vę homini
illi per quem tradetur. Et ipſi cepit quęrere
inter ſe quis eſſet ex eis qui hoc facturus eſſet.
Facta eſt aũt et contentio inter eos quis
eorum videretur eſſe maior. Et dixit illis
reges gentium dominantur eorum et qui
potestatem habent ſuper eos benefici vocantur.
Vos aũt non ſic ſed qui maior eſt in vobis
fiat ſicut minor et qui preceſſor eſt ſicut
miniſtrator. Nam quis maior eſt qui diſcumbit
an qui miniſtrat nonne qui diſcumbit ego aũt
in medio veſtrum ſum ſicut qui miniſtrat.
Vos aũt eſtis qui permanſiſtis mecum in
temptationibus meis et ego diſpono veſtrum
ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnum ut
edatis et bibatis ſuper mensam meam in regno
meo et ſedeatis ſuper thronos iudicantes
duodecim tribus iſrahel. Dixit aũt dominus
ſimon ſimon ecce ſathanas expetiuit veſtrum
ut cribraret ſicut triticum. Ego aũt rogavi
pro te ut non deficiat fides tua et tu aliquando
conuerſus confirma fratres tuos. Qui dixit
illi domine tecum paratus ſum et in carcerem
et in mortem ire. Et ait illi dico tibi petre
non cantabit hodie gallus donec ter abneges
me nosse. Et dixit illis quando miſi vos
ſine ſacculo et pera et calciamentis numquid
aliquid defuit vobis. At illi dixerunt nichil.
Dixit ergo illis ſed nunc qui habet ſacculum
tollat ſimiliter et peram et qui non habet
vendat tunicam ſuam et emat gladium. Dico
enim vobis quoniam adhuc hoc quod ſcriptum
eſt oportet impleri in me et cum iniquis
reputatus eſt. Etenim que de me ſcripta ſunt
finem habent. Illi aũt dixerunt domine ecce
gladii duo hic at ille dixit ſatis eſt. Et
egreſſus ibat ſecundum conſuetudinem in montem
oliueti. Secuti ſunt aũt illum et diſcipuli.
Cum aũt venit ad locum dixit illis orate ne
intretis in temptationem. Et ipſe aũt abſceſſit
avulſus ab eis quantum jactus eſt lapidis
et poſitis genibus orabat dicens pater ſi
vis transfer calicem iſtum a me verumtamen
non mea voluntas ſed tua fiat. Apparuit aũt
illi angelus de celo confortans eum et factus
in agonia prolixius orabat. Et factus eſt
ſudor eius ſicut guttę ſanguinis decurrentis
in terram. Et cum ſurrexiſſet ab oratione
venit ad diſcipulos ſuos et invenit eos
dormientes pre triſtitia. Et dixit illis quid
dormitis ſurgite et orate ne intretis in
temptationem. Adhuc eo loquente ecce turba
et qui vocabatur iudas unus de duodecim
antecedebat eos et appropinquauit iheſu ut
oſcularet eum. Iheſus aũt dixit illi iuda
oſculo filium hominis tradis. Videntes aũt
qui circa eum erant quod futurum erat dixerunt
domine ſi percutimus in gladio. Et percuſſit
unus ex illis ſeruum principis ſacerdotum
et abſcidit auriculam eius dexteram. Reſpondens
aũt iheſus ait hactenus uſque huc. Et cum
tetigiſſet auriculam eius ſanauit eum. Dixit
aũt iheſus ad principes ſacerdotum et magiſtratus
templi et ſenes qui venerant ad eum quaſi
ad latronem cum gladiis et fuſtibus. Cotidie
vobiſcum eram in templo et non extendiſtis
manus in me ſed hec eſt hora veſtra et potestas
tenebrarum. Comprehendentes aũt eum duxerunt
et introduxerunt in domum principis ſacerdotum.
Petrus aũt ſequebatur a longe. Et cum accenſiſſent
ignem in medio aule et circumſediſſent ſimul
erat petrus in medio eorum. Quam cum vidiſſet
quedam ancilla ſedere ad lumen et eum fixiſſet
intuitu dixit et hic cum illo erat. Ille aũt
negauit eum dicens mulier non novi illum.
Et paulo poſt alius videns eum dixit et tu
ex illis es. Petrus aũt ait homo non ſum.
Et intermiſſa quaſi hora una alius quidam
affirmabat dicens vere et hic cum illo erat
nam et galileus eſt. Et ait petrus homo
nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo
loquente cantauit gallus. Et conuerſus dominus
reſpexit petrum et recordatus eſt petrus
verbi domini ſicut dixerat illi quia priuſquam
gallus cantet ter me negabis. Et egreſſus
foras flevit amare. Et viri qui tenebant illum
illudebant illi et percutientes velabant eum
et interrogabant dicentes prophetiza quis
eſt qui te percuſſit. Et alia multa blaſphemantes
dicebant in eum. Et ut factus eſt dies
congregatum eſt ſenium populi principes
ſacerdotum et ſcribe et duxerunt illum in
concilium ſuum dicentes ſi tu es chriſtus dic
nobis. Et ait illis ſi vobis dixero non credetis
mihi ſi aũt et interrogauero non reſpondebitis
mihi neque dimittetis. Modo aũt erit filius
hominis ſedens a dextris virtutis dei. Dixerunt
aũt omnes tu ergo es filius dei. Ille aũt ait
vos dicitis quia ego ſum. Et ait illi quid
adhuc habemus teſtimonium quid enim opus
habemus teſtimonium ipſi enim audiuimus
de ore eius. Et ſurgens omnis multitudo eorum
duxerunt illum ad pilatum. Ceperunt aũt illum
accuſare dicentes hunc invenimus ſubvertentem
gentem noſtram et prohibentem tributa dare
cesari et dicentem ſe chriſtum regem eſſe.
Pilatus aũt interrogauit eum dicens tu es
rex iudeorum. Ille aũt reſpondens ait illi
tu dicis. Pilatus aũt dixit ad principes
ſacerdotum et turbas nichil invenio cauſe
in homine hoc. Illi aũt invalebant dicentes
quia commouet populum docens per univerſam
iudeam incipiens a galilea uſque huc. Pilatus
aũt audiens galileam interrogauit ſi homo
galileus eſſet. Et ut cognouit quod de
potestate herodis eſſet remiſit eum herodi
qui et ipſe hieroſolymis erat illis diebus.
Herodes aũt viſo iheſu gaviſus eſt valde
erat enim cupiens ex multo tempore videre
eum propter ea que audierat de eo et ſperabat
ſignum aliquod videre a eo. Interrogabat
aũt eum multis ſermonibus at ipſe nichil
illi reſpondebat. Aſtabant aũt principes
ſacerdotum et ſcribe conſtanter accuſantes
eum. Sprevit aũt illum herodes cum exercitu
ſuo et illuſit indutum veſte alba et remiſit
illum pilato. Facti ſunt aũt amici herodes
et pilatus in ipſa die nam antea erant inimici
ad invicem. Pilatus aũt conuocatis principibus
ſacerdotum et magiſtratibus et plebe dixit
ad illos obtuliſtis mihi hominem hunc quaſi
avertentem populum et ecce ego coram vobis
nullam cauſam inveni in homine hoc ex his
in quibus eum accuſatis. Sed neque herodes
iud

et ete remisit et sic eam gram accepit
aliud viaq; facit vt ad eat amatq; ad officio
ipm in sua tabernacula recipiant et fram q̄
ad ultimu persequat dicit ps. q̄ritu debes dño
meo tertio adhuc alia scripe qd cautionē
tua et sede q̄cito et scribe octoginta ꝛc. Dño qd suus hec
audito rem de prudentia emendauit. eplus
enim a filiis docet. De alieno largiri et de
mammona iniquitatis amicos sibi pauperes nobis
facere et ad defectum nos posse in eterna
tabernacula recipere. ¶ Verba salubria
illa pallidi exponunt et ea ac dictum xpi
mihi dicat. Vir iste a vitijs nō quibus
habet a deo alicui villicatu habet ad mistere
bona fortuita et nō. Quid ei habes bonum
quod non accepisti. j. cor. iiij. Homo ei ad
ministrede sensuū corporaliū vel bonoꝝ spaliū
nō e nisi villicus dei. cū qd nichil sit quibus i mā
te talē villicationem pōt. ꝓ dñi actu dicunt
de remedio studē. Sciendū qd de bonis nob
missis. De spalibus pauperibus bñfacere et sic que
nob dñi remittā vt pq mortē ipi villicati
et spaliū administratione amittamus vbi
non est prudentia i bñ operandi et vbi est
verecundia in ipso degere. possunt isti pau
peres quibus in hoc mundo bñfacimus in celes
tibus tabernaculis nos recipere et sicut
si faciamus dño nos emendabit. et ejus iste
bona non sunt nisi ei portio sua si mihi ela
faciamus ipse dño applicabit. Ignis de mammona
iniquitatis inducit de vniuersis amicis et
pauperes et sedes sibi fiunt vt i eoꝝ tabernaculis
i mundo celeste qs ē pauper meliꝰ ac
cipit eternitate. ¶ Homo quidā erat diues et induebat
purpura et bisso et epulabat̄ cotidie
splendide. Ds tamen nūq tacebat qui cupi
ebat saturari de micis q̄ cadebat de mensa
ei. et nemo ei dabat. et veruntamen canes
et lingebant vlcera eius. Ait. qd diues et la
zarꝰ mortui sunt. lazarꝰ in sinu abrahe
fuit. pcipue diues in inferno sepultus. qm qd
diues q̄ erat in tormentis oculos leuauit. et
lazarē in sinu abrahe vidit. guttā aque
at lingue refrigerio p lazarē fieri vluenti
contemplatur sibi dari precit. Quia in
abrahā sibi non creditit. Mittit mihi lazarē
qui intingat extremū digiti in aqua et re
frigeret linguā meā qm crucior in hac flāma
Fili inquit abrahā recordare qm recepisti bona
in vita tua. hic aut mala. hic at consolat
tu aut cruciaris. Diues at se nō ex
audito videns q̄ filiis suis qui i mundo man
serat vt ad eos mitteret lazarꝰ nō rogat.
mitte inquit lazarē q̄nq; fratribus meis ne et ipi
veniant in hūc locū tormentoꝝ. que q̄ abrahā
audiuit. ei sibi dixit. habet moysen et ꝓphetas
audiant illos ꝛc. ¶ Ista parabola ad multa ꝑt
applicat. Allegat. et q̄ iudicium sine misa fiet illi
qui nō fecit misas. sta iste an passi miās fecit
lazaro non facit. ꝓ an indiget nulla misa
ꝓcessit. nisi ei. Deus obturat aures suas
ad clamorē pauperis etiamsi ipe ex nō ex au
dientia. Item ista pōt allegari q̄ extrema gaudij
luctus occupat. et qd deus pq tempestiue misericordiā
facit. nisi in. et thob. ij. Diues. i. fudat i epulis
et vestibus pciosis. posteq; et i flāmis et supplicijs. lazarꝰ vero qui fudat in dolore positus et
ad abrahā in gaudio recubuit. Lu. i. et suientes
ipsaui bonis et diuites ꝛc. ¶ Vel applicat ad
occultū dei ordinationē vel predestinationē
q̄ diuisidē valat multos dare et illos qui nouit
malos nō dampnandos dat sic ysaias etiam
illis vero quos scit futuros saluandos dat adul
terata. nulla ad eam allegat abrahā de
dampnatione diuitis n̄ qui accepit bona in
vita sua. lazarꝰ et mala et ideo mortem
debet et apostata ymitari asserit. De isto ei
diuite non legit q̄ fuit raptor vel fornica
tor vel superbus. ꝑ solū qd diues et epulo de
lazaro aut nam q̄ aliqd bō fecit ꝑ solū qd
misit. Timeat qd diuites et adhuc dico ti
meat qd sedet patrat signū dampnatis. letet
pauper qd sedet habet signū saluandi.
Iste ambo sic diuersis tpaliū dapnatoꝝ
et mediaꝝ et vi. Bonus pauper qd ppter
ragnū calore et qd ig difficile ē diuitem
intrare in regnū celeste ꝛc. ¶ Vel dic q̄ qñq;
contingit ab illo in adiec auxiliū petere qua
homo in passis nō dignabat. respicit diues
ad ista et lazarē sibi auxiliū dari precit q̄
languentē ad guttā non respexit. ¶ Vel
dic q̄ homo debet semp de amicis suis cōsu

et de eorū dampnacione dicit. Sicut ille qui in tormentis positus petebat liquefieri ad fl'es smith. magis volens sibi poni q̄ sibi non fuisse dampnationem videre. Ca'm 14'm

Oclauri erudit. ꝙ dicit Ieron. supplicantes q̄ sumpserūt ab ipo ihesu. precipue iquit omisse mi cuidā misereri precepit q̄ in cruce pro suis persecutoribus oravit. Et ait tibi omnes dicit. vng ait ad illū q̄ semel tang ad sua mundauit. vng ait ad illū q̄ septies ad dñm. Et ego tibi dico. alij vero nouē q̄ debuerūt ad cenā nuptiarū. sed respondit. Nonne decem mundati sūt. et nouē vbi sūt. Non fuit qui rediret et daret gloriā deo nisi hic alienigena. Dic q̄ tibi ad sacerdotes mittit. aliud ē spūalit̄ q̄ de peccō confitet. et penā exhibet. aliud sic q̄n dicit lepra. i. peccat. q̄ dicit plage tue misericordes. et ejus misericordibus sunt corrupti voluit a lepr vicioz pusillos mundos ad exām p eosdem et p venie ipetracionem. nec p confessionē. et ad sacerdotes q̄si tendit. q̄dā ambulat. et tūc de solid ad sacerdotes mittit. et de solid confitet. q̄nat a culpa culpa tñ dñs. Exceptis nouē. q̄ confessio sequat̄ exceptis in culpa pestima relabunt. Sola enī contritio ad gr̄am q̄situ pena tollit. et gr̄ia restituit. ꝓ ē dixi q̄ sibi

Vel allegā ista q̄ alienigena. reuelatis et lepra. et alteri. melius z gratiarū deo de collatis bñficijs q̄ reuelatus. et eleri q̄ ipi deuote ad dñm reuertit̄. illi vō optenet beneficijs tpalibz et spūalibz p̄cedē. dubit̄ ejus in sua ingratitudine turpiter ap̄bat.

Dolens dño conditione dei iudicij derelicte. et q̄ ignote. et subito veniet dicit. Sicut fulgur. de oriente apparet. sic est aduentus filij hois. sicut in diebz noe hoies edebant. bibebant. vendebant. et emebat. et de diluuio non credebāt. q̄s si diluuiū subito venit. quod forsan dñs subtrahit. et voluit dic. igit est de die iudicij. et subiungit. q̄ tūc erunt duo in lecto vno. duo in agro vno. duo molentes in mola vna. et de illis vng assumet. et alij relinquet̄. Illud allegā quo sudinū

et exhemā tribulatio horū q̄ sit ingrata. et ō causā q̄ndā allegā quō de quodā statu aliqui erūt saluati. et alij dampnati. dicā de illo qui sit in horto. et in statu quieto. et contemplatiuo. et de illo qui sit in agro. i. in labore mundano negociatiuo. et de illis qui molent. i. molā vnā. i. vitā q̄mundane quietis. et illis. vng assumet. et alter. relinquet̄. aliqui saluabunt. alij dampnabunt. aliq̄ a deo aliquā. et alij tamē. sicut ipi ꝓpriet̄ dicit. Et erunt de omni statu et gradu alicui sic boni. alij mali. Ca'm 15'm

De eodē ꝓte. q̄ dicit. q̄ subito. i. annuali

Hic ponit̄ de vidua q̄ apud iudicē inquietat se vindicta ab adūsario petebat. Quod iudex diu differt. non tñ iustitiā sic ꝓ ipotentia. sed ꝓ

Hec ꝓ applicat̄ in ad instantia. ꝙ ꝙ si iniquus iudex ꝓ importunitate vidue iustitiā fecit. multo forti deus ꝓ eadē ꝙ cia velit quod iuste petit̄ concedē. vēdicta de suis. i. de amicis qui patebat tā pacē ꝓm. i. tēpi. et ꝙ instā oportune. i. oportuno

De phariseo q̄ se iustificabat. et publicanū detrahebat. et bona sua ad deo retulit. dicit. Non sic sicut cetteri hoīes. i. cap tores. adulteri. sicut etc. q̄ publicanus qui vno bis in sabbato. et de publicanis que possidet partē sui mali. ipetebat. ꝙ ne oculos ad celū ad celū assumebat. dicit. q̄ publicanus iustificatus recessit. q̄ tu non dicit de phariseo ꝙ ipse

Iste pbt exceptuat. allegā. q̄ pleq̄ plicat deo humilitas pcedit. q̄ secundū ꝙ assumptio meritū a deo acceptabile. precedit offensa penitēcie. et ipe vilitate detestatio. et ex cōsideratione culpe natā iudicio. q̄ illius qui medij talis. deliqt arrogantia cuiusdā ipe assumpt. alios. et ipsius optimo se. dicit. qui se iudicat. et alios illud ꝓpriū arridit. i. religione vbi q̄ quod phariseus. i. q̄ se ratio reputat magis iustos. et videt alios publicanos. i. alios qui ad deliqt. Dato q̄ ipm videt pū telle. et imas. i. plorare. in ipm solet cō

tempne et adhortari et se ei offere ad
datrestat. et tu apud deū magē diligis
ste presumptu qre frugalit nō aver
tus apud deū magē q̄ alij reputat
lu. 12. Audiui dñe dei sp̄m vnū p
cutat q̄ s. qq. iustis. qui nam diget prima

Quodā die ihesu in Jherico hō pncps
quida publicanoz ditissim
querebat videre ihesū se dare
et non poterat p turba qa statura pusillus
erat et ascendit in arborē sicō
morē vt videret eū quia inde erat transitur
Ihesus q̄ vidit dixit ad eū
sacchee festinans descende qa hodie
in domo tua oportet me manere et cū festi
nāter descendit et eū gaudens in domū sua
recepit et cū q̄ hoc ad dñm ita quesiss
a q̄ dimidiū bonoz suoz dedit pauperib
et si quē defraudauerat in q̄drupl sibi
restituit p̄misit d. hodie domui huic
facta est de pauperib et si q̄ defraudauit ea
de quadruplū Iste q̄dē sacchēus intelli
gunt quida simplices boni fidēles qui i
fra et malicia sp̄ pusillꝰ et qui dato q̄
ihesū p̄ conplacare vide cupiant
turba in populacionē negotioz sp̄ aliq̄ mo
pedim p̄ eo turba mercatoribus eos vt
tardent hoc pot fieri q̄ tales vlt vies
suas conat et ad videndū ihesū et ad ei
placiandū spūalē sublimare ascendūt
in arborē auras p passionis contemplacionē
et sic videre ihesū p simplicē deuocionē
Zach q̄ p̄ primus filius syon et videre
regem. deus vero bona nr̄a et simplicē
affectū intuēs in domū eoz p̄ gratiam
descendit et eos totaliter ad bonū excepit
et gustū q̄ aliena restituūt et bona sua
pauperib sūt et adūte q̄ iste ex gratia
hoc bonū eleemosinariū qui nō parcit
et dicit qui modicū non dat nō dat de
modicis bonoz q̄ distractat indigentib nō
diuitib bona sua dispensat de pauperib
qui aliqs sua int̄ et dapna restituit de
et q̄ defraudauit duplū q̄ sūpsit et ista
dilatā si vis Volēs dñs intrare ihēm

precepit pullū asine alligatū sup q̄ nullus hoīm
sedit solui et sibi adduci sic q̄ ciuitatē ihēm
intrauit in quo introitu sp̄m puerorū collegiū
honorauit et assiduē exercēs clamabat alij pal
lantes ramos de arboribus eiusdē sibi aduia
prosternūt et alij vestimenta sua ystrionū et
sp̄m honorifice recipiunt sp̄m in vidua sine cito
pq̄ hoc ordinem Ecclia allegat quotiēs
voluit ciuitatē ihēm intrare a padisu et
ubi a puerīs gaudēs et ab angelis honorē et
recipe. Debet nō superbe gaudē si prono super
pullū asine quasi a dñō quide labēs gaudet
et humiliter et pacē q̄d et sic ad ea
patrē intrāte et ibīs gaudēs recipi et ve
nit nullus eum in celestē ihēm ad honorē
suscipiē nisi q̄ sup azimū et ad humilitatē et
pacē illic sūt Dūm is qui se gloriat gaudeat
Vel dic q̄ xp̄us salui illos spūales ostēdit
et sibi applicat quos pullos asine et gladius
et patientes ad cognoscit et qs i mundo
alligatos vinculis mandatoz videt et sup
quos nullus sedit et quos nullus dominus et vi
ctorē subiecit Talēs finaliē a penis et a labo
ribus suis soluit et eos in celestē ihēm adduc
Vel dic q̄ dñs xp̄s vult i ihēm et i nobis spūales nras
venit sp̄m debemus honorificē recipe vestimenta
virtutū bonoz quib ad effectū eiusdē et ea
mitra et misericordie ad pauperes p elemosinas de
pona et cū ramis aliunde et ad pietatis opib
aliōde aliūde et gradib acquirendo de spūali visi
tatione sua dēmq̄ videbit q̄ venit i nōe dñi
montalis clamare et q̄ ipsum monet i p̄te
ecclie i altissimis meis et videre Vel dic q̄ xp̄s
fuit honorificē in ihēm recipiē et tri cito pq̄ ei
ciuitatē aperta et ornata et edificata et ecclīa. pl na
tari q̄ ecclīa gaudij lucrū accipiat et q̄ ciues
quiq̄ mundi illos quos xp̄s in latere solet re
cipe domib et honoribus exhibēd solet q̄dq̄ cito
p̄ mestē et infortunia expellūt et cruciatib
et penis et crudelitatib subiugand. Zach. 9. Ecce rex tuus
venit tibi et gadie apprehendit eum dicēs Judei cū
diabolo xp̄o q̄ pueros clamantes ypocrite q̄ asinam
montanā dñi. Vel dic q̄ quidā clamabāt
Hoc allegat q̄ quis i ecclīa clamare scriptura dei

laudantes ut qdā de ipis lapidibꝫ i templo
dixit et obstupuit prudibꝫ ihesum dicentes
Deū magnificāt et qm altare luce. Potest
de lapidibꝫ suscitare filios abrahe. Illa q̄ sequit
de .v. virginibꝫ vide .xi. xxi. vbi agit de talentis
Illa q̄ sequit de .xx. vide .xxi. et .xxii. CAP. 20.

QDam quada die in templo multi multa
ponebant et assidue intro. cor suum q̄dā
paupercula vidua .ii. minuta
gazophilacium mittebat. Et ego videns dixi ipsam
alijs plura et donū suū cotidie mittebat
Deus vidua pauperula pro qꝫ ideo mi
sit. qui ceteros qui habundancia sibi miserunt. Et adhuc
victū qui habebat misit. Ut allegat
q̄ deus in electionis et operibꝫ ut agricola magis
attendit affectū q̄ effectū et magis cogitat
voluntate q̄ opis quantitate. qm magis q̄ totum
illud quod homo dat deo nr̄i q̄ qd dat opu
lanter et plene quod cuiq̄ apud homines debz
da q̄ magis debz homo diligere et pro peccatis
multa annis pauperis q̄ multa amici diuite
non dantis ideo quia multa non debet pauper
amico accipito plaude ꝛc CAP. 22.

CHristo facto in agonia pro qui dabat
q̄ traderet eū ab eo cui⁹ pro angelus
confortabat. Ut pro voluntate sua voluit
pro sibi deesset. Ut pro si possibile est transeat ꝛc
Ut allegat q̄ quito maior instat tribula
vel periculosior agonia vt mitis amplectat tuto
debet ad deū fortiorem fieri exemplo. Ut pro
qui homo se videat multa tribulato. multo in
debet a deo simplicit pro tali tribulatione
amouet q̄ ipe sub quide debz diuā voluntate
anteponat ut sue corpis salutem suo q̄ nāli appe
titui debet dei placitū anteponi. D. Non mea
voluntas fiat q̄ tua. Debet enī supponi q̄ deus
melius sciat q̄ sit vtile hoi q̄ ipemet ipe. Ut
Preterea nouit celestis medicus quis nam sit
egrotus ut quod ei dicit ꝛc pena medicina est
Dic D. q̄ studeat q̄ studio et ut ignitus fugiat
deteriora mtia. Allegat q̄ sit quod nec ste
rilis q̄ p studiosā et p liberalitatē emittit
non debet sui⁹ sit ad diuites assidue q̄ deo sit
q̄ fluus ad pauperes derelinq̄t. Illud q̄ d⁹
D. iudeis ad se capiens vicentibꝫ si hō est

horā vita et prudentia tenebatur ut sibi
q̄ D. Ioh .x. Nondū venit hora mea et
Ut q̄ tamen misit ad manū q̄ nondū
venerat hora dicit Ista vi supponā q̄ chri
negotiū actibꝫ horis attribuit ut p̄ diuitis
horas aliena negotia vendit. et sic in
vbi ad optione astrologie p̄ pugnat
ad dimicandū de hō in m. ad prin. CAP. 23.

DOmini discipuli cultibus ciuitatis
adiunxit se dñi in sue pegrini
nauli ad eos tenebant ne eū
agnoscerent. Dato q̄ eis inpediē spūbus
finalis qui venerūt ad hospitium ad eos
cepit eis pena frige ipm cognouisse
et eū in fractione panis plenius recepe
rūt Dic vē in via huius vite. Et bom
simplicis sicut dñs. Et ostendit ipm in
q̄ sciam non cognoscat. qa ipi sp̄ q̄ simi
q̄ficēt ut veracius credat. finaliter in m.
hospicio q̄ dñs in vespe mutat qui pane
atne sanctaq̄ sibi tribuat ipe distribuat
ipm q̄ cognoscat et facie ad faciē dm
dig dignā intelligat q̄ ut vbi ea
videbuntur sicut dixit vobis Vel dic q̄ duo
discipuli sc̄i duo quid. gentiles et audei qui
dā in forma peregrini in cena sic humana
in itinere huius mundi p̄sentialiter videant
ipm q̄ fide cognoscā meruerūt. tande p̄ce
pta sue doctrine ipis distribuit ipm qui
nouerūt et fide eius q̄ aperta cor pauca
q̄ cognouerūt. Et dicit ad inuicē. Nonne
dis de p̄dicatione Et D. q̄ ecclesia ē mē. Dispo
sue p̄ q̄ sunt appauit si ad p̄ impos
ut studio mirarent. et se vide ipm opus
dat resurrexisse sicut ipe q̄ duo testificant
sm q̄ndā mtia et pedes palpando et vi
dendo aperiūt et p̄ce pisce assi et fauū
mellis q̄ ab ipis traditū manducauit. Dic
dic spūa. Ecclesie q̄ ille a mortuis resurrexit
a patre veracius agnoscit. q̄ se q̄ ostendit vidēs
ut q̄ corda tangendo voluntarie ad ipis
q̄ pisce assi et q̄ pas. et apparuit manducauit
et fauū etne subtrahit q̄ deus agnoscitur
ut p̄. Iustus ꝛ videtur qm sumus d̄ ipis
p̄. Explicit Lucas

Johannes

Capitulum secundum

Johannes evangelista quod postquam alios evangelistas fuisse cognovit ipse aliquid aliquibus supposuit de fratre et apostolo salvatoris quod alii amiserant. De isto igitur breviter aliqua pono et huic operi meo finem capitulo quibus finem imponam et adjungam. Ergo hic in capitulo secundo fit mentio quod Christus cum ad nuptias quod fuisset se in cana galilee cum matre sua fuisse vocatus et vinum defecisse quod audiens mater sibi dicit ut quod ad finem ut fratri miracula posset sponsa refundere respicit dominum. Vinum non habent. Christus vero post fugit dicere indisse videtur quod non est tempus nubies. Accepto assistente dicit et quod fratri sequitur sulcatum tyranni sex ydrias lapideas in loco potatas et finem purificationis ubere ordinatas ipsas aqua misit aquam mero vinum quidem archetricli et qui dicunt nuptiale gustasse mandavit. Cui ut gustasset aqua vinum fuisse sponsum vocans et ut prius melius vinum vestri fuisse bibunt dicit. Omnis homo bonum vinum ponit et ad inebriandum subinde quod deterius. Tu autem servasti vinum bonum usque hucusque.

Nuptie iste fuisse gaudium et exultatione mundane quod nuptie hominum in galilea ad ihesum christum fuisse dicunt et eos quod omne mundanum gaudium christum et ecclesiam accipit. Ideo istas nuptias vocant quod ex ipse ad mala. Inde illi quod mundi gaudia celebrant quod fuisse ad bona mundana ad aliquid contrarium et amaritudinem consolationis facta fuisse. Ihesus cum bona inducens fuisse mentis aliquid distinctione amaritudine designat.

Inveniatur puncta ad mala mundana quod quia ex ipso vinum ipsum consolationis defecisse nullum fuisse ad ibi magnum gaudium quale ubi ipsum consolatio fuisse vinum mistum non habet. Ubi consolationis semper ad ipsum venie de amore et de sudore et de aqua et de vino et de tristitia et de gaudio in nuptiis et exultationibus quod mundi. Ysa. xxiiii. Ut canticum non bibent vinum amarum cui potio bibentibus illis et vocato Dei ministri quod quinque mutabant substantiam

sectatoribus quod ydrias lapideas in corda sua duxerat mundata finem aque quod corpus ejus et quod finem fletibus et lacrimis nil pro laude et cum fructus dei de aqua ista vinum fuisse. Ut ipsum sibi amantem ipsum in dulcedinem ad consolacionis quibus aqua et vinum effecit quod puto lacrimas ipsorum in vinum quod lenificat cor ipsius et ad ipsum consolationis gaudium mutat. Et hoc qui luget quod ipsi consolabitur nullus et quamvis prandii nuptiarum mundi lacrimarum vinum fuisse consolacionis putavit animam mei pene aqua lacrimarum studeat depositi sed animam possidet. Quibus quod quamvis pene impensa gaudium aqua quidem in ydriis corda fuisse et ipsius gaudium verbi pleni fuisse. Unaquaque vinum ad ipsum consolationis in pastore vane fuisse. Ita sibi aliqui dicat finaliter illud solvet. Et veritate dicitur vinum in dulcedine ipsum pene. Ut de vinum dicit quod quamvis et nuptiarum ad quas vocatus ipse et duo discipuli sequitur fuisse pauperum ubi quod vinum ad ipsum consolacio super defuisse ydrie lapidee fuisse. Et fuisse mihi opus in quibus undis. Et dicit confitetur ipsi fideles quasdam et purificat. Debuisse ipsum defectus supplet et aqua bonum tempestuum in vinum consolacionis et gaudii et defectus pauperum et quidam quantum ut sic archetricli. Et dei ipsi mihi possit. Et quod verum ad ipsum et gustatus

Unde dicit quod iste ydrie sequitur dubitas quia quod ipsi lapideas atque duri qui diadema ipsum matrices binas vel tinas in quibus duo precipit cadunt et ipsum sue timentes dicit fuisse ad ipsum. In quibus fuisse opus mihi dicit et quod ipsi quotiens videt pauperibus vinum spiritualis consolationis defecisse dicit aquas alienas misisse ipsum et ipsum quod et vinum consolacionis ipsius vitam et aliquem subsistentiam et sic vinum ad aliquid plena et a deo emendabit et accepit et aquam in vinum. Ita sacra mentibus et vinum quod quia amatus fuisse ad ipsum. Unde dicit quod archetricli ipsum mundi et mundi percepit vel gustat quibus videtur quod vinum dei ipsum dum. Quod dicitur et apud eos melius judicat ipsum in futuro. Bona typalia quod ipsum usque ad me perdens. Ita mihi bibit in quo sitis bibunt vinum et ipsum et gaudium quod quod quod si fuerit bibitum

Johannes

et ambula et statim facta ē homo sanus
et sublumpsit lectū suū et ambulabat. Erat autē sabbatū in die illo. Dixerunt ergo iudei illi ad eū qui sanatus fuerat. Sabbatum est non licet tibi tollere lectum tuum. Respondit eis. Qui me sanum fecit ille mihi dixit. Tolle lectum tuum et ambula. Interrogauerunt ergo eum. Quis est homo qui dixit tibi. Tolle lectum tuum et ambula. Is autem qui sanatus fuerat non sciebat quis esset. Iesus enim declinauit a turba constituta in loco. Postea inuenit eum Iesus in templo et dixit ei. Ecce sanus factus es. Iam noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat. Abiit homo et nunciauit iudeis quia Iesus est qui fecit eum sanum. Et propterea persequebantur iesum iudei quia hec faciebat in sabbato. Ipse autem respondit eis. Pater meus usque modo operatur et ego operor. Propterea ergo magis querebant eum iudei interficere quia non solum solebat sabbatum soluere sed patrem suum dicebat deum. Aequalem se faciens deo. Respondit ergo iesus et dixit eis. Amen amen dico vobis non potest filius a se facere quicquam nisi quod viderit patrem facientem. Quae enim ille fecerit hec et filius similiter facit. Pater enim diligit filium et omnia demonstrat ei que ipse facit et maiora horum demonstrabit ei opera ut vos admiremini. Sicut enim pater suscitat mortuos et vivificat ita et filius quos vult vivificat. Neque enim pater iudicat quemquam sed omne iudicium dedit filio. Ut omnes honorificent filium sicut honorificant patrem. Qui non honorificat filium non honorificat patrem qui misit illum. Amen amen dico vobis quia qui verbum meum audit et credit ei qui misit me habet vitam eternam et in iudicium non venit sed transit a morte in vitam. Amen amen dico vobis quia venit hora et nunc est quando mortui audient vocem filii dei et qui audierint vivent. Sicut enim pater habet vitam in semetipso sic dedit et filio habere vitam in semetipso. Et potestatem dedit ei iudicium facere quia filius hominis est. Nolite mirari hoc quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audient vocem eius et procedent qui bona fecerunt in resurrectionem vite qui vero mala egerunt in resurrectionem iudicii. Non possum ego a me ipso facere quicquam sicut audio iudico et iudicium meum iustum est quia non quero voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me. Si ego testimonium perhibeo de me ipso testimonium meum non est verum. Alius est qui testimonium perhibet de me et scio quia verum est testimonium quod perhibet de me. Vos misistis ad iohannem et testimonium perhibuit veritati. Ego autem non ab homine testimonium accipio sed hec dico ut vos salui sitis. Ille erat lucerna ardens et lucens. Vos autem voluistis exultare ad horam in luce eius. Ego autem habeo testimonium maius iohanne. Opera enim que dedit mihi pater ut perficiam ea ipsa opera que ego facio testimonium perhibent de me quia pater misit me. Et qui misit me pater ipse testimonium perhibuit de me. Neque vocem eius unquam audistis neque speciem eius vidistis et verbum eius non habetis manens in vobis. Quia quem misit ille huic vos non creditis. Scrutamini scripturas in quibus putatis vitam eternam habere et ille sunt que testimonium perhibent de me. Et non vultis venire ad me ut vitam habeatis. Gloriam ab hominibus non accipio. Sed cognoui vos quia dilectionem dei non habetis in vobis. Ego veni in nomine patris mei et non accipitis me. Si alius venerit in nomine suo illum accipietis. Quomodo vos potestis credere qui gloriam ab invicem accipitis et gloriam que a solo deo est non queritis. Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrem. Est qui accusat vos moyses in quo vos speratis. Si enim crederetis moysi crederetis forsitan et mihi de me enim ille scripsit. Si autem illius scriptis non creditis quomodo verbis meis credetis. Post hec abiit iesus trans mare galilee quod est tyberiadis. Et sequebatur eum multitudo quia videbant signa eius que faciebat super eos qui infirmabantur. Subiit autem in montem iesus et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum pascha dies festus iudeorum. Cum sublevasset ergo oculos iesus et vidisset quia multitudo magna venit ad eum dixit philippo. Unde ememus panes ut manducent hi. Hoc autem dicebat temptans eum. Ipse enim sciebat quid esset facturus. Responditque ei philippus. Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis eius andreas frater symonis petri. Est puer unus hic qui habet quinque panes hordeaceos et duos pisces sed hec quid sunt inter tantos. Dixit autem iesus. Facite homines discumbere. Erat autem fenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque milia. Accepit autem iesus panes et cum gratias egisset distribuit discumbentibus similiter et ex piscibus quantum volebant. Ut autem impleti sunt dixit discipulis suis. Colligite que superauerunt fragmenta ne pereant. Collegerunt ergo et impleuerunt duodecim cofinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis que superauerunt his qui manducauerunt. Illi ergo homines cum vidissent quod fecit signum dicebant quia hic est vere propheta qui venturus est in mundum. Iesus ergo cum cognouisset quia venturi essent ut rapiant eum et faciant eum regem fugit iterum in montem ipse solus. Vespere autem facto descenderunt discipuli eius ad mare et cum ascendissent navim venerunt trans mare in capharnaum. Et tenebre iam factae erant et non venerat ad eos iesus. Mare autem vento magno flante exurgebat. Cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta vident iesum ambulantem super mare et proximum navi fieri et timuerunt. Ille autem dicit eis. Ego sum nolite timere. Voluerunt ergo accipere eum in navim et statim navis fuit ad terram in qua ibant. Sequenti die turba que stabat trans mare vidit quia navicula alia non erat ibi nisi una in qua ascenderant discipuli eius et quia non introisset iesus cum discipulis suis in navim sed discipuli eius soli abierant. Aliae autem venerunt navigia a tyberiade iuxta locum ubi manducauerunt panem gratias agente domino. Cum ergo vidisset turba quia iesus non esset ibi neque discipuli eius ascenderunt navigia et venerunt capharnaum querentes iesum. Et cum eum invenissent trans mare dixerunt ei. Rabbi quando huc venisti. Respondit eis iesus et dixit. Amen amen dico vobis quaeritis me non quia vidistis signa sed quia manducastis ex panibus et saturati estis. Operamini non cibum qui perit sed qui permanet in vitam eternam quem filius hominis dabit vobis hunc enim pater signauit deus. Dixerunt ergo ad eum. Quid faciemus ut operemur opera dei. Respondit iesus et dixit eis. Hoc est opus dei ut credatis in eum quem misit ille. Dixerunt ergo ei. Quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi quid operaris. Patres nostri manna manducauerunt in deserto sicut scriptum est. Panem de celo dedit eis manducare. Dixit ergo eis iesus. Amen amen dico vobis non dedit moyses panem de celo sed pater meus dat vobis panem de celo verum. Panis enim dei est qui descendit de celo et dat vitam mundo. Dixerunt ergo ad eum. Domine semper da nobis panem hunc. Dixit autem eis iesus. Ego sum panis vite qui venit ad me non esuriet et qui credit in me non sitiet umquam. Sed dixi vobis quia et vidistis me et non creditis. Omne quod dat mihi pater ad me veniet et eum qui venit ad me non eiciam foras quia descendi de celo non ut faciam voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me. Hec est autem voluntas eius qui misit me patris ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo sed resuscitem illud in novissimo die. Hec est autem voluntas patris mei qui misit me ut omnis qui videt filium et credit in eum habeat vitam eternam et ego resuscitabo eum in novissimo die. Murmurabant ergo iudei de illo quia dixisset ego sum panis qui de celo descendi et dicebant. Nonne hic est iesus filius ioseph cuius nos novimus patrem et matrem quomodo ergo dicit hic quia de celo descendi. Respondit iesus et dixit eis. Nolite murmurare in invicem. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum et ego resuscitabo eum in novissimo die. Est scriptum in prophetis. Et erunt omnes docibiles dei. Omnis qui audit a patre et discit venit ad me. Non quia patrem vidit quisquam nisi is qui est a deo hic vidit patrem. Amen amen dico vobis qui credit habet vitam eternam. Ego sum panis vite. Patres vestri manducauerunt manna in deserto et mortui sunt. Hic est panis de celo descendens ut si quis ex ipso manducet non moriatur. Ego sum panis vivus qui de celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane vivet in eternum. Et panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita. Litigabant ergo iudei ad invicem dicentes. Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum. Dixit ergo eis iesus. Amen amen dico vobis nisi manducaueritis carnem filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam eternam et ego resuscitabo eum in novissimo die. Caro enim mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in eo. Sicut misit me viuens pater et ego vivo propter patrem et qui manducat me et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de celo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna et mortui sunt. Qui manducat hunc panem vivet in eternum. Hec dixit in synagoga docens in capharnaum. Multi ergo audientes ex discipulis eius dixerunt. Duri sunt hi sermones et quis potest eos audire. Sciens autem iesus apud semetipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius dixit eis. Hoc vos scandalizat. Si ergo videritis filium hominis ascendentem ubi erat prius. Spiritus est qui vivificat caro non prodest quicquam. Verba que ego locutus sum vobis spiritus et vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt. Sciebat enim ab initio iesus qui essent non credentes et quis esset traditurus eum. Et dicebat. Propterea dixi vobis quia nemo potest venire ad me nisi fuerit ei datum a patre meo. Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro et iam non cum illo ambulabant. Dixit ergo iesus ad duodecim numquid et vos vultis abire. Responditque ei simon petrus. Domine ad quem ibimus verba vite eterne habes. Et nos credimus et cognouimus quia tu es sanctus dei. Respondit eis iesus. Nonne ego vos duodecim elegi et ex vobis unus diabolus est. Dicebat autem iudam symonis iscariotis hic enim erat traditurus eum cum esset unus de duodecim. Et post hec non volebat in iudea ambulare quia querebant eum iudei interficere. Erat autem in proximo dies festus iudeorum scenopegia. Dixerunt autem ad illum fratres eius. Transi hinc et vade in iudeam ut et discipuli tui videant opera tua que facis. Nemo enim quod palam fieri in occulto quaerit. Si hec facis manifesta temetipsum mundo. Neque enim fratres eius credebant in eum. Dicit ergo eis iesus. Tempus meum nondum adest tempus autem vestrum semper paratum est. Non potest mundus odisse vos me autem odit quia ego testimonium perhibeo de illo quia opera eius mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc. Ego autem non ascendo ad diem festum hunc quia tempus meum nondum impletum est. Hec cum dixisset ipse mansit in galilea. Ut autem ascenderunt fratres eius tunc et ipse ascendit ad diem festum non manifeste sed quasi in occulto. Iudei ergo querebant eum in die festo et dicebant. Ubi est ille. Et murmur multus erat in turba de illo. Quidam enim dicebant. Bonus est. Alii autem dicebant. Non sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum iudeorum. Iam autem die festo medio ascendit iesus in templum et docebat. Et mirabantur iudei dicentes. Quomodo hic litteras scit cum non didicerit. Respondit eis iesus et dixit. Mea doctrina non est mea sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere cognoscet de doctrina utrum ex deo sit an ego a me ipso loquar. Qui a semetipso loquitur gloriam propriam querit qui autem querit gloriam eius qui misit eum hic verax est et iniustitia in illo non est. Nonne moyses dedit vobis legem et nemo ex vobis facit legem. Quid me queritis interficere. Respondit turba et dixit. Demonium habes quis te quaerit interficere. Respondit iesus et dixit eis. Unum opus feci et omnes miramini propterea moyses dedit vobis circumcisionem non quia ex moyse est sed ex patribus et in sabbato circumcidit hominem. Si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non solvatur lex moysi mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato. Nolite iudicare secundum faciem sed iustum iudicium iudicate. Dixerunt ergo quidam ex hierosolymis. Nonne hic est quem querunt interficere. Et ecce palam loquitur et nichil ei dicunt. Numquid vere cognouerunt principes quia hic est vere christus. Sed hunc scimus unde sit christus autem cum venerit nemo scit unde sit. Clamabat ergo iesus in templo docens et dicens. Et me scitis et unde sim scitis et a me ipso non veni sed est verus qui misit me quem vos nescitis. Ego scio eum quia ab ipso sum et ipse me misit. Quaerebant ergo eum apprehendere et nemo misit in illum manum quia nondum venerat hora eius. De turba autem multi crediderunt in eum et dicebant. Christus cum venerit numquid plura signa faciet quam quae hic facit. Audierunt pharisei turbam murmurantem de illo haec et miserunt pontifices et pharisei ministros ut apprehenderent eum. Dixit ergo iesus. Adhuc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui me misit. Quaeretis me et non invenietis et ubi ego sum vos non potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic iturus est quia non invenietur eum. Numquid in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes. Quis est hic sermo quem dixit quaeretis me et non invenietis et ubi ego sum vos non potestis venire. In novissimo autem die magno festivitatis stabat iesus et clamabat dicens. Si quis sitit veniat ad me et bibat qui credit in me sicut dixit scriptura flumina de ventre eius fluent aque vive. Hoc autem dixit de spiritu quem accepturi erant credentes in eum. Nondum enim erat spiritus datus quia iesus nondum erat glorificatus. Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebant. Hic est vere propheta. Alii dicebant. Hic est christus. Quidam autem dicebant. Numquid a galilea venit christus. Nonne scriptura dicit quia ex semine dauid et de bethleem castello ubi erat dauid venit christus. Dissensio ergo facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis volebant apprehendere eum sed nemo misit in illum manum. Venerunt ergo ministri ad principes sacerdotum et pharisaeos et dixerunt eis illi. Quare non adduxistis illum. Responderunt ministri. Nunquam sic locutus est homo sicut hic homo locutus est. Responderunt ergo eis pharisei. Numquid et vos seducti estis. Numquid ex principibus aliquis credidit in eum aut ex pharisaeis. Sed turba haec quae non novit legem maledicti sunt. Dicit nicodemus ad eos qui venerat ad illum nocte qui unus erat ex ipsis. Numquid lex nostra iudicat hominem nisi prius audierit ab ipso et cognouerit quid faciat. Responderunt et dixerunt ei. Numquid et tu galilaeus es. Scrutare scripturas et vide quia propheta a galilea non surgit. Et reversi sunt unusquisque in domum suam. Ihesus autem perrexit in montem oliveti. Et mane iterum venit in templum et omnis populus veniebat ad eum et sedens docebat eos. Adducunt autem scribae et pharisaei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eam in medio et dixerunt ei. Magister hec mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem moyses mandauit huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis. Hoc autem dicebant tentantes eum ut haberent unde accusarent eum. Ihesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra. Cum autem perseverarent interrogantes eum erexit se et dixit eis. Qui sine peccato est vestrum primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terra. Illi autem audientes et a conscientia redarguti exibant unus post unum incipiens a senioribus usque ad novissimos. Et remansit solus ihesus et mulier in medio stans. Erigens autem se ihesus dixit ei. Mulier ubi sunt qui te accusabant. Nemo te condemnauit. Quae dixit. Nemo domine. Dixit autem ihesus. Nec ego te condemnabo. Vade et amplius iam noli peccare. Iterum ergo ihesus locutus est eis dicens. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vite. Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de te ipso testimonium perhibes testimonium tuum non est verum. Respondit ihesus et dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de me ipso testimonium meum verum est quia scio unde veni et quo vado. Vos autem nescitis unde veniam aut quo vadam. Vos secundum carnem iudicatis. Ego non iudico quemquam. Et si iudico ego iudicium meum verum est quia solus non sum sed ego et qui misit me pater. Et in lege autem vestra scriptum est quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum qui testimonium perhibeo de me ipso et testimonium perhibet de me qui misit me pater. Dicebant ergo ei. Ubi est pater tuus. Respondit ihesus. Neque me scitis neque patrem meum. Si me sciretis forsitan et patrem meum sciretis. Hec verba locutus est ihesus in gazophylacio docens in templo et nemo apprehendit eum quia nondum venerat hora eius. Iterum ergo dixit eis ihesus. Ego vado et quaeretis me et in peccato vestro moriemini. Quo ego vado vos non potestis venire. Dicebant ergo iudei. Numquid interficiet semetipsum quia dixit quo ego vado vos non potestis venire. Et dicebat eis. Vos de deorsum estis ego de supernis sum. Vos de hoc mundo estis ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris. Si enim non credideritis quia ego sum moriemini in peccatis vestris. Dicebant ergo ei. Tu quis es. Et dixit eis ihesus. Principium qui et loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui et iudicare sed qui misit me verax est et ego que audiui ab eo hec loquor in mundo. Et non cognouerunt quia patrem eius dicebat deum. Dixit ergo eis ihesus. Cum exaltaueritis filium hominis tunc cognoscetis quia ego sum et a me ipso facio nichil sed sicut docuit me pater hec loquor et qui me misit mecum est et non reliquit me solum pater quia ego que placita sunt ei facio semper. Hec illo loquente multi crediderunt in eum. Dicebat ergo ihesus ad eos qui credebant ei iudeos. Si vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos. Responderunt ei. Semen abrahe sumus et nemini servimus unquam quomodo tu dicis quia liberi eritis fieri. Respondit eis ihesus. Amen amen dico vobis quia omnis qui facit peccatum servus est peccati. Servus autem non manet in domo in eternum filius manet in eternum. Si ergo filius vos liberaverit vere liberi eritis. Sed scio quia filii abrahe estis sed quaeritis me interficere quia sermo meus non capit in vobis. Ego quod vidi apud patrem meum loquor et vos quae vidistis apud patrem vestrum facite. Responderunt et dixerunt ei. Pater noster abraham est. Dicit eis ihesus. Si filii abrahe estis opera abrahe facite. Nunc autem quaeritis me interficere hominem qui veritatem vobis locutus sum quam audiui a deo hoc abraham non fecit. Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt ergo ei. Nos ex fornicatione non sumus natus. Unum patrem habemus deum. Dixit ergo eis ihesus. Si deus pater vester esset diligeretis utique me. Ego enim ex deo processi et veni. Neque enim a me ipso veni sed ille me misit. Quare loquelam meam non cognoscitis quia non potestis audire sermonem meum. Vos ex patre diabolo estis et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio et in veritate non stetit quia non est veritas in eo. Cum loquitur mendacium ex propriis loquitur quia mendax est et pater eius. Ego autem si veritatem dico non creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de peccato. Si veritatem dico vobis quare non creditis mihi. Qui ex deo est verba dei audit. Propterea vos non auditis quia ex deo non estis. Responderunt iudei et dixerunt ei. Nonne bene dicimus nos quia samaritanus es tu et demonium habes. Respondit ihesus. Ego demonium non habeo sed honorifico patrem meum et vos inhonorastis me. Ego autem non quaero gloriam meam est qui quaerat et iudicat. Amen amen dico vobis si quis sermonem meum servaverit mortem non videbit in eternum. Dixerunt iudei. Nunc cognouimus quia demonium habes. Abraham mortuus est et prophete et tu dicis. Si quis sermonem meum servaverit non gustabit mortem in eternum. Numquid tu maior es patre nostro abraham qui mortuus est et prophete mortui sunt. Quem te ipsum facis. Respondit ihesus. Si ego glorifico me ipsum gloria mea nichil est. Est pater meus qui glorificat me quem vos dicitis quia deus noster est et non cognouistis eum. Ego autem novi eum et si dixero quia non scio eum ero similis vobis mendax. Sed scio eum et sermonem eius servo. Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum. Vidit et gavisus est. Dixerunt ergo iudei ad eum. Quinquaginta annos nondum habes et abraham vidisti. Dixit eis ihesus. Amen amen dico vobis antequam abraham fieret ego sum. Tollebant ergo lapides ut iacerent in eum. Ihesus autem abscondit se et exivit de templo. Et transiens per medium illorum ibat sic. Et videns hominem cecum a nativitate. Et interrogauerunt eum discipuli eius dicentes. Rabbi quis peccavit hic aut parentes eius ut cecus nasceretur. Respondit ihesus. Neque hic peccavit neque parentes eius sed ut manifestentur opera dei in illo. Me oportet operari opera eius qui misit me donec dies est. Venit nox quando nemo potest operari. Quamdiu in mundo sum lux sum mundi. Haec cum dixisset exspuit in terram et fecit lutum ex sputo et linivit lutum super oculos eius. Et dixit ei. Vade lauare in natatoria siloe quod interpretatur missus. Abiit ergo et lauit et venit videns. Vicini ergo et qui videbant eum prius quia cecus erat dicebant. Nonne hic est qui sedebat et mendicabat. Alii dicebant. Hic est. Alii autem. Nequaquam sed similis est ei. Ille autem dicebat. Quia ego sum. Dicebant ergo ei. Quomodo aperti sunt oculi tui. Respondit ille et dixit. Homo qui dicitur ihesus lutum fecit et unxit oculos meos et dixit mihi. Vade ad natatoriam siloe et lauare. Abii ergo et lauatus vidi. Et dixerunt ei. Ubi est ille. Ait. Nescio. Adducunt eum qui fuerat cecus ad pharisaeos. Erat autem sabbatum in die quo lutum fecit ihesus et aperuit oculos eius. Rursum ergo interrogabant eum pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis. Lutum posuit super oculos meos et lauabar et video. Dicebant ergo ex pharisaeis quidam. Non est hic homo a deo qui sabbatum non custodit. Alii dicebant. Quomodo potest homo peccator hec signa facere. Et dissensio erat inter eos. Dicunt ergo cecus iterum. Tu quid dicis de illo qui aperuit oculos tuos. Dixit quia propheta est. Non credidit ergo iudeus de illo quia cecus fuisset et visum accepisset donec vocaverunt parentes eius qui visum accepit. Et interrogauerunt eos dicentes. Hic est filius vester quem vos dicitis quia cecus natus est. Quomodo ergo nunc videt. Responderunt parentes eius et dixerunt. Scimus quia hic est filius noster et quia cecus natus est. Quomodo autem nunc videat nescimus aut quis aperuit oculos eius nos nescimus. Ipsum interrogate aetatem habet ipse de se loquetur. Haec dixerunt parentes eius quoniam timebant iudeos. Iam enim conspirauerant iudei ut si quis eum confiteretur christum extra synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt quia aetatem habet ipsum interrogate. Vocauerunt ergo iterum hominem qui fuerat cecus et dixerunt ei. Da gloriam deo. Nos scimus quia hic homo peccator est. Dixit ergo eis ille. Si peccator sit nescio. Unum scio quia cecus cum essem modo video. Dixerunt autem ei. Quid fecit tibi quomodo aperuit oculos tuos. Respondit eis. Dixi vobis iam et audistis. Quid iterum vultis audire numquid et vos vultis discipuli eius fieri. Maledixerunt ergo ei et dixerunt. Tu discipulus illius sis nos autem moysi discipuli sumus. Nos scimus quia moysi locutus est deus hunc autem nescimus unde sit. Respondit homo et dixit eis. In hoc enim mirabile est quod vos nescitis unde sit et aperuit oculos meos. Scimus autem quia peccatores deus non audit sed si quis dei cultor est et voluntatem eius facit hunc exaudit. Ab seculo non audit quia aperuit quis oculos cecus nati. Nisi esset hic a deo non poterat facere quicquam. Respondentes dixerunt ei. In peccatis tu natus es totus et tu doces nos. Et eiecerunt eum foras. Audiuit ihesus quia eiecerunt eum foras et cum invenisset eum dixit ei. Tu credis in filium dei. Respondit ille et dixit. Et quis est domine ut credam in eum. Dixit autem ei ihesus. Et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est. Ille autem ait. Credo domine. Et procidens adorauit eum. Et dixit ihesus. In iudicium ego in hunc mundum veni ut qui non vident videant et qui vident caeci fiant. Et audierunt ex pharisaeis qui cum ipso erant haec et dixerunt ei. Numquid et nos caeci sumus. Dixit eis ihesus. Si caeci essetis non haberetis peccatum nunc autem dicitis quia videmus peccatum vestrum manet. Amen amen dico vobis non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostium pastor est ovium. Huic ostiarius aperit et oves vocem eius audiunt et proprias oves vocat nominatim et educit eas. Et cum proprias oves emiserit ante eas vadit et oves illum sequuntur quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur sed fugiunt ab eo quia non norunt alienorum vocem. Hoc proverbium dixit ihesus illis. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur ad eos. Dixit ergo iterum ihesus. Amen amen dico vobis quia ego sum ostium ovium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones sed non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis introierit salvabitur et ingredietur et egredietur et pascua inveniet. Fur non venit nisi ut furetur et mactet et perdat. Ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor cuius non sunt oves sua videt lupum venientem et dimittit oves et fugit et lupus rapit et dispergit oves. Mercenarius autem fugit quia mercenarius est et non pertinet ei de ovibus. Ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me meae. Sicut novit me pater et ego agnosco patrem et animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo quae non sunt ex hoc ovili et illas oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unus grex unus pastor. Propterea me pater diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam a me sed ego pono eam a meipso et potestatem habeo ponendi eam et potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi a patre meo. Dissensio iterum facta est inter iudeos propter hos sermones. Et dicebant multi ex ipsis. Demonium habet et insanit quid eum auditis. Alii dicebant. Haec verba non sunt demonium habentis numquid demonium potest caecorum oculos aperire. Factae sunt autem encenia in hierosolymis et hiems erat. Et ambulabat ihesus in templo in porticu salomonis. Circumdederunt ergo eum iudei et dicebant ei. Quousque animam nostram tollis si tu es christus dic nobis palam. Respondit eis ihesus. Loquor vobis et non creditis. Opera quae ego facio in nomine patris mei haec testimonium perhibent de me sed vos non creditis quia non estis ex ovibus meis sicut dixi vobis. Oves meae vocem meam audiunt et ego cognosco eas et sequuntur me et ego vitam eternam do eis et non peribunt in eternum et non rapiet quis eas de manu mea. Pater quod dedit mihi maius omnibus est et nemo potest rapere de manu patris mei. Ego et pater unum sumus. Sustulerunt ergo lapides iudei ut lapidarent eum. Respondit eis ihesus. Multa opera bona ostendi vobis ex patre meo propter quod eorum opus me lapidatis. Responderunt ei iudei dicentes. De bono opere non lapidamus te sed de blasphemia et quia tu homo cum sis facis te ipsum deum. Respondit eis ihesus. Nonne scriptum est in lege vestra quia ego dixi dii estis. Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est et non potest solvi scriptura quem pater sanctificavit et misit in mundum vos dicitis quia blasphemas quia dixi filius dei sum. Si non facio opera patris mei nolite credere mihi. Si autem facio et si mihi non vultis credere operibus credite ut cognoscatis et credatis quia pater in me est et ego in patre. Quaerebant ergo eum iterum apprehendere et exivit de manibus eorum. Et abiit iterum trans iordanem in locum ubi erat iohannes baptizans primum et mansit ibi. Et multi venerunt ad eum et dicebant quia iohannes quidem signum fecit unum. Omnia autem quaecumque dixit iohannes de hoc vera erant. Et multi crediderunt in eum. Erat autem quidam infirmus lazarus a bethania de castello mariae et marthae sororis eius. Maria autem erat quae unxit dominum unguento et detersit pedes eius capillis suis cuius frater lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores eius ad eum dicentes. Domine ecce quem amas infirmatur. Audiens autem ihesus dixit. Infirmitas haec non est ad mortem sed pro gloria dei ut glorificetur filius dei per eam. Diligebat autem ihesus martham et sororem eius et lazarum. Ut ergo audiuit quia infirmatur eum quidem manebat in loco in quo erat duobus diebus. Deinde post hoc dicit discipulis suis. Eamus in iudeam iterum. Dicunt ei discipuli. Rabbi nunc quaerebant te lapidare iudei et iterum vadis illuc. Respondit ihesus. Nonne duodecim horae sunt diei. Si quis ambulaverit in die non offendit quia lucem huius mundi videt. Si autem ambulaverit in nocte offendit quia lux non est in eo. Haec dixit et post haec dicit eis. Lazarus amicus noster dormit sed vado ut a somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli eius. Domine si dormit salvus erit. Dixerat autem ihesus de morte eius. Illi autem putaverunt quia de dormitione somni dicebat. Tunc ergo dixit eis ihesus palam. Lazarus mortuus est et gaudeo propter vos ut credatis quia non eram ibi sed eamus ad eum. Dixit ergo thomas qui dicitur didymus condiscipulis. Eamus et nos ut moriamur cum eo. Venit ergo ihesus et invenit eum quattuor dies iam in monumento habentem. Erat autem bethania iuxta hierusalem quasi stadia quindecim. Et multi ex iudeis venerant ad martham et mariam ut consolarentur eas de fratre suo. Maria ergo cum audisset quia ihesus venit obviam ei abiit martha autem domi sedebat. Dixit ergo martha ad ihesum. Domine si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. Sed et nunc scio quia quaecumque poposceris a deo dabit tibi deus. Dicit ei ihesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio quia resurget in resurrectione in novissimo die. Dixit ei ihesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me etiam si mortuus fuerit vivet. Et omnis qui vivit et credit in me non morietur in eternum. Credis hoc. Ait illi. Utique domine ego credidi quia tu es christus filius dei vivi qui in hunc mundum venisti. Et cum hoc dixisset abiit et vocavit mariam sororem suam silentio dicens. Magister adest et vocat te. Illa ut audivit surgit cito et venit ad eum. Nondum enim venerat ihesus in castellum sed adhuc erat in illo loco ubi occurrerat ei martha. Iudei ergo qui erant cum ea in domo et consolabantur eam cum vidissent mariam quia cito surrexit et exivit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum ut ploret ibi. Maria ergo cum venisset ubi erat ihesus videns eum cecidit ad pedes eius dicens ei. Domine si fuisses hic non esset mortuus frater meus. Ihesus ergo ut vidit eam plorantem et iudeos qui venerant cum ea plorantes infremuit spiritu et turbavit semetipsum et dixit. Ubi posuistis eum. Dicunt ei. Domine veni et vide. Et lacrimatus est ihesus. Dixerunt ergo iudei. Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt. Non poterat hic qui aperuit oculos caeci facere ut et hic non moreretur. Ihesus ergo rursum fremens in semetipso venit ad monumentum. Erat autem spelunca et lapis superpositus erat ei. Ait ihesus. Tollite lapidem. Dicit ei martha soror eius qui mortuus fuerat. Domine iam fetet quatriduanus enim est. Dicit ei ihesus. Nonne dixi tibi quoniam si credideris videbis gloriam dei. Tulerunt ergo lapidem ubi erat positus mortuus. Ihesus autem elevatis sursum oculis dixit. Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. Ego autem sciebam quia semper me audis sed propter populum qui circumstat dixi ut credant quia tu me misisti. Et cum haec dixisset voce magna clamavit. Lazare veni foras. Et prodiit qui fuerat mortuus ligatis manibus et pedibus institis sudario suo. Dixit eis ihesus. Solvite eum et sinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerant ad mariam et martham et viderant quae fecit ihesus crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad pharisaeos et dixerunt illis quae fecit ihesus. Collegerunt ergo pontifices et pharisaei concilium et dicebant. Quid facimus quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum et venient romani et tollent nostrum et locum et gentem. Unus autem ex ipsis caiphas nomine cum esset pontifex anni illius dixit vos nescitis quicquam nec cogitatis quia expedit vobis ut unus moriatur homo pro populo et non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit sed cum esset pontifex anni illius prophetavit quod ihesus moriturus erat pro gente et non tantum pro gente sed ut filios dei qui erant dispersi congregaret in unum. Ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum. Ihesus ergo iam non palam ambulabat apud iudeos sed abiit inde in regionem iuxta desertum in civitatem quae dicitur ephrem et ibi morabatur cum discipulis suis. Et prope erat pascha iudeorum et ascenderunt multi de regione ante pascha ut sanctificarent se. Quaerebant ergo ihesum et stantes in templo dicebant ad invicem. Quid putatis quia non veniet ad diem festum. Dederunt autem pontifices et pharisaei mandatum ut si quis cognovit ubi sit indicet ut apprehendant eum. Ihesus ergo ante sex dies paschae venit bethaniam ubi lazarus mortuus fuerat quem suscitavit ihesus. Fecerunt autem ei cenam ibi et martha ministrabat lazarus autem unus erat ex discumbentibus. Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi et unxit pedes ihesu et extersit capillis suis pedes eius domus autem impleta est ex odore unguenti. Dicit ergo unus ex discipulis eius iudas symonis iscariotes qui eum erat traditurus. Quare hoc unguentum non venditum est trecentis denariis et datum egenis. Dixit autem hoc non quia de egenis pertinebat ad eum sed quia fur erat et loculos habens quae mittebantur portabat. Dixit ergo ihesus. Sine illam ut in diem sepulturae meae servet illud. Pauperes enim semper habetis vobiscum me autem non semper habetis. Cognovit autem turba multa ex iudeis quia ibi est et venerunt non propter ihesum tantum ut et lazarum viderent quem suscitavit a mortuis. Cogitaverunt autem pontifices ut et lazarum interficerent quia multi propter illum abibant ex iudeis et credebant in ihesum. In crastinum autem turba multa quae venerat ad diem festum cum audisset quia venit ihesus hierosolymam tulerunt ramos palmarum et processerunt obviam ei et clamabant. Osanna benedictus qui venit in nomine domini rex israel. Et invenit ihesus asellum et sedit super eum sicut scriptum est. Noli timere filia sion ecce rex tuus venit sedens super pullum asinae. Haec non cognoverunt discipuli eius primum sed cum glorificatus esset ihesus tunc recordati sunt quia haec erant scripta de eo et haec fecerunt ei. Testimonium ergo perhibebat turba quae erat cum eo cum lazarum vocavit de monumento et suscitavit eum a mortuis. Propterea et obviam venit ei turba quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisaei ergo dixerunt ad semetipsos. Videtis quia nichil proficimus ecce mundus totus post eum abiit. Erant autem gentiles quidam ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad philippum qui erat a bethsaida galilee et rogabant eum dicentes. Domine volumus ihesum videre. Philippus venit et dicit andreae. Andreas rursum et philippus dixerunt ihesu. Ihesus autem respondit eis dicens. Venit hora ut clarificetur filius hominis. Amen amen dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet si autem mortuum fuerit multum fructum affert. Qui amat animam suam perdet eam et qui odit anim

Vel dic q̄ piscina q̄q̄ porticū ꝛ lex moysi
q̄ q̄q̄ libroꝝ radices habet multū potuit spūal
sanare quousq̄ angelꝰ testamti xp̄us de celo
descenderet qui aquā huic piscine et sanam ḡm
legis mouit expressit et ꝓfecit. Legei 2° ma-
nabis celū et terram et tūc venient desiderati ā
Vel dic q̄ ista piscina stat aliud cōmē vel
cuilibet seculari que dicit̄ bethsayda. Domꝰ
sanguis ꝛ diuitiarū dicit̄ alia domꝰ pecudū q̄
ubi st̄ multi ḡnes bestiales. Job xl. omnes
bestie agri ludunt ibi domꝰ venatoꝝ qa ibi
st̄ multi captores p̄ audaciā terroꝝ venandi
et agressionē parati. Ezech. 32. Ibi principes aq̄
lanis et vmbrosi venatores in ista st̄ multi por-
tici ꝛ multa officia dignitates et gradꝰ ubi
quilibet rapit mitre et status optinē. Et multi
lenticuli ꝛ ambitiosi beneficia affectates.
multi cari et ignobiles. multi claudi et m
membris vacillantes. multi cecidi mendici et
egenissimi tripudiantes iacent ad subintrādū alia
porticū ꝛ in aliquod beneficiū vacans ad quod
affectu omnes studet ymo zelotipi p̄ter cari
pēt et venit pōr ad monumentū. Vnd q̄q̄ ꝑ
q̄ p̄ angelū ꝛ p̄ motū dei ipsius aquā ḡtie
st̄ agitationis et mortalitatis mouet̄ vtpote q̄
aquis epūs vel beneficiū mouet̄ statim cū ipse
ambitiosoꝝ multitudo qui mitre et sē mergere
cupiūt. Et in dato q̄ omnes arceas omnes ambiat
omnes capiat vnꝰ tm̄ mo ymouet̄ sz q̄ suo ve
nit ad mitrā ꝛ munera offerēdo et se st̄ alijs
alios ingrediendo ille ꝑmꝰ recipit̄ alijs incipit
et sanat̄. Ideo q. omnes cū vnus st̄ vnꝰ compi-
tauit. Sed qd̄? p̄cto q̄d st̄ ibi aliq̄s q̄ nostrum
bene curret̄ nec se bene ingerit nec ipse aliis
ymotale qui ipos possit portare et ꝓmouere st̄
ad tram bam et sufficientes viri pauperes qui
zelata sunt̄ pōr matrē aque expectare qa du
rissime oportz eos artetāt et languide qa si no
hūt portatore ꝑ vel ymotores. nōe ē ipos
extra alios pauperes et languidos manē ibi
qui an alius venit et qui ambitiose se ingerūt
solent sua reportare et male de q̄ portatore
ꝛ fautore et adiutore se ꝛ ꝓlatore vel assidē
cui mp̄ore p̄nt aquilā ꝓtrahere Dñe mīst
hominem non habeo ꝛc. Vñ quilibz pauper p̄ se
ī3 ḡs Non fuit q̄ adiuuaret et ḡsequēdo ad de
tuyani et non dat qui cognoscat me Vñ ī
tribus a xp̄o ꝺi miraculose sanet̄ et ymous
anꝰ numq̄ ꝑ ceteros q̄m in piscina attin
balneat̄ si reiecti exinde dimittūt̄ ad ꝑ
sōs ḡs Tibi relictꝰ es pauper orphanus tu
es adiutor. Vel dic q̄ angelꝰ d̄ piscina
piscine acute ꝓphetice ad quē cū omnes cur
at ambul ambiat vt sanent̄ et ymouent̄
ꝑ xp̄m ille solꝰ portat remediū qui sine
venit ad obsequiū vel q̄ habet mādatū
precatorem nigr̄m.

Cap^m octauū

Adduc̄ ad dñm ꝑ iudeos quēdā
mulier in adulterio deprehensa.
Illis ḡ resistentibz quā de ipa
iudicaret ad moysen ḡ lapidari mandauit
et ex ḡ xp̄m caute volentibz vt si dicat
lapidanda cū misericordia qua ꝓdicabat sua
videret̄ si vero dimittendā legis trāsgressa
haberet̄ deus mediando vt ē eos temp
tandi causa quia ad ima aperto pectore inclinādo se
digito scripsit t̄ram scribē. q. cui si pōs
a vbm plus lapidē mittat q̄ueo placet
quilibet recedē cupiebat Ipe vero vt liuo
dacē exercendi ocīe in tra st̄ plebem q̄ ḡ
2° st̄ plebē omnes vno pō alio inspectas
a semetipsis recessisse et ihm solū stantē cū mīa
ī medio reliquisse ihesū ait mulierem
absoluit et ad ab ipō liberauit. Nemo
te ḡdemnauit nec ego te ḡdemnabo vade
amplius noli peccare. Ista pīa expli
catur allegat̄ ad multa pīmo ad cautelā
malignare q̄ quidā hodie ꝓbitatis bipenna
vt quoniā se vestiant vel ꝛndeat in de
capiant̄ pauperes ni viri simul quidē ī
media via tenentes sunt ēq̄ malicias ī
caput proximi retorqne. Vel allega
quia non dat q̄ ē immunis ē immunis ab
Et quo quilibet antecē ḡdempnet aliū debi
scripturā qua scripsit ihesus in tra sue ꝛ sua
ꝛ q̄am scribebat̄ et remansit ibi
pēta sua cognouit et sic ne videt se maior
vel scīa aliqui omisisse debet ab huiusmodi
vindicantium accusacōe ꝛ ad q̄ illa
scripturā quā ecclia in tra scripsit quilibz pec
sua videat. quilibz vir primus accedebat

Cū ergo deus ssisset i mēte et i cōsilio
cuiusmodi sit pcta mdcibile sit sndm̄ sm̄
et zemoysi. Constat q̄ si inspiabene legim̄
et ptē mā bñ ponderauerim̄ statim vide
bim̄ nos indignos ad alios iudicandos et
ad male de alijs aplandū et sic de talibꝫ
cautelosis et iudicijs ppterim̄ et ad nā
cōsiderationē pocij recedamꝰ. ¶ Qui sine
pcō ē vbi ē. Ac si dicat. Non dco. pndo
alios cautē sī pocij se castigare cū sit.
¶ Quo videt festucā in oculo fris tui. ē tbem
autē in oculo tuo nō cōsiderat. ¶ Vel illū
quos ē ps fuit. ē sēbens vt bonū recredidi
dicit p̄t allegā quo sibi colore vnꝰ aliud
mitendo vt mitentis sibi possit malū ifferre
¶ Vel allega de mā sibi latoris q̄ nō vult
mulierem peccatricē. v. alium petere sī ipsam
ab accusatoribꝫ. i. demonibꝫ et temptatoribꝫ
liberare et tam ē mīa. i. redemptā. Do vult dꝰ
morte peccatis sī vt quitat ē viuat. ē. sī.
¶ Vel illud. quod dicit q̄ a semetipsis recedē
tes peccāt. allega q̄ semetipsos q̄nq̄ sī pcio
res cētis. et qui alios iudicant sibi ipsis dā
nōsi cognoscēs eadē nephāda. ¶ Vel inde
sup. c. l. c. dist. sī. vbi mulier ē adā
peccatrix accusatoris sī vicia ē. vide ibi

¶ Cap. 9.

Presto presens vidit hoīem
nem cecū a natiuitate. quē volens
illuminare luto fecit et sputo. et
linuit oculos eius. et dixit. vade et lauare
in natatoria siloe quod interpretat. x. missꝰ
abiit et lauit et recepto visu redijt.
Quē tandem dei mirabilia scrutantes
uidei de synagoga eiecerūt. et ps eos ipm
recepit. de ista natatoria q̄ missꝰ mittit pe
Dicit tā eliphaz q̄ quisq̄s q̄ cū manasses
ze iuda. vsaya petrarū. ysaie secū ser ra
ligneā fecit. et vltī modū idem ysaias
sitiēt aquā a ministris postulauit. quam
negauit. sitiēs mos. eis aluꝰ deꝰ misit. et
ex tūc ibidē fons apparuit. sī tandē q̄dō
recedisse. ciuitas mī muros fuit posita
et sic siloe. i. missꝰ. ihc aquā missā sanctā
fuit dicta. ¶ Cecꝰ a natiuitate sīgt gen
humanū quod a mundi exordio fuit cecū
et pcm̄ in adam peccatū et fluxit ḡnā
ḡrie spoliatū. sīmaliter cū deꝰ oculos sue mē
tis videns aliud non ab ipo emissa. sī ipse
filiū pulueri mē. i. humanē admixit et q̄dā
luti. i. q̄ndā mixturā. xpm̄ deū et hoīem
inde cōposuit. quo et q̄ fide oculos mentales
iudei genetis plus ceci luxerūt et ipm̄ lauare
in natatoria siloe. i. in aqua baptismatis nō
et q̄ visū vē distincte recepit et luce dīne
ḡne et claritate vidit vilē. vñ ihc eos iussit
posuit sup oculos meos. lauī et video. ¶ Vel
dic q̄ xpus sīgt p̄dicatoē vel sīlitū q̄ ipe
videt alios cecos. i. alios peccatis excecatos viagꝰ
ante dia debet sputo. i. verbi doctrina sua
luto. i. medicina sue nature luxure sibi facē et
luto. i. medicina sue vilitatis et morte debet
oculos sue mentis linire. deinde debz fieri q̄
aqua siloe. i. in fonte lacrimarū qui celitus
mittit se abluat et sic lumen dīne ḡrie acq
rat. tunc ille p̄t dicē illud qd sē. ihc homo
qui dicit ihesꝰ luxū fecit et vnxit oculos m.

¶ Cū petrus discipuli de ceco nato. d. qd
peccauit. hic. i. puntes eiꝰ vel cecꝰ nasciturꝰ.
Quibꝰ indit deꝰ. Neq̄ hic neq̄ puntes eiꝰ
sī vt manifestent opa dei in illo. dī p̄t
allegā quo verē deꝰ creatis suis q̄dq̄ ad
miseriā vel ad penā vt exinde clarior sua
gloriam et honorē. nec ipsa creatura de dō p̄t
cōfingi qd sīs fraudi illis factura quocūq̄ modo
voluerit vti. Licet caludit ap̄s nō. q. q̄ figulꝰ
facit vas q̄dā in honorē et ad mīcrū alia de
eadē massa vt i vno sua mīa. in alio sua iusti
tia valeat declarari. ie. ps. Fecit luxū i. nau
figuli. ē. Iudei dixerūt cecō illūdato qn
pmēdabat. x. in petre nato ab toto et tu doces
nos. hoc p̄t allegā quo ei rogatus ab alijs
et maxīe a pauperibꝫ dare nolent. sī scripsis
malignes questum et sīgl vbi dicens vilipē
dunt. vñ ipi videnī dicē illud. quod amici job
sibi dicebāt. job c. quid nosti ignoremꝰ q̄ intelligē
quod nescimus. fere sī. pauꝑ locutus ē et dicit qd ē hō

¶ Cap. 11.

Quidam xpus in bethania venisse
et lazare martha et tu p. q. dies i sepul
chro iacentē et fetē imputē et i spe
limen lapide suppōsito lacrimante ihesu
a martha ad sepulchrū venisse. Et flēs et gemē

lazarū de sepulchro vocauit. Dicēs lazare
veni foras. Et statim qui erat mortuus exi-
uit. Et ligatis manibꝫ et pedibꝫ istis
velata facie sudario pōit. Ihc ihesꝰ soluite
eum et sinite abire. ¶ Ex lazaro ꝑt pōdꝰ ꝺeitꝫ
et non solū quicumq; pōdꝰ. sī maxime ille
qui ꝑ offensā ꝺ mortuus et ꝑ mala consue-
tudinē sepulcꝫ et in ꝑfectus ꝓfunde ꝺ
lapide ꝺure obstinacie oppressꝰ. Et ita ꝑ
quā Dias quare hmōi ꝺ mala ꝺeitꝫ mala
offensā mala opacio ⁊ mala consuetudo
iam ꝑ mala fama fetidꝫ et infectꝫ ꝺmit
malicie oplacentieꝫ ligatꝫ et sudario male
operacionis velatꝫ. ꝓ. Dicit mortui de mō
in sepulchro quoꝝ non est mōr ampli⁹ et
ipi de manu tua exepti sūt. Et exuda qm
fit ꝙ ex ꝓceda ōnia talia. Deꝫ a pād sus-
citat et eos miraculose ꝓfuturo liberat. Dicēs
lazare veni foras. Bene go tāt lazarꝫ q̄ ꝺ
patrē a Dño aduitꝫ optabat nūq̄ pat⁹. ꝙ ea
ꝙ sine speciali gra Dei adiutoꝝ nulli tales
a patre surgē dimoscant. Et ꝯ. Surge qui
ꝺormis et surge a mortuis et illūi. ꝺ deo pla-
cat ligatꝰ vocat et a patre gltā nullā ꝯ
adeo ꝙfundi vicioꝝ sepulchꝝ. ꝙ ꝺ ꝯsurrec⁹
i quācūq; ne⁹ valeat ꝓcedere. ꝓ. Et al-
uasti me a diligentibꝫ me laud. vez. ꝑm ē
ne⁹ ꝓfitentē me ihesꝰ. Et ꝑmunire et pla-
cuisse. Quod tū in ꝓfitente adolescente lic⁹
et puella ꝙ. non legit⁹ fecisse. Ita ꝙ nōt⁹
ꝙ difficilius ꝺ quācūq; ꝓfundi peccatis et illig
qui iam ꝑ mala ꝓfuetudinē ꝺ sepulcꝫ et
ꝑ infirmā fetidꝫ q̄ illig ꝙ erant ꝺ mortuꝫ
i qui de nouo in peccā ꝺ lapsꝫ. lazarꝫ ois
dato ꝙ ꝓfitentē ꝓfusꝫ ligatꝫ tñ et velatus
exiit quousq; iam vitā dño ꝑm ꝓfitet.
In quo notat⁹ ꝙ dato ꝙ petrꝰ ꝑ confessiōē
mortꝫ ꝓfitet⁹ et vitā in statu gr̄e ꝓfitet⁹
adhuc tñ ad ligatꝫ i ad confessiōē ēt obli-
gatꝫ dimoscit. Vt nōt⁹ ꝓ. ꝑ confessionē
et absolucionē ꝓfuat⁹ et ꝙ ꝙ. peccatꝫ ligat⁹
ꝓ. lu. 5. ꝙ. Soluite eū et adducite mi
ꝓ. Gala. cū contrario Golem vnificat. vez
tamen nōt⁹ ꝙ confessio et absolu. vīualū
obligacionis tollat. ne forte ꝓ. ꝓfitē
in ꝺipm cadat et ꝓlabat⁹. Ca. in 20.

Petrꝰ et Iohannes veniebāt ad mon-
ꝺ si aī attribuit duo simul ꝓfitē
qui erat pat⁹ vnitor pauperū ricꝫ
petro et venit plor ad monumētū. vez ꝑm
non intrauit. petrꝰ aut ꝙ erat antiqua-
uenit ad monumētū vltꝰ. tñ ꝑtinq; intrauit
Hic ꝓ. notat ꝙ qui ardentiꝰ et celerius
voluit ad xpm ꝑ bona opa currē vr ꝓ
discreti iuuenes in religione valēt ꝓficere
qui olim amatꝰ fuerē ꝑ. dño et ꝙ nō mutāt
vitas suas. ꝙ petro i antiqsolibꝫ se ꝓfitē
conant. ꝙ si tñ tardiꝰ ad xm mouēt et tardiꝰ
arripiūt quos affectat. qz ardēs sui stimulꝫ
neqt ut mīa ꝙ ad tēpꝰ deficiat. Et
Currebāt bini ꝙs vnus ꝓcedit illi qui
minor patri magis prudens ꝺ et debilitate
pedū et ꝙ non ꝓfuose ꝙ mutāt ꝑ bona
opa currit. vt qui viam ḡm ꝙsequunt
Qui vitaꝝ suaꝝ mēdacia se ꝑ. ꝓfitē ꝺ
uare non q̄uis ꝙ si dico in mīdo ad deū et
ꝙsequēdo xpm alios plures et ꝙ ꝙ alios
deficientibꝫ xpi ꝓfectus valēt. In quaūcq;
go negocio tā mālē ꝙ agibilē ꝙ ꝺ tardē
et debilitate aparēt aggrediūt malig⁹ citꝫ
aspernant ꝙsequūt⁹ finē mētis et actꝰ nō
ōn illi qui i ꝑ. ꝓfitē ꝓfuose volūt ꝓficere
sua facē tardiꝰ ꝙsequūt⁹ et sumptuosius
bn go nob ꝙsulet⁹ ꝺ ꝙ ꝺ citius ꝺ
ꝙsequant. Bona ꝺ festinata minuēt⁹
que ꝺ paulāt colligūt⁹ manu multiplicāt
ꝑ. Vnde dic ꝙ Iohēs ꝙgr ꝑtin iuuenis
qui primo venit ad monumētū ꝺ. t. ad fidē
in xm ꝙ primo credidit tū nō mīuit. ꝙ
animum et fidem mutauerit corpe nolūt
si pauꝰ ꝑ incredulitatē vitiū ꝺ manēt
petrꝰ ꝙgr ꝑtin generū ꝙ tardiꝰ ad nouū
manū ꝺ. i. ad fidē venit et tñ iste plus
credendo animū mīuit. In xm iuuenes
ꝑtin i infideli⁹ manēs. ꝙ ꝺ. ꝙ. Et
ꝙ. pq petre mīsse ds. ꝙa iuuenes ꝑtin ꝙ pq
plenitudo gr̄aꝝ mīuerit ꝙlug fruct. ꝙ et
fine tpm ꝑ. videt et sic vltimꝰ i ꝙ ze.
ꝙ erūt nouissimi ꝑmi ⁊ ꝑmi nouissimi

Maria stanti ad monumtū dñi dño
m ortolanū spē p̄mitq̄ apparuisse. dein dis
cipulis in vnū congregatis et ꝓ metu iu
daeorū ianuis clausis ihc̄ apparuit et pacē
eis dixit. accipite spīm scm̄. quor remiseri
mini dimittunt eis. quor retinueri retenta sunt.
et ptrem ad viuificandū animā dedit. Venien
mgt ihesū ianuis clausis dixit pax vob̄. sicut
misit me pr̄ emittit vos. ¶ Unde si vis allegare q̄ d̄
spūalis solet apparere et ḡtiā dare illis qui
stant ad monumentū sui. i. illis q̄ pau
et mortificant ꝓpter q̄ apparuit. qui in vnū cae
ꝓ cultatem congregant. et qui ianuis clausis
in sensibus exteriorib⁹ in statu mortis vsum
et a mundanis negociis segregat. talibus
pacē interiorē tranquillitatis affert. et spīm scm̄
i. donū spūs scī quē dum. tales sc̄ ad ea
epūs ꝓ ḡtiā venit. Dinoscat. et ad eos
mittere spūalis ascendit. talibus dignū se ex
hibeat aliena reprendat. dimittat. i. q̄ ad
gradū celestem sublimet. nullū ei pacē
dat. nec accipe in quibus ianuis sensibus et affectu
nū clausis se a mundi negociis voluerint
absentare. Un sc̄. q. vbi venit ihesus ianuis
clausis et stetit in medio. Dispensatio sacre et
dicit eis pax vobis. ¶ Vel dic q. q̄n d̄
ianuis vigilibus vel clausis in mundo. i. ad
discipulos ꝓ natiuitate venit. tūc pacem
habēbāt de qua dicit et pacem meā do vob̄
ecclesiasticam. Lu. 2. Intra pax habēbat bone
voluntatis. ¶ Illud quod patet de tho
ma qui noluit credere dicenti et vbi aliorū
discipulorū et apostolorū ꝓpter resurrectionē in
omnibus videt et palpat et manibus. ¶ Hoc
ꝓpter a gregorio q̄ dū aliqn fidei fluxus fir
mus dubitationis exorta diuina misericordia prouidit
vt fides in dagine veritatis clarescat. et ꝓ vno
aliorū illud de q̄ dubitando fuerat notū fiat
q. d. q. thomas dubitando cicatrices vulnerū
tetigit. dubietatē vulnerū a fidelibus mentibus
expulerunt. ¶ Vel dic cū quosdā q̄ nō credat
de auditu sī de visu et tactu. Non credant
ami dñi. vbi remissionē sī petūt de mandati
oblatione et de munere manuali tactu et
palpatione nisi rationes mgt nō credit. et si
accepto nō fidem. dñs. q. Infide ad me et
tange et vide si tu es fili⁹ meus esau. ¶ Ca 21

Cum discipuli piscarent et nocte illa
nichil prendidissent. mane stō assur
gente dño in littore sub spē aliena et pcē p̄
alios q̄ rethe in dexteram nauigij mittere ipse
cū fuissent ad nō valebant rethe trahere p̄ multi
tudinē piscium qui tūc ibi capti erant. Cognito q̄ ꝓ
dñs erat petrus tunica succinctus misit se in
mare et alij nauigio venientibus ipse ꝓ mare
ad dñm venit. et tandem tracto rethe pleno
magnis piscibus 153. discipuli epulum panem
et pisces ad manducandū dimisit. ¶ Ista alle
gat apli. i. ꝓtrahūt q̄dū sūt. i. sunt et ꝓ a sue
tam diu nichil prendunt et rethe piscis pro
nichilo in sacro mare. sed male ponunt. ꝓ nullos pisces
i. nullos fluxibiles proximos capiunt et quos
et potissime de nocte. i. q̄n sine luce diue ḡtie
p̄ducat et pastum. et q̄n ad sinistrū nauigij
i. sub spe bone operis vel glorie tpalis que
ꝓ sinistrū intelligit rethe piscis sue mittē nostra
si q̄n epūs ꝓ ḡtiā volit eis adesse et ad eius
instinctū et ad dexteram nauigij. i. ꝑ
spem eterne retributionis rethe p̄dicationis nouis
unt ponē et ad validitatē supnā diu a diuina
tūc gubernant pisces capiūt et proximos quos
q̄ ergo ad dexteram ponendi rethe p̄ter dñm
et non absente. Cuius rotiriū multi p̄dica
tores fuerūt. q̄ pleni ad laudē gubernandi p̄dicati
et sic ad sinistrū non ad dexterū rethe ponūt
tem. Nec sequentis ni dexterā eius. sinistri
¶ Vel dic q. petrus et quibus usus q̄ de tunica ge
neste quā cinxit sibi sustinge. in mari primo ponē
et ad ihesū q̄ e in littore gradiri ꝓ bona opa
venie et ab ipso p̄dicū eterne retributionis
ꝓmiū. ¶ Vel dic ista
ad emendā fidei petri q̄ ꝓ naue venie noluit
si in mari se posuit et sic stupor sī aque vel
saltem ꝓ aquas iuit. Hinc sequit de petro
cui dixit dñs. petre amas me pasce agnos
meos. In quo duos dorcades aliqui explicem
petri negationē purgata fuit ecia gl̄ martio
de primatu eccle dato par. et dec de morte eius
de iohe euāgelista de quo sui dec. ꝑ in ꝑm
de eo dr. ¶ Dic cū volo manē donec veniā
ista q. accipit simo. et opinio int fres q. discipl
ille non mortuus. i. non mori debebat. ¶ Ergo

ista ad emendationem petri et iohannis post ad
dum si de hijs alibi ea prius omittamus Explicit primus
Explicit Johannes. Incipit Actus apostolor
Actibus apostolor pauci stili beemitate
ministro et pauci de multis accepti
is finis apis sunguntq; circulo Igit
de vita ejusdem et de suspitione eq
vide supra mutuo ait Illud ut ad hui
us q; deus dixit discipulis de spiritu tpe quando
non a me vim nostra vel monita qui
pe posuit in sua potestate Cuius pt allegari q
ad veros religiosos qui discipulos et amicos
non primo vocat ad investigandu similoq; typi
cum sicut sicut astronomi q investigantes
culosas stellas q quibus ista pulx fide in plumbo
vitrate. Sicut in omnem vanitate pauca utilitate
et magnam distractionis a salute ade brevitate
Ista go sine sapie scientie nec ei q mens mea
plq debito distinguat ita deo q mutat tempa
sicut dan. alienata te ne assiles tim.
ajuthias loco inde mortuus fuit electo et p sor
tes sed iterum manifestatu a deo Hoc pt
allegari q ejus voluntate dei p sortes non
fuit in principio illicita. Sed in veritate q quic
a deo solo manifestari potest Iterum a creatis
acquirat constat q dei quandoq; me voluerit
pt cuiquam me negocij voluntate unde et ei
quitur de pe sortes non videatur ad malum ad
tamen omnes antiqui tam infideles q catho
dinastant sortibus usi ut testa vii xpi Doctores
mittunt in simul et a spo dicunt creaturis
go ecclia usum sortium plibuit per simplicitas
ut ego q pagani quadam vim divinitus in
sortibus ad credebat non sicut post primo
circa sortes dee fortune asserabat virtute
quare se virtute humana carere existimabat
possumus in dicit q sortes q ad deum solummo
mediante vel immediate referuntur non sit plibite
qa male si pono illicite et male qui p certas
sit plibite De hijs in nolo aliq declarare ner
similem medi ut talia similia
Post sepulchi congregatis die pentecostes
tus in unum facta e repente sonus
adventantis spiritu advenientis vehe
mentis et replevit totam domum ubi erant
sedentes et apparuerunt illis dispertite lingue
sicut ignis et sedit supra unumquemq; eorum
qui spiritu sancto dabat eloqui illis Ad ergo
plures nationum qui quemlibet sic actus
q predicantibus apostolis unusquisq; linguam suam
intelligebat et ipsos loquentes dei magnalia
quilibet lingua propria audiebat Iudeus
ipse q ipsi qui galilei dicunt talia fieri mi
rabantur alij desidentes ipsos alios se
irridebant Nondum musto ebrii sunt
galilei ipse quo go audiamus eos unusquisq;
linguam matris illius loquentes Petrus vi
q ipsi apud vi stupefacti horore percussos
gustantes sit cum quo q dispuit de vana
religiosi vel electi in unum per sua colligio
vel studio aggregantur ubi vi in unitate
pacis et concordie quisque studendo se com
templando ubi sedentes et a mundi tumul
tibus quietantes in ecclia et moribus ipsorum
Quod videns spiritu sancto nostro quisq; visitat
et domum construe sue domui et gressu equitat
et virtute linguam nostre discretionis fruit appetit
In quibus facit eos nihil de vno nihil de alio
judicant et sicut doctrinam nihil ad
illud nihil ad aliud applicant et sic ipsum condi
lorare et ipsum et psonare vota sua diversitate
valeant apparuerunt illis dispertite linguae
et sapuerunt vas ipsi linguis ce. qa pdicat
tore linguam et nostre eloquium et doctrinam no
debet de omnibus si distincta non tacta
si distincta qu alii debet loci diversitas alii
pauperibus alienus desolatis alienus tacet alii
usibus nihil debet loci de paradiso nihil de
misterio nihil de gloria nihil de culpa ipse
ut si pti medi helvite et inde q psonare
Li etcos et arabes et alii condi psonare
audiat unusquisq; eos linguam suam et doctrinam
sue conditioni conformem Unde pdicatores
debet de alibi dicta sicut et apostolus de scripto
Carne q. d. alibi odi facta sit qa stupor
Grecis et barbaris sapientibus et insipi
entibus debitor sit sicut go spiritu sancto qui
cui et linguam pitonis pitone vel doctore
assumpserunt varia quare et spiritus dei
varia made tri iste spiritu sunt singulos
sedi debet in quibus singulare et singulari
singulas gratias divisiones gratiarum sunt eadem
Dei Carne Divisiones gratiarum sunt idem
spiritu Diuidens singulis prout vult

Actus Apostolorum

Aduertite tñ q̄ mali sacrilē solet de iustis
et ꝓdicatorib⁹ et viris scientifice spiritu
sācto repletis iudicare et maxīe q̄n videt
eos de gñmi plebe natos. solet eorū
vitatē et doctrinā vilipendere et eos ebios
et fantasticos reputare. nūq̄ nisi odio
ysti q̄ loquūt̄ gaudet sc̄ē. et mali sibi
diuq̄ nomē omen⁹ ysti iusticia p̄ sc̄e de
plebe gñmli nati. vñ ꝓsonuit coram
nobilib⁹ et aliis ut laq̄ illud potissime vi
dēt laq̄ et nobiles quib⁹ non videt⁹ q̄
villius inferioꝛ gñis a dignꝰ eorū aspe
re. officiū dignitatis gerē et eos regere
vel docē. stat⁹ ait. Dicebat de ꝙ nōme
hic. filius fabri. vñ ego mīa ysti vide si
vis ku. et nisi dñs aduerā q̄ ffuerit
vbi velit ꝓsilat. et q̄ nō. aptū ēt aut ꝓ
ffundere alij mali q̄nq̄ vitios⁹ ministros fan
tasticos et ebrios putare opꝰ dei magnalia
et alia dei opa et iudicia tractantes. sicut
ad hāc patet de sanctis qui omēs ꝑ
hos fatuos fantasticos dicē quos videmꝰ
in scīs pḡis et ꝙsidiarie opm natalitiū
sācte sicut de xpo appāet qn seruulis pōi
cubat dicebant q̄ dñmē habebat omēs
ysti qui non intelligebāt apl̄os ad singu
varū lāgiū ipos dicebat ebrios fuisse
mundanā qui non intelligebāt sacris ꝙ
dictis ꝓ ore sectatores reputāt fatuos
sicut ꝛ. i. ore. ꝛ. Animalis homo nō percipit
ea q̄ sūt dei spūs dei stultitia ē illi. et
non ꝑt intelligē.

Capm̄ 3m

Videam qui erat claudus ab vtero
matris sue que baiulabat eū deferē
ad portā templi q̄ dicebat speciosa vt
ab intrantib⁹ templū eleemosynā peteret. cū
eleemosynā postulasset a pet⁹ et ioāne q̄ ascendebāt
in templū ad horā orōis nonā intuitꝰ
in eū pet⁹ dixit ad illū respice nos. at ille
non ad mēdū ꝓ aut habeo ḡ t. do tibi nōe
dñi nr̄i ihesu nazareni surge et ambula. ꝙsequēs
ḡ dexterā eius leuauit eū. pedes ei et plante
ꝙsolidate sūt bases eius et plante et ꝑ
siliens ambulabat et intrauit cū illis in
templū magnificās deū. Iste claudus
fuit. Golem spectatorē qui ab vtero matris
sue claudus erat q̄ ab ipō matris vtero male
ꝙ ipōm moribus claudicabat. Ioh⁹ q̄ p̄sens
ecclesiā vidit Golem esse a natiuitate. Templū
mīe p̄dicāt⁹ ecclā ꝑ portā intelligūt
eccl̄a militans que vtrūq⁹ sc̄i speciosa ꝑ porte
et talem hom̄ pleni et ꝓdicatores intelligūt
qui ꝑ templū p̄dicāt ad eccl̄am sūt ꝑ gtēpli⁹
assidē. In hora nona. ad nonā ordinē vi
galoꝛ mentaliū gustā. Ista ē vitas q̄ i porta
templi q̄ sc̄ speciosa. i mēdā militāte mendāt
multi claudi ab vtero matris sue. i multi pec
cēt qui nūq̄ ēt in malis fuerāt. ꝑ ꝑ iusti
tiā claudicauerūt. q̄ non dant. n. elemosynā. i. ver
bum accipe et de spualib⁹ nā dantes. ista
solent ꝑ aurū aut ab⁹ mendicā. et ea
diligentissime petāt. tūc pe. et Io. i hom̄
plenū habēt talib⁹ spualia quāt. et eoꝛ mi
nistē. et ysti nō tpalia q̄ appetūt sed
spualia q̄ negligūt. Sūt tñ qui dicūt habēt ergo
ipōs dicā q̄ in nōe dei de tribus affirmāt
surgāt et sursū ad affectū eleemosynē eligāt
et ꝑ bona opa ꝓficiāt. Ioh⁹ q̄ Surge tolle
ḡbatū tuū et ambula. filie in talib⁹ claudy ꝑ
mīam dei sūt surge et a statu pēi cōsiliū et
būsiū mōis fortissimi soliditatē accipe et
eū eis qui ipm̄ gūtur templū p̄dicāt ꝑ bōa opa
ambulare et equalibus dei laudib⁹ finalit mīe
ascēdē ꝑ xpm̄ resurrēc̄m. i. ꝑ gūstātē venerē in
sācta ciuitate. et bene illi q̄ sūt pe. i. bōi actiui
Io. i. bōi contemplatiui. qui templū p̄dicāt
ꝑ contemplacōem et eccl̄am volūt ascendē. et
deinde ad claudos sanandos. i. ad pēcēt⁹ qi
tandē se vertūt. et eos p̄dicādo surgendo
de pēi mouēt et mutuā tangendo. i. eoꝝ
pluīt manuductōe ipos erigē. Iulit q̄q̄
fecit q̄ illos in templū p̄dicāt⁹ gliant mīe
ihū. Ad mētē illud ezech. mēduxerūt
damasci. Quāt dic vt supꝰ q̄ vtq⁹ mīe nāe
ē in cāmis q̄ pia. q̄ fert omēs filios claudi
cāt. et sūt supꝰ ꝓbāt dic q̄ ysti ē ostiale pōm.

Capm̄ 4m

Dum ē p̄mitiua eccl̄a omēs fideles in
ihm̄ mīcoꝛ viuēt ista q̄ mīticu
dine credēdi erāt coꝛ vnū et alā
vna nec q̄sq̄ eoꝝ q̄ possidebāt sua ēt di
cebat. sed erant eis oīa cōia. ista q̄ vendētes
domos et agros afferebāt pīa ad pedes apl̄oꝝ

aut ipm ꝛ̄ſpiciendum p q̄ vba ꝛ̄pōſit. pecunia
mist tua sit in ꝓditionē qui donū dei existi
mauit pecunia possideꝛi. Non ē tibi pō neq; sors
in hoc ſmone ista. Cor tuū nō ē rect̄ cū deo cuꝛ
deo p̄ ſcām cōm̄unitatē te video de
ſte ſymon ſimoniace qui ab ipo benedicti
fuerūt qui bñ magi diamt̄ ep̄ p̄ dona ſua
vt̄ iudicij ſplatore illudē ꝓbant. ſymonia
cuꝛ a abbatiatꝰ ꝑmit dicit eo q̄ tales p̄ cathe
ſolant cōcedi et adulat 1° ꝑmit tā ſimoniaci
q̄ damoniaci appellat. Tales ſpūs ſcī ḡrā
ſc ordines ſacm̄enta beneficia quibꝫ ānexa
ē ꝑtās dandi ſp̄m ſcm̄ et ſancta m̄inistrādi me
diante pecunia optinēt ame. et illud quod
ſufficienciꝰ et vtilibꝫ optinē nequit numq̄
volut ꝑfectē. Date m̄ hanc ꝑtātē ꝛ̄cepti
per. q. i. bonꝰ ſuppoꝛ debet talēꝫ aciter tedaꝛ
quā et eoꝛ mūnā ꝛ̄ſtituat. Pecunia tua
tecū ſit in ꝓditionē ꝛ̄ et ſtte. Gēt. Dan. 4to
Munera tua tibi ſint et dona donꝫ tue alij da
Tamē hodie apud multos ꝓlatos ē cōmū
qui non ꝛ̄pudiat quod offert. ſi magꝫ offe
runt vt pecunia tua tecū pereat. Quid
vltrius m̄ dabē et ego eā vobis d̄ tradā. Act. 26°
Videt̄ ſibi allegare ad ꝓpm̄ ꝑ ſ̄ eoꝛ q̄ ſpōdalia ſcāꝝ vōl nō emere ſi vba canalia
mutarēt. Ethiops quidā eunuchꝰ et
mag̃ ḡtāe candāc regine ethiopū ꝛ̄cedēs
de ihēm vbi ēt oꝛōs vendat ſēdo ꝑ cuꝛ
legebat libꝝ ysaie p. v. tz. 8. Diacionem
eius q̄s enarrabit. ꝓpheta aut eo ſpūs ſcī
mandato cuꝛ cu ſe adiungens et occaſione
accepta p ſcīpturam quā legebat ſibi viam
vitatis ꝓdicauit ipm ad 2m̄ gltit et bñdc
te de cuꝛ cōtinuo baptizauit. Tandē
velo ſicut in geſtis bti ap̄i. Ita ꝑdam ethiopū
bti matheo in ethiopia ꝓdicāti ap̄i plūma
bona fecit ipm q̄ in hijs q̄ ad fidem ꝑtinēt
q̄ plurimū audiuit. Iſta ꝑmit allegatu
quo oratio Danielis. Electio p̄ ad m̄ fidem
manuducta et ſalutis dāt causā. Ille
pagena causā oꝛōis de ethiopia in ihēm
venit. qui legendo ſcīpturā ſēdo ꝑ cuꝛ
ſe occupabat et ad p̄ illud ad fidem vocati
meruit. cuꝰ ſcīpturā legebat. qa q̄ in ſcīpt̄a
habēs occupat̄ ad omne bonū facilius ꝛ̄ditꝰ
ē. Ihū 2° Scīptura dīnā inſpiꝛata vtilis ē
Hōc allega quo bona ſcīptura eunuchis

vaginare et diuitibꝫ et ꝓcipibꝫ gē mundi ꝛ̄ſic
et quo ꝓpheticī apli qui inter ꝓtās et lapidis
et viroꝝ ſcōꝝ religioſoꝝ qui os lampadis diu
ſa loca et deca vbis et cellulaꝛe exempt̄ alios
dinoſcunt. ſociatus et allocutio talibꝫ ꝑficit
ipōs ad baptiſmū et ad ꝓfectē conſtē ſuitat
ꝓficit et m̄ducit. ꝓ q̄ ſto ſcīpt̄a dicit. Dato q̄
aliq̄s ſit ethiops et pōꝝ caligine demigꝫ
ſedens in cuꝛu et in altis ſibi dignitatibꝫ elatus
in cōſiliis diuiſoꝝ negocioꝝ aptitatē ſi tam
ſcīptuꝝ habeat legit et ſocietatē bonoꝝ dilig̃
ipōꝝ q̄ vba et doctrina audit facilius ad ſa
lutē ꝑuādit. Ideo d̄ Qui ex deo ē vba dei audit

Cum paulꝰ conuſus ſuit Cap. 9m
valde mirabilis et ad actualitatē
peccati et ad adducēdū victoꝝ m
ihēm ſi qui uidei ē credidiſſent ꝑdūcet de
maſcō. ſubito circūfulſit eū lux de celo. Cadens
in tꝛā audiuit vocē dīm ipm deſup arguēte
ſaule ſaule quid me ꝑſequeꝛis d. Et q̄ ſti. tol.
Ego ſū ihēſus nazarenꝰ quē tu ꝑſequeꝛis. ſurge
et ingꝛedere ciuitatē ꝛ̄. paulꝰ quē q̄ ſpūs dicebat
ſaulꝰ qui ex circūfulſione dīm lumis ſtudat
ad tꝛam ꝓſtratꝰ et q̄ceruꝰ de tꝛa ſurrexit
ſ̄ aptis oculis nichil videbat ꝑ manꝰ tractꝰ a
ſociis in damaſcō ad anania baptizatꝰ fuit et
ſquamis de ſuis oculis cadentibꝫ viſū ꝛ̄cepit
et cibo ſumpto confortatꝰ et a diſcipulis ihēſu
uideꝛis et grātibꝫ ꝓdicauit. vas electionis a dño
dicto fuit. Vade inq̄t dñs. quia ipe vas
electionis ē m̄ iſte vt portet nomen meū coram gētibꝫ
et ꝓcipibꝫ et filijs iſrl. Quod vtiq; ſīm eſt
ſcīptuꝝ q̄ſto in ꝓphetia ſuerat nequa tanto ad
fidem cōuerſꝰ facto ē melior et conſtancioꝝ
atq; maioꝝ. Sicut ipe de ſe d. ſto. 1° vbi
gl̄iandū. Delectꝰ ibi ſuppꝛimendū et gra. Iſta
ſcīptuꝝ ꝑmit applicat ad modū et formā qua plu
cōuicti ḡtiē obſtinati et in ſua malicia con
firmati. Oportet eū q̄ deꝰ aperiat ipōꝝ lucē
celeſti et ſua dīna ḡtia ipōꝝ miſſiet mitꝛā
et inſundat. Damiq; p̄ tribulationē et timoꝛē
ipōꝝ ad tꝛam deſmat et ſua ſuꝑbia p̄ viaꝝ
tria. vel timoꝛē mortis uidicij et inferni con
terat. Tandem viſu aſſumpte ſapie auſcul
et p̄ conſtē ſtimuli ipm cuꝛroꝛ. Ethiopū
Saule inq̄t quid me ꝑſequeꝛis. i. cognoſce q̄ et

qñta ante dñi fuccis. Et tunc sciet q ppe
p spem salutis erigat. et ad ingrediendu cu
fiducia. et affectandu paradisi ciuitate ppe in
diuat. xpc. Surge et ingredere ciuitate. ḡnāliē
Surgite et ascendamus in bethel. Et hic nota
q talem aptus erit michl videri. q mente
oculos p meritu discretione aperiat. et se de
michl cogitent. vel q michl cogitat. de ipo q
ante videreat q aliqua munda bona no appetat
ut ille. Nemo videbit me. nisi solu ipm. Tertio
oportet q bonis sociis et fidelibus predicatoribus
ipi comittant. a quibus p mala. et p bona exempla
trahant. et ad amandu q me petrus dominu
et ad diuina ḡna. et amam in damascu qui
mirabiliter sanguis proprij. et ad sanguinis e. et cu
haristie sumptione inebriauit. vbi p lacrimas
exhibentia baptisent. vt sic squamis. et vi
rore immundicijs p confessione cadentibus ipius
mentalis discretois oculi reparet. In quo do
pcedis fiducia. tanto in malicios hostes quanto
ita q vasa dilecti a deo vocati mundi. et ad
officiu predicacois p cetis eligant. Vnde de talibus
dicit. i. cor. i. q sapia huius mundi eligit. deus. ir
Vel dic q plato qui volt obstinatu cor ipius
debet cu primo p forte tribulatione ysterice et
ad fletu. et ad meroris consolatione circūdu
dum p consolatione erigit. bonis predicatoribus et
sociis quittit. vt ipe. et sic paulu q mittebat
abutens consilio affricat paulu qui mittebat
ad tube vel clamo miraculo. In quibus de abusoe
et malo rpe efficiat bonu. Et in quibus ad tu
balis predicatois officiu miraculose a deo electi
vsa. xxii. Clama ne cesses. quasi tuba
exaltа vocem tuā. Vel dic q paulu qui ad
terrenu p strata exaltata et ita q apte oculi
michl videbat domes introductu damascum
visu recepit. Per fugire amatos qui ad tria
et lucra p affabile ystrati solent visu vel
discretionis pdā ita q quis oculos intellectu
aptos habeat. quibus ad scripturas seculares et in
mundanis negocijs limpidos et acutos. michl
in videnti qd primet ad salute. nec q spiritu
ad deum studeant. Per oculos hoc. et no vi
debat. vel capitis pp ciuitate damasci q repti
sanguis. primo. et in misericordia vbi sanguis
a vsualiter effunat. dāpnate misericordie. tunc
incipient visu discretionis recipe et se agi
noscere. Lu. 16. Et leuans oculos ad celu in
mentis vidit. Sup quē locū gregorius
q adustas aperit oculos. ysa. 8. vocauit dñs
intellectū. Illud qd scripsit q q paulus pre
bat se adiungere fidelibus in ierusalem. illi vero
timebant et fugiebant. nascientes ipm an
uersu. scientes quia mala fidelibus ipse solebat
Hoc pt allegari q mala fama difficile
tollit. q. at semel criminose detinit. dato
q in veritate sit correptus in q suspecto
habet. Et q abscessu fuit sacerdotu. no vt
pius multo labore exercuit. Et audiui
vocem audientes michl videbant. hoc
pt allegari q maiores predicatores audito
res multa audiut. q michl videt audiut
vba q non videt exempli. qa nulli dicit
mus qui homo dicat. paulus exemplariter
fecit. Io. xiii. Que dicit vobis facite
et q fecit nolite facere. Vel dic cū audi
toribus qui bñ predicatur vba libenter audiut
mimq; tñ attendut ad fidē nec volunt ab
eis capere alia bona exempla operandi. Audiē
Vocem audiuisti q facie no videbis. Ex. xxxiii.

Q Dū nullig centurio genitus italicus
q spatorū i palestina et syria cum
militu religiose viuebat et timens
deū multas elemosinas faciebat et sepius
deū orabat. Quadā diurna hora ipm pie
non sustinēs angelū sibi missū q qui ad
beatū petrū diuersis fidem et baptisma
suscepit. Illud allegari quis quod alia in
gentibus gentilibus et aliis a deo gratia
que apud deū salutē suo possessoi meri
ta q diuina clemētia vt quisq; homem prudē
et misericordem quis alias sit petens no
sustinet q dominus suus deus. Leo. i. de se
nonis audiuisse horam male mortuus pius
apibus assistere. Dicit de deo gregorius. quia
q pagano ad eius mensas suis seruis sustī
tuit eo q ipm fuisse aliquid audiebat
pauca dicat ire in tenebris ascendere. Sed iudeis
allegoriat ante gentiles ita q in primitiua
ecclia apli discipuli q q maioi pte iudei cū

Petrus capta ab herode vt pq pascha
ab eo occidat primo in carcere fuit missus
duabus catgenis vincto 4or qternio
mibus militu custodito. Vere ad oro fiet ab eccia
sine intermissione ad deu pq eo fm a qp eadem
nocte q in cstino debebat occidi inter duos
milites in carcere dormiens angelus dni astitit
et lumen in habitaculo circfulsit. percusso latere
excitauit eu dicens Surge velociter. Ponge te
calcia tua caligas tuas et accinge te vestimento
tuu et sequere me. Recedensq go cathene de
manibus eius et ipse pq angelu ibat et q fiebat
p angelu fieri nesciebat. qrymo se videre som
nu existimabat. trinsedtes go primam 2 2am custo
diam venerunt ad portam ferream q ducit ad
ciuitate que vltro aperta e. et sic de plateis he
rodis exiuit. et continuo angelo recedente
petrus ad se reuersus angelicam missionem cognouit. Dicens nunc scio vere q misit dns angelm suu
ihesu go ab herode venit et sic manibus se liberatu
cognouit. Claustra talium vinculorum quibus fuerat m
custodiam positus constat q petrus q multis
dissoluere a potestate pcussis robustis ad dissoluendu
legis diuine vincula assueta ab herode diabolo
et petri capiti in carcere male consuetudinis
inducias. 4or quaternionibus a 4or malis affectibus
traditus duabus catgenis a placitum patiendi
et difficultate penitendi subiugis et sic ibi dor
mit et desatur at inter duos malos milites
sic inter adoratione mestis et confidentie
simis ibi quietus. nec cogitat q de eius morte
et dampnacione tractet. et q in cstino a subito
dampnandus a deo ibi expectat. Nec
aut absconditus sit ab oculis tuis. si deus q vidit
adamasci piculu angelu suu a alios an
gelicos predicatores vel platos sibi mittit qui
ipsum arguendo pauit et ad surgendu de pcto
excitando q de piculo admonuit et induit.
pauit go latus a cor et pectus eius p gtritionem
cladit cathene vicioz et ostiaz absolutionez
surgit et petri discipulum pmonit se pe
tranda et abstinendo et p suppliciu ipse
cas calciat caligas suas a multiplicet bona
actiones circudet sibi vestimentu suu a mili
plicet bonas actiones ipsius sedet a tu angelu sequi

gentibus non predicaret nec eis gratiam
sp pacis in iudea ad iudeos christum fuisse
q patres quasi die i ioppe manebat vbi in
solarium vnius domus ascendebat et orabat
sexta go in extasi sua vidit q 4or angulos
a celo demissi cum quadrupedibus serpentibus
et volatilibus plenum sibi peccatu in visu fuisse
et vocem audiit vox de celo manens vt occidat
et manducet. Surge petre macta et manduca. si cui
sta tamen immunda et lege prohibita gustabat
Continuo sublimat. Quo deus pficiunt tu ne
a tu ne immundu dicis. vas go illud mox
recepit in celu. et p hanc visionem intellexit
patres q non a personarum acceptio apud deu
et q deus ita bn velit salvari gentiles qui
nec vt iudeos et q indistincte dat ad apti
tudinem ad bonos et malos. Expleto fm a qp
discipuli gentilibus predicauerunt et eis gra
tiam spus ad fidem et ecclam susceperunt
Tunc go misit nuncios cornely gentilis
qui fidem et baptismum petebat. et sic in
visione cognouit q neminem reputare debet
inde erat fm a q diuisa ecclesiastica
abore legalium dimisserat et acta gentilia
deo grata erant cum quibus in cibaria sumpsit
Dic cum quosdam q sit tua in christo q i clausis
qui ita de tua iustitia presumunt q gentiles
et immunda cibaria a peccatores et impios vitia
pandus ad ipsos gratia dedignat et eis
predicat non sitaquis si contempnunt. Lu. 18.
Contempnebat pharisseus publicanu dicens
deus vsq. Credite a me no q angelus
michi ista immunda et deus illud in suis
discipulis dns a pudiat. et magister a petrus
a in platea et predicatibus illud no audiat
volet cum q talia michi immunda reputet
Nullu quis peccatum reputet a detrahat
si quis bonis et malis vita salute ondat
et ad omnes indistincte se dedit ad fidelibus
et infidelibus grece et barbare debitudo
debitum suu soluat. Non ad opa a
valentibus medicu si male habentibus. Mat. 9.
Quod deus purificauit homo non dicat immundu
dicit. ista quos deus baptisma lauit vel san
guine redemit non dat alius detrahere si cau
tamplectibus adamare. Mat. 18. videte ne con
temnatis vnu ex pusillis hijs Explicit 12m

caturem p̄ bonā imitacionē et p̄ obtē ꝯcat⁹
Exo. 23 Angelū meū p̄cedet te. custodi et obs
ua mandata eius. ꝓuida et ⁊ custodia tua sit
p̄ culpe et vene ꝯcur⁹ pene euasionē et
sic ad portam supne ꝯtēd⁹ et ad dura ꝓuidi; q̄ ad
ciuitatē paradisi ꝑducit p̄ ihc xp̄m mediū⁹
et ita libes. de manu ihōd⁹ et diabōli effug⁹
et fribus et fidelibus adunigus p̄ gr̄am a deo
lu. 1ª De manu inimicor̄ nr̄or̄ liberati ser. illi
ad laudandū deū et angelū q̄ xp̄m liberauit
et plantū qui xp̄m amittit p̄ gr̄adē actionē q̄
se liberatū cognouit et euasisse periculū et dāp
nationē. d. nūc sicut ꝙd ihc misit dñs angelū
suū et liberauit me. ꝑ ꝙ ihc⁹ q̄ dic et nos ⁊.

¶ Discipulis autē intentis patre stad ante
tamiā non audentibus dm̄ō q̄ angelū d̄ dat
hō p̄t allegari quō quilibet ihōl; angelū ꝓpū
habē q̄ 18 Angeli eor̄ vidēt faciē p̄ris ⁊.

¶ Quia herodes quadā die in cesaria in
duta veste regali p̄ tribunali sedēt. et tyrij
et sydonij quibus natus fuerat adulationē
eidem. vocib⁹ dei et non hūis acclamabāt
hō. d. dat q̄ laudes deo et non ihōbus debitas
sibi adulando sicut ipm̄ eo sustinente et
applaudente tamq̄ deū collaudāt et assurr̄it angelus
dñi qui xp̄m preuisit et statim ꝙsumptus a vermibus
exspirauit ¶ Illud p̄t exemplariter dici quō
deus illud detestat⁹ et punit qui ꝙdā condicēs
no ignorasti p̄ vlt̄ ꝙdā mitra se laudari permittit
angelū et ⁊ dñm̄ sanctā talia patit et vnus
⁊ demonū multitudo xp̄m ꝙsumit. ys. vltio
vermis eor̄ non morit⁹ et ignis eor̄ no
extinguet⁹ ¶ Vel allegā cōm antiq̄m q̄ ⁊ legit
maiestate sedebat et se deū magnificari gau
debat. a vermis miserat⁹ xp̄m q̄ctuor deuora
bit et angelū ⁊ exercitū xp̄m pcutiet ⁊ deprimabet

¶ Vel dic q̄ ꝙ qui dñi. gaudes qui mirabat⁹
glorians in pecūis ⁊ qui in sua pulchritudine
gloriant⁹ et qui iactabit ⁊ spoliacione dei
se ornabit et pter. ⁊ constanā mētē in se eter
nal amant⁹ qui volut ornatu regio sedē
et adulatōe laudibus stulti et vlt̄ mita blande
sua laudāt ab adulatoribus delectant⁹ tales d⁹
ab angelo dei ⁊ ab miserōi ede puniūt⁹ pau
ciunt⁹ et a vermibus ⁊ a consūe eorum⁹ ihū

carnyodunū in q̄dā consilio talia ⁊ plus petit
q̄ in se non sentit q̄ ab adulatoribus ꝓhibet⁹

¶ Vel dic q̄ regum et magnatū ꝙ mūdi
tē vmes ⁊ deitates et alias deitatibus
Pauli et barnaba ꝑgrinor̄ Ca.m 18.m
Vir quidā nōmine sedebat claudus
pedibus et vtero matris sue qui go iste audiuit
paulū loq̄tē et videns paulū q̄ habet fidē
vt sanet⁹ fit dix⁹ ad eū paulus Surge et
sta sup̄ pedes tuos recto ⁊ ille exiliens
ambulabat ¶ Turbe aūt latinamte clama
uer⁹ dij similes fact⁹ hōibus descend⁹ ad nos
Barnabā go uocabāt dicentes. paulū vero q̄
deus erat bellū mercurium vocauerunt ipi
ducte thesaure et coronas ꝓpter sacrificare
misi apli ꝓhibuissent voluerunt ¶ Ista p̄mit
applicat ad ꝓdicatōr. q̄a multa q̄ xp̄s suis et
doctrinis fecit claudos ⁊ pedes et ⁊ morbos
claudicātes vel ꝙ usitatū mercedē digni sūt
q̄ gentilēs ⁊ stultos deos ⁊ falsos de
bent existimare et sacrificia bonore ꝓpriū
xp̄o distribuē. d. dij similes facti hōibus descen
ad nos talis dix ⁊ ea mēte dicit et tran
uiuitur qui s̄ unus pd. ꝙ mercurius qui de
apicus ciuitatē p̄t vocat⁹ eo q̄ p̄dicet
ꝙ eos sicut ꝙ pdē solet unus et ipse fili
ciuitatis apti⁹ ꝑ ego dico dij estis et filij
celestes excelsi dei talibus dñt sacrificia ⁊
tribui honores assi⁹ que si vlt̄ modū excē
dut dñt ꝙ eos decipiūt. Iste ꝙq̄ ꝓdicatoribus
debant tpalia ꝙa largitur spūalia ¶ Vel
dic q̄ milites sue ꝙq̄ debet sustinē ꝙ alios
xp̄m deū reputet ⁊ q̄ miracula laudes q̄
sua refrat mitra sibi formet vel q̄ sacrificia
vane laudis sibi offerat. q̄ de xp̄o alij vlt̄
veritatē existimet Ad 6. vt ꝙ offert de mūdi
rebus de saba huic⁹ cōmūtat fecit gloriosus qui
sicut supra⁹ ⁊ vsus⁹ deus se vocari sustinuit
et ꝙ triste solatiū reportauit ¶ Claudus
lapidat⁹ et ex ciuitate eject⁹ tractus xp̄s
pius tamq̄ deus fuerat exp̄ssatus a suis
ex verbera pcta mortuus fuit credimus
et resurrexit ⁊ ad
Qui trinde pg turbare recessit sur⁹ ⁊ ad
et resistentibus fratribus ciuitatis mittit et
die posteā de ciuitate recessit. ⁊ valefa

ciens si. ibq dixit. p multas tribulaciones oportet nos introire regnū dei. Ista allegat q. illi qui in christo qui est virtus gentilium a in mundo qui et gentilis predicare sunt dij aliquorum honolant ibide quisq; vsa virtz p ifirmitate lapidant. vbi cū fortitudo quisq; horem eleuat ibide ipm quisq; lapidat et deprimat. vñ sēm. fortitudo vita e ad splendet fingit. Dei dic q in h. pt notat q quisq; viri sci pñt virtute se martires et alia sibi fingit vt sic possint ipiozū seuiciam declinare.

Ca'm 14'm

In capite 16. fit mencio ipius dñi quod tandē sequit q ortū e dissensio int paulū et barnabā statuerat remittat p eos fidei ni diuisis ciuitatibz grecos et eos in fide et moribz solidat ita q abstinet se diuisi. vng quide eleg vno socio ad vna ptē. alig ad alio ad alia iuit. Ho alle q occulta dei quidē quisq; virtus sacob p mittit dissensiones vel aliqua aliena sed dala et hoc qñ h. mali videt in bona posse cedere et ꝑ melig emutat. Deus ad solid fuissent simul missi in vno loco simul non fuissent. nūc aūt ab inuicē diuisi sūt et sic in plibz locis predicauerūt et nome fidem q eis multo amplig adauxerūt bona q fuit illa dissensio q qua orta sonalus ortū e fidei ꝑ multiplicat. Unde ꝑpe dixit lucas. q non veniat pax mittere sed gladium.

Ca'm 15'm

Paulus erudit thimotheū q dat gentilis ad tñ fidei erudicionem non ee circūcidi ipm et alias ce remonias imponendas sicut pz in ca. sci hoc tñ fecit ad vitandū scandalū vitans quoz multitudo in illis ptibz credidit qui adhuc carnalitatem tenebat nō poterat ei vta alto vitq nouas accipi et suos ma xe antiquos formidat. abdicat christe pz. mis. ca. 21. vbi paulus de consilio sem ore se nazareū et legē obseruatore fecit et ad alios nazarenos templū pfi. mtrauit vt legis obseruatore ipm vidēt ore dent et illa q de ipo audiebant sed ee ista sent. offens sacrificiū acceptauit Ista pñt allegat ad duo. vnū e q p vitando scandalo et prauos ritus e frē q3 aliat dat illicitū et dissuadet quod non e vere. ꝯ. 24. fingebat se longiq ire aliud e q3 acto et facilit non pt mutari q3 diu fuit obseruatū. pil 22. eldo lestanus unꝰ viam suā ambulans et ad seruabit non recedit ab ea. Paulus et sylas vōti se a spū sco ꝑdicare in frigia bithinia et gala tia. vōti vo se in macedoniā euangelizare. et paulo p visū e admō vbi videbat sibi q ho macedo ad deū veniebat qui eis auxiliū ꝑpo rabat. Hoc pt allegari quo spūs vbi vult spirat. Et quo quosdā ad fidem vocat. quosdā repudiat. et quo ꝑdicatores suos p astutia inspiratione nūc ab illo loco deducit nūc ad aliud mittit. Nouit em deus q3 sit eis vtilis q vnū vel aliud aliqñ fm hoc ꝑdicatores ad eos mittit. Joh 25. 12. Regio scio qñ elegerit

Ista philippi e q prima ciuitas macedonie est. quedā puella spū phitonicū habens q diuinādo questū maximū suis dñis exhibebat. hec a q paulus in sylam secretū et ad eccl laudem horibz loquit. Isti homines serui dei excelsi sc. qui annuciat vob viā salutis. Loquentes sibi paulus iussit immundo spū q ipam dimittat. et sic eam ipius a spū phitonico liberauit. Dñi vo puelle videtes q lucrū suū defecerat et q puella sanata ma. amplig diuinabat. apostos duxerūt et foꝝ magistratibz tradiderūt ad penas qui eos publice cesos in carcerē dari fecerūt. Ista allegat q multi sc. q non audent de fide christi et sua doctrina spūali salute q3 solet de ihū tpali valitudine curat si diabolo vel spūi immundo et pno subiciant. Qui tñ inde aliqua lucra sue bursse subtrahant. Ista videmus de pmultis et maxime ecclesiis. qui si habent aliqua puellā. i. si liū vel annexū spū phitonico. i. sua diabolica plumi diuinatore et aduocatū et i scolaribz scientias eruditū videtes q questus homes vtilitas tpalis ab hoc ortus est. nolūt ipm ab hoc cultu ꝑ pena ipm plus diligut i scitia

spiritu consurgere. Omnes eum que sua sp̃ gratia non q̃ ipse vere pleat. Vñ si contingat q̃ tales ab instinctu pauli et sylle i honore religiosarum sanctarum et ad religionem gesti a patre diabolo libenter statim dñi tabulam ipsarum tyrales parentes ordinantes q̃ spes tyralis luari quod habebat in tali regio et defert in templo construxit et cum ipsas q̃ eis seruauerunt. qui ad ad religionem diuersimode sistunt tribal et cum eos debacchat. Et hij gladio contribuat ciuitatis illum eis sint vidui et viduas morem que nō licet nobis accipere ad sting cum ad lignum eum stolatos vocant religiosos ouibus tribatis et ipsas videas et superstitiosas dicunt et ipsas ad eis vites reputat. Non licet nobis dña huc morem suscipere ad sing romanū i non licet nobis religiosas vel clericos fieri ad sing nobiles vel magn̄ ordines. Tamen abrahe sing et noui guiuing vnq̃. Paulo et sylla truncis in carcere et eque pedibus stipe ligno strictis ad tremoto fundamenta carcerib⁹ mota p̃. fores aperte. vincula soluta et liman rapuisse vndiq̃ Quibus visis custos carcerib⁹ gladio ad dñm et ad tota domo sua baptizatq̃. Hoc allegat² q̃ motu et tribulatio iustos aptos et martires valde proficit ad vtilitatem ordinem dei in aere tribulationib⁹ et morte miracula faciebat. Quicquid in christi predicabat vel aptos sequebat et ad ea mota mittebat quicquid actualiter gerebat ad dñm consulebat. vel sicut nos alios qui nūc talia legimus in fide solidabuntur. Sicut de beo paulo alibi legit² qui in carcerem postq̃ stetebat aptos q̃ nunc magis proficiunt vinculis q̃ si tūc liberi apostolos predicasset sancte pleuasset. Erat enim deo de tribulationib⁹ sancte et aliquo bona eligit. quicquid mala talia euenire non permittat nisi sciat ex talibus vtilitatem aliquam euenire. Deut. 22. Insurgat mel de pet et oleum de silice.

Dum paulo et athenis et ibi nomen dñi predicaret. spiritu q̃ phi et alij audientes q̃ futurum resurrectionem dicit cupiunt aut derisui et vba eius negotiosa cupiunt Vñ quidam dicebat q̃ nouum demonium videbat ad denudiatur. Alij dicebat q̃ dat vbique mutilum sonatum. Ipse ut h̄ nō desistit. Et ad quid disputat et fidem eis predicat multos ad fide gubit. Et dicunt q̃ athenienses ad michil aliud vacabant nisi dicere aut audire aliquid nouum. Ista pñr applicat eorum modum nos predicatores auditores romanos q̃ si vanitatem mera damnata q̃ hodie plerique audire magis q̃ utilia. quippe multi videt esse ad athenienses qui curiositate studia magis q̃ utilitatis sermones audiunt alterius. sic timide inedia occasione desperant Vñ sūt. Paulus gaudens naufragio q̃ audiu dei non predicatum dicat. qui ut utilia et non ad voluptatem ipse. statu solet sibi desipere et ora vba aiq̃ q̃ sūt ut utilia dampnat. S. quid vult natura vbique hic dicit. Alij dicit q̃ inde uage videt demonium denudatos ac Inde rapuisse vil. 18 Non tripit studij vba prudens misi ea digito q̃ vsum in arde suo in Ordinis pauli ydolatre deditū ciuitatem athenienses maturabat ipse aq̃ natur cupida vel simulacra inuenit ibi ydolū cui titulus dat ignoto deo Quo ordine accepta pia caze capit et ipm qui dat ignotu deg pulsa ipso amputauit dño. Quod ignorantes colere ego annuncio vob. Naturale enī q̃ pasce ad solis eclipsi vbi dat et ipsa eclipsis naturalis sol nō valebat. p eo q̃ luna in oppid. non i gutte sole dat. ipsi q̃ erant athenis illud tam mirandū sibi aliqui ignoto nomē attribuebat que nūc pati aliquid credidissent dixerunt. et de ignoto deo and facerunt et ibi titulū ignoto deo. et erexerunt Tunc pars dyonisij ariopagita q̃ tunc dat athenis pulsa i ariopago i loco vbi disputabat ipsorum ista vba dixisse dicit deg nē patre aut middi marcium disputat Paulus go sup titulo quig ydoli disputans ista dyonisij ep̃s credidit et vna cū multis alijs patri pauli discipulis facta fuit illud allegat cum gentibus q̃ ignorant deum ignotu adorant. cui deus tp̃ creatore ignotu tm in eis qa ipsum nescitur cognoscit Vñ nos quis possemus dicere. Nos ad vanū quod sentimus vos adoratis de nescire qa sola ex videbis e. Vel allegat i mi miracula sua mi de pas. vel dic de quibus dyonisij Quidem quida vidi

Quia eta q̃ paulus sedebat et quis deum

de abcessib⁹ corpoꝝ ei⁹ expellebat cepit ur
p̄ nomen ihū demones adurare et q̄q; ē
non credent cepit ur sup obsess nomē
dñi nostri ihū dicens vos p̄ deū q̄ paulꝰ
p̄dicat ihū go quide die hac facim⁹ nisi cepit
demon⁹ seu demon in damnio dicē p̄ hac
vba ihū nazarenꝰ et paulꝰ scio vos et q̄s sit
insiliens ḡ in ipos ad tram eos ipetuit
et dñatꝰ ambobꝰ ipos nudos et vulnera
tos dimisit Cuius rei allegat cām p̄dicā
tores qui dicūt et non facūt Qui mystice
vbū a p̄ad tritū ꝑ confitet se nosse deū
factis aut negat Dicut ad hram se ypocrite
qui in nois ihū solent p̄dicare et q̄libꝫ
ihū non obediat nec fidem eiꝰ p̄ bona opa
teneat gaudent tñ p̄dicatores nois eiꝰ
virtutes facē ita q̄ q̄libꝫ bñ docendo solet sua
nas et p̄ta deplorare Et q̄ dñs in
simꝫ quendam in nois tui dñica cenacu
qui non sequit nos nec quos. p. cas to
dns cū tales indignat et eos tenuꝫ i dig
nos q̄ p̄dicent nomē suū in manibꝫ dan
nū tradit a quibꝫ finaliter affligunt Ps
Quare cognoscas iustitias meas dic dns
p̄tes ri et assumis testamentū meū p̄ os tuū
Tu vero odisti disciplinā ir. ypocrita deꝰ deserē
te⁹ sermonē Cui dic q̄ ipsemet demoniaci
quos nō volebat curare t. pedes quos
tal malꝫ p̄dicator volt curare solet ipse dicē
ihūm nom et paulū scio vos et q̄s ipse sit
vba dicere et opa non facere et ex cōsi
tudine qua spūbꝫ impugnare medicā inqui
runt tespm Tales solent q̄nq; tumultus dest
pe. tribulatē et oppīmē vestimenta tpalia
tollē et eos infestare dicut ad hram patet
de mundi tyranno qui qñ videt religiosum
vba habē et non opa sp̄ualia spoliat et
contempnut vba eoꝝ et p̄ nutrias ipos
ḡuiat Job 24. Nudos dimittit vestitu
tollentes Dicit gr tales pendet p̄ceps i
p̄cipi natꝫ es et tu docet nos

Deus⁹ quida qui p̄dicatē paulo
obdormiuit et de 3⁹ cenac⁹ cenacō
q̄ mortuꝰ cecidit quē apl̄us more
suauit 3⁹ allegat p̄ q̄ qui in vb apl̄oꝝ
dormiūt et qui ductore p̄ore p̄ deū q; hab⁹
simonibꝫ non intendūt ꝫ poci⁹ in viagio debet
tant⁹ fatigit p̄ parū cor.uit et cadit Paulꝰ
volens ire in ihm̄ inter cetera de se dicit
Alligatꝰ spū vado in ihm̄ ignorans quid in
ea sit futurꝰ n⁹ q̄ spūs sc̄s vbiq; p̄t in q̄ vin
cula et cruces i me manet Vn̄ i scripti ca 19⁹
q̄ ipse ad agabꝫ zona pauli pedes suos ligat
dixit q̄ dicat spūs scūs. virū cuius zona hec
sic alligabunt in ihm̄. qua de cā ad a⁹
tribꝫ iudeis q̄ non iret sibi suadet nō potuit
ꝫ cū voluntate om̄ illuc iuit vbi strati captꝫ
subeūdꝫ alligatꝫ et roma p̄gea ductꝰ fuit

Acta sctā actorū hodie in actibꝫ ihūnoz
Die cū nostis qua vāte vel occultū deū va
lentē q̄nꝫ ego tamq̄ alligatꝰ spū in ierusalē
ruit et dato q̄ sciat sibi ipse non sciredet
negotiū tñ illud ipse non omittit obmittere et ad
possit fugere non fugit ꝫ ac si voluntarie i pena
uadit ab ope ep̄i non desistit alligatꝰ vinc⁹ spū
Quod cū deꝰ futurū decreuerit non p̄ iudicia
fugacitas p̄dicē ꝫ poci⁹ creatura creatori deser
uiens solet occulte dei ordinacōibꝫ ad ihm̄ venire
obedire Ysa 22 Dño egressꝰ e finio i⁹ ipedio
non possumꝰ Paulꝰ non gravabat corpeꝝ
illos quibꝫ p̄dicabat ꝫ poci⁹ manibꝫ laborabat
vt habet vñ viuēt nec ab eis alicui accipiebat
ꝫ eos libē instruebat. Hoc p̄ nōr⁹ q̄ p̄tēdē
qui p̄dicat non debet ardēs patet 1 Cor 9 nescit
ant⁹ questu gr̄ia p̄dicē Gratis accepistis gr̄e date

Paulus beatꝰ paulo alligandū se in
ihm̄ et tribulandū passiue audiet et q⁹
sibi spūs scūs reuelauit et ymago agabꝫ
p̄dicatꝰ fratrib⁹ dissuadentibꝫ ir. noluit credere
ꝫ futura tribulatiōa vilipendere patrē se assecuit
q̄ de nois morte in vinculis sustinē Cum ego
docturꝰ p̄tor euangelicꝫ vel quicumq; ydiotꝰ ca
tholicꝰ q̄ vbi de fidei veritate agit⁹ non debet
tribulationes metuē nec iter suū ad fidei at
p̄dicationis opa dimittē ꝫ y nois dñi vinculi
morti q̄ at labōibꝫ si fuit nata se donare. d. Dño
i⁹ Luc 22 Paratꝰ sū tecū in mortē et carcerē ire
et ad 20⁹ Ri oportz me mlta pati nois mei
Osanctę hic et capitul 22 et 23 fit mētio
quō paulꝰ se dirisse fuit captꝰ et a tribuno
et captꝰ tantoribꝫ traditꝰ ꝫ se romanū dicano
a tantoribꝫ dimissꝰ Laude in iudicia multipli

accusatu a iudeis p̄ sūmū sacerdotē puto ussq
ūta q̄ idem p̄nceps sacerdotū a paulo extitit
maledictu. Iuramat mīst te deꝰ patet dealbate
ait fūdēs sm̄ legem cām̄ legem iubes me percu
ti. & ois ista tm̄ sio decepto hoc q̄ ait sp̄m tenēre
nesc̄ volūt se tm̄ risse allegauit. Cuius sūte sup
ios̄ fuerat. vbi p̄ phitamissem liberata m̄ care
fuit. missus. Hoc allega q̄ nō a malo dño
deꝰ q̄q̄ homīs tyrannis pulcrior et amabilior
deꝰ omīs vel p̄mag fuerit. vt vbi p̄ deꝰ tibi
sibi non p̄t. saltem timoꝝ vel amoꝝ homī
aliqualit̄ faueat. Illud ait. Ego ascēdi mfero
q̄ tam iudei q̄ phārisei q̄ sadducei q̄ tm̄ fu
re diuise. qa phārisei resurrēm̄ futuꝝ angelos
et aias pḡ mortem viuere asserūt. sadducei vō
negabāt. sc̄ q̄ paulū quesisse et nīm ad
mortē petere. Facta capit clamoꝝ et dica
coꝝ alb. viri fr̄es et ego phārisevs fil̄ phārisei
phārisee. De spe et resurrēm̄ mortuoꝝ ego
iudicor. Quod audientes phārisei scissuꝝ sa
ctus diuisi sūt. q̄ nīter se contendē et dis
putē coperūt. Et viri phārisei qui erāt big cōi
paulū seruabāt. q̄ nīo pugnare coperūt. Illud
p̄t allegari q̄ si quis plurimū aduersus contra
se assurgat. ligat. sūma prudētia a si esse
pōt et cauendū. ab hoc aliquo arbitrio dis
cumpat. vt nīb p̄ ptas diuisi facili superet et
euadat. Illud erāt quod scripsi. q̄ q̄da
tyranica viri venerāt ad p̄nceps sacerdotū. Fratres
Saluete. Saluemus nos michil grauitatis
dominē ordinauit paulū. et ne audiuisset mīst se
q̄ dum ad iudicū vocaret. erāt plures vt dum
veniret ad locū inter fieret. ab alb. q̄ bn deo
volente fuit aliter ordinatū. Ch̄s p̄t allegari q̄ ip̄s
sūt multi miqui ipsimus qui se reputāt. Iustos
et sctōs atq̄ qui sūt veros p̄nt. status. Licet ad
huc videmus de multis malis scandalis qui
sūt reputāt se bonos q̄s religiosos et clerici p̄nt
nocū vñ sit vaticinat. ibi. Venit mīst dies
in quo omnis q̄ interficit vos arbitretur se obse
quiū p̄stare deo. Cām 28m 2 27m

Dominꝰ disposuerat q̄ paulꝰ romam
iret et ibi nauiū dm̄ p̄dicaret. vnde
sup. 23o. Dicit sibi constanter asto paule
sicut de me testificatus es in ierusalē. ita romē oz
te testificari. Vnde p̄ quot modos viros et causas

romā puenerit mīra patet. Fuit et de hie
rusalem in cesaream deductus et ibi coram
felice accusatus. tandem ab eo dimissus p̄ biēnū
detentus. pḡ eum vinctus et fusto sacerdotū
traditus et ab eo quia volentes p̄ce iudeis
vt reduceret in ierm̄ iudicatus. Tunc vō
paulꝰ cesarē appellauit et sic missus ad ce
sarē. romā venit eadem qua nauiū dm̄ p̄
dixerat et multa p̄ dño locutus. vbi
pḡ mortem p̄ dño tollendus. Ista allega
quo deꝰ p̄ multas vias solet affectus suos ad
ducere quo et ois deꝰ cuiuis aliquis fines dare
q̄ multa mīter-ualla fiat vta q̄ negocia ve
tatis vñ sopiri. finalis solet sustinere. et non
sione accepta patuit quod deꝰ eum duxit
habet ai dm̄ m̄ negocio modus. causis
ordinacōem. tempꝰ. horā et sequūd ordi
nata que ois q̄dē suspendit et pḡ qn
tempꝰ fuit negocio quod deꝰ eum duxit. Et
vñ p̄ dñi. dñi negocio tēpꝰ. Cām 29m

Quum paulꝰ ad multas naufragiū
de terra p̄missionis in veritate duce
retur. p̄ mare. p̄ multos mare. p̄ctus
naues vbi erat. et turbinem. et in fundi tuna
cam et bituminosū despexit. vta q̄ p̄ta fabrice
imobilib⁹ puppib⁹ vō solucbat. et vi maris
permanentib⁹ naues in mare p̄ceps et nec
sole nec syderibꝰ p̄ multos dies apparentib⁹ si
tempestate non exigua imminente. ablata est
oīs spes et fiducia singulor. Ceperūt deus
salutē dare paulo concessit. vta q̄ nulli ex
perisset aut defecit. naufragiū si paulꝰ alle
ret ad sumendū panē moneret et hortat. sacrifi
go ab naue allenabat et frumenta in mare
iactabat. Tandē vō fracta naue aliqui natando
ad litus venerūt. alij sup tabulas se applicuer
et sic omnes prauli euasere. Naues 2 ad
q̄s mīsdq̄ ad tyrona debet ac clausa. sequi
ad celestia acta. Intrādi p̄ humilitatē gratia
p̄ culpaꝝ lata. p̄ pseuerandi ad finē. Ibi ga
in principio et fine p̄ abstinendi ad tpandū
et continendā stricta. pud. ic. Ista 2 q̄ nauis
mīstolis de longe portans panē sedi. hortā
tur ista nauis duas principales partes sc̄ puppi
q̄ sūt. anteā puppe que sūt trimera. habi
ac ista nauis ar. malata sc̄ velatas 2 sūt
portat. erāt alij s. remiges. 1. trās posse

et diuicias ¶ Sed a gō veritas q̄ q̄nq; paulꝰ ꝯ
gulang dicit vel homo tēptat nauigiū de
tra promissois ꝛ de statu ḡre in ytalia
q̄ mites petit ꝙ celleng et i mudū vbi fra
lites cadūg p̄ pmā ꝛ p̄ ḡ mari ꝛ mudi
fluctibꝰ et amaltudinibꝰ ade sue naue
exponit q̄q; contingit q tempestas tbu
lacionis et tramitatis m̄ sibi nascit luce
nec solis et sydere ꝛ gra dei et spe vel
doctrina bonore ꝑdicatoꝝ ade penit dene
gat ¶ Capitulū ¶ Ignis quod nulla poterat
aut sibi nec sydere ꝛ impidē flāme illudere
paleant nocte illa horrende ¶ Ita q; vix
pma pō ade nauis ꝑ aiam q̄q; in bitalitū
q̄ tra tyrannissima ꝛ in mundi bonis tyrā
p̄ affione ꝛpmgit vbi p̄ auctiā ꝓfitat
et spirit puppis vbi ꝛ timor ꝛpatu maris
ꝛ tribulacionibꝰ solui ꝛ sic p̄ diuisa vita na
uis ade dissipat ¶ Armata vtute p̄dum
et paulꝰ ad suo ꝓpō ꝛ cō ad ecclā affertiq
paulus exponit ¶ Recepit q̄q; contingit q̄ p̄
illā fractionē ꝛ pō ade p̄mi aliq̄ p̄ mare
pma naufragantes et aliqui tribulis dine mā
se q̄mittentes saluāt ¶ et ad portū salutis et
ḡre deducunt ¶ q̄ potissime q̄ngit q̄n
tribꝰ dine leges sc̄ refert fumicta ꝛ mudi
bona in mare ꝛ ad amaras paupes p̄ eius
q̄uit et naue mare a tramis ꝯmanent
p̄ tremore ꝛtumpti allenat et ꝛtollit ad ¶
Nauicula in mari tractabat magnis fluctibus
¶ Vel dic q̄ nauis ē ecclā ex pma pō plato
designat vbi pō subditas sigit ¶ Igit ꝛ p̄
pō ecclā sc̄ plati q̄n ex tato ꝛpigit ꝛ bualqua
ꝛ in amaro et auctiā tremore nāis sit vt
pō posthoc sc̄ ꝓfitus subditor malo ꝛcepto
saluat ¶ et q̄ ꝓ ḡre auctiā tramis pauci
dēnte ¶ et de spūalibꝰ et ētnis nō culmine
tota nauis ecclē tramitacionū et tbulacionū
fluctibꝰ dissipat ¶ Compassiones ad viaticū
nisi quit ex mamita vtute prauit ¶ et pal
luco solis et sydere ꝛ exēplū sacre doctrine
et sic quisq; in hac nauis dampnacois periculo
ptimasti sancte pnt ¶ Vel Ambro in simone
de confessoribꝰ Nauigantibꝰ nāq; ꝑ q̄ mad
magna valde ptimescendū ē ne nauem
nam a fluctu voluptꝰ absorbeat ¶ ꝛ ecclā
ꝑdam pirata crudelis abducat ¶ Nec ergo
saluari vult debet se ī mari ꝛ ī amaritudine
pme mittē tabule dine me se q̄mittē fru
mentū ꝛ mundi bona q̄ce et ad portū salutis
qui ēpus ē ꝑ bona q̄q; naufragē ¶ Tu
mica subtrinxit se et misit se in mare ¶ Vel
dic q̄ paulo ade dauid ne pēbat in quo nō
q̄ q̄nq; sanctus et oratio vnig hoīs cētū a salute
multare ade alit et nō nauis saluari quia
deus de ꝑdicē tempestū non tristat ¶ Ita q̄ m
hoc notāt ꝑ q̄ apud deū ade cōplibꝰ et spūa
lia tpalibꝰ ꝑsentiū ¶ Vel dic q̄ ꝑ nauē pauli
intelligit ecclā ꝑ ipm gubsa sc̄ alia mīa q̄
ē turbida ad orbis sinus ymanis et ḡre et gēt
tata ecclā orientalis q̄ ista pauli nauis ꝓfe
tata ecclā occidentalis ¶ In q̄nq; tata illa ecclā ꝑ sc̄ptā et ḡsecē ob
servaut ¶ Cām 28m

Quum paulꝰ euasisset de naufragio
ꝑ celebrando se pirā sc̄ insule q̄ꝫ
gnit ¶ contingit q̄ vipēa vi calōis ēmota
manū pauli arripit et morsa manu ifidq
dependet quod videtes viri insule ad inuicē
mutuo dicebāt ¶ Utiq; interfector homicida
ille qui ad a mari euasit vltio dina no sinit
ad vitā ¶ ipm mortalē quidē et subito mo
rituꝝ q̄ebāt ¶ Ipe vidētes q̄ excussa bestia
in ignē nichil sibi adhuc nocuit ipm ē deum
fabricāt ¶ Ista allega cōt vana et mutabilē
opinē quorūdā fatuoꝝ q̄ nescientes dei iudicia
q̄ videūt aliquē infortunia alicui accidē et
ꝑpetas ꝛ damnes vel hūanos vsus ārites
mutāe statim solent ad hominē vel malū
eorū existimare et ꝑ ecclā damnationē
pene et vt mori debeat expectare ad tame
q̄nq; vident cōtra id accidē et lesione nulla
subsequi ¶ ꝑ tribulatione huius pacē ꝛ solacia
sibi ad xp̄m ¶ ꝑ tempestate tripidi fieri ꝛ eq
q̄ videūt sibi posse succedē et nullā lesionē
ꝑpetē ꝛ nullā tribulationē malorū mūdi ne
solent ferre ad deū et iustū eorū iudicatore
ad q̄ sepe q̄ngat vt bonis mala et malis
bona soleat ꝓuenire ¶ Ita q̄ tales cāsq; q̄ accidūt
siue bonis siue malis bonitate vel malicia hoīm
non possint ꝙ dēcrare sicut ostēsū ē lu 2o
vide ibi ¶ Vel dic q̄ ꝑ hoīs euasit nau
fragiū dāpnacois eterne. mūdi nauē fractā ecclē

et ad fidei religionis se p primas tribulationes
sepe stringit deus p aliqua occasione tpale
se celestia mittens spiritus detractores con ad
surgunt qui nomen et opa ei mordent et ad
si possint blasphemant et diffamant. Ser fit q ubi
ad tribulationes portas religionis adhibent ve
mens detractor rabies nem forcius ledat. vere ipse
talis paulus et homo iustus debet talis spiritus
in ignem sue dulcedinis accendere et de
ore detrahentis gladium educere et de
ipsis detrahentibus nam ad se si ipsos de
cussisset et non adiuvasset nem neq; ledere
vel nocere ita q aliqui sua presentia videntes nem
deum et iustum posset ei possibilitate exhibere
vel filii dei dicit iste

Vel dic q in fidei re
ligionis solent deus spiritum illos ad eius
p tamquam ad quos videt de navi
mundi maris periculo euasisse et de miseria ad
religionis vel prime fidei tribulationes

Vel
dic q qui paulo et bono plato aliq spiritu et
aliq malus subditus in igne ebullitionis p correc
mittit. statim con ad si pt insurgit et ad dissi
mat et pugnat. ita s. Petrus qui dissipat
supem maledicit ad exhibet. q. qui plato mittit
in malis subditus supem malaze exhaustionis
spiritus. viriose p exhortationes. Dicit ad talis exhi
bet. salet ad quod. q. videns plato nem
debet in ista igne spiritus exhaust et qd subditus
corrector ad eius appetit et a tali morsu et rabe
liane appetat et ad. pie in igne ducunt eos
in mores ipi et non subsistere. Explicit

Explicit liber Apocalipsis

Incipit prologus

Ego Johannes in insula que dicitur
patmos q adhuc et ipse episcopus
in asia minori q mihi vocat tur
bida visio. capit in spiritu septem
candelabra aurea in quorum me
dio filium hominis vestitu podere
ratum ad mamillas zona aurea. caput eius
et pili candidi tamq; lana alba et tamq; nix
oculi eius sicut flamma ignis. pedes simile aurichalco
in camino ardenti. vox eius sicut vox aquarum
multarum. et in dextera eius septem stelle et de ore
eius gladius bis acutus et facies eius lucebat
sicut sol in virtute sua. qui dicebat dilecto p hec
alpha et ego sum primus et novissimus fui mortuus et

ecce sum vivens in secula seculorum. Amen. et habeo
ista insula et cetera que a mari et amaris hu
iacentibus velut insula cuius ista dicit patmos
a separio hostium vel palpantium qa eam dis
separat hostes et detractores palpantes. et ibi
litatores ille vir mirabilis qui ibi videt. est
vitis iustus et perfectus vel plato qui p eius filio
hominis scilicet dicit p eo q. ipso filio hominis p bona
opa conformat. ipsa. la. stilus ejus altissimus
septem candelabris significat vniuersitatem bonarum
et honestarum personarum. q. p septem vniuersitatem
iuste gregorio designat. et ipsi diu. autem
quod ad valorem structure. et quod ad splendo
rem sue et sapientie apparebat. q. hostium
q. p eius medio stare. in societate virorum
p fidei debet iste plato et p fidei ambulare
et viue. et ita sua et bona societas honestas
et discreta magne ad platas religiosos et
alios viros ptos nostri p tinet q. ad eos filius
et ibi p me. mq. candelabrum aureum. Ego
ego cognoui legem dei assiduus esse
circa mamillas. i. in pectore et cordibus
debet habet zonam auream. i. ruborem super nude
caritate caput eius. i. mitenio dei. q. ad
modum nimis albe vt lana p candorem innocen
et puritatis et p mollitiem lanee simplicitatis
Debet ejus vestimenta podere. i. decore et
ore honestatis. Oculi. intellectus sui diu. et
ignei p splendorem discretionis et virtute
Pedes eius. i. affectionem diu. ea in dentes
et ignei ar sonat p clamorem fecunde actio
desiderij et spiritalis cupiditate. Inf. p. pe
des eius sicut columna ignis. Vox eius debet
ad sonoru p clamore predicatoris et p unius
ne auctoritate. qa ipm decet loqui auctoritate
et sonore ne sua auctoritas ipm. Dan. 10
Vox simonis eius sicut vox multitudinis
Et bn multitudinis. q. omni actu vocis
vnius solempnis p sone exposita debet mul
titudini alicui. Ita debet ejus septem stellas
i. septem dona spiritus sci p p fidem sibi
Apoc. 2. qui habet septem stellas. i. dona
sua. faciem eius debet splendere p sulcos
lucis et affabilitate. qa i eius debet fa
cile lenis affabilis et benignus et. Vultus
caput tuum aleo et crines tui sicut lana et ti

ꝑ mollem clemenciā lanei · ꝑ frigidā et rigi
dā iusticiā miuei · caput aīe aure optimū · et
capilli ei capiti adherentes sī flatus fumi dā
qui dāt eā albi et inocentes · mūdi casti et co
tinentes · Tm · pedes ei sūt vestimenta tua
candida · Dauid illig corpus sī audituī et uidi
cas q dāt eā ꝑ luce diuersitatē plāmei · ꝑ ignē
et rigorem ignei · Dan · 2 · Dauid eig vt lampas
ardens · vox istig corpis sīgt ꝓdicatōēs qui ad
structionem aquare multare · i · sōlitare et sitire
dāt clamad · in suo clamore via dī demōstrē
tes · Ioh · 1 · Ego vox clamātis in deserto · Zona istig
corpis sīgt cōtinebat q stringit corpus ecclie ne
aminando et ne defluat ꝑ vicia cōsūgēdo
qui dāt eā aurei iusticiā abundā · Tm · 4 · Tm ·
cōtinuit eā zona iusticie · vt papa et ꝓlati

Caput aūt illius angeli · Vnde · 12 · qui dant ꝑ
cinctū gamis aureis · et cor · circūdātes stole · Dorsum
corpis sīgt ecclie qui tenet haā pmiū · corpe
ecclie militāte · Vñ · 1 · Pastoria dī sicut virga
Iesse qd pastoria septē stellas · i · septē dona spūs
sī vel septē virtutes debet hīe quilīb tot ornā
mēta in statu sūo habē · debet ee ꝓlatus illustre
Vñ · 1 · Stellas posuit in pmiāmēto · i · statu ·
ecclastico · Facies huig corpis sīgt doctores in
quibus omes sensus discretōis sūt · in facie dīt
virge · et qui ꝑ honestā vitā q ad medū solis
lucē dāt · Vñ · 1 · Resplenduit facies eig sī sol
Pedes huig corpis qui corpus sustentāt sī mīsi
tes agricole qui ad medū aurorā dāt eā
simul deo cōgregando · et sicut ignis ꝑ calidā
ardet · in camino babilonis · et dolōres viuendo ·
Dān · 3 · pedes ei sūt aeris candētes · Os vō
quod loqtē sīgt · auditus qui gladiū linguē
dīt habē · e bis acutū · in qūtū dāt allegāde ꝑ
iusticiā vnig pte · et de iusticia alterius · vel i
qūtū ipi tenent · intercedē ꝑ pmouēde bonore
et puniēde malore · Vñ · 12 · Exte gladij duo hīt
candelabra q ipsū et membra ei illustrāt
sīgnāt spūalia dona dei q totū corpus ecclie illu
minant · qz ipso et membra sua sī que abulat
i medio septē candelabroꝝ aureoꝝ · de quo

Et dicit cap̄o septi Cm 2m
· angelo ephesi ꝛc · Vnig angelg cō
mēdat a filio hōis · de mēte mgr stio

ꝑ debet habē in ore gladiū bis acutū
· i · ꝓut duplicis iusticie et seuerit · qa
ꝑ debet malos corrigē sī omīnādo
amissionē glorie et dānatōnē pene eterne
ꝑ lingua ore gladiū acutū · qa virum
debet cū ꝑnio et efficacia · et penet · bilior
et gladio anaputi · Vñ · 2 · Et tūc tales
ꝑ eo dīt · dicā · Ego sū ꝓmg et nouissig
· qui sū ꝓmo mortui sī et nouissimi i
hac vita ꝑ vtilitatē dei ecclie · i · hūilit
ꝑ finali · i · paradiso suū viuētes et ꝓmi
ꝑ vitaē ꝑpetue dignitatē et ꝑ vigore
felicissimē et ꝑpetue ꝓmitatē · Et tunc
erūt ꝓmi nouissimi et nouissimi ꝓmi · i ·
o · Illi q mō sī mortui ꝑ hūilitatē mōdo
· i · nichil valentes et nichil reputi q ad
mundū et nouissimi quo ad dignitatē
et mundi ꝓsperitatē erūt ꝓmi · i · felicitōe
Et eg · illi qui mō sī in ꝓsperitatē · dignī
tatibg honoribg ꝓmi · et ut tūc ipsi · i · deso
late et misere vltimi et deprīsi infelig sī
ni ipsīs · qa deg aspirantes repleuit bōis
lucē · Sīc sūt mgr mortuig et eccie sū viuēs
q d · de morte ad vitā deuenīt · et de mor
tificatōe carnis et paupertate et hūilitate
ad gloriā ꝓsperitatis · C · Vel dic q tales ut
ꝑ ꝑsōne ꝓmo sūt mortui · i · in statu hu
militatis · in finalis dāt viuificā · i · nouā
ad statū placōis et dignitatis · C · Vel dic
q septē candelabra sī septē dona · septē
vēo stelle septē sī pietatē opa · vel septē
candelabra sī septē sacra · septē stelle sī
septē virtutū remedia · sicut supī · C · Vel dic
q ꝓlatig debet dici · Ego sū ꝓmg et nouis
simg · qz dato q sit ꝓmg in dignitate in
debet ee vltimg in hūilitate · Iuxta · 1 · Cm
2m · Cōtra mores et hūilitatē · Dicit et
ego fui mortuus et ecce sū viuēs · qz qui
dē · i · mente mortig et non ꝓfectūs · multa
disputando · tunde debz se monstrā e viuere
secūdā ꝓuidētiā et malos obuiando · C · Vel
dic q · 1 · filig hōis · i · ꝓlatis mistice filig vi
tiōrum vel papa qui 2o debet ee ꝓtor
aig ꝑ · i · statū ecclie conare vel statū ecclie
militātē · Dic 3o q in illo corpe · i · mistico
capite sī ꝓlati q dāt eā ꝑ mādata cōdidi

laborem tuū opera tua et patiẽtiam tuā et q̃
non potes sustinere malos et temptas medantes
apl̃os et sustinuisti p̃ nomen meū et fra mo
lestiaꝫ quos odio habuisti. ℟. Respondit ei uno
labia mea tua primo p̃dixisti si memor esto unde
excideris pena opa fac. aliocꝙ monebo tande
labor tuus de ligno suo ei p̃mium equū. et tunc
p̃mittit sibi q̃ si vincit habit sibi edē de ligno
vite quod ē in paradiso ¶ Hic dē angelꝰ desig
nat verū pastorē. plures enī p̃fecto unde p̃ dicti
angeli ea debent dē angelico et celeste esse debz
habē bona opa. laborē. patiam et ustinā. ma
los non debet sustinē si corrigi et pmitere
nocentes. certū q̃ miser pastor stultus unde debz
odire. languentes. malos electos vel religio
sos nec apostatas. et fictos debet repu
tare et p̃ dei nore sīc Defendere defendere
ita sustinē sustinere et ultiare meum aī. 20.
licet quis audit q̃ ne p̃dit caritate sua p̃ma
q̃ multi p̃ stulticia odiū et vindictā p̃dū vi
tute. sepissime cautius ¶ Ita sepe audit q̃ pastor
p̃dū gratiā dei supplicando. de dignitate psistendo
et statute. et tue dicit eis ipse ¶ pena esto vi
gorosus et age primas. primo opa fac. q̃ d. pe
trahe te ab iris. et ho dei mo. separat sz
timore et amore. q. nisi ho fecit minat ei. q.
candelabrū suū. a sua luce et p̃sentia eccle
movebit. et captabit tempestate et eternaliter
dissipabit ¶ Ite amoē. q. p̃mittit ei si ad gra
et veritatē redieri. primi vicit. et prima opa
bona fecit. q̃a dabit ei de ligno vite paradisi edē
a. de sanctitate gloie sempiterne. et breuiter nisi
a vita p̃fecto q̃ possit caute in primo peccatū
primam debet fugere et primū statū recordari. timo
rem et amore glie prima opa p̃ actiue ad. 21.
Dirige gressus tuos in via eam in qua ambulasti
¶ Angelꝰ ecclie emendat de pauperate ebu
lacione. diuicijs superbijs. hic blasphemat ab illo
qui se dicebat ee ditem et non ee. si dē sibi
q̃ non timeat q̃ pastor a nec ceat diabolꝰ
cautelis et temptationes si sit fidelis usq̃ ad
mortē si si vicerit dabit sibi coronā vite a glia
et fruabit a morte 2ª a. a morte mea et
damnatione ade. michael nāt hoc timeas.
q̃ pastor ab si esto fidelis usq̃ ad mortē nec
ceram diaboli temptationes si sit fidelis usq̃
ad mortem. si si vicerit dabit sibi coronā et
non leder a morte sua 2ª ¶ Hic vē qui sus
tinet hic miserias. paupertates. temptationes
malorū contemptus. blasphemias vituperationes
si sint fideles et pseuerauerit usq̃ ad mortē
dabit eis coronā vite a glia et fruabit
a morte 2ª a. a morte mea et dampna
ade. Nichael nāt hoc timeas q̃ pastor
si esto fidelis usq̃ ad mortē et dabit tibi coronā
vite ¶ Angelo p̃ gradū dicit ubi habitas
vbi sedes a sathane et tenes nomē meū et
non negasti fidē meā. pq̃ de quibusdam
reprehendit sibi q̃ si p̃dixit egerit et vicerit
dabit sibi manna absconditū et calculū can
didū vbi nomē dei scriptū a q̃ nemo sciat
nisi qui accipit ¶ Valet sē multi bona ope
rantes et mala ti abhorrentes a mala societate
vbi sedes a sathane tibi bona p̃seuerat
nomē et fidem dei suā. nec ab denegat
p̃ pena et ita talibꝰ si vincat a si in bo
tate p̃seuerat nec p̃ pena succumbuerit p
mittit manna absconditū a dulcedo eterne
glie q̃a nobis nūc absconditur. p̃mittit ei
sibi calculū candidū a soliditatē stabilitatē sua
eternā quātū ad glorificandū corpus ¶ Iam calculus
ad duritiē et candidū leuis et rotundy duri
et glia corpis habet duritiā. impassibilitatē
candoꝛē claritatē leuitatē subtilitatē ro
tunditatē agilitatē in nomine dei a sua
eterna patria vel maiestate vbi dē sedet
q̃a i p̃mio eterne beatitudinis p̃ stapula dei
vivitq̃. q. tria sanctissima nomina dei. ad
ea fugit uisq̃ ad saluabit. vii 18 ¶ Angelo
sue nimo dē a deo. hāc adesse te pauca q̃
habes tenentes doctrinā balaā q̃ docebat
bat balaach ponē scandalū coram filijs isrl
si age primas. alioqui pugnabo tecū i gladio
oris mei ¶ Hic vē angelꝰ a. pastor
bendus qui sunt secundū malas psonas et eas
non punit. imo fouet et mandē qui sc
in scandalū plebi usq̃ ad finē et ecclie qui
sti ego tenentes doctrinā balaā sicut sunt
catares et ydolatras a. ydola ego ē dau

multidō pictas adōnatus ⁊ sacerdotes et de
ceros luxurioſos ⁊ ſi plato eos non corrigat
et primas non agnit nſe deꝝ gladio oris ſui
⁊ ſua diuina ſcīa eos nichil oriet et illi
qui ſunt negligens in punicndo ꝗa ſi dō
⁊ Tales digni ſt morte non ſolu qui talia
agut ſi qui eis conſentiut non ſufficat eis ꝗd
plato ⁊ plato ſit bonꝰ. ymo nota ꝙ ipſe no
ſuſtineat malos ſed ⁊ quos bn ⁊ bone cōn
nullos qui dicūs in ſe ſint bon non tñ ſinet
exercitū malos ſubditos. ymo pre vel pcio
aliquem faciet eos ¶ Angelo ytatine dom
⁊ Noui opa tua fidem caritate miſeriā
patiam et opa tua nouiſſima plura ꝑibꝰ
et ꝙ vicerit et cuſtodierit vſq in finē dabo
ei potestatem ſup gentes et regna ¶ Dic illi
qui in ecclia vel religione bnt fidem caritate
et cet quare nouiſſima ſemp ſt peiora
meliora ⁊ qui ſp viuit ꝑ emendādo ꝑ melio
ſti dico ꝙ ſi vicerit et hoc cuſtodierit vſq
in finē pſeuerauerit dignꝰ erit ꝙ ymouear
ꝙalit et eternalit. et ꝙ accipiat a deo pote
ſtatē gentes et regna et frāt pilati et alioꝝ
magnī. talis ei dicebat vt nobis erat po
tifex finis thoreb et ꝑpollutus ſegregatus
a peccatoribꝰ hoc ¶ Scriat ab ytatine ep̄m
pergamē ecclie apli mulier iezabel ꝙ ydi
tabat et filios dei ſeducebat et docebat eos
mechari et idolatri et fornicari ⁊ Datꝰ ꝙ ei
ei datū tempꝰ pnie ipſa tñ nullatenꝰ peni
tabat. ſi ſic ei ꝙ ipſa ponat in lōm et illi qui
mechant ſcꝫ ei in ea ſint ni tribulatōe magna
iezabel ꝙ nisi pretat ſanguine ſuoꝝ
mundi a quo ſanguis ⁊ carnē voluptas
cotidie emanat iſta cotidie docet et ꝑpetrat
fornicari ſedūce et idolatra ⁊ mundi bona de
monibꝰ dedita ꝑ auaritiā maducare et pec
ſtamplebem ſeruplare ⁊ ꝙd peiꝰ ē ꝙ ei
tempꝰ huiꝰ vite ſit ei cōceſſū ad pnām
ipſa tñ nisi ꝓnitet ſi ſemp in ſuis ſectis
ꝑſeuerat ⁊ Dedit ei deꝝ locū pnie et
ipſe aburit eo ni ſuperbia ⁊ q ꝑ deo iſta mier
et mundo vna cū amatoribꝰ ſuis qui ꝑ diuſa
vicia cotidie cū ea mechant. finaliter ponet
in lectū martiū etne. vbi ꝑ deo in tribula
maxima ⁊ penis inſerni ꝙ libꝰ affligent
¶ Dic dic ti-alis ꝙ talis ē mulier luxurioſa
alias ſeducentis ad luxuriā inducēs in luxu
uria ꝑſeuerans ꝙnitens ⁊ ⁊ ⁊ Hoīm ſor
nicā dis pauꝰ diuitē non ſatiqat tñ ſup eos
ens vſq in finē Sed tñ ipſa ꝙ ſui fornica
tores in lectu martiū et inſerni tribulatiōe
finali metu nisi pniam fecerit in hac vita
dampnabit ⁊ ⁊ Nisi pnīaꝫ ſcribit ſic

Cap̄ 3m

Et angelo ſardis ſic dic
ipa tua qi nomē hēs ꝙ viuat et
mortuus es. ſi vigila et confirma cetera que
mortua ſt et i merita habe ꝙd accepiſ et audiſti
et ſerua et poenitā ad te ſicut fur. ꝙa nescies
quā ¶ Dic ei
multi ſt ecclie ſardis ꝙ nomē et fama bne ꝙ vi
uūt ꝑ gratiā et virtutē ꝙ credūt de multe
ſectarū et ꝓfūdū et ei mortui ſt ꝑ peccā iſte
ꝙ et alibꝰ alios plane ſt ꝙ ipſi vigilet ꝑ dili
genciā paſtoralē ſup gregem dñi et ꝙ ipſi confir
ment docendo et admonendo illos qui ꝑ ydo
latriā et ꝑ vicia putrefiunt et mortuū
diabolo eiā ei ꝙ i merita habeāt ꝙd acceptū audi
et teneāt alioqui ſup eos subito veniet
ira dei. vigilate ꝙ nescitis ꝙ qua hora filius hois
veniet lu-12 ¶ Commendat angelo ſardis
ꝙ ſecū habet illos qui non inquinauerūt veſti
menta ſua et ea ſibi et aliis ꝓmittit ꝙ ſi
vincerit ambulabūt cū filio hois i veſtimēto
albis et eius ſcripti in li vite ¶ Dic ve philo
emendat ꝙ habet ſubditos honeſtos et caſ
tos qui veſtimenta carnis ſue ꝑ luxuriā no coi
quāt ſed ſi vincerit et ꝑſeuerauerit ymitta
cibꝰ ꝙ cū deo ambulabūt ſuccinti in celis induti
veſtibꝰ albis i doribꝰ eterne gloie et in libro
eterne ꝑdeſtinationis ſcripti eius ⁊ ⁊ Ecce duo
viri ſteterūt in veſtibꝰ albis ¶ Angelo philadel
phie dei ſcribe opa tua et dedi coram te
oſtiū apertū ꝙd nemo pt claudē ꝙ modicam
habes virtutē et conſeruaſti verbū meū et no
negaſti nomē meū ⁊ ecce ꝑdabo te ab hora
temptacois ꝙ ventura ē. tocie ꝙd habes ne
alius accipiat coronā tuā. qui vincit faciā
illū columpnā in templo dei mei ¶ Iſte angelus
ꝓbatur ꝑſona miſtice ⁊ ꝙ iſti ſint modica
virtute reſiſtendi ⁊ deꝝ dat oſtiū apertū ve
nie et primē illud ſemp apertū ē ꝙ tpe ꝙ vite
ſuis cū certe qui recē ē oſtiū paſſi ſūt ē apertū
et nulli ꝑ vitā iſtā claudit premiēti ⁊ ꝙ

timan defficit ante sedes neq pelt ¶ Ita
ego rogabo p te vt non defficiat fides tua
luce 22° ¶ Vel dic q sol e papa luna ipa
tur et regnū planete cardinales et plati
stalle sc̄ ecclie et catuī q̄m sedes q̄ dat ibi
d Dignitas ecclastica vel seculis sedes vl
sedens sup eam d plato subeq officiales
mal̄ p̄cepti qui sup dignitatis sede iudicat
sup cathedrā moysi sederūt scribe et pharisei
1ª 23ª ¶ Sed q ecce quadā sic sessor videre
plato multa sc̄ nēria ibi ¶ et primo iste debz
ea stilis inspidi et sardem qui st lapides p
rioss. qa debet ea stilis q̄ vat sine vite ptate
prop et vtuas. q. bony superior debet sup
orā conari q̄ possit homo stilis sedere subdo
assidui. et maxie ibi q̄ sicut lapis q
resistit malefico et stridius q̄ alii lapides
malefici malicia si sit pur̄ exhiber. i. illi
homi platis qui malefice habz resistere
et tuta patrim addidicere ¶ 2° dic q vre
dat in ciuitu sed ¶ Vrridem arcū celeste
vbi valuerit ameti colide intelligo regulā
religiosis et vexatis iudiciale petere. qui
quide arcus celestis d̄ q̄ ea q̄ ip̄m imitat
sequit̄ et correctionē iacula fer iuste
¶ Arcū sui tetendit et posuit illū quia
plato vel iudex mēte iustitia regia vel
iudiciali ordine habet sagittas et puniē
reos et accusatos et pacē iustitie supplen
tes ¶ et ibi q̄ certo hūt celum multi colores
i. multe cause. multe rotē. multe leges
multe sanctiones. multi sensi multe opi
niones aliq̄ aliq̄ puniat de delicto vt
sic tali plato dicat i d ¶ Iuxta 2° vidi angelū
ltū amictū nube et vre dat i capite eius
et facies vre videt tanq̄ celi. et nabules
sublimes. terrā. i. infimos atq̄ vilis
sime acceptione ac psonē ¶ Vel dic q
facies vre magis tangit terrā q̄ celū q̄
duobz suis carnibz dic vel vigor iudicii
atque peritie plus debet tangere et vbiq
ad terram i. ho. enos pedes q̄ celū. i. q̄
multas spūales et celestes. ¶ 3ª q vre
stilis dat visionē smaragdim qui e viridis
lapis confortat oculos. qa ardo iudicii
eius debet fieri ita matue et iuste q̄ oculi
i. iudicia alioz̄ non ledant si magis aperiat
et qd̄ aguis oculos alioz̄ delectet et ab oblq
emendat ¶ 4ª 5ª 6ª videant equa via bona et
placitum p̄dem vīm qui in cel d ¶ 7ª 8ª
q̄ in sedem dant 24. sedilia et desup 24
seniores ¶ Vel ista sedilia intelligūt minora
officia ministeria vel pbende que plato videz
habet sub se de ecclesia et q̄ certo in vre
dat sedē seniores viri districti et maturi
et tales etiam dat habē scām senes et
senes iuda sedere coram me Quod bn̄ e cōm
multos iudices qui pessimos habeb ponat
in officijs et cōm platos qui pudos i beneficijs
suis ¶ 9° Dicebat q̄ seniores dat ea sen
atate sua vt eoz̄ consilijs fulciat ¶ Talibz
dat data rationa i capitulis sic honestis et dig
nitatem. non p̄mulis repugnantibz et inuambz
insensate sō plato d̄ 4ª 15ª ¶ In medio
sensatoz̄ assiduus esto vt sic plato dicat
d 2ª 3ª d sedebā in domo mea et seniores ha
habebā ante se lampades et de throno ei
bat fulgura. voces et tonitrua. lampades
iste sūt septē dona spūs scī que videz
et plato dat habē debz vt mente eius q̄ ea
illuminet et i suis actibz dirigat. vel septē
lampades sūt ignes caritatis et oleo pietatis
sue septē apa mee que valde decet videre
vel platū ¶ 10° 2° debit ille q̄ ambulat
i medio septē lampadū et sic de reliquis
iste i. de talibz ps̄onis vel eoz̄ domibz vidi
cijs dat ea de fulgura i. splendor bonoz̄
de plato vel fulgor splendens q̄ficatis
voces dulcis consolatio et tonitrua alte
predicatio. correctio et reprehensionis. ¶
Vox tonitrui tui in rota vel fulgura sono
re discipline. voces predicatio alte. tonitrua
reprehensionis dura ¶ 11° 8ª q̄ in medio
dat mare seu lauatorium inter eccl̄iā et altare
et d̄ sicut sumi sapientie que d̄ mare p̄ q̄ fid
dicitur ps̄trutabilē. vitreū p̄ ps̄picuitatē
intellectualē. cristallū p̄ soliditatē immu
tabilem ¶ ista ea debet videz habē et in ea sta
sua laudā in mal via tua ¶ et se. tua. m
a. ve. d̄ videri ubicunq̄ 2° ¶ 12° 8ª q̄ circa
sedem dant 4 alia animalia ista sicut assisio
res et consiliatores platoz̄ q̄ dat ea alia

lebzeū ⁊ vtrā ḡliamitate quā assūpsit ⁊
vgine q̄ d⁹ liber· qā nitḡ ibi in cōsūa·ḡ
tur·q̄ ⁊ aplica amicꝰ vtutes ꝓfionesq
ḡcie et angelica sūbiā ⁊ iste libꝰ· fuit nōn
clausꝰ signatꝰ· velatꝰ in sacro altarī· q
⁊ certo ubi ⁊ sigilla septē ⁊ septē acūdena
quibꝰ sūma corpus ⁊ occultat⁹ ⁊ista ⁊ supor
odor· colorꝰ· siguā· ḡnitas· actio· passio· ꝓ
manet aut ubiq; eidē· eidē colorꝰ· eidē sapor
eidē odorꝰ· ⁊ eidē sigula rotunda ⁊ quadra
⁊ eidē ḡnitatis magna vel ꝑua ⁊ eidē ac⁹
q̄ ista ⁊ aqua· nubes· nebula· pondus
sonus· ac⁹ sicut dū pas⁹ q̄ ista ꝑ tangi
et ista dure· deamb⁹ ꝑ· sicut ante ⁊ sub· ⁊
acūdibꝰ et sigillis celat⁹ et absconditꝰ corpꝰ
⁊ ipsa ⁊ ⁊. Vē tu et deꝰ absconditꝰ sp̄s tm
⁊ non ⁊ homo neq; in celo neq; in tra q
celitꝰ ꝑ⁹ naturalibꝰ possit· solui· ⁊ cogi
nosci· illa acūdia et sigilla· et quo sub illis
latitat· corpꝰ ⁊ q̄dm sum⁹ d'vita et elt
nobis visio· sm̄ sicut liber signatꝰ· ysa· 19·
¶ Accepto ⁊ leone de tbu iuda ⁊ ⁊ qui de
radice dauid qui fuit de tbu iuda aperuit
q̄ iste solꝰ mtā· habet hoc vidit et cogno
uit· q̄ ille ꝑ fidem· nos ꝑ fidem ¶ Johēs
vidit in medio throni et 4or· animalū 24or
seniorū ymnos singuli cythāras ⁊ phyalas
et incēdebāt· odā agno et cantabāt· cū
tiā· nouū ¶ Iste agnꝰ benignissimꝰ ⁊ ⁊
qui· q̄ agnꝰ ductꝰ ad victimā· ysa· 53·
Iste ⁊ ⁊ throno stare scripture· vbi ⁊ 4or·
animalia· ⁊ 4or· euangeliste et 24or· seniores
⁊ 24or· libri· noui· testamenti ⁊ eidē
habebāt· Iste fuit· q̄ occisꝰ ꝑ ꝓ⁹ q̄ mo
⁊ stans et immortalis ꝑ resurrec⁹· Iste hꝫ
cornua septē ⁊ ꝓtēdit· in septē· mundi· ⁊
mundū ꝑ cornu· ei⁹ potētia designat⁹ hꝫ
ānā septē oculos ⁊ septē dona sp̄s sc̄i
sancti· ⁊ cum lapide· vnū septē oculi ⁊ Iste
de dextera sedēte ⁊ dei· q̄ accepit· librū
⁊ eum sapiens· ⁊ cū aperuisset· librū· sigillū
primū ⁊ cū audiebā· tonitrua· dicētia· sigillā
dimē· scripta· ⁊ ne· scribā· ⁊ audiui· vocē
de celo· mundo· tūc· alleluia· ⁊ euāgelia· ut
24or· seniores· ⁊ libꝰ· veteris· testamēti· cū ꝑ
thare· ⁊ ad laudibꝰ· dimit· cū ꝓphāt· adorāt
⁊ cū sācte· matris· hystorijs· et viris· famosis
laudem agno· ⁊ ꝑ· dederūt· in· ymnis· cantici
nouū· et· ydrias· de· suo· aductu· q̄· mirabilia
fuit· ¶ Vnde dic· q̄· agnꝰ· ē· bonꝰ· pastor· q̄· debꝫ
se· humiliꝰ· et· pauperē· sicut· agnꝰ· ille· ad· m
tronū· maiestatis· sue· sedens· debet· se· studere
et· associare· alijs· q̄· oculate· ⁊ homis· ⁊ dis
cretis· electis· q̄· virtutibꝰ· cardinalibꝰ· adornare
et· familiā· ⁊ ꝓsonis· matūis· atq; sapientie· mori
gerare· ille· ⁊ ⁊ ⁊ de· sua· debꝫ· se· certificare
q̄· occisꝰ· q̄· ꝑ· humilitate· debꝫ· se· sepulture· mor
tui· et· occisi· ⁊ q̄· status· mortis· habē
coronas· septē· ⁊ septē· principales· virtutes· et
septē· oculos· ⁊ septē· dona· spūs· sc̄i· ille· debꝫ
accipere· libꝝ· et· sacrā· scripturā· q̄· malibꝰ· et· ydem
a· sedente· in· throno· ⁊ a· ⁊ ꝑ· dauid⁹· et· eodem
dextera· ille· debet· aperire· sigilla· libri· ⁊ absq;
tarbatione· scripture· et· eius· subditis· suis· reuelare
secundo· ⁊ tūc· vē· alleluia· et· seniores· ⁊ cithi
et· cythāras· ⁊ bone· et· honeste· ꝓsone· q̄rum⁹
et· maxime· ille· q̄· sunt· cythāras· et· cantica· dīna
laudis· et· ḡcie· arcuis· et· phialas· ⁊ ad· odo
rumenta· et· fragrantia· suauedis· et· orois· tales
ipsum· adorabunt· et· laudabunt· et· cantica· laudis
et· regnum· dabunt· sibi· ⁊ actis· ꝓbis· ꝓsonabunt
et· ait· 4or· laudemq; ꝓcez· nros· vitos· gloriosos
et· ꝑm· q̄· d⁹· ibidem· ⁊ alleluia· et· seniores· lau
dabāt· quod· audiui· ⁊ vocē· multā· similē· agnōrē
q̄· benedicebāt· agnō· ¶ Hic· vē· q̄· inuenit· tale
agnū· ⁊ bonū· pastū· qui· ab· omnibꝰ· ⁊ a· semi
ipsis· et· honorabilibꝰ· ꝓsonis· benedict⁹· et· laudet⁹
⁊ cētū· milia· milium· angelorū· ⁊ multitudo· se
culorum· ipsorū· ipsum· sanctificauit· benedixit· et· de· hoc
deū· glorificat· et· ꝓclamat· ¶ Cap⁹ 6tū·

Quom· aptū· fuisset· vnū· de· sigillis· libri
vidit· Johēs· vnū· equū· albū· et· qui
sedebat· sup· eū· habebat· arcū· et· da
tā· ⁊ ei· corona· et· egressus· vincēs
¶ Equus· ⁊ cano· mā· ysa· 26· et· qui· sup· eū
et· non· specie· sessor· eius· ⁊ dicit· q̄· eum· mitto
debet· possidē· ⁊ breuit· sessor· iste· ei⁹· eq⁹
alio· sigīt· eidem· qui· ꝑ· castitatē· corpꝰ· habet
candidū· et· pur· ¶ Iste· q̄· habz· arcū· ⁊ corō
ad· iustitie· et· equitate· q̄· ꝓtū· ad· sagittandū
contigendū· delinquētes· tales· ⁊ iusti· et· eligēdi
in· se· vbi· sunt· innocentes· et· electi· ¶ Cap⁹ 7m·

Si tempa sint vestimenta tua candida &c.
Iusto talibus psonis castis et iustis debz data
corona & honor et celsitudo regie potestis. Sa-
tulas psone qui sp̃ promote ad dignitates virtu-
psmo se et cupiditates suas et timde vincat
et superbiam omes malos et spualem aduersi
patrem et tyrannos. Et quit mgt virtus vt
vincat. Cum et vicit sp̃ psmo alios facilius
vincet potit. Sp̃ bñ et apl̃s p̃. xij. Noli vinci
a malo sed vince in malo bonum. Non sñt plc de
malis fruendis sed qui cupiditates suas vincit
et qui hostem subiugat. Cedit Iosue equis
rapti et qui sedebat sup eu lebat gradu
magnu et detrd ei vt sumet pacem de tra
vt hodie ruicet se inspicient. Cum Iosue
rursus teste ar̃e in phisnoda sigt malicia
fraudem stellarii et timore illi go ei ghnt eq̃n
rapti sp̃ illi qui sp̃ stellates mundi malicias
et p̃ cecitate ipi hodie ghnt gradu maximu
a lingua et loquacitate qua tra ghnt mag
nu latu longa et diffusa et p̃ detr̃ ad
omes psonas et status attingit sic de obloq
detrahendo et accusando. vba refendo et fo
et cecitate talibus dat hodie pax a diabolo et
ipi tollant pacem de tra. qa pp̃ vba et dat
talia iniquor et spes falsas accusationes
et relationes pax et concordia dissipat
et lites et discordie mitt. Gales sedant
tra ad usur.o et bilinguis maledicti
multitu turbat pacem ghntes. Cedit Iosue
equi nigru et qui sedebat sp̃ equi habebat
statem et audita e vox tube. audita dicit
bilibres tritici denario uno et tres bilibres
ordei denario uno. vinu et oleu ne lesueris
Equus hic e cupi et qui niger videt et
despectu cetitat. Frumentis ysa. Vidi
mg eu et non dat aspectu hastam ihc. i. dei
pelig habet statera d. i. libram equitatis et
iustitie in manu sua. qa habz potestate iudicia
riam et pr ponderare libras mitt singulos
Iosue sibi bilibres tritici &c. Quitad sigt p̃
fectus qui medulla deuocois et oppressionis
ghnt et ipi sp̃ plem. Ordeu sigt imperfectos
qui eo medulla mitiore et virtutu ghnt
admixtu carnes vemaliu pedes. Denarij
d. pmiu. et vna libra duo. Salus e pmiu
qa xx. Accepemus singuli singulos denarios
Quasi dic q bilibres tritici i. duo libras
tritici et tres bilibres ordei. Sex libre ordei
qa e dat pua qñtitas pedes ipsius
dua designat. et magna qñtitas ipsius
q p̃ sex figurat. omes emit ab eo hastam
xo. Denario uno sex primo etne beatitudinis
et omes bñ sacrificiu laude vsitate. tame
diuinitatis. qa sm media alij eloq. alij obscu
rig videt deu. Iosue bñ q duo libre ipsius
tritici expectant. qñtu sex ipsius valde
actare qa licet ghlant unde panem et
idem primu qñtu ad literale tri plg ghnt
panis ipsi. qui pulues ipsius qñtu ad medu pe
stremis et qñtu ad diffe. disputate disputatis
dei multiplicata qa in domo pdis mei man
siones multe sp̃ Joh. 14. et sa. q. vos deficit
illi. sessori et libratori xo. vinu et oleu ne
lesueris. vinu cm quod letificat cor. gales sigt
viros ipsius. libros et consolatores et alios
informatores ad bonu meritatoes. qa sp̃ audi
tores inebriat verbo dei. Oleu ad qd lenit et
mitigat sigt viros pios et quietes qui pugnu
mitigatus lauiut et contegunt et spes p̃
trias mutuo et adiuuant. qñ qs expulsus pon
debit et libabit cibum tre in die iudicij
manna statera iudicij iustitie. vbi medra sin
gulos decernat. q̃ erit ipsius et ipsius gratia
discrete habit. tunc vt vinu et oleu. i. vios
sapientes et quietes iniquos non ledet
sez p̃ etne dampnatoes finem et. i. rigorem
sez q̃ meruit non ledet a morte sc̃d̃
Cedit q equus nigru. Q. erit vel signo
q s. equus p̃ habenas iustitie quibz ligantur
xo niger. p̃ squalore tribulatoes et abstinentie
qua sua spes obstabat. Quo. Q. non. i. nolite
me considerare q fusca sim q. decoloratus
me sol. i. tribulatio. Aspexi ipsi equu a pluri
qui debet habe statera iustitie et equitatis. q
ut videat qs sit bonus qs malus qs humanus
qs zelotipus. si tri qualitates sit tantu in
nazeu. i. tm portiones bonas vite et bñ ipse
sabet qle duo libre tritici. i. duo ppse
et p bone que ghnt medulla deuocois et
oppressionis qñtu sex ordei. i. ipsius
et imatue &c. Iosephus Quidi q. Equu bonu
mm sit suo gubernatu duas partes vinu et
oleu. i. viri diserti et pij non dat ab eo lesi

ti porig sustinet. ℂ Vel dic q p vinū et oleū intelligunt agricole de quor laboribꝫ oleū et vinū acquirit. Isti go a superiorib non sp ledendi vel molestandi sī porig diligedi erūt. Non odit labolosū opa et iustificat ab altissimo creatū. ℂ Solet vidit apto q sigillo equū pallidū et qui sedebat sup eū nomen illi mors et infernus sequebat eū et data e illi potas sup q̄r plagaꝝ tre. mīsit gladio fame et morte et bestijs tre. ℂ Et quia iste ℂ pcess qui sp pallidꝫ qm caet rubor cultuꝫ et albedine castitatē possit illig d diabolꝫ mala voluntas vel pcm q̄ plen durat ad motū sugestionis vel male inclinatiōis. Et iste sp mors qua homem tpaliter et spualiter occidit. Ideo sp ipsum i. infernal pena ipm sequit. Un nre pont dicit illud. Desine ti q̄ pessy tuy ero inferne Isti go dat potas sup q̄r ptes tre. i. sup q̄r affectiones cord. Quidem que p. dolor timor spes et gaudiū. Nam cor. pand. Diabolꝫ vel mala voluntas hoc dicit. nota q̄ sup q̄r affectus. ipsi principes et nre inimicitias homo fugiens q̄r malos fame i. auaricia. Bestijs i. carnalitate et assiduꝫ luxurie gladio ire et iudicie. Morte saeculi et desidie. Fames q̄ desidiosū affligit et auaritia. Bestia q̄ sensui i. ire caet. Diabolꝫ qui quasi pungit. Et lacundia. Mors q̄ insipibile et imortale fine. Et desidia. Ista go. Et quadruplex mors. Et culpe. Q̄ ab isto malo fugere omnib. dia prodire. Et quia quinto. Et penas affectionū sui cordis. Un. Et vidi. Et vidi. Et vidi. Et visitabo sup eos q̄r. Dicit dns. Et gladiū et famē. Et volatilia celi et bestias. Et paulo ante dicebat q̄ q̄ ad mortē. Ad mortē. Qui ad gladiū ad gladiū qui ad famē ad famē. ℂ Vidit vocē sub altari dei alias. Infra. Et verbū dei et testimoniū quod habebat et clamabat voce magna. Ad dnm. Qre non vindicas sanguinē nrm. Et acceperunt singuli stolas albas. ℂ Isti sunt martires quia ante. Et in altari. Padisi. Deo putate. Isti sunt omnes. Et testimoniū fidei et verbū dei quod predicabant. Isti cum zelo iustitie non videbant. Venie indicari. Et ut eor sanguis vindicet. Et tribulationes premant. Et. Et ecclo. Videt q̄ nec deo applaudat. Et nullo clero. Vel martyre qui. Et. Et cum sono ad deū mittitur. Vel aliās p̄m. Ecclesia predestinatorū dei portari. Et. Et interdū dicit. Et scale alle. Et. Et induentur. Et. Et. Et habet alia separata q̄ dicit stola prima. Et. Et. Et

dino defuerunt et iam in calumn trē i mmare trēnore se penit̄ incluserunt ut ab standerunt se q̄q̄ reges m spe lucra

Vel dic q̄ sol & mtellect̄ qui hodie p̄ obstinatē erroris et ignorancie demigr̄t luna mūdi & voluptas q̄ sanguinea p̄ carnale amorem significat Stelle s̄c̄ potencie sensitiue q̄ hodie p̄ p̄ua delectabilia et diuisa p̄cul adē ygnāt q̄libet ē rō q̄ hodie obnubilat̄ vel ob cecat̄ Vel stelle p̄ virtutes et gr̄ie q̄ hodie radiat et p̄dunt̄ p̄ trē motu et ventu flagitiosorū quo q̄ a diabolo gaudent̄ q̄ p̄ ista ad defectū montes greges ad cessat insula conturbat̄ q̄ ē m medio maris i medio enī amaritiam reges et p̄cipes i iusticia et iudicium diuitias et sufficiencia fortes et constancia libertat̄ i cultus fili i humilitas se abstondut et desistut

Vel dic q̄ sol & virtus q̄ sydez luna & pietas q̄ ḡuorum p̄bet q̄libet ē velut̄ que ḡte celat stella & prudēn q̄ dia illuminat̄ q̄a ḡo iam dualescente trē motu tepta sol vultum gelu ē m nigredine ignorancie luna pietatē gelu ē m sanguine crudelit̄ et feruore q̄libet velucidē ad cessat stella prudēcie ad cessat candit̄ ē q̄ dubio motu p̄ montes et viri eminentes i p̄side insule i viri maturi et amari p̄ dolorosa conturbe

Vel dic q̄ de insule et montes et statuo certe tribulacōibz grauent̄ et a stabilitate qua habuerunt amouent̄ sui libri diues pauper reges et tribunal gr̄ialiū simul ad subditi q̄ plenū ad miserabilitē a dira pressa i a dira fluctu abstondet et i calumn trē i aimal qualiū recludat̄ timet ad cetera agno imanitate i cetera corpo m certe fluctu q̄rere ne p̄ q̄ vel n̄ p̄ destrucōibz natiū m certa subintrāt ē ē caubra i m foro et mundimis ad talpis i ad stratibz cetu gētis

Abstondut se i speluncis timet enī vt dicunt a aqui i dracon habitū vel dem fluctu q̄q̄ placabilis et benigni Vñ isti vñ dicit de eo ē trē Non maneat apud nos accipiat deus

Quasi q̄ dica & manq̄ alq̄ dic̄ regem q̄ angelū stateri ē q̄ angulū trē q̄ tenebat ventos tali

ne flarent sup̄ terrā neq̄ ē mare neq̄ super vllam arborē ē dicit̄ q̄ ista a q̄uidā dicit̄ ē gentē signū dei viui qui ascendebat de ortu solis q̄ ipi non nocent terre neq̄ mari neq̄ arboribz quousq̄ signauerit̄ seruos dei m frontibz suis et fuit multitudo magna signatorū tā de filiis israel q̄ de cuctis et de orbis patris et gentilibz congregata et erant ornati i conspectu throni et agni amicti stolis albis et palmas in manibz suis et angeli stabant in circuitu throni et quatuor animalium et ceciderunt in conspectu throni et adorauerunt deū dicentes Amen benedictio et claritas et sapiencia et gr̄ias actio honor et virtus et fortitudo deo nr̄o in secula seculorum amen et vnus de senioribz respondit mihi et dixit mihi Hi qui amicti sunt stolis albis qui sunt et vnde venerunt et dixi ei dñe tu scis et dixit mihi Hi sunt qui venerunt de tribulacione magna et lauerunt stolas suas et dealbauerunt eas in sanguine agni propterea sunt ante thronum dei et seruiunt ei die ac nocte in templo eius et qui sedet in throno habitabit super illos non esurient amplius neq̄ sitient amplius neq̄ cadet super illos sol neq̄ vllus estus quia agnus qui in medio throni est reget illos et deducet eos ad vitales fontes aquarum et absterget deus omnem lacrimam ab oculis eorum

Vel dic q̄ iste duo angeli sunt duo p̄cipua regna mundi et duo p̄cipua regimina ecclesie militantis et triumphantis quorum vnum est in via et alterum in patria et ideo dicit̄ q̄ habebant signum dei viui quia sicut in signo crucis saluantur omnes fideles ita in istis duobus regnis et regiminibz ecclesie militantis et triumphantis saluantur omnes electi dei et ideo dicit̄ q̄ ascendebat ab ortu solis quia in oriente ortus est saluatoris nr̄i ihesu xp̄i qui est sol iusticie et oriens ex alto qui illuminat omnes homines venientes in hunc mundum et ideo dicit̄ q̄ habebat signum dei viui quia per ipsum saluantur omnes electi dei et ideo dicit̄ q̄ ascendebat ab ortu solis quia per ipsum saluantur omnes electi dei

Predicando Iste cum portat signu dei sic stigmata passionis dñice Iste cum p doctrinā sua ꝛ penam ne angeli mali nocent et alios qui signum tribuerit et nuncia p pñam et passionis memoria secū portat Multa faciens cum signo et ymagine et signaculo sanctos suos quos expo viuendo sibi et aliis formam mandauit Erit cum iudicio ti de iudaica et de gentibus et ti de nobilibus et ignobilibus magna turba et p eū coram deo pñtat in statu sue religionis et pfessionis qui amicti stolis candidis cū palmis et ymnis palmas victorie pcedentes ante thronum dei et agni ymnū dicunt et ipm p diuersas suas ab alijs facte indicia vi tibi cum plurima redierit in deum ꝛ Et dic q̄ ymnus pt significat q̄ libi vite pfm signo custodit mumia qui sibi deuotos sibi signo insignat et eos a mali angeli libeat et defensat Et dic q̄ in die iudicij illi soli a malis angelis tuebit qui signum cruce et gre signati fuerint Et dic q̄ illud signum fiet memoria dolor passionis quo qui signum apparuerit a dēmonibus nō lesuntur Dicat qd quidā pe frat meus fuit in bono vt videat qui dicerit me Et dic q̄ videt coram deo et angelis et sanctis tuba magna qua demū nemo poterat ex omnibus tubis populis et linguis q̄ erant amicti stolis albis et palmis i manibus eorū q̄ resonant deū et agnū collaudant et dom ꝛ et thy q̄ amicti sc̄i stolis albis qui sc̄i et unde venerunt hij sc̄i omnes qui venerunt ex magna tribulac et lauerunt stolas suas in sanguine agni fuerunt ante thronum et in templo eius die ac nocte et nō esurient neq; sitient amplius neq; cadet sup eos sol neq; ullus neq; dolor qm agnus qui in medio throni regit eos et deducet eos ad vite fontes aquar Isti sunt sanctorum qui in patria qui est thronus maiestatis eterne patrie sunt stole ad agni ꝛ dealbati in eo ex agnis et sanctis. ad primitias et sors Isti sc̄i tuba inuisibilis sunt est ex quibus populus congregatur et vbi deus gratuite benedicunt et amicti sc̄i stolis albis in

eterne glorie exultate Isti palmas in martyrii victorie sicut patriarche q̄ vidit qui sc̄i sunt et quo multi missi q̄ venerunt ex magna tribulatione q̄ in mundo penas et miserias qui deum sibi culti et quorum deo placuerunt p multas tribulationes transierunt Iste Isti stolas suas et conscientias laverunt et purificauerunt et p meritis pugnauerunt et de sanguine agni et passione ihesu xpi Isti cum sunt in templo paradisi fruuntur agno et xpo qui eos regit et ipi non esurient neq; sitient amplius nec calescat neq; plebunt neq; dolebunt q̄ ad fontes vite et ymmortalitatis eterne aquis voluptatis omnes se repleburit et cum eisdem de fonte vite ꝛ

Dicit habuit turibulū vnū ante altare aureum quod est in celo et dicit sc̄i mensa multa et ascendit fumus aromatum in conspectu dei Et ne vel qui ante altare paradisi ascendit fumus odoris et suauitatis bonorum et meritorum et orationum et magnum qui in turibulo coram deo ardet ignis et fumus et treme caritatis tuis et angelis in celestibus ecclesiis vnus elevat coram deo sicut p vi de angelo tholi Thob ꝛ

Quando angelus accepit vnum turibulum et implet de igne altaris aurei qui est in conspectu dei et misit illud in terra et facte sunt tonitrua voces et fulgura et tremoti magni Et septem angeli qui habebant septem tubas parauerunt se vt tubas canerent Isti angeli et dei pl qui turibulum et situlam suam plenam igne et fecerunt caritate misit in terra p ecclesias quas firmum suis et stagnum ad diffusa caritate fame et sitis ut ignis et mortalitas Et p certo qui isti fuit missi in terra tuis ad predicandum eis audita sunt tonitrua et voces vocum et fulgura et tempestates et tremoti et grandines tonitrua et mortalitates Et sic in eisdem auditis facta et tremoti grandines tonitrua et mortalitates et mores Septem erant angeli et ministrant pene tuis erant pre et tubis predicantes resonare p mundum Et dic q̄ angelus est magnus princeps vt plures qui aliqui mittit in alia terra p alios officiales aliqd tibi turibulum plenum et officiale plenum igne cupidis et auaris Et fuit p certo et adductu eis sunt tonitrua fuit et mores et bolides fuit est fulgura et insaniae caple et ex calcibus qui ira ignitus et flammat

p̄dicando ꝙ ste dñs portat signillū dei siz stigmata dñi nr̄i passionis dicte ꝙ ste dñs p̄ dextrā sue p̄destinat ne angeli mali nocent illis qui signū caracteris et crucis p̄ manus et passionis materia sibi portat. multotiens eid sigillo et ymagine p̄ signauit sibi fideles suos quos p̄ viuendo sibi et eforzmare voluit et mandauit. Sūt et hodie tot de ista p̄ de gentilibus q̄ tam de nobilibus q̄ de ignobilibus magna turba q̄s ex p̄ eid ordinat̄ in statu sue religionis et p̄fessionis. qui amicti stolis candidis calciati et in manibus palmas victuale p̄seuerantie atq; frumentum dei et agni gestare inducat et ipm p̄ sp̄ rationes suas ad alios simili inducendi vi. turba cum pluima ei addidit in deū ꝛc. Vel dic q̄ iste sit signū specialis, vice p̄fixi signo caractat̄ nuncio. qui sibi deuotus sit signo consignat̄ et eos a malo angelo liberat et defensat. Vel dic q̄ die iudicij illi soli a malis angelis tuebit̄ q̄ signo caracteris et ista signati fuerint. Vel dic q̄ ista signū sigt̄ materia dolce passionis quo qui signati apparuerint a dolentib⁹ non lesdat̄ nocat̄ ipse debet. ꝙ sic ista sit mea sigt̄ nr̄i homi ut videat qui deum me dixit. vadit et ipse vidit coram deo et angel̄ audiebat et sermones turba magna quā nō dinūdare potuit ex ordine tribus p̄fixi et linguis q̄ dicit amicti stol̄ albis et palmis in manibus eor̄ qui mansione deū cū angel̄ collaudat et dñm ꝛc. Hy q̄ amicti st̄ stolis albis qui sūt et unde venerunt. hy sūt qui venerunt ex magna tribulacione et lauerunt stolas suas in sanguine agni. ideo sunt ei in templo eius die ac nocte et qui sedet in throno habitabit sup eos sol neq; cadet sup eos estus neq; ullus q̄ agnus q̄ in medio throni regit eos et deducet eos ad vitas fontes aquarū. Iste signū stole q̄ sit impressa qui am thronū maiestatis unde venit stola cū angel̄ et aliis a cū exultatione et letitia et securitate cū patriarchis et sanctis istis sc̄a turba inamissibilis. sibi erit ex electis populis eam congregati et iste deus glorificat et amicti st̄ stolis albis et etiam

et fuit ⁊ 3ª ꝑs ꝛpis mortis sanguis et 3ª
ꝑs creatꝛe que habebat alas ⁊ mal mortuꝰ
⁊ et 3ª ꝑs manuũ mteꝛyt ¶ Isse mons est
malꝫ sclatꝰ vel uidere qui 2ª magꝛa ꝓ uidit
ꝓ deꝰ ꝓ auaꝛciã ꝛ auaꝛciã et mundꝰ
Isse cum qñ ꝛ malꝫ religiosꝰ vel cꝛde ꝑfec
tꝰ ꝓ eiꝫ ꝑuꝫ doctꝛinã et exempla 3ª ꝑs
migꝝ ꝛ religionꝫ vel patꝛe ꝓ ꝑtꝫ dꝛmal
lꝫ aynlꝫ ⁊ m sanguine ꝛ cꝛnalitate ꝓ ligꝫ
ria qñtꝫ ꝛ mꝫ ꝛ viꝛ ꝑfi ꝛtutꝫ ꝛtutꝫ
matꝛimonio ꝓtꝫ ꝓ cꝛde negꝛiã dꝛfi
unꝛ ⁊ bꝛeuꝫ illi qui ꝗm alas ꝛ q ⁊ ꝑfi
ꝗm vinꝛ ꝛ ꝓ fuꝫ mortꝫ et dꝛfꝛuctꝫ qñ
talꝫ malꝫ ꝯles ꝓcipant ꝙꝝ ꝑ ꝓgnabꝫ
ꝛpis mꝫ ꝯmꝫ ¶ Vel dic ꝗdalꝰ q qñ
auaꝛq et auꝛꝫ ꝑlatꝰ ⁊ mare ꝛ m pau
ꝑtate vel cꝛde qñ m aliquo officio vel colle
gio aliꝫ officiat vel uidꝛ auaꝛq et cu
dꝛ ⁊ ꝯtoꝛtꝫ tꝛꝫ ꝓ cꝛto 3ª ꝑs ꝯm ꝑdꝛ
ꝛ pauꝑes ꝗuꝛꝛme molestꝛ ¶ Vel dic
q mons ꝛte ꝛtꝛ affluentiã dꝛꝛte ⁊ ꝯꝛ
qui ꝛ ꝑ ꝛ auꝛꝫ q auꝛ auꝛciã mꝫ
⁊ m eis melꝫ Nam qñ ille mons ⁊ ꝛtꝛ
fualtas fuit missa m mꝛ ⁊ m cꝛde tꝛꝛ
apꝛꝛuit illꝫ mꝛ qñ totalꝛ mfꝛctꝫ ⁊ ꝛ
tꝫ ꝓꝫ q eiꝫ 3ª ꝑs ⁊ mfꝛcta et ꝗndꝫ
tꝛbꝫ ꝛtꝫ m sanguine ⁊ m lꝫꝛam ⁊ ꝗssꝫ
cꝛda cum habꝛ ꝛ ꝓtꝛ ꝛtꝛ layꝛos zeli
ꝛosos cleꝛꝛos ꝛtꝛ vel qñ 3ª ꝑs ⁊ ꝛtatꝫ ⁊ ꝛ
m sanguine lꝫꝛe ꝯdie ⁊ ꝗssꝫ ꝑs ꝯmꝫ
ꝛit aꝗs cꝛde m sanguine ¶ Vel ꝛ ꝛ ꝛ 3ª
ꝑs mtelligꝛ ꝙlibꝛ aliꝫ ꝛtatꝫ ꝛtꝛ zeligio
ꝛos layꝛos ⁊ ¶ Mauꝛ ꝛ ⁊ viꝛ ꝑfi ꝛtꝛ
dꝛfꝛuctꝫ ⁊ illi q ꝓ ꝗm vinꝛ ⁊ ꝓmꝫ
ꝛtꝛ mortꝫ et ꝯsumptꝫ ꝯ qñ ꝯstantꝫ
ꝛpatꝛ dꝛdit ꝛddit cꝛde audita ⁊ vꝛe
m dꝛꝛe dꝛcꝛ ꝯdie affluꝛtꝫ ⁊ venꝛꝫ
m cꝛde dei ¶ Vel dic q ille mons ⁊tatꝫ
⁊ dꝛabolꝫ vel antꝛꝫ ad q aduꝛtꝫ m
mal mundi vel cꝛde 3ª ꝑs vel ꝓꝫ q 3ª
ꝑdbit ¶ 3ª angelꝫ tuba ꝛcꝛmt ⁊ ꝛtella
magna ꝯꝛ fuaꝛta cꝛdꝛ cꝛdit m 3ª ꝑs
fluminꝫ fontꝫ et aquaꝛ ⁊ ꝛtella ꝯ
abꝛsmꝫ ⁊ ꝛtꝛ ꝛtꝛ aq m abꝛsmꝫ et mꝫ
ꝯꝛ mortꝫ ꝛtꝛ aqꝫ q amaꝛ ꝛtꝛ ꝛtꝛ

Stella ista sigt̃ primū auctōrie q̄d mozē ugmo infl̄amat Iste cad̄ 3ª abstinēciū q̄ amaritudo labois angustie vel timoꝛe aua ricie ꝺ aneꝛa ℣ Et ista ꝙ cto mittit̄ in aqs et fluūa ℣ Et nomē stellē dicit̄ absinthius ℣ Et ꝙ tcio ꝑuersa sūt in absinthiū multi hoīm mozieb̄ ꝙ amare facte sūt ℣ Et ꝙ cto percussus est sol et ꝑcussa est luna et omnia sidꝛa ut obscurāt̄ tcia pꝑ eoꝝ et tcia ꝑ diei non lucꝛet et nox similit̄ ℣ Et vidi et audiui vnū angelū volantē ꝑ medium celi dicentē voce magna ve ve ve habitantibus in terra ℣ Et ꝙ quinti angeli tube ℣ Et vidi stellā de celo cadentē in terꝝ et data est ei clauis putei abyssi ℣ Et aperuit puteū abyssi et ascendit fumus de puteo sicut fumus fornacis magne et obscuꝛatus est sol et aer de fumo putei ℣ Et de fumo putei exierunt locuste in terꝝ et data est eis potestas sicut habent potestatem scoꝛpiones terre ℣ Et dictum est eis ut non nocerent fenō terre neq̄ omni viridi neq̄ omni ligno sed tantum hoīb̄ qui non habent signaculum dei in frontibus suis ℣ Et ut non occiderent eos sed ut cruciarentur mensib̄ quinq̄ et cruciatus eoꝝ erat quasi cruciatus scoꝛpii cum percutit hoīem ℣ Et in diebus illis querent homines mortem et non inuenient eam et desiderabunt mori et fugiet mors ab eis ℣ Et similitudines locustarum similes equis paratis in prelium et in capitibus eoꝝ quasi coꝛone similes auꝝ et facies eoꝝ sicut facies hoīm ℣ Et habebant capillos sicut capillos mulieꝝ et dentes eoꝝ sicut leonum erant ℣ Et habebant loꝛicas sicut loꝛicas ferreas et vox alaꝝ eoꝝ quasi vox curruū equoꝝ multoꝝ currentium in bellum ℣ Et habent caudas similes scoꝛpionibus et aculeos in caudis eoꝝ et potestatem eoꝝ nocere hoīb̄ mensib̄ quinq̄ ℣ Et habent sup̄ se regem angelum abyssi nomen eius hebꝛaice abbadon et in gꝛeco habet nomen apollion et in latino habet nomen exterminans ℣ Et ꝙ sexti angeli tube ℣ Et audiui vocem vnā de quatuoꝛ cornibus altaꝛis aurei qui est in conspectu dei ℣ Et ꝙ sexti angeli tube ℣ Et vidi alterum angelum fortem descendentem de celo amictum nube et iris in capite eius et facies eius sicut sol et pedes eius sicut columne ignis ℣ Et habebat in manu sua libellum apeꝛtum et posuit pedem suum dexteꝝ sup̄ mare sinistꝝ aut̄ sup̄ terꝝ ℣ Et clamauit voce magna sicut cum leo rugit cum autem clamasset locuti sunt septem tonitꝝa voces suas ℣ Et cum locuti fuissent septem tonitꝝa voces suas scribebam et audiui vocem de celo dicentem mihi signa ea que locuta sunt septem tonitꝝa et noli ea scꝛibere ℣ Et iuꝛauit in viuentem in secula seculoꝝ qui creauit celum et ea que in illo sunt et terꝝ et ea que in illa sunt et mare et ea que in eo sunt quia tempus amplius non erit ℣ Sed in diebus vocis septimi angeli cum cepeꝝit tuba mysteꝝium dei consummabit̄ sicut euangelizauit seꝝuos suos prophetas ℣ Et vox quam audiui de celo iterum loquentem mecum et dicentem vade et accipe librum apeꝛtum de manu angeli stantis sup̄ mare et sup̄ terꝝ ℣ Et abii ad angelum dicens illi ut daꝝet mihi librum et dicit mihi accipe et deuoꝛa illum et faciet amaricari uentꝝem tuum sed in ore tuo erit dulce sicut mel ℣ Et accepi librum de manu angeli et deuoꝛauit illum et erat in ore meo sicut mel dulce et cum comedissem amaricatum est uentꝝ meus ℣ Et dicit mihi oꝛtet te iterum prophetare populis et gentibus et linguis et regibus multis ℣ Et datus est mihi calamus similis uꝛge dicens surge et mensuꝛa templum dei et altaꝛe et adoꝛantes in eo ℣ Et atꝝium quod est foꝛis templum eice foꝛas et ne mensuꝛes illud quia datum est gentibus et ciuitatem sanctam calcabunt mensib̄ quadꝛaginta duob̄ ℣ Et dabo duob̄ testib̄ meis et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta amicti sacciis ℣ Hi sunt duo ligna olyue et duo candelabꝛa que in conspectu dei terꝝ stant ℣ Et si quis eos uoluerit nocere ignis egꝝedit̄ de ore eoꝝ et deuoꝛat inimicos eoꝝ et si quis uoluerit eos nocere sic oꝛtet eum occidi ℣ Hi habent potestatem claudere celum ut non pluat pluuia in diebus ꝓphetie sue et potestatem habent sup̄ aquas conuertere eas in sanguinem et percutere terꝝm omni plaga quotiens uoluerint ℣ Et cum finierint testimoniū suum bestia que ascendit de abysso faciet cum bellum et uincet illos et occidet illos ℣ Et coꝛpoꝛa eoꝝ in platea ciuitatis magne que uocat̄ spiritualiter sodoma et egipt̄ ubi et dominus eoꝝ cꝛucifixus est ℣ Et uidebunt de populis et tribubus et linguis et gentibus coꝛpoꝛa eoꝝ tꝛibus diebus et dimidio et coꝛpoꝛa eoꝝ non sinent̄ poni in monumentis ℣ Et habitantes sup̄ terꝝm gaudebunt sup̄ eis et leticiam agent et munuscula mittent alt̄ alteꝝi quia duo ꝓphete isti cꝛuciauerunt habitantes sup̄ terꝝm ℣ Et post tꝛes dies et dimidium spiritus uite a deo intꝛauit in eos et steteꝝunt sup̄ pedes suos et timoꝛ magnus cecidit sup̄ eos qui uiderunt eos ℣ Et audiuerunt uocem magnam de celo dicentem eis ascendite huc et ascenderunt in celum in nube et uiderunt illos inimici eoꝝ ℣ Et in hoꝛa illa terꝝmotus factus est magnus et decima pꝛs ciuitatis cecidit et occisa sunt in terꝝmotu nomina hoīm septem milia et ceteꝝi timoꝛati dederunt gloꝛiam deo celi ℣ Et ꝙ secundi angeli tube ℣ Et tcius angelus secutus est dicens uoce magna timete deum et date illi honoꝛem quia uenit hoꝛa iudicii eius et adoꝛate eum qui fecit celum et terꝝm et mare et fontes aquaꝝm ℣ Et ꝙ tcii angeli tube ℣ Et templum dei apeꝛtum est in celo et uisa est arca testamenti eius in templo eius et facte sunt fulgꝛationes et uoces et tonitꝝa et terꝝmotus et gꝛando magna ℣ Et signum magnum apparuit in celo mulieꝛ amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius coꝛona stellaꝝm duodecim ℣ Et in utero habens et clamat pariens et cruciatur ut pariat ℣ Et ꝙ quinti angeli tube ℣ Et uidi stellam de celo cadentem in terꝝm et data est ei clauis putei abyssi ℣ Et aperuit puteum abyssi et ascendit fumus de puteo sicut fumus fornacis magne et obscuꝛatus est sol et aer de fumo putei ℣ Et de fumo putei exierunt locuste in terꝝm et data est eis potestas sicut habent potestatem scoꝛpiones terre ℣ Et dictum est eis ut non nocerent fenō terre neq̄ omni viridi neq̄ omni ligno sed tantum hoīb̄ qui non habent signaculum dei in frontibus suis ℣ Et ut non occiderent eos sed ut cruciarentur mensib̄ quinq̄ et cruciatus eoꝝ erat quasi cruciatus scoꝛpii cum percutit hoīem ℣ Et in diebus illis querent homines mortem et non inuenient eam et desiderabunt mori et fugiet mors ab eis ℣ Et similitudines locustarum similes equis paratis in prelium et in capitibus eoꝝ quasi coꝛone similes auꝝ et facies eoꝝ sicut facies hoīm ℣ Et habebant capillos sicut capillos mulieꝝ et dentes eoꝝ sicut leonum erant ℣ Et habebant loꝛicas sicut loꝛicas ferreas et vox alaꝝ eoꝝ quasi vox curruū equoꝝ multoꝝ currentium in bellum ℣ Et habent caudas similes scoꝛpionibus et aculeos in caudis eoꝝ et potestatem eoꝝ nocere hoīb̄ mensib̄ quinq̄ ℣ Et habent sup̄ se regem angelum abyssi nomen eius hebꝛaice abbadon et in gꝛeco habet nomen apollion et in latino habet nomen exterminans ℣ Et ꝙ sexti angeli tube ℣ Et audiui vocem vnā de quatuoꝛ cornibus altaꝛis aurei qui est in conspectu dei ℣ Et ꝙ sexti angeli tube ℣ Et vidi alterum angelum fortem descendentem de celo amictum nube et iris in capite eius et facies eius sicut sol et pedes eius sicut columne ignis ℣ Et habebat in manu sua libellum apeꝛtum et posuit pedem suum dexteꝝ sup̄ mare sinistꝝ aut̄ sup̄ terꝝ ℣ Et clamauit voce magna sicut cum leo rugit cum autem clamasset locuti sunt septem tonitꝝa voces suas ℣ Et cum locuti fuissent septem tonitꝝa voces suas scribebam et audiui vocem de celo dicentem mihi signa ea que locuta sunt septem tonitꝝa et noli ea scꝛibere ℣ Et iuꝛauit in viuentem in secula seculoꝝ qui creauit celum et ea que in illo sunt et terꝝ et ea que in illa sunt et mare et ea que in eo sunt quia tempus amplius non erit ℣ Sed in diebus vocis septimi angeli cum cepeꝝit tuba mysteꝝium dei consummabit̄ sicut euangelizauit seꝝuos suos prophetas ℣ Et vox quam audiui de celo iterum loquentem mecum et dicentem vade et accipe librum apeꝛtum de manu angeli stantis sup̄ mare et sup̄ terꝝ ℣ Et abii ad angelum dicens illi ut daꝝet mihi librum et dicit mihi accipe et deuoꝛa illum et faciet amaricari uentꝝem tuum sed in ore tuo erit dulce sicut mel ℣ Et accepi librum de manu angeli et deuoꝛauit illum et erat in ore meo sicut mel dulce et cum comedissem amaricatum est uentꝝ meus ℣ Et dicit mihi oꝛtet te iterum prophetare populis et gentibus et linguis et regibus multis ℣ Et datus est mihi calamus similis uꝛge dicens surge et mensuꝛa templum dei et altaꝛe et adoꝛantes in eo ℣ Et atꝝium quod est foꝛis templum eice foꝛas et ne mensuꝛes illud quia datum est gentibus et ciuitatem sanctam calcabunt mensib̄ quadꝛaginta duob̄ ℣ Et dabo duob̄ testib̄ meis et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta amicti sacciis ℣ Hi sunt duo ligna olyue et duo candelabꝛa que in conspectu dei terꝝ stant ℣ Et si quis eos uoluerit nocere ignis egꝝedit̄ de ore eoꝝ et deuoꝛat inimicos eoꝝ et si quis uoluerit eos nocere sic oꝛtet eum occidi ℣ Hi habent potestatem claudere celum ut non pluat pluuia in diebus ꝓphetie sue et potestatem habent sup̄ aquas conuertere eas in sanguinem et percutere terꝝm omni plaga quotiens uoluerint ℣ Et cum finierint testimoniū suum bestia que ascendit de abysso faciet cum bellum et uincet illos et occidet illos ℣ Et coꝛpoꝛa eoꝝ in platea ciuitatis magne que uocat̄ spiritualiter sodoma et egipt̄ ubi et dominus eoꝝ cꝛucifixus est ℣ Et uidebunt de populis et tribubus et linguis et gentibus coꝛpoꝛa eoꝝ tꝛibus diebus et dimidio et coꝛpoꝛa eoꝝ non sinent̄ poni in monumentis ℣ Et habitantes sup̄ terꝝm gaudebunt sup̄ eis et leticiam agent et munuscula mittent alt̄ alteꝝi quia duo ꝓphete isti cꝛuciauerunt habitantes sup̄ terꝝm ℣ Et post tꝛes dies et dimidium spiritus uite a deo intꝛauit in eos et steteꝝunt sup̄ pedes suos et timoꝛ magnus cecidit sup̄ eos qui uiderunt eos ℣ Et audiuerunt uocem magnam de celo dicentem eis ascendite huc et ascenderunt in celum in nube et uiderunt illos inimici eoꝝ ℣ Et in hoꝛa illa terꝝmotus factus est magnus et decima pꝛs ciuitatis cecidit et occisa sunt in terꝝmotu nomina hoīm septem milia et ceteꝝi timoꝛati dederunt gloꝛiam deo celi ℣ Et ꝙ secundi angeli tube ℣ Et tcius angelus secutus est dicens uoce magna timete deum et date illi honoꝛem quia uenit hoꝛa iudicii eius et adoꝛate eum qui fecit celum et terꝝm et mare et fontes aquaꝝm ℣ Et ꝙ tcii angeli tube ℣ Et templum dei apeꝛtum est in celo et uisa est arca testamenti eius in templo eius et facte sunt fulgꝛationes et uoces et tonitꝝa et terꝝmotus et gꝛando magna ℣ Et signum magnum apparuit in celo mulieꝛ amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius coꝛona stellaꝝm duodecim ℣ Et in utero habens et clamat pariens et cruciatur ut pariat

luxuriosa ẏra q̄ sol ⁊ bone ꝑsone vel aer ⁊
tota virtus ẏ eos obscurant & tedant ẏ ẽo
q̄ nulla ꝑsona ẽ ita aer vel sol ⁊ stra et pura
q̄n fetidus inficiat ẏ putred abissi ⁊ ẏ malꝫ et
luxuriosa ꝑsonꝫ sꝫ fumꝰ libꝛ malozꝫ suozꝫ atq;
ẏgit vsq; ad eꝫ Et q̄ dꝛm tangit puꝛ mꝫna
bitꝫ ab ea Vel dic q̄ puteꝰ iste ẽ gehenꝫ cuꝰ
fumꝰ ⁊ mala doctꝛina ingerit & corꝛumpit solez
et aerem ⁊ bonas ꝑsonas et etiam q̄n stella
magna ⁊ dyabolꝰ apꝛit os illozꝫ ẏ ꝑdictoꝝ
corꝛumpit bonos modꝰ colloq̄d plus ⁊ꝛ

Dixit Iohannes ozie de fumo putei abissi
locustas sibi equꝫ ad pug̃ et sup capita
ozis corone aureꝫ et facies earꝫ
sicut facies hominꝫ capillos sicut mulieꝝ dentes sicut
leonꝫ loricas sicut loricas ferreas et vox alaꝝ
earꝫ sicut vox curruꝫ equoꝝ current ad pug̃ et cau
das similes scorpionꝫ et aculei erant in caudis earꝫ
et potꝰ earꝫ ad nocendꝫ hoib; sicut habent scorpiones et serpentes ẽ
eis ne lederent herbas terꝫ nec omne viride
nec omne arboꝛ sꝫ homines tm̃ qui non habent signum dei viui in frontibus suis
et cruciatus earꝫ mensiꝫ quinq; erat cruciatus earꝫ
sicut cruciatus scorpionis cꝫ percutiat hominem et
non inuenient eum Et similitudines locustarum
ꝛ ꝓ ꝑ ꝓ ꝑ ꝓ ꝑ

m cauda ⁊ in fine sue scorpiones in quib⁹ p
exhibendam veracem pugnam aliis et ad
hoc crudelitate mistigus do anulos capine et
crudelitat⁹ in fine talibus a deo p⁹ ⁊ⁿ
Noussime mordebut vt colubet ¶ Vel dic
p cauda 2 status senectutis q⁹ duza tales ipse
nactute p⁹ scorpiones falsi captores et ad
hoc crudelitate malicie detractois actiue ipsi
gentes ¶ Vel dic q⁹ qui sp⁹ in facie homes
et i cauda scorpiones signif detractores q⁹ m
facie ⁊ in prima sp⁹ adulatores in absencia
scorpiones pungitiui ⁊ⁿ 2ⁿ 4ⁿ duz scorpionibus
hoim ¶ Vlto S⁹ q⁹ pdas coze 2 nocē habūt
mensib⁹ quib⁹ ⁊ Numero quario q 2 ipsius
sign⁹ mundi vtrum talium q ⁊ cto ⁊ quadrq
2 ipsis q⁹ vt S⁹ glē non pfiant ciuitē suā
q⁹ mordent⁹ subito et male ipsi go pnt nocē
habūt mensib⁹ quib⁹ ⁊ quib⁹ dant vitā pdis
⁊ breuit⁹ hodie sub manu talium p⁹ debilitate
pacis tranquitat⁹ et affrictione sue multi
sp⁹ homes qui dap⁹ dant mori in nō diuinis
sunt aptant ⁊ finalit⁹ ipsi hnt sup se regem
angelū abissi sz p⁹m malicie quod S⁹ exponat
q⁹ ois extinct et corrumpit ¶ Vel ad litz
angelq exponens q⁹ regit q⁹ diabolq in
fine ipsos confundet⁹ p⁹ exhortant ad aper
de sibi ¶ Vel dic q⁹ donatist sp⁹ detractores q⁹
unit⁹ omes homes plumbt et coze faciei ⁊ appa
rentia videt⁹ admirabilis et ⁊ donat⁹ videt⁹ eo
homes q⁹ in p⁹ia dant de hoie multa mala
singul⁹ se loqui ex cultate vt facilius eis ore
dat⁹ si vel finalit⁹ appetat coze demus falsi
tus et inimicia homina q⁹ mal homs
alios laedant et diffamat ⁊ cauda ⁊ finis
vbiq⁹ suoz vel cauda ⁊ retro in absencia 2
pungens sunt anulq scorpionis lig em ⁊
principio vel in pricia blandudi tm sp⁹ ⁊ fine
vbiq⁹ detractis et pestiosis anulei ducidi
⁊ ipsi hnt pdtum nocē sibi mal vbiq hoib⁹
⁊ homs et rōnabilib⁹ penā ⁊ nocē non ledut
ipsi tales vt hnt non murmurat nec detrahut
de illis qui pacē aut mihil valet p⁹ tm de
habūt ⁊ hoie ipsos ⁊ breuit⁹ euacuat coze
2 status scorpionis in quib⁹ blandudi primit
et vsq coze 2 diabolq exhortatoz ad cuq
instructū ipsi alios decipiūt qui bn⁹ exhortos
2 eo q⁹ ipsi mānibus multi hom pumilt et
exhortant ¶ Vel dic q⁹ pdas coze S⁹ nocē habūt
qz ad litam multi sp⁹ multi infideles q⁹ solū hnt
pdtum nocendi nihil ꝓficiendi ¶ Vel dic q⁹
locuste sp⁹ diabli qui de puteo abissi ⁊ infin
aliquoriens exeunt⁹ p fumū huius actis cali
ginosi volitat ipsi semp pati sp⁹ ad plenū tempus
quid mouendū ipsi sp⁹ in facie ⁊ in principio hoies
q⁹ multa suggerūt facta sub spe hom sta q⁹ videt⁹
rōnabiles et quam capillos ⁊ capitatis et de
lictis siue iniquitatis hnt multa pcta et detrac
tata aut ⁊ hoies p augmē rōnis mulieb⁹ p ficta
palliatione tamē sp⁹ homes p mordacē tempta⁹
quid scorpiones in cauda ⁊ in fine p pungente
et venenatā doctrina⁹ et hnt aculeos in cauda
⁊ tormentoz affect⁹ ipsi hnt nocē p⁹ morte et
in vita hoib⁹ qui nō hnt signū dei viui ⁊
vitate ihūe et elitatis et memoriā sanguis ē
et ipsis hnt cruciat⁹ tm atrocit⁹ in ipsis q⁹
mori et deficē quarentes nec inuenient⁹ mori
unt⁹ ipsi ⁊ⁿ 6ⁿ ipsis coze nō extinguet⁹ et
vnit⁹ coze non moriet⁹ ¶ Vel ipsi non pnt
nocē fenoribus ⁊ lacentibus mira p⁹ qualitate
nec nō viri ⁊ plantoribus p⁹ honestate n⁹ vili
arbor⁹ ⁊ graminibus arinoz felicitate et ipsi
hnt sup se regem angelū abissi sz lucifer q
sp⁹ optauit q⁹ ois bona hom exhortat et corru
pit p⁹ posse suo Iob 41ⁿ ipse 2 rex sp⁹ omes filios
superbie ⁊ⁿ ¶ Iohannes vidit 4ⁿ angelos alliga
tos in fluuio magno eufrate qui quauezat in
hora diem et mensē et annū vt interficiant
tertiā pte hom et quidā angelq qui habat
tubam soluit eos et habebat sonū exercitu
innūerabile et immensū ¶ Eufrates fluuius
babilonie sign⁹ mundi ypocritaz q⁹ babilonios
⁊ mundanos designat et secundū quos semp
fluit et defluit sicut aqua ⁊ angeli qui sp⁹ ibi
alligati signat mundi principes et potestates q⁹
in mundi ypocris sp⁹ inclusi et ligati et ipsi dim
4ⁿ q⁹ xpi sp⁹ in mundi 4ⁿ plagis habitantes
Angelq qui habet tubā ypocrē balenos et suos
malicie actus laudatores qui tuba sue eloquie
adulatoris cord ipis resonat et cessat sign⁹
Quid p⁹ in fluuio ypocrite huius mundi hodie
4ⁿ angeli multi principes et potestates q⁹
semp sp⁹ pati in ea hora die et mense 2 anno
homes mtis sue ꝛ rapina et exhortatione mul
tū exercitu sic innūerabili ⁊ collegijs 2 consortijs

famulorū aduocatorū. sñi tales mutuū ad hoc
vt subditos deuoret & infestent. Et ꝙ dño ꝙn
angelq; auriales. i. ꝙñi adulatorēs & falsi actu
sultores assumat corā eis eoꝝ laudādo & subdi
tos actusando. tunc vsq; exercitū eoꝝ mouet
ad alios ordendū. i. ad alios molestandū. Et sic
iohannes vidit equestrē exercitū cuiꝰ nūꝰ erat
viginties centies denā milia. Equites aūt vsq;
habebāt loricas igneas & subphureas & iacinti
nas. sic hodie iste exercitꝰ balismoꝝ & valde
multiplicatꝰ. Fuit ecia ad mali cōtē alios lo
rica malicie & cautele q̄ sūt ignea ꝙ auā
ricia. subphurea ꝙ luxuria. iacinctina. i. co
lore celestē vel fumee ꝙ superbia. Vel loricā
malorū sūt aduocati qui mō loricare malos
defendūt. Et vsq; sūt ignei auari subphurei luxu
riosi. iacinctini. i. ornati ypocrisi. subphi. ꝑ
ignis subphur ꝑ calicis eoꝝ. Iohannes vidit
equos mirabiliter in quodā exercitu ordinatos
qui caudas habebāt similes ꝑpentibꝰ ignitibus
capita aūt quibꝰ nocebāt. capitibꝰ eoꝝ erant sūt
capita leonū. & de eoꝝ ore ꝓcedebat ignis
subphur. & fumꝰ & ꝛª ꝑ quoꝝ ortisa & ab
vtriꝰ tribꝰ plagis hoīm. sc. ignis. fumꝰ & subphur
& q̄ ꝓcedabāt de ore equoꝝ. ꝓles eoꝝ erat
in ore ipoꝝ & in caudis eoꝝ erat vnde equos
in visione. Equi vsq; signāt mundi
diuites superbos & luxuriosos q̄ eqꝝ & auāt su
perbi & luxuriosi. vsq; cum dicit primo capud mor
dentis ad modū leonis. q̄ iuuenty eoꝝ & ꝓtriplū
vite sue qui ꝙ caput designat & leo
nis. q̄ in iuuentute sūt crudeles fortes &
superbi. q̄ leo fortissimꝰ bestiaꝝ ad nullū pa
uebit ornis. vsq; Cauda eoꝝ i. senectꝰ
& finis vite similis ꝑpentibꝰ q̄ in fine sue
ꝑpentini & tortuosi ꝙ malicia & vie ignitos
ꝙ auaricia. q̄ gliter ꝓcedit caput auari in se
nectute q̄ ꝙ iuuentute & eoꝝ cauda i. ma
licia habet caput ꝑpentinū i. inuentionem
obliquā auaricie & fallacie. Et vsq; de ore suo
mittit ignē fumū & subphur. i. tria genera
malorū verbaꝝ. q̄ a tria vba illoꝝ aut ꝓtinent
ad fumū i. ad elationē superbie & iactancie
aut ad ignem i. ad clamationē rapine &
auaricie aut ad subphur. i. ad fetorē cā ignis
& luxurie. Et vsq; nocet multipliciter ꝙ hec plagis.

Superbia enī coꝛd̄ inuadit superiores. Auā
ricia minores. Luxuria mulieres. Et breuiter
ꝓtās eoꝝ & in ore & in dño & cauda ꝑdīs
& in malicijs eorundē. Vel dic ꝙ vsq; sūt
cincti mali. stati moderni qui sūt luxuriosi
sicut eqꝝ. quarū caput & impetus sūt ꝓpter
& leoninū & rigidū & austere q̄ ꝓpter
iuste & rigide volūt regnare sūt & cauda
& in fine sua ꝑpentini & auari in fraude
ꝙ auaricia. ingerentes dona & munera &c.
gentes &c vt supra. Cam Ioīs angelū

Iohannes vidit vnū angelū fortē
descendēte de celo amictū nube
& yris erat in capite eius. & facies eius
lumpna ignis. & habebat in manu sua li
bellū apertū & posuit pedem dextrū
suū sup mare. sinistrū sup terrā & clamauit
q̄admodū leo rugit. & cū clamasset loquē
sup septem tonitrua & acceperūt libellū
de manu angeli & fuit in ore suo dulce
sicut mel. & cū clamasset illi locuti sunt
& amictus erat ventis eius. Angelq; iste
pulcer bonꝰ angelus & celestis. Nubes q̄
continet humorē & pluuiā significat. Iulcrū
pictura quia pulcer debet esse humectatꝰ &
de pluuia beneficiare & aliōꝝ esse aliqs
distillans. Iob xxvi. nubes seqūt̄ iudicē suū
yris q̄ est signū federis inter deū & mundū
significat virtutē patris & veritatis qua pulcer
habet & p̄ quā debet subditos deo & suo
prōximo concordare & inter eos pacificare
& pacem gignere. Vel yris continet in se
colores significat pictura honeste qualitatis &
bni in quo omnes colores & alia bona sūt. sicut
virtutes & ꝓfectus debet reluceꝛe in ꝓximo.
Et yris circuit sedē dei. quia gratia dei est
vnaq̄q; significat misericordiam meam & ipsam
terra que est mundus omnis viuentis significat
tribulationē & opulentiā padisi. per deum
timoꝛ. Ministeꝛ qui pedibus claudicat sūt
scripturē sacē. super quē tonitrua ꝓcedūt. vnusq̄sq;
ꝓtoꝛ qui habet ꝓcedere nocē contra quē debet
Vidit ego iohēs angelū i. ꝓfectū virū angelicū
ligatū & spiritualē fortē & constantē similitudinem
habentē de celo q̄ sc. nō reputat dignū
ibi assistere si magē in mēsa dñi & quibus

Amictu nube ꝑ corridem pictule et ꝯ capi
tu ⁊ in mitracione habebat in eodem ⁊ domo
dam sinitate pacis et concordie vnitate sancte
cig ⁊ intellecty debet lucē vt sol ꝑ sapie
claritate pedes eig ⁊ affectus debet ee sic
ignis ꝑ feruentissimā caritate libru debet
habē ⁊ sue scripture sagacitate Et ꝯ ⁊ ste
magg missu ē ad me in qua erat libel⁹ ille
Liber esse debet hic pedē doctre ⁊ timore
sup mare ⁊ sup amaritudinē maris ⁊ ipm
ꝑ ingrem cōsideracionē pedem sinistrū ⁊
amaritū et affectionē debet habē sc̄a ⁊ ad
padisū ꝑ eternaz desideriu et affectionem
Vel pedē doctre ⁊ affectione spūalē spūale
sup mare ⁊ sup affluentia padisi Et sinistre
sup terram ⁊ in cōsideracione maris et ipm
Ps In mal via tua D⁹ erud hic vocē suam
leo ꝑ rigore et aūcte obstione Deb⁹ erit
sacre scripte tomitrua ⁊ vnitas p̄dicatoꝝ
hoc mundo ꝑ p̄dicā Et iste dat⁹ tr̄ade
libre iohē ⁊ subditis et scrutinio ꝑ scripture
doctrīa et ex pdm qua nō dat⁹ angel⁹
⁊ mirabilare ꝑ audito et deuocarie et in
ventre mādūcare retinē et iste y ista alt eis
dulcis sicut mel ꝑ consolā et eternoz premiū
Amaro erit tibi venti ē ore et mente ꝑ
inf̄nalia tormēta ē cōsidera⁹ vt sic de
subditis dicat ⁹ baruch ⁹ hic ē liber mā
dator dei Et erit ex hic ecia liber vite
Vel dic q hic ē ep̄s qui angelu testa
mēti ⁹ habuit ⁹ qui ⁹ hic venit de celo
ꝑ incarnacione Amicty fuit nube ⁊ pfecta
humanitate Coronaty fuit yride ⁊ celesti
dignitate pes eig dexter ē dignitati et ille
apparuit sup mare qm ibi fuit pedibz ambula
Dimisit et ē humanitati et hic apparuit sume
sup terrā sc̄ liberādo et ambulando Et iurauit
ꝑ qui mit nō vsq ē et ea q̄ in eo sūt et
Et iste clamauit sicut leo ꝑ p̄dicōe pqea
septē tonitrua ⁊ vnitas p̄dicatoꝝ ista
put loqui et p̄dicare iste habet librū scriptū
scriptū et ipm alios ꝑ missā⁹ porrigit et
manducat ē

Cap̄m Vi^m

Dic dato sibi calamo mensure ad
modū vir qui deū ē Christ⁹ mat mētis
templū dei et altare et eos adorā⁹ ē eo
rum et quod ē foris nō metiare ꝑ datū est
gentibz et ciuitate sanctā calcabūt mensibz xl duobz

Vide ē ꝑpūs iudicio qm ibi dabat calamū
mensure ptētis iudiciale et regni iustitie
et castitis mētibz quibz ipse mensurabat et
iudicabat metia singulor et templū ecclē al
tare ē religiosos adorantes q ē eis ⁊ omis fidelis
calamo discretionis metiat⁹ q̄nta sit in eis lon
gitudo fidei spei vel longanimitate ꝑ fiducie
humilitate latitudo caritat⁹ altitudo exemplo⁹
et sublimitas virtutū Atrium qd ē foris ecclie et
relictum dampnatoꝝ mētis infidelium q nosse
de sancto ecclē isti non merent⁹ qm nulla datur
dimensionē in eis inuenie⁹ et ppt id iudicat⁹
reputat⁹ ē qm qui non credit iā iudicat⁹ est
Hoc q⁹ ⁊ ꝑ gentibz ⁊ sn̄ lege viuentibz demolitz
dabunt⁹ ad calcandū et pactus vrbis quia
gentes ⁊ homines calcabūt et affligent eccliam
et ciuitate sanctā quātū potuit et timore tēpo
rantiz qui tenentibz eccliā ⁊ libz dimo ad fidei
aduersā eccliam pugnabunt Ne timeat cor meū
me inimici mei tota die Vel dic q iste mensor
ē iudex vel prelat⁹ qui calamo iustitie et regu
differentie diuinis et corporalib⁹ singulor mēta
metiet⁹ vt sciat qui promouendi et qui corrigendi
de atrio quod ē foris ⁊ de mundo et statu
seculariū non debent se intromittere nec de illis q
sc̄i sunt et ex⁹ virtutem aliqua cōmittat⁹ sc̄is
ipm gentibz sc̄is illis ad quos ptin⁹ dimittat⁹
mansionē gubernandā Et ꝯ pascet⁹ mensibz
eos qui sub manu sua sc̄i ex Vidit iohēs
duos duos ⁹ helyā et enoch qui ꝑphetauit
annis mille ducentis sexaginta et dicit q ih
duo olive duo et duo candelabra lucētia ante
deum et hoc pdicte claudē celū ne pluat et
iudicandi aquas in sanguine et pcutē terrā omi pla
ga ⁊ venit quedā bestia q̄ ascendit de abisso
que facit cū eis bellū et occidit eos et iacēt
corpa eoꝝ in medio ciuitatis q̄ spūaliter d⁹
sodoma et egipti Et quia sc̄i amisit dominū
cōm quos pdicauerūt in morte eoꝝ ꝑ finali
ysti receperūt vitā et ascenderūt in templū
in nube et timuerunt antes inimici eoꝝ
Vide duo ppheta et bestia q̄ ē cont eos muda
noꝝ et religiosoꝝ theologoꝝ et iuristaꝝ
gerit figuram Nam theologi et religiosi bñ
dicunt duo ꝑ duplicē caritatē oliue ꝑ vnctē
honestatē candelabra ꝑ lucentē vitā et doc
trinē claritatē Dicūt⁹ stare in ospitio dei ꝑ fidē et

sa vel bona plata et bona psona m zeligide
causat m aliis multa bona. pi fulgura mi
tigabit. i bona dolenta et exepla et cor
gabit eos sc predes videtes et audietes C
Signu magnu appuit m celo a;ulier amic
ta sole et luna sub pedibz eius et m capite
eig corona stellaz xii. et dat illa mulier. sig
nans puio masculo et clamauit et cruciat
bat parturiri. et aliud signu visu e i celo
sc quisd draco rufus qui insidiabatur
mulieri vt deuoraret filiu eig sc filig eius
rapta e in celu ad deu et mulier fugit
in desolitudine et draco pcta e i terra
sta mulier e ecca vita que a deo despat
sol qui semp lucet sc gram alna q; ipe
tuu non mutat. luna sc mudi ipstitute
mutabilem mutabile et defectibilem q; tales
eclipsiu. In celo go ecca vita mulier et quia
deu prib amictit sole et tegit. i luna cal
tate. luna. i. mutabil vita et mutabil ipsius
sub pedibz eius e sta ipam ita supauit et eo
vilipendit et calcat. in capite eius e corona
stellaz xii. i xc gaudiaz in quada pmde
zoponeb corona illig mulieri. d. q; corona
xc stellaz in patria erit medocria sn obliui
one vacio sn diminucoe voluntas sine pe
bitione impassibilitas sine corrupcoe ia
pia claritas sine obfuscacoe. Carnis agilitas
sine retardacione corpis subtilitas sine
obuiacione sue actuu erit diligere proximu
sicut seipm nonu erit videre proximu. i omi
bute diligente se sicut seipm. videbit dili
gt seipm tamo pp deu. Quo videbit vide deu
diligentem se. pcip q; homo diligat seipm
Ista vltima e signana q; filiu masculu i. pm
habet in se p dilectoem et deuocoem dei
p cto draco magnu dyabolu q; plenu ei fuit
si ipe non putaret qi ipe fuit de celo pjecto
et in terra cadit. pp scam qui sc in patria lede
no valebit C Vel dic q; iste mulier e vir
pfecta qui e mulier qi mollis aut. Vel dico
p consce pulitate mollis p pietate e ba
nignitate. et iste sole i. eccla sagaci dis
cione. vel qi sacdos honestate amictit et
luna. i. mutabil ipsius sui pedibz eius vili
pendit et calcat. et i capite. i. pmente q;
stellaz. i. xii. articuli fidei firmit et tena
citer radicati tenent. Apo. 22. Affert fructus
xii. p menses singulos. Ista vltima sc pgnans

q; vel talem in vtero conscie continet filiu masculu
i. bonu et firmu. pponit. pp sume cupiat pcre
et manifice p bonore opm ecclie et qdam
Cap. 16. mulier cui pars hystoria habet si cui
pcipit iam non meminit ipsius ppe gaudiu. sc
qm draco rufus i. malicioso venenoso et ipi
mis dyabolu videt talem mulierem i. bona pfec
pposito insignata et bona opa pare cupientem
vel ipe insidiat ei p malos suos suggestiones
ipe mitit deuastare et a michaele bomi pposi
tu ptu impedire ne ascendat ad bonu opus. si vel
mulier iste michaelis debet pcre et filiu pfectu
bonu admpli et illud debet deo offerre. qa
prius eig debet de capto apud deu. q. ad dni
gram ordinatu et qm debet in desertu religiose
vel pme fugere et sic draco dyabolu videt et
ipsum non potit sequi. vide. Et terre elongatu fugies
et mansi in solitudine. Vel dic q; ista muli
er e ecca q; antiqtus huit sole i. xc et bona spi
tualia p vestimenta. luna i. mutabile mudi ps
pectas sub pedibz eius. dat sc qtempta e qui
catu. q; p eternitate sola spualia diligebant
caduca vero et lunaria spernebat. Et q; mulier
in principio qm ipsa habebat in capite corona
stellaz xii. i xc apostolos qui in capite i. in pmo
ipam coronauerut et sic stellas xii. ornauerut
Aliter de ecclie nouo Apoc. 21. q; habet
p pactis xii. margaritas. Tuc go draco i. dya
vel tyrannus non potuerut ipsedire qm pares
pulsu fidelium pdicatoz et consulendo at qui acq
vel bona spualia p pauperibz mutando. vel qm
qa ita hodie videt eccliam amicta luna et sole
sub pedibz eius tene i. spualia diligere et spualia
calcare. pp timendu e ne ipam possit draco
insidiando devorare. Vel dic q; tm draco
fugit malos tyrannos pncipes seculares q; ecclie
vel psone si quod pgnate videt. i. diuersis
insidiando ipsam capere conatur. qui multotiens
fugam appetunt. sicut ad literam pt de subdiacono
romano. qui draco iste q; se mittit ad illudendu ei ut

Michael et draco pliabant in celo sc vi
cante michaele draco pjecto e ad an
gelos suos in terra. Quis ira ad magnam
scientiam qm et modicum tempus habet draco ut
videns se pjectu securis e mulierem q; pepit
masculu. sc q; illi mulieri date sc ale due
aquile magne ut volaret in deserto loco ut alat

p omīs defuncty et rusticitas 2 sub eq 1
michl hoc 2 dea vel aīa pria vel ritus
2 ei subiecta p rationata 2 stellis 1 addis
et pntibg solū in demōd 2 fugā et hre
1 vilitatis nre miser ad cogitatē Vel
dic q mulier 2 bong vel pfectg platy
habens sclem disc ecclie calcab lunam
ppetue Coronaty et asbriaty stellis 1
bonis et honestis psonis cleric 2 nobilibg
et discretis Draco 2 alijs malicioso sub
dity que ipe habet venenaty 2 bgosus
Cui go mulier ista 1 platy debet parē
1 aliquod bñficiū aliqui concedē statū sū
plud et contrariū in clo ame vel aligio
mis mt Draconē et michaelē 1 inter
bonos et ambiciosos Nam draco 1 mali
cioso subdity cupit istū fetū 1 bñficiū de
uorare et optime dq qñ iste fety capit
a deo et de dei voluntate aliqui bono dare
dit et draco ambicioso dare nō vult et
dimittit in statu infimo nec promouet
et tunc draco iste mittit in astra cū milite
1 comite sclato et fugit cū eis assiliationes
et appellit ad fugā 1 adie aliā rōnā
vr ibi tuear Leo Dauid q filig sug abiecto
appulit fugā in deserto et tunc iste draco 1
subdity ambiciosi dimittit cū eo fluuiū
1 accusā criminalū apponendo quē nisi
ira 1 deg vel btā vgo vel femitas sue
vitate sc̄itatē iusticie adiuuit vel ira
1 aduocatore fugatas domū et plebē bri
ualia ore suo exclusuit et fluuiū iste
accusationū absorbuit vel ira 1 hre
nre Domore multiplicitas affouit p tēpo
magna pculo sit et tūc draco iste videns
se non posse sibi nocē illos de fame sua 1
familiaritate p posse psequē et iuadit hre
leoni genitū assistau te Ca'm 13m

Qdit iohēs bestiā vnā assidente
de mari ignē cornua septē et ca
pita decem et desup capita eius
nomina blasphemie Ista bestia sibi dat vsq
qñ ad pedes 2 habat pedes vrsi caput
leonis p dr̄as leonis et loqbat ignia et
blasphemias in deū et in sctos et draco
p quē dedit ei potestatem maximā in tūc
p nullg dat in tra qui posset ei resistere

Et id fecit bellū cū sctis et deuicit eos et
blasphemias loqbat cont illos qui in celis
habitant et data 2 ei potestas sup omē ppīm tribū
et lingnā et nationē et vniuersi et adorauerūt
draconē qui dedit potestatem bestie Ista tamen
bestia finaliter missa 2 in stagnū ignis addet
et sulphuris Ista bestia 2 balaam q dr̄ bes
tia qñ vastia 2 tales solent vastare aīa bō
subditare agere sicut stultū humile pauperā
et auare bestia ascendēs de mari 2 balaam
officialis vel aduocatus qui venit ex humili
et vili plebe et pauper statu qui sc̄z tm asce
dit qñq; paulatim q acquirit plūa capita
1 plūa officia et dignitates Habet etiam
plūa cornua 1 magnos aduitores filiabet
p quos tūc omēs alios cōmittit et tua
dit Abacuc Cornua 2 manibg aug tñ suas
aug ibit mors Tales st sibi pdo p quo vidēlicet
qñtū ad corpg intendūt Vnde ait 2 aliū scripsit
ad sanctū Hic ista non gaudet nisi qñ pñt
omēs vel affinū suū 2 fidelis 2 ira vsq
aliqng vie plene st sanguine Ista sibi st vsq
p luxuriā qñtū ad pedes affectionis Vnde ei
diligit sūme dilectionē mētis sic vē amor et
affectus istorū nō 2 n ad mētē 1 ad dilectionē
luxurie et carnalitatis Lingua 2 ejus et hec sub
lingua tua Ista st sibi sctos p superbiā et iac
tantiā verbositatē qñtū ad os locutionis eos 2
aliqñ superbissimū et os eius semp fetet Hic ista
semp ignit os 1 vba hominū superba luxuriosa auc
tantica iactantia minantia atq; vana fetida
et luxuriosa ipe Os tuū gehennauit maluit Io
vā tales loquit grādia iactando blasphemias
et cōtra deū et sctos mendacio vel cōtra sctos
1 contra banas psonas et simplices criminādo
sc̄z et accusando Iob 22 Os meū condēnabit te
pactibg Dei quid Et certo tales ignt deum
nō q dat eis potestē sc̄z aliqd malū mgrim
et principē ei quo st in pucio et a quo depēdz
esse principat potestas vel aliq magnū officiale
in curia principis vel plūs qui eos sustinet
in tm q nullg pt eis resistē imo pūt et
lingua 1 alia gēs hom timet et adorant
talem aīa draconē et principē qui eis dat
tantos potestē Et breuiter ipe facit bellū
cū sctis et cū bonis simplicibg et pauperibg

sanctis dico i ꝑ in tra qui sñt in tra ea ꝑ
petuate viuūt ipsos q̄ supant at deuinant
Cōtr illos erāt qui ꝑ in celo i in statu celi
gionis vel esse vel in celo i in statu dignī
tatis et excellencie blasphemias i accusa
ciones at mūmuracões ipse ploquūt at fraud
torq ipsius mirat tota pars loquit de eoz
ꝑuate ppria et excellencia et vanitate ses
cauendi ne accidat illis sicut ipsi bestie q̄
finaliꝫ pena sunt in stagno ignis ardente
et sulphure Dic vō ipsi i tormentis ipsi nabilo
conburent finaliꝫ et sic videbunt sepetes
igne fluuiacido combusti i tampalis et esse
deo dante iudicat ad missa ea venit fina
ꝑ vidi ipsū supexaltatū ac trīsticū et esse
non erat Retro ei ingit q̄ q̄ de inclyto
venit ad tanta ꝑfuitate finaliꝫ no deci
dant i ipsorum penalitate Cui vel dic q̄ ta
bestia e clerico bestiali qui a mal i ab hu
mili plebe vel paupe statu venit q̄nq; ar
cepit capita plura i dignitates et plebes
at q̄dq; cornua i mitra q̄n fit capus vel alibi
vel cornua i pompa vel clamor Et iste
p̄ clero acepit magna ꝑtate non a se ꝑ a deo
come i ab aliquo amico vel fautore apo cui
dinali alig ymperatore virtute cuig nulli pt sibi
resiste quoq; modo ac vt supi Cui vel dic q̄ ꝑ
a antiqua q̄de draco i diuersi nūduc at
ei dabit mirabilem ꝑtate ipse a mal i a pride
amaltudine venit at ascendet q̄n pride
concepti at nutriti et ib ille habet septe
cornua i septe pena mortalia vel i actu
vel in habitu ite 10 cornua i trīsgressiones dei
mandatoz lege ipse habet corpus ꝑdi p cru
delitate ꝑdes i affinates vi si p ficta ble
mgnitate q̄a vnusq; a alat q̄s amat ludā sic
ipse alios trahendo sicut ꝑdo ellios ludendo i
blandiendo sicut vnusq; seducat Deinde ascendit
alia bestia scilicet vnus de eis dat leonina p su
perbia iactancia at blasphemia cōtra deū at tbg
amis ad dimidio spacebit et breuit nullo
poterit resiste ei si tribg at lingue abeduit
ei at omes mirabūt at stupebūt de nisi ꝑtate
si finaliꝫ subit at igne at sulphure habūt
in infno Cui vidit vidi 2m bestia ascen
dente de tra et data ei ꝑtas a prima
bestia et cum ꝑtatem faciebat et fecit
signa magna in tra ita q̄ fecit ignem
descē de celo in tram in conspectu ām hoīm
et fecit omes habitantes in tra pusillos at
magnos videat filios pauperes at diuites
adorare bestia prima at portare ymaginem
eius at mitra nois eius at caracterem bestie i
manu dextra at in frontibus eoz in fine
tri prima bestia et 2a misse ꝑ in stagnum
ignis ardentis at sulphure Dicut 2a missa
in 3q 4q 5q ca Ista aut bestia habet cornua
sicut agni et loquebat sicut draco q̄a
bestia e antiqua sicut dni at ista 2a sigt eius
ministras pseudo ꝓphete qui ei magne ꝑtate
expletos seducit ꝑta miracula at signa
faciat ita q̄na ad ea videat et ipm faciat
ab orbe ascendi et adorari nomē eius at ymaginē
eius videri at caracterem eius i ymaginem
sue posterie ipsius in fronte at i manu
tenacit retinet habebunt enim cornua agni
i ficta benignitate at loquet sicut draco
p capita hui crudelitate q̄ alios blandiendo
sicut agni alios sicut draco fallendo seducat
finaliꝫ tri ad nigrū suo ignis incendiū
ci emabunt etc. 13 Ignis at sulphuris at
pluuia sup eos at sup ipsum ei Cui vel
dic q̄ prima bestia q̄ a dracone ꝑ ꝑtate
a malig iudex ꝓcepit vel ꝑtatē ꝑ ꝑtate
capita i plures dignitates vel cast a deo
come i a diabolo sumendare nō q̄ctq; si
in celū bono at malorū a bestia
ꝑdere iudicat et bestiales qui ab ista prima
bestia recipiūt auctem ipsi q̄ ignē magnū
in cō mundo ꝑtate at facit ꝑdigia at
signa in tra Ita vel dato q̄ ipsi ascen
dat in tra i a statu infime paupe at
humili nati plebe ipsi tri fecit edifica
turres at ꝑdia at alia multa edifica magna
ista q̄ de ꝙbus q̄ ipsi facit ally videat deo
Deinde 2a signa at mirabilia fac ꝑ ap
me ipsi facit ignē descē de tra q̄ ignē
rapine et exordiacionis vsure at auaritie
facit pullulare q̄ ꝑ eoz suggestiones
at accusacões ꝓncipes et plati ipsos subdi
tos deprecedat at eos igne rapine seuicie
et inflammat dicentes i subditos ignē rum

mittē in tram et quid volo nisi vt ardeat
et breuiter· ista sequant omes habitatores t̄re
et t̄re hoc· et ipsi ḡht ozmia sicut agnꝰ
et loquūt sicut draco Dozmia aūt q̄ ste ps
ps et caput bestie flgūt introitū et egressū
et principiū ꝓpōz· q· p eōs m ozmibꝰ r· t̄ps
officiū sui vt videāt benignissim sicut agnꝰ
Et vē in fine qđ aliq̄s dū sierēt t̄ officio
et creuerūt ut loquāt sicut draco· r· crude
liter· et auctoritate ꝑpria ad nutū accusādo
et ad modū draconis ōm pena vendicādo
Vñ ꝓ qđ sit dicit Absoluat me sicut draco·
ꝑsequat veniā t̄ sua tendicudine mea Et ꝛ·
Et breuit· in tota t̄ra ait ꝑsc nō remanet
ꝑsona nec liber· r· nec religiosꝰ nec seculāris
nec diues nec pauꝑ nec magnꝰ qñ ipsoz
ꝑsuasionibꝰ inducūt· maliqꝫ et tuendoꝫ
opozteat ipsam ꝑmā bestiā sic ꝑncipē vel
plāū adōare et munera et emendas dare
vel alias honōare Ista ēm fecerūt ꝑ suas ex
artiones q· omes alij venīāt honorāt et ado
rent ꝑncipes et ꝑlatos· munera sic offeri
do· subuentiones ꝑstando et emendas de
bite largiendo et ymagines ipsoz r· ipsaz
vxozes filios filias nepotes et secretarias
eozundē Non ē mīn q̄ se absondūt a calōe
ualūd impuoz· Vñ Iob· Pug et magnꝰ
ubi q· pug et liber· Sic finaliter ista bestia
ꝑma sic malꝰ ꝑncipes et bestia 2ª sic mali
ballem cōz· ignē et sulpḡuē abundē· et i
ꝑsono ipsoz ut ꝛ· cruciabūt· Vñ· ꝓ· vendē
cauit ipse vē· mūs et ignis Et vel dic
q· ista bestia cui nulli ꝑcedāt ꝛesistē· et
ꝑmi cuiꝰ· q· sua ḡoriem bestiale vel
mulier· pulchra et luxuosa Isti ēm ꝑmi pau
ci ꝛesistūt Illud luxuria erīa luxuosa et
pulchra mulier placet cōtēplāri et deuiāt
eos multoriens sicut ps i sampsone et
absolone Iob 27 Non ē malicia sic matiud
mulieribꝰ Et 2ª bestia sic vetulas maquelas
q· seducūt ḡoles ḡlātes in tris suis sōlis
Et hoc q· ipse sic sicut agnꝰ sed blandiēdo
benignitas· iuuencūlas alloquūt· Et sic
draco ꝑs insidiando vendicando decipiēdo
in qñtū ꝑ eas alie ad pena trahūt· Et
breuit· q· omes ḡlātes in tra sui liberi
et sideles et religiosi diuites et pauꝑes

obediunt ꝑme bestie r· ꝑmo luxurie vel alicui
mēbrō ei⁹ mulieꝛ et q· omes adorēt ymaginem
eiꝰ et ipsaꝝ pulchritudiem illud ps q· vere
ē mō q· omes ḡoles ꝑcūt in frontibꝰ suis
r· in apparētia caracterem siue bestie r· ipsi⁹
sionem luxurie sic ḡtes ḡad et frā et sic ad lra
mulieꝛ sic qui portāt ipsoz nomē i vestibꝰ suis
r· ipsaz ymagines vel signa· vel eaꝝ ymā
gīem et caracterē ḡht· i frōte in qñtū ḡrem
mēbra siue pulchritudinis in alio in corde
Nūm ecce sui nōis defectū in qñtū nomen
suū in libro sicis scd ḡratū· sic ꝑceptū i
ymagine ꝑtrahitur homo Et tam ꝑma q· 2ª
bestia r· tam ipsa luxuria q· vel mulieꝛ luxuiosa
q· sua vetula ignis et sulpḡur sic obūbꝝ frā
in infno ḡbuēnt· sic ḡnis sulpḡuris ꝑ calōe
ozē Vel dic q· 2ª bestia ē doctōr ecc cō
nua r· exactoꝛ fiscꝰ ē ad modū agni r· gu
milis et benigne ipse ei⁹ docēdo loqꝫ sicut
draco ista q· ignis discordie et ire ḡnat ꝛ·

Q Dit iohēs sic mōdo ſyon CAm 17m
agnū stantē in conspectu ei⁹ 144 milia
ḡntia nomē eiꝰ et nomē ꝑris eiꝰ
sciūt in frontibꝰ ozē et audiui ē vocē de
celo q· ait̄ multoꝝ et tōi vocē tonitrui
magni et sicut vocē citharedoꝝ citharizāt
in citharis suis ante sedem agni et ante
lea et seniozes et nō q· isti sic q· ad mu
lieꝛibꝰ non sic cōmīnati et q· empti sic de tra
et qui sequūt agnū quocūq; ierit et in quoꝝ
ozē nō ē mūcntū mendaciū Isti agnus
sciꝫ ḡtes humiles et benignos· q· ꝑ certo
dñt ad constituti sic mōdo ecce vel aliqs ḡtes
sic in exercitacōe dignitatis· q· sic sic alios ḡtes
ꝑfendi isti go dñt ḡtes scd in societate plura
ḡtes nā ḡtes sic alia plena dant an 2 ecce
r· vizos discretos electos ecce videtes ḡtes
sumizes r· layeales matutos et honestos more
nemutate fulgētes ḡtes citharistas r· cantozes
deū et side callantēātes et cantica nouū r· dī
mō auertūt officiū gentes et multa milia
aliozū r· bonoꝝ subditoꝝ Ista q· viri iusti sunt
tibi quiue et isti ꝑ eos dñt habē ḡsideracōes
ꝑ q· nomen pris ecce r· chy nois scribi debz
scribi in frontibꝰ r· in apparētia ecce ꝑ hoc sta

cumuisacione Lignu cra ⁊ bonu platu sibi
dnt sequi p ymitacione nec dnt ad muliebig
ornatu p luxuie foditate et a tra dnt de
empti p auaricie contamptu et abhoiam
et ⁊ hec ego non debet quem mendacio p
aliqua mala locutione Vñ ij° Nolo velle
mentiri ome mendaciu et tales y certo
sñt viri discreti sensatiu et maturi et ⁊ di
laudibg alcuati et veritate sustulti a tra
⁊ auaricia empti et segregati sñt digni ee
in consptu agni ⁊ in consptu hoiu platare
in diuersis officijs beneficijs promoti et maxie
ome mendaciu in ore ipoz no ⁊ inuentu
vt q; viri valeant et sine macula q̃es paul
dubio decet ee putatos platare et p̃cipuos
magnatoz Vñ in ps° Non habitabit ⁊ medio
domꝰ mee qui fecit superbiã qui loquit iniq̃ non
Direxi in consptu oculoz meoz Dauid mei
ad fideles tre vt sedeat mecu ambulans ⁊
via immaculata hic michi ministrabat et me ipos
dnt sibi ad thronu et in officijs platare Vñ
Apoc ij° In consptu throni amicti sñt stolis
albis et palme in manibg eoz Vñ dic
q agnꝰ ⁊ agnꝰ qui ad derisione ducitur ⁊
vñ tra° thoms syon sigit calciamenta pedis
syon cui mirabat speculu et ⁊ pedes eiꝰ
speculat Ista secũd glãm aliqua ⁊ q̃ ad
galatas Et 24i seniores ⁊ vniuersitate sñt
prioratuq; et gñte ista cythariste ⁊ chori
angelorꝰ et archangelorꝰ Dñi continue
laudandu D. ⁊ ps° Cantate dño cantica no
uu Et q ⁊ ylto isti omes sñt in frontibg
⁊ in mentibg suis nomẽ dei pr et fidem
trinitatis scripta et ipsius Et maxie q sine
macula sine mendacio sine mulieg gra
gio p̃sentant Digni sñt ee in consptu eiꝰ
sursũ in paradiso Et maxie q empti sñt de
tra ⁊ de trana cupiditate q vñ tales se
quit et seq; pnt agnũ quocq; ualt ⁊ vsq;
ad celsitudine ps di q° Sequar te mgr
quocuq; ieris Sequit ⁊ hoc 2m p omes
alias p̃fectus ipm imitando tande sequit
eũ in paradiso ipm contemplando Vñ 14i Sec
mini eũ quocumq; introierit Vñ dic q
agnꝰ ⁊ ignarꝰ iuuenis platy q vñ multi
tales stant hodie sñt monte syon in statu
regni et ⁊ excellencia dignitatis q hoc
dato q in religione et extra sint multi
alialia occulta ⁊ multi viri discreti multi
seniores q̃ndi tamẽ sit q; q ⁊ throno
⁊ in dignitate et placide nõ ponit hodie
tales sz pocq agni ⁊ iuuenes et ignaros
hodie simoe et pcio et pte scrupad extra
neas dignitates Vñ 4° Dabo pueros prin
pes eoz Et iij° Vidi stultu in dignitate
sublimi et io quia sacuit ispe ⁊ exaltat
nit in consptu suo ⁊ in diuinis videns et ho
ficijs esse multa mala illeze q portant
nomẽ pris sui ⁊ q sñt de pretula sua ⁊ suave
de patria et familia ⁊ in ea ipm ad audit
maxia multitudo cythariste ⁊ adulatoꝝ
qui cythare ⁊ linguis non cessat nouu
canticu assonare Et breuit q̃ tales platy
sñt sic in thronis et placidibg ⁊ digne ymoti
nolut habẽ sed misi adulatoꝝ ⁊ malus
psonas in suis natis familiabg et adhe
rentibg repleat totã ecclam scam dei Vñ
ame illud Cam ij° Nonuenite amici mei
et bibite ista q tales quãdo videt dicit
q vñ vij° Traditor huc filij angarie et
semen adulteri et fornicarie ire Audit
tobie quẽda angelu voluisse p medium eli
Gabaelis emaugelium alind vt emangeli
zare sedentibg siep tra et clamauit voce
magna dicẽs Timete dñm q sccat celu
et terrã mare et fontes aquaꝝ qm aduenit
quat hora iudicij eius Iste ⁊ predicator
qui debet dici angelus ⁊ nuncius dei pri
qui pur⁹ et angelus debz de isti ad tertiu
⁊ emangelium ⁊ officiu predicandi vt deceat
⁊ informet sedentes sñ tra ⁊ pred eis q
in hoc mundo sñt tra ⁊ t throno dñi
sedent Lu i° Illuxerãt his q in tenebris et
umbra mortis sedent Istis de dicat q pu
timeat dñm et adorent eũ qui fuat celu
⁊ eccl̃am triumphantẽ tra ⁊ eccl̃am mi
litãtẽ que sepe tribulationibg maxe fluc
tuosis ⁊ statu sedere fontes aquaꝝ ⁊
statu et quieti regulariu vbi aqua dulce

Deuorabit mucrit le. p. Qui no timebit te o rex gentiu Quia mirabilia dñe qz p̄ dicatare q̄ ip̄mat timore dñi t̄ cardibg audiencia ei⁹ tgobie Et ad assiḡtu quaz dñt timē q̄ ap̄ p̄mḡt ḡda iudicij vbi ip̄os qđ pnabit dñs Iudicabit fines tre ⁊ Tpe 2 Et alius angelus clamat q̄ babilon ciuitas magna cecidit q̄ de vi no fornicacois sue potauit omes gentes Iste angelus sḡit ꝑdicatoēs ⁊ p̄ eto omes clamant et a p̄ma clamauerūt babilon t mundū plenū effusione cecidisse et a strau p̄ bibitū a p̄e corruisse et vino t ysalaude sue fornicacois t sue ypocrite pendere mebra iacētis fuisse Le. 2 De vino furoris eiꝰ bibazūt gentes ꝓ gnotz ꝑ Et clamauit quidam angelus q̄ q̄dḡ ado rauerit bestiā et ymaginē eiꝰ et accepit caracterem eiꝰ a portabit cū libet de vino furoris dñi et cruciabit igne et sulphure t conspectu angelorū et agni Fumus eiꝰ t ascendet nec habebit requiē die ac nocte Angelus iste ē fortitudo vel ḡlia sēde Isti enī clamat et ꝑdicat q̄ illi q̄ adorat et honorant bestiā t mala multa in bestiā alem luxuriosā et qui eiꝰ ymaginem t pulcritudinem venerāt. qui cūq caracterē t ipressionē sui amoris retinet atq̄ portat Tales dico eternā furoris t vindictā dei et sua austeritatis patiētur Vide 22. Et li re furore dñi bibistis vsq̄ ad fecem t vsq̄ ad eternā dampnatione et igne et sulphure cremabūt t ascendit in ardore et fetore in ḡp mundo p̄ culpa et simul t ipsum p̄ pena Et fumus eorū t eorū infamia ꝑpetuo ascēdit et ꝑpetuo opprobrio dolor et gemitus no requies Trans Et lassi non habēt requiē Ad bestiam ad luxuriosā qui ē infatuata de ymagine et pulcritudine mulieris semp ē t igne et angustia habōt et ignominia similit ꝑpe tuo dolore et tristicia ꝑpetua habebunt in eternū Et vidi t ecce nubes candida in celo et sup nubē similis filio hois et habebat corona aurea in capite et falcē acutā in manibg Et dom ē ei a quida angelo q̄ ipse mitteret falcem suā et metet messem tre q̄m ma turuit Et misit falcē suā et messuit tra

Et nubem que de vaporibg terre assis constituit mē corpus humanū de tra et aqua t de carne et sanguine constituit Angelus q̄ē in nube candida ē bonus pl̄atus vel euangelica qui in nube corpus habet candore assistere ipse habet coronā aureā t excellentē dignitatē ḡ falcem in manu t eternā vigore Et iudiciale ptātis Et alius angelus t alie ypōne bone volē tis sui qui habet zelū caritatis vel zelotipie debet stimulare q̄ ipse mittat falcē suā t q̄ ipse ex cant iustitiā et vigore et q̄ tra t subditos terrenos et auctos metat abscindat et castiget Vñ t certo q̄n ipse videt malos in patria gaudere ipse dñt dicē et consulē prelatis vel plato Et Iacet Et mittite falcē q̄m metuit messis Vel dic q̄ iste ē xp̄us qui i nube candida t in purissima virgine fuit visus iste ad gabi coronā auream t regnū maiestatis et honoris dignitatis falcē acutā t rigoris iustitie Et vide q̄ in iudicio messis tre t vindemie multitudo ma turuerit t iuste crescerit. tunc vē ad instinctū angelorū mactie et sedē et p̄ eos misericordiā ipse mittat falcem suā et amittat vindictam sui rigoris et sue iudiciarie ptātis et salvabit et colliget messem tre de mundo t collegiū reybaze q̄ 13. mittat filios gehē angelos suos et colligat de regno eiꝰ oia scandala Vel dic q̄ iste ē plato qui in nube candida t in candore mundane glorie iustus qui ad falcē acutā iustē correctōis et crudelitatis ad vocē alterius angeli t ad vocē angelice sue pa lironē ꝑfidie ysidiatoēs falcat et colligit messē terre t bona tre et subditos suos aquas excoriat et ꝑdat Dicit ei mali angeli et ballemi dñs suis q̄n occasionē nocendi inue nerūt mitte falcē tuā et mete q̄ venit hora vt metat q̄m maturuit messis Vñ iuste cito pg siccē mitte falcē tuā et vindemia botros vi nee tre et gor maioris dicit q̄n videat rusticos pullulasse Vñ de talibg Sī Ioh 4° Alij laborauerūt et vos in laborē eorū intrastis Et Vidit Iohēs quēdā angelū exire de lo plo templi falcē acutā et venit alius angelus de altari qui habet ptātē sup ignē et clamauit voce magna ad alium angelum mitte falcē tuā et vindemia botros vinee tre q̄m matura

sunt vue eius. et misit falcem suã et vin
demiauit vineã tre et misit in lacu dei
magnu et calcatu e extra ciuitatẽ et
exiuit sanguis de lacu usq ad frenos equ
p stadia mille sexcenta. Angelꝰ .e. e
qui de templo pdixi in die iudicij veniet
iste cum habebit falcẽ acutã .i. ptate acuta u
gore et iudiciale ptatis qm pdices abscin
dere falcabit. Angelꝰ .ij. sigit angelos dei in
nistros qui tue tpis ecie inimicos sue sãte
et eo ipi dñi. habẽt ptatem sup ignẽ et ignis
et ardor. dine iustitie p eos misericordiã exhort
dñi. quã iste angelꝰ venit de altari .i. ab ipsa
sede maiestatis dine a qua accepit ptatem
Istos go .e. in exercitu angelorũ exercitus et ministro
rum venit filius ihesu angelꝰ testamti et mittit
falcẽ suã siue iustitie in vineã tre .i. e colle
git botros eius de vinea q. alias
melius dictus et facit suũ mal. vinũ sz .i.
quos e luxuria botros eius .i. homines succidet
et vindemiabit et a tra excidet et vineã
.i. midã suis fidelibꝰ .i. suis ministrabꝰ vend
dabit. Vindemiabit .e. vindemiabit me sit loquꝰ e
dns botros istos .i. molles et tenellos pue
ros mittet in lacũ dei magnũ .i. in mysticũ
vbi erunt calcati et depressi et sanguis .i. pena
et damnatio illis lacus misẽs attingit eos
usq ad equos .i. usq ad animales pctores et
usq ad frenos equor .i. usq ad ipos q ipos
frenat et regut sz ad mundi principes .i. ad
eos qui in sanguine eterne dampnacois erunt
pctores tã subditi q magnꝰ dns dixit eos
congregabuntur in aggressione vnig iustis i laud
et claudent .i. carcer. Vel dic q vnus an
gelꝰ sigit principes et tyrannos qui p eto omi
die de templo .i. de amore templi eterni fu
gient exent et recedent isti dñi. habẽt falcem
acutã .i. ptatẽ puniendi et auctoritatẽ iudi
candi. Angelꝰ .ij. sigit talium baliuos et offi
ciales qui vã de altari venit. q. tales non
diligunt nec messe nec altare. imo eorum de
fugiũt et recedunt. Ita dicit .e. altari venie
non ad deũ ire. .ij. sz angelꝰ clamat ad ipm
.i. malꝰ baliuꝰ q ihesum clamat q ipsum p
lato principi vel tyranno q ipe mittet falcem

sue potencie in vineã tre .i. in tra sibi sub
iecta et in patria sua et hoc etiã vt ipe p
rapinã arripiat et colligat botros vinee
.i. bona tpalia subditorũ. Sed ad litteram
.i. hoc .ij. Angelꝰ possidet vineã nabuth et
isti .ij. angeli .i. pius ballem et constitutionis
dicit habẽt ptatẽ sup ignẽ .i. sup ardorẽ
auditus p rapinã. q. ad hoc tendit a princi
pio vt alios ignoret et ppellat et molestet
Dan .vij. Thronus ignis rapidꝰ q egrediebat
a facie eius et is ad eorũ instinctũ .i. ipsum
nos ipm angeli falcat et spoliat tra .i. at
botros .i. vineã tpalia subditorũ et mittut
in lacũ .i. in sepulcrum suum et ipm eorum de
calcant et replent ita q sanguis .i. huius
exactois et crudelitate mysteria pueri .i. q
exeat et appareat et quis pueblat usq ad
frenos equor .i. usq ad superbos mundi
principes et iudices sz ad regem vel ad ipm
qui alios dignos atq frenat. nullũ tm subditũ
sic depressi cognit appellat et talia ydolatrie
alijs mitimat. Vel dic ad litteram q hodie
sanguis sine subditorũ usq ad frenos equor
inundauit in quitu salutis equi de homĩe usque
ad mutu et in quitu pompe pompe dñice
ad expensas ihesu sanguis dedicati ita q
usq sit din .e. usq .e. vsq vbi plene sit sanguis

Dicit iohes mare vitreum Ca. xv.

Comixtũ igne et eos q vincunt
bestiã et ymaginem eius et numerum
nois eius stantes supꝰ mare vitreum habentes citharas
dei et cantabant canticũ moysi serui dei
.i. haze istud sigit eterne glie voluptate et
dulcedinẽ mare pp habundantiã inexhaustibilis
.i. vitreum pp claritatẽ inextinguibile
tum sanguine igne pp caritatẽ inextinguibile
In tali q mali .i. in eterne glie felicitate vide
bunt finaliter illi q vincunt deũ videbunt bea
tã .i. diabolũ qui eis vastat fuit filium
eius .i. primũ luxurie superbie et ymaginem eius
.i. multiplicationem peccatũ vel primũ exordium
tales dico erunt in isto mari .i. afflictionis
glie sempiterne et ibi cantabunt canticũ moysi
serui .i. canticũ veteris testamti et canticũ agni
.i. euangelij .i. ihesu christi et agni .i. ipsius

fuerit duo legis latores a quo pendet
lex et ypocrita qd tuc debit alia bta patri
arcal de isto mali dicit ps. Hic decimus
apls sed et in cede multis sitis testimoniū ydo
latra no vicerunt si acceperint nomen
ymaginē et numerū nūm i. simplicitatem
ziam et auctiam in stagno ignis i. i. ipsum
ponent et i. ipso petro obtinerent ymo. c.
Acceperit caracterem bestie i. nūm ei. CAP.
Dedit templū tabernaculū TERTIUS
testimonij in celo et egressus septē
angeli habentes septē plagas de templo
vestiti lapide mundo et candido amicti
circa pectora zonis aureis et dedit eis unū
ex iiij. animalibus phialas aureas ple
nas ire dei viventis et tuc templū
dei impletū est fumo a maiestate dei i. ydoneū
et nō poterat intrare in templū donec cōsu
marent septē plage angelorum illorum
Septē angeli signāt unitatē fidei et vite
ppetue qui de templo erūt vel religionis
i. mundi egredit et mittunt. Isti sunt septē
plagas qz auditabūt suis pctis misere pla
gā et doloze cum tedio de septē viagis capi
talibus q̄ fuerunt. Et isti vestiti sūt lapide
i. duricia et firmitate fidei qui lapis i. ea
stamina debet ee munda ab oī puritate
candida castitate. Isti sunt ee cincti zonis
aureis circa pectoza qz cū ee et pectoza debet
zona fidei aurea i. caritatis et euāgelii et cultare
vinculū quo ygnis debet stringi et cingi
ne p vanos defluat cogitatus. Aurea ei
ubet et ē rectis mentes placitis et sic p. ut
rubeat cultarius q̄ obtinet supermittit. supi.
Pectora ad mamillas zona aurea isti i
accipiunt septē phialas aureas i. pceptes
sunt q̄ sūt phiale ad potandū et debriandū
populos et gōs ab vna de iiij. animalibus. i. a
de iiij. euāgelistis et euāgeliis eozū
predicationes reputa qz de euāgelio cōt
sistentia sunt predicationes accipē predicatores
tyema sunt iste ad plenā ire dei sicut
plene qz i. predicatoribz doctoze et i. sapiē
de ira et iusticia dei sit merito tuc templū
dei i. loci vel ecclia ubi predicatur implet
fumo et obscuritate. qz quilibet sit fumosus
et nebulosus de statu ysa qz audit pcione et
dei vindicta ita timore q̄ sibi i. pigrola ydat
qz tuc nesciat homo utz amoz vel odio digno
sit sicut dicit q. et ysa. Impleta e domus
dei fumo et ex maiestate dei qz predicti et
annunciata. tuc ei nō sit mitte templū qz tuc
homo estimat se non posse nec debe mitte
templū p̄dicti videl in ira dei et rigore sue
iusticie q̄ sibi pat et sic homo timidus et
fumidus nesciat habet accede ad deū p̄cipe salute
nō ex ypsi meritis sz ex dei largitate p̄bi z.
donū dei e nō ex operibz aliozū ypocrita nō cōt
gratia. Vel dic q̄ isti angeli signāt baptizos z
officiales q̄ in templo i. i. domibz principū
quasi tales ut modo sūt induti vestibz mul
tis et candidis et ad libram lapidibz et mar
garitis sūt ornati et zonis aureis circumcincti
tales sunt plagas ultimas et nouissimas q̄
vsq; ad ultimā ppi p rapinas voluerunt sub
ditos quibz ppi isti sunt phialas plenas ire
dei. phiala q̄ē vas plenū licet sit et ostilis
et voluptatis talium inquoz q̄ ex certo sunt
plene veneno malicie et iniquitate q. p rapiāt
omnes circumeant et decipiunt et ita templū
celle i. plet fumo. qz vel templū domus primi
pis et prelatoz sūt modo plene fumo i. fama
p ysaiā negotiis et rapinis. Nazareth hebr. Rie
sunt faciem eozum de fumo qui in domo sit. Nec
aliū potuit intrare templū donec cōsumarent
plage istoz angelorum. qz vel nullus pōt intre
domū principis nec fidelis de familia sua ni velit
ee tali angelo sz qui consulat et ppiat pla
gas istas. aliās q̄ plagat et vulnerat p rapiāt
Vel dic q̄ isti sūt demones qui sunt plagas tri-
bulationū et phialas et pocula tribulationū
quibz omnes diantibz fumo obscuratur et error
ignorantie et pter quod in templo consule. ne
quidā homines ne intret i. templū p̄dicti
Vel dic q̄ templū i. ecclia qz i. p isto modo plē
i. fumo i. domada vanitate infamia vel
ignorantia et obscuritate vel fumo q̄ lachrimas
inducat i. tribulationū multitudine i. doloz
Angeli isti sūt mali ecclastici qui sunt phialas
plenas ire dei i. consilijs plenas viriis et
pctis. sunt ecclie plagas nouissimas i. grauissimas

qa ysti sunt malis exemplis plagaru et ut
meant totu mundu. Ideuit go sic fit hodie
q nullq fit mirie templi cite ad hostia
optinenda domi. estimant ad plage multe
q nullq hodie ymanet. qui tribulatis ptimas
erud ab ipo mali etiastice pacias. go ad go
ubi vix egredit nisi plaga symonie adulta
cionis vel violencie ergo ad estimat. facit tz.
Ue se qui plage in manibz tuis et dicet. ego
plagaty sum i domo eoz qui diligebat me

p9 Prim angelq effudit phialam suam d hra
et fim e vlng seuu et pessimu gorlq qui
habet caracterem bestie et i eos q adorauer
ymaginem eius Iste angelq d xo. q2 d2 angelq
testamti et d3 sing et pmogenitq i mille
simo. vso. phiala eius e sima et iusticia
bestia e diabolq caracter. q9 ipe ipmit
o pcm. ymago eius e mudi gtia q ris e zat
si ficticia et ymaginata. vel ymago e pul
chritudo mulieq bestia ar e pcm luxie
quod frat Galen bestiale caracter se nutq
et gestq frigida si dcd ribidic et leuitate
crudq et saltq q ora a bestia i. a luxia ostendit
Et go p9 angelq ypus effudit phialam
ire sue. i sone iudiciale si thd ipos tridos
condampnando. tuc vl fiat vlng seuu et
pessimu. i vlng urbe dampnacois illis
q bestia diabolo ai obediendo adorauerut
qui caracterem pcm et ipssione sue suggestis
onis acceperut et qui ymaginem eius. i. mudi
gloria dilexerut vel vlng eis dampnando
illis q caracterem i ipsos bestie. i luxie acce
perut et qui ymagine eq bestie. i luxie acce
perut et qui p mulieb luxiosas adorauerut
et honorauerut Vel dic q ipi sing tribuq
vel consiliarij effudit phialas suas. i accusa
et veneni accusationu et malorq complione
sup tiram i cont subditos tuc si vlng seuu
et pessimu. i seuicia accusationis et rapine
subditor Vel dic q angelq d diabolq q
sing qa ipe e principiu vicar dei lob vel iste
cum effudit phialas in tra i venenu tepta
et sic sicut vlng seuu i diuisa vicia et pcta
maxime sup illos qui caracterem bestie i ca
mis suggestione habet et qui ymaginem mudi
i mulieb vel res delectabiles amplectut
Capitulo 17 Diligit mortue ymagine effigie
Vel dic q phialas d ypocritas q vlng dap
nacionis induxit vel mala suggestio q in
pcta vlng discordie introduxit Vel dic
q iste e ydolatre vel detractor. q quoz malicias
sequut litas et vlnera ac Credidi angelq
effudit phialam suam sup mare et factu est
sanguis tamq mortui et oia aia viuens
mortua e in mari Vbi are fluctuosu amare
et turbidu e mudq ubi fluctu tepestatis
obscuritas nubes faciei et desolacois et
amaritudo tribulacois viget. qui go q angelq
i diabolq effudit phialam suam i sua pessi
nosa temptatione tuc vt efficit sanguis
et carnal. q suggestio diabolica fuit. i mudo
generalis sanguis luxie et carnalitat qui
mare sanguine q. tegit infrat i corrupit
q illi q in isto mari. i in mundo viuut vita
carli moriunt morte spuali et pena luxurie
corrumpunt. ysa q. Vestimentu immudu san
guine sit in ghustione et alibi egnis Vel
dic q mare e religio q debet ee amara
p pnam et contritione Fiui i angelq in
mare effudit phialam suam i religione et
bona tpalia et spualia. tuc vt sint sunt
sanguinea et carnal et sanguine uoluptuose
et luxie tota plena. q ade q in q mari i
religione vel sata qui ameo godie sic mortue
sit p luxuria et impcta. pis habet age cre
in sanguine Vel dic q iste 2q angelq sic
aliq principe vel officiatu malu q e 2q i
domo vel in curia alicq principis vt plan
tam qui tale effudit phialam suam i
mundi fluxu multoq efficiore in aure magi su
tuc vt mare sit sanguis q i mari. i in
pcta subiecta sanguini. i crudelitate gentis
et eo qui viuut in q mari sic simpliciter
subditi actibus p exactionem i rapinas
Constat ad q p consiliu malaq principu sunt
facte crudeles exactiones et epis sanguine
et rapina Tertiq angelq effudit pia
alia sua fontes et fluuia. facta e sanguis et
audiui q ai. q iusta es dne q q vindicasti

2q

3q

sanguine suoꝝ tuorum effudeꝛit et sanguine
bedisti eis bibe. ¶ Iste angelꝰ ē ꝑsa q̄ s̄ē 2ꝝ
q̄ ipe ē 2ª ꝑsona in trinitate Iste ē effunder
in die iudicij ꝓphiala sua i ſnias et maledi
ctione sua sup fontes et fluuina i sup delicias
et voluptates et tms quitent in pena et dp
nacione q̄ ꝑ sanguine designat et iꝰ dꝰ
iuste iudicare dicit qui effuderunt sanguine
sctoꝝ i sibi dm tpalem simplicitaꝫ subditoꝝ talibꝫ
dio dat sanguine bibe i etna dnā seu
pena ꝑ ꝗ dignū ē eos in sanguine. ¶
Vel dic q̄ qñ angelꝰ i diabolꝰ effudit ꝓphiaꝫ
suaꝫ temptacionū tuꝫ fontes et fluuios i
mundi diuicie et delicie in sanguine i ꝑ pcm
sugꝫe queritur fructū ad ē vt homo se diligat
et delicijs ns lugubꝫ dilabat Vel sapie et
ꝰ fonte sempiterni fluuij sanguine bibe dedisti
inquis. ¶ Quarto angelꝰ effudit ꝓphiaꝫ
sua in sole et datū ē ei affligē homines estu
et igne et estuauerunt estu magno et blas
phemauerunt nomē dei ēntis ꝓtate sup hās
plagas et non egerunt pnaꝫ vt dent illi
gram. ¶ Iste angelꝰ ē diabolꝰ qui ꝓphiaꝫ
venenose suggestionis effudit in sole i in
papam vel regem vel aliꝰ ꝓncipes vt
ꝑsecutores. ¶ Vel iste angelꝰ sigñ eos consiliarios
officiales aduocatos et forestallos qui
ꝓphiaꝫ i venenū malose ꝗsiliose actionū
suggestionū ipi sol i ipi solis ꝓncipibꝫ
et ꝓlatis ꝓdant. et tūc ista sol i ꝓncipes
vel ꝓlati fulgēs autentica maiestate et
mundana claritate eos consiliis et litigā ibꝫ
gritate affligit homines sibi subditos estu et
et igne i ardoꝛ carnis et exoꝛbitancia
q̄ ipi q̄q̄ blasphemat et nichilsat nomē
dei ꝑ tristicia et dolꝛ iudicij. s. capitis sui
sꝰ caput eis et morbus. ¶ Vel dic q̄
angelꝰ iste ē diabolꝰ qui ꝓphiaꝫ sue sug
gestionis admisit sibi i ꝑsecutoꝛibꝫ ista mil
dine sꝰ ista sol i ista ꝓsecutio mundi af
fligit et cruciat homines qui nram diligūt
ugne et ardoꝛe cupiditatis et estu luxurie
et crudelitatis et q̄q̄ cogit eos nō dei ꝑ
diuersa vicia blasphemare. ꝓ qui igne diuine
cois in miseꝛijs non subsistūt. ¶ Vel dic q̄
homines obstinati dicto q̄ a sole ē affligūt
ardoꝛe tribulacionū ipi tñ non agūt pnaꝫ

ꝑ deū blasphemātes ponq̄ m pnis obstinant
Iob 41ª Quis ei q̄ resistere ei q̄ rapiet. ¶ Quinto
angelꝰ effudit ꝓphialam suā sup sedē bestie
et fm̄ ē regnū eius tenebrosū et mādūcauerūt
linguas suas ꝑ dolꝛe et blasphemauerūt nō
deū celi ꝑ dolꝛibꝫ et vlneribꝫ suis et nō egerūt
pnām ex operibꝫ suis. ¶ Bestia ē crudelis
princeps vel ꝓlatꝰ qui dissipat tꝛām suā qa
bestia ꝑ̄m ꝙsidere dr̄ q̄ vastat et vastando dedu
ctꝰ ē iudex vel balliuꝰ sui vel ꝓpoꝛ ꝓtas
iudiciaꝛia. ¶ Angelꝰ iste i diabolꝰ effudit ꝓphi
aꝫ auctōre actoꝛitatis et ꝓsonte sup
sedē bestie i sup illos q̄ regnāt in sedone
principis vel ꝓlati et sup iudices et baliuos
¶ Tunc tota regnū i tota patꝛia fit tenebꝛosa et te
nebꝛosa i dꝛa sc̄ꝰ vul. 28 ¶ Regnantibꝫ i ꝓpꝛijs un
ne homo ꝓa tot dolꝛes et vlnera rapine
et vastacōis pauꝛibꝫ subditis inferūt q̄ ipi
cogunt ꝑ ꝓstituta linguas et labia masticare
et cōi deū celi minuendo et blasphemando
detꝛahere et sine pena cōi deū minuere. ꝓ qꝫ
ꝓ ꝙ sumpserūt principatū gemit ysaie. ¶
Vel dic q̄ angelꝰ ē hēticꝰ ea ꝓphiala ē corrup
ta et venenosa doctrina. qua vt effudit sup sedē
bestie i sup illos qui sedent i ꝓsidēt et iudicā
tura ꝙ mundi. statim totū regnū et omnes sub
diti sunt obscuri et tenebꝛosi ꝑ ignoꝛancia
et ab vtroq̄ et iꝰ sepe audit q̄ ꝑ desperacōe
usi frendent cōi deū linguis et dentibꝫ blas
phemando nō audent amplius permitā Bus. 2
Dedit ei dns locū pnē et nō vult permitā
a misericoꝛdia sua. ¶ Vel dic q̄ sedes ē iudex
vel ꝓlatꝰ in quē ꝙ certo cū angelꝰ i adulatoꝛ
effudit ꝓphialā adulacōis. statim fit totū regnū
seu collegiū tenebꝛosū seu turbatū. q̄ ad vere
adulatoꝛe mali ꝓlati et iudices turbant et
detꝛahunt tꝛām suā et iꝰ homines ꝑ dolꝛe et
murmuracōe mandūcant et dūdant linguas de
ꝓ laq̄ dolꝛe. ¶ Vel angelꝰ ē ꝙsus in iudicio qui
ꝓphialā sue pene sc̄ꝰ sedē bestie i sc̄ꝰ ꝓsidentes in
regnis ꝙ sedē sul̄mabit et tūc totū regnū
bestie i totū collegiū ꝙsidē in q̄ bestia dya
metꝛiꝰ regnauit fiet tenebꝛosū. q̄ i ꝙsidibꝫ
tenebꝛe ꝓcludent vbi ꝑ dolꝛe et desperacōe
linguas ꝓpꝛias mastricabūt Deū ꝛ scōs blasphēabūt

ar. p obstinacione numq̃ de malo q̃missus
penitebit. ¶ Sexto angelꝰ effudit phialã
suã in fluuiũ eufratem et siccatus ẽ aq̃
ej⁹ ut ꝓparet̃ via regibꝰ ab ortu solis. Et ter
vidit ſ̃ de ore draconis et bestie
ꝑsudo ꝓphete tres ſpũs immudos ad modũ
ranaꝝ qui ſ̃t ſpũs demoniꝝ facientes ſ̃na et
ist̃i ſpũs pcedũt ad reges totius hũe ogis⁹ egre
dos ad pliũ ad diẽ magnũ dei oĩpotẽtis et
congregatis ſ̃t i monte qui dr̃ ẽmagedon i
mons fructꝰ vel mons globosꝰ. Et dr̃ tunc
q̃ beatꝰ qui vigilat et qui custodit vestimenta
sua ne nudꝰ ambulet et videant turpitudinẽ ei⁹
iste angelꝰ d̃ diabolꝰ ausi⁹ atꝰ frugif̃ bonoꝝ
opũ et virtutũ facit. Diabolꝰ go ad phialã sue
tẽptacois sitiat hodie a fluuine religionis
aquas eius i aqua q̃rũmonie et ꝓfessionis
regis q̃ ſ̃t ab ortu solis i ꝓfectũ viri q̃ in orto
ẽcliaꝝ et virtutũ alios regit et docet in pliũ
congregatꝰ. ea vẽ regis et pliũ maiorũ et ꝓ
uectꝰ qui ſ̃t in ecclia vel religione ſ̃t hodie pliã
adunãt i discordes et diuisi. ea quibꝰ vtl
appetit magis q̃ sortis sue. ea quibꝰ sue sacre
fidei studꝰ tenacit̃ audit. ꝑ simoniã et defectũ ac
aquirẽ ꝓfectionis et dignitatis. Sic ecclie sctẽ
dei ordinẽ semp fidei ẽnt concordiaꝝ et mutꝰ
dilectionẽ. ꝓ ẽlicuit i sacro pliũ. ſ̃ quãdo
fit ista bi⁹ugia seu ambitio eccie ista dolositas
di⁹sarũ i doctrinaꝝ malicios⁹ bestie ad i
audas vules et monstruos⁹. ꝑsudo ꝓphete i
ypocrite ficti et ſ̃ptitios⁹. tales dico hodie emit
tunt de ore sua multos ſpũs immudos i multa
vba iniusta et ꝓua in modũ ranaꝝ. q̃ ista vba
audit ad rane ꝙ clamore ẽbe lõgitudẽ. Nam
malicios⁹ emittit vba doctr̃ie bestiali et ꝑsua
siue vba adulatois. ypocrita falsꝰ doctr̃inaꝝ
vel ypocrita vel vbũ decẽptois et fictionis et sic
fit q̃ iste rane i ista malorũ mala vba ẽnt
hodie vsq̃ ad ortũ solis i ẽtũq̃. Et ꝓ fit q̃
ꝙ vba ista adulatorũ doctr̃arũ et duplicium
ypocritarũ regum tre i multe bone ꝑsone que
alios debent regere diuidũt et ꝓiciunt et sibi
ruine publice vel secrete adueniant. Ideo dr̃.
Conturbatio et bulimgnis maledictus ẽ. Et ꝓ vis
ut tribulatiõ beatꝰ ẽ qui non fecit de se de
una ꝓte n̄ ẽptu de alia ſ̃ custodit vestimenta sua
i. qui tenet se clausũ et soluitur ne nudꝰ
ambulet et nude appeat turpitudo sue
malicie affectus vel alioꝝ vitioꝝ q̃ nõ i
ea causa maxima habitudo d̃ q̃ homo se teneꝰ
clausũ vestitũ et celatũ q̃ nudꝰ et mal
festatꝰ nõ appeat et q turpitudo sue actus
vicioꝝ et malitie i. pauperius honore
q̃ in ipso ẽ nudi se ostendat. Et ꝓ. Circũdabo
te vestimenta tua et sagine angelum
Vel dic q̃ ausi⁹atus ẽ ipe q̃ ſ̃t super
et utilis debet gabẽ esse q̃ ꝓ ꝑiculo ꝓxi
tẽptacois sitiat ab humore deuote et
ꝓfunde et ꝓ vẽ ẽsumpte aqe deuotie
et lacrimarũ statꝰ ꝑat̃ via regibꝰ i.
capitalibꝰ vicijs et ꝑnis que i eis ẽnt
congregent nisi ꝙ diuine motꝰ affectꝰ
et cogitatꝰ ẽrioꝝ pliant. Sic reges hũe
congregatꝰ ſ̃t et queruntur ad ẽsum ei⁹
Beatꝰ ẽ q̃ vigilat i sollicitꝰ ẽ de virtute
et q̃ vestimenta virtutũ custodit ne ꝙ nudꝰ
ambulet coram deo. Vel dic q̃ vestimentũ ẽ virtꝰ honestatis q̃ oia cooperit
et celat. quod bonũ et malũ dñt custodire
ne turpitudo sue accionis appeat eis
quaꝝ. q̃ siue d̃ ꝙ ẽ ꝑ
pallud ꝛc. ¶ Septimꝰ angelꝰ effudit
phialã suã in aerẽ et exiuit vox
magna de templo. Et dr̃ ſ̃t fulgura tõ
tua voces et tẽremotꝰ factꝰ ẽ magnꝰ
qualis antea nõ fuit. Et tunc dr̃ ẽcclia
magna in tres ptes et ciuitates gentiũ
ceciderũt. ¶ Aer. clarꝰ et limpidꝰ sigr
statũ celicole ẽlatoꝝ qui se celũ ꝑ subtilẽ
sciaꝝ et dignitatẽ in ista go effudit
angelꝰ sanctagine phialã venenose tẽpta
tionis et phialam i. peccatũ et iniustas tẽ
ptationes et voluptates. Et tũ ꝙ vox
de templo audita ẽ ꝙ ista ẽclam dr̃ ꝙ ipse
ꝓficiente diabolo ꝑmus fuerunt dari eccie
ẽntie. Audiui ẽ vocẽ i. ad dr̃m. Sic ẽ
ipse ẽ venerũ in ecclia sta dei. Et q̃ ea ve
nerũt. q̃ tũc vel in statu celicole et ẽli
gentie audiri ceperũt et videl fulgura
q̃ ledũt celos malorũ exẽplaria i tonitrua
fulmina et ẽclamatiõ. voces ẽpestates i grandines

Et remoto tribulacionū rapinarū ruasi
ond Et dicit tota ciuitas magna i tres
ptes et cetera diuisa fuit in tres ptes q̄ ibi e
vna pō que seq̄t superbia et vanitate alia
luxuria et carnalitate ultima auaritiam
et appetitum Iste ꝑ tres lances ostēdit
in corde absalon i petro Et ꝺ seq̄t
z̄m ep ciuitates gentiū ceciderunt Et ꝺ
q̄ns q̄ celestis ierusalem Et
Ciuitates i strate gentiū et solitudines ꝑsonare
ꝑ eos malos exēplu et vicia corrigūtur
et fructū adducūt in patiē ꝓ ꝺ Et ante ꝺ
Et ciuitas ꝺ
Vel dic q̄ aut ꝺ plato certe vel religiosi
religionis alicui et clerici excellentia vel dig
nitate Et ꝺ tāl ꝺ tributo ꝓphete Dei et
malicia et magnate Et ꝺ templo religiosi
vel certe audiūt voces magne iuxta quā
tionū diuersarū appellationū videl cruci
fulgura et multa exempla q̄ ab ipso et mar
tiribus ondunt Iste tamen iactantie
et blasphemie et gminacōes q̄ntū ad sub
ditos et vltōes q̄ sue malo tribulationū et
oppressionū q̄ tales ibi gminantibus et op
pressionibus q̄uant subditos et inocentes
et maxime illos q̄ nō ꝓ de ꝓte sua ꝓ ci
tate certe vel religionis diuidit i plures
ptes ꝑ prelatos et plures sectas et ex
ꝺ sequit̄ casū ciuit̄ gentiū et destructō secu
larium ꝓphete q̄ ꝑ exēplu cōe decipiunt
corrumpunt in ꝑfundū luxurie ꝺ Unde regnū
in se diuisū desolabit et domꝰ sup̄ domū
cadet Vel dic q̄ talis angelus ad sua ꝓphia
li ꝺ scriptor vel adulator ad sua locutōe
venenosa a quo sic aut societatē inficit et
eis i discordia et diuisio generat ꝛc
Factū ē q̄ babilon illa magna venit ad
memoriā ante ꝺm ut daret illi calicē vini
indignacōis ire eiꝰ tūc ens olo insula
fugit et montes non sūt reperti et sē q̄ ipse
magnꝰ sicut talentū dicit de celo sup̄
homines et blasphemauerunt deū ꝑ plagam
grandinis q̄ magna fuit ꝺ vehementer
Babilon q̄ mirabilis confusio sūt nūdū
vbi ꝺa sūt confusa et male ordinata qui
peccatis sūt malis ꝓmoti meliorib⁹ Iste ꝺ venit
in memoriā ante ꝺm q̄ ꝺ ꝓt nudi
tatē ꝺ q̄ deus potest homines vino indignacōis sue
Aliud aut vinū ē damnatio vel tribulatio hoīm
eam non inuenit insula et montes ꝑfecti eligi
tur qui sic mari sicut insula et ꝑma et amari
tudine terrenē humane ꝺ non tenent montes et
vir alte ꝺ temploꝝ Quid ē ꝺ et ꝺ ipse ꝺ ad
pene et exactōes ꝺ ad superbiā blasphemia
et iuramenta falsa et ꝺ sic desolatio ꝺ
ad infideles Vbi sup̄ ꝺ ꝺ montes et insule
de loco suo mote sūt Vel dic q̄ ꝺ magnꝰ
mg̃ q̄ talentū dicit de celo iste ꝺ sicut
ꝑma et etna damnatōem q̄ infert homib⁹ ꝑ
ꝑnam q̄ multo ꝺ patrim q̄ ꝑ talentū ē ꝺ
nē m̄ ꝺ venit sūt nos tribulatio Quia et ꝺ
iste ꝺ ꝺ sicut talentū quod ē ponderis et
mensure Liū quod ē notandū q̄ tribulatō que
male infert vel in statu ꝓdestata ē a deo
mensurata et limitata ꝑ mensuram ꝺ
ꝺ talentū talis q̄ qualis culpa tāl pena
Deut 25 ꝑ mensuram delicti et plagarū
modo Et ille dicit de celo sūt homines et a ꝺ
a dei ordinatōe de celo bona iusta q̄ ꝑ nos
ignota q̄ nō ē malū in ciuitate quod nō fecit
Dns Amos 3 ꝺ seq̄t vnū terribile ꝺ q̄ homines
blasphemauerunt deū ꝑ grandinem q̄ dato q̄
pueros videat se iuste pati ꝑ pena sua et vi
deat deū sibi iuste offensū ipsi tū nō emendāt
nec ad deū conuertunt ꝺ deū magis suis vbis
et factis irritant et blasphemat quod maxime
dicit vere de damnatis qui erunt in suis ma
liciis obstinati Vñ ꝺ Ps Dixit videbitis eos et
non doluerunt percussisti eos et tū a viis suis
non sūt conuersi Vel exponē de die iudicij
vbi babilon i mundꝰ a deo ꝺdempnabit et
grandine i etna damnatōe puniet et vbi
montes et insula ad locum nō inuenit q̄ tota
terra erit plena

Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nominibus blasphemie habentem capita septem et cornua decem Et mulier erat circumdata purpura

auro et lapide pciosis et margaritis et habens
in manu sua vas aureum plenum abhominacione
et immundicia fornicacionis sue et in fronte ejus
nomen scriptum Babilon magna mater fornicacionum
et abhominacionum terre et vidit mulierem ebriam
de sanguine martirum ihu et mirati sunt omnes de
muliere et bestia q portabat eam et ait mihi q ista
bestia ascendat de abisso et in interitum vadit de
muliere cuius ordinem non est scriptum in libro vite
cuius gloriosi cum viderint bestiam q erat et non est
erunt in deliciis suis tamen datur eis ad horam
mentis et lucis q una hora venerunt plage
eius et mors luctus fames et ignis et magno
inquit dicit qui judicabit eam Et dixit ei
unus ex septem qui habebant phialas et
locutus est mecum dicens veni ostendam tibi
damnationem meretricis magne que sedet super aquas
multas cum qua fornicati sunt reges terre et inebriati
sunt habitatores terre de vino prostitutionis eius
et abstulit me in spiritu in desertum et vidi mulierem
sedentem super bestiam coccinam plenam nominibus
blasphemie habentem capita septem et cornua decem
mulier erat circumdata purpura et coccino et inaurata
auro et lapide pretioso et margaritis habens poculum
aureum in manu sua plenum abhominatione et
immunditia fornicationis sue et in fronte eius
nomen scriptum mysterium babylon magna mater fornicationum
et abhominationum terre et vidi mulierem ebriam
de sanguine martirum ihu et admiratus sum cum
vidissem illam admirabitur tibi mulier
dicam tibi mysterium mulieris et bestie que portat eam
que habet capita septem et cornua decem bestia quam
vidisti fuit et non est et ascensura est de abisso et in
interitum vadit et mirabuntur habitantes super terram
quorum non scripta sunt nomina in libro vite a constitutione
mundi videntes bestiam quia erat et non est et erit hic
sensus qui habet sapientiam septem montes sunt
super quos mulier sedet et reges septem sunt quinque
ceciderunt unus est et alius nondum venit et cum
venerit oportet illum modicum tempus manere et
bestia que erat et non est et ipse octavus est et de
septem est et in interitum vadit et decem cornua
que vidisti decem reges sunt qui regnum nondum
acceperunt sed potestatem tamquam reges una
accipient et virtutem et potestatem suam bestie
tradent hi cum agno bellabunt et agnus vincet
illos quia dominus dominorum est et rex regum
et qui cum illo sunt vocati et electi et fideles
et dixit mihi aquas quas vidisti ubi meretrix sedet
populi sunt et gentes et linguae et haec odient
meretricem et desolatam facient illam et nudam
et carnes eius manducabunt et illam igni
comburent dedit enim deus in cordibus eorum
ut faciant consilium unum et det regnum suum
bestie donec consummentur verba dei et mulier
quam vidisti est civitas magna que habet regnum
super reges terre

Post hec vidi alium angelum descendentem de celo
habentem potestatem magnam et terra illuminata
est a gloria eius et clamavit in fortitudine dicens
cecidit cecidit babylon magna et facta est habitatio
demonum et custodia omnis spiritus immundi et
custodia omnis volucris immundi et odibilis quia
de vino ire fornicationis eius bibunt omnes gentes
et reges terre cum ea fornicati sunt et mercatores
terre de virtute deliciarum eius divites facti sunt
et audivi aliam vocem de celo dicentem exite de illa
populus meus ut non participetis delictis eius et de
plagis eius non accipiatis quoniam pervenerunt
peccata eius usque ad celum et recordatus est deus
iniquitatum eius reddite illi sicut et ipsa reddidit
vobis et duplicate duplicia secundum opera eius
in calice in quo miscuit vobis duplex et quantum
glorificavit se et in deliciis fuit tantum date illi
tormentum et luctum quia in corde suo dicit quod
sedeo regina non sum et vidua non sum et luctum
non videbo ideo in una die venient plage eius
mors et luctus et fames et igne comburetur quia
fortis est deus qui judicabit eam et plorabunt
et plangent eam reges terre qui cum ea fornicati
sunt et in deliciis vixerunt cum videbunt fumum
incendii eius stantes procul propter timorem
tormentorum eius dicentes vae vae civitas illa
magna babylon civitas illa fortis quia una hora
venit judicium tuum et negotiatores terre flebunt
et lugebunt quia merces eorum nemo emet amplius
merces auri et argenti et lapidis pretiosi et margaritarum
et bissi et purpure et serici et cocci et omne lignum
thyinum et omne vas ebureum et omne vas de ligno
pretiosissimo et de aere et ferro et marmore et cinnamomum
et odoramentum et unguentum et thus et vinum et oleum
et similam et triticum et jumenta et oves et equorum
et rhedarum et mancipia et animas hominum et poma
desiderii animae tue discesserunt a te et omnia pinguia
et opima perierunt tibi et amplius non invenient
illa negotiatores horum qui divites facti sunt ab
ea longe stabunt propter timorem tormentorum
eius flentes et lugentes et dicentes vae vae civitas
illa magna que amicta erat bysso et purpura et
cocco et inaurata auro et lapide pretioso et margaritis
quia in una hora destituta est tanta divitia et omnis
gubernator et omnis qui in navibus erat et nautae
et quicumque in mari operantur de longe stabunt
et clamabant videntes locum incendii eius dicentes
quae similis civitati huic magnae et miserunt pulverem
super capita sua et clamabant flentes et lugentes
et dicentes vae vae civitas illa magna in qua
divites facti sunt omnes qui habebant naves in mari
de pretiis eius quia una hora desolata est gaude
super eam caelum et sancti apostoli et prophetae
quia judicavit deus judicium vestrum de illa et
sustulit unus angelus fortis lapidem quasi molarem
magnum et misit in mare dicens hoc impetu mittetur
babylon civitas illa magna et amplius non invenietur
et vox citharoedorum et musicorum et tibicinum et
tubicinum non audietur in te amplius et omnis artifex
omnis artis non invenietur in te amplius et vox molae
non audietur in te amplius et lumen lucernae non
luceat in te amplius et vox sponsi et sponsae non
audietur in te amplius quia mercatores tui erant
principes terrae quia in veneficiis tuis erratae sunt
omnes gentes et sanguis prophetarum et sanctorum
inventus est in ea et post haec audivi quasi vocem
magnam turbarum in caelo dicentium alleluia
salus et honor et virtus deo nostro quia vera et
justa judicia eius quia judicavit de meretrice magna
que corrupit terram in fornicatione sua et vindicavit
sanguinem servorum suorum de manu eius secundo
dixerunt alleluia et fumus eius ascendit in saecula
saeculorum et ceciderunt seniores viginti quatuor
et animalia quatuor et adoraverunt deum sedentem
super thronum dicentes amen alleluia et vox de throno
exivit dicens laudate deum omnes servi eius et qui
timetis eum pusillus et magnus et audivi quasi
vocem turbae magnae et quasi vocem aquarum multarum
et quasi vocem tonitruorum validorum dicentium
alleluia quoniam regnavit dominus deus noster
omnipotens gaudeamus et exultemus et demus
gloriam ei quia venerunt nuptiae agni et uxor eius
praeparavit se et data est illi ut cooperiat se
byssino splendenti candida nam byssinum justificationes
sanctorum sunt et dicit mihi scribe beati qui ad
coenam nuptiarum agni vocati sunt et dicit mihi
haec verba vera sunt dei sunt et cecidi ante pedes
eius ut adorarem eum et dicit mihi vide ne feceris
conservus tuus sum et fratrum tuorum habentium
testimonium jesu deum adora testimonium enim jesu
est spiritus prophetiae et vidi caelum apertum et
ecce equus albus et qui sedebat super eum vocabatur
fidelis et verax et cum justitia judicat et pugnat
oculi autem eius sicut flamma ignis et in capite eius
diademata multa habens nomen scriptum quod nemo
novit nisi ipse et vestitus erat veste aspersa sanguine
et vocatur nomen eius verbum dei et exercitus qui
sunt in caelo sequebantur eum in equis albis vestiti
byssino albo et mundo et de ore eius procedit gladius
ex utraque parte acutus ut in ipso percutiat gentes
et ipse reget eos in virga ferrea et ipse calcat torcular
vini furoris et irae omnipotentis dei et habet in
vestimento et in femore suo scriptum rex regum et
dominus dominorum et vidi unum angelum stantem
in sole et clamavit voce magna dicens omnibus avibus
quae volabant per medium caeli venite congregamini
ad coenam magnam dei ut manducetis carnes regum
et carnes tribunorum et carnes fortium et carnes
equorum et sedentium in eis et carnes omnium
liberorum et servorum et pusillorum et magnorum
et vidi bestiam et reges terrae et exercitus eorum
congregatos ad faciendum bellum cum sedente in equo
et cum exercitu eius et apprehensa est bestia et cum
illa pseudopropheta qui fecit signa coram ipso quibus
seduxit eos qui acceperunt characterem bestiae et
qui adoraverunt imaginem eius vivi missi sunt hi
duo in stagnum ignis ardentis sulphure et reliqui
occisi sunt in gladio sedentis super equum qui
procedit de ore eius et omnes volucres saturatae
sunt carnibus eorum et vidi angelum descendentem
de caelo habentem clavem abyssi et catenam magnam
in manu sua et apprehendit draconem serpentem
antiquum qui est diabolus et satanas et ligavit eum
per annos mille et misit eum in abyssum et clausit
et signavit super illum ut non seducat amplius gentes
donec consummentur mille anni et post haec oportet
illum solvi modico tempore et vidi sedes et sederunt
super eas et judicium datum est illis et animas
decollatorum propter testimonium jesu et propter
verbum dei et qui non adoraverunt bestiam neque
imaginem eius nec acceperunt characterem in fronte
sua aut in manibus suis et vixerunt et regnaverunt
cum christo mille annis reliqui autem mortuorum non
vixerunt donec consummentur mille anni haec est
resurrectio prima beatus et sanctus qui habet partem
in resurrectione prima in his secunda mors non habet
potestatem sed erunt sacerdotes dei et christi et
regnabunt cum eo mille annis et cum consummati
fuerint mille anni solvetur satanas de carcere suo
et exibit et seducet gentes quae sunt super quatuor
angulos terrae gog et magog et congregabit eos in
proelium quorum numerus est sicut arena maris et
ascenderunt super latitudinem terrae et circumdederunt
castra sanctorum et civitatem dilectam et descendit
ignis a deo de caelo et devoravit eos et diabolus qui
seducebat eos missus est in stagnum ignis et sulphuris
ubi et bestia et pseudopropheta cruciabuntur die ac
nocte in saecula saeculorum et vidi thronum magnum
candidum et sedentem super eum a cuius conspectu
fugit terra et caelum et locus non est inventus eis
et vidi mortuos magnos et pusillos stantes in conspectu
throni et libri aperti sunt et alius liber apertus est
qui est vitae et judicati sunt mortui ex his quae
scripta erant in libris secundum opera ipsorum et
dedit mare mortuos qui in eo erant et mors et infernus
dederunt mortuos qui in ipsis erant et judicati sunt
unusquisque secundum opera sua et infernus et mors
missi sunt in stagnum ignis haec est mors secunda
et qui non est inventus scriptus in libro vitae missus
est in stagnum ignis et vidi caelum novum et terram
novam primum enim caelum et prima terra abierunt
et mare jam non est amplius et ego joannes vidi
sanctam civitatem novam jerusalem descendentem de
caelo a deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo
et audivi vocem magnam de throno dicentem ecce
tabernaculum dei cum hominibus et habitabit cum
eis et ipsi populus eius erunt et ipse deus cum eis
erit eorum deus et absterget deus omnem lacrimam
ab oculis eorum et mors ultra non erit neque luctus
neque clamor neque dolor erit ultra quia prima
abierunt et dixit qui sedebat in throno ecce nova
facio omnia et dicit mihi scribe quia haec verba
fidelia sunt et vera et dixit mihi factum est ego
sum alpha et omega principium et finis ego sitienti
dabo de fonte aquae vivae gratis qui vicerit possidebit
haec et ero illi deus et ipse erit mihi filius timidis
autem et incredulis et abominatis et homicidis et
fornicatoribus et veneficis et idolis et omnibus
mendacibus pars illorum erit in stagno ardenti igne
et sulphure quod est mors secunda et venit unus de
septem angelis qui habebant septem phialas plenas
novissimis septem plagis et locutus est mecum dicens
veni ostendam tibi sponsam uxorem agni et abstulit
me in spiritu in montem magnum et altum et ostendit
mihi civitatem sanctam jerusalem descendentem de
caelo habentem claritatem dei et lucidum eius simile
lapidi pretioso tamquam lapidi iaspidis sicut crystallum
et habebat muros magnos et altos habebat portas
duodecim et in portis angelos duodecim et nomina
inscripta quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum
israel ab oriente portae tres et ab aquilone portae
tres et a meridie portae tres et ab occidente portae
tres et fundamenta muri civitatis duodecim lapides
et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum
agni et qui loquebatur mecum habebat mensuram
arundinem auream ut metiretur civitatem et portas
eius et murum eius et ait civitas in quadro posita
est et longitudo eius tanta est quanta et latitudo
et mensus est civitatem de harundine aurea per
stadia duodecim millia et longitudo et altitudo et
latitudo eius aequalia sunt et mensus est murum
eius centum quadraginta quattuor cubitorum mensura
hominis quae est angeli et structura muri eius
ex lapide iaspide et civitas aurum mundum simile
vitro mundo fundamenta muri civitatis omni lapide
pretioso ornata fundamentum primum iaspis secundum
sapphirus tertium chalcedonius quartum smaragdus
quintum sardonyx sextum sardius septimum chrysolithus
octavum beryllus nonum topazius decimum chrysoprasus
undecimum hyacinthus duodecimum amethystus et
duodecim portae duodecim margaritae per singulas
et singulae erant ex singulis margaritis et platea
civitatis aurum mundum tamquam vitrum perlucidum
et templum non vidi in ea deus enim omnipotens
templum illius est et agnus et civitas non indiget
sole neque luna ut luceant in ea nam claritas dei
illuminavit eam et lucerna eius agnus et ambulabunt
gentes in lumine eius et reges terrae afferent gloriam
suam et honorem in illam et portae eius non claudentur
per diem nox enim non erit illic et afferent gloriam
et honorem gentium in illam et non introibit in eam
aliquod coinquinatum et faciens abominationem et
mendacium nisi qui scripti sunt in libro vitae agni
et ostendit mihi fluvium aquae vivae splendidum
tamquam crystallum procedentem de sede dei et agni
in medio plateae eius et ligni vitae ex utraque parte
fluminis afferentes fructus duodecim per menses
singulos reddentes fructum suum et folia ligni ad
sanitatem gentium et omne maledictum non erit amplius
sed thronus dei et agni in ea erit et servi eius
servient illi et videbunt faciem eius et nomen eius
in frontibus eorum et nox ultra non erit et non
indigebunt lumine lucernae neque lumine solis quia
dominus deus illuminabit illos et regnabunt in
saecula saeculorum et dixit mihi haec verba fidelia
sunt et verax et dominus deus sanctorum prophetarum
misit angelum suum ostendere servis suis quae
oportet fieri cito et ecce venio beatus qui custodit
verba prophetiae libri huius et ego joannes qui audivi
et vidi haec et postquam audivi et vidi procidi
ut adorarem ante pedes angeli qui haec mihi ostendebat
et dicit mihi vide ne feceris conservus tuus sum
et fratrum tuorum prophetarum et eorum qui servant
verba libri huius deum adora et dicit mihi ne signaveris
verba prophetiae libri huius tempus enim prope est
qui nocet noceat adhuc et qui in sordibus est sordescat
adhuc et qui justus est justificetur adhuc et sanctus
sanctificetur adhuc ecce venio et merces mea mecum
est reddere unicuique secundum opera sua ego sum
alpha et omega primus et novissimus principium et
finis beati qui lavant stolas suas in sanguine agni
ut sit potestas eorum in ligno vitae et per portas
intrent in civitatem foris canes et venefici et impudici
et homicidae et idolis servientes et omnis qui amat
et facit mendacium ego jesus misi angelum meum
testificari vobis haec super ecclesiis ego sum radix
et genus david stella splendida matutina et spiritus
et sponsa dicunt veni et qui audit dicat veni et qui
sitit veniat et qui vult accipiat aquam vitae gratis
testificor enim ego omni audienti verba prophetiae
libri huius si quis apposuerit ad haec apponet deus
super illum plagas scriptas in libro isto et si quis
diminuerit de verbis libri prophetiae huius auferet
deus partem eius de libro vitae et de civitate sancta
et de his quae scripta sunt in libro isto dicit qui
testificatur haec etiam venio cito amen veni domine
jesu gratia domini nostri jesu christi cum omnibus
vobis amen

et ornatu ejus dicit hic de gloria et deliciis talium habebat ubi finitur de termino I. march. f. 87 multitudinem grue eis multiplicata et ingrata eis

Audit johes mulierem sup bestiam sua equitante et in illa bestia habet decem cornua et dicit q illa cornua accendent illam mulierem fornicariam et desolatam ad flendum et carnes ejus comedent et ipsam igni bus cremabunt

Ista mulier est videt. Adusteta formicarij et habitatio sit acceptat personarum et munera q a bestia et a malo statu sustinet et fouet. Si vel audit q cornua ipsi bestie et filij et suarum rum ipsi status vel principis qui ab eo exiliat

Audit et persequit illam mulierem et tale malum prius sui affligendo juste dei judicio quante ipsam iuste sua de malitia pulsante quia depau perat et denudat et carnes desolatas et car nes eius et vestes et filios per eius decessum co medit et rapinas et eos gustat et per diu sua tribulationes cruciat et affligit

Papa audit q illos quos prius diligebant filij pse quite et carnibus sue tpis sunt sanati

Vel dic q mulier est diabolus vel antichristus et q egere et nudi cedes et malitias fornicationis et iniqui tates pati et principat ista equitat bestiam et habitum patris bestialis et carnalis et q ejus fit carnalis et superbia et elationis sit ornata ipsis plena capita et obstinatione et contumacia et dicit coccineis et sanguineis cumulitate ipsius qui equitat diabolus et ditat eum et luxurie deliciis et divitiarum inis arbitrio voluptatis

Ista etiam mulier diabolus vel antichristus habet in manu sua poculum aureum et suarum spurcitiarum quod ipse optime exponit. Vere ipsa tota plena est immundi et abhominatione pleno et heretica exposito

Vel poculum est diabolica temptatio qua ipse ebrietat prelates qui sunt babilon mater fornicationum et abhominationum q diabolus et mater omni malitie ipsi tri et bestie sue et prelati sibi obedienti dabit mittit famem ignis luctus luctum et scit ni assidet job 20

Audit johes quendam angelum Capitulum 18 descendere de celo habentem potestatem dei et terram illuminata est a claritate ejus et clamavit voce

potestatem magnam
et terram
dicens cecidit cecidit babilon
civitas magna

que eos patribat et mali principes talium fructuras de abisso venerunt et in bestiam vadunt. De abisso et de diabolica ispiritu vel symoniaca gymnode vel violenta gymnode fructus fit principes vel status iuxta

Osee Israel negauerunt si non ego me principaliter et titillat si non per spiritum meum et in nitidum martis et vita mea ad eos ire et iudicium ait et unusquisque videt bellum vel affinitatem vel quia malis sapidis vestitus seu diuersis spiritu et vita sua se glorificauit et et delicijs fuit tantum tradet sibi in misericordia tormentum et luctus

Osee et ecclesiam ego et ignominia mutabo eam et vina gule sit in pectore matris corpus veniunt plagis ejus et ultima dampna finis sit sanitatis. Luctus sine consolatione ejus sine curatione ignis sit exitus et fructus ei in hac vita formidini per quadra. Lugubris et tristitia. mortui per pugnum ingressi et ipsa mater per lacunam per malum eius effugit que fames luctus mortis et ignis et per quem magnum dominus qui ipsos iudicat et redemptat

Ezechiel quatuor iudicia mea pessima gladium fame bestia. postremum emittat et ultimum

Vel dic ad literam q ista mulier multum luxuriosa que mozat cum regibus super aquas delicie q fornicat cum regibus et cum clericis et religiosis q sunt alios regat cuius vino et cuius fallacitate qui omnes inebriatus sive vel parte inebriat. et tales sui induta auro et purpura et certis preciosis et magis illicitas mirabiles et si omnibus talium per certis scribit nomen suum. qui vere quibus sit legi in fronte et in aperta tibi q ipse est babilon et digne effusio matris et matrum fornicationum et abhominationum

Ezechiel frons mulieris meretricis facta et ne luisti erubescere ista erat mulier apte by una bestia q portat eam et aliqua vetula magnela q et eis consiliat. q qui tale opus non fit nisi mente alius fructus et ista per certo et plena nomen blasphemie et tales mediatrices sunt nomen vite tue et infame finalis et bestia et mulier et mediatrix et mater vadunt in tibi mare

magna et facta è habitatio demoniorū et cū
spūs immundi et volucris immūde et odibilis
fornicati sūt omnes reges et mercatores terre de
virtute deliciarū eius diuites fact sūt Et iō audiuit
alia vox que venit de celo dicēs Exite de ea populus
meus ne participes sitis delictorū eius et de plagis
eius non capiatis Quoniam peruenerūt vsq ad celum peccata
eius et recordatus est deus iniquitatum eius Quomodo
iste fecit vobis et duplicate duplicia secundum opera
eius in calice quo miscuit miscete illi duplum Quantum
glorificauit se et in deliciis fuit tantum date illi tormentum
et luctum Quia in corde suo dicit Sedeo regina non sum
et vidua non videbo et luctum non videbo Propterea in
una die venient plage eius mors et luctus et fames
et igne cōburetur Quia fortis est dominus deus qui iudicabit eam
Et flebunt et plangent eam reges terre qui cum ea fornicati sunt
et in deliciis vixerunt quando uidebunt fumum incendii eius
stantes procul timore tormentorum eius dicentes
Ve ve ciuitas illa magna Babylon ciuitas illa fortis quia
una hora venit iudicium tuum Et negotiatores terre flebunt
et lugebunt super illam quia merces eorum nemo emet amplius
merces auri et argenti et lapidis pretiosi et margaritę et byssi
et purpure et serici et cocci et omnis ligni thyini et omne
vas ebureum et omne vas de lapide pretiosissimo et de
ere et ferro et marmore et cinnamomum et odoramentum
et vnguentum et thus et vinum et oleum et similam et triticum
et iumenta et oues et equorum et rhedarum et mancipia
et animas hominum Et poma desiderii animę tuę discesserunt
a te et omnia pinguia et insignia perierunt tibi et amplius
non inuenient ea Negotiatores horum qui diuites facti sunt
ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius flentes
et lugentes et dicentes Ve ve ciuitas illa magna quę amicta erat
bysso et purpura et cocco Deaurata auro et
lapide pretioso et margarita quia una hora
destituta est tanta diuitia Et omnis gubernator
et omnis qui in locis navigat et nautę et quotquot
in mari operantur de longe stabunt et clamabant
videntes locum incendii eius dicentes Quę similis
huic ciuitati magnę Et miserunt pulueres in capita
sua et clamabant flentes et lugentes et dicentes
Ve ve ciuitas illa magna in qua locupletati sunt
omnes qui habent naues in mari de pretiis eius
quia una hora desolata est Exulta super eam
celum et sancti apostoli et prophete quia iudicauit
deus iudicium vestrum de illa Et sustulit unus
angelus fortis lapidem quasi molarem magnum
et misit in mare dicens Hac impetu mittetur
babylon ciuitas illa magna et amplius non
inuenietur Et vox citharedorum et musicorum
et tibicinum et tubę non audietur in te amplius
et omnis artifex omnis artis non inuenietur
in te amplius et sonus molę non audietur
in te amplius et lumen lucerne non luceat
in te amplius et vox sponsi et sponse non audietur
in te amplius Quia mercatores tui erant
principes terre quia in veneficiis tuis errauerunt
omnes gentes Et in ea sanguis prophetarum
et sanctorum inuentus est et omnium qui
interfecti sunt in terra

non fuit a longe in mensa a cena ℣ic ꝛ̄ſ
plani nec dicti ſ̄t longe qñ dixit capē fratres
vel libendas ℟ Amici mei de longe ſteterũt
et qui o me oppugn. me ẽſſent ℣ dicit pt dicti
quos ſuſt̄ de cena ℟ Ve ciuitati magna
Ve dico tpalis quo ad pena ℟ Ve dico ſpūal
quo ad culpa ℟ Ve dico ciuitas magna q̄
biſſo patriarchis dñi fuit opta auro ſuppellectile
argento elocutie purpura ſmitate ſcarlatto
cazitate et lapidibꝫ oīmode ſcitate ℟ ꝗre
ve. qꝛa cuncte gadie ſ̄t deſtitute deſtructe de
ſtitute tante diuitie Job 20 diuitias ꝗs de
uoauit euomet et de uentꝛ eiꝰ ꝯgelet eas
Deus ℭ Vel dic q̄ iſta mulier pt ſ̄ꝛe
mundi diuitat qui fulgeat auro lapidibꝫ
et diuicijs infinitis gloſa ſpiritale ecia
corpalis qui ꝗbꝫ ſpoliant gloria ſua et ve
nient ad magna paupties fame z fluctu
tribulacionem infortunii et tormenti et tur
bagat i principes vel plati q̄ ꝑius ipos ſuſ
timebat et pauebat et ſe eis ꝯmittebat
ab eis conſilia petendo vel eos gubnādo
negociatores ecia i nati et familia ꝺi
q̄ ab eis et ꝑ eos bñficia et diuicias et
officia optinuerũt de lege ſtat nō auꝺ
ampliꝰ de ipo nec ipſi adulteriū faciebat
fugiet bñ et deſolant et ꝗbꝫ vba ligubza
dicit. ſi illud ꝺ tatu q̄ nulla ẽ q̄ ſibi ma
nū ꝓrrigat adulterā ſi dicat. ve ve
ciuitas illa magna. magnū dāpnū eſt
ſequut de ipa infortunio Vñ Ireneꝰ
Non ẽ qui ꝑsoluꝰ ecia ab olim cane eiꝰ ℭ
Dicit q̄ mulier mḷtꝝ ciuitas habilo
nica q̄ crediꝺit et corruit nō fuit aplꝰ
diuicias quas ꝑius habebat non ꝺ q̄ ꝑa
ꝑdidit auꝝ et argentū lapides pciosi
margarite bussū purpuꝝ ſcarlatū
lignū thyus ebur ferrū ꝛ̄ marmor
Cynamomū aromata unguenta vinū
oleū ſimilā triticū iumenta oues
equos ſedere ꝯcipere z homines et
fuit ꝺ q̄ ecia deſidia ſua ceſſaret ab ipa
et ipa ſuccenſa ẽ igni et uidebat odꝰ q̄ nau
gabat male uideꝰ loaū ꝯcidij eiꝰ ꝓlatu et
ſ̄t exultauerũt de eꝰ deſtr̄ōe qꝛa ipſe

a uanitate diu durabat ℭ Vna mulier
ſuga mundi ſapientes z ditates. qui ꝑ eā qñ cre
uerũt ꝑ mortem tue ipi ꝑdiderũt ꝺia ꝑ ea ꝑdut
eā auꝝ mundane ſapie argentū eloquie
lapides et margarite. i copia amicoꝝ Na
amici carnales non ſunt nec volut eos habe
pdales ſz ſi q̄ ſ̄t in eccla ipos ꝺetꝛimunt
et abhorrent Ireneꝰ odi amici eoꝝ ſpreuerũt
ad et fr̄ ſ̄t ai i amici ecia ubi nō e buſſꝰ ſ̄tate
purpura dignitate que ẽ veſtis regū et ꝺuū
homeſtatis de quo fuit ꝓmiſſa ſcarlatū
lignū tyine quod ẽ ſpulbile conſtare z fi
mitate Neſſabit ubi erat ebur ex dēte pulcꝛ
tudinis ſpes nā ꝯſolatiue ayazmoꝝ dicꝫ longa
mi mitate Cynamomū et odoꝝ ꝓlixe
fragrantie unguenta et thꝰ. i leuitas z ſua
uitas laudis et adulatoꝝ. vinū et oleū nō
dare conſolatiꝰ. ſimilā et triticū i gñdalia
corpal delectatiꝰ quoꝝ ꝑcus ẽ qui ꝑdet i
habundantia tpalis ſcientie et breuiꝰ ecia
deſiderata eoꝝ q̄ habebat de bonis ꝑmutis
et tormentis fortunis cuncta ꝑdut qꝛa ſ̄t ꝺ ℣ ℣
manū ſuā miſit hoſtis i pōm et ſmiaꝝ hoſte
i deus qui hodie habz omes predes ecia deſi
deria eiꝰ et ſimili eiꝰ applicauerũt eā mitez
angustias et plꝰ eccla q̄ nō ſuccurſi ſ̄t igne
mentis extinguibꝫ celeꝰ ap et ſa ꝓle et tota
curia celeſtis de hoc nō ſtricte ꝑ letat qꝛa
ꝺina ſmam ꝺybat de zigoꝺ iuſticie ꝺei
laudant et maxie letant de damnatione
illoꝝ qui ſe et alios ꝺo uiuent auꝝabat
Rapide ℣ ꝺ q̄ ſtabut iuſti in magna ſtricia
aduſſꝰ ẽ ℣ Vel nos qui nauigamꝰ ꝑ ẽ mare
magnū timē debem loaū intendꝰ ytius
ſz damnatione iſtoꝝ ſtimuꝺ. ꝑfectꝰ ſuoꝝ
horribilius tormentoꝝ et caue ne in ſile ꝑ
aliū incidamꝰ qꝛa peſtilẽtie flagellato ſapi
entia ait quidā. ꝓl 19. Percutes ꝺo turba
buntꝰ timore horribili Rapide ℣ Vel ꝺe
pene de eccla q̄ ꝺicit q̄ hodie ꝺampnata
et q̄ ceciꝺiſſe et olim ſuꝑbꝺi vidē caꝛe ℣
ℭ Vidit Jhēs angelū unū q̄ habat unū
lapidem molarē et miſit in mare ꝺ ℣ hoc
ꝑtu mittet babilon ci. maꝝ et vltꝰ no ꝺicet

et vox citharedorū et musicorū non erit ā
plus in ea et vox molē et vox sponsi et sponse
non audiet in ea amplus et lux lucerne non
lucebit in ea ¶ Dic vē qm angelus spūs sancti
in mare i in puteum amarum lapidē molarē
et dura similis et pondus ei⁹ dampnacōis q
ipse in inferno molet et cantet i tormentis
sic in die iudicij tue d⁹ submersa sima babilon
i gyborz aggregatio i petulcie et cito omittetur
ni⁹ ipsi nec vlī non ē vox citharē i leticia
alicuius cantoris nec vox molē i panis delicatj
i delectamēti alicuius sepulti nec vox sponsi
i quidē alicuius amoris nec lux lucerne i impetuosi
alicuius splendoris q⁹ auferet⁹ ab ipsis lux sua

Col 12 Cam 19um

Dampnata mulier meretrix fert ē in celo
leticia magna et alleluia et 24or seniores
ceciderūt adorauerūt alleluia et audita est
vox qi aquarē multarē et tanquā vocē tonitruorū dicentiū
alleluia et q⁹ q⁹ iudicauit deus de meretrice
magna q corrupit terrā et vindicauit sanguinē
seruoz suoz de manibus eius et 2⁹ q laudē
dicebat deo pusilli et magni et timebant deū
nē i ppetuū et venerūt nuptie et uxor agni
parauit se et datū ē illi ut cooperiat se bysso can
dido et splendido q⁹ iustificationes sancte et
exclamauit ē spūs et ecclie illud sic vidi q⁹ ad
cenā nuptiarū agni vocati sūt ¶ Dic qm mu
lieris meretricis i aggregatio iezabel dicte sapnā
et iudicata in iudicio i dulcia q⁹ i ebrietatē
se monet i ydrete et prostrate erūt in mari
leticia et consolatōe Tunc ei omnes hīt altera
vocē dicunt alleluia et pusilli et magni laudā
bunt deū et deo filio tragnabit eis maximum
ysa 25 ¶ Laudent iumenta i ea gloriare actio et
vox laudis ipsi cū hīt gaudebunt de iustitia
impietatis de malorē dampnatōe et de sua
saluatōe et sanguinis cruciatu et pene horum
vindictatōe tūc cū erūt nuptie agni i epula⁹
et festitas sēptima v⁹ agni vxor i ei⁹ mili
tant tunc triumphans erit pura et ornata de
tribus aule et corpis et opis bysso splendido i ebrie
gie cultrate et candore pietatis iustificatis
et tūc vere erit beatitudo dei q hīt erūt q ad
cenā agni vocati sūt q beati q⁹ mansuebit
pane in regno dei ysa 25 ¶ Audit populus
celi ayti et aie equus albus et q sedebat
sup eū vocabat⁹ fidēs et verax et cū iustitia
iudicabit⁹ et pugnabat et oculi eius flā
ma ignis et in capite eius multi diadēta
et nomē scriptū quod nemo nouit nisi ipse
et vestitus erat veste aspersa sanguine et
vocabat⁹ nomē eius verbū dei et exercitus q erant
in celo sequebant⁹ eū in equis albis vestiti bysso alba
et munda et in ore eius gladius ex utraq pte
acutus ut in ipso percuciat gentes et regat
eas in virga ferrea et calcabat torcular
vini furoris ire dei omnipotentis et habet
in femore suo et rege regū dñs dominantiū et
ipse aperiendo aperiet et nemo claudet et
claudendo nemo aperiet vidi angelū unū
i stantē in sole et clamauit voce magna dicens
omnibus auibus que volabant per medium celi
venite congregamini ad cenā magnā dei ut
manducetis carnes regum et carnes tribunorū
et carnes fortium et carnes equorum et sedentium
in eis et carnes omnium liberorum et seruorum
et pusillorum et magnorum Et vidi bestiā
et reges terre et exercitus eorum congregatos
facere bellum cum sedente in equo et cum exercitu
eius et apprehensa est bestia et cum ea pseudo
propheta qui fecit signa coram ipso quibus seduxit
eos qui acceperunt caracterem bestie et qui adorauerunt
imaginem eius missi sunt hi duo vivi in stagnum
ignis ardentis sulphure Et alii occisi sunt
in gladio sedentis in equo qui procedit de ore
eius et omnes volucres saturate sunt carnibus
eorum Et vidi angelum descendentem de celo
habentem clauem abissi et catenam magnam in manu
sua et tenuit draconem serpentem antiquum qui
est diabolus et satanas et ligauit eum per annos
mille et misit eum in abissum et clusit et
signauit super illum ut non seducat amplius
gentes donec consummentur mille anni et post
hec oportet illum solui modico tempore Et vidi
sedes et sederunt super eas et iudicium datum
est illis et animas decollatorum propter testimonium
ihesu et propter verbum dei et qui non adorauerunt
bestiam neque imaginem eius nec acceperunt
caracterem in fronte aut in manu sua et
vixerunt et regnauerunt cum christo mille annis
Reliqui autem mortuorum non vixerunt donec
consummentur mille anni hec est resurrectio prima
Beatus et sanctus qui habet partem in resurrectione
prima in hiis secunda mors non habet potestatem
sed erunt sacerdotes dei et christi et regnabunt
cum eo mille annis Et cum consummati fuerint
mille anni soluetur satanas de carcere suo et
exibit et seducet gentes que sunt super quatuor
angulos terre gog et magog et congregabit eos
in prelium quorum numerus est sicut arena maris
Et ascenderunt super latitudinem terre et
circumdederunt castra sanctorum et ciuitatem
dilectam et descendit ignis a deo de celo et
deuorauit eos et diabolus qui seducebat eos
missus est in stagnum ignis et sulphuris ubi
et bestia et pseudo propheta et cruciabuntur
die ac nocte in secula seculorum Et vidi
thronum magnum candidum et sedentem super
eum a cuius conspectu fugit terra et celum
et locus non est inuentus eis Et vidi mortuos
magnos et pusillos stantes in conspectu throni
et libri aperti sunt et alius liber apertus est
qui est vite et iudicati sunt mortui ex his
que scripta erant in libris secundum opera
ipsorum Et dedit mare mortuos qui in eo erant
et mors et infernus dederunt mortuos qui in
ipsis erant et iudicatum est unusquisque
secundum opera sua Et mors et infernus missi
sunt in stagnum ignis hec est mors secunda
Et si quis non inuentus est scriptus in libro
vite missus est in stagnum ignis Et vidi
celum nouum et terram nouam primum enim
celum et prima terra abierunt et mare iam non
est amplius Et ego iohannes vidi sanctam
ciuitatem hierusalem nouam descendentem de
celo a deo paratam sicut sponsam ornatam viro
suo et audiui vocem magnam de throno dicentem
ecce tabernaculum dei cum hominibus et habitabit
cum eis et ipsi populus eius erunt et ipse deus
cum eis erit eorum deus et absterget deus omnem
lacrimam ab oculis eorum et mors ultra non erit
neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra
quia prima abierunt et dixit qui sedebat in throno
ecce nouo facio omnia et dicit mihi scribe quia
hec verba fidelia sunt et uera et dixit mihi
factum est ego sum alpha et o principium et finis
ego sitienti dabo de fonte aque vite gratis qui
vincit possidebit hec et ero illi deus et ipse erit
mihi filius timidis autem et incredulis et
abominatis et homicidis et fornicatoribus et
maleficis et idolatris et omnibus mendacibus
pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure
quod est mors secunda Et venit unus de septem
angelis qui habebant septem fiolas plenas septem
plagis nouissimis et locutus est mecum dicens
veni et ostendam tibi sponsam uxorem agni et
abstulit me in spiritu super montem magnum et
altum et ostendit mihi ciuitatem sanctam hierusalem
descendentem de celo habentem claritatem dei
et lumen eius simile lapidi pretioso tamquam
lapidi iaspidis sicut cristallum et habebat
muros magnos et altos habentes portas duodecim
et in portis angelos duodecim et nomina inscripta
que sunt nomina duodecim tribuum filiorum
israel ab oriente portae tres et ab aquilone portae
tres et a meridie portae tres et ab occidente portae
tres et murus ciuitatis habens fundamenta duodecim
et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum
agni et qui loquebatur mecum habebat mensuram
harundinem auream ut metiretur ciuitatem et portas
eius et murum eius et ciuitas quadrata posita est
et longitudo eius tanta est quanta et latitudo et
mensus est ciuitatem harundine per stadia duodecim
milia longitudo et altitudo et latitudo eius
equalia sunt et mensus est murum eius centum
quadraginta quatuor cubitorum mensura hominis
quod est angeli et erat structura muri eius
ex lapide iaspide et ciuitas aurum mundum simile
vitro mundo fundamenta muri ciuitatis omni
lapide pretioso ornata fundamentum primum
iaspis secundum saphirus tertium calcedonius
quartum smaragdus quintum sardonix sextum
sardius septimum crisolitus octauum berillus
nonum topazius decimum crisoprasus undecimum
iacinctus duodecimum amatistus et duodecim
portae duodecim margarite sunt per singulas
et singule erant ex singulis margaritis et
platea ciuitatis aurum mundum tamquam vitrum
perlucidum et templum non vidi in ea deus enim
omnipotens templum illius est et agnus et ciuitas
non indiget sole neque luna ut luceant in ea
claritas enim dei illuminauit eam et lucerna eius
est agnus et ambulabunt gentes in lumine eius
et reges terre afferent gloriam et honorem
suum in illam et portae eius non claudentur
per diem nox enim non erit illic et afferent
gloriam et honorem gentium in illam et non
introibit in eam aliquod coinquinatum et
faciens abominationem et mendacium nisi qui
scripti sunt in libro vite agni Et ostendit
mihi fluuium aque vite splendidum tamquam
crystallum procedentem de sede dei et agni
in medio platee eius et ligni vite ex utraque
parte fluminis afferentes fructus duodecim
per menses singulos reddentes fructum suum
et folia ligni ad sanitatem gentium Et omne
maledictum non erit amplius sed sedes dei et
agni in ea erunt et seruientes illi videbunt
faciem eius et nomen eius in frontibus eorum
et nox ultra non erit et non indigent lumine
lucerne neque lumine solis quoniam dominus
deus illuminabit illos et regnabunt in secula
seculorum Et dixit mihi hi sermones fidelissimi
et uerissimi et dominus deus spirituum prophetarum
misit angelum suum ostendere seruis suis
que oportet fieri cito et ecce uenio beatus
qui custodit uerba prophetie libri huius
Et ego iohannes qui audiui et uidi hec et
postquam audiui et uidi procidi ut adorarem
ante pedes angeli qui hec mihi ostendebat
et dicit mihi uide ne feceris conseruus tuus
sum ego et fratrum tuorum prophetarum et
eorum qui seruant sermones libri huius deum
adora Et dicit mihi ne signaueris sermones
prophetie libri huius tempus enim prope est
qui nocet noceat adhuc et qui in sordibus est
sordescat adhuc et iustus iustificetur adhuc
et sanctus sanctificetur adhuc Ecce uenio
cito et merces mea mecum est reddere unicuique
secundum opera sua sicut et opus est ego
alpha et o primus et nouissimus principium
et finis Beati qui lauant stolas suas in sanguine
agni ut sit potestas eorum in ligno uite et per
portas intrent in ciuitatem foris canes et
uenefici et impudici et homicide et idolis
seruientes et omnis qui amat et facit mendacium
Ego iesus misi angelum meum testificari
uobis hec in ecclesiis Ego sum radix et genus
dauid stella splendida matutina Et spiritus
et sponsa dicunt ueni et qui audit dicat ueni
et qui sitit ueniat et qui uult accipiat aquam
uite gratis Testificor enim omni audienti
uerba prophetie libri huius si quis apposuerit
ad hec apponet deus super illum plagas scriptas
in libro isto et si quis diminuerit de uerbis
libri prophetie huius auferet deus partem
eius de libro uite et de ciuitate sancta et de
his que scripta sunt in libro isto Dicit qui
testificatur hec etiam uenio cito amen etiam
ueni domine iesu gratia domini nostri iesu
christi cum omnibus uobis amen

at si talis fuerit rationabile & q̃ exẽplu
cũli . r collegiũ quẽlꝫ ville pat̃e sibi sub
iecte seq̃nt̃ eũ p̃ obitum et ymitãdꝫ at tale
p̃sone sũ me et ipse at maiore subditi sui
qa si p̃latꝫ talis fuit seq̃nt̃ eũ in equis
albis r decẽplis pũe at mundis eũ ymi
tando et obediendo Dup̃ 12o hũ seq̃nt̃ ag
nũ quocũq; ierit ista gõ dr; hẽ in ore
gladiꝰ r auctoritate vbiq; at sñam iudicia
riã bis acutã sz vnã ad feriẽ puniendã
obstinatos aliã ad benigne rastigandꝫ
penitẽtes . Vel gladiꝰ bicẽps & vtrumq;
testamẽtũ quẽ p̃latꝫ debet hẽre et si
talis debet parte at zelꝰ vgã fidei r
dure correctiõne fuere gẽtes et p̃pias sũ
lege viuentes Vñ ipe debet calcare tanq̃
lac vini furoris dñi . 6o & dicit q ipe debꝫ
ad ministrar et executor furoꝝ r iustic
dñe tanq̃ malos vñ 6o Torcular calca
ui solꝰ &c . Vel dic q ista & xpi ruiꝫ
eccl̃e r bte vgo vel q̃a caro fuit alba et
imaculata vestis eiꝰ r humanitas fuit
sanguine maculata . Torcularꝫ cali r an
geli dam sequit̃ eũ hortando vel obe
diendo vel & xpiãꝫ r iudei et gentiles
fide eiꝰ credendo in eccl̃ie albis r in more
baptismatis accẽpto Ideo iste habet gladiũ
r durũ bicipite sñam sc̃i corpꝫ et alar
qdemnando et ipe calcat et premit gẽ
tes at ipsos sine lege viuẽtes pris iudi
cio & fide Et iste & fidel testis iustꝰ
et vbũ dei cui nomẽ nullꝰ ipe sine n ipe
qui habet diademata r dignitates ẽpatus
et & zelꝰ zelꝰ at dño &c . Cognite q̃dã
angelo bte iohẽ voluit ipm in tra ymaginẽ
adorare . sz dixit ei angelꝰ vide ne feceris
tempus ad tuum sñe at frem tuum &c Deũ
at ẽm ihũ & q abrahã videns a gladio ymo ado
rauit . In hac mirande nobilitate gẽ
ris humani Nã angelꝰ videns naturã
humanã deificatã verbi incarnatõe at
ex hoc tñ nam nobilitatã timuit . noluit
q̃ ab hoste adorari et tñ an & adorãdꝰ
p̃mittẽ videbat̃ . sic in abrahã & consi

gẽs id Angelos adorare voluit q̃d ipꝰ ymisit

Vidit iohannes quendã angelũ stantẽ
in sole . & voce magna clamabat dicẽs omn̄ibꝰ
volantibꝰ p̃ medium cœli q̃ amẽ ẽquãmini
ad cenam magni dei at manducatis carnes
tribunoꝝ at fortiũ equoꝝ at sedentiũ
in ipis at carnes omniũ liberoꝝ et
magnoꝝ Iste angelꝰ & xpus qui stat̃
solꝰ r in splendore ãne gloie in qua venit
ad iudicium apparebit facies eiꝰ sicut sol lucet
in virtute sua Iste ei in iudicio clamabit at
aduocabit volucres cœli . demones vt ibi
queniãt ad cenã dei r ad diem iudicij vbi
carnes q̃ latent sub vestẽ r alias q̃ latent
sub carne fortiũ at tribunoꝝ ipsoꝝ pin
cipũ at superiorũ equoꝝ at mulierũ corpora
fuerãt luxuriosorũ fuerãt r malorũ
fuerãt pauꝑum at minoꝝ quetus r iusti at
manducent Deut̃ 32o Dentes bestiaꝝ mittam
in eis at dentibus aũ anser morsu amaissimo
Dentes aũ at morsꝰ aũis significãt imanitatẽ
diabolicã crudelitatẽ que dãpnatos lacerabit

Vel dic q angelꝰ qui sedebat in sole . r
mundane gloꝛie splendore & magnꝰ princeps
vel p̃latꝰ xpiãꝫ tanq̃ at raptus qui semp̃ sedẽ
vult habẽ aures qui volunt p̃ cœli r viros
supplices crudeles at raptores . tales finaliꝫ de
mo at familia sua at tales inquos faciũt
sicũ comuniter ad cenas festa at solacia dom̃
sue Deꝰ ad quos dicit vt ipi gmedat rapi
ant at exterminent exterrent atq; vastent ar
mis r tẽpalibꝰ sẽtẽtijs illãe de tra sua magi
natũ pusillorũ fortiũ r subditoꝝ va
sallorũ Et fortiũ r diuitũ agricolaꝝ q̃ ex fer
titudine habent quid illud quod habent Et dñi
tales iniqui raptores at superbi non tarent
in officio principũ at magnoꝝ nisi vt diuinas
at mundanas exterminent & magnifice . sicut nec salua
mitiũ nisi ad preda quã querunt magno suo dãn
&c . & sic diligebat ipsum ad q̃ de venerande
eiꝰ vastabat

Vidit iohẽs bestiã et re
ges tre at exercitꝰ eoꝝ congregatos ad faciend
bellũ ad illo qui sedebat in equo albo at
ad exercitu eiꝰ Et apprehensa & bestia r pseudo
p̃pheta qui seduxerat eos qui acceperant caracter

turam bestie et adorauerunt ymaginem eius
et missi sunt in stagnum ignis ardentis et sul
phuris et cruciati sunt cum eo qui eos sedu
xerat prodit Et amodo quos sanctos sue cruciabo
xerat C Ista bestia est diabolus princeps ire et
accusator fratrum mundi diuitum potentes et eorum
familiares iudices qui mundi regnum et sibi
regnant Isti quippe pugnant et cum diuitibus cum
sedente in equo albo et cum ipso qui in equo
albo et in corpore mundo habitat et mansura
et ad accusandum eius et cum illo quod bonum et
iustum quod bonum cum malis et cum vitam mortis
et cum vite iustis portat Cum igitur dicit finem
in mortem et iudicium bestia et sui regnum et
accusatores eorum et diabolus et mundi diuites
cum suis ymitatoribus apprehendet et in stagnum
ignis et in gehennam inferni lacum mittet
et gladius sue diue cum eodem pereunt ab auibus
celi et a demonibus vocabuntur vel ab auibus et
ab angelis dei sine accusatoribus deputa
buntur et maxime pseudo et ypocrite et illi
qui bestiam diabolum faciunt adorari sicut illi qui
alias mittunt ad penam quia sicut dicit pro
salui qui talia agunt digni sunt morte sicut eius
consentiunt C Vel dic quod bestia et
antixpus ypocrite sicut suas epulas regum et accusa
tores sui sequaces et eius scripturas qui amodo ig
ne sulphure ardore futuro et gladio et diue
sine vigore destruentur et auibus et dae
monibus deuorandum ypocrite exponent Ca mo

Dixit iohannes quod angelum descendentem
de celo habere clauem abissi et catenam
magnam in manu sua et aspi
cienti draconem pristinum antiquum qui est diabolus
et sathanas ligauit eum in carcere per mille annos et misit
eum in abissum ne seduceret amplius gentes donec
finiantur mille anni et post hec oportet
illum modicum solui qui videbuntur sedere et sede
bunt super eos et iudicium datum est illis C Ser
pens est fraudulentus vsurarius vel aduocatus
vel aliquis auarus et diues qui est pristinus
tortuosus malignus venenosus diabolus et sa
thanas et adulterans omnes tribus et viros
qui magis eius comites sunt per totum Qui cre
bane dicuntur quia tales mimi vel histriones diu
uiunt Angelus testamenti ipse de celo dixit
ad iudicium in valle iosaphat et iste qui cito
habebat clauem abissi et pretium claudendi
et aperiendi infernum qui dicitur abissus et fines
ipsius et sine caudo lucis et puritatis Tellus
eum claudit homo et aperit malis et super eum galli
clauis mortis et infernum qui claudit et
nemo aperit etc Iste enim habet catenam et
potestatem ligandi et incarcerandi et ultimo
vinculis condempnandi Iste finalis assistens
istius draconis et spectator et auctor ipsius
malos tortuosos et malignos pauperes ad
uersarios et nocuos ligabitur et eos eos in
carcere infernali per mille annos et per tyrannos
glosa vsque ad iudicium et signabitur super eos
sigillum ne ultra decipiant nisi modicum
quo nullo potest apere et ego quod sint deos
ut non seducat amplius gentes et viros
quos suis falsis consiliis fraudibus malignis
vsuris rapinis dei viuentes seducebat. vsque
Et ecce cecidit qui vulnerabat gentes vnde
dicitur in ps quod non relinquet deus regnum peccatorum
super sortem iustorum ut non extendant iusti
uenerit et sedes regum potestatum vnde
vnde tales medici tyrannos soluentes et deo corpus
resumpserint et iudex iudicauerit tunc stabit
in corpore et alia tales itaque ad supplicium re
pianos et in eternis tenebris mergendos si
mergerit nemo audet quod aperiat Iob xxj C
Vel dic quod ypocrite dixit de celo per ecclesiam
tunc attulit sed clauis et catenam et pretium
mergendi et ligandi demonem draconem
antiquum et luciferum et deo ac fecit et per ecclesiam
ut non seducat gentes fecit plus iste tyrannos
itaque soluet sicut typus antixpi per aliquos fines
dicit modicum sicut per tempus et tyrannos et dimit
dium typus et tunc vsque ad iudicium debebat
stabit sine iudicio ypocrite clausit ad Et vidi
sicut quod postea sedes posita fuit et iudicium
sunt facti Vidi quod decollatorum per testimonium
iesu Et qui non adorauerunt bestiam nec
receperunt ymaginem eius vel eius character
in frontibus suis et in manibus regnabunt
cum deo per mille annos C Hic vero sunt iudi
cati iesu et martires qui non
adorant bestiam et qui non obediunt eam

ẏ̄e ⁊ virginas et contrectas ꝑ vmagi
nā mundanā ꝓsputatis nec caracterē dya
bolice ſugꝯſtionis recipiūt ve omnes ſñ
confeſſatos ¶ Omnes tales ſc̄ ꝙ certo cū ꝓpo
ſuerunt ¶ Dū q̄ſdam fuerit mille ānis
tunc ſoluet̄ ſathanas de carcere ſuo et exibit
et ſeducet gentes q̄ ſūt ſup 4or angulos tre
gog et magog et congregabit eos in ꝓlium
et aſcendet ſūt altitudinem tre et circuibunt
caſtra ſcōꝝ et ciuitatē dilectam et deſcendet
ignis de celo et deuorabit eos ſeductor
eor̄ miſſus ē ad beſtia in ſtagnū ignis ⁊
ſulphuris die et nocte cruciandos ¶ Gog
et magog qui ſūt duo mōtes ꝑ ſm aliquos
duo caſtra in ſyria orientali vbi montes
rufus ſignāt duos ſtatus ſc̄i eccle ⁊ eligto
rū et qui ſūt ſup angulos tre ſignāt tres
ſuperbos et auaros qui p̄mis opibꝫ ſuꝑ
vacant ¶ Sathanas qui ad bellū q̄ſq; exit
de inferno et vent tamptare fideles iſte dia
exit hodie vt ſeducat illos qui ſūt ſuper
angulos 4or tre gog et magog ⁊ illos q̄
in mundo et claustro ſyluāt et illos q̄ in
hiat ꝑ ambitionē et audaciā diuiſi tyā
et tyrānis Nam tales facilius q̄ſq; ad
ꝓlium q̄ facilius ꝑ tpalia ſtringūt plia-li
tes iurgia diſcordie et appellationes Nam
hodie tales audaces qui ſūt q̄ mutabiles ital
ligūt aſcendē ſup altitudinē ⁊ ſūt alta
offitia dignitates officia clauſtra vt
ſeculata iſti mundi caſtra ſcōꝝ ⁊ bona
ſmplicū et pauꝝ et uiſtoꝝ ciuitatē
amā dilectā ⁊ ſcām religionē vel ordis
et alioꝝ ſtatꝰ circuūt et conſtringūt ꝓpter
concludē volentes. vbis et duricis bonis
ꝑuat. ꝑ fame pereāt vt canes et circu
ibunt ciuitatem. ſ finaliter ignis eterne deſi
gnat̄ eis de celo ⁊ a celeſti ſancta et diuina
et deceptor eor̄ ⁊ diabolꝰ in ſtagnū ig
nis ad beſtia ⁊ ad pfectū pene dyne
ternū cruciandos ¶ Vel dic q̄ ſathanas
et aduſarius ē bilinguis vbiq; relator
ꝙ ſeducentes et obloquit̄ tā in gog q̄
in magog ⁊ in mundo et religione mlta
fluctuāt̄ deficiūt et loquunt̄ iſti om

caſtra ſcōꝝ ⁊ ſtatꝰ bonoꝝ circuūt et quo
tidie inſidiant̄ et circūte religionis ordē de
tractione luctant et ꝓdunt̄. Et vt finalit̄
ſūt tales rebelles detractores litigioſos et ſup
ſuthgand ⁊ ſup ipſi relationē ignis ⁊ arma
damnacio de celo veniet et eos dīs deuo
rabit et eternis incendijs ſubmergabit lucifer
Ignē veni mittē in tra ¶ Vel dic q̄ talis
ſuthganas ſignāt malitioſos ballinos q̄ nō ceſſat
cotidie eccliam ꝑſequi conitrad. ꝑ ipſum et eos
in ipſum ignē finalit̄ mittet ¶ Vel dic q̄ illi
qui in claustro vel religione vagant̄ circa
tpalia negocia facilius ꝓlior̄ ꝑ diſcordiam
et ignem ꝑ auaritiā ⁊ tra volut aſtrahē ꝑ
ambitionē caſtra ſcōꝝ ꝑ ſui aſſecutē ⁊ ¶
Vidit ſcām ſedem ſcōꝝ candidā et magnā et
ſedentē ſup eā a cuius conſpectu fugit celū et
tra ⁊ nō fuit locꝰ eis. Et vidi mortuos ſcōs
et peccatores magnos et miſeros ſtantes
mortuos ſuos et ſtetrunt magnos puſillos et
magnos in conſpectu ſedis ⁊ libri aperti ſūt
et iudicati ſūt ſc̄i ſm ea q̄ ſcripta erant in libris et
ſm opa eorum ⁊ et aperti ſūt alij libri vite
et qui nō ē inuentꝰ in libro vite ſcripti miſſꝰ
ē in ſtagnū ignis et ſulphuris ¶ Cauſam ſcī
gnāt cauſtudiam maieſtatis in q̄ ē ſedebit
qui in iudicio apparebit ſcta ē magnificā ve
niet q̄ a conſpectu ſuo celū et tra fugiat
in q̄ntū a ſtatu et forma ꝓſtina mutabilē
et trāſlatū ad ſpem pulchriorē et tūc mal
infuturū ayons et tra dabunt mortuos ſuos
qui mortui reſurgent vbicunq; fuerūt et
ſtabūt i valle ioſaphat in conſpectu ſedis
et in conſpectu iudicis nō ē Non aplis ē cre
ē Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal
ē dī et tūc liber ⁊ ſingulorū conſcie aperient̄
ſcta q̄ altera in altera conſcia mutabit̄ q̄q;
boni vel mali fuerit in q̄ vita et q̄q; alij
facturi dū viuebat et ſic ſm eoꝝ ſcripturā ⁊
opa. merita et demerita accipiūt iudicium
emiſſi liber alter vite ⁊ ſecretū mtis dine
tūr ait aperti et qui ꝑ ꝓdeſtinā et acceptā
ſcripta non ſunt. ab eterno nōē habent. Dampnati
ait i ſtagno ⁊ in hūdantia ignis. Mortuis reddit

consignati. Ezech 2. Qui peruerit in me delebo
eū de libro meo qui scripsi. Qui dic q a spūali
iudicio i a ostēdatione iudicij mei. i fetidus
et luxurios agere i tumens et fluctuos superbij
insurg i inspiabilis auarq dic dare nomē
et confitet mortuos suos i vicia et pcā et
libros conscriz apice et a sacdote iudicari et
ad pnā q desiderent fugere. q iaqi in lō vite
i ecclie ostē non seruent et sic igne ppetuo cre
mabunt. Qui dic q qi iudex habet ante
tronū mortuos suos i pſonas accusatas tūc
vē debet fieri q libri aperiūt i q singulorū me
rita discutiunt pūt ei debet eos iudicare. Deus
tū q q̄ apparet in libris i in libellis et accusacōib
seu processibus singulorū ipse tū a pte sua semp
debet habere liberū vite i consideam bñ q̄ulitas
legislatōr et misteriū ad pcurāt et clemēciā
moderata vt sic pūt multa iudicat equalit. Et
nota q ista iudicium celū et tra fugiet a ospūt
aig q. vē tota mundi solet tremē in conspt
iudicis in iusticia iudicante. Iudex q debz es
zelosus et austerus in appncia mitis et benigne
in consciā. Qui dic q liber e voluntas i amor
iudicis in quo dū iudicandi qui scripti non fuit
p acceptacōem et recōmendacōem et munera pūt
transire. vel aliās vē nota habet mitti in igne
et misteriū et tribulacōne et sine remedio q̄dp
mali. Ita si quis non debuit more eoz ospūt
sustinere sup eum pretium

Vidi magnū sedēte celū nouū et tra nouā
primū enim celū et pma tra abiit
et mare iam non est. Celū aliū
sigit superiores. Terra infima subditos ecclie
Celū stellatū sigit ecclām vel religionē vbi
stelle i clare honeste et discrete pſone debet
lucere p doctrinam et exēpla. Terra aut sigit
ecclēsiā. Celū go et tra sc̄i gaudia nona quia
omnes mundi status sc̄i gaudia nouati et a cūctis
pānis consuetudinibus mutati. q̄a vē modni
status non videnē. Ita illi. s. primi primū et celū
et prima tra abiit. Si q certe maior ia non est
Est enim ibi fra talis mutacio i amaritudo
penitencie iam cessauit in scō et in electis
pōs. Quid e tibi maris q fugisti ꝛc. Vide enī
mare i pma Jordanis i descensio fugientis
et defecerunt

Et Johannes scribens in spūtu in monte magno
valido et alto vidit ciuitatē sanctā nouam
Hierusalē descendentē de celo a deo habentē
claritatē dei et lapidē pretiosū tanq̄m lapidē
iaspidis q̄ longitudo latitudo et altitudo eius
equalis est. Erat ciuitas aurea mundo deo
similis et lucida et templū eius non erat
q̄ lucerna eius est agnus et porte eius non clau
dent die nocte. Nichil coinquinatū intra
bit in illam. Ostendit ista moralitas
vite presentis vel bte vite q̄ ista videt ei mate
alta i eminentia sanctis assumpta et omni
lapide pretioso i oī q̄litate et virtute ornata
pcipiēs aperiendi tuā. Ezech 28. Ista go a me
sanctā et adequatā temperatā et modestā
in tribus dimensionibus sc̄z longitudine fidei
et altitudine spei et in latitudine caritatis
est enim in fide nōia mensura q̄ nō plures
sapiāt q̄ oportet sapere. Rom 12. In spe letantes
portas spes dagnet in pſūptōe et est ei dolor
na fonte q̄ erat tinosus ad corruptōem et de nō
ciuitas i tota homo debet esse aque mundē
altrū dico et ia dico q lucerna eius est agnus
q̄a vē ciuitas agni i pma dei debet ipsam
illustrare et illustrice p studiū desiderij debet
habere et mundi et de michil coinquinare
i nullū vicium vel pcā debet intrare sed
p opa vel affectū deum caud debz habere
templū suū sc̄z michil aduersi michil oīno
misi deū. porte caū eius sc̄z voluntates i affec
dūt esse apte ad capiendū bona doctrinam
et bona exēpla. Apte libere portas tuas
Isaie 26. Qui dic ad idem q porte eius
debent esse apte ad capiendū ad minus pcō
rum. Qui dic q ciuitas ista i aduū vel religio
vbi debet esse ciuium vnitas true caritatis et
ad sanctā vtentes debet esse multa custodia
mensurata et diuinis gr̄is illustrata cum
templo et lucerna debet esse deo q̄ nullius alterius
fidem vel sapientiā debet recipere sicut tamē
carnalis sapiēs modernis ecclesiis audacter
lacrymas ꝛc. semp debet esse apta. Non claudet
eas p tinosi cuius vita p pcā ad capiendū
fidē et pnām pcōr. Non p pdam. Isti si
cerus non mansit pēgrin. Nullig carnalis
nati vel symoniaci debet in ad mitti

nec ad aliq̃ officia p̃moueł q̃ hodie yes
debet visitatus illud Tuus. ps. Vide qñ
migrassis in sanctuariū tuū. De qbꝫ pcipuas
ne mittrent in eccłiam tuam Dilata sit vis
tutis in psidii pagi. ps. Cel exponē
de głosa ubi non mittit aliqđ cōmunis
vbi ē claritas indefectibilis Ciuitas
nouā ihłm qđ vidit sc̃os habebat
muros magnū et altū in qbꝫ sc̃ erant porte
pcta qualibz habebat sc̃ angulos et nōia
sc̃ filioz ysł in portis singł erant sita
Et erat ciuitas in quadro posita et longi
tudo aliq̃ erat et latitudo. latera ei erant
equalia sicut sc̃ hic dr̃ arūdo ē q sc̃
porte sc̃ margarite singule porte erant ex
singł margaritis Illum et quidā angłs
cū aurea arundine aurea mensurabat et m
suis ptibz adequabat Ista ciuitate
et aliā vnitatem accipim intelligim̃ de
qua ps. Głosa dr̃ sc̃te ciuitati dei ymno
isti ciuitate sc̃pt fidem que ē murus
inexpugnabil ciuitatē Iuxta cū. Ego ro
gaui pte vt nō deficiat fides tua. po sc̃
portas intelligit sc̃ apłi et quicūq; bōi
dicatores et plati qui p eo porte dr̃
sc̃. qr̃ p eos fideles muri et ambitus
ciuitatē et fidē accipiūt. ysa. 26.
Aperite portas iustitie et ingredit gens
iusta Margarita cand q̃ sc̃ candide et splē
dide confessores dei faciūt p eo q̃ p castiti
am et innocentiā conducunt et p sapiaz
splendescunt Vñ xps filiis dicit posuit
hoi pfessionias pretiū bonū margaritas
p sc̃ angulos intelligo sc̃ articulos fidei
q̃ sibet porta et quilibz angelo vel bono
dicator aut plato sc̃ angulos habet
i. sc̃ articulos fidei credit Articuli vel
fidei anguli dicunt p eo q̃ in ipsis sic ē
lapidibz angularibz tota fidei edificia
sustinent. Hab q. Elegerunt de medio al
tari sc̃ lapides diuisionis. p sc̃ filios ysł
et p eos nos intelligo fidem veteris
testamti et sim̃ predicatores. qr̃ p certo
sc̃ angeli et sc̃ predicatores nostri in
in portis sc̃. Ad demonstrandū q̃ sc̃ apłi
et sc̃ predicatores ad eos sequaribz sc̃ ac
tualos credidērunt simul q̃ in eadē fidem
et apłi et predicatores quenerūt sc̃ tam apłi q̃
predicatores sc̃ ea dicunt. p eo q̃ eadem fides
sc̃ articulos ab ipsis credit et habet. quia q.
Quadrata fides vnig̃ ptis sumpte filij sion q̃
Ista am ciuitas erat dicit quadrata p q.
Vtutes cardinales quadratum equiangulata
p debitū regimis planum adequata per
debitum iustiam et constantiam q. p certo tota
ista ciuitate. p sancte dr̃ mater se equaliter
gerat in q̃tū proportionabiliter dr̃ et in gradu
et in statu conuenit. Dicit go q̃ ciuitas muro
fidei circumcincta p q. Vtutes quadrata et ab
a ipso angelo testimonii arundine sue oculte
discretionis mensurata in suis ptibz quoadūsq;
adeptis Duodecim portas. sc̃ apłos ad p. aliqđ
i. duodecim articulis fidei habuit In quibz eaz
nostra filioz ysł i. antiquoz patrū fidē gustauit
et sic vtrāq; fidem nouā et veteris testamti
simul quantū monstrauit et sic ad ipsos ē
ista pōsa. qui ysaie. de thesauro suo nouā i. veterā
Vel. Cel dic q̃ ista ciuitas ē alta in qua
sc̄t intellectus ē exp et voluntas regnat. ppter
potentiā sensitiue q̃ murū dicit ignē et ytem quo
continet et sc̃ portas i. sc̃ apłos doctrinā
tenet. sc̃ angulos i. sc̃ articulos credit et nōia
sc̃ predicatores i. scōs p̃m nostra et exemplo p
imitationē audit. q̃ p q. Vtutes ē quadrata
po iustiā adequata. p temperantiā debite mēsu
rata ysa. 54. Extendet sc̃i ad mensuram Cel
Vel dic q̃ angelus qui mensurat ciuitatē ē bonus
plat qui ei mensila aurea i. mente iustiam
et prudentiā debet eandem sibi commissā et eis
subditos mensurare et ipm̃ p finem vt defi
ciant cogitare et sic posse esse hm̃ meritū i
officijs vel beneficijs p mouē Ciuitas
nouā ihłm habebat in suis portis ptibz sc̃
australi aquilonali australi occidentali sc̃ por
tas q̃ sc̃ ab oriente erant tres ptes. tres ab
occidente ita Cel dic vel p̃fatus Iamo malui
q. habz portas i. q. Vtutes cardinales sc̃ ou
mentale q̃ ē p̃s lucida et gr̃a ē prudentia Ad
lanare que ē p̃s constricta et solida q̃ ē fortis
seu constantia Occidentale q̃ ē p̃s frigida et
humida q̃ ē temperantia Meridionale q̃ ē p̃s fluida

et ḡor ⁊ iustitia q; ꝑ cto homo iustꝰ seu ci
uitas ade vel eccl̃a religio vel ecclia habet
habet prudentiaꝫ ad illuminandꝫ rᵗⁱ orientem
fortitudinem ad mala sustinendꝫ tamꝫ aquilone
⁊ pauciaꝫ ad ꝓsperis bñ vtendꝫ tamꝫ occi
dentem iustitiaꝫ ad mala puniendꝫ rᵗⁱ meri
dianũ ꝑtem sc̃issiꝫ et vrentẽ ⁊ca 1ᵐ
Appetunt ista vna sꝫ trꝫ hñt 4ᵒʳ pennes
⁊ 4ᵒʳ virtutes cardinales · qꝫ orientale ꝑs
habet portas sapie ꝑ qꝫ nitꝫ at notitia su
prioꝝ portam fidei ꝑ quã intrat notitia rei
inferioꝝ portam consilij ꝑ quã intrat notitia
actuũ et agibiliũ q; hñt 1ᵐ 2ᵐ 3ᵐ ⁊ 4ᵐ
sua qua testimoniũ dant michael · tres sue
virtutes q; celesti sublimitꝫ nitũr putantes vt de
vitro prudenti dicit ⁱ ꝑ 2ᵐ 23ᵐ Quid sedit
in cathedra sapientissimꝰ inter tres ista
aquilonari fortitudo tres sibi ꝗꝫ portas · tres
alias principales virtutes ꝑ quas ingredit
ciuitatem mentis et iste sc̃i spes iocunditas et
securitas spes eñ attendit ad ꝓmia eterna
portat adiutoriũ humilitas debilitat aduersa
uit ista eñ tribꝰ virtutibꝰ roborat fortitudo
mentis et ꝑ ista scau ꝑ tres portas nitit
murta damũ credit Vñ de istis tribꝰ principiis
fortitudinis ꝑ dicit ⁱ ꝑ 2ᵐ 23ᵐ Irruperunt
tres portas contra ꝓphetissimo · Ista occidentali
plaga habet tres portas sꝫ tres alias pri
cipales virtutes sꝫ timore quo tpaliũ cor
uanitates Abstinentia qua tpalia rapit sup
fluitates ⁊ sic de tpalia ꝑ dicit ⁱ ysaⁱ 30 ·
q; ipse Apprehendit tribꝰ digitis molem tre ·
Ista meridionalis iustitia habet similit tres por
tas · tres speciales virtutes sꝫ liberalitatem
q; punit homos seueritate q; sanat malos
clementia que indicat mitꝫ innocentes Vñ iustꝰ
ꝑ dicit illud aliud magnꝫ rotundꝫ quod gerebat
ordines de lapidibꝰ pretiosis ⁊ ꝑ 5ᵐ Iustitia
enim aliud maiꝰ sc̃m q; melius et utilius aliquid
virtutibꝰ ꝓficiet Dicit enim rotunda q; ista
habet ee plana et recta et numq; ꝑ sinuosa
nec obliqua ꝑ diuisiones curua angulosa
Tres etiam ordines sc̃i gle in quib; tres ꝑ
seu virtutes ꝓdicte semp dnt iustitiaꝫ gradue

Iste ⁱ sunt ꝑ portꝰ et porte ꝑ qꝫ nitꝫ at
ad adam spiritꝰ sanctꝰ · gratie et virtutes qui ꝑ
certo ꝑ portas prudentie nitꝫ at deꝰ ad
nos erudiendꝫ ꝑ portas fortitudinis nitꝫ
ad nos roborandꝫ · ꝑ portas temperie ad
nos mundificandꝫ · ꝑ portas iustie ad nos
iustificandꝫ Vñ Dauid ꝓ ꝑ clamite in por
tas iustitie Vñ de tali ꝓsperitate sc̃i ⁱ
Eccl 2ᵒ In tribꝰ bñplacitꝫ ⁊ spiritꝰ meus
Vel dic q; ciuitas ⁊ ecclia porte ꝓ fi
dem q; ꝓ articulos habet · sꝫ iste porte ꝓ
tres distinguũt ꝑ eo q; in 4ᵒʳ plaga tre
nitũr ⁊ ecclia seu fideles vt timentes mis
terium credat et fidei spiritꝰ teneat Vel
dic q; ciuitas ⁊ homo qui in adeptis pu
eritie ma quidem adolescentie in medio
iuuentutis in ordine senectutis nitꝫ ⁊
q; tres portas habet · q; sed ciuitas fidei
credat · vel tres portas · tres virtutes
theologicas sc̃z fidei spem et caritatem
vel tres portas · mundiciaꝫ cordis
oris et operis gaudet · vt dicat ⁱ ꝑdem Eccl
22ᵒ In tribꝰ bñplacitꝫ ⁊ spiritꝰ meus C
Nouꝫ ciuitas ultim multa dubitanda
continebat ⁊ continebat eã ꝓ stadia ꝓ
portas · ꝓ angulos · ꝓ lapides pretiosos
ꝓ nouã aplẽ · ꝓ nouã filiorꝫ ihĩ C Quod
dam sic · q; ista ciuitas adam sicut stiandꝫ ⁊
q; ꝑ stadia q; dicũt a stando mitꝫ sue ꝑs
necarie stabilitas · ꝑ fiendamenta que habi
mitꝫ virtutes cardinaliũ ꝑmitas · ꝑ portas
alq; mitꝫ sacrarie vtilitas · ꝑ ꝑs lapides
pciosos mitꝫ suarꝫ virtutũ moraliũ nobi
litas · ꝑ aplẽ nouã doctrine aplẽ auc
toritas · ꝑ nouã filiorꝫ ihĩ stadia prin
cipiorꝫ exemplorꝫ sanctitas seu bonitas Iste ꝑs ẽt
ptes ciuitatis monstrat · vt ade sc̃m quibꝰ nõ
dicũt magi ultim magi nouã q; dam studi
qtimet ihrlm · pacifica et nouã · q;
ciosa et placida dici debet ⁊ cus ea
Vidi ciuitatẽ sc̃am ihrlm nouã descen
dentem de celo ab deo quid ⁊ in aliqb; istis ꝑcedit
ade ꝓtribꝰ debet mitꝫ dubitandꝫ ꝑ quã
fidei catholice mitꝫ zelum · Nũc dubitandꝫ

fr fidei articulos sigt quos p ecclo d omnib
artibo ada stā portat. q ruina nulla pt
nisi fuppciens edt nisi ubi veritas fidei
relucit. q nec porte fenstud n fundamtā
vlutū cardinaliū nec lapides pciosi vnusq
moraliū angeli sarrage nec nota seu doc
trina aplor nec q ecclia stadre pūm ysiaū
nisi duodenarij fidei semp assit. Vñ hic ait
Prime fide impossile ē placē deo Qui dic
q ista ciuitas ē ecclia cuiq stadia q nisi
mō sustinuerit fuerūt angeli. fundamēta
fuerūt prdicte. porte ēt fuerūt apli.
angeli fuerūt vlutes. lapides pciosi
fuerūt virtutes et confessores apli sunt
plati et predicatores filij ifti sc omnes
fideles In istis aūt oībo duodenarij nūer
i fides catholica resplendūit et in nullo fi
dei veritas sumpt fuit. Qui dic q ista
duodenarij numerus ē stadiū ad ecclām
fundandū ad sustinendū. porta ad nitidā
angulj ad fortificandū. lapis pciosi ad
nos ditandū. aplī no ad nos docendū.
patriarche ad nos spūaliter ifstruendū. Qui
dit ciuitatē nouā eo q plateā habet
de auro purissimo. q lucide tanq̄ vitrū
cuiq fundamentū erat ornatū de lapide
pciosi sui cui nomen fr lapides pciosi
quibo erat ornatus fundamentū ciuitatis
ipsi. pmus lapis fuit iaspis. 2us saphirus
3us calcedonius. 4tus smaragdus. 5tus sardonius
6tus sardius. 7mus crisolitus. 8us berillus. 9nus
topazius. 10us crisopasus. 11us hyacinctus. 12us ametistus. Qui
ista ciuitas ē ecclia vel quilibet vir pfectus eo q plateā consistē
debet de auro q sublimatū virtute seu lucide
et sapiē claritatē fundamētū ei cordi
sui debet habē q ornamēta virtutū
significatiua ipsis duodecim lapidibus pciosis ut
sic. Ille sit illud fundamētū suum vas auri
solidū ornatū de lapide pciosi cui. Iste
1us pmus lapis iaspis qui fantasmata fugat
et incantatoribus resistit. sordes sculose
purgat et visū acuit. Qui ē fides q ē
pma tantum aliarū virtutū. Ecclia 2m aplm
habet q Prime fide impossibile ē placē deo Ista
ē cui fantasmata et demonia fugat et in
cantatoribus et hereticis obuiat. paulū audiū et
visū discretū acuit et ipsū purgat. Vñ ipse Ve
pma ut iaspidē ypugnacula tua. Qui lapis
ē saphirus qui celestē habet colorē et sm
Dyascoridē virtutē letificatiuā q quē figulat
spes que tota ē lucida et celestis In quib ec
lestria speculat bona q ecclia desolatos letificat
et ēt de quo dr dns ade vel eccle ysa. Ve fun
dabo te in saphiris. Qui lapis ē calcedonius
qui sm Dyascoridē facit vinū cale et calefrō
attrahit paleas. q quē mīte caritas q aliarū
virtutū ē fuatiē. que cale et temperatas vicia
que paleas et infirmos ad salutē trahit i corde
suo claritas ecclie suffecit. Qui lapis ē smaragdus
q ē viridis coloris q fortune oculos
qui visū confortat et portanti dat persuasiua
verba et diuine voluntatis vt sm Lapidarium
et q ipsū mīte prudētia q oculos aliorū confortat
in quib delectabile ē videre hominem prudentem
visus intellectus fruat. Dna persuasiua et eloq
cia dat. et diuine et pure veritatis sm ecclie unuat
Ista quo ē pma cardinalium virtutū quā homo
sume debet appetere sc prudentia et hoc
q sume ista caritas pacis nostre valet se bn
docat sapiēs vir b. Dic sapie sicut mica ab
et prudentia amica tua vota. Qui lapis ē
sardonius qui luxurie depellit et hominē iudi
et pudicū facit. et sigt fortitudo que luxu
riam et eam superfluitatem tollit humilitatē ē
pudicitia semp gignit. de q ysa 3us b. de vita
et conuersatione ait. Temperantia fuit hominis per
sobrietatem moderatus pudicus. hoc ē libidinis affectū
temperat. Desiderium sue multiplicat. vicios castī
gat. inter nos confusa ordinat. pias et
iniquitates removet. spūs misericordie. voluptatem ab
tinguit et totū hominem temperat et aponit. Qui
lapis ē sardius qui sanguinei ē coloris In cuius
pcia amicū lapis maleficij non pt nocere. fortem
patit et hominem audacē facit. Ista sigt fortitudinē. q p ecclia ista colorē sanguineū debet
ecclia In quib ipsa sanguinē fundere non solū timēdo. sed
primo ista debet timere pelle et hominem audacē

lumen aut grauid̄ ḡrena non q̄ ꝓ
lucem que ḡpus ꝛ solumo assistere. ꝑ
lucet na pedibꝫ multo verbꝫ vtil ꝛ pe
des eiꝫ ꝛ portę aug sūt ee apte q̄ pe
tę eiꝫ spūales sūt ee apte ad recipiēd
petores ad fidem et ad pnam ista non
debet claudi ḡ vemid penitenti et ad dig
nos ad officia et bñficia admittend. ꝑ
26ᵒ Apte portas ingredi gens iusta
porte ꝑ matutes ad pauꝑes sustentād
et hospitalitate indigentibꝫ faciend. vt
sic dicat ꝑ Job 31ᵒ foris non mansit pegri
no hostiu meu viatori patuit. Vel bñficatiue
ipt̄ Porta patens esto. nulli claudat ho
stia. Ola z mali sui dei et agm ꝛ viri
iusti debet mistica portas urbe ꝑ ymoꝝ
admitti vt ubi possint depuse et facien
diꝫ contemplari. ꝑ Apte in portas iusti
et ingressꝫ in eas confitebꝫ dño Nullus
in immūdꝫ aut pfan ibid recipi debet. ꝙ
no canes ꝛ impudicabiles auaꝝ venefici
ꝛ pestifer homicide ꝛ
dolatre ꝛ sup
stitiosi et hetici et sacrilegi dñt foris cū
ceteris ḡmat. relinqui man cū digno ē
ꝙ tales ad sedem dei et agm ꝛ ad statū
ecclastice dignitat ascendat vel ꝙ portas
urbe introcat. ꝑ Quia ecce inimici mei
fuerūt ꝛ vidit gentes ingressū in sanc
tuū tuū de quibꝫ precepisti ne intrēt in
ecclām tuam. Vel dic ꝙ ista ciuitas ē
paradisꝫ vbi non ē templū manufactū ꝛ
sol nec luna ꝙ speculū eiꝫ atq̄ mū ē
deꝫ ipse laudare et lucna vita ē electis
que visū ad finē sēt aptas. ꝑ Sanctas
dolos tñ fluos dei recipit. contemptores et
pauꝑes alios non admittit. Ola ꝑ augꝰ
dicit. nulli digno negabit ista nulli in
digno conferit. Vel dic ꝙ i malo signo
talib ciuitas ē ada portarū vel ecclā
moderna ꝙ tam non ē templū deuoꝝ
mis vbi deficit sol disceptio vel cessat
luna red̄ opassionis vbi non claudunt
porte sensuū delabilia nec porte bñficiorū
claudunt ambitiosis seu mundi appetatibꝫ.
Vel dic ꝙ ista ciuitas ē vbi uiri ꝛ ꝙ
ad fidem dei et agm ꝙ ḡtiā qui a deo illuiat
ꝙ fidem et sapiam ita ꝙ non hebꝫ nebe
mota ꝛ errore aut ignorantia nec spūt
tempūl. ꝛ ecclastica dignitate. nec solem
ꝛ mundane sīe claritate nec lunā ꝛ mu
dane opulencie fraudat. portas eccl̄ et
sensus habet aptas ad recipiēd. ut q̄ ad
salutē sūt nāe. Vel ꝙ nichil coinquinat
ꝛ nulla mala cogitatio vel affectio debet ubi
recipi ꝙ alicꝫ male placētie voluptatem
ab 15ᵒ Elegerit homo in vasa sua. malos
aut foras mittet. Vel Vidit Johes flu
uiū aque vite splendidū tanq̄ cristallū
in medio ciuitat̄ ꝑcedēt de sede dei ꝛ
ui et agm. Et ego vna ꝑte scientie liḡ
vite assens fructꝰ ꝙ ꝑ menses singulos re
dans fructꝰ et folia sua ad sanitatē gentiū
Ꝙ ista fluuiū mtē voluptatis ḡlorie etne
que lucide. patet et refrigerat beatos et
que in ciuitate paradisi de ipa sede maiestat
diuina dñēr influit. ꝑ Torrente voluptat
tue potabis eos dñe apud te ē fons vite ꝛ
iste ḡ fluuiꝰ vite etne vel glorie duas ꝑ
cipalit habet ptes sc̄z ꝙ diuinitatē et ꝓpi
tiatē humanitatē. ꝙ m ista duobꝫ pendet tota cōte
platio btōꝝ. sc̄z ꝙ vtrāq̄ ꝑte huiꝰ fluuiꝰ
mineꝝ lignū vite ꝛ vna nutula vitalē nā
ꝑtuā et etna medicat nā angelica et
ꝑte dñitatis et natura iudaica et ꝑte iudaī
homo etn et angeli sue duo ligna vite ꝙ
ꝑcipiūt visione beata et potorū fruitione vo
luptatis etne. Vel de quolibet ligno ꝑ in ꝑte
ꝙ ipse ē tm lignū quod plantauit ē sacꝝ decli
nauit et solū eiꝫ ꝛ decor eiꝫ non defluxit
sed quodq̄ faciet ꝛ spabit. Ez ꝙ cito ista liḡ
ar beati ꝓfecit ꝙ meses singulos fructꝰ re
dens sed ā mane quod ē defectꝰ ad q̄
in quolibet mense luna deficit. et sīgt
defectꝰ huiꝰ mortalis vite fructꝰ vbi lignū
vite sīgnt ꝓmia et gaudia patrisi. Oportz
ad ordē ipsū ꝙ meses singulos ꝛ oī duodeci

defectq quos patit ista vita ille tribus pa
dis scis vbi legant vij frucs .i. duos duoden
gaudia siue pmia eta vt singuli frucs sm
gulis mensibq; et singula pmia siue gaudia
singulis quit vite defrib; applicent ayenser
ga. .i. defectq nri in hac vita scl sex q̄rtū ad
aiam scz oblivio .i. malicia in mtalliad ignoz
rancia in affectu gerpsa dolor pcau maror
timor furiar. languor vtutū nāliū cōsū
ad corpa scl alia scz scz passibilitatis sine sal
tatis agilitatis sine agibilitatis obscuritas
sine claritate. plena sanitate securitate. iocun
ditatis sine fastidiositate. labor sine quie ayens
ne nullitate. Ex q̄ sto cōm ustos p. meses siue
defectq hr̄ scz p. frucs .i. p. gaudia scz q̄rtū
ad aiam in malicia spūalitate sine oblivionis
sensuali in mtalliad veritate sine ignorancie
errore in affectu sustractu sine cupiditate
ardore in alio voluptē sine tristicia vel do
lore in statu securitate sine dubio vel ti
more in natura gpsitate sine desidio vel lan
guore scz q̄rtū ad corpa debit sanitate sine
passibilitate et agibilitate scz in pondositate. la
zitate sine obscuritate. nubilitate sine den
sitate. quietē sine turbacōe. vitā sine mortē
tribue. et sic vbi scz legna vite p singlas me
ses ysitet singulos frucs remedia vel gfectq
sta q̄ debet vtā ada pt dicī illa mulier de
qua dr̄ supa p. Signū magnū apparuit .i. celo
mulier amicta sole et luna sub pedibq; eius
et i capite eius corona stellarū p. Vel dic
q̄ legnū vite quod seder sup ora fluminis
de sede procedit .i. vir iustus qui sup fluuiū
delectabilis q passionis et q̄uctabilis sedet. qui
fluuius a sede dei et agni .i. misericordie et gdi
ere fluxit. q̄ p certo ille p. frucs solet
portare .i. duodecī pietatis opa facī et inde
alios refocillat. qui frucs .i. pietatis opa sl duo
decī scz festa sanctoz et sex corporalia q̄ in ista
duobq; vsibq; continent. Jejunare. Instruere cas
tigare. remittere solare. visitare. condere. vt sic de horis p. pio
et fructuoso dicat .i. p. Hec vox. q̄ actiuas diuisit
palliū suū in ptes p. Palliū chi honore
more tam spūalia q̄ corporalia .i. duodecī
ptes diuidit q̄ p. pietate opa in alios
diffundit. Et quia dubio facta istis ligni
q. vba viri iusti ad similitudē aliorū posuit
In q̄rto vbi tetigit aliū bonū fructū
dic q̄ illud lignū sigt arborē cui suo crescit
q̄ .i. mē ciuitatis celeste sup fluuiū aque
nionis .i. sitis q̄ certo p. mensis sin
gulos .i. cōm singulos viros defectq
ibi ueniunt p. q̄rtū arboris duplicē
fructū habens in dicta .i. a mense q̄ .i.
defectq et sigt mundi defectq vel mali
Cest. cōm p̄mq mensis .i. no pcd tamū
arbq qui dicit q̄ anni tantū signū fert
bitis q̄ .i. omnia dicta pcd. et ibi mea pcd.
tū fo omnia dicta pcd .i. fabia et ille p̄
grit ad ei. q̄ faciebq eo q̄ dies .i. sapientia
scz sc̄e p̄fecte maioribq precibq et meritis
vel eo q̄ fabia natus .i. de tribq causis
scz ex eminentia diuicijs et ex crudelitate
fabijs vel istas tres facias q̄ dr̄ eo q̄
fabijs plures species se vabat operari. Et ei
quatuor facies vii. Et fo fuit ciuis in
aquileia dr̄ .i. qui scz primera mea deorē dr̄
fuisse ad denotandū q̄ fabij scēme gaudet
in magnatū officijs alijs .i. Cq̄ mensis
ad fabiaticq dicta a febre qui primitus
scz calefacit et fabricatur. et semp in
igne gaudet estuare. tm̄ .i. quasi ut
mis vnit cruciat. cq̄ et tunc scz in pis
cibq .i. q̄. scz sol .i. sacris libris .i. de
bq .i. dr̄. q̄. scz sol .i. sacris libris .i. de
in piscibq .i. in crassis voluptatibq deliciat
Cq̄ mensis ad martiū dicta a martio
deo belli qui primitus scindendo vineam
et in ipso .i. sol in arietē ut sigt laudat
q̄ cū gelu .i. q̄rtum manet bellat et
q̄ vincat .i. simplicem scindit et lesit
et more arietis ipsos libris et pectoribq
pouit et mundū ibi et vbicūq actu
facit medicū eos facit .i. tm̄ .i. homo
bel fuat ira. Cq̄ mensis ad apriliū
vbi terra aperit equus qui pingit
q̄ gemma pedes ad bellū sup equū .i. tue

est sol in tauro et signi pcm crudelitatis
et auaricie seuicie quas i semp armati
ad vindictam de aduersariis sumenda
et more tauri semp seuiciose medit m
rum seu patrum sua rapinis et quor
aliorum diuicias vi et sic fieri dom dis
Non te cotollas in cogitacõe tua sicut
taurus ulciscens domesticos tuos et sic
dis tui qui vindicat vel a deo ducet
vindictam Decimus mensis i aprilis a
madificacõe pluuiarum dicta qui pmgit
uuentis floribus excepta signis pcm lasci
ue quo fratu uuentes floribus i aerios vel
tibus et moribus se adornant et meliꝰ aliud
q̃ floreis mundane glorie adoptant et de
licijs carnalibus p ceteris se mandat et qui
nectar gentes illius sapie i. vino et unguen
tis pciosis i pleamq nos et non pteat
nos fides tpis Cozonemq nos rosis vel
marcescat do sol tue vi in genitis qa
ipsi lactina sua gemat et dupliabunt Cui
mensis i iunius in quo iam tria arescunt
calescit et sitrat et do pruna tue tempus
defalcant qz iste cū falce secundo herbas
depingit et sol in cancro cui medio subsistit
et signi pcm pcacitis et auaricie quas i
in male fruendo quas sic fecit tria mi
ordis p aspiditate celestia et i passione
letal et quos herbas i diuicias fallaces
et amplectit et sibi p pritate retinet aliis
et melius expendere odit fruat et qs sole
i alium in cancro qs i adal retrogradu
mitte fit in quitu upus a celestibꝰ ad
terrena retrogradi pcipiat Vñ innocẽcius
de misera humana dicit q auaris nec pa
cientibꝰ q pitis nec misericordia misericordes
iste i q deo pferit aurea padiso sumit az
gentis Septimus mensis i iulius in q
orit stella q sirius canis et sol meridiat i cancro
in quo maxima regnat calor Et iste
pmgit q segetes secans qz tue solent
tritui segetibꝰ expoliat signis detri
et iudicia quā concitat cornis morded
leo ore fatens i mordax obloquit et
fenda infamacio qz detractor et iudex
solet segetes et fructus et suffragias alie
ne falce sue lingue truncat et ipsos laudis
suis et honoribꝰ spoliat Iob 22 Agrū non
sui demetum Octauus mensis i augustus
qui sic ab augendo qz tue segetes frumenta
et grana segetū augent et iste blada
triturans et concutiens pmgit et sol in signo
uirginis tue mouet signis vicia rapine
et auaricie quas i male accipiendo sibi auari
cia non cessit gruna segetū i diuicias pau
perū p rapina et usu usura et dira
ad diuicias augē adaugē et ipsos paupes
tribulacõibꝰ tritare et do sol i anima talium
solet regime i stabilitate uitia nouo tpore subi
trae Iste de effrenati uitula docti diligere
triturare effrenum mitigat diligit augustū
et signi illos qui diuicias suas augē no cessant
Iob 22 Calumpniat pauperem ut diuicias suas
augeat Nonus mensis i septembris q
uina colligunt et do vindemias suas i delicias
uina fundens depingit et signi ebrietatis
seu delicijs voluptate q de uinis et deliciis
earum gerit De q ysa 5o Va qui potentes
estis q ad bibendū uinū et ad sectandas ebrie
tates usq ad uesperam Et do tue tpia sol mitis
libra fiat qz isti ad nichil aliud uacant nisi
ad libr andū ponderandū q uinū alteri uino
misceant et ad ipsi uina libramine suo uentri suo
Decimus mensis i octaber in quo semina
in terra piciunt do in forma hois seminis pi
gitur qz tue semina fructus p semina nostra alios
recuperare conat et signi vicia mystice qs
fructus uirtutū suaue non custodit sino cotidie
p pcm p dit illos et cotidie semina bonoꝝ ope
rationē recuperare contendit do sol tue in scor
pione 3o y eo q sol i manu habet magne scorpio
nis in cauda i in fine Iustice i in principio
iudicialis Sexta q talibus semitatibus pt dicit
Deut 28 Fruges terre tue semetā que ad aliis de
uorabit iste enim mensis nichil omnino illud
quod seminat dicit nec homo mysticus fructū capit
de bono quod operat Luce 14 Iste ho cepit
edificare nec potuit consummare Undecimus
mensis i nouember in quo tanta frigoris vigor
q pene tre et animalia claudunt labor agricole
ipedit do tue q festinat aues et omnia
si alia queant pmgunt do in forma hois
pascentis et pmgunt pectora sua i ceteri

rientis glandes depingit. Sol enā signū
sagittarij pagrat. sīgnis rāalem affrione
et frigore indeuocabile pones cordis et aurib
claudit et mires ade talit fugit q labolare
p bona opa non p̄mittit. quinto ista facit
possessores suos quieti et deo vacare et ser-
uos et filios vel nepotes et consanguineos ca
nales diuicys et beneficijs ipinguat sta q
solet p ustis grandibus et p trenis venis sui
acsrendit q plurimū labolare. Vñ sol et alij
talid sagittarid dr. paule. qa constat q ish
mali cupiditia et usurarij vel sue carnalis
affectui p filijs suis ditandis et nepotibus
solent alios sagittare et q̄q rapinis et cpar
cionibus molestare vt sic possint glandes te
palud honore cquitū et gabe. Vñ leo. Multa
multa nos cpellit fucā carnal affectus
Duodecimo mensis ē decembr. q corpa
frigoris fortitudine ledit. rui in figura gale
pecud occidentis pingit. p eo q tunc ipse pa
ri et adulti q impinguati fuerūt occidunt
Sol enā tūc tempis p signū capricorni vagat
Iste i mensis duricia et feueritate sigi
que solet alias frigore et tribulacōe pauci
et quasi nuli pones et boues patores et ifmos
sine vllā omdē et corrige. Iciaut ad hoc
portat in a. dextris vdiabq et plane q sine com
passione a. dextris punire delinquentes. hec qua
nunq; leui occasione ipe delinquentes cede misit
De quibus dicit sōi li. de clemcia. Crudeles
vocabo qui puniendi cam habent. Vñ go capri
cornū dicunt. et dato q quis p certis vicijs
portet. alios tñ patores corruptos et cornu
pantibus minis austa nosciunt. Dens. Ecce
hiems capra. vemebat i pectu fortitudinis sue
Iste sūt p. mali menses. i p. defecty quidā q̄
quos p̄tacto sicut tam dom. q signū vite. i
crux. vel crucifixus portat p. frigida. i p. bruta
spalles et p. bona corpula vt singuli menses
p frigida singulos. i singula vicia p bruta
singulis tempent. Dico q de isto ligno vite
i cruce et crucifixo tu potes colligē contra
istam viciū humilitatē in capite inclinacione
q inclinato capite amisit superbiā
Cōtra superbiam lupe tumore in auc spinea

pfixacione et in sanioze ad tram depressio
q̄ pmultū timore dñi vt cōsideracione
tue i mortis cruris quapsterna audax. pu
ne. Vñ timore dñi declinat ois a malo. Cōtra
mariud. vi. accendie pudicam in aure mysti
tacione. q dato q ipsa multa audisset. tñ
ad maledicta non maledicebat. vñde. xxiij. q.
Sūt. Ego tamē sinedq non audiebā. Cōtra
aprides vindē et seuicie collige mēbra
et lingue benignā lenitatē. p eo sūt q cru
cifixoribus mādis indulsit. Dauid exemplū
de hoc q ipe dicit. Qui dimittite et dimit
vobis. Luc. vj. Cōtra maud. lasciuie et ia
nis leticie cōtritione et dolore in oculis fellea
et amaru cum potrude dr. ad exemplū. Ie
cogitabis tibi amici dnoz meoz i amaru
tudine ade mea. Cōtra Iuuenū patrue collige
libēalitatē in manud pfidacde et cotidia
nang cū pfratu male continet. q̄ impetū
cupiscēcie alti porrigit. q̄ appetit. da gra
liter. cui dicit. Fili. si. Non sit pecunia
mea tua ad cumplēdū cū eis dandū collū
Cōtra Iulud. Deinde dicit. et audire illi
q̄ cantate in corde et latēs aperire
q. cū sibi videt tibi velle dare. Dicitur
tenet apud vñ. Eadq respice mūdi pen
dentis laqueū modeste. Iob. xx. Quoniā
cruciatum nemo habet. vt adam sibi pōt
quis q amicis sibi. Cōtra inquietū capone
et auditie collige pauperum i corpore
denudacde. Iudq et in cruce tenentis
et meditatum. et pauperate in quo diligē
nos mīstrauit. Juxta illud. Egenus. Iudi q
nudi et arrenang. Cōtra scrambū deli
ciaz et voluptatū collige aspecid pmixtū
in corpis flagellacde. Cuius end eis non
fuit in deliciis dicit. in penis et supplicijs
Dans exemplū q magis diligendū sūt affec
q̄ ipsa. Iob. xx. Consumpta e cum. cui
a supplicijs. Cōtra octobre lasciuie collī
ge pfectionē in pedū grauitate. et in
fixione ista. q fuit grauitatē q ni. iudeor
insultacōibus nec inimicoz temptacōe q̄ cruce
Dimitte voluit. Dans exemplū pfectionis
in cruce. i in cruciatu et labore assumpto

Vñ seneca vtl assiris quod semel suppsisti
Turpe d cui ignozi redd Cone nouã
bz ratnalis affadnis colligr contemptu
cuiscdq; amozis supplm in discipldz fugi
et deserione et in toto corpis a tarta
claucione sn quo nobis dat exemplu
q; et nos p carnis affione nam debemq
amicos et notos tunc pis Amici noti mei
de longe steterue. quinimo debemq sicsid
p exemplaꝝ suspensi suspensi a tra et
a trenis clauati cui Iob pe elegit sus
pendiu alia mea Cone Decembz em
mimia seueritatis et auarie Durie cilli
ste appassione Belinshad in a·uxifixi cor
pis dispde q; iste fuit a·uxifixus facie
ad occidentez dorso ad orientẽ dext
ad aglone sinistra ad meridiem pes ibi
sn quo dat intelligi q; ipse pie p oppaꝝ
ascendit occidentales congelatos a petri
cos Dorsu vo ibit ad orientales et ad
supbos de suis psumetes vtribq Deoꝝ
etiam eterne liberalitate purrigit aglonalibq
et pauperibq sinistꝝ vo eterne adustate
miat meridionalibq et diuitibq q; iste
et q; esurientes iplet bonis et diuitas
dimittit inanes lu. f. Dat q; nob exẽplu
q; pedres et dulcistes non debemq
contempnẽ nec p austeral seueritate lode
ñ eis amozdit q; pati et eos exterius brachijs
p mian et pmissi amplecti i ecclia qa
sicut ipse dixit luce xpo Claudid et ageles
dei sup vno pctore ic. et sic dico q; lign
vite et crucis vel exposit Cone xl menses
xl vicioz nob fruit xl fraus xl bonoz
exemplone sa humilitate cõn supbiam
Timoth cõn auaricia gaudiu pacem
cone iracundiã agiam cõn vindictam et
et sanctã Constantie q; luxuriã liberalitẽ
cone auaricia pietate Caritate q; nudita
et paupiate cone auaricia Disciplinam
cone voluptate Contemplone cõn car
nali amore. pseuerantiã cõn vagabuitẽ
Compassione cone mimie seueritatis ardore
ligni i vite portabit nob xl fraus per
menses singulos Duodecim ad ipõe st diei
sicut Sc̃ Joh xp. Vide supr li c. c. xxc. vbi de
duodecim mensibq diuersis aliis exposita ic.

Explicat liber Apoc. mirabiliter et sicc
finis dom libri reductorij moralis in quo mo
ralizant omes sancti sicque biblie &c

Explicat liber reductorij moralis quod c
auxilio sue fuit finis parisius vbi tribulatus
et correctus Anno dñi a° cc° xcvij°
Cui sibi p[ro]cauit scribi Johannes
anstrathe niata T hassilt [illegible]
et ea [illegible]

p[ro]mer ad domũ nouã huius sc̃i saluatoꝝ ppe tiurhd
tartaginis ordis